JO. CHRISTIANI BIEL, ... NOVUS THESAURUS PHILOLOGICUS; SIVE LEXICON...

Digitized by Google

b
3 M
6
1 G
8
10
A
56
6-1-6-39-41-fila 2a.
Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

NOVUS THESAURUS PHILOLOGICUS.

PARS PRIMA.

Digitized by Google

Digitized by Google

JO. CHRISTIANI BIEL,
PAST. QUOND. AD D. ULRIC. ET JOAN. BRUNSVIC.

NOVUS THESAURUS PHILOLOGICUS;

SIVE

LEXICON IN LXX ET ALIOS INTERPRETES ET SCRIPTORES APOCRYPHOS VETERIS TESTAMENTI.

Ex B. Autoris MSCTO edidit ac præfatus est

E. H. MUTZENBECHER,
V. D. M. ECCL. LUTH. HAGANÆ.

PARS PRIMA

A — E.

HAGÆ COMITUM,
SUMTIBUS J. A. BOUVINK,
MDCCLXXIX.

Digitized by Google

Bibliopola ea tantum exemplaria genuina esse declarat, quibus nomen suum apposuit.

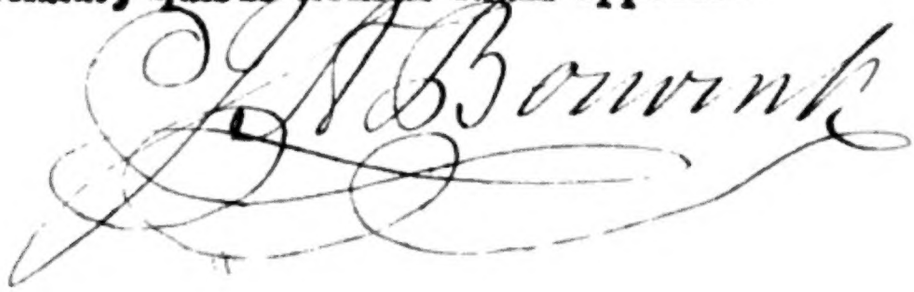

Digitized by Google

VIRO NOBILISSIMO, AMPLISSIMO,
PERILLUSTRI

PETRO VAN BLEISWYK, JCTO.

REIPUBLICÆ HOLLANDICÆ AC WESTFRISICÆ CONSILIARIO AC SYNDICO SUPREMO. MAGNI SIGILLI CUSTODI. FEUDORUM PRÆSIDI, SCRINIORUMQUE FEUDALIUM MAGISTRO. ACADEMIÆ LUGDUNO-BATAVÆ CURATORI DIGNISSIMO.

Patriæ et Eccleſiæ, Virtutis et Doctrinæ Cultori ac Fautori Magno &c. &c. &c.

VIR ILLUSTRISSIME.

Inter omnes, qui litteras græcas hodie vel publicè vel privatim excolunt, paucos oppido reperiri, qui eas melius, quam Doctiſſimus Laborioſusque BIELIUS intelligant, ſibique reddiderint magis familiares, non ſolum Celeberrimus ille ERNESTI & MICHAËLIS, nec non alii viri docti in Annalibus Germanicis variis jam abundè teſtati ſunt, verum etiam ex

Digitized by Google

conſecrare, gnarus talia ſtudia & ſcripta tibi non omnino improbari.

En ergo! VIR AMPLISSIME, hoc a nobis noſtræ erga te obſervantiæ monumentum. —— Accipe, quæſo, hoc animi grati Patris mei τεκμηριον, propter tuam erga ipſum benevolentiam. —— Accipe, ſi placet, hoc teſtimonium meæ erga te venerationis, cum hoc tibi dicatum ſacratumque pignus offero.

Plurimas & eximias animi tui dotes cum aliis & aliorum more hic etiam lubenter extollerem, VIR ILLUSTRISSIME; niſi ſcirem te multo facilius laude digna facere, quam laudes, licet meritas, audire: Nunc ergo me oportet ſilentio, quæ dicenda haberem, premere, ne modeſtiæ tuæ gravis ſim.

Potius in voto deſino, & Deum ter Optimum Maximum oro, ut te diutiſſimè Patriæ & Eccleſiæ laboranti, ſervet incolumem! Votisque ipſum ſupplicibus veneror,

Digitized by Google

neror, ut te ſpiritu ſublimis ſapientiæ, prudentiæ, fortitudinis & reverentiæ ſui perpetuò regat! Ut creſcat, te curante, decus & augeatur felicitas Academiæ Lugduno-Batavæ! —— Et denique, ut ea, quæ pretioſiſſima mortalibus largitur, in te tuaque omnia copioſiſſimè effundat, ſemper orabo.

VIR ILLUSTRISSIME!

Tuus humillimus & Obſervantiſſimus Cultor.

JOHANNES WILHELMUS BOUVINK,
PASTOR VOORSCHOTANUS.

Scribebam in Voorſchoten
ipſis Idibus Martiis
MDCCLXXIX.

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

E. H. MUTZENBECHER.

Prodit tandem in lucem diu & avide a Viris doctis expectatum Lexicon Viri græce doctiſſimi *Jo. Chriſt. Bielii in LXX & alios Interpretes & Scriptores apocryphos V. T.* & prodit tale, quale ex τῦ μακαρίτȣ ſchedis accepimus. Cujus conſilii rationes antequam exponam, non abs re eſſe duco, paucis L. B. docere, quæ me occaſio ad Editoris partes ſuſcipiendas vocarit.

Cum ante hos quatuor fere annos ſingulari providentiæ divinæ nutu Goettinga Hagam Comitum evocatus eſſem, ut hic apud cœtum Lutheranorum ſacra facerem, S. V. *Jeruſalem*, inſigne Germaniæ decus, primus injecit mentionem de quærendo in Batavis librario, qui, quod multi, ſique primarii in Germania librarii ſuis aliorumque inter Germanos celeberrimorum virorum precibus negarant, ſumtus ad hunc Theſaurum edendum ſuppeditaret. Quod Viri ſummi conſilium cum S. V. *Nicolao Barkey*, Theologiæ Profeſſore & Eccleſiaſte Hagano, communicatum huic ita arriſit, ut pro ardenti ſuo in omne literarum genus ſtudio, *Bouvinkium*, Bibliopolarum Haganorum non poſtremum auctoritate ſua impellerit, ad *Bielianum* opus eo, quo nunc prodit, nitore, ex-

cudendum. Huic igitur inprimis græcarum literarum ſtudioſi, ſi grati eſſe velint, operis editionem acceptam referre debent, præſertim cum idem ultra progreſſus, ne moleſtiam quidem ſpeciminum typographicorum mecum inſpiciendorum refugerit. Verum cum minutæ literarum hebræarum græcarumque formæ optimi ſenis oculos fatigarent & multæ graviſſimæ cum muneris tum ſtudiorum occupationes illum huic rei vacare haud ſinerent, totam operis curam mihi delegavit. *Bielianum* autem opus ad me transmiſit tali patre dignus filius *C. A. Bielius*, Jctus, & Curiæ juridicæ Guelpherbytanæ adſeſſor, Vir mihi amiciſſimus. Ipſam adeo Autoris orthographiam religioſe ſervavi, nec quicquam mihi juris arrogavi in opere, quod ille tot annis tanto ſtudio elaboraſſet.

Non ignoro quidem, per hos triginta quatuor annos, quibus *Bielii* Lexicon, quamvis jam anno hujus ſeculi quadrageſimo quinto abſolutum, in ſchedis jacuit, Criticæ ſacræ tam Vet. quam N. Fœderis eruditiſſimorum virorum ſcriptis multum affuſum eſſe lucis, qua ſi *Bielio* noſtro jam frui licuiſſet, opus ſuum mirum in modum emendare & locupletare potuiſſet. Ac fuit Vir eruditiſſimus inter Germanos, cui *Bielianus* theſaurus his novis ſubſidiis ornandus & amplificandus videretur. Sed ne dicam, me ſaltem eum non eſſe, qui hic loci & in hoc meo muneris vitæque genere quædam afferre poſſet, *Bieliano* opere digna, (pannum vero unum alterumve ſplendidæ veſti aſſuere religio vetat) ipſe inprimis ab hoc con-

consilio nos deterruit metus, ne sic in infinitum quasi excresceret suapte natura jam satis amplum & copiosum opus. Et quid aliud, nisi libri moles Germanos librarios, quibus non semel oblatus est, ab eo literarum formulis exscribendo revocavit? Præterea cum opus veræ philologiæ studiosis maxime inservire possit, ratio ineunda erat, ut modico pretio possit ab omnibus comparari. Quid? quod ipsi in hac re judices peritissimi (inter quos unum illustrem *Michaëlis* nominasse satis sit) optimum putarunt, *Bielii* opus nec auctum nec mutatum, i. e. quale auctor reliquisset, in lucem proferri. Ac sane eam habet præstantiam, ut nativa sua forma, spretis aliorum lenociniis, placere audeat. Ipsi adeo in arte critica, sacra inprimis, apud Germanos exercitatissimi viri *Ernesti*, *Michaëlis*, *Tellerus*, aliique editionem Lexici, quod ex specimine, *Exercitationi* adjecto, *de Ligno ex Libano ad templum Hierosolymitanum ædificandum petitis Brunsvigæ* 1740. 4°. satis cognorant, publice privatimque optarunt. Utantur igitur Philologiæ sacræ cultores hoc opere, quale id auctor ipse illorum usui pararat. Quicunque autem longius in hoc genere sunt provecti, peculiaribus libellis, si ita videatur, illud vel augeant, vel emendent. Ita futurum auguramur, ut plurium doctorum studiis conjunctis Clavem, qua adhuc caremus, in LXX & reliquos V. T. græcos interpretes omnibus numeris perfectam habeamus.

Ipsum studium LXX. interpretum, quod paucis demum abhinc annis vehementius quam unquam

celebrari cœpit, *Bielfano* opere multum juvari posse omnes fatebuntur. Sed & N. T. libri multum inde illustrantur, cum *Bielius* præcipuas quasque voces ac loquendi formulas ex LXX. Intpp. in N. T. derivatas solerter notaverit multisque adeo locis N. T. multum lucis attulerit. Cujus rei exempla ipse nuper dedi in *Specimine illustrationum Variorum N. T. Locorum ex b. Bielii Thesauro philologico*, quod *Fasciculo primo classis secundæ Symbolarum litterariarum Haganarum* inseruit V. S. R. *Barkey* pag. 1 seqq.

Judicium vero de hoc Opere meum interponere quid attinet, cum ipse *Bielius* in præfatione *Exercitationis* supra dictæ de illo vere & accurate statuerit? Cujus verba hic addere non alienum puto.

„ Cum jam in eo sim," inquit," ut *NOVUM*
„ *THESAURUM PHILOLOGICUM*, sive *LE-*
„ *XICON IN LXX. ET ALIOS INTERPRE-*
„ *TES APOCRYPHOS* V. T. longe plenius
„ & auctius, quam Cl. IO. ANDREAS KESLERUS
„ in Appendice Criticæ Sacræ EDUARDI LEIGH,
„ aliique B. FABRICIO Bibl. Græc. Vol. X. p. 94.
„ sq. laudati, ediderunt, condam, illudque pre-
„ lo fere paratum habeam, *SPECIMINA* quædam
„ inde addere, visum est. In illo autem Lexico
„ omnes voces apud dictos Interpretes & Scri-
„ ptores Apocryphos V. T. occurrentes juxta
„ literarum seriem exhibeo. Singulas autem ini-
„ tio quidem ita expono, ut primo statim obtu-
„ tu appareat, quid significent, & quibus signifi-
„ catio-

„ cationibus apud eosdem Interpretes & Scripto-
„ res veniant. Deinde, ſi voces, apud LXX.
„ & alios Græcos V. T. Interpretes occurrentes,
„ ſpectemus, Hebræas vel Chaldæas illis reſpon-
„ dentes ad ductum Concordantiarum Trommia-
„ narum, ordine rurſus Alphabetico, infero, &
„ loca quædam, quibus occurrunt, & e quibus
„ earundem ſignificationes & ſtructuræ perſpici
„ poſſunt, ſubjungo. Sique in Græcis vocibus
„ quædam inveniantur, quibus Hebrææ vel Chal-
„ dææ non apud LXX. ſed in *Aquilæ*, *Symma-*
„ *chi*, *Theodotionis*, & ceterorum Interpretum
„ fragmentis tantum expreſſæ ſunt, vel etiam,
„ quæ in Scriptoribus Apocryphis alio ſignifica-
„ tu, vel alia conſtructione, quam apud Inter-
„ pretes Græcos leguntur, loca eo ſpectantia in
„ fine cujusque vocis addo. Inque illis, quæ in
„ laudatorum Interpretum fragmentis reperiun-
„ tur, haut exiguo mihi uſui fuit ſummi Viri,
„ BERNARDI DE MONTFAUCON Lexicon Græco-
„ Hebraicum, reliquiis Hexaplorum *ORIGE-*
„ *NIS*, Pariſ. 1713. fol. editis, ſubjunctum,
„ & ad calcem Concordantiarum Cl. TROMMII
„ repetitum. Neque omitto loca, quibus nul-
„ las in textu authentico voces Græcis reſpon-
„ dere deprehendi; præſertim ſi Græca vocabu-
„ la alia ibi notione, quam in reliquis locis,
„ uſurpentur, vel ad confirmandam ſignificatio-
„ nem vocum, alibi extantium, facere poſſint.
„ Præterea multas voces & phraſes, in ſubſidium
„ adhibitis exteris ſcriptoribus, Gloſſariis item
„ Græcis, tam editis, quam ineditis, antiquita-
„ tibus, imo & Philologis & Criticis præſtantiſſi-

 „ mis,

„ mis, expono, & cum illis ſubinde confero vo-
„ ces & phraſes, apud Scriptores Novi Fœderis
„ occurrentes. Cumque inter Gloſſaria Græca
„ HESYCHIUS magno mihi emolumento fuerit,
„ Gloſſæ, quas inde ſub titulo HESYCHII SACRI
„ aliquando edere conſtitui, hic maximam par-
„ tem comparebunt.

„ Minime autem Lexicon illud ex Concor-
„ dantiis ſolummodo Trommianis, & aliis Lexi-
„ cis Sacris, ſed ex ipſis etiam præſertim Inter-
„ pretibus Græcis, & Scriptoribus Apocryphis,
„ cum ſtudio quodam a me perlectis, me con-
„ cinnaſſe facile aliquis perſpiciet, qui voces
„ quasdam, vel in his Speciminibus extantes,
„ cum Concordantiis laudatis, & aliis Lexicis Sa-
„ cris contulerit. Sic e. c. quæ in v. Ἴσος
„ ex Job. V, 14. XIII, 28. XV, 16. XXIX,
„ 14. it. Job. XI, 12. XIII, 12. XXVIII, 2. in
„ Λόγον ἔχω ex Tob. V, 26. & X, 14. in v.
„ Μετὰ ex Eſ. LII, 3. Prov. XXIV, 12. 1 Reg.
„ II, 28. 1 Par. XVII, 2. Jud. VI, 12. 2 Reg.
„ VII, 3. Deut. XXXI, 10. & in v. Ὅτι ex Job.
„ XXXIII, 3. Pſalm. LVIII, 18. 3 Reg. I, 13.
„ Gen. XIV, 23. XX, 2. Pſalm. XXXVI, 20.
„ Jud. I, 19. Eſ. II, 6. Jud. XV, 3. 1 Reg.
„ II, 25. Pſalm. CXV, 1. Eſ. X, 23. 1 Reg.
„ XIV, 39. Exod. XIII, 17. 1 Paral. XVII, 6.
„ allata & citata ſunt, in Concordantiis Trom-
„ mianis & aliis Lexicis fruſtra quæruntur.

„ Quantum ad utilitatem hujus Lexici, illam
„ nemo, credo, in dubium vocabit. Primo
„ enim ad Alexandrinos, quorum verſionem ad
„ intelligendum textum Hebræum utilem impri-

„ nis,

„ mis, imo neceſſariam judicarunt Viri Erudi-
„ tiſſimi, aliosque Interpretes Græcos, & ſcri-
„ ptores Apocryphos V. T. explicandos & illu-
„ ſtrandos haut parum faciet. Multumque ali-
„ quis de vocum ſignificationibus, quibus illæ
„ apud Græcos Interpretes reperiuntur, confir-
„ mari poterit, ſi ſtatim ex hoc Lexico videre
„ poſſit Hebræas & Chaldæas voces, quibus in
„ textu authentico reſpondent. E. c. quod vox
„ ἀγορὰ etiam *plateam*, λόγοι *prophetias*, νόμος
„ *canticum*, ὅτι *certe*, *profecto*, *quare*, φωτίζω,
„ *doceo*, ſignificent, de eo aliquis eo facilius
„ perſuadebitur, ſi videat, quod ἀγορὰ aliquan-
„ do Hebr. שׁיר & חוץ, λόγος נבואה, νόμος
„ שיר, ὅτι אך, אכן, למח, φωτίζω הירה, re-
„ ſpondeat.

„ Deinde cum Novi fœderis Scriptoribus mul-
„ ta ex Græca Alexandrinorum V. T. verſione
„ depromta, quin *omnia pæne eorum verba & la-*
„ *quendi formulæ*, docente Cel. SCHWARTZIO not.
„ ad OLEAR. de Stil. N. T. p. 294. *inde profe-*
„ *cta ſint*, manifeſtum, quod e Lexico, in quo
„ voces & phraſes Alexandrinorum Interpretum
„ paulo curatius explicantur & illuſtrantur, Scri-
„ ptores N. T. magnam lucem poſſint accipere.
„ Illudque vel ex Speciminibus, quæ nunc in
„ lucem prodeunt, jam haut obſcure apparere
„ puto. Vide, ſi placet, quæ v. Ἑτοιμάζω
„ ex Matth. XXV, 34. v. Θόρυβος ex Marc. V,
„ 38. & Matt. IX, 23. v. Καταφέρω ex Luc.
„ VI, 22. v. Λόγος ex 1 Theſſ. IV, 15. & Luc.

„ III,

„ III, 4. in Λόγον ποιέομαι ex Act. XX, 24. „ Μετὰ ex Marc. X, 30. v. Παραδίδωμι ex „ Rom. I, 28. v. Νόμος ex Joh. X, 34. XV, „ 25. v. Πρῶτος ex 1 Cor. XV, 3. v. Συγκλείω „ ex Rom. XI, 32. v. Συντελέω λόγον ex Rom. „ IX, 28. v. Τριετὴς ex Matth. II, 16. v. Ὑαλος „ ex Apoc. XXI, 18. 21. ſunt allegata.

„ Porro alii Theſauri Græcæ Linguæ, & Lexica tam ſacra, quam profana, magna augmenta inde poterunt capere, & Lexicon præſertim PASORIS, cujus noviſſima Editio, Cel. SCHOETTGENIO procurata, Titulo *omnibus vocibus* LXX. *aliorumque Græcorum Interpretum Apocryphorum item* V. T. *aucta* perhibetur, aliquot centuriis vocum longe pluribus autem earum ſignificationibus & phraſibus augeri poterit. Ut dictis aliquam fidem faciam, voces enarrabo, quæ in prima ſtatim litera Lexici illius deeſſe deprehendi. Sunt illæ numero 98. ſequentes: Ἅ ἁ. Ἀβαρὰ. Ἀγριολάχανα. Ἀγρώτης. Αἰσχύνωμα. Ἄκαν. Ἀκαριᾶιος. Ἀκιδωτός. Ἀκλεής. Ἀκλεῶς. Ἄκμα. Ἀλλοτρίως. Ἄλμα. Ἀμερής. Ἀμνησικακία. Ἀμορίτης. Ἄμυλος. Ἀμυντήριον. Ἀνάγλυφον. Ἀναχτάομαι. Ἀναχυλίζω. Ἀναληπτήρ. Ἀνάλωσις. Ἀναμεταξύ. Ἀναπήγνυμι. Ἀναπίνω. Ἀναπνεύμασις. Ἀναῤῥέομαι. Ἀναῤῥοφέω. Ἀναστέλλομαι. Ἀνάφυσις. Ἀνδρείως. Ἀνδρίς. Ἀνδρωδῶς. Ἀνελεημόνως. Ἀνελεημοσύνη. Ἀνενδεής. Ἀνθράκινος. Ἀνιῶμαι. Ἀνομοιογενής. Ἄνταρσις. Ἀντιδιακείμενος. Ἀντιδί-

„ τιδί-

„ τιδίδωμι. Ἀντίθετος. Ἀντικαθίζω. Ἀντιπρόσω-
„ πος. Ἀντίῤῥησις. Ἀντισταθμίζομαι. Ἀντιστρέ-
„ φω. Ἀντισχύω. Ἀξιοπρεπής. Ἀπαγγελία.
„ Ἀπαδικέω. Ἀπαναισχυντέω. Ἀπαραιτήτως.
„ Ἀπαυτομολέω. Ἀπειρημένος. Ἀπέχθεια. Ἀ-
„ πέχθομαι. Ἀπεψία. Ἄπλετος. Ἀποβάλλο-
„ μαι. Ἀποδύρομαι. Ἀποκέντησις. Ἀπολέγομαι.
„ Ἀπόλημμα. Ἀπομιτρόω. Ἀπόμοιρα. Ἀπο-
„ μοχθόω. Ἀποπάυω. Ἀποπετάζω. Ἀπόρησις.
„ Ἀποῤῥυέω. Ἀποσείομαι. Ἀποσκέπτομαι. Ἀ-
„ ποστέργω. Ἀποστρωννύω. Ἀποσυσκευάζω. Ἀπο-
„ σχέω. Ἀποτυγχάνω. Ἄρμα. Ἁρμονία. Ἁρ-
„ πῶμαι. Ἀρωματίζω. Ἀσέληνος. Ἀσθενῶς.
„ Ἀσινής. Ἀσκοπυτίνη. Ἀσμίζω. Ἀσπιδοφόρος.
„ Ἄστεκτος. Ἀστραγάλειος. Ἀστραγαλωτός. Ἀ-
„ τάρ. Αὐτοφόρος. Ἄφημαι. Ἄχραντος.

„ Augeri etiam & emendari inde aliquando
„ poterunt Concordantiæ Trommianæ, ſi denuo
„ illas alicui edere viſum fuerit.

„ Denique Gloſſaria Græca HESYCHII, SUIDÆ,
„ aliorumque, tam edita quam inedita, magnam
„ lucem, & in vocibus corruptis non raro medi-
„ cinam inde accipient.

„ Quo vero inſtituti mei rationem paulo pe-
„ nitus aliquis introſpicere, & de illa judicare
„ poſſit, dicti Lexici Specimina quædam, & qui-
„ dem ex ſingulis Alphabeti literis duas voces,
„ hac occaſione dare volui. Mirumque in mo-
„ dum & me, & alios, quorum uſui idem Lexi-
„ con illud deſtinatum eſt, ſibi obſtrictos red-

„ det, qui, ſi vel ſingulares obſervationes quas-
„ dam in voces & phraſes Græcorum interpre-
„ tum, & Scriptorum Apocryphorum V. T.
„ habeat, vel Gloſſas ineditas præter illas, qui-
„ bus mihimetipſi jam uti licet, poſſideat, illas
„ communicare mecum haut fuerit gravatus.
„ Uti autem mihi jam licet Gloſſis e Lexicis
„ duobus MStis CYRILLI. Alterum extat Oxonii in
„ Bodlejana inter Codices Baroccianos hoc titu-
„ lo: Λεξικὸν τῦ ἁγίυ Κυρίλλυ Ἀλεξανδρέυς, συν-
„ θετὲν παρὰ τῦ κυρίυ Ἀντωνίνυ τῦ φιλοσόφυ. Sunt-
„ que illi adjectæ (1) Λέξεις τῶν Προφητῶν (2)
„ Λέξεις Ἰεζεκιὴλ τῦ Προφήτυ. (3) Ἐκ τῦ
„ Ἡσαΐυ καὶ Ἱερεμίυ. (4) Ἐκ τῦ Ἐκκλησια-
„ στικῦ. Ita hic vocatur Eccleſiaſtes Salomonis.
„ (5) E quatuor Libris Regum, quæ conveniunt
„ cum illis, quas Celeberrimus FABRICIUS, ὁ νῦν
„ ἐν ἁγίοις, in Bibl. Græc. Vol. X. p. 67. ſq.
„ ex Codice, quem ex Bibliotheca B. D. ABR.
„ HINCKELMANNI poſſedit, publicavit. Et alteræ
„ ex alteris ſæpe emendari poſſunt. (6) Λέξεις
„ τῶν ᾠδῶν τῦ ψαλτῆρος. Sunt voces ex Canticis
„ Scripturæ. (7) Λέξεις τῆς Παναρέτυ. Ita
„ hic appellatur Sapientia Salomonis. (8) Ὀνό-
„ ματα τῶν Ἀποστόλων ἑρμηνευόμενα. (9) Λέξεις
„ τῶν Πράξεων. (10) Ex Epiſtola ad Hebræos.
„ Alterum in Bibliotheca Ampliſſimi Senatus
„ Bremenſis adſervatur. Ejusque uſum, quod
„ gratus profiteor, olim cum Bremæ agerem,
„ pro mirifico ſuo bonas literas promovendi ſtu-

„ dio

„ dio conceſſit humaniſſimus æque ac eruditiſſi-
„ mus, dum viveret, Reipublicæ Bremenſis Syn-
„ dicus, GERHARDUS VON MASTRICHT. En ejus titu-
„ lum: Κυρίλλου εἰς τὰς ἀποφθεγμένας λέξεις τῆς
„ ἁγίας γραφῆς. Eſtque illud ipſum, cujus men-
„ tionem facit in literis ſuis ad laudatum modo
„ Fabricium, Cl. REIMARO de Vit. & Script.
„ Ejusdem recenſitis p. 226. Venerandus ſa-
„ crorum Vratislavienſium Antiſtes, IO. FRIDE-
„ RICUS BURG, cum quo antehac Lipſiæ ad pe-
„ des Philologi atque Theologi præſtantiſſimi,
„ GOTTFRIDI OLEARII, jam inter beatos cœlites
„ triumphantis, (cujus in me merita nulla dele-
„ bit oblivio) me ſediſſe, jucunda recordatio eſt.
„ Nec immerito de Gloſſario illo Vir Doctiſſimus
„ ſcribit, quod *forte uſu in illuſtranda dictione*
„ *τῶν ἑβδομήκοντα non deſtitueretur, ſi dari pos-*
„ *ſet ad illius collationem aditus.* Plane autem il-
„ lud differt ab aliis Lexicis, quæ CYRILLI nomi-
„ ne in Bibliothecis extant, & quorum exem-
„ plum non ſolum Oxonii in Bodlejana uſurpavi,
„ ſed etiam Lugduni Batavorum in Bibliotheca
„ Academica me evolviſſe, memini. Et præter
„ voces Scripturæ multæ etiam ex profanis Scri-
„ ptoribus Græcis in illo explicantur."

His *Bielii* verbis præfationi finem impoſiturus eſſem, niſi partes, quas ſuſcepi, poſtulare viderentur, ut de vita ſcriptisque Viri de re literaria præclare meriti pauca addam, quæ lectoribus non injucunda fore exiſtimo. *Bielii* quidem nomen inter eruditos minime obſcurum eſt, quod etiam

insignis illa *Albertina Hesychii* editio, ad quam symbolas contulerat, justis laudibus ornatas ab *Alberto* in Præf. p. xxxiv seq. valde apud exteros nobilitavit. Nec parum ad ejus gloriam pertinet, dignum existimatum esse ab acerrimo ingeniorum judice *Richardo Bentlejo*, quocum sibi aliquid familiaritatis & literarum commercium esse yellet. Quo magis miror, ipsum *Bielium*, Germanum a Germano, *Joechero* puta, in Lexico Eruditorum Lipsiæ 1750 seq. edito ne verbo quidem memorari, cum *Bielius* anno hujus seculi quadragesimo quinto jam de vita decesserit. Quare de vita & scriptis Autoris nostri hæc habeas L. B. quæ maximam partem mecum communicavit unicus superstes filius V. C. supra laudatus.

Natus vero noster Brunsvigæ anno seculi præteriti octagesimo septimo d. XII Maii, literis, quibus ætas puerilis impertiri solet, in utroque patriæ urbis Gymnasio bene excultus, contulit se ad tres florentissimas Germaniæ Academias, primum ad Lipsiensem anno hujus seculi septimo, dein ad Rostochiensem anno 1711, & sequenti anno ad Helmstadiensem, & ibi non intermissa sedulitate scholas celeberrimorum Theologorum, Philologorum ac Philosophorum frequentavit. Hoc spatio decurso Belgium & Angliam petiit, nec urbes modo invisit, sed & cum eruditis, qui urbes nominis sui fama illustrarent, amicitiam contraxit, quam postea commercio literario magis excolere studuit. In Anglia inprimis Londini, Oxfordiæ & Cantabrigiæ commoratus, præ ceteris ex thesauris bibliothecæ Bodleja-

lejanæ multa excerpendo & annotando in uſum ſuum convertit, idemque inſtitutum in Belgio ſecutus eſt, præſertim in Alma Batavorum Leidenſi, cujus locupletiſſimam Bibliothecam non quaſi per tranſennam ſtrictim adſpexit, ſed tanta diligentia excuſſit, ut inde non pauca in futuros uſus depromeret. Ab itinere in patriam redux immortalis nominis vir G. G. *Leibnitius*, cui ſe probaverunt ingenium ac doctrina *Bielii*, munus quoddam inſigne Petropoli ſuſcipiendum illi propoſuit, ſuorum autem amore dulcique conſuetudine ductus hanc ſibi tam honorificam vocationem recuſavit & ſacro Brunsvicenſium miniſterio anno hujus ſeculi decimo nono ſe adjungi paſſus eſt. Aliquot annis poſt Paſtor ad D. Ulrici & Joannis in patria urbe creatus, munus hocce, quod, nec moleſtum, nec late patens, gratum illi otium faciebat, aliis amplioribus prætulit, quæ illi dein ſponte tam in patria quam extra illam oblata ſunt. Etenim *Bielius* ea miniſtri ſacra officia, quæ in cœtibus nimis amplis occurrunt & animum magis debilitant quam recreant, illis relinquenda forte cenſuit, qui tum ſe ſtudiis egregie defunctos eſſe putant, quando ſemel vel bis per hebdomadem ſermonem coram populo habendum meditentur, reliquum vero temporis nugis, ſalutationibus, & alienis negotiis terant. Ille vero, quem nec res anguſta domi luculentiora munera petere coëgit, omni quidem religione & cura contendit, ut muneris officiis pro virili ſatisfaceret; reliquum vero temporis in literis, quibus animus reficeretur, collocaret, & vel va-

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ria eruditionis ſpecimina proferret, vel per literas de rebus ad philologiam pertinentibus cum viris ſui temporis maximis v. c. *Menckenio*, *Fabricio*, *Bentlejo*, *Alberti* aliisque ageret.

Inprimis vero ab anno hujus ſeculi triceſimo ſecundo omnes fere horas ſubſecivas Lexico noſtro dicavit, cujus ſpecimen anno 1740, uti ſupra dixi, editum, iterum ſub limam vocavit multisque locis emendatum anno demum quadrageſimo quinto ſic abſolvit, ut nunc a nobis exhibetur. Et hoc ipſo anno 1745 d. XVIII Octobris tabe correptus inter vivos eſſe deſiit. Sed adhuc vivit nomen *Bielii*, vivetque diu libris præclaram eruditionem ſpirantibus, & memoria Viri, religionis amore, pietate in ſuos, comitate adverſus omnes, exquiſita doctrina, ceterisque eximiis virtutibus excellentis etiam poſteris cara eſt futura.

Quæ mihi præter hoc Lexicon & notas ad *Alberti Heſychium* jam ſupra memoratas innotuere ſcripta *Bielii*, hæc ſunt:

1) *Heſychius ſacer*, ſive Gloſſæ ex Heſychio Alexandrino, quæ ad Voces & Phraſes Scripturæ S. explicandas, illuſtrandas facere poſſunt. Selegit, recenſuit, verſionem & notas cum eruditiſſimorum hominum tum proprias adjecit J. C. *Biel.* Brunsv. 1716. 4°. „ *continet octo paginas, quas etiam pro inſtituti mei ratione adhibui.*" Sunt verba *Alberti* in præf. ad Heſychium p. xxxv. (Non edidit hunc Heſychium ſacrum *Bielius*, forte Rich. Bentleji epiſtola ad ſe data, quæ

apud

apud Albertum extat poſt præfationes, de hoc conſilio depulſus.)

2) *Epiſtola* de Etymologico inedito, quod Photio vulgo adſcribitur. (Extat in Actis Erud. Suppl. T. VI. p. 253. ad quæ & alias ſymbolas *Bielium* contuliſſe ex ipſo hoc Lexico noſtro apparebit, & laudatur b. *Fabricio* in Bibl. Græca Vol. X. p. 23.)

3) De purpura Lydia ad illuſtrandum locum Act. XVI, 14. Diſſertatio. (Inſerta eſt *Bibliothecæ Bremenſi* Claſſe II. p. 404 ſeqq.)

4) De Judæis ex omni gente ſub cælo Hieroſolymis commorantibus ad Act. II, 5. obſervationes (L. c. Claſſe VI. p. 1038 ſeqq.)

5) De Levi Juda Thaddæo Obſervatiuncula. (Claſſ. VI. p. 1038 ſeq.)

6) Animadverſiones ad Jo. Georg. Altmanni de Lydia Thyatyrenſi & gallicinio Hieroſolymis in ædibus pontificis audito obſervationes. (Claſſ. VI. p. 1041.)

7) Diatribe Philologica de Voce Selah. (Exſtat in Miſcellaneis Novis Lipſienſibus Vol. III. P. I. p. 14. ſeqq.)

8) Exercitatio de Lignis ex Libano ad templum Hieroſolymitanum ædificandum petitis. —— Accedunt ſpecimina novi Theſauri Philologici ſive Lexici in LXX & alios interpretes

&

& ſcriptores apocryphos Vet. Teſtamenti Brunsvigæ 1740. 4°. (Exercitationem ipſam, ſatis raro obviam, Muſeo ſuo Hagano mox inſerendam curabit S. V. Editor N. *Barkey.*)

Secunda ac tertia hujus Lexici pars, quibus totum opus abſolvetur, primam, haud longa mora, uti ſperamus, interjecta, ſequentur. Ignoſcant vero æqui lectores vitiis typographicis, quæ, licet omnis cura adhibita ſit, hic illic irrepſerint. Hoc demum in votis habeo, ut veræ Philologiæ ſtatores atque doctores, *Valkenarii*, *Ruhnkenii*, *Saxii*, *Waſſenbergii*, *Wyttenbachii*, cet. inter Batavos, *Erneſti*, *Michaëles*, *Heynii*, *Mori* aliique inter Germanos hoc *Bielianum* opus patrocinio ſuo tueantur ejusque verum uſum diſciplinæ ſuæ alumnis commendent.

Scr. Hagæ Comitum Id. Mart. MDCCLXXIX.

A.

Ἆ, ἆ, acclamatio lamentantis, ut Latinis, ah, hei! hei! אהה, Jud. XI, 35. Ἆ, ἆ θυγάτερ μου, *hei! hei! filia mea.* Vid. & Jud. VI, 22. *Eustathius* ad Il. Λ. 441. p. 776. docet. ἆ significare πάθος ταραχωδὲς ψυχικὸν, εἶον ἢ σχέτλιασμὸν, ἢ ὄνειδον, ἢ ἀγανάκτησιν, ἢ ἐλαιον, (l. ἔλεον) *affectum animi perturbati, ut lamentationem, vel probrum, vel indignationem, vel commiserationem.*

Ἄ, ἄ, ἄ, idem. אהה. *Aqv.* Jos. VII, 7. Ezech. IV, 14. *Al.* Jer. XIV, 13.

Ἀὰ, ἀὰ, idem. אהה *Aqu.* Joël I, 14. האח האח *Sym.* Psalm. XXXIX, 21, LXIX, 4.

Ἀβανὰ, ἀββανὰ, vel ut *al.* rectius ἀββαμὰ, ipsa vox Hebr. במה excelsum, cum ה præfix. Ezech XX, 29. Conf. *Drusium* in Fragm. Vet. Int Græc. p. 609.

Ἀβαρὰ, elephas 1 Macc. VI 43. καὶ εἶδεν Ἐλεάζαρ ἀβαρὰν, & *vidit Eleazar elephantem.* Cl. *Gagnierius* Vindic. Kircherian. p. 19. b. ad hanc vocem notat sequentia: *i. e.* את־הברה. *Latinis Barrus, id est, elephas lingua Sabina: Barritus, vox elephantis. Sed* בר *Chald. & Arab. eremicolam vult dicere, qualis est elephas vel maxime* Alii *Barrum* alludere putant ad בעיר *beir*, quomodo jumentum vocant Hebræi, Syri, & Arabes. Vide *Bochartum* Hier. P I. L II. c. 23. p. 249. Doctiss. *Relandus* autem in Diss. Misc. P. I. p. 183. suspicatur. nomen *barro*, quo apud Indos vocari elephantem docet *Isidorus* Orig. Lib. XII c. 2 posse deduci ex sermone Persico, qui sæpius a scriptoribus antiquis cum Indico confundatur, & quo *Boru* notet *castellum, propugnaculum, murum, turrim.* Illudque nomen elephantibus convenire putat, qui in bello turribus fuerint instructi, & non tantum procul castellorum & turrium faciant speciem, sed quasi viva propugnacula & turres sint.

Ἀβασίλευτος, qui est sine rege, rege carens. מלך אין non rex. Prov. XXX, 27. ἀβασίλευτον (sc. ζῶον) ἐστιν ἡ ἀκρὶς, *locusta est animal, quod est sine rege.*

Ἄβατος, inacceſſibilis, impervius, invius, deſertus. יתן va'idus Amos V, 24. χειμαῤῥὼς ἄβατος, *fluvius impervius.* לה execratio, Jer. XLII, 18. εἰς ἄβατον ſc. γῆν, *in terram deſertam.* ארץ נזרה terra deciſionis Lev. XVI. 16, 22. εἰς γῆν ἄβατον, *in terram deſertam.* יע languens, Pſalm. LXII, 21. γῆ ἄβατος. ערבה deſertum, Jer. LI, 43 שאה שמה vaſtitas, Job. XXXVIII, 27. שוחה fovea, Jer II, 6. שמה deſolatio, Jer XXV, 18. 38. שממה, idem, Jer. VI, 1. תהו inane, Pſalm CVI, 40. תל tumulus, Jer. XLIX, 2. *Heſychius*: Ἄβατον, ἀδιόδευτον, ἀπέραντον. Ἄβατον, *impervium, infinitum* Vulgo hæc verba male conjunguntur cum antecedenti Ἄβαρον, ac ſi hanc vocem adhuc exponerent. Sed rectius diſtinguuntur apud *Phavorinum*, qui, poſtquam Ἄβαρον eodem, quo *Heſychius*, modo expoſuerat, ſeorſim & hæc habet: Ἄβατος, ἀσύνετος. καὶ ἄβατον, ἀδιόδευτον, ἀπέραντον ἢ τὸ ἱερὸν, καὶ τὸ ἔρημον. Ἄβατος, *imprudens*, & ἄβατον, *impervium, infinitum. Vel ſacrum & deſertum. Suidas* etiam de hac voce ita: Ἄβατον, ἱερὸν, ἀπρόσιτον, ἔρημον, καὶ ὁδὸς ἄβατος, ἡ ἀπόρευτος. Ἄβατον, *ſacrum, inacceſſum, deſertum Et* ὁδὸς ἄβατος, *via, per quam tranſitus non patet.*

Ἀβατόω, deſertum reddo. השם hiph. a שמם Jer. XLIX, 19.

Ἀββαμά. Vid. Ἀβανά.

Ἀβέβαιος πρὸς τὸν Θεὸν, non conſtans, inſtabilis apud Deum. לא הכין לבו *Aqv. Symm.* Pſalm. LXXVII, 8.

Ἀβεβαιότης, infirmitas. לא יאמין *non credet. Symm.* Job. IV, 8.

Ἀβιβ. Vid Θεὸς Ἀβίβ.

Ἀβλαβὴς, innocuus Sap. XVIII, 3. XIX, 6.

Ἀβοηθησία, auxilii defectus, privatio auxilii. Sir. LI, 14.

Ἀβοήθητος, auxilio carens. Sap. XII, 6. 2 Macc. III, 28.

Ἄβοηθος, auxilio deſtitutus. אין איל ſine viribus, Pſalm. LXXXVII, 4.

Ἀβουλεύτως, inconſulto. 1 Macc. V, 67.

Ἀβουλία, conſilii inopia, imprudentia, ſtultitia. אולת Prov. XIV, 17 הוה pravitas, Prov. XI, 6. שולל ſpoliatus, *Symm* Job. XII, 17. *Heſychius* Ἀβουλία, μωρία. Ἀβουλίαι, *ſtultitia. Suidas*: Ἀβουλία, ἀπαιδευσία, ἄνοια, καὶ μωρία. Ἀβουλίαι, *imperitia, amentia, & ſtultitia.*

Ἄβρεχα;

Ἄβρα, ancilla, famula adoleſcentior, quali matronæ ditiores ad honeſtiora miniſteria utuntur אמה Exod. II, 5. נערה Gen. XXIV. 61. Ῥεβέκκα, καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς, *Rebecca, & ancillæ ejus.* Vid. & Exod. II, 5. Eſth. V 15 Lex. MS. Octateuch. Ἄβραι, θεράπαιναι, δοῦλαι. Ἄβραι, *ancillæ, ſervæ.* Vid. Bibl. Coiſlin. p 602 *Aquila* Gen. l. c. pro נערות habet παιδίσκαι. *Symmach.* κοράσια Lex. Cyr. MS. Brem. Ἄβρα, παιδίσκη τρυφερά. Ἄβρα, *ancilla tenera.* Sic & *Suidas* non quamvis famulam ſed puellam heræ domeſticam, & honoratiorem ἄβραν vel ἄβρα nam utroque modo vox reperitur,) dictam eſſe docet, his quidem verbis a Cl. *Kuſtero*, ſi *Menandri* locum reſpicias, diſtinctis & in ordinem redactis : Ἄβρα, ὅτι ἁπλῶς θεράπαινα, ὅτι ἡ εὐμορφος θεράπαινα λεγεται, ἀλλ' οἰκότριψ γυναικὸς κόρη, εἴτε οἰκογενὴς, εἴτε μή. Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ

Μήτηρ τέθνηκε ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυαῖν
Ταύταιν· τρέφει δὲ παλλακή τις τὸν πατρὸς
Αὐτὰς, ἄβρα τῆς μητρὸς αὐτῶν γενομένη.

Ἄβρα *neque ſimpliciter quævis, neque formoſa ancilla ita appellatur, ſed domeſtica & honoratior heræ puella, ſive illa ſit verna, ſive non. Menander Pſeudo-Hercule:*

Mater obiit duarum ſororum
Harum: nutrit vero pellex quædam patris
Eas, quæ famula matris illarum fuit.

Ad quem locum reſpexiſſe videtur *Heſychius*, quando ita: Ἄβρα, δούλη, παλλακή. Ἄβρα, *famula, pellex.* Ceterum de ἄβραις etiam ita *Euſtathius* ad Odyſſ. T. p. 680. Αἱ γὲν θρεπτικαὶ τοῖς δεσπόταις δοῦλαι, ἁποῖα πρὸ ὀλίγων ἡ Μελανθὼ, ἄβραι λεγόμεναι ἐθνικῶς, κεῖνται παρὰ σοφοῖς Ἕλλησι. *Nutritæ igitur heris famulæ, qualis paulo ante erat Melantho, ἄβραι gentibus dictæ, apud ſapientes Græcos reperiuntur.* Inque ejus rei probationem idem *Euſtathius* pariter *Menandri* locum adducit, additque: Ἔστι δὲ ἄβρα καλὰ Παυσανίᾳ ἡ σύντροφος καὶ παρὰ χεῖρα θεράπαινα. ἡ καὶ οἰκότριψ παροξυτόνως, καλὰ Αἰλίῳ Διονυσίῳ, καὶ ἔντιμος. *Eſt vero ἄβρα juxta Pauſaniam, quæ ſimul educata, & ad manum eſt, famula. Quæ etiam οἰκότριψ cum acuto in penultima,* in domo educata, *juxta Ælium Dionyſium & honorata eſt.* Plura de hac voce vide apud *Grotium* ad Judith. VIII, 33. & *Steph. le Moyne* in not. ad V. S. p. 287. ſq.

Ἁβρὸς, delicatus. מענוג plur. deliciæ, *Symm.* 1 Reg. XV, 32.

Ἀβροχία, imbrium penuria, ficcitas. בצרת Jer. XVII, 8. Vid. & Sir. XXXV, 23.

Ἄβυσσος, ſc. χώρα vel θάλασσα, locus vel mare, fundo carens מצולה Job XLI, 23 צולה Eſ. XLIV, 27. רחב Job. XXXVI, 16. תהום Gen I, 2. VII, 11. & alibi paſſim. *Heſychius*: Ἄβυσσος, πέρας ὐκ ἔχον, (ſic enim pro ἔσχειν legendum puto) ὕδατα ἄπειρα, ἀκατάληπτα. Ἄβυσσος, *terminum non habens. Aquæ infinitæ, incomprehenſibiles.* Lex MS Bibl. Coiſlin p. 499. Ἄβυσσος, πλῆθος ὕδατος ἀπείραιτον, ἢ τόπος ἐν θαλάσσῃ ἀτύθμαιτος. Lex *Cyrilli* MS. Brem Ἄβυσσος. ἀπυθμένον, ἀπείραιτον ὕδωρ πολύ πλῆθος ὕδατος. (MS. vitioſe πολὺ θῦ τὸ ὑιάθος) Ἄβυσσος, *fundum non habens, infinita aqua, magna multitudo aquæ.* Conf. *Suidam* in Ἄβυσσον, ubi vox pariter exponitur ὑδάτων πλῆθος πολύ Plura de illa vide apud Auctores laudatos *Wolfio* ad Luc. VIII, 31. p. 642. & *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 2.

Ἄβυσσοι πηγαὶ κάτωθεν, fontes fundo carentes ab infra. תהום רבצין תחת abyſſus jacens infra, Deut. XXXIII, 13.

Ἀγαθὸν ποιέω, benefacio. גמל retribuo, Prov. II, 17.

Ἀγαθοποιέω, benefacio. היטיב hiph. à יטב Num. X, 32.

Ἀγαθοποιὸς, beneficus, Sir. XLII, 20.

Ἀγαθὸς, bonus, gratus, pulcher, hilaris, & τὸ ἀγαθὸν, τὰ ἀγαθὰ, bonum, bona. אמת fidelitas, Neh. VII, 2. במה excelſum, Eſ. LV, 14. דשן Eſ. LV, 3. שב Chald. Eſd. V, 17. שוב cum ſchurek, bonitas, bonum, Gen. XLV, 20. πάντα ἀγαθὰ Αἰγύπτου, *omnia bona Ægypti.* Vid. & Gen. XLV, 18. 23. 4. Reg VIII, 9. Prov. XI, 10. ἐν ἀγαθοῖς δικαίων, *cum bene eſt juſtis.* Ita Chr. XII 9. ἐν ἀγαθοῖς ἀνδρὸς, *cum homini bene eſt.* Vide *Druſium* ad h. l. טוב: טובה cum cholem 1 Reg. II, 28 ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων (puer) *gratus erat apud Dominum & apud homines.* Conf. Luc. II, 52. 1 Reg. XVI, 12. ἀγαθὸς ὁράσει Κυρίου, *pulcher aſpectu Domino*, h. e. ita bellus, ut forma ejus vel Deo placere poſſet atque grata eſſe. Eodem ſenſu Moſes dicitur ἀστεῖος τῷ Θεῷ, *venuſtus Deo*, Act. VII, 20. Conf. ad h. l. *Boiſy* Collat. p. 371. & *Wolfii* Cur. p. 1109. ישר rectus; Jer. XL. 5. מיטב 1 Reg. XV, 9. נבון intelligens, Prov. XIV, 35. נכוח rectus, æquus, Prov. XXIV, 26. שלם integer, perfectus, 1 Par. XXIX, 19. הקוה exſpectatio, Job. XVII, 15. Sir. XXX, 27. λαμπρὰ καρδία καὶ ἀγαθὴ, *cor ſplendidum & hilare.* Conf. 1 Reg. XXV, 36. & quæ notavi

in

in v. Ἀγαθύνω ex Jud. XVI, 25. Sir. XXXV, 8. 9. ἀγαθὸς ὀφθαλμὸς *oculus* vel *vultus hilaris*. Conf. ἀνὴρ ἱλαρὸς καὶ δότης. Judith. XI, 23. ἀγαθὴ ἐν τοῖς λόγοις σου, *bona in ſermonibus tuis*, i. e. *Badvello* interprete, facultate dicendi præſtans. Sic *Ælianus* Var. Lib. II. c. 13. ἐν λόγοις ἀγαθοῖς, *facultate dicendi præſtantibus.*

Ἀγαθότης, bonitas, benignitas, Sap. VII, 26.

Ἀγαθόω, benefacio. טובה fœm. Jer. XLIV, 27. היטיב hiph. a יטב 1 Reg. XXV. 31. Jer. XXXII, 41. Priori loco conſtruitur cum dativo, poſteriori cum acculativo, quemadmodum & Sir. XLIX, 10.

Ἀγαθύνω, benefacio, bonum facio, *it.* exhilaro, *& in paſſ.* Ἀγαθύνομαι, gaudeo, hilaris ſum, *it.* bonus ſum, melior fio. טאב Chald. Dan. VI, 23. ὁ βασιλεὺς πολὺ ἠγαθύνθη ἐπ' αὐτῷ *rex valde lætabatur propter illum.* טוב Jud. XVI, 25. ὅτι ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν, *cum eſſent hilares.* Vid & 2 Reg. XIII, 28. & conf. quæ notavi in v. Ἀγαθὸς ex Sir. XXX, 27. יטב & היטיב Jud. XVIII, 20. καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία τοῦ ἱερέως, *& bonum videbatur ſacerdoti.* Conf. 1 Macc. I, 14. Ruth. III, 10. ἠγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον, *meliorem feciſti miſericordiam tuam poſteriorem, quam priorem.* 3 Reg. I, 43. ἀγαθῦναι τὸ ὄνομα, *bonum nomen facere.* 4 Reg. IX, 30. ἠγάθυνε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, *exornabat caput ſuum.* 4 Reg. X 32. ἀνθ' ὧν ὅσα ἠγάθυνας ποιῆσαι τὸ ἐνθὲς *eo quod bonum tibi viſum eſt, facere rectum* Neh. II, 5. εἰ ἀγαθυνθήσεται ὁ παῖς σου ἐνώπιόν σου, ὅτι πέμψαι αὐτὸν &c. *num placet tibi ſervus tuus, ut mittas illum.* Pſalm. XXXV, 3. ἀγαθῦναι, *bonum facere.* Pſalm. L, 19. ἀγάθυνον τὴν Σιὼν, *benefac Sioni.*

Ἀγαθῶς, bene, recte. טוב 1 Reg. XX, 7. היטב infin. hiph. a יטב 4 Reg. XI, 19, מיטיב *Theod.* 1 Reg. XVI, 17. ubi LXX. ὀρθῶς.

Ἀγαθωσύνη, bonitas, benignitas, גדולה 2 Reg. VII, 21. טוב Neh. IX, 25. 35. Pſ. XXXVII, 21. טובה Jud. VIII, 35. Eccleſ. VII, 15. ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης, *in die bona*, Eccl. IX, 17. ἁμαρτάνων εἰς ἀπολέσει ἀγαθωσύνην πολλὴν, *unus peccans multa bona perdet. Aqv.* Pſalm. XV, 2. *Sym.* Pſalm. XXVI, 13. & alibi.

Ἀγαλλίαμα, exultatio, lætitia. גאון Eſ. LX, 15. גול Eſ. LXV. 18. ציל Eſ. XVI, 10. גילה Eſ. LXV, 18. משוש Pſ. XLVII, 2. רן Pſ. XXXI. 9. cantatio. רנה cantus, Prov XI, 10. שמחה Eſ. XXII, 13. LI, 3. ששון Eſ. XXXV, 10. תהלה laus, Eſ. LXI, 11.

Ἀγαλλίασις, exultatio, lætitia. גיל Pſ. XLIV, 17. LXIV,

13. רנה cantus, Pſ. XXIX, 6. רנן infin. pih. can ndo, Pſ. CXXXI, 17. רננה cantus, Pſ. LXII, 6. XCIX, 2. ששון Pſ. XLIV, 9. שחוק *incert.* Job. VIII, 21.

Ἀγαλλιάω, vel in conjug. med. ἀγαλλιάομαι, lætor, exulto, gaudeo. גול & הגיל *Kal* & *Hiph.* 1 Par. XVI, 31. Cant. I, 3. Eſ. XXV, 9. הגיד Pſ. LXXIV, 9 (hic tamen LXX. pro אגיד legiſſe videntur (אגיל התהלל hithp. glorior, Eſ. XLI, 16. יסף שמחה addo lætitiam, Eſ. XXIX, 19. עלז Hab III, 17. עלץ exultabundus, Pſ. IX, 2. צהל hinnio, it. jubilo, Eſ. XII, 6. רנן canto, Pſ. V, 13. שוש Pſ. XVIII, 6. שמח 2 Reg I, 20.

Ἄγαλμα, ſimulacrum. אט plur. præſtigiatores, Eſ. XIX, 3. פסילים Eſ. XXI, 19. Vid. & 2 Macc. II, 2. Etym. M. Ἄγαλμα, ἀγαλλίαμα, καλλώπισμα. πᾶν ἐφ' ᾧ ἀγαλλεταί τις καὶ χαίρει, κἂν ᾖ ἱμάτιον ἢ, κἂν τι εἰκών. Οἱ δὲ μετ' Ὅμηρον ποιηταὶ ἄγαλμα εἶπον τὸ ξόανον. Τὸ δὲ ἄγαλμα παρὰ τὸ ἀγαλλω. Ἄγαλμα, *de quo aliquis gloriatur, ornamentum: omne id, in quo aliquis exultat, & gaudet, ſive veſtimentum ſit, ſive imago. Poetæ vero, qui poſt Homerum ſcripſerunt* ἄγαλμα *dixerunt ſimulacrum.* Ἄγαλμα *autem ab* ἀγάλλω, *orno. Heſychius:* Ἄγαλμα, ξόανον, ἀφομοίωμα εἰδώλων, εἰκόνων, ἢ ἀνδριάντων. Ἄγαλμα, *ſtatua, ſimulacrum idolorum, imaginum, vel ſtatuarum.*

Ἀγάλματα Ἀσάρτης, ſimulacra Aſtartæ. העצבות *Aqv.* 1 Reg. VII, 4. Conf. *Seldenum* de Diis Syr. Synt. II. c. 2. p. 235. & τὰ Ἄλση ἀσαρώθ.

Ἀγανακτέω, indignor, Sap. V, 23. XII, 27. Drac. v. 33.

Ἀγανώθ, Hebr. אגנות plur. ex אגן *crater*, Eſ. XXII, 24.

Ἀγαπάω, amo, diligo, acquieſco, expeto, deſidero, & ἀγαπάομαι, charus ſum. אהב Gen. XLIV, 20. ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν ἠγάπησεν, *pater autem illum amat.* h. e. præ ceteris amat, in amore præponit. Conf. *Feſſelium* Adverſ. Sacr. L. X. c. 1. p. 443. Pſalm XXXIII, 12. ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς, *deſiderans dies videre bonos.* Pſalm. XXXIX, 22. οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου, *expetentes ſalutem tuam.* Vid. & Pſalm LXIX, 5. & conf. 2. Tim. IV, 8. Conf. & Mich. III, 2. ubi אהב exponitur per ζητεῖν, *appetere*, Pſ. CXV, 1. ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, *acquieſco quia exaudiet Dominus vocem precationis meæ.* Prov. XII, 1. ἀγαπᾷ παιδείαν, *amans correctionem*, i. e. juxta *Tremellium*, qui caſtigationibus Dei acquieſcit. Hoc ſenſu verbum ἀγαπᾶν & apud profanos ſcriptores accipitur. Vide *Feſſelium* lib. cit. p. 437. Jer. V, 31. ὁ λαός μου ἠγάπησεν οὕτως, *populus meus ſic amat*, h. e. ita gratum illis eſt, hæc ap-

approbat. Jer. XIV, 10. ἠγαπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν, amant h. e. ſolent, conſueſcunt movere pedes ſuas. Oſ. XIII, 7. καταδυναστεύειν ἠγάπησε amat h. e. ſolet *opprimere*. Sic exteri etiam loquuntur. Vide *Feſſelium* lib. cit. p. 441. אהב הבו amo date. Oſ. IV, 19. אהבים plur. amatores, Oſ. VIII, 9. הביא hiph. a בוא adduco, 1 Par. XVII, 16. הזכיר hiph. commemoro, Cant I, 3. הכית hiph. a סות incito. 2 Par. XVIII, 2. ἠγάπα αὐτὸν ἀναβῆναι, *blandis verbis eum compellavit, ut aſcenderet.* Ita vertit *Feſſelius* lib. cit. p. 436. Sed pro ἠγάπα legendum ibi videtur ἠπάτα *perſuadebat*, quo verbo alias LXX. Hebr. הכית interpretari ſolent. Vid. 4 Reg. XVIII, 32. 2 Par. XXXII, 11. & conf. quæ mox notavi ad Pſalm. LXXVII, 40. חפץ Eſth. VI, 9. Pſalm. L, 7. עשה, Pſalm. CXVIII, 165. כלכל pih. a כול ſuſtento. *Aqv Sym.* V. & VI. *Ed.* Pſalm. LIV, 25. ἀγαπήσει. משוש exultatio. Jer. XLIX, 24. פתה pih. pellicio, perſuadeo. Pſalm. LXXVII, 40. ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, *blanditi ſunt ei in ore ſuo.* Ita rurſus *Feſſelius* l. c. Sed Cl. *Grabius* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 6. §. 1. pro ἠγάπησαν haut præter rationem ſubſtituit ἠπάτησαν. Nam Hebr. פתה nusquam alibi verbo ἀγαπάω, ſæpiſſime autem altero ἀπατάω redditur. Et ſic verba potius vertenda ſunt: *decipere conati ſunt illum ore ſuo.* קנה acquiro, Prov. XVI, 3. רחם intime diligo, miſereor, Eſ. LX, 10. Zach. X, 6. רצה delector, 1 Par XXIX. 17. שמר ſervo, cuſtodio Prov, XXVIII, 4.

Ἀγαπώμενος, dilectus. אהוב part. pah. Neh. XIII, 26. יחיד unicus. Prov. IV, 3. Conf. *Feſſelium* lib. cit. p. 426.

Ἠγαπημένος, dilectus, amatus. אהב infin. Oſ. IX. 12. אהב part. ben. 2 Par. XX, 7. אהוב part. pah. Deut. XXI, 15. נאהב part. niph. 2 Reg. I, 23. ידיד Deut. XXXIII, 12. Eſ. V, 1. ידידות dilectio, Jer. XII. 7. לחטא ad peccandum, Oſ. VIII, 11. שעשועים deliciæ, Eſ. V, 7. שרין Sirjon, nomen montis, Pſalm. XXVIII, 6. Sir. XXX, 22. ἀγάπα τὴν ψυχήν σου. *dilige animam*, ſeu *vitam tuam*, h. e. tui ipſius curam habe. Sir. XLVII, 1. ἠγαπήθης ἐν εἰρήνῃ σου, *charus fuiſti in pace tua.* Vide *Feſſelium* lib. cit. p. 457. & 462.

Ἀγάπη, amor, dilectio. אהבה 2 Reg. XIII, 15. & alibi.

Ἀγάπησις, amor, dilectio. אהבה Jer. XXXI, 3. ἀγάπησιν αἰωνίαν ἠγάπησά σε, *amavi te amore æterno.* חבין abſconſio, vel latibulum. Hab III, 4. ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ, *poſuit dilectionem fortem roboris ſui.* Ad hæc verba ita notat Cel. *Schwartzius* Diſſ. de Stil. LXX. Int. apud Fo.

Oleg.

Olear de Stil. N. T. p. 309. *Nomen ἀγαπήσεως unde in hunc locum venerit, fortaſſis admiraberis Sed Arabes ex* חבב *nomen duxerunt, quod* amorem *ſignat, & cum ſono Hebræo nominis* חבין *apprime congruit.* In Concord. Græc. LXX. Int. pro חבין legiſſe אהבה conjicitur. Sir. XLVIII, 11. *ἐν ἀγαπήσει κεκοσμημένοι, amore ornati.*

Ἀγαπητὸς, carus, dilectus unicus. דוד Eſ. V, 1. ידון ידון profugerunt, profugerunt, fut. Kal. a נדר Pſ. LXVII, 13. יחיד unicus. Gen. XXII, 2 *λαβὲ τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητὸν, ſume filium tuum unicum, unice dilectum. Aquila* ibi habet *μονογενῆ.* Ita *Homerus* Il. ζ. v. 401. *ἀγαπητὸν* juxta Scholiaſtam dixit *μονογενῆ.* Unde *Heſychius*: Ἀγαπητὸν, *μονογενῆ, κεχαρισμένον.* Ἀγαπητὸν, *unigenitum, dilectiſſimum.* Sic & *Pollux* Lib. III. c. 2. ſegm. Καλεῖτο δ' ἂν υἱὸς ἀγαπητὸς, *ὁ μόνος ὢν πατρὶ, ἢ μητρὶ. ὥσπερ καὶ ἀγαπητὴ θυγάτηρ*, καὶ (*Phavorinus*, qui eadem habet in v. Ἀγαπητὸς, &, ni fallor, ex eodem, pro καὶ rectius habet ἢ *μονογενὴς, καθ' Ἡσίοδον. Vocetur autem υἱὸς ἀγαπητὸς, filius qui ſolus & unicus eſt parentibus; quemadmodum & ἀγαπητὴ θυγάτηρ filia unigenita apud Heſiodum.* Vid. & LXX. Jud. XI, 34. Jer. VI, 26. Amos VIII, 10. Zach. XII, 10. & conf. *Heinſium* Ariſt. Sacr. p. 135. & Exerc. Sacr. ad Marc. I, 11. p. 94. & Auctores laudatos *Wolfio* ad Matth. III, 17. p. 65. יקיר pretioſus, Ier. XXXI, 20. מאהב part. pih. amans, amator, Zach. XIII, 6.

Ἀγγεῖον, vas. בור ciſterna, Prov. V, 15. מנא caniſtrum, *Aqv.* Deut. XXVI, 2. כבר tracta. 1 Reg. X, 3. *τρία ἀγγεῖα ἄρτων. tria caniſtra panum.* כלי Gen XLII, 25. XLIII, 11. נבל uter, 1 Reg. XXV, 18. Eſ. XXX, 14.

Ἀγγελία, nuncium, annunciatio. דבר verbum, Prov. XII, 26. Conf. 1 Joh. III, 11. טעם ſapor, it. ratio, Prov. XXVI, 16. מלאכות legatio, *Aqv.* Pſalm. LXXII, 28. שמועה auditio, 2 Reg. IV, 4. Prov. XXV, 26. ציר legatus, *Sym.* Amoſ. I, 1. Jer. XLIX, 14.

Ἄγγελος, legatus, nuncius, angelus, ſive ſpiritus a Deo miſſus. אביר potens, Pſ. LXXVII, 29. אל Deus, Job. XX, 15. אלהים Deus, dii, Gen. XXXI, 24. Pſ. VIII. 6. אנשים viri, Gen. XIX, 16. בנים filii, cum reſpectu ad Deum, Deut. XXXII, 8. Job. I, 6. XXXVIII, 7. חרב gladius, Job. XL, 14. מגיד part. hiph. annuncians, nuncius, 2 Reg. XV, 13. מלאך ſæpiſſime. מלאכות legatio, Agg. I, 13. עבד ſervus, Eſ. XXXVII, 24. עיר Dan. IV, 10. ἄγγελος. Similiter

militer Ἶρις (forte ab עיר originem trahens) tanquam ἄγγελος describitur *Homero* Il. Σ. v. 166, 167. ubi ita:

Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἄγγελος ἦλθε.

Niſi Pelidæ ventipes velox Iris
Nuncia veniſſet.

Unde apud *Heſychium* Ἶρις inter alia ἄγγελος exponitur. עיר legatus, Prov. XIII, 18. ביד per manum, i. e. manu & miniſterio, Prov. XXVI, 6. δι' ἀγγέλου ἄφρονος, *miniſterio inſipientis.*

Ἀγγιστρα, τὰ, vaſcula. יעים *Aqv. Symm.* 3 Reg. VII, 40.

Ἄγγος, vas. כלוב caniſtrum, corbis, Amoſ. VIII, 1. 2. כלי Lev. XI, 32. ἄγγος ὀστράκινον, ubi *alii* σκεῦος ὀστράκινον. צפחת ampulla, lecythus, *Aqv.* 1 Reg. XXVI, 11.

Ἀγελαῖος, gregarius, 2 Macc. XIV, 23. ἀγελαίους ὄχλους ἀπέλυσε, *gregarias turbas dimiſit.*

Ἀγέλη, grex. גדרה caula, ſeptum, 1 Reg. XXIV, 4. עדר Cant. I, 6. שפעת agmen, Eſ. LX, 6.

Ἀγεληδόν, gregatim. 2 Macc. III, 18. XIV, 14. *Heſychius*: Ἀγεληδόν, ἀθροισμένως, ἰδίως ἀγέλης. Ἀγεληδόν, *confertim, gregatim.*

Ἀγιρωχία. inſolentia. 2 Macc. IX, 6. Ὁ δ' οὐδαμῶς τῆς ἀγιρωχίας ἔληγεν, ἔτι δὲ καὶ τῆς ὑπερηφανίας ἐπεπλήρωτο. *Ille vero neutiquam ab inſolentia ceſſabat, imo adhuc magis ſuperbia replebatur.* Sap. II, 9. Μηδεὶς ἡμῶν ἄμοιρος ἔστω τῆς ἡμετέρας ἀγιρωχίας. *Nemo noſtrum non particeps ſit noſtræ inſolentiæ.* Sic *Alciphron* Lib. I. Epiſt. 6. p. 26. πέπαυσο τῆς ἀγιρωχίας, *deſiſte ab illa inſolentia.* Et Lib. III. Epiſt. 27. p. 334. οὐ πάυστη, τάλαινα, τῆς ἀγιρωχίας; *nonne deſiſtes, infelix, ab hac inſolentia?* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀγιρόχιας, (leg. Ἀγιρωχίας,) ὑπερηφανίας. Gloſſ. MSS. τῆς Παιρίτου: Ἀγιρωχιας, ὑψηλοφρονίας. Ἀγιρωχίας, *animi elati.*

Ἁγιάζω, ſanctifico, luſtro, expio, purgo. הזיר hiph. a נזר *ſeparavit*, Num. VI, 12. כפר expio, expior, Exod. XXIX, 33. 36. קדש in multis locis, ex quibus pauca jam proferam, quibus ea notione vox occurrit, quæ vulgo in Lexicis non obſervatur. 2 Reg. XI, 4. καὶ αὕτη ἁγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας, *& illa purgabat ſe ab immunditie.* Vid. & Lev. XVI, 19. Joël. I, 14. II, 15. ἁγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, *ſanctificate jejunium, proclamate cultum.* Joël

III, 9. Κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἁγιάσατε πόλεμον, *proclamate hæc in gentibus, ſanctificate bellum.* Inde *Heſychius*: Ἁγιάσατε, κηρύξατε. Et *Suidas*: Ἁγιάσατε, προσυτριπίσατε, κῆρυξατε. Ἁγιάσατε, *præparate, proclamate.* Et certe ἁγιάζειν locc. citt. idem eſſe ac κηρύσσειν, *proclamare*, & unum per alterum exponi, manifeſtum ex 4 Reg. X, 70. καὶ εἶπεν Ἰὲ, ἁγιάσατε ἱερείαν τῷ Βάαλ· καὶ ἐκήρυξαν. *Et dixit Jehu: Sanctificate ſacrificium Baal. Et proclamarunt.* Eadem notione vox legitur Mich. III, 5. Conf. *Druſium* Anim. L. I. c. 19. קדוש ſanctus, 2 Par. XXXV, 3. Pſalm. XLV, 4. קֹדֶשׁ ſanctitas, Prov, XX, 25.

Ἡγιασμένος, ſanctificatus. מקדש part. pyh. 2 Par. XXVI, 18. Eſd. III 5. נזיר Naziræus Amos II, 12. קדוש ſanctus, Deut. XXXIII, 3. קדש ſanctitas, Lev. XVI, 4. 2 Par. XXIX, 33.

Τὸ ἡγιασμένον, ſanctificatum. מקדש ſanctuarium, Num. XVIII, 29.

Τὰ ἡγιασμένα, ſanctificata. ברים plur. a בר, vectes, 3 Reg. VIII, 8. מקומות loca 1 Reg. VII, 16. נזירים plur a נזיר ſeparatus, Lev. XXV, 11. Num. V, 9 קדש ſing. & קדשים plur. Lev. XX, 10.

Ἡγιασμένα ἅγια, ſanctificata ſancta. קדש קדשים Num. XVIII, 9.

Ἁγιασμὸς, ſanctificatio. הקדש inf. hiph. a קדש Jud. XVII, 3. מקדש Eſ. VIII, 14. Ezech XLV, 4. קדש Lev. XXIII, 27.

Ἁγιαστήριον, ſanctuarium, ſacrarium. מקדש Lev. XII, 4. Pſ. LXXIII, 8. נוה habitaculum, Pſ. LXXXII, 11.

Ἅγιος, ſanctus. שם אלהים ὄνομα ἅγιον, Lev. XVIII, 21. הבר hiph. a ברר purifico, Jer. IV, 11. זבל habitaculum, 3 Reg. VIII, 13. 2 Par. VI, 2. טהור purus, Lev. X, 14. מקדש ſanctuarium, Neh. X, 39. Eſ. LX, 13. נזר corona, Lev. XXI, 12. Zach. IX, 16. נשנב exaltatus, Eſ. XXXIII, 5. צבאורת exercituum, Eſ. XIV, 27. צור rupes. 1 Reg. II, 2. צפון part. pah. abditus, occultus, Pſ. LXXXII, 3. קדוש, קדיש & קדש ſæpiſſime, קיוב proximus, Neh. XIII, 4.

Ἅγιον, ἅγια, ſanctum, ſanctuarium, ſancta. res ſanctæ, ברים vectes, plur. a בר 3 Reg. VIII, 7. מקדש Lev. XIX, 30. & alibi ſæpius. מכון מקדש ſedes ſanctuarii, Dan. VIII, 11. מקום locus, Eſ. XXVI, 21. קדש verb. in pih. & hithp. Exod. XXVIII, 3. 2 Par. XXX, 24. קדוש ſanctus, Pſ. XXI, 3. Eſ. LVII, 15. קדש in ſing. & plur. ſanctitas, paſſim. קדש קדשים ſanctum ſanctorum, Num. XVIII, 9. Ez. XLI, 4. קיר paries, Ezech. XLI, 20. 25.

Ἅγιον

Ἅγιον ὄνομα, nomen ſanctum, מקדש ſanctuarium, Lev. XXI, 23.

Ἁγιότης, ſanctitas, 2 Macc. XV, 2.

Ἁγιωσύνη, ſanctimonia, ſanctitas, הוד decus, majeſtas, Pſalm. CXLIV, 5. עז robur, Pſalm. XCV, 6. קדש Pſalm. XCVI, 13.

Ἀγκάλη, ulna. חיק propr. ſinus, Prov. V, 20. ἐκ τῶν ἀγκαλῶν, *ex ulnis.* מאצל de apud, i. e. ex latere, 3 Reg. III, 20. ἔλαβε τὸν υἱόν μου ἐκ τῶν ἀγκαλῶν μου, *recepit filium meum ex ulnis meis.*

Ἄγκιστρον, hamus. חח 4 Reg. XIX, 28. חכה Job. XL, 20. Eſ. XIX. 8. חרם rete, ſagena, Ezech. XXXII, 3. *Heſychius* Ἄγκιστρον exponit θηρατήριον ἐκ σιδήρου καμπτὸν ἀγκύλον στρεβλὸν, *inſtrumentum, quo capimus, ex ferro, inflexum, curvum, aduncum.*

Ἀγκύλη, anſa, anſula, uncinus. וו uncus, uncinus, Exod. XXXVIII, 17. 19 καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ, & *uncini eorum argentei* Vid. & v. 29. Gloſſ. in Octateuch. Cel. *Montfaucono* edit. in Bibl. *Coiſlin.* p. 494. Ἀγκύλας ὀγκίνας, εἰς ἃς ἐμβάλλονται οἱ κρίκοι τῆς κώπης. Ἀγκύλας, *uncinos, quibus immittuntur annuli manubrii.* Ita etiam in Gloſſ. in Octat. Cel. *Fabricio* editis, niſi quod pro ὀγκίνας male legatur ὀγκίους, & ultimo v. κώπης deſit. *Heſychius* etiam Ἀγκύλας exponit ὀγκίνας, *uncinos.* ללאת loramenta, fibulæ, Exod. XXVI, 4. 5. 11. XXXVI, 10. 14.

Ἀγκὼν, cubitus. אציל axilla. Ezech. XIII, 18. *Sym* Eſ. XLI, 19. *Theod.* Jer. XXXVIII, 12. יד manus, 2 Par. IX. 18 קנה canna, ſcapus, Job. XXXI, 22. Vid. & Sir. XLI, 24.

Ἀγκωνίσκος, cubitulus, Metaphor. commiſſura, catenatio, quæ verba *Vitruvio* ſunt familiaria. Exod. XXVI, 17. שתי ידות quæ proprie ſunt *duæ manus*, & l. c. duos cardines denotare videntur, qui tanquam duæ manus ſemet invicem tenent, & *Symmachus* reddit καλοχιῖς, *retinacula*, LXX. δύο ἀγκωνίσκους interpretantur. Vid. & Exod. XXXVI, 19. Gloſſ. in Octat. & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀγκωνίσκους, ἀντιβάσεις, ἢ σκεύη τιμωρητικὰ, *contraitiones, occurſus, vel inſtrumenta tortoria.*

Ἀγλαΐσμα, ornamentum. id, in quo aliquis gloriatur, jubilat. משוש *Symm.* Pſ. XLVII, 3. תפארת ornamentum. *Symm.* Prov. XIX, 11. *Heſychius*: Ἀγλαΐσμα, καλλονὴ κόσμος. Ἀγλαΐσμα, *pulchritudo, ornatus.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀγλαΐσμα, κάλλος, λάμπρυσμα. Ἀγλαΐσμα, *pulchritudo, ſplendor.*

Ἀγλαισμὸς, nitor vel jubilatio רננים Job. XXXIX, 13. ששון *Symm.* Pſ. XLIV, 8.

Ἁγνία, puritas, ſanctimonia, ſanctificatio. טהרה purgatio, 2 Par. XXX, 19. נזיר Naziræus, Num VI, 3. נזר Naziræatus, Num VI, 21. Vid. & 3 Eſd. IX, 20. 1 Macc. XIV, 36. *Heſychius*: Ἁγνίας, καθαρότητος. *Phavorinus*: Ἁγνία, καθαρότης, ἐπιτασις σωφροσύνης, ἐλευθερια παντὸς μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ἁγνία, puritas, intenſio caſtitatis, libertas ab omni inquinatione, carnis & ſpiritus.

Ἁγνίζω, purifico, ſanctifico, luſtro. & ἁγνίζομαι, abſtineo. הזר ſeparo me, hiph. à נזר Num. VI, 3. ἀπὸ οἴνου καὶ σίκερα ἁγνισθήσεται, *a vino & ſicera abſtinebit.* התחטא hithp. à חטא expior, purgor a peccatis, Num. VIII, 21. ἡγνίσαντο οἱ Λευῖται, *luſtrabant ſe Levitæ*, Num. XXXI, 23. τῷ ὕδατι τοῦ ἁγνισμοῦ ἁγνισθήσεται, *aqua purificationis luſtrabitur.* טהר pih. & hithp. התטהר 2 Par. XXIX, 16. XXX, 18. קדש Exod. XIX, 10. ἅγνισον αὐτὲς, *purifica illos.* Lex. MS. Octateuch. Ἅγνισον, καθάρισον. Ἅγνισον, *purifica.* Vid. & Jer. XII, 3. 1 Par. XV, 12. ἁγνίσθητε ὑμεῖς, *purificate vos* Vid. & 2 Par. XXIX, 15. XXXIV, 30. 15. & conf. 3 Eſd. VII, 10. & 2 Macc. I, 33. XII, 38.

Ἁγνίζόμενος purificatus. מתקדש part. hithp. Sanctificans ſe ipſum, Eſ. LXVI. 17.

Ἡγνισμένος, purificatus. קדש ſanctitas, 1 Reg. XXI, 5.

Δύναμαι ἁγνισθῆναι, poſſum purificari. טהור להקדיש purus ad ſanctificandum, 2 Par. XXX, 17.

Ἅγνισμα, purificatio, expiatio. חטאת peccatum, it. expiatio a peccato, Num. XIX, 9.

Ἁγνισμὸς, purificatio, expiatio. חטאת Num. VIII, 8. XIX, 17. טהר infin. pih. Num. VIII, 7. מרגוע requies, Jer. VI, 16. נדה ſeparatio, Num. XXXI, 23. נזיר Naziræus, Amos. II, 11. נזר Naziræatus, Num. VI, 5.

Ἀγνοέω, ignoro, neſcio, ex ignorantia pecco, imprudenter ago. אשם reus ſum, Oſ. IV, 16. נואל ſtulte ago, niph. a יאל Num. XII, 11. ἠγνοήσαμεν καθ' ὅτι ἡμάρτομεν, ex ignorantia peccavimus. נסכל niph. ſtulte ago, 2 Par. XVI, 9. ἠγνόηκας ἐπὶ τούτῳ, *ſtulte, imprudenter egiſti in hoc* Ita Sir. V, 18. ἐν μεγάλῳ καὶ μικρῷ μὴ ἀγνόει, *in magno & parvo ne imprudenter, inconſiderate agas.* שגג erro, ex ignorantia pecco, Lev. V, 18. שגה idem, Lev. IV, 13. 1 Reg. XXVI, 21.

Ἄγνόημα, ignorantia, erratum, peccatum, delictum. משגה

Geneſ.

Geneſ. XLIII, 12. μήποθι ἀγνόημα ἐϛι, *ſi forte erratum ſit.* שגיון *Symm.* Pſ. VII, 1. *Aqv. Symm.* & *Quint. ed.* Hab. III. 1. משוגה *alii.* Job. XIX, 4. Pro *quovis peccato* etiam vox reperitur Tob. III, 3. Judith. V, 19. Sir. XXIII, 2. LI, 26. 1 Macc. XIII. 39. Similiter in N. T. Hebr. IX, 7.

Ἄγνοια, ignorantia, peccatum, delictum. אשם delictum, reatus, Ezech. XL, 40. τὰ περὶ ἀγνοίας ſc θύματα, *ſacrificia pro delicto.* אשמה idem, 2 Par. XXVIII, 13 פשע praevaricatio, Pſ. XXIV, 7. שגגה error, Lev. V, 18. שגיון *Aqv.* Pſ VII, 1. Pſ. XVIII, 13. עון iniquitas *Aqv.* Lev. XXVI, 39. Pro *peccato* etiam vox extat 3 Eſdr. VIII, 77. Sir. XXIII, 3. XXVIII, 7. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἄγνοια, πλημμέλημα, καὶ ἡ λύπη. Ἄγνοια, *delictum*, & *dolor.*

Ἄγνος, vitex, genus plantæ ſeu fruticis, *agnus caſtus* vulgo dictus. ערבי נחל *ſalices torrentis*, Lev. XXIII, 40. exponuntur κλάδοι ἄγνου ἐκ χειμάῤῥου, (*al.* rectius χειμάῤῥου, *rami viticis ex torrente*, & Job. XL, 17. κλῶνες ἄγνου, *ſurculi viticis.* Etym. M. Ἄγνος, τὸ φυτὸν παρὰ τὸ τοὺς ἐσθίοντας ἁγόους τηρεῖν, ἄγονόν τι ὄν. ἢ παρὰ τὸ εἰς ἁγνείαν συντελεῖν. ἐσθιόμενον καὶ πινόμενον, ἔτι δὲ καὶ ὑποστρωννύμενον. ὃ καὶ λύγον καλοῦσι. τὸ τῆς σωφροσύνης δηλωτικὸν, καὶ ἡδονῆς σβεστικόν. Φασὶ γὰρ αὐτὸ ἐσθιόμενον σβεννύναι τὴν φλόγα τῶν ἡδονῶν Ἄγνος. *planta ita dicta, quod comedentes ſteriles ſervet, cum ſit ſine fructu. Vel quod ad caſtitatem perducat, ſi comedatur, vel bibatur, vel ſubſternatur; quam etiam* λύγον *appellant; quæ caſtitatem manifeſtare, & voluptates extinguere poteſt. Ajunt enim, quod, ſi comedatur, extinguat flammam voluptatum.* Conf. *Euſtathium* ad Il ζ. p 768. *Bonfrerium* ad Lev. l. c. p. 701. & *Urſinum* Arbor. Bibl. c. XII. p. 197.

Ἁγνός, caſtus, purus. טהור Pſ. XI, 7. XVIII, 10. חסיד benignus, beneficus, *Aqv.* Pſ. XI, 2. מרגעה requies, *Theod.* Eſ. XXVIII, 12. Ceterum πῦρ ἁγνὸν 2 Macc. XIII, 8. eſt *ignis ſacer.*

Ἁγνὸν ἔχω, purum habeo. זכה purifico, pih. a זכה Prov. XX, 9.

Ἀγναμοσύνη, ſtulte ago. כבלת *Aqv.* 1 Reg. XIII, 13. ἠγναμόνησας, *ſtulte egiſti. Heſychius:* Ἀγναμων, ἀνόητον, ἀλόγιϛον. Ἀγναμον, *ſtultum, inconſideratum.* Idem: Ἀγναμόνως, ἀνοήτως. Ἀγναμόνως, *ſtulte.* Conf. *Phavorinum* in v. Ἀγνώμονες.

Ἀγνωσία, ignorantia. בכלי דעת *ſine ſcientia*, Job. XXXV, 16. ἐν ἀγνωσίᾳ. Vid. & Sap. XIII, 1.

Ἄγνωστος, ignotus, Sap. XI, 19. XVIII, 3. 2 Macc. I, 19. II, 7.

Ἄγονος, non generans, ſterilis. צלמוד ſolitarius, *Al.* Job. XXX, 3. משכל part. pih. Exod. XXIII, 26. עקר Deut. VII, 14. עירי *Aqv.* Gen. XV, 2. *Heſychius*: Ἄγονος, ἄτεκνος, ἄκαρπος, ἄσπορος. Ἄγονος, *qui ſine liberis, ſine fructu, ſine ſemine eſt.*

Ἀγορὰ, forum, platea. עזבונים nundinæ, Ez. XXVII, 12. 14. 16. 22. ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σε, pro εἰς ἀγοράν σε, *dederunt in nundinas tuas.* Vid. v. 18. ubi εἰς additur. שוק platea Eccleſ. XII, 4. 5. Cant. III, 2. חוץ platea, *Symm.* Job. XVIII, 17. Sic & Tob. II, 3. ἐρρίφθαι ἐν τῇ ἀγορᾷ, *jacet in platea*, 3 Eſdr. II, 18 τὴν πόλιν οἰκοδομοῦσι. τὰς τε ἀγορὰς αὐτῆς, *urbem ædificant, & plateas ejus.* Conf. & 2 Macc. II, 10. Neque dubium, quin inde etiam in N. T. Matth. XI, 16. XXIII, 7. Marc. VI, 56 XII, 38. Luc. XI, 43. XX, 46. ἐν ἀγοραῖς, quod vulgo ibi vertunt *in foro*, vel *in foris*, reddendum ſit, *in plateis*, ut vertit etiam *Vulgatus* Marc. VI, 56. Conf. *Heinſ.* Exerc. Sacr. in Matth. VII, 4. p. 103.

Ἀγοράζω, emo. חצה dimidiavit, diviſit. *Theod.* Joh. XL, 25. לקח accipio, Neh. X, 31. לקח במחיר accipio pro pretio, 2 Par. I, 17. קנה 1 Par. XXI, 21. שכר Gen. XLI, 58.

Ἀγορασμὸς, emtio. מקחות merces Neh. X, 31. οἱ φέροντες τὸς ἀγορασμὸς, *qui ferunt merces.* שבר annona Gen. XLII, 19.

Ἀγορασὴς, emtor, obſonator, Tob. I, 12.

Ἀγορίνω, verba facio, concionor. החליק hiph divido me, i. e. leniter & placide me ſubduco, delabor, Jer. XXXVII, 11.

Ἀγρίνω, capio. נאה extollo me, Job. X, 16. לכד capio, deprehendo, Prov. V, 22. Παρανομίαι ἄνδρα ἀγρεύσει. *Iniquitates capiunt impium. Heſychius* ad h. l. ut *Ed. Bernardo* in not. ad illum videtur, reſpiciens, Ἀγρεύσει interpretatur κρατῆσει, *tenent. Insert.* Prov. III, 26. לקח Prov. VI, 25. צוד venor, Prov. VI, 26. שחט macto, Hoſ. V, 2.

Ἀγριάινω, irrito, ad iram concito. התמרמר exacerbo me, hithp. à מרר Dan. XI, 11. καὶ ἀγριανθήσεται ὁ βασιλεὺς, & *exacerbabitur rex. Heſychius*: Ἀγρίανεν, ὠργίσθη. Ἀγριανεν, *iraſcebatur.*

Ἀγρίζω, irrito, concito. גרה *Symm.* Prov. XV, 18.

Ἀγριοβάλανος, ilex. תרזה pinus, Eſ. XLIV, 14.

Ἀγρι-

Ἀγριολάχανα, olera agreſtia. ארת *Incert.* 4 Reg. IV, 39.

Ἀγριομυρίκη, myrica agreſtis. ערער Jer. XVII, 6.

Ἄγριος, agreſtis, ferus. ארץ Job. V, 22. ברא Chald. ager, Dan. IV, 9. פרא *Aqv.* Gen. XVI, 12. שדה & שדי ager, Lev. XXVI, 22. Sap. XIV, 1. ἄγρια μέλλων διοδεύειν κύματα, *feros volens tranſire fluctus.* Conf. Ep. Jud. v. 13. 2 Macc. XI, 9. θῆρες ἀγριώτατοι ſunt *beſtiæ feriſſimæ*, & 2 Macc. XIV, 30. ἀπάντησις ἀγριωτέρα, *converſatio ruſticior.*

Vide alibi Μονιὸς ἄγριος. Ὄνος ἄγριος Σῖτος ἄγριος. Φρύγανα ἄγρια. Φυτὰ ἄγρια. Ψώρα ἀγρία.

Ἀγριότης, feritas, arrogantia, Tob. IV, 17. 2 Macc. XV, 21.

Ἀγρίως. aſpere, duriter, immaniter, 2 Macc. XV, 2.

Ἄγροικος, agreſtis, ruſticus. איש שדה vir agri, Gen. XXV, 27. פרא onager, i. e. ferus. Gen. XVI, 12. Pronunciatur & Ἀγροῖκος. *Heſychius:* Ἀγροῖκος, ὁ ἐν ἀγρῷ διάγων, χωρικὸς ἢ ἐργάτης. καὶ δραστήριος, ἢ ζευγελάτης. Ἀγροῖκος, *qui in agro commoratur, ruſticus, vel operarius. Et qui ſtrenue res agit, vel qui boves agit.*

Ἀγρὸς, ager, villa. ארץ Lev. XXVI, 20. Job. V, 25. ברא Chald. Dan. XXIII, 8. הצרים villæ, *Sym.* Joſ. XIII, 23. ἀγρόι. Lex. vet. Ἀγρὸς, *ager, villa, rus.* Conf. Matth. XXII 5. & *Boiſium* ad h. l. & *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 14. יגב ager, Jer. XXXIX, 10. יער ſylva, Pſ. XLIX, 11. Sed vide, quæ notavi in v. Ἄρτος ad Cant. V, 2. מדבר deſertum. Job. XXIV. 5. מחנה caſtra, 1 Reg. XIII. 17. קציר meſſis. Lev. XXV. 5. שדה paſſim. פאת שדה angulus agri, Lev. XIX, 9. XXIII, 22.

Ἀγρυπνέω, vigilo, evigilo. ער verbale, vigilans, Cant. V, 3. שקד Eſdr. VIII, 28. Job. XXI, 32. Prov. VIII, 34. Sir. XXXIII, 19. κἀγὼ ἔσχατος ἠγρύπνησα, *& ego ultimus evigilavi, expergefactus ſum*

Ἀγρυπνία, vigilia, Sir. XXXI, 1. ἀγρυπνία πλούτου, *vigilia divitiarum.*

Ἄγρωστις, ſpecies herbæ, gramen. דשא Deut. XXXII, 2. עשב Mich. V, 7. ראש cicuta. herba venenoſa, Hoſ. X, 4. שדמה Eſ. XXXVII, 27. שמיר [illegible] ſentes & vepres, ἄγρωστις ξηρὰ, Eſ. IX. 18. *Suidas:* Ἄγρωστις, εἶδος βοτάνης, ἡ κοινῶς ἀγρία. Ἄγρωστις, *ſpecies herbæ, quæ communiter agreſtis.* Ad quem locum Cl. *Kuſterus* citat *Scholiaſten Theocriti* Jd. XIII. v. 42. Conf. & præter Autores, qui de Plantis ſcripſerunt,

pſerunt, *Theophraſtum*, *Dioſcoridem* & *Plinium*, *Hieronymum* ad Hoſ. X, 4. & *Euſtathium* ad Il. ζ. p. 249.

Ἀγρώτης, agreſtis mos, vel locus. בר ager, *Symm.* Job. XXXIX, 4.

Ἄγχιστα, proxime. הקרוב אליו ὁ ἄγχιστα αὐτῷ, ſc. ὤν, *propinquus ejus*, *proximus ejus cognatus*, Lev. XXV. 25.

Ἀγχιστεία, propinquitas, cognatio. *Heſychius*: Ἀγχιστεία, συγγένεια. Sed Neh. XIII, 29. ἀγχιστεία ἱερατείας reſpondens Hebr. גאלי הכהנים *liberationem a ſacerdotio* denotare videtur. Conf. quæ poſtea notavi ad Ἀγχιστευομαι. Pro גאלה autem, quæ *redemtionem*, vel *jus cognationis ad redimendum* ſignificat, reperitur, Ruth. IV, 6. 7. Jer. XXXII, 7.

Ἀγχιστεὺς, propinquus, cognatus. גאל part. propr. redemtor, vindex. Ruth III, 9. 12. 2 Reg. XIV, 11. *Heſychius*: Ἀγχιστεὺς, συγγενής. Ἀγχιστεὺς, cognatus. Voce etiam utitur *Lucianus Tim.* p. 155.

Ἀγχιστεύω. propinquus ſum, it. propinquitatis jure hereditatem obtineo. & in uxorem duco, nec non eodem jure redimo, vel vindex ſum. גאל Ruth. III, 13. ἐὰν ἀγχιστεύσῃ σε, *ſi propinquitatis jure te in uxorem ducat.* Ruth. IV, 4. ἐγὼ εἰμι, ἀγχιστεύσω. *Ego propinquitatis jure hereditatem ejus adibo.* Lev XXV. 26. ἐὰν μὴ ᾖ τινι ὁ ἀγχιστεύων, *ſi alicui non cognatus eſt, qui redimat.* Gloſſ. in Octat. Ἀγχιστεύων, ὁ συνεγγὺς τῷ γένει. Ἀγχιστεύων, *genere propinquus.* Num. XXXV, 12. ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, *ab illo, qui jure cognationis ſanguinis vindex eſt.* Idem vindex ib. v. 19. 21. ὁ ἀγχιστεύων τῷ αἵματι dicitur, & Deut. XIX, 6 ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος. ירש Num XXXVI, 8. πᾶσα θυγάτηρ ἀγχιστεύσα κληρονομίαν ἐκ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἑνὶ τῶν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔσονται γυναῖκες, ἵνα ἀγχιστεύσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ. *Omnis filia, quæ jure hereditario aliquid poſſidet ex tribubus filiorum Iſraël, nubat alicui ex populo patris ſui, ut unusquisque filiorum Iſraël ſortem paternam hereditario jure retineat.*

Ἀγχιστεύομαι, liberor, excludor. Eſdr. II, 62. Neh. VII, 64. ἠγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας, *ſacerdotio excludebantur.* In Hebr eſt ויגאלו quod nonnullis redditur, *ut polluti abſtenti ſunt*, ſed LXX procul dubio vocem illam ἠγχιστεύθησαν reddiderunt ex illo ſignificatu, quo גאל in conjug Niph. in plerisque locis alias denotat *propinquitatis nomine vindicor*, vel *redimor.* Et certe, cum ille, qui redimitur, etiam liber evadit, etiam vox locis citatis transferri potuit ad illos, qui excluſione a ſacerdotio ab obeundo illo ita liberi

ſe-

ſiebant, ac ſi redemti eſſent, quo minus illo amplius fungerentur.

Ἄγχοιη, ſtrangulatio מחנק *Aqv.* Job VII, 15. *Heſychius:* Ἄγχόιη, πνιγιτός. Ἄγχόνη, *ſuffocatio* Conf. *Barlæum* ad *Lucian* Tim. p. 140.

Ἄγχω, ſtrangulo, ſuffoco בלם conſtringo, Pſ. XXXI, 12 ἐν χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαι, *fræno maxillas, id eſt, os eorum frænare.* Inde *Heſychius:* Ἄγξαι, χαλινῶσαι. Conf *Suiceri* Theſ T. I. p. 71. הטה hiph. a נטה inclino, *Aqv.* Prov. VII, 21.

Ἄγω, duco, traho, inſtituo, celebro. בוא venio. Prov. XVIII, 6 Ezech. XXII, 4. הביא hiph. a בוא Gen XLVI, 33 πάντα τὰ αὐτῶν ἀγηόχασιν, *omnia ſua ducebant.* הגיש hiph *Aqv. Sym.* Exod. XXI, 6. הולין hiph. a ילך Lev. XXVI, 13. הוציא hiph. a יצא Exod. XV, 22. היתי Chald. ab אתה Dan. III, 13. VI, 24. אזל eo, vado, Ezech. XXXI, 4. הנחה hiph. Deut. XXXII, 12. העלה hiph. 4 Reg. XXIV, 26. העמיד hiph. Dan. XI, 13. לקח accipio, Num. XI, 16. מנהג ductus, 4 Reg. IX, 20. משך extraho, Job. XL, 20. נתג Kal, & Pih. Exod. XIV, 25. ἤγαγον αὐτοὺς μετὰ βίας, *ducebat illos cum violentia.* 2 Reg. VI, 4. ἦγον τὴν ἅμαξαν, *trahebant currum.* Vid. & 1 Par. XIII, 7. 4 Reg IV. 24. de aſina: ἄγε καὶ πορεύου, *mina & abi.* Eſ. XX, 4. ἀξει βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου. *Captivos ducet rex Aſſyriorum Ægyptios.* נהל pih. Eſ. XLIX, 10. עשה facio, Eſther IX, 18. ἦγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς, *celebrabant diem illum quietis cum gaudio.* Vid. & v 19. 21. 22. & conf. 1 Macc. VII, 48. 49. 2 Macc. II, 16. IV. 18. X. 8. & *Keuchenium* ad Matth. XIV, 6. p. 67. Sic & *Ælianus* Var. Lib. V. c. 20. ἑορτὴν ἄγουσι τὴν καλουμένην Νηστείαν οἱ Ταραντῖνοι, *feſtum agunt Tarantini, quod jejunium appellant.* קרא voco, Eſ XIII, 3. 1 Macc VI, 15. τοῦ ἀγαγεῖν καὶ ἐκθρέψαι αὐτὸν τῷ βασιλεύειν, *ut inſtitueret & educaret illum ad regnandum.* Ita *Ælianus* Var. Lib. XIV. c. 20. τῷ παιδὶ, ὃν ἦγε, διὰ τῆς ὁδῷ ἐχάδι (Sic enim diſtinguendum puto pro ἦγε διὰ τῆς ὁδῷ, ἐχάδι) περιτυχόντος, *quum puer, quem inſtituebat, per viam in ficum incidiſſet.* Sic & παιδαγωγὸς l. c. dicitur *pædagogus, qui pueros inſtituit,* & Lib. XII, c. 43. παίδων ἀγωγὴ, puerorum inſtitutio.

Vide alibi Ἡσυχίαν ἄγω. Παῤῥησίαν ἄγω. ἄγω δῖαν Πυρός. ἐπὶ Τέλος ἄγω.

Ἄγομαι, ducor. בוא venio, Pſ. XLIV, 17. Prov. VII, 22. בלה revelo, Eſ. XVI, 3. הובל hoph. a יבל Eſ. LIII, 7. היתי Chald. hoph. ab אתה Dan, III, 13. נהג pih.

Nah. II, 7. נלקח Niph. Eſth. II, 8. לא עבר non tranſeo, Eſth. IX, 28. ἡμέραι αὗται ἀχθήσονται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. *Dies illi celebrabuntur omni tempore.* Ita *Ælianus* Var. Lib. IX. c. 5. Ὀλυμπίων ἀγομένων, *quum celebrarentur ludi Olympii.* Conf. & quæ modo ante notavi ad Ἄγω. קשׁע opprimo, Eſ. LII, 4.

Vide alibi Αἰχμαλώτους ἄγομαι. Εὐφροσύνῃ ἄγομαι.

Ἀγόμενος, ductus, abductus. גלמוד ſolitarius, deſolatus, Job. XXX, 3. יובל fut. hoph. a יבל Jer. XI, 19. לקוח part. pah. Prov. XXIV, 11. מגלה part. hoph. Jer. XL, 1. מוצאת part. hoph. fœm. a יצא Gen. XXXVIII, 25. נהוג part. pah. Eſ. LX, 11. נוגה partic. Niph. a יגה Thren. I, 5.

Ἀγωγὴ, educatio, vitæ ratio, inſtitutio, inſtitutum, ductus. אמן nutrio, Eſth. II, 20. καὶ Ἐσθὴρ οὐ μετήλλαξε τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς. *Et Eſther non mutabat vitæ ſuæ rationem, cui innutrita erat.* Conf. 2 Tim. III, 10. & Auctores Cel. *Wolfio* ad h. l. p. 530. laudatos. יבל ductus, *Symm.* Eſ. XXX, 25. מנהג ductus. *Symm. Theod.* 4 Reg. IX, 20. שלום פאכ, proſperitas, Eſther. X, 3. 2 Macc. XI, 24. τὴν ἑαυτῶν ἀγωγὴν αἱρετίζοντας. *ſuam ipſorum inſtitutionem præferentes,* 2 Macc. IV, 16. ὧν ἐζήλωσαν τὰς ἀγωγάς, *quorum inſtituta æmulabantur.* 2 Macc. VI, 8. τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν ἄγειν, *eundem ritum aut morem celebrare ac colere. Heſychius:* Ἀγωγὴ, τρόπος. ἀναστροφή. ἀπαγωγή. ὁδός. Ἀγωγὴ, *vivendi ratio. Converſatio. Abductio. Via.*

Ἀγὼν, certamen, Sap. IV, 2. ἀμιάντων ἄθλων ἀγῶνα νικήσασα, *in certamine immaculatorum præmiorum vincens.* Vid. & Sap. X, 12. 2 Macc. IV, 18. X, 28. XIV, 18. 43. XV, 9.

Ἀγῶνα παρέχω, negotium faceſſo, defatigo. הלאה hiph. fatigo, Eſ. VII, 13. Conf. *Keuchenium* ad Luc. XIII, 24. p. 137.

Ἀγωνία, angor, anxietas, 2 Macc. III, 14. 16. 19 *Heſychius:* Ἀγωνίαι, ἀγοραῖα καὶ ἡ θλάσις καὶ ἡ παλαίστρα. Εὐριπίδης δὲ Τρωάσι πόλιμον. Ἀγωνία, *cauſæ defenſio & colliſio, & palæſtra. Euripides vero in Troadibus bellum,* ita appellat. *Gujetus* hic pro θλάσις legendum ſuſpicatur τλάσις ſeu τλῆσις. Sed, ſi vox corrupta, malim ἄθλησις reponere. Nam in Etym. M. Ἀγωνισμὸς, qui idem eſt ac ἀγωνία, exponitur etiam ἡ ἄθλησις, *certamen,* & ἀθλεῖν *Heſychio* alibi eſt ἀγωνίζεσθαι, *certare.*

Ἀγωνιάω, in anguſtiis ago, trepido, חרד *incert.* 1 Reg. IV,

IV, 13. Conf. *Ælianum* Var. II, 1. *Phavorinus*: Ἠγωνίασεν, ἐφοβήθη. Ἠγωνίασεν, *timuit*.

Ἀγωνίζω, & ἀγωνίζομαι, med. decerto, contendo. שׂום בל Chald. pono cor, Dan. VI, 14. περὶ τοῦ Δανιὴλ ἠγωνίσατο τοῦ ἐξελίσθαι αὐτόν. *Multum contendebat, ut Danielem liberaret.* הוה משתדר Chald. part. hiph. a שׂרר ſum ſatagens, operam do. Dan. VI, 14. ἦν ἀγωνιζόμενος τοῦ ἐξελίσθαι αὐτον, *multum contendebat, ut liberaret illum.* Conf. Luc. XIII, 24. Sir. IV, 31. ἀγώνισαι περὶ τῆς ἀληθείας, *pro veritate certa.* 2 Macc. VIII, 16. ἀγωνίσασθαι γενναίως, *certare ſtrenue.* Vid. & 1 Macc. VII, 21. 2 Macc. XIII, 14. XV, 26.

Ἀγὼρ, Hebr. עגור hirundo. *Aqv.* Eſ. XXXVIII, 14. ἵππος ἀγὼρ, *Theod.* χιλιδὼν ἀγὼρ. *Heſychius*: Ἀγὼρ, αἰτὸς, Κύπριοι. Ἀγὼρ, *aquila, Cyprii.* Magnus *Bochartus* Hier. p. II. L. I. c. 11. p. 80. ingenioſe de hoc loco ſuſpicatur, ſcriptum ibi fuiſſe Ἀγὸρ, γυραὸς, & vocis γυραὸς priore parte omiſſa propter præcedentis ὁμοιόπλωτον, ἐξ αἰὸς factum αἰτός.

Ἀδαμάντινος, adamantinus, firmus, maxime munitus. אזן perpendiculum, Amoſ. VII, 7. ἐπὶ τείχους ἀδαμαντίνου, *in muro firmiſſimo.* *Heſychius*: Ἀδαμάντινα, σιδρᾶ. Ἀδαμάντινα, *firma.* Conf. *Platonem* de Rep. L. II. p. 593. & Auctores laudatos Cel. *Wolfio* not. ad *Liban.* Ep. III. p. 5. & *Spanhemium* ad *Callimach.* p. 412. שמיר adamas, Jer. XVII, 1. ἐν ὄνυχι ἀδαμαντίνῳ, *in ungue adamantino.*

Ἀδάμας, adamas. אזן perpendiculum, Amoſ. VII, 7. 8. *Al.* Sir. XVI, 14 τὸ φῶς αὐτοῦ καὶ τὸ σκότος ἐμέρισε ἀδάμαντι, *lucem ſuam & tenebras diviſit adamante.* Juxta *Camerarium* eo ipſo ſignificat, *immutabiles eſſe vices lucis ac tenebrarum, & has infringi non poſſe.* Vide quæ ex illo notat ad h. l. *Druſius*, & ejusd. Proverb. Claſſ. I. L. IV. n. 41.

Ἀδάμαστος. indomitus. Sir. XXX, 8. ἵππος ἀδάμαστος, *equus indomitus.* *Heſychius* Ἀδάμαστον interpretatur ἀνυπότακτον, *refractarium.*

Ἄδεια, ſecuritas, venia, poteſtas libera. Sap XII, 11. ἐφ' οἷς ἥμαρτον, ἄδειαν ἔδωκας, *peccatorum veniam dediſti.* 2 Macc. XI, 30. μετὰ τῆς ἀδείας, *cum ſecuritate,* 3 Macc VII, 12. ἔδωκεν αὐτοῖς ἄδειαν πάντων, ὅπως τοὺς παραβεβηκότας τοῦ Θεοῦ τὸν νόμον ἐξολοθρεύσωσι μετὰ παῤῥησίας. *Dedit illis poteſtatem liberam, ut omnes, qui legem Dei tranſierant, funditus perderent in omnibus regni ipſius locis, imperterrito animo.* *Heſychius*: Ἄδεια, ἀργία, ἀφοβία. εὐδία. Ἄδεια, *otium, ſecuritas, ſerenitas.* Idem: Ἄδειαν (ita enim legend. pro Ἄδειαν)

ἐξουσίαν ἄφοβον. Ἄδειαν, *poteſtatem, in qua nihil timendum.* Idem. Ἄδεης, ἄφοβος, ἀδεής. Ἄδεης, *imperterritus, metu carens.*

Ἄδειπνος, incœnatus, jejunus. טוי Chald. Dan. VI, 18.

Ἀδελφὴ, ſoror, it. propinqua, cognata, conſanguinea, popularis, ex eadem gente oriunda, altera, it. uxor. אחות Gen. XXIV, 59 ἐξαπέστειλαν τὴν Ῥεβέκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν, *emittebant Rebeccam cognatam ſuam.* Vid. & v. 60. Num. XXV, 18 θυγατέρα ἄρχοντος Μαδιὰμ ἀδελφὴν αὐτῶν, *filiam principis Midian, popularem ipſorum.* Lev. XVIII, 18. γυναῖκα ἐπ' ἀδελφῇ αὐτῆς οὐ λήψῃ. *uxorem ad ſororem ejus*, h. e. ad alteram, *non accipies.* Conf. Ezech. III. 13. ubi Hebr. אשה אל אחותה quod proprie eſt *uxor ad ſororem ſuam*, LXX. reddunt: ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν, *altera ad alteram.* Conf. *Feſſelii* Adv. Sacr. Lib. V. c. 12. Tobias cap. V, 26. conjugem ſuam nomine ἀδελφὴ alloquitur.

Ἀδελφιδοῦς, nepos, fratris vel ſororis filius. אח frater, Cant. VIII, 1. דוד dilectus, Cant I, 12. & alibi in Cantico ſæpius. Vide & *Ælianum* Var. III, 7.

Ἀδελφοκτόνος, fatricida, Sap. X, 3.

Ἀδελφὸς, frater, item cognatus, popularis, amicus, proximus, alter. אח Gen. XXXI, 23. παραλαβὼν πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, *aſſumens omnes cognatos ſuos.* Vid. & Gen. XXIV, 27. Lev. XXV, 48. Exod XVI, 15. εἶπον ἕτερος τῷ ἑτέρῳ, *dicebant alter alteri* Vid. & Job. XLI, 8. Deut. XV, 2. τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτήσεις, *a populari tuo non exiges.* Conf v. 3. ubi ἀδελφὸς opponitur τῷ ἀλλοτρίῳ, *alienigenæ.* Conf. *Philonem* de Charit. p. 701 ubi Moſen nominare docet οὐ μόνον τὸν ἐκ τῶν αὐτῶν φύντα γονέων, ἀλλὰ καὶ ὃς ἂν ἄσος ἢ ὁμόφυλος ᾖ, *non ſolum ex iisdem natum parentibus, verum etiam quemque civem tribulemve.* 3 Reg XX, 32. εἰ ἔτι ζῇ, ἀδελφός μου ἐστι, *ſi adhuc vivit, frater meus eſt*, i. e. amicus meus cariſſimus Vid. & 3 Reg. IX, 13. Amoſ I, 9 איש vir, Lev. XXVI, 37. דוד dilectus, Cant. V, 2. כהן ſacerdos, 2 Par. XXXV, 14 רע, amicus, ſocius, Gen. XLIII, 34. Plura de hac voce vide apud *Feſſelium* in Adverſ. Sacr. Lib. V, c 11. pag. 474. ſqq.

Ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς, frater mariti. יבם levir, Deut. XXV, 5. 7.

τοῦ Ἀδελφοῦ γυνὴ, uxor fratris. יבמת fratria, glos, Deut. XXV, 7. 9.

Ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς, frater patris. דוד patruus, Lev. X, 4.

τοῦ

τῆ̃ Ἀδελφῆ̃ τῆ̃ πατρὸς θυγάτηρ, filia fratris patris. דודה amita, ſoror patris, Exod. VI, 20.

Ἀδελφότης, fraternitas, 1 Macc. XII, 10. 17.

Ἄδηλος, non apparens, obſcurus, incertus, τὰ ἄδηλα, obſcura, בטחות in praecordiis, Pſ. L, 70. ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας, *obſcura & occulta ſapientiæ tuæ manifeſtaſti.* Voce etiam utitur *Symmachus* Eccleſ. IX, 1. pro לא ידע neſciens. 2 Macc. VII, 34. μὴ μάτην μετεωρίζου φρυαττόμενος ἀδήλοις ἐλπίσι, *ne fruſtra extollaris fremens incertis ſpebus.* Eodem ſenſu vox occurrit apud *Lucianum* de Gymnaſ. p. 393 & Hermotim p. 535. & ἀδήλως, *in incertum*, 1 Cor. X, 26. Vid. Cl. *Elsnerum* ad h. l. p. 104.

Ἀδηλοποιέω, occultum reddo, aboleo, aufero. *Symm.* Job. IX, 5. ἐξαιρῶν ὄρη καὶ ἀδηλοποιῶν αὐτά, *qui montes aufert eosque obſcuros & incognitos reddit.* In Hebr. eſt ולא ידעו quod LXX. reddunt: καὶ οὐκ εἰδασιν, & *Hieron. & neſcierunt.*

Ἀδημονέω, graviſſime angor, ad deſperationem redigor, pene exanimor. נשמם Niph. a שמם deſolari, vaſtum eſſe, obſtupeſcere, *Aqv.* Job. XVIII, 20. *Symm.* Eccleſ. VII, 17. עמף obruor, *Symm.* Pſ. LX, 3. חפז infin. feſtinando, *Symm.* Pſ. CXV, 11. εἶπον ἀδημονῶν, *dixi in ſumma animi perturbatione*, vel *deſperatione.* Sic *Ælianus* Var. Lib. XIII. c. 3. ἀπῆλθεν ἀδημονῶν, *abiit in ſumma animi perturbatione. Heſych.* Ἀδημονῶν, ἀγωνιῶν. Ἀδημονῶν, *in anguſtiis agens.* Ita in Lex. *Cyrilli* MS. Brem. ubi etiam δυσφορῶν, *moleſte ferens* exponitur. *Suidæ* Ἀδημονῶ eſt τὸ λίαν λυποῦμαι, *valde doleo*, & Ἀδημονοῦσης, ἀπορούσης, fœminæ *quæ neſcit, quo ſe vertat.* Etymol. M. Ἀδημονεῖν, ἀλύειν, καὶ ἀπορεῖν, ἀμηχανεῖν. Ἀδημονεῖν *animum deſpondere, & anxium hærere, conſilii inopia laborare.* Conf. de hac voce præter *Clotzium* de Cruc. An. J. C. L. II. Conſid. 6. p. 87. & *C. H. Langium* Obſ. Sacr. p. 250. ſqq. auctores citatos *Wolfio* Cur. Phil. Crit. ad Matth XXVI, 37. p. 380.

Ἅδης, (per α) quaſi ἀΐδης. ex α priv. & εἶδω, video, locus obſcurus & tenebricoſus, infernus, locus & ſtatus mortuorum, receptaculum animarum, ſepulchrum & profunditas terræ. אבני בור lapides foveæ. Eſ. XIV, 19. דומה ſilentium, Pſalm XCIV, 17. παρὰ βραχὺ παρῴκησε τῷ ἅδῃ ἡ ψυχή μου, *paululum habitaſſet in ſepulchro anima mea*, ſive *corpus meum exanime.* Vid. & Pſ. CXIII, 26. צלמות umbra mortis, Job. XXXVIII, 17. πυλωροὶ ᾅδου, *janitores inferni.* שאול Gen. XXXVII, 34. καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱόν μου εἰς ᾅδου, *deſcendam ad filium meum in ſepulchrum.* Vid. & Num.

BIBLIOTECA ROMA... VITTORIO EMAN...

XVI, 30. 33. Eſ. XIV, 11. 14. Hic & alibi ſæpius εἰς ᾅδου ponitur pro εἰς ᾅδου δόμον, vel εἶκον. Vid. *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. & Auctores laudatos *Wolfio* ad Act. II, 27. p. 1037. Gen. XLII, 38. & XLIV, 29. καταξετε μου τὸ γῆρας μετ' ὀδύνης εἰς ᾅδου, *deducetis canitiem meam cum dolore in ſepulchrum.* Vid. & 3 Reg II, 6. 9. 1 Reg. II, 6. κατάγει εἰς ᾅδου, καὶ ἀνάγει, *deducit in ſepulchrum & reducit.* Vid. & Pſ. XXX, 22. Prov. V, 5. κατάγουσι τοὺς χειμαίνους αὐτῇ μετὰ θανάτου εἰς τὸν ᾅδην, *deducunt illos, qui utuntur illa, poſt mortem in infernum.* Job. XXI, 13. ἐν δὲ ἀναπαύσει ᾅδου ἐκοιμήθησαν, *in requie vero ſepulchri cubant.* Pſalm. CXL, 9. διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην, *diſperſa ſunt oſſa eorum juxta ſepulchrum.* Conf. Baruch. II, 17. & III, 11. & *Heſychium* in Ἀΐδας, quod eſt Doricum pro ᾅδης, quodque exponitur, τύμβος, τάφος, *tumba, ſepulchrum.* Ezech. XXXI, 16. κατεβίβαζεν αὐτὸν εἰς ᾅδου, *deſcendere fecit illum in profunditatem terræ.* Conf. v. 18. ubi εἰς ᾅδου per εἰς γῆς βάθος exponitur. Amos. IX, 2. ἐὰν κατορυγῶσιν εἰς ᾅδου, *ſi defoderent ſe in profunditate terræ.* Pſalm. XVII, 6. ὠδῖνες ᾅδου, *funes inferni* vel *mortis.* Conf. 2 Reg. XXII, 6. ubi vocantur ὠδῖνες θανάτου. Pſalm. XLVIII, 16. LXXXVIII, 47. & Oſ. XIII, 13. ἐκ χειρὸς ᾅδου, *ex poteſtate mortis.* Pſalm. LXXXVII, 3. ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισεν, *vita mea vicina eſt morti.* Conf. Sir. LI, 9. Pſalm. CXIV, 3. κίνδυνοι ᾅδου, *pericula mortis.* Prov. IX, 18. ἐπὶ πίταυρον ᾅδου, *ad laqueum mortis*, Eſ. XXXVIII, 10. πορεύσομαι ἐν πύλαις ᾅδου, *proficiſcar ad portas mortis.* Conf. Sap. XVI, 13. Conf. & Pſalm. CVI, 8. ubi πύλαι θανάτου idem ſunt quod πύλαι ᾅδου. Sic & apud profanos τῶν πυλῶν ᾅδου, & τῶν τοῦ θανάτου πυλῶν frequens fit mentio. Vide *Cl. Elsnerum* ad Matth. XVI, 18. p. 77. ſq. & *Ewaldum* Emblem. Sacr. L. II. p. 373. Jon. II, 3. ἐκ κοιλίας ᾅδου, *ex ventre mortis.* Ita Sir. LI, 7. ἐκ βαθους κοιλίας ᾅδου, *ex profunditate ventris mortis* Sap. I, 14. ᾅδου βασιλεῖον, *regia mortis.* Sir XIV, 12. διαθήκη ᾅδου, *pactum cum morte.* Conf. de hac voce *Gottfridum Olearium* Diſſ. de Redemt. ex Inferno ad Oſ. XIII, 14. p. 36. ſq. & Auctores laudatos *Wolfio* ad Matth. XI, 23. p. 203.

Οἱ ἐν ᾅδου ſc. οἰκῶ ὄντες, qui ſunt in domo ſepulchri, vel in ſepulchro. יורדי בור Deſcendentes in foveam, Eſ. XXXVIII, 18. Conf. Sir. XVII, 21.

Πυθμὴν ᾅδου, profunditas inferni. דרכי מות viæ mortis, Prov. XIV, 12. XVI, 25.

Ἀδιάκριτος, indiſcretus, indiſtinctus. בהו *Symm.* Gen. I, 2. ἄργον καὶ ἀδιάκριτον, *otioſum & indiſtinctum. Heſychius:* Ἀδιάκριτον, ἀδιαχώριστον. Ἀδιάκριτον, *indiſtinctum. Phavorinus:*

nus: Ἀδιάκριτον, ἀδιαχώριστον, μὴ ἔχον διάκρισιν. Ἀδιάκριτον, *indiſtinctum, non habens diſcrimen.*

Ἀδιαλείπτως, indeſinenter. תמיד jugiter, *Symm* Pſ. LXXIII. 23. Vid. & 1 Macc. XII, 11. 2 Macc. III, 26. IX, 4. XV, 7.

Ἀδιάλυτος, indiſſolubilis. לא יקרא non lacerabitur, Exod. XXXIX, 22. τὸ περιτόμιον ἀδιάλυτον, *orarium indiſſolubile.*

Ἀδιάπνευστος, qui ſpiritum non amiſit. לא יבתח *Symm.* Job. XXXII, 19.

Ἀδιαπτωτος, ſtabilis, firmus, Sap. III, 15.

Ἀδιάστροφος, 3 Macc. III, 3. qui diſtortus, ſeu perverſus non eſt, it. metaph. inconcuſſus, 3 Macc. III, 3. ἔυνοια καὶ πίστις ἀδιάστροφος, *benevolentia & fides inconcuſſa.*

Ἀδιάτρεπτος, qui averti nequit, immotus. Eſt ex α privativo, & διατρέπω, pudore injecto deterreo, vel averto. *Herodianus* Lib. I. διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, *adoleſcentulum pudore injecto deterruit.* Hinc θυγάτηρ ἀδιάτρεπτος, Sir. XXVI, 11. XLII, 16. eſt *filia, quæ nulla pudore a voluptatibus averti poteſt.*

Ἀδιατρέπτως, immote, aſſidue, Sir. XXVI, 11.

Ἀδιάφορος, indifferens, Sir. VII, 19. XXVII, 1. XLII, 7. Sed conf. quæ notavi in v. Διάφορον.

Ἀδιεξίτασος, imperveſtigabilis, inenarrabilis. Sir. XXI, 18. ἀδιεξίτασοι λόγοι, *ſermones obſcuri*, qui intelligi vel exponi non poſſunt. *Grotio* ſunt *verba impræmeditata.*

Ἀδικέω, injuriam facio, injuria afficio, injuſte ago, inique opprimo. בגד prævaricor, perfide ago, *Aqv. Symm. Theod.* Prov. XI, 6. דכא contero Eſ. III, 14. τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου, *cur vos injuria afficitis populum meum.* הוגה hiph. a יגה affligo. mœrore afficio, Eſ. LI, 23. הכה hiph. a נגה percutio, Eſ. X, 20. הרע hiph. a רוע malefacio, Eſ. LXV, 25. התעשק hithp. a עשק Gen. XXVI, 20. חטא pecco, Jer. XXXVII, 17. τί ἠδίκησέ σε; *qua te injuria affeci?* Sic & *Lucianus* Dial. Cup. & Jov. T. I. Opp. p. 189. τί δέ σε ἠδίκησα; Conf. & Ep. ad Philem. v. 18. חטאת peccatum, culpa, Exod. V, 16. מעל prævaricor, 2 Par. XXVI, 16. ἠδίκησε ἐν Κυρίῳ, *injuriam faciebat Domino*, vel *peccabat in Dominum*, Ezech. XVII, 20. משובה averſio, perverſitas, Prov. I, 32. עוה perverto, perverſe ago, Eſth. I, 16. Jer. III. 21. עלה aſcendo, Pſ. LXI, 9. עשק opprimo, vi vel fraude, Lev. VI, 2. ψυχὴ, ἡ ἠδίκησέ τι τὸν πλησίον, *homo,*

qui

qui injuria affecit proximum. פשע prævaricor, Eſdr. X, 13. רשע improbe ago. 3 Reg. VIII, 47. ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν, *peccavimus, inique, male egimus* Vid & Pſalm. CV, 6. & Dan IX, 15. Sic *Ælianus* Var. Lib. XIV. c. 28. *ὁ γὰρ μόνον ὁ ἀδικήσας κακὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐννοήσας ἀδικῆσαι, non enim ſolum, qui male agit, malus eſt, verum etiam qui male agere cogitat.* רשע improbus, Exod. II, 13. שקר mentior, Gen. XXI, 23. Pſ. XLIII, 19. LXXXVIII, 33.

. Ἀδικῶν, qui injuria afficit, injuſte agit. בצע avarus, quæſtui deditus, Pſ. IX, 24. חמס oppreſſor, violentus Pſ. LXX, 4. יריב litigator. Pſ. XXXIV, 1. עשק oppreſſor, Pſ CXVIII, 20. Jer. XXI, 12.

Ἀδικοῦμαι, injuriam patior, malum patior. חמס vis, injuria, Gen. XVI, 5. *ἀδικοῦμαι ἐκ σου, injuriam abs te patior.* Sap. XIV, 29. *κακῶς ὀμόσαντες ἀδικηθῆναι οὐ προσδέχονται, male jurantes malum ſe inde aliquid paſſuros eſſe, non ſperant.*

Ἀδικούμενος, cui fit injuria. חמוץ verbale, oppreſſus. Eſ. I, 17. עריץ tyrannus, violentus. Eſ. XXV, 3. 4. עשוק part. pah. oppreſſus, Deut. XXVIII, 29. 33.

Ἀδίκημα, iniquitas, injuria. חמס vis, violentia, 2 Reg. XXII. 49. משפט judicium. Soph. III, 16. עולתה Ezech. XXVIII, 15. עון 1 Reg. XX, 1. Eſ. LIX, 12. עשק Lev VI, 4. פשע Gen. XXXI, 36. רעה malum, 1 Reg. XXVI, 18.

Ἀδικία, injuſtitia, iniquitas, it. fraus, falſitas, mendacium. און Job. XXXVI, 10. Oſ. IV, 16. אשם delictum, reatus, Jer. LI, 5. בית מרי domus rebellionis, Ezech. XII, 2. בצע avaritia, Prov. XXVIII, 16. הוה ærumna, Pſ. LI, 3. LIV, 10. היעה inique ago, 2 Reg. VII, 14. זמם cogito, Pſ. XVI, 4. זעומה part. pah. fœm. deteſtabilis, Mich. VI, 10. חמס vis, violentia, Gen. VI, 11. 13. XLIX, 5. Pſ. LVII, 2. מטה part hoph a נטה perverſum, Ezech. IX, 9. מעל prævaricatio, Ezech. XVII, 20. מרמה fallacia, Oſ. XII, 7. מעשה opus, Job. XXXIII, 17. מעשקות oppreſſiones, Eſ. XXXIII. 15. עוה verbale, perverſa, perverſitas, Ezech. XXI, 26. עויה Chald. Dan. IV, 24. עול iniquus, Soph. III, 6. עול Ezech. XXVIII, 18. *διὰ τῶν ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας σου, per fraudes mercaturæ tuæ.* עולה Job. XI, 4. עולתה Pſ. XCI. 15. עון Mal. II, 6. *νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἀδικία οὐχ ηὑρέθη ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ, lex veritatis erat in ore ejus, & fraus non inventa eſt in labiis ejus.* Conf. Eſ. LIII, 9. ubi δόλος dicitur, quod hic ἀδικία. עין (hic legerunt עון) Pſalm. LXXII, 7. Zach. V. 6. עני afflictus, Ezech XVIII, 17. ענות plur. ſulci, Oſ. X, 10. עשק oppreſſio, Pſ. LXI, 10.

10. Ezech. XXII, 29. עשק lis, Gen. XXVI, 20. עתק detortum, perverſum, Pſ. LXXIV, 5. XCIII, 4. פרק dilaceratio, Nah. III, 1. משׂא prævaricatio, Gen. L, 17 קשר conjuratio, 4 Reg. XVII, 4. רע & רעה malum, Pſalm. CXXXIX, 2. Eſ. XXXIII, 15. רשע improbitas, Eſ. LVIII, 6. רשעה idem, Prov. XI, 5. שקר falſitas, mendacium, Deut. XIX, 18. Pſalm. LI, 3. Mich. VI, 12. Conf. Joh. VII, 18. Rom. II, 8. 1 Cor. XIII, 6. 2 Theſſ. II, 10. & quæ mox notavi ad Ἄδικος & Ἀδίκως, & *Wolfium* ad Joh. l. c. p. 872. תועבה abominatio, Ezech. XVIII, 24.

Vide alibi Κεκοπιασμένος μετὰ ἀδικίας, in Κοπιάω.

Ἄδικος, injuſtus, iniquus, it. falſus, fallax, & τὸ ἄδικον, τὰ ἄδικα, injuſtum, injuſta. און iniquitas, moleſtia, Job. XII, 22. XXII, 15. דבר verbum, Gen. XIX, 8. חמס vis, violentia, Exod. XXIII, 1. Job. XVI, 17. לוּת pravitas, Prov. IV, 24. מרמה fallacia, fraus, Pſ. XLII, 1. Amoſ. VIII, 5. עול iniquus, Job. XVIII, 22. עול iniquitas, Lev. XIX, 15. 35. עולה idem, Job. VI, 29. Soph. III, 6. עלתה nequitia, Job. V, 16. עשק oppreſſio, Eſ. LIV, 14. LIX, 13. רמיה fallacia, dolus, Job. XXVII, 4. רע malum, Prov. XV, 27. Eſ. LVI, 2. רשע improbus, Exod. XXIII, 1. שׁר vaſtator, it. vaſtatio, Job V, 22. שקר falſitas, mendacium, Exod. XXIII, 7. Lev. XIX, 12. Deut. XIX, 18. Pſ. XXVI, 18. Prov. VI, 17. Vid. & *Symm.* Prov. XXV, 14. & conf. Sir. LI, 7. & *Heinſii* Exerc Sacr. ad Luc XV, 9. p. 169. תהו inane, Eſ. XXIX, 21. התכנה perverſitas.

Vide alibi Πλῆτος ἄδικος. Συγγραφὴ ἄδικος.

Ἄδικος κρίνω, injuſtum judico. הרשׁיע hiph. propr. condemno, Prov. XVII, 15.

Ἄδικον ποιέω, injuſtum facio, i. e. pronuncio, condemno. *Symm.* Job. XL, 3.

Ἀδίκως, injuſte. בלי לבוש abſque veſte, Job. XXIV, 10. חנם fruſtra, immerito, Prov. I, 11. 17. כזב mendacium, Prov. XIX, 5. צדיק juſtus, Eſ. XLIX, 24. רשׁע improbus, Prov. XVII, 24. שקר falſitas, mendacium, Pſ. XXXIV, 22. Ezech. XIII, 22. Lev. VI, 3. 4.

Ἀδόκητος, inopinatus, improviſus, Sap. XVIII, 17. *Suidæ*: Ἀδόκητος eſt ἀπροσδόκητος, *inexſpectatus*, & *Heſychio*: Ἀδόκητον, αἰφνίδιον, *improviſum*.

Ἀδόκιμος, improbatus, minime probus, rejectaneus. סיג *ſcoria*, Prov. XXV, 4. ἀδόκιμον ἀργύριον, *argentum minime probum, adulterinum*. Vid. & Eſ. I, 22. *Heſychius*: Ἀδο-

Ἀδόκιμον, πονηρὸν, ἀπέβλητον, ἄχρηστον. Ἀδόκιμον, *malum*, *rejectum*, *inutile*.

Ἀδολισχίω, meditor, confabulor. רנן pih. canto, it. exclamo, Thren. II, 19. שנח & תשיח Kal. & Hiph. Gen. XXIV, 63. καὶ ἐξῆλθεν Ἰσαὰκ ἀδολισχῆσαι εἰς τὸ πεδίον. *Et exibat Iſaacus, ad meditandum, in agrum.* Pſ. LXXVI, 6. νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἀδολίσχων, *nocte cum corde meo confabular*, ſive *meditabar*. Vid. & Pſ. CXVIII, 48. Inde apud *Heſychium*: Ἀδολίσχων, ἱμειρόμενον, (l. ἱμειρόμενον) ἱμιλίτων. Ἀδολίσχων, *ſolicite cogitabam, meditabar*. Pſ. LXXVI, 12. καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι σου ἀδολισχήσω, *& meditabor de omnibus operibus tuis, & de inſtitutis tuis aſſidue cogitabo*. Vid. & Pſ. CXVIII, 15. 27. 78. Inde *Suidas*: Ἀδολισχήσω ἀντὶ τοῦ διηνεκῶς μελετήσω. Ἀδολισχήσω, *pro perpetuo meditabor*. Pſ. LXVIII, 15. κατ' ἐμοῦ ἀδολίσχουν, *contra me confabulabantur, vel nugabantur*. *Heſychius*: Ἀδολισχεῖ, φλυαρεῖ, μακρολογεῖ. Ἀδολισχεῖ, *nugatur, verboſus eſt*. Vid. & Sir. VII, 15. XXXII, 10. *Phavorinus*: Ἀδολισχεῖν, τὸ φιλοσοφεῖν, ὡς τὸ. ὁ δὲ δοῦλός σου ἀδολίσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. καὶ τὸ παίζειν, ὡς τὸ, ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀδολισχῆσαι εἰς τὸ πεδίον. τὸ φλυαρεῖν καὶ μακρολογεῖν, ὡς τὸ, ἀδολισχεῖς ἄνθρωπε. καὶ τὸ ὀλιγωρεῖν, ὡς τὸ, ἠδολίσχησα, καὶ ὀλίγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Ἀδολισχεῖν, *meditari, ut in illo*: (Pſ. CXVIII, 23.) „*ſervus autem tuus meditabatur in præceptis tuis*". *Et ludere, ut in illo*: (Gen. XXIV, 63.) „*Exibat Jacobus* (potius Iſaacus) *ad ludendum in agrum*". *nugari & verboſum eſſe*, ut in illo: (Pſ. LXXVI, 3.) „*verboſus eram, & deficiebat ſpiritus meus*". Eadem fere occurrunt in Lex. *Cyrilli* MS. Barocc. quod inde etiam in vocibus quibusdam emendari poteſt.

Ἀδολισχία, meditatio, confabulatio. שיח 1 Reg. I, 16. ἐκ πλήθους ἀδολισχίας μου ἐκλέλοιπα ἕως τοῦ νῦν, *ex multitudine meditationis meæ*, qua triſtibus cogitationibus indulſi, *extabefactus ſum huc usque*. Pſ. LIV, 2. ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολισχίᾳ μου, *contriſtatus ſum in meditatione mea*. Juxta Scholion ad h. l. Ἀδολισχία eſt μετεωρισμος, μέριμνα, φλυαρία, *cum quis ſuſpenſo eſt animo, cura, loquacitas*. *Heſychius* autem, ad eund. procul dubio locum reſpiciens, ἐν τῇ ἀδολισχίᾳ interpretatur ἐν λύπῃ, *in dolore*. *Theod.* Job. VII, 13. IX, 27. *Aqv.* Amos. IV, 13. שיח & שיג junctim, meditatio & inſectatio, 3 Reg. XVIII, 27. שיחה foſſa, fovea, Pſ. CXVIII, 85.

Ἀδόλως, ſine dolo, ſincere, Sap. VII, 14.

Ἀδοξέω, inglorius ſum, male audio, vituperor, Eſ. LII, 14.

Ἀδοξία, infamia, Sir. III, 10. ὄνειδος τέκνοις μήτηρ ἐν ἀδοξίᾳ,

ξία sc. ξσα, *probrum eſt liberis mater, quæ eſt in infamia, ſive infamis.*

Ἄδοξος, inglorius, inhonoratus, Sir. X, 34. 1 Macc. II, 8.

Ἀδρανης, infirmus, imbecillis; ex a priv. & δράω, facio. *Heſychius*: Ἀδρανὴς, ἀσθενὴς. Superl. ἀδρανέστατος, Sap. XIII, 19.

Ἀδρὸς, abundans, mu'tus, magnus, dives, craſſus. גדול magnus, 4 Reg. VI, 10. ἀδροὶ τῆς πόλιως ἐξέτρεφον αὐτὰς, *principes civitatis nutriebant illos.* Vid. & v. 11. & Jer. V, 5. דל tenuis, (legiſſe hic pariter videntur גדול) Job. XXXIV, 19. ראם unicornis, Eſ. XXXIV, 7. שר princeps, Job. XXIX, 9 *Heſychius*: Ἀδροὶ, πλούσιοι. Ἀδροὶ *divites. Lex. Cyr.* MS. Brem. Ἀδροὶ, δαψιλεῖς, μεγάλοι, παχεῖς, ἄρχοντες. Ἀδροὶ, *abundantes, magni, craſſi, principes.*

Ἀδρύνομαι, craſſus, magnus, adultus fio, ſtatura creſco, it. ſuperbio, faſtu turgeo. גדל Jud. XI, 2. καὶ ἠδρύνθησαν ἐς υἱοὶ τῆς γυναικὸς, & *adulti fiebant filii mulieris.* 4 Reg. IV, 18. ἠδρύνθη τὸ παιδάριον, *creſcebat puer.* Vid. & Ruth. I, 13. & Jud. XIII, 24. in Rom. edit. 1 Macc. VIII, 14. ὅστε ἀδρυνθῆναι ἐν αὐτῇ, *ad ſuperbiendum in illa.*

Ἀδυναμία, impotentia. שאון ſtrepitus, tumultus, Amos. II, 2.

Ἀδυατέω, impotens ſum, infirmus ſum, in poteſtate alicujus non ſum, fieri non poſſum. אנס part. Chald. ab אנס premo. Dan. IV, 6. μυςήριον οὐκ ἀδυατεῖ σε, *myſterium tibi non eſt impoſſibile*, i. e. non majus eſt, quam ut minus illud interpretari poſſis. כרע incurvo me, Job. IV, 4. γόνατα τὰ ἀδυατοῦσι θάρσος περιέθηκας, & *genua impotentia* vel *vacillantia robore firmaſti* כשל impingo, offendo, Eſ. VIII, 15. מוט nuto, vacillo, Lev XXV, 35. καὶ ἀδυατήσῃ ταῖς χερσὶ, & *infirmus fuerit manibus.* נבצר niph. præcidor, i. e. avertor, prohibeor, Job. XLII, 2. ἀδυατεῖ δέ σοι οὐδὲν, *tibi nihil impoſſibile eſt.* נפלא niph. mirabile, vel occultum eſt, Gen. XVIII, 14. μὴ ἀδυατεῖ παρὰ Θεῷ ῥῆμα; *num Deo aliquid impoſſibile eſt?* Vid. & Deut. XVII, 8. & conf. Luc. I, 37.

Ἀδύατος, impotens אביון egenus, Job. V, 14. XXIX, 16. אביר potens, robuſtus, Job. XXIV, 22. XXXIV, 20. דל tenuis, Job. V, 16. XXXI, 16. חלש debilis, Joël III, 10. קשה durus, Job. XXX, 25.

Ἀδύατός εἰμι, impotens ſum. ערך לא non ordino, apto, Job. XXXVI, 19.

Ἀδύνατόν ἐστι, impossibile est, נפלא niph mirabile est, Prov. XXX, 18.

Ἄδυτον, locus inaccessus. עפל clivus, it. nomen proprium loci, *Ophel* 2 Par XXXIII, 14. *Hesychius*: Ἄδυτον, σπηλαιον. ἢ τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ. Ἄδυτον, *spelunca. Vel secreta templi pars.*

Ἄδω, per ᾱ, pro ἀείδω, cano, canto. פצח sonum edo, Ps. XCVII, 6. שור & הגיר Kal & hiph. Exod. XIV, 32. & alibi passim. שיר propr. cantus, 1 Par. XXV, 7. 2 Par. XXIX, 27. Vox etiam occurrit, ubi nihil pro ea legitur in textu Hebr. Os. VII, 2. ὡς ᾄδοντες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, *tanquam canentes corde ipsorum.*

Ἄιδων, cantor. משורר part. pih. a שור 2 Par. XXIII, 13. Esdr. II, 41. & alibi sæpius. משרת part. pih. a שרת minister, Esdr. VIII, 17. שיר cantus, 1 Par. VI, 31. שר part. Kal a שור 2 Reg. XIX, 35. Eccles. II, 8. תורה gratiarum actio, laudatio, Jer. XXX, 16.

Ἄιδουσα, cantatrix. משררה part. pih. fœm. a שיר Esdr. II, 65. Neh. VII, 67. שרה part. Kal fœm. a שור 2 Reg. XIX, 35. Eccles. II, 8.

Ἀδωναΐ, Adonai, ipsa vox Hebr. אדני Dominus, nomen proprium Dei. Vide Ἀδωναῖ Κύριος in Κύριος.

Ἀδωρίμ, vel juxta *al.* ἀδωρίμ, Hebr. אדיריהם primates, optimates illorum, Neh. III, 5.

Ἀεί, semper. כלה *Aqv.* Psalm. IX, 17. & alibi. עם populus, Ps XCIV, 11. תמיד jugiter, Es. LI, 13. עד æternitas, εἰς ἀεί, *Symm* Prov. XXIX, 14. כפעם בפעם sicut vice in vicem, i. e. hac vice ut antea, καθὼς ἀεί Jud. XVI, 21.

Ἀίναος, semper fluens, perennis. æternus, ex ἀεί & νάω, *fluo.* חי vivens, vivus, Job. XIX, 25. ἀίναός ἐστιν ὁ ἐκλύσειν με μέλλων, *semper perdurans est, qui me redemturus est.* עולם ævum, seculum, Deut. XXXIII, 15. ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν ἀίναων, *a vertice collium perennium.* Vid & v. 27. Bar. V, 6. θῖνας ἀιναάους, *litora perennia.* Sap. XI, 7. ἀιναάου ποταμοῦ, *fluminis semper fluentis.* Sic *Æliano* Var. Lib. III. c. 23. πηγῆς ἀιναάου, *fontis perennis.* 2 Macc. VII, 36. ἀιναάου ζωῆς, *vitæ æternæ. Hesychius*: Ἀίναος, διαρκὴς ἀεί, ἢ ἀεὶ θάλλων. Ἀίναος, *semper perdurans, vel semper virens.* Idem: Ἀιναάου, ἀεὶ ὄντος, ἀεὶ ῥέοντος. Ἀιναάου, *semper existentis, semper fluentis.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀίναος, ἀεὶ ῥέων, λέγεται

γεται και ἐπὶ ἀεὶ ὄντος, ἀϊδίως. Ἀίναος, *ſemper fluens*; *dicitur etiam de illo, qui ſemper exiſtit, qui æternus eſt.*

Ἀεργὸς, otioſus, piger. עצל Prov. XIII, 4. XV, 20. רמיה fraus, dolus, Prov. XIX, 15.

Ἀετὸς, aquila. נשר Exod. XIX, 4. & alibi.

Ἄζυμίτης, infermentatus. חמץ fermentatus, Lev. VII, 13. ubi tamen *alii* pro ἀζυμίταις rectius habent ζυμίταις.

Ἄζυμος, ſc. ἄρτος, panis infermentatus, & Ἄζυμα ſc. λάγανα, placentæ infermentatæ. מצה & מצות Gen. XIX, 3. ἀζύμους ἔπεψεν αὐτοῖς, *coxit illis panes azymos.* Conf. Exod. XXIX, 2. ubi ἄρτους additur. Exod. XII, 15. ἑπτὰ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, *ſeptem dies comedite placentas infermentatas*, Hic autem & in ſimilibus locis λάγανα ſubintelligi debere, patet ex Exod. XXIX, 2. Lev. II, 4. VII, 2. Num. VI, 15. I Par. XXIII, 29 ubi λάγανα ἄζυμα. Falluntur ergo, qui ἄζυμα pro ſubſtantivo habent. *Heſychius:* Ἄζυμα exponit τὰ ἀπὸ παλαιᾶς ζύμης, ὃ καλεῖται προζύμη, *quæ ſine veteri fermento ſunt, quod vocatur* προζύμη.

Ἀηδὴς, injucundus. יר malum eſt. *Symm* Gen. XLVIII, 17. ἀηδὲς αὐτῷ, *injucundum ei. Heſychio* Ἀηδὲς eſt συγχυσιν, λυπηρὸν, *odioſum, moleſtum.* Eidem Ἀηδὴς exponitur κοπιώδης, ἐπηρὸς, *moleſtus, tædioſus.*

Ἀηδία, moleſtia. ריב lis, contentio. *Symm.* Prov. XX, 3. Ἀηδία καὶ λέσχη, moleſtia & confabulatio. שיח oratio, querula, querela, Prov. XXIII, 29.

Ἀὴρ, aër. שחק 2 Reg. XXII, 12. ἐν νεφέλαις ἀέρων, *in nubibus aëris.* Ita & Pſ. XVII, 13. עבים *Aqv. Theod.* Job. XXXV, 11. *Heſychius:* Ἀὴρ, ὁ μεταξὺ αἰθέρος καὶ γῆς τόπος. Ἀὴρ, *locus, qui inter cœlum & terram eſt.* Sap. II, 7. ἄνθος ἀέρος, *flos aëris.* Sed reponendum ἔαρος, *veris*, ex *Petri Nannii* conjectura. Vid. *Colomeſii* Obſ. Sacr. p. 630.

Ἀήττητος, invictus, inexpugnabilis. נעתץ part Niph. formidabilis. *Symm.* Pſalm. LXXXVIII, 8. σεμνὸς *Symm.* Pſalm. LXXXVIII, 14.

Ἀθανασία, immortalitas. על מות ſupra mortem, *Aqv.* Pſ. XLVII, 13 ἀθανασίας, ut ex Talmude Maſſech megilla f. 73. 2. obſervat *Lightfootus* Append. ad 1 Cor. hor. Talmud. p. 280. Vox etiam occurrit Sap. III, 4. XV, 3.

Ἀθανεὶν, vel juxta *al.* ἀθανεὶμ, vel ἀθανὶν, ipſa vox Hebr. איתנים menſem Septembrem denotans, 3 Reg. VIII, 3.

Ἀθάνατος, immortalis. Sap. I, 15.

Ἀθαρείμ, ipſa vox Hebr. אתרים exploratores, Num. XXI, 1.

Ἀθεΐα, impietas erga Deum, atheïsmus. *Symmachus* Oſ. IV, 15. *Beth aven* interpretatur οἶκον ἀθεΐας, *domum impietatis.*

Ἄθεμις, nefarius, qui eſt contra legem, illicitus. 2 Macc. VI, 5. θυσιαστήριον τοῖς ἀποδιεσταλμένοις ἀπὸ τῶν νόμων ἀθεμίτοις ἐπεπλήρωτο. *Altare plenum erat illicitis, quæ lege prohibeantur.* 2 Macc. VII, 1. ἀπὸ τῶν ἀθεμίτων ὑείων κρεῶν ἐφάπτεσθαι, *edere contra legem carnes porcinas.* 2 Macc. X, 34. λόγους ἀθεμίτους προέϊντο, *ſermones nefandos emittebant.*

Ἀθεσία, prævaricatio, inconſtantia in pactis, ſcelus. חמס vis, Jer. XX, 8. מעל Dan. IX, 7. פשע *Aqv* Prov. XIX, 11. Vid. & 1 Macc. XVI, 17. 2 Macc. XV, 10.

Ἀθετέω, prævaricor, perfide ago, aſpernor, contemno, neglego, deſicio, recedo, frango, irritum facio, rejicio. בגד Exod. XXI, 8. ἠθέτησεν ἐν αὐτῇ, *perfide egit in eam.* Vid. & Jud. IX, 24. Eſ. XXIV, 17. ἀθετοῦντες τὸν νόμον, *qui legem negligunt.* Conf. Hebr. X, 28. & ad h. l. *Wolfium* p. 732. Jer. III, 20. ὡς ἀθετεῖ γυνὴ ἐις τὸν συνόϊκα αὐτῇ, οὕτως ἠθέτησεν ἐις ἐμὲ ὁ οἶκος Ἰσραήλ. *Sicut perfide agit mulier in cohabitantem ei, ſic perfide egit in me domus Iſraël.* Jer. IX, 2. πάντες μοιχῶνται, σύνοδος ἀθετούντων *Omnes adulteri ſunt, cœtus perfide agentium* Jer. XII, 6. ὅτοι ἠθέτησάν σε, *hi perfide in te agunt.* Thren. I, 3. πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτὴν, ἠθέτησαν αὐτὴν, *omnes amatores ejus fidem illi datam violant.* Sic Marc. VI, 26. οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι, *nolebat fidem illi datam frangere.* בקש pih. peto. Eſth. II, 15. המיר hiph. a מור muto, Pſ. XIV, 6. ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀθετῶν, *qui jurat proximo ſuo, & non perfide agit.* הניא hiph. a נוא frango, Pſ. XXXII, 10. ἀθετεῖ λογισμοὺς λαῶν, *frangit* vel *irrita facit conſilia populorum.* הסיר hiph. a סור facio retrocedere, removeo, Eſ. XXXI, 2. התעמר hithp. ad quæſtum utor, Deut. XXI, 14. חמס vim facio, Ezech. XXII, 26. οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν τὸν νόμον μου, *ſacerdotes ejus negligunt legem meam.* מעל 2 Par. XXXVI, 14. ἐπλήθυναν τοῦ ἀθετῆσαι ἀθετήματα (pro κατ' ἀθετήματα) βδελυγμάτων ἐθνῶν, *multiplicarunt prævaricari* juxta *prævaricationes abominationum* h. e. *abominabiles gentium.* Dan. IX, 7. ἀθεσία αὐτῶν, ᾗ ἠθέτησαν σέ, pro ἐις σε, *prævaricatio illorum, qua prævaricati ſunt adverſus te.* מרד rebello, 4 Reg. XVIII, 7. ἠθέτησεν ἐν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, *rebellavit contra regem Aſſyriorum*, vel *defecit ab illo.* Vid. & 4 Reg. XXIV, 1. 20.

נאץ

נאץ contemno. 1 Reg. II, 19. נמצא niph. invenior. Jer. XV, 16. ὑπὲρ τῶν ἀθετούντων τὰς λόγους σου, *propter illos, qui contemnunt ſermones tuos. Heſychius*: Ἀθετεῖ, ἀτιμάζει, μισθάζει. Ἀθετεῖ, *aſpernatur, rejicit.* Idem: Ἀθετεῖται, ὑβρίζεται, καταφρονεῖται. Ἀθετεῖται, *probro afficitur, contemnitur.* Conf. Luc. VII, 30. פשע deficio, rebello, 3 Reg. XII, 19 ἠθέτησεν Ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον Δαβίδ, *defecit Iſraël a domo Davidis* 4 Reg. III, 7. βασιλεὺς Μωὰβ ἠθέτησε ἐν ἐμοί, *Rex Moabitarum defecit a me.* Eſ. I, 2. αὐτοὶ δὲ μοι ἠθέτησαν, *illi a me defecerunt.* שדד vaſto, Eſ. XXXIII, 1. שוב averto me, recedo, Pſ. CXXXI, 11. ὃ μὴ ἀθετήσει αὐτόν, *non recedet ab illa* ſc. *veritate.* שנה muto, Pſ. LXXXVIII, 34. שקר mentior, Eſ. LXIII, 8. 2 Macc. XIII, 25. XIV, 28. ἀθετεῖν τὰς διαθήκας, & τὰ διαλελυμένα, eſt *fœdus frangere.* Sic & paſſim apud *Polybium.* Vid. *Raphelii* Annot. in N. T. ex *Polyb.* p 133.

Ἀθετημένος ἐστὶ, abrogatus eſt, הפר hoph. a פור Jer. XXXIII, 21. καὶ ἡ διαθήκη μου ἀθετημένη ἔσται, *& fœdus meum erit irritum.* Vid. & v. 19.

Ἄθεσμα, abrogatio, iniquitas, perfidia. בגד Jer. XII, 1. מעל 2 Par. XXXVI, 14. פשע 3 Reg. VIII, 50.

Ἀθεώρητος, ſub aſpectum non cadens, non conſpicuus. Sap. XVII, 19.

Ἄθικτος, intactus. נזר corona, Lev. XXI, 12. *Symm.* ἄθικτον ἔλαιον, *oleum, quod a nemine tangi,* vel *confici debet.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἄθικτον, ἀνέπαφον. Ἄθικτον, *intactum.*

Ἆθλον, præmium certaminis. Sap. IV, 2. Conf. *Ælian.* Var. Lib. IV. c. 3. *Heſychius*: Ἆθλον, ἀγώνισμα, ἔργον, ἔπαθλον. Ἄθλον, *certamen, opus, certaminis præmium Suidas*: Ἆθλον, ἀγώνισμα, ἡ τιμὴ ὁ μισθός. καὶ τὸ τῶν ἀγώνων βραβεῖον. Καὶ ἆθλος ἀρσενικῶς, τὸ ἔργον καὶ τὸ ἀγώνισμα. Καὶ τὸ ἔπαθλον. Διαφέρει δὲ τοῦτο τοῦ ἀέθλιον, ὅτι τὸ μὲν ἀέθλιον δηλοῖ κυρίως τὸ ἔπαθλον. τοῦτο δὲ τὸν ἀγῶνα. Ἆθλον, *certamen. Pretium. Merces. Et certaminis præmium. Et* ἆθλος *in maſculino opus, & certamen, & certaminis præmium. Differt autem hoc a vocabulo neutrius generis; quoniam in genere neutro proprie notat certaminis præmium, hoc vero certamen.*

Ἀθροίζω, congrego. אסף *Symm.* Pſalm. XXXIV, 15. XLVI, 10. הגיר hiph. a נגר diffluere facio. Jer. XVIII, 21. התיך hiph. a נתך evello, Jer. XII, 3. כנס *Symm* Eccleſ. II, 8. קבץ in Kal & pih. 1 Reg. VII, 5. 1 Par. XVI, 35.

Ἄθροισμα, congregatio, multitudo, 1 Macc. III, 13 *Hesychius*: Ἄθροισμα, πλῆθος.

Ἀθροισμὸς, idem. אספה *Symm.* Es. XXIV, 22. רגע momentum, *Aqv.* Psalm. XXIX, 5.

Ἀθρόος, frequens. עד־רגע ἕως ἀθρόου, confertim, *Aqv.* Job. XX, 5. רגע־ארץ ἀθρόα γῆς *Aqv.* Ps. XXXIV, 20. His *Aquila* significare videtur *Cl. Montfaucono, loca conferta terræ*, seu *populosa*.

Ἀθρόως, confertim, repente. רגע *Aqv.* Ps. VI, 11. Lex. vet. Ἀθρόως, *summatim*, *repentim*.

Ἀθυμέω, animum despondeo, mœreo, doleo, angor. הכעים hiph. irrito, 1 Reg. I, 7. καὶ ἠθύμει, καὶ ἔκλαιε, *& mœrebat & flebat*. הרעים hiph. ad fremitum commoveo, 1 Reg. I, 6. ἠθύμει διὰ τοῦτο, *dolebat propterea*. חרה exardeo, animo commoveor, 1 Reg. XV, 11. καὶ ἠθύμησε Σαμυὴλ, *& valde dolebat Samuel*. Vid. & 2 Reg. VI, 8. 1 Par. XIII, 11. & conf. Judit. VII, 20. 1 Macc. IV, 27. *Hesychius*: Ἀθυμων, λυπούμενος. Ἀθυμῶν, *dolens*. עתף obruor, animum despondeo. *Symm.* Psalm. CI, 1. ἀθυμεῖ. Conf. Col. III, 21. & ad h. l. Auctores *B. Wolfio* p. 343. laudatos. רגז contremisco, *Incert.* Deut. XXVIII, 65.

Ἀθυμῶν, οὖσα, pavidus, a. רגז verbale, trepidus, Deut. XXVIII, 65. δώσει σοι κύριος καρδίαν ἀθυμοῦσαν. *Dabit tibi Deus cor pavidum.*

Ἀθυμία, animi dejectio, exanimatio, tristitia, indignatio. זלעפה procella gravissima, Ps. CXVIII, 52. כעס indignatio, 1 Reg. I, 6. 16. Vid. & 2 Macc. X, 13. *Hesychius*: Ἀθυμία, λύπη. Ἀθυμία, *dolor*.

Ἄθυτος, insacrificabilis, profanus. פגול res abominanda, Lev. XIX, 7. Conf. *Crojum* Observ. in N. T. c. 33.

Ἀθῶος, innocens, insons. מלמה bellum, 3 Reg. II, 5. נקי Gen. XXIV, 41. ἔσῃ ἀθῶος ἀπὸ τοῦ ὁρκισμοῦ μου, *innocens eris a juramento meo*. 4 Reg. XXI, 16. XXIV, 4. Ps. XCIII, 21. CV, 36. αἷμα ἀθῶον, *sanguis innocens*. נקיון innocentia, Ps. XXV, 6. νίψομαι ἐν ἀθῶοις τὰς χεῖράς μου, *lavabo cum innocentibus manus meas*. Vid & Ps LXXII, 13. Ad quem locum respiciens *Suidas*: Ἀθῶος. ὁ ἀζήμιος. παροιμία. ἐνιψάμην ἐν ἀθῶοις τὰς χεῖράς μου. ἀντὶ τοῦ ἀθῶον ἐμαυτὸν ἐτήρησα. οὐκ ἐκοινώνησα τοῦ κακοῦ. Ἀθῶος οὖν ἀναίτιος. Ἀθῶος, *Innocuus*. *Proverbium*: Lavi cum innocentibus manus meas. *Pro, innocentem me ipsum servavi. In communionem non veni cum malo.* Ἀθῶος *igitur inculpatus*. תמים integer, perfectus, Ps. XVII, 28.

Ἀθῶός

Ἀθῶός εἰμι, innocens ſum. התמם hitph. a תמם integrum me exhibeo, Pſ. XVII, 28. נקה Niph. Gen. XXIV, 41. ἀθῶος ἔσῃ ἀπὸ τῆς ἀρᾶς μου, *innocens eris ab execratione mea.* Num. V, 31. ἀθῶος ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἁμαρτίας, *innocens erit homo a peccato.*

Ἀθῶον ἰάω, inſontem ſino. נקה pih. Job. IX, 28. οἶδα γὰρ, ὅτι οὐκ ἀθῶον μὲ ἰάσεις, *novi enim, quod non, tanquam innocentem, me miſſum facturus ſis.*

Ἀθῶον ποιέω, inſontem facio. נקה pih. Job. X, 14. Jer. XXX, 11.

Ἀθωότης, innocentia. נקיון *Aqv.* Pſ. XXV, 6. תם *Aqv.* Gen. XX, 5.

Ἀθωόω, inſontem declaro, libero. כפר expio, placo, Jer. XVIII, 23. נקה pih. 3 Reg. II, 9. Joël III, 21. נקם niph. ulciſcor, ultionem ſumo, Jer. XV, 15. Vid. & Sap. I, 6.

Ἀθῴωμαι, innocens, inſons ſum. נקה niph. Jud. XV, 13. Prov. VI, 29. XVI, 6, XVII, 5. נקה נקה innocens exiſtendo innocens ſum, Jer. XLIX, 11. Vid. & Sir. XI, 10. XII, 16. XVI, 12.

Ἀθῷον ἀθῴω, inſontem declaro inſontem. נקה נקה abſolvendo abſolvo, Jer. XLVI, 27. Nah. I, 3.

Αἰγαγρος, caper agreſtis. יחמור *Inc.* Deut. XIV, 5.

Αἰγειος, caprinus. עזים plur. ab עז capra. Num. XXXI, 20. πᾶσαν ἐργασίαν ἐξ αἰγείας ſc. δορᾶς, *omne opus ex caprinis pellibus.* Αἰγεια ſc. διφθερα, *Aqv.* Exod. XXXV, 23.

Αἰγεῖαι τρίχες, caprini pili. עזים Exod. XXV, 4. XXXV, 6. 24.

Αἰγιαλὸς, littus. חוף Jud. V, 17.

Αἰγίδιον, hœdus. גדי 1 Reg. X, 3.

Αἰγίων φάραγξ, נחל קרומים *Symm.* Jud. V, 21. *Theod.* reddit Καθησίμ, legitque haut dubie קדשים unde bene ſuſpicatur *Cl. Montfauconus* ita etiam legiſſe *Symmachum*, & vertiſſe non αἰγίων, ſed ἁγίων, *vallem ſanctorum.*

Αἰδί, ut in Cod. *Alex.* vel, ut in *al.* rectius, Αἰδιδ, ipſa vox Hebr. הידד quæ eſt calcantium uvas in torculari, Jer. XLVIII. 33. In ed. *Francof.* male ſcribitur αἰ δὲ, quaſi eſſet articulus cum partic. δὲ, & ad verſ. 34. refertur.

Αἰδέομαι, revereor. הכר hiph cognoſco, reſpicio. Prov. XXIV, 23. juxta *Rom.* ed. αἰδεῖσθαι πρόσωπον ἐν κρίσει κα-

καλὸν, *personam revereri in judicio, non bonum.* Ita *Ælianus* Var. Lib. XI. c. 9. ταῦτα με ἀναγκάσει αἰδούμενον ὑμᾶς, καταχαρίσασθαι τι τῶν δικαίων· μὴ αἰδούμενον δὲ, μηδὲ χαρίζομενον ὑμῖν, ἄχαριστον δόξαι, *hæc me cogerent, reverentem vos aliquid præter jus concedere; minus vero vos reverentem, nec gratificantem vobis* quidquam, *ingratum videri.* 2 Macc. IV, 34. οὐκ αἰδεσθεὶς τὸ δίκαιον, *nullam reverentiam habens justitiæ.*

Ἀιδέσιμος, reverendus, venerabilis. נשוא פנים vultus assumens, *Symm.* Es. IX, 15.

Ἀιδήμων, reverendus, venerabilis. 2 Macc. XV, 12. αἰδήμονα μὲν τὴν ἀπάντησιν, *venerabilem quidem aspectu. Hesychius:* Ἀιδήμονα, αἰδέσιμον. Ἀιδήμονα, *venerandum.*

Ἀΐδιος, æternus. Sap. VII, 26. *Hesychius:* Ἀΐδιον, ἀεὶ ὂν, ἀεὶ ὑπάρχον. Ἀΐδιον, *quod semper est, semper existit. Phavorinus:* Ἀΐδιος, ὁ ἀεὶ ὤν, ὁ μηδέποτε ἀρξάμενος, μηδὲ λήγων. Ἀΐδιος, *qui semper est, qui neque incipit, neque desinit.*

Ἀϊδιότης, æternitas, Sap. II, 23.

Ἀΐδιως, in æternum, perpetuo. עד æternitas, *Symm.* Mich. VII, 18.

Ἀιδοῖον, plur. Ἀιδοῖα, pudenda, verenda. זמרה propr. fluxus, Exod. XXIII, 20.

Ἀιθάλη, cinis, fuligo. פיח favilla, Exod. IX, 8. 10. *Hesychius:* Ἀιθάλη, σποδός. τὸ ἐκ καμίνου μέλαν. Ἀιθάλη, *cinis. Nigrum ex fornace.* Idem: Ἀιθάλη, τέφρα. σποδός. Ἀιθάλη, *flavilla. Cinis.*

Ἀιθὴρ, æther. אנן nubes, *Symm.* Prov. VIII, 28. שחק nubes superior, *Symm.* Job. XXXVI, 28. XXXVII, 18. Ps. XXXV, 6. Prov. VIII, 25. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀιθὴρ, ὁ ἐν ὕψει ὑπὲρ τὸν ἀέρα πυράδης τόπος. Ἀιθὴρ, *qui in sublimi est super aërem locus igneus.*

Ἀιθίοψ, plur. Ἀιθίοπες, Æthiops, Æthiopes, sic dicti ab adusta facie. כושי a Cusch, filio Cham, Jer. XIII, 23. XXXVIII, 7. ציים plur. a צי loca arida, deserta, & eorum incolæ, Ps. XXXVII, 15. LXXI, 9.

Ἀιθιοπία, Æthiopia. כוש Job. XXVIII, 19.

Ἀιθιόπισσα, Æthiopissa, i.e. mulier, ex Æthiopia oriunda כשית Num. XII, 1.

Ἄιθριος, subdialis, qui est sub dio. מפתן limen, Ezech. IX, 3. εἰς τὸ ἄιθριον τοῦ οἴκου sc. μέρος. *Hieronymus* reddit: *sub divo.* Vid. & Ezech. X, 4. פנים facies, Ezech. XL, 16. 20. 3 Esdr. IX, 11. οὐκ ἰσχύομεν στῆναι ἄιθριοι, *non possumus stare sub*

ſub dio. Heſychius: Αἰθριος, ὑπό τὸν ἀέρα. Αἰθριος, *qui eſt ſub dio.* Lex. MS. Bibl. Coiſlin. p. 503. Αἰθριος, ἔξω ὑπὸ τὸν ἀέρα. Αἰθριος, *foras ſub dio.*

Αἰθριον τῶ ἀιλαμ ſcil. μέρος, pars liminis ſubdialis. אילים plur. ex איל limina, Ezech. XL, 15.

Αἰκία, plaga, tormentum, cruciatus, contumelia. *Heſychius*: Αἰκια, πληγή. ὕβρις. βάσανος. μάστιξ. Αἰκίαι, *plaga. Contumelia. Tormentum. Flagrum.* 2 Macc. VII, 42. crudeliſſima tormenta, ſeptem fratribus & matri ipſorum illata, vocantur ὑπερβάλλουσαι αἰκίαι.

Αἰκίζομαι, verbero, flagris cædo, excrucio, contumelia afficio, & *paſſiv.* verberor, flagris cædor, plaga afficior, contumelia afficior. 2 Macc. VII, 13. τὸν τέταρτον ἐβασάνιζον αἰκιζόμενοι, *quartum torquebant flagris cædentes.* 2 Macc. VII, 1. μάστιξι καὶ νευραῖς αἰκιζομένους, *flagris & nervis graviter cæſos.* 2 Macc. VIII, 28. 30. ἠκισμένοι ſunt *plaga affecti. Vulgatus* de *debilibus* interpretatur.

Αἰκισμὸς, plaga, injuria, contumelia. 2 Macc. VIII, 17.

Αἰλὰμ, ipſa vox Hebr. אילם limina. Sæpius occurrit Ezech. XL. ubi *Schol.* ad v. 9. τὸ αἰλὰμ exponit τὸ προθυρεῖον, *veſtibulum.* Ibi etiam τὸ αἰλὰμ dicuntur τὰ αἰλεῖ, & v. 21. & 36 37. τὰ αἰλαμμὰν, (vel juxta Cod. *Alex.* αἰλαμμὰθ, quæ *Schol.* ad v. 21. interpretatur πρόπυλα *veſtibula.* Gloſſ. MS. in Ezech. ἰλὰμ, τῶ προπύλω. In iisdem: Τὸ ἰλὰμ, τὸ ὑπέρθυρον. Τὸ ἰλὰμ, *limen ſuperius. Et rurſus*: Τὰ ἰλαμμὰν, τὰ πρόπυλα. Sic & apud *Heſychium* ἴλαμαν (quod ex ἰλαμὰν, & hoc ex αἰλαμμὰν enatum) exponitur ὑπέρθυρον. Vide & quæ notavi in v. Πάτραρχος. Ἐλὰμ autem in Gloſſis corrupte ſcribitur pro Αἰλὰμ, & corruptio illa enata ex ſimili pronunciatione τῶ αι & ε.

Αἴλουρος, catus, felis. Epiſt. Jer. v. 19. Ubi hæc ex *Evagrio* notat *Grotius*: Ὁ δὲ ἔφη αἴλουρον εἶναι, ἣν κάτταν ἡ συνήθεια λέγει. *Ille autem* αἴλουρον *eſſe dicebat, quam vulgo* κάτταν, *felem, vocant.* Conf. Artemidorum Lib. III. c. 11.

Αἷμα, ſanguis, cædes, bellum. דם Gen. IX, 6. ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου, *effundens ſanguinem hominis*, i. e. occidens hominem. Vid. & Gen. XXXVII, 21. Ezech. XVIII, 10. & conf. Matth. XXII, 35. Act. XXII. 20. Rom. III, 15. Apoc. XVI, 6. & quæ ex profanis obſervant Viri Doctiſſimi. *Horatius Vitringa* Animadverſ. ad Vorſt. p. 248. *Georgius* in Vindic. L. III. c. 4. p. 342. & *Schwartzius* Comment. Crit. Gr. L. p. 25. & 454. Deut. XXXII, 14. αἷμα σταφυλῆς, *ſanguis uvæ.* Ita vinum dicitur, quod in

Palæſtina rubrum eſt, ut ſanguis. Vid & Gen. XLIX, 11. Sir. XXXIX, 22. L, 17. 1 Macc. VI, 34. & conf. Apoc. XIV, 20. & *Wolfium* ad h. l. p, 561. Adde *Euſtathium* ad Il. β. p. 233. ubi probat, quod ſæpius, Poëtis maxime, res quædam ab animalibus ad inanimata transferantur, & huc etiam p. 234. refert, quod ἶνος dicatur αἷμα σταφυλῆς, *ſanguis uvæ.* Jud. IX. 24. τὸ αἷμα αὐτῶν ἐπιθεῖναι ἐπὶ Ἀβιμέλιχ, *ut ſanguinem illorum imponerent Abimelecho*, h. e. ut cædem illorum imputarent Abimelecho, & ulciſcerentur in illo. 2 Reg. I, 16. τὸ αἷμα σου ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου, *ſanguis tuus ſuper caput tuum*, h. e. cædes, qua ſanguis tuus effunditur, tibimet ipſi imputetur, ipſe reus ſis cædis tuæ. Vid. & 3 Reg II, 38. Ezech. XXXIII, 4. & conf. Deut. XXII, 8. ubi דמים per φόνον interpretantur. Αἷμα exteris etiam paſſim pro *cæde* uſurpatur. Vide *Georgium* Vindic. L. II. c. 1. p. 27. ſq. & *Schwartzium* Comm Crit. Gr. L. p. 24. 2 Reg. XVI, 7. ἀνὴρ αἱμάτων, *vir ſanguinis cupidus, crudelis.* Vid. & Pſ. V, 7. XXV, 9. LIV, 27. & conf. Sir. XXXIV, 23. Ezech. XXIV, 6. 9. πόλις αἱμάτων, *civitas ſanguinum*, h. e. cædium, per ſanguinis effuſionem factarum, plena. Vid. & Nah. III, 1. Ezech XXXVIII, 22. κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ καὶ αἵματι, *puniam illum peſte & bello.* Conf. Sir. XL, 11. דם imperat. a דמם quieſce, ſubſiſte. (hic legerunt cum iis punctis, quibus ſanguinem denotat) Ezech. XXIV, 17. המו 3 perſ. plur. ab חמה fremo, Zach IX, 15. יתר reſiduum, 2 Reg. II, 2. ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν Ἀμορραίων, *ex ſanguine Amorrhæo*, h. e. ex genere Amoritarum. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Αἷμα, γένος. Αἷμα, *genus.* Sic paſſim etiam apud profanos. Vide *Cl Elsnerum* ad Act. XVII, 26. p. 447. נצח robur, Eſ. LXIII, 3. 6. רוח ſpiritus, Job. VI, 4. Sir. XIV, 19. γενεὰ σαρκὸς καὶ αἵματος, *generatio carnis & ſanguinis.* Conf. Vorſtium Philol. Sacr. P. I. c. 4. p. 125.

Κρίσις αἵματος, judicium ſanguinis. דמים ſanguines, Eſ. XXXIII, 15.

Αἱμάσσω, Attic. αἱμάττω, ſanguine perfundo, cruento. Sir. XLII, 7. οἰκέτῃ πονηρῷ πλευρὰν αἱμάξαι, *ſervo malo latus cruentare.*

Αἱμορροέουσα, fœmina ſanguinis profluvio laborans. רוה languida, Lev. XV, 32.

Αἱμωδιάω, dentium ſtupore laboro. קהה obtuſus fio, Jer. XXXI, 29. οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἠμωδίασαν, *dentes liberorum ſtupuerunt.* Apud Patres quosdam Ezech XVIII, 2. pro ἐγωμώδιασαν legitur ὠμωδίασαν, teſte *Cel Montfaucono* in Lex. ad Hexapl. Orig. ſed procul dubio corrupte pro ἠμωδίασαν.

Αἱμο-

Αἴνεσις, laus, laudatio. הודות inf. hiph. a ידה Neh. XII, 45. הלל infin. pih. ab הלל 1 Par. XXV, 3. זמרה & זמרת cantus, pſalmodia, Eſ. XII, 2. LI, 3. מלאכה opus, Pſ. XXVII, 27. רנה cantus, clamor, 2 Par. XX, 23 ששון gaudium, Eſ. LI, 11. תהלה confeſſio, laudatio, ſacrificium euchariſticum, Eſdr. X, 11. δότε αἴνεσιν κυρίῳ, *confitemini Domino.* Jer. XVII, 26. φέροντες αἴνεσιν εἰς οἶκον κυρίου, *ferentes ſacrificium euchariſticum in templum Domini.* Conf. 2 Par. XXIX, 31.

Αἰνετὸς, laudabilis, laudandus הלול laudatio, Lev. XIX, 24. להלל 2 Reg. XIV, 25. מהלל part. pyh. laudandus, 2 Reg. XXII, 4. Pſ. CXII, 3.

Αἰνέω, laudo. ברך benedico, Pſ. XCIX, 4. הנדה hiph. a ידה Gen. XLIX, 8. הלל & הולל pih. 1 Par. XVI, 10. αἰνεῖτε ἐν ὀνόματι ἁγίῳ αὐτοῦ, *laudate nomen ejus ſanctum.* Ibid. v. 36. ᾔνεσαν τῷ κυρίῳ, *laudarunt Dominum.* Sic etiam cum caſu tertio conſtruitur 1 Par. XXIII, 5. 2 Par. XX, 20. 22. Jer. XX, 13. הלל pih. tibia cano, Jer. XXXI, 5. עין oculus, it. fons, Neh. XII, 35. ἐπὶ πόλης τοῦ αἰνεῖν. Hic tamen αἰνεῖν non verbum Græcum, ſed ipſa vox Hebraica eſſe videtur. רנן *Aqv.* Job. XXIX, 13. Pſ. XXXII, 1. שבח Chald. pah. Dan. II, 23. IV, 31. Αἰνέω φωνῇ μεγάλῃ, laudo voce magna. הריע hiph. a ריע clango, Job. XXXVIII, 7.

Αἴνιγμα, ænigma, obſcurus ſermo. חידה Num. XII, 8. λαλήσω αὐτῷ ἐν ὁράσει, καὶ οὐ δι' αἰνιγμάτων. *Loquar illi in viſione, & non per ænigmata.* Vid. & 3 Reg. X, 1. 2 Par. IX, 1. Prov. I, 6 & conf. 1 Cor. XIII, 12. & ad h. l. *Wolfium* p 509. שמה res ſtupenda, Deut. XXVIII, 37. Vox occurrit etiam Sap. VIII, 9. Sir. XXXIX, 3. XLVII, 16. Lex. MS. Αἴνιγμα, παραβολὴ, ὁμοίωμα. Αἴνιγμα, *parabola, ſimilitudo.* Vid. Bibl. Coiſlin. p. 603. *Heſychius* Αἰνίγματα exponit ζητήματα, ὁμοιώματα, τεκμήρια, *quæſtiones, ſimilitudines, ſigna.*

Αἰνιγματιστὴς, ænigmata loquens. משל part. Kal. Num. XXI, 27.

Αἰνοποιέω, hymnum facio, canto. הרנין hiph. lætus canto, *Aqv.* Pſ. XXXI, 14.

Αἶνος, laus, hymnus. תחלה initium, Neh. XI, 17. הוד *Symm.* Job. XXXVII, 22. הלל infin. pih. laudando. Eſdr. III, 11. תהלה *Symm.* Pſalm. LXX, 8. Conf. quæ notavi ad v. Ἐξάρχω. *Heſychius:* Αἶνος, ἐπαίνος, ὕμνος. Αἶνος, *laudis, hymni.*

Αἰνὸς, gravis, horribilis. תהלה laus, laudatio. *Al.* Jer. XLIX, 24.

Αἴξ, αἰγὸς, caper, capra. עז plur. עזים paſſim. קדש ſancti,

tas, 2 Par. XXXI, 6. שעיר hirſutus, it. hircus, Dan. VIII, 21.

Αἰπόλος, paſtor caprarum, caprarius. בקר bubulcus, Amoſ. VII, 14. αἰπόλος ἤμην. *Heſychius*: Αἰπόλος, αἰγοπόμος, ποιμὴν τῶν αἰγῶν, *qui capras paſcit, paſtor caprarum. Euſtathius* ad Il. δ'. p. 390. Αἰπόλος λέγεται ὁ ἄγων αἶγας, ὃ μόνον ὡς αἰγοπόλος, ἀλλὰ κατά τινας καὶ ὡς αἰπολόπολος, ἤγουν περὶ τὰ ὑψηλὰ πολῶν. διὰ τὸ τὰς αἶγας μάλιστα τοῖς τραχέσι χαίρειν. Διὸ καὶ τῶν νήσων αἱ τραχύτεραι αἰγίβοτοι εἰσι. Αἰπόλος *dicitur, qui ducit capras, non ſolum quaſi* αἰγοπόλος, *qui circa capras verſatur, ſed & juxta nonnullos quaſi* αἰπολόπολος, *vel qui circa excelſa verſatur; propterea, quod capræ aſperis præſertim locis gaudeant. Hinc & inſulæ aſperiores capris paſcendis aptæ ſunt.* Vid. & *Theocrit.* Id. α'. v. 1.

Αἵρεσις, electio, propoſitum, arbitrium מכרות plur. conventiones, pactiones, Gen. XLIX, 5. συνετέλεσαν ἀδικίαν ἐξ αἱρέσεως αὐτῶν, *perfecerunt injuſtitiam ex propoſito ſuo, pro lubitu ſuo.* Sic 1 Macc. VIII, 30. ποιήσουσιν ἐξ αἱρέσεως αὐτῶν, *facient pro lubitu ſuo.* Conf. *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. נדבה voluntaria oblatio, Lev. XXII, 18. κατὰ πᾶσαν αἵρεσιν αὐτῶν, *juxta quamvis electionem*, vel *liberam voluntatem illorum.* Vid. & v. 21.

Αἱρετίζω, eligo, delector, deſidero. אוה expeto, Pſalm. CXXXI, 14. ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικεῖν, *deſideravit illam in domicilium.* Lex. *Cyrill.* MS. Brem. Ἡρετίσατο (MS. vitioſe Ἡρετήσατο,) ἠγάπησεν, ἐπεθύμησεν. Ἡρετίσατο, *amavit, deſideravit.* Pſ. CXXXI, 15. ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτὴν, *hic habitabo, quoniam elegi*, vel *deſideravi illam. Heſychius*: Ἡρετισάμην, ἠγάπησα, ἐπεθύμησα, ἠθέλησα, ἠρασθην. Ἡρετισάμην, *amavi, deſideravi, volui, adamatus ſum.* בחר 1 Par. XXIX, 1. ὁ υἱὸς μου εἷς, ὃν ἡρέτισεν ἐν αὐτῷ ὁ Κύριος, *filius meus unicus, quem elegit Dominus.* 2 Par. XXIX, 12. ἐν ὑμῖν ἡρέτικε Κύριος, *vos elegit Dominus.* Pſ. XXIV, 13. ἐν ὁδῷ, ᾗ ἡρετίσατο, *in via, quam elegit.* Pſ. CXVIII, 30. ὁδὸν ἀληθείας ἡρετισάμην, *viam veritatis elegi.* ibid. v. 172. τὰς ἐντολάς σου ἡρετισάμην, *præcepta tua elegi. Symmachus* hic habet ἠθέλησα, *Aqv.* & *Theod.* ἐξελεξάμην. Inde procul dubio *Suidas*: Ἡρετισάμην, αἰτιατικῇ. ἠθέλησα. ἐξελεξάμην. Ἡρετισάμην, *cum accuſativo. Elegi. Delegi.* Agg. II, 24. διότι σε ἡρέτισα, *quapropter te elegi.* Gloſſ. MS. in Proph. Ἡρέτισεν, (Scr. Ἡρέτισα,) ἠθέλησα, ἠράσθην. (MS. vitioſe ἠρᾶσθην.) Ἡρέτισα, *volui, adamatus ſum.* זבל cohabito, Gen. XXX, 20. ὃν τῷ νῦν καιρῷ αἱρετιεῖ μοι ὁ ἀνήρ μου. *Heſychius* ad illum procul dubio locum reſpiciens Αἱρετιεῖ μοι interpretatur, προτιμοτέραν ἡγήσεταί μου, *me præferendam judicabit.* חמל parco,

Mal.

Mal. III, 17. ἀιρετιῶ αὐτὰς, ὃν τρόπον ἀιρετίζει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτῦ. *Hesychius*: Ἀιρετιῶ, προσλαμβάνω, ἀιρῶ αὐτὰς πρὸς ἐμαυτόν. Ἀιρετιῶ, *assumo, traho illos ad me.* Hic ἀιρετιῶ pro præsenti habetur, sed LXX. procul dubio futurum Doricum usurparunt, quemadmodum Gen. XXX, 20. ἀιρετιῦ Dorice dixerunt pro ἀιρετίσει. חפץ delector, Num. XIV, 8. εἰ ἀιρετιζει ἡμᾶς Κύριος, *si delectatur nobis Dominus. Hesychius*: Ἀιρετίζειν, ἀιρεῖσθαι, ἄρεσκεσθαι. Ἀιρετίζων, *eligere, delectari.* סור recedo, Os. IV, 19. ubi tamen pro χρέτισε, videtur legend. ἠρέθισε. Vide v. Ἐρεθίζω.

Ἀιρετὶς, electrix, vel quæ diligit. Sap. VIII, 4. ἀιρετὶς τῶν ἔργων αὐτῦ, *electrix operum ejus*, vel *quæ opera ejus diligit, operibus ejus delectatur. Hesychius*: Ἀιρετὶς. ἀγαπῶσα. (Sic enim legend. pro Ἀιρετὶς. ἀγαπῶσα.) ἀγαπωμένη. Ἀιρέτις, *diligens, dilecta.* Similiter Gloss. MSS. τῆς Παιαρίτης. Ἀιρετὶς, ἀγαπῶσα, ἠρημένη.

Ἀιρετὸς, eligendus, optandus. Jer. IX, 13. respondet Hebr. שרידות aspectus, quod *alii* reddunt ἀρεσῶν. Sir. XI, 32. ἐν τοῖς ἀιρετοῖς ἐπιθήσει μωμον, *illis, quæ desiderabilia, quæ eligenda sunt, imponet maculam.* Sir. XX, 25. ἀιρετὸν κλέπτης sc. μᾶλλόν ἐστι, ἢ ἐνδιαιχίζων ψεύδει *Fur res optabilior est, quam qui deditus est mendacio.* Vid. & Susan. v 23. 2 Macc VII, 14. *Hesychius*: Ἀιρετὸν, ἐπιθυμητὸν, ἐκλεκτικόν. Ἀιρετὸν, *desiderabile, eligendum.*

Ἀιρετώτερος, optabilior, præstantior. טוב bonus, Prov. XVI, 17. νοσσιαὶ σοφίας ἀιρετώτεραι χρυσίου, *habitacula sapientiæ præstantiora auro.* נבחר part. niph. Prov. XVI, 17. νοσσιαὶ φρονήσεως ἀιρετώτεραι ὑπὲρ ἀργύριον, *habitacula prudentiæ optabiliora argento. Hesychius*: Ἀιρετώτεραι, παιδιώτεραι.

Ἀιρέω, in med. ἀιρέομαι. eligo, volo. בחר Job. VIII, 3. ἤιλοντο τὸν θάνατον (sc. μᾶλλον) ἢ τὸν ζωὴν, *mortem eligebant præ vita.* Conf. *Ælianum* Var. Lib. III. c. 25. האמיר hiph. facio dicere, Deut. XXVI, 17. 18. חשק amore propendeo, Es. XXXVIII, 17. 2 Macc. XI, 25. ἀιρέμενοι δὲ, καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος ἐκτὸς ταραχῆς εἶναι, *volentes igitur, ut & hæc gens extra perturbationem sit. Hesychius*, & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀιρεμένοις, βουλομένοις. Ἀιρεμένοις, *volentibus.*

Ἄιρω, porto. tollo, elevo, aufero, fero, tolero. אמן nutrio, Es. LX, 14. אסף congrego, Es. XVI, 10 LVII, 1. 2. אפס desino, Es. XVI, 4. בוא & הביא Kal & Hiph. venio, facio venire. 3 Reg. IV, 28. Neh. XIII, 16. גזר abscindo, Es. LIII, 8. הטיל hiph. a טול jacio, 1 Reg. XVIII, 11. הלך eo, ambulo, Es. LVII, 2. המיש hiph. a מוש amoveo, Mich. II, 3. הניף hiph. a נוף agito, Es. X, 15. הסיר hiph.

hiph. a סור facio recedere, removeo, Gen. XXXV, 2. Es. V, 23. Es. XVII, 1. הפר hiph. a פור & מאס junctim, irritum facio, sperno, Es. XXXIII, 8. ἡ διαθήκη ἄιρεται, *fœdus frangitur.* הרים hiph a רום attollo, Jos. IV, 5. Es. XLIX, 22. LVII, 14. השחית hiph. corrumpo, perdo, Es. LI, 13. ἐβουλεύσατο τοῦ ἆραί σε, *consultavit de te perdendo* חתה capio, Es. XXX, 14. ὄστρακον, ἐν ᾧ πύρ ἀρεῖς, *testa, qua ignem capies.* ילך בשבי eo in captivitatem, Ezech. XXX, 18. αἰχμάλωτοι ἀρθήσονται, *ibunt in captivitatem.* לקח accipio, Es. LIII, 8. משא onus, Num. IV, 16. 2 Par XXXV, 3. נטה extendo, Job XV, 25. ἦρκε χεῖρας ἐναντίον τοῦ Κυρίου, *sustulit manus adversus Dominum. Al.* ἦρε. *Hesychius:* Ἦρεν ἐπῆρεν. Ἦρεν, *sustulit.* Jer. XLIII, 10. נטל impono, 2 Reg. XXIV, 12 Thren. III, 28. נסע in Kal & hiph. proficiscor, & facio proficisci, Num. II, 17. 3 Reg. V, 17. Jer. XXXI, 24. *Aqv.* Gen. XI, 2. ἐν τῷ ἄραι αὐτοὺς sc. πόδας, *cum tollerent pedes*, h. e. cum proficiscerentur. Conf. LXX. Gen. XXIX, 1. & quæ ad Ἐξαίρω notata sunt. נשא Gen. XLV, 23. ὄνους ἄιροντας (sc. τὶ) ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, *asinos portantes aliquid ex omnibus bonis Ægypti.* Similem ellipsin vide infra in v. Ἀνιημι. Num XI, 12. ὡσεὶ ἄραι τιθηνὸς τὸν θηλάζοντα, *quemadmodum portare solet nutrix infantem lactentem.* Vid. & 2 Par. XXXV, 3. Job XXI, 3 ἄρατέ με, *ferte, tolerate me.* Jud. XXI, 2. ἦραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, *vocem sustulerunt, & fleverunt.* Vid. & 1 Reg. XI, 4. XXIV, 17. 1 Reg. XV, 24. ἆρον δὴ τὸ ἁμάρτημά μου, *aufer quæso peccatum meum.* Vid. & 1 Reg. XXV, 28. & *Aqv.* Psalm. XXXI, 6. Psalm XXIV, 1. πρὸς σὲ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου, *ad te, Domine, elevavi animam meam*, h. e. spem meam in te posui, te expecto. Ita & Psalm. LXXXV, 3. CXLII, 10. Ad posteriorem locum *Chrysostomus:* τουτέστι, πρὸς σὲ κέχηνα, πρὸς σὲ βλέπω, *hoc est, ad te hiavi, ad te respicio.* Conf. Deut. XXIV, 15. ubi verba אליו הוא נשא את נפשו reddunt ἐπ' αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα, *sperat in illam, vel expectat illam* sc. *mercedem.* Sic & Jer. XLIV, 14. Hebr מנשאים את נפשם vertunt ἐλπίζουσι ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, *sperant animis.* Conf. & Ezech. XXIV, 25. ubi ἔπαρσις ψυχῆς, *expectationem animi denotat*, & quod notavi in v. Λαμβάνω post Hebr. נשא ex Psalm. XXIII, 4. & Os. IV, 8. Inde verba Joh. X, 24. ἕως ποτὲ τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἄρεις; commode exponi possunt: *Quamdiu animum nostrum spe suspensum, vel expectatione, desiderio erectum tenes?* Similes phrases occurrunt apud exteros Vide *Bergleri* not. ad Alciphron. p. 251. sq & *Schwartzii* Comm. Ling. Græc. p. 9 8 *Aqv.* Gen. XIX, 21. ἦρα τὸ πρόσωπόν σου, *sustuli*, sive *levavi faciem tuam.* Vult dicere, habui respectum tui. Eadem sententia in illo: *Tollere faciem in judicio non est bonum.*

num. Latine, habere reſpectum perſonarum. Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 28. ערר in part. niph. נעדר ſublatus ſum, deficio, Eſ. LIX, 15. עמם onero, Eſ. XLVI, 3. ערך diſpono, ordino, 1 Par. XII, 8. *Heſychius*: Ἄιρει exponit *ἐγείρει. ἄυξει. καθιζεῖ. βαστάζει κατὰ κράτος λαμβάνει*, *excitat. Auget. Elevat. Portat. Cum robore tenet.*

Ἄιρω τὰς πόδας, tollo pedes, h e. eo. Eſ. LVIII, 13, ubi *κατὰ τὸ ῥητὸν* aliter in textu Hebr.

Vide alibi *ἄιρω τὴν Μνήμην.*

Ἀισθάνομαι, ſentio. הבין hiph. a בון intelligo, Job. XXIII, 5. חפז trepido, cum tremore accedo, Job. XL, 18. חשש gluma, gramen torridum, Eſ. XXXIII, 11. ידע ſcio, Prov. XXIV, 14. Eſ. XLIX, 26. Vid. & Sap. XI, 14. ubi *ἤσθοντο τοῦ Κυρίου*, *ſentiebant Dominum.* Conf. Epiſt. Jer. v. 36. 41.

Αἴσθησις, ſenſus, perceptio, intelligentia clara, perſpicientia. דעת ſcientia, Prov. I, 4. II, 10 III, 20. V, 2. XII, 1. & alibi ſæpius in Proverbiis. *Al.* Prov. I, 7. *ἐυσέβεια εἰς Θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως*, *pietas in Deum initium intelligentiæ.* ידע ſcio, Prov. XIV, 7. חכמה ſapientia, Exod. XXVIII, 3. *λάλησον πᾶσι τοῖς σοφοῖς τῇ διανοίᾳ, οὓς ἐνέπλησα πνεύματος σοφίας καὶ αἰσθήσεως*, (in Cod. *Alex* tantum legitur *πνεύματος αἰσθήσεως*) *loquere cum omnibus ſapientibus mente, quos implevi ſpiritu ſapientiæ & intelligentiæ. Heſychius*: Αἴσθησις, *νόησις.* Αἴσθησις, *intelligentia.* Conf. Phil. I, 9. & ad h. l. *Cl. Elſnerum* p. 235 Judith. XVI, 15. *κλαύσονται ἐν αἰσθήσει ἕως αἰῶνος*, *plangent*, *cum ſentient* ſci. ignem & vermem in carnibus, *in æternum.* Conf. 3 Eſdr. I, 22.

Αἰσθητήριον, ſenſorium, organum & facultas ſentiendi. קיר paries, murus, Jer. IV, 19. *αἰσθητήρια καρδίας μου*, *ſenſoria cordis mei.* Conf. Hebr. V, 14. *Heſychius*: Αἰσθητήρια, *τὰ μέλη δι' ὧν αἰσθόμεθα.* Αἰσθητήρια, *membra, quibus ſentimus.* Lex. *Cyrilli* MS. Αἰσθητήριον, *ὄργανον, ἐν ᾧ καθίζυται ἡ αἴσθησις.*

Αἰσθητικὸς, ſenſibilis, ſenſitivus. ירא part. Kal ſciens, Prov. XIV, 10. קנאה invidia, Prov. XIV, 32.

Αἰσχρὸς, turpis, fœdus, deformis. רע malus, Geneſ. XLI, 3. *αἰσχραὶ τῇ ἰδέᾳ*, *malæ* vel *fœdæ aſpectu.* Vid. & v. 4. 19. 20. 21. Sic *Ælianus* Var. Lib. IV. c. 28. *γενομένης αἰσχρᾶς αὐτῷ τῆς ὄψεως*, *quum fœda ejus facies evaſiſſet.* Vid. & Lib. X. c. 6. *Heſychius*: Αἰσχρά. *μυσαρά. κακά. Εὐριπίδης Τρωάσιν.* Αἰσχρά, *deteſtanda. Mala. Euripides in Troadibus.*

Αἰσχρῶς, turpiter, 2 Macc. XI, 12.

Αἰσχύνη, pudor. pudenda res pudenda, ignominia, opprobrium, dedecus. בוש verb. pudeſio, erubeſco, 4 Reg. VIII,

VIII, 10. Job. VI, 20. בושה Pſ. LXXXVIII, 44. Mich. VII, 10. בעל idoli nomen, 3 Reg. XVIII, 25. בשנה Oſ. X, 6. נשת Job. VIII, 22. ἐνδύσονται αἰσχύνην, *induent pudorem.* Conf Pſ. XXXIV, 30. CVIII, 28. CXXXI, 19. Oſ. IX, 12. ἀπηλλοτριώθησαν εἰς αἰσχύνην, *abalienati ſunt ad rem pudendam.* Conf. 2 Cor. IV, 2. & Phil. III. 19. דראון fatidium, Dan. XII, 2. הוה ærumna, Prov. XIX, 13. מכרה agnitio, it. obduratio. Eſ. III, 8. חרפה opprobrium, Pſ. LX, 14 περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν, *induant opprobrium & ignominiam. Heſychius*: Αἰσχύνη, ἐντροπὴ. Αἰσχύνη, *ignominia.* בלמה ignominia, Eſ. XLV, 16. L, 6 מער nuditas, Nah. III, 5. ערוה nuditas, turpitudo, Eſ. XLVII, 3. ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη σου, *revelabuntur pudenda tua.* Vid. et Ezech. XXIII, 10. 18. 29. שוכבה part. pih. fœm. a שוב *avertens, perverſum reddens* Eſ. XLVII, 10, שבת inſin. a ישב ſedes, 2 Reg XXIII, 7. Sir. XXV, 24. αἰσχύνη μεγάλη, *magnum dedecus.* Sic *Ælianus* Lib. XIV. c. 7. in fin. de Nauclide: φησὶν γὰρ αὐτὸ τὸ εἶδος καὶ τὴν τοῦ σώματος διάθεσιν, αἰσχύνην καὶ τῇ Λακεδαίμονι, καὶ τοῖς νόμοις *Etenim ipſius formam, & corporis habitum, dedecus adferre tum Lacedæmoni, tum legibus.*

Αἰσχύνω, fœdo, cruento. כארי (pro quo olim teſtimonio parvi Maſſoreth, & Rabbi Jacob, filii Haim, ſcriptum fuit in textu כארו ſoderunt) *Aqv.* Pſalm. XXI, 18. ἤσχυναν, *fœdarunt, cruentarunt.* Sic *Homerus* αἰσχύνειν uſurpat, graviſſimum Achillis luctum deſcribens. ob acceptum de cæde Patrocli nuntium, χαρίεν δ' ἤσχυνε πρόσωπον, & paulo poſt, χερσὶ κόμην ἤσχυνε δαΐζων. Itidemque *Virgilius* Æn. L. IV. *fœdare* adhibet, cum ab eo introducitur Anna, *unguibus ora fœdans & pectora pugnis*, audita ſcilicet morte Didonis ſororis. Et Æneas alibi apud eundem Lib. II. percontatur umbram Hectoris, pulvere cruenta atram. *Quæ cauſa indigna ſerenos fœdavit vultus?* id eſt, *cruentavit*, inquit *Servius.* Vide *Fullerum* Miſc. Sacr. Lib. III c 12. p. 350. & *Bochartum* Hier. P. I. Lib. II. c. 6. p. 780.

Αἰσχύνομαι, pudeſio, erubeſco, it. revereor, reſpicio. באש propr. fœteo, putreſco, in niph. hiph. & hitph. 1 Reg. XIII, 4. XXVII, 12. Prov. XIII, 5. בוש in Kal potiſſimum, ſed & in hiph. & hithp Gen. II, 25. 4 Reg. II, 17. & alibi paſſim. בשת pudor, Pſ. LXIX, 4. החפיר hiph. a חפר Eſ. XXXIII, 9. חרש aro, Prov. XX, 4. נכלם niph. a כלם 2 Reg. XIX, 3. נכנע niph. a כנע humilio me, 2 Par. XII, 6. הכיר hiph. a נכר agnoſco, Prov. XXVIII, 21. ὃς οὐκ αἰσχύνεται πρόσωπα δικαίων, οὐκ ἀγαθὸς, *qui non reſpicit perſonas juſtorum, non bonus eſt.* Conf. Prov. XXII, 26. & quæ notavi in v. Αἰδέομαι, & Ἐπαισχύνομαι.

Αἰσχυν-

Αἰσχυντηρὸς, pudibundus, Sir. XXVI, 17. XXXII, 11. XLII, 2.

Αἰσχύνωμα, pudendum. פות pudendum muliebre, *Al.* Eſ. III, 16.

Αἰτέω, & in med. Αἰτέομαι, οῦμαι, peto, poſtulo. אמר הבו dico date, Job. VI, 22. μή τι ὑμῶς ᾔτησα; *Num aliquid a vobis petii?* בעא Chald. Dan. II, 49 VI, 7. בקש pih. Eſth. VII, 7. נתן do, Joſ XIV, 12. שאל Exod. III, 22. Jud. V, 25. & alibi paſſim. 2 Macc. VII, 10. τὴν γλῶσσαν αἰτηθεὶς, ταχέως προέβαλε, *iuſſus ut linguam emitteret, ſtatim emiſit.*

Vide alibi Ἰσχὺν αἰτοῦμαι.

Αἴτημα, petitio, deſiderium, petitum. בעו & בעות Chald. Dan. VI, 7. 13. משאלות plur. Pſ. XIX, 6. XXXVI, 4. Poſteriori loco ita: δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου, *dabit tibi deſideria cordis tui.* Conf. Phil. IV, 6. & 1 Joh. V, 14. & quæ notavi infra in v. Θέλημα. נתן do, 3 Reg. III, 5. שאלה 1 Reg. I, 17. 27. Pſalm. CV, 16.

Αἴτησις, petitio. שאלה Jud. VIII, 24. 3 Reg. II, 16. 20.

Αἰτία, cauſa, it. culpa, crimen. בלהה terror, Job. XVIII, 15. עון iniquitas, Gen. IV, 12. μείζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναί μοι, *major eſt culpa mea, quam ut mihi poſſit remitti.* Conf. 1 Macc. IX, 10. Sic paſſim etiam in N. T. Vide *Cl. Schwarzium* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 33.

Vid. alibi αἰτία Φόνου.

Αἰτιάομαι, cauſam tribuo, culpo. זעף indignor, Prov. XIX, 3. τὸν δὲ Θεὸν αἰτιᾶται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. *Deum inculpat in corde ſuo.* Sir. XXIX, 6. τὸν καιρὸν αἰτιάσεται, *tempori cauſam tribuet.*

Αἴτιος, autor, cauſa, it. reus. Suſann. v. 52. ἀπολύων δὲ τοὺς αἰτίους, *abſolvens vero reos.* Drac. v. 49 τοὺς δὲ αἰτίους τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ ἐνίβαλλεν εἰς τὸν λάκκον, *autores interitus ejus injecit in foveam.* Vide & 2 Macc. IV, 47. XIII, 4. & conf. *Ælianum* Var. Lib. I. c. 30. & Lib. II. c. 13. *Heſychio* Αἴτιος exponitur ποιητὴς, κτίσης, *factor, conditor.*

Αἴτιος εἰμι, cauſa, vel reus ſum. כבב cauſam præbeo. 1 Reg. XXII, 22. ἐγὼ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν, *ego reus ſum animarum.*

Αἰφνίδιος, repentinus. Sap. XVII, 15. αἰφνίδιος γὰρ αὐτοῖς καὶ ἀπροσδόκητος φόβος ἐπῆλθεν, *repentinus illis & inſperatus timor ſupervenit.* Vid. & 2 Macc. XIV, 17.

Αἰφνιδίως, repente. לרגעים ad momenta, *Symm.* Job. VII,

18. Vid. & 2 Macc. V, 5. XIV, 22. *Hesychius:* Ἀιφνιδίως, ἐξάπινα. Ἀιφνιδίως, *derepente.*

Αἰχμαλωσία, captivitas, captivi. גאלה redemtio, it. cognatio, Ezech. II, 15. ubi tamen LXX. גולח legisse videntur, quæ vox *captivam deportationem* notat, quæque illis aliàs apud Ezech. & alibi voce αἰχμαλωσία reddi solet. גלה part. Kal captivus, 4 Reg. XXIV, 14. גלות infin. deportari, Jer. I, 3. גלות & in Dan. גלוהא Es. XLV, 13. Dan. II, 25. V, 14. משכן habitaculum, Jer. XXX, 18. שב part. a שוב revertens, Es I, 27. שבות Ps. XIII, 8. LII, 8. Os. VI, 11. שבי Num. XXI, 1. & alibi passim. שביח 2 Par. XXVIII, 15. ἀντελάβοντο τῆς αἰχμαλωσίας, *curam suscipiebant captivorum.* שבית Ps. LXXXIV, 1. Soph. II, 7. שוב infin. reverti, Jer. XXXI, 19. שיבה Ps. CXXV, 1. 1 Macc. XIV, 7. καὶ συνήγαγεν αἰχμαλωσίαν πολλήν, & *congregabat* h. e. liberabat *captivos multos.* Conf. Apoc. XIII, 10. & *Hammondum* ad h. l. Ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύομαι, in captivitatem eo. נפל cado, Thren. II, 21.

Αἰχμαλωτάω, captivo, captivum duco. גלה pass. at in hip. active, Esth. II, 6. Amos. I. 5. לקח capio, Job. I, 15. 17. נהג abduco, 1 Reg XXX, 2. שבה 2 Par XXVIII, 5. ἠχμαλώτευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν πολλήν, *captivam duxit ex illis captivitatem magnam.* Conf. Ephes. IV, 8. & Auctores, quos ad h. l. laudat *Wolfius* p. 88. שבי captivitas, 2 Par. VI, 38. Es. XLIX, 24.

Αἰχμαλωτίζω, captivo, captivum duco. גלה pass. Ezech. XII, 3. שבה Jud. V, 12. 2 Par. XXVIII, 17. שבי captivitas. Es. XLIX, 25. Vid. & 1 Macc. VIII, 10. X, 33. XV, 40.

Αἰχμαλῶτις, captiva. שביה part. pah. fœm. Gen. XXXI, 26. שבי captivitas, Exod XII, 29

Αἰχμάλωτος, captivus. גולה captivitas, Ezech. XII, 4. שבוי part. pah Es LXI, 1. בשבי in captivitate, Nah. III, 10. שביח verbale fœm. Es. LII, 2. בשביח in captivitate, Num. XXI, 9. שולל spoliatus, Job XII, 17.

Αἰχμάλωτος ἄγομαι, captivus ducor. נגלה Niph. a גלה Es. XXIII, 1. הלך בשבי eo in captivitatem; Es. XLVI, 2.

Αἰχμάλωτος αἴρομαι, captivus tollor. ילך בשבי eo in captivitatem, Ezech XXX, 18.

Αἰχμάλωτος γίνομαι, captivus fio. גלה Es. V, 13. נשבה niph. Exod XXI, 10.

Αἰχμάλωτός εἰμι, captivus sum. גלה in hoph הגלה Esth. II, 6. היח שבה Es. XIV, 2.

Αἰχμή,

Ἀιχμὴ, cuſpis, mucro. להב Incert. Jud. III, 21. *Symm.* 1 Reg. XVII, 7.

Ἀιὼν, ætas, ævum, vitæ tempus, tempus antiquum, tempus longiſſimum, ſeculum, æternitas, it. mundus. עד Eſ. XV, 15. ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν τὸν ἀιῶνα, (pro εἰς τὸν ἀιῶνα) *in excelſis habitans in æternum.* עולם Deut. XXXII, 7. μνήσθητε ἡμέρας ἀιῶνος, *recordamini dierum ſeculi*, h. e. temporis antiqui. Vid. & Amoſ. IX, 11. Mich. V, 2. VII, 14. Mal. III, 4. & conf. Sir. L, 25. & *Heinſii* Exerc. Sacr. L. VI. c. 9. p. 347. Thren. III, 6. ἐκάθισέ με ἐν νεκροῖς ἀιῶνος, *collocavit me inter mortuos ſeculi*, h. e. inter illos, qui inde a longo tempore ſunt mortui. Vid. & Pſalm. CXLII, 4. Ezech. XXVI, 20. Pſalm LX, 7. διαμενεῖ τὸν ἀιῶνα (pro εἰς τὸν ἀιῶνα) ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, *manebit in perpetuum coram Deo.* Conf. quæ mox notavi poſt לעולם Eccleſ. III, 11. σύμπαντα τὸν ἀιῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, *omnem mundum dedit in cor illorum. Al.* Hab. III, 6. βουνοὶ τοῦ ἀιῶνος, *colles mundi.* Sic in Novo Fœdere voces ἀιὼν & κόσμος ut ἰσοδυνάμους adhiberi, oſtendit *B. Wolfius* ad Hebr. XI, 3. p. 746. Conf. quæ ex profanis obſervat *Cl. Georgius* Vindic. L. II. c. 1. p. 29. Eccleſ. XII, 5. ἐπορεύθη ὁ ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος αὐτοῦ, *abit homo in domum æternitatis ſuæ*, h. e. in locum, ubi ſemper manebit. לעולם Eſ. XXV, 2. ἀσεβῶν πόλις τὸν ἀιῶνα (pro εἰς τὸν αἰῶνα) ὃ μὴ οἰκοδομηθῇ, *impiorum civitas in ſempiternum non ædificetur.* Vid. & Zach. I, 5. & conf. Εἰς τὸν ἀιῶνα. עולמים plur. Pſalm. CXLIV, 13. ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δυναστεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ, *regnum tuum regnum omnium ſeculorum, & dominium tuum in omni generatione & generatione.* Huc reſpicere videtur Tobias cap. XIII, 6. ὑψώσατε τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων, *extollite regem ſeculorum.* Et v. 11. ἐυλόγει τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων, *lauda regem ſeculorum.* Imo huc etiam reſpexiſſe videtur Apoſtolus 1 Tim. I, 17. τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, *Regi ſeculorum*, h. e Regi, qui per omnia ſecula regnat. עלומים verbale plur. occulta ſcil. peccata. (hic ſtamen pariter legiſſe videntur עלומים.) Pſalm. LXXXIX, 8. Ad quem locum reſpiciens *Suidas* ita: Ἀιὼν δὲ καὶ ὁ παρὼν βίος. Δαβίδ. Ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου. Ἀιὼν vero & *præſens vita. David:* „ *Vita noſtra poſita ad illuminationem vultus tui.*" Conf. εἰς τὸν ἀιῶνα. Sic *Homero* & *Pindaro* ἀιῶνα ſignificare *vitam*, vel *tempus vitæ* docet *Cl. Maſſonus* in Hiſt. Crit. Reip. Lit. T. III p. 146. Et *Herodoto* L. I. c. 32. τελευτᾶν τὸν αἰῶνα eſt *finire vitam*, vel *tempus vitæ.* Unde *Heſychius*: Ἀιὼν, ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων, ὁ τῆς ζωῆς χρόνος. Ἄιων, *vita hominum, vitæ tempus.* Et *Etymologicum* M. Ἀιὼν, ἡ ζωὴ, οἱ γὰρ ζῶντες ἐν χρόνοις καὶ ἔτεσι διάγου-

σι. Αἰὼν, *vita, viventes enim in temporibus & annis vitam tranſigunt.* Conf. Auctores laudatos *Wolfio* ad Epheſ. II, 1. p. 40. qui varias vocis hujus notiones ediſſerunt. Adde *Feſſelii* Adverſ. Sacr. L. III. c. 2.

Ἀπὸ τῦ αἰῶνος, ἀπ' αἰῶνος, a ſeculo, a temporibus antiquis, ante ſeculum, ab æterno מעולם Gen. VI, 4. Eſ. XLVI, 9. LXIV, 6. Pſalm. XCII, 3. Poſtremo loco ita: ἀπὸ τῦ αἰῶνος σὺ εἶ. *ante ſeculum, ab æterno tu es.* Conf. πρὸ τῦ Αἰῶνος, & ἀπ' Ἀρχῆς. מן העולם Jer. XXVIII, 8. Joel II, 2. Conf. Tob. VI, 19.

Δι' αἰῶνος, per ſeculum, per longum tempus, in ſempiternum, perpetuum. עולם Jer. XX, 11. לעולם Deut. V, 29. Eſ. LX, 21. עד עולם Deut. XII, 28. Sic *Ælianus* Var. L. I. c. 32. δι' αἰῶνος βασιλίνοις, *regnes in æternum.* Vid. & L. III. c. 25.

Εἰς τὸν αἰῶνα, in ſeculum, in omnem vitam, in ſempiternum, in æternum. אחרון ultimus, Eſ. XLVIII, 12. לנצח Eſ. XXVIII, 28. Jer. L, 39. כלה *Symm.* Hab. III, 3. עולם Deut. XV, 17. ἔσαι σοὶ οἰκέτης εἰς τὸν αἰῶνα, *erit tibi ſervus in omnem vitam.* Vid. & 1 Reg. XXVII, 12. Pſ. LXXXVIII, 1. לעולם Gen. III, 22. & alibi ſæpiſſime. עד עולם Deut. XXIX, 29. Joſ. XIV, 9. לעלמין Chald plur. Dan. V, 10. לעילום 2 Par. XXXIII, 7. לחקת עולם Exod. XXIX, 9. לפנין coram facie tua, Pſ. CI, 29.

Εἰς τὰς αἰῶνας, in ſecula. עד מות usque ad mortem, Pſ. XLVII, 13. לעד Pſ. LX, 8. עלמא Chald. Dan. IV, 31. לעולם Pſ. LXXXIV, 5. CIII, 32. עולמים plur. 3 Reg. VIII, 13. Pſ. LX, 4. לעולמים Pſ. LXXVI, 7. לעלמין Chald. Dan. II, 4, III, & VI, 21. βασιλεῦ εἰς τὰς αἰῶνας ζῆθι, *rex in ſecula vive.* Similiter homo Perſa regem Artaxerxem aliquando alloquebatur: βασιλεῦ Ἀρταξέρξη, δι' αἰῶνος βασιλίνοις, *o rex Artaxerxe, regnes in æternum.* Vide *Æliani* Var. L. I. c. 32. ibique *Scheſſeri* notas. לעלמיא Chald. Dan. II, 44.

Ἐν τοῖς αἰῶσι, in ſeculis. לעולמים Eccl. I, 10.

Ἕως τῦ αἰῶνος, ἕως αἰῶνος, usque in ſeculum. איבת עולם inimicitia æterna, perpetua, Exod XXV, 15. עד הלום eo usque, 1 Par. XVII, 16. עד נצח Pſ XLVIII, 20. עדי קד Pſ. CXXXI, 13. Eſ. XXVI, 4. לעולם Jer. XXXI, 40. עד לעולם Gen. XIII, 15. Exod. XII, 24. & paſſim. עד לעולם 1 Par. XXIII, 25. XXVIII, 7.

Ἕως εἰς τὸν αἰῶνα, usque in æternum. עד עילם Deut. XXIII, 3. 2 Reg. VII, 13. לעד עד עולם Eſ. XXX, 8.

Ἕως

Ἕως εἰς τὰς αἰῶνας, usque in ſecula. ועד עולם Mich. IV, 7.

Πρὸ τοῦ αἰῶνος, πρὸ αἰῶνος, ante ſeculum. מעולם Prov. VIII, 23. מקדם Pſ. LXXIII, 13.

Πρὸ τῶν αἰώνων, ante ſecula. קדם propr. æternitas, Pſ. LIV, 21.

Εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐπέκεινα, in ſeculum & ultra. לעולם ומ״ר Mich. IV, 5. Gloſſ. MS. in Proph. Ἐπέκεινα, τὰ ἔμπροσθεν, τὰ μέλλοντα. Ἐπέκεινα, *quæ ante ſunt, futura.*

Εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔτι, in ſeculum, & ultra. לעולם ועד Dan. XII, 3.

Ἕως τοῦ αἰῶνος ἔτι, usque in ſeculum adhuc. עד עולמי עד Eſ. XLV, 17.

Εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, in tempus æternum, i. e. perpetuum. הלאה ultra, Eſ. XVIII, 7 לנצח Eſ. XIII, 20 XXXIII, 20. לעולם Eſ. XIV, 20. XXXIV, 10. עד עולם Exod. XIV, 13. Eſ. XXXIV, 17.

Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, & ſemel ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος, a ſeculo & usque in ſeculum. מעולם ועד עולם 1 Par. XXIX, 10. Pſ. XL, 14. מן עולם ועד עולם 1 Par. XVI, 36. Neh. IX, 5. למן עולם ועד עולם Jer. XXV, 5. ubi ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος. מן העולם ועד עולם Pſ. CV, 47. מן עלמא ועד עלמא Chald. Dan. II, 20

Εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, vel εἰς αἰῶνα αἰῶνος, in ſeculum ſeculi. לעד Pſ. XVIII, 10. LXXXVIII, 29. ידי עד Pſ. LXXXII, 15. CXXXI, 15. ועד עולם Pſ XX, 4. XLIV, 8. לעולם Pſ. XXXVI, 28. לעד לעולם Pſ. CX, 7.

Ἐξ αἰῶνος, καὶ ἕως αἰῶνος, ex ævo & usque in ævum. מן עולם ועד עולם Jer. VII, 6.

Τὸν αἰῶνα (pro εἰς τὸν αἰῶνα) καὶ ἐπ' αἰῶνα ἔτι, in ſeculum & in ſeculum & ultra. לעולם ועד Exod. XV, 18.

Ἕως αἰῶνος τῶν αἰώνων, usque in ſeculum ſeculorum. עד עלמא ועד עלם עלמי׳א Dan. VII, 18.

Εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, in ſeculum & in ſeculum ſeculi. עולם ועד Pſ. IX, 40. κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. *Dominus rex in ſeculum, & in ſeculum ſeculi.* לעולם ועד Pſ IX, 5. XLIV, 20. לעד לעולם Pſ. CXLVIII, 6.

Ἐπ' αἰῶνα, in ſeculum. לעד Exod. XV, 18.

Ἀΐδιος, æternus, perpetuus. אלהים Deus, Job. XXXIII, 12.

12. אסיר vinctus, Job. III, 18. טרף præda, Pſ. LXXV, 4. מלח ſal, 2 Par. XIII, 5. *εἰς διαθήκην ἀιώνιον, in fœdus æternum.* Conf. Sir. XLV, 19. עולם Gen. IX, 12. & alibi ſæpiſſime. עלם Chald. Dan. III. 34. לעולם Exod. III, 15. Jon. II, 7. מעולם Ezech. XXVI, 20. עולמים plur. Eſ. XXVI, 4. XLV, 17.

Ἀιώνιος εἰμι, æternus ſum. קומם pih. a קום ſtare facio, erigo. Eſ. LVIII, 12. ἔσται τὰ θεμέλιά σου ἀιώνια, *erunt fundamenta tua æterna.*

Vide alibi Σκότος ἀιώνιον.

Ἀκαθαρσία, immunditia, impuritas. טמא adject. maſc. immundus, Lev. XXII, 4. Jer. XIX. 13. טמא infin. pih. immundum facere, Lev. XX, 25. Jer. XXXII, 34. טמאה præt. Kal fœm. Mich. II, 10. טמאה adject. fœm. immunda, Ezech. XXII, 10. טמאה ſubſtant. Lev. V, 3. & paſſim. נבלות ſtultitia, Oſ. II, 10. נבלתי 1 perſ. præt. pih. a נבל turpitudine afficio, Nah. III, 6. נדה ſeparatio, Lev. XV, 23. 2 Par. XXIX, 5. Conf. ad h l. 1 Macc. XIII, 48. XIV, 7. ערלה præputium, Lev. XIX, 23. תעבה abominatio, Prov. VI, 16.

Ἀκαθαρτίζομαι, immundus fio. טמא Incert. Lev. XIV, 36.

Ἀκάθαρτος, immundus, impurus. טמא adject. Lev. V, 2. & paſſim. טמא טמא per duplicationem, Lev. XIII, 45. טמאה immunditia, Zach. XIII, 2. τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐξαρῶ ἀπὸ τῆς γῆς, *ſpiritum immundum auferam de terra.* נאלח part. niph. fœtidus factus, Job. XV, 16. תועבה abominatio, Prov. III, 32. XVI, 6.

Ἀκάθαρτος γίνομαι, immundus fio. טמא verbum, Lev. XIV, 36.

Ἀκάθαρτός εἰμι, immundus ſum. טהר mundus, purus ſum, Num. XIX, 19. טמא verb. Lev. XI, 24. & paſſim.

Ἀκάιριος, breve tempus habens, momentaneus. Ita vox exponi ſolet ex 2 Macc. VI, 25. Sed vide, quæ notavi ad Ἀκαριαῖος.

Ἄκαιρος, intempeſtivus, non opportunus, Sir. XX, 19.

Ἀκαίρως, intempeſtive. Sir. XXXII, 5. Conf. 2 Tim. IV, 2.

Ἀκακία, innocentia, probitas. תם integer, Pſ. XXXVI, 39. תם integritas, Pſ. VII, 9. LXXVII, 78. C, 3. תמה idem, Job. II, 3. תמים integer, integritas, Pſ. LXXXIII, 13.

Ἄκακος, innocens, expers malitiæ. אלוף dux, it. bos, Jer.

Jer. XI, 19. כביר validus, Job. XXXVI, 5. פתי ſimplex, fatuus, Prov. I, 4. VIII, 5. XIV, 15. XXI, 11. רע malus, Prov. XV, 11. תם integer, Job. III. 20, תם integritas, Pſ XXIII; 22. תם דרך integer viæ, Prov. XIII, 6.

Ἀκαλήφη, urtica. סרפד paliurus, *Symm.* Eſ. LV, 13. *Heſychius*: Ἀκαλῆφαι, κνίδαι. Ἀκαλῆφαι, *urticæ.*

Ἀκάλυπτος, retectus, apertus. Ep. Jer. v. 28. κεφαλαὶ ἀκάλυπτοι, *capita retecta.*

Ἀκαμπὴς, inflexibilis, rigidus. עריץ tyrannus, *Theod.* Job. XXVII, 13. *Heſychius*: Ἀκαμπὴς, σκληρός. Ἀκαμπὴς, *durus.*

Ἄκαν, carduus, ſpina, vepres. חוח 4 Reg. XIV, 9. ὁ ἄκαν ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ, *vepres in Libano.* Et mox: καὶ συνεπάτησαν τὸν ἄκανα, *& conculcabant veprem.*

Ἄκανθα, ſpina, vepres. באשים uvæ fœtentes, Eſ. V, 2. 4. חרק Prov. XV, 20. חוח Prov. XXVI, 9. Cant. II, 2. כיר Pſ. LVII, 9. Eccleſ. VII, 7. קוץ Geh. III, 18. Exod. XXII, 6 קיץ æſtas, Pſalm. XXXI, 4. (hic pariter legiſſe videntur קוץ) ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν, *converſus ſum in miſeriam, cum infigeretur mihi ſpina* Theodoreto & *Suidæ* ἄκανθα hic eſt ἁμαρτία, *peccatum.* Sed *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. cap. 3. intelligit potius grave aliquod malum, quod preſſerit & afflixerit Davidem. Hoc enim in S. Litteris occurrere nomine *ſpinæ, ſurculi, arculei, teli*, &c. obſervat. Sic Pſalm. XXXVII, 2. ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησαν μοι, *quia ſagittæ tuæ infixæ mihi ſunt.* Job. VI, 4. βέλη Κυρίου ἐν τῷ σώματι μου, *ſagittæ Domini in corpore meo.* Hoc Paulus, eodem Viro Doctiſſimo docente, expreſſit, ἐδόθη μοι σκόλοψ ἐν σαρκὶ, 2 Cor. XII, 7. Conf. ejusd. obſerv. Crit. p. 101. & quæ infra ad Ezech. XXVIII, 24. notavi in v. Σκόλοψ. שית Eſ. V, 6. VII, 23. שטים cedri. *Symm.* Joel III, 18.

Ἀκάνθινος, ſpineus. סירים plur. q. d. ſpinarum multitudo. ἀκάνθινα ξύλα, Eſ XXXIV, 13. שטים cedri, *Symm.* Exod. XXXV, 7.

Ἄκανος, ſpinoſus & aculeatus frutex. חוח *Symm.* Job. XXXI, 40. Oſ. VIII, 6. שמיר *Incert.* Eſ. XXXII, 13. κνίδαι ἄκανοι. Sic enim pro ἀγχανοὶ legendum ſuſpicatur *Cl. Grabius* de Vita LXX. Int. p. 120.

Ἀκαρδίος, excors. אין לב Prov. XVII, 16. אין לב Jer. V, 21. חסר לב carens corde, Prov. X, 14. Vid. & Sir. VI, 22.

Ἀκαριαῖος, pauxillus, brevis, exiguus. 2 Macc. VI, 25. διὰ τὸ μικρὸν καὶ ἀκαριαῖον ζῆν, *per parvum atque exiguum vi-*

tæ ſpatium. In *Wechel.* edit. legitur ἀκαίριον, ſed cum hæc vox alias haut facile occurrat, præfero ex *Rom.* & *Alex.* ed. ἀκαριαῖον, quod & alias eodem, quo hic, ſignificatu legitur. *Diodorus Siculus* Lib. I. p. 2. Πάντες γὰρ ἄνθρωποι διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀσθένειαν βιῶσι μὲν ἀκαριαῖόν τι μέρος τοῦ παντὸς αἰῶνος. *Cuncti enim mortales, ob naturæ imbecillitatem per exiguam omnis ævi partem vivunt.* Inde *Heſychio* etiam Ἀκαριαῖον inter alia exponitur τὸ βραχὺ, τὸ ὀλίγον, *breve, pauxillum.* Idem: Ἀκαρεῖ, (vulgo male legitur Ἀκαρᾶ) βραχεῖ, ταχίως. Ἀκαρεῖ, *brevi, celeriter.* Rurſus idem: Ἀκαρὴς, ἀντὶ τοῦ ἀκαριαῖος. ἐνίοτε δὲ τὸ βραχὺ, ὃ μὴ δὲ κεῖραι οἷόν τε. Ἀκαρὴς *pro* ἀκαριαῖος. *Aliquando autem notat exiguum, quod ne ſecari quidem poteſt.* Et alibi: Ἐν ἀκαρεῖ, ἐν ῥιπῇ. Ἐν ἀκαρεῖ, *in momento.*

Ἄκαρπος, infructuoſus, ſterilis, inutilis. אשישה lagena, *Symm.* Oſ. XIII, 1. גלמיד *Aqv. Theod.* Job. XV, 34. חברבות plur. talpæ, *Symm.* Eſ. II, 20. ἀκάρποις. צלמות umbra mortis, Jer. II, 6. Sap. XV, 4. σκιαγράφων πόνος ἄκαρπος, *pictorum labor inutilis.* Ita Tit. III, 14. ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι, *ut non ſint inutiles.*

Ἀκατάγνωστος, liber a condemnatione, 2 Macc. IV, 47.

Ἀκατακάλυπτος, retectus, non velatus. ברוע part. pah. Lev. XIII, 45.

Ἀκαταμάχητος, inexpugnabilis, qui vinci, vel ſuperari non poteſt. עוז robuſta, obfirmata, *Symm.* Cant. VIII, 6. Sap. V, 20. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, *ſumet, tanquam clypeum invincibilem, ſanctitatem. Heſychius:* Ἀκαταμαχήτων, ἀνίκητον, ἀήττητον. Ἀκαταμάχητον, *invincibilem, inſuperabilem.*

Ἀκατάποτος, qui non poteſt devorari, deglutiri. לא ישלם non exultabit, Job. XX, 18.

Ἀκατασκίναστος, incompoſitus, rudis. בהו res inanis. Gen. I, 2. ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκίναστος, *terra autem erat obſcura, & incompoſita. Heſychius:* Ἀκατασκίναστον, ἀφιλοκάλητον. Ἀκατασκίναστον, *minime exornatum.*

Ἀκαταστασία, ſeditio, tumultus, confuſio. מרחה impulſio. Prov. XXVI, 28. στόμα ἄστεγον ποιεῖ ἀκαταστασίας, *os patens,* vel quævis effutiens, *parit tumultus.* Vox occurrit etiam Tob. IV, 17. & Sir. XXVI, 27. in nonnull. exempl.

Ἀκατάστατον, inſtabilis ſum. נוד vagor, *Al.* Gen. IV, 12. ἀκατάστατον. שבב fragmentum, *Symm.* Oſ. VIII, 6. ἀκατασταστῶν.

Ἀκα-

Ἀκατάστατος, turbulento motu agitatus, valde perturbatus. סערה part. Kal fœm. procellis agitata. Eſ. LIV, 11. Conf. *Cl. Heiſen* Diſſ. XIV. in Ep. Jacobi p. 489.

Ἀκατάχιτος, qui coerceri nequit. Vide θυμὸς ὀργῆς ἀκατάσχιτος.

Ἀκατίργαστος, imperfectus, nondum confectus, nondum formatus. גלם rudis maſſa, Pſ. CXXXVIII, 15. τὸ ἀκατίργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, *quod in me nondum formatum erat, viderunt oculi tui. Phavorinus*: Ἀκατίργαστος, ἀμόρφωτος, (l. Ἀκατίργαστον, ἀμόρφωτον,) ἀδιατύπωτος. Ἀκατίργαστον, *non formatum, non figuratum.* Conf. *Bochartum* Hier. P. I. L. I. c. 2. p. 7.

Ἄκαυστος, non accenſus. לא נפח part. pyh. a נפח flo, ſuffio, Job. XX, 16. πῦρ ἄκαυστον, *ignis non accenſus.*

Ἀκηδία, anxietas, mœror, triſtitia. כוח contractio, Eſ. LXI, 3. δοῦναι καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας, *dare amictum gloriæ pro ſpiritu mœroris.* Conf. Baruch. III, 1. ubi πνεῦμα ἀκηδιῶν, *ſpiritum anxietatum*, h. e. animum valde anxium denotat. הונה mœror, mœſtitia, Pſ. CXVIII, 28. ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας, *dormitavit anima mea præ mœrore.* Sir. XXIX, 6. ἀποδώσει λόγους ἀκηδίας, *reddet ſermones triſtitiæ*, h. e. triſtes querelas de rebus minus proſpere & feliciter geſtis. Conf. ad h. l. *Kulmium* Quæſt. Philol. Pent. IV. Quæſt. 3. p. 5. ſq. *Suidas*: Ἀκηδία, ῥαθυμία, ἀχθηδών, λύπη. Ἀκηδίαι. *Incuria. Dolor. Triſtitia.*

Ἀκηδιάζω, anxius ſum, mœreo. עטף obruor, Pſ. LX, 2. ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου, *cum triſte eſſet cor meum.* Pſ. CXLII, 4. καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμα μου, *& triſtis fuit in me ſpiritus meus.* Vid. & Pſ. CI, 1. nec non Sir. XXII, 14. ubi verba, ἐὰν μὴ ἀκηδιάσῃς ἐν ἀφροσύνῃ αὐτῆς, vertenda ſunt: *ne in anxietatem venias propter amentiam ejus.*

Ἀκηλίδωτος, ſine macula, immaculatus, purus. Sap. IV, 9. βίος ἀκηλιδώτους, *vita immaculata.* Inde in Gloſſ. MSS. τῆς Παραίτου. Ἀκηλίδωτος, ἀμόλυντος. Sap. VII, 26. ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον, *ſpeculum purum.* Inde apud *Heſychium*: Ἀκηλίδωτον, ἄσπιλον, καθαρόν. Ἀκηλίδωτον, *immaculatum, purum. Philoni* de Præm. Sacerd. p. 571. ἐγκράτεια dicitur καθαρὰ καὶ ἀκηλίδωτος ἀρετή, *pura & immaculata virtus.*

Ἀκιδωτὸς, cuſpide, acie inſtructus. עצון part. pah. a צוץ Prov. XXV, 18. τόξευμα ἀκιδωτὸν, *ſagitta cuſpidata, acuta.* In *Wech.* ed. legitur ἀκηλίδωτον, ſed præfero ex *aliis* ἀκιδωτόν. Sic & *Polluci* L. X. ſegm. 133. *hami, cuſpide acuta inſtructi*, vocantur ἄγκιστρα ἀκιδωτά. Et *Suidæ*: Ἀκιδωτὸν eſt

τὸ ἰχνος ἀκίδας. Et *Hesychio*: Ἀκιδωτὸν βέλος sc. μέρος exponitur γλωχὶς σιδήρου, *cuspis ferrea*. Sic enim legend. suspicor pro Ἀκίδωτον, βέλος χωρὶς σιδήρου.

Ἀκινάκης, acinaces, gladius Persicus, Judith. XIII, 8. XVI, 7. Conf. *Relandum* Diss. Misc. Part. II. p. 111.

Ἀκίνητος, immobilis, immotus. לא כור non recedo, Exod. XXV, 15.

Ἀκὶς, cuspis, mucro, acies, Job. XVI, 10. ילטוש עיניו לי *acuet oculos suos mihi*, ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐπήλατο, *acie oculorum insultavit*.

Ἄκλεὴς, inglorius, probrosus. 3 Macc. IV, 12. τὴν ἀκλεῆ τῶν ἀδελφῶν ταλαιπωρίαν, *probrosam fratrum miseriam*.

Ἀκλεῶς, inglorie, 3 Macc. VI, 34. hostes Judæorum dicuntur ἀκλεῶς ἐσβεσμένοι, *inglorie extincti*. *Hesychius*: Ἀκλεῶς, ἀδόξως.

Ἀκληρέω, exors, sorte privatus, infelix sum, 2 Macc. XIV, 8. ἡμῶν γένος ὐ μικρᾶς ἀκληρεῖ, *gens nostra non parum*, i. e. valde *infelix est*. Sic *Diodoro Siculo* Lib. III. p. 150. μυριάδες ἀκληρούντων ἀνθρώπων sunt: *Myriades hominum profligatæ* vel *miseræ sortis*. *Phavorinus*: Ἀκληρούντων, δυσυχούντων. Ἀκληρούντων, *adversa fortuna utentium*.

Ἄκλητος, non vocatus. אשר לא יקרא qui non vocabitur, Esth. IV, 10.

Ἀκλινὴς, indeclinabilis, stabilis. בל ימוט non dimovebitur, *Symm.* Job. XLI, 14.

Ἀκμὰ, indigentia. 2 Macc. I, 7. ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ ἀκμῇ sic enim legend. videtur pro ἀκμῇ τῇ ἐπιλυσάσῃ ἡμῖν, *in afflictione & indigentia nobis superveniente*. *Hesychius*: Ἀκμὰ, νηστεία, ἔνδεια. Ἀκμὰ, *jejunium*, *indigentia*.

Ἀκμάζω, floreo, cresco. גדל *Hebr. Int.* Ezech. XVI, 7.

Ἀκμαῖος, viribus valens, vegetus. 3 Macc. IV, 8.

Ἀκμὴ cuspis, mucro, it. metaph. vigor ætatis, rei alicujus summum incrementum, summus gradus, ערנה oblectatio, voluptas, *Symm.* Gen. XVIII, 12. μετὰ τὸ παλαιωθῆναί με, ἐγένετο μοι ἀκμὴ, *postquam vetustate consenui*, *fuit mihi vigor ætatis* Sic apud *Ælianum* Var. Lib. III. c. 18 sub fin. Τὸ μὲν γὰρ γῆρας ἀποῤῥίψας ἐπὶ τὴν ἀκμὴν ὑποστρέφει, *abjecta enim senectute ad vigorem ætatis redit*. על מות *super morte*, (legerunt unam vocem עלמות *Theod.* & V. *Edit.* ὑπὲρ ἀκμῆς τοῦ υἱοῦ, *de florida ætate filii*. Lex. Vet Ἀκμὴ, *maturitas*, *vigor*. A *Suida* Ἀκμὴ exponitur ἥβης, *adolescentia*. Unde

οἱ

ἐν ἀκμῇ, *adoleſcentes.* Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 27. 2 Macc. XII, 22. ταῖς τῶν ξιφῶν ακμαῖς ἀνατετρίφθαι, *gladiorum mucronibus transfigi* 2 Macc. IV, 13. ἦν δ' ὅτως ἀκμὴ τις ἑλληνισμοῦ, *erat vero ita ſummus gradus aliquis Græcismi* vel *gentilismi.* Sic *Æliano* Var. Lib. II. c. 10. ἡ ἀκμὴ τῆς εὐτυχίας, *ſupremus felicitatis gradus.*

Ἄκμων, incus. פלח fragmentum, ſegmentum, Job. XLI, 16. Vid. & Sir. XXXVIII, 33.

Ἀκοὴ, auditus, auditio, auſcultatio, nuncium, fama, rumor, it. auris. אזן auris, *Symm.* 1 Reg. XX, 2. משמיע part. hiph. a שמא faciens audire, Eſ. LII, 7. משמעת 2 Reg. XXIII, 23. ענה pih. affligo, Num. I, 12. שמוע infin. audiendo, Exod. XV, 26. 1 Reg. XV, 22. Eſ. VI, 9. שמועה & שמעה rumor, fama. ſermo, nuncium, 1 Reg. II, 26. οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοὴ, ἣν ἐγὼ ἀκούω περὶ ὑμῶν, *non bonus eſt rumor, quem ego audio de vobis.* 3 Reg. II, 28. ἡ ἀκοὴ ἦλθε ἕως Ἰωάβ, *fama venit ad Joabum.* Vid. & 2 Reg. XIII, 30. 3 Reg. X, 7. Pro fama vox etiam Græcis exteris non raro uſurpatur. Vide *Schwartzium* not. ad *Olear.* de Stil. N. T. p. 203. & Comment. Crit. p. 43. & *Georgium* Vindic. N. T. ab Ebraïsm. p. 30. ſq. Adde Auctores laudatos *Wolfio* ad Marc. I, 28. p. 432. Eſ. LIII, 1. τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; *quis credit prædicationi*, vel *concioni noſtræ.* Conf. Rom. X, 17. Gal. III, 2. 2 Theſſ. II, 13 & quæ ex *Lino* & *Thucydide* obſervat *Georgius* Vindic. p. 32. ſq. Jer. XLIX, 13. ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυρίου, *audivi a Domino.* Vid. & Abd. v. 1. שמע idem, Exod. XXIII, 1. Job. XLII, 5. Pſ. XVII, 48. Jer. XXXVII, 4. שמר infin. obſervando, Deut. XI, 22. Sir. XLIII, 29. ἀκοαῖς ὠτίων ἡμῶν θαυμάζομεν, *ſi audimus auribus noſtris, admiramur.* 2 Macc. XV, 39. τὸ τῆς κατασκευῆς τῷ λόγῳ τέρπει τὰς ἀκοάς, *varius ſermonis apparatus delectat aures.*

Ἀκοίμητος, inſomnis, non dormiens, metaph. inextinguibilis. Sap. VII, 10. ἀκοίμητον φέγγος, *lumen inextinguibile.*

Ἀκοινώνητος, incommunicabilis. Sap. XIV, 21. ἀκοινώνητον ὄνομα, *nomen incommunicabile.*

Ἀκόλαστος, luxurioſus, intemperans, protervus, laſcivus, libidinoſus. לץ deriſor, illuſor. Prov. XIX, 29. ἑτοιμάζονται ἀκολάστοις μάστιγες, *parantur protervis plagæ.* Prov. XX, 1. ἀκόλαστον (ſc. πρᾶγμα) οἶνος, καὶ ὑβριστικὸν μέθη. *Vinum eſt res, ex qua laſcivia, & ebrietas, ex qua injuria facile ſequuntur.* *Æliano* Var. Lib. IX, c. 29. παῖδες ἀκόλαστοι ſunt *adoleſcentes laſcivi, petulantes.* *Heſychius*: Ἀκόλαστον.

θρασὺ, κακὸν, ἀσιλγὲς, ὑβριστικόν. Ἀκόλαστον, *temerarium, malum, lascivum, injuriosum.* Suidæ etiam Ἀκόλαστον est ὑβριστικὸν πρᾶγμα, *res, ex qua injuriæ facile sequuntur.* Vid. & Prov. XXI, 11.

Ἀκολουθέω, sequor, obsequor, obtempero. אחור retro, retrorsum, a tergo, *Symm.* Job. XXIII, 8. ἀκολουθῶ. אחריך post te. *Symm.* Jud. V, 14. ἀκολουθήσω σοι, *sequar te.* דבק adhæreo, agglutinor, Ruth. I, 14. הוביל hiph. a יבל affero, abduco, *Incert.* Psalm. XLIV, 16. הלך לרגל ad pedem eo, vestigia sequor, 1 Reg. XXV, 42. ילך eo, 3 Reg. XIX, 20. ἀκολουθήσω ὀπίσω σου, *ibo post te*, i. e. *sequar te.* Vid. & Es. XLV, 14. & conf. Matth. X, 38. & quæ ex profanis, similiter loquentibus, observant *Horatius Vitringa* Animadvers. ad *Vorstium* p. 247. & *Schwartzius* Comm. Crit. L. N. F. p. 45. פנה aspicio, it. converto, Ezech. XXIX, 16. פרר in pih. divido, *Symm.* Os. IV, 14. ἠκολούθησαν. 2 Macc. VIII, 36. ἀκολουθεῖν τοῖς νόμοις, *obtemperare legibus.*

Ἀκόλουθος, sequens, consequens, אחר post, *Symm.* Ps. LXVII, 27. ἀκόλουθα. 2 Macc. IV, 17. ὁ ἀκόλουθος καιρὸς, *tempus consequens.* 3 Esdr. VIII, 16. τὰ τούτοις ἀκόλουθα, *quæ hæc sequuntur.*

Ἀκολούθως, consequenter, convenienter. 3 Esdr. V, 73. 89. VII, 6. 9 VIII, 14.

Ἀκονίω, acuo, exacuo. חדה verbale fœm. Prov. V, 4. לטש polio. *Symm.* Ps. VII, 13. ἀκονημένος, *acutus.* מלטש part. pyh. Ps. LI, 2. שנון Ps. XLIV, 7. CXIX, 4. שנן Ps. LXIII, 3. CXXXIX, 3.

Ἀκοντίζω, jaculor. זרק spargo. *Incert.* Lev. I, 5. ירה & הורה Kal & hiph. 1 Reg. XX, 19. 35. 36. *Hesychius:* Ἀκοντίζει, ἄνω ῥίπτει. Ἀκοντίζει, *sursum jacit.*

Ἀκόντιον, jaculum. חנית *Symm.* 1 Reg. XX, 36. ἀκόντια, *Hesychius:* Ἀκόντιον, δοράτιον, μικρὰ λόγχη. Ἀκόντιον, *hastile, parva lancea.*

Ἀκοντιστὴς, jaculator. מורה part. hiph. 1 Reg. XXXI, 3.

Ἀκοπιάτως, sine labore. Sap. 16, 20.

Ἄκοσμος, indecens. Prov. XXV, 27. *Hesychius:* Ἀκοσμία, ἄτακτα, ἀκριπή. Ἄκοσμα, *inordinata, inconvenientia.*

Ἀκόσμως, ignominiose. 2 Macc. IX, 1.

Ἀκουσιάζομαι, involuntarie ago. שגג erro, Num. XV, 26.

Ἀκούσιον, involuntarium. שגגה error, Num. XV, 23. Eccl. X,

X, 5. בשגגה per errorem, Num. XV, 24. Conf. *Bonfrerium* ad Lev. IV. p. 591.

Ἀκουσίως, involuntarie, non ſponte. בלי דעת ſine ſcientia, Deut XIX, 4. בשגגה per errorem, Lev. IV, 2. 22. Num. XV, 25. לשגגה idem, Num. XV, 22.

Ἀκουσίως ἁμαρτάνω, invite pecco. כסה פשע tego transgreſſionem, Job. XXXI, 33.

Ἀκουστὴς, auditor. Sap. I, 6.

Ἀκουστὸς, audibilis, ſub auditum cadens. נשמע Exod. XXVIII, 35.

Ἀκουστὸς γίνομαι, audibilis fio. שמע Kal & hiph. Gen. XLV, 2. Eſ. XLVIII, 3. 20. שמע auditus, Eſ. XXIII, 5.

Ἀκουστὸς εἰμι, audibilis ſum. שמע Kal, Eſ. XVIII, 3.

Ἀκουστὸν ποιέω, audibile facio. השמיע hiph. Deut. IV, 36. Jud. XIII, 23. & alibi ſæpius.

Ἀκουτίζω, audire facio. השמיע Pſ. L, 9. Cant. II, 14. Vid. & Sir. XLV, 5.

Ἀκούω, audio, exaudio, obedio, intelligo. אזנים dual. aures, Job. XIII, 17. Ezech. IX, 5. דעת ſcientia, Eſ. XXXII, 5. האזין hiph. aures præbeo, auribus percipio, 2 Par. XXIV, 19. הקשיב hiph. auſculto, attendo, Eſ. XLVIII, 18. εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου, *utinam attenderes præceptis meis.* יצא exeo, 2 Par. XXVI, 15. ἠκούσθη ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἕως πόρρω, *audiebatur inſtructio illorum longe lateque*, vel fama inſtructionis illorum longe dimanabat, Eſth. VII, 8. נפתח niph. aperior, Eſ. XXXV, 5 ראה video, *Inc.* 2 Reg XVIII, 29. שמועת auditio, Eſ. XXVIII, 19. שמע Gen. III, 8. ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου, *audiebant vocem Domini.* Gen. XI, 7. ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὴν φωνὴν τοῦ πλησίον, *ut non intelligant unusquisque linguam proximi.* Vid. & Gen. XLII, 23. Deut. XXVIII, 49. & conf. Act. XXII, 9. & *Henokii* Diſſ de Vs. LXX. Int. in N. T. p. 20. Gen. XLIX, 2. ἀκούσατε περὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν, *audite Patrem veſtrum* Exod. XVI, 20. οὐκ ἤκουσαν Μωυσῆ, *non obediebant Moſi.* Deut. XIII, 4. τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε, *voci ejus obtemperabitis.* Deut. XI, 17. ἐὰν ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς κυρίου, *ſi obtemperaveritis præceptis Domini.* Et ſic alibi ſæpiſſime. Sic in N. T. Joh. XVIII, 37. & apud profanos Auctores legitur. Vide *Cl. Georgii* Vindic. N. T. ab Ebraïſm. L. III. c. 4. §. 33. p. 343. *Feſſelii* Adverſ. Sacr. Lib. VIII. c. 1. p. 212. & *Raphelii* Annot. ex *Herodoto* ad Matth. XVIII, 15. p. 171. שמא באזני audio auribus, Job. XXVIII, 22. שמע שמוע audiendo audio. Job. XIII,

XIII, 17. שמר observo, Deut. XI, 21. XXXI, 12. Jos. XXII, 2.

Ἀκόω ἀκόω, audio audio. הקשיב Es. LI, 4.

Ἀκόω βαρέως, difficulter audio. הכביד hiph. aggravo, Es. VI, 10.

Ἀκουστλιῶν, plus audio. הוסיף לקח adjicio perceptionem, Prov. XVI, 11.

Ἄκρα. Vid. Ἄκρος.

Ἄκρατος, merus, non mixtus. חמה æstuans ira, Jer XXV, 15. ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου, *poculum vini meri*. חמר turbidus sum, Ps. LXXIV, 7. *Hesychius*: Ἄκρατος. ἀμιγής. ἀσυγκέραστος. Ἄκρατος. *Non missus. Non temperatus. Xenophon* apud *Suidam* in Ἄκρατος. πάνυ δὲ ἦν ὁ οἶνος ἄκρατος, εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι. *Valde autem vinum est purum, si aquam aliquis non affundat.* Conf. *Schefferum* ad *Ælian.* Var. Lib. II. c. 41.

Ἀκριβάζω, diligenter indago, probo, it. exacte, curate describo. הקק *Aqv. Theod.* Prov. VIII, 27. ἐν τῷ ἀκριβάζειν. חקת statuta, *Incert.* Lev. XVIII, 26. ἀκριβασμούς. מחקק decernens, legislator, qui accurate leges describit, *Aqv.* Gen. XLIX, 10. ἀκριβαζόμενος. Conf. *Drusium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 72. Sir. XLVI, 18. ἐν πίστει αὐτοῦ ἠκριβάσθη προφήτης, *in fide sua probatus est Propheta.*

Ἀκρίβασμα, accurate constitutum, statutum exactum & accuratum, quod exacte observandum proponitur. חק *Aqv.* Deut. VI, 17. 20. משפט jus, *Inc.* Lev. XVIII, 5.

Ἀκριβασμός, idem. חק statutum, Prov. VIII, 29. ἐν τῷ τιθέναι θαλάσσῃ ἀκριβασμόν, *cum poneret mari statutum.* Conf. *Aqv.* & *Theod.* Prov. VIII, 27. Vid. & *Aqv* Gen. XLVII, 22. Exod. XXIII, 10. Prov. XXX, 4. חקק *Inc.* Jud. V, 15. *Aqv.* Ps. II, 6. XCIII, 20. & alibi.

Ἀκριβαστής, legislator. מחקק *Aqv.* Jud. V, 14. Ps. LIX, 8. שטר moderator, *Aqv.* Deut. XVI, 18.

Ἀκρίβεια, accurata diligentia, accuratio, accurata cognitio, accurate statutum. יציבא Chald veritas, certitudo, Dan. VII, 16. τὴν ἀκρίβειαν ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ, *accuratam notitiam petebam ab illo* חקה statutum, *Aqv.* Exod. XII, 14. Lev. XXIII, 41. Job. XXXVIII, 33. חקקים *Symm.* Jud. V, 15. Vox occurrit etiam Sap. XII, 21. Sir XVI, 26. XLII, 6. *Hesychio* Ἀκρίβεια est ἡ ἀκριβὴς κατάληψις, *accurata cognitio.*

Ἀκρι-

Ἀκριβὴς, accuratus, exquisitus, Sir. XVIII, 29. XIX, 21. XXXI, 28. XXXII, 4.

Ἀκριβολογία. accurata perscrutatio. חקר *Aqv.* Jud. V, 16. ἀκριβολογία καρδίας, *accuratæ perscrutationes cordis. Hesychius*: Ἀκριβολογεῖται, ἀκριβῶς ἐξετάζει. Ἀκριβολογεῖται, *accuratè examinat.*

Ἀκριβόω, accurate describo, statuo. חקות statuta, *Incert.* Lev. XVIII. 5. חקק *Aqv.* Es. XLIX, 16 ἠκρίβωσα.

Ἀκριβῶς, accurate, exquisite. היטב bene, optimè, Deut. XIX, 18 ליציבא Chald. ad veritatem, Dan. VII, 19 Vid. & Sap XIX, 17. Conf. de hac voce *Cl. Wollii* Eccles. Pharisaicam & Christianam vitæ morumque ἀκριβείᾳ diversam Part. poster. p. 23.

Ἀκρὶς, locusta ארבה Exod X, 4. & alibi. גוב Es. XXXIII, 4 Nah. III, 17. Conf ad h. l. Judith. II, 14. חגב Lev. XI, 22. 2 Par. VII, 13. Eccles. XII, 5. Ad posteriorem locum respicitur in Lexico *Cyrilli* MS. Bar. ubi ita: Ἀκρὶς, βοτάνη τις ὅτω λεγομένη. Καὶ ὁ Σολομὼν ἡμᾶς διδάσκει λέγων· ἀνθήσῃ τὸ ἀμύγδαλον, καὶ παχυνθήσεται (vulgo παχυνθῇ) ἡ ἀκρὶς ταύτας ὄψεται καὶ τὸν πρόδρομον ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐσθίειν. Ἀκρὶς, *herba ita dicta. Et hoc Salomo nos docet, dicens: Floreat amygdala, & crassescat acris. Has pluto & præcursorem in deserto comedisse.* In eadem sententia fuit *Athanasius* Alexandrinus. Vide Comment. ejus ad Matth. III, 4. Tom. II. Collect. Nov. Patr. *Bern. de Montfaucon.* Conf. & de aliis *Bochartum* Hier. P. II. L. IV. c 7. p 489. & c. 12. p. 518. חסיל bruchus, Joël II, 25. ילק bruchus, Jer. LI, 14. 27.

Ἀκρίτως, extra judicium, re non judicata, injuste. 1 Macc. II, 37. XV, 35. ὅτι ἀκρίτως ἀπόλυτε ἡμᾶς, *quod nos injuste occidatis.* Vid. & 1 Macc. XV, 33.

Ἀκρόαμα, quod auditur, narratio, recitatio. Sir. XXXII, 5. ὅπου ἀκρόαμα, μὴ ἐκχεῖς λαλιάν. *Ubi aliquid narratur*, vel *ubi aliquid audiri, auscultari debet, ne effundas sermonem.*

Ἀκρόασις. auditio, auscultatio. ענה part. respondens; responsor, 3 Reg. XVIII, 26. קשב attentio, Es. XXI, 7. ἀκροάσαι ἀκροάσει πολλῇ, pro κατ' ἀκροάσιν πολλὴν, *audire attentione magna.* Ita λῆρον λῃρεῖς apud *Aristophanem* in Plut. v. 517. pro κατὰ λῆρον λῃρεῖς, & similes phrases Attice eodem modo usurpari, observat *Scholiastes* ad eund. l. c. Falluntur ergo, qui tales Hebræis tantum receptas putant; quos inter *Fesselius* Adversus S L 8. c. 5. p 268. Conf. & quæ contra illos observat *B. Wolfius* ad *Liban.* Epist. p. 21. שמע infin. audiendo, Eccles. I, 8. Vid. & Sir. V, 13. & conf. ad h. l. Jac. I, 19.

Ἀκροατὴς, auditor. לחש mussitatio, pronunciatio, Es. III, 2.

Ἀκροάω, audio, auscultо. אזן *Symm.* Job. XXXI, 11. הקשיב attendo, Es. XXI, 7. *Symm.* Ps. CXLI, 8. Sic & in med. ἀκροάομαι. Sap. I, 10. Sir. XIV, 24. XXI, 26.

Ἀκροβυστίω, præputium aufero. ערל circumcido, *Aqv. Symm. Theod.* Lev. XIX, 23.

Ἀκροβυστία, præputium. ערלה Gen. XVII, 11. 14. 23. & alibi. Vid. & 1 Macc. I, 17.

Ἀκρόβυστος, præputiatus, incircumcisus. ערל Jos. V, 7. *Aqv.* & *Theod.* Exod. VI, 12.

Ἀκρογωνιαῖος, angularis. פנה angulus, extremitas, Es. XXVIII, 16. ראש פנה *Symm.* Ps. CXVII, 22.

Ἀκρόδρυον, plur. ἀκρόδρυα, fructus arborei, primi fructus. כנרים eximia, præstantia, Cant. IV, 13. μετὰ καρπῶν ἀκροδρύων, *cum fructibus primis.* Cant. V, 1. φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτῶ, *comedat fructus ejus primos.* Inde procul dubio apud *Hesychium*: Ἀκροδρύων, ἀρχῶν καρπῶν δένδρων, ὡς ἐκ τῶ δρυός. Ἀκροδρύων, *primorum fructuum arboreorum, quasi essent* ἐκ τῶ δρυός, *ex quercu.* Cant. VII, 13. πᾶντα ἀκρόδρυα νέα, *cujusvis generis primi & recentes fructus. Hesychius*: Ἀκρόδρυα ἀρχὴ καρπῶν, καρποί. Ἀκρόδρυα, *primi fructus, Fructus.* Conf. 1 Macc. XI, 34. & *Philon.* lib. quod quivis probus sit lib. p. 615. ubi τελευταῖαι ἀκροδρύων γέμουσαι sunt *mensæ postremæ variis fructibus abundantes.* Vid. & id. *Philo* de Vit. Mos. p. 434. Alii etiam ἀκρόδρυα generatim de fructibus, quamvis cum differentia quadam, exponunt. *Suidas*: Ἀκρόδρυα, καρποὶ, δενδρικοὶ πάντες, οἱ τῶν δένδρων καρποί. Ἀκρόδρυα, *fructus arborei omnes, fructus arborum.* Etymologicum M in Δρύινος. Ἀκρόδρυα δὲ μόνον βαλάνους, ἀλλὰ παντὸς φυτῶ καρπὸν ἐδώμον. Ἀκρόδρυα, *non solum balanos vocant, sed etiam omnis plantæ fructum edulem.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀκρόδρυα, παντὸς δένδρω καρπὸς ψυκτός. Ἀκρόδρυα, *omnis arboris fructus refrigerandi vim habens.* Idem: Ἀκροδρύων, καρπῶν δένδρων, ὡς ἐκ τῶ δρυός. Λέγεται δὲ καὶ τὸ ὑλαγῶ τρυφερώτατον. Ἀκροδρύων, *fructuum arborum. Dicitur etiam de fructu arboris delicatissimo.*

Ἄκρος, summus, extremus.

Ἄκρα sc πόλις, summa urbs, h. e. summa urbis pars, arx, munitio. מלוא 2 Reg. V, 9. 3 Reg. XI, 27. Vid. & 1 Macc. IV, 2. ubi οἱ υἱοὶ τῆς ἄκρας, *filii arcis*, dicuntur habitatores vel defensores arcis. Vox & alibi passim in libris

bris Maccabæorum legitur. Dicitur alias ἀκρόπολις. Vid. infra.

Ἄκρον ſc. μέρος, vel ὅριον, vel πέρας vel τέλος, extremitas, extremum, ſumma, extrema pars. אפס finis, terminus, Deut. XXXIII, 17. Mich. V. 4 בהן pollex tam manus quam pedis, Exod XXIX, 20. καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ, *& pones ſuper extremitatem manus dextræ, & ſuper extremitatem pedis dextri.* Ita & Lev. VIII, 22. & alibi. ירכה latus, 3 Reg. VI, 16. כנף ala, ora, Ag. II, 13. סוף finis, extremitas, 2 Par. XX, 17. עבר latus oppoſitum, Exod. XXVIII, 26. קצה maſc. finis, extremum. Gen. XLVII, 21. ἀπ' ἄκρων ὁρίων Αἰγύπτου, *ab extremis finibus Ægypti.* Hic additur ὁρίων, quod alias omittitur. Deut. XIII, 7. ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, *ab una extremitate terræ ad alteram.* Vid. & Deut IV, 32. XXVIII, 64. XXX, 4. Jer. XII, 12. & conf. Marc. XIII, 27. קצה fœm. Eſ. XL, 28. Θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς, *Deus, qui creavit extremas terræ partes* Conf. quæ ex *Stratone* notavit *Cl. Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 52. ראש caput, Gen. XXVIII, 18. XLVII, 31. & alibi. שפה labium, Exod. XXVIII, 26. XXXIX, 18.

Ἀκρόπολις, arx, q. d. ſumma urbs, vel ſummitas urbis. 2 Macc. IV, 12. 27. *Heſychius:* Ἀκρόπολις, τὸ ἄκρον τῆς πόλεως. Ἀκρόπολις, *ſummitas urbis.*

Ἀκρότομος, valde acutus, durus, præruptus, altus, reſectus. בול proventus per aphæreſin pro יבול Job XL, 15. ἐπ' ὄρος ἀκρότομον, *in montem altum.* חלמיש petra duriſſima. Deut. VIII, 15. ἐκ πέτρας ἀκροτόμου, *ex petra duriſſima* Job. XXVIII, 9. ἐν ἀκροτόμῳ (ſc. πέτρᾳ) ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ. *Ad petram duriſſimam extendit manum ſuam.* Vid. & Pſ. CXIII, 8 & conf. Sap. XI, 4. Sir. XL, 17. XLVIII, 20. צור *Aqv. Symm.* Oſ. IX 13. צר lapis, *Theod.* Exod. IV, 25. *Symm.* Job. XXII 24. Conf. quæ notavi in v. Ψηφος. שלם integer, perfectus, 3 Reg. VI, 7. λίθοις ἄκροτόμοις ᾠκοδομήθη, *lapidibus reſectis ædificabatur. Heſychius:* Ἀκροτόμῳ, ὀξυτάτῳ λίθῳ ἢ ὑψηλῷ, καὶ σκληρῷ τέμνοντι. Ἀκροτόμῳ, *lapide acutiſſimo, vel alto, & duro, ſecanti. Suidas:* Ἀκρότομος, σκληρὸς, ὑψηλος. ἢ ὀξύτατος λίθος ὁ τέμνων, καὶ ἀκρότομος πέτρα, ἡ σκληρὰ καὶ ἄτομητος. Ἀκρότομον δὲ ὄρος, τὸ δυνατὸν παρὰ τῷ Ἰώβ. Ἀκρότομος, *durus, altus. Vel acutiſſimus lapis, ſecans. Et* ἀκρότομος πέτρα, *petra, dura, & quæ ſecari non poteſt.* Ἀκρότομον *vero* ὄρος, *mons ingens apud Jobum.* Sic & *Phavorino* Ἀκρότομος λίθος eſt σκληρὸς τῷ τέμνοντι, ὑψηλὸς. ἢ ὀξύτατος, *durus ſecanti altus, vel acutiſſimus.* Et *Chryſoſtomus* ad Pſ. CXIII, 8. ἀκρότομον interpretatur τὴν σιδηρᾷ ῥᾳδίως ἴκνουσαν,

ἀλλ' ἐκ τῶν ἀκρων μόλις ἀποθραυομένην, *petram ferro haut facile cedentem, & ex partibus extremis vix effringendam*

Ἀκρώμιον, ſummitas humeri. עיבמה *Symm.* Job XXXI, 22. *Heſychius*: Ἀκρώμια, αἱ καταϰλεῖδες. Ἀκρώμια, *claviculæ*. Ubi *Palmerius: Oſſa ſunt, quæ a ſummo thorace ad ſummos humeros pertendunt, & ideo non male dicuntur* ἀκρώμια, ἀπὸ τῦ ἄκρε τῶν ὤμων, *a ſummitate humerorum. Ea pars corporis Græcis* ϰλεὶς *&* ϰαταϰλεὶς, *Lat.* clavicula. Conf. ϰλεὶς infra.

Ἀκρωτηριάζω, extremitates amputo, reſeco. 2 Macc VII, 4. *Heſychius*: Ἀκρωτηριάσας, τὰ ἄκρα ἀποτιμών. Ἀκρωτηριάσας, *extrema reſecans.*

Ἀκρωτήριον, ſummitas, cacumen, extrema pars. ברעים dual. crura, Lev. IV, 11. σὺν τῇ ϰεφαλῇ αὐτε, ϰαὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις *cum capite ejus, & partibus extremis.* מזרים part. pih. plur. diſpergentes, Job XXXVII, 9. ubi tamen pro ἀκρωτηρίων, ſcripſiſſe Interpretes ἀρϰτώων, h. e. βορείων τάτων, ut habet *Heſychius*: vel ἀρϰτύρυ, vel ſimile quid, ſuſpicatur *Lamb. Bos*, roleg. in LXX. Int. cap. 3. R. *Levi* vocem Hebræam *boreales* interpretatur. קצה finis, extremum, Ezech. XXV, 9. שן dens, nonnulli, 1 Reg. VII, 12. XIV, 4. 5.

Ἀκτὶς, radius ſolaris. Sap. II, 4. XVI, 27. Sir. XLIII, 5.

Ἄκυρος, auctoritate privatus, abrogatus, irritus, invalidus, antiquatus, obſoletus. *Heſychius*: Ἄκυρον, παλαιόν. Ἄκυρον, *antiquum.*

Ἄκυρον ποιέω, irritum facio. סור recedo, Prov. V, 7. μὴ ἄϰυρους ποιήσεις ἐμοὺς λόγους, *non irrita facies mea verba.* פרע abjicio, rejicio, Prov I, 25. ἀϰύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βυλάς, *irrita faciebatis conſilia mea.*

Ἀκυρόω, auctoritate ſpolio, irritum reddo. הפר hiph. *Aqv.* Num. XXX, 13. Eſ. XXIV, 5. Job. V, 12. Pſ. CXVIII, 29. 3 Eſdr VI, 32. ἐὰν παραβῶσι τι τῶν γεγραμμένων ϰαὶ ἀϰυρώσωσι. *ſi transgreſſi fuerint aliquid ex his, quæ ſcripta ſunt, aut irritum fecerint. Heſychio*: Ἀϰυρῶσαι eſt ψευδοποιῆσαι, ϰαταργῆσαι, *fraudulenter agere, abolere.*

Ἀκχὼχ, carduus, ſpina. Ipſa vox Hebr. חוח cum ה præfix. החוח 2 Par XXV, 18.

Ἀκώλυτος, qui non prohibetur. Sap. VII, 23.

Ἄκων, invitus, nolens. Ἄκων παραβαίνω, invitus transgredior. עון iniquitas, Iob. XIV, 17.

Ἄλα, ſal. Sir. XXXIX, 32.

Ἀλά-

Ἀλάβαστρος & ἀλάβαστρον, vas unguentarium. צלחת ſcutella, 4 Reg. XXI, 13. ἀπαλείψω τὴν Ἰερουσαλὴμ, καθὼς ἀπαλείφεται ὁ ἀλαβαστρος ὁ ἀπαλείφόμενος, *delebo Jeruſalem, quemadmodum abſtergitur vas unguentarium abſterſum.* In Cod. *Alex.* legitur: καθὼς ἀπαλειφεται τὸ ἀλάβαστρον ἀπαλειφόμενος, *quemadmodum abſtergit aliquis vas unguentarium abſtergens.* De hac voce, quæ tam in genere maſculino, quam neutro apud Græcos occurrit, vide præter Auctores *Wolfio* ad Matth. XXVI, 7. p. 169. citatos, *Zornium* Opuſc. Sacr. T. II. p. 468. & *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 53.

Ἀλαζονία, jactantia, oſtentatio, faſtus. גאוה ſuperbia, *Theod.* Prov. XIV, 13. *Inc.* Jer. XLVIII, 29. רהב ſuperbia, *Symm.* Job. IX, 13. XXVI, 12. שאנן inſolentia, ferocia, *Symm.* Eſ XXXVII, 29. Vid. & Sap. V, 8. XVII. 7. 2 Macc. IX, 8. XV, 6. & conf. de hac voce Auctores laudatos *B. Wolfio* ad 1 Joh. II, 16. p. 293. ſq.

Ἀλαζονίευω & in med. Ἀλαζονίευομαι, glorior, jacto me, ſum oſtentator. התהדר hithp. honorem mihi arrogo, Prov. XXV. 6. μὴ ἀλαζονίευε ἐνώπιον βασιλέως, *ne glorieris coram Rege.* התחלל hitph. doloribus conficio me, *Symm.* Job. XV. 20. ἀλαζονίευται התהלל glorior, *Inc.* Pſ. XLVIII, 8. Sap. II, 16. ἀλαζονεύεται πατέρα Θεὸν, *jactitat Deum eſſe Patrem ſuum. Heſychius:* Ἀλαζονεύεται, ὑπερηφανεύεται. Ἀλαζονεύεται, *oſtentat ſeſe.*

Ἀλαζὼν, glorioſus, jactabundus. יהיר arrogans. Hab. II, 5. שחין ſera, Job. XXVIII, 8. *Heſychius:* Ἀλαζῶν, ὑπερήφανος, ψεύστης, ἢ ἐπὶ ἄλης ζῶν, ὅ ἐστιν ἀλώμενος. (Sic enim ſcribendum puto cum *Suicero* pro ἐπὶ ἄλης ζῶν, ὅ ἐστιν ἄλας). Ἀλαζὼν, *ſuperbus, mendax, vel in errore vivens, hoc eſt, errans.* Etymol. M. Ἀλαζὼν, ὁ ἀπατεὼν, καὶ κομπαστὴς, ὁ ἐν ἀλῇ καὶ πλάνῃ καὶ ἐκ τοῦ περιέναι ζῶν, οὐκ ἐξ ἐπιτηδεύματος, ἀλλ' ἀπὸ ἀπάτης, ὁ ἐπὶ πλέον τὰ ἑαυτοῦ κομπάζων. Ἀλαζὼν, *impoſtor & jactator, qui in errore, & vagatione, & ex oberrando vivit, non ex opere & ſtudio, ſed ex fraude, qui ut plurimum ſua jactitat.* Plura de hac voce vide apud Auctores citatos *Wolfio* ad Rom. I, 29. p. 34.

Ἀλάλαγμα, clamor exultantium, jubilatio. רעם שרים tonitru principum, Job. XXXIX, 25 Hic enim pro συναλαλάγματι ſcribend. videtur σὺν ἀλαλάγματι. תרועה clangor, *al.* 1 Reg. IV, 6.

Ἀλαλαγμὸς, idem, & impropr. balatus ovium. יללה ejulatus. Jer. XXV, 36. ἀλαλαγμὸς τῶν προβάτων. תרועה clangor, Pſ. XXXII, 3. καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ, *bene*

ne canite illi clamore læto. Heſychius: Ἐν ἀλαλαγμῷ, ἐν ἐυφήμῳ βοῇ. Ἐν ἀλαλαγμῷ, *fauſto clamore* Idem: Ἀλαλαγμός, ἐπινίκιος ὕμνος, ἢ ἐυφημος βοή. Ἀλαλαγμὸς, *hymnus ob partam victoriam cani ſolitus, vel boni ominis clamor.* Vid. & Pſalm. XLVI, 5 Joſ. VI, 20. & *Aqv. Theod.* Job. XXXIII, 26. & 3 Macc. IV, 1. & *Suiceri* Theſ. T. I. p. 177. Lex. *Cyrilli* MS. Ἀλαλαγμὸς. φωνή τις ἄναρθρος, σύμφωνος ἀλλήλοις τῶν ἐν πολέμοις συνασπιζόντων, συνυπηχούντων. Ἀλαλαγμὸς, *clamor aliquis inarticulatus, quo inter ſe conſentiunt, qui una in bellis pugnant, unum ſonum edunt.* Conf. *Phavorinum* in Ἀλαλαγμὸς, ubi eadem habentur, male autem pro σύνασπιζόντων legitur συνασπιζόντων.

Ἀλαλάζω, vocem extollo, jubilo, it. ejulo. היליל hiph. a ילל ejulo. Jer. XXV, 34. ἀλαλάξατε ποιμένες, *ejulate paſtores.* Vid. & Jer. XLVII, 3. & conf. Marc. V, 38. & ad h. l. Auctores citatos *Cel. Wolfio* Cur. Phil. Crit. p. 460. הריח hiph. a ריח odoror, *Symm.* Job. XXXIX, 25. הריע hiph. a ריע clango, vociferor, Pſ. LXV, 1. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ, *clangite Domino.* Sic & Pſ. XLVI, 1. LXXX, 1. & alibi. *Heſychius:* Ἀλαλάξατε, ἐπύψωσατε τὴν φωνήν. Ἀλαλάξατε, *extollite vocem.* השמיע facio audire, Ezech. XXVII, 30. רנן canto, *Inc.* Lev. IX, 24. תקע clango, *Inc.* Joſ. VI, 20.

Ἄλαλος, mutus. אלם Pſ. XXXVII, 14. *Aqv. Symm. Theod.* Prov. XXXI, 8. ἀλάλῳ. *Symm.* Hab. II, 18.

Ἄλαλος γίνομαι, mutus fio. נאלם niph. ab אלם Pſ. XXX, 22. *Symm.* Pſ. XXXVIII, 13.

Ἀλάομαι, ῶμαι, erro, vagor. נדר part. Jer. XLIX, 5. ὁ συνάγων τὺς ἀλωμένους, *qui congregat errabundos. Heſychius;* Ἀλᾶται. πλανάται. πηδᾷ. ῥίμβεται. Ἀλᾶται, *errat. Salit. vagatur.*

Ἄλας, ſal. מלח Leu. II, 13. Deut. XXIX, 23.

Ἀλάστωρ, qui perpetravit ἄλαστα non obliviſcenda, malignus, ſceleſtus, crudelis. 2 Macc. VII, 9. *Suidas:* Ἀλάστωρ, πικρὸς καὶ φοινικὸς δαίμων. τιμωρῶν καὶ ἀνεπίληστα ἔργα ποιῶν. Ἀλαστωρ, *acerbus & crudelis dæmon. Qui punit & opera non obliviſcenda facit.*

Ἀλάω. Vid. in v. Λαλέω.

Ἀλγέω, doleo. היחל hiph. a חול parturio, Jer. IV, 19. חשך cohibeo, Job. XVI, 6. כאב Job. XIV, 22. Pſalm. LXVIII, 34. צר anguſt a. 2 Reg. I, 26.

Ἀλγεῖν ποιέω, dolere facio, dolore afficio. הכאיב hiph. Job. V, 18.

Ἀλγε-

Ἀλγηδών, dolor. מכאוב Pſ. XXXVII, 18. Vid. & 2 Macc. VI, 30. VII, 12.

Ἄλγημα, dolor. כאב Pſ. XXXVIII, 3. מכאוב Eccl. I, 18. II, 23.

Ἀλγηρός, dolorem afferens. מור vulnus, ulcus. Jer. XXX, 11 נחלה part. niph. fœm. Jer. X, 18. ἀλγηρὰ ἡ πληγή σε, *dolorem affert plaga tua.* Vid. & Jer. XXX, 12. *Heſychius*: Ἀλγηρά, λυπηρά. Ἀλγηρὰ, *dolorem afferens,*

Ἄλγος, dolor. מכאוב Pſ. LXVIII, 31 Thren. I, 13. *Heſychius*: Ἄλγος, πόνος, πάθος. Ἄλγος, *labor, luctus.*

Ἄλειμμα, unguentum. כוך inf. ungendo, Dan. X, 3. שמן oleum, Eſ. LXI, 3.

Ἀλιφή, unctio. טיח tectorium, Ezech. XIII, 12.

Ἀλείφω, ungo, oblino. אסוך lecythus, vas olei, 4 Reg. IV, 2. טוח oblino, obduco, Ezech. XIII, 14. 15. Hic de muro uſurpatur. משח Gen. XXXI, 13 סוך Dan. X, 3. ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, *unguento non me unxi.* Mich VI, 15. Judith. XVI, 6. ἠλείψατο τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐν μυρισμῷ, *unxit faciem ſuam unguento.*

Ἀλεκτρυών, gallus. זרזיר accinctus, *Aqv.* & *Theod.* Prov. XXX, 31. 3 Macc V, 23. ὥρτι δὲ ἀλεκτρυὼν ἐκέκραγεν ὄρθριος, *modo autem ſub diluculum clamavit gallus.* Sic aliis ſummum mane, ſive tempus, quod ante lucem & auroram labitur, a gallorum cantu deſcribi ſolet. Vide *Jungermannum* not. ad *Pollucem* Lib. I. c. 8. ſegm. 71. *Berglerum* not. ad *Alciphron.* Epiſt. p. 187. & alios laudatos Bibl. Brem. Claſſ. VI. p. 1065.

Ἀλέκτωρ, gallus. זרזיר accinctus, Prov. XXX, 31. Conf. *Fulleri* Miſc. Sacr. Lib. V. c. 12. p. 649.

Ἄλευρον, farina. קמח Num. V, 15. & alibi.

Ἀλέω, molo. שחן Num. XI, 8. Eſ. XLVII, 2. Poſteriori loco ad incolas Babyloniæ, qui modo ante ſub emblemate virginis delicatæ delineati fuerant: λάβε μύλον, ἄλεσον ἄλευρον, *accipe molam, mola farinam*, h. e. tanquam ancilla moleſtiſſimos labores perage. Conf. ad h. l. quæ de ancillis molas olim truſantibus obſervant Auctores citati *Wolfio* ad Matth. XXIV, 41. p. 354. & ad Luc. XVII, 35. p. 619. Adde *Goetzium* de Piſtrin Vet. p 190. ſqq. & 401. ſqq. *Al.* Job. XXXI, 10. ἀλέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἄλλῳ, *molat ſane & uxor mea alteri.* Vide ad h. l. *Cl. Goetzium* lib. cit. p. 193. ſqq.

Ἀλήθεια, veritas, fides, integritas, ſinceritas. אמונה

& Par. XIX, 9. & alibi. אמנים plur. ex אמן verax, Pſalm. XI, 1. XXX, 31. Conf. 2 Macc. III, 9. VII, 6. אמת Gen. XXIV, 48. ἐν ὁδῷ ἀληθείας, *in via recta.* Joſ. II, 14. ποιήσατε εἰς ἐμὲ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν, *facite in me miſericordiam & fidem.* Vid. & Gen. XLVII, 29. Deut. XXII, 20. ἐπ' ἀληθείας, *revera.* Jud. IX, 16. & 19. ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν τελειότητι, *ſincere & integre.* 1 Reg. XII, 24. θελεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ, *colite illum ſincere.* Vid. & 3 Reg. II, 4 III, 6. 4 Reg. XX, 3. & conf. Joh. IV, 24. & *Cl. Georgii* Vindic. p. 33. Neh. III, 33. ἀλήθειαν ἐποίησας, *rectum* vel *juſtum feciſti.* Vid. & Ἀλήθειαν ὐ μὴ ποιῶ, & conf. Joh. III, 21. *Heinſii* Ariſt. S. p. 213. 219. Exerc. S. p. 204. 233. *Hammond.* ad Matth. XXIII, 23. & Luc. XVI 8. adde & quæ notavi ad Ἀληθής. דך attritus, Prov. XXVI, 8. חמס violentia. יציב Chald. Dan. II, 8. ἐπ' ἀληθείας οἶδα ἐγώ, *certe novi ego.* יצר cogitatio, Eſ. XXVI, 3. ישר rectus, Job. XXIII, 7. מגן ſcutum, Pſ. LXXXIII, 12. מישרים plur. rectitudines, Eſ. XLV, 19. משפט jus, judicium, Prov. VIII, 20. ὡιὰ μέσου τρίβων ἀληθείας ἀναστρέφομαι, *per ſemitas rectitudinis*, ſive *rectas ambulans.* קשוט Chald. Dan. II, 47. ἐπ' ἀληθείας, *certe, profecto.* תם integritas, Prov. XXVIII, 6. πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ, *qui ambulat integritate.* Prov. XIV, 2. ubi talis dicitur ὁ πορευόμενος ὀρθῶς, *recte ambulans.* תמים integritates, ſeu perfectiones, Exod XXVIII, 30 Lev. VIII, 8. Deut. XXXIII, 8. Conf. Sir. XLV. 12. & *Lampium* Orat. de Urim & Thummim p. 616. Rationes autem, cur Alexandrini תמים per ἀλήθειαν interpretati ſint, *Iſaaco Voſſio* de LXX. Int. p. 50. *Spencero* Diſſ. de Ur. & Thumm. cap. IV. ſect. 1. *Hodio* de Text. Bibl. Orig. p. 113. datas, hic ad examen vocare, nimis prolixum foret. Vid. interim, quæ contra *Spencerum* diſputat *Herm. Witſius* Ægypt. Lib. III c. 11. Tob. IV, 9. ποιοῦντός σε τὴν ἀλήθειαν, *agente te ex veritate*, i. e. vere, integre, ſincere. Vid. & Tob. XIII, 8. Ita 1 Joh. I, 6. ψευδόμεθα, καὶ ὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν, *mentimur, & non agimus ſincere.* Conf. *Druſium* ad Tob. IV, 9.

Ἐν ἀληθείᾳ, in veritate. אמנם vere, revera, 4 Reg. XIX, 17.

Ἐπ' ἀληθείας, in veritate. אמנם Job. IX, 2 XIX, 4. Eſ. XXXVII, 18. Conf. Act. X, 34.

Ἀλήθειαν ὐ μὴ ποιῶ, rectum non facio. נכחות עול æquitates iniquæ ago, Eſ. XXVI, 10.

Ἀληθεύω, vera loquor, recta facio, perficio. אמת את veritas eſt penes aliquem, Gen. XLII, 16 השלים hiph compleo, perficio, Eſ. XLIV, 26. βουλὴν τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἀληθεύων,

θιῶν. *qui consilium nunciorum suorum perficit.* משמם ſuppl. עשׂה jus facio, Prov. XXI, 3. ποιεῖν δικαία καὶ ἀληθινὰ, *facere justa & recta.* נכח niph. a יכח arguor, erudior, Gen. XX, 16. πάντα ἀληθευσον, *in omnibus verax esto.*

Ἀληθὴς, verus, certus. אמת veritas, 2 Par. XXXI, 20. καὶ ἐποίησε τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς καὶ τὸ ἀληθὲς ἐναντίον τοῦ Κυρίου, *& faciebat bonum, & rectum, & justum coram Domino.* Vid. & Ezech. XLII, 3. & conf. Joh. VIII, 16. & quæ notavi ad Ἀληθινὰ. *Heſychius:* Ἀληθὴς, δικαία καὶ δίκαιος. Ἀληθὲς, *juſta & juſtus.* חכם ſapiens, Job. XVII, 10. נכון part. Niph. a כון firmus, Gen. XLI, 32 Job. XLII, 7. צדיק juſtus, Eſ. XLI, 26 קשט certitudo, Prov. XXII 21. תושיה ſubſtantia, Job. V, 12. μὴ ποιήσουσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀληθὲς, *manus eorum rem non conficient.* Ἀληθέστατος, ſuperl. veriſſimus. Sap. VI, 17.

Ἀληθινὸς, verus, verax, integer, ſincerus, rectus. אמונה veritas, Eſ. XXV, 1. LIX, 4. κρίσις ἀληθινὴ, *judicium rectum, juſtum.* אמן veritas, Eſ. LXV, 16 τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινὸν. אמת veritas, Pſ. XVIII, 10. LXXXV. 14. Jer II, 21. Poſteriori loco ita: ἐγὼ ἐφύτευσά σε ἄμπελον καρποφόρον, πᾶσαν ἀληθινὴν, *ego plantavi te vitem fructiferam, totam veram,* h. e. juxta *Chryſoſtomum.* γνησίαν, *genuinam,* Conf. Joh. XV, 1. Zach. VIII, 3. κληθήσεται Ἱερουσαλὴμ πόλις ἀληθινὴ, vocabitur (h. e. erit) *Hieroſolyma urbs vera,* h. e. nomini ſuo reſpondens, quæ vere ita dici meretur, vel præſtantiſſima. Similiter ἀληθινὸν στράτευμα vocat *Xenophon* exercitum, qui vere dici exercitus meretur, i. e. præſtantiſſimum. Vid. *Raphelii* not. Xenophont. ad N T. p 140. & *Lampium* ad Joh. I, 9. p. 329. טב bonus, Eſ. LXV, 2. οὐκ ἐπορεύθησαν ὁδῷ ἀληθινῇ, *non ambulârunt in via recta,* vel *bona.* יציב Chald. Dan II, 45. VI, 12. ישר rectus Job. II, 3. ἄνθρωπος ἄκακος, ἀληθινὸς, ἄμεμπτος, *vir innocens, integer, juſtus, irreprehenſibilis.* Vid. & Job. IV, 7. VIII, 6 & Conf. Job. I, 1. 8. ubi ישר redditur δίκαιος. ישר rectitudo, Job. VI, 25 נקי innocens, Job. XVII, 17. קשוט Chald veritas, Dan. IV, 34. שלם integer, perfectus, Deut. XXV, 15. στάθμιον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, *pondus rectum & juſtum erit tibi.* Eſ. XXXVIII, 3. ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ, *integro corde.* Conf Hebr. X. 22. שתם עין apertus oculis, Num, XXIV, 3. 15. תמים perfectus, Deut. XXXII, 4.

Ἀληθινῶς, vere. Sir. XLII, 2. 11.

Ἀληθῶς, vere. אמן Jer. XXVIII, 6. אמנה Gen. XX, 12. אמנם Ruth. III, 12. Gen. XVIII, 13. אפוא jam, nunc, Exod. XXXIII, 16. יציבא Chald. צדא Chald. de induſtria, Dan. III, 14.

Ἀλήθω, molo. טחן Jud. XVI, 22. ἀλήθουσα, molitrix, תחנה molitio, Eccleſ. XII. 4. ἀλήθουσαι, molitrices. טחנות dentes molares, Eccleſ. XII, 3.

Ἀλιάετος, aquila marina. עזניה Lev. XI, 13. Dan. XIV, 12. Gloſſ. Brem. Ἀλιάετος, (ſic enim legend. pro Ἀλιετος) ὄρνεον ὅπερ περὶ τὰ συσήματα τῶν ὑδάτων διατρίβει. Ἀλιάετος, *avis, quæ circa aquas commoratur.* Gloſſ. in Octat. Ἀλιάετος, ὄρνεον ὃ παρ' ὑδάτων τρέχει. Ἀλιάετος, *avis, quæ ad aquas currit.*

Ἁλιεὺς, piſcator. דג piſcis, Job. XL, 26. דוג Ezech. XLVII, 11. דיג Eſ. XIX, 8. Jer. XVI, 15.

Ἁλιεύω, piſcor. דוג Jer. XVI, 15.

Ἁλίζω, ſalio, ſale conſpergo, ſale condio. מלח Lev. II, 13. Ezech. XVI, 4. Eſdr. IV, 14. Poſteriori loco ita: ἅλας τῷ ναῷ ἠλισάμεθα, *ſale palatii ſaliti ſumus*, h. e. ut *Junius* interpretatur, *ſalarium de regis palatio percipimus.* Vide *Bocharti* Hier. P. II. L. I. c. 7. §. 4. & *Zornii* Bibl. Antiq. Exeg. T. I. p. 496.

Ἁλικὸς, ſalſus. *Alii* Gen. XIV, 3. ἁλικὴν pro ἁλυκὴν.

Ἁλιμαζονῖς, Alimazones, q. populo. למחנה in caſtra, 2 Par. XXII, 1. ubi LXX. procul dubio aliter legerunt, ac hodie in Hebr. textu ſcriptum eſt.

Ἅλιμος, maritimus, ſiccus, aridus. חררים plur. ſiccitates, Jer. XVII, 6. κατασκηνώσει ἐν ἁλίμοις ſc. τόποις, *habitabit in locis aridis.* Gloſſ. MS. in Jer. Ἐν ἁλύμοις (ſcr. ἁλίμοις,) ἐν ξηρότητι. Ἐν ἁλίμοις, *in ariditate. Heſychius:* Ἅλιμον, παραπλήσιον θαλάσσῃ γινόμενον, *quod prope mare eſt.* Idem: Ἁλίμοις καὶ ἁλίμοις, (ſic enim legendum cenſeo pro Ἁλισμοῖς καὶ ἁλιμοῖς) βοτάναις δενδροειδέσι ἐπὶ θάλασσαν, ἢ ξηροῖς τόποις. Ἁλίμοις καὶ ἁλίμοις, *herbis arboribus ſimilibus ad mare, vel aridis locis.* Poſteriori interpretatione ad Jer. l. c. reſpexiſſe videtur.

Ἅλιμον, halimum, frutex ſepimentis idoneus, cujus folia comeduntur ſicut olera. מלוח Job. XXX, 4. οἱ περικλῶντες ἅλιμα, *decerpentes halima.* Sic enim pro περικυκλῶντες ἅλιμα bene legendum cenſent *Iſaacus Voſſius* de LXX. Int. p. 63. *Druſius* Quæſt. Ebr. L. I. c. 17. & *Bochartus* Hier. P. I. L. III. c. 16. p. 276. *Suidas:* Ἅλιμον. (Sic enim cum ſpiritu aſpero ſcribend. pro Ἅλιμον βοτάνη δενδροειδὴς παρὰ θάλασσαν. πληθυντικὰ δὲ τὰ ἅλιμα, ἔστι δὲ γιννητικὸν γάλακτος καὶ σπέρματος. Ἅλιμον, *planta arbori ſimilis ad mare naſcens.* In plurali vero ἅλιμα, *generatur autem in corpore illis utentis lac & ſemen.* Plura de hac planta erudite obſervavit magnus

gnus *Bochartus* l. c. Conf. & *Hilleri* Hierophyt. P. I. c. 56.

Ἀλισγέω, contamino, polluo. גאל pih. Mal. I, 7. προσάγοντες ἄρτους ἠλισγημένους, *offerentes panes pollutos. Heſychius:* Ἠλισγημένους, μιαμολυσμένους, ἀρτυμένους. Ἠλισγημένους, *pollutos, conditos.* Vid & Mal. I, 12. יתגאל hith. Dan. I, 8. ὡς ἂ μὴ ἀλισγηθῇ ἐν τῇ τραπέζᾳ τοῦ βασιλέως, *ne pollueretur menſa Regis.* Schol ibi μιανθῇ Apud *Heſychium* autem Ἀλισγηθῇ, exponitur συνεσιαθῇ, *una comederet.* Sic enim recte legit *Heinſius* ad Act XV, 20 pro Ἀλισγήθη, συνεσιάθη Vid. & Sir. XL, 33. & conf. *Spencerum* Diſſ. in Act. XV, 20. cap. I. Sect I. p. 591.

Ἁλισκω, capio, prehendo, convinco, damno. נוס ſperno. Prov. VI, 30. ἐὰν ἁλῷ τις κλέπτων, *ſi fur aliquis prehendatur.* הכה hiph. a נכה percutio. Ezech XXXIII, 21. ἑάλω ἡ πολις, *capta eſt urbs.* Vid. & Ezech. XL, 1. Sic *Ælianus* Var. III, 22 ὅτι ἑάλω τὸ Ἴλιον, *quum captum eſt Ilium.* הרשיע hiph. condemno. Exod XXII, 9. καὶ ὁ ἁλὼς διὰ τὸ Θεοῦ ἀποτίσει διπλᾶ, *& convictus* vel *damnatus per Deum reddet duplum.* Conf *Perizonii* not. ad *Ælian.* XI, 6. *Heſychius:* Ἁλώς, (l. Ἁλώς) παιδικὸς, λιφθείς. Ἁλὼς, *prehenſus, captus.* חלה ægroto, Eſ. XIV, 10. חפש ſcrutor, Prov. XXVIII, 12. טרף rapio, capio prædam, *Aqv.* Pſalm. XXVII, 14. לבד capio, Jer. VIII, 9 ἐπτοήθησαν καὶ ἑάλωσαν, *perterriti & capti ſunt.* Vid. & Jer. LI, 56. *Heſychius:* Ἑάλωσαν, ἐλήφθησαν, ἡττήθησαν, ἀπέπεσον. Ἑάλωσαν, *capti ſunt, ſuperati ſunt, ceciderunt* Jer LI, 41. πῶς ἑαλω καὶ ἐθηρεύθη τὸ κάυχημα πάσης τῆς γῆς; *Quomodo occupata & capta eſt gloriatio omnis terræ? Heſychius:* Ἑάλω, ἐκρατήθη, ἠλέγχθη. Ἑάλω, *occupatus, convictus eſt.* Zach. XIV, 2. ἁλώσεται ἡ πόλις, *capietur urbs* Vid. & *Symm.* Eccleſ. VII, 27 *Heſychius:* Ἁλώσεται (l. Ἁλώσεται) ληφθήσεται, πολιορκηθήσεται. Ἁλώσεται, *capietur, expugnabitur* מצא invenio, Deut. XXIV, 7. ἐάν δὲ ἁλῷ ἄνθρωπος κλέπτων, *ſi fur aliquis deprehendatur.* Vid. & Prov. VI. 31. Eſ. XIII, 15. Jer II, 26. *Heſychius:* Ἁλῶ, (l. Ἁλῷ) ληφθῷ, παιδῷ. Ἁλῷ, *capiatur, prehendatur.* Conf. *Ælian.* Var. XII. 12. & XIII, 24. פקד viſito. Eſ. XXVII, 3. ἁλώσεται νυκτὸς, *nocte capietur.* חפש Ezech. XVII, 20. קמט corrugatus ſum, *Symm.* Job. XXII, 16.

Ἁλιτήριος, peccator, flagitioſus, ſceleratus. 2 Macc. XII, 24. XIII, 4. XIV, 42. *Heſychius:* Ἁλιτήριος, ἁμαρτωλὸς, πιλαικήτης, θανάτου αἴτιος καὶ ἔνοχος. Ἁλιτήριος, *peccator, ſeductor, cauſa mortis & reus.*

Ἀλκὴ, robur, vires. Sir. XXIX. 26. 2 Macc XII, 28. *Heſychius:* Ἀλκὴ, δύναμις, ἰσχὺς, ἢ ἀλίξησις, ἢ μάχη Ἀλκὼν ἰσχύων

ἐχύλος Δγαμέμνονι. Ἀλκὴ, *potentia, robur, propulsatio, vel pugna. Æschylus in Agamemnone.*

Ἄλκιμος, fortis, potens, robustus. *Hieronymus*: *Saddai* (שרי) *Aquila interpretatur* ἄλκιμον *quod nos robustum & sufficientem ad omnia perpetranda possumus dicere.* Vide *Drusium* in Fragm Vet. Int Græc. p. 570 Est ab ἀλκὴ, quod *Hesychio* est δύναμις ἰσχὺς, *potentia, robur.*

Ἀλλά, sed, profecto, nisi. אבל 2 Par. I, 14. Esdr. X, 13. אכן sane, utique, profecto, Job. XXXII, 8. יחדו simul, Es. XLIII, 17. להן Chald. nisi, Dan. II, 11. עתה nunc, 1 Reg. XV, 30. כי אם nisi, Num X, 30. οὐ πορεύσομαι, ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν μου, *non ibo, nisi in terram meam.* Vid & Num. XXXV. 33. & conf. Marc, IX, 8. & *Keuchenium* in Matth. XX, 23. p. 84.

Ἀλλ' ἤ, sed, veruntamen, quam. nisi. אבל 2 Par. XIX, 3. Dan. X, 7. 21. אך 1 Reg. XXIX, 9 אפס nisi, tantummodo, Num. XIII, 29. XXIII, 13 Conf. 1 Reg. III, 5. ובעת & in tempore, 2 Par. VIII, 22. זולתי præterquam, Deut. IV, 12. כי Ezech. XLVI, 10. כי אם Psalm. I, 2. 4. Es. XLII. 19. Vid. & Psalm CXXXII, 1. ubi pro ἀλλ' ἤ nihil κατὰ τὸ ῥητὸν in textu Hebr. legitur.

Ἀλλὰ καὶ, sed &. אך 1 Reg. XVI, 6.

Ἀλλὰ μὴν, sed utique. כי־עתה *Theod.* Job. VI, 21.

Ἀλλ' οὐδείς, certe nullus. לא אחד non unus, Job. XIV, 4.

Vide alibi Ὅτι ἀλλ' ἤ. Οὐ μὴν δὲ ἀλλά.

Ἀλλαγὴ, mutatio. חלפות mutationes, ἀλλαγαὶ *Inc.* Jud. XIV, 12. *Aqv.* Ps. LIV, 20 Vid. & Sap. VII, 19. *Hesychius*: Ἀλλαγὴν, ἀμοιβὴν. Ἀλλαγὴν, *permutationem.*

Ἄλλαγμα, commutatio, permutatio, pretium. חליפה *Aqv. Theod.* Job. XIV, 14. כפר redemtionis pretium, Es. XLIII, 3 ἐποίησα ἄλλαγμά σε (pro εἰς ἄλλαγμά σε) Αἰγυπτίων, *dedi in pretium redemtionis tuæ Ægyptum.* Vid. & Amos. V, 12. מחיר pretium, 2 Reg. XXIV, 24. κτήσομαι παρὰ σοῦ ἐν ἀλλάγματι, *emam abs te pretio.* Thren. V, 4. ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἤλθον, *lingua nostra non nisi pretio emta venerunt. Al* Psalm. XLIII, 14. οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλλάγμασι αὐτῶν, *non erat multitudo in permutationibus eorum.* Ed. *Francof* & *al.* male habent, ἐν τοῖς ἀλλαλάγμασιν αὐτῶν Conf. *Lamb Bos* Proleg. in LXX. Int. cap 3. תמורה Lev. XXVII, 28. Job. XXVIII, 17. Vid. & Sir. II, 4.

Ἀλλάσσω, vel Attice ἀττω, muto, immuto. חמיר hiph. a חור

מור Lev. XXVII, 10. οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν πονηρῷ, *non mutabit illud bonum pro malo.* הפך Jer. XIII, 23. חשנא Chald. aph. a שנא Eſdr. VI, 11. 12. חלף Gen. XLI, 14. ἤλλαξαν τὴν στολὴν αὐτῶν, *mutabant veſtem ejus.* Vid & 2 Reg. XII, 20. Eſ. XLI, 1. ἀλλάξουσι ἰσχύν, *robur mutabunt*, h. e. novum robur accipiunt. חלף & חפר junctim, muto & frango, Eſ. XXIV, 5. ἤλλαξαν τὰ προστάγματα, *mutarunt*, h. e. violarunt *præcepta.* מנה numero, 3 Reg. XX, 25. מרה rebello, Neh. IX, 26 פרה redimo, Exod. XIII, 13. Lev. XXVII, 27 שנה pih Jer. LII, 32. Sir. XXXIII, 25. μὴ ἀλλάξῃς σεαυτὸν πάσῃ σαρκὶ, *ne permutes te cum ulla carne*, h. e. ne loco tui aliquem poſſeſſorem bonorum tuorum facias. 3 Macc. I, 29. ἅτε δὴ τῶν πάντων τότε θάνατον ἀλλασσομένων ἀντὶ τῆς τοῦ τόπου βεβηλώσεως, *omnibus mortem præoptantibus præ loci profanatione.* Conf. quæ ex *Plutarcho* ad h. l. notat *Grotius.*

Ἀλλάσσομενοι, ſemet invicem permutantes. חליפה mutatio, viciſſitudo, 3 Reg. V, 14. δέκα χιλιάδες ἐν τῷ μηνὶ ἀλλασσόμενοι, *decem chiliades unoquoque menſe ſemet invicem permutantes.* 4 Reg. V, 5. XXII, 23 ἀλλασσόμεναι στολαὶ ſunt *veſtes permutatoriæ, quæ inter ſe permutari poſſunt.* LXX. alias illas ἐξαλλασσούσας vocant, *Homerus* εἵματα ἐξημοιβὰ dixit, obſervante Eruditiſſimo *Heinſio* Exerc. Sacr. ad Matth. X, 10. p. 37. Locum tamen non indicavit, qui occurrit Odyſſ. θ', v. 249. Unde *Heſychius*: Ἐξημοιβὰ, ἀλλακτὰ, διὰ τὸ πλῆθος. Ἐξημοιβὰ, *permutatoria, propter multitudinem.*

Ἀλλαχῆ, alibi, alio. Sap. XVIII, 18. 2 Macc. XII, 22.

Ἀλλαχόθεν, aliunde. ממקום אחר ex alio loco, Eſth. IV, 13.

Ἀλληλούια. הללו יה laudate Dominum, Pſ CIV, 1. & alibi ſæpius in Pſalmis. *Heſychius*: Ἀλληλούια, αἶνος τῷ ὄντι Θεῷ, αἰνεῖτε τὸν Θεόν. Ἀλληλούια, *laus illi, qui Deus eſt. Laudate Deum.* Lex MS. Bibl. Coiſlin. p. 503. Ἀλληλούια, αἰνεῖτε τὸν ὄντα, ἤτοι τὸν Κύριον.

Ἀλλήλων, invicem, mutuo. איש ה vir illa, Amos. IV, 3. אשה רעותה fœmina proximam ſuam. Eſ. XXXIV, 15.

Ἀλλήλοις, ſibi invicem. איש רעהו vir proximum ſuum, Gen. XV, 10.

Ἀλλήλους, ſe invicem. איש לרעהו vir proximo ſuo, Exod. XVIII, 7.

Εἰς ἄλληλα, ad invicem. איש אל אחיו *vir ad fratrem ſuum*, Exod. XXV, 20.

Εἰς ἀλλήλας, ad invicem. אל אחת ad unam. Ex. XXXVI, 10. אל אחותה ad ſororem ſuam. Exod. XXVI, 5.

Εἰς ἀλλήλους, ad invicem. איש ברעהו vir in proximum ſuum, 2 Par. XX, 24.

Ἐξ ἀλλήλων, ex invicem, Exod. XXVI, 3. XXXVI, 9. ubi nihil eſt pro eo in textu Hebr.

Πρὸς ἀλλήλους, ad invicem. איש vir Ezech. I, 11. איש אל אחיו *vir ad fratrem ſuum.* בית איש domus viri, Job. I, 4.

Ἀλλογενὴς, alienigena, extraneus. זר Exod. XXIX, 33 & alibi. זר & נכרי junctim. Job. XIX, 15. ממזר nothus, ſpurius, Zach. IX, 6. בן נכר filius extranei. Exod. XII, 43.

Ἀλλογενὴς ἔθνος, gens alienigena. בן נכר Gen. XVII, 27.

Ἀλλόγλωσσος, aliena lingua utens. Ezech. III, 6. Baruch. IV, 11.

Ἀλλοιόω, muto. כחש macer fio. Pſ. CVIII, 23. שנה in Kal, pih. & hithp. itemque in formis Chald. 1 Reg. XXI, 13. Pſ. XXXIII, 1. Mal. III, 6. הפש in hithp muto me. *Inc.* 1 Reg. XXVIII, 8. 1 Macc. XI, 12. ἠλλοιώθη τῷ Ἀλεξάνδρῳ, *alienabat ſe ab Alexandro.*

Ἀλλοιωθησόμενος, mutandus. שושן lilium, item hexachordum, inſtrumentum Muſicum ſex chordarum, Pſ. XLIV, 1. LXVIII, 1. LXXIX, 1. שושן עדות hexachordum teſtimonii. Pſ. LIX, 1.

Ἀλλοίωσις, mutatio. שנות infin. Pſ. LXXVI, 10. Vid. & Sir. XXXVII, 20. XLIII, 9.

Ἀλλότοτος, alienus, (per metatheſin pro ἀλλότοκος, alieno loco natus). אחרים *Symm.* 1 Reg. XXVI, 19. ἀλλότοτοι.

Ἄλλομαι, ſalio, ſalto. דלג pih. Eſ. XXXV, 6. τότε ἁλεῖται ὡς ἔλαφος ὁ χωλὸς, *tunc ſaliet tanquam cervus claudus. Heſychius:* Ἀλεῖται, πηδήσει. Ἀλεῖται, *ſaliet.* כלר pih. æſtuo. Job. VI, 10. צלח irruo, invado, 1 Reg. X, 10. καὶ ἥλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Θεοῦ, *& inſiliebat illi Spiritus Domini. Heſychius:* Ἥλατο, ἐπλανᾶτο, ἔδραμεν, ἐπήδησεν. Sed hic vel duæ voces Ἥλατο (ſic enim pro Ἥλατο legendum) & Ἠλᾶτο confuſæ ſunt, vel ita legendum eſt: Ἠλᾶτο, ἐπλανατο. Ἥλατο, ἔδραμεν, ἐπήδησεν. Sic enim *Suidas:* Ἥλατο, ἐπήδησεν. Ἠλᾶτο δὲ, ἐπλανᾶτο. Ἥλατο, *ſaliebat.* Ἠλᾶτο *vero ſeducebatur.* Sap V, 21. βολίδες ἀστραπῶν ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται. *Jacula fulgurum, tanquam ab arcu orbiculato nubium ad metam tranſiliunt. Heſychius:* Ἁλοῦνται, πηδῶσιν. Ἁλοῦνται, *tranſiliunt.* Conf. quæ notavi in v. Εὐκυκλος.

Ἀλλό-

Ἀλλότριος, alienus. אחר alius, Deut. XXXI, 18. זר ſuperbus, ſuperbia, Pſ. XVIII, 13. (hic autem LXX. pro זרים legiſſe videntur זרים Conf. Pſ. LIII, 3. CVIII, 10.) ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τῦ δέλε σε, *ab inimicis libera ſervum tuum. Suidas:* Ἀλλοτρίως, πολεμίως. Καὶ ὁ Δαβὶδ καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τῦ δέλε σε. τυτέςι τῶν δυσμενῶν. Ἀλλοτρίως, *hoſtiliter. Et David: Et* ἀπὸ ἀλλοτρίων, *hoc eſt, ab inimicis libera ſervum tuum. Heſychius:* Ἀλλότριος, πολέμιος, ξένος. Ἀλλότριος, *hoſtis, peregrinus.* זור alienatus ſum, Job. XXIX, 13. זר Lev. X, 1. Ezech. XXVIII, 7. 10. XXX, 12. XXXI, 12 נכר Gen. XVII. 12. & alibi paſſim. נכר alienatio, Abd. v. 12. נכרי Gen. XXXI, 15. & alibi ſæpius. פלשתים *Theod.* Jud. X, 6.

Ἀλλότριος οἶκος, aliena domus. זונה ſcortum, meretrix, Prov. XXIII, 27.

Ἀλλοτριόω, abalieno. התנכר hithp. extraneum ago, alienum me fingo, Gen. XLII, 7. ἠλλοτριῶτο ἀπ' ἀυτῶν, *alienum ab illis animum declarabat.* נוד vagor, migro, Jer. L, 8. ἀλλοτριώθητε ἐκ μέσε Βαβυλῶνος, *migrate ex medio Babylonis.* 1 Macc. VI, 24. ἠλλοτριῶντο ἀφ' ἡμῶν, *abalienabantur a nobis.* 1 Macc. XI, 53. ἠλλοτριώθη τῷ Ἰωνάθαν, *abalienabatur a Jonathan.*

Ἀλλοτρίως χράομαι, aliene utor. זר מעשה alienum opus, Eſ. XXVIII, 21. ὁ θυμὸς ἀυτῦ ἀλλοτρίως χρήσεται, *animus ejus aliter ſe habebit.*

Ἀλλοτρίωσις, alienatio. מחתה terror, Jer. XVII, 17. μὴ γένηθῇς μοι εἰς ἀλλοτρίωσιν, *ne fias mihi in alienationem*, h. e. ne alienum te mihi oſtendas. נכר alienus, Neh. XIII, 30.

Ἀλλοφυλισμὸς, alienigenarum ritus, gentilismus. 2 Macc. IV, 13. VI, 24.

Ἀλλόφυλος, qui alterius gentis eſt, alienigena, peregrinus, & ſpeciatim Philiſtæus. אנשים homines, 1 Reg. VI, 10. ארם Aramia, Syria, 4 Reg. VIII, 28. בן נכר filius alienigenæ, Eſ. LXI, 5. נכרי Eſ. II, 6. Conf. 2 Macc. X, 2. 5. פלשתים 1 Reg. XIII, 2. Philiſtæi, Eſ. II, 6. Pſalm. CVII, 10. *Aqv.* 1 Reg. XIII, 3. Conf. *Keuchenium* in Act. X, 28. p. 185. ſqq.

Ἀλλόφωνος, alia voce, aliena lingua utens. עמק שפה profundus lingua, Ezech. III, 6. לועז barbarus, *Symm.* Pſalm. CXIII, 1.

Ἄλλως, aliter. נבוב part. Niph. a בוב vacuus, evacuatus, Job. XI, 12.

Μὴ ἄλλως, non aliter. לא non, Esth. I, 19. καὶ μὴ ἄλλως χρησάσθω, & *non aliter quis illo* (sc. edicto) *utatur*, h. e. & nemo illud transeat.

Οὐδὲ μὴν ἄλλως, neque tamen aliter. ולא & non, Esth. IX, 27.

Ἅλμα, saltus, saltatio. רעם שרים tonitru principum, *Al.* Job. XXXIX, 25. *Hesychius:* Ἅλμα, πήδημα.

Ἅλμη, salsugo. מלחה Ps. CVI, 34 ἔθετο γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην, *mutavit terram frugiferam in salsuginem.* Vid. & Sir. XXXIX, 28.

Ἁλμύρα, salsugo. Ezech. XLVII, 8. *Hebr. interpr.*

Ἁλμυρὶς, salsugo, locus salsuginosus. מלחה Job. XXXIX, 6.

Ἁλμυρὸς, salsus. מלחה Jer. XVII, 6.

Ἁλοάω, trituro. דוש 1 Par. XXI, 20. Es. XLI, 15. דיש trituratio, Deut. XXV, 4. הורדך hiph. calco, Jer. LI, 33. חרץ exscindo, Es. XLI, 15.

Ἀλογέομαι, ratio non habetur mei, negligor. 2 Macc. XII, 24. καὶ τότε ἀλογηθῆναι συμβήσεται, & *accidet, ut eorum nulla habeatur ratio. Hesychius:* Ἀλογήσει, ἀφροντιςήσει, λόγον οὐχ ἕξει. Ἀλογήσει, *negliget, rationem non habebit.*

Ἀλόγιος, rationis, vel sermonis expers. ערל שפתים præputiatus labiis, *al.* Exod. VI, 12.

Ἀλογιςία, irrationalitas, inconsideratio. 2 Macc. XIV, 8.

Ἀλόγιςος, rationis expers, imprudens. Sap. XII, 25.

Ἄλογος, rationis, vel facultatis dicendi expers, it. cujus nulla ratio habetur, it. absurdus. Sap. XI, 16 πλῆθος ἀλόγων ζώων, *multitudo brutorum animalium.* ערל שפתים præputiatus labiis. Exod. XVII. 12. ἐγω δὲ ἄλογός εἰμι, *ego vero facultatis dicendi expers sum, non disertus sum.* נפל cado, i. e. non numeror, Num. VI, 12. καὶ αἱ ἡμέραι πρότεραι ἄλογοι ἔσονται, & *dierum priorum nulla ratio habebitur.* Ἄλογα, absurda, *Symm.* Job. XIII, 4. Vide *Drusium* in Fragm. Vet. Græc. p. 799.

Ἀλόγως, irrationabiliter, temere. דבר ללא sine ratione, Amos. VI, 13.

Ἄλοητὸς, & Ἅλοητὸς, trituratio, tempus triturandi. דיש Lev. XXVI, 5. καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἄλοητὸς τὸν τρυγητὸν, *assequitur vobis tempus triturandi vindemiam* חרש part. (fort. legend. חרץ) arans, arator, Amos. IX, 13 καταλήψεται ὁ ἄλοητὸς τὸν τρυγητὸν, *assequetur tempus triturandi vindemiam.* Apud

Sui-

Suidam in v. Ἅλοητος, Ἅλοητὸς exponitur ὁ καιρὸς τῦ θέρους, *tempus meſſis.* Vocis ἅλοητὸς mentio etiam fit apud *Pollucem* Lib. I. c. 12. ſegm. 226.

Ἀλοιφάω, oblinio, obduco. כפר *Aqv* Gen. VI, 14.

Ἀλοιφὴ, unguentum, pinguedo, tectorium, linimentum. טיח tectorium, Ezech XIII, 12. πῦ ἐστιν ἡ ἀλοιφὴ ὑμῶν, ἣν ἠλείψατε, *ubi eſt tectorium veſtrum, quod obduxiſtis.* מחה infin. delendo, Exod. XVII, 14. Vid. & πλινθὰ ἀλοιφὴ ſ. l. כפר *Aqv.* Gen. VI, 14.

Ἅλς, ſal. המלח infin. hoph. ſaliendo, Ezech. XVI, 4. מלח ſal. Lev. II, 13. δῶρον θυσίας ὑμῶν ἁλὶ ἁλισθήσεται, *munus ſacrificii veſtri ſale ſalietur.* Num. XVIII, 19. διαθήκη ἁλὸς αἰωνίε, *fœdus ſalis æterni.* Conf. ad h. l. *Cl. Zornii* Bibl. Antiq. Exeg. T. I. p. 499. Jud. IX, 5. ἔσπειρεν αὐτὴν ἅλας, *ſeminabat in illam ſalem.* Sic olim aliæ gentes hoſtium regionem ſale conſpergere ſolebant, ut ſterilitatem illi inducerent, eamque ἁλίσπαρτον Græci vocabant. *Etymologicum* ineditum: Ἁλίπασον, (MS. vitioſe Ἁλίσπασον) καὶ ἁλίσπαρτον διαφέρεται τὸ μὲν γὰρ ἁλὶ πεπασμένον κρέας, ἢ ἰχθὺν ἔλεγον ἁλίπασον. (MS. rurſus male ἁλίσπασον, Ἁλίσπαρτον δὲ τὴν ἁλὶ κατεσπαρμένην χώραν. Τῶν γὰρ ἀρχαίων τινῶν βαρβάρων δυσμενῶς (Sic enim legendum videtur pro ὑυσμενῶν) διακειμένων πρὸς τοὺς ἕλληνας, τὰς χώρας αὐτῶν ἁλὶ κατέσπειρον, ἵνα τὸ μηκέτι δύνασθαι φέρειν αὐτοὺς καρπούς. Ἁλίπασον & ἁλίσπαρτον *differt. Carnem enim vel piſcem ſale conſperſum dicebant* ἁλίπασον. Ἁλίσπαρτον *vero regionem ſale conſperſam. Cum enim olim gentes barbaræ hoſtiliter adverſus Græcos agerent, regiones illorum ſale conſpergebant, ut non amplius ferre poſſent fructus.* Conf Act. Erud. Supplem. T. VI. p. 259. *Veſſelii* Adverſ. Sacr. L. IV. c. 13 p. 400. & quæ ex *Stephani Morini* Diſſ. de Sale adſpergi ſolito ſuper urbium diruarum ruinas recenſentur *Zornio* l. c. p. 491. & Auctores citatos Pregero not ad *Heſych.* in Ἁρὰς ἐπισπεῖραι. שרים nom. propr. vallis, *Theod.* Gen. XIV, 4. τῶν ἁλῶν ex conjectura *Druſii* in Fragm. Vet. Int. Gr. p. 23. pro τῶν ἁλσῶν.

Ἄλσος, lucus, nemus. ערן *Symm.* Gen. II, 15. ἐν παραδείσῳ τῆς ἅλσης. Ad h. l. ita *Druſius* in Fragm Vet. Int. Græc. p. 8. Ἅλσης *ſuſpectum mihi de mendo. Quid ſi* ἁλσούσης? *Lexicon Heſychii* ἁλσούη, ἡδονή. *H. Stephanus ſcribit* ἁλσούνα, *cum ſpiritu aſpero.* Ἅλση *quid ſit, adhuc quæro. An in mente habuit* ἅλσος? *id ſign. lucum.*

Ἄλσος, lucus, nemus, ſaltus. אשרה Exod. XXXIV, 13. & alibi ſæpius. במה excelſum, Jer. XXVI, 18. Mich. III, 12. עשתרות plur, 1 Reg. VII, 3. XII, 10. ראש caput, ca-

cumen, 2 Reg. V, 24. שרים agri, *Symm. Theod.* Gen. XIV, 3. *Hesychius*: Ἄλσος, σύνδενδρος τόπος. Ἄλσος, *locus arboribus consitus. Scholiastes* ad Il. β'. v. 506. Πᾶς τόπος σύνδενδρος, ὕδωρ ἔχων, καὶ θεοῖς ἀφιερώμενος, ἄλσος καλεῖται. *Omnis locus, arboribus consitus, aquam habens, & diis consecratus*, ἄλσος *vocatur.* Conf. locum *Pollucis* infra in v. Περίβολος.

Τὰ ἄλση ἀσαρὼθ, luci astaroth. עשתרות 1 Reg. VII, 4. Ubi *Scholia* ex *Procopio*: Τὰ δὲ ἄλση ἀσαρὼθ ὁ Ἀκύλας ἡρμήνευσεν, τυτέστιν τὰ τῆς Ἀσφτης ἀγάλματα. Ἀσάρτην δὲ καλοῦσι τὴν Ἀφροδίτην, ἐκ τοῦ ἄστρου τὴν ἐπωνυμίαν πεποιημότες. αὐτῆς γὰρ εἶναι τὸν ἑωσφόρον μυθολογοῦσι. *Lucos autem astaroth Aquila interpretatus est Astartæ simulacra. Astartem vero vocant Venerem, ab astro ita appellantes, Ejus enim stellam esse Luciferum, tradunt.* Conf. *Seldenum* de Diis Syr. Synt. II. c. 2. p. 235.

Ἀλσώδης, nemorosus, sylvestris. אשרים gressus, Ezech. XXVII, 6. οἶκος ἀλσώδης, *domus sylvestres.* רענן virens, viridis, 4 Reg. XVI, 4. Jer. XVII, 2.

Αλσωμα, lucus. אשרה *Aqv.* 4 Reg. XXIII, 4.

Ἄλσων, lucus. אשורה *Aqv.* 4 Reg. XVII, 16.

Ἁλυκὸς, salsus. מלח sal, Num. XXXIV, 3. 12. שרים nomen propr. vallis, Gen. XIV, 3. 8. 10.

Ἁλυσιδωτὸς, catenatus, squamatus עכת contortum, tortile, Exod. XXVIII, 22. 24. קשקשים plur. squamæ, 1 Reg. XVII, 5. θώρακα ἁλυσιδωτὸν αὐτὸς ἐνδιδυκὼς, *induens ille thoracem catenatum.* Conf. ad h. l. *Bochartum* Phal. L. III. c. 13. Sic & 1 Macc. VI, 35. Antiochi milites memorantur τεθωρακισμένοι ἐν ἁλυσίδωτοῖς sc. θώραξι, *armati loricis catenatis. Homerus* loricam ejuscemodi appellat τριπλοῦν χιτῶνα. Sic enim Il. ε. v. 113.

Αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ τριπλοΐου χιτῶνος.

Sanguis autem confertim profluebat per loricam catenatam.

Inde *Hesychius*: Στριπλοῦς χιτῶνος, τοῦ ἁλυσιδωτοῦ θώρακος. Conf. eundem in Διὰ τριπλοῦς, (sic enim legendum pro Διατριπλοῦς) *Pausaniam* L. IX. c. 26. p. 761. *Brissonium* de Regn. Pers. L. III. §. 12. & Dissertationem meam de Lignis Libani p. 29.

Ἄλυσις, catena. זר *Incert.* Prov. VI, 1. כושרות plur. *Sym.* Ps. LXVII, 7. עבתת *Incert.* Exod. XXVIII, 25. שרשרת *Aqv Symm. Theod.* Exod. XXVIII, 22. שרשרת *Aqv. Symm.* Exod. XXVIII, 14. Sap. XVII, 18. μιᾷ ἁλύσει σκότους πάν-

πάντες ἐδέθησαν, *una catena tenebrarum omnes vincti erant.* Similis locutio occurrit 2 Petr. II, 4. ubi Deus malos angelos σειραῖς ζόφου sc. δεδεμένους, *catenis tenebrarum vinctos*, in tartarum præcipitasse dicitur.

Ἄλφιτον, farina, polenta. קלי oryza leviter tosta, (vide quæ ex Epistolis *Leideckeri* ad Job. *Ludolfum* afferuntur in *Hamburgischen Berichten von Gelehrten Sachen* 1742. p. 393. sqq.) Ruth. II, 14. 2 Reg. XVII, 28. *Hesychius*: Ἄλφιτον, τὸ ἀπὸ νέας κριτῆς ἢ σίτου πεφυρμένον ἄλευρον. Ἄλφιτον, *farina ex novo hordeo, vel frumento, pista.* כרמל & אביב junctim, *Theod.* Lev. II, 14. πίονα ἄλφιτα, *farina pinguis.*

Ἀλφὸς, pustula lucida, impetigo, vitiligo. בהק Lev. XIII, 39. *Hesychius*: Ἀλφὸς, λευκή τις ἐν τῷ σώματι. Ἀλφὸς, *vitiligo quædam alba in corpore. Schrevelius* ad h. l. citat *Celsum* L. V. c. ult. & *Festum* in v. *Vitiligo.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀλφοῦς, λέπρας. Ἀλφοῦς, *lepræ.*

Ἀλωὴ, aloe. אהלות plur. Cant. IV, 14.

Ἅλων, area, it. fruges, quæ in aream colliguntur. אדר Chald. Dan. II, 35. גדיש meta frumenti, Exod. XXII, 6. καὶ προσεμπρήσῃ ἅλωνας, *& accendat fruges.* Vid. & Jud. XV, 5. & conf. Matth. III, 12. & *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 65. גרן Gen. L, 10. & alibi. מתבן stramen, Es. XXV, 10.

Vide alibi Ἀπαρχαὶ ἅλωνος καὶ ληνοῦ, & Θημωνία ἅλωνος.

Ἀλώπηξ, vulpes. שועל Jud. XV, 4. שעל pugillus, 3 Reg. XX, 10.

Ἅλως, idem quod ἅλων, area. גדול magnus, 1 Reg. XIX, 22. גרן Ruth. III, 3. Jer. LI. 33. היכל palatium, 3 Reg. XXI, 1. מגורה horreum, Agg. II, 20. ἐπὶ τῆς ἅλω, *in area.* Gloss. MS. in Proph Ἅλω, ἅλωνα. Legend. videtur ἅλωνος pro ἅλωνα. Ἅλως autem area Græcis dicta, quia rotunda. Vide *Bockarti* Hier. P. I. L. II. c. 49. p. 548.

Ἅλωσις, captio, captura. טרף præda, Tob. XXIV, 5. *Aqv.* ἐξέρχονται ὀρθρίζοντες εἰς ἅλωσιν, *exeunt summo mane in capturam*, vel *prædam.* Conf. 2 Petr. II. 12. *Hesychius* Ἅλωσιν exponit φθόνον πορθησίν, *cædem, vastationem.* Utitur etiam hac voce *Aqv.* Gen. XLIX, 9. Ps. LXXV, 5. נתפשה capta est, præt. fœm. niph. a תפש Jer. L, 46.

Ἅμα, simul. את not. accusat. Es. XLI, 7. אתא venio, Deut. XXXIII, 21. ἅμα ἀρχηγοῖς λαῶν, *una cum principibus populorum.* ב præfix. Mich. II, 1. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *prima lu-*

ce. Conf. quæ notavi in v. Ἡμίερα. Sic ἅμα τῷ ἔαρ, apud *Herodotum* Lib. V. c. 31. & ἅμα τῷ ἠρι apud *Thucydidem* L. VI. c. 88. & *Arrianum* de Exped. Alex. L. I. c 1. p. 3. (pro quo idem *Arrianus* plenius dicit ἅμα τῷ ἠρι ἀρχομένῳ) ſignificat *ineunte vere.* Vide *Cl. Horrei* Miſc Crit. p 177. באחת in una re, Jer. X, 8. כאחד ut unus, Eſ. LXV, 25. יחד Deut. XXXIII. 5. ἅμα φυλαῖς, *una cum tribubus.* יחדו Jer. XXXI, 24. ἅμα γεωργῷ, *una cum agricola.* מקצה ab extremo, Gen. XIX, 4. יעל pro עם cum, Num. XXXI, 8. ἅμα ταῖς τραυματίαις αὐτῶν, *una cum vulneratis ejus.* Conf. quæ ex *Arriano* notat *Horreus* Miſcell. Crit. p. 177. Similiter in N. T. Matth. XIII, 29. ἅμα αὐτοῖς, *una cum illis.* Tum vero σὺν ſub audiendum eſſe, & hoc addi 1 Theſſ. IV, 17. docetur in Lex. *Paſoris.* *Heſychius*: Ἅμα, ὁμοῦ, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. καὶ ἐκ διαφόρων τόπων, καὶ εἰς ἕνα τόπον καὶ ὁμόσε. Ἅμα, *ſimul, eodem tempore. Et ex diverſis locis, & ad unum locum & eodem.* Conf & *Alberti* obſerv. in N. T. p 116. Ἅμα πάντες, ſimul omnes. פי אחד uno ore, Joſ. IX, 2. Ἕως ἅρα usque ſimul. עד חם usque ad incaleſcendum, i. e. donec incaleſceret, Neh. VII, 3. οὐκ ἀνοιγήσονται πύλαι Ἱερουσαλὴμ, ἕως ἅμα τῷ ἡλίῳ, *non antea aperientur portæ Jeruſalem, quam cum ſol illuxerit.*

Ἀμαθία & ἀμαθία, ignorantia, ſtultitia. כסלות *Symm.* Eccleſ. II, 13. אולת *Symm.* Prov. XIV, 26.

Ἀμαθὴς, indoctus, rudis, imperitus. בער brutus, ſtupidus, *Symm.* Pſ. XLVIII, 11.

Ἀμαλθείας κέρας, capræ vel Amaltheæ cornu. proverbialiter dicitur de illis, qui in rerum copia vivunt, & res ſuas feliciter agunt *Suidas*: Ἀμαλθείας κέρας. ἐπὶ τῶν ἀφθόνως ζώντων, καὶ εὐθυνόντων, καὶ εὐπραγούντων. *Amaltheæ cornu, de illis, qui in rerum copia vivunt, & bene agunt, & felicitate fruuntur.* Job. XLII, 14. קרן הפוך quod eſt nomen tertiæ filiarum Jobi, LXX. reddunt Ἀμαλθείας κέρας. Conf. ad h. l. *Spanhemium* Hiſt. Job. c. 15. §. 13. 14.

Ἅμαξα, currus. מרכבה ſterquilinium, Eſ. XXV, 10. עגלה Gen. XLV, 19 & paſſim.

Ἀμάραντος, non marceſcens. Sap. VI, 12.

Ἁμαρτάνω, pecco. אשם reus ſum, Lev. V, 5. ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν, περὶ ἧς ἡμάρτηκε, *confitebitur peccatum, cujus reus factus eſt.* אשם verbale, reus, Lev. V, 4. καὶ ἔστος γνῷ. ἁμαρτὴ ἕν τι τούτων, & *ille ſciat, & reus ſit alicujus eorum.* אשמה reatus, Lev. IV, 3. 2 Par. XXVIII, 13 הרשיע hiph. improbe ago, 2 Par. XXII, 3. חטא Exod. XXXII, 29. ὑμεῖς ἡμαρτήκατε ἁμαρτίαν μεγάλην, *vos peccaviſtis magnum peccatum*, i. e. graviter peccaviſtis. Vid. & Thren. I. 9.

Lev.

Lev. IV, 13. ἁμαρτία, ὃν ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ, *peccatum, in quo peccavit*, vel *quod commisit*. Vid. & v. 28. |Lev. V, 5. ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν, περὶ ἧς ἡμάρτηκε κατ' αὐτῆς, *confitebitur peccatum, de quo peccavit*, vel *quod commisit*. Vid. & v. 6. Lev. V, 6. περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἧς ἥμαρτε, *pro peccato, quod peccavit*. Lev. V, 16. ὃ ἥμαρτεν ἀπὸ τῶν ἁγίων, ἀποτίσει, *quod peccavit in rebus sacris, restituet* 1 Reg II, 27. ἐὰν ἁμαρτάνων ἁμαρτῃ ἀνὴρ εἰς ἄνδρα, *si vir peccando peccaverit in virum*. ibid. ἐὰν Κυρίῳ ἁμάρτῃ ἀνὴρ, *si quis in Dominum peccaverit*. 1 Reg. VII, 6 ἡμαρτήκαμεν ἐνώπιον Κυρίου, *peccavimus coram Domino*. 1 Reg. XIX, 5. ἵνατι ἁμαρτάνεις εἰς αἷμα ἀθῷον; *quare peccas in sanguinem innocentem?* Ezech. XVI, 50. κατὰ τὰς ἡμίσειας τῶν ἁμαρτιῶν σου οὐχ ἥμαρτεν, *dimidiam partem peccatorum tuorum non peccavit*. חטא peccatum, Os. XII, 8. חטאת peccatum. Gen. IV, 7. ורה אף exardet ira, Job. XLII, 7. מעל prævaricor, 2 Par. XII, 2. ἥμαρτον ἐναντίον Κυρίου, *peccavi contra Dominum*. עון Iniquitas, Job. XI, 6. עשה facio, 1 Reg. XXVI, 18. τί ἡμάρτηκα; *quid peccavi?* פשע prævaricor, Thren. III, 41. פשע prævaricatio, Job. XXXIII, 9. רשע improbus, Ps. XXXV, 1. שחת pih. perdo, Deut. XXXII, 5.

Ποιέω ἁμαρτάνειν, facio peccare. החטיא hiph. Exod. XXIII, 33. Es. XXIX, 21.

Ἁμαρτάνων, peccans, peccator. חטא: חטה part. Eccl. IX, 17. καὶ ἁμαρτάνων εἷς ἀπολέσει ἀγαθωσύνην, & *qui peccaverit in uno, perdet bonum*. חטאים plur. Ps. XXIV, 9.

Ἁμαρτηλάτης, auriga. 2 Macc. IX, 4.

Ἁμάρτημα, peccatum. חטאת Gen. XXXI, 36. עון iniquitas, Exodr XXVIII, 38 פשע Jos. XXIV, 19. קצף ira fervens, Num. I, 53. רשע Jer. XIV, 20.

Ἁμαρτία, peccatum. אשם reatus, Lev. V, 7. ἄισει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἥμαρτε, δύο τρυγόνας, *offeret pro peccato suo, quod peccavit, duos turtures* אשם reus, Gen. XLII, 21. ἐν ἁμαρτίᾳ γὰρ ἐσμεν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ, *rei enim sumus peccati contra fratrem*. במה excelsum, Mich I, 5. דרך via, 3 Reg. XXII, 53. חטא verb. pecco, Job. XXIV, 19. Ezech. XXXIII, 12. חטא & in plur. חטאים Gen. XLI, 9. Lev. XIX, 17. Is. L, 6. חטאה & contr. חטאת Exod. XXIX, 36. καὶ τὸ μοσχάριον τὸ τῆς ἁμαρτίας ποιήσεις, & *vitulum in sacrificium pro peccato parabis*. Lev. IV, 20 ἐποίησε τὸν μόσχον τὸν τῆς ἁμαρτίας, *paravit vitulum in sacrificium pro peccato* Lev. IV, 25. ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας, *de sanguine sacrificii pro peccato*. Lev. IV, 32. ἐὰν δὲ πρόβατον προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας, *si onem offerat in sacrificium pro peccato*. ibid. 33. ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἁμαρ-

τίας, *in caput ſacrificii pro peccato.* Lev. V, 9. ἁμαρτία γάρ ἐστιν, *eſt enim ſacrificium pro peccato.* Conf. 2 Cor. V, 21. & Ezech. XLIV, 27. ubi חטאת LXX. reddunt ἱλασμὸν eodem ſenſu. Sic & *Incert.* Lev. IV, 8. Lev. VI, 25. Οὗτος ὁ νόμος τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ, ὃ σφάζουσι τὸ ὁλοκάυτωμα σφάξουσι, καὶ τὸ τῆς ἁμαρτίας. *Hæc eſt lex de ſacrificio pro peccato: In loco, ubi maſtant holocauſtum, maſtabunt etiam ſacrificium pro peccato.* Lev. XIV, 18. καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, & *parabit ſacerdos ſacrificium pro peccato.* 2 Par. XXIX, 24. τὰ περὶ ἁμαρτίας, *ſacrificia pro peccato.* Vid. & Ezech. XLII, 13. Subaudiend. videtur θῦμα & θύματα. Conf. *Lamb. Bos* Elliſ. Gr. p. 83. חלי morbus, Eſ. LIII, 4. יום dies, Mal. III, 7. מגורה formido, Eſ. LXVI, 4. מחשבה cogitatio, Eſ. LXV, 2. מכאוב dolor, 2 Par. VI, 29. משובה averſio, Jer. XIV, 7. עון iniquitas, Gen. XV, 16. & paſſim. עלילה opus, Ezech. XXXVI, 19. פשע prævaricator, Dan. VIII, 23. פשע prævaricatio, Job. XIII, 23. Pſ. XVIII, 14. רעה mala res, malum, Prov. XXVI, 26. רשע improbitas, Pſ. CXL, 4. שבות captivitas, Deut. XXX, 3. תועבה abominatio, Ezech. XX, 4.

Λύω τὴν ἁμαρτίαν, ſolvo, i. e. remitto peccatum. נשא פנים accipio faciem, Job. XLII, 9. ἔλυσε τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς, *remittebat peccatum illis.* Sic *Ariſtophanes* in Ran. v. 703. λύσας τὰς πρότερον ἁμαρτίας, *remittens priora peccata.* Conf. quæ notavi in v. Λύω.

Ἁμαρτωλὸς, peccator, impius, flagitioſus, improbus. חטא part. Prov. XI, 31. Eſ. I, 4. חטאה peccatum, Amoſ. IX, 8. חטאים plur. Gen. XIII, 13. Eſ. I, 28. חרש part. arator, Pſ. CXXVIII, 3. ראש caput, it. venenum, Pſalm. CXL, 6. רוה ebria, fœm. ex רוה Deut. XXIX, 19. רע malus, Prov. XII, 13. רשע improbus, 2 Par. XIX, 2. Pſ. III, 7. & alibi paſſim. Conf. *Keuchenium* ad Matth. IX, 10. p. 49. רשע improbus, Pſ. LXXXIII, 11. CXXIV, 3. Sir. XXVII, 31. ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς, *homo peccans.* Conf. Luc. V, 8.

Ἀμάστης, non manſus, non manducatus, it. qui nihil manducavit. Job. XX, 11.

Ἀμαθὰρ, vox Hebr. מטרה ſcopus, *Al.* 1 Reg. XX, 20. *Francof.* Ed. ibi ἀμαγγαρὶ, *Al.* ἀμαθαρὰ, quod magis Hebræo convenit. Inde corruptiſſime in Gloſſ. in Lib. I. Reg. *Fabricio* editis: Εἰς τὰ ἀμτριγὸμ, εἰς τὰς πιλιάδα. Pro quo Gloſſ. MS. Cod. *Barocc.* Εἰς τὴν ἀμάθαρμ γῦν, εἰς τὴν πιλιάδα. Num poſtremo loco πιλιάδα legendum? In Cod. *Alex.* 1 Reg. l. c. למטרה redditur εἰς τὴν Λααρμαθαρὰ, quod

quod procul dubio depravatum ex Λιμαθαρὰ, vel Λαμαθαρὰ. Ita enim in Cod. quodam ſcriptum fuiſſe colligo ex *Euſebii* Onomaſt Locor. ubi ita: Λιμαθάρα, ἔνθα Ἰωναθὰν ἠκόντιζε τὰς σχίζας. Ἀκύλας, εἰς σκοπόν. Σύμμαχος, εἰς τὸν συντεταγμένον. Hieronymus vertit: *Lamathara, ad quem locum Jonathan jacula dirigebat. Pro quo Aquila interpretatur ad ſignum, Symmachus ad conflictum.* Inde & Gloſſæ veteres: *Lammattara, ſignum vel conditio.* Pro quo Druſius in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 246. legendum cenſet *ſignum vel conflictum*, aut potius, *ad ſignum vel conflictum.*

Ἀμαυρὸς, obſcurus. כהה verbale, Lev. XIII, 6. ἀμαυρὰ ἡ ἀφὴ, *obſcura ſuperficies lepræ.* Gloſſ. in Octateuch· Ἀμαυρὰ, σκοτεινή. Ἀμαυρὰ, *obſcura.* Vid. & *Aqv. Symm. Theod.* Eſ. XLII, 3.

Ἀμαυρόω, obſcuro, obfuſco. כהה Deut. XXXIV. 17. *Aqv.* Gen. XXVII, 1. עמם Thren. IV, 1. πῶς ἀμαυρωθήσεται τὸ χρυσίον, *quomodo infuſcabitur aurum?* Sap. IV, 12. βασκανία φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, *faſcinatio pravitatis obfuſcat bona.* Inde in Gloſſ. MS. Ἀμαυροῖ, (Sic enim leg. pro Ἀμαυρεῖ) σκοτεινὰ ποιεῖ, ἀφανίζει. Ἀμαυροῖ, *obſcura facit, ab aſpectu removet. Heſychius* vero Ἀμαυροῖ exponit ἀναιρεῖ, μαραίνει, *tollit, marceſcere facit.* Vid. & Sir. XLIII, 5.

Ἀμαύρωσις, obſcuratio, obſcuritas. כהין *Theod.* Amoſ. V, 26.

Ἀμαφὶθ, Hebr מפתן cum ה præfixo limen, *Al* 1 Reg. V, 4. Verba τὰ ἐμπρόσθια, quæ hanc vocem præcedunt, vel juxta *Francof.* ἐμπρόσθια σαθμῶν, videntur gloſſema, & primum ad explicandum ἀμαφὶθ in margine poſita. *Francof.* ed. pro ἀμαφὶθ habet ἀφιτίμ In Gloſſis autem in Lib. I. Reg. Lex. MS *Cyrilli* Barocciano additis ſcribitur Ἄμαφι, & exponitur βαθμῶν, *graduum.* Ita etiam in Cod Bibl. Coiſlin. & Fabric. Vide *Montfauconi* Bibl. Coiſlin. p. 503. & *Fabric.* Bibl. Græc. Vol. X. p. 67.

Ἀμαχος, invictus. *Al.* Sir. XIX, 5.

Ἀμάω, meto. קצר Lev. XXV, 11.

Ἀμβλάκημα, peccatum. שחיתה *Aqv.* & *Theod.* Dan. VI, 3. *Heſychius*: Ἀμβλάκημα, ἁμάρτημα. Apud eundem Ἀμβλακεῖν, ἁμαρτεῖν. Scribitur alias ἀμπλάκημα, & ἀμπλακεῖν. Conf. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 122.

Ἀμβλύνω, hebeto, obtundo. כהה rugas contraho, caligo, Gen. XXVII, 1. ἠμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδεῖν, *hebetati ſunt oculi ejus, ne viderent.*

Ἀμ-

'Αμβλυωπέω, cæcutio. קום consisto, Germ. *steiff stehen*. *Al.* 3 Reg. XIV, 14. ἠμβλυώττουν οἱ ὀφθαλμοὶ, *cæcutiebant oculi ejus*. *Hesychius*: 'Αμβλυωπεῖ, τυφλώττει. 'Αμβλυωπεῖ, *cæcutit*.

'Αμβλυώττω, cæcutio. 3 Reg XIV, 4. *Hesychius*: 'Αμβλυώττοντες, τυφλώττοντες. 'Αμβλυώττοντες, *cæcutientes*.

'Αμβροσία, ambrosia, esca cœlestis, divina, admirabilis. Sap. XIX, 20. manna vocatur κρυσταλλοειδὲς γένος ἀμβροσίας τροφῆς, *genus cibi cœlestis crystallo simile*. Inde Gloss MSS. in Sap 'Αμβροσίας τροφῆς, οὐρανίου, τὸ (l τοῦ) μάννα, ἢ ἀφθάρτου καὶ ἀθανάτου. Αμβροσίας τροφῆς, *cibi cœlestis, manna, vel incorruptibilis & immortalis*. *Hesychius*: 'Αμβροσία, θεία, θαυμασία τροφὴ, ἢ μάννα. 'Αμβροσία, *divina, admirabilis esca, vel manna*. Idem: 'Αμβροσίη, θεία καὶ ἀθάνατος καὶ ἡ τῶν θεῶν τροφή. 'Αμβροσίη, *divinus & immortalis, & deorum cibus*.

'Αμεθυστος, amethystus, gemmæ nomen אחלמה Exod. XXVIII, 19. XXXIX, 10. Vide de hac gemma *Braunium* de Vest. Sacr. Hebr. L. II. c. 16. §. 170.

'Αμείβω, commuto, permuto. גמל rependo, *Aqv*. Prov. XI, 17. Gen. L, 17. ערב misceo, *Al*. Ezech. XXVII, 9. עשה facio, *Symm*. 2 Reg. II, 6.

'Αμειδὴς, tristis, tetricus. Sap. XVII, 4. φάσματα ἀμειδῆ, *spectra tetrica*. Gloss. MSS in Sap. Sal. 'Αμειδῆ, στυγνὰ, ἀγέλαστα. 'Αμειδῆ, *horrida, tristia*.

'Αμέλγω, mulgeo. התיך hiph. a נתך fundo, effundo, Job. X, 10. מיץ pressura, Prov. XXX, 33 *Hesychius*: 'Αμέλγει, ἐπισπᾶται τὸ γάλα. 'Αμέλγει, *attrahit lac*.

'Αμελεια, negligentia. עלם *Symm*. Ps. LXXXIX, 8.

'Αμελέω, negligo, non curo. בעל aspernor, fastidio, repudio, Jer. XXXI, 32. καὶ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, *& ego despexi*, vel *neglexi illos* Conf. ad h. l. Auctores laudatos *Wolfio* ad Hebr. VIII, 9. p 689. מרה rebello, Jer. IV. 17. חשה in hiph. החשה sileo, *Symm*. Jud. XVIII, 9. Vid. & Sap. III, 10. 2 Macc. IV, 14.

"Αμέλξις, mulctio. פלגות plur. rivus. Job XX, 17.

'Αμελῶς, negligenter. רמיה fraus, Jer. XLVIII, 10.

"Αμεμπτος, inculpatus, irreprehensibilis. בר mundus, purus, Job. XI, 4. זכה mundus sum, Job. XV, 14. חף mundus, nitidus, Job. XXXIII, 9. טהר mundus sum, Job. IV, 17. נקי innocens, Job. XXII, 19. תם integer, perfectus, Job.

Job. I, 1. II, 3. תמים idem, Gen. XVII, 1. Job. XII, 4. Ἄμεμπτός εἰμι τοῖς ἔργοις, inculpatus ſum operibus. צדק juſtus ſum, Job. XXII, 3.

Ἀμεριμνέω, ſollicitudine vaco. בטח fiduciam pono. *Aqv.* Pſ. LXI, 9. חסה fido, confido, *Symm.* Pſalm. XXXV, 8.

Ἀμεριμνησία & ἀμεριμνία, ſecuritas. רחץ lotio, *Symm.* Pſ. LIX, 8. CVII, 9.

Ἀμέριμνος, ſecurus. בטח confidens, *Symm.* Pſ. CXI, 7. Sap. VI, 15. VII, 23.

Ἀμερίμνως, ſine cura, confidenter. לבטח *Symm.* Judc. XVIII, 7.

Ἀμέτρητος, immenſus. רחב ידים latus manibus, i. e. valde latus & extenſus, Eſ. XXII, 18. Vid. & Baruch. III, 15. Sir. XVI, 18. XXX, 14.

Ἀμήν, amen. אמן 1 Par. XVI, 36. Neh. V, 13. VIII, 8. *Symm.* Pſalm. XL, 14 ἀμὴν, ἀμήν. *Suidas:* Ἀμήν, πιστωτικὸν, ἀληθῶς. Ἀμήν, *fideliter, vere.* Conf. quæ ex *Hieronymi* Epiſt. 137. notat *Druſius* in Fragm. Vet. Int. Græc. ad Pſalm. LXXII, 19. p. 967.

Ἄμητος, ητος, meſſis, it. fruges ad metendum maturæ.

Ἀμητὸς, vero, ητῦ, tempus meſſis. *Heſychius:* Ἀμητὸς. τῆς μὲν πρώτης ὀξυνομένης, αὐτὰ τὰ τεθερισμένα, τῆς δὲ τελευταίας, ὁ καιρὸς τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν. Ἀμητὸς, *ſi prima ſyllaba acuitur, notat ipſas fruges, quæ metuntur, ſi vero ultima, tempus, quo colliguntur.* Conf. quæ notavi infra ex *Suida* in v. Τρυγητός. Apud LXX. autem tam ἄμητος, quam ἀμητὸς promiſcue tam de frugibus, quæ metuntur, quam de æſtate, vel tempore meſſis, uſurpatur. Sic enim reſpondet קיץ æſtas, Prov. XXVI, 1. ὥσπερ δρόσος ἐν ἀμητῷ, *tanquam ros in æſtate.* Jer. VIII, 20 διῆλθε θέρος, παρῆλθεν ἀμητὸς, *abiit æſtas, tranſiit meſſis.* Mich. VII, 1. ὡς συνάγων καλάμην ἐν ἀμήτῳ, *tanquam colligens ſtipulam in tempore meſſis* קמה ſeges, Deut. XVI, 9. ἐπ' ἀμητὸν, *in ſegetem*, vel *fruges.* Vid. & Deut. XXIII. 25. קציר meſſis, collectio frugum, Exod. XXXIV, 21. καὶ τῷ ἀμητῷ καταπαύσεις, *& metere ceſſabis.* Eſ. IX, 3. ὡς οἱ εὐφραινόμενοι ἐν ἀμήτῳ, *tanquam lætantes in meſſe.* קצר meto, 4 Reg. XIX, 29. σπορὰ καὶ ἀμητὸς, *ſemen & meſſis.*

Ἀμηχανέω, conſilii inopia laboro. נבהל conturbor. *Al.* Job. XXIII, 15. ἀμηχανῶ. *Phavorinus:* Ἀμηχανῶ, τὸ ἀπορῶ, καὶ οὐχ εὑρίσκω μηχανήν. Ἀμηχανῶ, *anxius ſum, & non invenio machinam.*

Ἀμήχανον, difficile, impoſſibile. 2 Macc. III, 12. πανταπασιν ἀμηχανον εἶναι, *plane impoſſibile eſſe Heſychius:* Ἀμηχανον, ἄπορον, πρὸς ὃν μηχανὴν οὐκ ἔχειν ἰυρεῖν, ἢ δυσχερὲς ἢ ἐυδιες. Ἀμήχανον, *inſuperabile, cui machina, quæ applicetur, reperiri non poteſt, vel difficile, vel indigens.* Vide & *Suiceri* Theſ. T. I. p. 230.

Ἀμίαντος, impollutus. Sap. III, 13. IV, 2. VIII, 20.

Ἀμιλλάομαι, certo, certatim propero. תהרה pih. miſceo, *al.* Jer. XXII, 15.

Ἀμιξία, permiſtionis expers vitæ genus, ſinceritas, 2 Macc. XIV, 38.

Ἀμισθὶ, ſine mercede. Vid. Ἐργάζομαι ἀμισθὶ καὶ ἀτιτί. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀμισθὶ, ἄνευ μισθοῦ. Ἀμισθὶ, *ſine mercede.*

Ἀμμακζιβὶ. Ita effertur Hebr. מזבח altare cum præfix. ה 4 Reg. XII, 9. In Cod. *Alexandr.* dicitur Ἀμμασβη, & μασὰβ in Gloſſ. in L. 4 Reg. ubi παρὰ μασὰβ exponitur παρὰ τὸ θυσιαστήριον, *ad altare.* Et in Lex. *Cyrilli* MS. Bar. Μασὰβ inde procul dubio exponitur τὸ θυσιαστήριον.

Ἄμμος, arena. חול Gen. XXII, 17. & paſſim. עפר pulvis, Gen. XIII, 16. XXVIII, 14.

Ἀμμούδης, arenoſus. Sir. XXV, 22.

Ἀμνὰς, agna. כבש Num. VII, 17. כבשה Gen. XXI, 28. כשבה Lev. V, 6. מנים plur. vices, Gen. XXXI, 41. ubi tamen pro δέκα ἀμνάσιν legend δέκα μναῖς, *decem vicibus.* Vide *Cl. Grabium* Proleg. in LXX. Int. T. I. c. 4 §. 1. קשיטה nummus, figura agni ſignatus, Joſ. XXIV, 33 Job. XLII, 12. Conf. quæ notavi ad v. Ἄμνος. רחל ovis fœmina, *Symm.* Cant. VI, 5. Lex. *Cyrilli* Brem. Ἀμνάδα, τὸ θῆλυ πρόβατον.

Ἀμνημονεύω, obliviſcor. Sir. XXXVII, 6.

Ἀμνησία, oblivio, Sap. XIV, 26. Sir. XI, 25. *Heſychius:* Ἀμνησία, ἡ λήθη. Ἀμνησία, *oblivio.*

Ἀμνησικακία, malorum, vel injuriæ illatæ oblivio. 3 Macc. III, 21. Ptolomæus in Epiſt. ad duces ſuos & milites ſcribit, ſe Judæis declaraſſe ἀμνησικακίαν, *oblivionem injuriæ ſibi illatæ. Heſychius:* Ἀμνησικακία, τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι κακῶν. Ἀμνησικακία, *non recordari malorum.*

Ἀμνησία, oblivio. Sap. XIX, 4.

Ἀμνὸς

Ἀμνήστευτος, non desponsata. אשר לא אשה quæ non est desponsata, Exod. XXII, 16.

Ἀμνὸς, agnus אמר Chald. Esd. IX, 6. כבש Exod. XII, 5. & passim כר Es. XVI, 1. בשב Gen. XXX, 41. כנים plur. Gen. XXXI, 7. ἤλλαξε τὸν μισθὸν μου τῶν δέκα ἀμνῶν, *mutavit mercedem meam decem agnorum* sc. temporibus, sive temporibus, quibus oves, quas pascebat Jacob, pepererant. Ita Doctissimus *Spanhemius* Hist. Job. c. 11. §. 12. addens: *Sic* decem annos *dixerunt*, *quomodo* decem messes, decem vindemiæ, decem aristæ, *pro totidem temporibus*; *& ita accuratissime Augustinus* Quæst in Gen. XCV. Tom. IV. *Capellus*, *Bochartus*, *Grabius*, alii pro ἀμνῶν legendum conjiciunt μνῶν, sicuti & v 41. pro ἀμνάσιν, ἀμναῖς. Sed, cum omnes Codices repugnent, & lectio τῶν ἀμνῶν & ἀμνάσιν, juxta explicationem *Spanhemii*, cum Hebræo textu conciliari possit, non temere illam deserendam puto. עתודים plur. hircus, Es. XXXIV, 6. Zach X, 3 קשיטה Gen. XXXIII, 19. ἐκτήσατο τὴν μερίδα τὴν ἀγρὸν—ἑκατὸν ἀμνῶν, *acquirebat sibi portionem agri centum agnis*. Hic rursus quidam pro ἀμνῶν scripsisse Græcos Interpretes μνῶν suspicantur. Vide *Bochart*i Hier P. I. L. II. c 43. p 436. Sed obstat, quod in parallelo loco Jos. XXIV, 32 itidem legatur ἀμνάδων ἑκατὸν, quodque Jobi XLII, 11. קשיטה pariter ἀμνάδα interpretentur. Vide *Cl. Grabii* Proleg. in LXX. Int. T. I. c. 4. §. 3. Et LXX. Gen. l. c. per ἀμνὰς vel agnos ipsos intelligere potuerunt, vel nummos agnorum imagine signatos. Agnos ipsos, quia antiquissimis temporibus nummorum loco animalibus usi sunt. Vide Gen. XXVII, 16. 17. Prov. XXVII, 26. & de Græcis aliisque populis *Pollucem* L. IX. c. 6. segm. 73. & *Feithii* Antiq Hom. L. II. c. 10. p. 148. sq. Nummos vero agnorum imagine signatos, quia & hi olim in usu fuerunt. Vide *Bocharti* Hier. P. I. L. II. c. 43. & *Spanhemii* Hist. Job. c. 11. § 8. Adde *Hesychium* in Δικάβεσον, & Ἐννάβοιον. רחל ovis fœmina, Es LIII, 7. שה pecus, Lev. XII, 8 Num. XV, 11.

Ἀμοιβὴ, remuneratio, retributio גמול *Aqv. Symm. Theod.* Prov. XII, 14. שלמנים plur. *Symm.* Es. I, 23. ἀμοιβάς. טוב *Symm.* 1 Reg. XXIV, 19. *Hesychius*: Ἀμοιβαὶ, χάριτες, καὶ τιμωρίαι, ἀνταποδόσεις καὶ ἐκτίσεις. χρέα. Ἀμοιβαὶ, *gratiæ & satisfactiones*, *remunerationes*, *& restitutiones*, *debita*.

Ἄμοιρος, qui sine sorte est, partem non habens, expers. Sap. I, 9. μηδεὶς ἡμῶν ἄμοιρος ἔστω τῆς ἡμετέρας ἀγερωχίας, *nemo nostrum particeps non sit nostræ superbiæ* Inde Gloss. MSS. τῆς Παναρίτου. Ἄμοιρος, ἀμέτοχος. Ἄμοιρος, *non particeps*. Sic enim legend. pro ἀμέτοχος ex *Hesychio*, ubi vicissim ex his pro Ἄμορος reponend. Ἄμοιρος.

Ἀμόλυντος, impollutus. Sap. VII 22. πνεῦμα ἀμόλυντον, *ſpiritus impollutus.* Inde Gloſſ MSS. Ἀμόλυντοι, ἀτευ τινὸς μολυσμοῦ. Ἀμόλυντοι, *ſine inquinamento.*

Ἀμόρα, placenta ex ſimilagine cocta cum melle. אשישה Cant. II, 5. Vide in v. Μύρον

Ἀμορίτης, torta panis. אשישה 1 Par. XVI, 3 ἄρτον ἕνα ἀρτοκοπικὸν, καὶ ἀμορίτην, *panem unum piſtore confectum, & placentam ex ſimilagine coctam cum melle.* Vid & 2 Reg. VI, 19. ubi *Aqv.* & *Symm.* אשפר interpretantur ἀμυρίτην, ſed legendum videtur ἀμορίτην, niſi malis aſſentiri *Cl. Montfaucono*, qui ἀμολίτην reponend. ſuſpicatur. Conf. quæ notavi in v. Μύρον.

Ἄμορφος, informis. Sap. XI, 18.

Ἀμόρφωτος, informis. גלם rudis maſſa, *Symm.* Pſalm. CXXXVIII, 16.

Ἄμπελος, vitis. גן hortus, Thren. II, 6. גפן Gen. XL. 9. & paſſim. כרם vinea, Lev. XXV, 3. 4. Cant. II, 15. שרק vitis generoſa, ſelecta, Jer. II, 21.

Ἄμπελος σωρίχ. Vid. Σωρίχ.

Ἀμπελουργὸς, vinitor. כרם 2 Par. XXVI, 10. Eſ. LXI, 5.

Ἀμπελὼν, vinea. בתה deſolatio, Eſ. V, 6. גפן vitis, Jer. V, 17. כרם Gen IX, 20. & alibi ſæpius. כרמל arvum, Eſ. XVI, 10. שדה ager, Lev. XIX, 19.

Ἀμπλάκημα, erratum, peccatum. שלו Chald Dan. VI, 4. καὶ παράπλωμα καὶ ἀμπλάκημα οὐχ εὗρον κατ' αὐτοῦ, *& delictum & peccatum non invenerunt contra illum.* In Gloſſ. MSS. in Proph. Ἀμπλάκημα exponitur ἁμαρτία, & apud *Heſychium* ἁμάρτημα, *peccatum.*

Ἀμύγδαλον, amygdala, arbor. שקד Eccleſ. XII, 5.

Ἀμυγδάλινος, amygdalinus. שקד amygdala, *Theod.* Jer. I, 11. לוז corylus, *Symm.* Gen. XXX, 37.

Ἀμύθητος, ineffabilis, innumerabilis, multus. רב amplus, Job. XXXVI, 28. ἐπὶ ἀμυθήτων βροτῶν, *ſuper homines innumerabiles.* שנה מאד valde creſco, Job. VIII, 7. ἔσαι γὰρ τὰ μὲν πρῶτά σε ὀλίγα, τὰ δὲ ἰσχατά σε ἀμύθητα. *Priora igitur tua quidem parva erunt, poſteriora vero tua valde multa* 2 Macc XII, 16 ἀμυθήτους ἐποιήσαντο σφαγὰς, *innumerabilem hominum copiam occidebant.* Vid. & 2 Macc. III, 6. *Heſychius*: Ἀμύθητοι, ἀναρίθμητοι, πολλοί. Ἀμύθητοι, *innumerabiles, multi.* Conf. *Suicer* Theſ. T. I. p. 234.

Ἄμυλος, ſc. ἄρτος. placentæ genus, ita dictæ, quod ſine mola fiat. צפיחית *Aqv. Symm.* Exod. XVI, 31. *Heſychius*: Ἄμυ-

Ἄμυλος, βρῶμα ἐκ πυροῦ. Ἄμυλος, *esca ex tritico.* Idem: Ἀμύλας, πλακοῦντας, *placentas.* Etymolog. ἄμυλος dicitur βρῶμα, *cibus*, τὸ μὴ πεπλακὲς ὑπὸ μύλων, *qui non cadit sub molas. Athenæo* ἄμυλον vocatur L. XIV. p. 647. Mentio quoque ejus in loco *Anaxandridis* apud eundem L. IV, p. 131. & in *Matronis Parodi* versibus lib. cit. p. 134. Conf. *Scholiastam Theocriti* Idyll. ϑ'. v. 21. & Auctores citatos *Cl. Goetzio* de Pistrin. p. 295.

Ἄμυνα, ultio, vindicta. Sap. V, 17. εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν, *in ultionem inimicorum.*

Ἀμυντήρια, defensiones, vel arma ad defensionem. *Incert.* Job. XV, 26. *Hesychius:* Ἀμυντήριον, ξίφος δίστομον, ἢ βάκλον, ἤ τι τῶν πλητζόντων ἀμῦνον. Ἀμυντήριον, *ensem ancipitem, vel baculum, vel quo quis se defendere potest.*

Ἀμύνω, in med. ἀμύνομαι, propugno, tueor, ulciscor, propulso, amolior. הושיע hiph. a יש salvo, Es. LIX, 16. ἠμύνατο αὐτὸς βραχίονι αὐτοῦ, *auxilio venit illis brachio suo.* Conf. Act. VII, 24 המיל hiph. a מול excindo, Ps. CXVII, 10. 11. 12. ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς, *nomine Domini repellam illos.* נקם Jos. X, 13 ἕως ἠμύνατο ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν, *donec ultus esset deus hostes eorum.* Vid. & Sap. XI, 3. 2 Macc. X, 17. 2 Macc. VI, 20. *Hesychius:* Ἀμῦναι, ἀπαλλάξῃσαι, τιμωρῆσαι. Ἀμῦναι, *repellere, punire.* Idem: Ἠμύνατο, ἐτιμωρήσατο, ἐξεδίκησεν. Ἠμύνατο, *auxilio veniebat, ulciscebatur.* Idem: Ἠμύνοντο, ὑπερεμάχων. Ἠμύνοντο, *propugnabant.*

Ἀμύσσω, discerpo, lacero, lanio. שרט niph. cædor, *Aqv.* Zach. XII, 3. ἀμυχθήσεται, *laniabitur.*

Ἀμφιάζω, & in med. ἄζομαι, induo. לבש Job. XXIX, 14. ἠμφιασάμην δὲ κρίμα ἴσα διπλοΐδι, *indui vero justitiam tanquam diploidem.* Job. XL, 5. δόξαν καὶ τιμὴν ἀμφίασαι, *gloriam & honorem indue. Symm.* Ps. LXXII, 6 ἠμφιάσαντο, *induerunt. Hesychius* & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἠμφιάσαντο, ἐφόρησαν. Ἠμφιάσαντο, *gerebant.*

Ἀμφίασις, vestimentum. בגד Job. XXII, 6. לבוש Job. XXXVIII, 9. ἔθηκα αὐτῷ νέφος ἀμφίασιν, *dedi illi nubem in vestimentum.*

Ἀμφιβάλλω, utrinque jacio. הריק hiph. a ריק evacuo, Hab. I, 17. ἀμφιβαλεῖ ἀμφίβληστρον αὐτοῦ, *utrinque jaciet rete suum.*

Ἀμφιβληστρεύω, reti capio. מכמר rete, *al.* Es. LI, 20.

Ἀμφίβλησρον, rete. חרם Hab. I, 15. 17. מכמור Pſ. CXL, 11. ככמרת Hab. I, 16. מצודה Eccleſ. IX, 12.

Ἀμφιβολιὺς, piſcator Eſ. XIX, 8. οἱ ἀμφιβολεῖς πενθήσουσι, *piſcatores lugebunt*. *Heſychius*: Ἀμφιβολεῖς, ἁλιεῖς.

Ἀμφιβόλως, dubie, *Symm.* 3 Reg. XVIII, 21.

Ἀμφιέννυμι, vel ἀμφιεννύω, amicio, veſtio, induo, gero. חפה 4 Reg. XVII, 9. ἠμφίεσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λόγους *filii Iſraël res gerebant*. כסות tegumentum, Job. XXXI, 19. לבוש veſtimentum, Pſ XLIV, 15. *Heſychius*: Ἀμφιέννυμι, ἐνδύομαι. Ἀμφιέννυμι, *induo me*.

Ἀμφιλαφὴς, denſus, valde copioſus, umbroſus. Sap. XVII, 18. περὶ ἀμφιλαφεῖς κλάδους, *circa denſos ramos*. Sic *Julianus* Orat. III. p. 210. Κῆπον τινῶν καὶ παράδεισον ἐν αὐταις πεφυτευμένον μάλα ἀμφιλαφέσι καὶ κατασκίοις τοῖς δένδρεσιν, *in quibus horti erant ac nemora valde denſis ac opacis arboribus conſita*. *Heſychius*: Ἀμφιλαφὲς, πολὺ δασὺ λὲς, καὶ μέγα παντοχόθεν πλῆρες. κατάσκιον. Ἀμφιλαφὲς, *valde copioſum, & magnum, undiquaque impletum, umbroſum* Reſcit forte *Callimachum* Hymn. in Cer v. 25. 26. Τὸν δ' αὐτῷ καλὸν ἄλσος ἐποιήσαντο Πελασγοὶ Δενδρέσιν ἀμφιλαφὲς. *Tibique illic pulchrum lucum fecerunt Pelasgi, Arboribus undiquaque impletum*. Conf. ad h. l. ill. *Spanhemii* Obſerv. p. 683. qui & p. 74. plura de hac voce affert.

Ἀμφιμήκης, oblongus מצמרת *Incert.* 2 Reg. XX, 8.

Ἀμφίταπος, tapes utrinque villoſus. חטוב part. pah. exciſum, exſculptum, nim. affabre & artificioſe, Prov. VII, 16. ἀμφιτάποις δέδρωκα τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου. *Tapetibus utrinque villoſis ex Ægypto ſtravi*. ſc. lectum meum. *Heſychius*: Ἀμφιτάποις, ταπητίοις ἀμφιμάλλοις. Ἀμφιτάποις, *tapetibus utrinque villoſis*. Sic lectos aureos Proleinæi Philadelphi, Ægypti Regis tapetibus ejusmodi utrinque villoſis ſtratos eſſe, diſcimus e loco *Callixeni Rhodii* apud *Athenæum* Deipnoſ. Lib. V p. 99. ubi ita: Ἔκειντο δὲ κλῖναι χρυσαὶ σφιγγόποδες, ἐν ταῖς δυσὶ πλευραῖς, ἑκατὸν· ἡ γὰρ κατὰ πρόσωπον ὄψις ἀφεῖται ἀναπεπταμένη. ταύταις δ' ἀμφίταποι ἀλουργεῖς ὑπέστρωντο τῆς πρώτης ἰρίας. *Poliri autem erant lecti aurei, pedes habentes ſphinges repræſentantes ab utroque latere, centum. Ante oculos autem proſpectus relinquitur apertus. Illis vero tapetia utrinque villoſa purpurea ex lana præſtantiſſima ſubſtrata erant*. Conf. & *Euſtathium* ad Il. π' p 1073. & *Salmaſium* ad Capitolin. p. 550. Dicuntur tapetes illi & ἀμφιτάπητες. Vide *Pollucem* lib. VI. ſegm. 9 & Lib. X. ſegm. 38. De iisdem *Lucilius* apud *Nonium* cap. 14. *Pſilæ atque amphitapæ villis in-*

ingentibus molles. Euſebius Comm. in Pſalm. p. 29. edit. *Montfaucon.* T. I Coll. Nov. Patr. ἀμφιτάκτας ſuo tempore φιλοτάκτας dictos eſſe refert. מרבדים *tapetes lectorum, lectiſternia, Symm.* Prov. XXXI, 22. Vid. & LXX 2 Reg. XVII, 28 ubi nihil pro hac voce in textu Hebr. legitur.

Ἄμφοδον, platea, pagi vel urbis vicus. ארכון palatium. Jer. XVII, 27. καταφάγεται ἄμφοδα Ἱερουσαλὴμ, *devorabit plateas Hieroſolymæ.* Vid. & Jer. XLIX, 26 חוץ foras, platea, *Inc.* Prov. I, 20. *Symm* 1 Reg I, 20. Amos. V, 16. *Theod.* Jer. XI, 13. *Heſychius:* Ἄμφοδα, αἱ ῥύμαι ἀγυιαὶ, ὁδοὶ. Ἄμφοδα, *vicus. Plateæ, bivia.* Conf. *Bochartum* Hier. P. I. L. II. c. 17. p. 211. & *Lud. de Dieu* ad Marc. XI, 4.

Ἀμφορεὺς, amphora. נבל *Aqv.* 1 Reg. I, 24. X, 3. XXV, 18.

Ἀμφοτεροδέξιος, amphidexter, h. e. qui ſiniſtra perinde utitur manu, ac dextra. אסר יד ימין præcluſus manu dextera, Jud. III, 15. XX, 16. ubi viri, qui funda utralibet manu uti poterant, vocatur ἀμφοτεροδέξιοι. Vocantur tales etiam Græcis περιδέξιοι. *Heſychius:* Περιδέξιον, φρόνιμον, ὀρθὸν, μηδὲν ἀριστερὸν ἔχον. καὶ οἱ μὲν περισσῶς δεξιὸν περὶ τὴν τῶ δόρατος βολήν. οἱ δὲ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὡς τῇ δεξιᾷ βάλλοντα (Sic enim legend. videtur pro βάλλων.) Περιδέξιον, *prudens, rectum, nihil ſiniſtri habens; & alii quidem ita vocant illum, qui magna dexteritate præditus eſt circa jaculi emiſſionem, alii vero illum, qui utraque manu tanquam dextera jaculatur. Euſtathius* ad illa *Homeri* Il. φ'. v. 163. de Aſteropæo heroe:

—— —— ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν,

ita: Τετίμηται ὑπερδέξιος κατὰ τὰς παλαιὰς, ἢ ἀμφιδέξιος, ὅ ἐστιν ἀμφοτεροδέξιος *Hoc eſt, in quo dextera ſuperiorem locum habet. Vel amphidexter, hoc eſt, qui ſiniſtra perinde utitur ac dextra.* Ejuscemodi heroum exempla memorantur etiam in ſacris 1 Paral. XII, 2. Manus vero talium etiam ἀμφιδέξιας vocavit *Æſchylus. Heſychius:* Ἀμφιδεξίοις χερσὶ, ταῖς τῶν τοξοτῶν, διὰ τὸ ἑκατέρᾳ χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν, Αἰσχύλος Τηλέφῳ. Ἀμφιδεξίοις χερσὶ, (Amphidextris manibus) *ſagittariorum, quod utralibet manu operentur in ſagittando, Æſchylus Telepho.*

Ἀμφότεροι, ambo. שנים duo, Gen. XXI, 27. & alibi paſſim.

Ἀμφὼλ, vel juxta *al.* ἀπφὼλ, ἀφφὼλ, σπφὼλ, Hebr. פעמים pelves, Jer. LII, 16. *Chryſoſtomus* in Cat. *Gliſter* p. 929.

929. exponit κρατῆρες, οἱ ἐισιν οἱ ποτηροκλῆται, *aquæ receptacula, quæ ſunt vaſa, in quibus lavantur pocula.*

Ἄμωμος, immaculatus, ſine labe. צדיק juſtus, Prov. XX, 7. תם integer, Pſ. LXIII, 3. Unde *Suidas*: Ἄμωμος, ὁ καθαρὸς, καὶ ἀναίτιος. Δαβὶδ τε κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον. Ἄμωμος, *purus, & inculpatus. David: Ut ſagittent in occultis inculpatum* תמים Idem, Exod. XXIX, 2. & alibi ſæpius. *Heſychius*: Ἄμωμος, ἀμεμπτος, καθαρὸς, ἄψεκτος. Ἄμωμος, *irreprehenſibilis. Purus. Inculpatus.*

Ἀμωμότης, puritas, innocentia. תם *Symm.* Pſalm. XXV, 1. ἐν ἀμωμότητι, *in innocentia.*

Ἄν, particula potentialis. Vide Ἕως ἄν, & Πῶς ἂν γένοιτο.

Ἀνά, præpoſitio. Ἀνὰ τριῖς, terni. שלישים *Incert.* Exod. XIV, 7. Vid. & ἀνὰ Μέσον.

Ἀναβαθμὶς, gradus. מעלה Exod. XX, 26.

Ἀναβαθμὸς, gradus. מעלה 3 Reg. X, 19. 20. Pſ. CXIX, 1. Eſ. XXXVIII, 8.

Ἀναβαίνω, aſcendo, eo, exſurgo, ſuccreſco, it. redeo, revertor. בוא: הביא Kal & hiph. venio, venire facio, 1 Reg. I, 22. 4 Reg. XV, 19 Eſ. XXXVII, 1. גלש tondeo, Cant. VI, 4. חלל pih. profano, 1 Par. V, 1. ילך eo, Joſ II, 1. 3 Reg. XXII, 4. εἰ ἀναβήσῃ μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον; *num ibis nobiſcum in bellum?* ירד deſcendo. Ruth. III, 3. Jon. I, 3. נוסף niph. convocor, 1 Reg. XIV, 20. נטש dimitto, Neh. X, 31. נסק aſcendo, Pſ. CXXXVIII, 7. ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν, *ſi aſcendero in cœlum.* סלק Chald. Dan. II, 29. διαλογισμοί σε ἐπὶ τῆς κοίτης σε ἀνέβησαν, *cogitationes tuæ in cubili tuo aſcendebant.* עבר tranſeo, 1 Reg XIV, 1. 4 Reg. VIII, 21. עלה Jud. I, 1. τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τὸν Χαναναῖον ἀφηγούμενος; *quis aſcendet vel ibit nobiſcum dux adverſus Cananæum?* Pſ. CXXI, 3. ἐκεῖ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, *ibi* (de Hieroſolymis ſermo eſt in montana regione ſitis) *aſcendunt tribus.* Conf. Matth. XX, 15. & quæ ad h. l. ex *Joſepho* notat *Ottius* Spicil. ex eod. ad N. T. p. 46. Eſ. XXXII, 13. ἄκανθα καὶ χόρτος ἀναβήσεται, *ſpina & gramen ſuccreſcet.* Vid. & Eſ. V, 24. LV, 13. & conf. Marc. IV, 32. & *Wolfium* ad h. l. p. 452. Jer. III, 16. οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν, *non veniet in mentem.* Vid. & Jer. XLIV, 21. LI. 50. & conf. 1 Cor. II, 9. עלו contra eum, (hic legerunt עלה pro עלו) 1 Reg. II, 12. עמד ſto, ſubſiſto, 4 Reg. IX, 17. פרה fructifico, Eſ. XI, 1. קרם ſuperinduco, Ezech. XXXVII, 8.

8. רכב equito, Eſ. XXX, 16. שוב revertor, Eſ. XXXVIII, 8. תפש prehendo, Jer. XLVI, 9.

Οὐκ ἀναβαίνω, non aſcendo. נסתר niph. abſcondor, Eſ. LXV, 16. οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν, *non veniet in mentem eorum.*

Ἀναβάλλω, attollo, erigo, rejicio. נשא Jer. XIII, 20. ἀνάβαλε ὀφθαλμούς σου, *attolle oculos tuos.* קוא evomo, *Theod.* Lev. XVIII, 25. 28.

Ἀναβάλλομαι, amicio me, induor, excandeſco, iraſcor, conferor, comparor. עטה amicio. 1 Reg. XXVIII, 14. καὶ ἀνὴρ διπλοΐδα ἀναβεβλημένος, *& ille diploide indutus.* Pſ. CIII, 2. ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, *indutus luce tanquam veſtimento.* Atticis hoc verbum eo ſenſu ſolemne eſſe pro περιβάλλεσθαι, docet *Suidas.* Ἀναβάλλεσθαι δὲ τὸ ἱμάτιον, inquit, οἱ Ἀττικοὶ, ἀ περιβάλλεσθαι λέγουσιν. *Indui veſtimento Attici* ἀναβάλλεσθαι τὸ ἱμάτιον, *non* περιβάλλεσθαι *dicunt.* התעבר hitph. excandeſco, Pſ. LXXVII, 25. ἤκουσε Κύριος, καὶ ἀνεβάλετο, *audiebat Dominus, & excandeſcebat.* Pſ. LXXXVIII, 37. ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου, *iratus es uncto tuo.* סלה pyh. ubi ה pro א æſtimor, *Aqv.* Job. XXVIII, 16. *Sym.* Job. XXVIII, 19 ἀναβληθήσεται, *conferetur, comparabitur.*

Ἀνάβασις, aſcenſio, aſcenſus, ſcala. יעלו fut. ab עלה aſcendent, 3 Reg. VI, 8. ἑλικτὴ ἀνάβασις, *ſcala flexa, cochlea.* מלמעלה *Aqv. Symm* Jud. VIII, 13. מסלה via trita, 1 Par. XXVI, 16. Pſ. LXXXIII, 6. 2 Reg. IX, 11. ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ πεύκινα ἀναβάσεις τῷ οἴκῳ Κυρίου, *fecit Rex e lignis pineis ſcalas in domo Domini.* מעלה Eſdr. VII, 7. Amos. IX, 6. 1 Reg. IX, 11. αὐτῶν ἀναβαινόντων εἰς τὴν ἀνάβασιν τῆς πόλεως, *cum illi aſcenderent in urbem.* 2 Reg. XV, 30. ἀνεβαινε τὴν ἀνάβασιν τοῦ ὄρους, *montem aſcendebat.* עולה 1 Par. XXVI, 16. עלה ſolium, Ezech XLVII, 13. עליה Neh. III, 31. 32. עלות infin. ab עלה Joſ. VI, 15. ἐν τῇ ἀναβάσει ὄρθρου, *oboriente crepuſculo.* Vid. & Neh. IV, 21.

Ἀναβιβάζω, tollo. הסיר hiph. a נסר recedere facio, Jud. XVI, 3.

Ἀναβάτης, aſcenſor, eques. פרש Exod. XIV, 23. Eſ. XXXI, 9. רכב part. equitans, Exod. XV, 1. 21. Eſ. XXXVI, 8. רכב Jer. LI, 21. διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἀναβάτην, διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἅρματα καὶ ἀναβάτας, *diſpergam in te equum & equitem, diſpergam in te currus & aſcenſores.* Agg. II, 23. καταστρέψω ἅρματα καὶ ἀναβάτας, *evertam currus & aſcenſores.* Hic per ἀναβάτας iidem intelligendi, qui Græcis alias παραβάται, vel παραιβάται dicebantur, nempe qui

in curribus ſtantes pugnabant. Mentio illorum apud *Euripidem* Supplic. v. 679.

——— ——— οἱ δὲ ἵππους
Πώλους εἰς ἀλκὴν ἄντις εἰς παραιβάτας.
——— ——— *Alii vero vertebant*
Equos ad pugnam rurſus adverſus eos, qui
e curribus pugnabant.

Heſychius: Παραιβάται, οἱ ἐπὶ τῶν δίφρων ἑστῶτες μαχόμενοι, οἱ κύριοι τῶν ἁρμάτων. Παραβάται, *qui in curribus ſtantes pugnant, domini curruum.* Vide & *Euſtathium* ad Il. ε. v 365. & conf *Schefferum* de Re Veh. Vet. L. II. c. 11. p. 153. *Lampium* Exerc. V. in Pſalm. XLV. p. 180. *Wolfium* Diſſ. de Appar. Philiſt. bellico ad 1 Sam. XIII, 5. p. 26. ſq. *Wichmannshauſen* Diſſ. de Curribus Bellicis, in Oriente uſitatis, p. 18. ubi inter alia obſervatur, quod qui παραβάτης aliis dicatur, *Platoni* etiam & *Homero* Il. ψ. ἀναβάβαται audiant. Et p. 19. ex *Strabonis* Lib. 15. verba hæc adducuntur: Δύο δ' εἰσὶν ἐπὶ τῷ ἅρματι ἀναβάται. *Duo autem ſunt in curru aſcenſores.* Vox occurrit etiam Exod. XV, 4. ubi nihil pro illa in textu Hebr. legitur. Unde Gloſſ. MS. in Cant. Script. Ἀναβάτας. τὰς ἐπικαθημένας τοῖς ἵπποις. Ἀναβάτας, *inſidentes equis. Heſychius:* Ἀναβάτης, ἵππεα ὀχιυτής. Ἀναβάτης, *qui equum conſcendit.*

Ἀναβάτης εἰμί, eques ſum. רכב Eſ XXX, 16. ἐπὶ κούφοις ἀναβάταις (Sic enim legend. pro ἀναβάταις) ἐσόμεθα, *in velocibus* ſc. jumentis *equites erimus.*

Ἀναβιβάζω, aſcendere facio, educo, perduco. דלה pih. eveho, *Aqv.* Pſalm. XXIX, 1. הוריד hiph. a ירד deſcendere facio, 2 Par. XXIII, 20. ἀνεβίβασε τὸν βασιλέα εἰς οἶκον, *perduxerunt regem in domum.* העביר hiph. tranſire facio, 2 Reg. II, 8. ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς Μαναὶμ. *perduxerunt illum Manaem.* העלה hiph. & Kal, Gen. XXXVII, 27. ἀνεβίβασαν τὸν Ἰωσὴφ ἐκ τοῦ λάκκου, *educebant Joſephum ex fovea.* Exod XVII, 13. ἀνεβίβασας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, *eduxiſti nos ex Ægypto.* Vid. & Exod. XXXII. 4. 8. Jud II, 1. Exod. XXXII. 6. ἀνεβίβασεν ὁλοκαύτωματα, *offerebat holocauſta.* Vid & Num. XXIII, 4. Joſ. VIII 31. Eſ. LVII, 7. *Heſychius:* Ἀναβιβάζων, ἀναφέρων. Ἀναβιβάζων, *offerens.* Lev. II, 12. ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἀναβιβασθήσεται, *ad altare non perducetur.* Num. XXII, 41. ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ Βάαλ, *perducebant illum ad columnam Baal.* Conf. Matth. XIII, 47. & quæ ad h. l ex *Herodoto* notat *Raphelius* p 163. Jer. LI, 27. ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον, *adducite adverſus illam equitatum.* הרכיב hiph. equitare facio, Gen XLI, 43. & 2 Par. XXXV. 24. ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα, *curruì illum imponebat.* Vid. & Exod. IV, 20. Eſth. VI, 9 קדש pih. ſanctifico, Jer. LI, 28.

Ἀνε-

Ἀναβίωσις, qv. reviviſcentia. 2 Macc VII, 9. *Heſychius:* Ἀναβίωσις, ἀνανέωσις ζωῆς. Ἀναβίωσις, *renovatio vitæ.*

Ἀναβλαστάω, progermino. צמח Job. V, 6. VIII, 19.

Ἀναβλέπω, oculos attollo, ſuſpicio. אור illuminor, 1 Reg. XIV, 27. הביט hiph. a נבט intueor. Gen. XV, 5. Eſ. XLII, 18. נשא elevo. Gen. XIII, 14. XVIII, 2. ערג vociferor, Joel I, 20. פנה aſpicio, reſpicio, Eſ. VIII, 21.

Ἀνάβλεψις, viſus recuperatio. פקח־קוח apertio carceris, vel omnimoda apertio, Eſ. LXI, 1. שמרות plur. vigiliæ, 11. palpebra, *Symm.* Pſ. LXXVI, 4.

Ἀναβλύζω, ſcaturio, erumpo. נבע *Aqv. Symm.* Prov. XVIII, 4. הביע hiph. a נבע eructo, *Aqv. Theod.* Prov. I, 23.

Ἀναβόαω, clamo, exclamo. הריע hiph. a ריע clango, Joſ. VI, 10. צעק 1 Reg. IV, 13. ἀνεβόησεν φωνὴν μεγάλην, *clamavit voce magna.* Vid. & Ezech. XI, 13. Dan. VI, 20. נשע attollo, elevo, Gen. XXVII, 29. נשא קול Gen. XXI, 16. עלה aſcendo, 2 Reg. XXIII, 10. צעק Gen. XXVII, 34. קרא 1 Reg. XVII, 18. Jon. I, 14. III, 8. 2 Macc. XII, 37. τὴν μεθ' ὕμνων κραυγὴν ἀναβοήσας, *clamorem cum hymnis extollens.*

Ἀναβόλαιον, amiculum, pallium. מעטפות plur. amicula, *Symm.* Eſ. III, 20. ἀναβόλαια. *Hieronymus: Mutatoria autem & pallia*, quæ ſignificantius *Symmachus* transtulit ἀναβόλαια, *ornamenta ſunt veſtium muliebrium, quibus humeri & pectora teguntur.*

Ἀναβολή, amictus, & ſpeciatim pallium. חצן lacertus, ora veſtimenti. Neh. V, 13. τὴν ἀναβολήν μου ἐξετίναξα, *pallium meum excuſſi.* כנף ala, ora, Ezech V, 3. συμπεριλήψῃ αὐτὰς τῇ ἀναβολῇ σου, *comprehendas illos pallio tuo.* Ita *Lucianus* Timon. T. I. Opp. p. 159. σωφρονικὸς τὴν ἀναβολήν, *qui frugalitatem pallio præfert*, ut bene interpretatur *Barlæus*, qui etiam ἀναβολὴν pro *pallio* uſurpari docet, ἀπὸ τῶ ἀναβιβλῆσθαι, *quod in utrumque humerum rejiceretur.* מפשעה coxendix, 1 Par. XIX, 4. ἀφεῖλε τῶν μαστῶν ἕως τῆς ἀναβολῆς, *præcidit tunicas usque ad amiculum.* Lex vet. Ἀναβολή, *amiculum, amictus.* Conf. *Ælianum* Var. VII, 9. & *Perizonium* ad eund. p. 489. ſq.

Ἀναβράζω, bullire facio, vi æſtus & agitationis ejicio, exſi ire facio, educo נער excutio, *Aqv.* Exod XIV, 27. ἀνέβρασεν, *vi æſtus maris ejecit.* קלקל pih. a קלל expolio, lævigo. Ezech. XXI, 21. τῶ ἀναβράσαι ῥάβδον, *ut virgam, vel ſagittam exſilire faciat.* רמם vermifico, *Incert.* Exod.

XVI, 20. ἀνάβρασιν. Sap. X, 19 ἐκ βάθους ἀβύσσου ἀνάβρασιν αὐτὰς, *ex profundis abyſſi eduxit ipſos.*

Ἀναβράσσω, ferveo, ſubſilio. מרקחה conditura, pigmentum, *Symm.* Job. XLI, 23. ἀναβρασσομένην ἄρτυσιν, *ebulliens condimentum.* רקר ſubſilio, Nah. III, 2. ἅρματος ἀναβράσσοντος, *currus ſubſilientis.*

Ἀναγωγότερον, inſolentius. 2 Macc XII, 14. ἀναγωγότερον ἐχρήσαντο, *inſolentius agebant.* Eſt compar. ab ἀνάγωγος, qui *Heſychio* ὑβριστὴς, *ſuperbus, inſolens.* Gloſſ. Vet. *Petulantia* ἀναγωγία, περιττεία. Conf. *Suicerum* Theſ. T. I. p. 254.

Ἀναγγέλλω, annuncio, indico, expono, enarro. אחוה indicatio, Job. XLI, 17. Dan. V, 13. אמר dico, loquor, Gen. XLVIII, 1. Pſ. CI, 24. דבר pih. edico, alloquor, Joſ. IV, 10. הניע hiph. a נגע eructo, Prov. XV, 2. הניר hiph. a נגר 4 Reg. VII, 9. ἀναγγείλωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, *annunciemus domui Regis.* Vid. & v. 11. Eſ. VII, 2. Jer. XXXI, 10. & conf. Marc. V, 14. Dan. II, 2. τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὸ ἐνύπνιον, *ut exponerent Regi ſomnium.* Dan. IX, 23. ἐγὼ ἦλθον ἀναγγεῖλαί σοι, *ego veni, ut tibi exponam.* הניע hiph. a נגע pertingere facio, 1 Reg XIV, 9. הוריע hiph. a ירע ſcire facio, Deut. VIII, 3. XII, 4. 5. דורע Chald. aph. Dan. II, 9. ἐὰν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀναγγείλητέ μοι, *ſi ſomnium mihi non exponatis.* Vid. & v. 26. הורה hiph. a ירה doceo, Deut. XXIV, 8. Job. XXVII, 11. Eſ. II, 3. השיב hiph. a שוב redire facio, it. reſpondeo, Deut. I, 22. השיב דבר reſpondeo verbum, Gen. XXXVII, 13. השמיע audire facio, Jer IV, 16. XLVI, 14. XLVIII, 4. השמעות auditio, Ezech. XXIV, 26. הוה pih. Job XV, 17. Pſ. XVIII, 2. חוי: החוי Chald. pah. & aph. Dan. II, 4. 9. 24. 27. יען conſulo, Eſ. XLI, 21. מ־ל dico, Gen. XXI, 7. ספר narro, Job. XV, 17. Pſalm. XXI, 34. Eſ LII, 15. עלה aſcendo, Eſ. LIII, 2. צמח germino, Eſ. XLII, 9. קרא voco, it. lego, Eſ. XXXVI, 18. ראה video, Eſ. XXX, 10. *Heſychius*: Ἀναγγέλλει, κηρύσσει, λέγει. Ἀναγγέλλει, *prædicat, dicit.*

Ἀναγινώσκω, lego. גלה revelo, Jer. XXXII, 11. קטר adoleo, Amoſ. IV, 4. קרא Exod. XXIV, 7. & alibi paſſim.

Ἀναγκάζω, cogo, Judith. VIII, 26. 2 Macc. I, 6. 7.

Ἀναγκάζων, coactor. שטר moderator, Prov. VI, 7.

Ἀναγκαῖος, neceſſarius. 2 Macc. IX, 21. ἀναγκαῖον ἡγησάμην, *neceſſarium duxi.*

Ἀναγκαιότατος, ſumme neceſſarius. Prolog. Sirach.

Ἀναγ-

Ἀναγκασμὸς, coactio. גזל rapina, *Incert.* Lev. VI, 2.

Ἀνάγκη, neceſſitas, anguſtia, afflictio, calamitas, coactio, vinculum. זועה commotio, Jer. XV, 4. יד עמל manus moleſti, Job XX, 22. לענה abſinthium, Jer. IX, 14. ἐγὼ ψωμίζω αὐτὰς ἀνάγκας, *ego cibabo eos anguſtiis.* מצוק anguſtia, Pſ. CXVIII, 42. θλίψεις καὶ ἀνάγκαι ἥυρισάν με, *afflictiones & anguſtiæ acciderunt mihi.* מצוקה idem, Soph. I, 16. ἡμέρα θλίψεως καὶ ἀνάγκης, *dies afflictionis & anguſtiæ.* צר anguſtia, Job. VII, 11. λαλήσω ἐν [ἀνάγκῃ ὧν τῷ πνεύματός μου, *loquar in anguſtia ſpiritus mei.* Job. XV, 24. ἀνάγκη δὲ καὶ θλῖψις αὐτὸν καθέξει, *anguſtia vero & afflictio illum conſtringent.* צרה idem, Job. XXVII, 9. ἐπελθούσης αὐτῷ ἀνάγκης, *cum venerit ſuper eum anguſtia.* Ep. Jer v. 32. ἐν ἀνάγκῃ ἄνθρωπον ὄντα, *hominem in anguſtia conſtitutum.* Conf. *Druſium* Quæſt. Ebr. L. III. qv 78. & *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 81. 2 Macc. VI, 7. ἤγοντο δὲ μετὰ πικρᾶς ἀνάγκης, *ducebantur autem cum acerba vi.* 2 Macc. XV, 2. τῶν δὲ κατ' ἀνάγκην συνεπομένων αὐτῷ, *cum autem illi vi coacti ſequerentur illum.* 3 Macc. IV, 9. κατήχθησαν δὲ θηρίων τρόποι ἀγόμενοι σιδηροδέσμοις ἀνάγκαις, *deducebantur autem ferarum ad inſtar abrepti ferreis vinculis.* Inde ἀναγκαῖον aliquando idem ac δεσμωτήριον. Vide *Heſychium* & *Harpocrat.* in Ἀναγκαῖον.

Ἀνὴρ ἐν ἀνάγκαις, ſcil. ὤν, vir, qui eſt in anguſtiis. אביון egenus, Job. XXX, 25. ἐστέναξα ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις ſc. ὄντα, (conf. Job. XXXVI, 19.) *ingemiſcebam videns hominem, qui erat in anguſtiis.* Conf. *Schwartzium* l. c. Ἐν ἀνάγκῃ ὤν, qui eſt in anguſtia. איש מצוק vir anguſtiæ, 1 Reg. XXII, 2. πᾶς ἐν ἀνάγκῃ ὤν, *omnis qui erat in anguſtia.*

Ἀνάγκη ἔχει, neceſſitas tenet *aliquem.* הציק hiph. incedere facio, adigo. Job. XVIII, 15. σχέτω δὲ αὐτὸν ἀνάγκη, *teneat autem illum neceſſitas.*

Ἀνάγλυφα, ſculpturæ. פסורים *Symm* 3 Reg. VI, 18.

Ἀναγνία, impietas, ſcelus. 2 Macc. IV, 13.

Ἀναγνωρίζομαι, agnoſcor, notus fio. התודע hithp. a ידע notum facio me, agnoſcendum me præbeo. Gen. XLV, 1. Conf. Act. VII, 13.

Ἀνάγνωσις, lectio. מקרא Neh. VIII, 10. Vid. & 3 Eſdr. IX, 49.

Ἀναγνώστης, lector. 3 Eſdr. VIII, 9. 10. 21.

Ἀναγραφὴ, perſcriptio, ſcripta relatio. 2 Macc. II, 13.

Ἀναγράφω, perſcribo, in acta refero. כפר *Symm.* Pſalm. XXI, 31. 1 Eſdr. I, 24. 32. 43.

Ἀνάγω, ſurſum duco, eveho, elevo, ſuſtollo, educo, reduco, offero, duco, & Ἀνάγομαι, proficiſcor, defero. גרר rumino, Lev. XI, 7. הביא hiph. a בוא venire facio, Num. XX, 4. Ezech. XXXII, 9. הוביל hiph. a יבל affero, Jer. XXXI, 9. הוציא hiph. a יצא educo, 2 Par. VI, 5. Jer. VII, 21. העלה hiph. ſurſum veho, 1 Reg. II, 6. κατάγει εἰς ᾅδην, καὶ ἀνάγει, *ducit in infernum, & reducit.* Conf. Sap. XVI, 13. 3 Reg. III, 15. ἀνήγαγεν ὁλοκαυτώσεις, *offerebat holocauſta.* Conf *Cl. Elsnerus* ad Act. VII, 41. p. 393. & *Raphelii* Annot. ex *Herodoto* ad eund. loc. p. 338. 4 Reg. II, 1. ἐν τῷ ἀνάγειν Κύριον ἐν συσσεισμῷ τὸν Ἠλιοῦ ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν, *cum elevaret Dominus in turbine Eliam usque in cœlum.* 2 Par. VIII, 8. ἀνήγαγεν αὐτοὺς εἰς φόρον, *fecit illos tributarios.* Pſ. XXIX, 3. ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου, *eduxiſti ex inferno animam meam.* Vid. & Pſ. XXXIX, 2. LXX, 22. Pſ. CI, 25. μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν, *ne auferas me in dimidio dierum.* Pſ. CXXXIV, 7. ἄνεμον ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, *qui ſuſtollit nubes ex extremo terræ.* Vid. & Jer. LI, 16. השיב redire facio, hiph. a שוב Gen. XLII, 37. Jer XXXIV, 12. נהג duco, deduco. Pſ. LXXVII, 57. ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ, *duxit illos tanquam gregem in deſerto. Heſychius*: Ἀνάγεται, ὁδηγεῖται. Ἀνάγεται, *in via ducitur.* 2 Macc. V, 9. πρὸς Λακεδαιμονίους ἀναχθείς, *ad Lacedæmonios profectus.* Sic *Ælianus* Var. I, 15. εἰς Λιβύην ἐκ τῆς Σικελίας ἀνάγεσθαι, *e Sicilia proficiſci in Libyam.* 2 Macc. VI, 10. δύο γυναῖκες ἀνήχθησαν περιτετμηκυῖαι τὰ τέκνα αὐτῶν, *duæ mulieres delatæ ſunt, quod liberos ſuos circumciderint.*

Ἀναγωγὸς, diſſolutus, remiſſus, qui eſt ſine diſciplina, petulans, protervus. *Heſychius*: Ἀνάγωγος. ὑβριστής, ὁ μὴ τῆς διὸσης ἀγωγῆς τετυχηκώς. Ἀνάγωγος, *injurioſus, qui juſtam diſciplinam non habet.* Idem: Ἀναγώγους, ἐκλελυμένους Ἀναγώγους, *ſolutos*, i. e juxta *Gujetum*, male educatos Gloſſ. Vet. *Petulantia.* ἀναγωγία, προπέτεια. 2 Macc. XII, 14. οἱ δὲ ἔνδον ἀναγωγότερον ἐχρῶντο, *qui vero intus erant, petulantius*, vel *protervius agebant.*

Ἀναδείκνυμι, oſtendo, deſigno, creo. 3 Eſdr. I, 34. ἀνέδειξεν βασιλέα ἀντὶ Ἰωσίου, *creabant regem pro Joſia.* Vid. & v. 38. 44. 3 Eſdr. II, 3. 2 Macc. IX, 23. 25 XIV, 12. 26 2 Macc. X, 11. ἀνέδειξεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων Λυσίαν, *rebus Lyſiam præfecit.*

Ἀνάδειξις, oſtenſio, Sir. XLIII, 7.

Ἀνα-

Ἀναδενδράς, arbuſtum, it. vitis arbuſtiva, i. e. ſurſum ſcandens in arborem. ענף ramus, Pſ. LXXIX, 11. פארה ramus, Ezech. XVII, 6.

Ἀναδέχομαι, recipio, eligo. 2 Macc. VI, 19. θάνατον μᾶλλον ἢ τὸν βίον ἀναδεξάμενος, *mortem præ vita eligens.*

Ἀναδίδωμι, repullulo, regermino. Sir. I, 20. ὕστερον αὐτῷ ἀναδώσει εὐφροσύνη, *tandem ipſi repullulabit lætitia. Phavorinus:* Ἀναδίδωμι, ἀνίσχω, ἀναβλαστάνω, ἀνίημι, ἐκφύω. καὶ ἀναδίδωσιν, ἀντὶ τοῦ ἀναβλαστάνει, ἀναπέμπει. Ἀναδίδωμι, *orior, regermino, emitto, enaſcor. Et* ἀναδίδωσιν, *regerminat, emittit.*

Ἀνάδυσις, emerſio, Sap. X X, 7. ξηρᾶς ἀνάδυσις γῆς ἐθεωρήθη, *aridæ emerſio terræ conſpecta eſt.*

Ἀναδύομαι, ſecedo. יקע ſubmergor, *Al.* Jer. LI, 59. ἀναδύσεται Βαβυλών, *ſubmergetur Babylon. Heſychius:* Ἀναδύομαι, φεύγω. ἀναίνομαι, ἀποχωρῶ. Ἀναδύομαι, *fugio. Nunc recuſo, ſecedo.*

Ἀναζεύγνυμι, revertor, caſtra moveo, proficiſcor. נסע proficiſcor, Exod. XIV, 15. XL, 33. 37. Conf. 1 Macc. XI, 22. Judith. VII, 1. ἀναζευγνύειν ἐπὶ Βετελουά, *ut caſtra moverent contra Betuliam.* Ita *Philoſtratus* de Vit. Sophiſt. L. I. p. 514. ὁ δ' οὐκ ἂν ἀνέζευξεν, *ille vero caſtra non moviſſet.* Judith. XVI, 19. ἀνέζευξεν ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, *revertebatur unusquisque domum ſuam.* 1 Macc. XII, 32. ἀναζεύξας ἦλθεν εἰς Δαμασκὸν, *revertens veniebat Damaſcum.* 2 Macc. XIII, 26. ἀνέζευξεν εἰς Ἀντιόχειαν, *revertebatur Antiochiam. Heſychius:* Ἀναζεύξας, ὑποστρέψας, ἐκ μεταφορᾶς ἁρμάτων. Ἀναζεύξας, *revertens, metaphora deſumta a curribus,* quibus ſcilicet diſceſſuri equos denuo jungunt.

Ἀναζέω, ferveo, ebullio. הרתיח hiph. a רתח Job. XLI, 23. פרח effloreo, Exod. IX, 9. φλυκτίδες ἀναζέουσαι, *puſtulæ efflorescentes.* 2 Macc. IX, 9. ὥστε καὶ ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ σκώληκας ἀναζεῖν, *ita ut etiam ex corpore ejus vermes ſcaturirent.*

Ἀναζητέω, requiro, inquiro, ſtudioſe quæro. בקש pih. Job. X, 6. דרש Job. III, 4. 2 Macc. XIII, 21. ἀνεζητήθη, καὶ κατειλήφθη, *ſtudioſe quæſitus, & comprehenſus eſt,*

Ἀναζυγή, expeditio, iter, caſtrorum motio. נסע profectio. Exod XL, 35. ἐν πάσαις ταῖς ἀναζυγαῖς αὐτῶν, *in omnibus itineribus eorum.* Gloſſ. in Octat. Ἀναζυγαῖς, ἀναλύσεσιν, ἐπανασροφαῖς. Ἀναζυγαῖς, *diſceſſibus, reverſionibus.* 2 Macc. IX, 2 ἀσχήμονα τὴν ἀναζυγὴν ποιήσασθαι, *turpiter redire.* Vid. & 2 Macc. XIII, 26.

Ἀνα-

Ἀναζώννυμι, accingo. חגר Prov. XXXI, 17. ἀναζωσαμένη ἰσχυρως τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, *ſuccingens fortiter lumbos ſuos.*

Ἀναζωπυρέω, rurſus & de novo inflo, reſuſcito, recreo. חיה reviviſco, Gen. XLV, 27. ἀνεζωπύρησε (ſubaudiendum videtur ἑαυτὸ) τὸ πνεῦμα Ἰακὼβ, *reviviſcebat ſpiritus Jacobi.* Ita eſt 1 Macc. XIII, 7. ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα λαοῦ, *reviviſcebat ſpiritus populi.* Gloſſ. in Octat. Cod. *Fabric.* Ἀνεζωπύρισεν, (ſcrib. Ἀνεζωπύρησεν) ἀνεκτήσατο τὴν ψυχὴν καὶ ἀνεκαίνισατο. Ἀνεζωπύρησεν, *recuperabat animam, & renovabat ſe.* Ita & in Gloſſ. Octat. *Cel. Montfaucon.* in Bibl. *Coiſlin.* editis p. 494. ubi præterea additur: καὶ παρεμυθήθη. *& ſolatium accipiebat.* Gloſſar. in N. T. *Cl. Alberti* evulgatum, p. 161. Ἀναζωπυρεῖν, ἀναφλέγειν. ἀνακτᾶσθαι. Ἀναζωπυρεῖν, *rurſus accendere, recreare. Heſychius*: Ἀναζωπυρεῖν, ἀναγεῖραι. Ἀναζωπυρεῖν, *reſuſcitare.* Idem: Ἀναζωπυρῆσαι, ἀνακτᾶσαι, ἀναγεῖραι, ζωῶσαι. Ἀναζωπυρῆσαι, *renovare, reſuſcitare, vitam reddere.* Conf. Auctores citatos *Wolfio* ad 2 Tim. I, 6. p. 500. Deſcendit autem verbum ex ἀνὰ & ζωπυρεῖν, *incendere, refocillare*, & hoc derivatur ἀπὸ τῆς ζωπύρας, quod follem, vel flabellum ſignificat, quibus fabri ignem exufflant. *Heſychius*: ζωπύρας, φυσητῆρας ζωτικὰς, οἷς οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ ἐκφυσῶσι. (Sic enim ex *Phavorino* & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. legend. pro ἐκφυσσᾶ) Ζωπύρας, *flabella vivifica, quibus fabri ignem exufflant.* Vi vocis ergo ἀναζωπυρεῖν nihil aliud eſt, quam aliquid, quod extinctum, rurſus & de novo inflare.

Ἀναζώω, reviviſcere facio. חיה pih. vivifico. *Symm.* Hab. III, 1. ἀναζώωσον.

Ἀνανθάλλω, refloreſco, revireſco, it. florere facio. הפריח hiph. Ezech. XVII, 24. ἀνανθάλλων ξύλον ξηρὸν, *faciens ut revireſcat arbor arida.* Conf. Sir. I, 15. XI, 22. L, 11. & Phil. IV, 10. עלז exulto, Pſ. XXVII, 7. ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου, *reviruit caro mea.* Conf. Sap. IV, 4. Sir. XLVI, 15. XLIX, 11. שלף extraho, educo, *Aqv.* Pſ. CXXVIII, 6. ἀνέθαλεν, *reviruit.*

Ἀνάθημα, res diris vel internecioni devota. חרם Deut. VII, 26. XIII, 17. XX, 17. Joſ. VI, 17. VII, 12 & alibi. Vid. & Lev. XXVII, 28. 29. ubi pro ἀνάθημα in Cod. *Alex.* rectius legitur ἀνάθεμα. *Heſychius*: Ἀνάθεμα, ἐπάρατος, ἀκοινώνητος Ἀνάθεμα, *maledictus, excommunicatus.* חרמה Horma, nomen loci, ab execratione ſic dicti, Num. XXI, 3. Vide & 2 Macc. II, 13. & plura de hac voce, ejuſque differentia ab ἀνάθημα apud *Wolfium* ad Rom. X, 3. p. 170. ſq. & Auctores ibi laudatos. Adde *Cl. Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. p. 85.

Ἀνω-

Ἀναθεματίζω, exſecror, diris devoveo. החרים hiph. Deut. XIII, 15. ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτὴν. devotione devovebitis illam. In Cod. quodam ſcriptum fuiſſe ſuſpicor ἀναθέματι ἀναθεματιεῖς αὐτὴν Inde enim procul dubio Gloſſ. in Octat. Ἀναθέματι ἀναθεματιεῖς, ἀφανισμῷ ἀφανιεῖς τὰς πόλας. Ἀναθέματι ἀναθεματιεῖς, *perditione perdes ſtolia.* Quæ lectio etiam cum textu Hebr. magis convenit. Vid. & Deut. XX, 17. Joſ. VI, 21. Dan. XI, 44. הכה hiph. a נכה percutio, Deut. III, 3. Conf. de hoc verbo *Schwartzii* Comm. Crit. p. 87.

Ἀναθεματισμένον, quod diris devotum eſt. חרם Num. XVIII, 14. *Phavorinus:* Ἀναθεματισμένος, ἐπάρατος, ἢ ἀκοινώνητος, *maledictus, vel excommunicatus.*

Ἀνάθημα, Donarium, Deo ſacrum & ſuſpenſum in templo donum. 2 Macc IX, 16. καλλίσοις ἀναθήμασι κοσμήσειν, *ſe pulcherrimis donariis* (templum) *exornaturum.* Vid. & Judith. XVI, 17. ubi in Cod. *Alex.* pro ἀνάθημα rectius ſcribitur ἀνάθημα, & 3 Macc. III, 17. *Heſychius:* Ἀνάθημα, κόσμημα. Ἀνάθημα, *ornamentum.* Conf. *Raphelii* Annot. ex *Herodoto* ad Luc. XXI, 5. p. 269. & Auctores laudatos in v. Ἀνάθημα.

Ἀναθυμίασις, ſuffitus. תימרת *Symm.* Cant. III, 6.

Ἀναίδεια, impudentia. Sir. XXV, 24. ὀργὴ καὶ ἀναίδεια, *ira & impudentia.*

Ἀναιδεύομαι, impudenter me gero. העז hiph. ab עז obduro. *Theod.* Prov. VII, 13. ἠναιδεύσατο ἐν προσώπῳ αὐτῆς, *impudenter ſe geſſit vultu ſuo. Suidas:* Ἠναιδηκότες ἀναισχυντήσαντες. Ἠναιδηκότες, *qui impudenter ſe geſſerunt.*

Ἀναιδῶν, impudenter, *Symm.* Job. XV, 4. Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 803.

Ἀναιδής, impudens, it. durus העז hiph. ab עז obduro, Prov. VII, 13. ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ, *impudenti autem facie allocuta eſt illum.* Vid. & *Symm.* Eſ. XXXIII, 19. מהחצפה part. fœm. aph. Chald. a חצף accelerans, Dan. II, 15. ἡ γνώμη ἡ ἀναιδὴς, *decretum durum. Heſychius:* Ἀναιδὴς, σκληρὸς, ἀναισχυντος Ἀναιδὴς, *durus, impudens.* נזעם part. niph. indignabundus, Prov. XXV, 24. πρόσωπον ἀναιδὲς γλῶσσαν ἐρεθίζει, *facies impudens linguam irritat.* נצחת part. fœm. niph. a נצח pervincens, i. e ſumme pertinax, it. æterna, perpetua, Jer. VIII, 5. עז robuſtus, Deut. XXVIII, 50. ἔθνος ἀναιδὲς προσώπῳ, *gens impudens facie* Dan. VIII, 23. Vid. & Baruch. IV, 11. עז robur Eccleſ. VIII, 1. צוה pih. præcipio, 1 Reg. II, 31. ἀναιδεῖ ὀφθαλμῷ, *impudenti oculo* Conf. Sir. XXVI, 12.

'Ανα δῶς ὑφίσταμαι, impudenter subsisto. העז hiph. ab עזז Prov. XXI, 29.

'Αναίρεσις, sublatio, cædes, internecio, it. elevatio, exaltatio. הרג infin propr. interficiendo Num. XI, 15. ἀπόκτεινόν με ἀναιρέσει, *occidendo occidas me.* Judith. XV, 3. εἰς τὴν ἀναίρεσιν αὐτῶν, *ad internecionem illorum.* 2 Macc. V, 13. νέων καὶ πρεσβυτέρων ἀναιρεσις *juniorum & seniorum cædes Hesychius:* 'Αναίρεσις, ἡ τῆς κάρας ἐκτομὴ καὶ ἄλλως θανατῶσαι. 'Αναίρεσις, *capitis amputatio; vel cum quis alio modo aliquem occidit.* רמה excelsum, Jud. XV, 17.

'Αναιρέω, tollo, occido, suscipio. אבד pih. pereo, *Aqv. Symm.* Job. IV, 11. ἀνελεῖ. בצע pih. succido, reseco, Job. VI, 9. הכה hiph. a נכה percutio, Jos. XI, 12. ἀνεῖλεν αὐτοὺς ἐν στόματι ξίφους, *percutiebat illos ore gladii.* Vid. & Jos. XII, 1. 7. Es. XXXVII. 36. המית hiph. a מות occido, Jer. XXVI, 15. 19. XLI, 8. הרג occido, Jud. VIII, 12. ἀνεῖλε τὸν Ζεβὲε, *occidebat Zebee*, Vid. & 2 Reg. X, 18. *Hesychius:* 'Ανεῖλεν, ἐφόνευσεν. 'Ανεῖλεν, *occidebat.* הרג הרגים occisio occisorum, Es. XXVII, 7 הרגה occisio, Jer. VII, 30 הרים hiph. a רום exalto, ἀνέλεσθε τὰ πυρεῖα τὰ χαλκὰ, *tollite thuribula ærea.* הריק hiph. a ריק evacuo, Exod. XV, 9. חלל confossus, *Aqv. Symm.* 2 Reg. I, 22. ἀνῃρημένων, *occisorum.* לקח capio, accipio, Exod. II, 5. ἀνείλετο αὐτὴν, *tollebat illam* sc. arcam. מות morior, Num. XXXV, 31. משה extraho, Exod. II, 10. ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην, *ex aqua illum sustuli.* נשע fero, porto, Jos. IV, 3. Dan. I, 16. פגע irruo. 3 Reg. II, 30. 32. קטל Chald. occido, Dan. II, 13. 14.

'Αναίσθητος, sensu carens, stupidus. נבל stultus, *Theod.* Prov. XVII, 22. בלי־דעת sine scientia, *Symm.* Job. XXXVI, 16. נבל stultus.

'Αναίτιος, innocens, insons, culpæ expers. נקי Deut. XIX, 10. 13. חנם gratis, sine causa, *Symm.* Job. XXII, 26. צדיק justus, *Symm.* 2 Reg. IV, 11. תם integer, *Inc.* Job. IX, 20. *Hesychius:* 'Αναίτιος, ἀθῷος, ἀνέγκλητος. 'Αναίτιος, *innocuus, inculpabilis.*

'Αναιτίως, immerito. חנם gratis, sine causa. *Symm.* Ps. XXXIV, 8. בלי־פשע sine prævaricatione, sine crimine, *Symm.* Job. XXXIV, 6.

'Ανακαινίζω, renovo. חדש: התחדש pih. & hithp. Ps. CII, 5. CIII, 31. Thren. V, 21. עכר conturbo, Ps. XXXVIII, 3. Vid. & 1 Macc. VI, 9.

'Ανακαίω, comburo, accendo. הבעיר hiph. Ezech. V, 2. חדליק

הוליך hiph. Ezech. XXIV, 10. Vid. & Jud. VII, 5. 1 Macc. XII, 28. Sir. IX, 9.

Ἀνακαλέω, voco, revoco, revertor. מקרא convocatio, Num. X, 2. נקב expreſſe nomino, Num 1, 17. τὰς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόματος, *vocatos nomine.* קרא Exod. XXXI, 2. XXXV, 28. שוב revertor, Jud XX, 48. ἀνεκάλεσαν εἰς τὰς υἱὰς Βενιαμείν, *revertebantur ad filios Benjamin.* *Al.* ibi habent ἀνεστρεψαν, *al.* ἐπεστρεψαν. *Heſychius*: Ἀνεκαλίσατο, ἀπέστρεψεν. Ἀνεκαλίσατο, *revertebatur.* תוגה hiph. a יגה mœrore afficio, *Symm.* Thren. I, 12. ἀνεκάλεσε, *revocavit.*

Ἀνακαλύπτω, detego, revelo. גלה Deut. XXII, 30. οὐκ ἀνακαλύψει συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς, *non deteget operimentum patris.* Job. XXXIII, 16. ἀνεκαλύπτει νοῦν ἀνθρώπου, *detegit mentem hominis.* Eſ. XXII, 14. ἀνακεκαλυμμένα ταῦτά ἐστιν ἐν τοῖς ὠσὶ, *revelata ſunt hæc in auribus.* חבש pih. ligo, obligo, Job. XXVIII, 1. יצא exeo, Jer. XXI, 12. ἵνα μὴ ἀνακαλυφθῇ ὡς πῦρ ἡ ὀργή μου, *ne tanquam ignis pateſiat ira mea.* עוה pih. perverto, Eſ. XXIV, 1. ערה pih. Eſ. III, 16.

Ἀνακάμπτω ſc. δρόμον, reflecto curſum, h. e. revertor. Conf. *Lamb. Bos* Elliptſ. p. 15. סור Jer. XV, 5. שוב Jud. XI, 29. 3 Reg. XII, 20. Jer. III, 1.

Ἀνακάμψασα ἀνακάμπτω, revertens revertor. שוב Jer. III, 1.

Ἀνάκειμαι, accumbo. 3 Eſdr. IV, 10 ἀνάκειται, αὐτὸς ἐσθίει καὶ πίνει, *ille accumbit, edit & bibit.* Conf quæ ex *Athenæo* notat *Cl. Elsnerus* ad Luc. VII, 37. p. 113.

Ἀνακεφαλαιόομαι, recapitulor, recognoſcor. גלה pih. abſolvor, perficior, finior. Pſalm. LXXI, 20. *Theod.* & *Quint. Ed.* ἀνεκεφαλαιώθησαν, quod *Cel. Montfauconus* exponendum putat, *recognitæ ſunt.*

Ἀνακλάω, refringo, reflecto. מלק ungue ſeco. *Samarit.* Lev. I, 15. & *Inc.* Lev. V, 8.

Ἀνακλίνω, reclino, diſcumbo. נטה inclino, *Aqv.* Prov. II, 2. ἀνακλινεῖς.

Ἀνάκλισις, accubitus. מכב circuitus. Cant I, 11. ubi tamen pro ἀνακλίσει legendum eſſe ἀνακυκλήσει conjicit *Cl. Grabius* Proleg. in LXX. Int. T IV. c. 4. §. 8. quia vox Hebr. aliàs ſæpe redditur κύκλος & κύκλωμα.

Ἀνάκλιτον, reclinatorium, locus, ubi diſcumbunt. רבידה ſtratum, Cant. III, 10.

Ἀνακοινόω, communico. 2 Macc. XIV, 20. τῷ ἡγεμόνος τοῦ πλή-

πλήθισιν ἀνακοινωσαμένω, *cum dux rem cum populo communicaſſet.*

Ἀνακομίζω, effero, deporto. 2 Macc. XII, 39. τὰ τῶν προπεπτωκότων σώματα ἀνακομισθῆναι, *corpora mortuorum deportare.*

Ἀνακόπτω, reſeco, præcido, inhibeo, ſedo. הלם obtundo. הלמו *Theod.* Jud. V, 22. ἀνεκόπησαν, *reſectæ ſunt.* Sap. XVIII, 23. ἀνέκοψε τὴν ὀργήν, *ſedabat iram.*

Ἀνακράζω, exclamo. הריע hiph. a ריע clango, Joſ. VI, 5. 1 Reg. IV, 5. זעק Ezech. XXI, 12. קרא Jud. VII, 20. Ezech. IX, 1. שׁעג rugio, Joel III, 16. תרועה clangor, Joſ. VI, 1.

Ἀνακρεμάζω, ſuſpendo. תלה *Incert.* 2 Reg. XVIII, 10. ἀνακρεμάσθη, *juſpenſus eſt.*

Ἀνακρίνω, ſcrutor, interrogo. חקר 1 Reg. XX, 12. ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου, *ſciſcitor parentem meum.* Vid. & Suſan. 48. 51. & conf. *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. N. T. p. 93.

Ἀνάκρισις, inquiſitio judicis, teſtium interrogatio. 3 Macc. VII, 5. ἄνευ πάσης ἀνακρίσεως καὶ ἐξετάσεως. Ubi *Grotius* notat, quod ἀνάκρισις ſit *teſtium interrogatio* Platoni 6. de Legibus, & allegat Act. XXV, 26.

Ἀνακροτέω, explodo, illudo. הלם confundo, *Theod.* Prov. XXIII, 35. ἀνεκρότησαν, *exploſerunt.*

Ἀνακρούω, in med. ἀνακρούομαι, pulſo, de inſtrumentis Muſicis. חחח video, 1 Par. XXV, 5. ὅτοι οἱ υἱοὶ Αἰμὰν τῷ ἀνακρουμένῳ (ſc. ἐν ὀργάνοις) τῷ βασιλεῖ, *hi filii Æman, qui pulſabat coram Rege inſtrumenta Muſica* הין pih. ejaculor, φωνὴν ἀνακρουομένων (ſc. ἐν ὀργάνοις) ἀνὰ μέσον ἀγαλλιωμένων, *vocem pulſantium inſtrumenta Muſica inter exultantes.* ברכר pih. a כרר ſubſilio, 2 Reg. VI, 14. Δαβὶδ ἀνεκρούετο ἐν ὀργάνοις, *David pulſabat inſtrumenta Muſica.* Vid & v. 16. נבא niph. propheto, 1 Par. XXV, 3 ἐν κιθάρᾳ ἀνακρουόμενοι ἐξομολόγησιν καὶ ὕμνησιν τῷ Κυρίῳ, *cithara canentes ad celebrandum & laudandum Dominum. Heſychius*: Ἀνεκρούσαντο, ἐκιθάριζον Ἀνεκρούσαντο, *cithara canebant.* שלה tranquillus ſum. Ezech XXIII, 42. φωνὴν ἁρμονίας ἀνεκρούοντο, *gratum concentum inſtrumentis Muſicis faciebant.*

Ἀνακτάομαι, reſtauro, recreo. נפש השׁיב animam redire facio, *Symm.* Pſ. XXII, 3. ἀνεκτήσατό με, *reſtauravit me.* 1 Reg. XXX, 12. ἀνεκτήσατο, *ad ſe rediit, recreavit ſe.* עדר pih, ab עדר ſtatumino, *Symm.* Pſ. CXLVI, 6. ἀνακτώμε-

ῆος, *recreans.* שבר frango, *Symm.* Pſ. CIII, 11. ἀναπαύσεται, *recreabit.*

Ἀνάκτορον, templum. מעון *Symm.* Pſalm. XXV, 6. Frequens alias vox de templo apud Poëtas, Tragicos inprimis, unde Critici ad *Ariſtophanis Aves* p. 578. Ἄνακτας τὰς Θεὰς. ἵνθεν καὶ ἀνάκτορα. τὰ ἱερά. Ἄνακτας, *Deos.* unde etiam ἀνάκτορα, *templa.* Vid. ill. *Spanhemium* ad *Callimach.* Hymn. in Apoll. v. 77. *Heſychius*: Ἀνάκτωρ Θεός. βασιλεύς. Ἀνάκτωρ, *Deus. rex.* Idem: Ἀνακτόρων. ναῶν, ἢ οἰκιῶν βασιλείων. Ἀνακτόρων, *templorum, vel ædium regum.*

Ἀνακύκλησις, circuitus. Vid. in Ἀνάκλισις.

Ἀνακυλίω, provolvo. Sir. XXXVII, 3. πόθεν ἀνεκυλίσθη καλύψαι τὴν ξηράν; *unde provoluta es, ut operias terram?*

Ἀνακύπτω, caput erigo, ſurſum ſpecto. נשא ראש attollo caput, Job. X, 15. ὃ δύναμαι ἀνακύψαι, *non poſſum caput attollere.* Sic Luc. XIII, 11. mulier quædam, corpore incurvata, dicitur μὴ δυναμένη ἀνακύψαι, *quod non potuerit caput erigere.* Et *Luciano* eodem ſenſu verbum ἀνακύπτειν uſurpari, obſervat *Cl. Elsnerus* ad Luc. l c. p. 239. Adde locis ab illo obſervatis *Lucianum* Timon. p. 140. & quæ ex *Joſepho* notat *Ottius* Spicil. ex eod. ad N. T. p. 181.

Ἀναλαμβάνω, ſuſcipio, attollo, recipio, apprehendo, capio, fero, porto, induo. השים hiph. a שום pono. Job. XXII, 22. ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς καρδίας, *recipe verba ejus in corde tuo.* חגר accingo Deut. I, 41. καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ & *capientes unusquisque arma.* Sic 2 Macc. X, 27. ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα, *capientes arma.* 2 Macc XI, 7. ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα, *capiens arma.* Et *Xenephon* Rer. Græc. L. II, p. 323 ἐπεὶ ἀνέλαβε τὰ ὅπλα, *cum arma cepiſſet.* Idem lib. cit. p. 322. ἀναλαβόντες οἱ περὶ Θρασύβουλον τὰ ὅπλα, *Thraſybulus cum ſuis arma capiens* נסע ad. do, Job XVII, 9 לקח 4 Reg. II, 9. πρὶν ἢ ἀνακλιφθῆναί με ἀπὸ σοῦ, *antequam attollar a te.* Ezech. VIII, 3. ἀνέλαβέ με τῆς κορυφῆς τῆς κορυφῆς, *apprehendit me in cincinno capitis.* נשא levo, Dan. IV, 31. τὰς ὀφθαλμὰς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέλαβον, *levabant oculos in cœlum.* נשא fero, tollo. Gen. XLV, 27. τὰς ἁμάξας, ἃς ἀπέστειλεν, ἆραι ἀναλαβεῖν αὐτὸν, *currus, quos miſerat, ut ferrent illum.* Exod. XIX, 4. ἀνέλαβον ὑμᾶς ὡς ἐπὶ πτερύγων, *portavi vos tanquam ſuper alas.* Amos. V. 26. ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ, *portaſtis tabernaculum Molochi.* Conf. ad h. l. *Spencerum* de Leg. Hebr. Ritt. Lib. III. c. 10. p m. 1183. & Auctores ibi laudatos. Num. XIV, 1. καὶ ἀνελαβοῦσα (ſc ἑαυτὴν) πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐδίδαξε φωνὴν, & *tollens ſe*, i. e. inſurgens, *tota congregatio clamorem edebat.*

Pſ XLIX, 17. ἀναλαμβάνεις διαθήκην μου διὰ στόματός σου, *aſſumis fœdus meum ore tuo.* Jer IV, 5 ἀναλαβόντες (ſc. ἑαυτὰς) φεύγετε εἰς Σιὼν, *ſurgentes fugite in Sion.* Jer. VII, 28. ἀνάλαβε ἐπὶ χειλέων θρῆνον, *aſſume in labiis lamentationem.* Conf. 2 Macc. I, 28. Similiter Thren. V, 13. ἐκλεκτοὶ κλαυθμὸν ἀνελάβετε, *electi fletum aſſument.* סבל bajulo, Eſ. XLVI, 4 ἐγὼ ἀναλήψομαι, καὶ σώσω ὑμᾶς, *ego bajulabo & ſervabo* נצל. ערר pih. ab ערר erigo, ſtatumino, Pſ. CXLV, 8. ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, *orphanam & viduam ſtatuminabit.* Vid. & Pſ. CXLVI, 6 עזר orno, Job. XL, 5. ἀνάλαβε ὕψος καὶ δύναμιν, *indue majeſtatem & potentiam.* Sic & Sir. L, 12 ἐν τῷ ἀναλαμβάνειν αὐτὸν στολὴν δόξης, *cum indueret ille veſtem gloriæ.* עלה aſcendo, 4 Reg. II, 11. ἀνελήφθη Ἠλιὰ ἐν συσσεισμῷ, *ſubvehebatur, attollebatur, aſcendebat Elias in turbine.* Conf. Sir. XLVIII, 9. 1 Macc. II, 58. Marc. XVI. 19. Act. I, 2. 11. 1 Tim. III, 16. ערך ordino, Jer. XLVI, 3. ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας, *aſſumite arma & clypeos.* Judith XIV, 3. ἀναλαβόντες ἕκαστοι τὰς παναπλίας αὐτῶν, *induentes hi gravem armaturam ſuam.* Conf. Eph. VI, 13. & ad h. l. *Lamb. Bos* p. 192. & *Elsnerum* p. 231.

Ἀναλάμπω, reluceo, ſplendeo. הגיה hiph. a נגה *Incert.* 2 Reg. XXII, 29. כהה non caligo, Eſ. XLII, 4. נשא attollo, Job. XI, 15. ἀναλάμψει σου τὸ πρόσωπον, *relucebit facies tua.* צלח irruo, Amos. V, 6. 2 Macc. I. 22. ὅτι ἥλιος ἀνέλαμψε, *cum ſol reluxiſſet.*

Ἀνάλγητος, carens dolore, it. qui ſine curis vivit. Unde phraſis ἡδὺς καὶ ἀνάλγητος, qui ſuaviter & ſine curis vivit. דבר שפתים verbum labiorum, Prov. XIV, 25. ἐν παντὶ μὲν μοχθοῦντι περισσὸν, ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάλγητος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται. *Apud omnes qui curant, multæ opes ſunt, qui autem ſuaviter & ſine curis vivit, in paupertate erit. Heſychius:* Ἀνάλγητοι, ἀνημερίς, ἢ ἀμοίρμονοι. Ἀνάλγητοι, *immiſericordes, vel curis vacui.*

Ἀναλέγω, colligo, recolligo. לקט pih. 1 Reg. XX 37. καὶ ἀνέλεξε τὸ παιδάριον Ἰωνάθαν τὰς ἀκίδας, *& colligebat puer Jonathan ſagittas.* 3 Macc. II, 22. ἀνελεξάμενος ἑαυτὸν, *recolligens ſeipſum.*

Ἀναλέγω λόγον, excipio ſermonem. חלט præciſe cognoſco, 3 Reg. XX, 33. ἀνελέξαντο τὸν λόγον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, *excipiebant ſermonem ex ore ejus.*

Ἀνάλειψις, defectus unctionis. משמן de oleo, oleum, *Sym.* Pſ. CVIII, 24.

Ἀνάλημμα, altitudo, it. munimentum, edita ſtructura, pars munimenti, quæ lorica dicitur. מלא nomen proprium loci muniti in urbe Hieroſolymitana, 2 Par. XXXII, 5 καὶ κατέ-

κατίσχυσε τὸ ἀνάλημμα τῆς πόλεως Δαβὶδ, *& instaurabat munimentum urbis David* Sir. L, 2. ἀνάλημμα ὑψηλὸν περιβόλου ἱεροῦ, *munimen excelsum ambitus templi. Suidas:* Ἀνάλημμα, ὕψωμα, στήριγμα. Ἀνάλημμα, *altitudo, munimentum.*

Ἀναλεκτήριον, collectorium, pera. כלי *Aqv.* 1 Reg XVII, 40.

Ἀναληπτέον, assumendum, ab ἀναλαμβάνω, assumo, 2 Macc. III, 13. ἀναληπτέα εἶναι, *hæc assumenda esse.*

Ἀναλημπτῆρες, vel ἀναληπτῆρες, forcipes, vel ut alii volunt, haustra. יעים. Ad quam Hebraicam vocem referri debeat, non ita certum est. *Aqv. Theod.* Jer. LII, 18. *Symm.* 4 Reg. XXV, 14.

Ἀναλίσκω, consumo. אכל edo, Jer. L, 7. Ezech. XV, 4. 5. הוסיף hiph. a יסף addo, adjicio, Prov XXIII, 28. πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται, *omnis transgressor destruetur.* כלה in Kal, & pih. Gen. XLI, 30. ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν, *consumet fames terram.* Es. XXXII, 10. ἀνήλωται ὁ τρυγητὸς, *consumta est vindemia.* כרת abscindo, Nah. I, 15. συντετέλεσται, ἀνήλωται, *consumtus, destructus est.* כוף pass Es. LXVI, 17. חוש festino. *Symm.* Eccles. II, 25. לביא leo immanis, *Theod.* Ps. LVI, 3. Drac. V, 16. ἀνήλουν αὐτὰ, *consumebant illa.* Formatur ab ἀναλόω.

Ἀναλογίζομαι, recogito, mecum reputo. חשב *Symm.* Ps. LXXVI, 6. ἀνελογιζόμην, *recogitabam.* Conf. Hebr. XII, 3.

Ἀνάλογος, proportione respondens, consentaneus. לעמת e regione, *Symm.* Eccles. VII, 15. ἀνάλογον τούτου, *huic consentaneum.*

Ἀναλόγως, convenienter, Sap. XIII, 5. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀναλόγως, κατὰ τὸ μέτρον τῆς τῶν δεχομένων δυνάμεως. Ἀναλόγως, *ad mensuram facultatis eorum qui capiunt. Hesychius:* Ἀναλόγως, ἴσως. Ἀναλόγως *æqualiter.*

Ἄναλος, sine sale, insulsus, insipidus. תפל cæmentum inconditum, *Aqv* Ezech. XIII, 10. XXII, 28. ἀνάλῳ, *re insulsa.* Conf. *Drusium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 593. קלי tostum, *Incert.* Lev. XXIII, 14.

Ἀναλύω, solvo, discedo, abeo, revertor, reduco Sir. III, 15. ὡς εὐδία ἐπὶ παγετῷ, οὕτως ἀναλυθήσονται σου αἱ ἁμαρτίαι, *sicut serenitate diei glacies solvitur, ita solventur peccata tua.* Judith. XIII, 1. ἐσπούδασαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀναλύειν, *festinanter servi ejus abibant* 2 Macc. IX, 1 ἐτύγχανεν Ἀντίοχος ἀναλελυκὼς ἀκόσμως ἐκ τῶν κατὰ τὴν Περσίδα τόπων, *Antiochus inglorius discedebat ex Persia.* 2 Macc. XII, 7. ἀνέλυσεν ὡς πάλιν ἥξων, *discedebat, tanquam iterum reversurus.* 2 Macc. XV, 28.

28. μετὰ χαρᾶς ἀναλύοντες, *cum gaudio discedentes.* Conf. *Perizonium* ad *Ælian.* Var. L. IV, 23. & *Elsnerum* Obs. ad Phil. I, 23. & quæ notavi infra in v. Λύω. Tob. II, 8. ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνίλυσε θάψας, *eadem nocte iterum abii ad sepeliendum mortuos.* Sap. II, 1. οὐκ ἐγνώσθη ὁ ἀναλύσας ἐξ ᾅδου, *non agnitus est, qui ex inferis reversus sit.* Sap. V, 12. τυφθεὶς ἀπὸ δυσίας εἰς ἑαυτὸν ἀνελύθη, *sectus aër statim ad se ipsum redit.* Sap. XVI, 14. οὐδὲ ἀναλύει ψυχὴν παραλαφθεῖσαν, *neque reducit animam, quæ recepta est.*

Ἀνάλωσις, consumtio. אכלה esca, vel comestio, Ezech. XV, 4. 6. מגרת perditio, Deut. XXVIII, 20. Vid. & Drac. v. 1.

Ἀναμαρτησία, innocentia. נקין *Symm.* Ps. LXXII, 13.

Ἀναμάρτητος, peccati expers, innocens. צמאה fœm. a צמא sitiens, Deut. XXIX, 19. μὴ συναπολέσῃ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον, *ne peccator una perdat innocentem.* 2 Macc. VIII, 4. μνησθῆναι τῶν ἀναμαρτήτων νηπίων, *meminisse infantum innocentum.* Vid. & 2 Macc. XII, 42.

Ἀναμένω, exspecto, it. permaneo, tardo. יחל pih. *Symm.* 1 Reg. XIII, 8. הכתיר hiph. cingo, *Aqv.* Prov. XIV, 8. קוה *pih.* Job. VII, 2. μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ, *mercenarius, qui expectat mercedem suam.* Vid. & Es. LIX, 11. & conf. Judith. VIII, 16. Sir. II, 7. VI, 20. 1 Thess. I, 10. Jer. XIII, 16. ἀναμενεῖτε εἰς φῶς, *expectabitis lucem.* שלש pih. triplico, *Aqv.* 1 Reg. XX, 19. τρεῖς ἡμέρας ἀναμενεῖς, *tres dies exspectabis.* Judith. VII, 10. ἀνάμεινον ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς σε, *permane in castris tuis.* 2 Macc. VI, 14. ἀναμένειν μακροθυμῶν, *patienter exspectat* Sir. V, 8. μὴ ἀνάμεινε ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον, *ne tardes converti ad Dominum.*

Ἀναμεταξύ, inter. בין *Aqv. Symm.* 1 Reg. XX, 3.

Ἀναμίγνυμι, misceo, commisceo. בלל *Aqv.* Gen. XI, 9. משח ungo, *Aqv.* Exod XXIX, 2. סיג scoria, Ezech. XXII, 18. ערב in form. Chald. Dan. II, 41. 43. רפס aspergo, Ezech. XLVI, 15.

Ἀναμιμνήσκω, recordor, in memoriam revoco. זכר & הזכיר Kal & hiph Gen. XLI, 9. τὴν ἁμαρτίαν μου ἀναμιμνήσκω σήμερον, *recordor hodie peccati mei.* Num. V, 15. θυσία μνημοσύνου ἀναμιμνήσκουσα ἁμαρτίαν, *victima recordationis, in memoriam revocans peccatum.* 2 Reg. XX, 24. 3 Reg. IV, 3. καὶ Ἰωσαφάτ, υἱὸς Ἀχιλοὺδ, ἀναμιμνήσκων, & *Josaphat, filius Achilud, erat commemorans,* vel *a commentariis.* Conf. *Ramiresium de Prado* Pentec. c. XII. p. 88. Sir. III, 14.

ἐν

ἐν τῇ ἡμέρᾳ θλίψεώς σου ἀναμνησθήσεταί σου, *in die afflictionis tuæ recordabitur tui.*

Ἀνάμνησις, recordatio, memoria. אזכרה Lev. XXVII, 7. הזכיר infin hiph Pſ. XXXVII, 1 LXIX, 1. וכרון Num. X, 10. זכר *Symm.* Pſ. VI, 5. *Al.* Pſ. CXXXIV, 13.

Ἀναμονή, patientia. תוחלת *Symm.* Pſ XXXVIII, 8 LXX, 7. *Heſychius*: Ἀναμονή, μακροθυμία. Ἀνεμονή, *longanimitas.*

Ἀναμφισβητήτως, ſine controverſia, indubitanter. 3 Eſdr. VI, 30.

Ἀνανεόω, renovo. חדש *Symm* Job. XXIX, 20. 1 Macc. XII, 1. 3. 10. 16. ἀνανεώσασθαι τὴν φιλίαν, *renovare amicitiam.*

Ἀνάνωσις, repulſa, renutus, it. juxta *Heſychium* ἀναβίωσις, ἀνάπαυσις, ἀνάψυξις, *reditus ad vitam, requies, evigilatio.* הרצבות plur. a הרצב vincula, Pſ LXXII, 4. ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνυσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν Ad quem locum apud *Heſychium* reſpici, bene putat *Cl. Bos* in Proleg. ad LXX. Int. c. 3. & in Anim. ad Aut. Græc p. 123. Nam & in verſione Arabica ἀνάνυσις exponitur *requies.* Sic enim illa: *Non eſt enim requies in morte illorum.*

Ἀνανεύω, renuo. הניא hiph a נוא frango, irritum facio, Num. XXX, 6 ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς, *ſi renuens renuat pater ejus.* Vid. & v. 9. 12. מאן pih. Exod. XXII, 17. Neh. IX, 17 *Heſychius*: Ἀνανεύει, ὁ συντίθεται πρός τι. Ἀνανεύει, *non conſentit in re quadam.* Idem: Ἀνανεύων, παραιτούμενος. Ἀνανεύων, *recuſans.*

Ἀνανέωσις, renovatio. 1 Macc. XII. 17.

Ἀναντίῤῥητος, irrefutabilis. לא יענה non reſpondebit. *Symm.* Job. XI, 2. XXXIII, 13.

Ἀναντλέω, exantlo, i. e. perfero. Job. XIX, 25. ἀναστήσεταί τὸ δέρμα μου τὸ ἀναντλῶν, *ſurgit cutis mea exantlans*, h. e. perferens labores ſive dolores.

Ἀναξάνω, refrico. חרחר pih a חרר accendere, *Aqv. Theod.* Prov. XXVI, 21.

Ἀναξηραίνω, exſicco. חרב Jer. L, 27. יבש exareſco, Hoſ. XIII, 15. Sir. XIV, 9. ἀδικία πονηρὰ ἀναξηραίνει ψυχήν, *injuſtitia maligni exſiccat animam.*

Ἀνάξιος, indignus. זולל vilis, Jer. XV, 19. Vid. & Sir. XXV, 11.

Ἀναξίως, indigne. 2 Macc. XIV, 42. חנם immerito, ſine cauſa, *Symm.* Pſ. LXVIII, 5.

Ἀναξυρίδες, femoralia, braccæ. סרבלין *Symm.* Dan. III, 21. ἀναξύρισι. *Hesychius*: Ἀναξυρίδες, φημινάλια, βρακία βαρβαρικά, ἔνδυμα (distinguend. & legend videtur βρακία, βαρβαρικὰ ἐνδύματα) ποδῶν, ὑποδήματα βαθέα, ἢ βασιλικά. Ἀναξυρίδες, *feminalia, braccæ, barbarica indumenta pedum, calceamenta profunda, vel regia.* Gloss in Octat. Ἀναξυρίδες, βρακία ἢ βαρβαρικὰ ἐνδήματα. scr. ἐνδύματα.) Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀναξυρίδες, βρακία. Plura de anaxyrisin vide apud *Salmasium* ad *Lamprid.* p 977. *Brissonium* de Regn. Pers. Lib. I. § 63. *Olearium* not. ad *Philostrat.* p. 34. *Perizonium* ad *Ælian.* Var. Lib. XII. c. 32. & alios, quos citat *Jungermannus* ad Polluc. Lib. VII c. 13. segm. 59. p. 728. & quæ notavi infra in v. Ζαράβαρα.

Ἀναπαγγέλλω, renuncio. הגיד hiph. a נגד 2 Reg. VI, 12.

Ἀνάπαλιν, iterum, rursus, Sap. XIX, 20. Gloss. MS. in Sap. Sal. Ἀνάπαλιν, ἐκ τοῦ ἐναντίου.

Ἀνάπαυμα, requies. מנוחה Es. XXVIII, 12.

Ἀνάπαυσις, requies. השקט nomen ex inf. hiph. tranquillitas, Es. XXXII, 17. מנוח Gen. VIII, 9. οὐχ εὑροῦσα ἡ περιστερὰ ἀνάπαυσιν, *non inveniens columba requiem.* Ruth. III, 1. οὐ μὴ ζητήσω σοι ἀνάπαυσιν; *nonne requiem tibi quæram?* Es. XXXIV, 14. εὗρον γὰρ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν, *invenerunt sibi requiem.* Vid. & Thren. I. 4. מנוחה 1 Par. XXII, 9. ἀνὴρ ἀναπαύσεως, *vir quietis*, Ps. XXII, 2. ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, *ad aquam quietis enutrivit me.* משתה convivium, Esth. IX, 18. נוה pascuum, *Al.* Soph. II, 6. נוח quiesco, Es XXIII, 12. נסתוה דרך part. niph fœm. abscondita est via, Job. III, 23. θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυσις, *mors homini requies.* רבץ cubile, Es. LXV, 9. רגע momentum, Job. VII, 18. XXI, 13. שבת sabbathum, Lev. XXV, 8 ἐξαριθμήσεις ἑαυτῷ ἑπτὰ ἀνάπαυσεις, *enumerabis tibi septem sabbatha.* שבת infin. a ישב sedere, sessio, Es XXXVII, 28. שבתון Exod. XVI, 23. XXXI, 14.

Ἀνάπαυσιν δίδωμι, requiem do. נוח requiesco, Es. XXV, 10.

Ἀνάπαυσιν ποιέω, requiem facio. הניה hiph. a ינח colloco, Es. XXVIII, 2.

Ἀναπαύω, cessare facio, requiem affero, recreo. Ἀναπαύομαι, requiesco הבליג hiph. recreo me, Job. X, 20. הניח hiph. a ינח colloco, Es. XIV, 1. הרגיע hiph Deut. XXVIII, 65. ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε, *in gentibus illis te non quiescere faciet.* Es. XXXIV, 14. ἐκεῖ ἀναπαύσονται ὀνοκένταυροι, *ibi quiescent onocentauri.* השעה hiph. a שעה

aver;

averto me, desisto, *Al.* Psalm. XXXVIII, 18 יעב sedeo, Mich. IV, 4. מנוחה requies, Es. XXXII, 18. נוח quies, Neh. IX, 28. נוח : הניח : הונח Kal, hiph & hoph. 3 Reg. V, 4. ἀνέπαυσε Κύριος ἰρσὶ κυκλόθεν, *quietem mihi dedit Dominus circum circa.* 1 Par. XXII, 9. ἀναπάυσω αὐτὸν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν, *quietem illi afferam ab omnibus inimicis.* Prov. XXIX, 17. παίδευε υἱόν σε, καὶ ἀναπάυσει σε, *castiga filium tuum, & recreabit te.* Es. XIV, 3. ἀναπάυσει σε Κύριος ἀπὸ τῆς ὀδύνης, *dolorem tuum Dominus cessare faciet.* Thren. V, 5. ἐκοπιάσαμεν, οὐκ ἀνεπάυθημεν, *labore defatigati sumus, & quies nobis non conceditur.* Zach. VI, 8. ἀνέπαυσαν τὸν θυμόν μου, *animum meum tranquillum reddiderunt.* נחם niph. pœnitet me, Jer XLII, 10. נשען niph. innitor, Mich. III, 11. ἐπὶ τὸν Κύριον ἀνεπαύσαντο, *in Domino confidebant.* רבץ : הרבין Kal & hiph. cubo, cubare facio, Gen. XXIX, 2. Ezech. XXXIV, 14. רוה respiro, Job. XXXII, 20. שען pih. tranquille ago, Jer. XLVIII, 11. שבת Lev. XXV, 2. ἀναπαύσεται ἡ γῆ, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν σάββατα τῷ Κυρίῳ, *quiescet terra, quam ego dabo vobis, in sabbata Domino.* Es. XIV, 4. שכב cubo, Num. XXIV, 9. κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, *discumbens cubat ut leo.* מבן habito, Deut. XXXIII, 20. ὡς λέων ἀνεπαύσατο, *ut leo cubat.* Es. XIII, 21. LVII, 15. Ezech. XVII, 23. שמן pinguedo, Prov. XXI, 20. משקיט : שקט Kal & hiph. Es. XIV, 7. LVII, 20.

Ἀναπείθω, persuadeo, decipio, seduco. הכית hiph a כות incito, *Aqv.* Deut. XIII, 6. השיא hiph. a נשא decipio, Jer. XXIX, 8. μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται, *non decipiant vos pseudoprophetæ.* Sic & verbum simplex πείθειν & ἀπατᾶν apud *Eusebium* Hist. Eccles. L. VI c. 41 & *Chrysostomum* Hom. 1. in Ep. ad Philem pro synonymis poni, observat *Raphelius* Annot. Philol. ex *Euseb.* ad 2 Cor V, 11. p. 697. 1 Macc. I, 12. ἀνέπεισαν πολλούς, *persuaserunt multis.*

Ἀναπείρω, transadigo, configo 2 Macc. XII. 22. ὥστε ταῖς τῶν ξιφῶν ἀκμαῖς ἀναπειρωθῆναι, *ut gladiorum mucronibus configerentur.* In ed. *Wechel.* legitur ἀναπειρᾶσθαι, sed rectius procul dubio ἀναπείρεσθαι.

Ἀναπετάζω, expando. פרש Job. XXXIX, 26. ἀναπετάσασα τὰς πτέρυγας *expandens alas.*

Ἀναπήγνυμι, suffigo, suspendo. הוקין hiph. a יקע *Aqv.* Num. XXV, 4. ἀνάπηξον αὐτούς, *suspendo illos.* Voce utitur etiam *Aqv.* 2 Reg. XXI, 6. 9. *Hesychius*: Ἀναπῆξαι, αἰωρῆσαι. Ἀναπῆξαι, erigere.

Ἀναπηδάω, subsilio. נבע scaturio, Prov. XVIII, 4. πη-

ταμὸς δὲ ἀναπηδῶν καὶ πυγὴ ζωῆς. *fluvius vero ſcaturiens, & fons vitæ.* נוח quieſco, 1 Reg. XXV, 9 קום ſurgo, 1 Reg. XX, 33. ἀνεπήδησεν Ἰωναθὰν ἀπὸ τῆς τραπέζης, *ſubſiliebat Jonathan a menſa.* Vid. & Tob. VI, 2. VII, 7.

Ἀναπηδύω, ſcaturio. נבע *Al.* Prov. XVIII, 4.

Ἀνάπηρος, mancus, mutilus. 2 Macc. VIII, 24. ἐν τοῖς μέλεσιν ἀνάπηρος, *membris mutilatos.* Conf. Luc. XIV, 13. & ad h. l. *Pricæum* & *Raphelii* Annot. ex *Herodoto* p. 258. *Heſychius:* Ἀνάπηρος, πηρὸς, τυφλὸς, νοσώδης. Ἀνάπηρος, *mutilus, cæcus, morboſus. Suidas:* Ἀνάπηρος, ὁ χωλὸς ῥ ὁ καθ' ὑπερβολὴν πεπηρωμένος μέλει τινὶ τοῦ σώματος. Ἀνάπηρος, *claudus, valde mutilatus membro quodam corporis.* Conf. *Pollucem* Onom. II, 4. ſegm. 61.

Ἀναπίνω, abſorbeo. נשח deficio, *Aqv.* Eſ. XIX, 5. ἀναπεθήσεται ὕδατα ἀπὸ θαλάσσης, *abſorbebuntur aquæ a mari.*

Ἀναπίπλω. accumbo, recumbo, recubo, concumbo. ברע incurvo me, Gen. XLIX, 9 נתש diffundo me, *Symm.* 1 Reg. XXX, 11. ἀναπιπλωκότες. *accumbentes.* Ita Tob. II, 1. ἀνέπεσα τοῦ φαγεῖν, *accubui ut comederem.* Conf. & Marc. VI, 40. & ad h. l. Auctores laudatos *Wolfio* p. 468. & *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. p. 98. שכב cubo, *Sym.* Pſalm. LXVII, 14. Suſan. v. 36. μειρακος ἀνέπεσε μετ' αὐτῆς, *juvenis concubabat cum illa.*

Ἀναπλάσσω, fingo, formo. Sap. XV, 7.

Ἀναπληρόω, impleo, adimpleo, repleo, compleo. הגיע hiph. a נגע pertingo, pervenio. Eſth II, 15. ἐν δὲ τῷ ἀναπληρωθῆναι τὸν χρόνον Ἐσθὴρ, *cum impleretur tempus Eſther* מלא pih. act. & Kal & niph. paſſ. Gen XXIX, 28. Lev. XII, 6. Eſth. I, 5. II, 12. מקץ a fine, Eſth. II, 12. סגר claudo, Gen. II, 21. ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ' αὐτῆς, *replevit carnem loco ejus.* שלם paſſ. compleor, 3 Reg. VII, 51. ἀνεπληρώθη πᾶν τὸ ἔργον, *abſolvebatur totum opus ejus.* שלם perfectus, Gen. XV, 16 οὔπω γὰρ ἀναπεπλήρωνται αἱ ἁμαρτίαι τῶν Ἀμορῤῥαίων ἕως τοῦ νῦν, *nondum enim completæ ſunt iniquitates Amorrhæorum huc usque.*

Ἀναπληρόω ἀριθμὸν, impleo numerum. מנה numero. *Sym.* Eccleſ. I, 15. καὶ ὑστέρημα μὴ δυάμενον ἀναπληρῶσαι ἀριθμὸν, *& defectus non valens implere numerum.*

Ἀναπλήρωσις, impletio. 3 Eſdr. I, 58.

Ἀναπλόω, expando. פרש *Symm.* Eſ. XXV, 11.

Ἀνατνίσμασις, vapor, fumus. קישר *Hebr. Int.* Gen. XIX, 28.

Ἀνά-

Ἀνάπνευσις, reſpiratio. רוחה *Aqv.* Exod. VIII, 15.

Ἀναπνέω, reſpiro. השיב רוח reduco ſpiritum, Job. IX, 18. οὐκ ἐᾷ γάρ με ἀναπνεῦσαι, *non enim ſinit me reſpirare.* רוח reſpiratio eſt, *Theod.* 1 Reg. XVI, 23.

Ἀναπνοὴ, reſpiratio. נשמה halitus, flatus, Eſ. II, 22. ᾧ ἀναπνοὴ ἐν μυκτῆρι αὐτοῦ, *cui reſpiratio in naſu ejus, al.* Pſ. CL, 5. נשם *Aqv. Symm. Theod.* Gen. II, 7. *Symm.* Job. XXVII, 3. *Inc.* Pſ. CL, 5. *Aqv.* Eſ. I, 22. רוח ſpiritus, *Symm.* Job. VI, 4. Eccleſ. III, 19. *Aqv.* Job. XLI, 7.

Ἀναποδίζω, regredior, retrogradior. Sir XLVI, 5. XLVIII, 26. ἀνεπόδισεν ὁ ἥλιος, *retroceſſit ſol.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀνεπόδισεν, ἀνέκαμψεν. Ἀνεπόδισεν, *reflexit curſum.* 2 Macc. XIV, 44. τῶν δὲ ταχέως ἀναποδισάντων, *cum autem illi celeriter retrocederent.*

Ἀναποδισμὸς, retroceſſio, remeatio, reditus. Sap II, 5. οὐκ ἔστιν ἀναποδισμὸς τῆς τελευτῆς ἡμῶν, *non eſt reditus finis noſtri. Heſychius:* Ἀναποδισμός, ἐπανάλυσις. Ἀναποδισμὸς, *reditus.*

Ἀναποιέω, præparo, miſceo. בלול part. pah. miſtus, mixtus, Lev. VI, 40. θυσία ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, *libamen oleo mixtum.* Num. VIII. 9. σεμιδάλιν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ, *ſimilam oleo mixtam.* Vid. & Num. XXVIII, 5. *Heſychius:* Ἀναπεποιημένην, ἀναζυμωθεῖσαν, ἀπιφυραμένην (Vir Doctus G. reponend. cenſet ἀνατιφυραμένην. Et bene quidem. Conf. Lev. IX, 4. Ἀναπεποιημένην, *fermentatam, mixtam*) המיץ fermentatum, it. merum, Eſ. XXX, 24. φάγονται ἄχυρα ἀναπεποιημένα ἐν κριθῇ λελικμημένῃ, *comedunt paleas mixtas hordeo ventilato.* Gloſſ. in Octateuch. Ἀναπεποιημένα, ἀναφυρθέντα. ἀναπεπέισμένα, *mixta.* כשה ungo, *Theod.* Exod. XXIX, 2.

Μὴ ἀναπεποιημένος, non mixtus. חרב propr. ſiccus, Lev. VI, 40. θυσία μὴ ἀναπεποιημένη ſc. ἐν ἐλαίῳ, *libamen non mixtum oleo.*

Ἀναπολέω. revolvo, recordor, animo verſo, cogito. הגיג meditatio, *Symm.* Pſ. XXXVIII, 4. זכר recordor, *Symm.* Pſ. XLI, 5. LXXVI, 12. *Suidas:* Ἀναπολεῖ, ἀναμιμνήσκεται. Ἀναπολεῖ, *recordatur.*

Ἀναπόστροφος, qei averti non poteſt. לא־ישיב *Symm.* Job. IX, 13.

Ἀναπρίω, reſeco. Drac. v. 1.

Ἀναπτερόω, alatum facio, alas addo, ſurſum volare facio, effero. הרהיב hiph. effero, Cant. VI, 4. ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με, *quoniam illi efferunt me.* Sir. XXXIV, 1. ἐνύπνια ἀναπτεροῦσιν ἄφρονας, *ſomnia efferunt imprudentes.*

Ἀναπλιρόομαι, animi levis ſum, ferax ſum, huc illuc diſcurſito. המיה part. fœm. Kal, ab המה ſtrepera, Prov. VII, 11. meretrix dicitur ἀναπλιρωμένη καὶ ἄσωτος, *ferax & luxurioſa.*

Ἀναπλύσσω, expando, evolvo. פרש Deut. XXII, 17. ἀναπλύσσουσι τὸ ἱμάτιον, *expandent veſtimentum.* Vid & Jud. VIII, 25. 4 Reg XIX, 14. ἀνέπλασσεν αὐτὰ Ἐζεκίας ἐναντίον Κυρίου, *expandebat, revolvebat illas* (ſc. literas) *Ezechias coram Domino.* Erant nempe tum temporis epiſtolæ & libri in cylindri formam convoluti. Conf. Luc. IV, 17. & ad h. l. Auctores laudatos *Wolfio* p. 609.

Ἀναπλυσσόμενος, expanſus, apertus. מזוה poſtis, Ezech. XLI, 21. ὁ ναὸς ἀναπλυσσόμενος τετράγωνα, *templum apertum quatuor angulis.* Conf. v. 16. ubi in textu Hebr. nihil pro hoc verbo legitur.

Ἀνάπτω, accendo, incendo. בער Pſ. XVII, 10. Thren. II, 3. האיר hiph. ab אור Malach. I, 10. הצית hiph. a יצת Jer. XVII, 27. ἀνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς, *accendam ignem in portis ejus* Vid. & Jer. XXI, 14. L, 32. יצא exeo, Jer. XLVIII, 9. ἀφῇ ἀναφθήσεται, *tactu accendetur.* להט pih. Joël I, 19. Malach. IV, 1. נצה avolo, Thren. IV, 15. ἀφῇ ἀνήφθησαν, *tactu accenſi ſunt* נשק niph. Pſ. LXX, 25. עלה aſcendo, Jud. VI, 21. ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, *accenſus eſt ignis ex petra* קרה Jer. XVII, 4. 2 Macc. I, 22. ἀνήφθη πυρὰ μεγάλη, *accenſa eſt pyra magna.*

Ἀναρίθμητος, innumerabilis, ingens, valde multus. אין מספר ſine numero, Job. XXI, 33. Joël. I, 6. אין קץ ſine fine, Job. XXII. 5. כביר ingens, validus, Job. XXXI, 25. εἰ δὲ ἐπ' ἀναριθμήτοις (ſc. χρήμασι) ἔθηκα χεῖρά μου, *num vero in opibus innumerabilibus* h. e. ingentibus, ſive valde multis, *poſui manum meam.* Conf. quæ notavi ad Ἀριθμητός. לא נספר ולא נמנה non numeror, neque ſupputor, 3 Reg. VIII, 5. עצום potens, numeroſus, Prov. VII, 26.

Ἀναρπάζω, diripio. גזל Jud IX, 25. ἀνήρπαζον πάντας τοὺς διατοιμένας, *diripuerunt omnes prætereuntes.* חלץ pih. eripio, libero, *Aqv.* Pſ. VII, 5. החף rapio, *Symm.* Job. IX, 12.

Ἀναῤῥέομαι, ſurſum fluo, aſcendo, *Aqv.* Eſ. LIII, 2. ἀνερῥήθησεται.

Ἀναῤῥήγνυμι, disrumpo, diſcerpo. בע pih. 4 Reg. II, 24. ἀνέῤῥηξαν ἐξ αὐτῶν τεσσαράκοντα, *diſcerpſerunt ex illis quadraginta.* Vid. & 4 Reg. VIII, 12. XV, 16.

Ἀνα-

Ἀναῤῥοφέω, absorbeo. שיף *Symm.* Job V, 5. ἀναῤῥοφήσεται δίψῶν τὴν δύναμιν αὐτῶν, *ut absorbeat sitiens opes ejus.*

Ἀναῤῥύω, libero. הציל hiph. a נצל *Aqv.* Pſ. XXXIII, 5.

Ἀνάρτυτος, inconditus, inſulſus, inſipidus. הבל inſipidum, *Sym* Job. VI, 6. ἀνάρτυτον ſc. βρῶμα, *cibus inconditus, inſipidus.* Vid. & *Symm.* Ezech XIII, 10. XXII, 28.

Ἀνασείω, commoveo, concito. הבית hiph. a כות incito, *Aqv.* Job. II, 3. ἀνέσεισας, *commoviſti, concitaſti.* Conf. *Cl. Elsnerum* ad Luc. XXIII, 5. p. 281.

Ἀνασκάπτω, effodio. חבר Pſ. VII. 16. λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτον, *foveam fodit, & effodit eam.* בסח excido, Pſ. LXXIX, 17.

Ἀνασόω, ſervo. רלה pih. eveho. *Aqv.* Pſ. XXIX, 1. ἀνέσωσας, *ſervaſti.*

Ἀνασπάω, ſurſum traho, extraho, retraho העלה hiph. aſcendere facio, elevo, Hab. I, 15. συνεπλήσεν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασεν, *omne hamo extraxit.* לכח capio, Amos IX, 2. ἐκεῖθεν ἡ χείρ μου ἀνασπάσει αὐτούς, *inde manus mea extra ſurſum retrahet illos.* Drac. v. 49. ἀνέσπασεν αὐτὸν, *retrahebat illum.*

Ἀνάστασις, reſurrectio. קום ſurgo. Thren. III, 62. Soph. III, 9. קמה ſtatura, *Aqv.* Cant. VII, 8.

Ἀνάστατος, inſtabilis, vagus. לגדה in agitationem, *Sym.* Thren. I, 8. ἀνάστατον. Vid. & *Sym.* Eſ. XVI, 3.

Ἀνασατόω, ſedem muto, transmigro, ſubverto, ejicio, extorrem facio נוד vagor, *Aqv.* & *al.* Pſ. X, 1. נדר idem, *Symm.* Eſ. XXII, 3. הנה *Symm.* 4 Reg XVIII, 31. Eſ. XXXVII, 13. הניע hiph. a נוע commoveo, *Symm.* Pſalm. LVIII, 12. ἀνασάτωσον, *extorres fac, ejice.*

Ἀνασείλομαι, moveor, concutior, deturbor, it. reprimor, cohibeor. נשא attollo, Nah. I, 5 ἀνεσάλη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, *mota* vel *deturbata eſt terra loco ſuo a facie ejus. Heſychius*: Ἀνεσάλη, ἐσείσθη, μετεκλονήθη. Ἀνεσάλη, *concuſſa eſt, deturbata eſt.* Gloſſ. MSS. in Proph. Ἀνεσάλη, ἐσείσθη, ἐκινήθη. Ἀνεσάλη, *concuſſa, commota eſt.* Ita & *Suidas*, niſi quod pro ἐκινήθη habeat μετεκινήθη. Fallitur ergo *Capellus*, qui ἀνεσάλη reddit, *contraxit ſe*, &, cum ſignificatio illa non ſatis conveniens ſit cum Hebræo, Græcos non ἀνεσάλη, ſed ἀνέσχη reddidiſſe conjicit. Conf. *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. cap 3. 1 Macc. VII, 24. ἀνεσάλησαν τοῦ πορεύεσθαι εἰς τὴν χώραν, *cohibebantur, ne irent in regionem.* Sic *Ælianus* Var. XII, 64. ἀνεστάλη τῆ ὁρμῆ, *cohibebatur impetu.*

Ἀνά-

Ἀνάστημα, altitudo. קומה *Aqv.* 3 Reg. VI, 10.

Ἀναστενάζω, ingemiſco. נאנח niph. Thren. I, 5. *ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν*, *ſacerdotes ejus ingemiſcunt.* Vid. & Sir. XXV, 20. Suſan. v. 21. 2 Macc. VI, 30.

Ἀνάστημα, erectio, vel quod erigitur munimentum, aſſurgit, altitudo. יקום Gen. VII, 4. *ἐξαλείψω πᾶν τὸ ἀνάστημα*, *delebo omne, quod ſe erigit.* Vid. & v. 23. ערה pih. denudo, Soph. II, 14. *διότι κέδρος* (pro *ὡς κέδρος* per ellipſin. Conf. *L. Bos* Ellipſ. Gr. p. 381. ubi ſimilia exempla obſervat) *ἀνάστημα αὐτῆς*; *quia, ut cedrus, altitudo ejus. Heſychius*: Ἀνάστημα, ὕψωμα. Ἀνάστημα, *altitudo.* Gloſſ. MS. in Proph. corrupte: Ἀνάστημα, ὕψασμα. צבא (hic ה pro א legiſſe videntur LXX.) Zach. IX, 8. *ὑποστήσομαι τῷ οἴκῳ μου ἀνάστημα*, *ſtare faciam domui meæ munimentum.* Judith. IX, 11. *θραῦσον αὐτῶν τὸ ἀνάστημα ἐν χειρὶ θηλείας*, *frange altitudinem eorum manu mulieris.* קומה altitudo, *Aqv. Theod.* 3 Reg VI, 20. *Aqv. Symm.* Ezech XL, 5. Judith XII, 8 *εἰς ἀνάστημα τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ*, *in erectionem filiorum populi ejus.*

Ἀναστρατοπεδίζω, caſtra moveo, revertor cum exercitu. 2 Macc. III, 35. *ἀνεστρατοπέδισε πρὸς τὸν βασιλέα*, *cum exercitu ad regem rediit.*

Ἀναστρέφω, revertor, inverto, everto, & in med. Ἀναστρέφομαι, verſor, converſor, ambulo, gero me. בוא venio. Gen. VIII, 11. ההלך: הלך Kal. & hiph. ambulo, Joſ. V, 5. *ἀνέστραπται Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ*, *verſatus eſt Iſraël in deſerto.* Similiter Matth. XVII, 22. *ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν Γαλιλαίᾳ*, *verſantibus autem ipſis in Galilæa.* Conf. quæ ex *Polybio* notat *Cl. Schwartzius* Comm. Gr L. N F. p. 102. Prov. XX, 7. *ὁς ἀναστρέφεται ἄμωμος ἐν δικαιοσύνῃ*, *qui ambulat inculpatus in juſtitia.* Ezech. XIX, 6. *καὶ ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ λεόντων*, *& verſabatur in medio leonum.* הפך converto me, Jud. XX, 39. *ἀνέστρεφεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν τῷ πολέμῳ*, *convertebat ſe Iſraël in bello* הפנה hiph. reſpicio, Jer. XLVI, 5. השם hiph. a שמם in part. משמים ſtupens, Ezech. III, 15. *ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν*, *circumiens in medio illorum. Heſychius*: Ἀναστρεφόμενος, περιερχόμενος. Ἀναστρεφόμενος, *circumiens.* ילך ambulo, eo, 1 Reg. III, 6. 3 Reg. VI, 12. יצא exeo, 2 Reg. III, 26. מהלכים ambulacra, Zach. III, 7. עשׂה facio, tracto, Ezech. XXII, 7. *πρὸς τὸν προσήλυτον ἀνεστρέφοντο ἐν ἀδικίᾳ*, *cum proſelyto converſabantur valde injuſte*, vel *injuſte valde proſelytum tractabant.* פנה reſpicio, *Symm.* Deut. I, 40. רמיה dolus, *Symm.* Oſ. VII, 16. *τόξον ἀνεστραμμένον*, *arcus perverſus.* שוב Kal, ſæpiſſime, & raro השיב hiph. Joſ. XIX, 29 *ἀναστρέφει τὰ ὅρια εἰς Ῥαμᾶ*, *convertunt ſe fines ad Rama.* 2 Reg. I, 1.

ἀνί-

ἀνέστρεψε τύπτων τὸν Ἀμαλὴκ, *revertebatur, postquam percusserat Amalek.* שוב & ילך junctim, jer. XLI, 14. ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰωάναν, *revertebantur ad Joanam.* שנה itero, Prov. XXVI, 11. שכול carentia liberorum, orbitas, *Symm.* Ps. XXXIV, 12. ἀνεστραμμένα, *inversa.* Sir. VIII, 9. ἐν τοῖς παροιμίαις αὐτῶν ἀναστρέφου, *in proverbiis eorum versare.* Vid. & Sir. XXXIX, 12. Sir. XII, 14 μὴ ἀναστρέψας σε στῇ ἐπὶ τὸν τόπον σου, *ne evertens te stet in loco tuo.* Sir. XXIX, 19. ἀγαθὰ ἐγγύου ἀναστρέψει ἁμαρτωλὸς, *bona fidejussoris invertit peccator*, i. e. bonis mala reddit. Conf. *Symm.* Ps. XXXIV, 12. Sir. XXXIII, 13. ἀνέστρεψεν αὐτοὺς ἀπὸ στάσεως αὐτῶν, *evertit illos e statione sua. Hesychius:* Ἀναστρέφειν, ἀνατρέπειν Ἀναστρέφειν, *evertere.* Conf. *Cl. Alberti* Obs. ad Joh. II, 15, & in Mus. Brem. Vol. I. p. 111. & Doct. *Schelhorn.* in Bibl. Brem. Class. VII. p. 73. sq. Sir. XXXVIII, 28. ἀναστρεφόμενος ἐν ἔργοις αὐτῶν, *versatur in operibus eorum.* Vid. & Sir. L, 30.

Ἀναστρεφόμενος ὀρθῶς, conversans recte. גדר גדר *sepiens sepem*, Ezech. XXII, 30. ἄνδρα ἀναστρεφόμενον ὀρθῶς, *virum, qui recte conversatur.*

Ἀναστροφὴ, conversatio, vita. Tob. IV, 19. ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ *in omni conversatione*, 2 Macc. V, 8. πέρας οὖν κακῆς ἀναστροφῆς ἔτυχεν, *finem itaque malæ vitæ nactus est.* Similiter Hebr. XIII, 7. τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς Apostolus vocat *exitum vitæ. Hesychius:* Ἀναστροφῆς, ζωῆς. Conf. *Suicerum* Thes. T. I p. 322.

Ἀνασύρω, sursum traho, detego, revelo. חשף nudo, denudo, Es. XLVII, 2 ἀνάσυρε τὰς πελιὰς, *detege canos. Hesychius:* Ἀνασῦραι, ἀποκαλύψαι, ἢ περιποιῆσαι. Ἀνασῦραι, *revelare, vel acquirere.* Idem: Ἀνεσύρατο, ἄνω τὰ ἱμάτια ἔσυρεν. Ἀνεσύρατο, *sursum vestimenta trahebat.* Ubi *Sopingius: Orpheus:*

Ὡς εἰποῦσα πέπλους ἀνεσύρατο δεῖξέ τε πάντα
Οὐδὲ πρέποντα τύπον.

Ἀνασχίζω, discindo, disseco. בקע Amos. I, 13. ἀνθ' ὧν ἀνέσχιζον τὰς ἐν γαστρὶ ἔχουσας, *propterea quod gravidas dissecuerunt.* Conf. v. 3.

Ἀνασώζω, salvo, salvum facio, in vita conservo. הושיע hiph. a ישע Abd v. 21. מלט: נמלט pih. & niph. Jer. XLVI, 6. μὴ ἀνασωζέσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ βορρᾶν, *non evadat fortis ad Aquilonem.* Vid. & Zach. II, 7. & conf. 2 Macc. VI, 53. פלט evado, Ezech. VII. 16. פליט evadens, evasor, Gen. XIV, 13. τῶν ἀνασωθέντων τις, eorum aliquis, *qui evaserant.* פליטה euasio, 4 Reg. XIX, 31. Joël. II, 3. 32.

Ἀνασωσμὸς, salvatio, פליטה liberatio, *Aqv.* Gen. XLV, 7.

Ἀναταράσσω perturbo. עכר *Symm.* Pſ. XXXVIII, 3.

Ἀνατάσσομαι, compono, ordino. שׁית pih. ſpe deſtituo; Eccleſ. II, 20. ἐπέστρεψα τοῦ ἀνατάξασθαι τῇ καρδίᾳ. Ita *Francof.* edit. ſed *Al* rectius: ἐπέστρεψα ἐγω τοῦ ἀποτάξασθαι τὴν καρδίαν μου ἐν παντὶ μόχθῳ μου: *ego converti me, ut cor meum valediceret omni labori.*

Ἀνατέλλω, orior, exorior, enaſcor, progermino, floreo, creſco, it. enaſci, progerminare facio, profero. דרך gradior, procedo, Num. XXIV, 17. ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, *orietur ſtella ex Jacob.* זרח part. pah. ſatus, Pſ. XCVI, 12. זרח Gen XXXII, 31. & alibi de ſole. 2 Par. XXVI, 19. ἡ λέπρα ἀνέτειλεν ἐν τῷ μετώπῳ, *lepra progerminavit in fronte.* Eſ. LX, 1. ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σε ἀνατέταλκεν, *gloria Domini ſuper te orta eſt. Heſychius:* Ἀνατέταλκεν, ἀνέτειλεν. יפח verbale, ſpirans, Hab. II, 3. יצץ exco, Eſ. XIII, 10. עפעפים dual. palpebræ, Job. III, 9. פרח floreo, germino, Pſ. XCI, 7. ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, *cum floreant peccatores tanquam gramen. Heſychius:* Ἀνατεῖλαι, ἀνθῆσαι. Ἀνατεῖλαι, *florere.* Vid. & Eſ. LXVI, 14. פתח aperio, Eſ. XLV, 8. ἀνατειλάτω ἡ γῆ, *aperiat ſe terra.* צמח in Kal, pih. & hiph. germino, Gen. III, 18. ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, *ſpinas & tribulos proferet tibi.* Vid. & Deut. XXIX, 23. Eſ. XLV, 8. 2 Reg X, 5. ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τὰς πώγωνας, *usque dum creſcant barbæ.* Vid. & Ezech. XVI, 7. Eſ. LXI, 11. ἀνατελεῖ Κύριος Κύριος δικαιοσύνην, *progerminare faciet Dominus Dominus juſtitiam.* Ezech. XVII, 6. καὶ ἀνέτειλε, *& progerminavit. Heſychius:* Ἀνέτειλεν, ἀνεβλάστησεν. Ἀνέτειλεν, *progerminavit.* Vid. & Zach. VI, 12. Ezech. XXIX, 21. ἀνατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, *creſcet cornu omni domui Iſraël.* צמח germen, Pſ. LXIV, 11. קום ſurgo, Job. XI, 17. ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή, *ex meridie autem orietur tibi vita.*

πρωὶ Ἀνατέλλων, mane oriens. בן שחר filius auroræ, Eſ. XIV, 12.

τὰ Ἀνατέλλοντα, ea quæ oriuntur, nempe ex terra. סְפִיחַ ſponte natum, 2 Reg. XIX, 29. צמח germen, Gen. XIX, 25.

Ἀνατέμνω, diſſeco. Tob. VI, 4.

Ἀνατίθημι, repono, ſuſpendo, devoveo, conſecro, diſtincte enarro, expono, החרים hiph. conſecro, Lev. XXVII, 28. 29 Mich. IV, 13. Conf. quæ ex *Joſepho* notat *Cl. Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 104. השים hiph. a שום pono, 1 Reg. XXXI, 10. ἀνέθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀσταρτεῖον, *ſuſpendebant arma ejus in Aſtarteo.* Conf. Judith.

dith. XVI, 17. פתחי פי ostia oris, Mich. VII, 5. 2 Macc. III, 9. ἀνέθετο περὶ τοῦ γεγονότος ἐμφανισμοῦ, *exposuit (illi) de facto indicio.* Conf. Act. XXV, 14. & ad h. l. Auctores allegatos *Wolfio* p. 1353.

Ἀνατιναγμὸς, concussio, status mutatio, dimotio, Nah. II, 10. *Hesychius:* Ἀνατιναγμὸς, μετάστασις, μετακίνησις. Exponitur etiam μετάστασις in Gloss. MS. in Prophet.

Ἀνατμητικὸς, dissecans. פתחות stricti gladii, *Symm.* Psalm. LIV, 22. ἀνατμητικαί.

Ἀνατολὴ, ortus, oriens, splendor, lumen. ארך longitudo, Ezech. XLII, 29 מורח Num. III. 38. ἀπὸ ἀνατολῶν, *ab oriente.* Deut. IV, 41 ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου, *ab ortu solis.* Vid. & Jos. XIII, 5 XIX 34. Num. XXI, 11. κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου, *versus ortum solis.* Vid. & Deut. IV, 47. 49. Jos. I, 15. ἐπὶ ἀνατολῶν ἡλίου, *ad ortum solis.* Jos. IV, 19. πρὸς ἡλίου ἀνατολὰς, *ad solis ortum.* Zach. XIV, 4. ἐξ ἀνατολῶν, *ex oriente.* Conf. quæ ex profanis affert *Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 104. sq. נגה splendor, Es. LX, 19. οὐδὲ ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σε τὴν νύκτα, *neque splendor lunæ illuminabit noctem tuam.* Conf. Luc. I, 78. צאת infin. a יצא exire, exitus, Jud. V, 31. ἀνατολὴ ἡλίου, *ortus solis.* Conf. Es. XIII, 10. צמח germen, Jer XXIII, 5. Ezech. XVI, 7. XVII, 10. Zach. III, 8. VI, 12. צפון aquilo, Ezech. IX, 2. קדים Ezech. XI, 1. & alibi sæpius. רוח קדים ventus oriens, Ezech. XLII, 16. קדם Gen. II, 8. & alibi passim. Ezech. VIII, 16. κατ' ἀνατολὰς τῷ ἡλίῳ, *ad ortum solis.* קדמונה orientalis, Ezech. XLVII, 9. קדמוני idem, Ezech. XLVII, 19. שחר aurora, al, Es. XLVII. 11.

ἀφ' ἡλίου Ἀνατολῶν. a solis ortu. בני קדם filii orientis, Job. I, 3. ἐνγενὴς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν sc. ὄντων, *nobilis inter illos, qui sunt ab ortu solis.* Vid. & Es. XI, 14. מקדם ab oriente, Es. IX, 12.

Ἀνατολικὸς, orientalis. קדים Ezech. XL, 11. בני קדם filii orientis, *Symm.* Job. I, 3. μέγιστος πάντων τῶν ἀνατολικῶν, *maximus omnium orientalium.* Vid. *Chrysostomus* in Caten. p. 14.

Ἀνατρέπω, everto, subverto, prosterno, in fugam verto. רחה impello, Ps. CXVII, 13. ὠθεῖς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, *pulsus eversus sum, ut caderem.* חרף deturbo, Prov. X, 3. ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει, *vitam vero impiorum subvertet.* כפה supprimo, Prov. XXI, 14. δῶρα λάθριος ἀνατρέπει ὀργάς, *munus occultum supprimit iras.* מכלים part. hiph. pudore

ſuffundens, *Aqv.* Job XI, 3. ἀνατρέπων, *evertens.* נרתק niph. concatenor, Eccleſ XII, 6. Judith. XVI, 9. ἀνετράπησαν, *in fugam verſi ſunt.* 1 Macc. VI, 6. ἀνετράπη ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, *in fugam verſus eſt a facie illorum.* 2 Macc V, 18. μαστιγωθεὶς ἀνετράπη τῆς θράσους, *flagellatus ab audacia averſus eſt.*

Ἀνατρίφω, educo, nutrio, Sap. VII, 4 ἐν σπαργάνοις ἀνετράφην, *in faſciis enutritus ſum.*

Ἀνατρίχω, accurro, recurro, aſcendo. שוב revertor, Lev. XXV, 41. εἰς τὴν κατάσχεσιν ἀναδραμεῖται, *in poſſeſſionem recurret.* 2 Macc. IX, 25. ἀνατρίχων εἰς τὰς ἐπάνω σατραπείας, *aſcendens in ſuperiores ſatrapias.* 2 Macc. XIV, 41. ἀναδραμὼν γενναίως ἐπὶ τὸ τεῖχος, *aſcendens fortiter in murum. Heſychius:* Ἀναδραμεῖν, ἀναβῆναι. Ἀναδραμεῖν, *aſcendere.*

Ἀνατροπὴ, everſio, ſubverſio מכפה part pih. adjungens, Hab. II, 15. 3 Macc. IV, 5. ἀνατροπῆς ὁρμῇ βιαίας, *vi ſubitæ necis.* Ita *Grotius.*

Ἀνατροφὴ, educatio. 2 Macc. VI, 23.

Ἀνατυπόω, effiguro, typo repræſento Sap. XIV, 17.

Ἀναυξητὸς, non augendus. ערירי ſolitarius, ſine liberis, *Aqv.* Jer. XXII, 30.

Ἀναφαίνομαι, appareo. זרח orior, *Aqv.* Deut. XXXIII, 3. ἀνεφάνη, *apparuit.*

Vide alibi Δίκαιος ἀναφαίνομαι, & Εἰρήνη ἀναφαίνεται.

Ἀναφάλαντος, recalvaſter. נבח Lev. XIII, 41. Gloſſ. *Philoxeni: Reburrus,* ἀνάσιλος, ἀναφάλαντος. Onomaſt. Vet. *Recalvus,* ἀναφάλαντίας. Conf. *Kuhnium* ad *Pollux.* L. II, c. 3. ſegm. 26. ubi Paulum talem fuiſſe ex *Luciani* Peregrino refert. Sed *Lucianus* id potius ſcribit in Philopatr. T. IV. Opp. p. 468. Vid. & *Barlæum* ad *Lucian.* Tim. p 146.

Ἀναφαλάντωμα, calvitium. Lev. XIII, 42. ἐὰν δὲ γένηται ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ, ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ λέπρα λευκή, *ſi autem in calvitio, ſive in recalvatione lepra alba fuerit exorta. Heſychius:* Ἀναφαλαντώματι (malim cum *Cl. Ge. d'Arnaud* Lect Græc. p. 12. Ἀναφαλαντώματι,) Ἀναφαλαντώματι, *calvitio.* Voce utitur etiam *Ariſtoteles* Hiſt. Anim. Lib. III, c. 2.

Ἀναφέρω, ſurſum fero, attollo, porto, affero, offero, profero, refero הביא hiph. a בוא venire facio, Exod. XVIII, 22. ῥῆμα τὸ ὑπερέχον ἀνοίσουσιν ἐπὶ σὲ, *rem difficilem ad te afferent* Joſ. VII, 23. ἀνήνεγκαν αὐτὰ πρὸς Ἰησοῦν, *ferebant illa ad Joſuam.* 2 Par. XXIX, 31. ἀναφέρετε θυσίας ἀνέ-

σεως

θιως εἰς οἶκον Κυρίε, *afferte ſacrificia laudis in templum Domini.* הוביל hiph. a יבל Eſ. XVIII, 7. ἀνενεχθήσεται δῶρα Κυρίῳ, *afferentur dona Domino.* הוריד hiph. a ירד deſcendere facio, 1 Reg. VI, 15. οἱ Λευῖται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν, *Levitæ portabant arcam.* היטיב hiph. a יטב bonum videtur. 1 Reg. XX, 13. הניף hiph. a נוף agito, Lev. VIII, 27. XXIII, 11. הנסק Chald aph. a נסק aſcendere facio, Dan. VI, 23. ἀνηνέχθη Δανιὴλ ἐκ τοῦ λάκκου, *extractus eſt Daniel ex fovea.* העביר hiph. tranſire facio, Jer. XXII, 35. העלה hiph. aſcendere facio, & in Kal עלה rarius, Gen. XXII, 2. ἀνένεγκον αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὁλοκάρπωσιν, *obtulit ibi illum in holocauſtum.* Gen. XL, 10. αὐτὴ θάλασσα ἀνηνεχθεῖα βλαστὸς, *illa (vitis) virens proferebat propagines.* Jud. VI, 26. ἀνοίσεις ὁλοκαυτώματα ἐν τοῖς ξύλοις, *offeres holocauſta in lignis.* Jud. XIII, 19. ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν πέτραν Κυρίῳ, *obtulit in petra Domino.* Jud. XVI, 3. ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἐπὶ τὸν κορυφὴν τοῦ ὄρους, *portavit illa in verticem montis.* 4 Reg. III, 27. ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὁλοκαυτώμα, *obtulerunt illum in holocauſtum.* 2 Par. XXXV, 16. ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώματα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, *offerebant holocauſta in altari.* הקטיר hiph. adoleo, Exod. XXIX, 18. 25. XXX, 20. Lev II, 16. III, 5. XI, 16. & alibi. הקריב appropinquare facio, Lev. III, 14. Deut. I, 17. הרים hiph. a רום elevo, *Incert.* Lev. XXII, 15. השיב hiph. a שוב redire facio, Exod. XIX, 8. ἀνήνεγκε δὲ Μωϋσῆς τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ, *referebat autem Moſes verba populi.* חטא pih. expio, offero ſacrificium expiationis, Lev. VI, 26. ὁ ἱερεὺς ὁ ἀναφέρων αὐτὴν, *ſacerdos offerens illud* ſc. ſacrificium expiationis. פתח apertio, Prov. VIII, 6. ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθὰ, *proferam e labiis recta.* נשא porto, Eſ LIII, 12 αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, *ipſe peccata multorum portavit.* Conf. Hebr. IX, 29 & 1 Petr. II, 24. כבל bajulo, Eſ. LIII, 11. καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει, *& peccata eorum ille bajulabit.* עשה facio, 3 Reg. XII, 27. ἀναφέρειν θυσίαν, *offerre ſacrificium.* Vid. & Pſ. LXV, 14. 3 Eſdr. IV, 7. ἀναφέρουσι τοὺς φόρους τῷ βασιλεῖ, *afferunt tributa regi.* Sir. VIII, 24. καὶ μὴ ἀναφερέτω σοι χάριν, *& gratiam tibi non habeat.* 1 Macc. II, 24. ἀνήνεγκε θυμὸν, *ſuſtulit animum*, ſive *iram*, h. e. *Druſio* interprete, *vehementer excanduit.* 2 Macc. X, 7. ὕμνους ἀνέφερον, *hymnos cantabant.*

Ἀναφθέγγομαι, loquor. דבר *Symm.* Job. XXXIX, 35.

Ἀνάφθεσις, exuſtio. בער comburo, *Aqv. Symm.* Eſ. I, 31.

Ἀναφορὰ, portatio, it. oblatio, vectigal. הלך Chald. vectigal, Eſdr. VII, 23 τὸν φόρον καὶ πρᾶξιν καὶ ἀναφοράν, *tributum & exactionem & vectigal.* משא onus, Num. IV, 20. עולה oblatio, ſacrificium, Pſ. L, 20. *Symm.* Job. XLII, 8.

Ἀναφορεύς, vectis, bajulus. בר Exod. XXV, 13. 14. 15. & alibi. מוט Num. IV, 10. 12 Gloſſ. in Oct. & *Heſychius*: Ἀναφορεῖς, οἱ ἀνέχοντες, οἱ ἀναβαστάζοντες. Ἀναφορεῖς, *tolerantes, portantes.* In Cod. *Coiſlin.* pro ἀνέχοντες legitur οἱ ἄνω ἔχοντες. Vide Biblioth. *Coiſlin.* Cl. Montfaucon. edit. p. 494.

Ἀναφράττω, obſtipo, obſepio. כתם Neh. IV, 7.

Ἀναφυή, germen renaſcens. צמח *Al.* Zach. III, 18. *Aqv.* Zach. VI, 12.

Ἀναφυράω, commiſceo. בלל Lev. IX, 4. σεμίδαλιν ἀνάπεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ, *ſimilam oleo commixtam.*

Ἀνάφυσις, repullulatio. מוצא exitus, *Inc.* Job. XXXVIII, 27.

Ἀναφύω, naſcor, repullulo. הוציא hiph. a יצא exire facio, *Symm.* Job. XXXVIII, 32 עלה aſcendo, Eſ. XXXIV, 13. ἀναφύεται εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἀκάνθαι ξύλα, *creſcunt in urbibus ipſorum ligna ſpinea.* צמח germino, Gen. XLI, 7.

Ἀναφωνέω, exclamo, perſono, reſono. הזכיר recordari facio, commemoro, 1 Par. XVI, 4. השמיע hiph. audire facio, ſonum edo, 1 Par. XVI, 5. Ἀσὰφ ἐν κυμβάλοις ἀναφωνῶν, *Aſaph cymbalis perſonans.* Vid. & v. 42. 1 Par. XV, 28. 2 Par. V, 12.

Ἀναχαίνω, hio, os adaperio. 2 Macc. VI, 18. ἀναχαινῆ ἀναγκάζετο φαγεῖν, *hians coactus eſt comedere.*

Ἀναχωρέω, recedo, ſecedo, fugio. ברח Exod. II, 15. ἀνεχώρει δὲ Μωυσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραώ, *fugiebat Moſes a facie Pharaonis.* Vid. & Jer. IV, 29. Oſ. XII, 12. הלך *Sym.* Cant. V, 17. התפרן hithp. abrumpo me, 1 Reg. XXV, 10. נגע Niph. a נגף percutior, Joſ. VIII, 15. נדד fugio, vagor, *Aqv. Theod.* Eſ. XXXIII, 3. נוס fugio, Jud. IV, 17. 1 Reg. XIX, 10. עלה aſcendo, Num. XVI, 24. Vid. & 2 Macc. V, 27.

Ἀναχώρησις, ſeceſſio. נדד *Symm.* Pſ. LIV, 8.

Ἀνάψυξις, reſpiratio, refrigeratio, refocillatio, recreatio, requies. רוחה Exod. VIII, 15. ἰδὼν δὲ Φαραὼ, ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις, *videns autem Pharao, quod fieret requies. Heſychius*: Ἀνάψυξις, ἀνάπαυσις. Ἀνάψυξις, *requies.* רוח ſpiritus, *Symm.* Eſ. XXXII, 15. מרגעה requies, *Aqv.* Eſ. XXVIII, 12.

Ἀναψυχή, idem. און ores, Oſ. XII, 8. ἕυρηκα ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ, *inveni quietem mihi.* בטח ſecuritas, Jer. XLIX, 31.

κα-

καθήσονται εἰς ἀναψυχὴν, *ſedens in tranquillitate.* רויה exuberans, inebrians, Pſ. LXV, 11. ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν, *eduxiſti nos in refocillationem. Heſychius:* Ἀναψυχὴν, παραμυθίαν. Ἀναψυχὴν, *conſolationem.*

Ἀναψύχω, reſpiro, reficio, refocillo, recreo. הבליג hiph. a בלג recreo me, Pſ. XXXVIII, 18. ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω, *permittas mihi, ut reſpirem.* חיה vivo, revivifico, Jud. XV, 19. ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς καὶ ἀνέψυξε, *rediit ſpiritus ejus & reſpiravit.* נפש niph. ex נפש deductum, recreo me, Exod. XXIII. 12. ἵνα ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης. *ut recreet ſe filius ancillæ.* 2 Reg. XVI. 14. καὶ ἀνέψυξαν ἐκεῖ, *& quieſcebant ibi. Heſychius:* Ἀνέψυξεν, ἀνέπαυσεν. Ἀνεψύξειν, *quieſcebat.* Conf. *Suiceri* Theſ. T. I. p. 323. רוח reſpiratio eſt, 1 Reg. XVI, 23 ἀνέψυχε Σαὺλ, *quieſcebat Saul* 2 Macc. XIII. 11. βραχέως ἀνεψυχότα λαὸν, *populum paululum reſpirantem. Heſychius:* Ἀναψύχοντα, ἀναπνέοντα. Ἀναψύχοντα, *reſpirantem.*

Ἀνδραγαθέω, viriliter ago. 1 Macc. V, 61. 67. XVI, 23.

Ἀνδραγάθημα, virile factum. כשרון rectitudo, æquitas, *Symm.* Eccleſ. V, 10. 2 Macc. II, 22.

Ἀνδραγαθία, virilitas, ſtrenuitas. גבורה robur, virtus; Eſth X, 2. Vid. & 1 Macc. V, 56. VIII, 2. 2 Macc. XIV, 18.

Ἀνδρία, virilitas, fortitudo. virtus. כשרון rectitudo, æquitas, Eccleſ II, 21. IV, 4 V, 10. Conf. & Sap. VIII. 8. כושרות plur. compedes, Pſ. LXVII, 7. תבונה intelligentia, Prov. XXI. 30. כישור verticulum, *Aqv. Symm. Theod.* Prov. XXXI, 19.

Ἀνδρῖος, virilis, ſtrenuus. גבר vir, Prov. XXVIII, 3. חיל robur, ſtrenuitas, Prov XII, 4. γυνὴ ἀνδρία. *mulier ſtrenua.* Vid. & Prov. XXXI, 10. Sir. XXVI. 2. XXVIII, 16. חרון ſedulus, induſtrius. Prov. X, 4. χεῖρες δὲ ἀνδρίων πλουτίζουσι, *manus vero ſtrenuorum ditant.* Vid. & Prov. XIII, 4. *Heſychius:* Ἀνδρίων, γενναίων. Ἀνδρίων, *ſtrenuorum.* ישר rectus, æquus, Prov. XV, 20. כישור verticulum. *Aqv. Sym. Theod.* Prov. XXXI, 19. עריץ violentus, prævalidus, Prov. XI, 16.

Ἀνδριὰς, ſimulacrum, ſtatua, propr. viri. צלם *Symm.* Dan. II. 31.

Ἀνδρίζομαι, viriliter ago, virum me præſto, in virum evado. אמץ robuſtus ſum, ſio. Joſ I. 6. ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου, *confortare & viriliter age.* Vid. & 1 Par. XXVIII, 20.

2 Par.

2 Par. XXXII, 7. גדל magnus fio. Ruth. I, 12. ἕως ἂ ἀνδρισθῶσι, *usque dum adoleſcant.* גוח prodeo, prodire facio, Mich. IV, 10. זור pih. a זור ſternuto, 4 Reg. IV, 34. חזק validus ſum, fio, Joſ. X, 25. ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε, *viriliter agite, & confortamini.* Pſ. XXX, 32. ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, *viriliter agite, & corroboretur cor veſtrum.* Similiter Apoſtolus 1 Cor. XVI, 13. ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε, *viriliter agite, fortes eſtote.* Vid. & Pſ. XXVI, 20. & conf. 1 Reg IV, 9. נואש niph. a יאש deſpero, Jer. II, 25. XVIII, 12. Sir. XXXI, 26. ἐν οἴνῳ μὴ ἀνδρίζου, *in vino ne virilis eſto.* 1 Macc. II, 64 ἀνδρίζεσθε ἐν τῷ νόμῳ, *viriliter agite in lege*, i. e. pro virili facite, quæ in lege præcepta ſunt.

Ἀνδρὶς, vira, virago. אשה *Symm.* Gen. II, 23. *Feſtus*: *Fœminas, quas nunc dicimus, antiqui appellabant* Viras, *unde adhuc permanent Virgines & Viragines.* Vide *Druſium* Fragment. Int. Vet. Græc. p. 9.

Ἀνδρόγυνος, androgynus, qui vir & fœmina ſimul eſt, it. effœminatus, imbellis, impotens תרדמה ſopor. Prov. XIX, 15. δειλίαι κατέχει ἀνδρόγυνον, *timiditas tenet infirmum.* Vid. & Prov. XVIII, 8. ubi LXX. longe aliter legiſſe videntur, ac hodie in textu Hebr. legitur. Verſio autem illorum ibi ita ſeſe habet: ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων πεινάσουσιν, *animæ autem infirmorum eſurient. Heſychius*: Ἀνδρόγυνος, ὁ ἑρμαφρόδιτος, καὶ ὁ ἀσθενὴς, ἤγουν ὁ ἀνίσχυρος. Ἀνδρόγυνος, *hermaphroditus, & infirmus, vel impotens.*

Ἀνδρολογίαι, collectio, quæ fit viritim. 2 Macc. XII, 43. κατ' ἀνδρολογίαν, *ſecundum collectionem, quæ fiebat viritim, ſive viritim colligendo.*

Ἀνδρόομαι, ad virilem ætatem pervenio, vir evado. צאצאים plur. prognati, propago. Job. XXVII, 14. ἐὰν δὲ ἀνδρωθῶσι, *ſi vero ad virilem ætatem perveniant.*

Ἀνδρωδὴς ἐν ἀνθρώποις, vir factus inter homines. למי עלומים *ad dies adoleſcentiæ.* Job. XXXIII, 25.

Ἀνδροφόνος, homicida. 2 Macc. IX, 28.

Ἀνδρύνομαι, adoleſco. גדל magnus fio. Exod. II, 10. ἀνδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, *cum autem puer adoleſceret.* Vid. & Jud. XI, 2. 4 Reg. IV, 18.

Ἀνδρωδῶς, viriliter, fortiter. 1 Macc. VI, 31.

Ἀνεγείρω, excito. Sir. XLIX, 15.

Ἀνειλίσσω, expando. פרש Ezech II, 10. ἀνείλισσεν αὐτὴν, *expandebat illam* ſc. epiſtolam. Conf. quæ notavi ad v. Ἀναπτύσσω.

Ἀνε-

Ἀνεκλιπὴς, indefinens, non deficiens, Sap. VII, 15. ἀνεκλιπῆς θησαυρὸς, *thesaurus non deficiens*, vel *inexhaustus*. Sap. VIII, 18. πλοῦτος ἀνεκλιπὴς, *divitiæ non deficientes*. Conf. Luc. XII, 33. & ad h. l. Auctores Rev. *Wolfio* Cur. Phil. Crit. citatos.

Ἀνελεήμων, immisericors. אכר crudelis, sævus. Prov. V, 9. XI, 17. אכרי idem. Prov. XII, 10. XVII. 11. אכריות crudelitas, Prov. XXVII, 4. Vid. & Sap. XIX, 1.

Ἀνελεημόνως, immisericorditer, crudeliter. לאכר in crudelem, Job. XXX, 21.

Ἀνελεημοσύνη, immisericordia, crudelitas. לא רחמה Of. I, 6.

Ἄνελπις, desperatus, qui est sine spe. קוקו propr. linea linea, Es. XVIII, 2.

Ἀνελπίστως, ex insperato, præter spem. Sap. XI, 8.

Ἄνεμος, ventus. רוח spiritus, Jer. XLIX, 35. διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἀνέμοις, *dispergam illos in omnibus ventis*, i. e. in omnibus terræ plagis, unde spirant venti. Vid. & Ezech. V, 10. 12. XII, 14. Dan. XI, 4. διαιρεθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, *dividetur in quatuor ventos*, i. e. in quatuor terræ plagas. Zach. II, 6. ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ συνάξω ὑμᾶς, *ex quatuor ventis cæli*, i. e. ex quatuor cœli plagis, unde spirant venti, *colligam vos*. Similiter Marc. XIII, 27. ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, *colliget electos suos e quatuor ventis*. שלהבת flamma, Job. XV, 30. תהום abyssus. Prov. VIII, 27. Sir. XXXIV, 2. διώκων ἄνεμοι, *persequens ventum*, i. e. frustra laborans.

Ἀνεμοφθορία, corruptio, quæ fit a vento. ירקון rubigo, Agg. II, 18. שדפון aredo, Deut. XXVIII, 12. 2 Par. VI, 28. *Aqv. Symm Theod.* Amos. IV, 9. *Suidas*: Ἀνεμοφθορία, ἡ πληγὴ τῶν ἀνέμων.

Ἀνεμόφθορος, vento corruptus. נדף part. niph. depulsus, Es. XIX, 7. רוח ventus, Os. VIII, 7. שרופות קדים plur. fœm. auro adustæ, Gen. XLI, 7. 23. 27.

Ἀνεμόφθορος γίνομαι, vento corruptus fio. נרדם sopore obruor, Prov. X, 6.

Ἀνεμπόδιστος, non impeditus. Sap. XVII, 20. XIX, 7.

Ἀνενδεὴς γίνομαι, non egens evado. חדל deficio, desisto, *Symm.* 1 Reg. II, 5. ἀνενδεεῖς ἐγένοντο, *non egentes evaserunt*. Coislinianus *Aquilæ* adscribit.

Ἀνετρέπω, everto. השבית hiph. cessare facio, *Symm.* Ezech. VII, 24.

Ἀνεξέλεγκτος, qui eſt ſine redargutione, ſine caſtigatione, vel inexploratus, imperſcrutabilis. אין חקר non perveſtigatio. Prov. XXV, 3. καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος, *cor autem regis inexploratum.* עוב תוכח part. derelinquens increpationem, Prov. X, 18. παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται, *inſtitutio, quæ eſt ſine redargutione, a via recta abit.* Conf. ad h. l. *Pearſonum* Præf. in LXX. *Suidas*: Ἀνεξέλεγκτος, ἀβασάνιστος. ἀγύμναστος ἀδόκιμος. Ἀνεξέλεγκτος, *qui ſine caſtigatione, ſine exercitatione, ſine probatione eſt. Heſychius*: Ἀνεξέλεγκτος, ἀβασάνιστος. Ἀνεξελεγκτος, *qui ſine caſtigatione eſt.*

Ἀνεξερεύνητος, imperſcrutabilis, imperveſtigabilis. עקב fraudulentum, *Symm.* Jer. XVII, 9. ἀνεξερεύνητος ἡ καρδία, *cor imperſcrutabile.* אין חקר *Aqv.* Prov. XXV, 3.

Ἀνεξίτηλος, qui examinari non poteſt, inſcrutabilis. אין חקר non perveſtigatio, *Aqv.* Prov. XXV, 3.

Ἀνεξικακία, tolerantia malorum. Sap. II, 19.

Ἀνεξιχνίαστος, imperveſtigabilis. אין חקר non perveſtigatio, Job. IX, 10. ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, *faciens magna & imperveſtigabilia* Job. XXXIV, 24. ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαστα, *comprehendens imperveſtigabilia. Heſychius*: Ἀνεξιχνίαστος, ἀκατάληπτος. Ἀνεξιχνίαστος, *incomprehenſibilis. Suidas*: Ἀνεξιχνίαστον, ἀνεξερεύνητον. ἃ μὴ δὲ ἴχνος ἐστὶν εὑρεῖν. Ἀνεξιχνίαστον, *imperveſtigabile. Ubi ne veſtigium quidem inveniri poteſt.*

Ἀνεπίβατος, inacceſſus הנין in plur. הנות draco, *Symm. Theod.* Mal. I, 3. ἀνεπίβατα ſc. μέρη, *inacceſſa loca.*

Ἀνεπιστημόνως, inſcienter. הבל vanitate, *Symm.* Job. XXI, 34.

Ἀνεπιστήμων, imperitus. בער brutus, *Symm.* Pſalm. LXXII, 22.

Ἀνεπιστρέφω averto. השיב hiph. a שוב reverti facio, Jer. XXIII, 22. καὶ τὸν λαόν μου ἀνεπίστρεψαν, *& populum meum averterunt.*

Ἀνερευνάω, inveſtigo. חפש *Symm.* Pſ. LXXVI, 7.

Ἀνέρχομαι, aſcendo. בוא venio, Jud. XXI, 8. 1 Reg. XVI, 5. Cont. Joh. VI, 3.

Ἄνεσις, remiſſio, relaxatio, venia. ידים dual. ex יד manus, 2 Par. XXIII, 15. ἔδωκαι αὐτῇ ἄνεσιν, *dederunt illi relaxationem* רוחה reſpiratio. *Symm.* Exod. VIII, 15. שלו *Chald.* error, Eſdr. IV, 22. 3 Eſdr. IV, 62. ἔδωκεν αὐτοῖς ἄφεσιν καὶ ἄνεσιν, *dedit illis libertatem, & veniam.* Sir. XV, 20.

20. ἐκ ἔδωκεν ἄνεσιν ἑαυτῷ ἁμαρτάνειν, *nemini veniam dedit peccandi* Sir. XXVI, 11. ἐυρῶσα ανεσιν, *relaxationem inveniens.*

Ἀνιτάζω, inquiro. דרש Jud VI 29 ἀνήταζον *percontabantur.* Suſan. v. 14. ἀνιτάζοντες ἀλλήλους τὴν αἰτίαν, *apud ſemet invicem inquirentes de cauſa.*

Ἄνω, absque, ſine. אין non, Exod. XXI, 11. Amos III, 5. לא non, 1 Reg. VI, 7. בלא in non, Eſ. LV. 1. בל *Sym.* Pſ. XV, 2. בלעדי præter, præterquam, *Aqv.* Gen. XLI, 16.

Ἀνυόδωτος, qui non proſpere agit. לא גלח non proſper ſum, *Incert.* Jer. XXII, 30.

Ἀνυφημέω, benedico, laudo. רנן canto, *Symm.* Pſalm. LXII, 8. ἀνυφήμουν, *laudabam.*

Ἀνέφικτος, inacceſſus, 3 Macc. II, 15.

Ἀνίχω, & in med. Ἀνίχομαι, ſuſtineo, tolero, bajulo, it. abſtineo, aufero, inhibeo. האריך hiph. prorogo, prolongo, Job. VI, 11. פאתם reprimo me, Gen. XLV, 1 οὐκ ἠδύνατο Ἰωσὴφ ἀνίχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ, *non poterat Joſephus tolerare omnes, qui adſtabant illi.* Eſ. XLII, 14. μὴ καὶ ἀεὶ σιωπήσομαι καὶ ἀνίξομαι, *num ſemper tacebo & tolerabo?* Eſ. LXIV, 11. ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀνέσχου, καὶ ἐσιώπησας, *hæc omnia toleraſti & tacuiſti.* יכל poſſum, valeo, Eſ. I, 14. ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνίχομαι, *diem magnum non ſuſtineo. Heſychius:* Οὐκ ἀνίχομαι, ἀ καταδίχομαι. Οὐκ ἀνίχομαι, *non patior.* בלא cohibeo, Agg. I, 10. ἀνίξει ὁ ἀφεὶς ἀπὸ δρόσου, *abſtinebit cœlum a rore.* In Gloſſ MS. in Proph. Ἀνίξει exponitur ἀνάστασιν ἴχει, *demigrationem* vel *diſceſſum habet.* לקח accipio, Oſ. XIII, 11. מנע inhibeo, Amos. IV, 7. ἀνέσχον ἐξ ὑμῶν τὸν ὑετὸν, *inhibui a vobis pluviam.* Lex. Cyrilli Brem. Ἀνέσχον, ἐκώλυσα. Ἀνέσχον, *prohibui. Heſychius:* Ἀνίχω, κωλύω. Ἀνίχω, *prohibeo.* Gloſſ. MS. in Proph. Ἀνόχων, (l. Ἀνίσχον ex *Phavorino*) ἀνάστασιν ἐποίουν. Ἀνίσχον, *migrationem faciebam, diſcedere faciebam.* נואש part. niph. a שאי ſpe deſtitutus, Job. VI, 26. οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθόγγα ῥήματος ἀνίξομαι, *neque enim ſonum verbi veſtri tolerabo.* סבל bajulo, Eſ. XLVI, 4. ἀνίχομαι ὑμῶν, *ego bajulo vos*, tanquam mater, vel nutrix infantes. *Heſychius:* Ἀνίχωσαι, ἀναδίχωσαι καὶ τρέφειν. Ἀνίχωσαι, *ſuſcipere & nutrire.* Idem: Ἀνίχεμαι, καταδίχομαι. Ἀνίχομαι, *recipio.* Conf. *Suicerum* Theſ. T. I. p. 343. סחף part. everrens, *Aqv. Symm. Theod.* Prov. XXVIII, 3. ὑετὸς ἀνισχνικός, *pluvia retenta.* Sir. XLVIII, 3. ἐν λόγῳ Κυρίου ἀνίσχυσεν οὐρανὸν, *verbo Domini inhibuit cœlum*, ſc. ne pluviam emitteret. Vulgatus vertit: *exaltavit cœlum.* Et ſic etiam apud *Heſychium*: Ἀνίσχυσεν expo-

tur ἐκράτησεν, ἄμα ἴσχυι, ἐπῆρεν, ὕψωσεν, *tenuit, ſurſum tenuit, ſuſtulit, exaltavit.*

Ἀνεψιὸς, conſobrinus, patruelis. בן דוד filius patrui, Num. XXXVI, 11. Vid. & Tob. VII, 2. *Heſychius*: Ἀνεψιοὶ, ἀδελφῶν υἱοί. Ἀνεψιοὶ, *fratrum filii.*

Ἀνήκεσος, inſanabilis, intolerabilis, 2 Macc. IX, 5. ἀνήκεσος τῶν σπλαγχνων ἀλγηδὼν, *intolerabilis viſcerum dolor.* Vid. & 3 Macc. III, 25. *Heſychius*: Ἀνηκέσων, ἀνιάτων, ἀνυπομόνητων. Ἀνηκέσων, *inſanabilium, intolerabilium.*

Ἀνήκοος, inobediens. מרי rebellio, Num. XVII, 10. מרר part. contumax, Jer. V, 23. VI, 27. שמע non audit, Prov. XIII, 1.

Ἀνήκω, convenio, pertineo. 1 Macc. X, 40. ἀπὸ τῶν τόπων τῶν ἀνηκόντων, *a locis convenientibus.* 1 Macc. X, 42. διὰ τὸ ἀνήκειν αὐτὰ τοῖς ἱερεῦσι, *quod illa ad ſacerdotes pertineant.* Vid. & 1 Macc. XI, 35. 2 Macc. XIV, 8.

Ἀνήλατος, immotus. תחתית fœm. inferior, Job XLI, 16. ἔσηκε δὲ ὕστερ ἄκμων ἀνήλατος, *ſtetit autem, tanquam incus, immotus.*

Ἀνήνυτος, infectus, non conſummatus. 3 Macc. IV, 15. deſcriptio Judæorum dicitur ἀνήνυτον λαμβάνεται τὸ τέλος ἐπὶ ἡμέρας τεσσαρακοντα, *finem non conſummatum obtinens per quadraginta dies*, i. e. quod per quadraginta dies, ad finem perduci non potuerit. *Heſychius*: Ἀνηνύτῳ, ἀπράκτῳ, ἀτελειώτῳ. Ἀνηνύτῳ, *infecto, non conſummato* Idem: Ἀνήνυτα, ἄπρακτα, δύσκολα, ἀκατόρθωτα, μὴ εὐτύχηται. Ἀνήνοτα, *infecta, difficilia, minus felici ſucceſſu geſta, non perfecta.*

Ἀνὴρ, vir, homo, maritus, ſponſus, aliquis, unusquisque. ארם hom), Pſalm. XXXI, 2. Prov. VI, 13. XI, 7 & alibi. איש Gen. III, 6. ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, *dabat & marito ſuo* Vid. & v. 16. Jud. XIII, 6. 9. 10. XIV, 15. & conf. 1 Cor. VII. 3. & ad h. l. *Cl. Alberti* Obſ. p. 343. Lev. XV, 2. ἀνδρὶ ἀνδρὶ, ᾧ ἂν γένηται ῥύσις ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, κ. τ. λ. *unicuique, qui fluxum patitur ex corpore ſuo, &c.* Vid. & Num. V, 12. Num. I, 52. παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀνὴρ ἐν τῇ ἰδίᾳ τάξει, *caſtra metabuntur filii Iſraël unusquisque in ordine ſuo.* Vid. & Neh. XI, 3. XIII, 10. & conf. Gen. X, 5. ubi איש redditur ἕκαστος Sic & in multis aliis locis. Vide Concord. *Trommii* v. Ἕκαστος. Num. IV, 50. ἐπεσκέψατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωϋσῆ ἄνδρα κατ' ἄνδρα ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, *recenſuit eos ſingulos pro operibus ſuis Moſes adminiſter.* Vide ad h. l. *Cl. Schwartzii* Diſſ de Stilo LXX. Int. apud *Olear.* de Stil. N. T. p. 319. Jud VI, 8. ἐξατέ-

σειλε

ϛιλι Κύριος ἄνδρα προφήτην, *mittebat Dominus prophetam aliquem.* Conf. Gen. III, 16. & alia loca in Concord. *Trommii*, quibus איש exponitur per τίς Sic ἀνὴρ μάντις apud *Herodotum* L. VI. c. 83. & *Pauſaniam* in Attic. p. 34. eſt *vates quidam.* Taceo multa alia loca, quibus vox eo ſenſu apud exteros occurrit, jam obſervata Viris Doctiſſimis, *Georgio* Vindic. L. II. c. 1. p. 35. ſqq. & *Schwartzio* Comm. Crit. Gr L. p. 114. Jud. III, 29. πάντα ἄνδρα δυνάμεως, *omnem virum fortem.* Vid. & 3 Reg. I, 42. Jud. XII, 2. ἀνὴρ ἀντιδικῶν ἦμην ἐγὼ, *litigabam ego.* Similia exempla, ubi ἀνὴρ redundat, vide apud *Vorſtium* Philol. Sacr. P. I. p. 331. ſq. 3 Reg II, 2. ἴσχυ εἰς ἄνδρα τέλειον, *ſis vir perfectus.* Conf. Epheſ. IV, 13. 3 Reg. II, 26 ἀνὴρ θανάτου, *vir mortis*, h. e. vir morte dignus. Conf. *Vorſtium* lib. cit. P. II. c. 24. p. 66. Neh. IV, 23. ἄνδρες τῆς προφυλακῆς, *viri cuſtodiæ*, h. e. vigiles. Neh. VII, 7. ἄνδρες λαοῦ Ἰσραὴλ, *viri populi Iſraël*, h. e. Iſraëlitæ. 1 Reg. XVII, 33. οὗτος ἀνὴρ πολεμιστὴς, *ille erat bellator.* Vid. & 2 Reg. XVII, 8. Ezech. XXXIX, 20. & conf. 1 Reg. XVI, 18. ubi איש מלחמה ſimpliciter redditur πολεμιστὴς, & Exod. II, 14. ubi איש שר exponitur ἄρχων, *princeps.* Sic ἀνὴρ βασιλεὺς, *tyrannus* apud *Euripidem* Supplic. v. 444. Zach. VIII, 23. ἀνδρὸς Ἰουδαίου, *viri Judæi.* אנוש homo, Eſ. LVI, 2. Jer XX, 10. אנשים homines, viri, Gen. XLVI, 33. 35. ἄνδρες κτηνοτρόφοι, & ἄνδρες κτηνοφόροι, *paſtores.* Conf. Κτηνοτρόφος. Ezech. XXII, 9. ἄνδρες λησταὶ, *latrones.* Obad. v. 7. ἄνδρες τῆς διαθήκης σου, *viri fœderis tui*, h. e. fœderati tui. Jon. III, 5. οἱ ἄνδρες Νινευὶ. *Ninivitæ.* Similiter Matth. XII, 41. בן filius, 1 Reg. XI, 8. XVII, 53. 2 Reg. XXIII, 20. בעל dominus, maritus, Jud. IX, 6. 7. ἄνδρες Συχέμων, *cives Sichemi.* Prov. XII, 4. γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, *mulier ſtrenua corona marito ſuo.* Vid. & Prov. XXXI, 11. 23. 28. Joël. I, 8 νυμφὴν περιζωσαμένην σάκκον ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς παρθενικὸν. *ſponſam ſacco indutam propter ſponſum ipſius virgineum.* Sic Matth I, 19. Joſephus, ſponſus Mariæ, dicitur ἀνὴρ αὐτῆς. Conf. *Bynæum* de Nat. J. C. p. 187. גבר Joſ. VII, 14. κατ' ἄνδρα ſc. ἕκαστον, *viritim.* Vid. & v. 17. 18. גבור fortis, validus, 1 Reg. XVI, 18 1 Par. XXVI, 31. Jer. XIV, 9. זכר mas, Num. XXXI, 35. זקן ſenex, ſenior, Deut. XXI, 20. 1 Reg. VIII, 4, XI, 3 XXVIII, 14. מלאך nuncius, 3 Reg. XX, 9. מתים plur. homines, Eſ. LV, 7. נפש anima. Gen XIV, 21 Prov. XVI, 26. עם populus, 1 Reg XXX, 4. Prov. XXIX, 2. איש עם populus vir, 1 Reg. XVI, 15. עשה part. factor, 3 Reg. XI, 28. ἀνὴρ ἔργων, *vir operum, vir rebus agendis idoneus.* Inde corrigendum videtur Lex *Cyrilli* MS. Brem. in quo ita: Ἀνὴρ ἀρᾳχ, ἀνὴρ δεξιᾶς. Et Gloſſ. MSS. in Libb. Reg. in quibus Ἀνὴρ βραχὺς eodem modo ex-

ponitur. רוח spiritus, Prov. XVII, 23. XVIII, 14. רשע improbus, Prov. V, 22.

Ἄνδρα ἔχω, virum habeo. בן בעילה filius maritatæ, Es. LIV, 1. τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα, *fœminæ, quæ conjugem habet.* Conf. 1 Cor. VII, 2. *Fesselii* Advers. Sacr. L. II. c. 20. p. 153. & *Keuchenium* in Joh. III, 29. p. 153. Vid. & alibi Ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός ἀνὴρ ἐν Ἀνάγκαις. ἀνὴρ Γεωργός. ἀνὴρ Δυνάστης. ἀνὴρ Δυνατός. ἀνὴρ Πολεμιστής. Πραΰθυμος ἀνήρ.

Ἀνθέμιον, *Hesychio* & *Suidæ* τὸ ἐκλεκτὸν χρυσίον. Plerisque Lexicographis est herba *gith. Schrevelius* vult esse *nigellam*, & sic dici a floris decore, *Kircherus* in Concord. Eccles. XII, 6. vertit *rosam*. In versione adjuncta Bibl. Angl. redditur *vitta*; ita etiam jam transtulit *Hieron. Olympiodorus* οἱονεὶ ἀναθέμιον, τουτέστι ἀναθήκην, repositorium. Ita ad h. v. notat *Keslerus* in Append. Crit. *S. Leigh.* p. 17. Non solum autem vox legitur Eccles. loc. cit. pro גלה lecythus, sed etiam Exod. XXXVIII. in nonnullis Codicibus pro ἐνθέμιον & ἐνθέμια est ἀνθέμιον & ἀνθέμια. Ibique *Flam Nobilius* putat, his vocabulis significari *ea, quæ ornamenti causa adjungantur*, quodque alibi σφαιροτῆρες *sphærulæ* appellentur, & paulo ante βλαστοὶ ἐξέχοντες, *germina extantia.*

Ἀνθέω, floreo. החיל hiph. a חול parturire facio, it expecto, Job. XX, 21. הניץ hiph. a נוץ Eccles. XII, 5. Cant. VII, 12. יצא exeo, Job. XIV, 2. פרח Job. XIV, 9. Ps. XCI, 12. פתח pih. aperio me, Cant. VII, 12. הציץ: ציץ Kal & hiph. Psalm LXXXIX, 7. Ezech. VII, 10 Sir. XXXIX, 1. ἀνθήσατε ἄνθος ὡς κρίνον, *florete florem tanquam lilium.* Conf. Os. XIV, 6.

Ἀνθηρὸς, floridus. בעדן *Symm.* Gen. II, 8.

Ἀνθινὸς, floridus. Exod. XXVIII, 30. In textu Hebr. nihil ibi pro hæc voce legitur. *Hesychius*: Ἀνθινὸν, (Sic enim legend. pro Ἀνθηνὸν) ἀνθηρὸν, βαπτὸν Ἀνθινὸν, *floridum, colore tinctum.* Conf. *Braunium* de Vest. Sacerd. Hebr. Lib. I. c. XVII. §. 274. p. 307.

Ἄνθιμος, floridus. משי *Aqv.* Ezech. XVI, 11. ἄνθιμον, quo *Fullerus* Misc. Sacr. Lib. II, c. 11. & *Braunius* l. c. ἀνθινὸν legunt.

Ἀνθίστημι, resisto, repugno. בחן probo, exploro, Mal. III 15. הועיד hiph. a יעד tempus constituo, nempe ad litigandum. Job. IX, 19 Jer. XLIX, 18. L, 44. סיר hiph a סור recedere facio, 2 Reg. V, 6 הקדים hiph. prævenio, Job. XLI, 3. השיא hiph a ישא decipio, Abd. v. 7. התעמץ hithp. fortifico me, 2 Par. XIII, 7. ἀντέστη πρὸς Ῥοβοάμ, *obfirmavit se contra Rehabeamum.*

bellum התגרה hitph. miſceo, nempe prælium, bellum, Jer. L, 24 ὅτι τῷ Κυρίῳ ἀνθέστης, *Domino reſtitiſti* התחזק hitph. confirmo me, 2 Par. XIII, 7. οὐκ ἀντέστη κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, *non reſtitit illi.* Vid. & v 8. & conf. Gal. II, 11. ubi Apoſtolus ſimili phraſi utitur, & ad h. l. *Cl. Elsnerum.* גאר ſuperbio, ſuperbe ago, Jer. L, 29. ὅτι πρὸς Κύριον ἀντέστη, *quoniam adverſus Dominum ſtetit.* מגמה hauſtus, Hab. I, 9. כחא Chald. pah. cohibeo, Dan. IV, 32. מרה rebello, Oſ. XIV, 1. נצב & התיצב niph. & hithp. a יצב ſiſto me, conſiſto, Deut. VII, 24. οὐκ ἀντιστήσεται ἀνὴρ κατὰ πρόσωπόν σου, *nemo tibi reſiſtet.* Vid. & Deut. IX, 2. XI, 25. Joſ. I, 11. עמד ſto, conſiſto, Joſ. XXIII, 9. Jud. II, 14. Abd. v. 11 ענה reſpondeo, it. teſtor, Deut XIX, 18. Eſ. LIX, 12. Jer. XIV, 7. צרר hoſtiliter ago, Num. X, 9. קום ſurgo, conſiſto, it. in pih. & hitph. Joſ. VII, 13. Mich. II, 8. Nah. I, 6. תקומה reſurrectio, Lev. XXVI, 37. קרה occurro, Deut. XXV, 18. נזר part. ſapiens, *Symm.* Eſ. LVIII, 12. ἀνθιστῶν. Sir. VIII, 2. μήποτε ἀντιστήσῃ σου τὴν ὁλκὴν, *ne forte attrahat contra pondus tuum*, h. e. ut *Grotius* interpretatur, *ne tibi præponderet.*

Ἀνθομολογέομαι, palam confiteor, gratias ago. הודה hiph. a ידה celebro, gratias ago, Pſ. LXXVIII, 14. ἀνθομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα, *celebrabimus te, o Deus, in ſempiternum.* Conf. Luc. II, 38. & *Vorſtii* Philol. S. L. I. c. 5. p. 172. ſq. 3 Eſdr. VIII, 93. Ἔσδρας ἀνθομολογεῖτο κλαίων, *Eſdras confitebatur* (ſc. peccata) *flens.* Vid. & Sir. XX, 2. & conf. loca *Joſephi*, obſervata *Cl. Schwartzio* Comm. Philol. & Crit. Gr. L. N. T. p. 115.

Ἀνθομολόγησις, confeſſio. הודות infin. ab הודה celebrare, Eſdr. III, 11. ἀπεκρίθησαν ἐν ὕμνῳ καὶ ἀνθομολογήσει, *reſpondebant laude & gratiarum actione.* Vid. & Sir. XVII, 21.

Ἄνθος, flos, ſurculus, germen. אשישה lagena, *Symm.* Cant II, 5. חבצלת roſa, Cant. II, 1. מוץ gluma, Soph. II, 2. נצה Job. XV, 33. נצר ſurculus, Eſ. XI, 1. ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης αὐτῆς ἀναβήσεται, *ſurculus ex radice ejus aſcendet.* Vid. & Dan XI, 7. *Heſychius*: Ἄνθος, βλάστησις. Ἄνθος, *germinatio.* כרח Eſ. V, 24. XVIII, 5. ציץ Num. XVII, 8. Job. XIV, 2. צמח germen, Eſ. VI, 11. ראש caput, it. præcipuum, Exod. XXX, 23. ἄνθος σμύρνης, *florem myrrhæ.* שבט virga, germen, Num. XXIV, 17. ἀνατελεῖ ἄνθος (ſic enim recte legit *L Bos* in Proleg. ad LXX. Int. c. 3 pro ἀνθρωπος) ἐξ Ἰσραὴλ, *ſurget germen ex Iſraële.* שושן עדות hexachordum teſtimonii, *Symm.* Pſ. LIX, 1. ἀνθῶν, שושנים lilia, *Symm.* Pſ. XXXIV, 1. LIV, 1. Cant. VI, 2.

Ἀνθρακία, carbonum vel prunarum congeries. גחל carbo, *Aqv.* Pſ. CXIX, 4. Sir. XI, 33.

Ἀν-

Ἀνθράκινος, qui eſt ex carbunculo. Eſth. I, 7. juxta *Rom.* ed. ἀνθρακίνου κυλίκιον, *poculum minutum ex carbunculo.*

Ἄνθραξ, carbo, & quandoque pruna, it. carbunculus, gemmæ ſpecies, quam vulgo dicimus rubinum. אגמון ahenum majus, Job. XLI, 12. בדלח bdellium, Gen. II, 12. גחל Prov. XXV, 22. ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, *carbones ignitos cumulabis ſuper caput ejus*, h. e. benefactis tuis, tanquam multis *ignitis carbonibus*, illum inflammabis, vel multum commovebis ad pudorem & mutuum amorem. גחלת 2 Reg. XIV, 7. לשון lingua, i. e. flamma, Eſ. V, 24. כוך ſtibium, Eſ. LIV, 11. פרם Eſ. XLIV, 12. רצפה Eſ. VI, 6. תרשיש beryllus marinus, Ezech. X, 9. ὡς ὄψις λίθου ἄνθρακος, *tanquam aſpectus lapidis carbunculi.* Vid. & Ezech. XXIV, 13. Gloſſ. MS. in Ezech. Λίθος ἄνθρακος πυρὸς, τουτέστιν ὑακίνθου. (MS. male ἰακίνθου.) Λίθος ἄνθρακος πυρὸς, *hoc eſt hyacinthi.* Perperam hic de *hyacintho* exponitur. Explanatio forte ex verſione *Symmachi* enata, qui ibi ὑακίνθου habet. Sir. XXXII, 6. σφραγὶς ἄνθρακος ἐπὶ κόσμῳ χρυσῷ, *ſigillum carbunculi in ornatu aureo. Heſychio*: Ἀνθράκιον inter alia exponitur λίθος τίμιος ὁ ἐν δακτυλίῳ, *lapis pretioſus in annulo.*

Ἀνθρωπάρεσκος, hominibus placere ſtudens. חנך obſidens te, caſtra metans contra te, Pſ. LII, 7. Conf. Epheſ. VI, 6. Coloſſ. III, 23.

Ἀνθρώπινος, humanus. אדם homo, Num. V, 6. אנוש homo, Job. X, 5. ὁ βίος σου ἀνθρώπινος ἐστὶν, *vita tua humana eſt.*

Ἄνθρωπος, homo, vir, aliquis, unusquisque, ſervus. אדם Gen. I, 26. & alibi ſæpiſſime. איש vir, Gen. II, 24. IV, 1. & alibi paſſim. Gen. IX, 20. ἄνθρωπος γεωργὸς, *agricola.* Lev. XXI, 9. θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως, *filia ſacerdotis.* Similia exempla, ubi ἄνθρωπος redundat, vide apud Auctores citatos *Wolfio* ad Luc. II, 15. & *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. p. 241. Exod. II, 11. ἑορᾷ ἄνθρωπον Αἰγύπτιον, *videt Ægyptium aliquem.* Ita Μακεδὼν ἀνὴρ, *Macedo quidam*, & ἀνὴρ Πέρσης, *Perſa quidam*, apud *Demoſthenem* & *Herodotum.* Vide *Cl. Georgii* Vindic. N. T. ab Ebraïsm. Lib. II. c. 1. p. 36. & Lib. III. c. 3. p. 260. Lev. XVII, 3. ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, *unusquisque filiorum Iſraël.* Vid. & v. 8. 10. 13. XVIII, 6. & conf. Exod. XXXVI, 4 & Num. I, 4. ubi איש איש redditur ἕκαστος. Sic & Lev. XXI, 18. XXII, 3. 14. 21. & alibi ἄνθρωπος idem eſt ac Lev. XXI, 17. πᾶς ἄνθρωπος, *unusquisque.* Conf. Prov. XXIV, 12. ubi אדם vertitur ἕκαστος. Ita uſurpatur etiam Apoſtolo, 1 Cor. IV, 1. Deut. XXXIII, 1. ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, *vir Dei*, h. e. ſervus Dei,

Dei, missus a Deo ad annuntiandam ipsius voluntatem, ut bene exponitur in Lex. *Pasoris.* Vid. & Jos. XIV, 6. Jud. XIII, 6. 8. 4 Reg. I, 9 10. 11. & conf. 2 Par. XXIV, 6. ubi ἄνθρωπος respondet Hebr. עבר *servus*, nec non Luc. XII, 36. & ad h. l. *Elsnerum* Obs. p. 234. & *Wolfium* p. 670. איש איש vir vir, Lev. XXII, 4 אנוש ægerrimus, mortiferus, Es. XVII, 11. Jer. XVII, 9 16. אנוש Job. VII, 17. Ps. VIII, 5. IX, 21. אנש Chald Dan. II, 10. אנשים plural Gen. VI, 4. XIII, 8. & alibi passim. ארץ היים terra viventium, Job. XXVIII, 13. בן filius, 3 Reg. IV, 30. Mal. IV, 6. בן אדם filius hominis, Prov. XV, 12 Es. LVI, 2. בעל dominus, Jer. XXXVII, 12. בשר caro, Gen. VI, 13. בשר איש caro viri, Job. XII, 10. גבר vir, Num. XXIV, 3. 15. Job. XIV, 14. גוי gens, Es. XXV, 3. יתד clavus, paxillus, Es. XXII, 25. מים aqua, Num. XXIV, 7. עבר part. transiens, Ezech. XXXV, 7. עיני חי oculi viventis, Job. XXVII, 21. עיני ראים oculi videntium, Es. XXXII, 3. עם populus, Job. XII, 2. פני איש facies viri, Job. XXXII, 21. שבט propr. sceptrum, Num. XXIV, 17. ubi tamen pro ἄνθρωπος procul dubio legendum ἄνθος. Vide *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int.

Vid alibi Ἀνδρωθεὶς ἐν ἀνθρώποις. Ὁμιλίαι ἀνθρώποις. Ἄνθρωπος Πνευματοφόρος. Ἄνθρωπος Πολιμιστής.

Ἀνθρωπότης, humanum genus. בני ארם filii hominis, *Sym.* Ps. XLVIII, 3.

Ἀνθυφαιρέω, subduco. detraho. גרע diminuo, subtraho, Lev. XXVII, 18. ἀνθυφαιρεθήσεται ἀπὸ τῆς συντιμήσεως αὐτῦ, *subtrahetur a pretio ejus.*

Ἀνθυφαίρεσις, subtractio mutua. תרפים *Aqv.* 1 Reg. XV, 23.

Ἀνιάομαι, ῶμαι, doleo, crucior. אנושה fut. ab אנש *Sym.* Psalm. LXVIII, 21. ἀνιώμην, *cruciabar. Hesychius:* Ἀνιωμένους, λυπουμένους, δακνομένους. Ἀνιαμένους, *dolentes, discruciatos. Phavorinus:* Ἀνιῶμαι, λυπῦμαι.

Ἀνίατος, insanabilis, immedicabilis. אין מופא sine sanatione, Prov. VI, 15. אכזר crudelis, sævus, Deut. XXXII, 33. Es. XIII, 9. Thren. IV, 3. אנוש ægerrimus, mortiferus, Jer XXX. 15. בלתי זוה sine dimotione, Es. XIV, 5. מרירי amarus, Deut. XXXII, 24. מבלינית recreatio, Jer. VIII, 18. δήξονται ὑμᾶς ἀνίατα, *mordelunt vos insanabiliter.* \ id. & 2 Macc. IX, 5.

Ἀνιερόω, consecro, devoveo. 3 Esdr. IX, 4.

Ἀνίημι, dimitto, emitto, remitto, permitto, taxo, relaxo, defero, attollo. חקל hiph. a קלל levo, 2 Par. X, 9.

ἄνις (sc τι) ἀπὸ τῦ ζυγῦ, *laxa aliquid ex jugo.* Similem ellipsin vide Gen. XLV, 23. Lev VIII, 10. 11. 12. Joh. VI, 39 השית hiph. a שות pono, Es V, 6. ἀνήσω τὸν ἀμπελῶνά μυ. *deseram vineam meam.* השיח hiph. a שיח averto me, desisto, Ps, XXXVIII 18. ἄνις μοι, ἵνα ἀναψυξω, *permittas mihi, ut respirem. Hesychius:* Ἀνήμι, συγχωρῶ. Ἀνήμι, *concedo.* חדל desino, cesso, 1 Reg. IX, 5. ἀνεὶς τὰ περὶ τὰς ὄνυς, *relinquens asinas.* 1 Reg. IX, 23. ἀνέναι τῦ προσεύχεσθαι, *desinere orare.* נגף impingo, *offendo*, Es. III, 7. ἀνεῖται Ἱερυσαλὴμ, *soluta est*, i. e. eversa est, vel ruit *Hierosolyma.* Lex. *Cyrilli* MS Brem. & *Phavorinus:* Ἀνεῖσθαι, λελῦσθαι. Ἀνεῖσθαι, *solutum esse* vel *dissolutum, destructum esse.* נואש Niph. a יאש desspero, spem abjicio, 1 Reg. XXVII, 1. καὶ ἀνῆ ἀπ' ἐμῦ Σαὺλ τῦ ζητεῖν μι, & *desistat Saul, me quærere.* נשש Es. II, 6. ἀνῆκε γὰρ τὸν λαὸν ἀυτῦ, *deseruit enim populum suum.* נשא Gen. XVIII, 24. ὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τόπον; *nonne dimittes* scil. impunitum *totum locum?* Jos. XXIV, 19. ὐκ ἀνήσει τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν, *non remittet peccata vestra.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Υ̓κ ἀνήσει, ὐκ ἀφήσει Υ̓κ ἀνήσει, *non remittet.* Es II, 9. καὶ ὐ μὴ ἀνήσω ἀυτυς, & *non dimittam illos. Hesychius:* Ἀνήσω, ἀφήσω. Ἀνήσω, *dimittam.* Es. XLII, 2. ὐ κεκράξεται, ὐδὲ ἀνήσει sc. φωνὴν, *non clamabit neque attollet* vocem. Similis ellipsis Esdr. X, 1. ὕψωσε (sc. φωνὴν) κλαίων, *extollebat* vocem *flens.* פרש Es. XXV, 11. ἀνήσει τὰς χεῖρας ἀυτῦ, *expandet manus suas.* קצר curtus, contractus, Es XXXVII, 27. ἀνῆκα τὰς χεῖρας, καὶ ἐξηράνθησαν, *remisi manus, & exaruerunt.* רפה in Kal, pih. & hiph. Jud. VIII, 3. τότε ἀνῆκε τὸ πνεῦμα ἀυτῶν ἀπ' ἀυτῦ, *tunc remisit spiritus eorum ab illo* Ezech. I, 25. ἀνίεντο αἱ πτέρυγες ἀυτῶν, *remittebantur alæ illorum.* רפה remissus. Es XXXV, 3. χεῖρες ἀνειμέναι, *manus remissæ.* שלח mitto, Gen. XLIX, 21. κλῆμα ἀνειμένον, *truncus emissus, diffusus, germinans propagines emittens*, vel *adscendens, crescens.* Conf. *Pearsonum* Præfat. LXX. Int. §. 13. & *Clerici* Quæst. Hienon. Quæst. 10. p. 372. שקט quiesco, Es. LXII, 1. διὰ Ἱερυσαλὴμ ὐκ ἀνήσω, *propter Hierosolymam non cessabo. Hesychius:* Ἀνιέσθαι, τὸ ἀπολύεσθαι, συγχωρεῖσθαι, κουφίζεσθαι. Ἀνιέσθαι, *dimitti, remitti, elevari.* Idem: Ἀνήσιν, ἀφ. ἀπολύει. ἀναπαύει. ἐνδίδωσι. Ἀνήσιν, *finit.* Dimittit. *Requiescit, tradit.* Idem: Ἀνήσιν, ἐνδίδωσιν, ἀναβάλλει. Ἀνήσιν, *remittit, attollit.*

Ἀνίημι ἐκ δεσμῶν, dimitto ex vinculis. מרבך saginarium, Mal. IV, 2 μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνειμένα, *vituli ex vinculis dimissi. Phavorinus:* Ἀνειμένον, τὸ ἀπολελυμένον καὶ ἐλεύθερον. Ἀνειμένον, *dimissum & liberum.* Conf ad Malach. l. c. *Bochartum* Hier. P. I. L. II. c. 31. p. 304. ubi vocem ἀνειμένα additam conjicit ex glossemate, quia scribis imperi-

tis,

tis, qui de tritura ibi non cogitaverint, vel vinculis, quibus in area vituli devincti fuerint, et subsaltando grana triturarent, visum fuerit asturni, ut ex *vinculis saltare* dicerentur. Sed vide, quæ contra illum observat. *Cl. Horreus* Misc. Crit. p. 330.

Οὐκ ἔτι ἀνήμι, non amplius remitto. נלאה הנחם defessus sum pœnitendo, Jer. XV, 6. οὐκέτι ἀνήσω αὐτούς, *non amplius dimittam eos.* נלאה נשא defessus sum ferendo, Es I, 14. οὐκέτι ἀνήσω τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν, *non amplius remittam peccata vestra.*

Ἀνίκητος, invictus. 2 Macc. XI, 13.

Ἀνίπταμαι, avolo. נדד vagor, Es. XVI, 2.

Ἀνίστημι, erigo, excito, resuscito, instauro, constituo, surgo, resurgo, convalesco. אנוש ægerrimus, mortiferus, Jer. XXX, 10. הצב: החיצב hiph. & hitph. a יצב constituo, sisto me, Num. XXII, 22. 1 Reg. XV, 12. הקים hiph. a יקם cingo, 3 Reg. VII, 23. הקין hiph a קוץ evigilo, Ps, XLIII, 25. השכים hiph. maturino, Gen XXI, 14. Jos. VI, 15. חק validus sum, Es. XXXIX, 1. ὅτι ἐμαλακίσθη ἕως θανάτου καὶ ἀνέστη, *quod ægrotaverit usque ad mortem & convaluerit.* חיה vivo, reviviscо, Es. XXXVIII, 9. ἀνέστη ἐκ τῆς μαλακίας αὐτοῦ, *convaluit ex morbo suo.* נתן צבי do decus, Ezech. XXVI, 20. עזר juvo, auxilior, 2 Par. XX, 24 עלה ascendo, 1 Reg. XXIV, 1. Es. VII, 1. עמד: העמיד Kal & hiph. sto, & constituo, 2 Par. XXIV, 13 ἀνέστησαν τὸν οἶκον Κυρίου ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτοῦ, *instaurabat domum Domini in statum suum pristinum.* 2 Par. XXV, 5. ἀνέστησεν αὐτοὺς κατ' οἴκους πατριῶν, *constituebat illos juxta domus familiarum.* Prov. XXIX, 4. βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησι χώραν, *rex justus erigit terram.* Es. XI, 10. ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, *qui consurgit ad imperandum gentibus*, vel qui regnum in gentes suscipit. Similiter *Herodotus* L. III. c. 67. προεῖπε μὲν δὴ ταῦτα αὐτίκα ἀνιστάμενος ἐς τὴν ἀρχὴν, *prædixerat hæc sane statim, quum regnum susciperit.* Dan. VIII, 22. τέσσαρις βασιλεῖς ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται, *quatuor reges ex gente ejus surgent, erigent se, regnare incipient.* Vid. & Dan. XI, 2. 3. Ita rursus *Herodotus* Lib. III c 66. ὅτοι μὲν νῦν ἠτιῶντο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα ἀνεστεῶτα, *hi quidem igitur putabant, Smerdim, Cyri filium, regnare cœpisse.* Conf. *Cel. Schwartzii* not. in *Olear* de Stil N. T. p. 213. & Comm. Crit Gr. L. p. 120. קום: הקים Kal & hiph. Gen. IV, 8. ἀνέστη Κὰιν ἐπὶ Ἄβιλ, *insurgebat Kain adversus Abelem.* Exod. XXVI. 30. ἀναστήσεις τὴν σκηνὴν, *eriges tabernaculum* 2 Par. VI, 10. ἀνέστησε Κύριος τὸν λόγον τοῦτον, *stare fecit, confirmavit Dominus hoc verbum.* Dan. II, 41. ἀνασήσει βασιλείαν, *stabilict regnum.* 2 Macc. VII, 6. εἰς ἀιώνιον ἀναβίωσιν ζωῆς ἀνα-

ἀνασήσει, *ad æternam vitæ renovationem ſuſcitabit* 2 Macc. VII, 14. πάλιν ἀνασήσεσθαι ὑπ' αὐτοῦ, *ſe rurſus ſuſcitatum iri ab ipſo.* Plura de hoc verbo vide apud *Lampium* in Bibl. Brem. Cl. II. p. 908. ſqq & *Schwartzium* l. c.

Ἀνισχύς εἰμι, infirmus ſum. כשול ובכשל cadendo cado, Eſ. XL, 30. καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσονται, *& electi infirmi erunt.*

Ἀνοδία, ας, invia לא דרך non via. *Symm.* Job. XII, 24.

Ἀνοησία, inſipientia, amentia. אין תחבלות non gubernatio, *Theod.* Prov. XI, 14 ἐν ἀνοησίᾳ.

Ἀνόητος inſipiens, amens. איל Prov. XVII, 29. אולת amentia, Prov. XV, 22. כסיל Prov. XIX, 1. פלילי judex, Deut XXXII, 31. בלי דעת ſine ſcientia, *Sym.* Job. XXXV, 16. היונה columba, *Sym.* Sophon. III, 1. שקר falſitas, mendacium, 1 Reg. XXV, 21. Vid. & Sir. XXI, 21. XLII, 10. *Heſychius:* Ἀνόητος, μωρὸς, ἠλίθιος, ἀσύνετος, ἄφρων. Ἀνόητος, *ſtultus, ſtolidus, imprudens, inſipiens.*

Ἀνόητος εἰμι, inſipiens ſum. כסל Jer. X, 8.

Ἄνοια, amentia, ſtultitia. אולת Prov. XXII, 15. דומיה ſilentium, Pſ. XXI, 2. שחרות juventa, Eccleſ. XI, 10. *Heſychius:* Ἄνοιας. (ſic enim recte legit *Salmaſ.* pro Ἄνοι.) μωρίας. Ἀνοίας, *ſtultitiæ.* Gloſſ. MS in Sap. Sal. Ἀνοίας, λύπης. Ἀνοίας, *doloris.* Conf. Sap. XVII, 13.

Ἄνοιγμα, apertura, oſtium. פתח 3 Reg. XIV, 6. εἰσπορευομένης αὐτῆς ἐν τῷ ἀνοίγματι, *cum intraret illa per oſtium.* Vid. & *Aqv.* Num IV, 26. Pſ. XXIII, 7. Eſ. XIII, 2. Zach. III, 9 כתות ſculptura, *Aqv.* Zach. III, 9.

Ἀνοίγω, aperio. בוא פתח ingredior januam, Eſ. XIII, 2. בקע findo, ſcindo, Jud. XV, 19. גלה revelo, retego, 1 Par. XVII, 25. Job XXXVIII, 17. הוציא hiph a יצא exire facio, Jer. VIII, 1. ἀνοίξουσι τὰ ὀστᾶ τῶν βασιλέων Ἰούδα, *aperient oſſa* (h. ſepulchra, quibus recondita ſunt oſſa) *Regum Judæ.* הגין hiph. a נוץ floreo, *Aqv.* Cant. VII, 12. ἤνοιξεν. הרחיב hiph. dilato, Eſ LVII, 4. Ἐπὶ τίνα ἀνοίξατε τὸ στόμα ὑμῶν; *Super quem aperuiſtis, dilataſtis os veſtrum?* השיח hiph. a שוח eloquor, Job. VII, 11. פתר apertio, Exod. XIII, 2. פיר Pſ. CXVIII, 30. בצה Jud. XI, 35. ἐγὼ δὲ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, *ego vero aperui os meum.* Vid & v. 36. Job. XXV, 16. Pſ XXI, 13. ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, *aperuerunt ſuper me os ſuum.* Conf. Sir. XXII, 23 XXXI, 3. & *Vorſtii* Philol. Sacr Part. II. c. 28 p 264. פקח Gen. XXI, 19. ἀνέῳξεν ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, *aperuit Deus oculos ejus.* Vid. & 4 Reg. VI, 20. פרש expando, Eſ. XXXVII, 14. פתח Pſ. LXXVII, 2. ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στό-

μα

μα μου, *aperiam in parabolis os meum.* Vid & Prov. XXXI, 8. & conf. Sir. XXXIX, 6. Similiter *Lucianus* Philopseud. T. III. p. 597. ἀλλὰ μοι καὶ ἔχρησεν ὁ Μέμνων αὐτὸς ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτὰ, *sed mihi oracula etiam addidit Memnon ipse, aperiens os septem versibus.* Vid. & Job. III, 1. XXXIII, 2. Dan. X, 16. & conf. Matth. V, 2. & ad h. l. *Wolfium* p. 81. פתח Chald. & in part. pih. פתיה Dan VII, 10. βίβλοι ἀνεῴχθησαν, *libri aperiebantur.* פתחון apertio, Ezech. XVI, 62. XXIX, 21. קרע lacero, Es. LXIV, 1. ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν οὐρανὸν *si aperires cœlum.* Sir. XXVI, 14. ἔναντι βέλους ἀνοίξει φαρέτραν, *coram sagitta pharetram aperiet.*

Ἀνοικοδομέω, reædifico, restauro. בנה ædifico, exstruo, Deut. XIII, 16. Neh. II, 5. בנא Chald. Esdr. IV, 13. גדר sepio, sepem obduco, maceriam struo, Thren. III, 7. 9. Os. II, 6. Amos IX, 11.

Ἀνομβρέω, effundo tanquam imbrem. נבע scaturio, *Theod.* Prov. XVIII, 4. ἀνομβρῶν. *Hesychius:* Ἀνομβρεῖ, ἀναβάλλει. Ἀνομβρεῖ, *scaturit*, Sir. XVIII, 22. ἀνώμβρησαν παροιμίας ἀκριβεῖς, *tanquam imbrem effundebant sententias accuratas.* Conf. Sir. XXXIX, 8. L, 29.

Ἀνομέω, inique ago. בגד Ps. XXIV, 3. הרשיע hiph. 3 Reg. VIII, 32. τοῦ ἀνομηθῆναι ἄνομον, *ad condemnandum improbum.* חתעיב hiph. a תעב abominabile facio, Ezech. XVI, 51. חנף contaminor, Es. XXIV, 5. מעל 1 Par. X, 13. עוה: העוה pih. & hiph. 3 Reg. VIII. 47. ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν, *peccavimus, injuste, inique egimus.* Ita & 2 Par. VI, 37. Ps. CV, 6. Dan. IX, 15. עון perversitas, Job. XXXIII, 9. עשה תועבה abominationem facio, Ezech. XXII. 11. ἕκαστος τὴν γυναῖκα (pro εἰς τὴν γυναῖκα) τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἠνόμων, *unusquisque in uxorem proximi sui inique agebant*, h. e. adulterium patrabant. Vide *Fesselii* Advers. Sacr. L. II. c. 23. p. 163. פשע Es. XLIII, 27. οἱ ἄρχοντες ὑμῶν ἠνόμησαν εἰς ἐμὲ, *principes vestri inique in me egerunt* פשע prævaricatio, Job. XXXV, 6 שרד devasto, Es XXI, 2. שחת: השחית pih. & hiph. vasto, devasto, Exod. XXXII, 7. Num. XXXII, 15. שקה maturo, evigilo, Es. XXIX, 20. οἱ ἀνομοῦντες ἐπὶ κακίᾳ, *inique agentes in malitia.*

Ἀνόμημα, iniquitas, flagitium. בליעל Belial, nequam, Deut. XV, 9. זמה scelus, Lev. XX, 14. חטאת peccatum, Jos. XXIV, 19. נבלה stultitia. Jos. VII, 15 עון perversitas, Lev. XVII, 16. Thren. V, 7. פשע prævaricatio, 1 Reg. XXV, 28. תעבה abominatio, Ezech. XVI, 49. תפלה insulsitas, Jer. XXIII, 13.

Ἀνομία, iniquitas, flagitium, propr. discrepantia a lege, transgressio legis. און vanitas, molestia, Ps. V, 6. LIV, 10.

Eſ. LIX. 4. אויס reatus, oblatio pro reatu, Ezech. XLVI 20. τὰ ὑπὲρ τῆς ἀνομίας ſc. θύματα, *ſacrificia pro reatu.* בלחה conturbatio, terror, Pſ. LXXII, 19. בליעל Belial, nequam, 2 Reg. XXII, 5. χείμαῤῥοι ἀνομίας, *torrentes iniquitatis.* Vid. & Pſ. XVII, 5. בצע quæſtus, lucrum, Eſ. XXXIII, 15. דרך via, Ezech. XX, 30. הבל vanitas, Prov. XIII, 11. הוה ærumna, pravitas, Pſ. LVI, 2. XCIII, 20. השחת infin. corrumpendo, Deut. XXXI, 29. זמה ſcelus, Lev. XIX, 29. Oſ. VI, 9. חטא in plur. חטאים peccatum, Pſ. CII, 10. חטאת contr. ex חטאה idem, Exod. XXXIV, 9. Ezech. XXXIII, 10. חמס vis, violentia, Pſ. LIV, 10. Ezech. VII, 23. חסד benignitas, Pſ. LI, 3. כלמה ignominia, Ezech. XVI, 51. מהומה turbatio, Ezech. XXII, 5. מושב habitatio, Ezech. XXXVII, 23. מעל prævaricatio, 1 Par. X, 13. מעללים plur. actiones, Eſ. III, 7. מענית ſulcus, Pſ. CXXVIII, 3. משפח ſuputatio, vel aggregatio, nempe cumulatio peccati ad peccatum. ut R. Salomon explicat, Eſ. V. 7. נבלה ſtultitia, Jer. XXIX, 23. סרח averſio, Eſ. I, 5. עול improbitas, Ezech. XXXIII, 13. 18. עולה idem. Pſ. XXXVI, 1. LVII, 2. עוית idem, cum intenſione, Pſ. CXXIV, 3. עון perverſitas, Gen. XIX, 15. Eſdr. IX, 6. & alibi paſſim. עצב dolor, moleſtia, Pſ. CXXXVIII, 23. עקש durum, perverſum. Pſ. XXX, 23. פלצות tremor, terror, Eſ. XXI, 4. פשע defectio, prævaricatio, Job. VII, 20. XIV, 7. פשע part. defector, prævaricator, Eſ. LIII, 12. רשע improbitas, Pſ. V, 4. רשעה idem, Eſ. IX, 18. שקר falſitas, mendacium, Pſ. VII, 15. Eſ. LIX, 3. תעבה abominatio, Ezech VIII, 6. Suſan. v. 37. ἰδόντες τὴν ἀνομίαν, *videntes flagitium.* Vid. & v. 57.

Ἀνομοιογενὴς, diverſi generis. כלאים *Aqu.* vel juxta Cod. Coiſlin. *Sym.* Deut. XXII, 9.

Ἄνομος, iniquus, transgreſſor legis. און propr. iniquitas, Job. XXXIV, 22. τὺς ποιοῦντας τὰ ἄνομα, ſc. ἔργα, *patrantes ſcelera.* Conf 2 Petr. II, 8. בריל propr. ſtannum, Eſ. I, 25. בליעל Belial, nequam, *Sym.* 1 Reg. XXV, 17. בצע quæſtus, avaritia, Prov. I, 19. Jer. VI, 13. הולל part. inſaniens, Pſalm. LXXII, 3. זר arrogans, ſuperbus, Eſ. XIII, 11. חטאים plur. peccatores, Eſ. XXXIII, 14. חנף hypocrita, profanus, Eſ. IX, 17. X, 6. XXXII, 6. כפן propr. fames. Job. V, 22. לצון propr. deriſio, Prov. XXIX, 8. מרשעת fœm. improba, 2 Par. XXIV, 7. משחית part hiph. corruptor. Eſ I, 4. נשבע niph. juro, Lev. V, 4. סרה averſio, receſſio, Eſ XXXI. 6. עולה iniquitas, Job. XXVII. 4. עון perverſitas, Job. XIX, 29. ענה præſtigiatrix. Eſ LVII, 3. עריץ tyrannus, Eſ. XXIX, 20. פשע prævaricator, Pſalm. L, 14. צדיק propr. juſtus, Ezech. XXI,

XXI. 3. ubi tamen pro ἄνομον forte legendum ἄμωμον, qua voce & Prov. XX, 7. Hebr. צדיק reddunt. Conf. quæ mox notavi in h. v. poſt Hebr. תמים. רשע improbus, 1 Reg. XXIV, 14 & alibi. בית רשע domus improbi, Hab III, 12. רשע improbitas, Mich. VI, 10. רשעה idem, Mal. III, 15. ποιοῦντες ἄνομα ſc. ἔργα, *patrantes ſcelera*. Vid. & Mal. IV, 1. שרר part. vaſtator, Job. XII, 5. שוא vanitas, falſitas, Job. XI, 11. שקר falſitas, mendacium, Eſ. IX, 15. תמים integer, perfectus, Prov. XXVIII 10. ubi tamen pro ἄνομοι legendum ἄμωμοι. Vid. *Cl. Grabium* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 3.

Ἄνομα, ſc. ἔργα ποιεῖν, iniqua facio. שנא משבט odioſus, Job. XXXIV, 17.

Ἀνόμως, inique, 2 Macc. VIII, 16.

Ἀνόμοιος, diſſimilis, Sap. II, 15.

Ἀνόητος, inutilis. Sap III, 11. καὶ οἱ κόποι ἀνόητοι, & *labores inutiles*. *Heſychius*: Ἀνόητον, ἀναφελῆ, ἀκιρδον. (*Salmaſ.* legend. cenſet ἀκιρδῆ.) Ἀνόητον, *inutilem, damnoſum*. Conf. *L. Bos* Exerc. in N. T. p. 226.

Ἀνορθόω, erigo, ſtabilio. הרכה hiph. adaugeo, Pſ. XVII, 39. התעודד hitph. conſiſto quaſi ſtatuminatus, Pſ. XIX, 9. זקף Pſ. CXLIV, 15. CXLV, 7. כון in niph pih. hiph & hitph. 2 Reg. VII, 13. ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτῆς ἕως εἰς τὸν αἰῶνα, *ſtabiliam thronum ejus in ſempiternum*. Vid. & v. 11.

Ἀνορύσσω, effodio. חפר Job. III, 21. XXXIX, 21.

Ἀνόσιος, non ſanctus, i. e. profanus, impius, impurus, ſceleratus, iniquus. זמה ſcelus, Ezech. XXII, 9. ἀνόσια ἐποίησι ἐν σοί, *ſcelera patrarunt in te*. *Heſychius*: Ἀνόσια βεβαλα, ἄδικα, ἄνομα. Ἀνόσια, *profana, injuſta, iniqua*. Sap. XII, 4. τελετὰς, ἀνοσίας, *Vulgatus* reddit *ſacrificia injuſta*. 2 Macc. VII, 34. σὺ δὲ ὦ ἀνόσιε, καὶ πάντων ἀνθρώπων μιαρώτατε, *tu autem, o ſceleſte, & omnium hominum impuriſſime*.

Ἀνοσιώτατος, impiiſſimus, impuriſſimus. 2 Macc. VIII, 32. Conf. *Ælianum* Var. XIII, 2. init.

Ἀνοσίως, impie. 3 Macc. I, 21.

Ἄνους, amens, demens, ſimplex. בער propr. brutus, bardus, Pſ XLVIII, 9 לכור ad recedendum, Prov. XIII, 15. פתה faruus, ſimplex, Oſ VII, 11. Ἐφραὶμ, ὡς περιστερὰ ἄνους, *Ephraim tanquam columba ſimplex*. Conf. *Sym.* Soph. III, 1. ubi הוגה vertit per ἀνόητος.

Ἀνω-

Ἀνοχὴ, tolerantia, it. moræ tempus, ſpatium. 1 Macc. XII, 25. ὁ γὰρ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀνοχὴν ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώρεν αὐτῦ, *non enim dedit eis ſpatium, ut ingrederentur regionem ipſius.*

Ἀντακύω, contra audio. לא ענה non reſpondeo, Job. XI, 2. ὁ τὰ πολλὰ λαλῶν καὶ ἀντακύσεται, *qui multa loquitur, ille etiam rurſum audiet.*

Ἀντάλλαγμα, id quod aliquid cum alio commutatur, quod alius loco datur, pretium, id, quod emitur vel redimitur, æquans, it. commutatio, retributio, & res æquiparanda alteri, quod alteri ſimile eſt, typus. חליפה viciſſitudo, Pſalm. LIV, 22. ὁ γὰρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, *non enim eſt illis commutatio*, i. e. non commutantur, vel meliores evadunt. מחיר pretium, 3 Reg. XXI, 2 δώσω σοι ἀργύριον ἀντάλλαγμα ἀμπελῶνος σε, *dabo tibi argentum pretium vineæ tuæ.* Job. XXVIII, 15. ὁ σταθήσεται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς, *non ponderabitur argentum pretium ejus*, i. e. nunquam tanta argenti multitudo eſt, quæ pretium ſapientiæ æquet, ut cum ea commutari queat. Conf. *Cl. Elsnerum* Obſ. ad Matth. XVI, 26. p. 83. Jer. XV, 13. τὰς θησαυρύς σε εἰς πρόνομὴν δώσω ἀντάλλαγμα διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας σε, *theſauros tuos in direptionem dabo, tanquam retributionem, propter omnia peccata tua.* Conf. Sir. XLIV, 16. ubi verba: ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγένετο ἀντάλλαγμα, vertenda ſunt: *in tempore iræ fiebat retributio.* עקב calcaneus, Pſ. LXXXVIII, 50. ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τῦ Χριστῦ σε, *probro affecerunt typum uncti tui. Suidas* ad h. l. reſpiciens τὸ ἀντάλλαγμα τῦ Χριστῦ paulo generalius exponit τὰς κατὰ σάρκα προγόνους τῦ Χριστῦ, *majores Chriſti ſecundum carnem.* Eodem modo *Theodoretus*, quem *Suidas* procul dubio ſecutus eſt. Verba ejus *Cl. Küſterus* ad *Suidam* in Τὸ ἀντάλλαγμα produxit. תמורה commutatio, permutatio, Ruth. IV, 7. Sir. VI, 16. φίλε πιστῦ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα, *nihil fideli amico commutandum.* Ita *Cl. Elsner.* l. c. vertit, & ſimilem plane ſententiam ex *Euripidis* Oreſt. v. 1158. affert. Vulgatus reddit: *Amico fideli nulla eſt comparatio.* Vid. & Sir. XXVI, 16. Ceterum *Heſychius* Ἀντάλλαγμα interpretatur ἀνθόμοιον, (ſic enim ſcr.bend. pro ἀντόμοιον ex *Phavorino*) *quod alteri ſimile eſt.*

Ἀνταλλάσσω, commuto. נשא accipio, Prov. VI, 35. οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδενὸς λύτρα τὴν ἔχθραν, *nullo pretio inimicitiam commutabit.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀνταλλάξασθαι, ἀντιδῦναι. Ἀνταλλάξασθαι, *dare loco alicujus.* עקב pih. differo, retardo, Job. XXXVII, 4.

Ἀντάμειψις, retributio, compenſatio. עקב ad finem usque, fina-

ſinaliter, Pſ CXVIII, 11. δι' ἀνταμοιψιν, *propter retributionem. Heſychius:* Ἀνταμοιψιν, ἀνταπόδοσιν. Ἀνταμοιψιν, *retributionem.*

Ἀνταναιρέω, viciſſim ſumo, aufero, ceſſare facio. אסף colligo, accipio, Pſ. CIII, 30. ἀνταναλεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, *auferes ſpiritum eorum, & deficient.* כלי conſumtio, Pſ. LXXI, 7. ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη, *usque dum evaneſcat luna. Heſychius:* Ἀνταναιρεθῇ, ἀφανισθῇ. Ἀνταναιρεθῇ, *evaneſcat.* Ita & Lex. *Cyrilli* MS. השבית hiph. ceſſare facio, Pſ. XLV, 8. ἀνταναιρων πολέμους, *qui bella ceſſare facit.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀνταναιρῶν, ἐξαφανίζων לקח accipio, Pſ. L, 12. πνεῦμα σε τὸ ἅγιον μὴ ἀνταναίλῃς ἀπ' ἐμοῦ, *ſpiritum tuum ſanctum ne auferas a me.* מרום altitudo, excelſum, Pſ. IX, 27. ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματα σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, *auferuntur judicia tua a facie ejus.* Inde forte apud *Heſychium* pro Ἀνταναίρεται, quod ἀφαιρεῖται, *aufertur*, exponitur, legend. Ἀνταναιρεῖται. Sic etiam Etymologicum ineditum: Ἀνταναιρεῖται, ἐκ τοῦ ἄειρω, τὸ ἀπαίρω, ὡς τὸ, ἄϊρεται ἀπὸ τῆς γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ. Ἀνταναιρεῖται, ab ἄειρω, tollo ut in illo: *Tollitur a terra memoria ejus.* נהלך niph. abire cogor, Pſ. CVIII, 23. ὡσεὶ σκιὰ, ἐν τῷ ἐκλίναι αὐτὴν, ἀνταναιρέθην, *tanquam umbra, quando declinat, ſublatus ſum*, vel *evanui.* Vide modo ante Pſ. LXXI, 7. ערה pih. denudo, Pſ. CXL, 9. μὴ ἀνταναίλῃς τὴν ψυχήν μου, *ne auferas animam meam. Heſychius:* Ἀνταναίλων, ἐκκόπτων, (ſic enim legend. cenſet *Salmaſius* pro ἐκκόπτων) ἀφαιρῶν. Ἀνταναίλων, *exſcindens, auferens.*

Ἀνταπακλάω, refringo, repercutio Sap. XVII, 19. ἀνταπακλωμένη ἐκ κοιλοτάτων ὀρέων ἠχώ, *echo ex montibus caviſſimis repercuſſione translata. Heſychius:* Ἀνταπακλωμένη, κατ' ἀνάκλασιν (ſic enim legend. ex *Phavorino* pro ἀνάκλησιν) διὰ τινος μεταγομένη, γίνεται δὲ τοῦτο ἐπὶ φωνῆς, ἣν καλοῦσιν ἠχὼ, καὶ ἐπὶ φωτός. ἢ ἀντιπίπτουσα (hoc enim reponend. pro ἀντιπίπτουσιν ex Gloſſ MSS. in Sap. Sal. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. & *Phavorino.*) Ἀνταπακλωμένη, *repercuſſione per aliquod translata. Fit autem illud in ſono, quem echo vocant, & in luce: vel contra cadens.*

Ἀνταποδίδωμι, retribuo. בוא venio, Eſ. XXXV, 4. גמול Eſ. XXXV, 4. גמל Deut. XXXII, 6. 1 Reg. XXIV, 18. גמר perficio, Pſ. CXXXVII, 9. רבא hiph. בוא venire facio, Eſ. LXVI, 4. השיב hiph. a שוב redire facio, Gen. L, 15. μήποτε ἀνταποδῶμεν ἀνταποδῷ ὑμῖν πάντα τὰ κακὰ, *ne retributione retribuat vobis omnia mala* Vid. & Joël. III, 4. 7. בקר viſito, Lev. XVIII, 25. שלם pih. Gen. XLIV, 4. Jer. LI, 6. שלם retributio, Deut. XXXII, 35. תגמול beneficium, meritum, Pſ. CXV, 3.

Ἀντατόδομα, retributio, renumeratio. גמול 2 Par. XXXII, 25. Thren. III 64. השב infin hiph. a שוב Gen. L, 15 שלמנים plur. Eſ I, 23. תגנה propr. occaſio, Jud. XIV, 4.

Ἀνταπόδοσις, idem. גמול Pſ. XCIII, 2. גמולה 2 Reg. XIX, 36. Jer. XXXI, 56. נקם vindicta, ultio, Eſ. LXI, 2. LXIII, 4. שכר merces, præmium, Pſ. XVIII, 12. ἐν τῇ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλὴ, *in quorum obſervatione remuneratio magna* צדקה juſtitia, *Sym.* Pſ. CII, 17. שלם Eſ. XXXIV, 8. Oſ. IX, 8.

Ἀνταποθνήσκω, propter aliquid morior. שלם שלם retribuendo retribuo, Exod. XXII, 3.

Ἀνταποκρίνομαι, contra reſpondeo, obloquor. השיב hiph. a שוב redire facio, Jud. V, 29. ענה reſpondeo, Job. XVI, 8. κατὰ πρόσωπόν μου ἀνταπεκρίθη, *in faciem mihi reſponſo oblocutus eſt.* Conf. Rom. IX, 20.

Ἀνταπόκρισιν δίδωμι, reſponſum do. השיב hiph. Job XIII, 22. תשובה reſponſio, regreſſio, Job. XXXIV, 36.

Ἀνταποστέλλω, remitto, rurſus ablego. שלח mitto, 3 Reg. XX, 10.

Ἀνταποτίω, rependo, retribuo. שלם pih. 1 Reg. XXIV, 20.

Ἄνταρσις, elevatio manus contra aliquem, inſurrectio. קשר conjuratio, *Sym.* Eſ. VIII, 12. Dicitur alias ἀνταρσία. Lex. vet. Ἀνταρσία, *rebellatio.* Idem: Ἀνταίρτης, *rebellio, perduellio.*

Ἀντίκω, contradico, obloquor. דבר pih. dico, loquor, Gen. XXIV, 50. οὐ δυνησόμεθά σοι ἀντειπεῖν κακὸν καλῷ, *non poterimus tibi malum regerere pro bono.* השיב hiph. a שוב Eſth. VIII, 9. Job. XXIII, 13. כנף propr. ala, Eſ. X, 14. ענה reſpondeo, Job. XXXII, 1.

Ἀντιρίδομαι, renitor, concerto. Sap. XV, 9. ἀντιρίδεται μὲν χρυσουργοῖς, *concertat quidem cum aurifabris.*

Ἀντιρίω, contradico, obloquor. Judith. XII, 13.

Ἀντίχομαι, adhæreo alicui, velut unguibus affixus, adhæreſco, meum eſſe contendo, vendico, retineo, ſum tenax, do operam, ſtudioſus ſum, ſuccurro. אחז capio, Deut. XXXII, 41. ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μου, *tenax erit judicii manus mea.* Inde Gloſſ. MS. in Cant. Scriot. Ἀνθέξεται, ἀντιλήψεται, ἀντιτοιηθήσεται. Ἀνθέξεται, *opitulabitur, contendet.* Eccleſ. VII, 19. ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαί σε ἐν τούτῳ, *bonum eſt, te huic adhærere.* דרש quæro, requiro, Jer. VIII, 2. οἷς ἀντέχοντο, *quibus adhæſerunt.* Soph. I, 6. τοὺς μὴ ἀντιχομένους τοῦ Κυρίου, *illos, qui non adhærent Domino.* הלך ambulo, Jer. XLIV, 10. οὐκ ἀντέχοντο τῶν προστεταγμένων,

ϑων μου, *non obſervarunt præcepta mea* חסה confugio, ſpero, Eſ. LVII, 13 οἱ δὲ ἀντιχόμενοί μου κτήσονται γῆν, *adhærentes mihi poſſidebunt terram.* חזק in hiph. & hitpah. apprehendo, teneo, confirmo me, Prov. III, 18. de ſapientia: ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντιχομένοις αὐτῆς, *lignum vitæ eſt omnibus illis, qui ejus ſtudioſi ſunt.* Sic apud *Polybium* ἀντίχεσθαι τῆς ἀληθείας eſt *veritatis ſtudioſum eſſe.* Vide *Raphelii* Annot. ex *Polyb.* ad Tit. I, 9. Et apud *Herodotum* Lib. I, c. 134. τῆς ἀρετῆς ἀντίχεσθαι, *virtutis ſtudioſum eſſe.* Eſ. LVI, 6. ἀντιχομένους τῆς διαθήκης μου, *tenaces fœderis mei.* Dan X, 21. οὐκ ἔστιν εἷς ἀντιχόμενος μετ' ἐμοῦ, *non eſt unus, qui ſtat a partibus meis*, vel *qui opitulatur mihi.* נקרא niph. vocor. Eſ. XLVIII, 2. ἀντιχόμενοι τῷ ὀνόματι τῆς πόλεως, *adhærentes nomini urbis ſanctæ.* פדה redimo, Job. XXXIII, 24. de angelo ex millibus: ἀνθέξεται τοῦ μὴ πεσεῖν εἰς θάνατον, *contendet, ne incidat* (homo) *in mortem.* שמר cuſtodio, ſervo. Prov. IV, 16. μὴ ἐγκαταλίπῃς αὐτὴν, καὶ ἀνθέξεταί σου, *ne relinquas illam* ſc. ſapientiam, *& opitulabitur tibi* תפש prehendo, tracto, Jer. II, 8. οἱ ἀντιχόμενοι τοῦ νόμου, *tractantes legem, legi operam dantes.* תמך prehendo, teneo, *Sym.* Prov. XI, 16. ἀντέξεται, & Pſ. XL, 13. ἀντίσχω 1 Macc XV, 34. ἀντιχόμεθα τῆς κληρονομίας τῶν πατέρων ἡμῶν, Vulgatus vertit: *vendicamus hæreditatem patrum noſtrorum. Heſychius*: Ἀντέχεται exponit ἀντιλαμβάνεται, φροντίζει, περιποιεῖται, *opitulatur, magna cura tractat, vendicat* Conf. de hoc verbo Auctores citatos *Wolfio* ad Matth. VI, 24.

Ἀντηχέω, contra ſono, ex adverſo ſono, vel reſono, Sap. XVIII, 10.

Ἀντί, pro, vice, loco, propter, alias contra. נגלל propter, Jer. XI, 17. ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ἰσραὴλ, *propter malitiam domus Iſraël.* חלף pro, vice, Num. XVIII, 21. 31. תחת 2 Par. XXXIII, 20. ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ, *regnabat loco ejus.* Vid. & Gen IV, 25. Exod. XXI, 24. 1 Macc. XVI, 3. γίνεσθε ἀντ' ἐμοῦ, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου, *eſtote loco mei, & fratris mei.* Plura ejus modi loca, quibus eo ſenſu legitur, diligenter ex Scriptoribus Apocryphis collegit *Henckius* Diſſ. de Uſ. Script. Apocr. V. T. in N. T. p. 18. ſq.

Ἀνθ' ὧν, eo quod, propterea quod, it. pro quibus. אחרי אשר poſtquam, Jud. XI, 36. ἀνθ' ὧν ἐκδίκησεν σε Κύριος ἐκδικήσεις, *eo quod Deus vindicavit te.* ב præfix Pſ. LXXXIX, 17. ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας, *pro dielus, quibus humiliaſti.* בעי אשר ſecundum eas quod, Mal. II, 9. ἀνθ' ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τὰς ὁδούς μου, *eo quod vos non cuſtodiviſtis vias meas.* מרי ex quo. Jer. XXXI, 20. עקב propter, quia, Deut. VIII, 20. ἀνθ' ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, *eo quod non audiviſtis*

ſtis vocem Domini. 2 Reg. XII, 10. ἀνθ' ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με, *eo quod contemſiſti me.* אשר יען propterea quod, Gen. XXII, 18. XXVI, 5. 2 Reg. XII, 6. ἀνθ' ὧν ὅτι ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο, *eo quod hoc fecit.*

Ἀντιβάλλω, viciſſim jacio, vel ex adverſo jacio. inter ſe confero, reputo. 2 Macc. XI, 13. πρὸς ἑαυτὸν ἀντιβάλλων τὸ γεγονὸς, *apud ſe ipſum, quod factum erat, reputans.*

Ἀντίβλησις, collatio. הגה gemitus, *Aqv.* Ezech. II, 10. ubi tamen *Lamb. Bos* pro ἀντίβλησις legendum cenſet ἀντιβόλησις, *poſtulatio, ſupplicatio.* Vide *Suidam.* Eſt ab ἀντιβολῶ, quod *Heſychio* exponitur παρακαλῶ, *precor.*

Ἀντίγραφον, exemplum ſcripti alicujus, reſcriptum. מכתבן exemplar, Eſth. III, 14. IV, 7. VIII, 13. Vid. & Epiſt. Jer. v. 1. 3 Eſdr. VIII, 9. 1 Macc. XIV, 23. 27. XV, 24.

Ἀντιγράφω, reſcribo, deſcribo. כתב *Theod.* Jud. VIII, 14. ἀντιγράψατο. 3 Eſdr. II, 25. 1 Macc. VIII, 22. XII, 23.

Ἀντιδάκτυλος, pollex. נתן *Aqv.* Exod. XXIX, 20.

Ἀντιδιακόσμησον, contra diſpoſitum, i. e. varium. שעטנז veſtimentum vario commixtum, *Aqv.* Deut. XXII, 11.

Ἀντιδίδωμι, reddo, השיב hiph. a שוב Ezech. XXVII, 15. ἀντιδίδωσι τὸν μισθόν σου, *reddidit mercedem tuam.*

Ἀντιδικάζω, contra litigo. הריב hiph. *Incert* Jud. VI, 31.

Ἀντιδικασία, litigatio. ריב *Aqv.* Prov. XX, 3.

Ἀντιδικέω, adverſarium ago, judicio contendo. הריב hiph. רוב litigo, contendo, Jud. VI, 31. ὃς ἀντιδικήσει αὐτῷ, *qui pro illo litigavit.* ריב lis, Jud XII, 2. ἀνὴρ ἀντιδικῶν ἤμην ἐγώ τε καὶ ὁ λαός μου, *litigabam ego & populus meus. Heſychius*: Ἀντιδικεῖν, ἐν δίκῃ ἀντιβαίνειν. Ἀντιδικεῖν, *in judicio ſe opponere.* Conf. ill. *Spanhemii* not. ad *Ariſtoph.* Nub. v. 774.

Ἀντιδικία, contra litigatio, litigium. מדון contentio, *Sym.* Prov. XXVIII, 25. *Al.* Prov. VI, 14. XVI, 28. כרין *Aqv.* Prov. XIX, 13.

Ἀντίδικος, adverſarius. כרין contentio, *Aqv.* 2 Reg. XXI, 20. מריב part. hiph. 1 Reg. II, 9. ריב lis, contentio, Jer. L, 34. LI, 36. אנשי ריב viri litis, Eſ. XLI, 11. οἱ ἀντίδικοί σου, *adverſarii tui.* רע proximus, Prov. XVIII, 17. Vocem itidem fori Attici eſſe de adverſario in judicio docet ill. *Spanhemius* not. ad *Ariſtoph.* Nub. 774. *Heſychius*: Ἀντίδικα, ἀντίπαλος, ἐχθρὸς, ἐναντίος. Ἀντίδικος, *adverſarius, hoſtis, inimicus.*

Ἀν-

Ἀντίζηλος, æmulus, Zelotypus, a. עֵר hoſtis, *Sym.* 1 Reg. XXVIII, 16. *Aqv.* Pſalm. CXXXVIII, 20. צָרָה fœm. q. d. arctatrix, 1 Reg. I, 6. צרר arcto, ango, Lev. XVIII, 18. γυναῖκα ἀντίζηλον, *mulierem Zelotypam* ſive *æmulam.* Vid. & Sir. XXVI, 7. XXXVII, 11.

Ἀντίθετος, oppoſitus. Job. XXXII, 3. In *Hebr.* nihil eſt pro hac voce.

Ἀντικαθίζω, loco alicujus colloco. הושיב hiph. a יָשַׁב habitare facio, 4 Reg. XVII, 26. τὰ ἔθνη, ἃ ἀπώκισας καὶ ἀντικάθισας (ſc. ἀντὶ ὑμῶν Ἰσραὴλ) ἐν πόλεσι Σαμαρείας, *gentes, quas deduxiſti, & loco filiorum Iſraëlis collocaſti in urbibus Samariæ.*

Ἀντικαθίστημι, contra ſtatuo, ſubſtituo. הקים hiph. a קוּם ſurgere facio, Joſ. V, 7. ἀντὶ δὲ τούτων ἀντικατέστησε τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, *pro his autem ſubſtituit filios illorum.* עָנָה reſpondeo, Deut. XXXI, 21. ἀντικατασταθήσεται ἡ ᾠδὴ αὕτη, *opponetur hæc ode.*

Ἀντικαταλλάττω, permutatione renovo. תמורה commutatio, *Sym.* Job. XXVIII, 17. οὐδὲ ἀντικαταλλαγήσεται σκεύεσι χρυσοῦς, *neque commutabuntur pro ea vaſa auri.* Sir. XLVI, 15. καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀντικαταλλασσόμενον ἐφ' υἱοῖς, *& nomen illorum permutatione renovatum in filiis.* 3 Macc. II, 32. τοῦτα χρήματα περὶ τῆς ζωῆς ἀντικαταλλασσόμενοι, *& pecuniam pro vita perſolventes.*

Ἀντίκειμαι, opponor, reſiſto, adverſor, hoſtis ſum. צור hoſtiliter premo. Exod. XXIII, 22. ἀντικείσομαι τοῖς ἀντικειμένοις σου, *hoſtis ero hoſtium tuorum.* Conf. 2 Macc. X, 26. רדף perſequor, Job. XIII, 25. שטן Zach. III, 1. τοῦ ἀντικεῖσθαι αὐτῷ, *ut reſiſteret illi. Symm.* Pſ. XXXVII, 21. ἀντικεῖντό μοι, *adverſabantur mihi.* Lex. vet. Ἀντίκειμαι, *obſto, refragor, officio.*

Ἀντικείμενος, adverſarius, hoſtis, inimicus. אויב Eſth. IX, 2. Eſ. LXVI, 6. אִישׁ מִלְחָמָה vir belli, 2 Reg. VIII, 11. נחרה part. niph. a חָרָה exardeſcens ira, Eſ. XLI, 11. צור part. arctans, Exod. XXIII, 22. קרא pro קרה (א pro ה) part. eveniens, Eſ. LI, 19. ταῦτα ἀντικείμενά σοι, *hæc quæ adverſa tibi accidunt.* שטן *Theod.* Job. I, 16.

Ἀντικρίνομαι, judicio contendo. contra aliquem, obloquor. מכלם part. hiph. pudore afficiens, Job. XI, 3. ὁ ἀντικρινόμενός σοι, obloquens tibi. עָנָה reſpondeo, Job. IX, 32. οὐ γὰρ εἷς ἄνθρωπος κατ' ἐμοὶ, ᾧ ἀντικρινοῦμαι, *non enim eſt homo contra me, cui in judicio me poſſim opponere.*

Ἀντικρὺ, e regione. נגד *Sym.* Gen. II, 18. ἐπὶ τὸ ἀντικρυς, idem. על־עבר *Sym. Theod.* Exod. XXVIII, 26.

Ἀντιλαλέω, contradico. כרה *Sym.* Pſ. CXXXVIII, 20.

Ἀντιλαμβάνομαι, ſuſcipio, manu porrecta erigo, adjuvo, ſublevo, ſuccurro, opitu or, curam ſuſcipio, vel gero, aſſumo, prehendo, teneo, it. aſſero, vindico, recupero. אויל propr. ſtultus, Pſ. CVI, 17. ἀντιλάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδῶν ἀνομίας, *ſuſcepit* i. e. manu porrecta erexit *illos ex via iniqua.* Ita vocem ἀντιλάβετο etiam vertunt *Beza* & *Grotius* Luc. I, 54. Conf. ad h. l. quæ infra in h. v. poſt Hebr. עזר notata ſunt ex Pſ. CXVII, 13. LXVIII, 34. Eſ. XLII, 1. הקים hiph a קום ſurgere facio, Pſ. LXXXVIII, 42. οὐκ ἀντιλάβω αὐτῷ ἐν τῷ πολέμῳ, *non auxiliatus es illi*, vel *non erexiſti illum in bello.* חזק : החזיק pih. & hiph. confirmo, firmiter teneo, Lev. XXV, 35. ἀντιλήψῃ αὐτῷ ὡς προσηλύτου, *ſuſcipies illum tanquam proſelytum* 3 Reg. IX, 9. ἀντελάβοντο θεῶν ἀλλοτρίων, *aſſumſerunt deos alienos*, vel *adhæſerunt diis alienis.* Vid. & 2 Par. VII, 22. 2 Par. XXIX, 34. ἀντιλάβοντο τῆς αἰχμαλωσίας, *curam ſuſcipiebant captivorum.* Conf. Act. XX, 35. 2 Par XXIX, 34. ἀντιλάβοντο αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, *opitulabantur illis fratres eorum.* Eſ. XLI, 9. ὃν ἀντιλαβόμην ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς, *quem prehendi a finibus terræ.* Eſ LI, 18. οὐκ ἦν ὁ ἀντιλαμβανόμενος τῆς χειρός σου, *non erat, qui apprehenderet manum tuam.* Vid. & Jer. XXIII, 14. Ezech. XVI, 48. χεῖρα πλουσῦ καὶ πένητος οὐκ ἀντελαμβάνοντο, *manum pauperis vel egeni non apprehendebant*, i. e. nullam curam gerebant pauperis vel egeni. Germani dicerent: *Sie nahmen ſich des Armen und Dürftigen nicht an.* כפף incurvo, Mich VII, 6. ἀντιλήψομαι Θεοῦ μου ὑψίστου; *num incurvabo me* (tanquam faciunt qui proſtratum volunt erigere) *coram Deo excelſo?* משגב locus editus, munitio, Pſ. CXLVII, 3. נהל leniter duco, 2 Par. XXVIII, 15. ἀντιλάβοντο αὐτῶν ἐν ὑποζυγίοις, *juvabant illos jumentis*, i. e. impoſuerunt illos jumentis, & duxerunt illis. נצר cuſtodio, ſervo, Pſ. XXXIX, 15. נשא attollo. 3 Reg. IX, 11. Χιρὰμ βασιλεὺς Τύρου ἀντελάβετο τῷ Σαλομὼν ἐν ξύλοις κεδρίνοις, *Chiramus, Rex Tyri, adjuvabat Salomonem lignis cedrinis.* כסה obtego, Pſ. CXXXVIII, 12. ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου, *ſuſcepiſti me ex utero matris meæ.* סמך fulcio, ſuſtento, Pſ. CXVIII, 15. ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, *curam mei gere juxta verbum tuum.* Eſ. XXVI, 3. ἀντιλαμβανόμενος ἀληθείας, *veritatis ſtudioſus.* Vid. & *Sym.* Pſ. XXXVI, 17. סער idem, Pſ. XVII, 38. ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου, *dextera tua me erexit.* Vid. & Eſ. IX, 7. Pſ. XIX, 2. ἐξαποστειλάι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου, *mittat tibi auxilium e ſancto, & e Sion ſuccurrat tibi.* Vid. & *Sym.* Pſ. XXXVI,

XXXVI, 18. עזר juvo, opem fero, 1 Par. XXII, 17. 2 Par XXVIII, 13. Pſ. CXVII, 13. ὠθεῖς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου, *puljus evertebar, ut caderem, ſed Dominus manu porrecta me erexit.* German. *er hat mir wieder aufgeholfen.* עלה folium, Prov. XI, 28. עגב pih. exalto, Pſalm. LXVIII, 34. πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγὼ, ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεὸς, ἀντιλάβοιτό μου, *ego ſum pauper & afflictus, ſalus tua, Deus, erigat me.* שיוב Chald. pah. libero, Dan. VI, 27 ἀντιλαμβάνεται καὶ ῥύεται, *ſuccurrit & liberat.* Conf. ad h. l. Eſ. LXIII, 5. תמך prehendo, teneo, Gen. XLVIII, 17. ἀντελάβετο Ἰωσὴφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς, *prehendebat Joſephus manum patris.* Pſ. LXII, 8. ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου, *me tenuit dextera tua.* Eſ. XLII, 1. Ἰακὼβ ὁ παῖς μου, ἀντιλήψομαι αὐτοῦ, *Jacobus ſervus meus, prehendam illum ad erigendum.* Vid. & *Aqv.* Pſ XVI, 5. Sir. III, 11. ἀντιλαβοῦ ἐν γήρᾳ πατρός σου, *curam ſuſcipe patris tui in ſenectute.* Sir. XII, 4. δὸς τῷ ὁσίῳ, καὶ μὴ ἀντιλάβῃ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, *da pio, & non ſuſcipias peccatorem.* Sir. XXIX, 12. ἀντιλαβοῦ πένητος, *ſuſcipe pauperem*, vel *ſuccurre pauperi.* Vid. & y. 23. 1 Macc. II, 48. ἀντελάβοντο τοῦ νόμου ἐκ χειρὸς τῶν ἐθνῶν, *aſſeruerunt legem e manu gentium.*

Ἀντιλαμβανόμενοι, auxiliatores. אופים plur. agmina, Ezech. XII, 14. עזר propr. auxilium, ibid.

Ἀντιλήψιμος, opitulator, defenſor. מעוז part. hiph. interceſſor, Eſ. LIX, 16.

Ἀντιλάμπω, reſplendeo. 2 Macc. I, 32.

Ἀντιλέγω, contradico. אמר dico, *Aqv.* Pſalm. CXXXVIII, 20. *Sym.* Job. XVI, 8. הריב hiph. a רוב litigo, Oſ. IV, 4. λαός μου, ὡς ἀντιλεγόμενοι ἱερεῖς, *populus meus tanquam ſacerdos, cui contradicitur.* Similiter Luc. II, 34 σημεῖον ἀντιλεγόμενον, *ſignum, cui contradicitur.* נסוג אחור niph. a כוג recedo, Eſ. L, 5. οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω, *non inobediens ſum, neque contradico.* Conf. Eſ. LXV, 2. ubi עם סורר LXX. reddunt λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα, *populum inobedientem & contradicentem.*

Ἀντιλήπτωρ, opitulator, auxiliator, defenſor. מגן clypeus, Pſ. CXVIII, 13. βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σὺ, *auxiliator meus, & defenſor meus es tu.* Vid. & Pſ. III, 3. מרמה refugium, Pſ XC, 2. משגב locus editus, munitio, 2 Reg. XXII, 3. Pſ. XVII, 3. XLV, 7. 11. & alibi משך חסד part. protendens benignitatem, Pſ. CVIII, 11. כלע petra, Pſ XLI, 12. צור rupes, Pſ. LXXXVIII, 26. Vid. & Judith. IX, 12. Sir. XIII, 24. *Heſychio*: Ἀντιλήπτωρ eſt ἀντι-

ἀντιλαμβανόμενος, ὑπερασπιστὴς, βοηθὸς, *auxiliator, propugnator, opitulator.*

Ἀντίληψις, opitulatio, auxilium. אילת Pſ. XXI, 1. ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς, *pro auxilio matutino* ſeu *ocyſſimo.* Conf. Eruditiſſ. *Jac. Haſæi* Anal. Bibl. in Bibl. Brem. Cl. II. p. 1000. ſq. זרוע brachium, Pſ. LXXXII, 7. מגן clypeus, Pſ. LXXXVIII, 18. מעוז robur, Pſ. CVII, 8. עוז idem, Pſ. LXXXIII, 6. עזרה auxilium, Pſ. XXI, 20. *Phavorinus:* Ἀντίληψις, ἀντὶ τοῦ ἐπίληψις. Ἀντίληψις, *opitulatio.* 2 Macc. XI, 26. πρὸς τὴν τῶν ἰδίων (ſc. πραγμάτων) ἀντίληψιν, *ad res domeſticas curandas.* Gloſſar. Mediceum: Ἀντίληψεις, προστασίαι τῶν καταπονουμένων. Ἀντιλήψεις, *opitulationes afflictorum.* Vide *Pricæum* ad 1 Cor. XII, 28. & alios laudatos *Wolfio* ad eund. loc. p. 500.

Ἀντιλογία, contradictio, lis, diſceptatio. דבר propr. verbum, Exod. XVIII, 16. מדון, in plur. מדינים contentio, Pſ. LXXIX, 7. Prov. XVIII, 18. מרי rebellio, Prov. XVII, 11. מריבה contentio, lis, Num. XX, 13. ריב idem, Deut. I, 12. XXV, 1. 2 Reg. XV, 4. עשק oppreſſio, *Sym. Theod.* Eſdr. XXX, 12. שוט ſcutica, *Incert.* Job. V, 21. רשע improbitas, *Sym.* Job. XX, 29.

Ἀντιμαρτυρέω, teſtor contra aliquem. 2 Macc. VII, 6.

Ἀντιμάχομαι, repugno. צר arctus, *Theod.* Eſ. LIX, 19. ἀντιμαχόμενος.

Ἀντίον, adjectiv. neutr. adverſum, contrarium, Nah. I, 11. βουλευόμενος ἀντία, *conſulens contraria.*

Ἀντίον, nom. ſubſt. liciatorium, jugum textorium. מנור 2 Reg. XXI, 19. ὡς ἀντίον ὑφαινόντων, *tanquam jugum textorum. Aqv. Theod.* 1 Reg. XVII, 7. Gloſſ. MSS. in Lib. 3. Reg. Ὡς ἀντίον ὑφαινόντων. ἀντίον λέγεται, ἔνθα τὸ κανόνιον τὸ μέσον τοῦ ἱστοῦ βάλλομεν, ὅπερ καὶ μεσάγκονον (Conf. Μεσάντιον infra) λέγεται. Ὡς ἀντίον ὑφαινόντων. ἀντίον *dicitur, cui medium telæ lignum immittimus, quod etiam* μεσάγκονον *vocatur.* Gloſſ. Cod. *Fabric.* in Lib. 3 Reg. Ὡς ἀντίον ὑφαινόντων, κανόνιον τὸ μέσον τοῦ ἱστοῦ. Ὡς ἀντίον ὑφαινόντων, *tanquam medium telæ lignum.*

Ἀντίπαλος, adverſarius. 2 Macc. XIV, 7. Conf. *Ælian.* Var. XIV, 25.

Ἀντιπαραβάλλομαι, me objicio. Sir. XXIII, 13. ἔστι λέξις ἀντιπαραβεβλημένη (Sic enim cum *Grotio* legendum puto pro ἀντιπεριβεβλημένη θανάτῳ, *eſt elocutio morti ſe objiciens,* vel *in mortis periculum incurrens.*

Ἀν-

Ἀντιπαράγω, ex adverſo procedo. 1 Macc. XIII, 20. ἡ παραμβολὴ αὐτῶ ἀντιπαρῆγεν αὐτῷ εἰς πάντα τόπον, ὃ ἂν ἐπορεύετο, *caſtra ejus ex adverſo illi procedebant in omnem locum, quocunque ille tendebat.*

Ἀντιπαραγωγὴ, hoſtilis incurſio. Eſth. XIII, 5.

Ἀντιπαρατίθημι, æquo, coæquo. ערך *Sym.* Pſ. LXXXVIII, 7. ἀντιπαραθήσει.

Ἀντιπαρέρχομαι, ex adverſo prætereo. Sap. XVI, 10. τὸ ἔλεός σου γὰρ σε ἀντιπαρῆλθεν, καὶ ἰᾶτο αὐτούς, *miſericordia enim tua ex adverſo præteribat & ſanabat illos.* Conf. Luc. X, 31. 32.

Ἀντιπέρα, ex oppoſito. אל־יעבר *Aqv.* Deut. XXX, 13.

Ἀντιπεριβάλλω, ex adverſo cingo, circumveſtio. Sir. XXIII, 13. Sed vide v. Ἀντιπαραβάλλομαι.

Ἀντιπίπτω, contra cado, ex adverſo attingo vel retineo, vel concurro, adverſor, obnitor, obloquor, diſcepto, litigo. הקביל hiph. recipio, contineo, Exod. XXVI, 5. XXXVI, 10. ἀγκύλαι, *anſulæ*, dicuntur ἀντιπρόσωποι ἀντιπίπτουσαι εἰς ἀλλήλας, *ex adverſo ſemet invicem retinentes.* משלב part. pyh. Exod. XXVI, 17. δύο ἀγκωνίσκους τῷ σύλῳ τῷ ἑνὶ ἀντιπίπτοντας ἕτερον τῷ ἑτέρῳ, *duos cardines aſſeri uni* facies, *qui unum aſſerem cum altero ex adverſo jungant.* מריבה contentio, lis, Num XXVII, 14. ἐν τῷ ἀντιπίπτειν τὴν συναγωγὴν, *cum diſceptaret populus.*

Ἀντιπνέω, ex adverſo ſpiro. כמר pih. horrifico, *Aqv.* Job. IV, 15. ἀντιπνεῖ.

Ἀντιποιέομαι, contra vel viciſſim fio, & in med. vendico. attribuo, mihi, it. recupero. גאל vindico, *Sym.* Job. III, 5. דרש requiro, *Sym.* Job. III, 4. μὴ ἀντιποιήσαιτο αὐτῆς, *ne ſibi vendicet illam.* הכתולל hitph. attollo me, *Aqv.* Exod. IX, 17. מחה cohibeo, *Al.* Dan. IV, 32. יעשה facio, Lev. XXIV, 19 ὡς ἐποίησεν αὐτῷ, οὕτως ἀντιποιηθήσεται αὐτῷ, *ut fecit illi, ſic viciſſim illi fiet.* 1 Macc. XV, 3. ἀντιποιήσασθαι τῆς βασιλείας, *recuperare regnum.*

Ἀντιπολεμέω, repugno. אנשי מלחמה viri belli, Eſ. XLI, 12. οἱ ἀντιπολεμοῦντές σε, *contra te pugnantes.*

Ἀντιπράττω, reſiſto. 3 Eſdr. II, 26. πόλις ἐκείνη βασιλεῦσιν ἀντιπράσσουσα, *civitas illa Regibus reſiſtens.* Vid. & 2 Macc. XIV, 29.

Ἀντιπρόσωπος, qui adverſam frontem habet, adverſus. Exod. XXVI. 5. מקבילת הללאת אשה אל אחתה *ligulæ ſemetinvicem*

recipientes, redduntur ἀντιπρόσωποι ἀντιπίπτουσαι εἰς ἀλλήλας ἑαυτῶν, *ex adverso ſemet invicem retinentes.* לקרת in occurſum, obviam, Gen. XV, 10. ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις, *poſuit illa ſibimetinvicem adverſa.* פנים facies, frons, 2 Reg. X, 9. καὶ εἶδεν Ἰωάβ, ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον τὸ πολέμου ſc. μέρος, & *videbat Joabus, quod pars adverſa belli contra ſe fieret*, i. e. quod contra ſe acies procederet. 1 Par. XIX, 10. ὅτι γεγόνασιν ἀντιπρόσωποι τοῦ πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν, *quod adverſa fronte accederent, ad pugnandum contra ipſum.* על פני *ſy* coram facie, a fronte, Ezech. XLII, 8.

Ἀντίπτωμα, caſus adverſus, ruina. Sir. XXXI, 34. XXXII, 21.

Ἀντίῤῥησις, contradictio. פתגם propr. decretum, ſententia, Eccleſ. VIII, 11. ὅτι οὐκ ἔστι γινομένη ἀντίῤῥησις ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονηρὸν ταχύ, *quia non celeriter decretum pronunciatur contra illos, qui malum faciunt.* שוב revertor, *Sym.* Job. XXI, 34.

Ἀντισταθμίζομαι, comparor. כלה pyh. æſtimor, *Incert.* Job. XXVIII, 19. ἀντισταθμισθήσεται, *comparabitur.*

Ἀντιστήριγμα, firmamentum, fulcimentum. משען ſcipio, cui quis innititur, 2 Reg. XXII, 19. Pſ. XVII, 21. סמך part. fulciens, Ezech. XXX, 6. Vid. & Sir. XXXIV, 16.

Ἀντιστηρίζω, fulcio, ſuſtento, & Ἀντιστηρίζομαι in med. innitor. נשען Eſ. L, 10. ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ, *innitamini Deo.* סמך Pſ. XXXVI, 25. ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτῷ, *quia Dominus ſuſtentat manum ipſi.* Eſ. XLVIII, 2. ἐπὶ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ ἀντιστηριζόμενοι, *qui innitimini Deo Iſraëlis.*

Ἀντιστρέφω, in contrarium verto. שכול carentia liberorum, orbitas, *Al.* Pſ. XXXIV, 14. ἀντιστραμμένα.

Ἀντισχύω, viribus obnitor, contra nitor. עז roboror, *Al.* Dan. XI, 12. ἀντισχύσει.

Ἀντιτάσσομαι, in acie contra hoſtem ſto, oppono me, repugno, reſiſto, it. oppono me pro aliquo, tueor aliquem. הלץ hiph. a לוץ illudo, Prov. III, 34. השית נשיא hiph. a שית pono principem, 3 Reg. XI, 34. ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτῷ, *opponendo opponam me pro illo.* Eo enim ſenſu phraſin LXX. ut ex contextu apparet, accepiſſe videntur. נשא נשא deportando deporto. Oſ. I, 6. ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς, *opponendo opponam me illis. Heſychius:* Ἀντιτάσσεται, ἀντικεῖται. Ἀντιτάσσεται, *reſiſtit.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀντιτάξασθαι, πολεμῆσαι. Ἀντιτάξασθαι, *pugnare.* Conf. *Cl. Elsnerum* ad Act. XVIII, 6. p. 452.

Ἀντι-

Ἀντιτίθημι, loco alicujus pono. הביא hiph. a בוא venire facio, Lev. XIV, 42. ἀντιθήσασι ἀντὶ τῶν λίθων, *loco lapidum ponent.*

Ἀντιφθέγγομαι, contradico. ענה respondeo, *Sym.* Job. XXXIX, 32.

Ἀντιφωνέω, respondeo. 1 Macc. XII, 18.

Ἀντλέω, haurio, tolero. דלה hauriendo haurio, Exod. II, 19. ἤντλησεν ἡμῖν, *hauriebat aquam.* נשא fero, porto, Prov. IX, 12. ubi tamen pro ἀντλήσεις legend. ἐν τλήσεις. Vide *Cl. Grabii* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 3. שאב Gen. XIV, 13. 20. Eſ. XII, 3.

Ἀντοφθαλμέω, adverſis oculis intueor, obluctor, obnitor. Sap. XII, 14. ὅτι βασιλεὺς ἢ τύραννος ἀντοφθαλμῆσαι δυνήσεταί σοι, *neque rex neque princeps tibi poteſt obniti. Al.* Sir. XIX, 5. ὁ δὲ ἀντοφθαλμῶν ἡδοναῖς, στέφανοῖ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, *qui autem voluptatibus reſiſtit, coronat vitam ſuam.*

Ἄντρον, antrum, ſpelunca. ארמון arx, palatium, 3 Reg. XVI, 18. εἰσπορεύεται εἰς ἄντρον τοῦ οἴκου βασιλέως, *introibat in locum ſubterraneum domum Regis.* צריח arx, propugnaculum, *Incert.* Jud. IX, 49. *Heſychius:* Ἄντρον, σπήλαιον, ἢ ὑπόγαιος τόπος, ἢ σκοτεινὸν σπήλαιον. Ἀντρὼν, *ſpelunca, vel locus ſubterraneus, vel profundus, vel obſcura ſpelunca.*

Ἀντρώδης, antri ſpeciem habens, cavernoſus. 2 Macc. II, 5. ἔυρεν οἶκον ἀντρώδη, *invenit domum cavernoſam. Heſychius:* Ἀντρώδη, σπηλαιώδη. Ἀντρώδη, *cavernoſum.*

Ἄνυδρος, aqua carens. בלי מים ſine aqua, Pſ. LXII, 3. יבשה arida, Eſ. XLIV, 3. ἐν ἀνύδρῳ ſc. γῇ, *in terra arida.* ישימון ſolitudo, Pſ. LXXVII, 45. CV, 15. CVI, 4. עיף laſſus, it. ſitibundus, Pſ. CXLII, 6 ὡς γῆ ἄνυδρος, *tanquam terra arida.* ציה ſiccitas, ſiceus locus, Pſ. CIV, 40, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις (ſc. τόποις) ποταμοὶ, *fluebant in locis aridis flumina.* Oſ. II, 3. τάξω αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον, *ponam illum tanquam terram aridam.* ערב aridus locus, Eſ. XXXV, 7.

Ἄνυδρος γῆ, terra carens aqua, ſiticuloſa. מדבר deſertum, Eſ. XLI, 19. θήσω εἰς τὴν ἄνυδρον γῆν κέδρον, *ponam in terram aridam cedrum.* Conf. *Cl. Alberti* ad Matth. XII, 43.

Ἀνύπαρκτος, qui non exiſtit. אלילים plur. idola. *Symm.* Pſalm. XCV, 5. ἀνύπαρκτοι, *non exiſtentes.*

Ἀνυπαρξία, exiſtentiæ finis, interitus, vel inopia. בלרה *Sym.* Job. XXVII, 20. *Aqv.* Job. XVIII, 14. *Theod.* Job. XVIII, 15.

Ἀνυπέρβλητος, qui ſuperari non poteſt, quem nemo ante-

cellit, præſtans, excellens. Judith. XVI, 11. *Phavorinus*: Ἀνυπέρβλητος, προέχων. Ἀνυπέρβλητος, *excellens.*

Ἀνυπερθισία. nulla dilatio, celeritas, ira celer, excandeſcentia. עברה *Aqv.* Pſ. VII, 7. Oſ. V, 10. Amos. I, 11. Conf. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. Pſalm. l. c.

Ἀνυπερτίθεω, iram non differo, excandeſco. התעבר *Aqv.* Pſalm. LXXVII, 21. 59. ἀνυπερτίθησιν, *excandeſcebat.*

Ἀνυπερθέτως, ſine mora, ſine dilatione, 3 Macc. V, 42. Lex. Vet. Ἀνυπερθέτως, *immoranter, incunctanter, procul dubio.*

Ἀνυπόδητος, diſcalceatus, nudus pedibus. יחף Eſ. XX, 2. 3. 4. שולל ſpoliatus, Mich. I, 8. Vocem ἀνυπόδητος rejiciunt *Thomas Magiſter* & *Phrynichus*, & rectius dici ἀνυπόδητος adſerunt. Sed apud *Xenophontem* & *Ælianum* occurrit etiam ἀνυπόδητος. Vide *Perizonium* ad *Ælian.* Var. VII, 13.

Ἀνυπόκριτος, minime fucatus, ab omni ſimulatione alienus, it. perſonas non reſpiciens. Sap. V, 19. περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον, *circumpones tanquam galeam judicium a perſonarum reſpectu alienum.* Vid. & Sap. XVIII, 16 *Heſychius*: Ἀνυπόκριτος, ἀδόλος, ἀπροσωπόληπτος. Ἀνυπόκριτος, *a dolo, a perſonarum reſpectu alienus.*

Ἀνυποίητος, qui eſt extra ſuſpicionem, vel de quo nulla eſt ſuſpicio, vel expectatio. Sir. XI, 5.

Ἀνυπόσατος, cujus impetus ſuſtineri nequit, inſuperabilis, בל על nequam, *Sym.* Prov. XVI, 27. ἀνυπόσατος. Ubi tamen legendum videtur ἀνυπότακτος qua voce & *Symmachus* Hebr. בליעל interpretatur 1 Reg. II, 12. זדונים plur. ſuperbi, Pſalm. CXXIII, 4. τὸ ὕδωρ ἀνυπόσατον, *aqua, cujus impetus ſuſtineri nequit.* Sic *Juliano* Orat. I. p. 34. χειμάῤῥες ἀνυπόσατος, *torrens, cujus impetus ſuſtineri nequit.* ליש leo fortiſſimus, *Sym.* Job. IV, 11. ἀνυπόσατος λέων, *leo inſuperabilis* עריצים prævalidi, *Sym.* Job. XXVII, 13. 2 Macc. I, 13. ἡ περὶ αὐτὸν ἀνυπόσατος δοκοῦσα εἶναι δύναμις, *exercitus ejus, qui inſuperabilis eſſe videbatur*, vel qui talis eſſe videbatur, ut ſuſtineri a nemine poſſet. Sic *Julianus* Orat II. p 60. ἄμαχον καὶ ἀνυπόσατον nempe στράτευμα dixit exercitum *invictum, ac ut ſuſtineri a nemine poſſet.* Et eodem ſenſu vocem uſurpaſſe *Polybium* & *Xenophontem* ad *Julian.* p. 223. obſervat ill. *Spanhemius.* Conf. *Pollucem* Lib. I. ſegm. 157. ubi ἄμαχοι, δυσμαχοι, ἀπροσπτωτοι, δυσαντιβλητοι, ἀνίκητοι conjunguntur. Orat. Manaſſ. v. 5. ἀνυπόστατος ἡ ὀργή, *ira intolerabilis.* *Suidas*: Ἀνυπόστατον, ἀντὶ τοῦ ἀφόρητον. Ἀνυπόστατον, *intolerabile.*

Ἀνυπότακτος, refractarius. בליעל nequam. *Sym.* 1 Reg. II,

II, 12. ἀνυπότακτοι, *refractarii*. Conf. quæ notavi in Ἀνυπόστατος ex Prov. XVI, 27.

Ἀνυψόω, ſublevo, erigo, exalto. אחי Chald. aph. conjungo, Eſdr. IV, 12. רומם : הרים pih. & biph. a רום exalto, 1 Reg. II, 7. ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ, *humiliat & exaltat*. Conf. Sir. VII, 12. Sir. XXIV, 14. ὡς κέδρος ἀνυψώθην ἐν τῷ Λιβάνῳ, *tanquam cedrus exaltatus ſum in Libano*. Sir. XXVIII, 11. κατὰ τὸν πλοῦτον ἀνυψώσει ὀργὴν αὐτῆ, *juxta divitias exaltabit iram ſuam*, i. e. quo magis divitiis abundabit, eo magis iraſcetur.

Ἄνω, ſupra, ſurſum. מעל Pſ. XLIX, 5. ממעל Prov. VIII, 28. τὰ ἄνω νέφη ſc. ὄντα, *nubes quæ ſurſum ſunt*. מעלה Deut. XXVIII, 43. למעלה κατίσχυσεν ἕως ἄνω, *invaleſcebat usque ad ſummum*. Eccleſ. III, 21. εἰ ἀναβαίνει εἰς ἄνω, *num aſcendat ſurſum*. עליון ſupremus, Joſ. XVI, 5. ἕως Βαιθωρὼν τῆς ἄνω, *usque ad Bethoron ſuperiorem*. Vid. & 1 Par. VII, 24. 2 Par. VIII, 5. Eſ. VII, 3. τῆς ἄνω ὁδῦ, *viæ ſuperioris*. עלית ſuperior, Joſ. XV, 19.

Vide alibi Ὕδωρ βίαιος ἄνω φερόμενον. ἄνω Φύω.

Ἄνωθεν, ſuperne, deſuper. מעל Exod. XXV, 22. ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου, *ſupra propitiatorium*. ממעל Exod. XXXIX, 19. 3 Reg. VII, 3. למעלה Ezech. XLI, 7. מלמעלה Gen. VI, 16. *Theod.* Joſ. III, 13.

Ἀνώτατος, ſuperlat. ſupremus. עליון *Sym.* Pſ. LXXXVIII, 27. ἀνώτατον τῶν βασιλέων τῆς γῆς, *ſupremum regum terræ*.

Ἀνώτερον, ſuperius. ממעל Lev. XI, 21.

Ἀνώτερος, compar. ſuperior. למעלה למעלה ſupra ſupra, Ezech. XLI, 7. עליון ſupremus, Neh. III, 25.

Ἀνώνυμος, qui eſt ſine nomine, vel non nominandus, infandus, inglorius, obſcurus. בלי־שם ſine nomine, *Incert.* Job. XXX, 8. Vid. & Sap. XIV, 27.

Ἀνωφέλεια, inutilitas. און vanitas, *Aqv.* Jer. IV, 14.

Ἀνωφελὴς, inutilis. אין לחם ſine pane vel cibo, Prov. XXVIII, 3. לא הועיל non prodeſt, Jer. II, 8. און vanitas, *Al.* Pſ. IX, 29. *Aqv. Sym.* Joſ. VII, 2. *Aqv.* Job. IV, 8. XV, 35. Jer. IV, 14. Εἰς ἀνωφελῆ, ad nihil utile. לבלתי הועיל non prodeſt, Eſ. XLIV, 10.

Ἀξία, dignitas, meritum. Ita vulgo in Lexicis exponitur, quaſi eſſet ſubſtantivum. Sed *L. Bos* de Ellipſ. p. 93. merito pro adjectivo habet, & τὴν ἀξίαν Græcos dicere pro κατὰ τὴν ἀξίαν τιμὴν obſervat. Eamque in rem affert locum *Xenophontis* Κύρ. παιδ. II, 8. ἔδοξε δ' ὃν κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστον τι-

μαθαι, *viſum igitur eſt, pro merito quemque ornandum.* Similiter Sir. X, 31. δὸς αὐτῇ τιμὴν, κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆς. *Da illi honorem, pro merito ejus.* Et Sir. XXXVI, 11. 18. πόιησον τὸ πένθος, κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆ, *fac luctum ſecundum meritum ejus.* Conf. & *Ælian.* Var. L. II, c. 3. Additur autem τιμὴ apud *Heſychium* in Ἀξία τιμὴ, quod exponitur καθῆκον ἀξιώμα, (ſic enim ſine interpunctione legend.) *dignitas conveniens.* Ceterum apud eundem Grammaticum Κατ' ἀξίαν etiam redditur, κατὰ δόξαν, *pro dignitate.*

Ἀξινάριον, ſecuris, ſecuricula. קרדם *Sym.* 1 Reg. XIII, 20.

Ἀξίνη, ſecuris. גרזן Deut. XIX, 5. Eſ. X, 15. קרדם Jud. IX, 48. 1 Reg. XIII, 20. *Heſychius*: Ἀξίνη, δίτομος πέλεκυς. Ἀξίνη, *anceps ſecuris.*

Ἀξιόπιστος, fide dignus, fidelis. אמונה propr. fides, veritas, Prov. XXVIII, 20. ἀνὴρ ἀξιόπιστος, *vir fidelis.* נאמן part. niph. Prov. XXVII, 6. ἀξιοπιστότερα ἐστι τραύματα φίλου ἢ ἑκούσια φιλήματα ἐχθροῦ, *vulnera ab amico inflicta, fidelia magis ſunt,* vel *majorem fidem declarant, quam ſpontanea oſcula inimici.* 2 Macc. XV, 11. ὄνειρον ἀξιόπιστον, *ſomnium fide dignum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀξιόπιστον, ἄξιον τοῦ πιστεύεσθαι.

Ἄξιος, dignus, conveniens, par, æqualis. מלא plenus. 1 Par. XXI, 22. ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δὸς μοι αὐτὸν, *pro argento digno da mihi illum.* Vid. & Gen. XXIII, 9. 1 Par. XXI, 24. שוה utilis, Eſth. VII, 4. בני מות filii mortis, *Sym.* 1 Reg. XXVI, 16. *Aqv. Sym.* 2 Reg. XII, 5. ἄξιοι θανάτου, *digni morte.* Conf. ἄξιος Πληγῶν. Sap. I, 16. ὅτι ἄξιοι εἰσὶν τῆς ἐκείνου μερίδος εἶναι, pro τοῦ τῆς ἐκείνου &c. *quoniam digni ſunt, qui ſint ex parte ejus.* Similis conſtructio. Sap. XVIII, 1. & Luc. XV, 19. Sap. III, 5. ἔφρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ, *invenit, illos ſe dignos,* i. e. ſibi convenientes. Vid. & Sap. VI, 16. & conf. Matth. X, 38. Sap. XII, 7. ἵνα ἀξίαν ἀποικίαν δέξηται Θεοῦ παίδων παρά σοι πασῶν τιμιωτάτη γῆ, *ut terra tibi omnium pretioſiſſima, coloniam reciperet filiis Dei dignam.* Sap. XII, 26. ἀξίαν Θεῷ κρίσιν πειράσεσθε, *judicium Deo dignum experientur.* Sap. XIX, 4. ἕλκει γὰρ αὐτοὺς ἡ ἀξία ἐπὶ τοῦτο τὸ πέρας ἀνάγκη, *trahebat enim illos ad hunc finem digna neceſſitas.* Sir. XXVI, 17. οὐκ ἔστι σταθμὸς πᾶς ἄξιος ἐγκρατοῦς ψυχῆς, *omne pondus non æquat animam continentem,* i. e. nihil præſtantius, nihil pretioſius eſt anima continente. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἄξιοι, ἴσοι. Ἄξιοι, *æquales.* 2 Macc. VI, 24. οὐ γὰρ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας ἄξιόν ἐστιν ὑποκριθῆναι, *non enim noſtra ætate dignum eſt, ſimulare.*

Ἄξιον ἀποβαίνει, dignum evenit. השה niph. a נשה oblivi-ſcor, Job. XI, 6. ὅτι ἀξιά σοι ἀπέβη ἀπὸ Κυρίου, ὧν (pro τούτων,

τούτων, ὧν) ἡμάρτηκας, *quod digna peccatis tuis tibi a Domino eveniant.* Similis constructio Job. XXXIII, 27. & Luc. XXIII, 41.

Ἄξιός εἰμι, dignus sum. שוה æquiparor, æqualis sum, Prov. III, 15. VIII, 11. πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστι, *omne pretiosum autem non est æquiparandum illi.*

Ἄξια ἐτάζω. Vid. infra in Ἐτάζω.

Ἄξιον ἡγοῦμαι, dignum æstimo. השית hiph. a שות pono, Job. XXX, 1.

Ἀξιοπρεπὲς, dignitas. הדר decor, *Sym.* Ps. LXXXIX, 16.

Ἀξιόω, dignum censeo, it. precor, peto, postulo. בעא : בעה Chald. peto, Dan II, 16. ἠξίωε τὸν βασιλέα, *rogabat Regem.* Ita *Polybius*: Οἱ δὲ γεραιοὶ ἀξιοῦσι τὸν βασιλέα, *seniores vero regem rogant.* Vide *Suidam* in v. Ἀξιωμένου, ubi ἀξιοῦσι ἀντὶ τοῦ παρακαλοῦσι, *pro rogant*, usurpari docet. Dan. II, 23. ἃ ἠξιώσαμεν παρὰ σοῦ, *quæ petivimus abs te.* Conf. Act. XXVIII, 22. & ad h. l. *Jac. Hasæum* in Bibl. Brem. Cl. IV. p. 358. Dan. VI, 11. εὗρον τὸν Δανιὴλ ἀξιοῦντα καὶ δεόμενον, *inveniebant Danielem orantem & obsecrantem.* בקש pih. idem, Esth. IV, 7. Dan. I, 8 בקשה petitio, Esth. IX, 12. בקשה & שאלה junctim, Esth., V, 6. חתחנן hitph. deprecor, Esth. VIII, 3. נטש permitto, Gen. XXXI, 28. καὶ οὐκ ἠξιώθην καταφιλῆσαι τὰ παιδία μου, *& non dignus habitus sum, qui osculare liberos meos.* נשא attollo, Jer. VII, 15. XI, 14. נא אנם quæso, *Sym.* 1 Reg. XV, 25. שוה pih. æquiparo, *Sym.* Psalm. CXXX, 3. ἠξίωσα, pro quo tamen *al.* ἐξίσωσα. Conf. v. Ἐξισόω.

Ἀξίωμα, dignitas, auctoritas, majestas, petitio, postulatio. הדר decor, majestas, *Al.* Ps. XLIV, 5. CX, 3. *Aqv.* Ps VIII, 6. *Sym* Es. V, 3. Conf. 2 Macc. IV, 31. Sic *Æliano* Var. VIII, 12. τὸ ἀξίωμα τοῦ συνεδρίου est *majestas synedrii. Hesychius*: Ἀξίωμα, δόξα. Ἀξίωμα, *gloria*: Idem: Ἀξιώματι, δόξῃ Ἀξιώματι, *gloria.* בקשה Esth. V, 7. τὸ αἴτημά μου, καὶ τὸ ἀξίωμα μου, *petitio mea, & postulatio mea.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Τὸ ἀξίωμα, τὸ αἴτημα. Το ἀξίωμα, *postulatum.* פלילי propr. judex, Exod. XXI, 22. רנה clamor, Psalm. CXVIII, 169 Ad hunc locum respiciens *Suidas* ita: Ἀξίωμα, ἡ ἱκετεία. Ἀξίωμα, *supplex oratio.* 3 Esdr. VIII. 4. εὑρόντι χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἀξιώματα αὐτοῦ, *inuenienti gratiam coram illo in omnibus quæ petebat.*

Ἀξίως, digne, merito, juste, convenienter, Sap. VII, 16. XVI, 1. Sir. XIV, 11.

Ἄξων, axis, it. orbita, semita. אפן rota, Exod. XIV, 26. καὶ συνέδησε τοὺς ἄξονας τῶν ἁρμάτων, *& colligavit axes cur-*

ruum

rotum Vid. & Sir. XXXIII, 5. *Hesychius*: Ἄξονα, ξύλον τὸ τὰς τροχὰς φέρον. Ἄξονα, *lignum rotas ferens*. Idem: Ἄξων, τὸ διὰ τῶν τροχῶν διῆκον ξύλον περὶ ὃ στρέφονται Ἄξων, *lignum per rotas transiens, circa quod vertuntur.* Conf. *Schæfferum* de Re Vehic. L. I. c. 5. p. 35. מעגל orbita, Prov. II, 9. 18. נתיב id. *Incert.* Prov. III, 17.

Ἀοίκητος, inhabitabilis, incultus. חוצה propr. platea, rus, Prov. VIII, 26 Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους sc. τόπους, *Dominus fecit regiones, & loca inhabitabilia.* לא ישב non habito, Job. XV, 28. משואה devastatio, Job. XXXVIII, 27. τοῦ χερτάσαι ἄβατον καὶ ἀοίκητον sc. γῆν, *ut impleat terram invia & inhabitabilem.* נשמה desolata, *Sym.* Psalm. LXVIII, 26. שיחור Nilus, fluvius Ægypti, Jos. XIII, 3. שמכת desolatio, Jos. VIII, 28. תל tumulus, Deut. XIII, 16. תלאובה siccitas, Os. XIII, 5. ἐν γῇ ἀοικήτῳ, *in terra inhabitabili.* ערבה desertum, *Sym.* Jos. III, 16. Job. XXXIX, 6. ילל ejulatus, *Aqv.* Deut. XXXII, 10. תנין draco, *Aqv.* Ps. XLIII, 21.

Ἀοίκητος εἰμι, inhabitabilis sum. קוט fastidio, Job. VIII, 14.

Ἀορασία, cæcitas. סנור Gen. XIX, 11. עורון Deut. XXVIII, 28. Vid. & Sap. XIX, 16. 2 Macc. X, 30.

Ἄορατος, invisibilis. מסתר absconsio, absconditum, Es. XLV, 3. תהו inane, Gen. I, 2. Vid. & 2 Macc. IX, 5. *Hesychius*: Ἀόρατον, μὴ θεωρούμενον. Ἀόρατον, *illum, qui non videtur.* Conf. *Suicer.* Thes. T. I. p. 101.

Ἀορία, tenebræ. אפלה caligo, Es. LIX, 9.

Ἀόχλητος, immunis a molestia, imperturbatus, quietus. שאנן pih. tranquille ago, *Sym.* Job. III, 18.

Ἀπαγγελία, nuncium. הגד inf. hoph. ab הגיד Jos. IX, 24. Ruth. II, 11. שמע auditio, Nah. III, 19.

Ἀπαγγέλλω, annuncio, renuncio, declaro, significo, resolvo, explico, interpretor. אמא dico, loquor, Jos. II, 2. הגיד hiph. a נגד Gen XII, 18. & alibi sæpissime. Jud. XIV, 12. sqq. ἀπαγγέλλειν πρόβλημα est *resolvere*, vel *explicare problema.* Amos. IV, 13. ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν χριστὸν αὐτοῦ, *annuncians hominibus unctum ipsius.* Similiter Luc. VIII, 34. ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν, *renunciarunt urbi.* הוריע hiph. a ידע notum facio, Ps. LXXXVIII, 2. CIV, 1. הוצוא hiph. a יצא exire facio, Es. XLVIII, 20. המה propr. strepo, Ps. LIV, 19. חוה: החוו Chald. pah. & aph. Dan. II, 6. τὴν σύγκρισιν ἀπαγγείλατέ μοι, *interpretationem indicate mihi.* Vid. & v. 7. 11. 16. נועץ niph. a יעץ consilium ineo, 3 Reg. XII, 6. ספר narro, Ps. LXXVII, 5. 8. פתר interpretor, Gen. XLI, 8. καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων αὐτό, *& non erat,*

erēt, qui interpretaretur illud ſc. ſomnium. קרא clamo, Eſ. XXX, 7. שלח mitto, 2 Reg. XI, 22. שמע audio, in niph. & hiph. Neh. VI, 7. Nah. I, 15. *Heſychius:* Ἀπαγγέλλω, φανερὸν ποιῶ. Ἀπαγγέλλω, *manifeſtum facio.*

Ἀπάγχω, ſtrangulo, ſuffoco. נחנק niph. 2 Reg. XVII, 23. καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ, καὶ ἐνετείλατο τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἀπήγξατο, καὶ ἀπέθανε, & *abibat in domum ipſius in civitatem ſuam, & diſpoſita domo ſua ſtrangulabat ſe, & moriebatur.* Sic *Ælianus* Var. V, 8. Πολίαγρος δὲ ἀπήγξατο, *Poliager vero ſe ſtrangulabat.* Et *Plutarchus* Theſ. p. 8. de Ariadne: Ὁ μὲν γὰρ ἀπάγξασθαι φασὶν αὐτὴν, ὑπολειφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Θησέως. *Alii quidem illam ſe ſtrangulaſſe ajunt a Theſeo relictam.* Vide & *Suidam* in Τί δέ ἀπάγξω, & conf. Matth. XXVII, 5. & ad h. l. Auctores *B. Wolfio* laudatos. Tob. III, 11. ἕως ἀπάγξασθαι, *ad ſuſpendium usque*, vel *ita, ut de ſuſpendio etiam cogitaret.* Vid. ad h. l. *Cl. Henckii* Diſſ. de Uſ. Lib. Apocryph. V. T. in N. T. p. 4. Eſth. XI, 3. ἀπήγχθησαν, *ſtrangulati ſunt.*

Ἀπάγω, abduco. אסיר vinctus, Gen. XXXIX, 22. πάντας τοὺς ἀπηγμένους ſc. εἰς τὸ δεσμωτήριον, *omnes, qui abducti erant in carcer.* אסר vincio, ligo, Gen. XL, 3. ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ εἰς τὸ δεσμωτήριον εἰς τὸν τόπον, ὃν Ἰωσὴφ ἀπῆκτο ἐκεῖ, *poſuit eos in cuſtodiam in carcerem, in locum ipſum, in quem Joſephus abductus erat.* Geneſ XLII, 16. ὑμεῖς δὲ ἀπάχθητε (ſc. εἰς δεσμωτήριον vel φυλακὴν, vid. v. 17.) ἕως τοῦ φανερὰ γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν, *vos autem abducamini in cuſtodiam, usque dum manifeſta fiant verba veſtra* הביא בוא hiph. a venire facio, 1 Reg. XX, 8. הגלה hiph. deporto. 4 Reg. XVII, 28. הוביל hiph. a יבל *Al.* Eſ. XXIII, 7. ἀπάξουσιν αὐτὴν οἱ πόδες αὐτῆς πόρρωθεν εἰς ἀποικίαν, *abducent illam pedes ipſius in captivitatem.* Conf. quæ ex profanis notat *Porſchberger* Theocrit Script. S. illuſtr. p. 58. הולין hiph. a ילך abire facio, Deut. XXVIII, 36. Thren. III, 2. הוריד deſcendere facio, hiph. a ירד Jud. XVI, 22. השיב hiph. a שוב redire facio, 1 Reg. VI, 7. ישׁשׁ propr. decrepitus, 2 Par. XXXVI, 17. נהג Gen. XXXI, 18. 26. הוללים plur. contumulatores, i. e. qui in tumulum omnia redigunt, Pſ. CXXXVI, 4. Ep. Jer. 15. ὡς ἐπὶ θανάτῳ ἀπηγμένῳ, *tanquam illi, qui ad ſupplicium ductus eſt. Moſchopulus:* Ἀπάγεται κυρίως ἐπὶ ἐκκλασίας, ἢ ἐπὶ καταδίκων, οἷον, ἀπάγεται τὴν ἐπὶ θάνατον. Ἀπάγεται, *proprie de captivis dicitur, vel condemnatis, ut in illo:* Ἀπάγεται, ducitur ad ſupplicium. Sic & *Philoni* in Flacc. p. 671. ἀπαγόμενοι τὴν ἐπὶ θανάτῳ, *dicuntur, qui ducebantur ad ſupplicium.* Saepe & abſolute ἀπάγεσθαι dicitur pro ἀπάγεσθαι ἐπὶ θανάτῳ, vel εἰς

θάνατον. Inde *Hesychius*: Ἀπάγιθαι, εἰς θάνατον ἑλκυσθαι. Ἀπάγιθαι, *ad supplicium rapi*. Et Gloss. Brem. Ἀπαχθῆναι, ἀπενεχθῆναι τὴν ἐπὶ θάνατον Ἀπαχθῆναι, *ad mortem abduci*. Ita Act XII, 19 ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι. Similiter *Ælianus* Var. XIII, 34. τὸν Λέοντα ἐκέλευσεν ἀπάγειν, *Leonem mandavit* (Satellitibus) *ut abducerent*. Conf. præter Auctores, ad Act. l. c. *Wolfio* citatos, *Des. Heraldum* Adv. Lib. I. c. 11. p. 63. & *Ottium* Spicil. ex *Josepho* ad N. T. p. 289.

Ἀπαγωγὴ, abductio, abductio in carcerem vel captivitatem, captivitas. אסיר vinctus. Es. X, 4. τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἀπαγωγήν, *ne incidat in captivitatem*. Es. XIV, 7. τοὺς ἐν ἀπαγωγῇ (sc. ὄντας) οὐκ ἔλυτε, *captivos non dimisit*. Lex. *Cyrilli* Ms. Brem Ἀπαγωγῆς, αἰχμαλωσίας. Ἀπαγωγῆς, *captivitatis*. 3 Esdr VIII, 27 ἢ ἀργυρικῇ ζημίᾳ ἢ ἀπαγωγῇ, *sive pecuniæ mulctatione, sive abductione in carcerem*. Sir. XXXVIII, 21. ἀπαγωγὴ de *abductione mortui* usurpatur.

Ἀπαδικέω, injuste retineo. עשׁק opprimo, vi vel fraude, Deut. XXIV, 14. juxta *Rom.* ed. οὐκ ἀπαδικήσεις μισθὸν πένητος, *non injuste retinebis mercedem pauperis*.

Ἀπαιδευσία, defectus disciplinæ, procacitas זעם indignatio, ira, Os. VII, 15. δι' ἀπαιδευσίαν γλώσσης, *ob linguæ procacitatem*, qua ille expers quasi disciplinæ est, vel nulla regitur disciplina. אין מוסר sine disciplina, *Sym.* Prov. V, 23. *Incert.* Prov. XX, 1. Sir. IV, 28. περὶ τῆς ἀπαιδευσίας σου ἐντράπηθι, *pudeat te procacitatis tuæ*. Sir. XXI, 26. ἀπαιδευσία ἀνθρώπου ἀκροᾶσθαι παρὰ θύρας, *hominis male instituti*, vel *male morati est auscultare ad ostium*. Sir. XXIII, 14. ἀπαιδευσίαι ἀσυφῆ μὴ συνηθίζῃς τὸ στόμα σου, *procacitati temerariæ non assuescas ostium*. Vulgatus vertit: *Indisciplinatæ loquelæ non assuescas os tuum*.

Ἀπαίδευτος, non institutus, ineruditus, indoctus, insulsus, stolidus. אין מוסר sine castigatione, Prov. V, 23. בליעל nequam, *Theod.* 1 Reg. I, 16. *Sym.* Jud. XIX, 22. בעל מזמות magister sceleratarum cogitationum, Prov. XXIV, 8. כסיל insipiens, stultus, Prov. VIII, 5. XV, 15. לא נכסף non affectus desiderio, Soph II, 1. לץ derisor, Prov. XV, 13. נבל stultus, Prov XVII, 22. סיר spina, vepres, *Symmach* Eccles. VII, 6. Sir. X, 3. βασιλεὺς ἀπαίδευτος, *rex insipiens* Sir. LI, 31 ἐγγίσατε πρὸς μοι ἀπαίδευτοι, *accedite ad me indocti*. *Hesychius*: Ἀπαίδευτον, ἀμαθῆ. Ἀπαίδευτον, *indoctum* Lex. vet. Ἀπαίδευτος, *indoctus, ineruditus, rudis*.

Ἀπαίρω discedo, revertor, proficiscor, tollo, aufero, exire facio. נסע hiph. transfero, Gen. XXVI, 22. מחנה castra.

castrametor, Num. IX, 18. ילך eo, 3 Reg. XX 9 ἀπῆραν οἱ ἄνδρες, *revertebantur viri. Phavorinus:* Ἀπῆραν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ἀλλοτρίου τόπου, εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον ἐπανεστράφησαν. Ἀπῆραν, *ex peregrino loco in proprium locum revertebantur.* Idem verba *Aristidis* subjungit, quibus vox eo sensu occurrit. נסע proficiscor, Gen XXXV, 16. ἀπάρας δὲ Ἰακὼβ ἐκ Βαιθὴλ, *discedens autem Jacob ex Bethel.* Vid & Gen. XLVI, 1. Exod. XII, 37. ἀπῆραν δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥαμεσσῆ, *proficiscebantur filii Israël ex Ramesse.* Vid. & Exod. XVI, 1. Num. XX, 22. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀπῆραν, ὤδευσαν. Ἀπῆραν, *proficiscebantur* Inde corrigendus *Hesychius*, apud quem vulgo ita: Ἀπῆραν, ὤδευσαν. הסיע hiph. proficisci facio, Psalm. LXXVII, 30. ἀπῆρε νότον ἐξ οὐρανοῦ, *exire fecit austrum e cœlo.* Ibid. v. 57. ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, *exire fecit tanquam oves populum suum.* נפוש niph. a פוש diffundo me, Nah. III, 18. עבר transeo. Deut. II, 13. רום essero me, Ezech. X, 4. 15. *Hesychius:* Ἀπάιρει, ὁδεύει, ἀποδημεῖ. ἀναχωρεῖ. Ἀπάιρει, *iter facit. Peregre proficiscitur. Secedit.*

Ἀπαιτέω, repeto, requiro, postulo, exigo. משא debitum, Neh. V, 7. ἀπαιτήσει ἀνὴρ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἃ ὑμεῖς ἀπαιτεῖτε; *num rectum est, quod aliquis a fratre suo exigat, quæ vos exigitis?* נגש exigo, exigendo arcto, Deut. XV, 2. ἀφήσεις πᾶν χρέος ἴδιον, ὃ ὀφείλει σοι πλησίον, καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτήσεις, *omne debitum proprium, quod tibi debet proximus, remittes, nec a fratre tuo exiges.* Vid. & v. 3. Sic *Andocides:* Ταῦτα ὑμᾶς εἰ μὲν βούλεσθε, αἰτῶ· εἰ δὲ μὴ βούλεσθε, ἀπαιτῶ. *Hæc a vobis, si vultis, peto, si vero non vultis, exigo.* Locum observavit *Boisius* in Collat. ad Luc. VI, 30. p. 200. Es. IX, 4. τὴν γὰρ ῥάβδον ἀπαιτούντων διεσκέδασεν, *virgam enim exactorum in multas partes contritam dispersit.* נשה debeo *Sym.* Es. XXIV, 2. *Aqv.* Es. III, 12. Sap. XV, 8. τὸ τῆς ψυχῆς ἀπαιτηθεὶς χρέος, *animæ repetitus debitum*, i. e. ut bene exponitur in Lex. *Pasoris, naturæ debitum reddere coactus.* Sir. XX, 15. σήμερον δανιεῖ, καὶ αὔριον ἀπαιτήσει, *hodie mutuabit, & cras repetet.* Conf. Luc VI, 30. XII, 20. & quæ ad posteriorem locum ex *Arriano* & *Cicerone* notat *Raphelius* p. 207. Sir. XXXI, 12 μέριμνα ἀργυπνίας ἀπαιτήσει νυσταγμὸν, *cura insomnis requiret dormitationem.* Sed vide *Cl. Grabium* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 6. ubi pro ἀπαιτήσει legendum censet ἀπωθήσει, illudque veteri inpretationi, *avertit*, congruum esse putat.

Ἀπάιτησις, repetitio, exactio. בשת pudor, Soph. III, 6. οὐκ ἔγνω ἀδικίαν ἐν ἀπαιτήσει, *nescivit injustitiam in repetitione.* Interpres pro בשת hic procul dubio aliter legit, & fortasse בשאת, quod est infin. Kal cum præf. ב, a נשא *aufero.*

In Cod. *Alex.* aliter verba redduntur Vide in Διαφθορὰ & Νῖκος. משא debitum, mutuum, Neh. V, 10. X, 31.

Ἀπαλίφω, deungo, it. deleo, abſtergo. מחה Gen. VI, 7. 4 Reg. XXI, 13. Eſ. XLIV, 22.

Ἀπαλλάτω, libero, liberum dimitto, dimoveo, ſeparo. בחר propr. eligo, Job. VII, 15. ἀπαλλάξειν ἀπὸ πνεύματός μου τὴν ψυχήν μου, *ſeparabis a ſpiritu meo animam meam.* הוביל hiph. deduco, Job. X, 19. διατί γὰρ ἐκ γαστρὸς εἰς μνῆμα ἐκ ἀπηλλάγην; *curenim ex utero in ſepulchrum non diſceſſi.* הסיר hiph. a סור recedere facio, Job. IX, 34. ἀπαλλαξάτω ἀπ' ἐμοῦ τὴν ῥάβδον, *liberet me virga* Job. XXVII, 5. ὁ γὰρ ἀπαλλάξω μου τὴν ἀκακίαν μου, *non enim liberabo me innocentia mea*, vel *non recedam ab innocentia mea.* Job. XXXIV, 5. ὁ Κύριος ἀπήλλαξέ μου τὸ κρίμα, *Dominus dimovit a me judicium*, i. e. me non abſolvit in judicio. Jer. XXXII, 31. ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ τοῦ προσώπου μου, *ut dimoveam illam a conſpectu meo.* הסתיר hiph. abſcondo, Job. III, 10. ἀπήλλαξε γὰρ ὃν τρόπον ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου, *abſtulit enim moleſtiam ab oculis meis.* השמיר hiph. a שמר perdo, Eſ. X, 7. ἀλλ' ἀπαλλάξαι (legend. videtur ἀπαλλάξαι) ὁ τοῦς αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἔθνη οὐκ ὀλίγα, *ſed in animo habet dimovere, & funditus exſtirpare gentes non paucas.* חטף rapio, Job. IX, 12. ἐὰν ἀπαλλάξῃ, τίς ἀποστρέψει; *ſi dimoveat, quis faciet ut revertatur?* עכר conturbo, 1 Reg XIV, 29. פרץ disrumpo, Exod. XIX, 22. μήποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτῶν Κύριος (fortaſſe ψυχὴν ſubintelligend. Conf. Job. VII, 15.) *ne ſeparet ab illis Dominus animam.* Sap. XII, 2. ἀπαλλαγέντες τῆς κακίας, *liberati malitia.* Vid. & v. 20. *Phavorinus:* Ἀπαλλάττειν, λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ῥύεσθαι, καὶ λυτροῦν. συνταττόμενον γενικῇ. οἷον· ἀπαλλάττω σε τῶν κακῶν. Ἀπαλλάττειν. *dicitur etiam pro liberari, & redimere. Ut in illo:* „ *Libero te malis*".

Ἀπαλλοτριόω, abalieno. השבית hiph. ceſſare facio, Joſ. XXII, 25. זור: נור: הור Kal. niph. & hoph. abalieno me, alienus fio, Pſ. LXVIII, 11. ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, *peregrinus factus ſum fratribus meis.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem Ἀπηλλοτριωμένος, ξένος Ἀπηλλοτριωμένος, *peregrinus.* Vid. & Eſ. I, 4. Ezech. XIV, 5. נור ſeparo, Ezech. XIV, 7 Oſ. IX, 12. נכר pih. alieno, it. agnoſco, Job. XXI, 29. Jer. XIX, 4. עיר ſolitarius, ſine liberis, *Theod.* Jer. XXII, 29. ἀπηλλοτριωμένον, *abalienatum.* Sir. XI, 32. ἀπαλλοτριώσει σε τῶν ἰδίων σου, *abalienabit te a propriis tuis.*

Ἀπαλλοτρίωσις, abalienatio. זמה propr. ſcelus, Jer. XIII, 17. נשר alienum quid, i. e. inſolitum exitium, Job. XXXI, 3.

Ἀπα-

Ἁπαλὸς, mollis, tener, parvus, delicatus. רך Gen. XVIII, 7. ἔλαβεν ἁπαλὸν μοσχάριον, *cepit tenerum vitulum.* Deut. XXVIII, 54. ὁ ἁπαλὸς ὁ ἐν σοὶ καὶ ὁ τρυφερὸς σφόδρα, *tener, qui in te eſt & valde delicatus.* Vid. & v. 57. *Heſychius:* Ἁπαλὸς, μικρὸς, τρυφερός. Ἁπαλὸς, *parvus, delicatus.* 1 Par. XXIX, 1. Σαλομὼν υἱὸς καὶ ἁπαλὸς, *Salomon puer & tener.* Sic Ælianus Var. III, 42. Λευκίππης παῖδα ἔτι ἁπαλὸν ὄντα, καὶ νηπιῶδες διεσπάσαντο εἶα νεβρὸν, *Leucippæ filium tenerum adhuc, & juvenculum, deſcerpſerunt, quaſi hinnulum.* כרמל & אביב junctim. *Aqv.* Lev. II, 14. ἁπαλὰ λάχανα, *olera recentia.* Sap. XV, 7. κεραμεὺς ἁπαλὸν γῆν θλίβων, *figulus terram mollem comprimens.*

Ἁπαλότης, mollities, teneritudo. יניקות plur. teneri rami, Ezech. XVII, 4. τὰ ἄκρα τῆς ἁπαλότητος ἀπέκοπεν, *extremitates tenerorum ramorum decerpſit.* Conf. Marc. XIII, 28. quæ hic ἁπαλότης dicitur, κλάδος ἁπαλὸς vocatur. נתק propr. avello, Ezech. XVII, 9. רך Deut. XXVIII, 56.

Ἁπαλόω, mollio, mollem reddo. רכך molleſco, Jer. LI, 46.

Ἁπαλύνω, emollio. רחם pyh. recreor, Job. XXXIII, 25. רכך 4 Reg. XXII, 19. Pſ. LIV, 24. *Sym.* Eſ. I, 6. ἀπαλυνομένη ἐλαίῳ.

Ἀπαναίνομαι, renuo, recuſo, ægre fero, repudio, repello. מאן pih. Pſ. LXXVI, 3. ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου, *renuebat admitti ſolatium anima mea. Suidas:* Ἀπηνήνατο, ἀπηρνήσατο, παρητήσατο, οὐκ ἠθέλησεν. Ἀπηνήνατο, *renuebat, recuſabat, non volebat.* Vid. & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀπηνήνατο, ἀπηρνήσατο, οὐκ ἠθέλησεν. Conf. Matth. II, 18. מאן Job. V, 17. παιδείαν δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου, *admonitionem vero omnipotentis ne reſpuas.* Sir. IV, 4. ἱκέτην θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνου, *ſupplicantem afflictum non repudia*, vel *avertas te* ab illo. Sir. VI, 25 μὴ ἀπαναίνου τὴν συμβουλίαν μου, *conſilium meum non repudia.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μὴ ἀπαναίνου, μὴ παραιτοῦ, μὴ ἀποστρέφου. Μὴ ἀπαναίνου, *ne recuſes, ne avertas te. Heſychius:* Ἀπαναίνεται, ἀπαρνεῖται, ἀπαρίσκεται. Ἀπαναίνεται, *reſpuit, ægre fert.* Sir. XLI, 7. τί ἀπαναίνῃ ἐν εὐδοκίᾳ ὑψίστου, *quid eſt, quod avertat* (ſc. κρίμα θανάτου, *judicium mortis*) *ſi pro Dei beneplacito veniat.*

Ἀπαναισχυντέω, valde impudenter ago, impudentiæ indulgeo, impudentia ſutor. מאן הכלם renuo erubeſcere, Jer. III, 3. ὄψις πόρνης ἐγένετό σοι, ἀπηναισχύντησας πρὸς πάντας, *frontem meretricis præ te tuliſti, valde impudenter egiſti ad verſus omnes.*

Sic *Alciphron* Lib. I. Epiſt. 33 p. 136. ἀπαιδαισχυντήσασα δὲ εἰς τὸ φῦκός με καὶ τὸν παιδίσκα ἴσκωπλιν, *impudentiæ vero indulgens, infucum me & pæderotem dicteriis inceſſebat.* Et *Heliodorus* Lib. VIII. p. 370. λανθάνειν μὲν οἰόμενοι καὶ ἐρυθριῶσιν, ἁλισκόμενοι δὲ ἀπαιδαισχυντοῦσι, *cum latenter ſe agere putant, etiam erubeſcunt, cum vero deprehenduntur, impudentia utuntur.* Vid. & quæ ex *Demoſthene* ad *Alciphronem* l. c. notat Doct. *Berglerus.*

Ἀπανίστημι, abſiſto. Sap. I, 5.

Ἀπαντάω, occurro, reſiſto, irruo, invehor, obvenio, evenio. פגע Jud. XV, 12. ὀμόσατέ μοι, μὴπερ ἀπαντήσητε ἐν ἐμοὶ ὑμεῖς, *jurate mihi, quod vos non velitis mihi reſiſtere,* 1 Reg. XXII, 18. ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς, *irrue in ſacerdotes.* 2 Reg. I, 15. προσιλθὼν ἀπάντησον αὐτῷ, *accedens irrue in illum.* Vid. & 3 Reg. II. 35. פגש Gen. XXXIII, 8. Of. XIII, 8. קרא (א pro ה) Gen. XLIX, 1. τί ἀπαντήσει ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, *quid eventurum ſit vobis in diebus noviſſimis.* Jer. XIII. 12. διὰ τί ἀπήντησέ μοι ταῦτα; *quare hæc mihi obvenerunt?* קרה 1 Reg. XXVIII, 10. Dan. X, 14. לקראת in occurſum, *Sym.* 1 Reg. XVI, 4. שים pono, 1 Reg. XV, 2 Sir. XXXI, 22. πᾶν ἀῤῥώστημα ὃ μή σοι ἀπαντήσῃ, *omnis infirmitas tibi non contingat.* Vid. & Sir XXXIII, 1. Sir. XLIII, 27. δρόσος ἀπαντῶσα ἀπὸ καύσωνος, *ros obveniens poſt ardorem.* 1 Macc. X, 56. ἀπάντησον εἰς Πτολεμαΐδα, *occurre in Ptolemaïda.* 2 Macc. VII, 39. τούτῳ παρὰ τοὺς ἄλλους χειρίστως ἀπήντηται, *in hunc peſſime præter alios invectus eſt.*

Ἀπάντημα, occurſus. פגע 3 Reg. V. 4. Eccleſ. IX, 11. קצב ſucciſio, exitium, *Aqv.* Of. XIII, 14.

Ἀπάντησις, idem, Sir. XIX, 25. ἀπὸ ἀπαντήσεως προσώπου ἐπιγνωσθήσεται τρόπων, *ab aſpectu* vel *habitu oris cognoſcetur intelligens.* 2 Macc. XII, 30. ἣν ἐν τοῖς τῆς ἀτυχίας καιροῖς ἥμερον ἀπάντησιν ἐποιοῦντο, *quam humaniter temporibus calamitoſis ſecum egerint.* 2 Macc. XV, 12. εἰδέμονα μὲν τὴν ἀπάντησιν, id eſt, κατὰ τὴν ἀπάντησιν, *venerabilem quidem aſpectu.*

Εἰς ἀπάντησιν, in occurſum, obviam. אל פני ad faciem, 2 Par. XIX, 2. לפני idem, 1 Par. XII, 17 לקראת in occurſum, Jud. IV, 18. 22. & alibi ſæpius. לראות ad videndum, 1 Reg VI, 13. מפני *Aqv. Sym. Theod* Job. XXXIX, 22. אל תא in excubitorium, 2 Par. XII, 11.

Ἅπαξ, ſemel. אחת fœm. unum, Exod. XXX, 10. ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, *ſemel in anno* Vid. & Lev. XVI, 34. Pſalm. LXI, 11. Poſteriorem locum ſpectans *Suidas* ita: Ἅπαξ ἀλλά-

ἐλάλησεν ὁ Θεὸς ἀντὶ τοῦ ἀποφατικῶς, ἢ παντελῶς. τὸ ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πάντως ἐσομένου. Semel locutus eſt Deus, *id eſt verbis diſertis, vel omnino. Τὸ ἅπαξ enim non dicitur de numero, ſed de eo quod omnino & certo futurum eſt.* Cl. *Kuſterus* not ad *Suid.* male hic illum reſpicere putat ad Hebr. I, 1. Eodem ſenſu *Thucydidem* vocem ἅπαξ uſurpaſſe ex Scholiis ejusdem docet *Cl. Wollius* Diſſ. de Vera Fictaque Partic. Emphaſi p. 308. פעם vice, Neh. XIII, 74. ἅπαξ καὶ δίς, *ſemel atque iterum.* Ita & Phil. IV, 16. אחת פעם una vice, Joſ. VI, 3. 1 Reg. XXVI, 8. הפעם hac vice, Jud. XV, 3. XVI, 19. אך הפעם tantum hac vice, Jud. XVI, 29.

Ἔτι ἅπαξ, adhuc ſemel. עוד אחת Agg. II, 7 אך הפעם tantummodo hac vice, Gen. XVIII, 32. Jud. VI, 39. רק הפעם idem, Jud. VI, 39.

Ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ, ſicut ſemel & ſemel. כפעם בפעם ſicut vice in vicem, i. e. hac vice, ſicut antea, Jud. XVI, 21. 1 Reg. III, 10.

Καθὼς ἅπαξ καὶ ἅπαξ, ſicut ſemel & ſemel. כפעם בפעם Jud. XX, 31.

Τὸ ἅπαξ τοῦτο, hac vice. הזאת בפעם 2 Reg. XVII, 6.

Ἀπαραίτητος, inevitabilis, q. d. indeprecabilis. Sap. XVI, 4. ἀπαραίτητον ἔνδειαν, *inevitabilem inopiam. Heſychius:* Ἀπαραίτητον, ἄφυκτον, ὃ ἢ δύναται τις παραιτήσασθαι. Ἀπαραίτητον, *quod fugere aliquis, quod deprecari* vel *evitari non poteſt.*

Ἀπαραιτήτως, inevitabiliter. Sap. XVI, 16.

Ἀπερασμάιτος, non deſignatus, non celebratus. 2 Macc. XV, 36. μηδαμῶς ἐᾶσαι ἀπερασμάιτον τὴν δὲ τὴν ἡμέραν, *nullo modo diem illum absque celebritate miſſum facere.* Lex Cyrilli MS. Brem. Ἀπερασμάιτα, ἀφύλακτα. Ἀπερασμάιτα, *non obſervata.*

Ἀπαρίσκω, diſpliceo. Sir. XXI, 17. ἀπηρίσω αὐτῷ, *diſplicuit ipſi.*

Ἀπαρνέομαι, abnego. מאס ſperno, Eſ XXXI, 7. ἀπαρνήσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χειροποίητα, *abnegabunt homines manu facta.*

Ἄπαρσις, profectio, diſceſſus. מוצא proceſſus, exitus, Num. XXXIII, 2.

Ἀπαρτία, ſupellex, ſarcina, impedimenta, it. minor familia, infantes, liberi. טירה palatium, Ezech XXV, 4. טף minor familia, infantes, liberi, Num. XXXI, 17. πᾶν ἀρσε-

ἀρσενικὸν ἐν πάσῃ τῇ ἀπαρτίᾳ ἀποκτείνατε, *omnem maſculum in omni minori familia occidite.* Ibid. v. 18. πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν, ἥτις οὐκ οἶδε κοίτην ἄρσενος, ζωγρήσατε αὐτάς, *omnem minorem familiam ſexus fœminei, cui nulla res fuit cum viro, in vita ſervate.* LXX. alias pro hac voce vocem ἀποσκευή eodem ſenſu uſurpant. Vide infra ſ. l. *Bonfrerii* de hac voce ſententiam vid in Comm. ejus ad Num. l. c. p. 877. יסע profectio, Exod. XL, 33. σὺν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν *cum impedimentis ſuis.* Vid. & Num. X, 12. שלל præda, ſpolium, Deut. XX, 14. καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν προνομεύσεις σεαυτῷ, & *omnia impedimenta diripies tibi. Heſychius*: Ἀπαρτίας. (leg. Ἀπαρτίαν.) μετάθεσιν, ἀποσκευήν, τέλος, ἀπαρτισμόν. Ἀπαρτίαν, *tranſitionem, impedimenta, numerum, ſummam.* Gloſſ. in Octateuch. & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀπαρτίαι, τέλος, ἀπαρτισμόν. Conf. & Judith. II, 13. ἔλαβε καμήλους καὶ ὄνους εἰς τὴν ἀπαρτίαν αὐτῶν, *ſumebat camelos & aſinos ad ſarcinas illorum.* Vid. & Judith. III, 10.

Ἀπαρτίζω, perficio, perfectum reddo, conſumo. נמר deficio, *Sym.* Pſalm. VII, 10. ἀπαρτισθήτω κάκωσις τῶν ἀσεβῶν, *conſumatur vexatio impiorum.* כונן pih. a כון apto, *Sym.* Pſ. CXVIII, 73. ἀπήρτισάν με, *perfecerunt me.* בלה conſumor, perficior, *Sym.* 1 Reg. XX, 7. שלם integer, *Aqv.* Gen. XXXIV, 21. & Amos. I, 6. ἀπηρτισμένοι, *conſummati, perfecti Heſychius*: Ἀπαρτίζει, τελειοῖ. Ἀπαρτίζει, *perficit. Suidas*: Ἀπαρτῆσαι, τὸ κρεμάσαι. ἀπαρτίσαι δὲ τὸ τελειῶσαι. Inde corrigendus & ſupplendus videtur *Heſychius*, apud quem vulgo ita legitur: Ἀπαιτῆσαι, χωρῆσαι, διαῆσαι, πληρῶσαι. Repone: Ἀπαρτῆσαι, χωρίσαι, (conf. *Heſych* v. Διαῆσαι) διαῆσαι. Ἀπαρτίσαι, πληρῶσαι. Plura de v. Ἀπαρτίζω vide apud *Suicerum* Theſ. T. I. p. 422.

Ἀπάρτισμα, cacumen, ſummitas. טפחות plur. ex טפח palmus, *Sym.* 3 Reg. VII, 9.

Ἀπαρχή, primitiæ, it. optimum, præſtantiſſimum, it. oblatio. חלב a deps, præcipuum, præſtantiſſimum, Num. XVIII, 12. πᾶσα ἀπαρχὴ ἐλαίου, καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ οἴνου, *omnes primitiæ olei, & omnes primitiæ vini.* Vid. & v. 29. 30. 32. Hic LXX. חלב quod proprie *adipem*, & metaphorice *optimum, præſtantiſſimum* notat ἀπαρχὰς, *primitias* reddunt, quod in primitias adipem quaſi frugum, ſive optimas & præſtantiſſimas fruges olim eligebant. *Scholiaſtes Euripidis* in Oreſt. v. 96. Ἀπαρχὴ ἐλέγετο ὁ μόνον τὸ πρῶτον τῇ τάξει, ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶτον τῇ τιμῇ, ὅθεν καὶ ἀπαρχὰς καρπῶν προσῆγον οἱ παλαιοὶ, καὶ ὠνόμαζον, τὰ κριθίνα ἐκλεγόμενοι *Primitiæ vocabantur non ſolum primum ordine, ſed & primum pretio. Unde & primitias frugum afferebant*

ferebant antiqui, & ita nominabant, quod præſtantiſſima ſelegerant. מעשר decima, Deut. XII, 6. עון iniquitas, Num. XVIII, 1. ubi tamen *Al.* pro ἀπαρχὰς rectius ἁμαρτίας. ראשׁית principium, Exod. XXIII, 19. Lev. XXIII, 10. Num. XV, 18. *Al.* 1 Reg. XV, 21. τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἐξολεθρεύματος. *præſtantiſſima ex iis, quæ diris devota ſunt.* שאת נשא infin. a Ezech. XX, 31. תנופה agitatio, Eſ. XXXVIII, 24. תרומה oblatio, Exod. XXV, 3. αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχὴ, *hæc eſt oblatio.* Vid. & Ezech. XX, 40. XLV, 7. Unde Gloſſ. MS. in Ezech. Τὰς ἀπαρχὰς, ἀφαιρέματα. Τὰς ἀπαρχὰς, *quæ in oblationem ſeparantur.* Conf. 2 Reg. I, 21. ubi ἀγροὶ ἀπαρχῶν *Aquilæ* ſunt ἀγροὶ ἀφαιρεμάτων. Unde & apud *Heſychium*: Ἀπαρχὴ, προσφορὰ, ἀφαίρεμα. Ἀπαρχὴ, *oblatio, quod in oblationem ſeparatur.*

Ἀπαρχαὶ ἄλωνος καὶ ληνοῦ, primitiæ areæ, & torcularis. מלאה ורמע plenitudo, & lacryma, Exod. XXII, 29.

Ἀπάρχομαι, primitias do, offero. הרים hiph. a רום elevo, offero, 2 Par. XXX, 24. Ἐζεκίας ἀπήρξατο τῷ Ἰούδᾳ, *Ezechias primitias dabat Judæ.* Vid. & 2 Par. XXXV, 7. 9. *Heſychius*: Ἀπήρξατο, ἀπαρχας ἔδωκεν. Ἀπήρξατο, *primitias dabat.* הרים לנרבה offero in ſacrificium voluntarium, 2 Par. XXXV, 8. ראשׁית primitiæ, Prov. III, 9. ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ τῶν καρπῶν δικαιοσύνης, *primitias offer ipſi fructuum juſtitiæ. Heſychius*: Ἀπάρχου, τὰς ἀπαρχὰς προσφέρει. Ἀπάρχου, *offer primitias.*

Ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, omnis, omne. כלי vas, vaſculum, Prov. XXV, 4. כליל totum, integrum, Lev. VI, 22. Καθ' ἅπαν, omnimode, omni ex parte. 2 Macc. XV. ὁ καθ' ἅπαν σώματι καὶ ψυχῇ προταγωνιστὴς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν, *qui totus & corpore & anima princeps erat pro civibus pugnandi.*

Ἀπατάω, decipio, ſeduco, it. pellicio, perſuadeo. הסית hiph. a סות ſeduco, 4 Reg XVIII, 32. 2 Par. XXXII, 11. Job. XXXVI, 16. Eſ. XXXVI, 18. נשא a השׂא Eſ. XXXVI, 14. μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας λόγοις, *ne decipiat vos Ezechias verbis.* Similiter Epheſ. V, 6. μηδεὶς ἀπατάτω ὑμᾶς κενοῖς λόγοις, *nemo decipiat vos vanis verbis.* פוג ceſſo, intermitto, Pſ. LXXVI, 2. פתה (convenit cum Græc. πείθω) pellicio, perſuadeo, Jud. XIV, 15. ἀπάτησον δὴ τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἀπαγγειλάτω σοι τὸ πρόβλημα, *perſuade quæſo viro tuo, ut exponat tibi problema.* Vid. & Jud. XVI, 5. Jer. XX, 7. ἠπάτησάς με, Κύριε, καὶ ἠπατήθην, *perſuaſiſti mihi, & perſuaſus ſum.* Vice verſa ἀναπείθειν. quod proprie *perſuadere* ſignificat, etiam de illis, qui *decipiunt*, vel *ſeducunt*, uſurpatur. Vid. ſupra in Ἀναπείθω. פתה fatuus, ſimplex, *Sym.* Oſ VII, 11. περιστερὰ ἀπατωμένη, *columba pellecta.* פתי ſimplex,

plex, fatuus, *Theod.* Prov. I, 4. ἠπατημένοις. שדד pih. devasto, Prov. XXIV, 15.

Ἀπάτη, deceptio, fraus. Judith. IX, 11. ἐκ χειλέων ἀπάτης μου, *e labris deceptionis meæ*, i. e. labris meis deceptricibus, vel quibus decipere illum conabor. Similiter Apostolus ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης dicit pro ἀπατητικὰς, vel ἀπατώσας, *capiditates deceptrices*, Ephes. IV, 22.

Ἀπάτησις, deceptio, fraus. Judith. X, 4. εἰς ἀπάτησιν ὀφθαλμῶν, *in deceptionem oculorum.*

Ἀπαύγασμα, effulgentia, splendor ab alio quodam effulgens. Sap. VII, 26. de sapientia: ἀπαύγασμα γάρ ἐστι φωτὸς ἀϊδίου, *splendor enim est ex lumine æterno effulgens. Hesychius*: Ἀπαύγασμα, ἡλίου φέγγος. Ἀπαύγασμα, *splendor solis.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀπαύγασμα, ἀκτὶς ἡλίου, ἢ πρώτη τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς ἀποβολή. Ἀπαύγασμα, *radius solis, vel prima luminis solaris emissio* Plura de hac voce vide apud Auctores *Wolfio* ad Hebr. I, 3. citatos Locis, quos illi observarunt de illa, addam aliquem *Philonis* de Plantat. p. 150. ubi ἁγίασμα Exod. XV, 17. quasi ἁγίων ἀπαύγασμα, μίμημα ἀρχετύπου, *splendorem e sanctis effulgentem, imitationem archetypi interpretatur.* Est ab ἀπαυγάζεσθαι, *refulgere.* Ita apud *Callimachum* hymn. in Del. v. 181.

> Ἀλλ' ἤδη περὶ νηὸν ἀπαυγάζοιντο φάλαγγες
> Δυσμενέων.
>
> *Sed nunc circa templum refulgeant phalanges*
> *Hostium.*

Ἀπαυτομολέω, a me ipso eo, sponte curro. Prov. VI, 11. juxta *Rom.* ed. ἡ δὲ ἔνδεια, ὥσπερ κακὸς δρομεὺς, ἀπαυτομολήσει, *indigentia autem, tanquam malus cursor, sponte sua ibit. Hesychius*: Ἀπαυτομολήσει, ἀφ' ἑαυτοῦ ἔλθῃ (num ἐλεύσεται legendum?) παρὰ τοῦ μολεῖν, ὅ ἐστιν ἐλθεῖν. Ἀπαυτομολήσει, *a se ipso veniet.* A μολεῖν, *quod est venire.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀπαυτομολήσει, ἀναχωρήσει. Ἀπαυτομολήσει, *recedet.*

Ἀπειθέω, non obedio, inobediens sum. אל התערב non misceo me, Prov. XXIV, 21. המר hiph. a מרד exacerbo, Exod. XXIII, 21. חדל desisto, Ezech. III, 27. יכר pih. erudio, Es. VIII, 11. לא אבה nolo, Prov. I, 25. לא שמא non audio, Jos. V, 6. οἱ ἀπειθήσοντες τῶν ἐντολῶν Κυρίου, *qui non obediunt præceptis Domini.* Conf. Sir. II, 16 XVI, 29. מאחרי a retro, Num. XIV, 43. מאן renuo, 1 Reg. XXVIII, 23. καὶ ἠπείθησεν, καὶ οὐκ ἐβουλετο φαγεῖν, *& renuebat, & nolebat comedere.* Vid. 4 Reg. V, 16. Zach VII, 11. מאס sperno, Num. XI, 20. Es. VII, 16. XXX, 12. מדה mensura,

ſura, Jer. XIII, 25. מעל prævaricor, Deut. XXXII, 53. מרד rebello, Eſ. XXXVI, 5. המרה : מרה Kal & hiph. rebello, Deut. IX, 24. καὶ ἀπειθοῦντες ἦτε τὰ πρὸς Κύριον, pro κατὰ τὰ πρὸς Κύριον αἰήκοντα, *refractarii fuiſtis in rebus, quæ ad Dominum pertinent.* Vid. & Eſ. III, 7. כרה apoſtaſia, Eſ. LIX, 13. כרר refractarius ſum, Deut. XXI, 20. Neh. IX, 29. Pſ. LXVII, 20. פצר reſiſto, repugno, *Sym.* 1 Reg. XV, 23. Baruch. I, 13. ἤμεθα ἀπειθοῦντες πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν, *eramus inobedientes Domino Deo noſtro. Heſychius*: Ἀπειθεῖ, ἀντιλέγει. Ἀπειθεῖ, *contradicit.* Lexicon vetus: Ἀπειθῶ, *detrecto, recuſo, inobedio.*

Ἀπειθῶν, inobediens. איב hoſtis, Eſ. LXVI, 14. חדל deſiſtens, Ezech. III, 27. סיג ſcoria, Eſ. I, 25.

Ἀπειθὴς, inobediens, refractarius, contumax. מרה part. rebellis, Num. XX, 10. מרי rebellio, Eſ. XXX, 9. ὅτι λαὸς ἀπειθής ἐστιν, *quoniam populus eſt refractarius.* כרר part. refractarius, Deut. XXI, 18. ἐὰν δέ τινι ᾖ υἱὸς ἀπειθὴς, *ſi vero aliquis habeat filium refractarium.* Ita Rom. I, 30. γονεῦσιν ἀπειθεῖς ſunt *parentibus refractarii.* שמיר adamas, Zach. VII, 12. *Heſychius*: Ἀπειθὴς, ἀνυπότακτος, ἄπιστος, Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν. Ἀπειθὴς, *refractarius, incredulus, Sophocles in Captivis.*

Ἀπεικάζω, aſſimilo. Sap. XIII, 13.

Ἀπείκασμα, ſimilitudo. Sap. XIII, 10. ἀπεικάσματα ζώων, *ſimilitudines animalium. Heſychius*: Ἀπεικάσματα, ὁμοιώματα. Ἀπεικάσματα, *ſimilitudines.*

Ἀπειλέω, minor, comminor, increpo. נער increpo, objurgo, Nah. I, 4. ἀπειλῶν θαλάσσῃ, *increpans mare.* Quod hic eſt ἀπειλεῖν θαλάσσῃ, apud Matthæum c. VIII, 26. eſt ἐπιτιμᾶν τῇ θαλάσσῃ. נחם התנחם hitph conſolor me, it pœnitet me, Gen. XXVII, 42. ἰδοὺ Ἠσαῦ ὁ ἀδελφός σε ἀπειλεῖ σοι τοῦ ἀποκτεῖναί σε, *ecce Eſau frater tuus minatur tibi mortem.* Num. XXIII, 19. de Deo: ἐκ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι, *non, tanquam filius hominis, minis abſterreri poteſt.* Ita & Judith. VIII, 15. זעם indignor, Eſ. LXVI, 15. *Aqv.* Pſ. VII, 12.

Ἀπειλὴ, minæ, comminatio, ira, indignatio. אימה terror, Prov. XX, 2. נער increpo, Eſ. LIV, 9. גערה increpatio, Prov. XIII, 8. XVII, 10. זעם ira, Hab. III, 11. ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, *in ira comminues terram.* זעף indignatio, Prov. XIX, 12. βασιλέως ἀπειλὴ ὁμοία βρυγμῷ λέοντος, *regis ira ſimilis rugitui leonis.* Conf. Prov. XX, 2. *Heſychius*: Ἀπειλὴ, ὀργή. Ἀπειλὴ, *ira.* תימן meridies, auſter, Zach. IX, 14.

Ἄπειμι, abſum, it. abeo. אחר poſt, retro, Exod. XXXIII, 8. נדח niph. depellor, Job. VI, 13. *βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἄπεισιν, auxilium vero a me diſtat.* חלילה abſit, *Sym.* Job. XXXIV, 10. *ἀπείη. Heſychius*: Ἄπεισιν, *ἀπέχει. Ἄπεισιν, diſtat.* Idem: Ἀπών, *μακρὰν ὤν. Ἀπών, qui procul abeſt.*

Ἀπειράγαθος, expers beneficiorum. Eſth. XVI, 4. *τοῖς τῶν ἀπειραγάθων κόμποις ἐπαρθέντες, eorum quaſi, qui nullum beneficium acceperunt, faſtu elati.*

Ἀπείργω, averto, arceo. 2 Macc. XII, 40.

Ἀπειρημένος, interdictus. תבל confuſio, *Aqv.* Lev. XVIII, 23. *ἀπειρημένον.*

Ἀπειρία, imperitia. אולה ſtultitia, *Sym.* Pſ. LXVIII, 6.

Ἄπειρος, imperitus, incultus. אויל ſtultus, Zach. XI, 15. Vid. & Sap. XIII, 18. ערבה ſolitudo, Jer. II, 6. *ἐν γῇ ἀπείρῳ, in terra inculta.*

Ἄπειρός εἰμι, imperitus ſum. לא נסה non ſum expertus, 1 Reg. XVII, 39.

Ἀπέκτασις, extenſio. מברש Job. XXXVI, 29.

Ἀπελαύνω, abigo, depello, arceo. הציל hiph. a נצל eripio, libero, Ezech. XXXIV, 12. *ἀπελάσω αὐτὰ (πρόβατα) ἀπὸ παντὸς τόπου abigam illas (oves) ab omni loco.* הנה removeo, *Aqv. Theod.* Prov. XXV, 5. *ἀπέλασον.* Vid. & Sap. XVII, 8.

Ἀπελέγχω, redarguo. סלה ſterno, proſterno, *Sym.* Pſ. CXVIII, 118. *ἀπήλεγξας, redarguiſti.*

Ἀπελέκητος, valde edolatus, elaboratus, ex *α* intens. & *πελεκητὸς*, bipenni cæſus, & complanatus. Ita de hac voce *Keſſlerus* in Append. Crit. *S. Leigh.* p. 21. Lexica vulgo eam exponunt *indolatus, non edolatus.* Cum vero hæc ſignificatio in locis, quibus apud LXX. Int. occurrit locum habere nequeat, *Cl. Keſſleri* explicatio præferenda videtur; niſi aſſentiri malis Doctiſſ. *Trommio*, cui legend. videtur Πελεκητὸς, *edolatus, complanatus*, & quidem ex eo, quod voces Hebr. id innuant, & variæ lectiones ubique inculcent. Quemadmodum & 3 Reg. V, 17. eam vocem extare in ed. *Francof.* obſervat. Occurrit autem pro אלמנים plur. quas *pinus* eſſe alibi oſtendi, 3 Reg. X, 11. 12. & pro גזית cæſio, vel cæſus, 3 Reg. VI, 35. VII, 11.

Vide alibi *λίθοι τορευτοὶ καὶ ἀπελέκητοι.*

Ἀπε-

Ἀπελευθερόω, libero, libertate dono. חפש pyh. libertate donor, Lev. XIX, 20.

Ἀπελπίζω, ſpem abjicio, deſpero. Sir. XXVII, 2. ὁ ἀποκαλύψας μυςήρια, ἀπήλπισε, *qui arcana revelat, deſperationem induxit, vel rem deſperatam reddidit.* Vid. & Sir. XXII, 22. & *Feſſelii* Adv. Sacr. L. I. c. 2. p. 21. 2 Macc. IX, 18. τὰ κατ' αὐτὸν ἀπελπίσας, *de ſe ipſo deſperans.*

Ἀπελπισμένος, ſpe deſtitutus, vel cujus res deſperata eſt. אביון egenus, Eſ. XXIX, 19. ἀπηλπισμένοι τῶν ἀνθρώπων, *homines, quorum res deſperatæ ſunt.* Conf. Judith. IX, 12. Eſth. XIV, 19.

Ἀπέναντι, coram, contra, e regione, ex adverſo. ל dat. Job. XIII, 7. ἀπέναντι Κυρίου, *coram Domino.* במקדש in ſanctuario, Joſ. XXIV, 26. נגב auſter, i. e. ad auſtrum, Joſ. XI, 2. מנגב Ezech. XL, 2. אל מנגב Joſ. XV, 3. נגר Joſ. III, 17. VIII, 33. לנגד 2 Reg. XXII, 25. מנגד Gen. XXI, 16. נגיד dux, præſul, Neh. XI, 11. נכח Exod. XXVI, 35. אל גכח פני Num. XIX, 4. אל פני Lev. VI, 14. לפני Exod. XIV, 2. מלפני Lev. XVI, 12. מפני Num. XXXIII, 8. על פני Gen. XXIII, 19. קבל adverſum, Ezech. XXVI, 9. קדמה ad orientem, Ezech. VIII, 16. מקדם ab oriente, Gen. III, 24. Ezech. XI, 23. קדמני orientalis, Ezech. X, 19. לקראת in occurſum, 2 Reg. X, 17.

Ἀπεναντίον, ex adverſo. מנגד Cant. VI, 4.

Ἀπεπόομαι, obſtupeſco. אשתמם Chald. ithp. a שמם Dan. IV, 16. ἀπεπώθη ὡσεὶ ὥραν μίαν, *obſtupeſcebat unam circiter horam.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀπεπώθη, σύννους γίγονεν. Ἀπεπώθη, *cogitabundus fiebat.* Inde forſitan corrigendus *Suidas* apud quem legitur: Ἀπεπάθη, ὠμὸς ἐγεγόνει. *Phavorinus*: Ἀπεπώθη, ἐξεπλάγη, ἄφωνος ἐγένετο. Ἀπεπώθη, *obſtupeſcebat, obmutescebat.* Conf. quæ ex *Polychronio* notat *Druſius* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 1218.

Ἀπένθητος, carens luctu, i. e. quem nemo luget, vel luctu perſequitur. 2 Macc. V, 10.

Ἀπείνοια, inſania. מומה *Adq.* Pſ. CXXXVIII, 20.

Ἀπέπω, interdico & in med. Ἀπέπομαι, recuſo, reſpuo, repudio, averſor. אמר 3 Reg. XI, 2. ἐκ τῶν ἐθνῶν, ὧν ἀπεῖπε, *e gentibus, de quibus interdixerat.* חדל deſiſto, Zach. XI, 12. δότε τὸν μισθόν μου, ἢ ἀπείπασθε, *date mercedem meam, vel recuſate. Heſychius*: Ἀπείπαντο, παρητήσαντο, ἀπιτάξαντο. Ἀπείπαντο, *recuſabant, renunciabant.* מאס reſpuo, Job. X, 3. ἀπείπω ἔργα χειρῶν σου, *repudias opera manuum tuarum.* Eodem ſenſu 2 Cor. IV, 2. ἀπειπάμεθα

τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, *repudiamus dedecora occulta. Heſychius*: Ἀπεπάμεθα, ἀπερριψάμεθα. Ἀπεπάωεθα, *rejecimus.* Conf. quæ *Raphelius* ad Apoſt. l. c. ex *Herodoto* p. 491. obſervavit. מס diſſolutus, Job. VI, 14. ἀπεύπατό μι (ſic enim rectius legitur in *Rom.* ed. pro ἀπεπάτω μι, quod eſt in *Francof:*) ἔλεος, *repudiavit me miſericordia.*

Ἀπέραντος, infinitus. אין חקר ſine perveſtigatione, Job. XXXVI, 26. ἀριθμὸς ἐτῶν αὐτῦ καὶ ἀπέραντος, *numerus annorum ejus etiam infinitus. Heſychius*: Ἀπεράντοις, ἀπείροις. Ἀπεράντοις, *Infinitis.* Idem: Ἀπέραντον, μιγαν, ἀτελείωτον. ἐκ τὸ πέρας μὴ ἔχειν. Ἀπέραντον, *magnum, quod abſolvi non poteſt. Dictum ex eo, quod* πέρας finem *non habeat.* Conf. 1 Tim. I, 4. ubi ἀπεραντοι γενεαλογίαι, ſunt *genealogiæ infinitæ, quæ perveſtigari non poſſunt.* Conf. ad h. l. Auctores *Wolfio* citatos. עד ævum, æternitas, *Sym.* Pſalm. XX, 5. LXVIII, 3.

Ἀπερείδω, ſuperimpono, & Ἀπερείδομαι, incumbo, inclino me, innitor, ſuſpendo, proliciſcor. הציג hiph. a יצג ſtatuo, erigo, Jud. VI, 37. ἰδὲ ἐγὼ ἀπερείδωαι τὸν πόκον τῶν ἐρίων ἐν ἄλωνι, *ecce ego ſuſpendo in area vellus lanæ.* ככך innitor, incumbo, Ezech. XXIV, 2. ἀπηρείσατο βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερσαλὴμ, *profectus eſt Rex Babylonis adverſus Hieroſolymam.* Amos. V, 19. καὶ ἀπερείσῃ τὰς χεῖρας αὐτῦ ἐπὶ τὸν τοῖχον, *& ſuperimponeret manus ſuas parieti*, vel *innitatur manu ſua parietem.* השיב hiph. a שוב reverti facio, *Al.* 3 Reg. XIV, 28. ἀπηρείδοντο αὐτὰ, *ſuſpendebant illa.* 3 Eſdr. I, 42. ἀπηρείσατο ἐν τῷ ναῷ αὐτῦ ἐν Βαβυλῶνι, *ſuſpendebat* (ſc. ſacra vaſa) *in templo ſuo in Babylone.* Vid. & 3 Eſdr. II, 10. VI, 18. *Heſychius*: Ἀπηρήσατο. (l. Ἀπηρείσατο) ἔπηξεν, ἀπῆρε, μετέστησεν. Ἀπηρείσατο, *fixit, profectus eſt, ſeceſſit.*

Ἀπεριτάθαρτος, immundus. ערל præputiatus, Lev. XIX, 23.

Ἀπερίσπαστος, non diſtractus, qui eſt ſine ulla diſtractione, ſine ulla cura & ſollicitudine, quietus. Sap. XVI, 11. ἀπερίσπαστοι γένωνται τῆς σῆς εὐεργεσίας, *non diſtraherentur a beneficentia tua.* Sir. XLI, 2. ἀνδρὶ ἀπερισπάστῳ, *viro non diſtracto* ſc. curis, h. quieto. Conf. Auctores *Wolfio* ad 1 Cor. VII, 35. citatos.

Ἀπερίτμητος, incircumciſus. ערל præputiatus, Gen. XVII, 14. Ier. VI, 10. ἀπερίτμητα τὰ ὦτα αὐτῶν, *incircumciſæ aures illorum.* Ezech. XLIV, 7. ἀπερίτμητος καρδίᾳ, *incircumciſos corde.* Conf. Act. VII, 51. ubi Judæi Stephano appellantur ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσὶν, *incircumciſi corde & auribus.* Vid. & Jer. IX, 25.

Ἀπε-

Ἀπερίτμητος γίνομαι, incircumciſus ſum. לא מול non circumcido, Joſ. V, 7.

Ἀπερίτμητος τοῖς χείλεσι, incircumciſus labiis. ערל שפתים præputiatus labiis, *Sym.* Exod. VI, 12.

Ἀπερίτρεπτος, qui circumverti vel converti, vel everti non poteſt, immutabilis, qui non vacillat. לא מוט non commoveo, non concutio, *Al.* Pſ. CXXIV, 1. *Sym.* Pſ. IX, 10. CXXIV, 1.

Ἀπέρχομαι, abeo, diſcedo, eo, venio, revertor. אול Prov. XX, 17. Dan. VI, 18. בוא venio, Gen. XV, 15. σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, *tu vero abibis ad patres tuos* i. e. morieris *in pace*. Græci etiam alias abſolute ἀπέρχεσθαι pro *mori* uſurpant. Vid. Auctores *Wolfio* citatos ad Matth. XXVI, 24. Gen. XLII, 21. ἀπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς θλῖψις, *venit ſuper nos afflictio*. Joſ. VI, 11. εὐθέως ἀπῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολὴν, *ſtatim veniebat in caſtra*. Sic Matth. VIII, 33. ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ſunt *venientes in urbem*, & Matth. XIV, 25. ἀπῆλθε πρὸς αὐτούς, *veniebat ad illos*. 2 Reg. XVII, 2. ἀπελεύσομαι ἐπ' αὐτὸν, *veniam ſuper illum*, *irruam in illum*. גלה : נגלה Kal & niph. migro, deportor, Eſ. XXIV, 11. XXXVIII, 12. הוך Chald. eo, Eſdr. VI, 5. הלך eo, ambulo, Gen. XXXII, 1. ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν, *ibat in via ſua*. Vid & 2 Reg. II, 29. 3 Reg. XIII, 12. Jud VI, 21. ὁ ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, *angelus Domini ibat ab oculis ejus*, i. e. evaneſcebat *coram illo*. חלף prætereo, tranſeo, 1 Reg. X, 3. Cant. II, 11. ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν, *pluvia præteriit*. Vid. & 1 Reg. X. 3. & conf. Apoc. IX, 12. XI, 14. ילך eo, ambulo, Gen. XIV, 11. XVIII, 33. & alibi ſæpius. יצא exeo, Exod. XXI, 2. 7. Deut. XXIV, 2. משך extraho, protraho, Job. XXI, 33. ὀπίσω αὐτοῦ πᾶς ἄνθρωπος ἀπελεύσεται, *poſt illum omnis homo ibit*. נאסף niph. congrego me, Num. XI, 30. נסע proficiſcor, Eſ. XXXVII, 37. כור recedo, Exod. VIII, 29. עבר tranſeo, 3 Reg XIX, 19. ἀπῆλθεν Ἠλιοῦ ἐπ' αὐτὸν, *veniebat Elias ſuper illum*. עלה aſcendo, Joſ. X, 36. Jer. XXI, 2. שוב revertor, Gen III, 19. ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, *quoniam terra es, & in terram reverteris*. Conf Job. I, 21. XXXIV, 15. Exod. IV, 19. Lev. XXV, 10. שכב decumbo, Job. VII, 20. νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι, *nunc autem in terram revertar*. Conf. loca modo antea ex Job. citat. & Sir. XLI, 31.

Ἀπέρχομαι πάλιν, rurſus abeo, revertor. שוב Joſ. VI, 14. ἀπῆλθον πάλιν εἰς τὴν παρεμβολὴν, *revertebantur in caſtra*. Sic Joh. IV, 3. ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, *revertebatur in Galilæam*.

Ἀπευ-

Ἀπευθανατίζω, bene, honeſte morior. 2 Macc VI, 28. juxta *Rom.* ed. ὑπερ τῶν σεμνῶν καὶ ἁγίων νόμων ἀπευθανατίζειν, *pro præclaris & ſanctis legibus bene mori.* Apud *Heſychium*: Ἀπευθανατίζειν ſimpliciter exponitur ἀποθνήσκειν, *mori.*

Ἀπέχθεια, inimicitia, odium, 3 Macc. IV, 1. *Heſychius*: Ἀπέχθεια, ἔχθρα, μῖσος.

Ἀπεχθής, infenſus, inimicus. 2 Macc. V, 24. Conf. *Callimachum Hymn.* in Cer. v. 117. *Heſychius*: Ἀπεχθής, ἐχθρός.

Ἀπέχθομαι, odio ſum, inviſus ſum. 3 Macc. II, 30. πάσιν ἀπεχθόμενος, *omnibus inviſus. Heſychius*: Ἀπέχθομαι, μισοῦμαι. Ἀπέχθομαι, *odio ſum.*

Ἀπεχθῶς, infenſe, inimice. Sap. XIX, 14.

Ἀπέχω, recipio, aufero, cohibeo, prohibeo, reporto, habeo, it. abſum, diſto, deſiſto, ceſſo. אצל ſepono, Eccleſ. II, 10. ὃ ᾔτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐκ ἀπεῖχον ἀπ' αὐτῶν, *quod petiverunt oculi mei, non cohibui ab illis.* בוא venio, Gen. XLIII, 23. τὸ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκιμοῦν ἀπέχω, *argentum veſtrum probatum habeo*, vel *accepi. Suidas*: Ἀπέχω, αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ ἀπέλαβον. Ἀπέχω, *cum accuſativo. pro accepi.* Idem loca veterum ſubjungit, quibus verbum ita uſurpatur Num. XXXII, 19. ὅτι ἀπέχομεν τὸν κλῆρον ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, *quia ſortem noſtram trans Jordanem habemus.* Eodem ſenſu vox occurrit Luc. VI, 24. Phil. IV, 18. & apud alios. Vide præter Auctores citatos *Wolfio* ad Luc. l. c. *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 147. ſq. גבה exalto, effero, Eſ. LV, 9. ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, *quantum diſtat cœlum a terra, tantum diſtat via mea a via veſtra.* Eo ſenſu etiam occurrit 2 Macc. XII, 29. Σκυθῶν πόλιν, ἀπέχουσαν ἀπὸ Ἱεροσολύμων σταδίους ἑξακοσίους, *Scythopolin, ſexcenta ſtadia Hieroſolymis diſtantem.* Vid. & 2 Macc. XI, 5. & *Ælianum* Var. III. 23. מנע cohibeo, Prov. III, 27. μὴ ἀπόσχῃς (ſc. ἑαυτὸν vel χεῖρα, conf. Job. XIII, 21.) ἐν ποιεῖν εὐδεῖ, *ne cohibeas te*, vel *ne ceſſes bene facere egeno.* Ita & Prov. XXIII, 13. μὴ ἀπόσχῃ (ſc τις) νήπιον παιδεύειν, *ne ceſſet aliquis puerum caſtigare.* Inde *Heſychius*: Ἀπόσχῃ, (ſic enim legend. pro Ἀπόσχῃ) παύσῃ. Ἀπέσχη, *ceſſet.* Conf. 2 Macc. XV, 5. Joel. I. 13. ἀπέσχηκεν ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν θυσία, *abiit ex domo Dei veſtri ſacrificium.* משלם perfectus, Eſ. XLII, 19.

Vide alibi Μακρὰν ἀπέχω. Μακρότερον ἀπέχω. Πόρρω ἀπέχω.

Ἀπέχομαι, med. abſtineo, recedo, ſeparo me, ceſſo, deſiſto. גור metuo, Deut. XVIII, 22. οὐκ ἀφίξεσθε ἀπ' αὐτῶν, *non recedetis ab illo*, nempe præ metu, vel *non fugite ab illo*. *Heſychius*: Ἀπέχεσθαι, φεύγειν. Ἀπέχεσθαι, *fugere*. רחק premo, Joel II, 8. ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἀφέξεται, *unusquisque a proximo ſuo non recedet*, vel *alter ab altero ſe non ſeparabit*. חדל deſiſto, Prov. XXIII, 4. τῇ δὲ σῇ ἐννοίᾳ ἀπόσχου, *cogitatione tua abſtine*. השעה hiph a שעה averto me, deſiſto, *Sym.* Pſalm. XXXVIII, 14. ἀπόσχου μου, ἵνα μειδιάσω, *abſtine a me, ut rideam*. כלה deficio, conſumor, Mal. III, 6. οὐκ ἀπέχεσθε ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν, *non deſiſtitis ab iniquitatibus*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀφίξομαι, παύσομαι, ἀποσήσομαι. Ἀφίξομαι, *ceſſabo, deſiſtam*. נצל niph. evado, Jer. VII, 9. ἀπεσχήμεθα τοῦ ποιεῖν πάντα σὰ βδελύγματα, *ceſſavimus facere res illas omnes execrandas*. נואש niph. a יאש deſpero, *Sym.* 1 Reg. XXVII, 1. ἀπόσχηται, *abſtineat*. כור recedo, Job. I, 1. ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς ποιηροῦ πράγματος, *abſtinens ab omni malo opere*. Vid. & Job. II, 3. XXVIII, 28. & conf. Sir. XXVIII, 8. עצר occludo, cohibeo, 1 Reg. XXI, 5. ἀπὸ γυναικὸς ἀπεσχήμεθα, *a muliere abſtinuimus*. רחק procul abſum, Prov. XXII, 5. Ezech. VIII, 6. הרחיק hiph. procul abigo, Job. XIII, 28. τὴν χεῖρα ἀπ' ἐμοῦ ἀπέχου, *manum tuam a me cohibe*.

Ἀπεψία, difficultas concoquendi. זרא faſtidium, *Sym.* Num. XI, 20.

Ἀπηλιώτης, ſubſolanus. נגב auſter, meridies, Ezech. XX, 47. XXI, 4. צפן aquilo, Jer. XXV, 26. Vid. & Judith. VII, 16. 1 Macc. XII, 37.

Ἀπήμαντος, neminem laedens, it. illæſus. Sap. VII, 22. in ſapientia habitare dicitur πνεῦμα ἀπήμαντον, *ſpiritus neminem lædens*. Inde Gloſſ. MS. τῆς Παναρέτου. Ἀπήμαντον, μηδένα βλάπτον. Ἀπήμαντον, *neminem lædens*. De *illæſis* autem vox uſurpatur 2 Macc. XII, 25. 3 Macc. VI, 5. *Heſychius*: Ἀπήμαντος, ἀβλαβής, πῆμα γὰρ ἡ βλάβη. Ἀπήμαντος, *illæſus*. Πῆμα *enim eſt noxa*.

Ἀπηνὴς, immanis, horrendus, crudelis. Sap. XVII, 19. κτύπος ἀπηνὴς καταῤῥιπτουμένων πετρῶν, ἢ ὠρυομένων ἀπηνισάτων θηρίων φωνή, *ſonitus horrendus lapidum dejectorum, vel rugientium crudeliſſimarum beſtiarum*. Inde Gloſſ. MSS. τῆς Παναρέτου & *Heſychius*: Ἀπανὴς, σκληρὸς, ὠμὸς, χάλιπος, κακὸς. Ἀπηνὴς, *durus, horrendus, difficilis, malus*.

Ἄπιον, pyrum, ſive fructus, ἄπιος, ſpyrus arbor. גבא morus, 1 Par. XIV, 14. *Aqv.* 2 Reg. V, 23.

Ἄπις, nomen Regis apud Ægyptios, & bovis, ſub cujus forma Rex Apis cultus eſt. *Heſychius*: Ἄπις βασιλεὺς, ὡς Αἰγύπτιοι, καὶ ὁ παρ' αὐτοῖς Ἄπις. Ἄπις, *Rex apud Ægyptios, & numen, quod apud illos Apis dicitur.* Mentio ejus apud LXX. Jer. XLVI, 15. Conf. ad h. l. *Ghiſlerii* Caten. p. 115. *Bocharti* Hier. P. II. L. I. c. 10. p. 62. 63. *Feſſelii* Adv. L. VIII. c. 4. p. 261. *Steph. le Moyne* Obſ. ad V. S. p. 314.

Ἀπιστέω, non credo, diffido. Sap. I, 2. ἐμφαίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ, *apparet autem illis, qui fidem habent illi.* Sap. X, 7. ἀπιστούσης ψυχῆς μνημεῖον, *animæ non credentis monumentum.* Sap. XII, 17. ἀπιστούμενος ἐπὶ δυνάμεως τελειότητι, *qui non crederis in virtute eſſe conſummatus*; ut bene *Vulgatus.* 2 Macc. VIII, 13. ἀπιστοῦντες τὴν τοῦ Θεοῦ δίκην, *qui diffidebant juſtitiæ Dei. Heſychius*: Ἀπιστεῖ, ἀπιθεῖ, Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν. Ἀπιστεῖ. *Fidem non habet; Sophocles in Æthiopibus.*

Ἀπιστία, diffidentia, perfidia. Sap. XIV, 25.

Ἄπιστος, infidus, perfidus. זר extraneus, Eſ. XVII, 10. נעמנים plur. amœna, Eſ XVII, 10. רחב נפש tumens anima. *Al.* Prov. XXVIII, 25.

Ἀπλάνητος, non erroneus. נאמן part. niph. fidelis, fidus, *Symm.* Job. XII, 20. ἀπλανήτων.

Ἄπλαστος, verus, ſincerus, infucatus. תם integer, Gen. XXV, 27. Ἰακὼβ δὲ ἄνθρωπος ἄπλαστος, *Jacobus vero homo ſincerus. Auguſtinus* Quæſt. 74. in Gen. *Quod Græce dicitur* ἄπλαστος, *hoc Latini* ſimplicem *interpretati ſunt. Proprie autem* ἄπλαστοι non ficti: *unde aliqui Latini interpretes* ſine dolo *interpretati ſunt, dicentes, erat Jacob ſine dolo habitans in domo.* Conf. *Druſium* in Fragment Vet Int. Græc. p. 106. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἄπλαστος, ἀληθινὸς, ἁπλοῦς, ἄμωμος. Ἄπλαστος, *non fucatus, ſincerus, inculpatus.*

Ἄπλιτος, magnus, immenſus. 3 Macc. IV. 11. ἱπποδρόμῳ, ἀπλίτῳ καθιεῖσι περιμίτρῳ, *hippodromo, magnum ambitum habente. Heſychius*: Ἄπλιτον, πολὺ, μέγα. ἀμίτρητον. οἷον ἄπλιθρον ἢ τὸ μὴ πλεόμενον. Ἄπλιτον, *multum, magnum, immenſum. Dicitur quaſi* ἄπλιθρον, *quod impleri non poteſt, vel quod non navigatur.*

Ἀπληστέομαι, inſatiabilis ſum, ſum avidus. Sir. XXXI, 19. XXXVII, 32.

Ἀπληστία, inſatiabilitas, inexplebilis cupiditas, Sir. XXXVII, 33. 34.

Ἀπη-

Ἄπληστος, insatiabilis, inexplebilis. לא שבא non satior, Prov. XXVII, 20. רחב latus tumens, Ps. C, 7. רחב נפש tumens anima, Prov. XXVIII, 25. ἄπληστος ἀνὴρ, *vir insatiabilis.* Conf. Sir. XXXI, 23. *Hesychius:* Ἄπληστος, ἀχόρταστος.

Ἀπληστότερος, insatiabilior. בעל נפש Dominus animæ, Prov. XXIII, 2.

Ἁπλόος, ος, simplex, sincerus רשן pyh pinguesio, Prov. XI, 25. ישר rectitudo, *Sym.* Job. XXXIII, 3. Ps. XXXV, 11. בנים plur. a כן recti, probi, *Sym.* Gen. XLII, 11. תם integer, perfectus, *Aqv.* Gen. XXV. 27. Psalm. XV. 1. *Aqv. Theod.* Job. I, 1. תם integritas, *Aqv* Prov. X, 30. *Hesychius:* Ἁπλᾶν, ἀσύνθετον, ἢ τὸ μὴ πλάγιον. Ἁπλᾶν, *non compositum, vel non obliquum.* Idem: Ἁπλῆν, ἀκακόεργητον. Ἁπλῆν, *a malitia alienam.*

Ἁπλοσύνη, simplicitas, integritas. תם perfectio, *Theod.* Job XXI, 23.

Ἁπλότης, simplicitas, candor, sinceritas, integritas. ישר rectitudo, 1 Par. XXIX, 17. ἐν ἁπλότητι καρδίας μου, *in sinceritate cordis mei.* Conf. Sap. I, 1. Colos. III, 22. & Ephes. VI. 5. & quæ ex *Philone* ad h. l. notat *Cl. Alberti* in Mus. Brem. Class. I. p. 120. תם integritas, 2 Reg. XV, 11 Prov. XIX, 1. Conf. 2 Cor. I, 12. תמה idem, *Sym.* Job. XXVII, 5. Vid. & 1 Macc. II, 37. 60.

Ἁπλόω, simplicem reddo, integrum reddo, expando. התם hiph. a תם perficio, Job. XXII, 3. פרש expando, *Al.* Es. XXV, 11. *Sym.* Job. XI, 13. ἁπλώσεις πρὸς αὐτὸν τὰς παλάμας σου, *expandes ad ipsum palmas tuas.* Conf. ad h. l. quæ de more, quo supplicantes olim manus supinas protendebant, observat *Feithius* Antiq. Homer. L. III. c. 14. p. 280.

Ἄπλωμα, expansio. פרץ ruptura, Gen. XXXVIII, 29.

Ἁπλῶς, simpliciter, in integritate. ברם in integritate, Prov. X, 10. ὃς πορεύεται ἁπλῶς, *qui ambulat in integritate.* Sap. XVI, 27. 2 Macc. VI, 6. ἁπλῶς notat *simpliciter.*

Ἄπνους, ους, carens spiritu, mortuus, exanimis, Sap. XV, 5. *Hesychius:* Ἄπνους, ἄψυχος, νεκρὸς, ἄφωνος. Ἄπνους, *anima carens, mortuus, mutus.*

Ἀπὸ, a, ab, de, ex, post, præ, propter. אחר post, Ezech. XIII, 3. καὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, *væ illis, qui prophetant ex corde suo*, h. e. proprio motu. ואין & non, Jer. XLIV, 2. ἔρημοι ἀπὸ ἐνοικούντων, *deserti ab incolis.*

colis. ב præfix. Exod. XII, 15. ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, *die primo.* Vid. & v. 18. Exod. XII, 43. οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ, *non comedet de eo.* ל præfix. Num. XVI, 34. ἔφυγον ἀπὸ τῆς φωνῆς αὐτῶν, *fugerunt præ voce*, vel *propter vocem illorum.* לפאת constr. ad latus, Jos. XVIII, 12. מ præfix. Gen. III, 14. ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων, *maledictus tu præ omnibus pecoribus & præ omnibus bestiis.* Vid. & Cant. V, 9. Jer. III, 11. & conf. *Is. Vossium* de LXX. Int. p. 32. 2 Par. XX, 9. ἀπὸ τῆς θλίψεως, *præ afflictione*, vel *propter afflictionem.* Vid. & Job. XXXVI, 21. 2 Par. V, 5. ἀπὸ τοῦ πλήθους, *præ multitudine.* Vid. & Exod. VI, 9. & conf. Matth. XIV, 26. Act. XX, 9. & quæ ad h. l. ex *Philone* notat *Cl. Alberti* in Mus. Brem. Vol. I. p. 117. Esdr. VII, 7. ἀνέβησαν (τινὲς) ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, *ascendebant quidam de filiis Israël.* Vid. Esdr. VIII, 15. Ezech. XXXVIII, 8. ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων, *post dies multos.* Conf. Os. VI, 2. ubi מ vertitur μετὰ. מאחרי a post, Ezech. XIV, 7. 11. מאין ut non, Jer. XXVI, 9. XXXII, 43. מאין מאין Jer. XXXIII, 10. מאצל de apud, 1 Reg. XX, 40. מול e regione, 3 Reg. VII, 5. ממול idem, Lev. V, 8. מיד e manu, Exod. II, 19. Num. XXXV, 25. מידי e manibus, Psalm. CXL, 10. מלב ex corde, Num. XVI, 29. מעבר trans, ultra, Job. I, 19 מלפני a facie, Deut. XXVIII, 31. מקצה ab extremitate, Gen. XLVII, 2. מקרב e medio, Deut. XV, 11. מתוך idem, Prov. V, 15. Es. LVIII, 9. על Es. XXXII, 12. ἀπὸ ἀγροῦ ἐπιθυμήματος, *propter agrum desiderii.* Vid. & Job. XXXVII, 1. & conf. Auctores laudatos *Wolfio* ad Luc. XIX, 3. p. 732. על פני super faciem, Num. XI, 31.

Vide alibi ἀπὸ τοῦ Αἰῶνος, ἀπ' αἰῶνος. ἀπὸ τοῦ Αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ἀφ' ἡλίου Ἀνατολῶν. ἀπ' Ἀρχῆς. ἀφ' ἡλίου Δυσμῶν. ἀπ' Ἐμαυτοῦ. ἀπὸ τοῦ Ἔτι. ἀπὸ τοῦ Κλίτους. Κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ. Λάχανον ἀπὸ τηγάνου. ἀπὸ Μακρόθεν. ἀπὸ μικροῦ ἕως Μεγάλου. ἀπὸ τοῦ Νῦι. ἀφ' Οὗ. ἀπὸ Τότε. ἀπὸ Τούτου.

Ἀποβαίνω, evenio, evado, fio, ascendo. בנה ædifico. Job. XXVII, 18. ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὥσπερ σῆτες, *facta autem est domus ejus tanquam tineæ.* ילד pario, Job. XV, 33. ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ κενὰ, *accident autem illi vana.* לא ראה non video, Job. XXII, 11, τὸ φῶς σοι σκότος (pro ὥσπερ σκότος, vid. modo ante notata ex Job. XXVII, 18.) ἀπέβη, *lux tibi facta tanquam tenebræ.* *Hesychius:* Ἀπέβη, συνέβη, ἐγένετο. Ἀπέβη, *accidit, factus est.* נגה splendeo, Job. XVIII, 5. οὐκ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλὸξ, *non ascendet eorum flamma.* *Hesychius:* Ἀποβαίνοντες, ἀναβαίνοντες. Ἀποβαίνοντες, *ascendentes.* נעשה niph. Exod. II, 4. τί τὸ ἀποβησόμενον

τοῖ αὐτῷ, *quod eventurum esset illi.* Conf. 2 Macc. IX, 25. Sap. II, 3. ὅ σβισθέντος τέφρα ἀποβήσεται τὸ σῶμα, *qua extincta, cinis fit corpus. Hesychius:* Ἀποβήσεται, γένηται.

Vid. alibi Ἄξιον ἀποβάλλειν. Κακὸς ἀποβάλλων. Σκολιὸς ἀποβάλλων.

Ἀποβάλλω, & med. Ἀποβάλλομαι, abjicio, rejicio, despicor. גזל rapio, diripio, Prov. XXVIII, 24. ὃς ἀποβάλλεται πατέρα ἢ μητέρα, *qui despicatur patrem vel matrem.* Schol. ibi: ἀποβιάζεται, ἀτιμάζει, *vi aliquid adimit, dehonestat.* געל fastidio, *Aqv.* 2 Reg. II, 21. ἀπέβαλεν. השלין hiph. a שלך Jer. LII, 2. וגח rejicio, projicio, *Sym.* Os VIII, 5. ἀπέβαλεν. כרע incurvo me, *Sym.* Job. XXXIX, 3. ἀποβάλλονται. נבל cado, decido, Es. I, 30. τερέβινθος, ἡ ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα, *terebinthus, quæ folia abjecit.* קוא evomo, *Sym. Theod.* Lev. XX, 22. ἀποβάλῃ.

Ἀποβάπτω, immergo, haurio. 2 Macc. I, 21. ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀποβάψαντας φέρειν, *jussit eos haurientes afferre.*

Ἀποβδελύσσομαι, abominor. שקץ *Inc.* Ps. XXI, 24. ἀπεβδελύξατο.

Ἀποβιάζομαι, vim infero, vi aliquid adimo. גזל rapio, diripio, Prov. XXII, 22. μὴ ἀποβιάζου πένητα, *ne vi aliquid adimas egeno.*

Ἀποβλίπια, fenestræ. שקופים plur. *Aqv.* 3 Reg. VII, 4.

Ἀποβλέπω, respicio, verto me. פנה Cant. V, 18. πῶς ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου; *quo vertit se dilectus tuus?* Os. III, 1. ἀποβλέπουσιν ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους, *vertunt se ad deos alienos.* צפן (legisse videntur צפה speculatus est, observavit.) Ps. IX, 31. ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν, *oculi ejus ad egenum respiciunt.* הביט hiph. a נבט intueor, *Aqv.* Ps. XXXIII, 5. ἀπέβλεψατε. מעוננים plur. incantatores, vel divinatores, Jud. IX, 27. *Aqv.* ἀποβλεπόντων. שקופים prospectus, *Aqv.* 3 Reg. VI, 4. ἀποβλεπούσας sc. θυρίδας.

Ἀποβλέπων ἀποβλέψω, respiciens respicio. נאר במארה niph. ab ארר maledicor maledictione, Mal. III, 9.

Ἀπόβλημα, quod abjicitur, seu rejicitur, resegmen, reliquiæ. Sap. XIII, 12. 13.

Ἀποβλητός, vel potius Ἀπόβλητος, rejectaneus. נבזין part. pah. dispersus, *Sym.* Jer. XXII, 28. μὴ περίψημα φαῦλον, καὶ ἀποβλητὸν ὁ ἄνθρωπος; *nonne res vilissima, & rejectanea homo ille?* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀπόβλητον, ἀποβολῆς ἄξιον, ἀδόκιμον. Ἀπόβλητον, *abjectione* vel *rejectione, dignum,*

rejectaneum, גנול abominatio, *Aqv. Sym.* Lev. VII, 18. *Aqv.* Lev. IX, 7. ἀπόβλητον.

Ἀποβλύζω, fcaturio. רבץ hiph. a נבץ eructo, fcaturio, *Sym.* Pſ. LVIII, 8. ἀποβλύζουσιν.

Ἀπόβολον, reiectum, vel rejiciendum. פגול abominatio, *Inc.* Lev. VII, 18. *Hefychius*: Ἀπόβολον, ἀποβιβλημένον. Ἀπόβολον, *rejectum*.

Ἀπόβρεξις, infuſio. משרה diſſolutum, *Aqv. Sym.* Num. VI, 3.

Ἀπογαλακτίζω, ablacto. גמל Gen, XXI, 8. Eſ. XXVIII, 9. *Sym.* Pſ. CXXX, 2.

Ἀπογινώσκω, & med. Ἀπογινώσκομαι, deſpero. נואש niph. a יאש deſpero, *Aqv.* Jer. II, 25. ἀπέγνων, *deſperavi*. Id. 1 Reg. XXVII, 1. ἀπογνώσεται, *deſperabit*. Id. Pſ. LXVIII, 21. ἀπεγνώσθη, *animum deſpondi*. נמס niph. a מסס liquefio, diſſolvor, *Inc.* 1 Reg. XV, 9. ἀπεγνωσμένον, *abjectum, languens*. Jndith. IX, 12. ἀπεγνωσμένων σκέπασης, *deſperantium protector*. *Hefychius*: Ἀπεγνωσμένος, ἀνέλπιςος. Ἀπεγνωσμένος, *deſperans*. 2 Macc. IX, 22. ἐκ ἀπεγινώσκων τὰ κατ' ἐμαυτὸν, *non deſperans de me ipſo*. Inde Ἀπόγνωσις apud *Hefychium* ἀνελπισία *deſperatio*. Sic enim pro ἀνελπία recte legunt *Stephanus*, & *Suicerus* Theſ. T. I. p. 439 Et Ἀπογνώστης a uel eundem Grammaticum ἀνέλπιςος, *deſperans*. Conf & *Lamb. Bos* Anim. ad Script Græc. p. 93.

Ἀπόγονος, progenitus, oriundus. יליד natus, prognatus, 1 Par. XX, 5. ἕτος ἦν ἀπόγονος τῶν γιγάντων, *hic erat gigantibus oriundus*. Vid. & 2 Reg. XXI, 11. Judith. V, 6. Sap. VII, 1. *Hefychius*: Ἀπόγονος, υἱὸς, ἢ ἔγγονος, ἢ συγγενής. Ἀπόγονος, *filius, vel oriundus, vel cognatus*.

Ἀπογραφὴ, deſcriptio, decretum. כתוב infin. *Theod.* Pſ. LXXXVI, 5. 2 Macc. II, 1. ἐν ταῖς ἀπογραφαῖς, *in deſcriptionibus*. 3 Macc. IV, 14. ἐγίνετο μὲν ὧν ἡ τούτων ἀπογραφὴ, *fiebat igitur horum deſcriptio*. Conf. Luc. II, 2. Act. V, 37. *Hefychius*: Ἀπογραφὴ. ἀρίθμησις, ἢ γινομένη μήνυσις. Ἀπογραφὴ, *enumeratio, vel quae fit indicatio nominum*. 3 Macc. VII, 22. ἐξ ἀπογραφῆς, *ex decreto*.

Ἀπογράφω, in tabulas refero, deſcribo. כתב Jud. VIII, 14. καὶ ἀπεγράψατο πρὸς αὐτὸν τοὺς ἀρχοντας Σοκχὼθ καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῆς, ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ ἄνδρας, *& deſcripſit*, vel *in tabula enumeravit illi principes Succoth, & ſeniores ejus, ſeptuaginta & ſeptem viros*. 3 Macc IV, 14. de Ptolemæo Philopatore legitur, quod juſſerit, ἀπογραφῆναι πᾶν φῦλον ἐξ ὀνόματος, *ut deſcriberentur omnes tribus nominatim*, vel *ut nomina omnium tribuum in tabulas referrentur*. Vid. & 3 Macc. VI,

VI, 38. Ita *Xenophon* Rer. Græc. L. II. p. 322. ἐκέλευον ἀπογράφεσθαι πάντας, *jusserunt, ut omnes describerentur.* Conf. Luc II, 1. & locum *Dionysii Halic.* observatum *Cl. Perizonio* ad *Ælian.* Var. IV, 25.

Ἀποδείκνυμι, ostendo, designo, creo, facio. ראה video, Esth. II, 9. ἑπτὰ κοράσια τὰ ἀποδεδειγμένα αὐτῇ, *septem puellas designatas pro illa.* שפה pyh. emineo, Job. XXXIII, 21. הוכיח hiph. a יכח adjudico, *Sym.* Gen. XXIV, 14. ἀπέδειξας, *designasti.* Susan. v. 6. καὶ ἀπεδείχθησαν δύο πρεσβύτεροι ἐκ τοῦ λαοῦ κρῖται, *& constituebantur duo seniores ex populo judices.* Sic & alias sæpe ἀποδεικνύειν *facere, constituere, declarare* significat. *Herodotus* L. I. c. 124. ἤντε ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος ἀποδειχθῶ στρατηγὸς ἀντία σευ, ἔσται τοι τά σὺ βούλεαι, ἤντε τῶν τις δοκίμιον ἄλλος Μήδων. *Sive ego ab Astyage declaratus fuero dux adversus te, habebis quod vis, sive alius quispiam Medorum illustrium.* Et c. 127. καὶ στρατηγὸν αὐτέων, ὥς τε θεοβλαβὴς ἐὼν, ἀπέδειξε Ἅρπαγον, *& ducem illorum, tanquam divinitus mente captus, fecit Harpagum. Diodorus Siculus* L. II. p. 93. de Menone: τῆς Συρίας ἁπάσης ἀποδεδειγμένος ἔπαρχος, *totius Syriæ præfectus declaratus. Philo* de Legat. ad Caj. p. 684. ἀπεδέδεικτο ἡγεμὼν καὶ κληρονόμος τῆς παππώας ἀρχῆς, *declaratus fuerat dux, & aviti successor imperii* Eodem sensu verbum usurpatur 1 Cor. IV, 9. Conf. Auctores *Wolfio* ad h l. citatos. 1 Macc. X, 34. ἡμέραι ἀποδεδειγμέναι, *dies designati, constituti.* Vid. & 1 Macc. XIV, 23.

Ἀποδεκατόω, decimo עשה facio, (leg. procul dubio עשר) 1 Reg. VIII, 16. עשר Kal & pih. Gen. XXVIII, 22. Deut. XIV, 22. XXVI, 12.

Ἀπόδεκτος. Vide mox in Ἀπόδεσμος.

Ἀποδεσμεύω, ligo, vincio. צרר Prov. XXVI, 8.

Ἀπόδεσμος, fasciculus, it. loculus, crumena. צרר Cant. I, 12. ἀπόδεσμος τῆς στάκτης ἀδελφιδός μου, *fasciculus stactes amicus meus. Aquila* ibi: ἀπόδεκτος σμύρνης, sed pro ἀπόδεκτος legend. pariter videtur ἀπόδεσμος. Agg. I, 6. συνήγαγε (sc. μισθὸς) εἰς ἀπόδεσμον τετρυπημένον, *colligit* mercedem *in loculum perforatum.* Eodem sensu δεσμὸς & ἔνδεσμος, & ἐνδέω, & καταδέω, inde de auro & argento usurpantur; de quibus infra s. l.

Ἀποδέχομαι, excipio, in me recipio, recipio, 1 Macc. IX, 71. καὶ ἀπεδέξατο, *& in se recipiebat*, 2 Macc. III, 9. φιλοφρόνως ἀπὸ τοῦ ἀρχιερέως ἀποδεχθεῖς, *humanissime a summo sacerdote exceptus.* Vid & 2 Macc. IV, 22. 2 Macc. XIII, 24. τὸν Μακκαβαῖον ἀπεδέξατο, *Maccabæum excepit*, vel, *ut Vul-*

Vulgatus vertit, *amplexatus eſt.* Conf. & Luc. VIII, 40. & ad h. l. *Raphelium* Annot. ex *Polyb.* p. 199.

Ἀποδέω, alligo, connecto. חתה capio, Prov. VI, 27. צרר Joſ. IX, 4.

Ἀποδιαιρέω, divido, it. veto. הנחיל hiph. poſſidere facio, Joſ. I, 6. σὺ γὰρ ἀποδιαιρεῖς τῷ λαῷ τούτῳ τὴν γῆν, *tu dividis populo huic terram.* 2 Macc. VI, 5. τοῖς ἀποδιειργαλμένοις ἀπὸ τῶν νόμων, *vetitis a legibus.*

Ἀποδιδράσκω, aufugio. ברח Gen XVI, 6. ἀπέδρα ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, *aufugit a facie ejus.* Vid. & Gen. XXXI, 21. 23. Jud. XI, 3. Job. XIV, 2. *Heſychius*: Ἀπέδρα, ἀπέφυγεν. Ἀπέδρα, *aufugit.* התפרץ abrumpo me, *Theod.* 1 Reg. XXV, 10. ἀποδιδράσκοντες. ילך eo, vado, Gen. XXVIII, 2. ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, *aufuge in Meſopotamiam.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀπόδραθι, ἀπόφυγε. נוס Eſ. XXXV, 10. LI, 11.

Ἀποδίδωμι, reddo, retribuo, trado, it. vendo. הניף hiph. a נוף agito, Num. VIII, 14. 21. השביר hiph. vendo, Deut. II, 28. βρώματα ἀργυρίου (pro ἀντὶ ἀργυρίου) ἀποδώσεις μοι, *cibos pro argento vendes mihi.* השיב hiph. a שוב redire facio, 1 Reg. VI, 3. ἀποδιδόντες ἀπόδετε αὐτῇ τὸ τῆς βασάνου, pro τὸ δῶρον ὑπὲρ vel ἀντὶ τῆς βασάνου, *reddentes reddite illi munus pro cruciatu.* Vid. & v. 4. 8. 17. 2 Par. XXXIV, 28. ἀπέδωκαν τῷ βασιλεῖ λόγον, *rem regi referebant.* Vid. & v. 16. Prov. XXIV, 12. ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, *qui reddet unicuique ſecundum opera ſua.* Ita & Rom. II, 6. יהב Chald. do, Dan. VI, 2. τοῦ ἀποδιδόναι αὐτοῖς τὰς σατράπας λόγον, *ut redderent illis ſatrapæ rationem.* Conf. 1 Petr. IV, 5. Hebr. XIII, 17. מרר metior, Eſ. LXV, 6. ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, *reddam opera eorum in ſinum eorum.* Conf. Luc. VI, 38. מכר vendo. Gen. XXV, 33. ἀπέδοτο δὲ Ἡσαὺ τὰ πρωτοτόκια, *vendidit vero Eſavus jus primogeniti.* Conf. Hebr. XII, 16. Vid. & Gen. XXXVII, 27. 35. XLV, 4. 5. XLVII, 20. Deut. XXXII, 20. E poſtremo loco Gloſſ. MS. in Cant. Script. Ἀπίδοτο, ἐπώλησεν. Ἀπίδοτο, *vendidit.* Apud *Heſychium* exponitur ἀπεπωλήσατο, vel, ut *Cl. Alberti* not. in Gloſſ. Gr. in N. T. p. 66. reſcribendum cenſet, ἀπεμπωλήσατο. Apud profanos etiam id verbum paſſim eo ſenſu occurrit. Vide *Perizonium* ad *Ælian.* Var. XI, 9. p. 699. Jud. II, 14. ἀπίδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν ἐχθρῶν, *tradidit illos in manum inimicorum.* Jud. III, 8. ἀπίδοτο αὐτοὺς εἰς χεῖρας, *tradidit illos in manus.* Vid. & Jud. IV, 2. X, 7. 1 Reg. XII, 9. *Heſychius*: Ἀπίδοτο, ἐκδέδωκεν. Ἀπίδοτο, *tradidit.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀπίδοτο, ἐκδέδωκεν, παρέδωκεν. Amos. II, 6.

ἀπί-

ἀπέδοντο ἀργυρίῳ (pro ἀντὶ ἀργυρίου) δίκαιον, *vendiderunt pro argento juſtum.* Eodem ſenſu verbum apud *Æſchinem*, & *Thucydidem*, & Latinum *tradere* pro *vendere* apud *Ciceronem* occurrere obſervat *Feſſelius* Adverſ. Sacr. L. III. c. 1. p. 188. נתן do, Num. V, 7. VIII, 16. Deut. XXIV, 15. פקד viſito, Exod. XX, 5. ἀποδιδὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα. *reddens peccata patrum in filios*, h. e. puniens peccata patrum in poſteris. Vid & Num. XIV, 8. Deut. V, 9. פשע prævaricor, Prov. XXVIII, 21. ψωμοῦ (pro ἀντὶ ψωμοῦ) ἄρτου ἀποδώσεται ἀνδρα, *pro fruſto panis vendet virum. Heſychius:* Ἀποδώσεται, πωλεῖ. Ἀπεδώσεται, *vendit.* שלם pih. rependo, Job. XXII, 27. ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς, *vota ſolvere.* Vid. & Pſalm. XXI, 27. Eadem phraſi utitur *Diodorus Sic.* L. IV. p. 252. ubi τοῖς μεγάλοις θεοῖς εὐχὰς ἀποδοῦντας, *magnis diis vota ſolventes* Argonautas memorat. *Euſtathius* ad Il. γ'. prope finem: Τὸ δὲ ἔκδοτε ταυτόν ἐστι τῷ ἀπόδοτε, ἤγουν χρεωστικῶς δότε. Ἔκδοτε *idem eſt, quod* ἀπόδοτε, *vel ex debito date. Hoc enim proprie ſignificat* ἀποδοῦναι. Job XXXIV, 11. ἀποδιδοῖ ἀνθρώπῳ, καθὰ ποιεῖ ἕκαστος, *reddit unicuique ſecundum opera ſua.* Vid. & Pſalm. LXI, 11.

Ἀποδιώκω, perſequor. בצע quæſtum facio, Jer. VIII, 10. πάντες φιλαργυρίαν ἀποδιώκουσι, *omnes avaritiam perſequuntur.* גלה pih revelo, *Sym* Eſ. XVI, 3. ἀποδιώξῃς, *perſecutus fueris.* רדף Thren. III, 42. ἀπεδίωξας ἡμᾶς, *perſecutus es nos.*

Ἀποδοκιμάζω, reprobo, rejicio. מאס ſperno, Jer VI, 30. ἀργύριον ἀποδεδοκιμασμένον, *argentum reprobatum.* Jer. VIII, 9. τὸν λόγον Κυρίου ἀπεδοκίμασαν, *verbum Domini rejecerunt.* Vid. & Jer. XV, 19. XXXI, 36. *Sym.* Pſ. XXXV, 5. LII, 6. *Aqv.* 1 Reg. XVI, 1. Prov. III, 11.

Ἀπόδομα, donum. נתנים part. pah. plur. qui dantur, vel dati ſunt, Num. VIII, 16. 19. תנופה agitatio, Num. VIII, 11. 14. 21.

Ἀπόδοσις & Ἀπόδωσις, redditio, reſtitutio. השב infin. hiph. Deut. XXIV, 13. Vid & Sir. XXIX, 6.

Ἀποδοχεῖον, receptaculum. Sir. I, 14. XXXIX, 22. L, 3.

Ἀποδύρομαι, lamentor, lugeo, deploro. 3 Macc. IV, 12. ἀποδύρεσθαι τὴν ἀκλεᾶ τῶν ἀδελφῶν παλαίπωρίαν, *deplorare probroſam fratrum miſeriam.*

Ἀποθανατίζω, morior. 2 Macc. VI, 28. *Rom.* ed. legit ἀπενθανατίζειν. Vide ſupra in h. v.

Ἀποθαυμάζω, admiror. Sir. XI, 14. ἀπεθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ πολλοί, *multi illum admirati ſunt.* Sir. XL, 9. ἀποθαυμάζων εἰς ὕδατα ῥέοντα, *admiratur vanum timorem.*

Ἀποθέν μου, procul a me. ממני *Sym.* Pſ. XXVII, 1.

Ἀποθερίζω, demeto, metaph. ſuccido, extinguo. חצב exſcindo, Oſ. VI, 5. ἀπεθέρισα τὰς προφήτας ὑμῶν, *extinxi prophetas veſtros.*

Ἀπόθετος, repoſitius, reconditus. צפן occulto, abſcondo, *Sym.* Pſ. XVI, 15. ἀποθέτων. שׁזן part. pah. obtectum, *Aqv.* Deut. XXXIII, 9. ἀποθέτας. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀπόθετοι, φυλασσόμενοι. Ἀπόθετον, *quod cuſtoditur.*

Ἀποθήκη, repoſitorium, reconditorium, horreum, granarium. אוצר theſaurus, 1 Par. XXVIII, 12. XXIX, 8. ם אס horreum, *Aqv.* Prov. III, 10. αἱ ἀποθῆκαι. חדר conclave, 1 Par. XXVIII, 11. מנא corbis, Deut. XXVIII, 5. 17. ם כאבוס plur. granaria, Jer. L, 26. ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς, *aperite granaria ejus.* משמרת cuſtodia, Exod. XVI, 23. 32. ם נקבים plur. fiſtulæ, Ezech. XXVIII, 13. שית ornamentum, *Sym.* Pſ. LXXII, 6 שתות ſtamina, *Aqv.* Eſ. XIX, 10. ἀποθῆκαι.

Ἀποθησαυρίζω, theſaurum colligo Sir. III, 3. ὡς ἀποθησαυρίζων ὁ δοξάζων μητέρα, *qui matrem honorat, ſimilis eſt illi, qui theſaurum colligit.*

Ἀποθλίβω, opprimo. לחץ *Aqv.* Exod. III, 9. ἀποθλίβοντες, *Sym.* Jud. X, 12. שׁור obſervator, *Sym.* Pſ. V, 9. ἀποθλιβοντάς με.

Ἀποθλιμμὸς, oppreſſio. לחץ *Aqv.* Exod. III, 5.

Ἀποθνήσκω, morior. גוע exſpiro. Gen. VII, 21. Num. XVII, 13. כות Gen. II, 17. & alibi ſæpiſſime. מות mors, Eſ. XXXVIII, 18. נכרת exſcindor, Gen. IX, 11. שׁכב occumbo, 2 Par. XII, 16. XIV, 1.

Οὐκ ἀποθνήσκω, non morior. יגע הבל in vanum laboro, Job. IX, 29.

Ἀποικισία, demigratio. גל cumulus, acervus, 4 Reg. XIX, 25. גולה 4 Reg. XXIV, 15. Eſdr. VI, 19. גלות 4 Reg. XXIV, 47. גלותא Chald. Eſdr. VI, 16.

Ἀποικία, idem, it. deportata multitudo, exules, colonia. גולה Eſdr. IV, 1. οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικίας, *filii demigrationis*, h. e. *illi, qui in captivitatem abducti fuerant*, Jer. XXIX, 4. ἐπὶ τὴν ἀποικίαν, *ad exules.* גלות Jer. XXVIII, 4. 22. XL, 1. גור infin. peregrinari, Eſ. XXIII, 7. הגלה hiph. & hoph. deporto, deportor, Jer. XIII, 19. XXIX, 1. שׁבות captivitas. Jer. XXX, 3. 15. XXXI, 23. XXXII, 44. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀποικίας, παροικίας, ξενίας, ἤτοι ξενιτείας. Ἀποικίαν, *incolatus, peregrinatus, vel abſentiæ patriæ.*

Sap.

Sap. XII, 7. ἵνα ἀξίαν ἀποικίαν δέξηται Θεοῦ παίδων, *ut dignam filiis Dei demigrationem acciperet.* Gloss. MS. τῆς Παραρέτου Ἀποικίαν, μετάστασιν, μετοικησιν. Ἀποικίαν, *migrationem, coloniam.*

Ἀποικίζω, demigrare facio, deporto, captivum duco. גלה in Kal, hiph. & hoph. 1 Reg. IV, 23. ἀπῴκισται δόξα ἀπὸ Ἰσραὴλ, *gloria deportata* vel *longe summota est ab Israële Hesychius*: Ἀπῴκισται, ἐμακρύνθη. 4 Reg. XV, 29. ἀπῴκισεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους, *captivos illos duxit in Assyriam.* Vid & 4 Reg. XVI, 9. XVII, 6. *Hesychius*: Ἀπῴκισεν, (sic enim legend. pro Ἀπῴκησεν.) ἠχμαλώτευσεν. Ἀπῴκισεν, *in captivitatem abduxit,* גלות propr. demigratio, Jer. XXIV, 5. LII, 25. שבה captivum duco, Jer. XLIII, 12.

Ἀποικισμὸς, demigratio, captivitas. גולה Jer. XLVI, 19. XLVIII, 11. שבי captivitas, Jer. XLIII, 11.

Ἀποίχομαι, abeo, discedo. הלך eo, Os. XI, 3. ἀπῴχοντο ἀπὸ προσώπου σου, *discedebant a facie tua.* חלוף transitus, *Sym.* Prov. XXXI, 8. ἀποιχομένων, *abeuntium*, i. e. morientium vel mortuorum. *Abire* pro *mori* etiam Latini auctores usurpant: unde *abitionem* veteres ipsam mortem vocabant. Vide *Drusium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 188. ילך eo, Gen. XXVI, 31. שלח mitto, Gen. XXVIII, 6.

Ἀποκαθαίρω, expurgo. הזך hiph. a זכך Job. IX, 30. καὶ ἀποκαθαρῶμαι χερσὶ καθαραῖς, *& expurgabor manibus puris.* Vid. & Job. VII, 9. ubi in textu Hebr. verbum non est, quod Græco κατὰ τὸ ῥητὸν *respondet.*

Ἀποκαθαρίζω, purgo, repurgo, expio. זכה purus sum, Job. XXV, 4. τίς ἂν ἀποκαθαρίσει ἑαυτὸν, *quis semet ipsum repurgabit.* Job. XII, 9. αὐτὴ ἀποκαθαριεῖ πᾶσαν ἁμαρτίαν, *eadem expiabit omne peccatum.*

Ἀποκάθημαι, desideo, seorsim sedeo, hinc ἀποκαθημένη, fluxu mensium laborans. דוה fœm. languida, nim. ex fluxu mensium, Lev. XX, 18. Es. XXX, 22. טמאה fœm. immunda, Lev. XV, 32. נדה separatio, separata, Thren. I, 18. Ezech XXII, 10. XXXVI, 17. עדים plur. remotiones, i e. abjectissimus, Es. LXIV, 6. ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης. *Hesychius*: Ἀποκαθημένη, ἀμοῤῥοῦσα. Ἀποκαθημένη, *sanguinis profluvio laborans.* Lex. *Cyrilli* MS Brem. Ἀποκαθημένη, ἡ ἐν ἀφέδρῳ. Ἀποκαθημένη, *quæ menstruam purgationem patitur.*

Ἀποκαθίστημι, restituo, reduco, constituo. גזר decerno, Job. XXII, 28. ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης, *constituet*

ſtituet tibi victum juſtum. הציג hiph. a יצג conſtituo, Amos. V, 15 ἀποκατασήσατε ἐν πύλαις κρίμα, *conſtituite jus in portis.* ישב : הושיב Kal & hiph. habito, habitare facio, Jer. XXIII, 27. Of XI, 12. נאסף niph. congregor, Jer. XLVII, 6. שוב : שבב : השיב Kal, pih. & hiph. revertor, reverti facio, Pſ. XXXIV, 20 ἀποκατάσησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, *libera animam meam a malitia eorum.* Jer. XVI, 14. ἀποκαταςήσω αὐτὲς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, *reducam illos in terram ipſorum.* Conf. Judith. VI, 10. 12. 3 Eſdr. V, 2. & Drac. v. 46. Ezech. XVI, 54. ἀποκατασαθήσονται, καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς, *in priſtinum ſtatum reſtituentur.* Mal. IV, 6. ἀποκατασησει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱον. *reconciliabit animum patris filio.* שלם pih. perficio, Job. VIII, 6. *Heſychius:* Ἀποκατασῆσαι, (ſic enim pro Ἀποκαταρτῦσαι bene legend. conjiciunt *Salmaſius* & *Stephanus*) τελειῶσαι. Ἀποκατασῆσαι, *perficere.* תכן ſuſtento, Pſ. XV, 5. σὺ εἶ ἀποκαθιςῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοὶ, *tu es reſtituens hereditatem meam mihi. Suidas* in v. Ἀποκαθιςῶν hæc ita exponit: τυτέςι, τὴν τῶν ἐθνῶν βασιλείαν, τὴν προτέραν δισποτείαν ἀποδιδὺς, *hoc eſt, gentium regnum, prius dominium reddens.* שקל pondero, *Al.* Gen. XXIII, 16. ἀπεκατέςησεν.

Πάλιν ἀποκαθίςημι, rurſus reſtituo. חבש obligo, medeor, Job. V, 18. ἀλγεῖ ποιεῖ, καὶ πάλιν ἀποκαθίςησιν, *dolere facit, & rurſus medetur.* שוב revertor, Exod. IV, 7. Eſ. XXXIII, 17.

Ἀποκακέω, deficio, ſuccumbo malo. נבח efflo, exſpiro, Jer. XV, 9. ἀπεκάκησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς, *malo ſuccubuit anima ejus. Heſychius:* Ἀπεκάκησεν, (ſic enim *Pergerus* pro Ἀπεκάκισεν) ἐπεκράνθη (l. ἐτεκράνθη.) Ἀπεκάκησεν, *confecta eſt.*

Ἀποκαλέω. Vid. Ἐπικλίνω.

Ἀποκαλέομαι, revocor. מאס ſperno, *Sym.* Eſ. XXXI, 7. ἀποκαλῦνται, *revocantur.*

Ἀποκαλύπτω, revelo, retego, aperio. גלא Chald Dan. II. 28. ἀλλ' ἐςὶ Θεὸς ἐν ὐρανῷ ὁ ἀποκαλύπτων μυςήρια, *ſed Deus eſt in cœlo, qui myſteria revelat.* Vid. & v. 29. 30. 47 גלה in Kal, niph. pih. & pyh. Exod. XX, 26. ὅπως μὴ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην, *ne retegas nuditatem.* Num. XXII, 31. ἀπεκάλυψε δὲ ὁ Θεὸς τὺς ὀφθαλμύς, *aperiebat vero Deus oculos.* Vid. & Num XXIV, 4. 16. Ruth. IV, 3. ἀποκαλύψω τὸ ὦς σου, *aperiam aurem tuam.* Vid. & 1 Reg. IX, 15. XX, 2. 13. 1 Reg. III, 21. ὅτι ἀποκαλύφθη Κύριος πρὸς Σαμουήλ, *quoniam Dominus ſeſe Samueli revelaverat* גלל volvo. Pſ. XXXVI, 5. ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου, *revela*

Do-

Domino viam tuam. גלש detondeo, Cant. IV, 1. ἀιγῶν, αἳ ἀπεκαλύφθησαν, *caprarum, quæ detonſæ ſunt.* הגיד hiph. a נגד nuncio, Joſ. II, 20. הסיר hiph. a סור removeo, Gen. VIII, 13. העריה hiph. denudo. Lev. XX, 18. 19. חשה obtego, 2 Reg XV, 30. חשף nudo, denudo, Pſ. XXVIII, 8. Jer. XIII, 26. נסכר niph. obturor, Gen. VIII, 2. נקל niph. a קלל vilem me gero, 2 Reg. VI, 22. פרע denudo, Num. V, 18. *Sym.* Jud. V, 2.

Ἀποκάλυψις, revelatio, retectio. ערוה denudatio, nuditas, 1 Reg. XX, 29. Vid. & Sir. XI, 27. XXII, 24. XLII, 1.

Ἀποκάμνω, defatigor. יאש pih. ſpe deſtituo, *Incert.* Eccleſ. II, 20. ἀποκαμεῖν.

Ἀποκαραδοκία, attente, cupide exſpecto. התחולל hitph. a חול exſpecto, *Aqv.* Pſ. XXXVI, 7. ἀποκαραδόκει αὐτὸν, *exſpecta ipſum.* Conf. quæ ex *Polybio* notat *Raphelius* ad Rom. VIII, 19. p. 436. Inde ἀποκαραδοκία, quæ apud *Heſychium* exponitur προσδοκία ἀπηνδοχή, *anxium cordis deſiderium, expectatio*, & *Chryſoſtomo* ad Rom. VIII, 19 ἡ μεγάλη προσδοκία, ἡ ἐπιτεταμένη προσδοκία, *magna expectatio, intenſa expectatio.* De eadem voce Gloſſ. *Voſſ* in Ep. ad Rom. Ἀποκαραδοκία, ἀντὶ τοῦ ἐλπίδα· παρὰ τοὺς ἀποσκοποῦντάς τι καὶ ἐλπίζοντας, καὶ τῇ κεφαλῇ τὸ ἦθος ὑποσημαίνειν. Κάρα δὲ ἡ κεφαλή. Δοκοῦσι δὲ τὸ ἀποβλέπειν καὶ ἐλπίζειν. Ἀποκαραδοκία, *pro ſpe; quod illi, qui proſpectant ad aliquid, & ſperant; & capite illud ſoleant innuere.* Κάρα *enim ſignificat caput. Videntur autem reſpicere & ſperare.* Vide *Cl. Alberti* Gloſſar. Græc. in N. T. p. 195. Conf. & de hac voce Auctores *Wolfio* ad Rom. VIII, 19. p. 149. citatos.

Ἀπόκαυμα, exuſtio. מוקד focus, *Sym.* Pſ. CI, 4.

Ἀπόκειμαι, reponor, recondor. חשך cohibeo. Job. XXXVIII, 23. ἀπόκειταί σοι εἰς ὥραν ἐχθρῶν; *num recondita tibi eſt* (ſc. grando) *in tempus inimicorum?* כמס part. pah. reconditus, *Sym.* Deut. XXXII, 34. ἀπόκειται. *Heſychius*: Ἀπόκειται, ἑτοίμασαι Ἀπόκειται, *paratus eſt.* שית vepres, *Sym.* Eſ. X, 17. καὶ καταφάγεται τὰ ἀποκείμενα αὐτῆς καὶ τὰ πεφυλαγμένα αὐτῆς, & *devorabit repoſita ejus, & cuſtodita ejus.* Apud *Phavorinum* v. Ἀπόκειται, ἀποκείμενα ſunt ἀτόθεντα, τὰ φυλαττόμενα, *repoſita, quæ cuſtodiuntur.* 2 Macc. XII, 45. ἐμβλέπων τοῖς μετ' εὐσεβείας κοιμωμένοις κάλλιστον ἀποκείμενον χαριτήριον, *reſpiciens ad pulcherrimum præmium, quod iis, qui in pietate obdormiverunt, ex gratia repoſitum eſt.* Ad hoc præmium Paulus etiam reſpiciens ita: ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος,

φανος, *repoſita mihi eſt corona juſtitiæ.* 2 Tim. IV, 8. Vid. & Col. I, 5. & ad h. l. *Cl. Elsneri* Obſerv. p. 258.

Τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, repoſita ei. שלה Schiloh, celebre illud nomen Meſſiæ, ita redditur τοῖς LXX. Gen. XLIX, 10. *Al.* ᾧ ἀπόκειται, *cui reponitur*, vel *ad quem pertinet* ſcil. *regnum.* Conf. *Voſſium* de LXX. Int. p. 21.

Ἀποκενόω, evacuo. ערה pih. denudo, *Aqv.* Pſ. CXL, 1. μὴ ἀποκενώσῃς, *ne evacues.* Vid. & Sir. XIII, 7. 9.

Ἀποκενόω τὰς πόδας, evacuo pedes. הכך רגלים rego pedes, Iud. III, 24. juxta Ed. *Rom.* ἀποκενεῖ τὰς πόδας αὐτῦ, *evacuat pedes ſuos. Francof.* & *all.* ibi habent πρὸς διφρους κάθηται, *ad ſellas ſedet.* Sed hæc verba bene pro gloſſemate, quod in textum irrepſit, habet *Clericus. Aqv.* 1 Reg. XXIV, 4. ἀποκενῶσαι, *evacuare, exonerare alvum.* Conf. *Gatakeri* Miſc. L. II. c. 3. p. 280.

Ἀποκεντέω, transfigo, perfodio, interficio. דג propr. piſcis, Soph. I, 11. Hic pro הרגים procul dubio legerunt הרגים. דקר transfigo, Num. XXV, 8 ἀπεκέντησεν ἀμφοτέρους, *perfodit ambos.* Vid. & 1 Reg. XXXI, 4. הרג occido, Ezech. XXI, 11.

Ἀποκέντησις, transfixio, occiſio. הרג part. interfector, occiſor, Oſ. IX, 15.

Ἀποκεφαλίζω, caput amputo. *Incert.* 1 Reg. XXXI, 9. Pſalm. apocr. v. 6. Vulgaris uſus verbum eſſe, & præterea, quod in utroque Teſtamento reperiatur, nemini veterum uſurpatum, adſerit *Salmaſius* de Ling. Hellen. p. 107. Sed *Arrianum* & *Artemidorum* quoque illo uſum eſſe, Viri Doctiſſimi oſtenderunt. Vide *B. Wolfium* ad Matth. XII, 10. & *Cl. Georgium* Hier. N. T. L. II. c. 1. p. 111.

Ἀποκηλίομαι, delenior, delector, oblector. שעה reſpicio. *Aqv.* Gen. IV, 14. ἀπεκηλίθη, *delenitus fuit.* Ita vertit *Druſius* in Fragm. Vet. Int. Gr. p. 11. addens: *Nam* κηλίομαι, delenior, mulceor, demulceor, permulceor. *Qui ſenſus verbi eſt in* ישעשע *quod a* שעה *deducunt: unde hic eſt* וישע *Sane Pſalm.* CXIX, 117. ואשעה *Hieron. vertit*, & oblectabor. Sed præferenda videtur *Cl. Montfauconi* ſententia, qua pro ἀπεκιλήθη legendum putat ἐπεκλίθη.

Ἀποκιδαρόω, cidari privo, diſcooperio, tiaram tollo. פרע denudo, κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀποκιδαρώσετε, *caput veſtrum cidari ne diſcooperiatis.* Vid & Lev. XXI, 10. ubi *Schol.* ἀποκιδαρώσει exponit ἀπομιτρώσει, *mitra privabit.*

Ἀπο-

Ἀποκλάω, defleo, deploro. נכה Kal & pih. Jer. XXXI, 15. XLVIII, 32.

Vid. Ἀπορίνω ἀποκλαιόμενος.

Ἀποκλάω, frango. בלח *Aqv.* Pſ. CXL, 7. ἀποκλῶντι, *frangenti.*

Ἀπόκλεισμα, clauſtrum, carcer מהפכת cippus, Jer. XXIX, 26. δῶσις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα, *conjicies illum in carcerem. Heſychius*: Ἀπόκλεισμα, φυλακή. Ἀποκλεισμα, *carcer.*

Ἀποκλεισμὸς, idem. מסגר clauſtrum, *Aqv.* Pſ. CXLI, 10. ἐξ ἀποκλεισμῶ, *ex carcere.*

Ἀπόκλειστος, concluſus. כנור *Aqv. Theod.* 3 Reg. VI, 20.

Ἀποκλείω, claudo, occludo, trado. ירד deſcendo, 1 Reg. XXIII, 11. נעל 2 Reg. XIII, 17. 18. כגר Gen. XIX, 10. τὴν θύραν τῦ οἴκυ ἀπέκλεισαν, *oſtium domus occludebant.* 1 Reg. XXIV, 18. ἀπέκλεισέ με Κύριος εἰς χεῖρές σε, *tradidit me Dominus in manus tuas.* Vid. & 1 Reg. XVII, 46. XXVI, 8. 2 Reg. XVIII, 28. & conf. Ἀποδίδωμι.

Ἀποκλίνω, inclino, vergo, deflecto. הטה hiph. a נטה 2 Reg. VI, 10. ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαβὶδ εἰς ἔικον Ἀβιδδαρὰ, *& deflectere faciebat in domum Abeddara.* Vid. & 3 Reg. VIII, 19. 1 Macc. V, 35.

Ἀποκλύζω, abluo. הריח hiph. a רוח 2 Par. IV, 6.

Ἀποκνίζω, abſcindo, avello, vellico, decerpo. מלק ungue ſeco, diſſeco, Lev. I, 15. Hic pro ἀποκνίσει in Cod. quodam lectum fuiſſe ἀποκνιῖ colligo e Gloſſis in Octat. ubi ita: Ἀποκνιῖ, ἀποσπᾷ, ἀφιλεῖ τὰς πίλας. (legendum videtur τὰς κιφαλάς.) Ἀποκνιῖ, *abſtrahit, avellet capita.* קטף decerpo, Ezech. XVII, 4. τὰ ἄκρα τῆς ἁπαλότητος ἀπέκνισε, *extremitates tenerarum frondium decerpſit.* קצב præſcindo, 4 Reg. VI, 6 קרא voco, invito, 1 Reg. IX, 24. ἀπόκνιζε. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ἀπόκνιζε, ἀπόκοπε. Ἀπόκνιζε, *abſcinde. Heſychius*: Ἀπόκνιζε, ἀπότιλλε. Ἀπόκνιζε, *avelle.*

Ἀποκομίζω, defero, deporto. השיב hiph. a שוב Prov. XXVI, 16. Vid. & 2 Macc. II, 15.

Ἀπόκομμα, abſciſſio. שקוץ abominatio, *Aqv.* Ez. XX, 7.

Ἀποκόπτω, abſcindo, imputo, mutilo. אפס deficio, Pſ. LXXVI, 8. הלם obtundo, *Al.* Jud. V, 22. ἀπεκόπησαν. התז hiph. a תוז reſeco, Eſ. XVIII, 5. כרת Deut. XXIII, 1. 1 Reg XXXI, 9. נקר effodio, Num. XVI, 14. קצץ mutilo, trunco, Deut. XXV, 12. Jud. I, 6. 7. הלם obtundo, *Al* Jud. V, 22. ἀπεκόπησαν.

Ἀπόκρημνος, præceps, præruptus. 2 Macc. XIII, 5. Conf. quæ ad Job. XXXIX, 28. notavi in v. Ἀπόκρυφος.

Ἀποκρίνομαι, reſpondeo, it. interrogor. אמר dico, Gen. XXIX, 26. Exod. XXI, 5. בקש עינה quæro manſuetudinem, Soph. II, 3. נדרש quæror, conſulor, Ezech. XIV, 3. εἰ ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ αὐτοῖς; *num interrogatus reſponderem illis?* Vid. & Ezech. XX, 3. 31. הגיע hiph a נגע eructo, ſcaturio, Prov. XV, 3c. הודיע hiph. a ידע facio ſcire, indico, Job. XXXVIII, 3. XL, 2. הורה hiph a ירה doceo, Mich. III, 11. השיב a שוב facio redire, repono, Num. XIII, 27 XXII, 8. Zach. I, 6. השיב דבר repono verbum, 2 Reg. XXIV, 13. התיב Chald. aph. a תוב idem quod שוב Dan. II, 16. ἀπεκρίθη (κατὰ) βυλὴν καὶ γνώμην, *reſpondebat de conſilio & edicto.* Vid. & Dan III, 16. ישנו notat, eſt ipſe, 1 Reg. XIV, 39 מענה reſponſio, Job. XXXII, 3. נשבע niph. juro, 1 Reg. XX, 3. ענה reſpondeo, Gen. XVIII, 27. καὶ ἀποκριθεὶς Ἀβραὰμ εἶπε, *& reſpondens Abraam dicebat.* Sic & alibi paſſim. Phraſin hanc ab Ebraismo vindicant *Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 163. & *Georgius* Vindic. N. T. L. III. c. 3. p. 293. ſqq. Conf. & Auctores laudatos *Wolfio* ad Matth. III, 15. p. 62. Eſdr. III, 11. ἀπεκρίθησαν ἐν ὕμνῳ καὶ ἐξομολογήσει τῷ Κυρίῳ, *reſpondebant*, h. e. alternis canebant *in hymno & confeſſione Domino.* Hab. II, 2. ἀπεκρίθη πρός με Κύριος, *reſpondebat mihi Dominus.* Eadem conſtructio occurrit apud Lucam c. IV, 4. XIV, 5. Act. III, 12. XXV, 16. nec non apud *Platonem* & *Iſocratem.* Vid. *Cl. Georgii* Vindic. N. T. ab Ebraism. L. III. c. 4. §. 42. p. 355. ענוה humilitas, Prov. XVI, 4. שמע audio, 3 Reg. XX, 12. נשא attollo, Eſ. III, 6.

Vid. alibi Σκληρῶς ἀποκρίνομαι.

Ἀπόκρισις, reſponſio. דבר verbum. Deut. I, 22. ἀπαγγειλάτωσαν ἡμῖν ἀπόκρισιν (pro κατ' ἀπόκρισιν τὴν ὁδὸν, *indicent nobis reſponſione viam.* Vid. & Job. XXXII, 4. מענה Job. XXXII, 5. Prov. XV, 1. ענת tempus, Eſdr. VII, 11.

Ἀπόκρισιν δίδωμι, reſponſum do, השיב hiph. a שוב Job. XXXIII, 5. XXXIX, 34. השיב מלה Job. XXXV, 4. ענה reſpondeo, Job. XV, 2.

Ἀπόκρισιν ποιέω, reſponſum facio. השיב Job. XXXI, 14.

Ἀποκρυβὴ, abſconſio, latibulum. כחר *Incert.* Eſ. XVI, 4.

Ἀποκρύπτω, occulto, abſcondo. העלים hiph. 4 Reg. IV, 27. καὶ Κύριος ἀπέκρυψεν ἀπ' ἐμοῦ ſc. λόγον, & *Dominus rem occultavit mihi.* התתר hithp. *Aqv.* Eſ. XLV, 15. ἀποκεκρυμμένος. חבה latito, Eſ. XXVI, 20. נכחר niph, a כחר Pſ. LXVIII,

LXVII, 7. נסתר : הסתיר niph. & hiph. Pſ. XVIII, 7. XXXVII, 9. נעדר niph. deſum, deficio, Soph. III, 6. נפלא niph. Jer. XXXII, 17. צפן recondo, *Aqv. Sym.* Cant. VII, 13.

Ἀποκρυφὴ, abſconſio. כתר Pſ. XVII, 12. ἔθετο σκότος (εἰς) ἀποκρυφὴν ἑαυτοῦ, *ponebat tenebras in abſconſionem ſuam.* מחבה *Al.* Eſ XXXII, 2. ענן maſc. nubes, *Incert.* Job. XXVI, 9.

Ἀπόκρυφος, abſconditus, & τὸ ἀπόκρυφον, τὰ ἀπόκρυφα, abſconditum, ta. להטים præſtigiæ occultæ, *Sym.* Exod. VII, 11. 22. ἀπόκρυφα. מטמנים theſauri abſconditi, *Theod.* Prov. II, 4, מכמנים theſauri abſconditi, Dan. XI, 43. κυριεύσει ἐν τοῖς ἀποκρύφοις τοῦ χρυσίου καὶ τοῦ ἀργύρου ſc. θησαύρους, (conf. 1 Macc. I, 24.) *dominabitur abſconditis auri & argenti theſauris* מכתר latebra, Pſ. IX, 30. XVI, 13 ἐν ἀποκρύφοις ſc. τόποις, *in locis abſconditis.* מסתור idem Eſ. IV, 6. ἐν ἀποκρύφῳ ſc. τόπῳ, *in loco abſcondito.* מכתרתה Chald. part. pah plur. fœm. Dan. II, 22. ἀποκαλύπτει βαθέα καὶ ἀπόκρυφα ſc μέρη, (conf. Sir. XXIII, 26) *revelat profunda & abſcondita.* מצורה arx, munitio, Job. XXXIX, 28. ubi tamen *Bochartus* Hier. P. II. L. I. c. 2. p. 173. pro ἀποκρύφῳ reponendum cenſet ἀποκρήμνῳ, *in rupe præcipita.* סלע Deut XXVII, 15. Pſ. XXVI, 9. עלמה virgo, quæ a virorum aſpectu manſit abſcondita, *Aqv.* Gen. XXIV, 43. צפון reconditum, *Sym.* Pſ. LXXXII, 4. ἀπόκρυφον.

Ἀποκτείνω, occido, interficio, perdo. אכל devoro, conſumo, *Sym.* Job. I, 16. הכה hiph. a נכה percutio, Joſ. VII, 5. המה ſtrepo, Ezech. VII, 16. המית hiph. a מות ſæpius, & ſemel in pih. מחת facio mori, Gen. XVIII, 25. Oſ. II, 3. הצמית hiph. exſcindo, Pſ. C, 10 הרג 2 Par. XXVIII, 9. ἀπεκτείνατε ἐν αὐτοῖς, *occidiſtis illos.* Vid. & Pſalm. LXXII, 35. Sic πατάσσειν eodem modo conſtruitur v. 5. & 17. Pſ. LXXVII, 52 ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, *perdidit grandine vitem illorum* מות morior; Ezech XXXIII, 27. τοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις (ſc ὄντας) θανάτῳ ἀποκτενῶ, *illos, qui in ſpeluncis commorantur, peſte occidam.* Eadem phraſis occurrit Apoc II, 23. ubi *Beza* male pleonasmum ſtatuit. Vide *Vitringam* ad h. l. p. 107. ערף decollo, Eſ. LXVI, 3. *Sym* Exod. XIII, 13. ἀποκτενεῖς. קטל & Chald. ithpah. Pſ. CXXXVIII, 18 Dan. II, 13. רצח Pſ. XCIII, 6. שלח יד mitto manum, Eſth. II, 21.

Ἀποκυλίω, devolvo. גלל Gen XXIX, 3. ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, *devolvebant lapidem ab ore putei.* Vid. ibid. v. 8. 10. & conf. Matth. XXVIII, 2. Mart. XVI, 3

Ἀποκωλύω, prohibeo. הכלים: הכלם hiph. & hoph. igno-

minia afficio, afficior, 1 Reg. XXV, 7. 15. כלא 1 Reg. XXV, 33. מנע 1 Reg. XXV, 34. 3 Reg. XX, 7. Eccleſ. II, 10. עצב dolore afficio, 3 Reg. I, 6. Vid. & 3 Eſdr. II, 28. Sir. VII, 35.

Ἀποκωφόομαι, obmuteſco, obſurdeſco. חרש Mich. VII, 16. נאלם niph. Ezech. III, 26. XXIV, 27.

Ἀπολακτίζω, recalcitro. בעט Deut. XXXII, 15. *Incert.* 1 Reg. II, 28.

Ἀπολαμβάνω, accipio. לקח Num. XXXIV, 14.

Ἀπολάυω, fruor. רוה inebrior, Prov. VII, 18. נשא fero; *Sym.* Eccleſ. V, 18. Vid. & Sap. II, 6.

Ἀπολίγομαι τὴν ψυχὴν, renuncio animæ, repudio animam, i. e. præ vita mortem eligo. שאל את נפש למות peto animam ad moriendum, Jon. IV, 9. καὶ ἀπελίγετο τὴν ψυχὴν αὐτῷ, καὶ ἔλεγε, καλόν μοι ἀποθανεῖν με, ἢ ζῆν, *& mortem præ vita eligebat, dicens, melius mihi mori, quam vivere. Heſychius:* Ἀπολίγειν, ἀπολίγεσθαι, ἀπαυδᾶν. Ἀπολίγειν, ἀπολίγεσθαι, *renunciare.*

Ἀπολείπω, relinquo, deſino, deſiſto. אבר Job. XI, 20. גדע abſcindo, *Incert.* Deut. IV, 2. גרע diminuo, Exod. V, 19. הוהיר hiph. 2 יהר Exod. XII, 10. Lev. XXII, 30. חדל deſino, deſiſto, 2 Par. XVI, 5. ἀπέλιπε τοῦ μηκέτι οἰκοδομεῖν τὴν Ῥαμα, *deſinebat ædificare Ramam.* Prov XIX, 27. υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξαι παιδείαν, *filius, qui deſinit obſervare inſtitutionem.* נשאר niph. reliquus ſum, Exod. XIV, 28. *Heſychius:* Ἀπολείπεται, ἀπομένει. Ἀπολείπεται, *remanet.* עזב Prov. II, 17. IX, 6. Sir. XVII, 19. ἀπόλειπε ἁμαρτίας, *deſiſte a peccato.*

Ἀπόληγμα, terminus. שול fimbria, margo, *Aqv.* Exod. XXVIII, 33.

Ἀπολιθόομαι, ut lapis fio, qv. d. lapideſco, rigeſco, ſeu induror ut lapis. דמם כאבן ſileo ut lapis, Exod. XV, 16. μενείτω βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν, *per potentiam brachii tui fiant ſicut lapides.* טפש obeſor, pingueſio, *Incert.* Pſ. CXVIII, 70. ἀπελιθώθη, *ut lapis factus eſt.*

Ἀπολιμπάνω, derelinquo. שריר reliquum, *Sym.* Job. XX, 21. ἀπελίμπανεν.

Ἀπόλλυμι, ύω, perdo, occido. Ἀπόλλυμαι, pereo, morior. אבר : האביד Kal, pih. & hiph. Deut. XI, 4. ἀπώλεσεν αὐτὰς Κύριος ὁ Θεὸς, *perdidit illos Dominus Deus.* Vid. & Deut. XII, 2. 3. Deut. XXXII, 28. ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλὴν ἐστι.

po-

populus eſt, qui perdidit conſilium. Conf. Sir. XXIX, 17. XLI, 4. 1 Reg. IX, 3. ἀπώλοντο οἱ ὄνοι τῷ Κείς, *perditi erant aſini Cis.* Vid. & v. 20. Pſ. CXVIII, 175 ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, *errabam tanquam ovis perdita.* Ezech. XXXIV, 4. καὶ τὸ ἀπολωλὸς (ſc. πρόβατον) οὐκ ἐζητήσατε, *ovem perditam non quæſiviſtis.* Conf. Luc. XIX, 10. Job. III, 3. ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα, *pereat dies*, τυτέστι, μὴ μνημονευθείη, *hoc eſt, non mentio ejus fiat.* Ita *Severus* in Caten. p. 116. Abd. v. 8. ἀπολῶ τοὺς σοφοὺς ἐκ τῆς Ἰδουμαίας, *auferam ſapientes ex Idumea. Heſychius*: Ἀπολῶ, ἀπολέσω, ἀφανίσω. Ἀπολῶ, *perdam, auferam.* Vid. & Mich. V, 10. Soph. II, 5. 13. אביר fortis, robuſtus, Eſ. XLVI, 12. איר exitium, Prov. XVII, 5. אסף congrego, Eſ. XXXIV, 29. ארב inſidior, Prov. XXIII, 28. בלע pih. abſorbeo, Job. II, 3. גוע exſpiro, Num. XX, 3. Job. III, 11. דבר pih. dico, it. perdo, 2 Par. XXII, 10. דחה depello, Eſ. XI, 12. הובר Chald. aph. ab אבר Dan. II, 12. הום turbo, Deut. VII, 23. הוריש hiph. a ירש poſſeſſione expello, Num. XXXII, 39. Joſ. XVI, 10. הושיע hiph. a ישע ſalvo, Job. V, 15. החרים hiph. perditioni devoveo, Eſ. XXXIV, 2. XXXVII, 11. הכה hiph. a נכה percutio, Ezech. XXXIX, 3. הכרית: נכרת hiph. & niph. exſcindo, or, Exod. XXX, 38. Lev. XVII, 10. הכת hoph. a כתת contundor, Eſ. XXIV, 12. הרג occido, Eſth. IX, 11. ἐπιδόθη δὲ ὁ ἀριθμὸς τῷ βασιλεῖ τῶν ἀπολωλότων, *tradebatur autem numerus occiſorum regi.* Eſth. IX, 16. ἀπώλισαν γὰρ αὐτῶν μυρίους πεντακισχυλίους, *occidebant enim illorum quindecim millia.* Conf. 1 Macc. II, 37. & Matth. XXVI, 52. *Heſychius*: Ἀπολλύει, λυπεῖ, φονεύει. Ἀπολλύει, *dolet, occidit.* Sic enim pro Ἀπολλύει bene legendum cenſet *Hil.* הרג occiſio, Eſ. XXX, 25. נבת: השבית hiph. & niph. ceſſare facio, ceſſo, Lev. XXVI, 9. Ez. XXX, 18. השם hiph. a שמם deſolo, Ezech. XXX, 12. נשמד: השמיד hiph. & niph. Deut. IV, 26. Jer. XLVIII, 42. חרם anathema, Eſ. XLIII, 28. כלה: כלה Kal & pih. conſumo, or, Job. VII, 9 ἀπόλωλε δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι, *periit autem ſpe vana.* Job. IX, 22. לקח accipio, Jer. XLIV, 12. מות morior, Job. IV, 21. ἀπώλοντο, *mortui ſunt.* Vid. & Prov. XIX, 6 & con'. Joh. III, 15. 16. XVIII, 24. *Heſychius*: Ἀπολίσθαι, ἀποθανεῖν. Ἀπολίσθαι, *mori.* מתים mortales, Pſ. XVI, 15. Ἀπολλύων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτὰς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, *perdens de terra divide illos in vita illorum.* Ita enim ex *Theodoreto* & *Suida* pro ἀπ' ὀλίγων, quod in ed. *Wechel.* legitur, reponendum eſſe cenſet *Cl. Kuſterus* not. ad *Suid.* v. Ἀπολλύων Et certe alios etiam ἀπολλύων olim legiſſe, patet ex *Scholiis* ad Pſ. l. c. Sed *Theodoretum* ἀπολύων potius legiſſe, apparet ex explicatione ejus, qua verbum illud interpretatur παραπέμπων εἰς θάνατον, *transmittens ad mortem.* Hæc enim ma-

gis τῷ ἀπολύω, quam ἀπολλύω convenit. Sicut & in *Rom.* LXX. Intt. & *Aldina* editione *Suidæ*, qui *Theodoretum* ad Pſalm. l. c. ſecutus eſt, ἀπολύω legitur. נבל pih. vilipendo, Jer. XIV, 21. נדח depello, Eſ. XXVII, 13. Jer. XXVII, 15. נכח niph. exſcindor, Job. IV, 7. ὀλόριζοι ἀπωλοντο, *funditus exſciſi ſunt.* נכשל niph. impingo, Jer. VI, 15. נירר niph. deſum, Eſ. XXXIV, 16. נעכר niph. turbor, Prov. XV, 7. נספה : ספה Kal & niph. conſumo, or. Prov. XIII, 24. עברה excandeſcentia, Prov. XI, 23. עלה בהוא aſcendo in inane, i. e. abeo in nihilum, Job. VI, 18. עשה facio, Gen. XVIII, 29. 30. עשה נבלה facio ſecundum ſtultitiam, Job. XLII 8. פרץ irrumpo, Exod. XIX, 24. קיר atratus ſum, Job. V, 11. שבר confringo Eſ. XIV, 25. שרר Kal. & pyh. devaſto, or, Eſ. XV, 1. XXIII, 14. שרה nato, Pſ. XXV, 11. שהת : השחית pih. & hiph. corrumpo, Gen. XVIII, 28. Ez. XXX, 11. שחת בלי fovea conſumtionis, Eſ. XXXVIII, 17. שכלים plur. orbitates, Eſ. XLIX, 20. שלט dominor, Eſth. IX, 2. תמם conſumor, Eſ. XVI, 4.

Vide alibi ἐκ ῥιζῶν ἀπόλλυμι.

Ἀπολογέομαι, defendo ſermone, pro defenſione mei vel alterius loquor. הריב hiph. a רוב litigo, cauſam dico, Jer. XII, 1. נצר part. cuſtos, Jer. XXXI, 6. Vid. & 2 Macc. XIII, 26.

Ἀπολόγημα, cauſæ defenſio. ריב lis, Jer. XX, 12. πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὰ ἀπολογήματά μου, *a te abſcondidi defenſiones meas.*

Ἀπολογία, idem, Sap. VI, 10.

Ἀπόλοιπος, reliquus, reſiduus. Hinc τὸ ἀπόλοιπον, τὰ ἀπόλοιπα ſc. μέρη, reliqua, reliquæ ſc. partes. Sic loca quædam in templo Ezechielis deſignantur אתיק periſtylium, Gall. *galerie*, Ezech. XLI, 15. גזרה ſeptum, q. d. deciſum, Ezech. XLI, 12. 13. XLII, 1. 10. מגרש area, locus liber & vacuus, q. d. relictum, Ezech. XLI, 11.

Ἀπολούομαι, lavo me, abluo me. התרחץ hitph. Job IX, 30. תקדש hitph. a קדש ſanctificor, *Aqv.* 2 Reg. XI, 4. ἀπολελυμένη, *abluta.* רחץ *Al* Prov. XXX, 12. ἀπὸ ῥύπου οὐκ ἀπελούσατο, *a ſordibus non abluit ſe.*

Ἀπολυτρόω, redimo. גאל Soph. III, 3. פרה Exod. XXI, 8.

Ἀπολύω, ύομαι, abſolvo, libero, ſolvo, dimitto diſcedo, morior. גוע exſpiro, Num. XX, 29. εἶδε πᾶσα ἡ συναγωγὴ, ὅτι ἀπελύθη Ἀαρὼν, *videbat totus cœtus, quod mortuus eſt Aaron.* Ita & Job. III, 6. ἐπίταξον ἀναλαβεῖν τὸ πνεῦμά

μά μκ, ὅπως ἀπολυθῶ, καὶ γίνωμαι γῆ, *præcipe, ut recipiatur ſpiritus meus, quo moriar & fiam terra.* Græcis autem hic ſubintelligitur vel ἀπὸ τῆς γῆς, vel ἐκ τῦ ζῆν, vel ἐκ τῶν τῦ σώματος δισμῶν, vel ſimile quid. Hæc enim alias verbo illi addi ſolent. Ita Tob. III, 13. εἶπον, ἀπολύσαι μι ἀπὸ τῆς γῆς, *dic, ut dimittar ex terra*, i. e. ut moriar. 2 Macc. VII, 9. ἐκ τῦ παρόντος ἡμᾶς ζῆν ἀπολύεις, *ex præſenti vita nos dimittis.* Sic & ἀπολύειν τῦ ζῆν, & ἐκ τῶν τῦ σώματος δισμῶν dixit *Ælianus* V. H. L. 13. c. 20. & L. 5. c 6. Conf. *Cl. Elsnernm* ad Luc. II, 29. & alios, quod ad h. l. laudat *B. Wolfius.* גרש expello, Pſ. XXXIII, 1. הלך eo, ambulo, Gen. XV, 2. מתים mortales, *Al.* Pſalm. XVI, 15. ἀπολύων. Vide quæ notavi in Ἀπόλλυω. נער excutio, *Sym.* Eſ. LII, 2. ἀπόλυσαι, *ſolve.* שוב revertor. Exod. XXXIII, 11. Suſan. v. 52. ἀπολύων τὰς αἰτίας, *reos abſolvens.* 2 Macc. IV, 47. καὶ τὸν μὲν τῆς ὅλης κακίας αἴτιον Μενέλαον ἀπέλυσε τῶν κατηγορημάτων, τοῖς δὲ ταλαιπώροις, οἵτινες εἰ καὶ ἐπὶ Σκυθῶν ἔλεγον, ἀπελύθησαν ἂν ἀκατάγνωστοι, τούτοις θάνατον ἐπέκρινε, & *Menelaum quidem omnis malitiæ reum criminibus abſolvit; miſeros autem, qui ſi vel apud Scythas cauſam dixiſſent, tanquam innocentes abſoluti eſſent, ad mortem condemnavit.* Ita & Act. III, 13. κρίναντος ἐκείνε ἀπολύειν ſc. δεῖν. *cum judicaſſet* (Pilatus) *ſe oportere illum abſolvere.* 2 Macc. VI, 22 ἵνα τοῦτο πράξας ἀπαλυθῇ τῦ θανάτυ, *ut hoc faciens morte liberaretur.* Vid. & v. 30. Sic & Luc. XIII, 13. ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας, *infirmitate liberata es.* 2 Macc. XII, 46. τῆς ἁμαρτίας ἀπολυθῆναι, *ut peccato ſolverentur.* נער excutio, *Sym.* Eſ. LII, 2. ἀπόλυσαι, *ſolve.*

Τράγος ἀπολελυμένος, hircus dimiſſus. עזאזל *Aqv.* Lev. XVI, 8.

Ἀπομαρτυρέω, atteſtor, 2 Macc. XII, 30.

Ἀπομάχομαι, pugno, depugno. 2 Macc. XII, 27. ἀπεμάχοντο ἐρρώσως, *pugnabant fortiter.*

Ἀπομέμφομαι, accuſo. שור contemplor, Job. XXXIII, 27. τότε ἀπομέμψεται ἄνθρωπος, *tunc accuſabit homo.*

Ἀπομερίζω, attribuo. 2 Macc. XV, 2.

Ἀπομιτρόω, mitra nudo. *Incert.* Lev. XXI, 10. ἐκ ἀπομιτρώσει, *non nudabit mitra.*

Ἀπόμοιρα, pars, portio. שנה erro, *Al.* Ezech. XLV, 20. *Heſychius:* Ἀπόμοιρα, μοῖρις. Ἀπόμοιρα, *portio.*

Ἀπομοχθέω, fatigo. הלאה hiph. a לאה *Aqv.* Eſ. VII, 13. μήτι ὀλίγον ἀπομοχθῆν ἄνδρας; Ita *Druſius* verba exhibet, ſed

rectius apud *Euſebium* Dem. Ev. L. VI. p. 195. *μήτι ὀλίγον ἀπὸ ὑμῶν μοχθῶν ἄνδρας; num parum a vobis, ut fatigatis homines.*

Ἀποναρκάω, obtorpeo. נלאה niph. fatigatus ſum, *Sym.* Prov. XXVI. 15. *ἀπενάρκησεν, obtorpuit.* פגר pih. defectus ſum viribus, *Theod.* 1 Reg. XXX, 10. *ἀπεναρκήσαν, obtorpuerunt.*

Ἀποτίμω, diſtribuo, impertior. חלק Deut. IV, 19. *ἃ ἀπέτιμε Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, quæ impertitus eſt Dominus Deus tuus omnibus gentibus.* Gloſſ. in Octat. Ἀπέτιμεν, *ἀπεκλήρωσεν, διένειμεν.* Ἀπέτιμεν, *ſorte diſtribuit, diviſit.* Sic & *Heſychius*: Ἀπέτιμεν, *ἀπεκλήρωσεν.* Idem: Ἀποτίμει, *παρέχει, δίδωσιν.* Ἀποτίμει, *præbet, dat.*

Ἀποτίνω, abnuo, renuo, it. me averto, deflecto, abſcedo. חמק ſubduco me, *Sym.* Cant. V, 9. *ἀποτίνασε.* סור recedo, *Sym.* Pſ. CXXXVIII, 19. *ἄνδρες μιαιφόνοι ἀποτίνασθε ἀπ' ἐμοῦ, viri homicidæ, abſcedite a me.* Suidas: Ἀποτίνειν, *ἐκκλίνειν, τρέπεσθαι.* Ἀποτίνειν, *declinare, pedem referre.*

Ἀποτίνω *ἀποκλαιόμενος*, abnuo plorans. נכר niph. alium me ſimulo, Prov. XXVI, 24.

Ἀποτίφλω, abluo. מחה abſtergo, Prov. XXX, 20. רחץ Prov. XXX, 12. שטף immergo, 3 Reg. XXII, 38.

Ἀποτίομαι, deſpero, amens fio, mente alienor ab aliquo, deſciſco. פחוים plur. inſtabiles, leves, *Sym* Jud. IX, 4. *ἀποτιομένους, deſperatos.* 3 Eſdr. IV, 26. *πολλοὶ ἀποτιόθησαν ταῖς ἰδίαις διανοίαις διὰ τὰς γυναῖκας, multi mente capti ſunt propter mulieres.* 2 Macc. XIII, 23. *ἀποτιοῦσθαι τὸν Φίλιππον, deſciviſſe Philippum.*

Ἀπότοια, amentia. Sir. XXII, 14. 2 Macc. VI, 29.

Ἀποξενόω, *μαι*, exulem facio, exul fio, alium me ſimulo. נדד vagor, Prov. XXVII, 8. התנכר hitph. alium me ſimulo, 3 Reg. XIV, 6. *καὶ αὕτη ἀπεξενοῦτο, & illa aliam ſe ſimulabat.*

Ἀποξηράινω, exſicco, arefacio. הוביש hiph. a יבש Joſ. IV, 23. V, 1. גמל ſuccidor, Pſ. XXXVI, 2.

Ἀποξύω, abrado. הקצה hiph. Lev. XIV, 41. 43.

Ἀποπαρθενόω, vitio, virginem ſtupro. Sir. XX, 3.

Ἀποπατέω, calco. דרך calcans, *Al* Eſ. LXIII, 2. *ἀποπατοῦντες.*

Ἀποπαύω, ceſſare facio. השבת hiph. *Sym.* Pſ. LXXXVIII, 45. *ἀπέπαυσας, ceſſare feciſti.*

Ἀπο-

Ἀποπειράσμαι, tento, decipio. פתה pih. decipio, pellicio, Prov. XVI, 29. ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων, *vir legum transgreſſor decipit etiam amicos.*

Ἀποπεμπάζω, quintam partem accipio, & ſolvo. חמש pih. Gen. XLI, 34. חמש quinta pars, Gen. XLVII, 26.

Ἀποπέμπω, dimitto. *Sym.* Jud. III, 20.

Ἀποπετάζω, abduco, retego. הפרי hiph. *Aqv* Exod. V, 4. ἀποπετάζετε.

Ἀποπηδάω, deſilio, reſilio, deficio. נדד evagor, Oſ. VII, 13. ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμοῦ, *defecerunt a me.* Eleganter ἀποπηδᾶν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ dicitur *a Deo deficere.* Uſurpant hanc phraſin Græci de Philoſophorum diſcipulis, qui a præceptoribus ſuis deflectunt. Sic de Alcibiade & Critia, Socratis diſcipulis, ἀποπηδήσαιτε Σωκράτους, dixit *Xenophon* de Dictis & Fact. Socr. Lib. I. Vide *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. cap. 3. עלה aſcendo, Ezech. XIX, 3.

Ἀποπιάζω, comprimo, exprimo. זור in Kal, Jud. VI, 38. ἀπιπίκεν τὸν πόκον, *exprimebat vellus.*

Ἀποπίπτω, decido. חלץ pih. eripio, libero, Pſ. VII, 4. לקט ſpicilegium, Lev. XIX, 9. XXIII, 22. מול ſuccido, pih. a מול Pſ. LXXXIX, 6. נבל Eſ. XXXVI, 2. הפל: נפל Kal & hiph. Job. XXIX, 24. φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπέπιπτεν, *lumen vultus mei non decidit*, i. e. lumen vultus mei non obfuſcatum eſt. Sic etiam verba Matth. XXIV, 29. καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, *& ſtellæ cadent de cœlo*, non de lapſu proprie dicto, ſed ſplendoris defectu non immerito accipiuntur. Conf. *Wolfium* ad h. l. p. 350. Pſ. V, 12.

Αὐτομάτως ἀποπίπτω, ſponte decido. נמל ſuccidor, Job. XXIV, 24.

Ἀποπλανάω, aberrare facio, ſeduco. הדיח hiph. a נדח impello, 2 Par. XXI, 11. ἀπεπλάνησε τὸν Ἰούδαν, *ſeduxit Judam.* השה hiph. a נטה inclino, Prov. VII, 21. שובב pih. a שוב reverti facio, Jer. L, 6. Vid. & Sir. IV, 22. XIII, 8. 11.

Ἀποπλάνησις, aberratio. שרות ſpeculatio, Deut. XXIX, 9.

Ἀποπλύνω, abluo. כבס pih. Jer. II, 22. IV, 14. שמף immergendo abluo, *Al.* Ezech. XVI, 9.

Ἀποπνίγω, ſuffoco. Tob. III, 9.

Ἀποπτύομαι, amoveo, rejicio, repello. הפר hiph. a פור irritum facio, Job XV, 4. ἢ καὶ σὺ ἀπέπτυσας φόβον; *nonne & tu repuliſti timorem?* Vid. & Job. XL, 3. מאס ſperno, reſpuo, Job. VIII, 20. ὁ δὲ Κύριος ὃς μὴ ἀποπτύσηται τὸν

τὸν ἄκακον, *Deus vero nunquam rejiciet pium.* Vid. & Job. XIX. 18.

Μὴ ἀποποιέομαι, non recipio. כסף appeto, expeto, Job. XIV, 15.

Ἀποπομπαῖος, emissarius. עזאזל sic vocatur hircus emissus in desertum. Lev. XVI, 8. 9. Conf. *Bochartum* Hier. P. I. L. 2. c. 55. p. 651. & Auctores citatos *Vossio* in not. ad *Barnab.* Epist. p 316. nec non *Suicerum* in Thes. *Hesychio* Ἀποπομπαῖος (sic enim legend. pro Ἀποπεμπαῖος) est ὁ ἀποστραφεὶς, ἄπρακτος καὶ ὁ κεκαθαρμένος, *aversus, nihil agens. & purgatus.* Idem: Ἀποπομπεῖν interpretatur τὸ ἀποπέμψασθαι, καὶ ἀποκαθήρασθαι, *emitti & lustrari.*

Ἀποπομπὴ, emissio. עזאזל Lev. XVI, 10.

Ἀποπρατίζομαι, vendo, Tob. I, 7. ἀπεπρατιζόμην, *vendebam.*

Ἀπόπτωμα, lapsus, delapsio. נבל decido, *Aqv. Sym.* Es. XXXIV, 4. ἀπόπτωμα. נבלה stultitia, *Al.* Jud. XX, 6.

Ἀποργίζομαι, irascor. 2 Macc. V, 17.

Ἀπορέω, ομαι, deficio, egeo, indigeo, hæsito, anxius sum, impotens sum. דוי languidus, Jer. VIII, 18. μετ' ὀδύνης καρδίας ὑμῶν ἀπορουμένης, *cum dolore cordis vestri deficientis.* חסר Prov. XXXI, 11. ἡ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει, *tali bona spolia non deerunt.* Conf Sir. X, 30. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀπορῶ, λείπομαι. Ἀπορῶ, *destituor.* יצר angor. Gen. XXXII, 7. ἐφοβήθη δὲ Ἰακὼβ σφόδρα, καὶ ἠπορεῖτο. *pertimescebat autem Jacob valde, & anxius haerebat.* Ita & *Theod.* 1 Reg. XXX, 6. *Hesychius:* Ἠπορεῖτο. ἠμηχάνει. Ἠπορεῖτο, *anxius hærebat.* Conf. 2 Cor. IV, 8. & ad h. l. *Wolfium* p. 595. מוך tenuis sum, ἀπορηθεῖς ὁ ἀδελφός σου, *frater tuus ad inopiam redactus.* מעוף obscuratus, Es. VIII, 22. οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν ἕως καιροῦ, *non deficiet, qui est in angustia, usque ad tempus. Hesychius:* Οὐκ ἀπορηθήσεται, οὐ χρήσει. (Sic enim scribendum videtur *Cl. Valckenaer* in Gloss. Sacr. ex *Hesych.* p. 29.) Οὐκ ἀπορηθήσεται, *non egebit.* עלף pyh. Es. LI, 20. οἱ υἱοί σου οἱ ἀπορούμενοι, *filii tui egentes. Hesychius:* Ἀπορούμενοι, πενόμενοι, Ἀπορούμενοι, *egentes.* Conf. *Ælianum* Var. XXIII, 24. רוש pauperor, *Sym.* Prov. XX, 13. ἀπορηθῆς, *egeas.* שום pono, *Sym.* Cant. VI, 11. ἠπορησέ με, *dubium & anxium me fecit.* כול orbatus, Os. XIII, 8. ὡς ἄρκτος ἀπορουμένη, *ut ursa indigens cibo.* Sap XI, 18. οὐ γὰρ ἠπόρει ἡ παντοδύναμός σου χείρ, *non enim impotens erat omnipotens manus tua.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἠπόροι, ἠμηχάνει. Ἠπόροι, *impotens erat.* Ita & *Phavorinus,*

mus, nisi quod pro ἠμηχάνει vitiose habent ἐμηχάνει. Sir. XVIII, 6. τότε ἀπορηθήσεται, *tum hæsitabit.* 1 Macc. III, 31. καὶ ἠπορεῖτο τῇ ψυχῇ αὐτοῦ σφόδρα, *& animo suo valde frangebatur.* 2 Macc. VIII, 20. τῶν Μακεδόνων ἀπορημένων, *Macedonibus hæsitantibus.* Conf. Act. XXV, 20. Ceterum apud *Hesychium* Ἀπορεῖ etiam exponitur ἀθυμονεῖ, ἀγωνιᾷ, *infeliciter agit, anxius est.*

Ἀπόρησις, locus, ad quem non datur transitus, quo aliquis ire non potest. גבה altus, *Sym.* Job. XI, 8. ἀπορήσεις πῶς αν ἵφικοιο; *quomodo pervenies ad loca, ad quæ transitus non datur?*

Ἀπορία, egestas, it. inopia consilii. בהלה terror, turbatio, Lev. XXVI, 16. מארה maledictio, Prov. XXVIII, 27. עריפים ruinæ, Es. V, 30. קרר atratus incedo, Jer. VIII, 21. ἐν ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὠδῖνες, ὡς τικτούσης, *in anxietate, vel consilii inopia tenuerunt me dolores tanquam parturientis.* Sic passim etiam apud *Herodotum.* Vide quæ ex illo *Raphelius* notat ad Luc. XXI, 25. p. 269. *Hesychius*: Ἀπορίαι, ἀγνωσίαι. Ἀπορία, *ignoratio* sc. quid agendum sit. שחפת tabes, Deut. XXVIII, 22. πατάξαι σε Κύριος ἀπορίᾳ, *percutiat te Dominus egestate.* Conf. Sir. IV, 2. & *Ælianum* Var. XIII, 26.

Ἄπορος, pauper, egenus. רש *Aqv.* 1 Reg. XVIII, 23. *Aqv. Theod.* Prov. XXVIII, 3. Conf. *Ælianum* Var. XII, 43. *Hesychius*: Ἄπορος, ἐνδεής. Ἄπορος, *indigens.*

Ἄπορον sc. πρᾶγμα, res impedita & perplexa, & e qua nos extricare non possumus. הבל vanitas, *Sym.* Eccles. VIII, 14. Vide *Drusium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 1073.

Ἀπόῤῥυσις, defluxus. נבלה stultitia, flagitium. *Aqv.* 1 Reg. XXV, 25. Deut. XXII, 21.

Ἀποῤῥέω, effluo, defluo. נבל stultus, *Aqv.* Job. II, 10. ἀποῤῥυσῶν. Prov. XVII, 22. ἀποῤῥέοντι. *Aqv.* Es. XXXIV, 4.

Ἀποῤῥήγνυμι, abrumpo, disrumpo. חלם revalesco, Job. XXXIX, 4. נתק Eccles. IV, 12. קרע Lev. XIII, 56.

Ἀποῤῥήσσω, abrumpo, disrumpo, frango. בקע perrumpo, *Sym.* Es. LIX, 5. ἀποῤῥαγὲν, *abruptum.* Vid. & Ps. XXXIV, 16.

Ἀπόῤῥητος, non dicendus, tacendus, arcanus. סור arcanum consilium, *Sym.* Prov. XI, 13. & *Aqv.* Ps. XXIV, 15. ἀπείῤῥητον. Vid. & *Aqv.* Job. XV, 8. Jer. XXIII, 18. חעלמה absconditum, *Aqv.* Job. XI, 6. ἀπόῤῥητα σοφίας, *arcanæ sapientiæ.* Lex. vet. Ἀπόῤῥητος, *arcanus.* Idem: Ἀπόῤῥητον, *penetrale, secretum, secretarium, arcanum mandatum.*

Ἀποῤῥίπτω, abjicio, projicio, ejicio. גרע exſcindo, ſuccido, Zach. XI, 10. 14. גרש expello, Mich. II, 9. ἀποῤῥιφήσονται ἐκ τῶν οἰκιῶν, *ejicientur ex ædibus.* רכם : הרם Kal & niph. ſileo, ſilere facio, Jer. VIII, 14. הטיל hiph. a טול Jer. XVI, 12. XXII, 26. הפיל hiph. a נפל cadere facio, Joſ. XXIII, 4. Jer. XV, 8. השליך hiph. a שלך Exod. XXII, 31. 4 Reg. XIII. 22. Jon. II, 4. & alibi. מאס ſperno, *Aqv.* Pſ. XXXV, 4. ἀπέῤῥιψε. מוגג pih. a מוג facio liqueſcere, diſſolvo, Job. XXX, 22. נבל cado, decido, 2 Reg. XXII, 46. נגרז niph. a גרז ſuccidor, Pſ. XXX, 22. נרם niph. a רמם exſcindor, Jer. LI, 6. נרמה niph. a רמה idem, Jer. XLVII, 5. Oſ. X, 7. שלח pih. dimitto, 3 Reg. IX, 7.

Ἀπεῤῥιμμένος, abjectus. פרזות plur. pagi, Ezech. XXXVIII, 11. ἐπὶ γῆν ἀπεῤῥιμμένην, *ad terram abjectam.* שפל demiſſus, humilis, Mal. II, 9.

Ἀπόῤῥοια, effluxus, defluxus. בזק fulgur, *Incert.* Ezech. I, 14 Sap. VII, 25. *Heſychius*: Ἀπόῤῥοια, σαλαγμός. Ἀπόῤῥοια, *defluxus.*

Ἀποῤῥυέω, effluo, defluo, fugio. מצה exprimo, exſugo, Jud. VI, 38. נבל cado, decido, Pſalm. I, 3. τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται, *folium ejus non decidet. Suidas*: Οὐκ ἀποῤῥυήσεται, οὐκ ἀποπεσεῖται, *non decidet* Apud *Heſychium* exponitur οὐ καταλήξεται, pro quo tamen *Ed. Bernardus* bene legit οὐ καταπεσεῖται, *non decidet.* נתר ſubſilio, Job. XXXVII, 1. 1 Macc. IX, 7. ὅτι ἀπῤῥύη ἡ παρεμβόλη αὐτοῦ, *quod fugerent caſtra ipſius.* Vid. & v. 9.

Ἀποῤῥύω. fluo. מצה exprimo, *Incert.* Jud. VI, 38.

Ἀποῤῥωγάς, abrupta, ſeu divulſa, 2 Macc. XIV, 46. ἐπί τινος πέτρας ἀποῤῥωγάδος, *ſuper aliqua petra praerupta. Heſychius*: Ἀποῤῥῶγις, αἱ ἀνίσχουσαι πέτραι. Ἀποῤῥῶγις, *prominentes petræ.*

Ἀπορύσσω, effodio. חפר *Sym.* Pſ. LXX, 24. ἀπωρύγησαν, *effoſſi ſunt.* התגודד caeſuram mihi incudo, incido me, *Incert.* Jer. XVI, 6. ἀπορυγήσονται.

Ἀποσάσσω, onus depono, qv. d. deonero. פתח aperio, ſolvo, Gen. XXIV, 32. ἀπέσαξε καμήλους, *tollebat ſtrata camelorum. Heſychius*: Ἀπέσαξεν, ἔστρωσεν, ἀπέστρωσεν. Ἀπέσαξεν, *ſternebat, deſternebat.* Vulgo perperam ibi legitur ἔστρωσεν, ἀπέστρωσεν. Conf. Ἀποστρωνύω.

Ἀποσβέννυμι, extinguo. דעך *Aqv. Sym.* Pſ. CXVII, 12. כוה paſſ. Prov. XXXI, 18. *Sym.* Prov. XXVI, 20. Vid. & Sir. III, 29. XLIII, 26.

Ἀπο-

Ἀποσείω, excutio, ejicio. נער Eſ. XXXIII, 15. τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ δώρων, *manus ſuas excutiens a donis.*

Ἀποσήρωτον, menſura. משורה *Al* 1 Par. XXIII, 27.

Ἀποσιωπάω, taceo. החריש hiph. Jer. XXXVIII, 27. *Sym.* Pſ. XXXI, 3. הצמית hiph. diſperdo, Pſ. LIII, 5. ἀποσιώπησον.

Ἀποσκαρίζω, palpito. נרדם niph. profunde ſopior, Jud. IV, 21.

Ἀποσκιδάζω, diſſipo. נפרץ hiph. nudus fio, *Aqv.* Prov. XXIX, 8. ἀποσκιδασθήσεται.

Ἀποσκιπάζω, retego. סכך Thren. III, 42 ἀπεσκίπασας, *retexiſti.* Rectius *al.* ἐπεσκίπασας, *operuiſti.*

Ἀποσκέπτομαι, deſideror in luſtratione. פקד viſito, luſtro, deſidero. *Al.* 2 Reg. II, 30. καὶ ἀπεσκέπησαν τῶν παίδων Δαυὶδ ἐννακαίδεκα ἄνδρες, *& in recenſione deſiderabantur ex ſervis Davidis novendecim viri.*

Ἀποσκευάζω, vaſa colligo, evacuo. פנה pih. amoveo, Lev. XIV, 36. ἀποσκευάσαι τὴν οἰκίαν, *evacuare domum*, *Sym.* Pſ. LXXIX, 10. ἀπεσκεύασας, *amoviſti.* Ἀποσκευάζομαι, evacuo me, alvum exonero. Vid. Παρασκευάζω.

Ἀποσκευὴ, apparatus, ſupellex, facultates, it. minor familia, liberi. טף minor familia, liberi, Gen XXXIV, 28. καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἠχμαλώτευσαν, *& omnem minorem familiam illorum, & uxores in captivitatem ducebant.* Gen. XLIII, 8. μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡμεῖς, καὶ σὺ, καὶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν, *ne moriamur & nos, & tu, & minor familia noſtra.* Vid. & Exod. X, 24. XII, 37. Num. XXXII, 16. 17. Deut. XX, 14. Joſ. I, 13. Alias ἀποσκευὴ eodem ſenſu uſurpatur. Vid. ſupra. מקנה facultates, pecus, 1 Par. V, 21. 2 Par. XXXII, 19 עבדה opus, *Al.* Exod. XXXIX, 43. רכוש ſubſtantia, facultates. Gen. XIV, 12. XXXI, 18. Eſdr. I, 4. 6. 1 Macc. V, 13 καὶ ἠχμαλωτισαν τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ τὴν ἀποσκευὴν, *& abduxerunt uxores eorum & liberos, & facultates.* Conf. 1 Macc. V, 45. 2 Macc. XII, 21. 1 Macc. IX, 39. καὶ ἰδοὺ ὄχλος καὶ ἀποσκευὴ πολλὴ, *ecce turba, & apparatus magnus.*

Ἀποσκηνόω, tentorium moveo. אהל Gen. XIII, 18.

Ἀποσκληρύνω, induro, duriter tracto. רקשׁח hiph. Job. XXXIX, 16. ἀποσκληρύνει τὰ τέκνα αὐτῆς, *duriter tractat pullos ſuos.* Conf. *Bocharti* Hier. P. 2. L. 2. c. 17. p. 254.

Ἀποσκολοπίζω, palos & virgulta e medio tollo, viam paro. כלה prosterno, *Aqv.* Psalm. CXVIII, 118. ἀπεσκολόπισας πάντας τὰς ἀποστρεφομένους ἀπὸ ἀκριβασμῶν, *tanquam ut palos e medio sustulisti omnes, qui avertunt se a statuto.* סלל aggero, *Aqv.* Psalm LXVII, 4. ἀποσκολοπίσατε. *Drusius* in Fragm. Vet. Int Gr p. 961. interpretatur, *palos figite.* Sed rectius *Cl Montfauconus*, *virgulta evellite, ut viam paretis.*

Ἀποσκοπεύω, respicio צפה pih. speculor, observo, Hab. II, 1. Vid. & Judith X, 11.

Ἀποσκοπεύων ἀποσκοπεύω, respiciens respicio. בצפיה צפה in speculatione speculor, Thren. IV, 17.

Ἀποσκοπέω, observo. עמר 1 Par. XII, 29.

Ἀποσκορακίζω, ad corvos amando, in malam rem abire jubeo, execror, maledico, damno, rejicio repudio גער increpo, objurgo, Es. XVII, 13. καὶ ἀποσκορακιεῖ αὐτὸς, καὶ πόρρω αὐτὸς διώξεται, *damnabit illos, & longe illos persequetur* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀποσκορακίζει, (MS. vitiose Ἀποσκορακιεῖ) ὑβρίζει, ἐξευτελίζει, ἐξουθενεῖ. Ἀποσκορακίζει, *contumeliose tractat, pro nihilo habet, abjicit.* Idem: Ἀποσκορακιεῖ, ὑβρίσει. Ἀποσκορακιεῖ, *contumeliose tractabit. Suidas:* Ἀποσκορακίζει, ἐυτελίζει, ἐξορίζει. διώκει. Ἀποσκορακίζει, *floccipendit, exterminat, persequitur.* עזב desero, dimitto, Ps. XXVI, 15. μὴ ἀποσκορακίσῃς με, *ne rejicias me. Hesychius:* Μὴ ἀποσκορακίσῃς με, μὴ ἀποδιώξῃς με, μὸ ἀποδοκιμάξῃς με. Μὴ ἀποσκορακίσῃς με, *ne persequaris me, ne rejicias me.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μὴ ἀποσκορακίσῃς με, μὴ ἀποδιώξῃς με, μὴ ἐξορίσῃς με. Μὴ ἀποσκορακίσῃς με, *ne persequaris me, ne extermines me. Suidas:* Μὴ ἀποσκορακίσῃς με, μὴ ἐκδιώξῃς με, μὴ εἰς κόρακας ἐκβάλῃς. Μὴ ἀποσκορακίσῃς με. *Ne persequaris me. Ne ad corvos ejicias me.* Ubi *Cl. Kusterus* hæc *Theodoreti* verba ad Ps. l. c. adnotat: Τὸ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, μὴ ἀποῤῥίψῃς με, εἶπον οἱ ἄλλοι ἑρμηνευταί. Ἀπὸ δὲ τῆς ἔξωθεν παιδείας οἱ Ἑβδομήκοντα τοῦτο τὸ ὄνομα πεποιήκασι. Τὸ γὰρ εἰς κόρακας, ὕβρις τις ἦν παρὰ τοῖς πάλαι ἀπό τινος μυθου γεγενημένη. *Illud, μη αποσκορακισῃς με, alii interpretes reddiderunt* μὴ ἀποῤῥίψῃς με, ne rejicias me. *Ab extranea vero disciplina* LXX. *nomen illud composuerunt.* Scholion vero ad Psalm. l. c. vocem ἀποσκορακίζειν metaphorice usurpatam docet ἀπὸ τῆς σκορίας, ἥτις ὡς περίττωμα σιδήρου ἄχρηστον ἀποπίπτει, *a scoria, quæ tanquam excrementum ferri inutile rejicitur.* Sed prior etymologia videtur præferenda. Conf. *Erasmum* Adag. Chil. 2. cent. 1. n. 96. *Pearsonum* Præfat. in LXX Int. Verbo etiam alias Græci usi sunt. *Heliodorus* Lib. II. p. 120. ἴρωτας δὲ καὶ Ἀφροδίτην καὶ πάντα γαμήλιον

Δια-

θίασον ἀποσκορακίζουσα, *amores autem & venerem, & omnem nuptialem pompam damnans. Alciphron.* Lib. I. Ep. 38. p. 176. τὸν Αἰγύπλιον ἔμπορον ὡς ἀπισκοράκισεν, *Aegyptium illum mercatorem ut rejecit.* Conf. *Bergleri* not. ad h. l. *Etymologus*: Ἀπισκοράκισεν, ἀντὶ τῦ ἀπεκρύσατο, καὶ μετὰ μίσους ἐξέβαλεν. Ἀπισκοράκισεν, *rejecit, & cum odio ejecit.* Vid. & 1 Macc. XI, 55.

Ἀποσκορακισμὸς, contumelioſa rejectio, quaſi ablegatio ad corvos. גערה increpatio, objurgatio, Eſ. LXVI, 15. *Heſychius*: Ἀποσκορακισμὸς, ἐξουδένωσις. Ἀποσκορακισμὸς, *contemtus.* Vid. infra Σκορακισμός.

Ἀποσκορπίζω, diſpergo, diſſipo. 1 Macc. XI, 55.

Ἀποσοβίω, abigo, repello. החריד hiph. deterreo, Deut. XXVIII, 26. Jer. VII, 31. נשב diſſilo, *Aqv.* Gen. XV, 11. ἀπεσόβησαν, Sir. XXII, 21. βάλλων λίθον ἐπὶ πετεινὰ, ἀποσοβεῖ αὐτὰ, *qui jacit lapidem in volucria, abigit illa. Heſychius*: Ἀποσοβεῖ, ἀπελαύνει, ἀποδιώκει. Ἀποσοβεῖ, *abigit, expellit.*

Ἀπόσπασμα, avulſum, res avulſa, ſegmentum. גזרה deciſum, ſegmentum, Thren. IV, 7. ὑπὲρ λίθον σαπφείρου τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν, *lapidem ſaphirum ſegmentum eorum ſuperat. Heſychius*: Ἀπόσπασμα, μέρος. ἀπότμημα. Ἀπόσπασμα, *pars, ſegmentum.* נתק porrigo, *Aqv.* Lev. XIII, 30. 33. קרץ excidium, Jer. XLVI, 20.

Ἀποσπάω, abſtraho, avello, evello, & Ἀποσπάομαι, diſiungor, abeo, diſcedo. אצל ſepono, *Sym.* Num. XI, 25. ἀπεσπάτο כרת abſcindo, Lev. XXII, 24. נתק abrumpo, Joſ. VIII, 6. καὶ ὡς ἂν ἐξέλθωσιν ὀπίσω ἡμῶν, ἀποσπάσομεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως, *& cum egreſſi fuerint ut nos perſequantur, abſtrahemus illos ab urbe.* נתש evello, extirpo, Jer. XII, 14 ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, *evellam illos ex terra illorum.* עתיק avulſus, tranſlatus, Eſ. XXVIII, 9. οἱ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ μαζῶν, *abſtracti a mamma, ablactati* ברד diſiungo, ſeparo, Job. XLI, 9. συνέρχονται, καὶ οὐ μὴν ἀποσπασθῶσι, *conjuncti ſunt ita, ut nullo plane modo diſjungi poſſint.* 2 Macc. XII, 10. ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπασθέντων σταδίους ἑπτὰ. *inde autem cum novem ſtadia abiiſſent.* 2 Macc. XII, 17. ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπάσαντες (ſc. ἑαυτοὺς) σταδίους ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἀφίκοντο εἰς τὸν Χάραξα, *cum autem inde diſceſſiſſent ſtadia ſeptingenta quinquaginta, Characa pervenerunt* Sic & Luc. XXII, 41. καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολὴν non male exponit Vulgatus: *Tum ipſe abſceſſit ab eis quaſi ad jactum lapidis.* Conf. ad h. l. *B Raphelii* Annot. ex *Xenoph.* p. 117. & *Polyb.* p. 253. & *Wolfium* p. 757.

Ἀποστάζω, destillo, distillo, stillare facio. הטיך hiph. a נטך fundo, effundo, *Aqv.* Job. X, 10. ἀπέσταξας, *stillare fecisti.* ירע scio, Prov. X, 33. נוב germino, Prov. X, 32. στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, *os justi destillat sapientiam.* נטף stillo, Prov. V, 3. Cant. IV, 11.

Ἀποσταλάζω, idem. נטף : הטיך Kal & hiph. Joel III, 18. Amos. IX, 13.

Ἀποστασία, apostasia, defectio. בליעל nequam, 3 Reg. XXI, 13. ἄνδρες τῆς ἀποστασίας, *viri defectionis*, i. e. viri maligni. Ita & *Aqv.* Jud. XIX, 22. 1 Reg. II, 12. Prov. XVI, 27. מעל prævaricatio, 2 Par. XXIX, 19 כרה recessio, *Al.* Jer. XXIX, 32. סרח aversio, *Theod.* Es. I, 5. רעה malitia, Jer. II, 19. Vid. & 1 Macc. II, 15.

Ἀποστάσιον, repudium. כריתות q d. rescissio conjugii, Deut. XXIV, 1. 3. καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου, *& scribat illi libellum repudii.* Jer. III, 8. καὶ ἔδωκα βιβλίον ἀποστασίου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, *& dedi librum repudii in manus ejus. Hesychius:* Ἀποστάσιον, τὸ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα καὶ γράψαι ἀποστάσιον. Ἀποστάσιον, *dimissio uxoris, & scriptio repudii.*

Ἀπόστασις, apostasis, defectio. מעל prævaricatio, 2 Par. XXVIII, 19. XXXIII, 19. מרד rebellio, Jos. XXII, 22. Esdr. IV, 19. סרה *Aqv.* 2 Reg. XXVI, 26.

Ἀποστατέω, deficio, desciscо. בגד perfide ago, *Aqv. Sym. Theod.* V. *Edit.* Ps. XXIV, 3. ἀποστατοῦντες, *deficientes.* מסר suppedito, Num. XXXI, 16. מרד rebello, Neh. II, 19. VI, 6. שגה aberro, Ps. CXVIII, 17. Vid. & 1 Macc. XI, 14. XIII, 16.

Ἀποστάτης, apostata, qui deficit. בליעל nequam, *Aqv.* 1 Reg. XXX, 22. בריח transfuga, Job. XXVI, 13. ἐθανάτωσε δράκοντα ἀποστάτην, *interfecit draconem, qui defecit.* סרר refractarius, Es. XXX, 1. Vid. & 3 Esdr. II, 23. 2 Macc. V, 8.

Ἀποστάτης γίνομαι, apostata fio, deficio. מרד rebello, Num. XIV, 9. Jos. XXII, 19.

Ἀποστάτις, quæ deficit, de urbe dicitur. מרדא Chald. rebellis, 3 Esdr. II, 18. 22.

Ἀποστέλλω, mitto, ablego. הבדיל hiph. separo, Ezech. XXXIX, 14. הביא hiph. a בוא venire facio, Ezech. XXX, 11. הסיר hiph. a סור facio recedere, 3 Reg. XX, 24. חפין hiph. a פוץ dispergo, Job. XI, 6. הטיב hiph. a טוב Chald. Esdr. V, 5. חלש debilito, Es. XIV, 12. ילך vado, eo, 4 Reg. II, 18. משׁ׳ח missio, Esth. IX, 19. נשף flo, spiro, Exod. XV, 10. נתן do, trado, Jer. XXXVII, 14. עוף volo,

volo, avolo, Eſ. VI, 6. צוה pih. jubeo. Lev. XXV, 21. Deut. XXVIII, 8. Eſth. IV, 5. שלח Gen. VIII, 7. & alibi ſæpiſſime. Num. XXI, 32. ἀπέστειλε Μωϋσῆς (ſc. ἄνδρας conf. Num XIII, 17.) κατασκέψασθαι τὴν Ἰαζήρ, & *mittebat Moſes aliquos, qui explorarent urbem Jazer.* Num. XXII, 40. ἔθυσε Βαλὰκ πρόβατα καὶ μόσχους, καὶ ἀπέστειλε (ſc. μερίδας) τῷ Βαλαὰμ καὶ τοῖς ἄρχουσι τοῖς μετ' αὐτοῦ. *ſacrificabat Balak oves & vitulos, & mittebat Bileamo, & principibus, qui cum illo erant,* portiones ſc. de ſacrificiis. Sic διαπέμπειν τῶν τιθυμένων pro διαπέμπειν μερίδας τῶν τιθυμένων, dixit *Xenophon* Rer. Græc. L. IV. p. 353. ubi de Ageſilao: ἐθύετο ὡς εὐαγγέλια, καὶ πολλοῖς διέπεμπε τῶν τιθυμένων, *ob lætum nuncium ſacrificabat, & multis portiones mittebat de ſacrificiis.* Quod vero μερίδες ibi ſubintelligere debeamus, docet nos *Plutarchus* Ageſil. p. 605. ubi rem eandem memorans ita: ἔθυσεν εὐαγγέλια, καὶ διέπεμπε μερίδας τοῖς φίλοις ἀπὸ τῶν τιθυμένων, *ob lætum nuncium ſacrificabat, & portiones de ſacrificiis mittebat amicis.* Conſtat quoque ex aliis, quod Græcis ſolemne fuerit, portiones de ſacrificiis amicis mittere. *Theocritus* Idyll. ί. v. 139. ſq.

Καὶ τύδε θύσας
Ταῖς νύμφαις, Μίρσωνι καλὸν κρέας ἀντίκα πέμψεις.

Tu ergo ſacrificans
Nymphis, Morſoni mox pulchram carnis portionem mittas.

Vide & quæ ex *Plutarchi* Arato p. 1033. affert *Caſaubonus* in Theophraſt. Charact. c. 17. p. 306. & quæ ex *Rad. Cudworthi* Diſſ. de Vera Notione Cœnæ Domini recenſentur in Hiſt. Crit. Reip. Liter. T. I. p. 140. Eſ. X, 3. καὶ ἀπέστειλεν Ἀδωνιβέσεκ βασιλεὺς Ἰερουσαλὴμ πρὸς Ἐλάμ ſc. ἀγγέλους, & *mittebat Adonibeſec Rex Jeruſalem ad Elamum nuncios.* Vid. & Jud. XI, 17. 1 Reg IV, 4. 2 Reg. XI, 6. XIII, 7. XIX, 11. 14. 4 Reg. VII, 13. 14. ubi pariter verbum ἀποστέλλειν abſolute ponitur omiſſo vel ἄνδρας, vel πρεσβεις, vel ἀγγέλους. Hæ enim voces alias addi ſolent. Vid. Num. XX, 14. XXI. 21. Deut. I, 22. Joſ. VII. 2. Jud. XI, 17. 19. &c. Sic & in N. T. ἀποστέλλειν & πέμπειν abſolute poni ſolent. Vid. Joh. V, 33. Matth. II, 16. Act. XIX, 31. & conf. *Lamb. Bos* Ellipſ. Gr. p. 8. Jud. XI, 28. οὐκ ἐπήκουσε τῶν λόγων Ἰεφθαὶ, ὧν ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν, *non exaudiebat verba Jephtha, quæ miſerat ad illum.* Pſalm. CVI, 20. ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, *mittebat verbum ſuum.* Pſ. CXLVII, 4. ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, *mittens verbum ſuum terræ.* Vid. & Exod. IV, 28. & conf. Act. X, 36. XIII, 26. & quæ ad priorem locum ex *Herodoto* notat *Raphelius* p. 347.

Ἀπε-

Ἀπεσταλμένοι, emiſſi. שלוחות plur. propagines, Eſ XVI, 8.

Ἀποσυύομαι, coarctor, comprimor, Eſth. XV, 8 ἡ δὲ καρδία αὐτῆς ἀποσυνεμμένη ἀπὸ τοῦ φόβου, *cor vero ejus coarctatum*, aut *compreſſum a metu.*

Ἀποσίργω, amore vel charitate exuo, ex ἀπὸ & σίργω, naturali amore complector. אמץ pih. obfirmo, Deut. XV, 7. οὐκ ἀποσίρξεις τὴν καρδίαν σου, *non charitate exues cor tuum.* Ita juxta *Rom.* ed recte legitur pro ἀποστρίψεις. Vid. *Cl. Grabii* Diſſ. de Vit. LXX. Int. p. 36.

Ἀποσυλάω, privo, ſpolio. גזל detraho, diminuo, Exod. XXI, 10. עשק opprimo, fraudo, injuriam facio, Deut. XXIV, 14. οὐκ ἀποσυλήσεις μισθὸν πένητος, *non injuſte retinebis mercedem pauperis. Al.* οὐκ ἀπαδικήσεις. Vid ſupra in Ἀπαδικέω. Mal. III, 5. ἐπὶ τοὺς ἀποσυλῶντας μισθὸν μισθωτοῦ, *ſuper illos, qui injuſte mercedem mercenarii retinent.* Conf Sir. XXXIV, 24. Sir. IV, 1. τὴν ζωὴν τοῦ πλουσίου μὴ ἀποσυλήσῃς, *non injuſte retineas vitam pauperis*, h. e. mercedem, de qua vivere poteſt. Reſpicere enim videtur ad Deut. XXIV, 14. 15. Conf. & Sir. XXXIV, 21. קבץ rapio, ſpolio, *Aqv. Sym.* Mal. III, 8. Sir. XXIX, 8. ἀποσυλήσει αὐτὸν τῶν χρημάτων αὐτοῦ, *privat illum bonis ipſius.*

Ἀποστολὴ, miſſio, legatio, donum. דבר propr. peſtis, Jer. XXXII, 36. ἐν ἀποστολῇ, *in emiſſione*, h. e. peſtilentia a Deo immiſſa. Ita & Baruch. II, 19. ubi vide *Grotium.* משלחה miſſio, it. miſſile, Pſ. LXXVII, 54. Eccl. VIII, 8. שלוח donum, munus, 3 Reg. IX, 16. καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Φαραὼ (εἰς) ἀποστολὰς θυγατρὶ αὐτοῦ, *& dono illam dedit Pharao filiæ ſuæ.* Conf. 3 Eſdr. IX, 52. 1 Macc. II, 18. 2 Macc. III, 2. ubi ἀποστολαὶ pariter *dona*, *munera* denotant. *Phavorinus*: Ἀποστολαὶ, δῶρα, ἀποπέμψεις. Ἀποστολαὶ, *dona*, *emiſſiones.* שלח infin. pih. mittendo, Deut. XXII, 7. שלח propago, Cant. IV, 13. ἀποστολαί σου, παράδεισοι ῥοῶν, *emiſſiones tuæ tanquam paradiſi malorum punicorum.*

Ἀπόστολος, legatus, nuncius. שלוח part. pah. miſſus, 3 Reg. XIV, 6. *Thomas Magiſter*: Ἀπόστολος, ὁ ἀπεσταλμένος. Ἀπόστολος, *miſſus.* Idem locum *Demoſthenis* adducit, ubi vox eo ſenſu occurrit. צירים plur. miſſi, legati, *Aqv.* Eſ. XVIII, 2. ἀποστόλους.

Ἀποστρεβλόω, diſtorqueo. 2 Macc. IX, 7.

Ἀποστρέφω, averto, it. revertor, reverti facio, reduco, refero. אבר Joſ. XX, 16. אמץ pih. obfirmo, Deut. XV, 7. ubi tamen pro ἀποστρίψεις legend. ἀποστρίξεις. Vide ſupra in v. Ἀποστέργω. בוא venio, Num. XXIII, 17. הביט hiph.

hiph. a נבט intueor, 1 Par. XXI, 21. הנקיע hiph. ſcindo, Eſ. VII, 6. הכניע hiph. deprimo, Deut. IX. 3. הסיר hiph. a סור facio reverti, Exod. XXIII, 25. 1 Par. XIII, 12. הכית a כות incito, 2 Par. XVIII, 31. Eſ. XXX, 11. הסתיר hiph. abſcondo, Exod. III, 6. Deut. XXXI, 17. העביר tranſire facio, Pſ. CXVIII, 37. הניט hiph. ab עיט invehor, *Sym.* 1 Reg. XXV, 14. ἀπιστρέφη. העלים hiph. abſcondo, Prov. XXVIII, 27. Eſ. I, 15. הפך muto, verto, 1 Reg. XXV, 12. הפר hiph a פור irritum facio. Pſalm. LXXXIV, 4. הבריע hiph. abſtraho, *Sym.* Exod. V, 4. ἀποστρέφιτι, *avertitis.* השבית hiph. ceſſare facio, Ezech. XXIII, 27. Oſ. II, 11. השית hiph. a שות pono, Num. XXIV, 1. השליך hiph. abjicio, 2 Par. VII, 20 ההחמק hitph. ſubduco me, Jer. XXXI, 22. זנח rejicio, Oſ. VIII, 3 ילך eo, vado, 3 Reg. XI, 21. 2 Par. IX, 12. ישב ſedeo, Prov. XX, 3. מנע cohibeo, Jer. II, 25. מרר rebello, Joſ. XXII, 16. 18. נגש appropinquo, Jer. XXX, 18. נחם niph. pœnitet, *Sym.* Gen. VI, 6. ἀπέστριψε, *reverſus eſt.* נטש deſero, dimitto, 3 Reg. VIII, 58. μηδὲ ἀποστρέψαι ἡμᾶς, *neque averſetur nos.* Jer. XV, 6 σὺ ἀπέστραφάς με, *tu avertiſti faciem a me*, vel *averſatus es me.* Ita Matth. V, 42. καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανίσασθαι μὴ ἀποστραφῆς, *ne averſeris illum, qui mutuum abs te vult accipere.* Conf. & 2 Tim. I, 15. Hebr. XII, 25. *Heſychius*: Ἀποστρέφεται, ἀποτρέπει τὸ πρόσωπον Ἀπεστρέφεται, *avertit faciem.* Gloſſæ: Ἀποστρέφομαι, *faſtidio, averſor.* Conf. *Cl. Alberti*, & Auctores *B. Wolfio* ad Matth. l. c. allegatos. נכוג niph. a כוג retrorſum agor, retrocedo, Pſ. XXXIV, 5. Jer. XXXVIII, 22. נתק abrumpo, Ezech. XXIII, 34. סבב : הסב Kal & hiph circumeo, circumverto, Gen. XLII, 24. 1 Reg. V, 10. 2 Reg. V, 23. 1 Par. X, 14. נגה aſpicio, it. verto, Gen. XVIII, 22 Exod. XVI, 10. Jer. XLIX, 23. קבץ congrego, Eſ. XXII, 9 שבב *Aqv.* Oſ. VIII, 6. ἀποστρεφομένοις, *converſis.* שבה captivum duco, 2 Par. XXI, 17. Jer. XLI, 10. שבות captivitas, Ezech. XVI, 52. השיב : שוב Kal & hiph. paſſim, in pih. & pyh perraro, Gen. XIV, 16. καὶ ἀπέστριψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστριψε, *& reducebat omnem equitatum Sodomorum, & Lothum filium fratris ſui reducebat.* Vid. & Exod. XXII, 4. Deut. XXII, 1. Gen. XVI, 9. ἀποστράφηθι πρὸς τὴν κυρίαν σου, *revertere ad heram tuam.* Gen. XVIII, 33. ἀπέστριψε εἰς τόπον, *revertebatur in locum.* Ita 1 Macc. V, 28. ἀπέστριψεν ὁδὸν (κατὰ τὴν ὁδὸν) εἰς ἔρημον, *revertebatur via per deſertum.* Gen. XLIII, 12. ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἀποστρίψατε μεθ' ὑμῶν ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν, *argentum reportatum iterum portate vobiſcum in marſupiis veſtris.* Vid. & v. 18. 21. & conf. Matth. XXVII, 3. Pſ. CXXXI, 10 μὴ ἀπο-

ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον (ἀπὸ) τοῦ Χριστοῦ σου *ne avertas faciem ab uncto tuo.* Conf. Sir. IV, 4. 5. XIV, 8. ubi ἀπὸ additur. Amos. I, 3. 6. 9 οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς, *non avertam me ab illis* ſc. ad puniendum. Jer. XXVIII, 3. ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τοῦτον πάντα τὰ σκεύη, *reducam in hunc locum omnia vaſa.* Vid. & Jer. XXX, 3. & conf. Baruch. I, 8. שובת reverſio, Eſ. XXX, 15. שלח mitto, 3 Reg. VIII, 44. שקר mentior, 1 Reg. XV, 29. תחפכה perverſitas, Prov. X, 33.

Vid. alibi Κυὸς ἀποστρέφω.

Ἀποστροφὴ, averſio, reditus, converſio. נבא foſſa, palus, Ezech XLVII, 12. הטחר infin. hiph. abſcondendo, Deut. XXXI, 18. השב infin. hiph. a שוב Deut. XXII, 1. משבה cogitatio, Jer. VI, 19. XVIII, 12. כשבה Jer. V, 6. VIII, 5. שבית captivitas, Ezech. XVI, 52. שביתי idem, Ezech. XVI, 52. שוב imper. Kal, Ezech. XXXIII, 11. השובה reditus, 1 Reg. VII, 17. Conf. Sir XVI, 31. תשוקה Gen. III, 16. IV, 7. Conf. ad h. l. *Fullerum* Miſc. Sacr. Lib III. cap. 15. p. 365.

Ἀπόστριφος, averſus. שכם humerus, *Sym.* Pſ. XX, 13.

Ἀποστρωννύω, deſterno. פתח aperio, ſolvo, *Incert.* Gen. XXIV, 32. ἀπέστρωσε

Ἀποσυνάγω, disgrego, diſpello, aufero, ſejungo. אסף colligo, recipio, 4 Reg. V, 3. 6. 7. 11.

Ἀποσυρίζω, ſibilo, cum ſibilo emitto. חשף haurio, Eſ. XXX, 14. ubi tamen *alii* pro ἀποσυριῶς rectius ἀποσυρῶς, ab ἀποσύρω, extraho.

Ἀποσυσκευάζω, vaſa aufero, compilo. נגל pih. eripio, *Al.* Exod. III, 22. ἀποσυσκευάσατε.

Ἀποσφράγισμα, ſignaculum, ſigillum, vel annulus obſignatorius, חתם Jer. XXII, 24. ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, *annulus obſignatorius in manu dextera.* Ubi *Olympiodorus* in Caten. *Ghiſlerii* p. 552. ἀποσφράγισμα δὲ δακτύλιον φησι, ἀποσφράγισμα *vero annulum vocat.* Conf. Σφραγὶς חתם part. obſignans, Ezech XXVIII, 12.

Ἀποσχίζω, abſcindo, avello, ſeparo. נזר ſcindo, ſeco, 2 Par. XXVI, 21. הבקיע hiph. ſcindo, *Aqv.* Eſ. VII, 6. ἀποσχίσωμεν, *abſcindamus.* נכרל niph. a ברל ſeparo me. Num. XVI, 21. ἀποσχίσθητε ἕκαστος ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, *ſeparate vos e medio congregationis* סור recedo, diſcedo, Num. XVI, 26. יצב obtenebror, *Theod.* Eſ. XXV, 11. ἀπεσχίσθη, *abſciſſa eſt.*

Ἀπὸ

Ἀποτάσσω, disponо, ordino, secerno, destino. בנימין Benjamin, (hic forte legerunt LXX. בנין ædificium) Jer. XX, 2. 1 Macc. XI, 3. ἀπέτασσε τὰς δυναμεις, *secernebat copias.*

Ἀποτείνω, extendo. Vid. alibi Μαχαὶρ ἀποτείνω.

Ἀποτειχίζω, a muro depello, it. generatim averto, depello שׁמר observator, *Sym* Ps. LIII, 7. LVIII, 10. τοῖς ἀποτειχίζουσι, *depellentibus, iis qui avertunt.*

Ἀποτείχισμα, propugnaculum, quo hostis a muro arceri potest. מצור munitio, *Sym.* Eccles. IX, 12.

Ἀποτελέω, perficio. 2 Macc. XV, 40.

Ἀποτέμνω, abscindo. גזר Chald. Dan. II, 34 *Sym.* Es. LIII, 8. הלם obtundo, Jud. V, 26. הסיג hiph. a נסג amoveo, *Quint. Ed.* Os. V, 10. ἀποτεμνομένοις. מחק abscindo, *Theod.* Jud. V, 26. ἀπέτεμεν, *abscidit.* קרע lacero, Jer. XXXVI, 23. Sir. XXV, 29. ἀπὸ τῶν σαρκῶν σου ἀπότεμε αὐτὴν, *reseca eam a carnibus tuis*, h. e, a corpore tuo separa. Vide *Fesselii* Adversar. Sacr. L. III. c. 6. p. 264.

Ἀποτηγανίζω, frigo, in sartagine torreo. קלה Jer. XXIX, 17.

Ἀποτίθημι, depono, repono, colligo. הניח hiph. a יצח colloco, Exod. XVI, 33. Num XV, 32. הציג hiph. a יצג constituo, 2 Reg VI, 17. הרים hiph. a רום elevo, Ezech. XXI, 25. ἀπόθου τὸν σίφανον, *depone coronam. Hesychius*: Ἀπόθου, θές. Ἀπόθου, *pone.* השיב hiph. a שוב redire facio, Num. XVII, 10. השים hiph. a שים pono, 2 Par. XVIII, 16. כנס colligo, *Sym.* Eccles. II. 26. ἀποτίθαι, *ut colligat. Hesychius*: Ἀποτίθεται, συνάγει εἰς τὰς ἀποθήκας. Ἀποτίθεται, *colligit in horrea.* נאנח niph. suspiro. Joel I, 18. נטש dimitto, 1 Reg XVII, 22. ἀποθέμενος δὲ Δαβὶδ τὰ σκεύη αὐτοῦ, *deponens autem David vasa sua.*

Ἀποτίκτω, pario, partum emitto. ילוד recens natus, Exod. I, 22.

Ἀποτίναγμα, excussum, id quod excutitur. נערת *Sym.* Es. I, 31. ἀποτίναγμα συππίε *Theod.* Jud. XVI, 9

Ἀποτινάσσω, excutio. נאר pih. detestor, Thren. II, 7. נטש dimitto, 1 Reg. X, 2. ἀποτετίναχται ὁ πατὴρ σου τὸ ῥῆμα τῶν ὄνων, *abjecit pater tuus rem asinarum. Hesychius*: Ἀποτετίναχται, ἀπέῤῥιψεν. Ἀποτετίναχται, *abjecit.* נער Jud. XVI, 2.

Ἀποτίνω, exsolvo, rependo, reddo. השיב hiph. a שוב reddo, Ps. LXVIII, 6. ἃ οὐκ ἥρπαζον τότε ἀπετίνυον, *quæ non*

non rapiebam, tum reddebam. *Hesychius*: Ἀπετίννυον, ἀπεδίδουν Ἀπετίννυον, *reddebam*. חטא pih. expio, Gen. XXXI, 39. ἐγὼ ἀπετίννυον παρ' ἐμαυτῷ τὰ κλέμματα, *ego ex propriis rependi, quæ furto ablata erant*. Vid. & Sir. XX, 11.

Ἀποτίω, solvo, rependo, compenso. שום hiph. a שום pono, 1 Reg. II, 22. נתן do, Exod XXI, 19. שלם rependo, Exod. XXI, 36. ἀποτίσει ταῦρον ἀντὶ ταύρου, *rependet taurum pro tauro*. Vid & Exod. XXII, 4. 9 Job. XXXIV, 33 Ps. XXXVI, 22. Prov. VI, 31. *Hesychius*: Ἀποτίσει, ἀποδώσει. Ἀποτίσει, *reddet*. Conf. Ep. ad Philem. v. 18. שקל libro, pondero, Exod. XXII, 17.

Ἀπότμημα, sectio, segmentum. גזר *Aqv.* Ps. CXXXV, 13.

Ἀποτομὴ, abscissio, amputatio. הלמות malleus, Jud. V, 26.

Ἀποτομία, sævitia, crudelitas, severitas. פרך diruptio, dilaceratio, laceratum, *Sym.* Nah III, 1. ἀποτομίας πλήρης, quod, docente *Hieronymo*, *possumus dicere crudelitate vel severitate plena*.

Ἀπότομος, severus, durus, inexorabilis, Sap. V, 20. VI, 5 XII, 9. Lex. Vet. Ἀπότομος, *immanis, acerbus, crudelis*. Conf. *Schwartzium* Comm. Crit Gr. L. N F. p. 178.

Ἀποτόμως, severe, duriter. Sap. V, 23. *Hesychius*: Ἀποτόμως, σκληρῶς, ἀπαραιτήτως. (sic enim pro ἀπαραιτήτως legend. censet *Sopingius*.) Ἀποτόμως, *duriter, inexorabiliter*. *Phavorinus*: Ἀποτόμως, κεκριμένως, σκληρῶς. Ἀποτόμως, *adhibita censura, duriter*.

Ἀποτρέπω, averto. Sir. XX, 29.

Ἀποτρέχω, currendo abeo, recedo, discedo, decurro. ברח fugio, Gen. XXXI, 26. הלך eo, vado, Num. XXIV, 14. ἀποτρέχω εἰς τὸν τόπον μου, *abeo in locum meum*. 3 Reg. XX, 36. ἀποτρέχεις ἀπ' ἐμοῦ, *abis a me*. Jer. XXXVII, 8. ἀποτρέχοντες, *discedentes*. *Hesychius*: Ἀποτρέχοντες, ἀναχωροῦντες. Ἀποτρέχοντες, *discedentes*. Conf. ill. *Spanhemium* ad *Aristoph.* Plut. v. 1134. Jos. XXIII, 14. ἀποτρέχω σήμερον ὁδὸν, *decurro hodie viam* חדל desisto, Jer. XL., 4. ילך eo, vado, Gen. XLI, 19 Exod. X, 24. Num. XXII, 13. Jud. XIX, 18. Conf. Sir. XXXII, 12. יצא exeo, Exod. XXI, 5 7 יעלה ascendo, Jer. XXXIV, 21. שוב revertor, Gen. XXXII, 9. Esth. II, 14 Tob. XIV. 4. πρὸς τὸ ἀποτρέχειν ἐκ τοῦ ζῆν εἰμι, *in eo sum, ut ex vita discedam*.

Ἀποτρίβω, detero, contero, projicio, rejicio. בלה veterasco, *Al.* Deut. XXIX, 5. נגח Os. VIII, 5.

Ἀπο-

Ἀποτροπιάζω, expio, placo. העביר hiph. transire facio, nempe per ignem, in Molochi cultum, Ezech. XVI, 21. ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαι ἐν αὐτοῖς, *dedisti illos* sc. liberos, *cum ad expiandum offerrentur illis.* Inde ἀποτροπίασμα, piamentum. *Hesychius:* Ἀποτροπιάσματα, ἐξιλιώσματα ἀποτρέποντα τὸ φάυλον. Ἀποτροπιάσματα, *piamenta avertentia malum.*

Ἀποτρυγάω, vindemio, uvas decerpo. נקב perforo, transfigo, Amos. VI, 1. ἀπετρύγησαν ἀρχὰς ἐθνῶν, *vindemiarunt principatus gentium.* Ita in omnibus τῶν ὁ. exemplaribus editis & MStis, quæ vidit Doctiſſ. *Grabius*, qui tamen nihilominus, cum נקב proprie ſignificet *perforare*, & Job. XL. 21. & Agg. I, 6. a LXX. τρυπᾷν vertatur, pro ἀπετρύγησαν Amos. VI, 1. reponendum cenſet ἀπετρύπησαν. Vid. Diſſ. ejus de Vitiis LXX. Interpr. p. 28. Sed vide contra illum, quæ contra alios adſerentes, LXX Interpretes confudiſſe. יקב & נקב ac proinde male vertiſſe ἀπετρύγησαν, obſervat *Iſ. Voſſius* de LXX. Int. c. 23. p. 73.

Ἀποτυγχάνω, fruſtror. Job. XXXI, 16. ἀδύνατοι δὲ χρείαν, ἣν ποτε εἶχον, οὐκ ἀπέτυχον, *impotentes autem, quacunque re opus habebant, ſunt fruſtrati.* In textu Hebr. paulo aliter κατὰ τὸ ῥητόν.

Ἀποτυμπανίζομαι, ad mortem crucior. 3 Macc. III, 27. *Ariſtotelem* eodem ſenſu voce uti Rhet. II, 6. circa finem, obſervat *Grotius* ad 2 Macc. VI, 19. Vide & quæ ex *Joſepho* notat *Ottius* Spicil. ex eod. ad N. T. p. 477. & Auctores laudatos *Sebero*, & *Cl. Hemſterhuis* not. ad *Polluc.* Lib. VII. c. 7. ſegm. 70.

Ἀποτυφλόω, occœco. Sap. II, 21. Sir. XX, 29.

Ἀποτύφλωσις, excœcatio. עורון cœcitas, Zach. XII, 4.

Ἀποφαίνω, oſtendo, declaro, palam facio. Vid. alibi Δίκαιον ἀποφαίνω.

Ἀποφαίνομαι, reſpondeo, declaro. 2 Macc. VI, 23. ἀκολούθως ἀπεφήνατο, *conſequenter declarabat.* Vid. & 2 Macc. XV, 4.

Ἀπόφασις, enunciatio, ſententiæ dictio, ſententia. פתגם decretum, ſententia, *Sym.* Eccleſ. VIII, 11. *Heſychius:* Ἀπόφασις, κρίσις, ψῆφος, δίκη. Ἀπόφασις, *judicium, calculus, juſtitia.* Conf. *Suicerum* Theſ. T. I. p. 487.

Ἀπεφέρω, auſero, abduco, adduco, fero, perfero. הביא hiph. a בוא venire facio, Pſ. XLIV, 16. αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι, *amicæ ejus ad te adducentur.* הוביל hiph. a יבל

יבל Job. XXI, 32. καὶ ἐὰν δὲ αὐτὸς εἰς τάφους ἀπηνέχθη, *etiamsi vero ille ad ſepulchrum elatus fuiſſet.* Of. X, 6. ἀπήνεγκαν ξένια τῷ βασιλεῖ, *adducebant munera regi.* Conf. Drac. v. 40. 41. היבל Chald. aph. Eſdr. V, 14. חוך Chald. eo, Eſdr. V, 5. הולין hiph. a ילך Eccleſ. X, 20 Zach. V, 10 הלך eo, vado, Num. XVI, 46. ἀπένεγκε (ſc. ἑαυτὸν) τὸ τάχος εἰς παρεμβολήν, *abi celeriter in caſtra.* לקח accipio, Job. III, 6. Et. LVII, 13. מנא *Al.* Prov. VI, 33. נשא fero, porto, Lev. XX, 19. ἁμαρτίαν ἀποίσονται, *peccatum ferent.* Ezech. XXXII, 29. ἀπήνεγκαν τὴν βάσανον αὐτῶν, *perferunt cruciatum eorum.* 2 Macc. VII, 36. δίκαια τὰ πρόσιμα τῆς ὑπερηφανίας ἀποίσῃ, *juſtas pœnas ſuperbiæ reporta is.* Sic & Doricum ἀποισῇ apud *Phavorinum* exponitur κομίσῃ, *reportabis.*

Ἀποφίυγω, effugio, Sir. XXII, 24.

Ἀποφθίγγομαι, eloquor, vaticinor. הביע hiph. a נבע eructo, ſcaturio, Pſ. LVIII, 8. חרץ moveo, *Incert.* Exod. XI, 7. ירעני ariolus, *Incert.* 1 Reg. XXVIII, 9. ἀποφθιγομένους. *Suidas*: Ἀποφθιγγόμενος, μαντευόμενος. Ἀποφθιγόμενος, *vaticinans.* כזב mentior, Ezech. XIII, 19. נבא niph. vaticinor, 1 Par XXV, 1. ענן pih. præſtigiis utor. Mich. V, 12. ענה reſpondeo, *Sym.* Hab. II, 11. קסם divino, Ezech. XXII, 9 תרפים plur. idola, Zach. X, 2. Conf. de hoc verbo *Cl. Elsnerum* ad Act. II, 4. p. 365.

Ἀπόφθιγμα, eloquium, dictum ſententioſum, ſcite dictum. לקח doctrina, Deut. XXXII, 2. *Heſychius*: Ἀπόφθιγμα, σύντομος λόγος, μάντευμα. (Sic enim bene legit *Rutgers* Var. p. 390. pro μάντεμα.) Ἀπόφθιγμα, *ſermo conciſus, vaticinium.*

Ἀποφθίγματα μάταια, eloquia vana. כזב mendacium, Ezech XIII, 19.

Ἀποφράττω, obſtruo, obturo. פרץ rejicio, Prov. VIII, 33. שתם Thren. III, 8. כגר occludo, *Sym.* Pſ. XVI, 11. ἀπεφράγησαν. סכך tego, *Sym.* Job III, 23. ἀπέφραξεν. Vid. & 1 Macc. IX, 55.

Ἀποφυλάσσω, cuſtodio. שמר *Aqv.* Jon. II, 8. ἀποφυλάσσοντες.

Ἀποχέω, effundo. התערה hitph. denudo me, Thren. IV, 21. פצי 2 Reg. XIII, 9. 4 Reg. IV, 4. Vid. & Sir. V, 10.

Ἀποχωρέω, recedo, ſecedo. השך cohibeo, *Sym.* Job. XVI, 6. ἀποχωρήσει, *ſecedet.* ישב ſedeo, *Sym* Prov. XX, 3. ἀποχωρῆσαι, *ſecedere.* נסוג niph. a סוג retrocedo, Jer. XLVI, 5. Vid. & 2 Macc. IV, 33.

Ἀποχώρησις, ſeceſſus. חדר conclave, Jud. III, 24.

Ἀπο-

Ἀποχωρίζομαι, ſeparor. מפקר conſtitutus locus, Ezech. XLIII, 21. ἐν τῷ ἀποκεχαρισμένῳ (ſc. τόπῳ) τῦ οἴκυ, *in loco ſeparato domus. Incert.* Amos. VI, 3. ἀποκεχωρισμένοι, ubi nihil eſt in textu Hebr.

Ἀπραγία, ceſſatio ab agendo, inertia. ריק vacuus, *Sym.* Prov. XII, 11, εἰς ἀπραγίαν. *Al.* Prov. XXVIII, 19.

Ἄπραγος, otioſus. ריק *Sym.* Jud IX, 4. ἀπράγυς.

Ἄπρακτος qui nihil efficit, re infecta. Judith. XI, 12. 2 Macc. XII, 18.

Ἀπροαίρετος, invitus, non bono animo. *Sym.* Pſalm. LXXVII, 8.

Ἀπροονήτως, improvide, inconſiderate. 3 Macc. I, 13. καί τις ἀπροονήτως εἶφη, *& aliquis inconſideratè dixit.*

Ἀπροσδεής, non indigens. 1 Macc. XII, 19. 2 Macc. XIV, 35. *Heſychius:* Ἀπροσδεής, ὁ μηδενὸς χρείαν ἔχων. Ἀπροσδεής, *qui nullius rei indiget.* Conf. *Suicer* Theſ. T. I. p. 494.

Ἀπροσδόκητος ἀνατροπή, inexpectata ſubverſio. מספח part. pyh. adjungens, *Quint. Edit.* Hab. II, 15. ἀπροσδοκήτῳ ἀνατροπῇ τῆς ὀργῆς συ, *ex inexpectata ſubverſione iræ tuæ.*

Ἀπροσδοκήτως, inopinato, improviſo. 2 Macc. VIII, 6. XII, 37.

Ἀπρόσκοπος, inoffenſus, ſine offendiculo. Sir. XXXII, 22. ἐν ὁδῷ ἀπροσκόπῳ, *in via offendiculi experte.* Alii legunt ἀπροσκόπως.

Ἀπτόητος, intre idus. חתת conteror, Jer. L, 2. לא פחד non timeo, *Sym.* Pſ. LXXVII, 53.

Ἁπτὸς, palpabilis, tractabilis. משי *Aqv.* Ezech. XVI, 13. Doctiſſ. *Fullerus* Miſc. Sacr. Lib. II. cap. 11. putat, quod *Aquila*, qui משי etiam per ἀνθιμὸν, vel ἀνθινὸν expoſuit, vocem Hebræam non tantum a משה, quod ſit ſignificationis משך, ſive artificioſum calami ſeu ſtyli tractum ductumve ſignificet, derivari poſſe cenſuerit, ſed etiam ab eodem משה, quod themati משש, *palpo, contrecto*, par ſit, idemque prorſus valeat, atque adeo משי, ut משיש, bene reddiderit ἁπτὸν, *palpabile*, vel *tractabile*, & per illud intellexerit, quod *inoffenſum, facilem, lævem, mollemque tactum præbeat*; quale non inepte exiſtimetur μαλακὸν illud ἱμάτιον Matth. XI, 8.

Ἅπτω, tango, accendo. הינלה hiph. aſcendere facio, Exod. XXX, 8. ὅταν ἅπτῃ Ἀαρὼν τὰς λύχνυς, *cum Aaron accendit*

cendit lampades. Conf. Judith. XIII, 15. שלל pyh. fio, Sym. Thren. I, 2. ἥψι, *tetigit.* פגע irruo, *Theod.* 2 Reg. I, 15. ἅψαι, *tange, percute.*

Ἅπτομαι, tango, attingo, pertingo, lædo, it accipio, comedo. אכל comedo, *Incert.* Lev. XXII, 6. ἅψηται Conf. Ἐφάπτω, & Ἥδιας ἅπτομαι. דבק adhæreo, Job. XXXI, 7. היה אחוז prehenſus ſum, Ezech. XLI, 6. נגע : הניע Kal & hiph. Gen. III. 3. εἰδὲ μὴ ἅψησθε αὐτοῦ, *neque vel tangatis illam.* Subintelligitur ἀπὸ, quod additur Lev. V, 3. *Herodoto* Lib. II, cap. 32. ἅπτεσθαι καρποῦ eſt *decerpere fructum.* Gen. XXVI, 11. ὁ ἁπτόμενος τοῦ ἀνδρὸς τούτου, *qui lædit hunc virum.* Vid. & Ruth. II, 9. 1 Par. XVI, 22. Pſ. CIV, 15. Zach. II, 8. & conf. 1 Joh. V, 18. & ad h. l. *Raphelii* Annot. ex *Polyb.* & *Elsnerum* p. 424. Adde, quæ mox notavi ex Job. I, 12. Job. IV, 5. ἦκει ἐπὶ σὲ πόνος, καὶ ἥψατό σου, *venit ad te dolor, & tangit te.* Conf. Sap. III, 1. Jer. IV, 10. ἅψεται ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς, *pertinget gladius usque ad animam.* Vid. & v. 18. Mich. I, 9 ἥψατο ἕως πύλης λαοῦ μου, *pertingebat usque ad portam populi mei.* Συνάπτειν alias LXX. ea notione adhibent. Vide infra ſ. l. הכתבח adhæreſco, *Aqv.* 1 Reg. XXVI, 19 עלה וראה aſcendo & avolo, Jer. XLIX, 21. קרב appropinquo, Gen XX, 4. Ἀβιμέλεχ δὲ οὐχ ἥψατο αὐτῆς. *Abimelechus autem illam non tetigit*, vel *rem cum illa non habuit.* De uſu conjugii profani etiam vocem adhibent. Vid. Auctores *Wolfio* ad 1 Cor. VII, 1. p. 394. notatos. Ezech. XLII, 14. ἐνδύσονται ἱμάτια ἕτερα, ὅταν ἅπτωνται τοῦ λαοῦ, *induent alia veſtimenta, cum accedunt ad populum.* קרב appropinquans, Num. III, 10. XVII, 13 שלח יד mitto manum, Job. I, 12. πάντα δίδωμι ἐν τῇ χειρί σου, ἀλλ' αὐτοῦ μὴ ἅψῃ, *omnia trado in poteſtatem tuam, ſed ipſum non lædas.* vel *ipſi manus non inferas.* Job. XXXI, 7. εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσί μου ἡψάμην δώρων; *num vero etiam manibus meis accipiebam dona? Heſychius*: Ἥψατο (ſic enim cum ſpiritu aſpero pro ἥψατο ſcribendum ex *Phavorino*) ἐλάβετο. Ἥψατο, *accipiebat.* In textu Hebr. κατὰ τὸ ῥητὸν aliter. 2 Macc. IX, 10. ἐφαπτόμενον ἄστρα ἅπτεσθαι δοκοῦντα, *illum qui cœleſtia ſidera ſe contingere putabat.*

Μὴ ἅπτομαι, non tango. הניח hiph. depono, repono, Ezech. XLII, 14. καὶ μὴ ἅπτωνται τοῦ σκεύσματος αὐτῶν, *& non tangant veſtimentum illorum.*

Οὐχ ἅπτομαι, non tango, non lædo. שמר cuſtodio, ſervo, *Sym.* Job. II, 4. τῆς ψυχῆς αὐτοῦ οὐχ ἅψῃ, *animam ejus non tanges*, vel *vitam ejus non lædes.*

Ἄπυρον. Vid. alibi Χρυσίον ἄπυρον.

Ἀπφεσθὴ, Hebr. חפשית libertas cum præfix. ה, 4 Reg. XV,

XV, 6. ubi *al.* ἀφφεσώθ. In Gloſſ. MSS. in L. 4 Reg. legitur ἀφεσὼθ, & *in* οἴκῳ ἀφεσὼθ exponitur *in* οἴκῳ ἐγκεκλεισμένε, *in domo incluſi.* In Cod. *Fabric.* mendoſe: *in* οἴκω ἀφεσωθ, *in* οἴκῳ ἐγκεκλεισμένος.

Ἀπφὼ, vel ut alii legunt Ἀφφὼ, eſt Hebr. אף הוא & ipſe, 4 Reg. II. 14. Græcis ex Hebraicæ linguæ imperitia diverſimode redditur. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Πῦ ὁ Θεὸς Ἠλιῦ ἀφφῶ; ἢ πῦ ὁ Θεὸς πατρός μου; ἢ πῦ ὁ Θεὸς τῦ μεγάλε μου; ἢ πῦ ὁ Θεὸς τῦ χρυβίντος; Πῦ ὁ Θεὸς Ἠλιῦ ἀφφῶ; *vel ubi Deus patris mei? vel ubi Deus magni mei? vel ubi Deus abſconditi?* Apud *Heſychium:* Ἀπφῶ exponitur πατρὸς, ἢ διπλασία χάρις, ἢ πνύματος ἁγίυ διπλῆ ἐνέργεια, (ſic enim poſteriora hæc verba, quæ vulgo apud Grammaticum cum ſequenti Ἀπφὺς hæc modo conjuncta ſunt: Ἀπφὺς, ὁ πατὴρ, ἢ πνεύματος ἁγίυ διπλῆ ἐνέργεια, huc retrahenda videntur) *patris, vel duplex gratia, vel Spiritus Sancti duplex operatio. Patris* autem ſignificationem Græci quidam vocl Ἀπφὼ tribuerunt, quia Græcis alias ἀπφὺς *patrem* ſonat. Sic enim modo vidimus ex *Heſychio.* Et *Euſtathius* ad Il. ε. p. 429. Ὁ μέντοι ἀπφὺς παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ πατρὸς κλῆσις, ἣν βρέφος ἂν προσείποι πατέρα τον ἀφ' ὗ ἔφυ. *Vox* ἀπφὺς *apud Theocritum Patris compellatio, qua infans patrem alloquitur tanquam talem,* ἀφ' ὗ ἔφυ, *a quo prognatus eſt.* Aliis vero ἀπφὼ redditur διπλασία χάρις, vel πνύματος ἁγίυ διπλῆ ἐνέργεια, vel etiam πνῦμα διπλῦν, quia putarunt, ἀπφὼ poſitum eſſe pro ἄμφω, vel etiam, quod ita in Codicibus quibusdam legerunt. Et ſane ita legit *Procopius.* Vide *Heinſium* Proleg. in Ariſt. S. Sic etiam Gloſſ. MSS. L. 4 Reg. Πῦ ὁ Θεὸς Ἠλιῦ ἄμφω; τῦ ὁ Θεὸς Ἠλιῦ καὶ νῦν; Ἄμφω tamen mendoſe hic ſcriptum eſſe pro ἄπφω, quod *Fabricius* e Codice ſuo edidit, ex explicatione καὶ νῦν patet. Secundum *Suidam* & *Theodoretum* ἀπφὼ ſignificavit τῷ ἀποκρύφῳ ἢ τῷ ἀποκρυβέντος, cujus interpretationis rationem inquirit *Heinſius* l. c. An tamen heic Ariſtarchus fuerit, dubitat *Suicerus* Theſ. T. I. p. 499. & cum illo *Cel. Lampius* Comm. in Pſ. XLV. p. 409. qui ipſe potius Patribus nihil aliud anſam illius interpretationis dediſſe putat, quam cabbaliſtica τῦ הוא explicatio, quæ forte jam tum temporis invaluerit, quaque הוא idem eſſe dicatur ac, *Tu es abſconditus omnium abſconditorum, nulla mens te omnino comprehendere valet.* Ceterum conf. etiam de hac voce *Iſ. Voſſ.* de LXX. Intt. p. 59. ſq. & not. ad Ἀφφώ.

Ἀπφώθ. Vid. in Ἀμφώθ.

Ἀπωθέω, & in med- Ἀπωθέομαι, ῶμαι, repello, abji-

cio, rejicio, repudio, defero, expello. גור fcindo, abfcindo. Pf. LXXXVII, 5. καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώθησαν, & illi abjecti ſunt. Heſychius: Ἀπώθησαν, ἀπερρίφησαν. Ἀπώθησαν, abjecti ſunt. Thren. III, 53. ὑπερεχύθη ὑδωρ ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου, εἶπα, ἀπῶσμαι, (ſic enim legendum videtur pro ἄπωσμαι) effuſum erat aqua ſuper caput meum, dicebam: rejectus ſum. Conf. quæ mox notavi ex Jon. II, 5. געל faſtidio, Ezech. XVI, 46. גרע diminuo, Ezech. V, 11. גרש ejicio, Jon. II, 5. ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου, abjectus ſum ex oculis tuis. Heſychius: Ἀπῶσμαι, ἀπερρίφην. Ἀπῶσμαι, abjectus ſum. Ita etiam Gloſſ. MS. in Cantica Script. niſi quod vitioſe ibi legatur Ἀπῶς μαι. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ἀπῶσμαι, ἐξεβλήθην, ἐξερρίφην ἐξουδενώθην. Ἀπῶσμαι, ejectus ſum, projectus ſum, contemtus ſum רחה impello, Prov. XIV, 34. ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπωθήσεται ἀσεβής, propter malitiam ſuam rejicitur improbus. הבריח fugo, Prov. XIX, 26. ἀπωθούμενος μητέρα αὐτοῦ, qui expellit matrem ſuam. הרף deturbo, 4 Reg. IV, 27. Job XVIII, 19. הרע hiph. & רוע malo afficio, Mich. IV, 6. τὴν ἐξωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ ἃς ἀπωσάμην, ejectam recipiam, & quam repudiaveram. השגה hiph errare facio, Pf. CXVIII, 10. זנח defero, rejicio, Pf. LXXXVIII, 37. σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας, tu autem rejeciſti, & contemſiſti. Vid. & Pf. CVII, 12. Thren. II, 7. III, 17. מאס ſperno, reſpuo, 4 Reg. XVII, 15. ἀπώσαντο τὴν διαθήκην αὐτοῦ, fœdus ejus repudiabant. Ib. v. 20. ἀπώσαντο τὸν Κύριον, repudiabant Dominum. Jer. II, 37. ἀπώσατο Κύριος τὴν ἐλπίδα σου, abjecit Dominus ſpem tuam. Heſychius: Ἀπώσατο, μακρὰν ἔρριψεν. Ἀπώσατο, procul abjecit. Jer. IV, 30. ἀπώσαντό σε οἱ ἐραστοί σου, repudiarunt te amatores tui. Jer. VI, 19. νόμον μου ἀπώσαντο, legem meam repudiarunt. Vid. & Ezech. V, 6. XX, 13. 24. & conf. Act XIII, 46. Oſ. IX, 20. ἀπώσεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς, repudiabit illos Deus. Amos. V, 21. μεμίσηκα, ἀπῶσμαι ἑορτὰς ὑμῶν, odio habui, repudiavi dies feſtos veſtros. Heſychius: Ἀπῶσμαι, ἄθησα. Ἀπῶσμαι, protruſi. מכר vendo, Prov. XXIII, 23 נאץ contemno, Jer. XXIII, 17. נדח in niph. & hiph. impello, depello, Pſ. LXI, 4. Mich. IV, 6. Soph. III, 20. נהלא niph. ab הלא procul diſjicior, Mich. IV, 7. נוחל niph. a יחל ſpe fulcior, Ezech. XIX, 5. נטש dimitto, deſero, Jud. VI, 13. νῦν ἀπώσατο ἡμᾶς Κύριος, nunc Dominus deſeruit nos. 1 Reg. XII, 22. οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν ἑαυτοῦ, non abjicit Dominus populum ſuum. Vid. & Pſ. XCIII, 14. Jer. VII, 28. & conf. Rom. XI, 1. נסג apprehendo, Mich. II, 6. פרץ abſtraho, deſero, Prov. XVI, 3. רחק in Kal, pih. & hiph. longe diſto, procul amoveo, Ezech. XI, 16. ἀπάσομαι αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη, longe illos a me expellam in gentes. Ezech. XLIII, 9. νῦν ἀπωσάσθωσαν τὴν πορ-

πορνείαν αὐτῶν, *nunc procul abjiciant ſcortationem ſuam* Conf. Sir. I, 18.

Vid. alibi *Μαχαὶρ ἀπωθίω.*

Ἀπώλεια, perditio, exitium, interitus, it. res perdita. אבר infin. ab אבר Prov. XI, 10. Abd. v. 12. אבר pih. perdo, Jer. XII, 17. אבדה res perdita, Lev. VI, 3. εὗρει ἀπώλειαν, *invenit, quod perditum eſt.* Vid. & v. 4. Exod XXII, 9. Deut. XXII, 3. אבדה perditio, Prov. XV, 12. אבדן idem, Job. XXVI, 6. XXVIII, 22. איד calamitas, interitus, Deut. XXXII, 35. Job. XXXI, 3. איתן aſper, horridus, Prov. XIII, 16. בלהה conturbatio, Ezech. XXVI, 21. ἀπώλειαν (pro εἰς ἀπώλειαν, conf. Ezech. XXXII, 11) σε δώσω, καὶ οὐκ ὑπάρξεις ἔτι, *tradam te in exitium, & non amplius eris.* בקר in plur. בקרים mane, diluculum, Eſ. XXXIII, 2. גוע exſpiro, Num. XX, 3. געדה increpatio, Prov. XIII, 1. ubi tamen *Cl. Grabio* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 8. pro ἀπωλείᾳ reponendum videtur ἀπειλῇ, quia גערה eodem capite verſ. 8. & Prov. XVII, 10, οἱ ὁ. ita redd derunt. ראבה mœror, Job. XLI, 14. השחית hiph. perdo, Prov. VI, 32. השמיד : נשמד hiph. & niph. perdo, pereo, Eſth. VII, 4. Eſ. XIV, 23. חבל pih. corrumpo, Eſ. LIV, 16. חמס vis, violentia, Prov. X, 12. חרם anathema, Eſ. XXXIV. 5. יבול proventus, Job. XX, 28. מגור metus, Jer. XLIX, 28. מגורה idem, Prov. X, 25. מגפה plaga, 1 Par. XXI, 17. מהומה turbatio, Deut. VII, 23. מפח נפש exſpiratio animæ, Job. XI, 20. ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἀπώλεια, *ſpes enim eorum vana.* פשע prævaricatio, defectio, Eſ. LVII, 4. τέκνα ἀπωλείας, *filii perditionis.* רגע momentum, Job XX, 5. Ezech. XXVI, 16. רעה fœm. malum, Eſ. XLVII, 11. שואה vaſtatio, Eſ. XLVII, 11. שאון tumultuatio, Oſ. X, 15. שחת corruptio, it. foveo, Ezech. XXVIII, 8. שלל præda, Jer. XLIX, 31. שמה deſolatio, Jer. XLIV, 12. שממה idem, Ezech. XXIX, 9. 10. XXXII, 15. Drac. v. 49. τὺς δὲ αἰτίους τῆς ἀπωλείας αὐτῦ ἐμβαλεῖν εἰς τὸν λάκκον, *autores interitus ejus*, h. e. illos qui eum accuſaverant, ut in fovea leonum morte periret, *in foveam projecit.* Conf. Auctores *Cl. Wolfio* ad Act. XXV, 16. citat.

Εἰς ἀπώλειάν εἰμι, in exitium ſum, i. e. pereo. קרמין אתעבד Chald. fruſta efficior, i. e. in fruſta diſcindor, Dan. II, 5. III, 30.

Τὴν ἀπώλειαν φορέω, exitium fero. אכף curvo me, Prov. XVI, 26.

Ἀπῶρυξ, propago. בר in plur. בדים rami, Ezech XVII, 6.

Ἀπωσμὸς, expulſio. מרוד ploratus, Thren. I, 8.

Ἄρα & Ἆρα, conjunctio, utique, profecto, ſane. אך certe, Pſ. LXXII, 13. CXXXVIII, 10. אלם manipulus, caterva, Pſ. LVII, 1. אכן *Aqv.* Gen. XXVIII, 16.

Vid. alibi Τίς δ' ἄρα.

Ἆρα, vel juxta *al* rectius ἆρα, nunquid, nonne. ה præfix. Neh. IV, 2. ἆρα θυσιάζουσιν; ἆρα δυνήσονται; *nonne ſacrificabunt? nonne prævalebunt? Sym.* Job. XXXVII, 15. ἆρα γινώσῃ πότε ἔταξεν ὁ Θεὸς περὶ αὐτῶν; *numquid noſces, quando conſtituit Deus de ipſis?* Sic *Ariſtophanes* Theſmophor. v. 1.

Ὦ Ζεῦ χιλιδὼν ἆρα πότε φανήσεται;
O Jupiter, hirundo quando apparebit?

Ἀρά γε, annon, nonne, certe. אך הנה certe ecce. Gen. XXVI, 9. ἀρά γε γυνή σου ἐστι; *annon uxor tua eſt?* אכן certe, Jer. IV, 10. ה præfix. Gen. XXXVII, 10. ἆρά γε ἐλθόντες ἐλευσόμεθα; *num venientes veniemus?* Sic Act. VIII, 30. ἆρά γε γινώσκεις, ἃ ἀναγινώσκεις; *num intelligis, quæ legis?*

Ἀρά, maledictio, execratio, juramentum. אולת ſtultitia, Prov. XII, 24. אלה Gen. XXIV, 41. τότε ἀθῷος ἔσῃ ἀπὸ τῆς ἀρᾶς μου, *tunc ſolutus eris a jnramento, quod mihi juraſti.* Gen. XXVI, 28. γενέσθω ἀρὰ ἀνὰ μέσον ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον σου, *fiat juramentum inter nos, & inter te.* Vid. etiam 3 Reg. VIII, 31. 2 Par. VI, 22. Neh. X, 29. Ezech. XVI, 58. XVII, 13. 16. Num. V, 20. καὶ ὁρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὅρκοις τῆς ἀρᾶς ταύτης, *& adjuret ſacerdos mulierem juramentis hujus execrationis.* Eſ. XXIV, 6. διὰ τοῦτο ἀρὰ ἔδεται τὴν γῆν, *propterea maledictio conſumit terram.* Pſ. X, 7. οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει, *cujus os execratione plenum eſt.* Inde apud *Heſychium:* Οὗ ἀρᾶς γέμει, ἢ κατάρας πλήρης ἐστίν. Eidem alias Ἀρὰ exponitur ἰυχὴ, κατάρα, βλάβη, *votum, execratio, noxa.* Vid. & Oſ. IV, 2. Zach. V, 3. Unde Gloſſ. MS. in Proph. Ἀρὰ, ἡ κατάρα. קללה Deut. XXIX, 18. 27. Jer. XLII, 18. XLIV, 22.

Ἀραβὰ. ipſa vox Hebr. ערבה Jer. LII, 7. Ubi *Chryſoſtomus* in Cat. *Ghiſler.* p. 929. ἄραβα interpretatur πεδιάδα, *regionem campeſtrem.* Apud *Ghiſlerium* mendoſe ſcribitur πεδιάδι. *Theod.* Job. XXXIX, 6. *Aqv.* Joſ. III, 16.

Ἀραβία, Arabia. ערב 2 Par. IX, 14. ערב veſpera, Hab. I, 8. Soph. III, 4. ערבה locus campeſtris, vel deſertus, Ezech. XLVII, 9.

Ἄραβες, Arabes. נוספות part. plur. fœm. niph. a יסף addita, additamenta, Eſ. XV, 9 ערבי arabs, Eſ. XIII, 20. ערבים plur. ſalices, Eſ. XV, 7.

Ἀρα-

Ἀραβὼθ, eſt ipſa vox Hebr. ערבות campeſtria, *Aqv.* Joſ. IV, 13.

Ἀραῖος, tenuis. דל *Aqv.* Pſ. LXXXI, 3.

Ἀραιόω, ῶ, attenuo. דלים *Aqv.* 2 Reg. III, 1. ἀραιώμενος

Ἀράομαι, maledico, execror. ארר Num. XXII, 6 XXIII, 7. האלה hiph. 1 Reg. XIV, 24. 3 Reg. VIII, 31. קכב Num. XXII, 8. XXIII, 8. קלל pih. Joſ. XXIV, 9.

Ἀραφὶλ, eſt Hebr. ערפל caligo, *Aqv. Theod.* Exod. XX, 21. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Τὸ ἀραφὶλ, γνόφος. οἱ δὲ ὀμίχλη. οἱ δὲ Ἑβραῖοι στερέωμα. Τὸ ἀραφὶλ, *caligo. Aliis autem nebula. Hebræis autem firmamentum.*

Ἀραφὼθ, eſt ipſa vox Hebr. הרפות 2 Reg. XVII, 19. quam *contuſa grana* interpretes plerique interpretantur. Gloſſ. MS. in Lib. II. Reg. Ἀραφὼθ, παλάθας. Ἀραφὼθ, *ficuum parvas mazas.* Conf. v. Παλάθαι infra.

Ἀράχνη, aranea. ככה tugurium, Job. XXVII, 18. עכביש Job. VIII, 14. Eſ. LIX, 5. עש tinea, Pſ. XXXVIII, 15. מץ gluma, *Incert.* Oſ. XIII, 3.

Ὡς ἀράχνη, ſicut aranea. כמו ſicut, Pſalm. LXXXIX, 9. (ubi legiſſe videntur כמול) τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη ἐμελετῶντο, *anni noſtri ſicut aranea meditabantur.* Conf. *Bocharti* Hier. Part. II. Lib. 4. c. 23. p. 605.

Ἀργέω, otior, otioſus ſum, ceſſo. בטל & Chald. בטל ceſſo, Eſdr. IV, 24. ἤργησε τὸ ἔργον, *ceſſabat opus.* Vid. & Eccleſ. XII, 3.

Ἀργία & ἀργεία, otium, ſegnities עצרה interdictio, Eſ. I, 14. שבת ceſſatio, Exod. XXI, 19. שפלות demiſſio, Eccl. X, 18. Vid. & Sir. XXXIII, 32.

Ἀργόζ. Vid. in v. Βιρσικαθάν.

Ἀργὸς, otioſus, ſegnis, tardus, it. albus. מטע advectio, 3 Reg. VI, 7. λίθοις ἀκροτόμοις ἀργοῖς ᾠκοδομήθη, *lapidibus reſectis otioſis* h. e. perfecte antea elaboratis *ædificata eſt.* תהו *Sym.* Gen. I, 2. ἀργόν. פגול res abominanda, *Id.* Lev. XIX, 7. Sap. XV, 15. οἱ πόδες αὐτῶν ἀργοὶ πρὸς ἐπίβασιν, *pedes eorum tardi ad ambulandum. Heſychius:* Ἀργὸς, μιαρὸς, βραδὺς. Ἀργὸς, *ſegnis, tardus.*

Ἀργύρεος, ᾶ, ῆ, argenteus. כסף Gen XXIV, 53. Exod. III, 22. & alibi paſſim. Zach. XI, 12. ἔστησαν τὸν μισθόν μου (*al.* rectius τὸν μισθόν μου pro εἰς τὸν μισθόν μου) τριάκοντα ἀργυρᾶς

ſc. σίκλους, *appendebant in mercedem meam triginta ſiclos argenteos.* Vid. & v. 13. & conf. quæ mox notavi in Ἀργύριος.

Ἀργυρικὸς, argenteus. 3 Eſdr. VIII, 27. ἀργυρικὴ ζημία, *multa pecuniaria.*

Ἀργύριον, argentum, pecunia. זהב proprie, aurum, 2 Par. IX, 9. כסף Gen. XXIII, 9. 15. Gen. XLII, 27. & alibi ſæpiſſime. כספיא Caſiphia, nomen loci, Eſdr. VIII, 17. כתם aurum inſigne, Thren. IV, 1. תמר palma, Jer. X, 5.

Vid. alibi Περιαργυρόω ἀργυρίῳ.

Ἀργύριος ſc. σίκλος, ſiclus argenteus. כסף Jud. XVII, 3. καὶ ἀπέδωκε τὰς χιλίους καὶ ἑκατὸν ἀργυρίους (ſc. σίκλους) τῇ μητρὶ αὐτοῦ, *& reddidit mille & centum ſiclos argenteos matri ſuæ.* Vid. & Oſ. III, 2. Quod autem ibi σίκλους ſubintelligere debeamus, patet ex Jer. XXXII, 9. ἔστησα αὐτῷ ἑπτὰ σίκλους καὶ δέκα ἀργυρίους, *appendi illi ſeptendecim ſiclos argenteos.* Conf. & 4 Reg. XV, 20. ubi שקלים כסף LXX. ſimpliciter vertunt σίκλους, ſubintelligentes ἀργυρίους.

Ἀργυροκοπέω, argentum conflo. צרף Jer. VI, 29.

Ἀργυροκόπος, faber argentarius. צרף infin. Jer. VI, 29. Dicitur alias Græcis Ἀργυροκοπιστὴρ *Heſychius:* Ἀργυροκοπιστὴρ, τραπεζίτης, ἢ ὁ τὰ ἀργύρια (ſc. σκεύη) ἐργαζόμενος. Ἀργυροκοπιστὴρ, *trapezita, vel qui argentea vaſa fabricatur.*

Ἀργυρολόγητος, ad quæſtum pecuniæ faciendum ſerviens. 2 Macc. XI, 3.

Ἄργυρος, argentum. כסף Prov. X, 20. כספא Chald. Dan. II, 35.

Ἀργυροχόος, fuſor argenti, argentarius. Sap. XV, 9.

Ἀργύρωμα. vas argenteum, ſupellex argentea. Judith. XII, 1. 1 Macc. XV, 32.

Ἀργυρώνητος, argento emtus, argento acquiſitus. Gen. XVII, 12. 23. 27. Exod. XII, 44. *Heſychius:* Ἀργυρώνητος, οἰκέτης ἀργυρίῳ ἀγορασθείς. Ἀργυρώνητος, *ſervus argento emtus.*

Ἀρδαλόω, inquino, conſpurco. Sir. XXI, 1. λίθῳ ἠρδαλωμένῳ συνεβλήθη ὀκνηρός, *lapidi conſpurcato ſimilis eſt piger. Heſychius:* Ἠρδαλωμένος, λεπρός, μεμιασμένος. Ἠρδαλωμένος, *leproſus, inquinatus.*

Ἀρδεύω, irrigo. Judith. IX, 3.

Ἀρδεία, irrigatio. גלה ſcaturigo. *Sym.* Jud. I, 15. ἀρδείαν. *Heſychius:* Ἀρδεία, ποτισμός. Ἀρδεία, *potatio.*

Ἄρδην,

Ἄρδην, penitus, valde, funditus. חרם anathema, Mal. IV, 6. μὴ ἐλθὼν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην, *ne veniens universam terram percutiam. Hesychius*: Ἄρδην, φορᾷδην, ἢ σφόδρα. ἢ παντελῶς, ἢ αὐθρόως, ἢ ἐξ ὁλοκλήρου. Ἄρδην, *ita ut omnes ferant vel sentiant, vel valde, vel penitus, vel confertim, vel ex toto.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἄρδην, παντελῶς, ὁμοῦ, σφόδρα. Ἄρδην, *penitus, simul, valde.* Juxta *Phavorinum* est ab ἄιρω, *tollo.*

Ἀρδω, irrigo. שקה pyb. irrigor, *Sym.* Job. XXI, 24. ἀρδόμενος, *irrigatus.*

Ἀρίσκεια, gratia, qua placemus aliis, gratia corporis, egregia forma, it. placitum. חן Prov. XXXI, 30. שרירות speculatio, *Sym.* Ps. LXXX, 12.

Ἀρίσκω, placeo. אנה pyh. obvenio, Prov. XII, 22. טוב bonum, Num. XXXVI, 6. Deut. XXIII, 16. טוב בעיני bonum in oculis, Gen. XIX, 8. XX, 15. טחן molo, Job. XXXI, ubi tamen *al.* pro ἀρίσαι rectius ἀλίσαι. יטב bonum est, vel videtur. Gen. XXXIV, 18. ἤρισαν οἱ λόγοι ἐναντίον Ἐμμωὰρ, *bona videbantur* vel *placebant sermones illi Emmoro.* Gen. XLI, 37. ἤρεσε δὲ τὸ ῥῆμα ἐναντίον Φαραώ, *placebat autem verbum illud Pharaoni.* 3 Reg. III, 10. καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον Κυρίου, *& placebat Domino sermo ille.* Conf 1 Macc. VIII, 21. Similiter Act. VI, 5. ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς πλήθους, *placebat sermo ille toti multitudini.* ישב בעיני bonum est in oculis, Jos. XXII, 33. ἤρεσεν ὁ λόγος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, *placebat sermo ille filiis Israël.* Esth. II, 9. ἤρεσεν αὐτῷ τὸ κοράσιον, *placebat illi puella.* Ita Matth. XIV, 6. ἤρεσε τῷ Ἡρῳδῃ, *placebat Herodi.* ישר rectum est, vel videtur, Jud. XIV, 3. ὅτι αὕτη ἤρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς μου, *quia hæc placet oculis meis.* Vid. & v. 7. Jer. XVIII, 4. καθὼς ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῆσαι, *quemadmodum placuit illi facere.* ישר בעיני rectum est in oculis, Num. XXIII, 27. 3 Reg. IX, 12. מצא invenio, Jos. XVII, 16. Jud. XXI, 14. ערב amœnum est, Mal. III, 4. רצה complaceo, approbo, *Al.* 2 Par. X, 7. ἀρίσκει. שוה utile est, Esth. V, 13 שפר Chald. pulchrum est, Dan. IV, 24. ἡ βουλή μου ἀρισάτω σοι, *consilium meum placeat tibi.*

Μὴ ἀρίσκω, non placeo, displiceo. יע malum est, vel videtur, Es. LIX, 16. רע בעיני malum in oculis, Num. XXII, 34. Prov. XXIV, 18.

Ἀρεστὸς, gratus, rectus, placitus. טוב bonus, Deut. XII, 28. Es. XXXVIII, 3. טוב בעיני bonus in oculis, Gen. XVI, 6. יטב בעיני bonum est in oculis, Lev. X, 19. μὴ ἀρεστὸν ἔσται τῷ Κυρίῳ; *num gratum erit Domino?* ישר rectus, Exod. XV, 26.

26. καὶ τὰ ἀρεσὰ ἐνώπιον αὐτῦ ποιήσῃς, *& recte coram illo facias.* Ita 1 Joh. III, 22. καὶ τὰ ἀρεσὰ ἐνώπιον αὐτῦ ποιῦμεν, *& recte coram illo facimus.* Vid. & Deut. VI, 18. XII, 25. Sir. XLVIII, 18. נבחר part. niph. ſelectum, lectiſſimum, Prov. XXI, 3. ἀρεσὰ παρὰ Θιῷ μᾶλλον, ἢ θυσιῶν αἵματα, *magis Deo grata, quam ſanguis victimarum* רצון bene placitum, Eſdr. X, 11. ποιήσατε τὸ ἀρεσὸν ἐνώπιον αὐτῦ, *facite quod illi acceptum eſt.* Neh. IX, 24. ὡς ἀρεσὸν ἐνώπιον αὐτῶν, *quemadmodum placet illis.* Vid. & v. 37. שרירות contemplatio, Jer. XVI, 11. πορεύεσθε ἕκαστος ὀπίσω τῶν ἀρεσῶν τῆς καρδίας ὑμῶν πονηρᾶς, *ambulatis ſinguli juxta placita cordis veſtri mali.* Vid. & Jer XVIII, 12. תאוה deſiderium, Gen. III, 6. ἀρεσὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, *amœnum aſpectu.* Baruch. IV. 3. τὰ ἀρεσὰ τῦ Θιῦ *placita Dei.* Vid. & Sap. IX, 19.

Ἀρετὴ, virtus, decus, gloria, honor, laus. הוד decus, gloria, Hab. III, 2. ἐκάλυψεν οὐρανὸς ἡ ἀρετὴ αὐτῦ, *operuit cœlos gloria ejus*, i. e. glorioſa potentia ejus, ſapientia & bonitas e cœlo undiquaque ita apparent, ac ſi illud opertum quaſi divinis illis perfectionibus eſſet. Quod hic ἀρετὴ vocatur, Pſ. XIX, 1. dicitur δόξα. Apud *Heſychium* ἀρετὴ exponitur θεία δύναμις, *divina potentia.* Quæ tamen explicatio, ſi ad Prophetæ l. c. ibi reſpicitur, uti videtur, rem non ſatis exhauſit. Zach. VI, 13. καὶ αὐτὸς λήψεται ἀρετὴν, *& ille aſſumet gloriam.* Idem hic ἀρετὴ notat, quod Pſ. VIII, 5 & Hebr. II, 7. δόξα καὶ τιμὴ, *gloria & honor.* Sic & apud Poëtas Græcos ἀρετὴ, *gloriam, honorem* denotat. *Homerus* Il. υ. v. 242.

Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε

Jupiter autem viris honorem & auget & minuit.

Heſiodus Ἔργ. v. 311.

——— πλέτος δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

——— *divitias autem honos & gloria comitatur.*

Conf. quæ ex *Plutarcho* de Audiend. Poët. p. 24. notat *Lamb. Bos* Obſerv. Crit. p. 112 תהלות laudes, Eſ. XLII, 8. τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω, οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς, *gloriam meam alteri non dabo, neque virtutes meas ſculptilibus.* Eſ XLII, 12. δώσουσι τῷ Θιῷ δόξαν, τὰς ἀρετὰς αὐτῦ ἐν τοῖς νήσοις ἀναγγελοῦσι, *dabunt Deo gloriam, virtutes ejus in inſulis annunciabunt.* Eſ. XLIII, 21. τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτὸν, λαὸν μου, ὃν περιεποιησάμην, τὰς ἀρετάς μου διηγεῖσθαι, *genus meum electum, populum meum, quem acquiſivi, ut virtutes meas enarret.* Quorſum reſpexit Petrus 1. Ep. II, 9. ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτὸν, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τῦ ἐκ σκότους

σλότος ὑμᾶς καλίσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς. *Vos autem eſtis genus electum, regium ſacerdotium, populus acquiſitus, ut virtutes annuncietis ejus, qui ex tenebris ad mirabilem lucem ſuam vos vocavit.* Eſ. LXIII, 7. τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἐν πᾶσιν, οἷς ἡμῖν ἀνταπεδίδωσι, *miſericordiæ Domini recordor, & virtutum Domini in omnibus, quæ nobis retribuit.* Sicuti autem LXX. תהלות vertentes per ἀρετὰς, *virtutes*, procul dubio intelligunt *laudabiles perfectiones & proprietates Dei*, ita nullus dubito, quin Petrus etiam l. c. eo ſenſu vocem acceperit. Imo nullus dubito, quin idem Apoſtolus in verbis 2 Ep. I, 3. τῇ καλίσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς, per δόξαν καὶ ἀρετὴν, *glorioſas & laudabiles perfectiones Dei*, amorem, miſericordiam, gratiam, veritatem intellexerit, & præpoſitione διὰ cauſam impulſivam, ut Paulus in verbis Gal. I, 15. καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, indigitaverit. Eſth. XIV, 10. ἀνοῖξαι στόμα ἐθνῶν εἰς ἀρετὰς ματαίων, *ut aperiant os gentium in laudes vanorum.* Sap. VIII, 7. οἱ πόνοι τούτης εἰσιν ἀρεταὶ, *labores hujus ſunt virtutes.* *Heſychius*: Ἀρετὴ, ἡ τῶν καλῶν νομιζόμενων ἐμπειρία. Ἀρετὴ, *eorum, quæ bona habentur, exercitium.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀρετὴ, πρᾶξις ἀγαθή. Ἀρετὴ, *actio bona.*

Ἀριτίζω, placide accipio. נשא 1 Reg. XXV, 35.

Ἀρήγω, opitulor, opem fero. 3 Macc. IV, 16. *Heſychius*: Ἀρήγει, βοηθεῖ. Ἀρήγει, *opitulatur.* Ita etiam *Schol. Apollon.* Argon. IV, 815.

Ἀρὴν, in genit. ἀρνὸς, agnus. גדי hœdus, Exod. XXIII, 19. גר peregrinus, Eſ. V, 17. טלה 1 Reg. VII, 9. כבש 1 Par. XXIX, 21. כר Deut. XXXII, 14. כשב Gen. XXX, 32. כריא ſaginatum, 2 Reg. VI, 13. עתודים plur. hirci, Prov. XXVII, 26. רביבים plur. guttæ imbris, Mich. V, 7. *Heſychius*: Ἄρνες, τὰ μικρὰ πρόβατα. Ἄρνες, *oves parvæ.*

Ἄρθρον, articulus, extremitas. מורש poſſeſſio, Job. XVII, 11. ἐρράγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου, *rupta vero ſunt extrema cordis mei.* *Heſychius*: Ἄρθρα, μέλη ἄκρα. Ἄρθρα, *membra extrema.*

Ἄριζος, al. ἄῤῥιζος, carens radice.

Ἄριζος γίνομαι, ſine radice fio. נצאצאים ישרשו prognati eradicabuntur, Job. XXXI, 8. ἄριζος δὲ γενοίμην, *ſine radice autem fiam.* Cypriis ἄριζος dicebatur *ſepulchrum.* *Heſychius*: Ἄριζος, τάφος Κύπριοι.

Ἀριὴλ, eſt ipſa vox Hebr. אריאל *leonem Dei* ſignificans 1 Par. XI, 22. Eſ. XXIX, 1. & Ezech. XLIII, 15. in quo poſteriori loco LXX. etiam הראל *montem Dei* notans

ἀριὴλ reddunt *Scholia* ibidem hæc annotant: *Euſeb.* ἑρμηνευεσθαι φασὶ τὸ ἀριὴλ, λεων Θεῦ. *Polychr.* τὸ ἀριὴλ, ὄρος Θεοῦ. *Theodor* τὸ ἀριηλ σημαίνει τῇ Ἑβραίων φωνῇ, ὄρος Θεῦ, ἢ κατ' ἄλλην ἑρμηνείαν, φῶς Θεῦ.

Ἀριθμέω, numero. היה ſum. Lev. XXIII, 15. הריק hiph. a ריק evaginare facio. armo, Gen XIV, 14. חק ſtatutum, Job. XXVIII, 26. מנה Pſ. CXLVI, 5. מספר numerus, Job. III, 6. כפר Gen. XV, 5. Job. XXXVIII, 37. XXXIX, 2. פקד Num. II, 9. 16. 24. 31.

Ἀρίθμησις, numeratio. פקדים *Incert.* Num. VII, 2.

Ἀριθμητὸς, numeratus, numerabilis, numero parvus. גרע ſubtraho, Job XXXVI, 27. מספר numerus, Job. XV, 20. ἔτη δὲ ἀριθμητὰ διδομένα δυνάσῃ, *anni autem pauci dati potenti. Heſychius:* Ἀριθμητὰ, τὰ ὀλίγα. Ἀριθμητὰ, *pauca.* Similiter *Theocritus* Idyl. 16. v. 87. ἀριθμητὸς ἀπὸ πολλῶν, *paucos ex multis*, & *Horatius*, *numerabilis*, *utpote parvus*, alios item Græcos ἐυαρίθμητον *numero parvum* dixiſſe, obſervat *Caſaubonus* Lect. Theocr. p. 123. Conf. quæ mox in Ἀριθμὸς notavi. מנים plur. vices, *Aqv. Sym.* Gen. XXXI, 7.

Ἀριθμὸς, numerus, cohors militaris. מרה menſura, Pſ. XXXVIII, 6. γνώρισόν μοι, Κύριε, τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν, *notum mihi fac terminum meum, & numerum dierum meorum quis ſit*, i. e. quam exiguus ſit numerus dierum meorum. Inde forte apud *Heſychium*: Ἀριθμὸν, (ſic enim legend. pro Ἀριθμὸς) μέτρον, ἀριθμῷ ὀλίγῳ. Ἀριθμὸν, *menſuram*, *numero paucos.* מכסה ſumma, Exod. XII, 4. מנין Chald. Eſdr. VI, 17. מספר Num. IX, 20. ἡμέρας ἀριθμῷ, *dies aliquot.* Eſ. X, 19. καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἀριθμὸς ἔσονται, *relicti ex illis numerus* h. e. numero pauci *erunt.* Ezech. XII, 16. ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἀριθμῷ, *relinquam ex illis viros numero paucos.* Hic in ἀριθμῷ ſubintelligendum vel βραχεῖς vel ὀλίγους. Conf. Pſ. CIV, 12. Ezech. V, 3. Deut. IV, 27. ubi additur מספרת הברית vinculum fœderis, Ezech. XX, 27. καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ῥάβδον μου, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ, *& vos tranſire faciam ſub virga mea, & introducam vos in numero*, vel *numeratos vos introducam.* Hic pro ἐν ἀριθμῷ *Lamb. Bos* legere ἐν ἀρθμῷ, ſupra vidimus in Ἄρθμος. Sed hic aſſenſum non meretur Vir cætera eruditiſſimus. Nam in verſione illa Græca manifeſte reſpicitur ad morem, quo paſtores armenta & greges ſub virga numerare ſolebant. Mentio ejus Lev. XXVII, 32. πᾶν, ὃ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῷ ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν ῥάβδον, τὸ δέκατον ἅγιον ἔσται τῷ Κυρίῳ, *omne decimum, quod in numero* (id eſt, inter nu-

numerandum) *ſub virga tranſit, ſanctum erit Domino.* Eoque etiam alluditur, Jer. XXXIII, 13. Ἔτι παριλεύσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμοῦντος, *adhuc tranſibunt oves ad manum numerantis.* Conf. *Bochart.* Hier. P. I. L. 2. c. 44 p. 459. ubi etiam ex profanis monumentis loca affert, unde patet, quod paſtores, antequam greges ſub veſperam in ſtabula reduxerint, illas numerare conſueverint. מִנְלָה gradus. 4 Reg. XX, 11. מְתִים homines, Deut. XXVI, 5. καὶ παῴκησεν ἐκεῖ ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ, *et commoratatur ibi cum exiguo populo.* Vid. & Deut. XXVIII, 62. כְּפַר 2 Par. II, 17. פָּקוּר part. pah. numeratus, recenſitus, Num. III, 22. פְּקֻדָה numeratio, recenſio, 2 Par. XVII, 14. XXVI, 11. צָבָא exercitus, Eſ. XXXIV, 2. קְצֵה finis, Eſ. II, 7. 8. רֹאשׁ caput, ſumma, Num. I, 49. Sir. XVII, 2. ἡμέρας ἀριθμῷ καὶ καιρὸν ἔδωκεν αὐτοῖς, *dies numeri* (h. e. dies numeratos vel paucos, conf. v. Ἀριθμητός.) *& certum tempus dedit illis* Conf. Sir. XXXVII, 28. Sir. XLI, 16. ἀγαθῆς ζωῆς ἀριθμὸς ἡμερῶν, *bonæ vitæ numerus dierum*, i. e. exiguus numerus dierum bonæ vitæ. 1 Macc. IX, 65. καὶ ἐξῆλθεν ἐν ἀριθμῷ, *& exibat cum numero*, h. e. cum cohorte militari. Quo ſenſu & Latinis ſcriptoribus *numerus*, uſurpari ſolet.

Ἀρισάω, prandeo, cibum capio. אכל לחם edo panem, Gen. XLIII, 25. ἤκουσαν δὲ, ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀρίσειν, *audiverant enim, quod ibi vellet prandere.* בוא venio, 1 Reg. XIV, 25. καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἤρισε, vel ut legend. cenſet *Lamb. Bos* ex *Tertulliano* de Idol. cap. 10. οὐκ ἤρισε, *& tota terra non prandebat.* Vid. in Præf. ejus in LXX. Int. כִּיר ſuſtento, 3 Reg XIII, 7. Conf. *Keuchenium* in Joh. XXI, 12. p. 166.

Ἄρίστια, τὰ, præmia. תִּפְאֶרֶת gloria, *Sym.* Jud IV, 9. ubi tamen pro ἀρίστια ſcribendum videtur ἀριστεῖα. Sic enim alias ſcribitur. Vide *Pollucem* L. VI. ſegm. 186. ubi præmia, quæ militibus dantur, Græcis appellari docet ἀριστεῖα, ἐπινίκια, νικητήρια. Sic enim *Phavorinus*: Ἀριστεῖον, τὸ τοῖς ἀρίστοις διδόμενον ἔπαθλον, ἢ τὸ δῶρον τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ. Ἀριστεῖον, *quod fortiſſimis datur certaminis præmium, vel præmium victoriæ.*

Ἀριστερίνω, ſiniſtra manu utor. הִשְׂמְאִיל ſiniſtram peto, *Al.* 1 Par. XII, 2. ἀριστερίνοντες.

Ἀριστερὸς, ſiniſter. הִשְׂמְאִיל hiph. ſiniſtram peto. 1 Par. XII, 2. ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ſc. χειρῶν, *e dextris & ſiniſtris manibus.* שְׂמֹאל Gen. XIV, 15. Χοβὰ, ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ (ſc. χειρὶ) Δαμάσκου, *Choba, quæ ad ſiniſtram partem Damaſci ſita eſt.* Deut. V, 32. οὐκ ἐκκλινεῖς δεξιὰ ὅτι ἀριστερὰ, pro εἰς δεξιὰ

ὅτι ἀριστερὰ μέρη, *non declinabis neque ad dextram, neque ad ſiniſtram partem.* Vid. etiam Deut. XVII, 11. 20. XXVIII, 14. & conſ. Joſ. I, 7. 2 Reg. II, 19. 21. 2 Par. XVIII, 18. παρειστήκει ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν αὐτῦ ſc. μερῶν, *ſtabat ad dextram & ſiniſtram.* Job XXIII, 9. ἀριστερὰ ποιήσαντος αὐτῦ, *ſi ad ſiniſtram ſe convertit.* שמאלי Lev. XIV, 16. ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῦ τῆς ἀριστερᾶς, *in manu ejus ſiniſtra.*

Vid. alibi εἰς Δεξιὰ ἢ ἀριστερά.

Ἀριστερίνω, ſiniſtra utor. השמאיל hiph. q. d. ſiniſtro, ad ſiniſtram flecto, *Al.* 1 Par. XII, 2. ἀριστερίνοντες.

Ἄριστον, prandium, cibus. לחם panis, cibus, 3 Reg. IV, 22. τῦτο ἄριστον τῷ Σολομῶντι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, *hic cibus Salomonis in unaquaque die.* Ita Drac. v. 44. λάβε τὸ ἄριστον, ὁ ἀπέστειλέ σοι ὁ Θεὸς, *accipe cibum, quem miſit tibi Deus* Vid. & v. 41. מועד ſtatutum tempus, 2 Reg XXIV, 15. ἕως ὥρας ἀρίστου, *usque ad tempus prandii.* Suſan. v. 12. ὅτι ἀρίστου ὥρα ἐστὶ, *quia eſt tempus prandii.*

Ἀριώθ, eſt ipſa vox Hebr. אורת 4 Reg IV, 39. quod de *oleribus* Inter. retes ſolent exponere. Sic etiam *Theodoretus*: Ἀριὼθ, οἱ ἄλλοι ἀγριολάχανα τᾶυτα ἡρμηνεύσαν. Ἀριὼθ, *alii olera agreſtia interpretantur.* Juxta Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀριὼθ (ſic enim legendum videtur pro Ἀριὼχ, quod eſt in MS) ſunt ἀκρεμόνια κολοκύντια, *ramoſæ colocynthides.* Conf. de his *Dioſcoridem* Lib. IV. c. 78. Sed apud *Heſychium* Ἀριὼθ Syris *leænam* vocatam eſſe legimus. En verba: Ἀριὼθ, ἡ λέαινα ὑπὸ Σύρων. Hoc vero eſt ארית in regimine. Vide *Bocharti* Hier. P. I. L. 3. c. 1. p. 715.

Ἀρκετὸς, ſufficiens רי ſufficientia, *Aqv.* Deut. XXV, 2. κατὰ ἀρκετὸν, *ſecundum ſufficientiam.*

Ἀρκέυθινος, juniperinus. ברוש cupreſſus, 2 Par. II, 8. רתם *Incert.* Pſ. CXIX, 4. שמן oleum, pinguedo, 3 Reg. VI, 30.

Ἄρκευθος, juniperus. ברוש Oſ. XIV, 9. רתם 3 Reg. XIX, 4. שמן 3 Reg. VI, 32.

Ἀρκέω, ſufficio. הון ſufficientia, Prov. XXX, 16. כלכל pih. כול capio, 3 Reg. VIII, 27. מצא invenio, Num. XI, 22. רב־לכם multum vobis. *Sym.* Num. XVI, 3. ἀρκείτω, *ſatis ſit.* Sap. XIV, 22. οὐκ ἤρκεσε, *non ſatis fuerat.* Lex. *Cyrilli* MS Brem. Ἤρκεσεν, ἀρκετὸς γέγονεν. Ἤρκεσεν, *ſufficiens fuit.* 2 Macc. V, 15. οὐκ ἀρκεσθεὶς δὲ τύτοις, *non contentus autem hiſce.* Sic 1 Tim. VI, 8. τύτοις ἀρκεσθησόμεθα, *hiſce con-*

contenti erimus. Conf. quæ ad h. l. ex *Herodoto* notat *Raphelius* p. 581.

Τὸ ἀρκοῦν, quod ſufficit. לפי אכל propr. ſecundum os cibi, Exod. XII, 4.

Ἀρκή, Ita *aliis* redditur ארכי archita, 1 Par. XXVII, 33. ubi LXX. πρῶτος habent.

Ἄρκτος, urſus. דוב 1 Reg. XVII, 34. & alibi, *Al.* Sir. XXV, 19. σκεπεῖ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὡς ἄρκτος, *obtenebrat vultum ejus ut urſus.* Vide ad h. l. *Bocharti* Hier. P. I. L. III. c. 8. p. 809.

Ἀρκτοῦρος, arcturus, nomen ſideris. כימה plejades, vergiliæ, Job. IX, 9. *Aqv.* Amos. V, 8. Conf. quæ notavi ad Job. XXXVII, 9. in v. Ἀκρωτήριον. *Heſychius*: Ἀρκτοῦρος, ἀρκτῶος τόπος. διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἑπτὰ ἀφίρεις ὁμοῦ καλεῖται ἀρκτοῦρος. ἐπειδὴ ἐπὶ τὸ ἀρκτῶον κατανοεῖ λέγεται καὶ ἅμαξα. Ἀρκτοῦρος, *borealis locus Propterea & ſeptem ſtellæ junctim vocantur* ἀρκτοῦρος, *ſiquidem ad borealem plagam ſpectant. Dicuntur etiam* ἅμαξα, *plauſtrum.* Poſterioris nominis rationem hanc reddit *Gellius* N. A. L. II. c. 21. *Hoc ſidus, quia ſimile plauſtri videtur, antiqui Græcorum* ἅμαξαν *dixerunt.* Rurſus *Heſychius* in v. Ὠρίων ſub fin Lexici: Καὶ τοῦ Ἀρκτοῦρου μίμνηται ἡ γραφὴ, ὃν μεταξὺ τῶν μηρῶν τοῦ ὠρίωνος ὁρῶμεν κείμενον ἀστέρα ὑπόξανθον. *Et Arcturi mentionem facit Scriptura, quam inter partes Orionis videmus ſitum, ſtellam colore ſubfulvo ſplendeſcentem.*

Ἅρμα, currus. דרך via, Oſ. X, 14. מרכב 3 Reg. IV, 26. מרכבה Gen. XLI, 43. & alibi paſſim. רכב equito, vehor, Jer. VI, 23. רכב Gen. L, 9. & alibi ſæpius. רכבה Ezech. XXVII, 20. רכש equus celer, 3 Reg. IV, 28.

Ἅρμα, pondus, onus. משא *Aqv.* Deut. I, 12. Prov. XXXI, 1. Eſ. XV, 1. Jer. XXIII, 23. Ubi *Hieronymus*: *Ubicunque grave eſt, quod Dominus comminatur, & plenum ponderis ac laboris & importabile, in titulo* ἅρμα, *i* pondus *dicitur.* Vide *Druſium* Obſerv. Lib. IX, c. 15.

Ἁρματηλάτης. currus agitator, auriga. 2 Macc. IX, 4. *Heſychius*: Ἁρματηλάτης, ἡνίοχος. Ἁρματηλάτης, *auriga.*

Ἄρμενον, inſtrumentum סבך perplexum, *Sym.* Pſ. LXXIII, 6. ἐν ἁρμενίοις ξυλίνοις, *inſtrumentis ligneis.*

Ἁρμόζω, adapto, apte coagmento, conjungo, deſponſo, it. congruo, conveniens ſum. אמון artifex, Prov. VIII, 30. ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα. Vulgatus reddit: *Cum eo eram cuncta componens. Lactantius* Inſt. L. IV. c. 7. *eram penes illum*

disponens. Tertullianus adv. Hermog. c. 18. observante *Lamb. Bos* Prol ad LXX. Int. c. 3. ἁρμόζουσα vertit *compingens*, sed c. 32. *modulans*. Apud *Hesychium* eadem vox ex eodem procul dubio loco exponitur συμφωνοῦσα, συνοικισμένη, ἢ κοσμοῦσα, *concinens*, *una habitans*, *vel ornans*. Ceterum Vetus Poëta etiam apud *Eusebium* Præp. Ev. L. XI. c. 4. p. m. 305. vocem ἁρμόζεσθαι de Deo usurpavit vorticis cœlestis carmina *concinnante*, h. e. sidera cœlestia suavi harmonia captante, ita illum loquentem introducens:

Εἰμὶ δ' ἐγὼ πάντων χέλυς ἄφθιτος, ἣ τὰ λυρώδη
Ἡρμοσάμην δίνης οὐρανίοιο μέλη.

Ego vero sum chelys incorruptibilis, quæ lyræ instar resonantia
Concinnavi vorticis cœlestis carmina.

אפן modus, ratio, Prov. XXV, 11. εἰπεῖν λόγον ἐπὶ ἁρμόζουσιν αὐτῷ, (subaudiend. videtur πράγμασι) *dicere verbum in rebus, quæ conveniunt illi.* היטיב hiph. a יטב bene facio, Nah. III, 8. הלך eo, ambulo, *Sym.* Cant. VII, 9. ἁρμόζων, *conveniens.* משכלת part. fœm. hiph. intelligens, prudens, Prov. XIX, 14. παρὰ δὲ Κυρίου ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρὶ, *a Domino autem conjungitur mulier cum viro*, vel *desponsatur mulier viro. Hesychius:* Ἁρμόζεται, συζεύγνυται. Ἁρμόζεται, *conjungitur.* Peculiariter autem verbum illud de parentibus usurpari, qui filias sponso *despondent*, ad 2 Cor. XI, 2. observat *Cl. Elsnerus.* Ex quo Apostoli loco apud *Hesychium* etiam Ἁρμοσάμην (sic enim corrupte vox illa Lexico ejus ab indocto interpolatore inserta est post v. Ἁρμὸς, pro Ἡρμοσάμην.) explicatur ἐνυμφευσάμην, *desponsavi.* Conf. *Cl. Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L.N.F. p. 187. נאות part. fœm. a נאה conveniens, decus, Prov. XVII, 7. οὐχ ἁρμόσει ἄφρονι χείλη πιστὰ, *non congruunt stulto labia fidelia.* 2 Macc XIV, 22. τὴν ἁρμόζουσαν ἐποιήσαντο κοινολογίαν. *Vulgatus* vertit, *congruum colloquium fecerunt.*

Ὄργανα ἡρμοσμένα, instrumenta adaptata. כל־עז omni robore, 2 Reg. VI, 14. Δαβὶδ ἀνεκρούετο ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμένοις. *David pulsabat instrumenta adaptata.* LXX hic pro כל legisse videntur כלי ברושים עצי ligna cupressina, 2 Reg. VI, 5. παίζοντες ἐνώπιον Κυρίου ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμένοις, *ludentes coram Domino instrumentis adaptatis.*

Ἁρμονία, compages, junctura, concentus. המון sonitus, Ezech. XXIII, 42 καὶ φωνὴν ἁρμονίας ἀνεκρέοντο. *& gratum concentum instrumentis musicis faciebant Hesychius:* Ἁρμονίας, συμφωνίας. Ἁρμονίας, *concentus.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem.

Ἁρμο-

Ἁρμονίας, εὐφωνίας. Ἁρμονίας, *soni jucundi.* עצם os, Ezech. XXXVII, 7. ὀστέον πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ, *os ad juncturam suam. Hesych.* Ἁρμονίας, συζεύξεως. Ἁρμονίας, *conjunctionis.*

Ἁρμόνιος, congruus, adaptatus, conveniens. Sap. XVI, 20.

Ἁρμὸς, compages, commissura. Sir. XXVII, 2. ἀνὰ μέσον ἁρμῶν λίθων, *in medio compaginis lapidum. Hesychius:* Ἁρμῶν, ἁρμονιῶν (Sic enim legend. pro Ἁρμῶν; ἁρμωνιῶν.) Ἁρμῶν, *compagum.* Eadem vox de commissura ossium reperitur Hebr. IV, 12. Conf. ad h. l. quæ ex Ezech. XXXVII, 7. notavi supra in Ἁρμονία.

Ἀρνέομαι, nego, abnego, renuo, recuso. כחש mentior, Gen XVIII, 15. כחד pih. celo, *Sym.* Job. XV, 18. *Aqv.* Es. LIX, 13. ἠρνήσαντο. Sap. XII, 27. ἰδόντες, ὃν πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, *videntes illum, quem olim agnoscere renuebant.* Sap. XVI, 16. ἀρνούμενοι γάρ σε εἰδέναι ἀσεβεῖς, *impii enim, qui te agnoscere renuebant.* Vid. & Sap. XVII, 9. & conf. Hebr. XI, 24. ubi eodem sensu: ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραὼ, *renuebat vocari filius filiæ Pharaonis. Phavorinus:* Ἀρνοῦμαι, ἀπαρνοῦμαι, ἀναίνομαι. Ἀρνοῦμαι, *pernego, renuo.*

Ἀρνίον, agnus, agnellus. טלאים plur. agni, *Aqv.* Es. XL, 11. ἀρνία. כבש Jer. XI, 19.

Ἀρνία προβάτων agni ovium. בני צאן filii ovium, Ps. CXIII, 4. 6. צעירי צאן parvi ovium, Jer. L, 45.

Ἀροτὴρ, arator. אכר agricola, Es. LXI, 5.

Ἀροτρίασις, aratio. חריש Gen. XLV, 6. 1 Reg. VIII, 12.

Ἀροτριάω & ἀροτριάζω, aro. חרש Deut. XXII, 10. 1 Reg. VIII, 12. Sir. VII, 13. μὴ ἀροτρία ψεῦδος ἐπ' ἀδελφῷ σου, *ne ara mendacium adversus fratrem tuum,* h. e. ne falsitatem fraudemque moliaris adversus fratrem tuum. Conf. Prov. III, 29 & *Fulleri* Misc. Sacr. L. I. c. 4. p. 46. sq. qui ἀροτριᾷν ibi idem esse putat, quod Homericum βυσσοδομευεῖν, de quo vide *Erasmi* Adag. p. 395.

Ἀροτριώμενος ἀροτριῶμαι, aratus aror. נעדר במעדר niph. sarrior sarculo, Es. VII, 25.

Ἄροτρον, aratrum. את ligo, Es. II. 4. Mich. IV, 3. מרג tabula, 1 Par. XXI, 23. מחרשה rutrum, *Aqv.* 1 Reg. XIII, 21. τοῖς ἀρότροις כלי הבקר instrumenta boum *Incert.* 2 Reg. XXIV, 22. ἄροτρα.

Ἀροτρόπους, vomer, q. d. pes aratri. מלמד stimulus, Jud. III, 31. Conf. ad h. l. *Bocharti* Hier. P. I. L. II. c. 29. p. 385. & *Schoetgenii* Diss. de Stim. Boum. §. 6. 7.

Ἄρου

Ἄρουρα, arvum, terra arata, tellus, it. terra arboribus conſita, arboretum אשל arboretum, nemus, Gen. XXI, 33. 1 Reg XXII, 6. XXXI, 13. שרה ager, *Sym.* Gen. XXVII, 27. 4 Reg. XXIII, 4. שרמת plur. *Aqv.* Eſ. XVI, 8.

Ἁρπαγή, rapina, res rapta, præda. גזל Lev. VI, 2. Eccl. V, 7. תרפה raptum, Nah. II, 12. Conf. quæ ex profanis notat *Cl. Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 190. חמס vis, violentia, *Theod.* Prov. X, 7.

Ἅρπαγμα, idem. גזל Pſ. LXI, 10. Ezech. XVIII, 18. גזלה Lev. VI, 4. טרף Job. XXIX, 17.

Ἁρπάζω, rapio. גזל Deut. XXVIII, 31. 2 Reg XXIII, 21. חטף Jud. XXI, 21. Pſ. IX, 32. טרף Ezech. XXI, 27. ὡς λύκοι ἁρπάζοντες ἁρπάγματα, *tanquam lupi rapientes rapinas.* טרף rapina, Pſ. CIII, 23. לכד capio, Amos III, 4. עשק opprimo, Mich. II, 2. שלל *Sym.* 1 Reg. XIV, 32. τῶ ἁρπάζειν.

Ἅρπαξ, rapax. טרף Gen. XLIX, 27. λύκος ἅρπαξ, *lupus rapax.* Conf. Matth. VII, 15.

Ἁρπάομαι, ῶμαι, med. rapio. טרף Oſ. V, 14. ἐγὼ ἁρπῶμαι, *ego rapio.* Gloſſ. MSS. in Proph. Ἁρπῶμαι, ἁρπάζω. Ita & apud *Heſychium* & in Lex. *Cyrilli* MS. Brem. niſi quod in hoc vitioſe legatur Ἅρπομαι pro Ἁρπῶμαι.

Ἀρραβών, arrhabo, pignus. ערבון Gen. XXXVIII, 17. 18. 20. *Heſychius*: Ἀρραβών, πρόδομα, καὶ τὸ μνῆστρον. (Ita enim recte legere videtur *Sopingius* pro καὶ τὸ ἄγκιστρον. Nam alibi *Heſychio* Μνῆστρον exponitur ὁ τῶ γάμω ἀρραβών.) Ἀρραβών, *quod in anteceſſum datur, & donum obligationis in nuptiis contrahendis.* Plura de hac voce vide apud Auctores citt. *Wolfio* ad 2 Cor. V, 5. & Epheſ. I, 14.

Ἄρρεν, maſculus. זכר Lev. XXVII, 7.

Ἀρρενωδῶς, maſcule. 2 Macc. X, 35.

Ἄρρητον, infandum. תכל confuſco, *Sym.* Lev. XVIII, 23.

Ἄρριζος, Vide ſupra Ἄριζος.

Ἄρρυπός εἰμι, non ſum ſordidatus, mundus ſum. זכה purus ſum, *Sym.* Job. XXV, 4. ἄρρυπος ἔσται,

Ἀρρωστέω, ægroto, infirmus ſum. אנש in niph. נאנש 2 Reg. XII, 15. חלה 2 Reg. XIII, 2. 6. *Aqv.* 1 Reg. XIX, 14.

Ἀρρώστημα, ægritudo, infirmitas. חלי *Aqv.* Eſ. I, 5. Vid. & Sir. X, 10. XXX, 16.

Ἀρρω-

Ἀῤῥωσία & ἀῤῥωστία, idem. חולה part. fœm. afferens ægritudinem, Eccleſ. V, 15. רעה חולה malum afferens ægritudinem, Eccleſ. V, 12. חלי 3 Reg. XVII, 17. 4 Reg. VIII, 8. 9. מכשלה offendiculum, *Sym. Theod.* Eſ. III, 5. מחלה *Al.* 2 Par. XXI, 15. *Aqv. Theod.* Prov. XVIII, 14. *Heſychius:* Ἀῤῥωσία, νόσος, ἀῤῥωστία. Ἀῤῥωστία, *morbus, infirmitas.*

Ἄῤῥωστος, ægrotus, infirmus. חלה part. ægrotans, 3 Reg. XIV, 5. Mal. I, 8.

Ἄρς, agnus. כר *Sym.* Eſ. XXXIV, 6. ἀρνῶν.

Ἄρσην & ἄρσεν, maſculus, maſculum. איש vir. Gen. VII, 2. ἄρσεν καὶ θῆλυ ſc. γένος, *ſexum maſculinum & fœmininum.* Conf. *Lamb. Bos* Ellipſ. Gr. p. 35. בן filius. Exod. I, 15. גבר vir, Job. III, 3. זכר Gen. I, 27. Num. I, 3. בן זכר filius maris, Jer. XX, 15. זכר memoria, Eſ. XXVI, 14. ילד puer, puerulus, Exod. I, 17. 18. 2 Macc. VII, 21. ἄρσενι θυμῷ, *maſculo animo.*

Ἀρσενικὸς, maſculinus. זכור Exod. XXIII, 17. זכר Gen. XVII, 10. πᾶν ἀρσενικὸν ſc. γένος. Sic & alibi paſſim. מקנה נוכר pecus, quod maſculum naſcitur, Exod. XXXIV, 19.

Ἄρσις, elevatio, evectio, celſitudo, dignitas, it. illud, quod fertur, tollitur, ſive onus. משא *Sym.* Job. XLI, 17. λόγχης ἄρσις καὶ θώρακος, *lanceæ elevatio & thoracis.* משא onus, 4 Reg. VIII, 9. ἄρσιν τεσσαράκοντα καμήλων, *onus quadraginta camelorum.* משאה onus, it. ferculum, 2 Reg. XI, 8. כבל onus, 3 Reg. XI, 28. κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἄρσεις οἴκου Ἰωσὴφ, *conſtituit illum ſuper onera domus Joſeph. Heſychius:* Ἄρσεις, ἀροτριάσεις, βαςάγματα. Ἄρσεις, *arationes, onera.* Pſ. LXXX, 5 ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ, *amovit ab oneribus dorſum ſuum. Heſychius:* Ἄρσεων, βαστάγματων. Vid. & 3 Reg. V, 15. שאת excellentia, *Aqv.* Gen. XLIX, 3. περισσὸς ἄρσει, *præſtans dignitate.* Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 70.

Ἀρτάβη, genus menſuræ, qua Ægyptii & Perſæ olim utebantur in metiendo frumento. חמר *chomer*, menſura Hebræorum, Eſ. V, 10. Vid. & Drac. v. 3. & conf. *Hódium* de Text. Bibl. Orig. p. 116. & *Relandum* Diſſ. Miſcell. P. II. Diſſ. 8. p. 134. ſq.

Ἄρτηρ, inſtrumentum, quos aliquid tolli vel levari poteſt, it. humerus. סבל onus, Neh. IV, 17. οἱ αἴροντες ἐν τοῖς ἀρτήροις, *tollentes humeris.*

Ἀρτοκοπιακὸς, panis elaboratus. אשבר portio pulchra,

1 Par. XVI, 3. ἄρτον ἕνα ἀρτοκοπιακὸν, *panem unum elaboratum.*

Ἄρτος, panis, cibus. דגן frumentum, Pſ. LXXVII, 28. ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς, *panem cœli dedit iis.* חרה placenta, Lev. II, 4. VII, 2. חלה & לחם junctim, Exod. XXIX, 2. חלת לחם placenta panis, Lev. VIII, 25. יער ſylva, Cant. V, 2. ubi tamen *Cl. Grabius* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 4. pro ἄρτον legendum conjicit ἀγρὸν & ἔφαγον ἀγρὸν interpretatur, *comedi agrum*, id eſt, fructus agri. לחם Gen. III, 19. & alibi ſæpiſſime. Exod. II, 20. καλέσατε αὐτὸν, ὅπως φάγῃ ἄρτον, *vocate illum, ut cibum capiat.* 2 Reg. IX, 7. καὶ σὺ φαγῇ ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, *& tu capies cibum in menſa mea.* Vid. & 3 Reg. XXI, 7. Ita & in N. T. Luc. XIV, 1. Matth. XV, 2. Conf. Gen. XLIII, 25. ubi LXX. אכל לחם quod l. c. vertunt φαγεῖν ἄρτον, ἀριστᾶν, *prandere*, & Prov. XXIII, 6. ubi לחם לחם συνδειπνεῖν, *una comedere*, interpretantur. Adde Prov. XXX, 22. & Job. VI, 7. XXX, 4. ubi לחם σιτία & σῖτα reddunt. Conf. & *Vorſtii* Philol. S. c. 37. p. 255. ſq. להם *ipſis*, (hic legerunt לחם) Jer. XVI, 6. פת buccella, 2 Reg. XII, 3. תפל inſipidum, Job. VI, 6.

Ἄρτοι ἐνώπιοι, panes in conſpectu. לחם פנים panis faciei, Exod. XXV, 30.

Ἄρτον κλάω, panem frango. פרס divido, partior, Jer. XVI, 6. Conf. Luc. XXIV, 30. & ad h. l. *B. Wolfium* p. 774. Adde *Vorſtium* Philol. S. c. 37. p. 250. ſqq. & *Ramireſium de Prado* Pentec. cap. 42.

Ἄρτοι τῆς προθέσεως, panes propoſitionis. לחם מערכת panis diſpoſitionis, 1 Par. IX, 32. XXIII, 29. ערך לחם diſpoſitio panis, Exod. XL, 21. לחם פנים Exod. XXXV, 12. XXXIX, 36. קדש ſanctitas, ſanctum, 1 Reg. XXI, 6.

Πρόθεσις ἄρτων, propoſitio panum. לחם מערכת 2 Par. XIII, 11.

Ἄρτοι τῶ προσώπω, panes faciei. לחם מערכת Neh. X, 33. לחם פנים 1 Reg. XXI, 6.

Ἄρτος εἰς τὴν τροφὴν, panis in nutrimentum. לחם נכרות tractæ panis, Jud. VIII, 5.

Ἄρτυσις, condimentum. מרקחה conditura, pigmentum, *Sym.* Job. XLI, 23. ὡς ἀναβρασσομένην ἄρτυσιν, *ut ebulliens condimentum.*

Ἀρτύω, condio. רקח conditura, *Sym.* Cant. VIII, 2. ἀρτυμένῳ.

Ἀρύ-

Ἀρύομαι, haurio. הפיק hiph. a פוק educo, *Sym* Prov. VIII, 35. ἀρύσεται. *Heſychius*: Ἀρύομαι, ἀντλῶ. Ἀρύομαι, *haurio.*

Ἀρχαῖος, antiquus, priſtinus, præteritus, prior. אם mater, Ezech. XXI, 21. איתן robur, *Aqv.* Exod. XIV, 27. εἰς τὸ ἀρχαῖον αὐτῦ, *in antiquum locum ſuum.* אתנן merces meretricia, Eſ. XXIII, 17. ישן vetus, Eſ. XXII, 11. לפנים ante, prius, *Sym.* 1 Reg. IX, 9. κατὰ τὸ ἀρχαῖον, *antiquitus.* מרחוק e longinquo, Eſ. XXV. 1. קדם antiquitas, 3 Reg. IV, 30. Pſ. XLIII, 2. CXXXVIII, 4. מקדם ab antiquo, Pſ. LXXVI, 5. CXLII, 5. קדמני 1 Reg. XXIV, 14. Eſ. XLIII, 18. ראשון prior, primus, Pſ. LXXVIII, 8. *ne memineris nobis* ἀνομιῶν ἀρχαίων, *iniquitatum præteritarum.* Pſalm. LXXXVIII, 48. ἱλέη σε τὰ ἀρχαῖα, *beneficia tua priora.* Conf. *Feſſelii* Adverſ. Sacr. L. IV. c. 11. p. 387. & quæ ex profanis notat *Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. p. 194. תחתון inferior, Eſ. XXII, 9.

Ἀρχίκακος, princeps mali. גאה elatus, ſuperbus, *Incert.* Job. XL, 7.

Ἀρχὴ, principium, caput, principes, regnum, imperium, dominium, principatus, munus, cohors, ſumma. בכורים primitiæ, Exod. XXXIV, 22. חיל & contr. חל exercitus, it. propugnaculum, Abd. v. 20. Nah. III, 8. יורש part. hæres, Jer. XLIX, 2. ישר dirigo, at alii referunt ad שרה dimitto, Job. XXXVII, 3. כן baſis, it. ſtatus, Gen. XLI, 13. כפה ramus, Eſ. XIX, 15. לוח tabula, 3 Reg. VII, 35. ממלכה regnum, Deut. XVII, 18. ὅταν καθίσῃ ἐπὶ τῦ θρόνυ τῆς ἀρχῆς αὐτῦ, *cum ſederit in throno regni ipſius.* Vid. & v. 20. Eſ. X, 10. πάσας τὰς ἀρχὰς λήψομαι, *omnia regna occupabo.* ממשלה dominium, Gen. I, 16. εἰς ἀρχὰς ἡμέρας, *in dominium diei.* Jer. XXXIV, 1. πᾶσα ἡ γῆ ἀρχῆς αὐτῦ, *omnis terra imperii ipſius.* Mich. IV, 8. ἡ ἀρχὴ ἡ πρώτη, *prius imperium.* Conf. Luc. XX, 20. & quæ ex *Herodiano* notat *Cl. Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 194. משפט modus, ratio, Gen. XL, 13. κατὰ τὴν ἀρχήν σε τὴν πρότερον, *juxta miniſterium tuum prius.* משקה poculi miniſtrandi munus, Gen. XL, 21. ἀποκατέστησε τὸν ἀρχιοινοχόον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτῦ, *reſtituebat pincernam in munus ejus.* משרה principatus, Eſ. IX, 6. οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τῦ ὤμυ αὐτῦ, *cujus principatus impoſitus eſt humero ipſius.* Ibid. v. 7. καὶ μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτῦ, *& magnum ejus imperium.* נדבה ſpontaneitas, oblatio ſpontanea, Pſ. CIX, 4. סוף finis, extremitas, 2 Par. XX, 17. ἐν ἀρχῇ τῦ ποταμῦ, *ad extremitatem fluvii.* צמרת ramus ſummus, Ezech. XXXI, 3. εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτῦ, *in medio nubium erat cacumen ejus.* Vid. & v. 10. 14. קדם antiquitas, Deut. XXXIII, 15. ἀπὸ κορυ-

φῆς ὀρέων ἀρχῆς, *a cacumine montium, qui ab initio fuerunt.* Vid. & v. 27. Eſ. LI, 9. קרמה idem, Ezech. XXXVI, 11. קץ finis, extremum, 2 Reg. XIV, 26. ἐπ' ἀρχῇ ἡμερῶν, *in initio dierum*, h. e. ſub initium anni. קצה maſc. Ezech. XLVIII, 1. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πρὸς βορρᾶν, *a termino ſeptentrionali.* קצה fœm. Exod. XXVIII, 23. XXXIX, 15. ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ἀρχὰς τῦ λογείυ, *in utroque latere oraculi.* ראש caput, Gen. II, 10. ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς, *inde dividit ſe* (fluvius) *in quatuor capita.* Gen. XL, 13. μνησθήσεται Φαραὼ τῆς ἀρχῆς συ, *recordabitur Pharaonis miniſterii tui.* Vid. & v. 20. Exod. VI, 25. αὗται αἱ ἀρχαὶ πατριᾶς Λευιτων, *hæc capita familiæ Levitarum.* Vid. & Oſ. I, 11. Mich. III, 1. Num. I, 2. λάβετε ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς Ἰσραὴλ, *ſumite numerum totius populi Iſraëlis. Hieron. Numerate omnem ſummam filiorum Iſraël.* Vid. & Num. IV, 23. & conf. Num. I, 49. ubi ita: καὶ τὸν ἀριθμὸν (Hebr. ראש) αὐτῶν οὐ λήψῃ, *& numerum illorum non capies.* Jud. VII, 16. διεῖλε τοὺς τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρεῖς ἀρχάς, *dividebat trecentos viros in tres cohortes.* Vid. & Jud. IX, 34. 37. 43. 44. 1 Reg. XI, 11. XIII, 17. Job. I, 17. 1 Macc. V, 33. & conf. quæ ex *Olympiodoro* notavi in v. Κεφαλή. 1 Par. XXVI, 10. υἱοὶ φυλάσσοντες τὴν ἀρχὴν, *filii cuſtodientes principatum*, h. e. *filii primogenitorum prærogativas tuentes.* Simili phraſi utitur Judas Epiſt. v. 6. angelos memorans τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτων ἀρχὴν, *non cuſtodientes principatum ſuum*, h. e. prærogativas filiorum Dei, & originalem, in qua creati erant, excellentiam non tuentes. 1 Par. XXIX, 11. εἰς πᾶσαν ἀρχὴν, *ſuper omnem principatum.* 2 Par. XIII, 12. ἰδοὺ μεθ' ἡμῶν ἐν ἀρχῇ Κύριος, *ecce nobiſcum eſt a capite Dominus.* Neh. IX, 17. ἔδωκαν ἀρχὴν, *faciebant caput*, ſive *ducem.* Pſ. CXVIII, 59. ἀρχὴ τῶν λόγων συ ἀληθεια, *præcipuum verborum tuorum veritas.* Vid. & Jer. XXII, 6. Thren. II, 19. εἰς ἀρχὰς φυλακῆς, *in principiis cuſtodiæ*, vel *in primis vigiliis.* ראשון, prior, primus, Eſdr. IX, 2. χειρ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ ἀσυνθισίᾳ ταύτῃ ἐν ἀρχῇ, *manus procerum in hac tranſgreſſione in principio*, h. e. proceres in hoc crimine duces & anteſignani fuerant. Eſ. XLI, 27. ἀρχὴν Σιὼν δώσω, *caput* vel *principem Sioni dabo.* Eſ. XLI, 27. XLIII, 9 ראשית principium, it. primitiæ, Gen. I, 1. Gen. XLIX, 3. ἀρχὴ τέκνων μυ, *principium liberorum meorum*, h. e. primogenitus meus. Vid. & Deut. XXI, 17. Job. XL, 14. τοῦτ' ἔστιν ἀρχὴ πλάσματος Κυρίυ, *hoc eſt caput creaturæ Domini*, h. e. primum locum inter creaturas Domini obtinet, vel præſtantiſſima eſt creatura. Alii ibi vertunt κεφάλαιος ὁδῶν ἰσχυρῦ, *caput viarum potentis.* Ita Sir. XI, 3. mel dicitur ἀρχὴ γλυκασμάτων *primas tenens rerum dulcium*, ſive *principatum obtinens inter dulcia.* Conf. *Druſium* ad h. l. Prov. VIII, 22. ἀρχὴν

(pro

(pro εἰς ἀρχὴν conf. Thren. II, 19 & *Lampii* Diſſ. Phil. Theol. Vol. I. p. 408.) ὁδῶν αὐτῆς, *in principio viarum ſuarum.* Amos. VI, 1. ἀρχὰς ἐθνῶν, *principes gentium.* שלשן dominatus, Dan. VI, 26. ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῆς βασιλείας μου, *in omni dominatu regni mei.* Dan. VII, 12. καὶ τῶν λοιπῶν θηρίων μετετάθη ἡ ἀρχὴ, *a reliquis beſtiis translatus eſt dominatus.* Dan. VII, 14. καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ βασίλεια, & *datus eſt illi dominatus,* & *honor,* & *regnum.* Ibid. v. 27. καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῷ δουλεύσουσι, & *omnes principatus vel dominatores illi ſervient.* Conf. 1 Cor. XV, 24. Tit. III, 1. Epheſ. I, 21. Rom. VIII, 38. ubi vox eodem ſenſu occurrit. תחלה initium, Gen. XLI, 21. αἱ ὄψεις αὐτῶν αἰσχραὶ, κατὰ καὶ τὴν ἀρχὴν, *facies earum turpes, quemadmodum & ab initio, antea, prius.* Ita etiam Gen. XLIII, 18. 20. Dan. VIII, 1. & apud profanos. Vide Auctores laudatos *Wolfio* ad Joh. VIII, 25. p. 890. Adde *Raphelium* Annot. ex *Herodoto* p. 293. *Blackwallum* Crit. Sacr. N. T. & *Cl Wollii* notas ad eund. p. 127. & *Lampium* Diſſ. Crit. Theol. P. I. p. 406.

Ἀπ' ἀρχῆς & contract. ἀπαρχῆς, a principio, ante initium, ab æterno. באים part. plur. venientes, 2 Par. XXXII, 8. ביום a die, i. e. antequam dies eſſet, Eſ. XLIII, 13. ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἔτι ἀπ' ἀρχῆς, *ego Dominus Deus jam ante initium.* Conf. Sir. XXIV, 10. 2 Theſſ II, 13. 1 Joh. I, 1. Sic ἀπ' αἰῶνος Act. XV, 18. idem eſt, quod πρὸ τῶν αἰώνων 1 Cor. II, 7. & ἀπὸ καταβολῆς κόσμου Matth. XXV, 34. idem quod πρὸ καταβολῆς κόσμου Epheſ. I, 4. Vide *Glaſſium* Phil. Sacr. Lib. IV. Tr. 1. Obſ. 4. p. 1164. מיולם a ſeculo, Joſ XXIV, 2. Eſ. LXIII, 16. קדם olim, pridem, Pſ. LXXIII, 2. מקדם ab antiquo, Neh. XII, 45. Eſ. XLV, 21. Mich. V, 2. ἀπ' ἀρχῆς, *ante initium.* Hab. I, 12. מימי קדם a diebus antiquis, Eſ XXIII, 7. לקדמה ad priſtinum ſtatum, Ezech. XVI, 54. בראש in capite, Ezech. XLII, 12. Amos. VI, 7. Nah. III, 10. לראש ad caput, Thren. II, 19. מראש a capite, Cant. IV, 8. Eſ. XLVIII, 16. ראשנות priora, Eſ. XLII, 9. בראשנה in principio, 2 Reg. VII, 10. 1 Par. XVII, 9. Zach. XII, 7. ראשית propr. primitiæ, Lev. II, 12.

Κατ' ἀρχὰς, & contr. καταρχὰς. in principiis. לפנים ad faciem, antea, Pſ. CI, 26. קדם pridem, olim, Pſ. CVIII, 151.

Ἀρχηγίτης, princeps, it. auctor. 2 Macc. II, 31. τῷ τῆς ἱστορίας ἀρχηγίτῃ, *hiſtoriæ auctori.*

Ἀρχηγὸς, princeps, dux, auctor. חבש part. obligans, medicus, Eſ. III, 6. נשיא Num. XIII, 3. XVI, 2. פאה angulus, latus, Num. XXIV, 17. פקוד part. pah. præfectus,

2 Par. XXIII, 14. פרעה actio, Jud. V, 2. קצין Eſ. III, 5. 6. ראש caput, Exod. VI, 14. Num. XIII, 4. XXV, 4. Thren. II, 10. ἀρχηγὸς παρθένων, *primarias virgines.* ראשית principium, Mich. I, 13. ἀρχηγὸς ἁμαρτίας, *auctor peccati.* Conf. *Wolf.* ad Hebr. XII, 2. p. 779. Sic 1 Macc. IX, 61. τῶν ἀρχηγῶν τῆς κακίας, *auctorum malitiæ.* Vid. & 1 Macc. X, 47 Sic & in Epiſtola, quæ *Ignatio* tribuitur, ad Heronem Diaconum p. 94. diabolus dicitur φθόνου ἀρχηγὸς, *auctor invidiæ.* Eodem ſenſu vox occurrit Act. III, 15. ubi Petrus Chriſtum vocat ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, *auctorem vitæ*, & Hebr II, 10. ubi Paulus eundem appellat τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας, *auctorem ſalutis*, & Hebr. XII, 2. τῆς πίστεως ἀρχηγὸν, *auctorem fidei.* Conf. & *B. Raphelii* Annot. in N. T. Polyb. p 683 & *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 196. שר Jud. V, 15. Neh. II, 9. Eſ. XXX, 4.

Ἀρχῆθεν, a principio. קדם antique, 4 Reg. XIX, 25. *Aqv.* Deut. XXXIII, 15. Pſ. LXVII, 34. Prov VIII, 22. Vide ad poſteriorem locum *Cl. Lampium* Diſſ. Philol. Vol. I. p. 408.

Ἀρχιδέσμοφύλαξ, ſummus carceris cuſtos. שר בית סהר præfectus domus carceris, Gen. XXXIX, 21.

Ἀρχιδεσμώτης, princeps captivorum. שר טבחים præfectus ſatellitum, Gen. XL, 4. שר בית־הסהר præfectus domus carceris, *Incert.* Gen. XXXIX, 22.

Ἀρχιερατεύω, ſummo ſacerdotio fungor. 1 Macc. XIV, 47.

Ἀρχιερεὺς, ſummus ſacerdos. כהן Lev. IV, 3.

Ἀρχιερωσύνη, ſummum ſacerdotium. 1 Macc. VII, 21. XI, 27.

Ἀρχιεταῖρος, princeps amicorum. רארכי רעה ſocius, amicus longus, longo uſu probatus, 2 Reg. XVI, 16. ὁ ἀρχιεταῖρος Δαβὶδ. *Fullerus* in Miſc. Sacr. L. II. c. 10. p. 230. hic nendum ſubeſſe ſuſpicatur, & ὁ ἀρχιεταῖρος Δαβὶδ ſic reſtituit in integrum, ὁ ἀρχὶ, ἑταῖρος Δαβὶδ. Sic & *Flaminius Nobilius* putat, pro ἀρχιεταῖρος prius ſcriptum fuiſſe Ἀρχὶ ἑταῖρος. Sed hoc minime fieri poſſe ex eo ſtatuit *Iſ. Voſſius* de LXX. Int. p. 58. quod 1 Par. XXVII, 33. pro ἀρχιεταῖρος LXX habeant πρῶτος φίλος. Et præterea LXX. הארכי רעה (vitioſe apud illum legitur רא) recte ita vertiſſe putat. Nam ad verbum illud ſonare *amicum* vel *ſocium longum*, id eſt, longo uſu probatum. Eſſe vero veterem amicum aut ſocium, non neceſſitudinis tantum, ſed & dignitatis nomen apud reges. Et LXX. translationem probare *Joſephum*, qui φίλον βέβαιον vocet, id eſt, *amicum certum*,

tum, & longo uſu probatum. Vid. & p. 434. רעה amicus, *Al.* 2 Reg. XV, 37.

Ἀρχιευνοῦχος, princeps eunuchorum. רב סריסים magiſter cubiculariorum, Dan. I, 3. שר סריסים præfectus cubicularium, Dan. I, 7. 8.

Ἀρχιμάγειρος, princeps coquorum. רב טבחים magiſter ſatellitum, 2 Reg. XXIV, 28. 29. שר טבחים præfectus ſatellitum, Gen. XXXVII, 35. 39. *Phavorinus*: Ἀρχιμάγειρος, ἔφορος τῆς βασιλικῆς τραπέζης. Ἀρχιμάγειρος, *inſpector menſæ regiæ.* Vocem hanc Gen. l. c. & alibi pro *militum præfecto* ſumi vult *Hieronymus* in Quæſt. Hebr. & indicat *Auguſtinus* Quæſt. 127. in Gen. ſive id fiat per tropum aliquem, ſive quod etiam hæc vox generatim pro *mactatore* capi poſſit, ut perſpicue indicat *Hieronymus*, eo quod μαγειρεύειν ſignificet *occidere*, & μάγιρος quorundam ſententia idem ſit, quod *machæra.* Vid. *Bonfrerium* in Gen. p. 287.

Ἀρχιοινοχοία, principatus pincernarum. משקה pincerna, Gen. XL, 1. 5.

Ἀρχιοινοχόος, princeps pincernarum. משקה pincerna, Gen. XL, 1. 5. שר משקים præfectus pincernarum, Gen. XL, 2. XLI, 9.

Ἀρχιπατριώτης, princeps familiæ. ראש אבות caput patrum, Joſ. XXI, 1.

Ἀρχιποίμην, princeps paſtorum. נקד pecuarius, *Incert.* 4 Reg. III, 4.

Ἀρχισιτοποιὸς, princeps piſtorum. אפה piſtor, Gen. XL, 1. 5. שר אפים præfectus piſtorum, Gen. XL, 2. XLI, 10.

Ἀρχιστράτηγος, princeps militiæ. שר צבא præfectus exercitus, Joſ. V, 15. 1 Reg. XII, 9. Dan. VIII, 11.

Ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως, ſummus imperator exercitus. שר צבא Gen. XXI, 22. Joſ. V, 14. 1 Par. XIX, 16.

Ἀρχισωματοφύλαξ, ſummus corporis cuſtos. שמר סף cuſtos liminis, Eſth. II, 21. שמר לראש cuſtos capitis, 1 Reg. XXVIII, 2.

Ἀρχιτεκτονέω, fabrico. חרש faber, Exod. XXXVIII, 23.

Ἀρχιτεκτονία, idem. חשב Exod. XXXV, 30. מחשבה excogitatio, Exod. XXXI, 4.

Ἀρχιτέκτων, architectus, fabricator. חרש faber, artifex, Eſ. III, 2. σοφὸν ἀρχιτέκτονα, *ſapientem architectum.* Conf. 1 Cor. III, 10.

Ἀρχίφυλος, princeps, tribus. ראש caput, Jos. XXI, 1. ראש שבט caput tribus, Dan. XXIX, 2.

Ἄρχομαι. Vid. post Ἄρχω.

Ἀρχοντίκα, quæ principis sunt. נדיבות *Sym.* Es. XXXII, 8.

Ἄρχω, impero, principatum gero, it. principem constituo. משׁל dominor, Gen. I, 18. ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς, *ut lucerent in terra, & præessent diei & nocti.* Apud *Hesychium* inde, uti videtur, Ἄρχειν exponitur λάμπειν, *lucere.* Gen. XLV, 26. αὐτὸς ἄρχει πάσης Αἰγύπτου, *ille dominus est totius Ægypti.* Jud. VIII, 22. ἄρχε ἡμῶν, *impera nobis.* Vid. & v. 23. 1 Par. XXIX, 12. Prov. XXII, 7. נדיב liberalis, Es. XXXII, 5. נוע moveo me, Jud. IX, 9. 13. נס vexillum, Es. XI, 10. סר recedens, (hic LXX. legisse videntur שׂר princeps.) 1 Reg. XXII, 14. עצר imperando coërceo. 1 Reg. IX, 17. עתורים plur. hirci, Es. XIV, 9. פרע ulciscor, Jud. V, 2. רדה dominor, Gen. I, 26. 28. שור : השׂיר Kal & hiph. principem ago, constituo, Jud. IX, 22. ἦρξεν Ἀβιμέλεχ ἐπὶ τῷ Ἰσραὴλ, *tenuit Abimelech principatum super Israëlem.* Os. VIII, 4. ὃ δι' ἐμοῦ ἦρξαν, *præfecerunt tibi principem non ex me.* שלט Chald. dominium habeo, Dan. V, 7. שפט judico, Es. XI, 23. שׂר part. a שור cantor, 2 Par. XXXV, 25. ἔιπαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ ἄρχουσαι θρῆνον, *dicebant omnes præcentores & præcentrices lamentationem.* Ps. LXVII, 27. προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, *præcedebant præcentores una cum psallentibus.* Hic in v. ἄρχοντες & ἄρχουσαι procul dubio subintelligere debemus ᾄσμα vel ᾠδήν. Conf. v. Ἐξάρχειν. Eodem autem sensu Ἄρχειν legitur apud *Theocritum* Idyll. ά. ubi aliquoties ita ingeminatur:

Ἄρχιτε Βουκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχιτ' ἀοιδᾶς.

Præcinite Bucolicum, Musæ dilectæ, præcinite carmen.

Qui Græcis ἄρχων ᾠδῆς, *Apulejo dux carminis & præcentor* nuncupatur. Sic enim libr. de Mundo: *In choris, cum dux carminis hymno præcinit, concinentium vulgus virorum & fœminarum mixtis & acutis clamoribus unam harmoniam resonant.* Et paulo post: *Quod est in triremi gubernator, in curru rector, præcentor in chora* &c. *hoc est in mundo deus.* שׂרר pih. a שור contemplor, Job. XXXVI, 2. שׂרה principem me gero, *Aqv.* Gen. XXXII, 28. ἦρξας μετὰ Θεοῦ, *princeps fuisti cum Deo. Sym.* ἦρξω ἰσχύι πρὸς Θεὸν, *princeps fuisti robore*, id est, prævaluisti robore, *adversus Deum.* שור principatum gero, *Aqv. Sym.* Prov. VIII, 16. ἄρξουσι.

Ἄρχομαι, incipio, dominor. ברא creo. Gen. II, 3. הואיל hiph. a יאל volo, Jud. XIX, 6. Job. VI, 9. הוסר hoph.

a יסד fundor, 2 Par. III, 3. החל hiph. a חלל Gen. IX, 20. ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς ſc εἶναι, *incipiebat Noachus agricola eſſe*, i. e. primus erat agricola. Conf. Gen. X, 8. ubi εἶναι additur, & *Feſſelii* Adv. Sacr. L. IV. c. 2. p. 386. Deut. III, 24. Κύριε, σὺ ἤρξω δεῖξαι τῷ σῷ δούλῳ τὴν ἰσχύν σου, *Domine, tu incepiſti oſtendere*, i. e. oſtendiſti, *ſervo tuo potentiam tuam.* Vid. & Jud. X, 18. XIII, 5. Sic paſſim etiam Scriptoribus N. T. imo exteris etiam, Græcis & Latinis, ἄρχεσθαι aliis verbis additur, cum actio ipſa, non actionis initia, ſignificatur. Vide *Schwartzii* notas ad *Olear.* de Stil. N. T. p. 17. & *Georgii* Vindic. L. III. c. 4. p. 307. ſqq. Num. XVI, 46. ἤρκται θραύειν τὸν λαὸν, *cœpit perdere populum.* Job. XIII, 5. ἐπεὶ καὶ ἤρκται, *ſimulac inceperit.* Vid. & 2 Par. III, 10. *Heſychius*: Ἤρκται, ἤρξατο Ἤρκται, *incepit.* Deut. II, 31. ἤργμαι παραδοῦναι, *cœpi tradere.* Vid. & 1 Reg. XXII, 15. הקיץ hiph. a יקץ circumago, *Incert.* Job. I, 5. ἤρξαντο. חלה : החלה Kal, pih. & hiph. ægroto, ægrotare facio, Pſalm. LXXVI, 10. Mich. I, 12. Oſ. VII, 5. יחל pih. ſperare facio, Ezech. XIII, 6. משל dominor, Prov. XIX, 10. Conf. quæ notavi in v. Δυναστεύω. ראש caput, principium, Jud. VII, 19. ἐν μέρει τῆς παρεμβολῆς ἀρχομένης, *in parte caſtrorum primorum.* שרא Chald. Eſdr. V, 2.

Ἄρχων, princeps, imperator. משל dominor, *Al.* 2 Reg. XXIII, 3. *Heſychius*: Ἄρχων, ἡγεμών. Ἄρχων, *dux.*

Ἄρχων, idem. אדון dominus, Eſ. XXII, 18. איל & אל fortis, Exod. XV, 15. Ezech. XXXI, 11. אנשים homines, viri, Joſ. IX, 14. Jud. VIII, 15. אנשים מראשים homines ex capitibus, i. e. præcipui, 2 Par. XXVIII, 12. חרים plur. ingenui, nobiles, Eſ. XXXIV, 12. Jer. XXVII, 20. יכר erudio, 1 Par. XV, 22. יתד clavus, paxillus, Eſ. XXII, 23. לאם in plur. לאמים nationes, Gen. XXVII, 29. Eſ. XXXIV, 1. מחקק legislator, Deut. XXXIII, 21. Eſ. XXXIII, 22. מליץ interpres, orator, Eſ. XLIII, 27. מלך rex, Deut. XVII, 14. Ezech. XXVIII, 12. XXXVII, 22. 24. מלך *Molech*, idolum Ammonitarum, Lev. XVIII, 21. XX, 2. 3. Conf. *Cl. Outhovium* in Bibl. Brem. Claſſ. I. p. 218. ubi oſtendit, bene LXX. מלך *Molech*, vel *Moloch* ἄρχοντα vel βασιλέα vertiſſe. משל dominator, Gen. XLV, 8. Mich. V, 2. נגיד antecеſſor, dux, 1 Reg. IX, 16. X, 1. XIII, 14. נדיב liberalis, munificus, Job. XII, 21. XXI, 28. Pſ. XLVI, 9. נסיכים plur. præfecti, Joſ. XIII, 21. Pſalm. LXXXII, 11. נשיא propr. elatus ſuper alios, Exod. XXXIV, 31 πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς, *omnes principes congregationis.* Vid. & Joſ. IX, 15. XXII, 30 פנים plur. antiſtites, Neh. IV, 19. V, 7. פחות plur. ſatrapæ,

Jud XVI, 5. 24. עבד ſervus, Num. XXII, 18. פחה dux, præfectus, Neh. III, 7. V, 14. פקרה viſitatio, Eſ. LX, 17. פרנה Deut. XXXII, 42. קרקר vertex, Deut. XXXIII, 20. Eſ III, 16. קצין dux, ductor, Eſ. I, 10. XXII, 3. ראש caput, Num. I, 4. VII, 2. & alibi ſæpius. רב Chald. magiſter, magnus, Dan. II, 48. IV, 6. V, 12. רדה part. dominans, 3 Reg. IV, 24. דונים plur. dominatores, Pſalm. II, 2. Eſ. XL, 23. שבט ſceptrum, Gen. XLIX, 10. שד vaſtator, Oſ. X, 15. שדה ager, Gen. XIV, 7. Neh. XII, 44. שלטון Chald. dominator, Dan. III, 2. 3. שליט : שליטא idem, Gen. XLII, 6. Dan. II, 10. שור in plur. שורים bos, boves, Oſ. XII, 11. שר in plur. שרים Gen. XII, 15. XLVII, 6. & alibi ſæpiſſime. איש שר vir princeps, Exod. II, 14.

Ἀρχων ἀρχόντων, princeps principum. שר שרים Dan. VIII, 25.

Ἀρχων βασιλείας, princeps regni. מלך rex, Dan. X, 3.

Ἀρχων ἑαυτοῦ, princeps ſum. היה משל 3 Reg. IV, 21. התשתר hitph. a שרר principatum ſumo, Num. XVI, 13.

Ἀρχουσα, princeps fœmina, principiſſa. גברת hera, domina, Eſ. XLVII, 7. שרה part. fœm. a שור cantatrix, 2 Par. XXXV, 25. Vid. in Ἀρχω. שרה fœm. a שר Jud. V, 29. 3 Reg. XI, 3. Eſ. XLIX, 23. שרתי cum ה parag. Thren. I, 2.

Ἀρωμα, aroma, odoramentum. בשם in plur. בשמים 4 Reg. XX, 13. 1 Par. IX, 29. נכתה *Aqv. Sym.* Eſ. XXXIX, 2. סמים plur. 2 Par. II, 4. *Theod.* Exod. XXX, 7.

Ἀρωματίζω, aromatibus condio. חנט *Aqv.* Gen. L, 25. ἀρωμάτισαν. חנוט part. pah. *Aqv.* Gen. L, 3. ἀρωματιζομένων, *aromatitus conditorum.*

Ἀσάλευτος, inconcuſſus, immotus. טטפות plur. frontalia, ſchedæ memoriales, φυλακτήρια dictæ in N. T. Exod. XIII, 16. VI, 8. XI, 18. *Sam. Petitum*, qui pro ἀσάλευτα hic legendum cenſet ἀζάλευτα, merito confutant *Witſius* Ægypt. L. II. c. 9. §. 11. & *Spencerus* de Leg. Hebr. Ritt. L. IV. c. 2. p. 1210. quorum poſterior etiam approbat ſententiam illorum, qui ἀσάλευτα *immota, inconcuſſa*, denotare judicant, & LXX. eam vocem uſurpaſſe, quod ſenſum vocabuli טוטפות feliciter interpretetur. Nam vocem illam res notare docet fronti vel manui tam firmiter allegatas aut adhærentes, ut illic immotæ maneant aut incuſſæ, atque inde Hebræos illam ad phylacteria ſignificanda aptam exiſtimaſſe, quæ in fronte, manuque ſiniſtra ſemper hærere, præſertim

inter

inter orandum, nec inde movere debuerunt. Sic *Aquila etiam* טטפות interpretatur *ἀτίνακτα*, *immota*.

Ἀσαλισαὴλ vel *ἀσιλισὴλ*, ipſa vox Hebr. cum ה præfixo. השלשי tertius, Jer. XXXVIII, 14.

Ἀσαρημωὴθ, ipſa vox Hebr. השרמות pro qua Maſorethæ legunt השרמות Jer. XXXI, 40. *Euſebius* Onom. Urb. & Loc. S. S. ſcribit Ἀσαθημωὴθ, & *Aquilam* hanc vocem *τὰ πρόαστια*, *ſuburbana*, interpretatum eſſe teſtatur. Alii *campeſtria*, *regiones*, *planities* interpretantur.

Ἀσαφὶμ, ipſa vox Hebr. אספים congregationes, 1 Par. XXVI, 17. *τοῖς ἀσαφὶμ*. Ita enim ibi in Codice quodam ſcriptum eſſe pro *εἰς τὸ ἰσιφὶμ*, vel ut in Cod. *Alex.* legitur, *εἰς τὸ Ἀσαφὶν*, colligo e Gloſſis MSS. in Lib. I. Paral. ubi *Τοῖς ἀσαφὶμ* exponitur *τοῖς προθύροις*, *veſtibulis*.

Ἄσβεστος, calx. חמר Syr. & *Hebr.* Gen. XI, 3.

Ἀσβόλη, fuligo. שחור nigredo, Thren. IV, 8.

Ἀσέβεια, impietas. זדון ſuperbia, Deut. XVIII, 22. זמה ſcelus, Ezech. XVI, 57. XXIII, 27. חמס violentia, vis, Pſ. LXXII, 6. Jer. VI, 7. חרדה trepidatio, Prov. XXIX, 26. מוצעות plur. conſilia, Prov. I, 31. מרמה fraus, Oſ. XI, 13. סרה averſio, Deut. XIX, 16. עון iniquitas, Pſ. XXXI, 6. Ezech. XXXIII, 9. פשע prævaricatio, 1 Reg. XXIV, 12. Pſ. V, 12. רשע improbitas, Job. XXXV, 8. רעשה idem, Deut. IX, 4. תועבה abominatio, Ezech. XIV, 6.

Ἀσεβέω, impie ago, impius ſum. הזיד hiph. a זור ſuperbio, Deut. XVII, 13. XVIII, 20. זמה ſcelus, Ezech. XVI, 26. חמס vim facio, Prov. VIII, 36. Jer. XXII, 3. מרה rebello, Thren. III, 41. פשע prævaricor, Jer. II, 8. III, 13. Oſ. VIII, 1. Soph. III, 12. רשע : הרשיע Kal & hiph. 2 Reg. XXII, 22. Pſ. XVII, 22. הבל עשה confuſionem facio, Lev. XX, 12. תם integer, perfectus, Job. IX, 21. Vid. & Sir. XV, 20. 2 Macc. IV, 38.

Ἀσεβεῖν διδάσκω, impie agere doceo. הרשיע hiph. improbum pronuncio, condemno, Job. X, 2.

Ἀσέβημα, impietas, ſcelus. זמה ſcelus, Lev. XVIII 17. חטאה & חטאת peccatum, Thren. IV, 22. פשע prævaricatio, Thren. I, 15. רשע *Aqv.* Pſ. XLIV, 8. Voce utitur etiam *Ælianus* Var. L. III. c. 17. p. 235. & L. XI. c. 4.

Ἀσεβὴς, impius. אויל ſtultus, Prov. I, 7. אונים plur. ab און vel און Prov. XI, 7. איד exitium, Prov. XXIV, 22. ארץ terra, Prov. XXVIII, 2. בגד part. perfide agens, *Aqv. Sym. Theod.* Prov. II, 22. *ἀσεβεῖς*. בליעל nequam, Jud.

XX, 13. Job. XXXIV, 18. דל tenuis, Prov. X, 16. זר peregrinus, Eſ. XXV, 2. 5. חטא part. peccans, Prov. XIII, 23. חטאים plur. peccatores, Prov. I, 10. חמס vis, violentia, Hab. I, 9. חנף profanus, hypocrita, Job. VIII, 13. XV, 34. Eſ. XXXIII, 14. כסיל ſtultus, Prov. I, 22. 32. מרד part. rebellis, Ezech. XX, 38. מרע maleficus, Job. VIII, 20. משחית perdens, Prov. XXVIII, 24. נהיה part. fœm. niph. ab היה facta, quod fit, Prov. XIII, 20. עול iniquus, Job. XVI, 11. עלין exultabundus, Eſ. XXIV, 8. פרץ ruptura, Eſ. XXVIII, 21. פשע part. prævaricator, Oſ. XIV, 10. רעה fœm. malum, Prov. XI, 19. רפא gigas, it. mortuus, Eſ. XXVI, 19. רש pauper, Prov. XXVIII, 2. רשע improbus, Gen. XVIII, 23. 25. & alibi paſſim. רשע improbitas, Eccleſ. III, 16. VII, 26. אנשי רשע viri improbitas, Job. XXXIV, 8. רשעה improbitas, Prov. XIII, 6. שמע לא non audio, Job. XXXVI, 12. *Heſychius*: Ἀσιβής, ἄθεος, ἁμάρτωλος. Ἄθεος, *atheus, peccator. Suidas*: Ἀσιβεῖς, οἱ πολυθέους ἢ ἀθέους θρησκεύοντες. Ἀσιβεῖς, *qui multos deos, vel nullum deum colunt.* Idem: Ἀσιβῶν, *deum ignorantium, apud Davidem.*

Ἀσιβὴς εἰμι, impius ſum. רשע Job IX, 29. Τίθημι εἶναι ἀσιβῆ, pono eſſe impium. הרשיע hiph. improbum pronuncio, Job. XXXII, 3.

Ἀσιβέστατος, impiiſſimus, רשע Job. XXXIV, 18.

Ἀσιβῶν, part. impius. רשע Deut. XXV, 2. Vid. & Sap. XIV, 9.

Ἀσέλγεια, laſcivia, impudicitia, ſcortatio. Sap. XIV, 26 μοιχεία καὶ ἀσέλγεια, *adulterium & ſcortatio. Heſychius*: Ἀσελγεια, πορνία. Ἀσέλγεια, *ſcortatio. Suidas*: Ἀσελγεια, ἀντὶ τῦ πολυτέλεια. ὅτως Αἰσχίνης. ἢ ἀσέλγεια. πορνία. ἀκαθαρσία. μιαρία. Ἀσέλγεια. *Sumptuoſitas. Ita Æſchines. Vel* ἀσέλγεια. *Scortatio. Immunditia. Impuritas.* Conf. de hac voce Auctores citatos *Wolfio* ad Rom. XIII, 13 p. 271. & *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 200.

Ἀσελγῶς λαλέω, laſcive loquor. הילל hiph. a ילל *Aqv.* Oſ. VII, 14. ἀσελγῶς ἐλάλησαν, *laſcive loquebantur.*

Ἀσέληνος, illunis. אפל tenebræ, *Incert.* Pſ. X, 2.

Ἄσημος, non ſignatus, non variegatus. עטפים part. pah. plur. ſerotinæ pecudes. Gen. XXX, 43.

Ἄσηπτος, non putreſcens, incorruptibilis. גפר cupreſſus, *Incert.* Gen. VI, 14. לא רקב Eſ. XL, 20. ξύλον ἄσηπτον, *lignum non putreſcens.* צעצעים plur. motiones, 2 Par. III, 10.

שטים Sittim, cedri quædam ſpecies, Exod. XXV, 5. 10. 13. XXVI, 32. & alibi.

Ἀσθένεια, imbecillitas, infirmitas. מכשול offendiculum, Jer. VI, 21. מכשל part. hoph. projectus, Jer. XVIII, 23. מעשה opus, Job. XXXVII, 7. עצבת dolor, Pſalm. XV, 3. שפל humilis, demiſſus, Eccleſ. XII, 4. דמי reſciſſio, Eſ. XXXVIII, 2 Macc. IX, 21. περιπεσὼν ἀσθενείᾳ δυσχείρωτον ἐχούσῃ, *incidens in morbum gravem.* Vid. & v. 22. Eodem ſenſu vox legitur Luc. VIII, 2. & alibi in N. T.

Ἀσθενέω, imbecillis, infirmus ſum, deficio. אין כח ſine robore, Eſ. XLIV, 12. אמלל pyh. langueſco, 1 Reg. II, 5. Thren. II, 8. דאב doleo, Pſ. LXXXVII, 9. דל tenuis, attenuatus, 2 Reg. III, 1. XIII, 4. Poſteriori loco ita: τί σοι, ὅτι ὕτως ἀσθενεῖς; *quid tibi, quod ita deficias*, vel *macie attenueris?* דלל exhaurior, Job. XXVIII, 4. התמולל hitph. a מול præciſus ſum, Pſ. LVII, 7. חול parturio, it. maneo, Oſ. XI, 7. חלה ægroto, Jud. XVI, 7. 11. Ezech. XXXIV, 4. Conf. *Elsnerum* ad Matth. XXV, 36. חתת 1 Reg. II, 4. כשל: נכשל: הכשיל Kal, niph. & hiph. impingo, impingere facio, 1 Reg. II, 4. 2 Par. XXVIII, 15. Jer. XVIII, 15. Mal. II, 8. מכשול offendiculum, Ezech. XXI. 15, מכשלה idem, Soph. I, 3. מער vacillo, Pſ. XVII, 40. XXV, 1. נלאה niph. fatigatus ſum, Pſ. LXVII, 10. נמהר niph. præcipitor, Eſ. XXXII, 4. סרח luxurio, Ezech. XVII, 6. צפצף pipio, Eſ. XXIX, 4. קצר curtus, brevis, 4 Reg. XIX, 26. רכך molleſco, Eſ. VII, 4. μηδὲ ἡ ψυχή σου ἀσθενείτω, *neque animus tuus frangatur.* רפה deficio, *Al* Jud. XIX, 9. ἠσθένησεν ἡ ἡμέρα εἰς τὴν ἑσπέραν, *deficit dies in veſperam.* שכל pih. orbo, Mal. III, 11. 1 Macc. XI, 49. ἠσθένησαν τοῖς διανοίαις αὐτῶν, *animis ſuis frangebantur.*

Ἀσθενὴς, imbecillis, infirmus, impotens. אביון egenus, Prov. XXXI, 9. דל tenuis, attenuatus, Prov. XXI, 13. חלתה pauper, afflictus, *Sym.* Pſalm. X, 10. עני afflictus, Job. XXXVI, 15. Prov. XXII, 2. בן עני filius afflictionis, Prov. XXXI, 5. רוה macilenta, Ezech. XXXIV, 20. רך tener, mollis, Gen. XXIX, 17. רפה remiſſus, debilis, Num. XIII, 19. Job. IV, 3. שפל humilis, Ezech. XVII, 14.

Ἀσθενής εἰμι, infirmus ſum. אמלל pyh. langueſco, Pſ. VI, 2.

Ἀσθενῆ ποιῶν, infirmum facio. התת conteror, 1 Reg. II, 9.

Ἀσθενῶς, infirme, ſine viribus 2 Macc. IX, 21.

Ἄσθμα, anhelatio, halitus. Sap. XI, 19. *Heſychius:*

Ἄσθματος, ἰσχίτυ ἀναπνοῆς, πνεύματος. Ἄσθματος, *difficilis respirationis*, *halitus* Idem: Ἆσθμα, ἀναπνοὴ βιαία. σύρισμα. Ἆσθμα, *respiratio violenta. sibilus.*

Ἀσθμαίνω, anhelo. Sir. XXXI, 21.

Ἀσίδα, ipsa vox Hebr. חסידה ciconia, sic vocata ob beneficentiam, Job. XXXIX, 13. Jer. VIII, 7. *Olympiodorus* ad Job. XXXIX, 13. Ἀσίδα ὁ ἱρώδιος ἐστὶ κατὰ Ἀκύλαν, ἢ πελαργὸς, ὥς τινες ἔφασαν, ἀ καλῶς τηήσαντες. *Ἀσίδα, herodius est juxta Aquilam, vel ciconia, ut nonnulli dicunt, non bene intelligentes.* Gloss. vet. *Hasidia, milvus vel herodius.* Unde apud *Hesychium* pro Ἄσιδον, ῥαδιῶνα legendum videtur Ἀσίδαν, ῥωδιῶνα, vel ῥωδιόν. Nam ἱρωδιὸς etiam ῥωδιὸς dictus est. Vid. in v. Ἐρωδιός. Ceterum in Lex. *Cyrilli* MS. Brem. & *Phavorino* Ἀσίδα exponitur ἐρυθρακάμηλον.

Ἀσιδαῖοι, Asidæi vel Chasidæi ex Hebr. חסידים benefici. 1 Macc. VII, 13. 2 Macc. XIV, 6.

Ἀσίδηρος, carens ferro. Sap. XVII, 16.

Ἀσινὴς, illæsus, incolumis. 3 Macc. VI, 7. Δανιὴλ εἰς φῶς ἀνήγαγες ἀσινῆ, *Danielem in lucem reduxisti illæsum. Hesych.* Ἀσινῆ, ἀβλαβῆ. Ἀσινῆ, *illæsum.*

Ἀσιτέω, abstineo cibo. 1 Macc. III, 17.

Ἄσιτι, sine cibo. Vid. Ἐργάζομαι ἀμιαθὶ καὶ ἀσιτί.

Ἀσιτίζω, abstineo cibo. צום jejuno, Esth. IV, 15.

Ἀσκέω, exerceo, observo. נסה pih. tento, *Sym.* Jud. III, 1. ἀσκῆσαι. Vid. & 2 Macc. XV, 4.

Ἀσκαλαβώτης, stellio. לטאה *Al.* Lev. XI, 30. *Hesychius*: Ἀσκάλαβος, γαλεὸς, ἀσκαλαβώτης καὶ αὐτός. Ἀσκάλαβος, *stellio, idem & ἀσκαλαβώτης. Plinius* L. XXIX. c. 4. de stellione loquens ait: *Hanc Græci coloten vocant, & ascalabeten, & galeoten.* Vide *Bonfrerium* in Lev. l. c. p. 626.

Ἀσκοπυτίνη, uter, tris. Judith. X, 5. *Antiphanem* etiam in Meleagro, & *Menandrum* in Chalcidonio hac voce usum esse, discimus ex *Polluce* Lib. X. segm. 73.

Ἀσκὸς, idem. חמת lagena, Gen. XXI, 14. ἔλαβεν ἄρτους, καὶ ἀσκὸν ὕδατος, (pro πεπληρωμένον ἐξ ὕδατος. Vid. *Lamb. Bos* Ellipsi. Gr. p. 313) *sumebat panes, & utrem aqua plenum.* Gen. XXI, 19. ἔπλησε τὸν ἀσκὸν τοῦ ὕδατος, *implebat utrem aqua.* נאד Jos. IX, 4. 13. Jud. IV, 19. נבל lagena, 1 Reg. X, 3. ἕνα φέροντα ἀσκὸν οἴνου, *unum portantem utrem vini*

vino impletum. Sic *Homerus* ἀσκὸν οἴνοιο & ὕδατος dixit Odyſſ. ε. v. 625. ſq. ubi ita:

Ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μύλαινας οἴνοιο
Τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν.

Impoſuit autem illa dea utrem nigro vino impletum
Alium, alium vero magnum aqua.

Jer. XIII, 12. πᾶς ἀσκὸς πλησθήσεται οἴνου, *omnis uter implebitur vino.* Conf. quæ ex *Herodoto* notat *Cl. Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. p. 204 גר cumulus, Pſalm. XXXII, 7. LXXVII, 16. רקב putredo, Job. XIII, 28.

Ἀσκὸς γλύκυος, uter muſti. יין vinum, Job. XXXII, 19.

Ἄσκωμα, acervus utris ad inſtar aſſurgens. גר acervus, *Sym.* Joſ. III, 16. Conf. *Theodoretum* ad h. l. Alias Græcis ἄσκωμα notat *lorum quo ſcalmus munitur.* Vide ill. *Spanhemii* notas ad *Ariſtoph.* Ran. v. 367.

Ἆσμα, canticum. שיר maſc. Pſ. XXXII, 3. XXXIX, 4. ᾆσμα καινὸν, *canticum novum.* שירה fœm. Num. XXI, 17. XXIII, 15. מזמור *Sym.* Pſ. IX, 1. זמורה *Sym.* Ezech. VIII, 17. ὡς ἀφίεντες ἴσιν ἦχον ὡς ᾆσμα διὰ τῶν μυκτήρων ἑαυτῶν. *Hieronymus* vertit: *quaſi emittentes ſonitum in ſimilitudinem cantici per nares ſuas.* Apud *Originem* pro ᾆσμα ibi male legitur ἄρθμα. Conf. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 584. *Heſychius*: Ἆσμα, ᾠδή, ὕμνος, ᾠδῆς ᾆσμα, (ſic enim legend. videtur pro ᾠδή, ᾆσμα) καὶ μέλος ᾠδῆς. Ἆσμα, *oda, hymnus, modus hymni, & melodia.* Conf. *Suiceri* Theſ. T. I. p. 550.

Ἆσμα ᾀσμάτων, canticum canticorum. שיר השירים Cant. I, 1.

Ἀσμενίζω, lætor, gaudeo, *Al.* 1 Reg. VI. 19. Inde apud *Heſychium* Οὐκ ἠσμένισαν exponitur οὐκ ἐχάρησαν, *non lætabantur*, & alibi Ἠσμένισαν, ἐχάρησαν.

Ἄσμενος, gaudens, libens, avidus. 2 Macc. X, 33. *Heſychius*: Ἄσμενοι, χαίροντες, Ἄσμενοι, *gaudentes.*

Ἀσμένως, cum gaudio, libenter. 2 Macc. IV, 12. *Heſychius*: Ἀσμένως, μετὰ χαρᾶς. ἡδέως. ἑκουσίως. προθύμως. ἑκουσίως. Ἀσμένως, *cum gaudio. cum voluptate. ex voto. prompte. libenter.* Ita exponitur etiam in Gloſſ. MSS. τῶν πραξεων ex Act. II, 41. Conf. *Cel. Alberti* not. in Gloſſar. Græc. in N. T. p. 63.

Ἀσπάζομαι, ſaluto. שאל rogo, Jud. XVIII, 15. καὶ ἠσπάσαντο

ἔκαιτο αὐτὸν εἰς εἰρήνην, & *ſalutabant eum ad pacem*, h e. cum apprecatione pacis, vel ſalutis. Quod hic eſt ἀσπάζεσθαι εἰς εἰρήνην, 1 Macc. VII, 19. 33. eſt ἀσπάζεσθαι εἰρηνικῶς. שאל לשלום rogo ad pacem, h. e. apprecor pacem, Exod. XVIII, 7. ἠσπάσαντο ἀλλήλους, *ſalutabant ſe invicem.*

Ἀσπάλαθος, aſpalathus, ſpina candida, cujus radix unguentis expetitur. Sir. XXIV, 15. ὡς κινάμωμον καὶ ἀσπάλαθος ἀρωμάτων δέδωκα ὀσμήν, *ut cinnamomum, & aſpalathus aromatum dedi odorem.* Vide *Hoeſchelium* & *Druſium* ad h. l. *Heſychius*: Ἀσπάλαθος, φυτὸν ἀκανθῶδες. Ἀσπάλαθος, *frutex ſpinoſus.* Conf. *Dioſcoridem* Lib. XV. c. 19. & *Plinium* Lib. XII. c. 24.

Ἀσπάλαξ, talpa. תנשמת Lev. XI, 30. *Heſychius*: Ἀσπάλαξ, ζῶον ἐσιρηκίνον ὄψιος. Ἀσπάλαξ, *animal viſu orbatum.* Apud eundem in v. Λωτ poſt v. Λώων, Ἀσπάλαξ exponitur μῦς τυφλὸς, ὁ τὴν γῆν τρυπῶν, *mus cæcus, terram excavans.* Vide & *Heſychium* in Σπάδαξ, & Τυφλότερος ἀσπάλακος.

Ἀσπιδίσκη, ſcutarium, parvum ſcutum. משבצה funda annuli, Exod. XXXIX, 14. ἐποίησαν δύο ἀσπιδίσκας χρυσᾶς, *faciebant duo ſcutaria aurea.* Gloſſ. in Octat. Ἀσπιδίσκας, σκυτάρια. Leg. Ἀσπιδίσκας. *Heſychius*: Ἀσπιδίσκας, πελτάρια. σκυτάρια. ἢ περιφερὴς κόσμος ὅπλοις ἐοικώς. Ἀσπιδίσκας, *peltaria, ſcutaria. Vel orbicularis ornatus ſcutis ſimilis.*

Ἀσπιδοφόροι, ſcutati, geſtantes ſcutum. רצים curſores, *Theod.* 4 Reg. XI, 4. 20.

Ἀσπιδωτὸς, ſcutatus. קשקשים ſquamæ, *Theod.* 1 Reg. XVII, 5.

Ἄσπιλος, ſine macula. זך purus ſum, *Sym.* Job. XV, 15. *Heſychius*: Ἄσπιλος, ἄμωμος, καθαρός. Ἄσπιλος, *immaculatus, purus.*

Ἀσπὶς, ſcutum, clypeus, it. aſpis, ſerpentis genus. אפעה vipera, Eſ. XXX, 6. כידון 1 Reg. XVII, 6. 45. ἀσπὶς χαλκῆ, *ſcutum æreum. Heſychius*: Ἀσπὶς, ὅπλον πολιμικὸν, τὸ σκυτάριον. Ἀσπὶς, *armaturæ genus bellicum, ſcutarium.* מגן ſcutum, 1 Par. V, 18. XV, 26. XLI, 7. משבצה funda annuli, Exod. XXVIII, 13. עכשוב aſpis, Pſ. CXXXIX, 3. פתן idem, Deut. XXXII, 33. Job. XX, 14. צנה umbo, Jer. XLVI, 3. צפעוני baſiliſcus, Eſ. LIX, 5. שחל leo ferox, Pſalm. XC, 13. שלטים plur. *Al.* 2 Par. XXIII, 9. ἀσπίδας, Sap. V, 19. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, *tanquam ſcutarium inſuperabile aſſumet ſanctitatem.* Inde in Gloſſ. MSS. τῆς Παναρίτου: Ἀσπίδα, σκυτάριον ἀλυσίδοτον. (leg. σκυτάριον ἀλυσιδωτόν.) Ἀσπίδα, *ſcutarium catenatum.*

Ἐτ

Et *Hesychius*: Ἀσπίδα, σκυτάριον, (legend. & hic σκυτάριον) ἢ ὅπλον. Ἀσπίδα, *scutarium, vel armaturæ genus bellicum.*

Ἔκγονα ἀσπίδων, genimina aspidum. צפע basiliscus, Es. XIV, 29. Quæ hic ἔκγονα ἀσπίδων, Matth. XXIII, 33. vocantur γενήματα ἰχιδνῶν. גמול צפעוני basiliscus ablactatus. Es. XI, 8. שרף prester, Es. XXX, 6.

Ἀσπλαγχνιῶ, immisericors sum. אכזר crudelis, *Aqv. Theod.* Job. XLI, 1. ἀσπλαγχνήσω.

Ἄσπλαχνος, immisericors, אכזר *Aqv. Theod.* Job. XLI, 1.

Ἀσάρτη, Astarte, dea Sidoniorum, אשרה 2 Par. XV, 16. עשתרת 3 Reg. XI, 5. *Incert.* 1 Reg. XXXI, 10. Vid. & LXX. Jud. II, 13. ubi in plur. Ἀσάρταις. Lex. *Cyrilli* MS. Ἀσάρτη, ἡ θεὸς ἢ σελήνη, καί νῆσος Αἰθιοπίας. Ἀσάρτη, *dea, vel luna, & insula Æthiopiæ.* Alii Venerem esse perhibent. *Philo Byblius* apud *Eusebium* Præp. Ev. L. I. c. 5. Τὴν Ἀσάρτη Φοίνικες τὴν Ἀφροδίτην εἶναι λέγουσι. *Phœnices Astartem Venerem esse dicunt.* Plura de hac dea vide apud *Bonfrerium* in Jud. II, 13. p. 223 *Seldenum* de Diis Syr. Synt. II. c. 2. *Allatium* not. ad *Eustath.* Hexaëm. p. 814. sq. *Ramirefium de Prado* Pentec. c. 21. p. 132. sq. & in Hist. Crit. Reip. Lit. T. IV. p. 15. sq.

Vide alibi Ἀγάλματα Ἀσάρτης.

Ἀσαρὼθ. Vide Ἄλση Ἀσαρώθ.

Ἄσιγος, non tectus, sine tecto, qui domum non habet, אויל stultus, Prov. X, 9. ἄσιγος χείλεσι, *labiis non tectus*, h. e. qui os patens habet, quod effutit, quicquid in buccam venit. חלק glaber, mollis, Prov. XXVI, 28. στόμα ἄσιγον, *os non tectum*, h. e tale os, quale modo ante vidimus. מרור exul, Es. LVIII, 7. πλωχὸς ἀσίγους εἰσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου, *pauperes, qui domus non habent, introducito in domum tuam. Hesychius*: Ἄσιγος, οἱ μὴ ἔχοντες οἴκους. Ἀσίγους, *qui domus non habent.*

Ἀσεῖος, urbanus, venustus. בריא pinguis, Jud. III, 17. ἀνὴρ ἀσεῖος σφόδρα, *vir valde pulcher. Bonfrerii* conjectura in h. l. p. 235. qua pro ἀνὴρ ἀσεῖος legendum putat ἀνὴρ σαιτὸς, *vir pinguedinis*, vel σαίτιος, *pinguis*, & *adipatus*, non opus. LXX. enim בריא quod *pinguem* denotat, ἀσεῖος, reddere potuerunt, quod pingues pulchri etiam esse soleant. Conf. Gen. XLI, 2. ubi vaccæ, quæ & pingues describuntur, describuntur etiam ut καλαὶ τῷ εἴδει, *pulchræ aspectu.* טוב bonus, Exod. II, 2. ἰδοντες δὲ αὐτὸ ἀσεῖον, *videntes autem illum* (infantem) *pulchrum. Hesychius*: Ἀσεῖον, καλὸν, ἢ πολιτικὸν ἢ ἐπίχαριν, ἢ κεχαριτωμένον. Ἀσεῖον, *pulchrum, vel venustum, vel gratum.*

Similiter Gloſſ. in Octat. Ἀσεῖον, καλὸν, ἐπιχαρῆ (leg. ἐπίχαριν, κεχαριτωμένον. Judith. XI, 23. καὶ νῦν ἀσεῖα εἶ ἐν τῷ εἴδει σου, & *nunc pulchra es aſpectu tuo.* 2 Mac. VI, 23 ὁ δὲ λογισμὸν ἀσεῖον ἀναλαβὼν, *ille autem in cogitationem veniens prudentem.* *Suidas:* Ἀσεῖος, εὐσύνετος, εὐπρόσωπος, χαρίεις, καλὸς, γελοιάδης. Ἀσεῖος *Prudens. Pulcher aſpectu. formoſus. Venuſtus. Comis.* Vid. & *Cl. Alberti* Gloſſ. Græc. in N. F. p. 68.

Οὐκ ἀσεῖος, non urbanus, vel regius, vel rectus. ירט declino, diverto, Num. XXII, 32. οὐκ ἀσεία ἡ ὁδός σου ἐναντίον μου, *via tua non eſt recta coram me.*

Ἀσείως, bene, ſcite, prudenter, 2 Macc. XII, 43. πάνυ καλῶς καὶ ἀσείως ποιῆσαι, *bene plane & prudenter faciens.*

Ἄσικτος, qui ferri, ſuſtineri non poteſt, intolerabilis, ex α privativo, & σίγω, ſuſtineo, tolero, ſuffero. Orat. Manaſſ. v. 5. ἄσικτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, *ferri non poteſt magnificentia gloriæ tuæ.* *Heſychius:* Ἄσικτος, ἀφόρητος, ἀβάστακτος. Ἄσικτος, *qui ferri non poteſt, intolerabilis.*

Ἀσὴρ, ſtella. כוכב Iſ. XIII. 10. Job. III, 15. מאורי אור luminaria lucis, Ezech. XXXII, 8. כסיל Orion, nomen ſtellæ fixæ, *Sym.* Amos. V, 8. ἀσίρας.

Ἀσραγάλειος, talaris, ad talos demiſſus. פכים plur. fruſta, *Aqv.* Gen. XXXVII, 2. ἀσραγάλειον, *id eſt, talarem,* ut interpretatur *Hieronymus.* Vide *Druſium* in Fragment. Vet. Int. Græc. p. 49.

Ἀσραγάλος, ſpondylus, it. talus. פסא פס Chald pars. Dan. V, 5. 26. פרכה ungula, Zach. XI, 16. אפסים tali, *Aqv. Sym.* & *Theod.* Ezech. XLVII, 3. ἕως τῶν ἀσραγάλων. *Heſychius:* Ἀσράγαλον, τὸν σφόνδυλον, καὶ τὸ ὑποκάτω τῆς σκέλης. Ἀσράγαλον, *vertebram, & oſſiculum, quod ſubter crus eſt.*

Ἀσραγαλωτὸς, idem quod ἀσραγάλειος. פכים plur. fruſta, *Al.* 2 Reg. XIII, 18.

Ἀσραπὴ, fulgur. ברק Exod XIX, 16. Deut. XXXII, 41. נוגה *Aqv.* Ezech. I, 14.

Ἀσράπτω, fulguro. ברק Pſ. CXLIII, 7. Vid. & Sap. II, 19.

Ἀσρολόγος, aſtrologus. הכר part. contemplator, obſervator, Iſ. XLVII, 13.

Ἄστρον, aſtrum, ſidus. אור lumen, *Aqv.* Pſalm. CXXXV, 7. ἄστρα. ברק fulgur, Job. XX, 25. כוכב ſtella, Exod. XXXII, 12. Num. XXIV, 17. כוכבי בקר ſtellæ matutinæ, Job. XXXVIII, 7. כסיל Orion, *Sym.* Amos. V, 8. צבא exercitus,

tus, Ef XXXIV, 4. καὶ πάντα τὰ ἄστρα πεσεῖται ὡς φύλλα, *& omnia aſtra decident ut folia.* שחקים plur. a שחק nubes ſuperiores, Jer. LI, 9.

Ἀσυγείτων, urbi vicinus, ſuburbanus. 2 Macc. VI, 8.

Ἀσυλία, inviolabilitas, 2 Macc. III, 12.

Ἄσυλος, inviolabilis. tutus. 2' Macc. IV, 34. ἐκ τῆς ἀσύλου ſc. τόπου, *e loco inviolabili.* Conf. v. 33. ubi εἰς ἄσυλον τόπον.

Ἀσύμφορος, inutilis. נהר nitrum, Prov. XXV, 20.

Ἀσύμφωνος, abſonus, diſcors. פלג pih. divido, *Sym.* Pſ. LIV, 10. ἀσύμφωνον ποίησον, *fac diſſonam.* Vid. & Sap. XVIII, 10.

Ἀσυνετέω, inſipio. בגד perfide ago, Pſalm. CXVIII, 57. ubi tamen *Cl. Grabius* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 1. pro ἀσυνετοῦντας bene legend. cenſet ἀσυνθετοῦντας, quia non modo *Aquila*, *Symmachus* & *Theodotion* hoc loco ita habent, ſed & LXX. ſic vertiſſe, indicio eſt Latina vox, *prævaricantes.* Quemadmodum & alias Hebr. בגד ἀσυνθετεῖν reddiderunt. Vid. h. v. ſ. l.

Ἄσυνετος, inſipiens, amens. אביר לב fortis corde, Pſalm. LXXV, 4. בער *Aqv.* Prov. XXX, 2. כסיל ſtultus, Pſalm. XCI, 6. נבל idem. Deut XXXII, 21. נכל pih. ſtultum reddo, 2 Reg. XV, 31. ἀσύνετον ποίησον, *inſipientem fac.* *Heſychius*: Ἀσύνετος, ἄφρων. Ἀσύνετος, *ſtultus.*

Ἀσυνετώτερός εἰμι, inſipientior ſum. נפל cado, Job. XIII, 2.

Ἀσυνθεσία, fœderis transgreſſio. מעל prævaricatio, 1 Par. IX, 1. Eſdr. IX, 2. 4. פשע prævaricatio, *Sym.* Pſ. XXXV, 1. Vid. & Jer. III, 8. *Heſychius*: Ἀσυνθεσία, παράβασις. (ſic enim legend. cenſet *Cl. Alberti* pro Ἀσυνθησία, παραβασία.) Ἀσυνθεσία, transgreſſio. *Suidas*: Ἀσυνθεσία, παράβασις συνθηκῶν. Ἀσυνθεσία, *transgreſſio fœderum.*

Ἀσυνθετέω, fœdus transgredior, perfide ago. בגד perfide ago, Pſalm. LXXII, 15. τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκας, *generationi filiorum tuorum fœdera transgreſſus es.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἠσυνθέτηκας, παρέβης τὰς συνθήκας τὰς συγκειμένας. Ἠσυνθέτηκας, *pacta fœdera trangreſſus es.* Eodem modo *Theodoretus*. *Suidas*: Ἠσυνθέτηκας. ἃ συνέθου καὶ ὡμολόγησας, παρέβης. Ἠσυνθέτηκας *quæ pactus & profeſſus es, transgreſſus es.* Conf. quæ notavi in Ἀσυνετέω. מעל prævaricor, Eſdr. X, 2. ἠσυνθετήσαμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, *perfide egimus in Deum noſtrum.* Neh. XIII, 27. ἀσυνθετῆσαι ἐν τῷ Θεῷ, *ut perfide agamus in Deum.*

Ἀσύνθετος, fœdifragus, fœderis transgreſſor. בגד part. perfide agens, Jer. III, 8. 11. בגודה fœm. perfida, Jer. III, 8 10. *Heſychius*: Ἀσυνθέτους, μὴ ἱσταμένους ταῖς συνθήκαις, μὴ συντιθεμένους. Ἀσυνθέτους, *non ſtantes pactis, non pacifcentes. Suidas*: Ἀσυνθέτους, τοὺς ταῖς συνθήκαις μὴ ἱσταμένους, ἀεὶ δὲ πρός τινα συντιθῶνται. Ἀσυνθέτους, *non ſtantes pactis, cum aliquo initis.* Conf. Rom. I, 31.

Ἀσυρὴς, temerarius, ſceleſtus, protervus, impurus, obſcœnus, Sir. XXIII, 14. *Heſychius*: Ἀσυρὶς, βδέλυρον, προπετὲς, βλοσυρὸν, θρασύ, Ἀσυρὶς, *ſceleſtum, protervum, torvum, audax.* Idem: Ἀσυρῇ, ἀκαθάρτῳ. Ἀσυρῇ, *impura.*

Ἀσφάλεια, ſecuritas. בטח part. confidens, Prov. XI, 15. בטח confidentia, Lev. XXVI, 5. Deut. XII, 10. מכון baſis, Pſ. CIII, 5. צל umbra. Eſ. XXXIV, 15. שקט quieſco, Eſ. XVIII, 4. ἀσφάλεια ἔσται ἐν τῇ ἐμῇ πόλει *ſecuritas erit in mea civitate.* Conf. 1 Theſſ. V, 3. תושיה eſſentia, Prov. VIII, 13. Vid. & 2 Macc. III, 22. IV, 21. IX, 21. *Heſychius* Ἀσφάλειαν interpretatur σωτηρίαν, *ſalutem.*

Ἀσφαλὴς, ſecurus, tutus, certus. אילה cerva, *Al.* Hab. III, 18. ἀσφαλεῖς. כן ſic, it. baſis, Prov. XV, 8. מאשר part. pyh. beatus, Prov. III, 18. Sap. IV, 3. ἀσφαλῆ βάσιν ἱδρύσει, *fundamentum tutum collocabit.* Vid. & Sap. XIV, 3. Sap. VII, 23. βέβαιον, ἀσφαλὲς, *firmum, certum.*

Ἀσφαλῆ τίθημι, ſecurum pono. עז corrobor, Prov. VIII, 2.

Ἀσφαλίζομαι, ſecurum reddo, munio. אחז prehendo, VII, 3. ἀσφαλισθῶσαν, muniantur. החזיק hiph. roboro, reſtauro, Neh. III, 15 הצניע hiph. humiliter ago, *Theod.* Mich. VI, 8. ἀσφαλίζω. המך ſuſtento, Eſ. XLI, 10 Sap. IV, 17. εἰς τί ἠσφαλίσατο αὐτὸν ὁ Κύριος. *quare illum ſecurum reddiderit Dominus.* Sap. X. 12. ἀπὸ ἐνεδρευόντων ἠσφαλίσατο, *ab inſidiantibus ſecurum reddidit.* Sap. XIII, 15. ἀσφαλισάμενος σιδήρῳ, *ferro muniens.*

Ἀσφαλῶς, ſecure, tuto, confidenter בטח Gen. XXXIV, 25. εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἀσφαλῶς. *ingrediebantur in urbem confidenter.* Tob. VI, 4. λαβὼν τὴν καρδίαν καὶ τὸ ἧπαρ. καὶ τὴν χολὴν, θὲς ἀσφαλῶς. *& accipiens cor & hepas, & bilem, tuto repone.* Vid. & Baruch. V, 6. Sap. XVIII, 6. 1 Macc. VI, 40.

Ἄσφαλτος, bitumen. חמר Gen. XI, 3. XIV, 10. Exod. II, 3. כפר pix, Gen. VI, 14. Conf. *Bocharti* Phal. L. I. c. 11. p. 45. ſqq.

Ἀσφαλτόω, bitumino, pico. כפר pice oblino, Gen. VI, 14. ἀσφαλτώσεις αὐτὴν, *picabis illam. Heſychius*: Ἀσφαλτώσεις, χρίσεις, πισσάσεις. Ἀσφαλτάσεις, *unges, picabis.* Conf. *Bochartum* l. c.

Ἀσχη-

Ἀσχημονέω, deformor, deformis fio, indecore ago, pudefio. נקלה hiph. vilesco, Deut. XXIII, 3. ἀσχημονήσει ὁ ἀδελφός σε ἐναντίον σε, *deformabitur frater tuus coram te.* נכלם erubesco, *Sym.* Psalm. LXVIII, 7. ἀσχημονήσωμεν. חפר pudefio, *Sym.* Psalm. XXXIX, 15. ἀσχημονοῦσιν.

Ἀσχημονοῦσα, part. fœm. quæ indecore se gerit. עריה fœmina nudata, Ezech. XVI, 7. 22 38. XXIII, 29.

Ἀσχημόνησις, opprobrium. כלמה *Sym.* Psalm. XLIII, 16. LXVIII, 8.

Ἀσχημοσύνη, turpitudo, pudor, pudenda. כנף ala, *Incert.* Deut. XXVII, 20. עור cutis, Exod. XXII, 27. ערוה nuditas, Exod. XX, 26. Lev. XVIII, 6. 7. Ezech. XVI, 8. 35. Os. II, 9. Conf. Sir. XXVI, 9. & Apoc. XVI, 15. צאה excrementum, Deut. XXIII, 13.

Ἀσχήμων, indecorus, probrosus, turpis. נבלה stultitia, Gen. XXXIV, 7. ὅτι ἄσχημον (sc πρᾶγμα) ἐποίησεν, *quod fecerat rem turpem*, h. e. stuprum commiserat. ערוה nuditas, Deut. XXIV, 1. εὕρηκεν ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα, *invenit in illa rem turpem.* Conf. Susan. v. 63. & *Fesselii* Adverss. Sacr. Lib. II. c. 23. p. 163. Sap. II, 20. θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν, *ad mortem probrosam condemnabimus illum. Hesychius:* Ἀσχήμονι, ἐπονειδίστῳ θανάτῳ. Ἀσχήμονι, *probrosæ morti.* 2 Macc IX, 2. ἀσχήμονα ἀναζυγὴν ποιήσασθαι, *probrosum reditum parare.*

Ἀσχολέομαι, occupatus sum. ענה distraho, occupo, *Sym.* Eccles. I, 13. Sir. XXXIX. 1. ἐν προφητείαις ἀσχοληθήσεται, *in prophetiis occupatus erit.*

Ἀσχολία, occupatio. ענין distractio, occupatio, *Sym.* Eccles. I, 13. II, 26. IV, 8. Sir. XL, 1. ἀσχολία μεγάλη ἔκτισαι παντὶ ἀνθρώπῳ. *magni & continui labores parati sunt omnibus hominibus. Hesychius:* Ἀσχολία, ἐνδιλιχισμός. Ἀσχολία, *occupatio continua.*

Ἀσωτεύομαι, temulentia obruor. פוק titubo, *Theod.* Es. XXVIII, 7. ἠσωτεύθησαν, *temulentia obruti sunt.*

Ἀσωτία, luxuria, intemperantia magna. זלל epulo, Prov. XXVIII, 7. Vid. & 2 Macc VI, 4. In Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀσωτία exponitur πορνία, *scortatio.* Conf. *Rev. Deylingium* Obs. Sacr. P. III. p. 340. sq. *Cl. Schwartzium* fil. not. ad Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 216.

Ἄσωτος, luxuriosus. סרר part. refractarius, Prov. VII, 11.

Ἄτακτος, inordinatus. תהו inane, *Aqv.* Deut. XXXII, 10. ἀτάκτῃ.

Ἀτὰρ ὄν, propterea igitur. גם etiam, Job. VII, 11. ἀτὰρ ὄν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου, *propterea igitur neque ego parcam ori meo.* Sic & alias Græcis uſurpatur. *Heſychius*: Ἀτὰρ ὄν, διὰ τοῦτο ὄν. Ἀτὰρ ὄν, *propterea igitur.* Idem verba hæc, quæ ſunt Homeri Il. i. v. 55. ſubjungit:

——— ἀτὰρ ὄν τέλος ἰκνεῖται.

——— *propterea igitur finis veni ſermonum.*

Ἀταξία, confuſio. Sap. XIV, 26.

Ἀτάραχος, non turbatus, imperturbatus. 2 Macc. XI, 23.

Ἄταφος, inſepultus. 2 Macc. V, 10.

Ἄτείχος, carens muro, muro non cinctus. אין חומה ſine muro, Prov. XXV, 29. מבצר munitio, Num. XIII, 20. פרזון pagus, *Sym.* Jud. V, 11. ἀτείχιστοι. פרזי paganus, *Aqv.* Deut. III, 5.

Ἀτείχίσως, absque muro. פרזות pagi. *Sym.* Zach. II, 4.

Ἀτεκνέω, careo liberis, ſum ſterilis. שכל 4 Reg. II, 19. ἡ γῆ ἀτεκνεμέτω, *terra ſterilis.* Vid. & v. 21. Conf. *Druſium* Quæſt. Ebr. L. II. c. 16.

Ἀτεκνία, carentia ſobolis, vita improlis, שכול Pſ. XXXIV, 14. Eſ. XLVII, 9.

Ἄτεκνος, carens liberis, orbus. ערירי ſolitarius, Gen. XV, 2. שכול part. pah. Eſ. XLIX, 21. *Heſychius*: Ἄτεκνος, ἄγονος. Ἄτεκνος, *prole carens.*

Ἀτεκνόω, liberis orbo. שכול orbatus, 2 Reg. XVII, 8. Cant. IV, 2. שכל: השכיל Kal, pih. & hiph. Gen. XXVII, 45. XLII, 36. XLIII, 14. Oſ. IX, 14.

Ἀτέκνωσις, orbitas liberorum. שכול *Aqv.* Pſ. XXXIV, 14. ἀτέκνωσιν.

Ἀτέλεια, immunitas. 1 Macc. X, 34. *Heſychius*: Ἀτέλεια, ἀλειτουργησία. (ſic enim ex *Phavorino* legend. pro ἀλειτούργητα) Ἀτέλεια, *immunitas a muneribus publicis.*

Ἀτέλεσος, imperfectus, immaturus. Sap. III, 16. IV, 5.

Ἀτελισφόρητος, ad perfectionem, vel maturitatem non perductus. באשה herba fœtida, Job. XXXI, 40.

Ἀτελὴς, imperfectus, immaturus. באשים uvæ fœtentes, *Sym.* Eſ. V, 2. ἀτελῆ. Sap. X, 7. ἀτελέσιν ὥραις καρποφορήσαντα φυτὰ, *temporibus imperfectis fructus ferentes*, h. e. immaturos fructus ferentes *arbores.*

Ἀτενίζω, intentis oculis aſpicio. שור contemplor, *Incert.* Job.

Job. VII, 8. ἀτιμῖ. Vid. & 3 Eſdr. VI, 28. & conf. de hoc verbo *Cl. Elsnerum* ad Act. III, 4 & *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 211.

Ἄτερ, absque, ſine. 2 Macc. XII, 15.

Ἄτη, noxa. משואה devaſtatio, *Aqv.* Soph. I, 15.

Ἀτιμάζω, ignominia afficio, contemno, vilipendo, dedecoro, it. vaſto, depopulor. בוז contemno, ſperno, Prov. XIV, 21. ὁ ἀτιμάζων πένητα ἁμαρτάνει, *qui contemnit egenum peccat.* Ita Jac. II, 16. ἠτιμάσατε τὸν πτωχὸν, *contemtui habuiſtis pauperem.* Vid. & Sir. X, 26. בזה idem, 1 Reg. X, 27. καὶ ἠτίμασαν αὐτὸν, & *contemnebant illum.* בזיון contemptus, Eſth. I, 18. במכתש בעלי in mortario cum piſtillo, i. e. per ſummam ignominiam, Prov. XXVII, 22. דקא pih. contero, Prov. XXII, 22. הכלים hiph. pudefacio, Prov. XXVIII, 7. נבל vilipendo, Mich. VII, 6. נקל niph. a קלל vilis habeor, Gen. XVI, 4. 5. נקלה: הקלה niph. & hiph. Deut. XXVII, 16. Eſ. XVI, 14. קלון ignominia, Prov. XXII, 10. קלל pih. maledico, *Aqv. Sym. Theod.* Exod. XXII, 28. *Aqv.* 2 Reg. VI, 22. ἀτιμάσεις. שאט depopulor, ſperno, Ezech. XXVIII, 24. 26. Conf. *Keuchenium* in Marc. XII, 4. p. 104. שאט depopulatio, contemptus, Ezech. XXXVI, 5. שרר devaſto, Prov. XIX, 26. שמם deſolo, Ezech. XXXVI, 3. שפל humilior, Eſ. V, 15.

Ἀτιμασμὸς, ignominia. 1 Macc. I, 42.

Ἀτιμάω, nullo honore afficio, contemno. אביון egenus, inops, Eſ. XXV, 4.

Ἄτιμητος, non pretioſus. Sap. VII, 10.

Ἀτιμία, ignominia. בוז contemtus, Job. XII, 21. הכלים infin. hiph. Jer. VI, 15. טמון abſconditum, Job. XL, 8. בלמה Jer. XX, 11. Ezech. XXXVI, 7. 15. XXXIX, 26. בלמות Jer. XXIII, 40. מביש part. hiph. a בוש pudefaciens, Prov. XIV, 37. נכלה part. niph. fœm. a קלל res levicula, Jer. VIII, 11. *Aqv.* Pſ. XXXVII, 8. קיקלון vomitus ignominioſus, Hab. II, 16. קלון levitas, vilitas, Job. X, 15. Pſ. LXXXII, 15. Oſ. IV, 7. Hab. II, 16. רזון macies, Eſ. X, 16.

Ἄτιμος, inhonoratus. נבזה part. niph. Eſ. LIII, 3. נקלה part. niph. Eſ. III, 4. שקר falſitas, Eſ. LVII, 4. Vid. & Sap. III, 17. IV 18. Sir. X, 22. *Heſychius*: Ἄτιμος, ὁ μὴ ἔχων τιμήν. Ἄτιμος, *honorem non habens.*

Ἀτιμόω, ομαι, ignominia afficio, contemno, vilipendo, or, pudore confundor. בוז contemno, Jer. XXII, 28. Ezech.

Ezech. XVI, 58. XVII, 16. 18. Abd. I, 2. Poſtremo loco ita: Ἀτιμωμένος σὺ σφόδρα, *contemtus tu valde.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἠτιμωμένος, ἐξουδενωμένος, ἠφανισμένος. Ἠτιμωμένος, *contemtus, dejolatus.* זלל levis, Thren. I, 12. נכרם niph. 2 Reg. X, 5. נמבזה contemptibilis, 1 Reg. XV, 9. נקל niph. a קלל 1 Reg. II, 32. שבב averſus, Jer. XXXI, 22.

Ἀτιμώρητός εἰμι, impunitus ſum. נקה niph. innocens ſum, Prov. XI, 21. XIX, 5. 9.

Ἀτίνακτα, immota. טוטפת plur. frontalia, ſchedæ memoriales, *Aqv.* Exod XIII, 16. Deut. VI, 8. Conf. quæ notavi in v. Ἀσάλευτος.

Ἀτμὶς, vapor, fumus, halitus, exhalatio. הבל vanitas, *Theod.* Pſalm. LXI, 7. *Aqv.* Eccleſ. XII, 8. ענן nubes, Lev. XVI, 13. Ezech. VIII, 11. קיטור fumus, Gen. XIX, 28. Vid. & Sir. XXII, 27. XXIV, 18. XLII, 5. תמרות plur. elationes, Joël II, 30. Sap. VII, 25. ἀτμὶς γάρ ἐστι τῆς Θείας δυνάμεως, *ſplendor enim eſt virtutis Dei.* Inde apud *Heſychium*, & in Gloſſ. MSS. τῆς Παναρίτου: Ἀτμὶς, ἀπαύγασμα, πνοή. Ἀτμὶς, *effulgentia, flatus.* Apud eundem *Heſychium* Ἀτμὶς exponitur ἀναθυμίασις, σπινθὴρ, ἀνάδοσις, *halitus, ſcintilla, exhalatio.*

Ἀτμὶς καπνώδης, vapor fumoſus. עשן fumus, Oſ. XIII, 3.

Ἀτμὸς idem, quod ἀτμὶς, vapor. הבל vanitas, *Sym.* Pſ. CXLIII, 5. *Aqv.* Eccleſ. I, 14. IX, 9. *Heſychius*: Ἀτμὸς, ἡ ἐκ τοῦ ὑγροῦ ἀνάδοσις, ἢ καπνὸς, ἢ πνοή. Ἀτμὸς, *exhalatio, quæ fit ex humido, vel fumus, vel vapor, vel flatus.*

Ἀτονέω, infirmus ſum, deficio. מעד vacillo, *Aqv.* Pſalm. XXV, 1. οὐκ ἀτονήσω. דלל attenuor, *Al.* Pſ. CXLI, 8. ἠτόνησα. פנר pih. defectus ſum viribus, *Aqv.* 1 Reg. XXX, 10. ἠτόνησαν. Lex. vet. Ἀτονῶ, *laſſo, deficio.* Ἀτονία, *defectus.*

Ἄτονος, infirmus, languidus. דל tenuis, *Aqv.* Job. V, 16. ἀτόνῳ. Inde ἀτονία, quæ juxta *Heſychium* ἀδυναμία, *impotentia.*

Ἀτονόω, nutare facio. המעד hiph. *Aqv.* Pſalm. LVIII, 24. ἀτόνωσον.

Ἀτοπία, inconvenientia, abſurditas. Judith. XI, 11. Juxta *Heſychium* eſt ἀισχρότης, πονηρία, *turpitudo, malitia.*

Ἄτοπον ſc. ἔργον, opus inconveniens, malum, turpe, iniquum, & in plur. ἄτοπα ſc. ἔργα. און iniquitas, Job. IV, 8. XI, 11. XXXVI, 21. ἀλλὰ φύλαξαι, μὴ πράξῃς ἄτοπα, *ſed cave ne iniqua facias.* Gloſſ. MSS. in Job. Ἄτοπα, πονηρά,

πρὰ, χαλεπά. Ἄτοπα, *mala*, *difficilia*. Vid. Bibl. Coislin. p. 503. Prov. XXX, 20. οὐδὲν φησὶ πεπραχέναι ἄτοπον, *nihil mali se feciſſe dicit*. 2 Macc. XIV, 23. & Luc. XXIII, 41. ubi οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε, pariter reddendum: *nihil mali fecit*. Lexicon vet. Græco Lat. Ἄτοπος, *facinoroſus*. Idem: Ἀτόπημα, *flagitium*, *facinus*. *Heſychius*: Ἄτοπα, πονηρὰ, αἰσχρά. Ἄτοπα, *mala*, *turpia*. Idem: Ἄτοπα, ξένα, ἰδίοτι δὲ, ἄτοπον τὸν δεινὸν καὶ ἐκθεσμον, καὶ παρηλλαγμένον, ἢ καὶ πονηρὸν, καὶ αἰσχρὸν λέγει καὶ χαλεπόν. Ἄτοπα, *peregrina*. *Aliquando vero* ἄτοπον *appellant gravem & iniquum, & differentem. Vel etiam malum & turpem innuit, & difficilem.* Conf. *B. Wolfium* ad Luc. l. c. & 2 Theſſ. III, 2. שוא falſitas, vanitas, Job. XXXV, 13.

Ἄτοπα ποιέω, improbe ago. הרשיע hiph. Job. XXXIV, 12.

Ἄτοπα πράττω, idem. חרף probroſe ago, Job. XXVII, 6.

Ἄτρακτος, fuſus, colus. פלך Prov. XXXI, 19. *Aqv.* 2 Reg. III, 29. Etymologicum M. Ἄτρακτος, κυρίως γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ἐφ' ᾧ τὸ νῆμα περιελίττεται. Ἄτρακτος, *proprie muliebre inſtrumentum, cui ſtamen circumvolutum eſt.* Vide & *Suidam* in Ἄτρακτον.

Ἀτραπὸς, ſc. τρίβος vel ὁδὸς, ſemita, via trita. הליכה ambulatio, inceſſus, Job. VI, 19. גיגל orbita, *Sym.* Pſ. XXII, 3. נתיבה Jud. V, 6. Job. XXIV, 13. שפי clivus, *Syrus* Jer. XII, 12. ἀτραπάν. Vid. & Sap V, 10. Sir. V, 11. *Heſychius*: Ἀτραπὸς, ὁδὸς τετριμμένη, μὴ ἔχουσα ἐκτροπὰς, ἀλλ' εὐθεῖα. Ἀτραπὸς, *via trita deflexiones non habens, ſed recta.*

Ἀτρεπὴς, immutabilis, immotus. האמין hiph. credo, fidem habeo, *Sym.* Job. XV, 15.

Ἄτρυγος, defecatus, purus. זך Exod. XXVII, 20. ἔλαιον ἐξ ἐλαιῶν ἄτρυγον, καθαρὸν, *oleum ex olivis, ſine fæce, purum.* Gloſſ. in Octat. Ἄτρυγον, καθαρόν. *Heſychius*: Ἄτρυγον, καθαρὸν, μὴ ἔχον τρύγα. Ἄτρυγον, *purum, fæcem non habens.* Conf. ill. *Spanhemium* ad *Ariſtoph.* Plut. v, 1087.

Ἄτρωτος, invulneratus, illæſus. 2 Macc. VIII, 36. X, 30.

Ἀττάκης, attacus, e reptilium genere. סלעם Lev. XI, 22. Vide *Bochartı* Hier. P. II. L. 3. p. 449.

Ἀττέλαβος, locuſta ארבה Nah. III, 17. Gloſſ. MS. in Proph. & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀττέλαβος, εἶδος κανθάρου, ἤτοι ἀκρίδος, ζῶον λεπτόν. Ἀττέλαβος, *ſpecies animantis, vel locuſtæ, animantis parvi.* Conf. *Bochartum* Hier. P. II. L. III. p. 448. & *Outhavium* de Judic. Jeh. Zebaoth p. 166.

Ἀτυχέω, infelix ſum, adverſa fortuna utor. אוּר calamitas, Prov. XXVII, 10.

Ἀτυχία, adverſa fortuna, infortunium. 2 Macc. XII, 30. XIV, 14.

Αὐγάζω, ſplendeo. Hinc partic. neutr. αὐγάζον, ſplendens, candidum. בהרת popula alba, Lev. XIII, 25. 26. 28. כהה contractum, ſtrictum, Lev. XIII, 39.

Αὐγάζον τηλαυγὲς, res ſplendens, eminus ſplendens. בהרת Lev. XIII, 24.

Αὐγασμα, ſplendor, candor. בהרת Lev. XIII, 38. Vid. & Sir. XLIII, 13.

Αὐγίω, ſplendeo. הֵהִיל hiph. ab הלל ſplendere facio, Job. XXIX, 3.

Αὐγὴ, ſplendor. נגה Eſ. LIX, 9. Vid. & 2 Macc. XII, 9. *Heſychius*: Αὐγὴ, χρεία, λαμπρότης καὶ φῶς. Αὐγὴ, *utilitas, ſplendor & lux.*

Αὐθάδεια, faſtus, arrogantia, qua aliquis ſibi ipſi placet. הוללה inſania, *Sym.* Eccleſ. IX, 3. *Phavorinus*: Αὐθάδεια, θρασύτης, ἀλαζονεία, ἀυταρίσκεια. Αὐθάδεια, *audacia, faſtus, vitium quo aliquis ſibi ipſi placet.* Conf. *Euſtathium* ad Il. ε p. 408. & *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 213.

Αὐθάδεια καὶ πλῆτος, arrogantia & divitiæ. שׁאון tumultuatio, Eſ. XXIV, 8.

Αὐθάδης, arrogans, ſibi ipſi placens. עז fortis, vehemens, Gen. XLIX, 3. 7.

Αὐθάδης καὶ ἀλαζὼν, arrogans & jactabundus. יהיר ſuperbus, Prov. XXI, 24. *Heſychius*: Αὐθάδης, ὑπερήφανος. θυμώδης, παράνομος, ἀυτάρεσος. Αὐθάδης, *arrogans. Animoſus, ſceleratus, admirator ſui. Suidas*: Αὐθάδης. ἀυτάρισκος. θυμώδης. θρασύς. ὑπερόπτης. Αὐθάδης. *Qui ſibimet ipſi placet. Animoſus. Audax. Qui ſuperbe contemnit.* Conf. *Suicerum* Theſ. T. I. p. 572. *Elsnerum* ad Tit. I, 7. aliosque quos citat *Wolfius* ad Tit. l. c. p. 552.

Αὐθάιρετος, ſponte agens. נדיב *Sym.* Exod. XXXV, 5.

Αὐθαιρέτως, ſponte, ultro. 2 Macc. VI, 19. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Αὐθαιρέτως, αὐτοβελήτως. Αὐθαιρέτως, *ſponte. Heſychius*: Αὐθαιρέτως, ἑκουσίως. Conf. *Suiceri* Thes. T. I. p. 573.

Αὐθέντης, interfector, qui ipſe ſua manu necat, Sap. XII, 6. αὐθέντας γονεῖς, *interfectores parentes. Heſychius*: Αὐ-

Ἀυθέντης, ἐξουσιαστὴς, αὐτόχειρ, φονεύς Ἀυθέντης, *dominus sui interfector, homicida.* Conf. *Suiceri* Thes. T. I. p. 574. *Lamb. Bos* Diss. de Etym. Græc. p. 18. Gloss. MS. τῆς Παναρέτης: Ἀυτοφόντας, αὐτοχειροφονευτάς. Hic vox Ἀύθεντας ex Sap. l. c. excidisse, & præmittenda videtur. Nam αὐτοφόντας in Sap. Salom. non occurrit. Nisi dicere malis, quod αὐτοφόντας in Codice quodam pro αὐθέντας lectum sit.

Ἀυθεντία, jus. 3 Macc. II, 29.

Ἀυθημερινὸς, qui eadem die, it. diurnus, quotidianus. ימי plur. constr. a יום dies, Job. VII, 1. *Al.* Ezech XXX, 16. πολέμιοι, αὐθημερινοὶ, *hostes eodem ipso die.*

Ἀυθήμερον & αὐθημερὸν, illo ipso die. ביום Prov. XII, 17. בימי *die suo.* Deut. XXIV, 15. *Hesychius*: Ἀυθημερὸν, σήμερον, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Ἀυθημερὸν, *hodie, illo ipso die.*

Ἀυλαία, aulæum, cortina. אהל tentorium, Exod. XL, 17. יריעה Exod. XXVI, 2. משכן habitaculum, Es. LIV, 2. קלע tapes, Exod. XXXVIII, 15. 16. *Hesychius*: Ἀυλαία, ἡ αὐλῇ διατρίβουσα, ἢ τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. Ἀυλαία, *in aula commorans, vel tabernaculi velum.*

Ἄυλαιος, ad vestibulum pertinens. 2 Macc. XIV, 41. τὴν αὐλαίαν θύραν, *januam atrii* sive *aulæ.* Doctiss. *Trommius* legend. suspicatur αὐλείαν, cui favet *Hesychius*, cui Ἀυλεία exponitur ἡ τῆς αὐλῆς θύρα, *ostium vestibuli.*

Ἄυλαξ, sulcus. משעול semita, Num. XXII, 24. עמק vallis, Job. XXXIX, 10. תלם porca. Job. XXXI, 38. Ps. LXIV, 11. Sir. VII, 3. μὴ σπεῖρε ἐπ' ἄυλακας ἀδικίας, *ne semines in sulcos injustitiæ. Hesychius*: Ἄυλακας, κοίλους τόπους. Ἄυλακας, *locos cavos.* Idem: Ἄυλαξ, τὸ σχίσμα τοῦ ἀρότρου, διώρυξ. σπήλαιον. Ἄυλαξ, *fissura terræ aratro facta, fossa, spelunca.*

Ἀυλάρχης, aulæ princeps. כהן sacerdos, it. princeps, 2 Reg. VIII, 19.

Ἀυλὴ, aula, it. atrium. הדרה decor, 1 Par. XVI, 29. Ps. XXVIII, 2. חצר fœnum, atrium, Es. XXXIV, 13. חצר Exod. XXVII, 9. & alibi sæpius. לשכה cubiculum, Jer. XXXV, 2. Ezech. XLII, 1. מחנה castra, acies, 2 Par. XXXI, 2. נזק damnum, Esth. VII, 4. עורה atrium, 2 Par. IV, 9. פתח janua, Lev. VIII, 31. שער porta, Esth. II, 19. III, 2. 3. תרע Chald. porta, Dan. II, 49. *Phavorinus*: Ἀυλὴ, ὁ περιτετειχισμένος καὶ ὕπαιθρος τόπος. Ἀυλὴ, *locus muro circumseptus, & subdivalis.* Conf. *Athenæum* L. V. p. 95.

Ἀυλίζομαι, diversor, pernocto, cubo, moror, commo-

ror. התמהמה hithp. a מהה cunctor, moror. 2 Reg. XV, 28. αὐλιζομαι ἐν Ῥαβαὼθ τῆς ἐρήμου, *maneo in Rabaoth deſerti. Heſychius:* Αὐλιζομαι, μένω, ἐνδιατρίβω Αὐλίζομαι, *maneo, commoror.* Conf. Sir. XIV, 26. XXIV, 7. LI, 31. Gloſſæ: Αὐλίζομαι ἐπὶ ἀνθρώπου, *demoror, commoror, converſor.* ילך : הולין Kal & hiph eo, ire facio, Eſdr. X, 6. Jer. XXXI, 9. לון : הלין Kal & hiph. pernocto, pernoctare facio, Joſ VI, 11. VIII, 9. 2 Reg. XVII, 16. Neh. XIII, 20. ηὐλίσθησαν πάντες, *tentoria figebant omnes.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ηὐλίσθησαν, συνήχθησαν, ἐσκήνωσαν, παρίβαλον. (legend. videtur παρενέβαλον) Ηὐλίσθησαν, *congregabantur, tentoria figebant, caſtra metabantur. Heſychius:* Ηὐλίσθησαν, ἐσκήνωσαν, οἰκίωσαν (leg. ᾠκίωσαν.) Ηὐλίσθησαν, *tentoria figebant, habitabant.* אצטבע Chald. ithpah. a צבע tingo, intingo, Dan. IV, 12. 20. 22. שכן : השבין Kal & hiph. habito, habitare facio, Job. XI, 14. XV, 28. XXXVIII, 19. ποῖα δὲ γῆ αὐλίζεται τὸ φῶς; *qua vero in terra cubat lux? Heſychius:* Αὐλίζεται, κοιμᾶται. φυλάττεται, κοιτάζεται. Αὐλίζεται, *cubat, cuſtoditur, in cubili jacet.*

Αὐλισμὸς, pernoctatio, pernoctandi locus, diverſorium. מלון *Sym.* Eſ. X, 29. Jer. IX, 1.

Αὐλιστήριον, diverſorium. מלון *Aqv.* Eſ. X, 20.

Αὐλὸς, tibia, fiſtula. חליל 1 Reg. X, 5. Eſ. V, 12. Jer. XLVIII, 36. Vid. & *Sym.* Pſ. LXXXVI, 7. צלצלים plur. cymbala, 2 Reg. VI, 5. *Heſychius:* Αὐλὸς, κιθάρα, ἢ σύριγξ. Αὐλὸς, *cithara, vel fiſtula.*

Αὔλος, materiæ expers. קבץ ſpolians, Prov. XXII, 23. *Heſychius:* Αὔλους, ἀσωμάτους. Αὔλους, *incorporeos.*

Αὐλὼν, vallis. איל cervus, *Aqv.* Pſalm. XLI, 2. Legiſſe hic videtur vocem Hebr. ea ratione punctatam, qua *campum* ſignificat. Conf. *Druſii* Obſerv. Lib. XIV. c. 25. אלון quercus, *Reliqv.* Deut. XI. 30. ubi, qui ſic verterunt, Hebræam vocem Græcis literis expreſſiſſe videntur. גיא 1 Reg. XVII, 3. עמק 1 Par. XII, 15. Jer. XLVIII, 8. Vid. & Judith. VII, 3. X, 11. *Heſychius:* Αὐλὼν, στενὴ ἀναφορὰ τοῦ ὕδατος καὶ λειμών, ἢ ἔφυδρος τόπος. Αὐλὼν, *anguſtus aquæ canalis, & pratum, vel irriguus locus.* Idem: Αὐλῶνες, φάραγγες, τόποι πλατεῖς ἐπὶ (Vir Doctus G. legit βαθεῖς ὑπὸ) τὰ ὄρη. Αὐλῶνες, *valles, loca ampla in montibus.*

Αὐξάνω, augeo, magnum facio, creſcere facio, multiplico, produco & αὐξάνομαι, creſco. גדל : גדל Kal & pih. magnus fio, magnum facio, Gen. XXI, 8. ηὐξήθη τὸ παιδίον, *creſcebat puer.* Joſ. IV, 14. ἠύξησε Κύριος τὸν Ἰησοῦν, *magnum faciebat Dominus Joſuam* הבין ופרץ hiph. a בין prudenter ago

&

& diſpergo, 2 Par. XI, 21. הוציא hiph. a יצי exire facio, produco, Eſ. LXI, 11. γῆν ἄυξουσαν τὸ ἄνθος αὐτῆς, *terram producentem florem ſuum.* חרש pih. renovo, *Sym.* Job. X, 17. μαρτυρίας σου κατέναντί μου ἀυξάνων, *teſtes tuos coram me multiplicans.* נפרץ niph. erumpo, Gen. XXX, 30. נשא niph. efferor, Num. XXIV, 7. 1 Par. XIV, 2. פרה: הפרה Kal & hiph. fœtifico, fœcundo, Gen. I, 22. ἀυξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, *creſcite & multiplicamini.* Vid. & Gen. XLVII, 27. Exod. I, 7. Gen. XXVIII, 3. ἀυξήσαι σε καὶ πληθύναι σε, *creſcere te faciat & multiplicet te.* Vid. & Gen XLVIII, 4. Lev. XXVI, 9. Gen. XLIX, 22. Ἰωσὴφ υἱὸς ἠυξημένος, *Joſephus filius magnus factus.* צלח proſperor, Jer. XXII, 30. רבה multiplicor, 1 Par. XXIII, 17. שוב שבות reduco captivitatem, Job. XLII, 10. ὁ Κύριος ἤυξησε τὸν Ἰώβ, *Dominus creſcere fecit*, ſive *auxit Jobum.* Vide *Feſſelii* Adverſ. Sacr. L. I. c. 2. p. 26.

Αὔξησις, augmentum, incrementum. 2 Macc. V, 16.

Αὐξητικὸς, augeſcens. פריה *Aqv.* Eſ. XXXII, 12. ἐπὶ ἀμπέλῳ ἀυξητικῇ, *ſuper vineam augeſcentem.*

Αὖος γίνομαι. aridus fio, exareſco. נחר hiph. exuror, exſiccor *Sym.* Pſ. CI, 4. ἄυα γέγονε, *arefacta ſunt. Heſychius:* Αὖα, ξηρά. Αὐα, *arida.*

Αὔρα & ἄυρα, aura, ventus levior. רממה ſilentium, 3 Reg. XIX, 12. Job. IV, 16. ἀλλ' ἢ ἄυραν καὶ φωνὴν ἤκουον, *ſed vel flatum tenuem & vocem audiebam. Heſychius:* Αὔραν, πνοὴν λιγῆν. Vid. & Pſ. CVI, 29. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Αὔρα, πνοὴ. γαλήνη. Αὔρα, *flatus, tranquillitas maris.* זהר ſplendor, Ezech. VIII, 2.

Αὔριον, cras, craſtino die. מחר Exod. VIII, 10. εἰς ἄυριον; *in craſtinum diem.* Ibid. v. 23. ἐν δὲ τῇ ἄυριον ſc. ἡμέρᾳ, *die craſtino* Vid. & Exod. IX, 5. Joſ. III, 5. εἰς τὴν αὔριον ſc. ἡμέραν, *in craſtinum diem.* Vid. & Eſth. V, 12. ממחרת poſtridie, Lev. VII, 6. 1 Reg. XI, 11.

Αὐστηρία, auſteritas. 2 Macc. XIV, 30.

Αὐστηρὸς, ὁτιρος, auſterus, auſterior. חמר merum, *Aqv.* Deut. XXXII, 14. αὐστηρόν. Dicitur ibi de vino. Conf. quæ ex *Strabone* notat *Schwartzius* Comm. Gr. L. N. F. p. 215. De homine autem auſteriori in comparativo vox legitur 2 Macc. XIV, 30. *Heſychius:* Αὐστηρὸς, σκυθρωπὸς, ξηρός Αὐστηρὸς, *vultum torvum gerens, aridus. Etym. M.* Αὐστηρὸς, παρὰ τὸ ἄυω, τὸ ξηραίνω, ὁ μέλλων, ἄυσω, ἐξ οὗ αὐστηρός σημαίνει στρυφνὸν, ξηρὸν ἀυχμηρὸν, σκυθρωπόν. Αὐστηρὸς, *ab* ἄυω, *arefacio, futurum* ἄυσω, *ex quo* αὐστηρός. *Significat acerbum, aridum, obſcurum, vultum torvum gerentem.*

Αὐταρκισία, sufficientia. נפש anima, *Sym.* Eccles. VI, 9.

Αὐταρκίω, sufficio, do quantum sufficit. מצא invenio, Deut. XXXII, 10. αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, *satis bonorum ei in deserto suppeditavit.* Conf. *Cl. Schwartzii* Diss. de Stil. LXX. Int. apud *J. Olear.* de Stil. N. T. p. 308.

Αὐτάρκης, sufficiens, contentus. המעט num parum, *Sym.* Es. VII, 13. μὴ ὀκ αὐταρκὲς; *sufficit?* Conf. Sir. V, 1. XI, 24. XXXI, 33. *Hesychius*: Αὐτάρκης, ἱκανός. Αὐτάρκης, *sufficiens.* Conf. *Suiceri* Thes. T. I. p. 576. Sir. XL, 20. ζωὴ αὐτάρκους ἐργάτου γλυκαινθήσεται, *vita operarii contenti dulcis erit.* Conf. Phil. IV, 11. ubi vox eodem sensu reperitur.

Vid. alibi Δίοντα καὶ αὐτάρκη.

Αὐτόθι, ibi, ibidem. תחתם subter se, Jos. V, 8. 2 Macc. III, 23. XI, 8.

Αὐτόματα, spontanea, ultronea. ספיח sponte natum, Lev. XXV, 5. 11. *Reliqv.* Es. XXXVII, 30. תחתיה sub se, Jos. VI, 5.

Αὐτόματος, sponte agens. Sap. XVII, 6. αὐτομάτη πυρὰ, *non accensus ignis, pyra spontanea.* Conf. de hac voce, quæ ex *Herodoto* notat *Raphelius* ad Marc. IV, 28. p. 194. & ex *Josepho Ottius* Spicileg. ex eod. ad N. T. p. 79.

Αὐτομάτως, sponte, ultro. Vid. ἀυτομάτως Ἀποπίπλω.

Αὐτομολίω, transfugio, sum perfuga, transeo in partes alicujus. המציא hiph. invenire facio, trado, 2 Reg. III, 8. השלים hiph. pacem facio, Jos. X, 4. ἠυτομόλησαν γὰρ πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, *transfugerunt ad Josuam, & ad filios Israël.* Gloss. in Octat. & *Hesychius*: Ἠυτομόλησαν, προσέβαλον τοῖς πολεμίοις Ἠυτομόλησαν, *transfugerunt ad hostes.* 2 Reg. X, 19. ἠυτομόλησαν μετὰ Ἰσραὴλ, *in partes Israëlis transierunt.* Conf. 1 Macc. IX, 24. מרות rebellio, 1 Reg. XX, 29.

Αὐτοῦ, contract. ex ἑαυτοῦ, sui ipsius. Hinc ἐν αὐτῷ, in se ipso. בלבו in corde suo, Exod. IV, 14.

Καθ' αὐτὴν, & αὐτὰς, secundum seipsam & seipsas. לבד seorsim, Zach. XII, 13. 14.

Αὐτοῦ, ibi, vel isthic. פה Gen. XXII, 5. Num. XXII, 8. XXXII, 6. Est autem ibi τόπου cum ἐστὶ subintelligendum, ut sit ἐπ' αὐτοῦ τόπου, *in isthoc loco.* Vid. *Lamb. Bos.* Ellips. Gr. p. 202.

Αὐτὸς, ἡ, ὸ, pron. ipse, a, um. אחד unus, Job. XXXI, 15.

15. ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ, *in eodem ventre.* איש vir, Gen. XV, 10. Esth. I, 8. אפו Job. IX, 24. אתם Num. XIV, 31. καὶ τὰ παιδία, — εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, *& liberos — introducam illos in terram.* הוא Gen. III, 15. ἐχθρὰν θήσω ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς, αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν, *inimicitiam ponam inter semen ejus, ipse observabit tuum caput.* Nota hic enallagen generis, qualis etiam occurrit Matth XXVIII, 19. & apud profanos. Vide *Elsnerum* ad Matth. l. c. & *Blackwalli* Crit. Sacr. T. I. P. I. c. 2. p. 94. Conf. & quæ notavi in Ὅς. Es. LIII, 5. 7. 12. αὐτὸς de Messia cum emphasi dicitur. Vide *d'Outreinii* Annot. ad 1 Petr. II, 24. in Bibl. Brem. Class. IV. p. 163. Vid. & 1 Reg. X, 19. ה suffix. 4 Reg. XIII, 2. ἐπορεύθη ὀπίσω ἁμαρτιῶν Ἱεροβοάμ, — οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς, *ambulavit post peccata Jeroboami, — non recessit ab illo*, h. e. ullo eorum. Conf. *Glassium* Phil. Sacr. L. III. Tr. 2. can. 17. p. 727. זאת hoc, 4 Reg. III, 18. καὶ κούφη αὐτὴ ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, *& leve illud in oculis Domini.* Vid. & Psalm. CXVIII, 23. ubi pariter fœmininum pro neutro ponitur, & conf. *Keuchenium* ad Matth. II, 6. p. 6. & *Glassium* Philol. S. L. III. Tr. 1. can. 19. p. 603. ם suffix. Psalm. XLIII, 2. עצם os, ossis, substantia, it. ipsemet, Lev. XXIII, 14. XXVIII, 29. 30. קרב intimum, medium, propr. intestinum, Gen. XXIV, 3. μεθ' ὧν ἐγὼ οἰκῶ ἐν αὐτοῖς, *inter quos ego habito.* Num. XI, 21. ἐν οἷς εἰμὶ ἐν αὐτοῖς, *inter quos ego sum.* Jos. XXIV, 17. ὁδῷ, ᾗ ἐπορεύθημεν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, οὓς παρήλθομεν δι' αὐτῶν, *via, in qua ambulavimus, & in omnibus gentibus, quas transivimus.* Plura ejusmodi loca, quibus relativum suo substantivo ita postponitur, ex sacris observat *Glassius* Philol. Sacr. L. III. Tr. II. Can. 25. p. 737. sq. ubi etiam exemplum aliquod eam in rem ex *Thucydide* affert. Addam unum vel alterum ex *Herodoto.* Sic enim L. II. c. 10. τῶν γὰρ ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων ποταμῶν, ἐνὶ τῶν στόματων τοῦ Νείλου ἐόντος ἑπταστόμου, οὐδεὶς αὐτῶν πλήθεος πέρι ἄξιος συμβληθῆναι ἐστι, *nullum enim eorum fluminum, quæ has regiones oblimaverunt, dignum est, quod comparetur uni ex septem ostiis Nili magnitudine.* Et L. II c. 158. ἀπὸ Κασίου οὔρεος τοῦ οὐρίζοντος Αἰγυπτόν τε καὶ Συρίην, ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδιοι χίλιοι ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον, *a monte Casio, qui Ægyptum & Syriam disterminat, sunt stadia mille ad sinum Arabicum.* Vid. & L. III. c. 5. & quæ ex eodem *Herodoto* ad Matth. V, 40. notat *Raphelius* p. 140. sq. & ad Luc. XIX, 26. p. 266. & ad Act. I, 21. & 22. p. 324. Ezech. XI, 19. πνεῦμα καινὸν δώσω αὐτοῖς, *spiritum novum immittam illis.* ראש caput, Esth. IX, 25. Zach. IV, 2.

Τὸ αὐτὸ, idem. אחת unum, Exod. XXXVI, 8. μέτρον τὸ αὐτὸ, *eadem mensura.*

Τὸ

Ἐν τῷ αὐτῷ sc. χρόνῳ vel τόπῳ, eo ipso tempore vel loco, simul. יחד simul, pariter, Os. XI, 9. יחדו idem, Deut. XXII, 11. Jer. XIII, 14.

Τὰ ἐν αὐτῇ sc γῇ, quæ sunt in ea sc. terra. צאצאים plur. res prognatæ, Es. XLII, 5.

Ἐπ' αὐτῷ, super eum. יומו super diem ejus, Job. XVIII, 21.

Ἐπ' αὐτὸν, super eum. על יד in manum, 3 Reg. XIV, 28. 2 Par. XII, 10. בעקב in calcaneo, Job. XVIII, 9.

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ, & junctim ἐπιτοαὐτὸ sc χωρίον, in eundem locum, eodem loci, simul. יחד 2 Reg. X, 15. Esdr. IV, 3. Ps. XL, 7. XLVIII, 2. 9. LXXIII, 7. CXXXII, 1. Mich. II, 12. יחדו Deut. XXII, 10. Deut. XXV, 11. Neh. VI, 7. Ps. LIV, 11. Jer. III, 18. באחד sicut unus, Eccles. XI, 6. לבד seorsim, Exod. XXVI, 9. XXXVI, 13. *Hesychius*: Ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ὁμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ, *simul*, *in unum locum*. Conf. *Lamb. Bos* Ellips. Gr. p. 243. & *Raphelii* Not. Polybian. ad Act. II, 1. p. 299. sq.

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ (sc. χωρίον) καθόλου, in eundem omnino locum. יחדו Amos. III, 3.

Κατ' αὐτῆς, apud se. בקרבה in medio sui. *Aqv.* Gen. XVIII, 12. ἐγέλασε κατ' αὐτῆς, *ridebat apud se*.

Κατ' αὐτὴν sc. χώραν, eodem loco. ליחד ad simul, 1 Par. XII, 17. ἔιη μοι καρδία κατ' αὐτὴν ἐφ' ὑμᾶς, *sit mihi cor super vos eodem loco*, i. e. animus meus cum vestro arctissime conjungatur.

Κατ' αὐτὸ sc. χωρίον, eodem loco, simul. יחד 1 Reg. XI, 11. יחדו Exod. XXVI, 24. XXXVI, 25. 1 Reg. XXX, 24. 2 Reg. II, 16. 3 Reg. III, 18.

Τὰ καθ' αὐτὸν sc. κτήματα, res ipsius, bona ipsius. אתו secum, Gen. XXXIX, 6. οὐκ ᾔδει τῶν καθ' αὐτὸν (sc. κτημάτων) οὐδέν, πλὴν τοῦ ἄρτου, οὗ ἤσθιεν αὐτὸς, *nihil cognoscebat rerum suarum, præter panem, quem comedebat* Quæ hic LXX. vocant τὰ καθ' αὐτὸν, *Thucydides* τὰ ἑαυτῶν appellat. Vid. L. IV. c. 105. ubi ad verba: ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν, *Scholiastes*: κτήμασι δηλονότι, *rebus* vel *bonis scilicet*. Conf. *Lamb. Bos* Ellips. p. 97.

Μετ' αὐτοῦ, cum eo. בחיקך in sinu tuo, 3 Reg. I, 2.

Μετ' αὐτὸν, post eum. לדורותם in generationes eorum, Exod. XXX, 21.

Μετ' αὐτῶν, cum eis. על פיהם super os eorum, i. e. ex præstituto ipsorum, 1 Par. XII, 32.

Παρ'

Παρ' αὐτῷ, apud eum, vel ab eo. מתו mortui sunt, (hic legerunt procul dubio מאתו) 2 Reg. II, 31.

Πρὸς αὐτὸν, ad se, i. e. ad sua. לדרכו in viam suam, Num. XXIV, 25. καὶ Βαλὰκ ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν, & *Balak abiit ad sua*, vel *domum*. *Al.* ibi legunt πρὸς ἑαυτόν.

Ὑπ' αὐτὸν, sub eo. פרר separo, Job. XLI, 22.

Οἱ ὑπ' αὐτὸν sc ὄντες, qui sub eo sunt, i. e. subditi ejus. משרתו part. pih. ministri ejus, Prov. XXIX, 12. Ubi *Aqv. Symm.* & *Theod.* λειτουργοὶ, *Al.* ὑπηρέται.

Vid. alibi τὰ Ἀντικείμενα αὐτῷ. Ἐνώπιον αὐτοῦ. Θεὸς ὢν αὐτῶν. τὸ Καθῆκον αὐτῷ. ἐν Μέσῳ αὐτῆς, αὐτῶν. Πάντα τὰ αὐτοῦ.

Αὐτοσχεδίως, casu fortuito, sponte, ultro. Sap. II, 2. αὐτοσχεδίως ἐγεννήθημεν, *casu nati sumus*. Gloss. MSS. τῆς Παναρέτου: Αὐτοσχεδίως, ἐκ τοῦ παρατυχόντος. ταχέως. ἐκ τοῦ παραυτίκα. παραχρῆμα. αὐτόματα. Αὐτοσχεδίως, *subito. celeriter. extemplo. illico. sponte. Hesychius:* Αὐτοσχεδίως, αὐτομάτως. Αὐτοσχεδίως, *sponte.*

Αὐτοφόρος, vicus. ארח *Sym.* Job. XXXIV, 11.

Αὐτοφυὴς, sponte nascens. שחים *Aqv. Theod.* Es. XXXVII, 30.

Αὐτόχθων, indigena. אזרח Exod. XII, 19. ἔντε τοῖς γειώραις, καὶ αὐτόχθοσι τῆς γῆς, & *inter advenas, & indigenas terræ. Hesychius:* Αὐτόχθοσι, τοῖς ἐν ἰδίᾳ γῇ ἢ τόπῳ οἰκοῦσιν. Αὐτόχθοσι, *in propria terra vel loco habitantibus.* Lev. XIX. 34. ὡς ὁ αὐτόχθων ἐν ὑμῖν ἔσται ὁ προσήλυτος, *tanquam indigena inter vos erit advena. Hesychius:* Αὐτόχθων, ἐντόπιος, ἐγχώριος, πολίτης γνήσιος. Αὐτόχθων, *indigena, natus in regione. in qua versatur, civis genuinus.* ארח viator, Jer. XIV, 9. עם populus, Lev. XX, 4.

Αὐχὴν, cervix, collum. עבות funis densus, Ps. CXXVIII, 4. ערף 2 Par. XXIX, 2, ἔδωκαν αὐχένα, *præbuerunt cervicem.* שכמה *Theod.* Job. XXXI, 22.

Αὔχησις, gloriatio. תפארת ornatus, *Aqv.* Prov. IV, 9. αὐχήσεως.

Αὐχμόομαι, squaleo, squalidus sum. עשש contabesco, *Aqv.* Ps. VI, 7. XXX, 11. 13. αὐχμώθη & ἠυχμώθη.

Αὐχμὸς, siccitas, squalor. הגה gemo, Jer. XLVIII 31. Vid. in Κειράδες. זיף *Incert.* 1 Reg. XXVI, 2. αὐχμῶν.

Αὐχμώδης, squalens. אשיש fundamentum, *Theod* Es. XVI, 7, עפל livus, Mich. IV, 8. πύργος ποιμνίου αὐχμώδης, *turris gregis squalens.*

Ὄρος αὐχμώδης, mons aridus. מדבר desertum, 1 Reg. XXIII, 15. καὶ Δαβὶδ ἦν ἐν τῷ ὄρει τῷ αὐχμώδει, & *David erat in monte arido.* Vid. & v 19. *Hesychius*: Αὐχμώδης, ξηρὸς, ῥυπώδης. Αὐχμώδης, *aridus, squalens.*

Ἀφαγνίζω, purifico, sanctifico, consecro. הזיר hiph. a נזר separo, Num. VI, 3. καὶ ἐξιλάσατο περὶ αὐτῶν Ἀαρὼν, ἀφαγνίσαθαι αὐτὸς, & *expiabat illos Aaron, ut consecraret illos. Hesychius*: Ἀφαγνίσαθαι, (hæc enim vox excidisse Grammaticum illum videtur) καθιερώσαθαι, ἁφοσιώσαθαι. Ἁφαγνίσαθαι, *consecrare, sanctificare* Vid. & Lev. XIV, 59. Num. XIX, 12. 19. טהר: הטהר pih. & hiph. Num. VIII, 7. 22.

Ἀφαδανῶ, ipsa vox אפרנו augustale suum, prætorium suum, apud *Theod.* Dan. XI, 45. LXX. habent ἀφαδανῶν, juxta ed. *Francof.* at juxta *Rom.* ἰφαδανῶ. Conf. *Fulleri* Misc. Sacr. L. V. c. 18.

Ἀφάιρμα, quod aufertur, vel in donarium separatur, it. oblatio sacrificiorum. מלאה plenitudo, Num XVIII, 27. נדבה oblatio spontanea, Exod. XXXV, 27. תבואה proventus, Num XVIII, 30. תנופה oblatio, quæ agitatur, Lev. VIII, 27. IX, 21. תרומה oblatio quæ elevatur, Exod. XXIX, 28. XXXV, 5. 20. Lev. VII, 4. *Aqv.* 2 Reg. I, 21. ἀφαιρεμάτων. LXX: ibi habent ἀπαρχῶν. Inde Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀφαιρεμάτων, ἀπαρχῶν. Ἁφαιρεμάτων, *primitiarum.* Gloss. in Octat Ἀφάιρμα, (scr. Ἀφαίρμα) ἀνάθημα, ἢ ξένιον. Ἀφαίρμα *donarium vel munus. Hesychius*: Ἀφαίρμα, ἀνάθημα, δῶρον. Ἀφαίρμα. *donarium, donum.* 1 Macc. XV, 5. ἵστημι σοι πάντα τὰ ἀφαιρέματα, *confirmo tibi omnes oblationes.*

Ἀφάιρμα ἀφόρισμα. conjunctim, quod in oblationem separatur. תרומה oblatio, quæ elevatur, Num. XV, 17.

Ἀφαίρισις, oblatio. יובל annus jubilæus, i. e. quinquagesimus, Num. XXXVI, 4. Vid. & Sir. XLI, 27.

Ἀφαιρέω, & in med. Ἀφαιρέομαι, aufero, amputo. אסף colligo, Gen. XXX, 23. Es. IV, 1. אצל repono, Num. XI, 17. בער pih. removeo, 3 Reg. XXII, 11. 47. בצר amputo, Ps. LXXV, 12. גרע abscindo, Jud. XXI, 6. Es. XXII, 25. גזל abripio, Gen XXI, 25. Prov. IV, 16. גלל devolvo, Jos. V, 9. גרע detraho, Num. XXXVI, 3. καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ κλῆρος αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν πατέρων ἡμῶν, & *auferetur portio illorum ex possessione patrum nostrorum* Vid. & v. 4. & conf. Luc. X, 42. & *Keuchenium*, & *Wolfium* ad h. l. Deut. XII, 32. οὐ προσθήσεις ἐπ' αὐτὸ, οὐδὲ ἀφελεῖς ἀπ' αὐτοῦ, *non addes aliquid illi, neque detrahes.* Vid. & Jer. XXVI, 2. & conf. Apoc. XXII, 19. Job. XXXVI, 7. οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, *non aver-*

tet

tet a juſto oculos ſuos. דלה eveho, Prov. XXVI, 7 דמה aſſimilo, or, at in niph. exſcindor. Jer. VI, 2. הדרה hithp. a דרה ſenſim incedo, Eſ. XXXVIII, 15. הדף depello. Eſ. XXII, 19. הוריד hiph. a ירד deſcendere facio, Exod. XXXIII, 5. Zach. X, 11. הטה hiph. a נטה declinare facio, Eſ XXX, 11. היה ſum, Prov. XIV, 37. הניף hiph. a נוף agito, Lev. VIII, 28. IX, 20. העדי Chald. aph. ab ערה tranſire facio, Dan. V, 22. הפשיט hiph. exuo, Job. XXII, 6. הציל hiph. a נצל eripio. Gen XXXI, 9. καὶ ἀφείλετο ὁ Θεὸς πάντα τὰ κτῆνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν, & rapuit Deus omnia jumenta patris veſtri. Vid. & v. 16. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀφείλετο, ἥρπασεν. Ἀφείλετο, *rapuit*. הרים hiph. a רום elevo, Exod. XXIX, 27. Lev. II, 9. Num. XVIII, 29. השבית ceſſare facio, Eſ. XXX, 11. חלף tranſeo, Eſ. VIII, 8. כפר pyh. aboleor, Eſ. XXVII, 9. XXVIII, 18. כרת : הכרית Kal & hiph. abſcindo, amputo, 1 Reg. XVII, 51. ἀφεῖλεν ἐν αὐτῇ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, *abſcidit illo* (ſc. gladio) *caput ejus*. Vid. & 1 Reg. XXIV, 5. 2 Reg. XX, 22. Eſ. IX, 14. XVIII, 5. & conf. Judith. XIII, 9. 1 Macc. XI, 17 & Matth. XXVI, 51. *Heſychius*: Ἀφεῖλεν, ἦρεν, ἔκοψεν. Ἀφεῖλεν, *ſuſtulit*, *abſcidit*. לקח capio, accipio, 2 Reg. IV, 7. Job. I, 21 מאס ſperno, Job. IX, 21. מחה deleo, Eſ XXV, 8. מנע cohibeo, Job. XXXVIII, 15. נדר pyh. a נדר moveor, fugio, *Al.* Nah. III, 7. ἀφείλετο, ſed rectius ἀφήλατο. נשא deporto, it. condono, Exod. XXXIV, 7. ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας, *condonans peccata & iniquitates*. Vid. & Lev. X, 17. Num. XIV, 18. Job. XXIV, 10. πεινάντων δὲ τὸν ψωμὸν ἀφείλαντο, *eſurientes buccella privarunt*. *Heſychius*: Ἀφείλαντο, ἀπεσίρησαν. Ἀφείλαντο, *privarunt*. *Phavorinus*: Ἀφείλαντο, ἀπεσίρησαν, ἥρπασαν, ἀνέσπασαν. Ἀφείλαντο, *privarunt*, *rapuerunt*, *retraxerunt*. סור : הסור Kal & hiph. revertor, facio reverti, amoveo, Gen. XLVIII, 17. Exod XXXIII, 23. Num. XXI, 7. 4 Reg. VI, 32. Zach. III, 4. כלח condono, Exod. XXXIV, 9. Conf. Sir. XLVII, 12. כפה conſumo, Eſ. VII, 20. עבר : העביר Kal & hiph. tranſeo, tranſire facio, Eſth. VIII, 2. ἔλαβε ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον, ὃν ἀφείλατο Ἀμάν, *accipiebat rex annulum, quem detraxerunt Amano*. Vid. & v. 3. Jer. XI, 15. μὴ ἰσχὺς καὶ κρέα ἅγια ἀφελοῦσιν ἀπὸ σου τὰς κακίας σου, *num vota & carnes ſanctæ auferent a te peccata tua*. Conf Hebr. X, 3. עטה operio, Eſ. XXII, 17. פרץ rejicio, Prov. XIII, 19. צלח proſperor, Eſ. LIII, 11. רחק longe abſcedo, Ezech. XLIV, 10. ubi tamen *Rom.* ed. pro ἀφείλαντο rectius ἀφήλαντο. שלח mitto, Eſ. XVI, 2.

Ἀφαιρέω τι τὸ πλησίον, aufero aliquid proximo. אפס מקום nullus amplius locus. Eſ. V, 8.

Ἀφάλλομαι, deſilio. נדר pyh. a נדר moveor, fugio, Neh.

III, 17. καὶ ἀφήλατο, & deſiliit. *Phavorinus*: Ἀφήλατο, ἐπήδησεν, ἐκ τοῦ ἄλλομαι. Ἀφήλατο, *ſaliit*, *ex* ἄλλομαι, *ſalio*. רחק longe abſcedo, Ezech. XLIV. 10. juxta *Rom.* Ed. ἀφήλαντο απ' ἐμοῦ, *receſſerunt a me.*

Ἄφανης, inconſpicuus, abditus, ab aſpectu noſtro remotus. אינו non illud, *Sym.* Job. XXIII, 8. Sir. XX, 30. 2 Macc. III, 34.

Ἀφανῆ ποιέω, inconſpicuum facio. החביא hiph. abſcondo, *Sym.* Job. XXIX, 8. ἀφανεῖς ἐποίησαν.

Ἀφανίζω, ομαι, conſpectu removeo, or, it. diripio, deleo, perdo. אבר pih. perdo, Eſth. IX, 24 אין non eſt amplius, Prov. X, 26. XII, 7. Joël I, 18. אשם reus factus ſum, it. deſolor, Prov. XXX, 11. Of. V, 15. בער pih. removeo, Deut. XIII, 5. בלע abſorbeo, Job. XXXIX, 24. החריר hiph. perterrefacio, Ezech. XXX, 9. σπεύδοντες ἀφανίσαι τὴν Αἰθιοπίαν, *feſtinantes, ut diripiant Æthiopiam.* Gloſſ. MS. in Ezech. Ἀφανίσαι, πορπῦσαι. (leg προνομεῦσαι) Ἀφανίσαι, *diripere. Heſychius*: Ἀφανίσαι, σκιπάσαι, προνομεῦσαι. Ἀφανίσαι, *tegere, diripere.* החרים hiph. perditioni devoveo, Deut VII, 2. Jer. LI, 3. הכרית hiph. exſcindo, Exod. VIII, 9. Deut. XX, 1. הצמית hiph. idem. Pſ. XCIII, 23. השבית hiph. ceſſare facio, Exod. XII, 15. Ezech. XXXIV, 25. השמיד: נשמד hiph. & niph. diſperdo, or, Jud. XXI, 17. 4 Reg. X, 17. 30. Eſth. III, 6. Prov. XIV, 11. Mich. V, 14. Poſtremo loco ita: ἀφανιῶ τὰς πόλεις σου, *delebo civitates tuas.* Sic *Ælianus* Var. IV, 6. τὴν Ἀθηναίων ἀφανίσαι πόλιν, *Athenienſium delere civitatem.* Conf. quæ ex aliis notat *Cl. Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. p. 219. השמר Chald. aph. idem, Dan. VII, 26. חבל pih. corrumpo, perdo, Cant. II, 15. πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικρὰς, ἀφανίζουσας ἀμπελῶνας, *capite nobis vulpeculas, quæ vineas perdunt.* Similiter de vulpibus *Theocritus* Idyll. 5. v. 112. 113.

Μισέω τὰς δασυκέρκους ἀλώπεκας, αἱ τὰ Μύκωνος
Ἀεὶ φοιτῶσαι τὰ προθύσπερα ῥαγίζουσι.

Odi villoſas caudas habentes vulpes, quæ vites Myconis
Semper venientes ad veſperas comedunt.

חבל Chald. pah. perdo, Eſdr. VI, 12. ישימון ſolitudo, *Aqv.* Deut. XXXII, 10. ἀφανισμοῦ. ישם deſolor, Ezech. VI, 6. כלה conſumor, Job. IV, 9. מגרש expulſio, it. ſuburbanum prædium, Ezech. XXXVI, 5. נכחר niph. exſcindor, Job. XXII, 20. נתץ deſtruo, Jer. IV, 26. ספה deficio, Jer. XII, 4. עות pih. ſubverto. Pſalm. CXLV, 8. שמם: נשם: שמם: השם Kal, niph pih. hiph. deſolo, or, Jer. XII, 11, Ezech. XIV, 17. XIX, 7. XXXVI, 35. Poſtremo loco ita: αἱ πόλεις

λεις αἱ ἔρημαι, καὶ ἠφανισμέναι, *urbes deſertæ & deletæ.* Conf. *Æliani* Var. Lib. III. c. 43. p. 316. Joël I, 17. ἠφανίσθησαν ταῦροι, vel, ut *Al.* rectius, θησαυροὶ, *corrupti ſunt theſauri.* Conf. Matth. VI, 19. שמם verbale, deſolatum, Thren. I, 5. 14. Ezech. XXXVI, 4. שממה deſolatio, Ezech. XXXVI, 34. Joël II, 20. שמר cuſtodio, Exod. XXI, 29. 36. καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτὸν, & *non conſpectu hominum removerit.* Eodem ſenſu *Iſocrates* & alii verbo uſi ſunt. Vide *Cel. Schwartzium* Diſſ. de Stil. LXX. Int. apud *J. Olear.* de Stil. N. T. p. 300. Bar. III, 11. ἠφανίσθησαν, καὶ εἰς ᾅδου κατέβησαν, *perierunt, & in infernum deſcenderunt.* Sic *Anton. Liberalis* c. 13. ὁ παῖς οὐκ ἠφανίσθη, *puer non interiit. Heſychius*: Ἀφανίζειν, σήπειν, ἀπολλύειν. Ἀφανίζειν, *corrumpere, perdere. Suidas*: Ἀφανίζει, ἀντὶ τοῦ μολύνει καὶ χρᾶται δηλονότι. ἀλλὰ ὅλως τὸ ἀπολλύειν καὶ ἀφανεῖς ποιῆσαι. Ἀφανίζει, *non polluere, & tingere notat, ſed in genere e medio & conſpectu tollere. Phavorinus*: Ἀφανίζω, αἴρω, ἐξαλείφω, ἀμαυρῶ, ἀναλῶ, (l. ἀναλίσκω,) ἀπόλλυμαι, ἀποκόπτω, φθείρω, λυμαίνομαι, καταλύω, ὄλλυμι, ὀλύω καὶ ἀπολύω, κατασείω, καταῤῥίπτομαι, τίμνω, κιρνάζω. Ἀφανίζω, *tollo, deleo, obſcuro, conſumo, pereo, exſcindo, corrumpo, vaſto, diſſolvo, perdo & abjicio, concutio, everto, ſcindo, diripio.* Lex. vet. Ἀφανίζω, *extermino, diſperdo, deformo, depravo.* Plur. de hoc verbo vide apud Auctores laudatos *Wolfio* ad Matth. VI, 16. p. 133.

Ἀφανισμὸς, diſparitio, perditio, devaſtatio, interitus. גל acervus, cumulus, Jer. LI, 37. החרם infin. hiph. devovendo, Deut VII, 2 השמיד infin. hiph. 3 Reg. XIII, 34. השמם infin. hiph. Mich. VI, 13. חבלא Chald. perditio, Eſdr. IV, 22. משואה devaſtatio, Soph. I, 16. משל proverbium, 3 Reg. IX, 7. Ezech. XIV, 8. משמה deſolatio, Ezech. V, 15. שמה idem, Ezech. XXIII, 33. ποτήριον ἀφανισμοῦ καὶ ἐρημώσεως, *poculum perditionis & devaſtationis.* 4 Reg. XXII, 19. 2 Par. XXIX, 8. Joël. I, 7. שממה idem. Jer. XII, 11. Ezech. VII, 27. Mich. I, 7. שממון idem, Ezech. IV, 16. XII, 19. Poſteriori loco ita: ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμοῦ πίονται, *aquam ſuam cum cruciatu bibent.* Gloſſ. MS. in Ezech. Ἀφανισμοῦ, βασάνου. Ἀφανισμοῦ, *cruciatus.*

Εἰς ἀφανισμὸν γίνομαι, in perditionem fio. שמם deſolo, *Al.* Ezech. XXXVI, 3.

Εἰς ἀφανισμὸν τίθημι, in interitum pono. השחית hiph. perdo, 2 Par. XXXVI, 19. Lexicon vet. Ἀφανισμὸς, *interitus.*

Ἀφάομαι, lepra afficior. נגוע part. pah. plaga affectus, *Aqv.* Eſ. LIII, 4. ἁφημένον.

Ἀφάπτω, alligo. נגע tango, Jud. XX, 35. οὐκ ἔγνωσαν, ὅτι ἀφῆπται ἐπ' αὐτοὺς ἡ κακία, *ignorarunt, quod alligaſſet ſe ſuper illos malum.* קשר ligo, alligo, Prov. III, 3. ἄφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ τῷ τραχήλῳ, *alliga vero illas collo.* Vid. & Prov. VI, 21 & Sym. *Theod.* Prov. VII, 3. *Heſych.* Ἀφάψαι, συνδῆσαι. Ἀφάψαι, *colligare.* *Suidas*: Ἀφάψαι, προσκολλῆσαι. Ἀφάψαι, *agglutinare.*

Ἀφαρπάζω, diripio. בזז Gen. XXXIV, 27. 28.

Ἀφασία, diſparitio. 2 Macc. XIV, 17. ubi tamen pro ἀφασιαν legendum puto ἄφιξιν. Sic etiam procul dubio legit *Latinus*, qui *adventum* interpretatur. Et ex eodem fortaſſe loco Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἄφιξιν exponit ἔφοδον, *acceſſum.* Plura de hac voce vide apud *Suicerum* Theſ. T. I. p. 599

Ἀφεγγὴς, carens lumine. Sap. XVII, 3.

Ἄφεδρος, purgatio menſtrua mulierum. טמאה immundities, *Theod.* 2 Reg. XI, 14. נדה ſeparatio, Lev. XV, 19. ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς, *in purgatione ejus menſtrua.* Vid. & v. 20. 33. Ezech. XVIII, 6. *Heſychius*: Ἀφέδρῳ, ἀκαθαρσίᾳ. Ἀφέδρῳ, *immunditie.* נדה רות ſeparatio languoris, Lev. XII, 2.

Ἀφιθίμ. Vid. ſupra Ἀμαφίθ.

Ἀφειδῶς, non parcendo, crudeliter, 2 Macc. V, 6. 12. Vid. alibi Οἰκτίρω ἀφειδῶς.

Ἀφιλκύομαι, abſtraho. שאף exhaurio, abſorbeo, *Aqv.* Job. V, 5. ἀφιλκύσαιτο, *abſtraxerunt.*

Ἀφιλῶς, ſimplici animo, incogitanter. לתמו *Al.* 3 Reg. XXII, 34.

Ἄφιμα, remiſſio, id quod dimittitur, 1 Macc. X, 28. XIII, 37.

Ἄφεσις, dimiſſio, liberatio, libertas, remiſſio. דרור libertas, Lev. XXV, 10. καὶ διαβοήσετε ἄφεσιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι, *& proclamabitis dimiſſionem omnibus in terra.* Vid. & Eſ. LXI, 1. Jer. XXXIV, 8. 17. Ezech. XLVI, 18. חפשי liber, Eſ. LVIII, 6. יובל annus jubilæus, quo dimiſſio fiebat, Lev. XXV, 28. 40. 50. *Aqv.* Joſ. VI, 4. Conf. ad h. l. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 216. עזאזל hircus emiſſarius, Lev. XVI, 26. שלוח dimiſſio, Exod. XVIII, 2. μετὰ τὴν ἄφεσιν αὐτῆς, *poſt dimiſſionem ejus.* שמיטה intermiſſio, Deut. XV, 1. 2. XXXI, 10. 3 Eſdr. IV, 62. ὅτι ἔδωκεν αὐτοῖς ἄφεσιν καὶ ἄνεσιν, *quod dederit ipſis libertatem & veniam* 1 Macc. X, 34. τριῶν ἡμερῶν πρὸ ἑορτῆς καὶ τριῶν ἡμερῶν μετὰ ἑορτὴν, ἔσωσαι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἀτελείας καὶ ἀφέσεως,

ites

tres dies ante festum, & tres dies post festum sint omnes dies immunitatis & remissionis. Hesychius: Ἄφισις, ἀπόλυσις, (sic enim bene legend. censet *Suicerus* Obs. Sacr. p. 251. pro ἀπόλαυσις) συγχώρησις. Ἄφισις, *dimissio, venia.*

Ἄφισιν ποιέω, dimissionem facio, relaxationem facio, remitto aliquid a tributis. הנחה עשה quietem facio, Esth. II, 18. καὶ ἄφισιν ἐποίησε τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτῦ, & *remittebat aliquid a tributis subditis suis.* Ita & 1 Macc. XIII, 34. τῦ ποιήσαι ἄφισιν τῇ χώρᾳ, *ut remitteret regioni aliquid a tributis.* שמט : השמיט Kal & hiph. dimitto, remitto, Exod. XXIII, 11. τῷ δὲ ἑβδόμῳ ἄφισιν ποιήσεις, καὶ ἀνήσεις αὐτὴν, *septimo autem* (anno) *dimittes illam, & requiescere facies.* Deut. XV, 3. ἀδελφῷ σε ἄφισιν ποιήσεις τὸ χρέος σε, *fratri tuo remittes debitum tuum.*

Ἀφίσεως σημασία, demissionis significatio. יובל annus jubilæus, Lev. XXV, 10. 11.

Ὕδωρ ἀφίσεως, aqua demissionis. מי אפים aquæ talorum, i. e. pertingentes usque ad talos, Ezech. XLVII, 3.

Ἄφισις θαλάσσης, emissiones maris, alvei aquarum. אפיקי ים alvei maris, 2 Reg. XXII, 6.

Ἄφισις ὑδάτων, emissiones, vel alvei, rivi aquarum. אפיקי מים Joël I, 20. פלגי מים rivi aquarum, Thren. III, 47.

Ἀφίσιος, qui a domo abest, non domesticus. Sir. XXXVII, 14.

Ἀφὴ, tactus, ictus, percussio, verberatio, plaga, superficies lepræ נגע plaga, Lev. XIII, 2. ἀφὴ λέπρας, *plaga vel superficies lepræ.* Ita & alibi sæpius Lev. XIII & XIV. ubi etiam aliquoties ἀφὴ absolute ponitur pro ἀφὴ λέπρας. *Hesychius:* Ἀφὴ, αἴσθησις χειρῶν, ἤγουν ψηλαφησις, ἢ χροὸς λέπρας. Ἀφὴ, *sensus digitorum, vel contrectatio, vel superficies lepræ.* Conf. *Drusium* Observ. L. XI. c. 4. 2 Sam. VII, 14. καὶ ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ ἀνδρῶν, καὶ ἐν ἁφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων, & *castigabo illum virga virorum, & plagis filiorum hominum.* Vid. & *Aqv.* Exod. XI, 1. נגוע part. pah. plaga affectus, *Sym.* Es. LIII, 4. ἐν ἁφῇ ὄντα. נצא infin. avolando, Jer. XLVIII, 9.

Ἀφηγέομαι, narro, recenseo, it. duco, impero. ספר Gen. XLI, 12. ἀφηγησάμεθα αὐτῷ, *enarravimus illi. Hesychius:* Ἀφηγεῖσθαι, διηγεῖσθαι. Ἀφηγεῖσθαι, *enarrare.* אשר ברגליך qui ad pedes tuos, Exod. XI, 8. ὅς σου ἀφηγῇ, *cui tu imperas.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἀφηγῇ, ἄρχεις. Ἀφηγῇ, *imperas.* Vid. & 2 Macc. XIV, 6.

Ἀφη-

Ἀφηγέμενος, dux, princeps. בתחלה in principio, i. e. primus, dux. Jud. I, 1. τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τὸν Χαναναῖον ἀφηγέμενος; *quis dux noſter erit contra Cananæos?* Vid. & Jud. XX, 18. משא onus, Ezech. XII. 10. נשיא elatus ſuper alios, Exod. XXI, 12. 25. XLV, 8. XLVIII, 21. פחה Eſdr. VI, 7. קשר נבאים conjuratio prophetarum, Ezech. XXII, 25. שר Ezech. XI, 1.

Ἄφημαι, procul ſedeo. נגוע part. pah. *Aqv.* Eſ. LIII, 4. ἀφήμενον. *Hieronymus: Pro eo, quod Symmachus transtulit, ἐν ἀρῇ ὄντα. hoc eſt*, in lepra, *Aquila poſuit ἀφήμενον, i.* leproſum, *quod multi non intelligentes, putant* relictum, *& alii legunt* καθήμενον *i.* ſedentem. *Heſychius:* Ἀφήμενος, πόρρω καθήμενος. Ἀφήμενος, *procul ſedens.*

Ἀφθαρσία, ſtatus incorruptionis, ſtatus corruptioni non obnoxius. אל־תשחת ne corrumpas, *Sym.* Pſ. LXXIV, 1. περὶ ἀφθαρσίας. Sap. II, 23. Θεὸς ἔκτισε τὸν ἄνθρωπον ἐπ' ἀφθαρσίᾳ, *Deus creavit hominem in ſtatu incorruptionis*, h. e. incorruptibilem, immortalem. Sic & 1 Cor. XV, 42. σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ, *ſeminatur in corruptione, ſurgit in ſtatu incorruptionis*, h. e. incorruptibile, immortale. Vid. & Sap. VI, 18. 19.

Ἄφθαρτος, corruptioni non obnoxius, incorruptibilis, Sap. XII, 1. τὸ γὰρ ἄφθαρτόν σου πνεῦμα ἐστιν ἐν πᾶσιν, *ſpiritus enim tuus incorruptibilis*, ſeu *immortalis eſt in omnibus.* Sap. XVIII, 4. τὸ ἄφθαρτον νόμου φῶς, *lumen legis inextinguibile.*

Ἄφθεγγος, voce carens, mutus. שמם deſolo, *Sym.* Job. XXI, 5. ἄφθεγγοι γίνεσθε, *obmuteſcite.*

Ἀφθόνως, ſine invidia. Sap. VII, 14.

Ἄφθορος, incorruptus. בתולה virgo, nim. integra & impolluta, Eſth. II, 3. κυρίαις ἀφθόραις, *puellæ incorruptæ.*

Ἀφίημι, dimitto, remitto, ſino, emitto, relinquo, deſero, miſſum facio, permitto, omitto. הניח hiph. a ינח facio quieſcere, Pſ. CXXIV, 3. הניח hiph. a ינח repono, Gen. XLII, 33. ἀδελφὸν ὑμῶν ἄφετε ἕνα ἐνθάδε, *unum fratrem veſtrorum relinquite hic.* Vid. & Deut. XXVI, 10. Jud. II, 23. Pſ. XVI, 16. Jud. XVI, 27. ἄφες με, καὶ ψηλαφήσω τοὺς κίονας, *ſinas me contractare columnas.* 2 Reg. XVI, 11. ἄφετε αὐτὸν καταρᾶσθαι, *ſinite illum maledicere.* הקל hiph. a קלל allevo, 2 Par. X, 4. καὶ νῦν ἄφες (ſc. τι) ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρός σου τῆς σκληρᾶς, *& nunc remittas aliquid de dura ſervitute patris tui.* Vid. & v. 10. הרפה hiph. ſino, 4 Reg. IV, 27. Prov. IV, 13. Cant. III, 4. חדל deſiſto, Jud. IX, 9. 11. 13. יצא exeo, Gen. XXXV, 18. ἐν τῷ

τὸ ἀφιέναι αὐτὸν τὴν ψυχὴν, *cum emitteret illa ſpiritum.* כפר expio, Eſ. XXII, 14. ὅτι οὐκ ἀφεθήσεται ὑμῖν ἄυτη ἡ ἁμαρτία, *quoniam non remittetur vobis hoc peccatum.* Sic & *Herodotus* Lib. VI, p. 390. ἀφῆκε τ' ἂν αὐτῷ τὴν αἰτίην, *& remiſit illi culpam.* Vide *Raphelii* Annot. ex eod. ad Matth. VI, 12. p. 144. מות morior, Iud. II, 21. καὶ ἀφῆκε (ſc. ψυχὴν, conf. Gen. XXXV, 18.) *& emittebat ſpiritum*, h. e. moriebatur. נטש deſero, 1 Reg. XVII, 28. ἐπὶ τίνα ἀφῆκας τὰ μικρὰ πρόβατα; *quare deſeruiſti paucas oves?* Conf. Joh. X, 12. נשא aufero, it. condono, Gen. IV, 12. μείζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναί με, *major eſt culpa mea, quam ut remitti mihi poſſit.* *Patritius Junius* in Annot. ad MS. Alexandrinum T. VI. Bibl. Polyglott. pro με legendum μοι ſuſpicatur. Sed ſunt alia quoque loca, ubi ἀφιέναι, gemina verba cum accuſativo conſtructa reperiuntur. Sic Gen. XVIII, 26. ἀφήσω πάντα τὸν τόπον δι' αὐτούς, *condonabo univerſo loco propter illos.* Ibid. v. 24. οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τόπον. Et Eſ. II, 9. καὶ οὐ μὴ ἀνῶ αὐτούς. Vid. *Cl. Grabii* Diſſ. de Vitiis LXX. Int. p. 24. Sic & *Æliano* Var. XIV, 23. οἷς μὴ ἀφιέντες, *quibus debita non fuerant remiſſa.* Pſalm. XXXI, 6. ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας, *remiſiſti impietatem cordis.* נתן do, Gen. XLV, 2. ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ, *extulit vocem cum fletu.* *Phavorinus*: Ἀφῆκε βέλος, ἀντὶ τοῦ ἔπεμψεν. φωνὴν δὲ ἀφῆκεν, ἀντὶ τοῦ ἐξήνεγκε. Ἀφῆκε βέλος, *emiſit ſagittam* φωνὴν ἀφῆκεν *vero ſignificat, vocem extulit.* Exod. XII, 23. οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλοθρεύοντα εἰσιλθεῖν, *non ſinet perditorem introire.* Vid. & Jud. I, 36. סלח condono, Lev. IV, 20. Num. XIV, 19. כליחה condonatio, Neh. IX, 17. עזב relinquo, ἀφῆκε τὰ κτήνη ἐν τοῖς πεδίοις, *reliquit jumenta in campis.* Vid. & 2 Reg. XV, 16. Job. XXXIX, 14. פתח aperio, Pſ. CIV, 19 καὶ ἔλυσεν αὐτὸν, ἄρχων λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν, *& ſolvit illum, princeps populi & emiſit illum.* שבק Chald. idem, Eſdr. VI, 7. שות pono, Of. VI, 11. שרח mitto, Exod. XXII, 5. Job. XXXIX, 5. & in pyh. dimittor, *Sym.* Prov. XXIX, 15. שמט remitto, Deut. XV, 2. ἀφήσεις πᾶν χρέος ἴδιον, ὃ ὀφείλει σοι ὁ πλησίον, *& remittes omne debitum proprium, quod debet tibi proximus.* Conf. *Lamb. Bos* ad Matth. VI, 12. ubi optimis quibusque Græcis locutionem hanc frequentatam eſſe docet. שעה averto vultum, Eſ. XXII, 4.

Οὐκ ἀφίημι, non dimitto. מאן לתת renuo permittere, Num. XXII, 13.

Ἀφικνέομαι, pervenio. בוא venio, Prov. I, 27. נגע detraho, Job. XV, 8 הגיע hiph. a נגע attingo, Gen. XXVIII, 12. הטה hiph. a נטה declino, Gen. XXXVIII, 1. חשיג hiph. a נשג aſſequor, Gen. XLVII, 9. התחקה hitph. imprimor,

Job. XIII, 27. מלין derisor, Job. XVI, 20. מצא invenio, Job. XI, 7. Sir. XLVII, 17. εἰς νήσους πόρρω ἀφίκετο τὸ ὄνομά σου, *ad insulas longe dissitas pervenit nomen tuum*, h. e. fama nominis tui Similiter Rom. XVI, 19. ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο, *obedientia vestra* (h. e rumor de vestra obedientia, ut bene exponitur in Lex. *Pasoris*) *ad omnes pervenit*. *Hesychius*: Ἀφίκετο, παρεγένετο. Ἀφίκετο, *pervenit*.

Ἄφιξις, adventus. Vid. in Ἀφασία.

Ἀφίημι, abscedo, recedo, discedo, desisto, desciscо, it. amoveo, dimoveo, averto, abduco, repudio. אור Chald. abeo, exeo, Dan. II, 5. ὁ λόγος ἀπ' ἐμοῦ ἀπέστη, *res recessit a me*, h. e. *ex memoria mea excidit*. Vid. & v. 8. אסף colligo, 2 Par. XXVIII, 24. καὶ ἀπέστησεν Ἄχαζ τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, *& amovebat Achaz vasa domus Domini*. Vid. & Jer. XVI, 4. גלה revelo me, Es. LVII, 8. געל fastidio, Jer. XIV, 19. ἀπὸ Σιὼν ἀπέστη ἡ ψυχή σου, *a Sion recessit anima tua*. דמם sileo, quiesco, 1 Reg XIV, 9. ἀπόστητε ἐκεῖ, *sistite ibi gradum*. דרך via, Thren III, 11. הדיח hiph. a נדח impello, Deut. XIII, 10. ἐζήτησεν ἀποστήσαί σε ἀπὸ Κυρίου, *quaesivit te avertere a Domino*. Vid. & v. 13. המס hiph. a מסס liquefacio, Deut. I, 28. המרה hiph. rebello, Ezech. XX, 8. ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ, *descriverunt a me*. הניא hiph. a נוא frango, Num. XXXII, 9. הינתיק hiph. refigo, Gen. XII, 8. ἀπέστη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος, *discessit inde in montem*. Conf. Luc. IV, 13. Act. XII, 10. זנח abjicio, Thren III, 30. חדל desisto. Job. VII, 16. ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, *desiste a me*. Conf. Act. V, 38. יקע luxor, divellor, Ezech. XXIII, 17. ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν, *animus ejus abalienatus est ab illis*. Vid. & v. 18. מאס spernо, Num. XIV, 31. γῆν, ἣν ἀπέστητε ἀπ' αὐτῆς, *terram, quam repudiastis*. מוש dimoveor, Jos. I, 8. οὐκ ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου, *non dimovebitur liber legis hujus ex ore tuo*. מנע cohibeo, Jer. V, 25. ἁμαρτίαι ὑμῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ, *peccata vestra averterunt bona*. *Phavorinus*: Ἀπέστησαν, ἀντὶ τοῦ ἀνεχώρησαν, καὶ ἐκώλυσαν. Ἀπέστησαν, *pro recesserunt*, *& prohibuerunt*. מעל prævaricor, 2 Par. XXVI, 18. XXVIII, 19. מרר rebello, Gen. XIV, 4. Jos. XXII, 19. Dan. IX, 9. נבל pih. vilipendo, Deut. XXXII, 15. נגש appropinquo, Gen. XIX. 9. גרר fugio, Gen XXXI, 40 ἀφίστατο ὁ ὕπνος μοῦ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, *discedebat somnus ab oculis meis*. Vid. & Dan. VI, 18. 1 Macc. VI, 10. Esth. VI, 1. ὁ δὲ Κύριος ἀπέστησε τὸν ὕπνον τοῦ βασιλέως, *Dominus autem avertit somnum a Rege*. נכחד niph. abscondor, Os. V, 3. נכרת niph. exscindor, Prov XXIII, 18. ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται, *spes autem tua non peribit*. נכתר niph. abscondor, Gen. XXXI, 49. ὅτι ἀποστησόμεθα ἕτερος τοῦ ἑτέρου, *si desciscamus alter ab altero*. נפל cado, Job. XXXI,

22. נקע luxor, divellor, Ezech. XXIII, 18. XXII, 28. נתק niph. avellor, Joſ. VIII, 17. סוג : נסוג : הכג Kal, niph. & hoph. retrocedo, Pſ. XLIII, 20. Eſ. LIX, 13. 14. כור : הכיר Kal & hiph. revertor, reverti facio, Deut. VII, 4 ἀποστήσει γὰρ τὸν υἱόν σου ἀπ' ἐμοῦ, *faciet enim, ut filius tuus a me deficiat.* Jud. XVI, 18. ἀποστήσεται ἀπ' ἐμοῦ ἡ ἰσχύς μου, *diſcedet a me robur meum.* 2 Reg. XII, 10. νῦν οὐκ ἀποστήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου, *nunc non abſcedet gladius ex domo tua.* Conf. Sir. XXIII, 10. 1 Reg. XVIII, 13. ἀπίστησεν αὐτὸν Σαοὺλ ἀπ' αὐτοῦ, *Saul illum a ſe dimittebat.* 4 Reg. XVII, 18. ἀπίστησεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ, *recedere faciebat illos a facie ſua.* Vid. & 4 Reg. XXIII, 27. XXIV, 3. 1 Par. XVII, 3. Pſ. VI, 8. ἀποστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, *diſcedite a me omnes, qui operamini iniquitatem.* Conf. Luc. XIII, 27. Pſalm LXV, 19. οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, *non repudiavit preces meas, & miſericordiam ſuam a me* non avertit. סורים degeneres, Jer. XVII, 13. סרר refractarius, *Aqv.* Prov. VII, 11. ἀφισαμένη, & Pſalm. LXVII, 7. ἀφισάμενοι. עבר prætereo, 3 Reg. XXII, 24. עלה aſcendo, Num. XVI, 27. עמד ſto, maneo, 2 Reg. II, 23. Pſ. IX, 22. Eſ. LIX, 14. פחד paveo, Eſ. XXXIII, 14. פטר diſcedo, 1 Reg. XIX, 10. פשע rebello, 2 Par. XXI, 8. 10. Jer. XXXIII, 8 רחק : הרחיק Kal & hiph. procul ſum, procul abigo, Exod. XXIII, 7. Job. XIX, 13. XXX, 10. Eſ. LIX, 9. שבב verbale, averſus, Jer III, 14 שוב : השיב Kal & niph. revertor, facio reverti, Num. VIII, 25. 4 Reg. XIV, 25. Jer. III, 14. שם : השים Kal & hiph. pono, Gen. XXX, 36. ἀπέστησεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, *fecit diſtare viam trium dierum.* שעה averto vultum, Job. XIV, 6.

Ἄφνω, repente, ſubito. חיש cito, *Sym.* Pſ. LXXXIX, 17. פתאם Joſ. X, 9. Jer. LI, 9. *Heſychius:* Ἄφνω, ἐξάφνης, αἰφνιδίως. Ἄφνω, *repente, ſtatim.*

Vid. alibi ἄφνω Θόρυβος.

Ἀφοβία, ſecuritas. בטח confidentia, *Sym.* Jud. XVIII, 7. מבטח fiducia, *Sym.* Job. XXXI, 24. מהומה turbatio, vexatio, Prov. XV, 17. מחסה refugium, *Sym.* Pſ LX, 4.

Ἄφοβος, ſecurus, ſine metu, intrepidus. לבטח in confidentia, *Sym.* Pſ. LXXVII, 53. Eccleſ. VIII, 11. *Aqv.* Eſ. LVII, 11. מלא verb. plenus ſum, plenam fiduciam habeo, *Sym.* Eccleſ. VIII, 11. ἀφόβως. Vid. & Sir. V, 5.

Ἄφοβός εἰμι, impavidus ſum. לא פחד non paveo, Prov. III, 24.

Ἀφόβως, impavide, intrepide. מפחד a pavore, i. e. expers pavoris. Prov. I, 33. Vid. & Sap. XVII, 4.

Ἀφοδεύω. excrementa egero, caco. Tob. II, 10. Conf. *Steph. le Moyne* Obſ. ad Var. Sacr. p. 816.

Ἀφόμοιον, ſimile exemplar, copia. Proleg. Sir.

Ἀφομοίομαι, aſſimilor, Epiſt. Jer. v. 4. 53. 60.

Ἀφοπλίζω, exarmo, armis ſpolio, ſcutum aufero ab aliquo. מגן pih. dedo, trado, *Theod.* Oſ. XI, 9. ἀφοπλίσω σε, h. e. *Hieronymo* interprete, *nudabo te & auferam a te ὅπλον, hoc eſt, ſcutum, quo to ante protexeram.*

Ἀφόρητος, non ferendus, intolerabilis. 2 Macc. IX, 10. διὰ τὸ τῆς ὀσμῆς ἀφόρητον βάρος, *propter intolerabilem odoris gravitatem.* Conf. *Suicer* Theſ. T. I. p. 599.

Ἀφορία, ſterilitas propr. ſegetum. שרפון uredo, Agg. II, 18. *Heſychius:* Ἀφορίαν, ἀκαρπίαν. Ἀφορίαν, *ſterilitatem.*

Ἀφορίζω, diſtermino, ſeparo. נשׁר corrumpo, Mal. II, 3. הבדיל hiph. Lev. XX, 25. 26. חגביל hiph. determino, Exod. XIX, 12. 23. הניף hiph. a נוף agito, offero agitando, Exod. XXIX, 24. 26. Num VIII, 12. Pſ. LXVII, 10. העביר hiph. tranſire facio, Exod. XIII, 11. הרים hiph. a רום elevo, offero elevando, Num. XVIII, 24. Ezech. XLV, 1. 13. חקק deſcribo, exprimo, Prov. VIII, 27. נבר niph. a בור purificor, Eſ. LII, 11. נפרד niph. ſeparo me, Gen. II, 10. X, 5. סגר claudo, occludo, Lev. XIII, 4. 50. Num. XII, 14. 15. פרה redimo, Eſ. XXIX, 22.

Ἀφωρισμένος, ſeparatus. חרם anathema, Lev. XXVII, 21. מגרש ſuburbium, Lev. XXV, 34. Joſ. XIV, 4. XXI, 13. מקלט aſylum, refugium, Joſ. XXI, 27. 32. מתג אמה frænum Amma, deſcriptio urbis Gath in monte Amma ſitæ, 2 Reg. VIII, 1. נזר corona, *Al.* Pſ. CXXXI, 19. τὸ ἀφωρισμένον. נזיר Nazaræus, ſeparatus, *Sym.* Thren. IV, 7. ἀφωρισμένοι. *Heſychius:* Ἀφωρισμένος, ἐκλελεγμένος, διακεχριμένος. Ἀφωρισμένος, *electus, ſeparatus.* Conf. Rom. I, 1.

Ἀφόρισμα, ſeparatio, חרם anathema. Ezech. XLIV, 29. מגרש ſuburbium, Num. XXXV, 3. נזר corona, Exod. XXXIX, 30. *Aqv.* Pſ. CXXXI, 19. תנופה oblatio, quæ agitatur, Exod. XXIX, 24. 26. Lev. X, 14.

Vid. alibi Ἀφαίρεμα ἀφόρισμα.

Ἀφορισμός, ſeparatio. הבדיל infin. hiph. ſeparando, Eſ. LVI, 3. העביר infin. hiph. faciendo tranſire, Ezech. XX, 31. משאת oblatio, Ezech. XX, 40. נזר corona, *Aqv.* 4 Reg. XI, 12. תנופה oblatio, quæ agitatur, *Theod.* Eſ. XXX, 32. תרומה oblatio elevata, Ezech. XLVIII, 8.

Ἀφορ-

Ἀφορμὴ, impetus. המן multiplicor, Ezech. V, 7.

Ἀφορολόγητος, liber a tributo. 3 Eſdr. IV, 50.

Ἀφρονεύομαι, inſipienter ago, ſtulte ago. נבער niph. obbruteſco, Jer. X, 20. לא־נתן תפלה non dedit inſulſitatem, non ſtulte egit, *Sym.* Job. I, 22. οὐκ ἠφρονεύσατο πρὸς τὸν Θεὸν, *non ſtulte inſipienter egit ad Deum.*

Ἀφρονέω, inſipiens ſum. כסל ſtulte ago, *Sym.* 1 Reg. XIII, 13. ἠφρόνησας. נבל ſtulte ago, *Theod.* Prov. XXX, 32. סכל infatuo, *Aqv.* 2 Reg. XV, 31.

Ἀφρόνως, inſipienter, ſtulte. הסכיל hiph. ſtulte ago, Gen. XXXI, 28.

Ἀφροσύνη, inſipientia, ſtultitia. אולת Pſ. XXXVII, 5. Prov. XVIII, 13. בליעל nequam, *Theod.* 1 Reg. XXV, 17. ἀφροσύνης (υἱὸς.) כסיל ſtultus, Eccleſ. V, 3. IX, 17. כסל Eccleſ. VII, 26. כסלה Job. IV, 6. נבלה Deut. XXII, 21. Jud. XIX, 23. 24. XX, 6. 2 Reg. XIII, 12. סכל ſtultus, Eccleſ. X, 3. סכלות Eccleſ. II, 12. 13. פתי ſimplicitas, Prov. IX, 6. תכם perfectio, *Al* Job. XXI, 13. הפל inſulſum, Thren. II, 14. Ezech. XIII, 11. תפלה inſulſitas, Job. I, 22.

Ἀφροσύνῃ ἄγομαι, ſtultitia ducor. לב התגלה cor retegit ſe, Prov. XVIII, 2.

Ἄφρων, inſipiens, ſtultus, it. adulter. אויל Job. V, 2. 3. Prov. X, 22. אולת ſtultitia, Prov. XIV, 1. XXIV, 9. אנשי ון viri injuſtitiæ, Job. XXXIV, 36. בליעל nequam, Prov. VI, 13. XVI, 27. בער brutus, bardus, Pſ. XC, 6. בער verbum, obbruteſco, Prov. XII, 1. Pſ. XCIII, 8. חסר לב deſtitutus corde, Prov. XVII, 19. כסיל ſtolidus, ſtultus, Pſ. XLVIII, 9. Prov. X, 1. & alibi ſæpius. כסילות ſtoliditas, Prov. IX, 13. γυνὴ ἄφρων. Doctiſſ. *Lamberto Bos* in Exerc. in N. T. p. 217. eſt *mulier adultera.* Eamque a ſtultitia denominari docet, quod inſipiens & ſtultus ſit, qui ſe Veneri dat. Eamque in rem affert verba *Euripidis* Troad. v. 989. Conf. & 2 Reg. XIII, 12. 13. Deut. XXII, 21. Prov. V, 5. Sic & ἀνόητα, quæ proprie ſunt *ſtulta*, apud *Ariſtophanem* in Nub. v. 416. in *Schol.* ad h. l. exponuntur ἀφροδίσια, *res venereæ.* Eodem ſenſu hæc vox occurrit apud *Philoſtratum* de Vit. Apoll. Tyan. Lib. VI. c. 13. ubi de Satyro, qui ante libidinoſiſſimus fuerat, inquit: Πέπαυται γὰρ τῶν ἀνοήτων, *deſiit enim amori libidinoſo indulgere.* Sic enim bene hæc exponit *Cl. Kuſterus* not. ad *Ariſtoph.* l. c. Conf. & *Heinſium* Introduct. in Heſiod. Opp. & Dies cap. VI. לץ deriſor, Prov. I, 22. מביש part. hiph. a בוש pudefaciens, Prov. XVII, 2.

נבל 2 Reg. XIII, 13. Job. XXX, 8. כסל Eccleſ. II, 19. X, 3. כסל ſtultitia, Eccleſ X, 6. עצל piger, Prov. XXIV, 30. פתי ſimplex, fatuus, Prov. VII, 7. IX, 4.

Ἄφρων εἰμι, inſipiens ſum. בער obbruteſco, Jer. X, 8. תמה admiror, *Aqv.* Jer. IV, 9. ἄφρονες ἔσονται.

Ἰσχυρῶς ἄφρων, valde inſipiens. מרים אולת attollens ſtultitiam, Prov. XIV, 31.

Ἀφρονίσατος, inſipientiſſimus. כְּסִיל Prov. X, 19. פֹּתִי Prov. IX, 15.

Ἀφρονίσατος εἰμι, inſipientiſſimus ſum. בער Prov. XXX, 2.

Ἀφυλάκτως, ſine cuſtodia, temere. פרץ effractor, Ezech. VII, 22.

Ἀφυπνόω, obdormio. שכב cubo, Jud. V, 27. καὶ ἀφύπνωσεν ἀνὰ μέσον τῶν σκελῶν αὐτῆς, & *obdormiebat in medio cruſium ejus.* Conf, Luc. VIII, 23.

Ἀφυσιρίω, ſubtraho, detraho, defraudo. מנע cohibeo, Neh. IX, 20. Vid. & Sir. XIV, 14.

Ἀφφυσώθ. Vid. Ἀφυσώθ.

Ἀφφὼ, ipſa vox Hebr. אפוא ipſe. 4 Reg. X, 10. Conf. *Iſ. Voſſium* de LXX. Int. p. 434.

Ἄφωνος, ſine voce, mutus. נלאם niph. obmuteſco, Eſ. LIII, 7. Vid. & Sap. IV, 19. 2 Macc. III, 29.

Ἀχαβὶν, & ἀχαβίν. Vid. in v. Μεταχαβίμ.

Ἀχανὴς, immenſus, vaſtus, valde profundus. Sap. XIX, 16. ἀχανεῖ περιβληθέντες σκότει, *denſiſſimis circumfuſi tenebris.* Gloſſ MS. in Sap. Sal. Ἀχανεῖ, βαθυτάτῃ. Ἀχανεῖ, *profundiſſima.*

Ἄχαρις, ingratus, injucundus. Sir. XX, 19.

Ἀχάριστος, ingratus, gratitudinis expers. Sap. XVI, 29. Sir. XXIX, 19. *Heſychius*: Ἀχάριστα, ἀγνώμονα. Ἀχάριστα, *ingrata.* Idem: Ἀχάριστα, ἀχαρίστως ἢ ἄνευ χάριτος. (Sic enim legend. videtur pro ἀνευχαρίστως) Ἀχάριστα, *ingrate, vel ſine gratia.* Vid. Sir. XXIX, 28.

Ἀχαρίστως, ſine gratitudine. Sir. XVIII, 18.

Ἀχάτης, gemmæ nomen. שבו Exod. XXVIII, 19. XXXIX, 10.

Ἄχι, & ἄχις, vox Ægypt. אחו, quod ad ripam fluminis, vel in locis paluſtribus, virens naſcitur, gramen, carex., Gen. XLI, 2. juxta ed. *Rom* ἐβόσκοντο ἐν τῷ ἄχει, *paſcebant in gramine.* Vid. & v. 18. & conf. Sir. XL, 16.

Theo-

Theodotion Job. VIII, 11. pro אחו habet Ἀχί, & Ἄχι ſcribitur Eſ. XIX, 7. ubi tamen in textu Hebr. non eſt אחו ſed ערות quod *gramineta* explicant. *Heſychius*: Ἀχιοπᾶ, (legend. videtur Ἄχιι, πόᾳ,) ἢ χόρτῳ χλωρῷ. Ἄχιι, *herba, vel gramine viridi.* Pariter corrupte *Phavorinus*: Ἀχιοπᾷ, χόρτῳ χλωρᾷ, Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἄχιι, χορτογενὴς πεδίον. Ἄχιι, *campus, ubi gramen naſcitur.* Plura de hac voce vid. apud *Bochartum* Hier. P. I. L. II. c. 41. p. 493. ſq. & Chan. L. II. c. 15. p. 840. & *Hodium* de Text. Bibl. Orig. p. 118.

Ἄχλυς, caligo. חשך tenebræ, *Sym.* Job. III, 5. ענגה nubes, *Sym.* Job. III, 5.

Ἀχορτασία, inſatiabilitas, inexplebilis appetitus edendi. מהומה divexatio, *Sym.* Deut. XXVIII, 20. ἀχορτασίαν.

Ἀχόρταστος, inſaturabilis. לא שבע non ſaturo, *Sym.* Pſ. LVIII, 16.

Ἄχραντος, immaculatus. צחח candidus ſum, *Sym.* Thren. IV, 7. ἄχραντοι. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἄχραντον, ἀμίαντον. Ἄχραντον *impollutum.* Conf. *Suiceri* Theſ. T. I. p. 610.

Ἀχρεῖος, inutilis. שפל humilis, 2 Reg. VI, 22. Vid. & Ep. Jerem. v. 13.

Ἀχρειότης, inutilitas, quando quis nemini utilis eſt. Tob. IV, 18.

Ἀχρειόω, ωμαι, inutile reddo, perdo, inutilis ſum. הכאיב hiph. perdo. 4 Reg. III, 19. נאלח niph. putidus fio, Pſ. XIII, 4. LII, 4. רוע Chald. & Hebr. flexione, frango, contero, Jer. XI, 16. שפל humilis, demiſſus, *Sym.* Eccleſ. XII, 4. ἀχρειωθείσης.

Ἄχρηστος, inutilis. אין חפץ nullum deſiderium, Oſ. VIII, 8. Vid. & Sap. XIII, 10. XVI, 29.

Ἄχρι, usque, usque dum. 2 Macc. XIV, 10. ἄχρι γὰρ Ἰούδας περίεστιν, *usque dum enim Judas ſupereſt.*

Ἄχρις οὗ ſc χρόνου, donec. עד Job. XXXII, 11. Conf. 1 Cor. XV, 25.

Ἄχυρον, palea, ſtramen. בליל pabulum, Eſ. XXX, 24. הר mons, Eſ. XVII, 13. תבן ſtramen, Gen. XXIV, 25. 32. Jud XIX, 19. 3 Reg. IV, 28. Job. XXI, 18.

Ἀψευδής, non fallax, certus. לא־שקר ſine mendacio. *Sym.* Job. XXXVI, 4. Vid. & Sap. VII, 18.

Ἀψη-

Ἄψηκτος, qui non eſt raſus, aut deterſus, it. durus, obſirmatus. 1 Macc. IX, 14. juxta Cod. *Baſil.* οἱ ἄψηκτοι τῇ καρδίᾳ, *duri, obſirmati corde.* Eſt a ψήχω tero, it. delinio, mollio. Apud *Phavorinum* Ἀψήκτῳ κοθόρνῳ exponitur σκληρῷ, ἀμαλάκτῳ, *duro, non emollito cothurno.* Vid. & *Suidam* in v. Ἀψήκτῳ.

Ἀψίνθιον, abſinthium. לענה *Aqv.* Prov. V, 4.

Ἄψυχος, anima carens, inanimis, Sap. XIII, 18. XIV, 29.

Ἀωρία, hora finita. 3 Eſdr. I, 12. ubi tamen pro ἀωρίας legend. videtur ἀωρίας.

Ἀωρία, intempeſtivitas, nox intempeſta, tempus, quo aliquid agi non poteſt. נשף crepuſculum, Pſ. CXVIII, 47. προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα *Prævени, dum adhuc tenebræ eſſent, & clamavi.* שאה devaſtatio, *Al.* Soph. I, 16. *Heſychius*: Ἀωρία, σκοτία μεσονύκτιον. ἄτρακτος ὥρα. Ἀωρία, *caligo. Media nox. Tempus, quo aliquid agi non poteſt.*

Ἄωρος, intempeſtivus, immaturus, inconveniens, ingratus. חכם ſapiens, Prov. XI, 30. לא עת non tempus, i. e. intempeſtivus, Job. XXII, 16. עול ימים infantulus dierum ſc. paucorum, Eſ. LXV, 20. Vid, & Sap. IV, 5. XIV, 15. *Heſychius*: Ἄωρον, ἀπρεπές. ἄχαρι. ἀκαιρον. ἄμορφον. Ἄωρον, *inconveniens. Ingratum. Intempeſtivum, informe.*

Vid. alibi Ὄλωλεν ἄωρος. Πάθος ἄωρον.

B.

ΒΑ'ΑΛ, nomen idoli Sidoniorum ἄκλιθον, 3 Reg. XVI, 31. Accipitur etiam per ſynecdochen ſpeciei pro quocunque alio idolo, Jer. II, 8. Latini Martem vocant. Num. XXIII, 4. Eſt etiam nomen loci 1 Par. V, 33. item nomen viri, 1 Par. VI, 5. IX, 30. X, 36. Dicitur בעל h. e. *maritus, dominus, poſſeſſor*, a Rad. בעל *dominari, imperare, maritum eſſe, ducere in uxorem.* Ponitur cum articulo maſculini & fœminini generis. Vid. Num. XXII, 41. 3 Reg. XVI, 31. ubi cum articulo maſculini, & Soph. I, 4. Tob. I, 5. Rom XI, 4. ubi cum articulo fœminini generis occurrit. Poſterioribus locis alii vocem δάμαλις, alii ἰυγὼν ſubintel-

telligendam esse censent; a quibus tamen rursus alii dissentiunt. Vide *B. Wolfium* ad Rom. I. c. p. 221.

Βαβυλωνικὴ στολὴ, stola Babylonica. שנער אדרת toga Sinear, *Aqv* Jos. VII, 21. στολὴν Βαβυλωνικὴν, *stolam Babylonicam.* Conf. quæ notavi ad h. l. in v. Ποικίλος.

Βαγώας, spado regius, eunuchus. Dubium est, an nomen proprium fuerit quorundam, an commune omnium eunuchorum. Vide *Grotium* ad Judith. XII, 10. & *Relandum* Diss. Misc. Part. II. p. 144. sq.

Βαδδὶν, Hebr. בדים plur. a בד linum, byssus. Dan. X, 5. ἐνδεδυμένος βαδδὶν, *indutus byssinis vestimentis.* Dan. XII, 6. εἶπον τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυμένῳ τὰ βαδδὶν, *dicebam viro byssinis vestimentis induto.* Vid. & v. 7. *Hesychius*: Βαδδὶν, βύσσινον ἔνδυμα εἰς ἱερέας. Βαδδὶν, *indumentum byssinum proprium sacerdotum.* Lex. *Cyrilli* MS. Barocc. Βαδδὶν, στολὴν ἱερὰν ἔνδυμα ἐξαίρετον, ἢ βύσσινον βαδδὶν, *stolam sacram indumentum eximium, vel byssinum.* Lex *Cyrilli* MS. Brem. Βαδδὶν, βύσσινον, ἢ στολὴ ἱερά. Conf. *Heinsii* Aristarch. S. p. 184. & *Oldermanni* Diss. de Vest. Byss. §. 3. p. 5.

Βαδίζω, eo, gradior, vado. בוא venio, Jon. I, 3. הלך Jer. XIII, 1. XVII, 19. ילך Es. XXVI, 20. βάδιζε Gloss. MS. in Cantica Script. Βάδιζε, πορεύου. Βάδιζε, *i.* Vid. & Os. I, 2. Amos. VII, 12.

Πάλιν βαδίζω, iterum vado. שוב revertor, Gen. XLIV, 25.

Βαθέως, profunde. Vid. in Βαθεῖαν βυλὴν βυλεύομαι.

Βαθμὸς, gradus. מפתן limen. 1 Reg. V, 5. מעל ascensus, gradus, *Incert.* Ezech XL, 22. βαθμοί. Sir. VI, 38. βαθμοὺς τρίβων αὐτῆ ἐκτριβήτω ὁ πὰς σε, *vestigia semitarum ejus diligenter terat pes tua. Hesychius*: Βαθμοὶ, ἴχνη, πόδες. Βαθμοὶ, *vestigia, pedes.*

Βάθος, profunditas, profundum. בכי fletus, Job. XXVIII, 11. העמיק hiph. profundum facio, Es. VII, 11. ירכה latus, femur, Ezech. XXXII, 23. מעמקים plur. profunda, Ps. LXVIII, 3. 18. Es. LI, 10. מצולה Jon. II, 4 Mich. VII, 19. עמק profundus, Eccles. VII, 25. קרקע fundum, solum, Amos. IX. 3. תחתי inferior, Ezech. XXXI, 14. 18. εἰς γῆς βάθος, *in profunditatem terræ.*

Βαθύνω, in profundum mergo. עמק : העמיק Kal & hiph. Ps. XCI, 5. ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σε, *profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.* Vid. & Jer. XLIX, 7. *Aqv. Sym. Theod.* Es. VII, 11.

Βαθὺς, profundus. הרחיב hiph. latum facio, Es. XXX, 33.

עמיקתא Chald. plur. profunda, Dan. II, 22. עמק in fœm. עמקה Job. XII, 22. Pſ. LXIII, 7. Prov. XVIII, 4. XX, 5. XXII, 14. עמק vallis, Prov. XXV, 3. עקב fraudulentum, Jer. XVII, 9. Sap. XVI, 11. εἰς βαθεῖαν ἐμπεσόντες λήθην, *in profundam oblivionem incidentes.* Sir. XXII, 7. ἐξεγεῖραι καθεύδοντα ἐκ βαθέως ὕπνου, *exſuſcitans dormientem ex profundo ſomno.* Conf. Act. XX, 9. Sic & *Theocrito* Idyll. VIII. v. 65. βαθὺς ὕπνος, *ſomnus profundus* dicitur. Cf. & *Æliamum* Var. L. IX. c. 13. Βαθεῖαν βουλὴν βουλεύομαι, profundum conſilium conſulto. העמיק hiph. Eſ. XXXI, 6.

Βαθεῖαν βουλὴν ποιέω, profundum conſilium facio. העמיק hiph. Eſ. XXIX, 14. ubi *al.* pro βαθεῖαν habent βαθέως.

Βαθύτερος, profundior. עמק Job. XI, 8.

Βαθύφωνος, profundam vocem habens. עמק שפה profundus lingua, Eſ. XXXIII, 19.

Βαθύχειλος, profunda labia habens, idem Hebr. Ezech. III, 5.

Βαὶθ, bathus. (Hebr. בת menſura maxima liquidorum) כר corus, menſura maxima aridorum, utut de liquidis uſurpetur, 3 Reg. V, 11. Βαιθακάθ, Hebr. בית עקד domus tonſtrinæ, 4 Reg. X, 12. 14. Conf. *Bonfrerii* not. ad *Euſeb.* Onom. Urb. & Loc. Sacr. Script. v. Βαιθακάθ. *Al.* male ibi habent βαιθακάλ.

Βαιθὴλ, Hebr. בית־אל *Aqv.* Gen. XXVIII, 19. reddit, ubi LXX. habent οἶκος Θεοῦ. Inde apud *Heſychium* Βαιθὴλ, (ſic enim legend. pro Βαιθὴν) οἶκος Θεοῦ Et Lex. *Cyrilli* MS. Βαιθὴλ, θεῖος ναὸς, ἢ τόπος. Βαιθὴλ, *divinum templum, vel locus.*

Βαΐνη *Trommio* in Concordant. eſt veſtis ſpadicea. Belg. *bruyn root*, vel *caſtanie-bruyn*, atque adeo ſubintelligendum ἐσθής. Quo vero fundamento vocem ita exponat, non addit. Occurrit autem 1 Macc. XIII, 37. ubi ita rex Demetrius in Epiſtola ad Judæos: Τὸν στέφανον τὸν χρυσοῦν, καὶ τὴν βαΐνην, ἣν ἀπεστείλατε, κεκομίσμεθα. Ubi ſi de veſtimento ſermo, fortaſſe rectius *palmata* poſſet intelligi, qualis apud Romanos etiam in uſu erat, quæque nomen inde habebat, quod palmas intextas haberet. Conf de illa *Demſter.* ad *Roſin.* Antiqv. Rom. c 29. p. 1680. ſqq. *Ruben.* de Re Veſtiar. L. I. c. 21. p. 123. ſqq. *Braun.* de Veſt. Sacerd. Hebr. L. I. c. 17. §. 274. Si vero 1 Macc. l. c. βαΐνην cum *B. Luthero* de *palmis* malis accipere, ſubintelligere debes ῥάβδον. Vulgatus reddit *bahem.* Conf 2 Macc. XIV, 4. ubi φοινικα cum aurea corona tamquam munus allatam legimus.

Βάϊνος, e ramis palmarum factus. חרי singul. foraminosus, vel plur חרי pro חרים foramina, *Sym.* Gen. XL, 16. τρία κανᾶ βάϊνα. *Drusius* in Fragm. Vet. Int. Gr. p. 55. conjicit, significari illis *canistra candida* sive *alba*, hoc est, ex viminibus decorticatis & a bis contexta. Conf. eund. p. 117.

Βάινω, incedo. הציג hiph. a יצג colloco, constituo, Deut. XXVIII, 56. Vid. & Sap. XVIII, 16.

Βάϊον, ramus palmæ. כף spatula, *Incert.* Lev. XXIII, 40. βάια. כנסנים plur. rami, *Sym.* Cant. VII, 8. βάϊον. 1 Macc. XIII, 51. μετὰ ἀινέσεως, καὶ βάϊων, *cum cantu & ramis palmarum.* Conf. de hac voce Auctores laudatos *Wolfio* ad Joh. XII, 13. p. 926.

Βακτηρία, baculus, virga. חטר Prov. XIV, 3. מטה Jer. XLVIII, 17. מקל Exod. XII, 11. Jer. I, 11. משען Pſ. XXII, 5. משענת 4 Reg. IV, 28. שבט Prov. XIII, 25.

Τὰ βακχύρια, ipsa vox Hebr. בכורים plur. primitiæ, Neh. XIII, 30.

Βάλανος, quercus, it. instrumentum obserationis, pessulus, & repagulum, ferrum quod init μοχλόν, & a clave ducitur, ac reducitur. אלון Gen. XXXV, 8. Eſ. II, 13. Pro *instrumentis* vero *obserationis* βάλανος occurrit Jer. XLIX, 30. ubi nihil est in textu Hebr. *Suidas* de illa vocis significatione in Βαλανάγρα ita: Βάλανος δέ ἐστι τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. καὶ βάλανοι τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως. καὶ βεβαλάνωται, ἀντὶ τοῦ κεκλείδωται, Βάλανος autem est *instrumentum ferreum pessulo accommodatum, quod* μάγγανον *vocamus. Et* βάλανοι *instrumenta obserationis. Et* βεβαλάνωται, *clausa sunt.* Vox βεβαλάνωται, ejusque explicatio desumta ex *Aristophanis* Av. v. 1160. & *Schol.* ad h. l. Apud *Hesychium* βάλανοι inter alia sunt κλεῖδες, *claves.* Conf. *Pollucem* L. X. c. 4. segm. 27. & quæ libi ex *Thucydide*, ejusque *Scholiasta* Viri docti notant.

Βαλάντιον, crumena, marsupium צרר fasciculus, loculus, Job. XIV, 17. *Incert.* Prov. VII, 20.

Βαλανωτὴ, quercetum. אלון Jud. IX, 6.

Βάλλω, jacio, projicio, diffundo. הטה hiph. a נטה inclino, Job XV, 29. כה hiph. a נכה percutio, it. diffundo, Oſ. XIV, 6 καὶ βαλεῖ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὡς λίβανος, *& diffundet radices suas tanquam Libanus.* הפיל hiph. a נפל cadere facio. 1 Reg. XIV, 42. βάλλουσι κλήρους, *jaciunt sortes.* Vid. & Neh. X, 34. Pſ. XXI, 19 Prov. I, 14 Ezech. XLVII, 22. XLVIII, 29. השליך hiph. Eſ XIX. 8. οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον εἰς τὸν ποταμὸν, *mittentes hamum in fluvium.*

Conf. Matth. XVI, 27. Mich. II, 5. οὐκ ἔσται σοι βάλλων σχοινίον ἐν κλήρῳ ἐν ἐκκλησίᾳ Κυρίου, *non erit tibi mittens funiculum ſortis in cœtu Domini.* יָרָה pih. a יָרָה Joël III, 3. Nah. III, 10. יָרָה 2 Par. XXVI, 15. βάλλειν βέλεσι καὶ λίθοις μεγάλοις, *ut inceſſerat ſagittis & lapidibus magnis.* יָרַט inclino, Sym. Job. XVI, 11. ἔβαλε. נָשָׂא porto, Pſ. CXXV, 7. βάλλοντες τὰ σπέρματα, *jacientes ſemina.* פָּלַח diffideo, Job. XVI, 13. פָּרַשׂ expando, Eſ. XIX, 8. οἱ βάλλοντες σαγήνας, *jacientes ſagenas.* צָבַר congrego, Hab. I, 10. καὶ βαλεῖ χῶμα, & *aggerem jaciet.* צוּר oblideo, Eſ. XXIX, 3. βαλῶ πυρὶ σέ χάρακα, *ſtruam circum te vallum.* Quod hic eſt βάλλειν χάρακα πυρὶ πόλιν, eſt περιβάλλειν χάρακα πόλει Luc. XIX, 43. Conf. ad h. l. *Raphelii* Annot. ex *Polyb.* p. 227. ſqq. רָמָה & Chald. רְמָה Pſ. LXXVII, 12. Dan. III, 21. שׂוּם: הַשִּׂים Kal & hiph. pono. Ezech. XXI, 22. τὸ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς, *ut mittat arietes adverſus portas ejus.* Vid. & Ezech. XXIII, 24. שָׁלַח mitto, Jer. XVII, 8. καὶ ἐπὶ ἰκμάδα βαλεῖ τὰς ῥίζας αὐτῆς, & *ad humorem diffundet radicem ſuam.* נָתַךְ effundo, Ezech. XXI, 22. καὶ βαλεῖν χῶμα, & *ut comportet aggerem.*

Vid. alibi Θάνατον βάλλω. Ῥίζαν βάλλω.

Βάμμα, tinctura, color. כֶּתֶם aurum, *Aqv.* Pſ. XLIV, 11. βάμματι Ὠφείρ, *tinctura Ophir.* Sic *Ariſtophani* in Pac. v. 1174. & Acharn. v. 112. βάμμα Σαρδιανικὸν eſt *tinctura Sardianica.* צֶבַע verticolor, Jud. V, 30. σκῦλα βαμμάτων τῷ Σισάρᾳ, σκῦλα βαμμάτων ποικιλίας, βάμματα ποικιλτῶν, *ſpolia colorata Siſſaræ, ſpolia verſicoloria, colores artificum variantium: Heſychius:* Βάμμα, (lic enim legend. pro Βάμβα) τὸ χρῶμα. Βάμμα, *color.*

Βαυσία, proprie ars, quæ ignis auxilio exercetur, ut fabrilis, ſuſorum & id genus hominum, it. imperitia, rationis privatio. *Heſychius:* Βαυσία, πᾶσα τέχνη διὰ πυρὸς, κυρίως δὲ ἡ περὶ καμίνους, καὶ πᾶς τεχνίτης χαλκεὺς, ἢ χρυσοχόος, βάυσος. Βαυσία, *omnis ars, quæ per ignem exercetur, proprie vero, quæ ad camines. Et omnis artifex æs fabricans, vel aurifaber* βάυσος Idem: Βαυσίας, ἰδιωτείας, ἢ ἀλογίας. Βαυσίας, *imperitiæ, vel rationis penuriæ*, irrationalitas, ſi barbare ita loqui licet. *Suicerus* Theſ. T. I. p. 620. ex Gloſſis probat, quod vox etiam *arrogantiam* denotet. Utitur illa *Theodotion* Job. XLI, 26. ubi בְּנֵי שָׁחַץ quos alii interpretantur *filios roboris*, vel *leonis*, vel *feræ*, reddit υἱῶν βαυσίας. *Trommio* hic ſunt υἱοὶ βαυσίας, *filii arrogantiæ*, *Montfaucono illiberalitatis*, *Druſio*, *filii operis*, *quod ad caminum*, *vel ad ignem conficitur.* Sed verſio *Trommii* videtur præferenda. Conf. *Bocharti* Hier. P. I. L. III. c. 1. p. 719.

Βατ·

Βαπτίζω, immergo, abluo. טבע pih. perturbo, Eſ. XXI, 4. ἡ ἀνομία μὲ βαπτίζει, *iniquitas me immergit.* טבל 4 Reg. V, 14. καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις, *& immerſit ſe in Jordane ſepties.* Adv. Job. IX, 31. βαπτίσεις טבע immergor, ſubmergor. Sym. Pſ. LXVIII, 3. ἐβαπτίσθην. *Inc.* Pſ. IX, 16. ἐβαπτίσθησαν. Judith. XII, 7. ἐβαπτίζετο ἐπὶ τῆς πηγῆς, *abluebat ſe ad fontem.* Sir. XXXIV, 27. βαπτιζόμενος ἀπὸ νεκροῦ, *qui abluit ſe a mortuo*, i. e. poſtquam mortuum contrectavit.

Βαπτὸς, tinctus, infectus. טבול part. pah. Ezech. XXIII, 15.

Βάπτω, mergo, tingo, intingo. בוא in hoph. הובא abducor, Lev XI, 32. טבל Exod XII, 22. βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος, *tingentes* (faſciculum hyſſopi) *in ſanguinem.* Lev. IV, 17. καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, *& intinget ſacerdos digitum ſuum in ſanguinem vituli.* Vid. & Lev. XIV, 16. Sic & in verbis Luc. XVI, 24. ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, ὕδατος poſitum videtur pro ἀφ' ὕδατος, Lev. IV, 6. βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα, *intinget ſacerdos digitum in ſanguinem.* Deut. XXXIII, 24. βάψει ἐν ἐλαίῳ τὸν πόδα αὐτοῦ, *intingat pedem ſuum in oleum* Vid. & Ruth. II, 14. 4 Reg. VIII, 15. Job. IX, 31. מחץ Pſ. LXVII, 25. צבא Chald. Dan. IV, 30. ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, *roris cœli corpus ejus infectum eſt.*

Βὰρ pro Hebr. בר 1 Reg. II, 20. ubi LXX. procul dubio legerunt בר, qua voce, docente *Hieranymo* Comment. in Zach c. 12. aut *filius* denotatur, aut *frumenti manipulus*, aut *electus*, aut ἔλος, id eſt *criſpus.* Apud *Heſychium* autem Βὰρ exponitur μικρὸν, *parvum.* Conf. Ἐφὸδ βαρ

Βάραθρον, foſſa profunda, fovea, baratrum *Heſychius*: Βάραθρον, ὄρυγμα, βάθος γῆς, βοθρος. Βάραθρον, *foſſa, profunditas terræ. Fovea.*

Βάραθρον (pro εἰς βάραθρον) πηλῷ τίθημι, in foveam luti pono. טאטא בטיט everro verticulo, Eſ. XIV, 23. θήσω αὐτὴν πηλῷ βάραθρον, *ponam illam in foveam luti.*

Βαρβαρικὸς, in comp. βαρβαρικώτερος, magis barbarus, 2 Macc. V, 22. τὸν δὲ τρόπον βαρβαρικώτερον ἴσχοντα, *moribus magis barbare ſe habentem.*

Βαρβαρόομαι, agreſtis fio, efferor, effrenor. 2 Macc. XIII, 9.

Βάρβαρος, barbarus, peregrino ſermone utens, inhumanus, ferox. בער part. ardens. Ezech. XXI, 31. παραδώσω σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων, *tradam te in manus hominum barbarorum.*

barorum. Conf. 2 Macc. II, 22. IV, 25. X, 4. לעז peregrino ſermone utens, Pſ. CXIII, 1. ἐκ λαοῦ βαρβάρου, *ex populo peregrina voce utente.* Eodem ſenſu vocem uſurpat Paulus 1 Corinth. XIV, 11. ad quem locum conf. *Wolfium* p. 515. Germanam ac propriam illam eſſe vocis ſignificationem ſtatuit *Druſius* Quæſt. Ebr. L. II. qu. 17. ubi illam derivat e lingua Syriaca, in qua *bar* ſignificat *extra.* Unde geminatis ſyllabis *barbar*, ſicut a *thor*, *turtur*, & a *rab*, *rabrab*, & inde plurale *rabrabim*, aut *rabrabbim*, *principes* dici putat.

Βαρβάρως, barbare, barbaro more. 2 Macc. XV, 2.

Βαρίομαι, gravor. כבד gravis, *Reliqui* Eſ. I, 14. βιβαρημένον.

Βαρίως, graviter. 2 Macc. XI, 1. λίαν βαρίως φέρων, valde graviter ferens.

Βαρίως φέρω, graviter fero. חרה בעינו ardet (nim ira) in oculis ejus. Gen. XXXI, 35. μὴ βαρίως φέρε, κύριε, *ne graviter feras, domine.*

Vid. alibi βαρίως Ἀχθῶ.

Βαριμωθ, depravatum ex Hebr. מריבת quod *contentiones* notat, Ezech. XLVIII, 28. ubi *al.* rectius μιριβώθ.

Βάρις, arx, turris, palatium. ארמון palatium, 2 Par. XXXVI, 19. Pſ. XLVII, 3. 12. Thren. II. 5. *Aqv. Sym.* Jer. XVII, 27. βάρεις, i. e. interprete *Hieronymo*, *turritas domus.* בירה & Chald. בירתא regia, Eſdr. VI, 2. ἐυρέθη ἐν πόλει ἐν τῇ βάρει κεφαλὶς μία, *inveniebatur in urbis arce volumen unum.* Dan. VIII, 2. ἤμην ἐν Σούσοις τῇ βάρει, *eram Suſis in arce.* היכל templum, Pſ. XLIV, 10. Schol. τῶν LXX. ad Pſ. CXXI, 7. Βάρεις ἐπιχωρίως λέγονται παρὰ Σύροις αἱ μεγάλαι οἰκίαι Βάρεις, *Syrorum lingua vocantur magna ædificia.* Derivatur nimirum a בירה *arx*, *palatium. Hieronymus* in Pſ. XLIV. Βάρις *verbum eſt* ἐπιχώριον *Palæſtinæ, & usque hodie domus ex omni parte concluſæ & in medium ædificatæ turrium ac mœnium publicorum* βάρεις *appellantur.* Conf. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 710. & *Cl. Valckenaar* Specim. Academ. p. 48. ſqq.

Βαρκημὶμ & Βορκομὶμ. Eſt ipſa vox Hebr. ברקנים plur. oxycanthæ, ſpinæ valde aculeatæ, Jud. VIII, 7. ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου, καὶ ἐν τοῖς βερκεμὶμ, *ſpinis deſerti, & tribulis valde aculeatis.* Ibid. v. 16. καὶ τὰς ἀκάνθας τῆς ἐρήμου, καὶ τὰς βαρκημὶμ, *& ſpinas deſerti, & tribulos valde aculeatos.* Gloſſ. in Octateuch. Βαρκημὶμ, ἄκανθις, (l. ἀκάνθαις)

θαις) σκόλοψιν. Βαρκηνείμ, *ſpinis, ſurculis acutis.* Codex *Romanus* Jud. l. c. habet Βαρκανῖμ, *Alexandrinus*, Βορκομμείν *Euſebius* vero de Loc. Hebr. pariter legit Βορκοπείμ, & teſtatur, quod *Aquila* vocem reddiderit εἰς ἀκάνθας, *in ſpinas*, *Symmachus* εἰς τριβόλους, *in tribulos.* Non immerito autem ibi annotat, quod vox hæc ad nomina locorum propria non pertineat. Ceterum Βαρακινῆσιν, quod apud *Heſychium* occurrit, & exponitur ἀκάνθαις, σκόλοψι, vel, ut *Stephanus* ex *Suida* reponendum cenſet, Βαρακηνίσιν, vel, ut apud *Stephanum* Gloſſographum antiquum MS. in expoſitione ἰνδιαθέτων γραφῶν ſcribitur, Βαρακίνησιν etiam ex Jud. l. c. petitum & ita ibi in Codice quodam lectum eſſe, veriſimile. Conf. Doctiſſ *Pearſoni* Præf ad LXX. Int. §. 23. *Phavorinus*, qui multa ex *Heſychii* Lexico in ſuum transtulit, & correxit, legit ita: Βαρκίναις, ἀκάνθαις, σκόλοψι. Sed præferendum videtur Βαρακηνίσιν.

Βάρος, gravitas, pondus, onus, ſarcinæ, impedimenta. כבורת gravamen, *Al.* Jud. XVIII, 21 καὶ ἔθηκαν τὰ τέκνα, καὶ τὴν κτῆσιν καὶ τὸ βάρος ἔμπροσθεν αὐτῶν, *& ante ſe mittebant liberos, & pecudem, & ſarcinas.* משא maſc. onus, *Aqv.* Nah. I, 1. βάρος Sir. XIII, 2. βάρος ὑπέρ σε μὴ ἄρῃς, *ne onus tibi imponas.* 2 Macc. IX, 10. διὰ τὸ τῆς ὀσμῆς ἀφόρητον βάρος, *propter intolerabilem odoris gravitatem.*

Βαρύγλωσσος, gravi lingua utens. כבד לשון gravis linguæ, Ezech. III, 5.

Βαρυθυμέω, graviter fero, indignor, iraſcor. חרה exardeſco, Num. XVI, 15. καὶ ἐβαρυθυμησε Μωϋσῆς σφόδρα, *& Moſes indignabatur valde. Heſychius*: Ἐβαρυθύμησεν, ἐλυπήθη. Ἐβαρυθύμησεν, *ægre ferebat.* קוץ tædet, *Al.* 3 Reg. XI, 25. ἐβαρυθύμησε.

Βαρυκάρδιος, gravatum cor habens, durus, obſtinatus. כבודי לכלמה gloria mea in ignominiam, Pſalm. IV, 3. ἕως πότε βαρυκάρδιοι; Idem σκληροκάρδιοι Ezech. III, 7. Apud *Heſychium* Βαρυκάρδιοι exponuntur ἀσύνετοι, μωροὶ, *inſipientes, ſtulti.*

Βαρύνω, gravo, pondero, impedio, obturo. אטם occludo, obturo, Eſ. XXXIII, 15. βαρύνων τὰ ὦτα, *obturans aures.* הכביד hiph. multiplico, Job. XXXV, 16. ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει, *in ignorantia multa verba profert.* הקשה hiph. durum facio, 3 Reg. XII, 4. חזק prævaleo, Mal III, 13. ἐβαρύνατε ἐπ' ἐμὲ τοὺς λόγους ὑμῶν, *dura verba contra me protuliſtis.* כבד in Kal, pih. hiph. & hitph. *Aqv. Sym.* Gen. XVIII, 20. αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν ἐβαρύνθησαν, *peccata eorum gravia facta ſunt.* LXX. ibi μεγάλαι σφόδρα, *valde magna.*

Exod.

Exod. V, 9. βαρυνέσθω τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων, *gravia opera his hominibus imponantur.* Exod. VIII, 15. ἐβαρύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, *gravatum est cor ejus.* Vid. & Exod VIII, 32. IX, 7. 35. X, 1. 1 Reg. VI, 6. Jud 1, 37. ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ οἴκου Ἰωσὴφ ἐπὶ τὸν Ἀμορραῖον, *& gravis fiebat manus domus Joſephi ſuper Amorrhæum.* Vid. & 1 Reg. V, 6. Pſ. XXXI, 3. 1 Reg. XXXI, 3. βαρύνεται ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαοὺλ, *pondus prælii vertitur in Saulem.* Vid. & 1 Par. X, 3. & conf. 1 Macc. IX, 17. Neh. V, 15. τὰς βίας τὰς πρώτας, ἃς πρὸ ἐμοῦ ἐβάρυναν ἐπ' αὐτούς, *exactiones priores, quibus ante me gravarunt illos.* Eſ. LIX, 1. ἐβάρυνε τὸ οὖς αὐτοῦ, *obturabat autem ſuam.* Vid. & Zach. VII, 11. Thren. III, 7. ἐβάρυνε χαλκόν μου, *aggravavit æs meum*, i e gravibus catenis me oneravit. Conf. Sir. XXXIII, 33. כבד gravis, Jud. XX, 35. ὁ πόλεμος ἐβαρύνθη, *bellum grave factum eſt* כבוד gloria, Nah. II, 9. כהה caligo, contrahor, 1 Reg. III, 2. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἤρξαντο βαρύνεσθαι, *oculi ejus incipiebant difficulter videre, caligare.* Conf. Βαρύοπτομαι כרע incurvo me, Jud, V, 27. קוץ tædet, 3 Reg. XI, 25. ἐβαρύνθη ἐπὶ Ἰσραὴλ, *exacerbatum valde animum habebat adverſus Iſraëlem.* קצר curtus ſum, fio, Zach. XI, 8. βαρυνθήσεται ἡ ψυχή μου ἐπ' αὐτούς, *exacerbatus valde animus meus erit adverſus illos.* Sap. IX, 15. φθαρτὸν γὰρ σῶμα βαρύνει ψυχήν, *corruptibile enim corpus aggravat animam.* Sir. XXI, 26. ὁ δὲ φρόνιμος βαρυνθήσεται ἀτιμίᾳ, *prudens autem gravabitur ignominia.* Vid. & v. 27. Sir. XXII, 15. ὑπὲρ μόλιβδον τι βαρυνθήσεται; *quid gravius erit plumbo?*

Βαρύνω τισβαρῶς, vehementer gravo. הכביד hiph. aggravo, Hab. II, 6.

Βαρυόπτομαι, graviter, i. e. difficulter video. כבד gravis ſum, Gen. XLVIII, 10. ὀφθαλμοὶ δὲ αὐτοῦ ἐβαρυώπησαν, *oculi autem ejus difficulter videbant. Al.* ibi vertunt ἐβαρύνθησαν. Inde apud *Heſychium* Ἐβαρυώπησαν exponitur ἐβαρύνθησαν, ἀσθενεῖς ἐγένοντο οἱ ὀφθαλμοί, *gravati ſunt, infirmi facti ſunt oculi.* In Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐβαρυώπησαν redditur ἀσθενεῖς ἐγένοντο τοῖς ὀφθαλμοῖς, *infirmi facti ſunt oculis*, & apud *Suidam* βαρεῖς ἔσχον τοὺς ὀφθαλμούς, *graves habebant oculos.*

Βαρὺς, gravis, difficilis, magnus, numeroſus. יקיר gravis, arduus, difficilis, Dan. II, 11. λόγος βαρὺς, *res ardua, difficilis.* כבד Exod. XVIII, 18. βαρύ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο, *hæc res ſupra vires tuas eſt.* Vid. & Num. XI, 14. Num. XX, 20. ἐν ὄχλῳ βαρεῖ, *cum ingenti exercitu.* Vid. & 1 Reg. V, 11. 3 Reg. III, 9. X, 2. & conf. 1 Macc. I, 19. עצום numeroſus, Pſ. XXXIV, 21. ἐν ὄχλῳ βαρεῖ αἰνέσω σε, *in populo numeroſo laudabo te.* Sap. II, 15. βαρὺς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος,

μενος, *vel oculis etiam noſtris gravis* ſive *moleſtus eſt.* 3 Macc. VI, 33. συμπόσιον βαρὺ, *convivium magnum.* Conf. Gen. L, 9. 11. Exod. IX, 3. ubi כבד quod alias eſt βαρὺς, per μέγας exponitur. *Heſychius:* Βαρύ. τινὲς μὲν φασὶ θυμίαμα ἐυῶδες τὴν βαρεῖαν. δηλοῖ δὲ καὶ μέγα, καὶ χαλεπὸν, καὶ ἰσχυρὸν, καὶ ἀναιδές. Βαρύ. *Nonnulli quidem ſuffitum bene fragrantem vocant* βαρεῖαν. *Notat vero etiam magnum, & difficile, & robuſtum, & impudens.*

Βαρὺς γίνομαι, gravis fio. כבד Job. XXIII, 2.

Βαρύς εἰμι, gravis ſum. כבד Job. XXXIII, 7.

Βαρὺν ποιέω, multum facio, multiplico. רבה pih. *Sym.* Job. XXXIV, 37. ὡς ἀνόητος λόγους βαρεῖς ἐποιήσατο, *ut amens ſermones multos fecit.*

Βαρὺ καταφάινεται, grave videtur. ירע בעיני *malum eſt in oculis alicujus*, Gen. XLVIII, 17.

Βαρύτερος, gravior. כבד Prov. XXVII, 3. כביר validus, Job. XV, 10. βαρύτερος τῦ πατρός σου ἡμέραις, *diebus patrem tuum ſuperans.* עמק profundus, *Sym.* Lev. XIII, 3. κοίλη βαρυτέρα. Sap. XVII, 21. αὐτοῖς δὲ ἦσαν βαρύτεροι σκότους, *ſibimet ipſis autem erant graviores, quam tenebræ.*

Βαρύτερός εἰμι, gravior ſum. כבד Job. VI, 3.

Βασανίζω, torqueo, crucio, vexo, affligo. החלה hiph. ægritudine afficio, Mich. VI, 13. ἐγὼ ἐβασάνισα ἐπὶ σὲ ἀφανισμῷ, *ego cruciavi te perditione.* נלבט niph. conturbor, *Sym.* Prov. X, 8. βασανισθήσεται, *torquebitur.* שמם deſolo, 1 Reg. V, 6. שכך p.h. diſſeco, *Theod.* 1 Reg. XV, 33. ἐβασάνισε. Vid. & Sap. XI, 10. XII. 23. XVI, 1. 2 Macc. VII, 13. 17. IX, 6. & conf. *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 238.

Βασανιστήριον, locus tormenti. מהפכת carcer, *Sym.* Jer. XX, 2.

Βάσανος, cruciatus, tormentum. אשם reatus, oblatio pro reatu, 1 Reg. VI, 3. 4. τὸ τῆς βάσανος pro τὸ ἀντὶ vel ὑπὲρ τῆς βασάνου δῶρον *munus pro plaga.* Vid. & 1 Reg. VI, 8. 17. ubi τῆς βασάνου pariter dicitur pro ὑπὲρ τῆς βασάνου quod & *Al.* addunt. Hæc explicatio ſi admittatur, fallitur Eruditiſſimus *Bochartus*, qui in Hier. P. I. L. II c. 36. p 367. ſuſpicatur, Græcos hic pro אשם reddidiſſe ἄσαμον, quod in βάσανον mutaverit ſcribarum imperitia. Cujus conjectura propterea etiam parum ſe probat, quod omnes Codices, & non uno loco, ſed quatuor locis τῆς βασάνου habeant. כלמה ignominia, Ezech. XVI, 51. 53. XXXII, 24. 29. מכאוב

dolor, *Aqv.* Eccleſ. I, 18. כעשר offendiculum, Ezech. III, 20. VII, 19. רגזה commotio, Ezech. XII, 18. Vid. & Sap. II, 19. III, 1 XVII, 13. 1 Macc. IX, 56. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Βάσανος, ἄλγημα, πληγὴ, ἢ ἐξέτασις λόγου. Βάσανος, *dolor, plaga, vel diligens rei exploratio.*

Βασιλεία, regnum. ימים plur. dies, Gen. XIV, 1. Eſ. I, 1. מרינה provi cia, Eſth. I, 22. II, 18. III, 14. VIII, 12. 13. מרינות מלכות provinciæ regni, Eſth. III, 8. מחקק legislator, Num. XXI, 18. מלאכה opus, 1 Par. IV, 23. מלוכה 1 Reg. X, 16. 25. & alibi. מלך infin. regnare, 4 Reg. XXIV, 12. 21. 47. מלך rex, 3 Reg. IV, 24. XI, 14. בית מלך domus Regis, 2 Par. XXVI, 21. Eſth. IV, 12. מלכו Chald. ablato ת per apoc. Dan. II, 39. 40. 41. מלכות Hebr. & Chald. Num. XXIV, 7. Dan. I, 1. & alibi ſæpius. ממלכה Gen. X, 10. ממלכות Joſ. XIII, 12. 21. 27. Oſ. I, 4. ממשלה dominatio, 2 Par. VIII, 6. משפחה familia, Jer. X, 24.

Οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας ſc. ὄντες, qui regno præfecti ſunt. סרכי מלכותא Chald. eparchæ regni, Dan. VI, 7. Conf. quæ ex *Arriano* notat *Raphelius* ad Act. XII, 20. p. 338.

Vid. alibi Ἀρχὴ βασιλείας.

Βασίλειον ſc δῶμα, vel οἴκημα, regia ſc. domus. ארמון palatium, Prov. XVIII, 19. היכל Nah. II, 6. בית מלך domus regis, Eſth. II, 13 בית מלכות idem, Eſth. I, 9. Conf. Luc. VII, 25.

Βασίλειον ſc. στέμμα, vel διάδημα, corona regia, vel regium capitis ornamentum. מלכות regnum, 3 Reg. XIV, 8. נזר corona, 2 Reg. I, 10. 2 Par. XXIII, 11. Vid. & 2 Macc. II, 17.

Βασίλειος, regius, regalis. מלכה regnum, Exod. XIX, 16. ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασίλειον ἱεράτευμα, *vos autem eritis mihi regium ſacerdotium.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Βασίλειον ἱεράτευμα, τὸ ἀφιερωμένη Θεῷ βασιλικὴ λειτουργία. Βασιλικὸν ἱεράτευμα, *conſecratum Deo regium miniſterium.*

Βασιλεὺς, dux, princeps, it. via regia. ארח via, q. d. via regia, Jud V, 6. ἐξέλιπον βασιλεῖς, καὶ ἐπορεύθησαν ἀτραπούς, *reliquerunt vias regias, & ambulaverunt in ſemitis* לאם natio, populus, Eſ LI, 4. מחנה acies, caſtra, Joſ. XI, 4. 4 Reg. VII, 14. מחקק legislator, Pſalm. LIX, 8. CVII, 9. מלאך angelus, nuncius, 1 Par. XXI, 10. Prov. XIII, 18. Eſ. XIV, 32. מלוכה regnum, 4 Reg. XXIV, 45. Eſ. XXXIV, 12. Jer. XLI, 1. מלך regno, 3 Reg. II, 15. 1 Par. IV, 31. מלך & Chald. מלכא rex, Gen. XIV, 1. & alibi quam

ſæ-

ſcepiſſime. Dan. II, 37. *βασιλεὺς βασιλέων*, *rex regum.* Hoc titulo reges Orientis, itemque alios a ſuis mactatos & delectatos fuiſſe, Viri Eruditiſſimi oſtenderunt. Vide *B Wolfium* ad Act. XIX, 16. p. 595. ſq מלך Molech, idolum Ammonitarum, 3 Reg. XI, 7. מלכות regnum, 1 Par. XXIX, 25. Eſth. I, 14. מלכם idem quod Molech, 3 Reg. XI, 5. 33. ממלכה regnum, Deut. III, 4. 2 Par. XIII, 5. ממלכות idem, Jer. XXVI, 1. משל part. dominator, Prov. XXIX, 12. נגיד dux, princeps, 1 Par. XXIX, 22. Prov. XXVIII, 16. נדיב idem, Prov. XIX, 6. נשיא idem, Gen. XXIII, 6. קצין idem, Prov. XXV, 15. Conf. Matth. XII, 9. ubi *βασιλεὺς* vocatur Herodes, qui proprie erat Tetrarcha, Conf. ad h. l. *Wolfium* p. 239. & *Deylingium* Obſ. S. P. III. p. 203.

Εἰς *βασιλέα γίνομαι*, in regem ſio. המלך hiph. regem facio, 1 Par. XXVIII, 4.

Βασιλέα *καθίστημι*, regem conſtituo. המליך 2 Par. XXXVI, 4.

Εἰς *βασιλέα χρίω*, in regem ungo. המליך 1 Reg. XI, 15. המליך למלך 1 Reg. XV, 11.

Vid. & Βασιλεύω *βασιλέα*, & Βασιλεύω *εἰς βασιλέα.*

Βασιλεύω, rego, regno, it. regem conſtituo הגיע למלכות hiph. attingo regnum, i. e. ad regnum pervenio, Eſth. IV, 13. ישב ſedeo, habito, 4 Reg. XV, 5. מלך : המליך Kal & hiph. Exod. XV, 18. *βασιλεύων τὸν αἰῶνα*, *regnans in ſeculum.* Αἰῶνα ibi dicitur *ἰδιωτικῶς* pro *εἰς αἰῶνα.* Conf. v Αἰών Quod non intelligens *Cl. Grabius* Proleg. in LXX. Int T. I. c. 3. §. 7. pro *βασιλεύων τὸν αἰῶνα* ex *Philonis* Judæi libro de Plantatione Noë p 221. male ſubſtituit *βασιλεύων τῶν αἰώνων.* Jud IX, 16. 18. *ἐβασιλεύσατε τὸν Ἀβιμέλεχ*, *regem conſtituiſtis Abimelechum.* Vid. & 1 Reg. XV, 35. 1 Par. XXIII, 1. XXX, 22. 2 Par. I, 8. 9. 11. Job. XXXIV, 30. Similia exempla, ubi verba activa tranſitive accipiuntur, collegit *Lamb. Bos* Proleg. ad LXX. Int. c. 3. ad Gen. I, 20. Conf & *Lydium* de re Milit. p. 211. מלך rex, Jud. IX, 15. Ezech. XVII, 16. היה מלך ſum rex, 2 Reg II. 11. 3 Reg. IV, 1. המליך מלך Eſ. VII, 6. *βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν Ταβεὴλ*, *regem conſtituamus ſuper illam filium Tabeel.* כמלכה regnum, 1 Reg. XXVII, 5. *ἐν πόλει βασιλευομένῃ*, *in urbe, ubi ſedes regia, in metropoli.* רכב equito, Pſ. XLIV, 5.

Βασιλεύω *βασιλέα*, conſtituo regem. המליך מלך 1 Reg. VIII, 22. *βασίλευσον αὐτοῖς βασιλέα*, *conſtitue illis regem.* 1 Reg. XII, 1. *ἐβασίλευσα ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα*, *conſtitui vobis*

regem. 4 Reg. VIII, 20. ἐβασίλευσεν ἐφ' ἑαυτῷ βασιλέα, *constituit sibimet ipsi regem.*

Βασιλέω εἰς βασιλέα. constituo in regem. המליך למלך Jud. IX, 6.

Βασιλικὴ sc. οἰκία, domus Regia. בית domus, Esth. V, 1.

Βασιλικὰ sc. ἐνδύματα, vel ἱμάτια, regia vestimenta. מלכות regnum, Esth. V, 1. ἐνεδύσατο ἡ Ἐσθὴρ βασιλικοῖς, *induta erat Esther vestimentis regiis.* Conf. *Lamb. Bos* Ellipf. p. 88. 89.

Βασιλικοὶ sc. φόροι, tributa regia, vel quæ regibus solvi debent. 1 Macc. XI, 34.

Βασιλικὸν sc δῶμα, vel οἴκημα, regia domus. בית מלך domus regis, Esth. II, 9.

Βασιλικὸν sc. ῥῆμα, vel διάταγμα, edictum regium. דבר מלכות verbum regni, Esth. I, 19. Conf. 2 Macc. IV, 11.

Βασιλικὸν sc. γαζοφυλάκιον, regnum ærarium. 1 Macc. XIII, 15. 2 Macc. III, 13. Conf. 3 Esdr. VIII, 20. ubi additur γαζοφυλάκιον.

Βασιλικὸς, regius. מלך rex Num. XX, 17. XXI, 22. ὁδῷ βασιλικῇ πορευσόμεθα, *via regia ibimus.* לפני מלך coram rege, Esth. II, 22. מלכא rex, Chald Dan. VI, 7. מלכות regnum, Esth. VIII, 15. 1 Macc. XV, 8. πᾶν ὀφείλημα βασιλικὸν, *omne debitum regium*, h e. omne quod regi solvi debet.

Βασιλίσκος, basiliscus, regulus. אפעה vipera, Es. LIX, 5. פתן aspis, Ps. XC, 13. צפעוני *Aqv.* Jer. VIII, 17. βασιλίσκους.

Βασίλισσα, regina. גבירה augusta, Jer. XXIX, 2. מלכה 3 Reg. X, 1. Cant. VI, 7. 8. מלכתא Chald. Dan. V, 10. מלכת Jer. XLIV, 17. 18. 19 ממלכה regnum, Jer. XLIX, 27. שגל conjux regia, Psalm. XLIV, 11. Vocem hanc ut pure Græcam vindicat *Schwartzius* ad *J. Olear.* de Styl. N. T. p. 282. & Comm. Gr. L. N. F. p. 243.

Βάσις, basis, fundamentum, pes, gressus, gradus, incessus. ארן Exod. XXVI, 19. τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις, *quadraginta pedes argenteos facies.* Vid. & Cant. V, 16. & conf. *Fesselii* Adv. Sacr. L. V, c. 1. p. 414. & quæ ex *Philone* notat *Cl. Alberti* in Mus. Brem. Vol. I. p. 113. & ex aliis *Cl. Schwartzius* fil. ad Parentis Comm. Crit Gr. L. N. F. p. 243. Adde *Sophoclem* Philoct. v. 692. ubi Schol. βάσιν interpretatur πόδα, *pedem.* ארך longitudo, Ezech. XLI, 22. גבול terminus, Ezech. XLIII, 20. גלה orbis, 2 Par. IV, 12. יסוד fundamentum, Exod. XXIX, 12. Lev. IV,

IV, 7. Lex *Cyrilli* MS Brem. Βάσις, θεμέλιος. Βάσις, *fundamentum.* כיור ſuggeſtus, 2 Par. VI, 13. כן Exod. XXX, 18. 28. Lev. VIII, 11. מכונה Jer. LII, 14. מרצפת pavimentum, 4 Reg. XVI, 17. קיר paries, Lev. I, 15. רכה excelſum, Ezech. XVI, 38. Sap. XIII, 19. τὸ μηδὲ βάσει χρῆσθαι δυνάμενον, *quod ne vel inceſſu quidem uti*, vel *quod ne incedere quidem poteſt* Sic apud *Ariſtophanem* Teſmophor. v. 937.

Εὐκύκλου χορείας ἰυφυῆ ϛῆσαι βάσιν.

Orbicularis choreæ concinnum conſtituere greſſum.

Ubi *Scholiaſtes*: Εὐφυῆ ϛῆσαι βάσιν, ἀντὶ τοῦ ἰυφυῶς, καὶ καλῶς, καὶ ἐυρύθμως βάινειν. Εὐφυῆ ϛῆσαι βάσιν, *pro apte, & bene, & concinne incedere.* Conf. ill. *Spanhemium* ad *Callimachum* p. 56. *Heſychius*: Βάσις, ϛήριγμα. ἕδρα. ϛάσις. ῥυθμὸς πορείας. βῆμα. ὁδός. Βάσις, *fulcrum. Sella. Statio. Rythmus. Iter. Greſſus. Via.*

Βασκαίνω, invideo, Sir. XIV, 6. τῷ βασκαίνοντος ἑαυτὸν ἐκ ἔϛι πονηρότερος, *illo, qui ſibimetipſi invidet, non eſt pejor.* Sir. XIV, 8. πονηρὸς ὁ βασκαίνων ὀφθαλμῷ, *malignus, qui invidet oculo, qui eſt oculo invido.* Talis oculus βασκαίνοντος ibid. v. 10. appellatur ὀφθαλμὸς πονηρὸς φθονερὸς ἐπ' ἄρτῳ, *oculus malus invidus panis.* Conf. Βασκανίζω. *Heſychius*: Βασκαίνει. λυπεῖ. φθονεῖ. μιμφεται. Βασκαίνει. *dolet. invidet. accuſat.* Conf. *Lamb. Bos* Exerc. ad N. T. p. 174. & *Eckhardi* Obſerv. Philol. ex *Ariſtoph.* Plut. ad N. T. p. 50.

Βασκανία, faſcinatio, invidia, æmulatio. Sap. IV, 12.

Βασκανίζω, invideo. יין malus ſum, Deut. XXVIII, 54. βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ, *invidebit oculo ſuo.* Vid. & v. 56.

Βάσκανος, invidus. עין רע malus oculo, Prov. XXIII, 6. μὴ συνδείπνει ἀνδρὶ βασκάνῳ, *ne comedas homine invido.* Schol. ibi πονηροφθάλμῳ, *mali oculi viro.* Vid. & Prov. XXVIII, 22. & conf. Sir. XIV, 3. XVIII, 18. XXXVII, 13. Sic & *Alciphron.* Lib. I. Ep 15. δυσμενὴς καὶ βάσκανος ὁ τῶν γειτόνων ὀφθαλμὸς, *malevolus & invidus vicinorum oculus. Heſychius*: Βάσκανος. φθονερός. Βάσκανος. *invidus.*

Βάσαγμα, onus. משא 2 Reg. XV, 33. Neh. XIII, 15. סבל *Aqv. Sym.* Exod. I, 11. ἐν τοῖς βασάγμασιν.

Βασάγμὸς, idem. סבל *Sym.* Pſ. LXXX, 7.

Βασάζω, fero, porto, bajulo, attollo, extollo. נשא inclino, *Al.* Jud. XVI, 31. ἐβάσαξεν. נשא 4 Reg. XVIII, 14. *Sym.* Deut. I, 31. βασάσῃ Idem Pſ LXXXVIII, 49. ἐβάσασεσα, & Prov. IX, 12. βασάξεις. סלכל pih extollo, *Sym.* Prov. IV, 8. βάσαζε αὐτὴν, *extolle illam.* עמס onero, *Aqv.* Zach. XII, 3.

Βάτος, rubus, ſentis, ſpina. באשה herba fœtida, Job. XXXI, 40. סנה Exod. III, 2. 3. 4. Deut. XXXIII, 16. Conf. *Suiceri* Theſ. T. I. p. 672. & *Theod. Haſæi* Diſſ. Philol. p. 280. ſqq.

Βάτος, batus, genus menſuræ liquidorum. בת *Al.* Eſ. V, 10. βάτοι. Conf. Auctores citatos *Wolfio* ad Luc. XVI, 6.

Βάτραχος, rana. גל acervus, *Sym.* Oſ. XII, 11. βάτραχοι. צפרדע Exod. VIII, 2. 3.

Βαφὴ, immerſio. Sir. XXXI, 30.

Βδέλλα, ſanguiſuga, hirudo. עלוקה Prov. XXX, 15. *Heſychius*: Βδέλλα, εἶδος σκώληκος. Βδέλλα, *genus vermis.* Nomen habet a βδέλλω, *exjugo*, unde vox *ſanguiſuga*, quia hirudo ſanguinem e corpore fugit. Conf. *Cl. Outhovium* in Bibl. Brem. Cl. III. p. 634.

Βδέλλιον, ſuccus arboris cujusdam nigræ, quæ naſcitur in Arabia. בדלח *Incert.* Gen. II, 12. βδέλλιον *Aqv. Sym. Theod.* Num. XI, 7. βδελλίου. Conf. *Bochartum* Hier P. II. L. 5. c. 5. p. 674. *Druſium* ad Gen. II, 12. *Becmannum* de Orig. L. L. p. 293.

Βδέλυγμα, abominatio, res abominanda, idolum abominandum. אלהים deus, dii, 3 Reg. XI, 5. ἐπορεύθη Σολομὼν ὀπίσω τῆς Ἀσάρτης βδελύγματος Σιδωνίων, *ibat Salomon poſt Aſtartem, idolum abominandum Sidoniorum*, i. e. colebat illam. Vid. & v. 33. אלילים plur. idola, res nihili, Eſ. II, 8. 20. גלולים plur. dii ſtercorei, 3 Reg. XXI, 26. Ezech. XXX, 13. המנים plur. ſubdiales ſtatuæ, Eſ. XVII, 8. מומתה ſcelus graviſſimum, Jer. XI, 15. מקצות pro מן קצות ab extremitatibus, 4 Reg. XVII, 31. שקוץ res abominanda, Deut XXIX, 17. ἴδετε τὰ βδελύγματα αὐτων, καὶ τὰ εἴδωλα αὐτῶν, *& videbatis res abominandas eorum, & idola eorum.* Jer. XIII, 27. ἐν τοῖς ἀργοῖς ἑώρακα τὰ βδελύγματα σου, *in agris vidi res abominandas tuas.* Dan. IX, 27. βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων, *abominatio deſolationum.* Vid. & Dan. XI, 31. ubi βδελύγματα ἐφανισμένων, *abominationes deſolatorum*, & Dan. XII, 11. ubi τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, & conf. 1 Macc. I, 57. & Matth. XXIV, 15. & ad h. l. *Cl. Outhovium* in Bibl. Brem. Cl. III. p, 627. ſqq aliosque laudatos *B. Wolfio* Cur. p. 311. ſq. שקץ Lev. VII, 11. Eſ. LXVI, 17. Ezech VIII, 10. שרץ reptile, Lev. V, 2. המט *Incert* Ezech. VIII, 14 תועבת inſin. pih. Deut. VII, 26. תעבה Exod. VIII, 26. τὰ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων, *idola Ægyptiorum.* Vid & 4 Reg. XXIII, 13. & conf. Sap. XII, 23. Lev. XVIII, 27. πάντα γὰρ τὰ βδελύγματα ταῦτα ἐποίησαν, *omnes enim res abominandas haſce fecerunt.*

cerunt. Vid. & Ezech. XXXIII, 26. Lex. *Cyrilli* MS. *βδέλυγμα, πρᾶξις παρὰ τὴν προσήκουσαν λόγον πραττομένη. καὶ πᾶν εἴδωλον καὶ πᾶν ἐκτύπωμα ἀνθρώπου ὕτω ἐκαλεῖτο παρὰ Ἰουδαίοις.* Βδέλυγμα, *res indecenter facta. Et omne idolum, & omne ſimulacrum hominis ita Judæis dicebatur.*

Βδελυγμὸς, idem. קוקה, titubatio, 1 Reg. XXV, 31. שקוץ Nah. III, 6.

Βδελυκτὸς, abominabilis. תועבה Prov. XVII, 15. *ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ Θεῷ, impurus & abominabilis coram Deo.* Vid. & Sir. XLI, 8. 2 Macc. I, 27.

Βδελυρίαν ἐπιτηδεύω, abominationi ſtudeo. התעיב hiph. *Sym.* Pſ. LII, 2. *βδελυρίαν ἐπιτήδευσαν.*

Βδελύσσομαι, abominor, execror, odio habeo. געל faſtidio, Lev. XXVI, 11. הבאיש hiph. fœtidum reddo, Exod. V, 21. נגע tango, lædo, Gen XXVI, 29. נזר pih. ſepаro, Eſ. LXVI, 5. עצב pih. dolorem affero, Pſ. LV, 5. קוץ tædet, Exod. I, 13. *ἐβδελύσσοντο δὲ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, abominationi erant Ægyptiis filii Iſraël.* Vid. & Lev. XX, 23. שקוץ res abominanda, Oſ. IX, 12. שקץ pih. Lev. XI, 13. *καὶ ταῦτα βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν, & hæc volucria abominationi vobis erunt.* תעב pih. Amos. VI, 8. תועב : התעיב : נתעב pih. hiph. & niph. 3 Reg. XXI, 26. *ἐβδελύχθη σφόδρα, valde abominabilem ſe reddebat.* Job. IX, 31. *ἐβδελύξατο δέ με ἡ στολή μου, abominabilem me reddidit ſtola mea.* Job. XV, 16. *ἔτι δὲ ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνὴρ, eſt vero abominabilis & impurus vir.* Vid. & Eſ. XIV, 19. תועבה abominatio, Lev. XVIII, 30. Prov. XXVIII, 9. שאט ſperno, *Theod.* Ezech. XVI, 56. *βδελυσσομένων.* Sap. XI, 25. *ἀγαπᾷς γὰρ τὰ ὄντα πάντα, καὶ οὐδὲν βδελύσσῃ, amas enim omnia, quæ ſunt, & nihil odio habes. Heſychius:* Βδελυσσόμενοι, *μισοῦντες* Βδελυσσόμενοι, *odio habentes.* Idem: Ἐβδελύχθην, *ἐμίσησα, προσέκοψα* Ἐβδελύχθην, *odio habui, offendi.*

Βέβαιος, firmus. נכון part. niph. a כון firmus, *Sym.* Gen. XLI, 32. 1 Reg. XXIII, 21. Sap. VII, 23. *βέβαιον, ἀσφαλὲς, firmum, certum. Heſychius:* Βέβαιον, *ἀσάλευτον, ἀσφαλὲς, ἀμετάβλητον.* Βέβαιον, *immotum, certum, immutabile.*

Βεβαιότης, firmitas. אמונה veritas, *Sym.* Pſ. XXXV, 6. *Aqv.* Pſ. CXLII, 1. קשט idem, *Aqv.* Pſ. LIX, 6.

Βεβαιόω, firmo, confirmo, ſtabilio. הציב hiph. a יצב Pſ. XL, 13. *ἐβεβαίωσας με ἐνώπιόν σου εἰς τὰς αἰῶνας, confirmaſti me coram te in ſecula.* קים pih. a קום erigo, Pſ. CXVIII, 28.

Βεβαίως, firmiter. לצמיתת ad exciſionem, Lev. XXV, 30.

Βε-

Βεβαίωσις. *confirmatio* צמיחת excisio, Lev. XXV, 23. ἡ γῆ οὐ πραθήσεται εἰς βεβαίωσιν, *terra non vendatur ad confirmationem.* i. e. ut firmum sit ementi in æternum, exponente *Ainsworthio.*

Βέβηλος, profanus, impurus. חל Lev. X, 10. διαστεῖλαι ἀνὰ μέσον τῶν ἁγίων καὶ τῶν βεβήλων, *ut discernatis sacra & profana.* Vid. & 1 Reg. XXI, 4. Ezech. XXII, 26. XLIV, 23. חלל Ezech. XXI, 25. ממא impurus, *Sym.* Jos. XXII, 19. βεβήλη, *impura.* פגול abominatio, Ezech. IV, 14. *Hesychius:* Βέβηλον, τὸ μὴ ἱερὸν καὶ ἄθυτον. Βέβηλον, *profanum & impium.* Idem: Βέβηλος, ἀνίερος, ἀμύητος. Βέβηλος, *profanus, non initiatus.* Conf. *Suiceri* Thes. T, I. p. 678.

Βεβηλόω, profano, polluo, violo. החיל hiph a חול dolore afficio, Ps. IX, 26. חלל profanus, Lev. XXI, 7. γυναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην, *fœminam, quæ scortata & profanata,* i. e. *violata est.* Vid. & v. 14. & conf. Judith. IX, 2. Sir. XLII, 14. & *Fesselii* Adversa. Sacr. L. II. c. 18. p. 146. חלל pih. & semel in hiph. ab החל quod proprie denotat *incipio.* Lev. XVIII, 21. οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον, *non profanabis nomen sanctum.* Vid. & Lev. XIX, 8. XXII, 15. Lev. XIX, 29. οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγατέρα σου, ἐκπορνεῦσαι αὐτὴν, *non profanabis filiam tuam scortatione* Lev. XXI, 9. de filia sacerdotis, ἐὰν βεβηλωθῇ τῷ ἐκπορνεῦσαι, *si profanetur scortatione.* Num. XXV, 1. ἐβεβηλώθη ὁ λαὸς ἐκπορνεῦσαι εἰς τὰς θυγατέρας Μωάβ, & *contaminavit se populus scortatione cum filiabus Moab.* Psalm. LIV, 23. ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, *violarunt fœdus ejus.* Thren. II, 2. ἐβεβήλωσεν βασιλείαν καὶ ἄρχοντας αὐτῆς, *profanavit regnum & principem ejus.* *Olympiodorus* apud *Ghisserium* Cat. p. 72. exponit ἀκαθάρτους ἀπέδειξεν, *impuros reddidit* Mal II, 11. ἐβεβήλωσεν Ἰούδας τὰ ἅγια Κυρίου, *inquinavit Judas sancta Domini. Hesychius:* ἐβεβήλωσεν, ἐμίανεν, ἐμόλυνεν, ἀκάθαρτον ἐποίησεν. Ἐβεβήλωσεν, *polluit, inquinavit, impurum reddidit.* Idem: Βεβηλῶνται, μιαίνονται, ἁμαρτάνουσι. Βεβηλοῦνται, *polluuntur, peccant.*

Βεβήλωσις, profanatio. חלל infin. pih. Lev. XXI, 4.

Βιδίκ, ipsa vox Hebr. ברק instauratio, restauratio. 4 Reg. XII, 6. 12. In Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Βιδίκ (sic enim procul dubio legend. pro Βιδίκ, quod est in MS.) exponitur γαζοφυλακεῖον ναοῦ, *gazophylacium templi.* In Glossis autem in L. 4 Reg. τὸ βιδίκ (sic enim legend. pro βιδίχ, vel ut in Cod. *Barocc.* pariter vitiose scribitur, μιδίχ) redditur τὸ δίον, *necessarium.* Aliter vero *Theodoretus:* Βιδίκ καλεῖται τῶν ἐφθαρμένων ξύλων ἢ λίθων ἡ θεραπεία, ἡ δὲ τῶν Παραλειπομένων βίβλος ἀντὶ τοῦ ποιῆσαι τὸ βιδίκ, ἐπισκευάσαι τὸν

οἶκον

ἄλλον Κυρίῳ λέγει. Sic & in lib. nom. Ebraic. *Bedec, inſtauratio.* Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 275.

Βεελφεγὼρ, Hebr. בעל פעור Moabitarum & Midianitarum numen, Num. XXV, 3. 5. Etym. M. Βεελφεγὼρ, ἔστιν ὄνομα εἰδώλου. τὸ λεγόμενον Βάαλ, καὶ λέγεται παρὰ Ἑβραίοις, Βηλ. καὶ Φαγὼρ, ὄνομα τόπου καὶ διαλύσει τοῦ η εἰς δύο ει, καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς ε, γίνεται σύνθετον Βεελφεγὼρ, ἤγουν τὸ Βηλ ὁ ἐν Φεγώρ. Βεελφεγὼρ, *eſt nomen idoli, quod dicitur Baal; & vocatur apud Hebræos Bel. Et Phagor, nomen loci. Et diſſolutione τοῦ η in duo ει, & mutatione τοῦ ω in ε, fit compoſitum Beelphegor, vel Bel in Phegor.* Alias nominis hujus etymologias vide apud *Seldenum* de Diis Syr. Synt. I. c. 5. p. 158. ſq. & *Fehringium* in Bibl. Brem. Cl. V. p 388. ſq.

Βεζεκ, Hebr. בזק fulgur, Ezech. I, 14. ὡς εἶδος τοῦ βεζεκ, h. e. juxta Gloſſ. MSS. in Ezech. ὡς εἶδος ἀστραπῶν, *ut ſpecies fulgurum. Schol.* ad eund. loc. τὸ βεζεκ ἀστραπὴν σημαίνει, *vox βεζεκ fulgur ſignificat.* Inde & apud *Heſychium* Βεζεκ ἀστραπή τις, Ἰεζεκιήλ.

Βελιὰλ, Hebr. בליעל nequam, *Theod.* Jud. XIX, 22.

Βελοθήκη, pharetra, ſagittarum theca. יתר chorda, nervus, *Inc.* Pſ. X, 2. תרי *Incert.* Gen. XXVII, 3.

Βέλος, ſrgitta, telum, jaculum. חץ Deut. XXXII, 42. μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, *inebrabo ſagittas meas ſanguine.* 2 Reg. XXII, 15. καὶ ἀπέστειλε βέλη, καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς, *& mittebat fulmina, & diſperſit illos.* Vid. & Pſ. XVII, 16. CXLIII, 7. Eodem ſenſu in Epigrammata apud *Kaërtium* Proœm. p. 4.

Θρῄκα χρυσολύρην τὸν δ' Ὄρφεα Μοῦσαι ἔθαψαν,
Ὃν κτάνεν ὑψ' ὑψόθεν Ζεὺς ψολόεντι βέλει.

Thracen Orphea cum aurata lyra ibi Muſæ ſepeliverunt,
Quem occidit in alto regnans Jupiter ardenti fulmine.

Vid. & *Herodotum* Lib. IV. c. 79 & *Pollucem* Lib. IX. c. 5. ſegm. 41. ציץ חצץ Pſ. LXXVI, 17. נשק armatura, Job. XXXIX, 21. שבט virga, it. telum, 2 Reg. XVIII, 14. שלח miſſile, Joël II, 8. שלף extraho, ſtringo, Job. XX, 25. *Heſychius:* Βέλος, μάχαιρα, τραῦμα, ἀκίς. καὶ πᾶν τὸ βαλλόμενον, καὶ τὴν ἀλγηδόνα βέλος λέγει. Βέλος, *gladius, vulnus, acies. Et omne quod emittitur, & dolorem* βέλος *appellat.*

Βελόστασις, locus ad tela conſtitutus, ſtatio balliſtarum, machina, bellica, unde tela ex arcu mittuntur, acies דיק propugnaculum, Ezech. XVII, 17. XXI, 22. טבח imperator, dux, Jer. LI, 27. כר in plur. כרים Ezech. IV, 2.

סלה agger, aggeſta moles terræ, *Inc.* Ezech. XXVI, 6. Vid & 1 Macc. VI, 20. 51. ubi *Vulgatus* βιλοσάσις vertit *baliſtas*. Conf. *Lipſium* Poliorc. L. III Dial. 2. p. 121. ſq. & Auctores citatos *Dilherro* Diſpp. Acad. p. 170.

Βελτίων, βέλτιον, melior, melius. טוב bonus, Gen. XXIX, 19. Num. XIV, 3. יפה pulcher, Job. XLII, 14. ישר rectus, Jer. XXVI, 14.

Βέλτιόν ἐστι, melius eſt. יטב Jer. XXXVIII, 20. XL, 9.

Βέλτιον ποιέω, melius facio. היטיב hiph. Jer. XXVI, 13. XXXV, 15.

Βελτίων φάινομαι, melior appareo. נעם amœnus ſum, Prov. XXIV, 25.

Βέλτιστος, optimus. מיטב bonum, Gen. XLVII, 6. Exod. XXII, 5.

Βελφιγὼρ, vid. Βειλφιγώρ.

Βιρσικαθὰν, vox corrupta ex Hebr. בארנז in capſula, 1 Reg. VI, 8. ἐν θέματι quod בארנז jam exponit) additur *Al.* ibi pro ἐν θέματι βιρσικαθὰν habent ἐν θέματι βιρσιχθὰν, *al* ἐν θέματι βοιργαζάξ. In Cod. *Alex.* autem legitur ἐν θέματι Ἀργόζ. Conf. v. 11. 15. ubi pro ארנז apud LXX. legitur θεμαιργὰζ, vel juxta Cod. *Alex* θέμα Ἀργὸζ, vel juxta *al.* θέμα ἐργάζ. Unde Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Θέμα ἐργὰζ, λαρνάκιον. Θέμα ἐργὰζ, *capſula*. Conf. *Theodoretum* ad 1 Reg. l. c.

Βῆμα, gradus, paſſus, greſſus, veſtigium, it. ſuggeſtus. מגדל turris, Neh. VIII, 6. καὶ ἔστη Ἔσδρας ὁ γραμματεὺς ἐπὶ βήματος ξυλίνου, & *ſtabat Eſdras ſcriba in ſuggeſtu ligneo.* Conf. 3 Eſdr. IX, 42. Sir. XLV, 11. 2 Macc. XIII, 26. *Heſychius:* Βῆμα, πλείονα μὲν σημαίνει, κοινότερον δὲ ὅτως καὶ λογεῖον, ὅστερ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ δικαστηρίῳ. Βῆμα, *multa quidem ſignificat. Communius vero ſic dicitur etiam locus, ubi aliquis verba facit, ut pro concione, & in judicio.* כף מדרך calcatio plantæ, Deut. II, 5. פעמים plur. Eſ. XXVI, 6. פשע paſſus, greſſus, *Aqv. Sym.* 1 Reg. XX, 3. צער idem, *Aqv. Sym.* 2 Reg. VI, 13. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Βῆμα, βάδισμα. Βῆμα, *greſſus.*

Βηρύλλιον, beryllus, lapis pretioſus. שהם onyx, vel ſardonix, Exod. XXVIII, 20. XXXIX, 11. Conf. *Braunium* de Veſt. Sacerd. Hebr. L. II. c. 18. §. 193.

Βήρυλλος, idem. *Al.* Exod. XXVIII, 20.

Βιά,

Βία, vis, violentia, it. quod vi exigitur, exactio. אפס defectus, nihil, nullus, Eſ. LII, 4 גזל rapina, *Aqv.* Pſ. LXI, 11 יזע ſudor, Ezech. XLIV, 18. כבדת gravitas, Exod XIV, 25 מאון conflictatio, *Sym.* Eſ. IX, 4. עור ſeculum, Hab. III, 5 פחה dux, præfectus, Neh. V, 15. *τὰς βίας πρώτας, ἃς πρὸ ἐμοῦ ἐβάρυναν ἐπ' αὐτούς, exactiones priores, quibus ante me gravarunt illos.* Ibid. v. 18. *ἄρτον τῆς βίας οὐκ ἐζήτησα, panem exactionis non quæſivi.* לחם פחה panis præfecti, Neh. V, 14. *βίαν αὐτῶν οὐκ ἔφαγον, aliquid, quod vi ab illis exactum eſſet, non comedimus.* פרך aſperitas, Exod. I, 13. 14. ברב כוח in multitudine roboris, Eſ LXIII, 1. *ἐν βίᾳ μετὰ ἰσχύος, in potentia cum robore. Heſychius*: Βία, *δύναμις, ἰσχὺς, ἀνάγκη.* Βία, *potentia, robur, coactio.*

Βίᾳ *φέρομαι*, vi impellor. שאון נשאה tumultuatione tumultuor, Eſ. XVII, 13.

Βιάζω, *ομαι*, vim facio, violo, cogo, vi perſuaſionum detineo, adigo, irrumpo. גזל rapio, vi eripio, *Aqv.* Pſ. LXVIII, 5. *ἐβιασάμην, vi eripui.* החזיק prehendo, Deut. XXII, 25. *καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, & vim faciens concumbat cum illa.* הרס perrumpo, Exod XIX, 24. *μὴ βιάζεσθωσαν ἀναβῆναι πρὸς τὸν Θεὸν, non vi perrumpant* (ſc. ſe, tum) *ut aſcendant ad Deum.* התאפק hitph. me corroboro, firmiter contineo, *Sym.* 1 Reg. XIII, 12. *βιασθεὶς.* כבש ſubigo, Eſth. VII, 8. *ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα βιάζῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου, itane etiam vim afferet uxori in domo mea.* Sic *Diodorus Siculus* Lib. I. p. 71. de Ægyptiis: *Τῷ μὲν γὰρ βιασαμένῳ γυναῖκα ἐλευθέραν προσέταξαν ἀποκόπτεσθαι τὰ αἰδοῖα. Nam qui vim ingenuæ attuliſſet huic genitalia præcidi jubebant.* מאן confligo, *Sym.* Eſ. IX, 5. *πᾶσα βία ἐβιάσθη ἐν σεισμῷ omnis vis violata eſt in concuſſione.* Ita reddit *Druſius* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 395. עצר detineo, Jud. XIII, 15. *βιασώμεθά σε, te quæſo detineri a nobis patiaris.* Vid. & v. 16. פצר inſiſto, Gen. XXXIII, 12. *καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν, καὶ ἤλασε, & cogebat illum*, multis ſc. verbis & perſuaſionibus, vel vi quadam & pondere argumentorum, *ut acciperet.* Vid. & Jud. XIX, 7. פרץ idem, 4 Reg. V, 23. Sic *Euripides* Alceſt. v. 1116.

Ἀνάγκῃ βιάζῃ μ', ὦ φίλοισι, δρᾶν τάδε.

Cogis me, Rex, (verbis ſcil. & vi perſuaſionum) *non volentem hæc facere.*

Et *Ælianus* Var. III, 17. *ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι πρεσβεύοντας οὐ τοὺς βιασομένους ἡμᾶς δρᾶσαι, ὅσα φίλοισιν. Athenienſes legatos, non qui perſuaderent, ſed qui cogerent* (propter vim orationis atque eloquentiæ, exponente *Cl. Perizonio*) *nos facere,*

quæcunque illi volunt. *Pollux* etiam L. IV. c. 3. ſegm. 25. βιάσασθαι inter verba, quæ rhetorum dicendi vim exprimunt, refert, & cum σφοδρύνασθαι, ἰσχύσαι, δυνηθῆναι, πεῖσαι, conjungit. Vide & *Elsnerum* ad Act. XVI, 15. & *Schwarzium* Comm Crit. Gr. L. p. 250. ſq. & conf. Καταβιάζεσθαι & Παραβιάζεσθαι. Similiter ἀναγκάζειν apud Græcos, & *cogere* apud Latinos idem eſſe, quod *perſuadere*, & *permovere rationibus* Viri Doctiſſ oſtenderunt. Vide *Wolfium* ad Luc. XIV, 23. p. 681. תפש prehendo, Deut. XXII, 28. Sir. IV, 29. μὴ βιάζου ῥῦν ποταμοῦ, *ne violenter reprimas curſum fluminis*, i. e. *ne fruſtra age.* Sir. XXXI, 24. εἰ ἐβιάσθης ἐν ἰδιώμασιν, *ſi fueris ad cibos coactus.* 2 Macc. XIV, 41. τὴν αὐλαίαν θύραν βιαζομένων, *cum in portam atrii irrumperent.* Eodem ſenſu apud *Arrianum* & *Polybium* phraſis legitur. Vide quæ ex illis notat *Raphelius* ad Luc. XVI, 16. p. 222. ſq.

Βίαιος, violentus. אנוש ægerrimus, Job. XXXIV, 6. גבר־ציד potens venatione, *Incert.* Gen. X, 9. נפלים gigantes, *Sym.* Gen. VI. 4. βίαιοι, *violenti.* יד validus, Exod. XIV, 21. ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ, *noto violento.* חיל robur, Eſ. XI, 15. πνεύματι βιαίῳ, *vento violento.* צר arctus, Eſ. LIX, 19. ποταμὸς βίαιος, *fluvius violentus.* Conf. Sap. XIII, 2. XIX, 7. קדים oriens, *Sym.* Pſ. XLVII, 8. ἐν πνεύματι βιαίῳ.

Βιαίως, violenter. Vid. Κεφαυνόω βιαίως, & Ὕδωρ βιαίως φερόμενον.

Βιβάζομαι, admiſſario admoveor; de coitu quadrupedum dicitur. רבע Lev. XVIII, 23. XX, 16.

Βίβλινος, papyraceus. גמא juncus, Eſ. XVIII, 1.

Βιβλιογράφος, librorum ſcriptor. רץ curſor, tabellio, Eſth. III, 13. ubi tamen *al* pro βιβλιογράφων rectius βιβλιοφόρων.

Βιβλιοθήκη, bibliotheca, libraria. בית ספריא Chald. domus librorum, Eſdr. VI, 1. דברי ימים verba dierum, i. e. rerum geſtarum ſingulis diebus, Eſth. II, 22. Vid. & 2 Macc. II, 13.

Βιβλίον, liber, libellus, epiſtola. מרש commentarius, 2 Par. XIII. 22. מספר enumeratio, 1 Par XXVII, 24. ספרי legisperitus, Eſdr. VII, 10. ספר Deut. XXIV, 1. βιβλίον ἀποστασίου, *libellus repudii*, 2 Reg. XI, 14. ἔγραψε Δαβὶδ βιβλίον πρὸς Ἰωάβ, *ſcribebat David epiſtolam ad Joabum.* 4 Reg. XIX, 14. ἔλαβεν Ἐζεκίας τὰ βιβλία, *accepit Ezechias literas.* Vid. & 1 Macc. I, 46. *Heſychius*: Βιβλία, βυβλία. ἐπιστολαί. Βύβλια, *papyraceæ chartæ. Epiſtolæ. Suidas*: Βιβλίον, ἡ ἐπιστολή. Ita etiam apud *Herodotum*, cujus eam in rem loca in-

dicavit

dicavit *Cl. Georgius* in Vindic. N. T. ab Ebraism. p. 38. Conf. & *Valesium* ad *Ammian.* p. 114. Ps. CXXXVIII, 15. ἐπὶ τὸ βιβλίον σε πάντες γραφήσονται, *in librum tuum omnes scribentur.* *Theodoreto* ad h. l. βιβλίον Θεοῦ, *liber Dei*, exponitur ἡ γνῶσις αὐτοῦ, καὶ ἡ ἄληστος μνήμη, *scientia ejus, & memoria indelebilis.* Ita etiam ex *Theodoreto Suidas*, apud quem bene inde *Cl. Kusterus* pro ἄλνητος reponit ἄληστος. 1 Macc. XII, 9. τὰ βιβλία τὰ ἅγια, *biblia sancta, sacræ literæ.*

Βιβλιοφόρος, libellio, tabellarius. רץ curſor. Eſth. VIII, 10.

Βιβλιοφυλάκιον, repoſitorium librorum vel chartarum, bibliotheca, 3 Eſdr. VI, 21. 23.

Βίβλος, idem quod βιβλίον, liber, it. recenſio, catalogus. גבל nomen urbis, vel regionis in Phœnicia, Gebal, unde גבלי Giblæus, Ezech. XXVII, 9. ספר Gen. V, 1. αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων, hæc eſt *recenſio originis hominum.* Vid. & Gen. II, 4. & conf. Matth. I, 1. & ad h. l. *Cl. Georgii* Vindic. N. T. ab Ebraiſm. p. 37. ſq. Exod. XXXII, 31. ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου σου, *dele me ex libro tuo.* Pſ. LXVIII, 33. ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, *deleantur ex libro viventium.* Conf. Phil. IV, 3. Eſdr. VI, 18. κατὰ τὴν γραφὴν βίβλου Μωυσῆ, *juxta ſcripturam libri Moſis.* Conf. Marc. XII, 26. 2 Macc. VIII, 23. παραγινῶναι τὴν ἱερὰν βίβλον, *legere ſacrum librum, ſcripturam ſacram.*

Βιβρώσκω. Vid. Βρώσκω.

Βίκος, urna, urceus. בקבוק Jer. XIX, 1. 10. *Heſychius*: Βικος, σάμινος ὦτα ἔχων. Βίκος, *urna anſas habens.*

Βίος, vita, victus, facultates. דרך via, Prov. XXXI, 3. μὴ δῷς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον, καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροβαλίαν, *ne des mulieribus divitias tuas, & mentem tuam & facultates ad pœnitentiam.* *Aqv. Sym.* & *Theod.* pro βίον ibi habent χρήματα, *facultates.* הון ſubſtantia, *Sym.* Prov. VIII, 18. βίος. הון בית ſubſtantia domus, Cant. VIII, 7. ἐὰν δῷ ἀνὴρ πάντα τὸν βίον αὐτοῦ, *etiamſi det aliquis omnes facultates ſuas.* Conf. 2 Macc. XIV, 25. Marc. XII, 44. & ad h. l. Auctores laudatos *B. Wolfio* p. 514. Adde *Cl. Alberti* in Muſ. Brem. Vol. I. p. 110. ימים plur. ex יום dies, Job. VII, 6. X, 5. ימי חיים dies vitæ, Prov. XXXI, 12. πάντα τὸν βίον, pro κατὰ πάντα τὸν βίον, *per omnem vitam.* לחם *panis, cibus*, Prov. XXXI, 14. συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον, *colligit autem illa victum ſuum.* Sic *Heſiodus* Ἔργων v. 230 τοῖσι φέρει γαῖα πολὺν βίον, *illis fert terra multum victus*, h. e. frugum, unde homines vivunt, exponente *Perizonio* not. ad *Ælian.* Var. L. XIV. c. 33. Sic & ipſe *Ælianus* Var. L. I. c. 31. ἐνδεέστεροι τὸν βίον, *victu magis egeni.* Et L. III.

c. 29. βίον ἔχων τὸν ἐφήμερον, *victum unius tantum diei habens.* Vid. & Lib I. c. 34. נכסין Chald. plur. opes, Eſdr. VII, 25. εἰς ζημίαν τῦ βίυ, *ad mulctam.* צבא militia, Job XIV, 14. שנות plur. a שנה anni, Prov. V, 9 *Heſychius:* Βίος, ζωὴ, περιυσία. Βίος, *vita, facultates. Al.* Sir XIX, 8. μὴ ἐκδιηγῦ βίυς ἀλλοτρίυς, *ne commemores vitas alienas.*

Πολὺς βίος, multa vita, i. e. longævitas. ארך ימים longitudo dierum, Job. XII, 12.

Βίος τῦ χρόνυ, vita temporis. ימים dies, Job. X, 20.

Βιότευσις, victus. חנה caſtra, *Incert.* Eſ. XXIX, 1. Eſt a βιοτεύειν, quod *Heſychio* exponitur τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὸν βιόν, *quærere quæ ad vitam pertinent;* & diſtinguitur a βιῶν, τὸ ἐξάγειν τὸ ζῆν, *vitam producere.*

Βιοτεύω, vitam dego Prol. Sirac. ἐν νόμῳ βιοτεύειν, *ſecundum legem vivere.* Vox etiam eo ſenſu occurrit apud *Thucydidem. Heſychius:* Βιοτεύειν, τὸ ζῆν. Θυκυδίδης. Βιοτεύειν, *vivere. Thucydides.*

Βιότης, vitæ victus, alimentum, facultates. אולת ſtultitia, Prov. V, 23.

Βιόω, vivo. חיה Prov. VII, 3. Vid. & Sap. XII, 23. Sir. XL, 31.

Πολὺν χρόνον βιόω, multum temporis vivo. הרכה ימים multiplico dies, Job. XXIX, 18.

Βιώσις, vitæ inſtitutio, ipſa vivendi actio, vivendi ratio. ההלך hitph. ambulo, *Sym.* Pſ. XXXVIII, 6, Proleg. Sirac. διὰ τῆς ἐννόμυ βιώσεως, *per legalem vitam*, vel *vitam legi conſentaneam.*

Βλάβη, noxa, damnum. Sap. XI, 20. *Heſychius:* Βλάβη, λύμη, φθορά. Βλάβη, *noxa, corruptio.*

Βλάπτω, noceo, lædo, Tob. XII, 2. Sap. X, 8. XVIII, 2. 2 Macc. XII, 22.

Βλαστάνω, germino, produco. גמל maturo, Num. XVII, 8. ἐβλάστησε κάρυα, *producebat nuces. Heſychius:* Ἐβλάστησεν, ἐξέφυ. Ἐβλάστησεν, *producebat.* Conf. Jac. V, 18. הרשיא: רשא Kal & hiph. herbaſco, Gen. I, 11. βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτυ. *producat terra herbam graminis.* Vid. & Joël II, 22. הציץ hiph. a ציץ floreo, Eſ XXVII, 6. Conf. Sir. XXXIX, 16. פרה fructum edo, Eſ. XLV, 8. βλαστησάτω ἔλεος, *producat miſericordiam.* פרח floreo, Num. XVII, 8. הצמיח: צמח Kal & hiph. pullulo, produco, Jud. XVI, 23. 2 Reg. XXIII, 5. Eccleſ. II, 6.

Βλα-

Βλαστῆσαι ποιέω, progerminare facio. Jer. XXXIII, 15.

Βλάστημα, germen. דשא herba tenera, *Aqv.* Gen. I, 11. צמח *Sym.* Jer. XXIII, 5. *Al.* Zach. III, 8. VI, 12. ציץ flos, *Sym.* Jer. XLVIII, 9. Vid. & Sir. L, 14.

Βλάστις, idem. טרף præda, Gen. XLIX, 9 נצה flos, Gen. XL, 10. ענף ramus, Ezech. XVII, 8. 23. עופה fœm. ramosa, Ezech. XIX, 10. פרח Num. XVII, 8. 3 Reg. VII, 25. פרחח pubertas, Job. XXX, 12. צמח Jer. XXXIII, 15. Vid. & Sir. L, 9.

Βλασφημέω, blasphemo, convitior, maledico. נדף pih. 4 Reg. XIX, 6. 22. הכיח hiph. a יכח arguo, increpo, 4 Reg. XIX, 4. חרף probris afficio, *Theod.* Prov. XIV, 31. נאץ pro מתנאץ part. hithp. a נאץ contemptim irrito, Es. LII, 5. קלל pih. maledico, *Incert.* Lev. XXIV, 11. 12. Vid. & Drac. v. 10. 2 Macc. X, 34.

Βλασφημία, blasphemia, convitium. גדופים plur. convitia, *Rel.* Es. XLIII, 28. *Aqv. Sym.* Ezech. V, 15. נאצה irritatio contumeliosa, Ezech. XXXV, 12. שלה Chald. error. Dan. III, 30. Vid. 1 Macc. II, 6. 2 Macc. VIII, 4. X, 35. XV, 24.

Βλάσφημος, blasphemus, convitiator. מברך און benedicens idolo, i. e. idololatra, Es. LXVI, 3. Vid. & Sap. I, 6. 2 Macc. X, 36.

Βλέπω, video, respicio. דרך via, Ezech. XL, 24. πύλη βλέπουσα πρὸς νότον, *porta respiciens ad austrum, porta australis.* הכיט hiph. a נבט Gen. XIX, 17. μὴ βλέψῃς εἰς τὰ ὀπίσω, *ne respicias ad illa quæ a tergo sunt.* חזה 1 Par. XXIX, 29. Ezech. XIII, 6. נגד coram, e regione, Ezech. XL, 23. נשקף niph. Num. XXI, 20. פנה 2 Par. IV, 4. Ezech. VIII, 3. פנים facies, Ezech XL, 6. 21. פקח apertus scil. oculis, i. e. videns, Exod. IV, 11. XXIII, 8. ראה Gen. XLV, 12. & alibi. Sir XXV, 10. βλέπων ἐπὶ πτώσει ἐχθρῶν, *aspiciens ruinam inimicorum.*

Μὴ βλέπω, non video. נדח pyh. a נדח impellor, Es. VIII, 22.

Βλέφαρον, palpebra. עפעפים dual. Job. XVI, 16. Ps. X, 5. *Aqv.* Ps. X, 4.

Βλῆμα, velum. פרכת *Incert.* Exod. XXX, 6.

Βοάω, clamo, voco. הגה rugio, Es. XXXI, 4. הריע hiph. a ריע clango, Jos. VI, 10. 2 Par. XIII, 15. זעק Jud. VI, 34. X, 14. Es. XV, 5. ἡ καρδία τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ ἐν αὐτῇ, *cor Moabitidis clamat in illa.* Vid. & Os. VII, 14.

Hab.

Hab. II, 11. λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται, *lapis ex pariete clamabit.* זעקה clamor, Es. XV, 5. יצא exeo, 1 Reg. XI, 7. כנה pih. cognomino, Es. XLIV, 5. נהם fremo, Es. V, 30. נחק rado, Job. XXX, 7. נשא tollo, Gen. XXIX, 11. פצח fragorem edo, Es. XIV, 7. XLIV, 23. צהל jubilo, Es. LIV, 1. צוח vociferor. Es. XLII, 12. צנח desilio, Jos. XV, 18. צעק Exod. XIV, 15. τί βοᾷς πρός με; *quid clamas ad me?* Thren. II, 18. ἐβόησε καρδία αὐτῶν πρὸς Κύριον, *clamabat cor eorum ad Dominum.* Nempe gemitus cordis fidelium in auribus Domini sunt tanquam clamor. 1 Reg. VIII, 7. ἐβόησε Σαμουὴλ πρὸς Κύριον περὶ Ἰσραὴλ, *clamabat Samuel ad Dominum pro Israële.* 2 Reg. XX, 4. βόησον μοι τὸν ἄνδρα (sc. ἕκαστον) Ἰούδα τρεῖς ἡμέρας, pro μετὰ τρεῖς ἡμέρας, *voca mihi omnes viros Judæ in diem tertium.* Vid. & v. 5. 2 Par. XX, 9. βοησόμεθα πρὸς σὲ ἀπὸ τῆς θλίψεως, *clamabimus ad te præ afflictione*, vel *propter afflictionem.* צרח exclamo, Es. XLII, 13. קרא Deut. XV, 9. βοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον, *clamabit adversus te ad Dominum.* Es. XLIV, 5 καὶ οὗτος βοήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰακώβ, *& hic vocabitur nomine Jacob.* Pro קרא etiam vocem adhibet *Theod.* Jud. XVIII, 23. item *Aqv.* & *Sym.* Ps. XXI, 3. *Sym.* Ps. III, 5 XXIX, 8. שעג rugio. Job. XXXVII, 4. ὀπίσω αὐτοῦ βοήσεται φωνῇ, *post illum clamabit voce.* שוע pih. vociferor, Job. XXXV, 9. XXXVI, 13. שעה prospicio, 2 Reg XXII, 42.

Βοεργαζάξ. Vid. in v. Βερσεκαθάν.

Βοὴ, clamor. המון strepitus, 1 Reg. IV, 14. זעקה Es. XV, 8. צעקה 1 Reg. IV, 14. רצח occisio, Ezech. XXI, 22. שועה vociferatio, Exod. II, 24. תחנה supplicatio, 2 Par. XXXIII, 13.

Βοήθεια, auxilium, adjumentum, it. robur. אילות fortitudo, Ps. XXI, 20. הציל infin. hiph. eripere, Ps. LXIX, 1. מגן clypeus, Ps. VII, 11. מוסדה fundamentum, Es XXX, 32. מעז Jer. XVI, 18. מצד propugnaculum, 1 Par. XII, 16. סתר latebra, Ps. XC, 1. עז robur, Ps. LXI, 7. עזר part. auxiliator, Jer. XLVII, 4. עזר nom. Dan. XI, 34. βοήθήσονται βοήθειαν μικρὰν, *sublevabuntur auxilio parvo.* עזרה Jud. V, 23. 2 Par. XXVIII, 21. עזרת Ps. LIX, 12. CVII, 13. δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, *eripe nos ex afflictione.* עלץ infin. exultare, Prov. XXVIII, 12. צור acies, Ps. LXXXVIII, 42. ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφάιας, *abstulisti robur gladii.* צורה forma, Psalm. XLVIII, 15. רוח spiritus, Es XXXI, 3. רוח respiratio, Esth. IV, 13. תושיה essentia, Job VI, 13. תועדה testimonium, Es. VIII, 20. תשועה salus, Prov. XXIV, 6.

Βοηθέω, auxilior, adjuvo, succurro, opem fero. הנשיע hiph.

hiph a ישע ſalvo, Prov. XXVIII, 18. ὁ πορευόμενος δικαίως βοηθηθήσεται, *qui ambulat juſte, auxilium accepit.* השים hiph. à שום pono, Job. IV, 20. חוש feſtino, Pſ. LXIX, 6. יראpih. metum incutio, 2 Par. XXXII, 18. סעד ſuſtento, Eſdr. V, 2. Pſ. XL. 3. עבר prætereo; Eſ. LX, 15. ערך ordino, 1 Par. XII, 33. עז corroboro, Eccleſ. VII, 20. עור Gen. XLIX, 25. Dan. XI, 34. עזר auxilium, Eſ. XIII, 9. עזרה idem, Eſ. X, 3. עזרתה idem, Pſ. XLIII, 28. XCIII, 17. עמד על נפש ſto pro vita, i. e. defendo vitam, Eſth. VIII, 11. IX, 16. ערך ordino, 1 Par. XII, 36. עשה facio, Prov. IiI, 27. פשע prævaricor, Prov. XVIII, 19. שגב pih. in edito colloco, Prov. XVIII, 19.

Βοήθημα, auxilium, adjumentum. Sap. XVII, 12. 2 Macc. XV, 8.

Βοηθός, auxiliator, adjutor. לי mihi, nempe auxilio eſt, Pſ. CXVII, 6. Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, *Dominus mihi eſt* (pro meus) *auxiliator.* מחסה refugium, Pſ. LXI, 8. LXX, 8. מעוז robur, Pſ. LI, 6. Eſ. XXV, 4. משגב locus editus, Pſ. IX, 9. כתר latibulum, Pſ. CXVIII, 113. עז robur, Exod. XV, 2. Pſ. XXVII, 9. עזר verb. Eſ. XLI, 13. L, 7. עזר part. Job. XXIX, 12. Pſ. IX, 38. עזר nom. auxilium, Gen. II, 18. 20. Conf. Tob. VIII, 5. Sir. XXXVI, 24. עזרה idem, Jud. V, 23. עזרתה idem, Pſ. LXII, 7. צור rupes, Pſ. XVII, 2. XVIII, 15. צור מעזו rupes roboris, Eſ. XVII, 10.

Βόησις, c'amor. שעגה rugitus, *Theod. Quint. Ed.* Pſ. XXI, 1. τῆς βοήσεως.

Βόθρος, fovea, foſſa כור Ezech. XXVI, 20. XXXI, 14. גומץ Eccleſ. X, 8. פהות ſculptura, Zach. III, 9. צריח arx, 1 Reg. XIII, 6. שוחה Prov. XXII, 14. שחת Pſ. VII, 16. XCIII, 13. שיחה Pſ. LVI, 9. Sir. XXI, 11. βόθρος ᾅδου, *fovea ſepulchri. Heſychius:* βόθρος, ὄρυγμα γῆς. Βόθρος, *foſſa terræ.*

Βόθυνος, idem. גבים plur. 4 Reg. III, 16. גומץ *Theod.* Eccleſ. X, 8. מהמרות foveæ, *Sym.* Pſ. CXXXIX, 11. εἰς βοθύνους. מצולה profundum, Neh. IX, 11. מקנה excavatio, Eſ. LI, 1. פחת Eſ. XXIV, 18. Jer. XLVIII, 44. ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον, *incidet in foveam.* שחות *Quint. Ed.* Pſ. CXVIII, 86. שחר aurora, Eſ. XLVII, 11.

Βοθυνώτης, foſſor. גבים foſſæ, *Incert.* 4 Reg. XXV, 12. εἰς βοθυνώτας, *in foſſores*

Βοΐδιον, buculus, vitulus. עגלה Jer. L, 11.

Βόλβιτον, ſtercus, fimus. גלל Ezech. IV, 12. 15. Soph. I, 18. צפיעים plur. excrementa, Ezech. IV, 15. *δέδωκά σοι βόλβιτα βοῶν, dedi tibi excrementa boum.* *Heſychius:* Βόλβιτα, *ἀφόδευμα βοός.* Βόλβιτα, *excrementum bovis.* Sir. XXII, 2. *βολβίτῳ κοπρίων συμβλήθη ὀκυρὸς, excremento in fimo ſimilis eſt piger.*

Βολὴ, jactus. אפס terminus, Zach. IX, 10. *διὰ βολὰς γῆς,* ubi tamen *Al.* rectius habere videntur *διεκβολὰς γῆς,* pro *εἰς διεκβολὰς γῆς, ad fines terræ.* מטחוים part. plur. pih. ex טחה jaculantes, jaculatores, Gen. XXI, 16. *ὡσεὶ τόξου βολὴν, ad jactum arcus.* Similiter Luc. XXII, 41. *ὡσεὶ λίθου βολὴν, ad jactum lapidis.*

Βολὶς, jaculum, ſagitta. חץ Num. XXIV, 8. *ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξίσει ἐχθρὸν, ſagittis ſuis configet hoſtem.* Jer. IX, 8. *βολὶς τιτρώσκουσα ἡ γλῶσσα αὐτῶν, ut jaculum vulnerans lingua eorum.* Vid. & Jer. L, 9. *Heſychius:* Βολὶς, *βέλος. λόγχη, ἀκόντιον.* Βολὶς, *ſagitta. Lancea, jaculum.* Hab. III, 10. *εἰς φῶς αἱ βολίδες σου πορίσονται, in lucem ibunt, ſagittæ tuæ.* Gloſſ. MS. in Cantica Script. Βολίδες, *ἀκτῖνες.* Βολίδες, *radii.* Vid. & Ezech. V, 16. Zach. IX, 14. חצי dimidium, 1 Reg. XIV, 14. ירה infin. jaculando, Exod. XIX, 13. פרח flos, 2 Par. IV, 21. ubi *al. τὰ κρίνα* פתיחית plur. ſtricti gladii, Pſ. LIV, 24. *αὐτοί εἰσι βολίδες.* Ubi *Schol ἀκόντια, λογχάρια, jacula, lancea.* Eodem modo apud *Heſychium.* צנינים plur. aculei, Num. XXXIII, 55. *καὶ βολίδες ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν, & jacula in lateribus veſtris.* Gloſſ. in Octateuch. Βολίδες, *ἀκόντια ἢ λογχάρια.* Vid. & Joſ. XXIII, 13. שלח miſſile, Neh. IV, 17. שלטים plur. ſcuta, Cant. IV, 4. Sap. V, 21. *βολίδες ἀστραπῶν, ſagittæ fulgurum.* Conf. Βέλος ſupra. Gloſſ. MS. in Sap. Sal. Βολίδες, *ἀκόντια ἢ ἀκτῖνες.* Βολίδες, *jacula vel radii.*

Βόλος, jactus, gutta, ſtilla, it. gleba. אגל gutta, Job. XXXVIII, 28. *τίς δέ ἐστιν ὁ τετικὼς βόλους δρόσου; quis autem eſt, qui genuit ſtillas roris?* ערגה areola, Ezech. XVII, 7. *τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βόλῳ τῆς φυτείας αὐτῆς, ut irrigaret illam cum gleba plantationis ſuæ.* Vid. & v. 10.

Βομβέω, bombum edo, ſtrepitum edo, ſono, it. fremere, vel murmura facio. המה fremo, ſtrepo. Jer. XXXI, 37. *βόμβησει τὰ κύματα αὐτῆς Κύριος, fremere* vel *murmurare facit fluctus ejus Dominus.* Jer. XLVIII, 36. *ὥσπερ αὐλοὶ βομβήσουσι, tanquam tibiæ bombum edent.* Verbum *βομβεῖν* de tibiis optime dici, patet ex *Galeno* L. III. de Symptonatum cauſis, ubi flatus, in ventre inferiore naſci ſolitos, ita deſcribit: Βομβώδεις δέ εἰσιν ἕτεροι, τοῖς ἐξ ὑρυτάτων αὐλῶν ἐοικότες, ὁπόσους ἔχουσιν οἱ τύμβαυλοι καλούμενοι. *Porro ſunt alii bombo-*

ſi,

ſi, bombis latiſſimarum tibiarum non abſimiles, quales habere ſolent illi, qui τύμβαυλοι, ſiticines *nominantur, quæ ſonum efficiunt graviorem* Conf. *Spencerum* de Leg. Hebr. Rit. Lib. VI. c. 9. p. 1138. רעם idem, 1 Par. XVI, 32. βομβήσει ἡ θάλασσα, *murmurabit mare.*

Βόμβησις, examen apum, ſuſurrus, it. multitudo congregata. Baruch. II, 22.

Βοοζύγιον, jugum boum. Sir. XXVI, 8.

Βορὰ, eſca, cibus. אכל Job. IX, 26. טרף præda, Job. IV, 11. XXXVIII, 39. ציד Job. XXXVIII, 41. *Heſychius*: Βορὰ, θόινη, βρῶσις, σῖτος, τροφή. Βορὰ, *cibus, eſca, frumentum, victus.*

Βορώδης, inſecta, quæ fruges devorant & comedunt. גוב locuſta, *Aqv.* Amos. VII, 1.

Βορατῖναι, cupreſſinæ. ברותים *Aqv.* Cant. I, 17. qui vocem ex Hebræa ita formavit.

Βόρατον, cupreſſus. ברושים *Sym.* Pſ. CIII, 17. *Druſius* reponendum cenſet βοράθ.

Βόρβορος, cœnum, lutum. טיט Jer. XXXVIII, 6. *Heſychius*: Βόρβορος, ὀχετὸς δυσώδης. Βόρβορος, *cloaca malum odorem ſpirans.*

Βορίας & Βορίης, boreas, aquilo. צפון Job. XXVI, 7. צפן part. abſcondens, Prov. XXVII, 16. βορίας σκληρὸς ἄνεμος, ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται, *boreas, ventus ſævus, nomine autem dexter* vel *bonus* (vid. infra in Ἐπιδέξιος) *vocatur.* Inde apud *Heſychium*: Βορρᾶς, (ita in Codice quodam Prov. l. c. ſcriptum fuiſſe, ex hoc loco poſſumus colligere) ἄνεμος ψυχρὸς, καὶ παγώδης, καὶ σκληρὸς, τροπικῶς καλούμενος διάβολος, ὁ παρὰ τὸ ὁρᾶσθαι ἐπιδέξιος. Βορρᾶς, *ventus frigidus & glacialis, & ſævus, tropice ita vocatur diabolus, qui ab aſpectu bonus* vel *pulcher dicitur.* Apud eundem poſt v. Βορηὰ ita legitur: Βορρᾶς, ἄνεμος ψυχρὸς, παγώδης, καὶ σκληρὸς, ὃς τροπολογούμενος σκαιὸς καὶ ἀπόπεμπος (*Heinſius* in Ariſt. S. pro ſcribit ἀπόπομπος. Sed cum hæc vox, quod ſciam, non in uſu ſit, malim reponere ἀπόπτυκτος, de qua voce vide *Suicerum* Theſ. T. I. p. 467.) λέγεται, ὅς σημαίνει τὸν διάβολον, περὶ (*Heinſius* l. c. legit παρὰ) δὲ τῶν ἀσεβῶν ἐπιδέξιος. Βορρᾶς, *ventus frigidus, glacialis, & ſævus, per quem figurate ſiniſter, & rejiciendus innuitur; impiis vero eſt dexter* vel *bonus.* Fortaſſe autem ex his verbis in prioribus apud *Heſychium* pro παρὰ τὸ ὁρᾶσθαι reponendum: παρὰ τῶν ἀσεβῶν. Sir. XLIII, 24. ψυχρὸς ἄνεμος βορέης πνεύσει, *ventus frigidus, boreas, ſpirabit.*

Βορρᾶς, idem. צפון Job. XXXVII, 22. ἀπὸ βορρᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα, *ab aquilone nubes auri instar splendentes.* Jer. I, 14. ἀπὸ προσώπου βορρᾶ ἐκκαυθήσονται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, *a facie aquilonis exardescent mala super omnes, qui terram incolunt.* Conf. ad h. l. *Heinsii* Arist. S. p. 20. ubi putat, quod LXX. ibi *Aquilonis* nomine *diabolum* denotaverint, & vox Βορέας vel Βορρᾶς ipsa Hebræa sit, & celeritatem tam in cursu, quam in fuga notet. Ut sit quasi *boraach* aut *boreach.* Atque huc p. 21. refert Jobi locum c. XXVI. v. 13. ubi Dominus serpentem בריח *bariach* aut *boriach* condidisse dicitur, quem LXX. δράκοντα τὸν ἀποστάτην, serpentem qui defecit, id est, diabolum interpretatos esse, observat. Addo, quod & alii Veterum boream pro symbolo diaboli habuerint. Sic enim *Olympiodorus* ad verba Jer. I, 13. ἀπὸ προσώπου τοῦ βορρᾶ notat: Διὰ τὸ Βαβυλώνιον φησὶ βορειοτέρα γὰρ ἡ Βαβυλὼν ὡς πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ. πρὸς δὲ διανοίας, εἰς πρόσωπον τοῦ σκληροῦ βορέως (legend. videtur βορέως) ὁ διάβολος λαμβάνεται. *Propter Babylonium dicit. Aquilonaris enim est Babylon Hierosolymæ. Quod ad sensum autem attinet, facies asperi aquilonis pro diabolo accipitur.* Vide *Ghislerii* Caten. in Jer. p. 84. צפוני aquilonaris, Joël. II, 20.

Βοσκέω, pasco. רעה *Aqv.* Gen XXXVI, 24. βοσκεῖν. *Sym.* Es. XI, 7. βοσκήσονται.

Βόσκημα, pascuum, pastus, it. pecus, animal quod pascitur. ירמון 3 pers. plur. fut. a רום exaltabuntur. Es XLIX, 11. מראה Es. XXXII. 14. מרעית Jer. XXV, 36. משלח emissio, Es. VII, 25. צאן grex, oves, 2 Par. VII, 5. βοσκημάτων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας, *ovium centum & viginti millia. Hesychius:* Βοσκημάτων, θρεμμάτων. Βοσκημάτων, *pecorum.* שה pecus, *Aqv. Sym.* Lev. XXVII, 26. Vid. & 2 Macc. XII, 11.

Βόσκω, pasco, prospicio. בקו per amussim, Es. XXXIV, 17. ראה video, provideo, 3 Reg. XII, 16. νῦν βόσκει τὸν οἶκον σου Δαβίδ, *nunc prospice domui tuæ David.* רעה Gen. XXXVII, 15. ἀπάγγειλόν μοι πῦ βόσκουσιν, *indica mihi, ubi pascunt.* Gen. XLI, 2. ἐβόσκοντο ἐν τῇ ὄχθῃ, *pacebant in ripa.* Vid. & Job. I, 14. Es. XI, 7. XIV, 30.

Βόσκησις, pastio. רעות depastio, *Sym.* Eccles. I, 14.

Βόστρυχος, cincinnus, capillus intortus, plexus. מחלפות plur. *Al* Jud. XVI, 20. קוצות plur. capilli, Cant. V, 2. 12. βόστρυχοι, qui apud *Hesychium* exponuntur πλόκαμοι, *plexuræ capillorum.*

Βοτάνη, herba, gramen. דשא Gen. I, 11. 12. βοτάνην χόρτου,

χυ, *herbam graminis.* דשא herbilis, Jer. L, 11. ὡς βοΐδια ἐν βοτάνῃ, *tanquam vituli in gramine.* חציר gramen, 3 Reg. XVIII, 5. Job. VIII, 12. עשב Exod. IX, 23. 26. בקעות colocynthidæ, cucurbitæ ſylveſtres, *Aqv.* 4 Reg. IV, 39. βοτάνη ἀγρία, *herba agreſtis.*

Βοτρύδιον, racemulus, uvula. זלזלים plur. flagella in vitibus, Eſ. XVIII, 5.

Βότρυς, botrus, bacca, uva. אשכול Gen. XL, 10. Num. XIII, 24. Cant. I, 17.

Βύβαλος, bubalus, capreæ ſylveſtris genus. יחמור Deut. XIV, 5. *Heſychius*: Βύβαλος, δορκάδιον. Βύβαλος, *capreolum.* Plura de illo vide apud *Bochartum* Hier. P. I. L. II. c. 29. p. 284. & L. III. c. 22. p. 910.

Βύκεντρον, ſtimulus boum. ברבן Eccleſ. XII, 11. λόγοι σοφῶν, ὡς τὰ βύκεντρα. *verba ſapientum ſunt ſicut ſtimuli boum.* מחרשת vomer, *Theod.* 1 Reg. XIII, 20. *Incert.* ibid. v. 21. Conf. *Cl. Schoetgenii* Diſſ. de Stimul. Boum p. 13. 16. ſq.

Βυκόλιον, armentum boum. בחור electus, juvenis, 1 Reg. VIII, 16. בקר 1 Reg. XIV, 32. ποίμνια, καὶ βυκόλια. *greges ovium, & armenta boum.* Vid & 1 Reg. XV, 21. XXVII, 9. XXX, 20. חמרים aſini, *Theod.* Gen. XXXVI, 24. βυκόλια. מרבק ſaginarium, Amos. VI, 4. ערר Joël I, 18. βυκόλια βοῶν, *armenta boum.* שגר fœtus, Deut. VII, 13. τὰ βυκόλια τῶν βοῶν σου. Vid. & Deut. XXVIII, 4. 18. שגל idem, Exod. XIII, 12. *Heſychius*: Βυκόλια (ſic enim legend. pro βυκολίαι) ἀγέλη βοῶν. Βυκόλια, *armenta boum.*

Βυκόλος, bubulcus. בוקר *Aqv. Sym.* & *Quint Ed.* Amos. VII, 14.

Βυλευτήριον, conſilii locus, curia, conſilium ſenatus, 1 Macc. VIII, 15. 19. *Phavorinus* ex *Thoma Magiſtro*: Βυλευτήριον, ὁ βουλεῖον. ἔστι δὲ βουλευτήριον ὁ μόνον ὁ τόπος, ἐν ᾧ βουλεύονται, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ βουλευταί. Βουλευτήριον, non βουλεῖον, *dicendum. Eſt vero* βουλευτήριον *non ſolum locus conſilii, ſed & ipſi conſiliarii ita vocantur.*

Βουλευτὴς, conſiliarius, ſenator. יועץ part. Job. III, 14. XII, 17.

Βουλευτικὸς, conſiliarius, prudens. יועץ Prov. XXIV, 6. μετὰ καρδίας βουλευτικῆς, *cum corde prudenti. Sym.* Job. XII, 17. Eſ. IX, 6. *Heſychius*: Βουλευτικὸς, φρόνιμος. Βουλευτικὸς, *prudens.*

Βουλεύω, ομαι, conſulo, conſulto, mente agito, delibero, deçerno. פקד pih. quæro, peto, Eſth. III, 6. ἐβουλεύσατο

ἀφανίσαι πάντας τὰς Ἰουδαίους, *consultabat de perdendis omnibus Judæis.* Similiter Act. V, 33. ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς, *consultabant de iis interficiendis.* Conf. & Eſ. LI, 13. 1 Macc. V, 2. גמל retribuo, Eſ. III, 8. βεβούλευνται βουλὴν πονηρὰν κατ' ἑαυτῶν, *captarunt consilium malum contra seipsos.* התנגש hitph. appropinquo, Eſ. XLV, 20. βουλεύσασθε ἅμα, *una deliberate inter vos.* זמם cogito, Pſ. XXX, 17. חפץ voluntas, Eſ. XLVI, 10. πάντα ὅσα βεβούλευμαι ποιήσω, *quæcunque decrevi faciam.* חשב cogito, Gen. L, 20. ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρὰ, ὁ δὲ Θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ, *vos consultastis contra me ad mala, Deus autem consultavit de me ad bona.* יעץ : נועץ Kal & hiph. ac ſemel in hitph. 2 Reg. XVI, 23. βουλὴ Ἀχιτόφελ ἣν ἐβουλεύσατο, *consilium Ahitophel, quod dedit.* 2 Reg. XVII, 21. τάδε βεβούλευται κατ' ὑμῶν Ἀχιτόφελ, *tale consilium adversus vos dedit Ahitophel.* 4 Reg. VI, 8. ἐβουλεύσατο πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, *deliberavit cum servis suis.* 1 Par. XIII, 1. ἐβουλεύσατο Δαβὶδ μετὰ τῶν χιλιάρχων, *deliberabat David cum chiliarchis.* Neh. VI, 7. βουλευσώμεθα ἐπιτοαυτὸ, *una deliberemus* Pſ. LXXXII, 3. ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου, *consultarunt contra sanctos tuos.* Eſ. VII, 5. ἐβουλεύσαντο βουλὴν πονηρὰν, *consilium malum iniverunt.* כונן pih. a כון paro, Eſ. LI, 13. נמלך niph. consilium ineo, Neh. V, 7. עוץ Eſ. VIII, 10. עצה consilium, Eſ. XVI, 3. XXVIII, 29. XLVI, 11.

Vid. alibi Βαθεῖαν βουλὴν βουλεύομαι.

Βουλὴ, consilium, cœtus, concilium. ברק ruptura, Eſ. XXVII, 9. דעת ſcientia, Prov. IX, 10. Eſ. XLIV, 25. יועץ conſiliarius, Prov. XI, 14. Mich. IV, 9. בלי כלין avarus inſtrumenta ejus, i. e. inſtrumenta avari, Eſ. XXXII, 7. מועד cœtus, conventus, Num. XVI, 2. σύγκλητοι βουλῆς, *senatores.* מועצות conſultationes, Prov. XXII, 20. Mich. VI, 16. מומה ſcelus, Pſ. XX, 12. מחשבה cogitatio, Job. V, 12. Eſ. LV, 7. 8. מלך rex, it. consilium, Eccl. II, 12. Dan. IV, 24. נדיבה munificentia, Eſ. XXXII, 8. סוד arcanum consilium, Pſ. LXXXVIII, 8. ἐν βουλῇ ἁγίων, *in concilio sanctorum.* Pſ. CX, 1. ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, *in concilio & cœtu rectorum.* ערה congregatio, Pſ. I, 5. ἐν βουλῇ δικαίων, *in concilio justorum. Hesychius:* Ἐν βουλῇ, ἐν φροντίδι, ἐν συναγωγῇ, ἐν ὁδῷ. Ἐν βουλῇ, *in consilio, in conventu, in via.* Conf. 1 Macc. XIV, 22. ubi verba: ἐν ταῖς βουλαῖς τοῦ δήμου, Vulgatus vertit: *in conciliis populi.* עוץ conſilium ineo, Jud. XIX, 30. עמא Chald. Dan. II, 14. עלילה actio, opus, Pſ. LXV, 4. עצה Deut. XXXII, 28. Jud. XX, 7. & alibi ſæpius. עצמה robur, Eſ. XLI, 21. ערמה aſtutia, Prov. VIII, 12. מוסר inſtitutio, *Sym.* Prov. XIX, 20. βουλῆς. תכלית conſumtio, Eſ. X, 25. תושיה eſſentia, Prov. III, 21.

Sir.

Sir. XXXII, 19. ἀνὴρ βουλῆς, *vir consilii, vir sapiens, prudens.* Vid. & 1 Macc. II, 65. *Hesychius*: Βουλὴ, γνώμη, θέλημα, ἢ τόπος, ἄνδρες, πρᾶγμα βουλῆς Βουλὴ, *sententia, voluntas, vel locus, viri, opus consilii.* Vide & quæ notavi in Προαίρεσις ex *Suida.*

Οὐ μετὰ βουλῆς, non cum consilio, inconsulte. אין מעצר לרוח non imperium in spiritum, Prov. XXV, 29.

Vid. alibi Βαθεῖαν βουλὴν βουλεύομαι. Βαθεῖαν βουλὴν τοιέω.

Βούλημα, voluntas, consilium. חפץ *Aqv.* Ps. I, 2. Vid. & 2 Macc. XV, 5.

Βούλομαι, volo, delector. אבה Gen. XXIV, 5. אמר dico, 1 Reg. XXIV, 11. XXVIII, 23. חפץ verb. desidero, 2 Reg. XXIV, 3. ἱνατί βούλεται ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ; *quare hac re delectatur?* Vid. & Ps. XXXIX, 11. Es I, 11 XLII, 21. חפץ verbale, desiderans. Ps. LXIX. 3. οἱ βουλόμενοί μοι κακὰ, *qui mala mihi volunt.* חפץ desiderium, 1 Reg. XVIII, 24. οὐ βούλεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι, *non delectatur rex dono.* יעץ consulo, 2 Par. XXV, 16. מוצק firmum, firmitas, Job. XXXVII, 10 נעצב niph. dolore afficio, 1 Reg. XX, 3. עצה consilium, Esdr. X, 3. צבא Chald. Dan. V, 21. תחבולות plur. prudentia consilia, Job. XXXVII, 12.

Βουλόμενος βούλομαι, volens volo. חזין verb. 1 Reg. II, 27.

Ἑκουσίως βούλομαι, sponte volo. לב נשא cor attollit, i. e. incitat, impellit, Exod. XXXVI, 2.

Βούλομαι ἔχειν, volo habere. משוש gaudium, Es. VIII, 6.

Μὴ βούλομαι, nolo. מאן pih. renuo, Exod. VIII, 2. Jer. XXV, 28. מאן verbale, renuens, Exod. IX, 2. Jer. XIII, 10. מאס sperno, Es. VIII, 6.

Οὐ βούλομαι, idem חדל desisto, Ps. XXXV, 3. מאן pih. Exod. IV, 23. Prov. XXI, 7.

Βουνίζω, accumulo, aggrego, coacervo. צבט porrigo, Ruth. II, 14. צבת manipulus, Ruth. II, 16.

Βουνὸς, collis. במה excelsum, 1 Reg. X, 13. Ps. LXXVII, 64. גבעה Exod. XVII, 9. 10. Jer. L, 6 Ezech. VI, 3. גיא vallis, 4 Reg. II, 16 גל cumulus, Gen. XXXI, 46. 48. הר mons, *Al.* Mich. VI, 2. יער sylva, Es. XLIV, 23. פחת fovea, 2 Reg. XVII, 9. צפרים plur. acervi, 4 Reg. X, 8.

Vide alibi βουνὸς Μαρτύρων. βουνὸς τῆς Μαρτυρίας. βουνὸς Μάρτυς.

Βῦς, bos, vacca. אלוף ductor, Ps. CXLIII, 16. אלפים plur. ex אלף millia, it. boves, Deut. VII, 13. Ps. VIII, 7.

Aqv. Pſa'm. CXXVI, 2. βραδύνοντες Vid. & Sir. XXXV, 9.

Βρέθυ, ſabina cupreſſus, herba cupreſſo ſimilis. ברוש cupreſſus, *Al.* Eſ. XLI, 19 βρέθυ θιδαάρ. Sic enim pro βραυδαάρ, vel βραθυδαάρ, ut ex MS. *Laud.* legendum cenſet Doctiſſ. *Grabius* de Vit. LXX. Int. p. 21. reponendum puto. Nam ut ברוש per βρέθυ, ita תרזה quod in textu Hebr. ſequitur, per θιδαάρ expreſſum videtur. *Sym.* Eſ. LV, 13. *Theod.* Eſ. LX, 13. *Plinius* L. XXIV. c. 11. *Herba ſabina*, brathy *appellata a Græcis duorum generum eſt, altera tamarici ſimilis, altera cupreſſo. Quare quidam Creticam cupreſſum dixerunt.* Veteri Poëtæ apud *B. Fabricium* Bibl. Græc. L. III. c. 26. p. 646 dicitur βρέθυ κυπάρισσος. Idemque Poëta herbam illam etiam χαμαικυπάρισσον appellari teſtatur. *Plinius* L. XII. c. 7. etiam appellat *brutam*, & *cupreſſo fuſæ ſimilem* eſſe docet. Plura ejus tam apud Græcos, quam alias gentes nomina vide apud *Rentorfium* in not. ad Poëtam laudatum p. 649. Apud *Heſychium* βρεθὺ exponitur πόα τις θεοῖς θυομένη, herba quædam, quæ diis ſacrificatur.

Βρασμὸς, æſtus. זוּעָה *Aqv.* Eſ. XXVIII, 19.

Βραχέως, breviter, pauliſper. 2 Macc. V, 17. VII, 33. XIII, 11.

Βραχιάλιον, bracchiale, armilla. אֶצְעָדָה *Aqv.* 2 Reg. I, 10. *Theod.* Eſ. III, 20. שלטים plur. ſcuta, umbones, *Aqv.* 2 Reg. VIII, 7. Dicitur etiam βραχιόλιον. Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 253. & quæ notavi in v. χλιδών.

Βραχίων, brachium. אזרוע Job. XXXI, 22. Jer. XXXII, 21. בר vectis, *Sym.* Eſ. XVI, 6. βραχίονες αὐτῶν. זרע Chald. Dan. II, 32. זקן barba, Eſ. XV, 2. זרוע Exod. VI, 6. λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ. *liberabo vos elato brachio.* Vid. & Deut. V, 15. 4 Reg. XVII, 36. Pſalm. CXXXV, 12. *Suidas*: Βραχίων. τροπικῶς ἡ δυναμις. ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ ἐργάζιθαι πιφύκασιν οἱ ἄνθρωποι. Δαβὶδ. ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται. Βραχίων, *per tropum potentia, ſiquidem per brachium operari ſolent homines. David*: (Pſalm. XXXVI, 18.) „ *quia brachia peccatorum confringentur*". Hæc ex *Theodoreto* ad Pſ. l. c. deſumta eſſe, obſervat *Pearſonus.* Dan. XI, 31. βραχίονες καὶ σπέρματα ἐξ αὐτοῦ ἀναστήσονται, *brachia & ſemina ex illo ſurgent.* Voces καὶ σπέρματα in margine primum ex alio Interprete, qui Hebr. זרעים ea ratione punctatum legit, qua *ſemina* denotat, adſcripta, &, quaſi omiſſa eſſent, ab indocto librario in textum recepta videntur. Favet conjecturæ, quod *Al.* tantum habeant καὶ βραχίονες, *Al.* καὶ σπέρματα, & in Gloſſ. MSS. in Dan. ita legatur: Βραχίονες ἐξ αὐτοῦ στήσονται, σπέρματα ἐξ αὐτοῦ στή-

σιται. Auctorem enim hujus Gloſſæ in Cod. quodam legiſſe βραχίονες ἐξ αυτῦ ϛήσιται, & in margine ejus σπέρματα ἐξ αὐτῦ ϛήσιται, veriſimile. Male autem poſterioia verba, quæ ex alio Interprete margini adſcripta, pro gloſſemate priorum τῶν ὁ habuit. יד manus, Exod. VI, 1. Eſ. XXVI, 11. נפש anima, Jer. LI, 14. שוק armus, crus, Exod. XXIX, 22. 27. Lev. VII, 22. 23.

Βραχὺς, brevis, parvus, exiguus. מספר numerus, *Incert.* Gen. XXXIV, 30. ἐν βραχεῖ ſc. ἀριθμῷ, *in exiguo numero.* מעט parum, Deut. XXVI, 5. XXVIII, 62. ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ, *numero parvo.* 1 Reg. XIV, 44. βραχὺ μέλι, *paululum mellis.* 2 Reg. XIX, 36. ὡς βραχὺ (ſc. διάϛημα conf. *L. Bos* Ellipſ. p. 48.) διαβήσεται ὁ δοῦλός ϲου τὸν Ἰορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως, *paululum tranſiet ſervus tuus Jordanem cum rege.* *Heſychius*: Βραχὺ, ἀντὶ τοῦ ὀλίγον, μικρόν. Βραχὺ, *pro nihil, exiguum, parvum.* מתים plur. homines, Pſ. CIV, 12. ἀριθμῷ βραχείᾳ, *numero pauci.* *Heſychius*: Βραχεῖς, ὀλίγοι. Βραχεῖς, *pauci.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Βραχὺς, μικρὸς, ὀλίγος. Βραχὺς, *parvus, paucus.* קטן parvus, Exod. XVIII, 22. τὰ δὲ βραχέα τῶν κριμάτων κριμῶσιν, *cauſas autem leviores judicabunt.* Sap. XVI, 27. ὑπὸ βραχείας ἀκτῖνος ἡλίου, *a levi radio ſolis.*

Βραχὺς ταῖς ἡμέραις, brevis diebus. צעיר parvus, *Aqv.* Job. XXX, 1. βραχείᾳ ταῖς ἡμέραις, *breves diebus*, h. e. juniores.

Κατὰ βραχύ ſc. διάϛημα vel μόριον τοῦ χρόνου, paululum, pauliſper, Sap. XII, 10.

Παρὰ βραχὺ ſc. διάϛημα, & junctim παραβραχὺ, propemodum paululum. כמעט Pſ. XCIII, 17. CXVIII, 87.

Βραχύ τι ſc. μέρος, vel pro κατὰ βραχύ τι διάϛημα, vel μόριον τοῦ χρόνου, (conf. *L. Bos* Ellipſ. p. 48.) paululum, pauliſper. בצע fruſtulum, ſegmentum, Eſ. LVII, 17. δι' ἁμαρτίαν βραχύ τι (pro κατὰ βραχύ τι μόριον τοῦ χρόνου) ἐλύπησα αὐτὸν, *propter peccatum pauliſper dolore affeci eum.* כמעט 1 Reg. XIV, 29. ἐγευσάμην βραχύ τι (ſc. μέρος) τοῦ μέλιτος, *guſtavi paululum mellis.* Conf. Joh. VI, 7. 2 Reg. XVI, 1. Δαυὶδ παρῆλθε βραχύ τι (pro κατὰ βραχύ τι διάϛημα) ἀπὸ τῆς Ῥώς, *David tranſiit paululum a Ros.* Pſalm. VIII, 6. ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι (pro κατὰ βραχύ τι μόριον τοῦ χρόνου) παρ' ἀγγέλους, *diminuiſti illum pauliſper infra angelos.* Conf. Hebr. II, 7. Act. V, 34.

Βραχύτατος, ſuperlat. breviſſimus. כמעט ſicut parum, *Al.* Prov. V, 14. ἐν βραχυτάτῳ ſc. χρόνῳ, *in breviſſimo tempore.*

Βραχυτελὴς, brevem finem habens, brevis. Sap. XV, 9. βραχυτελῆ βίον ἔχει, *brevem vitam habet.* *Heſychius*: Βραχυτελὴς, μικρόν. Βραχύτιλὶς, *parvum.*

Βρί-

Βρέφος, infans. עלל *Aqv.* Pſ. VIII, 3. *βριφῶν.* Vid. & Sir. XIX, 10. 1 Macc. I, 64. 2 Macc. VI, 10.

Βρέχω, pluo, rigo, irrigo הוריד hiph. a ירד deſcendere facio, Joël. II, 23. *βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον, dabit vobis pluviam maturam & ſerotinam.* המטיר hiph. Gen II, 5. *οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, non enim pluviam miſerat Deus ſuper terram.* Gen. XIX, 24. *Κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ Σοδομα καὶ Γόμορρα Θεῖον καὶ πῦρ, Dominus pluit ſuper Sodomam & Gomam ſulphur & ignem.* Vid. & Exod. IX, 24. Pſ. LXXVII, 31. Ezech. XXXVIII, 22. Eſ. V, 6. *ἐντελοῦμαι τοῦ μὴ βρέξαι εἰς αὐτὸν ὑετὸν, præcipiam* (ſc. nubibus) *ne emittant ſuper illam* (ſc. vineam) *pluviam.* Amos. IV, 7. *βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω, μερὶς μία βρεχήσεται, καὶ μερὶς ἐφ' ἣν οὐ βρέξω, ξηρανθήσεται. Pluviam mittam ſuper unam urbem, ſuper alteram vero urbem non mittam, pars una illa rigebitur, & altera, ſuper quam pluviam non mittam, exareſcet.* המסה hiph. liquefacio, Pſ. VI, 6. *ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω, lacrymis meis ſtratum meum irrigabo.* Eodem ſenſu Luc. VII, 44. טהר pyh. purificor, Ezech. XXII, 24. *σὺ εἶ γῆ ἡ μὴ βρεχομένη, tu es terra, quæ pluvia non perfunditur.* נמס niph. a מסס liqueſio, Eſ. XXXIV, 3. *βραχήσεται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν, montes a ſanguine eorum tanquam pluvia perfundentur.*

Βρίθω, ſum gravis, degravo, onero, deprimo. Sap. IX, 15. Gloſſ. MS. in Sap. Βρίθει, *βαρεῖ.* Βρίθει, *gravat.* Heſychius: Βρίθεται, *βαρύνεται καρπῷ.* Βρίθεται, *gravatur fructu.* Idem: Βριθοντα, *βαροῦντα.* Βρίθοντα, *gravantem.*

Βρόμος, crepitus, it. fœtor. רוי languor, Job. VI, 7: *βρόμον γὰρ ὁρῶ τὰ σῖτά μου ὥσπερ ὀσμὴν λέοντος, tanquam fœtorem enim conſidero eſcas meas, quaſi odorem leonis.* Ad quæ verba ita notat *Cl. Alb. Schultens* Animadv. Philol. in Job. p. 14. *Videntur legiſſe* חמה כרוי לחמי *quæ Chaldaica ſunt, & ſenſum, quem* LXX. *dedere, referentia* Ὥσπερ ὀσμὴν λέοντος, *aliquis margini adjecriſſerat. qui leoni fœtidiſſimum eſſe halitum, & inde ἐρίβρομον a Poëtis dici legerat. Inde in textum irrepſit.* Non allegavit tamen Vir Doctiſſimus magnum *Bochartum* Hier. P. I. L. III. c. 2. p. 744. 745. unde ſua hic depromſit. זמה cogitatio, *Al.* Job. XVII, 11. *αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον ἐν βρόμῳ, dies mei præterierunt inſtrepitu.* צחנה putor, *Al.* Joël II, 20. *ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ, aſcendet putredo ejus & aſcendet fœtor ejus.* Sap. XI, 19. *βρόμους λιχμωμένους καπνοῦ, fœtorem ſparſum a fumo. Heſychius:* Βρόμος. *ἰδίωμα ἤχου, ἦχος καὶ ὁ τόπος εἰς ὃν ἔλαφοι οὐροῦσι, καὶ ἀφοδεύσι, καὶ σπέρμα λεπτῆς ῥιζῆς, καὶ ὀσμὴ, καὶ χόρτος.* Βρόμος, *proprietas ſoni. Sonus, & locus, in quem cervi mejunt, & alvum exonerant, & ſemen tenuis*

hordei, & *fœtor*, & *gramen*. Conf. *Bocharti* Hier. P. II, L. IV. c. 4. p. 481.

Βρομώδης, graveolens, fœtidus. בני שחץ filii feræ, i. e. feræ juniores, *Sym.* Job. XLI, 26.

Βροντάω, tono. רעם : הרעים Kal & hiph. 1 Reg. II, 12. Job. XXXVII, 4. Pſ. XVII, 15. XXVIII, 3.

Βροντή, tonitru. הר mons, Amos. IV, 13. חזין קולות fulgetrum tonitruum, *Sym.* Job. XXXVIII, 25. ψόφον βροντῆς. קול *Incert.* Exod. IX, 23. *Aqv. Sym. Theod.* Ezech. X, 14. רעם Job. XXVI, 14. Pſalm. LXXVI, 17. Vid. & Sir. XLIII, 15.

Βροτὸς, mortalis homo. ארם Job. XIV, 1. 10. XXXIV, 15. אנוש Job. IX, 2. XV, 14. XXXII, 8. בשר caro, Job. X, 4. *Heſychius*: Βροτὸς, φθαρτὸς, ἢ γηγενὴς ἄνθρωπος. Βρο-τὸς, *corruptibilis vel ex terra natus homo.*

Βρῦχος, bruchus, locuſtæ ſpecies. ארבה locuſta, Lev. XI, 22. 3 Reg. VIII, 37. חסיל 2 Par. VI, 28. ילק Pſ. CIV, 33. Joël I, 4. ילק & ארבה junctim, Nah. III, 15. לקש fœnum cordum, Amos. VII, 1. Conf. *Bochartum* Hier. P. II. L. IV, c. 2. p. 447. ſq. *Fullerum* Miſc. Sacr. L. V. c. 9. p. 929. *Outhovium* de Judic. Jeh. Zeb. p. 158. ſq.

Βροχὴ, pluvia vehemens, imber. גשם Pſ. LXVII, 10. Pſ. CIV, 31. *Sym.* Prov. XXV, 24.

Βροχθίζω, poto. הגמיא hiph. ſorbendum do, *Aqv.* Gen. XXIV, 17. βρόχθισόν με, *fac me ſorbere.*

Βρόχος, reſtis, laqueus. חלק blandities, Prov. VII, 21. βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν Hic forte pro βρόχοις τε τοῖς legendum βροχαῖς τε ταῖς, & verba adeo ita reddenda ſunt: *Et imbribus, qui a labiis ipſius deſcendebant, ejecit* vel *perdidit illum.* Nam βρόχοι, *laquei*, cum Hebr. חלק non facile conciliari poſſunt. Βροχαὶ autem *imbres*, vel pluvia copioſa alias etiam emblema ſuavis & copioſi ſermonis eſſe ſolet. Vide Deut. XXXII, 2. Sir. I, 16. & conf. *Lampium* in Pſalm. XLV. p. 141. ſq. יד manus, Prov. VI, 5. מוקש Prov. XXII, 25. ענות *Sym.* Eſ. V, 18. *Aqv.* Pſ. CXXVIII, 4. שיחה foſſa, fovea, *Aqv.* Pſ. CXVIII. 85. βρόχους. *Heſychius*: Βρόχος, ἀγκύλη. Δημόκριτος, ἀγχόνη, δεσμός Βρόχος, *amentum*, *Democritus*, *reſtis*, *vinculum.*

Βροχωτὸς, laqueatus. עבת contortum, tortile. חשב artifex, *Aqv. Sym.* Exod. XXVIII, 15. βροχωτὸν (ἔργον) *opus laqueatum.* עבת contortum, tortile, *Sym.* Exod. XXVIII, 22. βροχωτόν.

Βρυγ-

Βρυγμὸς, fremitus, rugitus. נהם rugitus, Prov. XIX, 12. *βασιλέως ἀπειλὴ ὁμοία βρυγμῷ λέοντος, comminatio regis ſimilis eſt rugitui leonis. Al.* Prov. XX, 2. *ὁ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως ἀπὸ βρυγμοῦ λέοντος, non differt comminatio regis a rugitu leonis.* נהמה idem, *Aqv.* Pſ. XXXVII, 8. *βρυγμῶ.* Vid. & Sir. LI, 4. & conf. ad h. l. *Bocharti* Hier. P. I. L. II. c. 2. p. 729.

Βρύος, fœtor. צחנה putor, Joël II, 20.

Βρυχάομαι, rugio, fremo. שאג *Aqv.* Pſ. XXXVII, 8. *ἐβρυχώμην. Heſychius*: Βρυχήσασθαι, ὡς λέων. Βρυχήσασθαι, *rugire ut leo.*

Βρύχημα, rugitus, fremitus. שאנה *Aqv.* Pſ. XXXI, 3. *ἐν βρυχήματι.* Id. Pſ. XXI, 1. *τῶ βρυχήματος. Al.* Job. III, 24. *βρυχήματα.*

Βρύχω, frendeo, ſtrideo. חרק Job. XVI, 9. *ἔβρυξεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας, ſtridebant in me dentibus.* Vid. & Pſ. XXXIV, 19. XXXVI, 12. CXI, 9. Thren. II, 16. & conf Act. VII, 54. ubi eadem phraſis occurrit, & quæ ex profanis notat *Lampius* Diſſ. Philol. Theol. Vol. II. p. 26.

Βρῶμα, cibus, eſca, it. tinea. אכול infin. Job. XX, 21. אכל Gen. XLI, 35. Joël I, 16. Mal. I, 12. אכלה Lev. XXV, 6. Ezech. XXIX, 5. בליל pabulum, Job. VI, 5. ברות Pſalm. LXVIII, 26. בריה 2 Reg. XIII, 7. 10. הברה hiph. edere facio, edendum do, *Al.* 2 Reg. XIII, 5. *ποιήσει βρῶμα.* טרף præda, it. eſca, Prov. XXXI, 15. מאכל Gen. VI, 21. 3 Reg. X, 4. Prov. VI, 8. מורה doctor, Joël II, 23. מטעמות plur. cupediæ, Prov. XXIII, 6. מכשלה offendiculum, Eſ. III, 5. Ep. Ier. v. 9. de gentium diis: *οἵτοι δὲ ὁ διασώζονται ἀπὸ ἰοῦ καὶ βρωμάτων, hi autem non libentur ab erugine & tineis.* Vide *Bochartum* Hier. P. II. L. IV. c. 27. p. 615.

Βρώσιμος, eſculentus. מאכל Lev. XIX, 23. Neh. IX, 25.

Βρῶσις, cibus, eſca, abſumtio, corruptio, it. tinea. אכילה 3 Reg. XIX, 8. אכל part edens, eſor, Eſ. LV, 10 Mal. III, 11. Poſteriori loco ita: *διαστελῶ ὑμῖν εἰς βρῶσιν, præcipiam vobis*, i. e. in gratiam veſtram, *abſumtioni* vel *corruptioni.* אכל infin. Kal & ſemel niph. האכל Lev. XIX, 7. Job. XXXIV, 3. Jer. XV, 3. אכל cibus, Gen. XLVII, 24. Thren. I, 12. אכלה Gen. I, 29. 30. ברות Thren. IV, 10. לחום part. pah. exeſus, Deut. XXXII, 24. מאכל Jud. XIV, 14. Pſ. XLIII, 13. מכלה caula, Hab. III, 16 פה os, Gen. XXV, 28. עש tinea, *Aqv.* Eſ. L, 9. Conf. Matth. VI, 19. & ad h. l. *Wolfium* p. 137.

Βρώσκω, βιβρώσκω, edo, comedo, in fruſta comminuo. אכל Joſ. V, 12. 1 Reg. XXX, 12. Ezech. IV, 14. XVIII, 15. רקק comminuo, Eſ. XXVIII, 27. נקב execror, Job. V, 3. נקרים plur. micæ, Joſ. IX, 12. γεγόνασι βιβρωμένοι, *panes in fruſta comminuti ſunt.* Vid. & v. 5. Drac. v. 15. ἐὰν μὴ ἕυρῃς πάντα βιβρωμένα, *niſi inveneris omnia comeſta.*

Βρωτὸν, alimentum, cibus, eſca. אכל *Al.* Gen. XIV, 11. πάντα βρωτὰ, *omnes cibos, omnia alimenta.* אכלה *Incert.* Lev. XXV, 6. חיה vita, Job. XXXIII, 20. πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου οὐ μὴ δύνηται προσδέξασθαι, *omne autem edulium frumenti non poſſit accipere. Heſychius*: Βρωτὸν, βρώσιμον. Βρωτὸν, eſculentum, vel *edulium.* Idem: Βρωτὸν, (ſic enim legend. ex *Suida* pro Βρωτὺν) βρῶσιν, τροφήν. Βρωτὸν, *eſcam, victum.* Conf. locum *Xenophontis* apud *Suidam.*

Βυθίζω, mergo, demergo. 2 Macc. XII, 4. ἐπαναχθόντας αὐτοὺς ἐβύθισαν, *ſubductos eos* (in altum) *ſubmerſerunt. Heſychius*: Βυθίζων, ποντίζων ἐν βυθῷ Σκύθαι. Βυθίζων, *mergens in profundo. Scythæ,*

Βυθὸς, profunditas, profundum. מצולה Exod. XV, 5. Pſ. LXVII, 14. LXVIII, 2. CVI, 24. Voce de profundo maris utitur etiam *Alciphron* L. 1. Ep. 2. & *Lucianus* in Jove Tragœdo Vide *Bergleri* not. ad *Alciph.* p. 10. Conf. & Porſchberger *Theocrit.* Script. S. illuſtr. p. 47. ſq.

Vid. alibi Καταβυθίζω εἰς βυθόν.

Βύρσα, corium, pellis, cutis. גלד Job. XVI, 15. σάκκον ἔρραψα ἐπὶ βύρσης μου, *cilicium conſui ad cutem meam* עור Lev. IX, 11. κρέα καὶ τὴν βύρσαν κατέκαυσι πυρὶ, *carnem & pellem combuſſit igne.* Vid. & Lev. VIII, 17. Job. XL, 26.

Βύσσινος, byſſinus, ex byſſo factus. בר linum, 1 Par. XV, 27. καὶ ἐπὶ Δαυὶδ στολὴ βυσσίνη, *& David indutus erat ſtola byſſina.* בוץ 1 Par. XV, 27. Eſth. I, 6. חור candidus, Eſth. I, 6. מלכות regnum, Eſth. VI, 8. ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως στολὴν βυσσίνην, *afferant ſervi regis ſtolam byſſinam.* שש, byſſus, xylinum, Gen. XLI, 24. ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνην, *induit illum ſtola byſſina.* Exod. XXXIX, 26. ἐποίησαν χιτῶνας βυσσίνους, *faciebant tunicas byſſinas.* Vid. & Ezech. XVI, 13. Eſ. III, 21.

Βύσσος, byſſus, goſſypium, linum xylinum, mollitie & fulgido candore præſtantiſſimum. Vide *Oldermanni* Diſſ. de Veſt. Byſſin. Pontif. Max. in Expiat. Feſt. p. 6. ſqq. & *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 265. בוץ 2 Par. II, 14. III, 13. חרי plur. pro חרים foraminoſum, it. candidum, Eſ. XIX, 9. סדין Eſ. III, 22. κέκκινα καὶ τὴν βύσ-

σον

שש, *coccinea veſtimenta & byſſum.* שש Exod. XXV, 4. XXVI, 31. Prov. XXXI, 22. Poſteriori loco ita: ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἐν αὐτῇ ἐνδύματα, *e byſſo & purpura indumenta ejus.* Vid. & Ezech. XVI, 10. XXVII, 7. Gloſſ. MS. in Proph. Τῷ βύσσῳ, τῷ βυσσίνῳ. Τῷ βύσσῳ, *byſſino* ſc. veſtimento.

Βύω, obturo, obſtruo, occludo. אטם Pſ. LVII, 4. ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς, καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς, *ſicut aſpidis ſurdæ, & obturantis aurem ſuam.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Βυούσης, φραττούσης. Βυούσης, *obturantis Heſychius*: Βυούσης, (ſic enim legend. videtur pro Βυούσης ex Pſ. l. c.). πληρούσης. καλυπτούσης. κωφωθούσης. Βυούσης, *implentis. Tegentis. Obſurdeſcentis.* Idem: Βύων τὰ ὦτα, ἐπιφράττων. Βύων τὰ ὦτα, *obturans aures. Aquil.* Prov. XVII, 19. βύων χείλη, *occludens labia. Sym.* Pſ. LVII, 6. βύουσῃ. *Aqv.* 3 Reg. VI, 4. βιβυσμένας.

Βῶλαξ, gleba, גוש pulvis, Job. VII, 5. *Heſychius*: Βῶλαξ, βῶλος, γῆ. Βώλαξ, *gleba, terra.*

Βωλοκοπέω, ſulco, occo. שרד pih. *Sym.* Eſ. XXVIII, 24. βωλοκοπήσει. Voce uſus etiam eſt *Ariſtophanes* teſte *Polluce* Lib. VII, c. 32. ſegm. 141.

Βῶλος, gleba, it. maſſa. מטע plantatio, Ezech. XVII, 1. Sir. XXII, 16. βῶλον σιδήρου, *maſſam ferri.*

Βωμὸς, ara, altare במה excelſum, Eſ. XV, 2. Jer. VII, 30. XXXII, 35. בת in plur. בנות filia, filiæ. ſic vocantur oppida, Jer. XLIX, 2. מוכח Exod. XXXIV, 13. Num. XXIII, 1. Joſ. XXII, 10. Jer. XI, 13. *Al.* 2 Par. XXXIV, 3. περὶ βωμῶν. Apud *Heſychium* Βωμὸς exponitur ἱερὸν, τέμενος, *templum, lucus.*

Γ.

ΓΑΒΗΣ, ita in *al.* Hebr. עצב *dolor*, effertur, 1 Par. IV, 9.

Γαβὶν, gabin, ſic corrupte ex Hebr. plur. יגבים a יגב agricolæ, 4 Reg. XXIV, 32. ubi *alii* pro γαβὶν habent γεωργὸς, *agricolas.* Inde in Gloſſ in Lib. 4. Reg. Εἰς γαβὶν, (ſcrib. γαβὶν) εἰς γεωργούς. Εἰς γαβὶν, *in agricolas.*

Γάβις, eſt Hebr. נביש unio, margarita pretioſa, Job. XXVIII, 18. Conf. *Nobilium* & *Druſium* ad h. l.

Γά-

Γάζα, thesaurus regius, opes. גזבר Chald. in plur. גזבריא thesaurarius, quæstor, Esdr. VII, 20. גנז in plur. Chaldaic. גנזיא Esdr. V, 17. ἐν τῷ οἴκῳ τῆς γάζης, *in domo thesauri, in ærario.* Vid & Esdr. VI, 1. Esth. IV, 6. *Hesychius*: Γάζα πόλις. παρὰ δὲ Πέρσαις βασίλειον, ἢ οἱ ἐκ τῶν πολλῶν φερόμενοι φόροι, ἢ τὰ τίμια. Γάζα, urbs. *Apud Persas vero significat thesaurum regium, seu tributa, vel pretiosa.* Ad quem locum ita notat *Ed. Bernardus*: Βασίλειον, *Curtio interprete*, pecunia regia, *lib.* 3. *Melæ pariter lib.* 1. *c.* 11. ærarium. Gaza Persarum lingua census & divitias notat, *inquit Servius ad l* 1. *Æn. Sane est* עזה *nomen Punicum aut Chaldaicum, non Persicum: non a Cambyse in Palæstina relictum, quod Pomponius voluit. Hesychius* etiam Γάζαν interpretatur πλοῦτον, *divitias*, & *Suidas* θησαυρὸν, *thesaurum.* Et in Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Γάζα exponitur ὕπαρξις, *facultates.* Plura de hac voce vide apud *Brissonium* de Regn. Pers. I., I. §. 181. *Suicerum* Thes. T. I. p. 721. *Relandum* Diss. Misc. P. II. p. 184.

Γαζαρηνοὶ, gazareni, haruspices. Vox formata ex Chald. גזרין & גזריא Dan. II, 27. IV, 4. V, 7. 12.

Γαζβαρινὸς, gazbarinus, præfectus ærario, quæstor. Vox pariter formata ex Chald. גזבר Esdr. I, 8.

Γαζοφυλάκιον, gazophylacium, ærarium. גנז gaza, thesaurus, Esth. III, 9. לשכה, cubiculum, cella, 4 Reg. XXIII, 11. Esdr. X, 6. Neh. X, 37. נשכה idem, Neh. III, 30. XII, 43. Vid. & 1 Macc. XIV, 49. 2 Macc. III, 6. 23. 28. IV, 42. *Hesychius*: Γαζοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον, βαλάντιον, σκευοφυλάκιον. Γαζοφυλάκιον, *locus ubi thesaurus reconditur, crumena, locus ubi vasa custodiuntur.*

Γαζοφύλαξ, præfectus ærario. שר princeps, præfectus; 1 Par. XXVIII, 1. Vid. & 3 Esdr. II, 11. VIII, 21.

Γαὶ, ipsa vox Hebr גיא vallis, Ezech XXXIX, 15. 1 Reg. XIII, 18. *Al.* Deut. XXXIV, 6. Ezech. XXXIX, 11. vel 12. Posteriori loco *Francof.* & *aliæ* Ed. pro τὸ γαὶ male habent τότε, quod procul dubio corruptum ex τὸ γὲ, ut in *Hervagiana* legitur. LXX. autem & hic primo scripsisse τὸ γαὶ, ex eo probabile, quod non solum in Cod. *Alex.* hoc ipso loco, sed etiam v. 15. & in aliis locis γαὶ pro גיא scriptum occurrat. Illudque postea ob similem pronunciationem in γὲ fuit immutatum.

Γαῖα, idem quod γῆ, terra, regio. ארמה Ps. XLVIII, 11. ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν, *in regionibus ipsorum.* ארץ 4 Reg. XVIII, 35. ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν γαιῶν, *inter omnes deos terrarum* vel gen-

gentium. Vid. & Eſdr. III, 3. IX, 1. תועבה abominatio, Eſdr. IX, 14. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Γαιῶν, χωρῶν, ἰθνῶν. Γαιῶν, *regionum, gentium.*

Γαῖσος & γαισὸς, gæſum, haſtile, jaculum, contus, telum. כידון Joſ. VIII, 18. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σε ἐν τῷ γαίσῳ τῷ ἐν τῇ χειρί σε, *extende manum tuam cum jaculo, quod eſt in manu tua.* Vid. & v. 26, & conf. Judith IX, 9. ἐν ἀσπίδι καὶ ἐν γαισῷ καὶ τόξῳ καὶ σφενδόνῃ, *in clypeo, & in jaculo, & arcu, & funda.* Ex *Scholiis* ad Joſ. l. c. diſcimus, quod *Euſebius Emiſſenus* γαισὸν interpretetur δόρυ, *haſtam*, & *Diogenianus* Lexicographus ἰμβόλιον ὁλοσίδηρον, *jaculum totum ferreum*, alii κόντιον, *contum.* Sic & *Suidas*: Γαῖσα καὶ γαισὸς, κοντὸς, εἶδος ἀμυντηρίου ἔνιον δόρατος. Γαῖσα & γαισὸς, *contus, teli genus, ut haſtæ.* Idem in Γίσοι. Ἔστι δὲ ὅπλον ἢ κοντὸς μακρόθεν κεντοῦν. *Eſt autem telum, aut contus eminus pungens.* Et *Heſychius*: Γαισὸς, ἰμβόλιον ὁλοσίδηρον, καὶ ὄνομα ποταμοῦ. οἱ δὲ μισθὸν, ἢ ὅπλον ἀμυντήριον. Γαισὸς, *jaculum totum ferreum, & nomen fluvii. Aliis vero merces, vel telum ad vim arcendam compoſitum.* Plura de hac voce vide apud *Bochartum* Hier. P. I. L. II. c. 8. p. 137. & Chan. L. I. c. 42. p. 741. & *Humphr. Hodium* de Bibl. Text. Orig. L. II. c. 8. p. 178. ſqq.

Γάλα, lac. דבש mel, Eſ. VII, 22. חלב Exod. XXIII, 19. οὐχ ἕψεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ, *non coques agnum in lacte matris ſuæ*, h. e. adhuc lactentem. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐν γάλακτι μητρὸς, ὑπομάζιον. Ἐν γάλακτι μητρὸς, *adhuc lactentem.* חלב adeps, Pſ. CXVIII, 70. Ezech. XXXIV, 3. בלגי שמן rivi olei, Job. XXIX, 6.

Γαλαθηνὸς, lactens, lac ſugens. חלב lac; 1 Reg. VII, 9. ἔλαβε Σαμουὴλ ἄρνα γαλαθηνὸν, *ſumebat Samuel agnum lactentem.* Conf. Sir. XLVI, 19 & *Theocritum* Idyll XVIII v 41. *Heſychius*: Γαλαθηνὸν, (ſic enim bene legit *Salmaſ.* pro Γαλαθινὸν) ὑποτίτθιον νέον. Γαλαθηνὸν, *lactentem, recens natum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Γαλαθηνὸν, ὑποτίτθιον, τουτέστι ὑπομάζιον. Γαλαθηνὸν, *lactentem, ſubmammillarem.* כרבק ſaginarium, *Al.* 1 Reg. XXVIII, 24. γαλαθηνὸν. שפות plur. caſei, 2 Reg. XVII, 29. Vid. & Amos. VI, 4.

Γαλιάργα, cavea ferrea. חח uncus, hamus, Ezech. XIX, 9. Conf. *Bochartum* Hier. P. I. L. III. c. 4. p. 765.

Γαλῆ, vel potius γαλῆν contr. ex γαλέη, muſtela, it. felis, חלד Lev. XI, 29.

Γαλιλάια, γαλήνη, tranquillitas. דממה *Sym.* Pſ. CVI, 29.

Γαλαχίω, lacto, lacte nutrio. מינקתיך part. fœm. hiph. a ינק cum ſuffix. q. d. lactatrices tuæ, *Sym.* Eſ. XLIX, 24.

γαλαχήσουσί σε, *lacte te nutrient.* עלות plur. fœm. *Sym.* 1 Reg. VI, 7. γαλαχόσας Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Γαλαχεῖ, γαλακτοτροφεῖ. Γαλαχεῖ, *lacte nutrit.*

Γαμβρίνομαι, connubio jungor, ſocior, affinitatem contraho. התחתן hitph. affinitatem ineo, Deut. VII, 3 οὐδὲ μὴ γαμβρεύσητε πρὸς αὐτούς, *neque affinitate conjungamini cum illis.* 3 Reg. III, 1. ἐγαμβρεύσατο Σολομὼν τῷ Φαραώ, *generi fiebat Salomo Pharaonis.*

Γαμβρὸς, gener, it. ſocer חתן gener, Gen. XIX, 12. 1 Reg. XVIII, 18. *Heſychius:* Γαμβρὸς ὁ ἀνὴρ τῆς θυγατρός. Γαμβρὸς, *conjux filiæ.* חתן ſocer, Num. X, 29. Jud. XIX, 4. 7. 9. Gloſſ. in Octat. Γαμβρὸς, ὁ πενθερός. Γαμβρὸς, *ſocer.* Pro *ſocero* vox etiam legitur apud veteres Tragicos juxta *Euſtathium* ad Il. ε. p. 572. Vide ill. *Spanhemium* ad *Julian.* p. 72.

Γαμέω, uxorem duco, nubo. 2 Macc. XIV, 25. παρεκάλεσεν αὐτὸν γῆμαι, *hortabatur illum, ut uxorem duceret.* Ita & apud *Phocylidem* v. 192.

Γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἱρεδαίνομεν ἀφρονέοντες.

Sed bonam uxorem *ducere non contendimus inſipientes.*

Heſychius: Γῆμαι, συνοικῆσαι. Γῆμαι, *matrimonium contrahere.* Γῆμαι Attcis dicitur vir, γήμασθαι mulier, ut cum *Thoma Magiſtro* docet *Euſtathius. Euripides* autem καὶ τὸ γῆμασθαι περὶ ἀνδρὸς, de *viro* dixit, teſte *Biſeto* ad Nub. *Ariſtoph.* p. 125. Vide *Lamb. Bos* not. ad *Thom. Magiſtr.* p. 13.

Γάμος, nuptiæ, convivium nuptiale, it. conjugium. משתה convivium, Gen. XXIX, 22. ἐποίησε γάμον, *faciebat nuptias*, h. e. convivium nuptiale. Conf. Tob. VI, 11. VIII, 14. IX, 1. 4. 1 Macc. IX, 37. X, 58. Eſth. II, 18. ὕψωσε τοὺς γάμους Ἐσθήρ, *admodum ſplendidas faciebat nuptias Eſther.* Conf. & *Wolfium* ad Matth. XXII, 2. & præter Auctores ibi citatos *Cl. Alberti* p. 12. Sap. XIII, 17. περὶ δὲ κτημάτων καὶ γάμων καὶ τέκνων προσευχόμενος, *pro facultatibus, & conjugio & liberis orans.* Sap. XIV, 24. ὔτε βίους, ὔτε γάμους καθαροὺς ἔτι φυλάσσουσιν, *neque vitam, neque conjugia pura amplius ſervant.* Et v. 26. γάμων ἀταξία, μοιχεία καὶ ἀσέλγεια, *conjugiorum confuſio, adulterium & laſcivia.* Eodem ſenſu Hebr. XIII, 3. τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος, *in pretio ſit conjugium inter omnes, & torus impollutus.* Conf. ad h. l. quæ ex *Raphelii* & *Boſii* obſervatis affert laudatus modo *Wolfius* p. 797.

Γάνωσις, ſtannatura. אבן adamas, *Aqv.* Amos. VII, 7. Vide ibi notas *Montfauconi* in Hexapl. *Origenis.*

Γὰρ,

Γὰρ, enim, it. utique, profecto, certe. אכן vere, profecto. Eſ. XLV, 15. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς, καὶ ὐκ ἤδειμεν *tu utique es Deus, & non noveramus.* Conf. ad h. l. Gen. XXVIII, 16. Eodem ſenſu γὰρ legitur Joh. IX, 30. Act. IV, 27. XVI, 37. & apud *Xenophontem.* Vide quæ ex eodem notat *Raphelius* ad Act. IV, 27. Conf. & *Devarium* de Græc. L. Partic. p. 87. אפו jam nunc, Job. XIX, 23. τίς γὰρ ἂν δοίη γραφῆναι τὰ ῥήματά μου, *utinam aliquis daret, ut ſcriberentur verba mea.* ו præfix. Gen. XXX, 27. *Sym.* Pſ. LIX, 12.

Γαρὶμ, ipſa vox Hebr. גרם faſtigium apud *Al.* 4 Reg. IX, 13.

Γαστὴρ, venter, uterus. בטן Job. XXXVIII, 29. Pſ. XVI, 15. LVII, 3. LXX, 7. פנים plur. facies, Job. XVI, 16. קרב inteſtinum, Job. XX, 14. רחם uterus, Pſ. CIX, 4. Vid. & Sir. XXXVII, 5. ubi χάριν γαστρὸς denotare videtur *propter victum.*

Ἐν γαστρὶ ἔχω, ſc. βρέφος vel ἔμβρυον, in utero habeo infantem, vel embryonem, gravida ſum. הרה verb. concipio, Gen. XVI, 4. 5. Jud. XIII, 3. הרה verbale fœm. gravida, Gen. XVI, 11. XXXVIII, 24. Exod. XXI, 22. 4 Reg. VIII, 11. Amos. I, 13. הריה idem, Eſ. XIV, 1. עלות plur. fœm. fœtæ, lactantes, Eſ. XL, 11. פרה juvenca, vacca, Job. XXI, 10. Conf. quæ ex *Herodoto* notat *Raphelius* ad Matth. I, 18. p. 120. & quæ ex *Pauſania* ad eund. loc. citat *Elſnerus* p. 2. Adde *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 271. & *Schoetgenii* not. ad *Lamb. Bos* Ellipſ. Gr. p. 66.

Ἐν γαστρὶ λαμβάνω ſc. βρέφος vel ἔμβρυον, in utero concipio. הרה verb. Gen. XXV, 21. XXXVIII, 18. Num. XI, 12. מקשרת part. pih. fœm. fœta, propr. colligata, Gen. XXX, 42.

Γαυρίαμα, gloriatio, jactantia, inſolentia, arrogantia. זכרון memoria, Job. XIII, 12. שן dens, Job. IV, 10. תהלה laus, Eſ. LXII, 7. Conf. quæ notavi in v. Γλύμμα. Vid. & Sir. XLIII, 1. XLVII, 4. *Heſychius:* Γαυρίαμα, καύχημα, ἄπαρμα, φρύαγμα. Γαυρίαμα, *gloriatio, inſolentia, fremitus.*

Γαυριάω, άσομαι, glorior, ſuperbio, jacto me, efferor, exulto. בנה ædifico, Job. III, 14. ἐγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν, *gloriabantur de gladiis.* Conf. Judith. IX, 9. Job. XXXIX, 21. de equo: ἐν ποδὶ γαυριᾷ, *pede exultat.* Verbum γαυριᾷν Græcos Scriptores paſſim de equis uſurpare obſervat *Bochartus* Hier. P. I. L II. c. 8. p. 129. עלז exulto, *Aqv.* Pſ. XXVII, 10. ἐγαυριάσατε. *Sym.* Prov XXIII, 16. γαυριάσει,

σσῖ. עלץ idem. *Aqv* Pſalm. V, 14. γαυριάσσσιν. רנה ſono, Job. XXXIX, 23. ἐπ' ἀυτῷ γαυριᾷ τόξον καὶ μάχαιρα, *in illo exultant arcus & gladius. Heſychius*: Γαυριᾷ, σιμινύεται, χαίρει. Γαυριᾷ, *gloriatur, lætatur.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Γαιριᾷ, σιμινύεται, ἐπαίρεται. Γαυριᾷ, *gloriatur, effert ſeſe.* שמח lætor, *Al.* 2 Reg I, 20. γαυριάσωσι. *Heſychius*: Γαυριῶν, χαίρων. ἀγαλλόμενος. ἐπαιρόμενος. ἀλαζονευόμενος. Γαυριῶν, *gaudens. Exultans. Se extollens. Superbiens.* Lex. vet. Γαυριῶ, *geſtio, exulto.*

Γαυρόω, όομαι, idem. חתנשא hithp. effero me, Num. XXIII, 24. ὡς λίων γαυρωθήσεται, *ut leo efferet ſe.* Sap. VI, 2. γιγαυραμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, *qui gloriantur de multitudine gentium.* In Gloſſ. MSS. in Sap. legitur Γιγαυριαμένοι, & exponitur χαίροντες, ἀγαλλόμενοι, (leg. ἀγαλλιάμενοι) ἐγκαυχώμενοι, *gaudentes, exultantes, gloriantes.*

Γιβελίμ, Vide Γιμιλά.

Γιδδίμ, Geddim eſt Hebr. עדים plur. remotiones, i. e. res inquinatæ, abjectiſſimæ, *Theod.* Eſ. LXIV, 6.

Γιδδώρ, Hebr. גדור turma, pro quo legiſſe videntur. גדור 1 Reg. XXX, 8. In Gloſſ. in lib. 1. Reg. ex h. l. legitur Τῶ γιδώρ, & exponitur τῶ συσσίματος, *agminis.* Vid. & 1 Par. XII, 21. *Alii* 1 Reg. l. c. habent στρατιώματος, alii συσσίμματος.

Γιθθίμ, γιθθὶμ Ἐκ γιθθὶμ, vel juxta *al.* ἐκ γιθθαὶμ, vel ἐκ γαθθὶμ, vel ἐν γιθθὶμ, vel ἐν γιθὶμ, 1 Reg. XIV, 33. redditur Hebr. בגדתם quod ſignificat *prævaricati eſtis*, pro quo tamen legiſſe videntur בגתים, & גתים pro nomine loci accepiſſe. Hoque forſitan reſpexit *Euſebius* Onom. v. Γιθθά, ubi, hoc loco deſcripto, addit: Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Γιθθίμ, quod *Hieronymus* interpretatur: *Sed & alia villa vocatur Gethim.*

Γῖσσος, epiſtylium, corona ſive capitellum columnæ, prominentia vel coronis ædificiorum & allarum ſtructurarum. טפחות plur. ex טפח palmus, 3 Reg. VII, 9. ἐκ τῶ θεμελίω ἕως τῶν γισσῶν, *a fundamento usque ad coronidem.* כתרת coronamentum. Jer. LII, 19. *Phavorinus*: Γίσσον καὶ γῖσος, τὸ ἄκρον τῶ τοίχω, ἢ σιφάνωμα ὄικω. Γίσσον & γῖσος, *extremitas parietis, vel coronis domus. Heſychio* in v. Ἐθρίγκωσεν ſcribitur γῖσσος, & exponitur τῶν οἰκοδομημάτων ἡ ἀνωτάτω σιφανὶς, *ædificiorum ſuprema coronis.* Imo γῖσα etiam & γῖσαι eo ſenſu occurrere, ex eodem diſcimus Grammatico. En verba: Γῖσα, τὸ (ſic enim bene Vir Doctus G. legendum cenſet pro Γῖσατο) ἐν ταῖς οἰκίαις ἢ τειχῶν ἐξέχον κυμάτιον, ὃ δὲ πρὸς τῶν (*Gujetus*, & ante illum *Phavorinus* rectius legere

gere videntur οἱ δὲ τὸ πρὸ τῶν) θυρῶν εἴγασμα, καὶ τὰς ὄας τῦ ἱματίυ γείσας λέγυσιν. Γεῖσα, *quæ in ædificiis vel muris prominet coronis, quidam vero quod ante oſtia eſt tegumentum; & fimbrias indumenti* γεῖσας *appellant.* Γείσας, ἐξοχὰς οἰκοδομῶν. Γείσας, *prominentias ædificiorum.* Γεῖσον, στέφανμα οἴκυ. Γεῖσον, *coronis domus.* Sic & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Γεῖσα, τὰ ἄκρα τῶν δωμάτων, καὶ πάντων τῶν κτισμάτων τὰ ἐξέχοντα. Γεῖσα, *extremitates ædificiorum, & omnium ſtructurarum prominentiæ.* Conf. Κυμάτιον.

Γεῖσος, margo, labrum. גבול terminus, Ezech. XLIII, 14. 17. שפתים dual. lapides focarii, Ezech. XL, 45.

Γειτνιάω, vicinus ſum. שכנים part. plur. habitantes, *Sym.* Job. XXVI, 5. γειτνιῶντες. *Heſychius*: Γειτνιῶντες, πλησιόχωροι. Γειτνιῶντες, *vicini.* 2 Macc. IX, 25. γειτνιῶντας τῇ βασιλείᾳ, *vicinos regno.* Suſan. v. 4. ἦν αὐτῷ παράδισος γειτνιῶν τῷ οἴκῳ, *erat ipſi hortus vicinus domui. Heſychius*: Γειτνιῶν, ἐγγίζων. Γειτνιῶν, *appropinquans.*

Γειτονία, vicinia. משפתים dual. duæ ſarcinæ, *Sym.* Gen. XLIX, 14. ubi tamen pro γειτονίων legendum videtur δίγομμων, qua voce & *Al.* Hebr. reddunt Jud. V, 16.

Γείτων, vicinus. גר part. a גור commorans, habitans, Job. XIX, 15. שכן part. habitans, Job. XXVI, 5. שכן verbale maſc. Exod. XII, 4. 4 Reg. IV, 3. Pſ. XXX, 14. Jer. VI, 21. שכנת fœm. Exod. III, 22. Ruth. IV, 17.

Γειώρας & γηώρας, advena, peregrinus. אזרח indigena, Exod. XII, 19. גר peregrinus, Eſ. XIV, 1. Conf. *Colomeſii* Obſerv. Sacr. p. 608. Gloſſ. in Octateuch. Γειώρας, (ſic enim legend. pro Γείορας, quod e Cod. ſuo edidit *Fabricius*) φύλακας, ἢ παροίκυς Γειώρας, *cuſtodes, vel advenas. Heſychius*: Γειώρας, γείτονας ἐξ ἄλλυ γένυς, καλυμένυς τῷ Ἰσραὴλ προσηλύτυς, ἢ τὰς περὶ τὴν γῆν διατρυμένυς. Γειώρας, *vicinos ex alio genere, qui Iſraëli vocantur proſelyti, vel terram colentes.* Lex. *Cyrilli* MS. Γειώρας, ὁ τὴν γῆν φυλάσσων. ἢ ὁ ἐξ ἄλλυ ἔθνυς προσκολλώμενος, ἢ πρὸσρυόμενος (leg. προσιρχόμενος.) Γειώρας, *qui terram cuſtodit. Vel qui ex alia gente adjungitur, vel accedit.* Cum apud *Heſychium* additur, ἢ τὰς περὶ τὴν γῆν διατρυμένυς, judice *Hottingero* Theſ. Phil. p. 16. *eſt error enormis*, quia γεωργὸς, quo apud *Heſychium* reſpicitur, & Chald. גיורא ex quo LXX. ſuum γειώρας formarunt, toto cœlo diſtant. Vide & *Cheitomæum* Barb. N. T. p. 122. Inde etiam patet, quod in Lex. *Cyrilli* γειώρας perperam exponatur ὁ τὴν γῆν φυλάσσων, quaſi eſſet ἀπὸ τῆς γῆς, & ὄρος, *cuſtos*, & in Gloſſ. in Octat. φύλακας

Γελάω, rideo, gaudeo, lætor. צחק Gen. XVII, 17. XVIII,

12. צעק clamo, Job. XIX, 7. *ἰδὲ γιλῶ ὀνείδει, ecce gaudeo opprobrio.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Γιλῶ, *χάιρω.* שחק *ἐὰν γιλάσω πρὸς αὐτὺς, ſi ridebo ad illos.* Pſ. LI, 6. *ἐπ' αὐτὸν γιλάσονται, ſuper illum ridebunt.* Thren. I, 8. *ἐγίλασαν ἐπὶ τῇ μετοικισίᾳ, ridebunt ſuper captivitate ejus. Aqv. Sym. Theod.* Prov. XXXI, 25. שמח gaudeo, lætor, Job. XXII, 19.

Γιλοιάζω, jocor. צחק pih. Gen. XIX, 15. *ἔδοξε δὲ γιλοιάζειν ἐναντίον τῶν γαμβρῶν, videbatur autem* (Lothus) *jocari coram generis.*

Γιλοιασμὸς, irriſio. שחק Jer. XLVIII, 27.

Γιλοιαστὴς, irriſor, jocator, facetus, ſcurra. שוא vanitas, Job. XXXI, 5.

Γίλως, riſus. יעבר tranſeo, Mich. I, 11. עפרה Aphra nomen urbis, Mich. I, 10. צחק Gen. XXI, 6. Ezech. XXIII, 32. שחק infin. & nom. Job. VIII, 21. Prov. X, 24. Eccl. X, 19. Jer. XX, 7. & *Sym.* Prov. XIV, 13. תפת tympanizatio, Job. XVII, 6. Sap. V, 3. *οὓς ἔσχομέν ποτε εἰς γέλωτα, quem habuimus aliquando in riſum.* Sir. XIX, 26. *γέλως ὀδόντων, riſus dentium.* Sir. XXI, 22. *μωρὸς ἐν γέλωτι ἀιυψοῖ φωνὴν αὐτοῦ, ſtultus in riſu exaltat vocem ſuam.*

Γημιλὰ, (*al.* γημιλὶδ, & γιμιλάχ.) Hebr. מלח גיא vallis ſalis, 4 Reg. XIV, 7. LXX. alias reddunt *κοιλάδα τῶν ἁλῶν, vallem ſalinarum.* Vid. 1 Par. XVIII, 12. & conf. *Bonfrerii* notas ad *Euſeb.* Onom. v. Γημιλά. 2 Reg. VIII, 13. γεβιλὶμ dicitur.

Γιμίζω, impleo. מאן onero, Gen. XLV, 17.

Γίμω, plenus ſum, exuſtus ſum. מלא verb. Pſ. IX, 29. *ὃ ἀρᾶς τὸ ϛόμα αὐτὸ γέμει καὶ πικρίας, cujus os execratione & amarulentia plenum eſt.* Inde apud *Heſychium*, & in Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Οὗ ἀρᾶς (hic excidiſſe videtur τὸ ϛόμα αὐτῦ) γέμει, ὃ (hic rurſus deeſſe videtur τὸ ϛόμα) καταρᾶς πλήρης ἐϛίν. Οὗ ἀρᾶς (τὸ ϛόμα αὐτῦ) γέμει, *cujus* (os) *execratione plenum eſt.* נשא fero, porto, Gen. XXXVII, 24. *κάμηλοι αὐτῶν ἔγεμον θυμιαμάτων, cameli eorum onuſti erant aromatibus.* 2 Par. IX, 21. *πλοῖον γέμον χρυσίου καὶ ἀργυρίου, navis onuſta auro & argento.* 2 Macc. III, 6. *χρημάτων ἀμυθήτων γέμειν, innumerabili pecunia plenum eſſe.* Vid. & v. 30.

Γενεὰ, generatio, gens, familia, progenies, poſteritas, ætas. אלה in plur. אלים & אילם quercus, Iſ. LXI, 3. ברורה part. pah. fœm. pura, Soph. III, 10. דור Gen. VI, 9. *τέλειος ἦν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτῦ, qui perfectus erat ſua ætate.* Gen. VII, 1. *σὲ εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ,*

te

te vidi juſtum coram me hac ætate. Gen. IX, 12. εἰς γενεὰς αἰωνίας, *in ſecula æterna*, h. e. in æternum. Gen. XV, 16. τετάρτῃ δὲ γενεᾷ ἀποστραφήσονται ὧδε, *quarta autem generatione revertentur huc.* Conf. ad h. l. *Reinbeckium* in Aug. Confeſſ. P. I. p. 61. Gen. XVII, 12. εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, *in generationibus veſtris.* Lev. XXIII, 43. ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν, *ut ſciant poſteri veſtri.* Num. XXXII, 13. ἕως ἐξανηλώθη πᾶσα ἡ γενεὰ, οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἐναντι Κυρίου, *usque dum conſumeretur tota generatio, quæ mala faciebat coram Domino.* Vid. & Deut. II, 14. Eccleſ. I, 4. Deut. VII, 9. εἰς χιλιὰς γενεὰς, *in mille generationes.* Deut. XXIII, 3. ἕως δεκάτης γενεᾶς, *usque ad decimam generationem.* Vid. & Job. XLII, 15. Deut. XXXII, 5. γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, *progenies prava & perverſa.* Vid. & v. 20. conf. Matth. XII, 39. Eſth. IX, 27. κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν, *per omnes generationes.* Pſ. XIII, 7. ἐν γενεᾷ δικαίᾳ, *in gente*, vel *familia juſta.* Vid. & Pſ. XXIII, 6. Pſ. XXI, 34. γενεὰ ἡ ἐρχομένη, *poſteritas.* Vid. & Pſ. LXX, 20. Eſ. LIII, 8. τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται, *ætatem ejus quis enarrabit.* דר Chald. Dan. III, 34. IV, 31. דור דור Eſ. XXXIV, 10. LXI, 4. זרע ſemen, Eſth. IX, 28. יום in plur. ימים dies, Eſ. XXIV, 22. διὰ πολλῶν γενεῶν, *per multas ætates.* Sic & *Homerus* tempus vitæ hominum, quod Latine *ætatem* vocant γενεὰν appellat. *Heſychius*: Γενεὰ, φυλὴ, ἢ διαστήματος χρόνου (*Palmerius* legit χρόνῳ) τῶν μὴ κατ' αὐτὸ βεβιωκότων:

Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεὰ μερόπων ἀνθρώπων.

Τὴν δὲ γενεὰν ὑφίσανται ἐτῶν οἱ μὲν κ. οἱ δὲ κε. οἱ δὲ λ. Γενεὰ, *familia, de intervallo temporum eorum, qui non ſimul vixerunt.* (*Homerus* de Neſtore Il. ά. v. 250.)

Illi jam duæ quidem ætates varia lingua loquentium hominum.

Γενεὰν. *ætatem, vero alii quidem viginti, alii viginti quinque, alii tandem triginta annorum eſſe dicunt.* Conf. Auctores laudatos *Wolfio* ad Matth. I, 17. p. 13. quibus adde *Raphelii* Annot. ex *Herodoto* ad Act. XIV, 16. p. 364. & *Georgii* Vindic. p 39. ילד natus, Num. XIII, 23. γενεαὶ Ἐνὰκ, *progenies Enak.* Vid. & v. 29. מולדת progenies, cognatio, Gen. XXXI, 3 ἀποστρέφου εἰς τὴν γῆν πατρός σου, καὶ εἰς τὴν γενεάν σου, *revertere in terram patris tui, & ad familiam tuam.* Vid. & Gen. XLIII, 7. Num. X, 30. משפחה familia, genus, Lev. XXV, 41. Ier. VIII, 3. עם populus, Lev. XX, 18. ἐκ τῆς γενεᾶς αὐτῶν, *e gente ſua.* עקב calcaneus, Prov. XXII, 4. תולדות plur. Gen. XXV, 13. Epiſt. Jer. v. 3. ἕως γενεῶν ἑπτὰ, *usque ad generationes ſeptem.* Hic vox γενεὰ non poteſt non ſignificare *decem annos.*

Πολλαὶ γενεαὶ, multæ generationes, vel ætates. דור ודור ge-

generatio & generatio, Eſ. XIII, 20. διὰ πολλῶν γενεῶν, *per multas ætates.*

Γενεαλογέω, generationes recenſeo, annumero. התיחש hithp. 1 Par. V, 1. οὐκ ἐγενεαλογήθη εἰς πρωτοτόκια, *non annumerabatur primogenitis.* 1 Par. IX, 1. καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐγενεαλογήθησαν, *& omnis Iſraël per familias recenſebatur.* Eſdr. II, 62. ἐζήτησαν γραφὴν αὐτῶν οἱ γενεαλογοῦντες, *quærebant ſcripturam eorum, qui generationem recenſebant.* Alii etiam voce utuntur 1 Par. V, 17. 2 Par. XII, 15. Eſdr. VIII, 3.

Γενεαλογία, generis recenſeo. התיחש 1 Par. VII, 5. 7. IX, 22.

Γενέθλιος, natalis. 2 Macc. VI, 7. γενέθλιον ἡμέραν, *diem natalem.*

Γενεσιάρχης, originis auctor & princeps, Sap. XIII, 3.

Γενεσιουργὸς, originis auctor. Sap. XIII, 5.

Γένεσις, generatio, origo, nativitas, familia, genus, juventus, it. vita. הולד : הלדת infin. niph. & hoph. a ילד naſci, Gen. XL, 20. ἡμέρα γενέσεως τοῦ Φαραὼ, *dies natalitius erat Pharaonis.* Vid. & Eccleſ. VII, 2. מולדת Gen. XXXI, 13. ἄπελθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεως σου, *abi in terram nativitatis tuæ,* ſive *in patriam tuam.* Vid. & Gen. XXXII, 9. Ruth. II, 11. Ezech. XVI, 3. ἡ ῥίζα σου καὶ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς Χανααὰν, *radix tua & origo tua ex terra Chanaan.* Vid. & v. 4. משפחה familia, genus, Exod. VI, 24. αὗται αἱ γενέσεις Κορὲ, *hæ ſunt familiæ Kore.* Vid. & Num. I, 18. 1 Par. IV, 2. 21. נערים plur. juventus, Ezech. IV, 14. ἀπὸ γενέσεως μου, *a juventute mea.* הולדות plur. Gen II, 4. αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, *hæc eſt recenſio originis cœli & terræ.* Gen. V, 1. αὕτη ἡ βίβλος γενέσεων ἀνθρώπων, *hæc eſt recenſio originis hominum.* Ita 2 Macc. VII, 23. ὁ πλάσας ἀνθρώπου γένεσιν, καὶ πάντων ἐξευρὼν γένεσιν, *qui finxit hominis originem* (terram nimirum) *& omnem rerum originem invenit.* Conf. & Sap. XII, 10. Suſan. v. 42. & *Raphelii* Annot ad Matth. I, 1. ex *Arrian.* p. 1. 2. item *Ælianum* Var. Lib. III. c. 1. p. 193. & *Suidam* in v. Γένεσις. Gen. VI, 9. αὗται δὲ αἱ γενέσεις Νῶε, *hæ vero ſunt familiæ Noæ.* Vid. & Gen. X, 1. 32. XI, 10. 27. XXV, 12. 19. 1 Par. I, 28. VII, 9. XXVI, 31. Sap. XIV, 26. γενέσεως ἀλλαγὴ, *generis immutatio.* Conf. Rom. I, 26. 27. Sap. XVI, 26. οὐχ αἱ γενέσεις τῶν καρπῶν τρέφουσιν ἄνθρωπον, *non quæ ex frugibus fiunt, nutriunt hominem.* Sap. XIX, 10. ἀντὶ γενέσεως ζώων, *pro animalium progenie.* Ibid. v. 11. νέαν γένεσιν ὀρνέων, *novam avium progeniem.* Judith. XII, 18. ἐμεγαλύνθη τὸ ζῆν μου ἐν ἐμοὶ σήμερον παρὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γενέσεώς μου,

μου, *magnificata eſt vita mea in me hodie præ omnibus dielus vitæ meæ.* Vid. & Sap. VII, 5. & conf. quæ ex *Ariſtide* & *Photii* Biblioth. notat *Cl. Heiſen* Diſſ. 26. in Ep. Jacob. p. 834.

Γενετὴ, nativitas, ortus. עקר משפחה ſtirps familiæ, Lev. XXV, 47. ἐκ γενετῆς προσηλύτου, *nativitate proſelyto.* Vox occurrit etiam in N. T. Joh. IX, 1.

Γενικὸς, genus, vel familiam indicans. 3 Eſdr. V, 61. τότων ζητηθείσης τῆς γενικῆς γραφῆς ἐν τῷ καταλογισμῷ, *cum horum genealogia quæreretur in catalogo.*

Γενάδας, generoſus, virilis, fortis. 2 Macc. XII, 42. ὁ γενάδας Ἰούδας. Vulgato exponitur *fortiſſimus Judas. Heſychio* Γενάδας eſt γενναῖος, ἀνδρεῖος, εὐγενὴς, συγγενὴς, μιγας, *generoſus, fortis, genere nobilis, cognatus, magnus.*

Γενναῖος, idem, it. præſtans, præclarus. חיל fortitudo, *Sym.* 2 Reg. II, 7. γενναῖοι, *ſtrenui.* Vid. & 2 Macc. VI, 28. VII, 21. XII, 2. *Heſychius*: Γενάδας, ἀνδρεῖος, εὐγενὴς. Γενναῖος, *fortis, generoſus.*

Γενναιότης, generoſitas, fortitudo. 2. Macc. VI, 31. ὑπόδειγμα γενναιότητος, *exemplum virtutis*, ſeu *fortitudinis.*

Γενναίως, generoſe, fortiter. 1 Macc. IV, 35. 2 Macc. VI, 28. VII, 5. VIII, 16. XIII, 14.

Γεννάω, άομαι, gigno, genero, pario; naſcor. ברא creo, Ezech. XXI, 30. ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ᾧ γεγένησαι, *in loco hoc, quo genitus es.* גדל pih. magnum facio, Eſ. I, 2 υἱὸς ἐγέννησα, *filios genui.* הולין hiph. a ילך ambulare facio, Ezech. XXXVI, 12. היה ſum, Jer. XVI, 1. הקנה hiph. acquiro; Zach. XIII, 5. הרה concipio, 1 Par. IV, 17. השים hiph. a שום pono, Eſdr. X, 44. τῶν γυναικῶν, αἱ ἐγέννησαν ἐξ αὐτῶν υἱὲς, *fœminarum, quæ pepererunt ex illis liberos.* Sic alias Græcis de fœminis uſurpatur. Vide *Lamb. Bos* not. ad *Thom. Magiſtr.* p. 13. & Auctores citatos *Wolfio* ad Matth. I, 16. p. 12. Adde *Eckhardi* Annot. Philol. ex *Homer.* ad N. T. p. 128. חולל pyh. a חול formatus ſum, Prov. VIII, 25. ילד: הליד Kal & hiph. Gen. IV, 17. & alibi ſæpiſſime. Gen. XLVI, 15. οὗτοι οἱ υἱοὶ Λείας, οὓς ἐγέννησε τῷ Ἰακὼβ, *hi filii Leæ, quos peperit Jacobo.* Eſ. LXVI, 9. ἰδοὺ ἐγὼ γενῶσαν καὶ στεῖραν ἐποίησα, *ecce ego parientem, & ſterilem feci. Al.* Jud XI, 1. ἐγέννησε τῷ Γαλαὰδ τὸν Ἰέφθαε, *peperit Galaado Jephthan.* ילדה juventa, Pſalm. CIX, 4. ילוד natus, Joſ. V, 5. 2 Reg. XV, 14. מולדת nativitas, cognatio, Gen. XXIV, 4. 7. רבץ cubo, Ezech. XIX, 2.

Γέννημα, progenies, fœtus, it. germen, fructus, proventus, אב fructus recens, Cant. VI, 10. אכל cibus, *Incert.*

Gen. XLI, 35. γενήματα, *fruges.* אמר ſermo, verbum, Gen XLIX, 21. בר frumentum, Job. XXXIX, 4. גדור ſulcus, Pſ LXIV, 11. יבול proventus, Lev. XXVI, 4. ἡ γὴ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς, *terra dabit fructus ſuos.* Hab. III, 16. οὐκ ἔσαι γενήματα ἐν τοῖς ἀμπέλοις, *non erunt fructus in vitibus* יורה fut. hiph. a יה projicio, it. pluere facio, hinc nomen יורה pluvia tempeſtiva, Oſ. X, 13. ἕως τοῦ ἐλθεῖν γενήματα δικαιοσύνης ὑμῖν, *usque dum veniant vobis fructus juſtitiæ* Inde & Apoſtolo 2 Cor. IX, 10. γενήματα τῆς δικαιοσύνης, *fructus juſtitiæ.* ילד natus, Joſ. XV, 14. γενήματα τοῦ Ἐνακ, *progenies Enak.* יצא part. exiens, Deut. XIV, 22. מולדה progenies, *Incert.* Lev. XVIII, 9. מלאה plenitudo, Deut. XXII, 9. פרי fructus, Deut. XXVI, 10. Eſ. III, 9. LXV, 21. כריה part. fœm. frugifera, Eſ. XXXII, 12. ἀμπέλου γενήματος, *vitis fructus*, h. e. vitis frugiferæ. תבואה proventus. Exod. XXIII, 10. σπερεῖς τὴν γῆν σου, καὶ συνάξεις τὰ γενήματα αὐτῆς, *ſeminabis terram tuam, & fruges ejus colliges.* Deut. XXII, 9. μετὰ τοῦ γενήματος τοῦ ἀμπελῶνος σου, *cum fructu vineæ tuæ.* Similiter Matth. XXVI, 29. ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, *ex hoc fructu vitis*, h. e. ex hoc vino. Conf. ad h. l. *Cl. Alberti* p. 155. & *Georgii* Vindic. N. T. ab Ebraiſm. p. 305. ſq. ubi & apud profanos ſcriptores Græcos ſimiles locutiones de vino occurrere obſervant. Adde ejusdem Doctiſſ. *Georgii* Hierocrit. N. T. p. 115. ubi contra *Thomam Magiſtrum* & *Phrynichum* oſtendit, quod vocem γενήματα bonæ notæ ſcriptores de *fructibus* uſurpent; & *Cl. Fac. Haſæum* in Bibl. Brem. Cl. VII. p. 812. ſqq. תלדת generationes, *Aqv.* Geneſ. IV, 1. γενήματα. תנובה idem, Deut. XXXII, 13. Jud. IX, 11. Sir. X, 19. γενήμασι γυναικῶν, *natis mulierum.* 1 Macc. I, 40. ἐγένετο ἀλλοτρία τῆς γενήμασιν αὐτῆς, *facta eſt aliena natis ſuis.* *Heſychius:* Γένημα, παιδίον. Γένημα, *infans.* Conf. *Lamb. Bos* not. ad *Thom. Magiſtr.* p. 13.

Γενηματίζω, germino, fructum profero. נוב abunde profero, *Aqv.* Pſ. XCI, 14. γενηματίζοντες.

Γένησις, nativitas, familia, origo. הולד infin. hiph. a ילד naſci, Oſ II, 3. καθὼς ἡμέρα γενήσεως αὐτῆς, *quemadmodum dies nativitatis ejus.* כשׁפחה familia, 1 Par. IV, 8. γενήσεις ἀδελφοῦ Ῥηχάβ, *familias fratris Rechab.* Sap. III, 13. ἐπικατάρατος ἡ γενησις αὐτῶν, *maledicta familia eorum.* Sap VII. 13. ἠγνόουν δὲ αὐτὴν γένησιν εἶναι τούτων, *non autem noveram, illam originem eſſe horum.*

Γενητὸς, genitus, natus. ילוד part. pah. Job. XIV, 1. βροτὸς γενητὸς γυναικὸς, *homo natus ex muliere.* Vid. & Job. XV,

XV, 14. XXV, 4. נולד niph. a ילד Job. XI, 12. Conf. Matth. XI, 11. & *Wolfium* ad h. l.

Γένος, genus, natio, gens, it. ſpecies, ſeries ordo. גוי gens, *Aqv. Sym.* & *Theod.* Soph. II, 9. γενος. גוים in plur. ſpecies, 2 Par. XVI, 15. γενη μύρων, *ſpecies unguentorum*, vel *varia unguenta*. טור ſeries, ordo, 2 Par. IV, 13. δυο γένη ῥοάσκων, *duæ ſeries malorum punicorum*. אם natio, populus, *Theod.* Eſ. LI, 4. מין ſpecies, Gen. I, 11. 12 21. 24. I, 20. VII, 14. משפחה familia, Jer. XXXI, 1. ἔσομαι εἰς Θεὸν τῷ γένει Ἰσραὴλ, *ero in Deum genti Iſraëlis*. Ita Phil. III, 5. ἐκ γένους Ἰσραὴλ, *ex gente Iſraëlis*. זרע ſemen, Eſth. VI, 13. ἐκ γένους Ἰουδαίων, *ex gente Judæorum*. Jer. XXXI, 36 γένος ἐκ Ἰσραὴλ, *gens Iſraëlis*, Conf. 1 Macc. V, 2. 2 Macc VIII, 9. Jer. XLI, 1. ἐκ γένους τῆς βασιλείας, *ex ſtirpe regia* עם populus, Gen. XI, 6. & XXXIV, 16. γένος ἕν, *populus unus*. Eſth. II, 10 οὐκ ὑπέδειξεν Ἐσθὴρ τὸ γένος αὐτῆς, *non indicavit Eſther genus ſuum*. Eſ. XLIII, 20. τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτόν, *populus meus electus*. Inde Petrus 1 Ep. II, 9. fideles N. T. appellat γένος ἐκλεκτὸν. 2 Macc. VII, 28. τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, *genus humanum*.

Γέρας, donum, præmium. משחה unctio, Num. XVIII, 8, σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας, *tibi dedi illa in præmium*. Sap. II, 22. γέρας ψυχῶν ἀμώμων, *præmium animarum incalpatarum*. *Heſychius*: Γέρας, τιμὴ, σέβας, ἆθλον ἀρετῆς, ἀμοιβή, θέαμα, δωρεά. Γέρας, *honor, cultus, præmium virtutis, retributio, ſpectaculum, donum*.

Γερουσία, ſenatus, ſeniores. זקנים plur. a זקן filii, Lev. IX, 3. זקן ſenex, ſenior, Exod. III, 16. συνάγαγε τὴν γερουσίαν υἱῶν Ἰσραὴλ, *congrega ſeniores populi Iſraël*. Vid. & v. 18. Num. XXII, 4. Deut. XXI, 2. 3. XXIX, 10. item Judith. IV, 6. XV, 9. & conf. Act. V, 21. & *Wolfium* ad h. l. & Auctores ibi laudatos, quibus adde ill. *Spanhemii* Obſ. ad *Julian.* p. 126. ſq. *Heſychius*: Γερουσία, πρεσβυτήριον, πλῆθος γερόντων. Γερουσία, *concilium ſeniorum, multitudo ſenum*. Gloſſ. in Octat. Γερουσίαν, τὸν ἀθροισμὸν τῶν γερόντων. Γερουσίαν, *congregationem ſeniorum*.

Γερσαῖος, terreſtris. Sap. XIX, 18.

Γέρων, ſenex, ſenior. זקן Job. XXXII, 9. Prov. XXXI, 23. Vid. & Sir. XXV, 7. 8.

Γεῦμα, guſtus. טעם Exod. XVI, 31. Job. VI, 6. Jer. XLVIII, 11. *Heſychius*: Γεῦμα, γεῦσις, ἔδεσμα. Γεῦμα, *guſtus, cibus*. *Aquila* etiam voce utitur pro טעם Pſalm. XXXIII, 1. ubi tamen, docente *Montfaucono*, *modum, formam, ſpeciem* denotat.

Γεῦσις, idem, it. cibus, experimentum. טעם Chald. Dan. V, 2. ἐν τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, *in gaſtu vini*, h. e. ut *Cl. Michaëlis* interpretatur in Act. not. ad h. l. p. 162. *inter pocula, in vino, inter vina, ſeu cum vini dulcedine guſtum oblectaret ſuum.* Sap. XVI, 3. καὶ ξένης μετάσχωσι γεύσεως, *& peregrini cibi fierent participes.* Sap. XVI, 20. πρὸς πᾶσαν ἁρμόνιον γεῦσιν, *ad omnem convenientem cibum.* 2 Macc. XIII, 18. ἐλλιπῶς γεῦσιν τῆς τῶν Ἰουδαίων ἐντολμίας, *cum periculum feciſſet Judæorum audaciæ.*

Γεύω, ομαι, guſtandum do, guſto, comedo, experior. בלע abſorbeo, Job. XX, 18. ἐξ οὗ οὐ γεύσεται, *ex quo non comedet.* הריעים hiph. a לעט Gen. XXV, 30. γεῦσόν με (ſc. τι) ἀπὸ τοῦ ἐψήματος τοῦ πυῤῥοῦ τούτου, *fac me guſtare aliquid de edulio hocce ruſo.* טעם 1 Reg. XIV, 24. οὐκ ἐγεύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου, *non guſtavit omnis populus panem*, i. e. nihil comedit omnis populus. Vid. & 2 Reg. III, 35. & conf. Tob. VII, 13. 2 Macc. VI, 20. 1 Reg. XIV, 29. ὅτι ἐγευσάμην βραχύ τι τοῦ μέλιτος, *quod parum mellis comederim.* Jon. III, 7. οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ οἱ βόες, καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν, *homines, & jumenta, & boves, & oves cibum non capiant.* Sic & Act. X, 10. καὶ ἤλθε γεύσασθαι, *& volebat cibum capere.* Conf. ad h. l. *Raphelii* Annot. ex *Herodoto* p. 344. & alios laudatos *Wolfio* p. 1153. Job. XXXIV, 3. λάρυγξ γεύεται βρωμάτων, *guttur guſtat cibum.* Conf. Sir. XXXVI, 19. Pſ. XXXIII, 8. γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, *guſtate & videte, quam benignus ſit Dominus.* Conf. 1 Petr. II, 3. Prov. XXXI, 18. ἐγεύσατο, ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, *experitur, quam bonum ſit laborare.* Ita *Sophocles* Trach. in v. 1168. Ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην. *Aliasque innumeras moleſtias expertus ſum.* Ubi *Scholiaſtes*: Ἐγευσάμην, ἐπειράθην, πεῖραν ἔσχον. Ἐγευσάμην, *expertus ſum, experientiam habui.* Sic paſſim & apud alios profanos. Vide *Cl. Georgii* Hier. Locr. N. T. p. 231. ſq. & Auctores ibi citatos, quibus adde *Ez. Spanhemii* & *Lud. Kuſteri* not. ad *Ariſtoph.* Ran. v. 465.

Γεφυραι τιθημι, pontem pono. קיר fodio, Eſ. XXXVII, 25.

Γεφυρόω, pontem impono, ponte munio, 2 Macc. XII, 13.

Γεωμετρία, geometria, terræ menſio. Hinc σπαρτίον γεωμετρίας, funiculus geometriæ. תהו קו linea inanitatis, Eſ. XXXIV, 11.

Γεωμετρικὸς, geometricus. Hinc σχοινίον γεωμετρικὸν, funiculus geometricus. הבל מדה funiculus menſuræ, Zach. II, 1

Γεωργέω, agrum colo, agriculturam exerceo. עבד *Sym.* 2 Reg.

2 Reg. IX, 10. עשה מלאכת שרה facio opus agri, 1 Par. XXVII, 26. Vid. & 3 Eſdr. IV, 6. 1 Macc. XIV, 8.

Γεωργία, agricultura. Sir. VII, 16.

Γεώργιον, agricultura, cultura, it. arvum, ager. עברה famulitium, Gen. XXVI, 14. צמד jumentum conjugatum, Jer. LI, 23. קצין dux, princeps, Prov. VI, 7. שרה ager, Prov. XXIV, 30. XXXI, 16. Conf. 1 Cor. III, 9. Sir. XXVII, 6. *γεώργιον ξύλου ἐκφάνει ὁ καρπὸς αὐτοῦ, culturam arboris declarat fructus ejus.*

Γεώργιος, ſc. *ἀνὴρ*, agricola. מאמין part. pih, fortificans, Prov. XXIV, 5.

Γεωργὸς, agricola. אכר Jer. XIV, 4. LI, 23. Joël I, 11. יגב Jer. LII, 13. פלח diſſeco, findo, *Sym.* Pſ. CXL, 7.

Ἀνὴρ γεωργὸς, agricola. עבר למס ſerviens tributo, i. e. tributarius, Gen. XLIX, 15.

Ἄνθρωπος γεωργὸς, agricola. איש ארמה vir terræ, Gen. IX, 20. Conf. quæ notavi in v. *Ἄνθρωπος*.

Γῆ, terra, territorium, regio, it. urbs, & *κατ' ἐξοχὴν* Judæa. אלהים dii, Pſ. XCIV, 3. ארמה Gen. I, 25. & alibi ſæpiſſime. ארמון palatium, Jer. IX, 20. ארעא Chald. Eſdr. V, 11. Jer. X, 10. ארקע Chald. Jer. X, 10. ארץ Gen. XII, 2. *ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, egredere e patria tua.* Gen. XII, 10. *ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, fames erat in terra.* h. e. Canaane. Gen. XLII, 30. 33. *ὁ κύριος τῆς γῆς, dominus regionis illius.* Vid. & Gen. XLIII, 11. 2 Reg. XI, 20. Exod. VII, 19. *ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ, in omni Ægypto.* Exod. XII, 12. 13. *ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, in Ægypto* Similiter Joh. III, 22. *εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν, in Judæam.* Conf. ad h. l. Auctores *Wolfio* citatos & *Cl. Georgium* Hierocr. N. T. P. II p. 57. ſq. Jer. IV, 20. *τετάλαιπώρηκε πᾶσα ἡ γῆ, miſera facta eſt tota terra*, h. e. Palæſtina. Vid. & Jer. XII, 11. & cf. Luc. IV, 25. Jac. V, 17. & *Lakemacher.* Obſ. Philol. P. II. p. 69. ſq. גב fovea. Prov. I, 12. Eſ. XIV, 15 גבול terminus, Exod. X, 19. גוי gens, Soph. II, 14. גיא vallis, 2 Par. XXVIII, 3. XXXIII, 6. Ezech. XXXII, 5. דרך via, Job. XXXVIII, 19. הר mons, Ezech. XXXVII, 8. חלד ævum, Pſ. XVI, 15. יבשה aridum, Jon. I, 13. ים mare, Eſ. LXIII, 11. מועד cœtus, Job. XXX, 23. מקום locus, Exod. XXIII, 20. נגנים part. plur. niph. a נגה fluenta, Job. XXXVIII, 16. עין oculus, it. fons, ibid. *Alii* ibi legunt *πηγὴν* rectius. עיר urbs, Jer. XXIX, 7. XXXIV, 22. XXXVII, 7. XL, 5. Eadem notione vox occurrit Matth. II, 6. & XIV, 34. Conf. *B. Gottfr. Olearium* Obſerv. Sacr. in Matth. p. 44. & Eccl. X, 16. ubi ארץ *πόλις* redditur. Vide & *Wolfium* ad Matth. l. c. p. 34. עם populus,

pulus, 1 Reg. IX, 2. עמק vallis, Joſ. XV, 8. עפר pulvis, Gen. III, 14. 19. XVIII, 27. שבלול limax, *Aqv.* Pſalm. LVII, 8. γῆς ἐντέρῳ, *terræ inteſtino.* שרה ager, Gen. II, 13. III, 1. תבל orbis, 1 Par. XVI, 30, Eſ. XIV, 21. תהם abyſſus, Gen. XLIX, 25.

Vid. alibi Ἄνυδρος γῆ. γῆ Διαπίπλασα. γῆ Διψῶσα. ἐκ τῆς γῆς Φανίων.

Γηγενὴς, terrigena, ex terra natus. ארם homo, Jer. XXXII, 20. בן אדם filius hominis, Pſ. XLVIII, 20. רפא gigas, it. mortuus, Prov. II, 18. IX, 18. Vid. & Sap. VII, 1. *Heſychius*: Γηγενὴς, ὁ ἐκ τῆς γῆς τὴν γένεσιν ἐσχηκὼς, *qui ex terra originem habet.*

Γήϊνος, terrenus. בעפר in pulvere, *Aqv. Sym.* Job. IV, 19.

Γῆρας, ſenectus, ſenium. בלתי pr. perf. a בלל perfuſus ſum: alii volunt eſſe infin. pih. a בלה veteraſco, Pſ. XCI, 10. זקן Gen. XLVIII, 10. זקנה 3 Reg. XI, 4. Pſ. LXX, 10. 19. זקנים plur. Gen. XXXVII, 2. XLIV, 20. יקהה obedientia, Prov. XXX, 17. שיב maſc. canities, 3 Reg. XIV, 4. שבה fœm. idem, Gen. XV, 15. 1 Par. XXIX, 28. Pſ. XCI, 14.

Γηράσκω, ſeneſco. גוע exſpiro, Job. XXIX, 18. זקן & ſemel in hiph. הזקין Gen. XVIII, 13. Joſ. XIII, 1. Job. XIV, 8. זקנה ſenium, Gen. XXIV, 36. בשיבה in ſenectute, *Sym.* Pſ. XCI, 15.

Γηγασαρίμ, vel, ut alii rectius habent, γηχαρασίμ, ipſa vox Hebr. גיא חרשים vellis fabrorum, 1 Reg. IV, 14.

Γήσιον, geſium. כן baſis, *Incert.* Exod. XXXIX, 39.

Γηώρας. Vid. Γειώρας.

Γιγαντώδης, giganteus, ſuperbus, *Al.* Sir. XXIII, 4. γιγαντώδη ψυχὴν, *animum ſuperbum.* Conf. *Druſium* ad h. l.

Γίγαρτον, quod in acino vinaceo lignoſum aut lapidoſum eſt, granum vinaceum, it. ſcoria, quæ remanet poſt purgatum argentum. זג Num. VI, 4. סיג ſcoria, *Sym.* Prov. XXV, 4. γίγαρτα. *Aqv.* Ezech. XXII, 18. γίγαρτον. *Heſychius*: Γίγαρτον, τῆς σαφυλῆς τὸ ἔνδον. Γίγαρτον, *interius uvæ.* Lex. *Cyrilli* MS. Bremenſ. Γίγαρτον, ὁ κόκκος ὁ ἔνδον τῆς σαφυλῆς. Γίγαρτον, *granum, quod in uva eſt.*

Γιγαρτώδης, qui plenus eſt acinis vinaceis. סיג ſcori, *Theod.* Eſ. I, 25.

Γίγας, gigas, homo vaſtæ molis, it. robuſtus. גבור fortis, robuſtus, Gen. X, 9. γίγας κυνηγὸς, *potens venatione.* 1 Par. I,

1, 10. ὅτος ἤρξατο τοῦ εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς, *hic incipiebat esse potens in terra.* Es. III, 2. γίγαντα καὶ ἰσχύοντα, *viribus & robore valentem. Hesychius:* Γίγας, δυνάστης, ἰσχυρός. Γίγας, *qui potentia valet, robustus.* Es. XLIX, 24. μὴ λήψεταί τις παρὰ γίγαντος σκῦλα; *num aliquis spolia accipiet a robusto? Hesychius:* Γίγαντος, μεγάλου. ἰσχυροῦ. ὑπερφυοῦς. Γίγαντος, *magni. robusti. naturæ modum excedentis.* אלי גבורים fortes robustorum, i. e. robustissimi. Ezech. XXXII, 21. נפילים plur. Gen. VI, 4. Num. XIII, 34. ענקים Deut. I, 28. רפא & in plur. רפאים Gen. XIV, 5. Jos. XII, 4. 2 Reg. XXI, 18. Job. XXVI, 5. Judith. XVI, 5. ὑψηλοὶ γίγαντες, *proceri gigantes.* 3 Macc. II, 4. γίγαντες ῥώμῃ καὶ θράσει πεποιθότες, *gigantes robore & audacia confisi.*

Γίνομαι, gignor, nascor, fio, sum, obtingo. אתיגבר Chald. ithpeh. ab עבר Eldr. IV, 19. V, 8. נכל pyh. primum gignor, Lev. XXVII, 26. ברא creo, Es. XLVIII, 7. הגיע hiph. a נגע tango, Esth. IX, 26. καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο, *& quæ illis obtigerunt.* הוה sum, Neh. VI, 6. σὺ γίνῃ αὐτοῖς εἰς βασιλέα, *tu sis eorum rex.* היה idem, & in niph. נהיה conficior, frangor, Num. XXX, 7. ἐὰν γενομένη γένηται ἀνδρὶ, *si nupta sit viro.* Vid. & Ruth. I, 13. Ezech. XXIII, 4. ἐγένοντό μοι, *nubebant mihi. Al.* Jud. XIV, 20. καὶ ἐγένετο ἡ γυνὴ Σαμψὼν ἑνὶ τῶν φίλων αὐτοῦ, *& nubebat uxor Samson alicui amicorum ejus.* Conf. & Lev. XXII, 12. Ezech. XVI, 8 Hos. III, 3. & *Fesselii* Adv. Sacr. L. II. c. 20. p. 152. Eadem phrasis occurrit Rom. VII, 3. 4. Dan II, 1. ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ, *somnus ejus discedebat ab illo.* Zach. VII, 1. καὶ ἐγένετο, *& factum est.* Vid & Zach. XVIII, 18. Jer. I, 11. 13. & alibi. Sic passim etiam Evangelistæ, ubi narrandum aliquid incipiunt. Vide *Olearium* de Styl. N. T. p. 8. sq. חוה video, Es. II, 1. ילד in Kal, niph. pyh. & hiph. gigno, pario, nascor, Gen. IV, 25. τῷ Σηθ ἐγένετο υἱὸς, *Setho nascebatur filius.* Vid. & Gen. XXI, 3. 5. 9. XXXV, 26. ילוד Jer. XVI, 2. Conf. Gal. IV, 4. & ad h. l. *Cl. Alberti* Observ. p. 363. sq. יצא exeo, Jos. XVI, 1. ἐγένετο τὰ ὅρια υἱῶν Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, *exibant fines filiorum Josephi a Jordane.* Vid. & 1 Reg. XXII, 3. 1 Par. XIV, 17. כון : נכון Kal & niph. Deut. XVII, 4. Job. XXXI, 15. לקח pyh. capior, Job. XXVIII, 2. מדד metior, 2 Reg. VIII, 2. מוצא exitus, Job. XXVIII, 1. מצא invenio, Exod. XVIII, 8. נברא niph. creor, Gen. II, 4. Exod. XXXIV, 10. נהג duco, 4 Reg. IX, 20. נעשה niph. fio, 4 Reg. XXIII, 22. οὐκ ἐγένετο τὸ πάσχα τοῦτο, *non tale celebratum erat pascha.* Vid. & v. 23. Sic Græcis verbum γίνεσθαι de festis diebus celebrandis alias usurpari, ex *Xenophonte* ostendit *Raphelius* ad Matth. XXVI, 2. ubi sententiam *B. Gerhardi*

hardi qui verbum γίνεται, eodem ſenſu ibi accipit, firmat, magis autem e LXX. Intt. l. c. firmari poteſt. נפל cado, Ezech. VIII, 1. Dan. IV, 28. נראה niph. videor, 4 Reg. XXIII, 24. נשמע niph. audior, Jer. XVIII, 22. נתן do, Deut. XXI, 8. עבר tranſeo, 1 Par. XXIX, 29. עלה aſcendo, Gen. XIX, 15. עלל pyh. ab עלל Thren. I, 13. עמד ſto, 1 Par. XX, 4. עשה Kal, part. pah. & niph. facio, Gen. XLII, 25. XLIV, 2. L, 20. & alibi. צמח germino, Gen. II, 5. קום ſurgo, 2 Par. VI, 10. שום : השים Kal & hiph. pono, 1 Reg. XXX, 25. Jer. XII, 11. שלח pih. mitto, 1 Par. XII, 19. Tob. III, 8. πρὶν γενέσθαι αὐτὸς μετ' αὐτῆς, ὡς ἐν γυναιξὶ, *antequam illi rem cum illa haberent tanquam cum mulieribus.* Suſan. v. 20. γενοῦ μεθ' ἡμῶν, *concumbe nobiſcum.* Conf. 2 Reg. XIII, 20. & *Feſſelii* Adverſ. Sacr. l. c. 2 Macc. VIII, 27. περὶ τὸ σάββατον ἐγένοντο, *circa ſabbathum erant*, h. e. ſabbathum celebrabant.

Γένοιτο, vox optandi, vel confirmandi, fiat. אמן vere, (conf. Jer. XXVIII, 6. ubi ἀληθῶς redditur.) Deut. XXVII, 15. 3 Reg. I, 36. Jer. XI, 5. אמן veritas, Eſ. XXV, 1.

Γένοιτο, γένοιτο, per duplicationem, fiat. אמן Pſ. CV, 47. אמן אמן Num. V, 22. Pſ. XL, 14. אמן ואמן Pſ. LXXI, 21.

Μὴ γένοιτο, ne fiat, abſit. חלילה Gen. XLIV, 7. 17. Joſ. XXII, 29. 3 Reg. XXI, 3. Conf. Rom. III, 31. VI, 2. 15. &c.

Vid. alibi ſequentia : Αἰχμάλωτος γίνομαι. Ἀκάθαρτος γίνομαι. Ἄκεκτος γίνομαι. Ἄλαλος γίνομαι. Ἀποστάτης γίνομαι. Ἄριζος γίνομαι. εἰς Ἀφανισμὸν γίνομαι. Ἄφθογγος γίνομαι. εἰς Βασιλεία γίνομαι. Βαρὺς γίνομαι. Γυμνὸς γίνομαι. Διάδηλος γίνομαι. Δυνατάτερος γίνομαι. ἐξ Ἑαυτῆς γίνεται. Ἐγκάθετος γίνομαι. Ἐκλελοιμμένος γίνομαι. Ἐλάσσων γίνομαι. Ἐμφανὴς γίνομαι. Ἐνδεὴς γίνομαι. Ἔντιμος γίνομαι. Ἔξοικος γίνομαι. εἰς Ἐξοδύνωσιν γίνομαι. Ἐπιθυμητὸς γίνομαι. Ἐπιχαρὴς γίνομαι. Ἐποπτίδες γίνομαι. Ἕτοιμος γίνομαι. Εὖ γίνομαι. Εὖ γεγονὸς. Ἡδὲως γίνομαι. Ἡδὺς γίνομαι. Θέρμη γίνεται. Θηριάλωτος γίνεται. Θηριόβρωτος γίνεται. Ἴλεως γίνομαι. Καθαρὸς γίνομαι. Κάλλος γίνεται. Καλὸς γίνομαι. Κατάφοβος γίνομαι. Κραταιὸς γίνομαι. Κριτὴς γίνομαι. Λεπτὸς γίνομαι. Λοιμὸς γίνομαι. Μακρὰν γίνομαι. Μακροήμερος γίνομαι. Μακροχρόνιος γίνομαι. Μέγας γίνομαι. Μεῖζον γίνομαι. ἃ Μέλλει γίνεσθαι. Μεταναστὴν γίνεται. Μυσὶα γίνεται. Νεκρὸς γίνομαι. Ξηρὸς γίνομαι. Ὀλίγος γίνομαι. Ὅμοιος γίνομαι. Ὀργὴ γίνομαι. εἰς Οὐδὲν γίνομαι. Πάλιν γίνομαι. Πανεργότερος γίνομαι. Πεπιθὰς γίνομαι. Πικρὸς γίνομαι. Περίβλεπτος γίνομαι. Περιχαρὴς γίνομαι. Πλέων γίνομαι. Πλημμύρα γίνεται. Πλήρης γίνομαι. Πολὺς γίνομαι. Πόρρω γίνομαι. Προπετὴς γίνομαι. Πῶς ἂν γένοιτο.

Σιαυ-

Σεαυτῷ γινῶ. Σκληρὸς γίνομαι. ἐγινήθη Τελειωθῆναι. Ὑπεύθυνος γίνομαι. Φαῦλος γίνομαι. Χυδαῖος γίνομαι. Ψευδὴς γίνομαι.

Γινώσκω, cognoſco, intelligo, agnoſco, ſcio, video. התבונן : הבין hiph. & hitph. a בון 1 Par. XXVIII, 9. Prov. XXIV, 12. Eſ. XL, 21. הגיד hiph. a יגד indico, Eſ. XLVIII, 6. הכיר hiph. a נכר 2 Reg. III, 36. הריע hiph. a ריע clango, (hic legiſſe videntur הודיע ſcire facio.) Hoſ. IV, 9. חזה video, Eſ. XXVI, 11. טעם guſto, 2 Reg. XIX, 35. ידע Gen. IV, 1. Ἀδὰμ δὲ ἔγνω Εὔαν τὴν γυναῖκα, *Adamus cognovit Evam uxorem*, i. e. habuit rem cum illa. Ita & v. 16. 24. & alibi paſſim verbum illud uſurpatur. Inde apud *Heſychium* Ἔγνω exponitur ὡμίλησεν ἀνὴρ πρὸς γυναῖκα, *rem habuit vir cum muliere*. Idem: Γνῶναι, κρῖναι καὶ τὸ συνεσιάσαι. Γνῶναι, *judicare & coire*. Conf. Gen. XIX, 5. ubi LXX. ידע interpretantur per συγγίνομαι, *coëo*, *concumbo*. Græcos profanos hoc verbo de eadem re per euphemismum uti, docent Auctores citati *B. Wolfio* ad Matth. II, 25. p. 24. Conf. & *Suiceri* Theſ. T. I. p. 762. Non ſolum autem de viris, ſed etiam de fœminis adhibetur eodem ſenſu. Ita Gen. XIX, 8. θυγατέρες, αἱ οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα, *filiæ, quæ virum non cognoverunt*, i. e. quæ rem cum viro non habuerunt. Vid. & Jud. XI, 39. & conf. Luc. I, 34. Num. XXXI, 17. γυναῖκα, ἥτις ἔγνω κοίτην ἄρσενος, *mulierem, quæ cum viro rem habuit*. Vid. & v. 35. & Jud. XXI, 11, 12. Gen. XXIX, 5. γινώσκετε Λάβαν τὸν υἱὸν Ναχώρ; οἱ δὲ εἶπαν, γινώσκομεν, *Noſtisne Laban, filium Nachor? Illi autem dicebant: novimus*. 1 Sam. XXII, 6. ἤκουσε Σαὰλ, ὅτι ἔγνωσαι Δαβὶδ, *audiebat Saul, quod agnitus*, vel *viſus eſſet David*. Ibid. v. 17. ὅτι ἔγνωσαν, ὅτι φεύγει αὐτὸς, *quod ſcirent, quod fugeret ille*. 1 Reg. XXIII, 9. ἔγνω Δαβὶδ, *intelligebat David*. Vid. & 1 Reg. XX, 32. 2 Sam. V, 12. XIV, 22. 2 Reg. XV, 11. οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥῆμα, *res illis penitus ignota erat*. 2 Reg. XVII, 19. καὶ οὐκ ἐγνώσθη τὸ ῥῆμα, *ut res occulta maneret*. 1 Par. XXVIII, 9. γνῶθι τὸν Θεὸν τῶν πατέρων σου, *agnoſce Deum patrum tuorum*. 2 Par. XIII, 5. οὐχ ὑμῖν γνῶναι; *nonne facultas vobis data eſt ſciendi?* Mich. III, 1. οὐχ ὑμῖν ἐστὶ γνῶναι τὸ κρίμα; *nonne facultas vobis data eſt ſciendi, quid juſtum ſit?* Conf. Matth. XIII, 11. 2 Par. XXXII, 13. ἢ γινώσκετε τί ἐποίησα ἐγὼ; *nonne ſcitis, quid fecerim ego?* Job. V, 27. σὺ δὲ γνῶθι σεαυτῷ, *tu autem tibi nota*. Job. XIX, 13. ἔγνωσαν ἀλλοτρίους (ſc. μᾶλλον) ἢ ἐμὲ, *noverunt alienos magis quam me*. Conf. *Druſium* ad h. l. Pſ. LXXX, 4. γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν, *linguam, quam non intellexit, audivit*. Dan. II, 3. τοῦ γνῶναι τὸ ἐνύπνιον, *ut ſomnium intelligerem*. *Aqv. Sym. Theod.* Prov. XII, 10. δίκαιος γινώσκει (LXX. vertunt οἰκτίρει) ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ, *juſtus agnoſcit* (h. e. curat)

animas jumentorum ſuorum. כלה perficior, finior, Dan. XII, 7. לקח accipio, 1 Reg. XVII, 18. Job. XII, 20. נוער niph. a יער congregor, Exod. XXX, 36. Num. XVII, 4. נועץ niph. a יעץ conſulto, Eſ XLV, 21. ראה video, Gen. XXXIX, 23. Exod XXII, 10. Jud. II, 7. ידע & ראה ſimul, Jer. XII, 3. רוד dominor, Oſ. XI, 13. שמע audio. Eſ. XLVIII, 8. תאר forma, 1 Reg. XXVIII, 14. תכן Kal & pih. expendo, dirigo, Prov. XXIV, 12. Eſ. XL, 30.

Γλάζω, expando alas, expando me. נהר pronum me expando. *Al.* 4 Reg. IV, 34. ἴγλαδι, pro quo in aliis exemplaribus legitur ἴγλα δι, in aliis ἰλαδ', in aliis ἰλαδι. Sed reponendum forſitan ἴγλασι. *Heſychio:* Γλάζει eſt πλημύσσεται, κέκραγε, *alas expandit, clamavit.*

Γλαὺξ, noctua, ulula. תחמס Lev. XI, 16. Deut. XIV, 15. כוס bubo, *Sext. Ed.* Lev. XI, 17.

Γλεῦκος, muſtum, vinum recens. Job. XXXII, 19. Vid. Ἄσκος γλεύκους. *Heſychius:* Γλεῦκος, τὸ ἀπόσαγμα τῆς σαφυλῆς πρὶν πατηθῆ. Γλεῦκος, *quod ex uva defluit, antequam conculcata ſit.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Γλεῦκος, οἶνος. Γλεῦκος, *vinum.*

Γλυκάζω, dulceſco. מתוק dulcis, Ezech. III, 3.

Γλυκάινω, ομαι, dulce reddo, dulcis ſum. מתק: והמתיק Kal & hiph. Exod. XV, 25. Job. XX, 12. XXI, 33. Pſ. LIV, 15. מתוק dulcis, Prov. XXIV, 13. מתק dulcedo, *Aqv.* Prov. XXVII, 9. γλυκάινει. Vid. & Sir. XII, 20. XXVII, 23. XXXVIII, 5. XL, 20. 34.

Γλύκασμα, dulcedo. מתוק dulcis, Prov. XVI, 24. ממתקים plur. Neh. VIII, 12. Vid. & 3 Eſdr IX, 52. Sir. XI, 3.

Γλυκασμὸς, idem. ממתקים plur. Cant. V, 17. נפת deſtillatio, *Aqv.* Cant. IV, 11. עסים muſtum, Joël III, 18. Amos. IX, 13. ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμὸν, *ſtillabunt montes dulcedinem.* קצה ſpuma, Joël I, 7.

Γλυκερὸς, dulcis. Hinc Γλυκερῷ πίνω, dulce bibo. מתק Prov. IX, 17.

Γλυκὺς, dulcis, ſuavis. משך traho, *Aqv.* Job. XXVIII, 18. γλυκύ. מתוק Jud. XIV, 14. ἐξ ἰσχυροῦ ἐξῆλθε γλυκὺ, *e robuſto exiit dulce. Heſychius:* Γλυκὺ, μειλιχρόν. Γλυκὺ, *melleum.* Eccleſ. XI, 7. γλυκὺ τὸ φῶς, *lux dulcis*, vel *ſuavis.* מתוק part. pah. Eccleſ. V, 11. γλυκὺς ὕπνος τῷ δούλῳ, *ſuavis ſomnus ſervi. Heſychius:* Γλυκὺς, ἡδύς. Γλυκὺς, *ſuavis.* מתק dulcedo, Prov. XVI, 21. γλυκεῖς ἐν λόγῳ, *ſuaves ſermone.*

Γλυκύς εἰμι, dulcis ſum. נמלץ niph. Pſ. CXVIII, 102.

Γλυκύτερος, dulcior. מתוק Jud. XIV, 18. Pſ. XVIII, 11. Vid & Sir. XXIII, 34.

Γλυκύτης, dulcedo. מתק Jud. IX, 11. Vid. & Sap. XVI, 21.

Γλύμμα, ſculptura. פסל Eſ. XLV, 20. פתוח Exod. XXVIII, 11. תהלה laus, Eſ. LX, 18. ubi tamen pro γλύμμα *Lamb. Bos* legendum eſſe γαυρίαμα conjicit, quod LXX. Hebræam vocem ſic reddiderint Eſ. LXII, 7. Vid. Proleg. ejus in LXX. Int. cap. 3. Sir. XXXVIII, 31. XLV, 13.

Γλυκτὸς, ſculptus, ſculptilis. הגנות plur. horti, *Incert.* Eſ. I, 29. מסכה fuſile. 2 Par. XXVIII, 2. Pſ. CV, 29. פסל ſimulacrum, 2 Par. XXXIII, 15. עצבים plur. idola, Pſ. CV, 34. 36. פסיל Deut. VII, 5. Jud. III, 19. 26. פסל Deut. IV, 25. γλυπτὸν ὁμοίωμα, *ſculptum ſimulacrum.* Ex hoc loco patet, quod vox ὁμοίωμα etiam in aliis locis in γλυπτὸν ſubintelligenda ſit. Vel etiam εἴδωλον poteſt ſubintelligi. Eſ. XLIV, 17. λοιπὸν ἐποίησε θεὸν γλυπτὸν, *e reliquo* ſc. ligno *fecit deum ſculptum.* פתוח ſculptura, *Sym. Theod.* Zach. III, 9. תרפים idola, Ezech. XXI, 21.

Γλυφὴ, ſculptura. אקדח carbunculus, *Theod.* Eſ. LIV, 12. כתרת coronamentum, 3 Reg. VII, 40. מלאים plur. impletiones, Exod. XXV, 7. XXXV, 8. עשויה part. pah. fœm. facta, confecta, Ezech. XLI, 25. פתוח Exod. XXVIII, 21. 2 Par. II, 7. Vid. & Sap. XVIII, 24.

Γλύφω, ſculpo. העלה hiph. aſcendere facio, 2 Par. III, 5. חרש Jer. XVII, 1. מקלעת ſculptura, 3 Reg. VI, 18. עשה facio, Ezech. XLI, 18. פסל Hab. II, 18. פתח pih. 2 Par. II, 7. γλύψαι γλυφὴν, *ſculpere ſculpturam. Heſychius:* Γλύψαι, ξύσαι. χαράξαι. Γλύψαι, *radere. Sculpere.* Vid. & Sir. XXXVIII, 31. Sap. VII, 2. ἐγλύφην, *effigiatus, formatus ſum.*

Γλῶσσα, lingua. כבוד gloria, Pſ. XV, 9. Conf. ad h. *l.* Pſ. L, 15. לשון Joſ. VII, 21. γλώσσαν μίαν χρυσῆν, *linguam unam auream.* Conf. quæ notavi in v. χρύσιος. Eſ. XXVIII, 11. διὰ γλώσσης ἑτέρας ὅτι λαλήσουσι, *quod alia lingua loquentur.* לשן Chald. Dan. III, 4. 7. פה os, Jud. VII, 6. שפה labium, Gen. XI, 7. Pſ. LXXX, 4. Eſ. XIX, 18. Sir. XXVIII, 15. γλῶσσα τρίτη πολλοὺς ἐσάλευσεν, *lingua tertia multos commovit.* Alluditur ad triſulcam linguam ſerpentum, cui lingua maledici hominis ſimilis eſt. Conf. *Bocharti* Hier. P. I. L. I. c. 4. p. 25.

Γλωσσόκομον, theca ad recondendum, arca. ארון 2 Par. XXIV, 8. γενηθήτω γλωσσόκομον, *fiat arca.* Vid. & v. 10. 11.

& 3 Reg. VI, 19. *Aqv.* Gen. XXXVII, 1. L, 25. 1 Reg. V, 1. Apud *Hesychium* vox exponitur θήκη, σορὸς ξυλίνη τῶν λειψάνων, *theca, arca lignea reliquiarum.* Lex. vet. *Ciſtella*, γλωσσόκομον. Plura de hac voce vide apud Auctores laudatos *Wolfio* ad Joh. XII, 6. p. 924.

Γλωσσότμητος, cui lingua eſt reſecta. חרוץ excisus, reſectus, Lev. XXII, 22.

Γλωσσοτομέω, linguam reſeco. 2 Macc. VII, 4.

Γλωσσοχαριτέω, lingua blandior. החליק לשון biph. Prov. XXVIII, 23.

Γλωσσώδης, linguax, loquax. לשון lingua, Pſ. CXXXIX. 12. Vid. & Sir. VIII, 4. IX, 23. XXV, 22. ἀνὴρ γλωσσώδης, *vir loquax.* Apud *Phavorinum* γλωσσώδης ex h. l. exponitur ὁ λοίδορος ἄνθρωπος, *homo convitiator.* Vid. & Sir. VIII, 4. IX, 23. XXV, 22. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Γλωσσώδης, πολυλάλος. Γλωσσώδης, *loquax.*

Γνάθος, tempus, pars capitis tenuior. רקה Jud. IV, 21. *Al.* Jud. V, 26.

Γναφεὺς, ſcribitur & κναφεὺς, fullo. כבס lotor, fullo, 4 Reg. XVIII, 17. ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως, *in via agri fullonis.* Eſ. XXXVI, 2. ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφέως. Vid. & Eſ. VII, 3. *Heſychius:* Γναφεὺς, καθαίροντος ῥύπον. Γναφέως, *ſurgantis ſorditiem.* Conf. *Cl. Schoetgenii* Antiq. Fullon. p. 4. ſqq. Nonnulli inter γναφεὺς & κναφεὺς diſtinguunt. Sic enim Lex. *Cyrilli* MS. Γναφεὺς, ὁ λευκαίνων τὰ ἱμάτια. Κναφεὺς δὲ ὁ τὰ δέρματα ξύων. Ἔστι δὲ κνάφος ἀκανθώδης τι, ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια. Γναφεὺς, *qui veſtimenta dealbat.* Κναφεὺς *vero qui pelles polit. Eſt vero* κνάφος *planta quædam ſpinoſa, quo veſtimenta poliunt.* Eadem fere habet *Phavorinus.* Sed γναφεὺς communi Græcorum dialecto, & κναφεὺς Attice dici, docet *Suidas* v. γναφεύς. Conf. & *Schol. Ariſtophan.* in Plut. v. 166.

Γνήσιος, genuinus, germanus. Sir. VII, 19. ἀδελφὸν γνήσιον, *fratrem germanum.*

Γνησίως, genuine. 2 Macc. XIV, 8.

Γνοφερὸς, caliginoſus. צלמות umbra mortis, Job. X, 21.

Γνόφος, caligo, tenebræ, turbo. אפל caliginoſus, Amos. V, 20. אפל Job. XIII, 17. ערפלה Exod. X, 22. Jer. XXIII, 12. חשך Exod. XIV, 20. Job. XVII, 13. מאפל Joſ. XXIV, 7. משברים plur. fluctus. *Sym.* Jon. II, 4. γνόφοι כופה turbo, Job. XXVII, 20. ענן nubes, Deut. IV, 11. V, 22. ענגה idem, Job. III, 5. ערפל Exod. XX, 21.

2 Reg.

2 Reg. XXII, 10. Pſ. XVII, 11. XCVI, 2. שערה turbo, Job. IX, 17. *Heſychius*: Γνόφος, συννέφεια (ſic enim legend. pro συνεφεία. Vide *Cl. Valckenaar* Specim. Acad. p. 9.) δῖνος ἄνεμος. ἀχλύς. σκοτομηνίαι. Γνόφος, *turbo, gyrus. Ventus. Caligo. Nox, qua luna non lucet. Suidas*: Γνόφος, σκότος βαθύ. συννέφεια. ἢ ὁ ζοφώδης ἀήρ. παρὰ τὸ κινὸν φάος εἶναί. κνόφος καὶ γνόφος Γνόφος, *tenebræ ſpiſſæ. Vel aër tenebricoſus. A* κινὸν φάος, *quod luce privatum ſit.* Κνόφος *dicitur &* γνόφος.

Γνοφόω, caligine obtego, obſcuro. העיב hiph. ab עוב obnubilo, Thren. II, 1. רעף ſtillo, *Sym.* Pſ. LXIV, 13. γνοφωθήσονται.

Γνοφώδης, caliginoſus, tenebricoſus. אפלה caligo, Prov. VII, 9. כבד gravis, Exod. XIX, 16. νεφέλαι γνοφώδεις, *nubes tenebricoſæ.*

Γνώμη, ſententia, conſilium, decretum, edictum, permiſſio, conceſſio. דתא Chald. lex, edictum, Dan. II, 15. περὶ τινος ἐξῆλθεν ἡ γνώμη ἡ ἀναιδής, *quare exierit decretum illud durum.* טעם: טעמא Chald. Eſd. IV, 19. παρ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη, *a me editum eſt edictum.* Eſdr. V, 3. Τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην, τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦτον; *quis dedit vobis edictum, ut hanc domum ædificaretis?* Vid. & v. 13 17. VI, 1. 3. 8. &c. Dan. II, 14. τότε Δανιὴλ ἀπεκρίθη βουλὴν καὶ γνώμην, *tunc Daniel reſpondebat de conſilio & edicto. Heſych.* Γνῶμαι, τὰ ψηφίσματα. Γνῶμαι, *decreta.* סוד arcanum conſilium, Pſ. LXXXII, 3. ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην, *ſuper populum tuum malignum inierunt conſilium.* Sic & 2 Macc. IV, 39. μετὰ τῆς Μενελάου γνώμης, *Menelai conſilio. Suidas*: Γνώμη, ἡ βουλή. Γνώμη, *conſilium.* Eodem ſenſu vox occurrit 1 Cor. VII, 25. ad quem locum vide *Theodoretum* & *Theophylactum*, nec non *Suicerum* Theſ. T. I. p. 768. cujus diligentiam hic effugit locus ex *Heſychio*, ubi ex Apoſtoli loc. cit. Γνώμην (ſic enim legend. pro Γνώμη) δίδωμι exponitur συμβουλεύομαι, *conſilium do.* Addo & Sap. VII, 15. ἐμοὶ δίδωκεν ὁ Θεὸς εἰπεῖν κατὰ γνώμην, *mihi dedit Deus loqui juxta conſilium*, h. e. conſiderate, ſapienter, prudenter. Sic & *Incert.* Pſ. XII, 3. משׂא reddit γνώμας, *conſilia.* רשׁין licentia, *Al.* Eſdr. III, 7. διὰ γνώμης Κύρου βασιλέως, *juxta permiſſionem* vel *conceſſionem Cyri Regis.* Conf. Ep. ad Philem. v 14. & ad h. l. *Ven. Raphel.* Annot. ex *Polyb.* p. 632. מעללים plur. actiones, *Theod.* Oſ. V, 4. γνώμας. 2 Macc. IX, 20. κατὰ γνώμην, *ex animi ſententia, ex voto.* 2 Macc. XI, 37. ἐπιγνῶμεν, ὁποίας ἐστὶ γνώμης, *cognoſcamus, cujus ſitis ſententiæ.* 2 Macc. XIV, 20. ὁμοψήφου γνώμης, *conſentientis ſententiæ.* Conf. quæ notavi infra in προαίρεσις ex *Suida.*

Γνωρίζω, ομαι, notum facio, manifeſtum facio, declaro, interpretor, innoteſco, it. ſcio, cognoſco. הודיע hiph. a ידע ſic paſſim, ſed in Kal & niph. Exod. XXI, 36. Ruth. III, 3. 1 Reg. VI, 2. XIV, 12. Ezech. XX, 5. XLIV, 23. ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ γνωριοῦσιν αὐτοῖς ſc. διακρίνειν, *notum facient illis, quomodo diſcrimen facere debeant inter impurum & purum.* הודיע Chald. aph. Dan. II, 5. 16. 28. IV, 3. 4. הכיר hiph. a נכר Job. XXXIV, 25. γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα, *cognoſcens opera illorum.* Conf. Phil. I, 22. & *Feſſelii* Adv. Sacr. L. I. c. 2. p. 23. חוי: החוי Chald. pah. & aph. Dan. II, 10. ὃς τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως δυνήσεται γνωρίσαι, *qui verbum regis poterit declarare* vel *interpretari. Heſychius:* Γνωρίσαι, φανεροποιῆσαι. Γνωρίσαι, *manifeſtum facere.* Vid. & Dan. II, 6. V, 7. נועד niph. a יעד convenio, Amoſ. III, 3. נשא יד attollo, Ezech. XX, 5. עזב relinquo, Prov. XV, 11.

Γνώριμος, notus, familiaris, amicus, cognatus. מודע cognatus, affinis, Ruth. II, 1. Prov. VII, 4. מודעת cognatio, affinitas, Ruth. III, 2. מרע amicus, 2 Reg. III, 8. Conf. Sir. XXX, 2. *Heſychius:* Γνώριμος, οἰκεῖος, γινωσκόμενος. Γνώριμος, *domeſticus, cognitus.*

Γνωρίστης, divinus, hariolus. ידעני *Aqv.* Deut. XVIII, 11.

Γνωσιμαχέω, reſipiſco. גבני deprimo me, *Sym.* 2 Par. XII, 7. ἐγνωσιμάχησαν, *reſipuerunt. Heſychius:* Γνωσιμαχῆσαι τινὲς μὲν τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, τήνδε τῶν ἐναντίων ἰσχύν· ἄλλοι τὸ γνόντα, ὅτι πρὸς κρείττονα ἔχει αὐτὸ μάχην, ἡσυχάσαι ἢ μετανοῆσαι. Γνωσιμαχῆσαι, *quidam exponunt agnoſcere propriam imbecillitatem, & adverſariorum robur, alii de illo, qui cum agnoſcit, quod adverſus præſtantiorem pugnet, acquieſcit & reſipiſcit.* Idem: Ἐγνωσιμάχησεν, ἑαυτὸν κατέγνω, μὴ δυναμένου μάχεσθαι πρὸς τοὺς ἀντιπάλους. Ἐγνωσιμάχησεν, *ſemet ipſum damnavit, quod non poſſit pugnare adverſus adverſarios.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Γνωσιμαχῆσαι, μετανοῆσαι, μεταγνῶναι. Γνωσιμαχῆσαι, *reſipiſcere, pœnitere.* Conf. *Suiceri* Theſ. T. I. p. 769.

Γνῶσις, cognitio, ſcientia. דעה 1 Reg. II, 3. דעת Pſ. XVIII, 2. LXXII, 11. XCIII, 10. CXVIII, 66. Eccleſ. I, 7. 16. Mal. II, 7. דרך via, Prov. IX, 6. ידוע infin. Joſ. XXIII, 13. Jer. XL, 13. בעס indignatio, Eccleſ. I, 18. Vid. & Sap. II, 13. XIV, 22. Sir. XXXIII, 8. *Heſychius:* Γνῶσις, σύνεσις, ἴδησις, νόησις. Γνῶσις, *intelligentia, ſcientia, perceptio.* Etymologicum ineditum: Γνῶσις σοφίας διαφέρει. γνῶσις μὲν ἐστὶ τὸ ἰδέναι τὰ ὄντα. σοφία δὲ καὶ τὸ τὰ ὄντα γινώσκειν, καὶ τὸ τὴν τῶν ἀντικειμένων λῦσιν ἐπίστασθαι. Γνῶσις & σοφία *a ſe invicem differunt.* Γνῶσις *quidem*

dem eſt ſcire quæ ſunt. Σοφία *autem & ſcire illa quæ ſunt, & contrariorum ſolutionem ſcire.*

Γνωσίον, cognoſcendum, ſciendum. Ep. Jer. v. 44.

Γνώστης, cognitor, gnarus, & ſpeciatim vates. ידעני ariolus, divinator futurorum, q. d. ſciolus, 1 Reg. XXVIII, 3. 9. 4 Reg. XXI, 6. XXIII, 24. *Theodoretus:* Γνώστας τινὰς καλεῖ τοὺς μάντεις τοὺς οἰομένους τὰ μέλλοντα εἰδέναι ὥσπερ γὰρ ὁρῶντας καὶ βλέποντας τοὺς προφήτας ἐκάλουν, ὡς τὰ μέλλοντα προορῶντας, ὅτῳ καὶ τοὺς μάντεις γνώστας ἐκάλουν, ὡς καὶ γινώσκειν τὰ κεκρυμμένα οἰομένους, καὶ προγινώσκειν τὰ μηδέπω γεγενημένα. Γνώστας *quosdam vocat illos, qui putant futura cognoſcere. Sicut enim videntes prophetas vocabant, quod futura prævideren, ita & vates* γνώστας *appellabant, quod putabant occulta cognoſcere, & præſcire quæ nondum facta erant.* Conf. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 274. Suſan. v. 42. ὁ Θεὸς αἰώνιος, ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης, *o Deus æterne, qui occulta noſcis.*

Γνωστὸς, cognitus, notus. ידע part. pyh. Pſ. LXXXVII, 8. ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, *longe amoviſti a me cognitos meos.* Vid. & 4 Reg. X, 11. Pſ. LXXXVII, 19. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Γνωστοὺς, ἀδελφούς. Γνωστοὺς, *fratres.* 4 Reg. X, 11. Pſ. XXX, 14. LIV, 14. נורע part. niph. Pſ. LXXV, 1. נער puer, Neh. V, 10. מורע cognatus, affinis, *Aqv. Theod.* Prov. VII, 4. γνωτέ.

Γνωστός εἰμι, notus ſum. ידיע הוא Chald. Eſdr. IV, 12. 13. Dan. III, 18. נורע niph. Exod. XXXIII, 16. Eſ. XIX, 21.

Γνωστῶς, notorie, aperte. ידוע infin. Prov. XXVII, 23.

Γόβα, ſic interpres unus interpretatur ארבה Lev. XI, 22. ubi LXX. βρῶχοι habent.

Γογγύζω, murmuro. התאונן hithp. lamentor, plango, Num. XI, 1. καὶ ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἐναντι Κυρίου, & *male murmurabat populus coram Domino* Thren. III, 39. εἰ γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν, ἀνὴρ περὶ ἁμαρτίας αὐτοῦ. *Si murmare velit homo vivens, unusquisque,* ſc. murmuret *de peccato ſuo.* הלין hiph. a לון Exod. XVI, 7. γογγύζετε κατ' ἡμῶν. *murmurate contra nos.* Num. XVII, 5. ὅσα αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ' ὑμᾶς, *quæcunque illi murmurant contra vos.* נרון part. niph. diſceptans apud ſe, *Incert.* 2 Reg. XIX, 10. γογγύζων. נלוז part. niph. a לוז perverſus, Eſ. XXX, 12. צנח delilio, Jud. I, 14. רנן : נרנן Kal & niph. Pſ. CV, 25. Eſ. XXIX, 24. *Heſychius:* Γογγύζειν, φθέγγεσθαι, τερθρύζειν. (ſic enim legend. pro τὸ θορύζειν) Γογγύζειν, *ſonum edere, murmurare. Phavorinus:* Γογγύζειν, ἐπὶ περιστερᾶς λέγεται. σημαίνει δὲ τὸ τερθρύζειν Γογγύζειν, *de columba dicitur; ſignificat vero murmurare.*

Γόγγυσις, murmuratio. תלונה Num. XIV, 27.

Γογγυσμὸς, idem. און iniquitas, Eſ. LVIII, 9. תלונה Exod. XVI, 7. 8. Num. XVII, 5. מנון filius, *Sym.* Prov. XXIX, 21.

Γόγγυσις, murmurator. נרגן part. niph. ſuſurro, murmurator, *Theod.* Prov. XVI, 28.

Γογγυσὶς, idem. מרון contentio, *Theod.* Prov. XXVI, 21. נרגן part. niph. murmurans, *Sym.* Prov. XXVI, 22. γογγυσᾶ.

Γοήτια, incantatio, deceptio, impoſtura. 2 Macc. XII, 24. ἠξίει μετὰ πολλῆς γοητίας, *rogabat cum multa impoſtura.* Eſt a γοής, qui juxta *Phavorinum* ὁ πλάνος, ὁ ἀπατεὼν, ὁ φαρμακὸς, ὁ μάγος, ὁ ψεύστης, *fraudulentus, impoſtor, veneficus, magus, mendax.*

Γοητικὸς, magicus, incantatorius; deceptorius. מתלהם part. hithp. blandiens, *Aqv.* Prov. XXVI, 22. λόγοι τοιθρυπτᾶ γοητικοὶ, *verba ſuſurronis deceptoria. Heſychius:* Γοητικὸν, ἀπατηλὸν, μαγικὸν, τὸ δι' ἐπᾳοιδῶν ἰσκευασμένον. Γοητικὸν, *deceptorium, magicum, quod per incantatores paratur.*

Γομὲρ, & Γόμορ, Gomer, homer, menſura aridorum חמר Ezech. XLV, 11. Oſ. III, 2. Conf. ad h. l. quæ in Act. Er. Supplem. T. VI. Sect. 6. p. 256. ex Etym. MS. abduxi & infra in Λιθέκ. חמור aſinus, (legiſſe videntur חמר) ἔλαβεν Ἰεσσαὶ γόμορ ἄρτων, *accepit Jeſſe gomer panum.* Conf. ad h. l. *Bocharti* Hier. P. I. L. II. c. 13. p. 184. מאה centum, 1 Reg. XXV, 18. משא 4 Reg. V, 17. עמר Exod. XVI, 16. 18.

Γόμος, onus. משא Exod. XXIII, 5.

Γομφιάζω, hebeſco, ſtupeo dentibus. קהה Ezech. XVIII, 2. ὀδόντες τῶν τέκνων ἐγομφίασαν, *dentes liberorum obſtupuerunt.* Sir. XXX, 10. ἐπ' ἰσχάτῳ γομφιάσεις εἰς τὰς ὀδόντας, *ad extremum obſtupeſces in dentes, obſtupeſcent dentes tui.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Γυμφίασις interpretatur σύγκλασις, *confringes*, vel *contundes.*

Γομφιασμὸς, hebetudo, ſtupor dentium. נקיון mundities, Amos. IV, 6. δώσω ὑμῖν γομφιασμὸν ὀδόντων, *dabo vobis ſtuporem dentium. Heſychius:* Γομφιασμὸν, συνθλασμὸν, ἢ συντριμμὸν, ἢ αἱμωδιασμὸν, (ſic enim *Sopingius* & *Stephanus* bene legendum cenſent pro μωδιασμὸν) ὀδόντων. Γομφιασμὸν, *contuſionem, vel confractionem, vel ſtuporem dentium.* Gloſſ. MS. in Proph. Γομφιασμὸν, γλυκασμὸν. Sed hic ex *Suida* legendum videtur σύγκλασμὸν, *confractionem.*

Γονεὺ-

Γονατίζω, in genua procumbere facio. ברך genua flectere facio, *Aqv.* Gen. XXIV, 11. XLI, 43. ἐγονάτισε.

Γονεῖς, plur. ex γονεύς, parentes. אם mater, Prov. XXIX, 15. בן ונכר filius & cognatus, *Aqv.* Job. XVIII, 19. γονεῖς. Vid. & Tob. X, 10. Sap. IV, 6. XII, 6.

Γονορρυέω, seminifluo, gonorrhœa laboro. זוב fluo, effluo, Lev. XV, 32. XXII, 4.

Γονορρυὴς, seminifluus, gonorrhœa affectus. זב part. fluens, Lev. XV, 4. 6. 7. Num. V, 2. *Hesychius*: Γονορρυὴς, ὃ ἡ γονὴ φέρεται ἀκουσίως. Γονορρυὴς, *cujus semen genitale fluit præter voluntatem.*

Γόνος, semen, nempe viri. זר præt. Kal ex ריר salivavit, fluxit, Lev. XV, 3.

Γόνυ, genu. ארכבה Chald. poples, Dan. V, 6. ברך Gen. XXX, 3. XLVIII, 12. Jud. VII, 5. 4 Reg. I, 13. Es. XXXV, 3. LXVI, 12. Postremo loco ita: ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται, *in genibus oblectabuntur.* Similiter *Theocritus* Idyll. ἰγ. v. 53. 54.

Νύμφαι μὲν σφετέροις ἔπι γούνασι κοῦρον ἔχουσαι
Δακρυόεντ', ἀγανοῖσι παρηψύχοντ' ἐπέεσσι.

Nymphæ quidem suis in genibus puerum tenentes
Lacrymantem, blandis consolabantur verbis.

לחיים maxillæ, Job. XVI, 10. ubi tamen pro τὰ γόνατα legendum esse τὰ σιαγόνια haut immerito judicat *Cl. Grabius* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 2. atque inde & *Hieronymi* versionem corrigit, in qua pro *in genas* male legitur *ingens.* רכב currus, 4 Reg. IX, 24.

Γόνυ κάμπτω, genu flecto. קדר verticem inclino, 1 Par. XXIX, 20.

Γοργεύω, velociter eo, festino. הכשיר infin. hiph. rectum facere, *Sym.* Eccles. X, 10. *Hesychius*: Γόργευσον, τάχυνον, σπεῦσον. Γόργευσον, *celeriter age, festina.*

Γοργότης, sollicitudo. כשרון rectitudo, *Sym.* Eccles. II, 21. IV, 4.

Γράμμα, τὰ, litera, æ, it. liber. דבר verbum, Esth. IV, 3. IX, 1. כתבת inscriptio, Lev. XIX, 28. γράμματα γλυπτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν, *literas insculptas non facietis in vobis.* ספר liber, epistola, Esth. VI, 1. VIII, 5. 10. Es. XXIX, 11. 12. Dan. I, 4. Vid. & 3 Esdr. III, 9. 13. 1 Macc. V, 10.

Γραμματικὰ, scriptura, literatura, commentarius. ספרות plur. numeri, *Al.* Psalm. LXX, 17. ἔτι δὲ ἴχνη γραμματικῆς,

quoniam non ſi. iteraturas. Suidas ad h. l. reſpiciens, γραμματείας interpretatur ἐξαριθμήσεις, *enumerationes*, pro quo *Phavorinus* male ἐξαιρέσεως. *Symmachus* Pſ. l. c habet ἐξαριθμῆσαι, LXX. autem πραγματείας. Inde forte apud *Heſychium* pro γραμματίας, περιστασμούς legendum: Γραμματείας, πραγματείας. Conf. quæ notavi ad v. Πραγματεία. Sir XLIV, 5. συνέσει γραμματείας λαοῦ, *prudentia ſcripturæ populi.*

Γραμματεὺς, ſcriba, it. præfectus. ארכר fut. pih. loquar, Job XXXVII, 20. כפר Jud. V, 14. 2 Reg. VIII, 18. XX, 25. 3 Reg. IV, 3. Vox ibi occurrit de ſcribis regiis. De Eſdra vero, qui in Codice Sacro recte deſcribendo occupatus fuit, legitur Eſdr. VII, 5. 10. 11. Neh. VIII, 3. 6. 11. XII, 26. כפרא Chald. Eſdr. IV, 8. 9. עשה מלאכה faciens opus, Eſth. IX, 3. שטר præfectus, Exod. V, 6. 10. Num. XI, 16. Deut. XX. 5. Joſ. I, 10. 1 Par. XXVII, 1. *Sym.* Prov. VI, 7. γραμματία, *præfectum.* Conf. 1 Macc. V, 42. 2 Macc. VI, 18. & Act. XIX, 35. ubi γραμματεὺς *Syro* exponitur *præfectus civitatis.* Vid. ad h. l. Auctores laudatos *Wolfio* p. 1300. שפט Chald. judex, Eſdr. VII, 24. Plura de hac voce vide apud *Feſſelium* Adverſ. Sacr. L. I. c. 1.

Γραμματεύω, ſum ſcriba, ſcribæ partes ago, præfectus ſum. הצביא hiph. Jer. LII, 22. שטר præfectus, 1 Par. XXVI, 29.

Γραμματικὴ ſc. τέχνη, Grammatica, literatura. כפר liber, Dan. 1, 17.

Γραμματικὸς, literator, literatus. כפר ſcriba, Eſ. XXXIII, 18. Vid. & 3 Eſdr. VIII, 24. ubi pro πραγματικοῖς alii Codices habent γραμματικοῖς, *ſcribis.*

Γραμματοεισαγωγεὺς, publicarum literarum promulgator, exactor. שטר Deut. I, 15. XVI, 18. XXXI, 28. γραμματοεισαγωγεῖς. Gloſſ. in Octat. Γραμματοεισαγωγὰς, (ſcrib. Γραμματοεισαγωγεῖς.) ἐκβιβαστὰς, παιδευτάς. Γραμματοεισαγωγεῖς, *executores, magiſtros.* Unde corrigendum videtur Lex. *Cyrilli* MS. Brem. in quo ita: Γραμματοεισαγωγεῖς, ἐκβιβασθεῖς, παιδευθεῖς. Plura de hac voce vide apud *Bonfrerium* in Exod. XVIII, 25. & *Feſſelium* in Adverſ. Sacr. L. I. c. 1. p. 13. ſq.

Γραπτὸν, ſcriptum. מכתב 2 Par. XXXVI, 22. Vid. & 3 Eſdr. II, 2. 2 Macc. XI, 15. Subintelligendum autem ibi videtur βιβλίον.

Γραφεῖον, graphium, ſtylus. עט Job. XIX, 24. *Al.* Jer. XVII, 1. ἐν γραφείῳ σιδηρῷ, *ſtylo ferreo.* Sic enim legend. cenſet Doctiſſ. *Grabius* de Vit. LXX. Int. p. 73. *Sym.* Pſ. XLIV,

XLIV, 2. מכתב ſcriptura, *Aqv.* Deut. X, 4. Voce γραφεῖον pro *ſcriptura* uſus eſt *Clemens* etiam 1 Ep. ad Corinth. § 28. ubi vide *Colomeſium.*

Γραφὴ, ſcriptura, ſcriptum, deſcriptio, hiſtoria. כתב 1 Par. XXVIII, 19. 2 Par. II, 11. XXXV, 4. כתבא: כתבה Chald. Dan. V, 7. 8. כתוב part. pah. 2 Par. XXX, 5. 18. כתוב infin. Pſ. LXXXVI, 5. ἐν γραφῇ λαῶν, *in deſcriptione populorum.* מרשׁ hiſtoria, 2 Par. XXIV, 27. γεγραμμένα ἐπὶ τῶν γραφῶν βιβλίου τῶν βασιλέων, *ſcripta in hiſtoriam libri Regum.* Conf. 1 Macc. XII, 21. מכתב Exod. XXXII, 15. Deut. X, 4. Sir. XLII, 9. δόσις καὶ λῆψις πάντα ἐν γραφῇ, *datum & acceptum omni modo in ſcriptura* ſc. ſit, h. e. *Druſio* interprete *deſcribe*, aut *in codicem refer.*

Γραφὶς, idem quod γραφεῖον, ſtylus. חרט Exod. XXXII, 4. Eſ. VIII, 1. מקלעת ſculptura, 3 Reg. VI, 28. עט Jer. XVII, 1. ששר minium, Ezech. XXIII, 14.

Γράφω, ſcribo, deſcribo, ſculpo, exſculpo, conſcribo, in militiam adſciſco. רת lex, Eſth. IX, 1. העתיק hiph. transſcribo, Prov. XXV, 1. חקק Kal & pih. deſcribo, decerno, Prov. VIII, 15. Eſ. XXII, 16. Poſteriori loco ita: ἔγραψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκηνὴν, *exſculpſiſti tibimetipſi in petra tabernaculum.* חקק חקקים decerno decreta, Eſ. X, 1. כתב Pſ. LXVIII, 33. μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν, *inter juſtos non ſcribantur.* Conf. 1 Macc. X, 65. ubi ἔγραψεν αὐτὸν, τῶν πρώτων φίλων dicitur ἰδιωτικῶς, pro μετὰ τῶν πρώτων φίλων, *ſcripſit illum inter primos amicos.* Eſ. IV, 3. οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν, *ſcripti ad vitam.* Eſ. X, 19. παιδίων γράψει αὐτὰς, *puer deſcribet illos.* Jer, XXII, 29. γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον (ὡς) ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, *deſcribe hunc virum, tanquam hominem rejectum.* Jer. XXXI, 33. ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτὰς, *in corda illorum ſcribam illas* ſc. leges, i. e. faciam, ut accurate illas cognoſcant, & alta mente ad obſervationem illarum repoſtas habeant. Conf. Prov. III, 3. Similiter loquentur Græci profani. *Æſchylus* in Prometheo vincto v. 267. ita hunc inducit Jonem compellantem:

——— Πολύδονον πλάνην φράσω,
Ἥν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.

——— *Vagum errorem dicam,*
Quem tu ſcribe in memoribus mentis tabulis.

Ubi *Scholiaſtes*: Οὕτω δὲ καὶ Πίνδαρός φησι. φρενὸς ἐμᾶς γέγραπται, τὴν ἀκριβῆ κατάληψιν αἰνιττόμενος *Ita & Pindarus ait:* In mente mea ſcriptus eſt, *accuratam cognitionem innuens.*

Verba *Pindari* occurrunt Olymp. X. ab initio, ad quæ *Scholiaſtes* profert hunc *Sophoclis* verſum ex Triptolemo:

Σὶ δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τὰς ἐμὰς λόγους

Te vero in mentis tabulis verba mea

nimirum ſcribere oportet. Conf. & quæ ex aliis affert *Cl. Wollius* Diſſ. de Parallelismo N. T. Verbali cum LXX. virali verſione inſtituendo p. 10. & Auctores laudatos *B. Wolfio* ad 2 Cor. III, v. 3. p. 852. כתבא Chald. ſcriptum, Dan. VI, 9. פסל ſculptile; Eſ. XLIV, 9. קלף ſculpo, 3 Reg. VI, 28. שום כס impono tributum, Eſth. X, 1. ἔγραψε δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης (ſubaudiend. videtur φόρους,) *ſcripſit autem* h. e publico ſcripto impoſuit *regno terra marique tributum.* 1 Macc. XIII, 40. εἴ τινες ἐπιτήδειοι ὑμῶν γραφῆναι εἰς τοὺς περὶ ἡμᾶς, ἐγγραφέσθωσαν, *ſi qui ex vobis apti ſunt conſcribi inter noſtros, conſcribantur.*

Γρηγορέω, vigilo. נשקד niph. a שקד colligatus ſum, Thren. I, 15. עמד ſto, Neh. VII, 3. שקד maturo, Jer. I, 12. V, 6. Dan. IX, 14. *Aqv. Sym.* Jer. I, 11.

Γρηγόρησις, vigilantia. נהירו Chald. lux, ſplendor, Dan. V, 12. 15.

Γρόνθος, pugnus. גמר cubitus, menſura cubiti, *Aqv. Sym.* Jud. III, 16.

Γρύζω, lenem ſonum edo, leniter loquor, vel latro, hirrio, oggannio. חרץ moveo, Exod. XI, 7. ὁ γρύξει κύων τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ, *canis lingua ſua non hirriet*, vel *non ganniet.* Ita & Judith. XI, 19. Joſ. X, 21. καὶ οὐκ ἔγρυξεν οὐδεὶς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ, *& nemo plane filiorum Iſraëlis vel muſſitavit etiam.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Οὐκ ἔγρυξεν, οὐκ ἐφθέγξατο. Θὺκ ἔγρυξεν, *non ſonum edidit.* Sic etiam *Heſychius*, niſi quod vitioſe apud illum legatur ἔγρυζεν pro ἔγρυξεν. Idem: Γρύξαι, ἱρίμαι (ſic enim bene Viri Docti legunt pro γρύψαι, ἡμίραι) κράξαι, ἢ ἱερίμαι φθέγψασθαι, ἢ ὑλακτῆσαι. Γρύξαι, *leniter clamare, aut leniter loqui, aut latrare.* Conf. *Bocharti* Hier. P. I. L. II. c. 55. p. 668.

Γρὺψ, gryps, gryphus. פרס aquilæ ſpecies, offifraga, Lev. XI, 13. Deut. XIV, 12.

Γυμνάζω, exerceo, vexo. 2 Macc. X, 15. ἐγύμναζε τοὺς Ἰουδαίους, *vexabat Judæos.*

Γυμνάσιον, gymnaſium, locus exercitii. 1 Macc. I, 16. 2 Macc. IV, 9. 12. *Heſychius*: Γυμνάσιον, τόπος, ἐν ᾧ ἀγωνίζονται. Γυμνάσιον, *locus, in quo certamina ineunt.*

Γυμ-

Γυμνὸς, nudus, apertus, manifeſtus. בלי לבוש ſine veſte, Job. XXXI, 19. חלקה levitas, Gen. XXVII, 16. מערמים plur. nudi, 2 Par. XXVIII, 15. עירם Ezech. XVI, 22. XVIII, 7. 16. ערם Job. XXVI, 6. γυμνὸς ὁ ᾅδης ἐνώπιον αὐτου, *manifeſtus infernus coram illo.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Γυμνῶς, φανερῶς. Γυμνῶς, *manifeſte.* Conf. Hebr. IV, 13. & ad h. l. *Cl. Elsnerum* p. 340. Eſ. XX, 2. 3. γυμνὸς καὶ ἀνυπόδητος, *nudus & discalceatus.*

Γυμνὸς γίνομαι, nudus ſum. ערה nudo me, Eſ. XXXII, 11.

Γυμνότης, nuditas. עירם nudus, Deut. XXVIII, 48.

Γυμνόω, nudo, denudo. התגלה hithp. retego me, Gen. IX, 21. ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, *denudatus fuit in domo ſua.* חוג circino, Job. XXVI, 10. ubi tamen alii rectius habent ἐγύρωσεν הפרץ hiph. a פרץ Exod. XXXII, 25. γεγύμνωται. ריק evacuo, *Aqv. Sym.* Pſ. XXXIV, 3. γύμνωσον. Judith. IX, 1. ἐγύμνωσεν, ὃν ἐνεδύσκετο, σάκκον, *nudavit ſe, quem induerat, ſacco.* Vid. & v. 2.

Γύμνωσις, nuditas. ערוה Gen. IX, 22. 23. מיצור *Aqv.* Hab. II, 15.

Γυναικεῖος, muliebris. אשה mulier, Lev. XVIII, 22. Deut. XXII, 5. בית נשים domus mulierum, Eſth. II, 11. κατὰ τὴν αὐλὴν τὴν γυναικεῖαν, *juxta aulam mulierum.* מלכות regnum, Eſth. II, 17. τὸ διάδημα τὸ γυναικεῖον, *diadema reginæ.*

Γυναικεῖα ſc. δώματα, vel οἰκήματα, gynæcea, conclavia ſeparata mulierum. Tob. II, 11. γυνή μου Ἄννα ἠριθύετο ἐν τοῖς γυναικείοις, *uxor mea Anna lanificia tractabat in gynæceis.*

Γυναικεῖα ſc. ἕδη, muliebria, menſtrua. ארח כנשים via ſecundum mulieres, Gen. XVIII, 11. ἐξέλιπε δὲ τῇ Σάῤῥᾳ γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα, *deſierant autem Saræ fieri menſtrua. Heſychius:* Γύναικεῖα, τὰ ἐμμηνα. Γυναικεῖα, *menſtrua.*

Γυναικότροφις, *al.* Γυναικότροφι, a mulieribus educate, qui a mulieribus educatus es. בן נערות fili perverſæ, *Incert.* 1 Reg. XX, 30.

Γυναικὼν, gynæceum, conclave ſeparatum mulierum. בית נשים Eſth. II, 3. 9. 13. 14.

Γύναιον, mulier, muliercula. אלמנה vidua, Job. XXIV, 21. *Heſychius:* Γύναιον, γυνή.

Γυνὴ, mulier, fœmina, uxor, Gen. II, 22. XX, 12. & alibi ſæpius. אשת Gen. II, 24. 25. & alibi paſſim. בת in plur. בנות filia, filiæ, Gen. XXX, 12. Jud. XII, 9. יבמה glos, fratria, Deut. XXV, 7. נערה puella, Eſth. II, 4. ἡ γυνὴ, ἣ ἂν ἀρέσῃ τῷ βασιλεῖ, *puella, quæ placuerit regi.* Eodem

ſenſu *Homero* Il. ά. v. 348. Briſeis, quam v. 336. 337. κόρην, *puellam, adoleſcentulam*, dixerat, γυνὴ appellatur. En verba: Ἡ δ' ἀίκητι ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν, *illa autem invita cum his puella ibat.* Sic & Mariam virginem γυναῖκα vocat Apoſtolus Gal. IV, 4. Conf. *Suicerum* Theſ. T. I. p. 811. & *Gatakerum* de Stilo N. T. p. 133. נשים plur. Jer. L, 37. ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες, *erunt tanquam mulieres*, h. e. timidi, puſillanimi. Vid. & Nah. III, 13. Sic & alias Græcis γυνὴ dicitur de illo, qui effœminatus, timidus, vel puſillanimus eſt. Inde enim *Heſychio* inter alia Γυνὴ exponitur ἄνθρωπος δειλὸς, ἄναιδρος, γυναικώδης, *homo timidus, qui ſe virum non præſtat, muliebris.* פלגש pellex, Eſth. II, 14. רעות proxima, Eſth. I, 19.

Vid. alibi Ἔρως γυναικός.

Γύρις, pollen, pollinis. חרי pro חרים foramina, *Aqv.* Gen. XL, 16. γύρεως. Declinatum videtur a חרי, quod præter *Hieronymum* etiam alii *farinam* interpretantur. In lib. nominum Ebraicorum: *Chorri, farina*: *Chorræus, farinatus.* Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Gr. p. 55.

Γῦρος, circulus, ambitus. חוג Job. XXII, 14. γῦρον οὐρανοῦ. Conf. Sir. XXIV, 5. Eſ. XL, 22. τὸν γῦρον τῆς γῆς. *Aqv. Theod.* Prov. VIII, 27. γῦρον.

Γυρόω, circulum duco, cingo undiquaque. חוג circino, *Al.* Job. XXVI, 10. Sir. XLIII, 12. ἐγύρωσεν ὡραῖον ἐγκυκλώσεως δόξης, *cinxit undiquaque cœlum rotunditate gloriæ. Heſychius*: Ἐγύρωσε, περιετείχισε πάντοθεν. Ἐγύρωσε, *cinxit undiquaque.*

Γύρωσις, circuitio. חגא *Aqv.* Eſ. XIX, 17.

Γὺψ, vultur. איה cornix, Job. XXVIII, 7. דאה milvus, Lev. XI, 14. דאה idem, Deut. XIV, 13. רשף pruna, Job. V, 7.

Γωλωθ, ipſa vox Hebr. plur. גלות globi, 2 Par. IV, 12. ubi *al.* γωλάθ.

Γωνία, angulus. כתף latus, 2 Par. IV, 10. מקצע Exod. XXVI, 24. XXXVI, 26. מקצעה Exod. XXVI, 23. XXXVI, 24. פאה *Incert.* Exod. XXVII, 9. פנה part. reſpiciens, 2 Par. XXV, 23. פנה 1 Reg. XIV, 38. προσαγάγετε ἐντεῦθεν πάσας τὰς γωνίας τοῦ Ἰσραὴλ, *adducite huc omnes angulos Iſraëlis*, h. e. illos, qui in omnibus angulis & extremitatibus ſunt. Prov. VII, 12. ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει, *in plateis juxta omnem angulum* (h. ubi viæ deſinunt, in triviis atque quadriviis, ubi major ſolet eſſe hominum concurſus, quam alibi) *inſidiatur.* Conf. Matth. VI, 5. & ad h. l. *B. Gottfr. Olearii* Obſ. p. 172. Prov. XXV, 25.

25. ἐπὶ γωνίας δώματος, *in angulo domus.* Jer. XXXI, 39. ἕως πύλης τῆς γωνίας, *usque ad portam anguli.* Vid. & Zach. XIV, 10. פנה & שוק junctim, angulus & platea, Prov. VII, 8. שער porta, 2 Par. XXVI, 9. Suſan. v. 37. ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς παραδείσου, *in angulo horti.*

Γωνιαῖος, angularis. פנה angulus, Job XXXVIII, 6. ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον, *faciens lapidem angularem.*

Δ.

ΔΑΒΕΙΡ, δαβεῖρ, & δαβίρ, ipſa vox Hebr. דביר adytum, q. d. locutorium, locus ubi oracula dantur. 3 Reg. VI, 5. 16. 19. 2 Par. III, 15. IV, 20. V, 6. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Δαβιὶρ, χρηματιστήριον, ναός. Δαβιὶρ, *locus ubi oracula dantur, templum.* In Gloſſ. in Lib. 3 Reg legitur δαβίρ, & exponitur χρηματιστήριον *Hieronymus* in Comment. ad Epheſ. I. *Debir, quod nos Oraculum ſive Reſponſum poſſumus appellare, & ut contentioſius verbum exprimamus e verbo,* λαλητήριον, *i. Locutorium, dicere.* Lex. MS. Bibl. Coiſlin. p. 500. Δαβὶρ (ita male pro Δαβιρ ſcribitur) τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὀνομάζει. Δαβὶρ, *ſancta ſanctorum nominat.*

Δαδαχία, facis geſtatio. 2 Macc. IV, 22. μετὰ δαδαχίας καὶ βοῶν ἐισεδέχθη, *cum facibus & clamoribus receptus eſt. Heſychius:* Δαδαχίας. λαμπαδηφορίας. λυχναψίας. Φωτισμούς. Δαδαχίας, *facum geſtationes. Tædarum accenſiones. Illuminationes.*

Δαδὰρ. דרור *Incert.* Lev. XXV, 10. qui legit ד pro ר. דרור autem ſignificat *libertatem.*

Δαιμονίζω, dæmonem ago. ישוד fut. a שדד vaſtabit, *Aqv.* Pſ. XC, 6. δαιμονίζων.

Δαιμόνιον, dæmonium. אלילים plur. idola, Pſ. XCV, 5. ישוד fut. a שדד vaſtabit, Pſ. XC, 6. ἀπὸ συμπλώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, *ab exitio, & dæmonio meridiano.* Vide ad h. l. *Colomeſii* Obſ. S. p. 609. *Clerici* Art. Crit. P. I. c. 1 p. 53. *Maji* fil. Obſ. S. L. III. p. 45. & *Jacobi Ode* Comm. de Ang. p. 630. מני luna, Eſ. LXV, 10. Vid. infra in v. Τύχη ציים plur. fera animalia, Eſ. XXXIV, 14. שד dæmon, Deut. XXXII, 17. Pſ. CV, 35. שעיר hirſutus, piloſus, Eſ. XIII, 21. Vid. & Tob. III, 8. VI, 17. VIII, 2. Baruch. IV, 5. 25.

Δαιμονιώδης, dæmoniacus. ישׁוד fut. vaſtabit, *Sym.* Pſalm. XC, 6.

Δαίμων, dæmon. גד *Al.* Eſ. LXV, 10. τῷ δαίμονι.

Δαὲ, ipſa vox Hebr. דק res minutæ, *Sym. Theod.* Eſ. XL, 15.

Δάκνω, mordeo. נשך Gen. XLIX, 17. Num XXI, 6. Eccleſ. X, 8. Mich III, 5 Hab. II, 7. Poſtremo loco ita: ἀναστήσονται δάκνοντες αὐτὸν, *ſurgent dolore illum afficientes.* Sic apud Poëtas δάκνειν paſſim pro *lædere, perturbare, dolore, moleſtia afficere* occurrit. *Æſchylus* Theban. v. 405.

Λόφοι δὲ κώδωνι' ὑ δάκνεσ' ἄνευ δορὸς.

Criſtæ vero & tuba non dolore afficiunt ſine cuſpide.

Ubi *Schol.* Δάκνουσι, λυπῶσι. *Euripides* Hippol. v. 696.

Τὸ γὰρ δάκνον σε τὴν διάγνωσιν κρατεῖ.

Quod enim te dolore afficit, tuum judicium ſuperat.

Idem Electr. v. 291.

——— Αἰσθησις μὲν ἦν
Καὶ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτὸς.
——— *Senſus enim*
Externorum etiam malorum homines dolore afficit.

Heſychius: Δάκνει, λυπεῖ. Δάκνει, *dolore afficit.* Vide *Ezech. Spanhemii* not. in *Ariſtoph.* Nub. v. 12.

Vid. alibi Ὄφις δάκνων.

Δάκρυ & δάκρυον, lacryma. ארבה caminus, Oſ. XIII, 3. רמיה Eccleſ. IV, 1. ἰδοὺ δάκρυον τῶν συκοφαντουμένων, *ecce lacrymas malis artibus direptorum.* Ita collective δάκρυον pro *lacrymis* uſurpatur *Æliano* Var. III, 18. & *Plutarcho* Alcib. p. 209. Vide *Cl. Perizonium* ad *Ælian.* l. c. p. 252.

Δάκρυσι κλαίω, lacrymis fleo. הטיף הטיף ſtillo ſtillo, hiph. a נטף Mich. II, 6.

Δακρύω, lacrymor הטיף Mich. II, 6. נהך effundor, Job. III, 24. רעם percellor, Ezech. XXVII, 35. Vid. & Sir. XII, 21. XXXI, 15.

Δακτύλιος, annulus. טבעת Exod. XXV, 12. Num. XXXI, 50. Eſth. VIII, 2. 8. 9. חתם ſigillum, Gen. XXXVIII, 18. Ὁ δὲ ἔφη, τίνα τὸν ἀῤῥαβῶνά σοι δώσω; ἡ δὲ εἶπε, Τὸν δακτύλιον σου. *Ille autem* (Juda) *dicebat, quem tibi arrhabona dabo? Illa autem* (Thamar) *dicebat: Annulum tuum obſignatorium.*

torium. *Aquila* ibi חתם interpretatur σφραγῖδα, *ſigillum.* Lucem inde accipit locus Luc. XV, 22. ubi Pater jubet, ut filio deperdito, & jam reverſo detur δακτύλιος εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, *annulus in manum ejus*, cum Patris nota nempe & ſigillo, ut ſic verus filius & proprius agnoſceretur. Sic enim bene exponit eruditiſſimus *Heinſius.* Talis procul dubio annulus erat, quem geſtabat Cnejus Scipio Africanus, de quo *Valerius Maximus* refert Lib. III. c. 5. quod in illo *caput Africani* ic. parentis *ſculptum* fuerit, quodque propinqui illum *e manu* filii, cum *adeptam prætoram abeo poſtui animadverterent*, adeoque indignum judicarent, qui inde filius amplius parentis ſui agnoſceretur, *detraxerint.* Conf. quæ ex *Sophocle* adducta ſunt in v. Σφαγίς. חתמת idem, Gen. XXXVIII, 25. עזקא Chald. annulus ſignatorius, Dan. VI, 17. Conf. Drac. v. 14. & *Ælian.* Var. Lib. XII. c. 30.

Δακτυλοδικτία, digito monſtro. מורה באצבעת doceo digitis, *Sym.* Prov. VI, 13. δακτυλοδικτῶν.

Δάκτυλος, digitus. אצבע Exod. VIII, 19. δάκτυλος Θεοῦ ἐστὶ τοῦτο, *hoc eſt digitus Dei*, i. e. hac in re Deus exſerit ſuam potentiam. Virtus Dei, non humana induſtria, hoc facit, ut bene exponitur in Lex. *Paſoris.* Conf. Luc. XI, 20. Exod. XXXI, 17. πλάκας λιθίνας γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ. *tabulas ligneas ſcriptas digito Dei.* כף vola manus, Job. XXIX, 9.

Δαλὸς, titio, torris. אור Amos. IV, 11. Zach. III, 2. δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρὸς. *torris ex igne extractus. Heſychio* Δαλὸς inter alia exponitur ξύλον κεκαυμένον, τὸ ἐξημμένον ξύλον, *lignum combuſtum*, *accenſum lignum.* כיור focus, Zach. XII, 6. θήσομαι τοὺς χιλιάρχους Ἰούδα ὡς δαλὸν πυρὸς ἐν ξύλοις, *ponam principes Judæ velut torrem in lignis.* כירוד ſcintilla, *Aqv.* Job. XLI, 10. δαλοί, מרורה pyra, rogus, Ezech. XXIV, 9. 10. μεγαλυνῶ τὸν δαλὸν, καὶ πληθυνῶ τὰ ξύλα, *magnam torrem faciam, & multiplicabo ligna. Heſychius*: Δαλὸν, ξύλον (vulgo corrupte legitur ζῆλον) ἢ λαμπάδα, ἢ ξύλον κεκαυμένον, δαδίον (ſic enim legendum ex *Suida* & *Etym.* M. pro δαλίον) ἡμίφλικτον. Δαλὸν, *lignum vel lampada, vel lignum combuſtum, facula ſemicombuſta*

Δαμάζω, domo. חשל Chald. debilito, Dan. II, 40. רעע Chald. conſringo, Dan. II, 40.

Δαμάλειος, vitulinus. פר juvencus, *Aqv.* Pſ. XXI, 13.

Δάμαλις, juvenca, vitula. איל aries, *Incert.* Lev. IX, 2. בקר armentum, Num. VII, 17. 23. ענל vitulus, 1 Reg. XXVIII, 24. Pſ. LXVII, 33. עגלה vitula, Gen. XV, 9. Jer. XLVI, 20. Oſ. X, 11. עגלה plauſtrum, Eſ. V, 18.

פר juventus, Num. VII, 88. פרה juvenca, Num. XIX, 2. 6. פרורת plur. grana, Joël I, 17.

Δανείζω, ομαι, fœnero, fœneror, mutuum do, accipio, לוה : הלוה Kal & hiph. Deut. XXVIII, 12. Neh. V, 4. Pſ. XXXVI, 22. Prov. XIX, 17. XXII, 7. עבט : העביט Kal & hiph. Deut. XV, 6. 8. *Heſychius*: Δανείζει, μεταδίδοῖ τοῖς ἰδίοις, χιχρᾷ. Δανείζει, *largitur egentibus, commodat.*

Δανείζομαι σῖτον, mutuo accipio cibum. שאל peto ſcil. ſtipem, mendico, Prov. XX, 4.

Δάνειον, æs alienum, mutuum. נשה part. mutuans, mutuo dans, Deut. XXIV, 11. ἄνθρωπος, ᾧ τὸ δάνειόν σου ἐστὶν, *homo, cui mutuo das.* *Heſychius*: Δάνειον, ὄφλημα, χρέος, δῶρον. Δάνειον, *debitum, æs alienum, donum.*

Δανεισμὸς, mutuatio, fœneratio, Sir. XVIII, 33.

Δανειστὴς, mutuator, fœnerator. נשה part. exactor crediti, 4 Reg. IV, 1. Pſ. CVIII, 10. רש pauper, Prov. XXIX, 13. Vid. & Sir. XXIX, 31.

Δάνος, mutuum, fœnus, Sir. XXIX, 4.

Δαπανάω, ſumtus facio, impendo, conſumo. Judith. XII, 4. ἡ δαπανήσει ἡ δούλη σου τὰ ὄντα μετ' ἐμοῦ ἐς. βρώματα, *non conſumet ancilla tua cibos, quos mecum adduxi.* Vid. & Judith. XI, 13. Drac. v. 25. 1 Macc. XIV, 32. ἐδαπάνησε χρήματα πολλὰ τῶν ἰδίων, *magnam ex propriis pecuniam impendebat.* 2 Macc. I, 23. δαπανωμένης τῆς θυσίας, *cum ſacrificium conſumeretur.* Vid. & v. 32. & 2 Macc. II, 10.

Δαπάνη, ſumtus, impenſæ, victus. נפקא Chald. Eſdr. VI, 4. ἡ δαπάνη ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως δοθήσεται, *ſumtus ex domo regis dabuntur.* Conf. 1 Macc. X, 45. Drac. v. 9. τίς ὁ κατεσθίων τὴν δαπάνην ταύτην; *quis eſt, qui comedit hunc victum? Heſychius*: Δαπάνη, τροφή. Δαπάνη, *victus.*

Δαπάνημα, idem. 3 Eſdr. VI, 25. 2 Macc. III, 3. XI, 31.

Δαρὼμ, ipſa vox Hebr. דרום meridies, plaga meridionalis, *Al.* Ezech. XX, 46. Conf. *Bonfrerii* not. ad *Euſeb.* Onomaſt. v. Δαρώμ.

Δάσος, ſylvoſa denſitas. סבך perplexitas, Eſ. IX, 18. שבך (ש pro ס) idem, 2 Reg. XVIII, 9. ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης, *ſub denſitatem quercus magnæ.* Conf. *Ælianum* Var. L. XIII. c. 1. p. 846. *Heſychius*: Δάσος, σύνδενδρος τόπος, ὑλώδης δασύτης. Δάσος, *locus arboribus conſitus, ſylvoſa denſitas.*

Δασύπους, lepus. ארנבת Lev. XI, 6. Deut. XIV, 7.

Δα-

Δασὺς, denſus, piloſus, hirſutus. עבות ſing. Lev. XXIII, 40. Neh. VIII, 7. עבתה fœm. Ezech. VI, 13. רענן viridis, Deut. XII, 2. Eſ. LVII, 5. שעיר piloſus, hirſutus, Gen. XXVII, 11. 23. שער pilus, Gen. XXV, 25. 4 Reg. I, 8. בעל שער dominus pili, i. e. piloſus, 4 Reg. I, 8.

Δαψιλεύομαι, abundo, it. curo, ſollicitus ſum. ראג 1 Reg. X, 2. ἐδαψιλέυσατο δι' ὑμᾶς, *propter vos ſollicitus eſt.* Gloſſ. in Lib. 1. Reg. Ἐδαψιλέυσατο δι' ὑμᾶς, φροντίζει περὶ ὑμῶν.

Δαψιλὴς, abundans, largus. Sap. XI, 8. 1 Macc. III, 30.

Δὲ, autem, vero. אכן utique, Pſ. LXXXI, 7. ברי in, Job. XXXIX, 25. ו præfix. Gen. III, 3. XX, 3. XLII, 10. Pſ. LXXVII, 41. כי עתה *quia nunc*, Job. XIV, 16.

Vid. alibi Ἐι δὲ καί. Οὐ μὴν δὲ ἀλλά. Τίς δ' ἄρα.

Δεβραθά. Vid. in v. Χαβραθά.

Δέησις, precatio, oratio, indigentia, afflictio. ענות afflictio, Pſ. XXI, 25. οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πλαχοῦ, *neque averſatus ſupplicationem pauperis.* צעקה clamor, Job. XXVII, 9. רוחה reſpiratio, Thren. III, 55. רנה clamor, 2 Par. VI, 19. τοῦ ἐπακοῦσαι τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, *ut exaudias precationem, & orationem.* Conf. 1 Tim. II, 1. רע amicus, Job. XVI, 20. שוע vociferatio, Job. XXXIX, 19. שוע idem, Pſ. V, 2. שועה Pſ. XXXIII, 15. XXXVIII, 16. שיח querela, Pſ. CI, 1. CXLI, 2. תחנה ſupplicatio, 2 Par VI, 35. καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν, *& audias ex cœlo orationem & precationem illorum.* שאנה rugitus, *Sext. Ed.* Pſ. XXI, 2. תחנונים plur. maſc. & ſemel fœm תחנונות Job. XL, 22. Prov. XVIII, 24. Dan. IX, 3. Poſtremo loco ita: τοῦ ἐκζητῆσαι τὴν προσευχὴν καὶ δέησιν, *& quærerem orationem & precationem.* תפלה 3 Reg. VIII, 45. Pſ. CI, 18. Baruch. IV, 13. ἐνεδυσάμην δὲ σάκκον τῆς δεήσεως μου, *indui autem ſaccum ſupplicationis meæ.* Lex. Vet. Δέησις, *precatum, deprecatio, objecratio, petitio, ſupplicatio, oratio.* Plura de hac voce vide apud *Cl. Outhovium* in Bibl. Brem. Cl. IV, p. 458. ſqq.

Δεῖ, decet, oportet. היה fuit, Eſ. XXX, 29. טבן prodeſt, Job. XV, 3. Gloſſ. MS. in Sap. Sal. Δεῖν, χρείαν ἔχειν, χρῆναι, δέον εἶναι, ἐφείλειν, χρειοῦσθαι. Δεῖν, *opus habere, uti, opus eſſe, debere, debitorem eſſe.*

Vide alibi ἐνίκα δεῖ Εἰπεῖν.

Δέον, partic. decens, neceſſum. 2 Macc. I, 18.

Τὰ δέοντα, neceſſaria. לחם panis, cibus, Exod. XVI, 22. מאכל cibus, *Sym.* Prov. VI, 8. τὰ δέοντα. פתבג portio ci-

bi, Dan. XI, 26. שאר alimentum, Exod. XXI, 10. Vid. & 2 Macc. XIII, 20.

Δείδω, timeo. אכזר crudelis, Job. XLI, 2. חפשי liber, Job. III, 19. יגר Job. III, 25. שחח incurvo me, Job. XXXVIII, 40. Eſ. LX, 14. יפר pulchrum eſt, Job. XXVI, 13.

Δείκνυμι, oſtendo, monſtro. ברא creo, Num. XVI, 30. האריך hiph. prolongo, Eſ. XLVIII, 9. הגיד hiph. a נגר indico, Gen. XLI, 25. Eſth. IV, 7. הידיע hiph. a ידע facio ſcire, Gen. XLI, 39. Of. V, 9. הוציא hiph. a יצא exire facio, produco, Job. XXVIII, 11. הורה hiph. a ירה doceo, 1 Reg. XII, 23. *δείξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθήν, docebo vos viam bonam.* Mich IV, 2. *δείξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτῆς, docebunt nos viam ejus.* Conf. 1 Cor XII, 31. הראה hiph. videre facio, & alicubi etiam in Kal, Gen. XLVIII, 11. 3 Reg XIII, 12. Pſ. IV, 6. LIX, 3. LXX, 22. זרע ſemen, Zach. VIII, 12. למר pih. doceo, Deut. IV, 5. Eſ. XL, 14. XLVIII, 17. נהה duco, Exod. XIII, 21. נתן do, pono, 4 R. XVI, 14. שנית altera vice, Eſ. XI, 11. *Heſychius*: Δεῖξαι, δηλῶσαι, φανερῶσαι. Δεῖξαι, *notum facere, manifeſtare.*

Δείλαιος, pavidus, meticuloſus, miſer. נדופה convitium, Ezech. V, 15. שד vaſtatio, Of. VII, 13. *δείλαιοί εἰσι, miſeri ſunt.* Gloſſ. MS. in Proph. Δείλαι, ἄθλιοι. Scrib. Δείλαιοι, ἄθλιοι. Δείλαιοι, *miſeri.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Δείλαιοι, ταλάπωροι. Δείλαιοι, *miſeri.* Conf Baruch. IV, 23. נדדה præt. pyh. fœm. vaſtata eſt, Neh. III, 7.

Δειλαίως, miſerabilis, miſer. נדופה convitium, *Theod.* Ezech. V, 15. δειλαίαν. *Hieronymus*: Δειλαίαν *vel* δειλαίαν, *quidam infelicem & miſeram: alii perſpicuam & expoſitam ad miſerias intelligi volunt.*

Δειλανδρίω, pavidus homo ſum, paveſco. 2 Macc. VIII, 13.

Δείλη, veſpertinum tempus. ערב veſper, Gen. XXIV, 63. *πρὸ πρὸς δείλης tempore veſpertino.* Exod. XVIII, 14. *ἀπὸ πρωΐθεν ἕως δείλης, a mane usque ad veſperam* Gloſſ. in Octat. & Lex *Cyrilli* MS Brem. Δείλης, *περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.* Δείλης, *circa occaſum ſolis.* 3 Reg. XVII, 6. 2 Par. II, 4. *τὰ δείλης, veſpera* 2 Par. XIII, 11. *πρωΐ καὶ δείλης, mane & veſpera.* Græcis δείλη πρωΐα, *veſpera matura*, & δείλη ὀψία, *veſpera ſera* dicebatur. Vide *Bocharti* Hier. P. I. Lib. II. c. 1. p. 559.

Δειλία, timiditas, formido. אימה terror, Pſ. LIV, 3. מחתה contritio, Pſ LXXXVIII. 39. מרך mollities, Lev. XXVI, 36. עצלה pigritia, Prov. XIX, 15. שאת excellentia, *Al.* Job. XIII,

XIII, 11. Vid. in v. Δειλὰ poſt Δειλός. Vid. & Sir. IV, 18. 2 Macc. IV, 23.

Δειλιαινω, timorem incutio. מסס liqueſio, Deut. XX, 8.

Δειλιάω, timeo, paveo. מסס Eſ. XIII, 7. נוד vagor, it. condoleo, Jer. XV, 5. נחפז niph. trepide me ſurripio, Pſ. CIII, 8. נחת niph. a חתת conſternatus ſum, Deut. I, 31. μὴ φοβεῖσθε, μηδὲ δειλιάσητε, *ne timete, neque conſternamini.* Vid. & Deut. XXXI, 8. Joſ. VIII, 1. X, 25. ערץ idem, Joſ. I, 9. בחר Pſ. XIII, 6. ἐδειλίασαν φόβῳ, *timore perfuſi ſunt.* Pſ. XXVI, 2. ἀπὸ τίνος δειλιάσω, *quem timebo?* Vid. & Pſ. CXVIII, 60. 2 Macc. XV, 8. μὴ δειλιᾷν τὴν τῶν ἐθνῶν ἔφοδον, *ne timerent hoſtium adventum.*

Δειλινός, veſpertinus. ערב veſper, 2 Par. XXXI, 3.

Τὸ δειλινὸν ſc. μέρος ἡμέρας, tempus veſpertinum. בעדב veſperi, Lev. VI, 20. τὸ δειλινὸν, pro κατὰ τὸ δειλινὸν μέρος ἡμέρας, *tempore veſpertino.* בין ערבים inter duas veſperas, Exod. XXIX, 39. 41. צהרים dual. meridies, 3 Reg. XVIII, 29. ἕως δὲ παρῆλθε τὸ δειλινὸν, *usque cum præteriiſſet tempus pomeridianum.* Sic *Æliano* Var. II, 6. πεμπάτῳ χρῆσθαι δειλινῷ eſt *deambulatione uti pomeridiana.* Conf. *Bochartum* Hier. P. I. L. II. c. 50. p. 559. ubi obſervat, quod, ut Græcis, ita etiam Hebræis duplex fuerit veſpera, una meridies, ſive poſt prandium, altera circa occaſum ſolis. Locis *Suidæ*, *Heſychii* & *Euſtathii*, Viro Eruditiſſimo obſervatis, addi meretur ille *Mœridis* Atticiſtæ: Δειλὴ πρωΐας, τὸ μετὰ ἕκτην ὥραν. δείλης ὀψίας, πρὸς ἑσπέραν. Δειλὴ πρωΐας, *tempus poſt horam ſextam:* δείλης ὀψίας, *ad veſperam.* Vid. & *Buxtorfii* Lex. Hebr. Chald. v. ערב & *Fulleri* Miſc. Sacr. L. III. c. 5. p. 300. רוח היום ventus diei, Gen. III, 8.

Δειλόομαι, timeo, paveo. 1 Macc. IV, 8. 21. XVI, 6.

Δειλὸς, timidus, formidoloſus, it. incertus, levis, temerarius. חרר trepidus, Jud. VII, 3 פחזים plur. leves, temerarii, *Al.* Jud. IX, 4. ἄνδρας κενοὺς καὶ δειλούς, *viros vanos & temerarios.* Eodem ſenſu *Theognis* Sentent. v. 281.

Δειλῷ γὰρ τ' ἀπάλαμνα βροτῷ πάρα πόλλ' ἀναλίσθαι
Πάρ ποδός, ἐγεῖσθαι θ' ὡς καλὰ πάντα τιθεῖς

Temerario enim homini difficilia licet multa ſuſcipere
E veſtigio, cogitareque, quomodo recta omnia faciat.

Conf. *Lamb. Bos* ad Apoc. XXI, 8. p. 304. & *Jo. Alberti* ad eund. loc. p. 499. רך mollis, tener, Deut. XX, 8. 2 Par. XIII, 7. Sap. IX, 14. λογισμοὶ γὰρ θνητῶν δειλοὶ, *ratiocinationes enim mortalium ſunt incertæ* Sir. II, 13. δὶ καρδίαις δειλαῖς, *væ animis timidis*, h. e. illis, qui de auxilio dei

dubitantes trepidant. *Hesychius*: Δειλὸν πονηρὸν, ἀνάλγητον, ἀθενῆ, κακόν. Δειλὸν, *malignum, a dolore alienum, infirmum, malum.*

Δεῖμα, metus, terror, terriculamentum. Sap. XVII, 8. δείματα καὶ ταραχὰς ἀπελάυνειν ψυχῆς νοσώσης, *terriculamentis & perturbationibus animam ægrotatantem liberare.* Gloss. MS. in Sap. Δείματα, (MS. Δείγματα vitiose) φόβους. *Hesychius*: Δεῖμα, δίος, φόβος, φόβητρον. Δεῖμα, *terror, timor, terriculamentum.* Idem: Δείματα, φοβήματα. Δείματα, *terriculamenta.* Conf. v. Δεινά post Δεινός.

Ὁ Δεινά, quidam. פלני אלמני *Aqv. Theod.* 1 Reg. XXI, 2. εἰς τὸν δεῖνα τόπον, *in aliquem locum.*

Δεινάζω, graviter, molestе fero. 2 Macc. IV, 35. ἐδείναζον καὶ ἐδυσφόρουν ἐπὶ τῇ τῶ ἀνδρὸς ἀδίκῳ φόνῳ, *molestе & graviter ferebant injustam viri cædem.* Vid. & 2 Macc. XIII, 25. *Hesychius*: Ἐδείναζον, δεινῶς ἔφερον. Ἐδείναζον, *graviter ferebant.*

Δεινὸς, gravis, terribilis. Sap. V, 2. XI, 19. XIX, 15. Sir. XXXVIII, 16.

Δεινὰ, gravia, terribilia. שאת excellentia, *Al.* Job. XIII, 11. ubi tamen pro δεινὰ in ed. *Rom.* legitur ἡ δεῖνα. *Francof.* simpliciter δεῖνα, *Alex.* δειλία. Sed forte LXX. scripserunt λῆμα, vel λῆμμα, qua voce etiam Job. XXXI, 23. & Hab. I, 7. Hebr. שאת reddiderunt.

Vid. alibi Σκότος δεινόν.

Δεινῶς, graviter, vehementer. Sap. XVII, 3. XVIII, 17.

Δείνως ὀλέκω, graviter perdo. התפלא hitph. mirificum me gero, Job. X, 16.

Δεινῶς χράομαι, graviter utor. החרה hiph. accendo, Job. XIX, 11.

Δειπνέω, cœno. לחם vescor, Prov. XXIII, 1. Vid. & Tob. VIII, 1.

Δεῖπνον, cœna. נזיה cibus, esca, *Incert.* 2 Reg. XIII, 7. להם Chald. convivium, Dan. V, 1. פתבג portio cibi, Dan. I, 16. *Hesychius*: Δεῖπνον, τὸ καθ' ἡμᾶς ἄριστον, ἢ τροφὴ ἑσπερινὴν. Δεῖπνον, *idem quod nos* ἄριστον prandium *vocamus, vel cibum vespertinum.* Conf. *Suiceri* Thes. T. I. p. 826.

Δεισαλία, excrementum, sordes, impuritas. Vide Δυσαλία.

Δέκα, decem. מאתים dual. ducenti, Ezech. XLV, 15. עשור : עשרה : עשרת Gen. V, 14. & alibi passim. קשר

Δεκὰς

Δικαδύο, duodecim. שנים עשר 1 Par. XV, 10. Eſth. II, 12.

Δίκα ἐννία, novendecim. תשע עשרה Joſ. XIX, 38.

Δικαὶξ, ſedecim. ששה עשר & שש עשרה Gen. XLVI, 18. Exod. XXVI, 25.

Δικαιπτὰ, ſeptendecim. שבע עשרה Gen. XLVII, 28.

Δικαοκτὼ, octodecim. שמנה עשר & שמנה עשרה Jud. III, 14. Eſdr. VIII, 9.

Δικαπέντε, quindecim. חמש עשרה Gen. VII, 20.

Δικατέσσαρες, quatuordecim. ארבע עשרה Gen. XXXI, 41.

Δικατρεῖς, tredecim. שלש עשרה Gen. XVII, 25.

Δικάδαρχος, decurio, præfectus decuriarum. שר עשרות Exod. XVIII, 21. 25.

Δικάκις, decies. עשרת *Sym.* Gen. XXXI, 7. δικάκις ἀριθμῷ, *decies numero*, id eſt, ſæpius. Vide *Druſium* in Fragm. Int. Græc. p. 42.

Δικαμηναῖος, decem menſium. Sap. VII, 2.

Δικάπηχυς, decem cubitorum. עשר אמות 3 Reg. VII, 10.

Δικαπλασιάζω, decuplo plus facio. Baruch. IV, 21.

Δικαπλασίων, decuplus, i. e. decuplo præſtantior. עשרידות decem manibus, i. e. vicibus, decies, Dan. I, 20.

Δίκαρχος, idem quod δικάδαρχος, decurio. שר עשרות Deut. I, 15.

Δικάτη, ται, decima, decimæ. מעשר Gen. XIV, 20. Num. XII, 43. עשר : העשר infin. pih. & hiph. decimando, Gen. XXVIII, 22. Deut. XIV, 22. Vid. & Sir. XXXV, 8. 1 Macc III, 50. *Heſychius*: Δικάτη, τὸ δίκατον μέρος τῆς οὐσίας. Δικάτη, *pars decima facultatum.*

Δίκατον ſc. μέρος, decimæ pars. מעשר Lev. XXVII, 32. Ezech. XLV, 11. עשירית Exod. XVI, 35. עשר פעמים decem vicibus, decies, Num. XIV, 22. *Sym. Theod.* Job. XIX, 3. τοῦτο δίκατον κατησχύνατέ με, *jam decies pudefeciſtis me.* עשרון Exod. XXIX, 40. עשרון עשרון Num. XXVIII, 13. עשרונים plur. Lev. XIV, 10.

Δίκατον δίκατον, decima decima, i. e. ſingulæ decimæ. עשרון אחר decima una, Num. XXIX, 4. עשרו עשרון Num. XXVIII, 21.

Δίκατος, η, ον, decimus, a, um. עשור Exod. XII, 3. עשיר Gen. VIII, 5. עשרה 3 Reg. XV, 1. עשתי עשרה undecim, undecimus, Jer. XXXIX, 2. 2 Macc. V, 27. δίκατος γεν-

γινηθεὶς, *decimus factus*, h. e. novem comites habens. Ita *Polybius* p. 589. εἰσπορίνεται τρίτος γινόμενος εἰς τὸν χάραπα, *duobus tantum comitatus valium intrat.* Plura *Polybii* loca, huc facientia, vide apud *Raphelium* Annot ex eodem ad 2 Petr. II, 5. p. 706. Conf. & *Grotium* ad h. l.

Δεκατέω, decimo, decimas accipio. עשר pih. Neh. X, 37.

Δεκάχορδος, decem, chordarum. עשור decem, decimus. Pſ. XXXII, 2. ἐν ψαλτηρίῳ δεκάχορδῳ ψάλατε αὐτῷ, *in pſalterio decem chordarum canite ipſi.* Vid. & Pſ. XCI, 3. CXLIII, 10.

Δεκτὸς, acceptus. יתן fut. *Kal* a נתן dabit, Prov. X, 25. נרצה niph. a רצה Lev. I, 4. רצוי part. pah. רצון bene placitum, Exod. XXVIII, 34. Eſ. LVI, 7. Mal. II, 13. שאת excellentia, *Theod.* Gen. IV, 7. δεκτόν. *Heſychius*: Δεκτὸς, ἀρεστός. Δεκτὸς, *gratus.*

Δεκτός ἐστι, acceptus eſt. רצה Job. XXXIII, 26.

Δέλτος, libellus, tabula. 1 Macc VIII, 22. ἐπὶ δέλτοις χαλκαῖς, *in tabulis æneis.* Vid. & 1 Macc XIV, 18. & conf. *Pollucem* Lib. VIII. ſegm. 128. *Heſychius*: Δέλτος, πινακίδιον, ἢ πλάκες. Δέλτος, *tabella, vel tabulæ. Euſtathius* ad Il. ζ. v. 169. p. 489. Πίνακα δὲ πλυκτὸν, ὃ φαμεν ἡμεῖς δέλτον ἤτοι βιβλίον, ἢ πτιλάκιον δέλτον. μὲν διὰ τὸ κατὰ σχῆμα τοῦ δέλτα γράμματος, καὶ τῶν λεγομένων δελτωτῶν ἐστιν, ὅτι τὰ τοιαῦτα σχηματίζεσθαι, πλυσσόμενα τριγωνοειδῶς, ὅπερ ἐν πολλοῖς ὁρῶμεν ἐστὶ γινόμενον. Πίνακα vero πλυκτὸν *appellat, quem nos* δέλτον *vocamus vel* βιβλίον, *vel* πτιλάκιον. Δέλτον *quidem, quod juxta literam* Δ, *& illorum, quæ* δελτωτὰ *literæ* Δ *formam habentia dicuntur, aliquando formentur plicata, in formam trianguli. Quod in multis etiam adhuc factum videmus.*

Δένδρον, arbor. אילנא : אילן Chald. Dan. IV, 7. 8. אשרה lucus, Eſ. XVII, 8. XXVII, 9. עץ lignum, Gen. XVIII, 4. Prov. XIII, 12. רוה pih. irrigo, Eſ. XVI, 9.

Δένδρα μεγάλα, arbores magnæ. צאלים plur. umbroſa, Job. XL, 17.

Δένδρα παντοδαπὰ, arbores omnigenæ. צאלים plur Job. XL, 16.

Δένδρεμα. arboretum, locus arboribus conſitus. אשל *Aqv.* 1 Reg. XXII, 6.

Δένδρων φυτεία, arborum plantatio, vel plantarium arborum. אשל arboretum, nemus, *Aqv. Sym.* Gen XXI, 33. Sed *Coiſlinianus Codex* melius habet: *Aqv.* Δενδρῶνα Σ. φυτείαν.

Δεξαμενὴ, ciſterna, lacus, piſcina, aquarum receptaculum. ברכות *Sym.* Eccleſ. II, 6. δεξαμεναί. רהטים plur. canales,

nales, Exod. II, 16. ἕως ἔπλησαν τὰς δεξαμενὰς, *usque dum impleverant aquarum receptacula. Hesychius*: Δεξαμεναὶ, ὑδάτων δοχεῖα. Conf. *Hoeschelium* not. ad *Phrynich.* p. 142. & *Gatakerum* ad *Antonin.* p. 259.

Δεξιὰ sc. χεὶρ, dextera manus. ימין Pſ. CXVII, 16. δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, *dextera Domini fecit fortitudinem* Lex. *Cyrilli* MS. Δεξιὰ Κυρίου, ἡ ἄνωθεν ῥοπὴ καὶ ἀγαθὴ ἐνέργεια. *Dextra Domini, nutus divinus, & bona operatio.* Ita & *Suidas.* תאר forma, ſpecies, Eſ. LII, 14. 1 Macc. XI, 62. ἔδωκεν αὐτοῖς δεξιὰς, *dabat illis dexteras*, h. e. pacem cum illis faciebat. Nam dextra pacis & reconciliationis erat ſymbolum. Vid. & 1 Macc. XIII, 50. 2 Macc. XI, 26. 30. XII, 11. & conf. *Cl. Lampium* in Pſ. XLV. p. 356. ſq. *Suidas* δεξιὰς interpretatur συνθήκας, *pacta*, & hæc addit ex auctore antiquo: Ὁ δὲ πέμπει χιλίαρχον, δεξιὰς τῷ Ἰωσήπῳ δεῖναι καὶ λύσας. *Ille vero mittit tribunum militum, jubens, ut pactionem cum Joſepho conficeret.*

Δεξιάζω, manu dextra utor. הימין hiph. q. d. dextero, ad dextram flecto, 1 Par. XII, 2. ἐκτείνοντες τόξον δεξιάζοντες καὶ ἀριστερίνοντες, *tendentes arcum, manu dextra & ſiniſtra utentes.*

Δεξιὸν ſc. μέρος, pars dextera. ימין Eccleſ. X, 2.

Δεξιὰ, τὰ δεξιὰ ſc μέρη, partes dexteræ. הימין Gen. XIII, 9. Eſ. XXX, 21. ימין Num. XX, 17. οὐκ ἐκκλινοῦμεν δεξιὰ οὐδὲ εὐώνυμα, pro εἰς δεξιὰ οὐδὲ εὐώνυμα μέρη, (conf. Joſ. I, 7.) *non declinabimus neque ad dexteram, neque ad ſiniſtram.* 3 Reg. II, 19. ἐκάθησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, *ſedebat a dextris ejus.* ימני 3 Reg. VII, 38. 2 Par. III, 16. כסא thronus, Zach. VI, 13. ἔσται ὁ ἱερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, *erit ſacerdos a dextris ejus.*

Δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ pro εἰς δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ μέρη, dextrorſum vel ſiniſtrorſum. אנה ואנה huc & illuc, 3 Reg. II, 42.

Δεξιὸς, ὰ, ὸν, dexter, a, um. ימין Gen. XLVIII, 14. ἐκτείνας δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν, *extendens autem Iſrael manum dexteram.* Vid. & Exod. XV, 6. Pſ. LXXII, 23. *Aqv.* Pſ. LXXXVIII, 12. βορρᾶν καὶ δεξιὰν, *boream & dexteram*, h. e. auſtrum. Nam qui orientem reſpicit, auſtrum ad dexteram habet. Vid. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 987. ימני Exod. XXIX, 20. Lev. VIII, 22.

Δέομαι, oro, precor, ſupplico, obſecro, deprecor. אנה ah, Joſ. VII, 7. בי quæſo, obſecro, Gen. XLIII, 20. Exod. IV, 10. דרש quæro, Job. V, 8. δεηθήσομαι Θεοῦ, *precabor Deum.* השיח hiph. a שוח colloquor, Pſ. LXIII, 1. ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σὲ, *cum preces ad te mitterem.* חנן gratiam facio, Mal. I, 3. התחנן hithp. gratiam peto, 3 Reg.

VIII, 60 οἱ λόγοι ὅτοι, ὃς δεδέημαι ἐνώπιον Κυρίου, *verba hæc, quibus precatus sum coram Domino.* Job. IX, 15 τὸ κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι, *judicium ejus deprecabor.* התנחל hithp. prosterno me, Deut. IX, 18. 25. חלה pih. obtestor, Exod. XXXII, 10. 1 Reg. XIII, 12. נשא תפלה elevo precationem Es. XXXVII, 4. עתר supp. ex oro, Gen XXV, 21. ἐδεῖτο δὲ Ἰσαὰκ Κυρίου περὶ Γ'εβέκκας, *supplicabat autem Isaacus Domino pro Rebecca.* Sic Æliano Var. L. III. c. 26. ὁ δὲ συνεβούλευε προσελθόντας δεῖσθαι τοῦ Λυδοῦ, *ille vero suasit, ut ipsi Lydium adirent, & illi supplicarent.* שוע vociferatio, Job. XXX, 24. שוע pih. vociferor, Job. XVII, 1. δέομαι δὲ ταφῆς, καὶ ἐ τυγχάνω, (hic aliter text. Hebr.) *oro autem sepulchrum & non obtineo.* Phavorinus: Δέομαι, ἀξιῶ, ἱκετεύω, λίσσομαι, ποτνιῶμαι, πρεσβεύω, προτρέπομαι, παρακαλῶ, ἀντιβολῶ, λιταρῶ, προσλιταρῶ, λιτανεύω. Δέομαι, *peto, supplico, obtestor, supplex imploro, deprecor, obsecro, precor, rogo, postulo, obnixe efflagito, oro.* Lex. vet. Δέομαι, παρακαλῶ, *obsecro, rogo, supplico, rogo.* In Lex. Cyr, MS. Brem. Δέομαι exponitur λείπομαι, *indigeo.* Sic enim ex Job. l. c. legend. puto pro Δέομαι, λείπομαι, quod est in MS. Sic etiam Lex. vet. Δέομαι, χρήζω, *egeo, indigeo.* Sir. XXVIII, 4. περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ δεῖται, *pro peccatis suis orat.* Sir. XXXIII, 24. ἵνα μὴ μεταμεληθεὶς δέῃ περὶ αὐτῶν, *ne mutato consilio petere illa debeas.* Sir. LI, 13 ὑπὲρ θανάτου ῥύσεως ἐδεήθην, *pro liberatione mortis obsecrabam.*

τὰ Δέοντα sc. σιτία, quæ necessaria sunt alimenta, victus necessarius. לחם panis, Exod. XVI, 22. συνέλεξαν τὰ δέοντα διπλᾶ, *colligebant victum necessarium duplum* פתבג cibus, Dan. XI, 26. φάγονται τὰ δέοντα αὐτοῦ, *comedunt victum ejus necessarium.* שאר alimentum, Exod. XXI, 10.

τὰ Δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη sc. σιτία, alimenta necessaria & sufficientia, victus necessarius & sufficiens. חקי לחם panis statuti mei, Prov. XXX, 9. σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη, *constitue vero mihi victum necessarium & sufficientem.* Conf. ἄρτος Συντάξεως.

Δεός, metus. 2 Macc. III, 17. XV, 23.

Δέρμα, pellis. עור Gen. XXVII, 16. Exod. XXV, 5.

Δερμάτινος, pelliceus. עור Gen. III, 21. χιτῶνας δερματίνους, *tunicas pelliceas.* Lev. XIII, 58. σκεῦος δερμάτινον, *vas pelliceum.* 4 Reg. I, 8. ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος, *cinctus zona pellicea.* Conf. Matth. III, 4.

Δέρρις, idem quod δέρμα, pellis, it. velum densum, e pilis contextum, operimentum cilicinum. אדרת Zach. XIII, 4. ἐνδύσονται δέρριν τριχίνην, *induent pellem pilosam Hesychius:* Δέρρις, δέρμα, βύρσα, Δέρρις, *pellis, corium.* אהל tentorium, Exod.

Exod. XXVI, 11. συνάψεις τὰς δέρρεις, *conjunges operimenta cilicina.* Vid. & Exod. XXXVI, 15. Gloſſ. in Oct. Δέρρεις, δέρματα, ἢ χιλίκια τρίχινα. Δέρρεις, *pelles vel cilicina e pilis contexta.* יריעה aulæum, Exod. XXVI, 7. 9. XXXVI, 12. Pſ. CIII, 3. Cant. I, 4. Eſ. LIV, 2. Jer. IV, 20. יתרים plur. funes, Jer. X, 19. πᾶσαι αἱ δέρρεις μου διεστάθησαν, *omnia vela mea e pilis contexta conſciſſa ſunt.* Lex *Cyrilli* MS Brem. Δέρρεις, δέρματα ἢ τρίχινα παραπετάσματα. Δέρρεις, *pelles, vel vela e pilis contexta. Heſychius*: Δέρρις, τὸ παχὺ ὕφασμα, ᾧ εἰς παραπετασμα ἐχρῶντο ἴσως δὲ καὶ δερματίνοις ἐχρησαντο περὶ τὰν αὐλῶν. Δέρρις, *denſa textura, qua utebantur ad aulæa. Fortaſſe & pelliceis utebantur circa aulas.* שמיכה ſtragula villoſa, Jud. IV, 18. συνεκάλυψεν αὐτὸν ἐν τῇ δέρρει αὐτης, *operiebat illum veſte pellicea ſua*, vel *villoſa.*

Δέρω, pellem detraho, excorio, cædo, verbero. הפשיט hiph. 2 Par. XXIX, 34. *Heſychius*: Δέραντες, ἐκδέραντες. Δέραντες, *excoriantes.* נלבט niph. vapulo, corruo, *Aqv.* Prov. X, 8. δαρήσεται, *verberabitur.* Conf. *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 316.

Δέσις, ligatura, vinculum. Sir. XLV, 13.

Δεσμεύω, ligo, vincio. אלם pih. Gen. XXXVII, 6. אסר Gen. XLIX, 11. Jud. XVI, 11. חבש pih Pſ. CXLVI, 3. δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν, *ligans contritiones eorum.* צרה venor, 1 Reg. XXIV, 12. צרר Job XXVI, 8. δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις, *colligans aquam in nubibus.* Sir. XII, 6. μὴ δεσμεύσεις δὶς ἁμαρτίαν, *ne vinxeris bis peccatum.* Doct. *Paſor* putat, ſententiam eſſe, ne, cum ſemel peccaverimus, agnito lapſu, rurſum nos implicari quaſique innodari peccato patiamur.

Vid. alibi δεσμεύω Σχοινίοις.

Δεσμέω, idem. השקיץ hiph. demergo, *Aqv.* Job. XL, 20. δεσμήσεις.

Δέσμη, faſciculus, manipulus. אגדה Exod. XII, 22. λήψεσθε δεσμην ὑσσώπου, *accipietis faſciculum hyſſopi. Heſychius*: Δέσμην, ἁμάλλην. Δέσμην, *faſciculum.*

Δέσμιος, vinctus. אסיר Thren. III, 33. τῶ ταπεινῶσαι ἀπὸ τὰς πόδας αὐτῶ πάντας δεσμίους γῆς, *ut pedibus ſuis ſubjiceret omnes, quos terræ vincula coërcent.* Zach. IX, 12. καθήσεσθε ἐν ὀχυρώματι δέσμοι τῆς συναγωγῆς, *ſedebitis in carcere congregationis vinculis conſtricti.* Sap. XVII, 2. δεσμιοι σκότους, *vinci tenebris.*

Δεσμὸς, vinculum, faſciculus, loculus, it. obligatio. אגדה faſciculus, *Aqv.* 2 Reg. II, 25. אסור infin. Jud. XV, 13.

אסור Jud. XV, 14. Dan. IV, 12. 20. אסר obligatio, Num. XXX, 14. ὅρκος δισμῷ, *juramentum obligationis.* הכורים pro האסורים part. pah. plur. vincti, Eccl. IV, 14. ἐξ οἴκου τῶν δισμῶν, *ex carcere.* חוח ſpina, 2 Par. XXIII, 11. יסוד fundamentum, Hab. III, 12. מוט temo, Lev. XXVI, 13. מוסר Job. XXXIX, 5. δισμὸς δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν; *vincula autem ejus quis ſolvit?* Hic δισμοὶ idem ſunt, quod ὠδῖνες v. 3. Conf. quæ notavi in v. Ωδίν. Pſ. II, 3. διαῤῥήξωμεν τοὺς δισμοὺς αὐτῶν, *disrumpamus vincula illorum.* Vid.& Pſ. CVI, 14. CXV, 7. מוסר caſtigatio, Prov. VII, 22. ὡσεὶ κύων ἐπὶ δισμούς, *tanquam canis ad vincula. Heſychius*: Κύων ἐπὶ δισμοῦ, παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων. Canis ad vincula, *proverbium de illis, qui ſemetipſos ad pœnas tradunt.* מסגר clauſtrum, Eſ. XLII, 7. מערנות plur. deliciæ, Job. XXXVIII, 31. עבות funis contortus, Ezech. III, 25. Oſ. XI, 5. פתיל funiculus, Num. XIX, 15. צרור faſciculus, loculus, quaſi ligamen dicas, Gen. XLII, 35. ὁ δισμὸς τοῦ ἀργυρίου, *loculus pecuniæ. Al.* Agg. I, 6. δισμόν. Apud *Heſychium* Δισμὸς exponitur βαλάντιον, *loculus.* Vid. not. ad *Heſych.* Eodem ſenſu ἐνδισμός uſurpatur. Vide infra ſ. l. 1 Reg. XXV, 29. ἔσται ψυχὴ κυρίου μου ἐνδεδεμένη ἐν δισμῷ τῆς ζωῆς, *erit anima domini mei illigata loculo vitæ.* Sir. XXVIII, 21. ἐν τοῖς δισμοῖς αὐτῆς οὐκ ἐδέθη, *vinculis ejus non conſtrictus eſt.*

Οἱ ἐν δισμοῖς ſc. ὄντες, vel δεδεμένοι, qui ſunt in vinculis. אסורים part. pah. plur. vincti, Eſ. XLIX, 9. λέγουσα τοῖς ἐν δισμοῖς, ἐξέλθετε, *dicens illis, qui ſunt in vinculis, egredimini.*

Δισμωτήριον, carcer. בית הבור domus foveæ, *Sym.* Exod. XII, 29. בית כהר domus carceris, Gen. XL, 3. ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ εἰς τὸ δισμωτήριον, *ponebat illos in cuſtodiam in carcere.* סהר *Aqv.* Gen. XXXIX, 20.

Δισμώτης, vinctus, captivus. אסיר Gen. XXXIX, 20. מסגר clauſtrum, it. clauſtrarius, Jer. XXIV, 1. XXIX, 2. Vid. & Baruch. I, 5.

Δισπόζω, dominor. משל Pſ. XXI, 31. αὐτὸς δισπόζει τῶν ἐθνῶν, *ille dominium exercet in gentes.* Vid. & Pſ. LVIII, 15. LXXXVIII, 10. CII, 19.

Δίσποινα, domina. גברת *Sym.* Eſ XLVII, 5.

Δισποτεία, dominium. ממשלה Pſ. CII, 22. CXLIV, 13.

Δισπότης, dominus. ארון Joſ. V, 14. Prov. XXX, 11. ארני Gen. XV, 2. 8. Jer. I, 6. IV, 10. אלהים deus, Job. V, 8. τὸν πάντων δισπότην ἐπικαλέσομαι, *omnium dominum invocabo.* Conf. Sap. VI, 7. VIII, 3. בן filius, Prov. XVII, 2. יהוה Jehova, Prov. XXIX,

XXIX, 26. ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ τῷ δεσπότῃ, σωθήσεται, *qui vero confidit in Domino, ſervabitur.* משל part. dominator, Prov. VI, 7.

Δεσπότης ἴδιος, dominus proprius. איש מלוה vir mutuo dans, Prov. XXII, 7.

Δεῦρο ſc. ἰλθὲ, vel ἴθι, vel χώρει, (vide *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 274.) huc vel illuc veni, abi, it. age. אתי mecum, Cant. IV, 8. *δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη, adesdum a Libano ſponſa.* אתי תבואי mecum veni, Cant. IV, 8. בוא 2 Reg. XIII, 11. לך imp. a ילך Jud. IV, 22. IX, 14. 3 Reg. XIII, 15. 4 Reg. III, 13. *δεῦρο πρὸς τοὺς προφήτας τοῦ πατρός σου, abi ad prophetas patris tui.* 4 Reg. V, 19. *δεῦρο εἰς εἰρήνην, καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, abi in pacem, & abiit ab illo.* Vid. & 4 Reg. VIII, 8. IX, 1. לכה idem cum ה parag. Gen. XIX, 32. *δεῦρο δὴ ποτίσωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν οἶνον, age igitur, vinum patri noſtro potandum præbeamus.* Gen. XXXI, 44. *νῦν δὴ δεῦρο διαθώμεθα διαθήκην ἐγώ τε καὶ σὺ, nunc igitur age, fœdus nobiſcum faciamus.* Vid. & 1 Reg. IX, 5. 10. XIV, 1. 6. לכו plur. 1 Reg. IX, 9. 4 Reg. VII, 9. לכי fœm. Jud. IX, 10. 3 Reg. I, 12. 13. *Heſychius:* Δεῦρο, ἰθάδε ἰλθέ. εἰς τοῦτον τὸν τόπον, ἢ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἢ νῦν, ἢ παρακελευστικῶς.

Δεῦρο νυνὶ τρίποδος περιδώμεθα.

Δεῦρο, *huc veni. In hunc locum, vel de tempore præſenti, vel nunc, vel de excitatione,* ut in illo:

Age (Δεῦρο) *nunc, vel de tripode fœdus faciamus.*

Verba hæc, obſervante *Schrevelio* ad h. l. deſumpta ex Il. Ψ. v. 485. Inde ergo pro Δεῦρο νυνὶ legendum Δεῦρο νῦν ἴ, quemadmodum viciſſim ex *Heſychio* apud *Homerum* pro περιδώμεθον, quod vulgo ibi legitur, reponendum περιδώμεθα. Vide & *Heſychium* in Περιδώμεθα.

Δεῦτε, huc agite, adeſte, venite. אותה eam, (hic legerunt LXX. verbum אתה) Eſ. XXVII, 11. אתו Chald. imp. ab אתה venite, Dan. III, 27. אתיו imp. ab אתה Eſ. LVI, 9. באו imp. a בוא Jud. IX, 15. Job. XVII, 10 הבה imp. a יהב da, ex הב & ה parag. Gen. XI, 3. 4. לכה ſing. 4 Reg. XIV, 8. לכו plur. Gen. XXXVII, 19 26 4 Reg. VI, 18. *δεῦτε ὀπίσω μου, venite poſt me,* h. e. ſequimini me. Ita & Matth. XI, 28.

Δευτερεύω, ſecundus ſum. Hinc part. δευτερεύων, ſecundus. משנה 1 Par. XVI, 5. *δευτερεύων αὐτῷ Ζαχαρίας, proximus ab illo Zacharias.*

Δευτέριον, ſecundina. שליה *Aqv.* Deut. XXVIII, 57.

Δευτερογόνος, ſecundo natus, ſecunda fœtificatione editus.

tus. עטפים ſerotinæ pecudes, *Sym.* Gen. XXX, 43. *δευτερόγονα.*

Δευτερολογέω, ſecunda vice loquor. 2 Macc. XIII, 22. *ἐδευτερολόγησεν ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐν Βαιθσυρᾷ, iterum rex locutus eſt cum illis, qui erant in Bethſura.*

Δευτερονόμιον, deuteronomium, q. d. iteratio legis. משנה תורה duplum ſeu duplicatum exemplar legis, Deut. XVII, 18. Joſ. VIII, 32.

Δεύτερος, ſecundus. אחר unus, Exod. XVIII, 4. XXV, 19. Jer. XXIV, 2. אחר alius, 4 Reg. VI, 29. אחרון poſterior, Exod. IV, 8. מזה ab hac parte, Exod. XXXVII, 8. משנה duplicitas, duplum, Gen. XLI, 43. 2 Par. XXXV, 24. Eſ. LXI, 7. Poſtremo loco ita: *ἐκ δευτέρας* (ſc. *μερίδος*) *κληρονομήσουσι τὴν γῆν, ex duplici ſorte poſſidebant terram.* נשאר part. niph. reſiduus, Gen. XXXII, 8. קטן parvus, 1 Reg. XIV, 50. שכאלי ſiniſter, 3 Reg. VII, 20. שנים : שתים duo, duæ, 3 Reg. XV, 25. &c שני Gen. I, 8. & alibi ſæpius. תנינה Chald. fœm. Dan. VII, 5. תרתין Chald. Eſdr. IV, 24.

Δεύτερον, τὸ δεύτερον, ſecundo, ſecunda vice, iterum. פעמים dual. Gen. XXVII, 36. שנית Gen. XXII, 15. XLI, 15. תנינות Chald. iteratio, Dan. II, 7.

Ἐκ δευτέρου, idem. שנית Joſ. V, 2. Jer. I, 13. Zach. IV, 12.

Δευτερόω, ſecundo facio, itero. שנה : נשנה : שנה Kal, niph. & pih. Gen. XLI, 32. 1 Reg. XXVI, 8 Jer. II, 36. *Aqv. Theod.* Prov. XXVI, 11. *ἀνόητος δευτερῶν ἐπὶ ἀφροσύνῃ αὐτῆ, inſipiens iterans ſtultitiam ſuam.* Vid. & Sir. VII, 15. XIX, 6.

Δευτέρως, ſecundo. שנה itero, Neh. XIII, 21.

Δευτέρωσις, iteratio, repetitio, it. ſecundus ordo. משנה ſecundus, ſecundanus, 4 Reg. XXIII, 4. *τοῖς ἱερεῦσιν τῆς δευτερώσεως, ſacerdotibus ſecundi ordinis.* Vid. & 4 Reg. XXIV, 38. שנינה dicterium, acutum dictum, *Aqv.* Deut. XXVIII, 37. Sir. XLII, 1. *αἰσχύνεσθε ἀπὸ δευτερώσεως καὶ λόγων ἀκοῆς, pudeat vos iterationis & ſermonum auditus*, h. e. *delationis ejus ſermonis, quem audiveritis*, exponente *Druſio* Quæſt. Ebr. L. I. c. 32.

Δεύω, irrigo, Judith. IX, 3.

Δέχομαι, accipio, ſuſcipio, tollo, remitto, capio, recipio, admitto, amplector, benevole accipio. החזיק hiph apprehendo, Job. VIII, 20. הכיל hiph. a כול capio, 2 Par. VII, 7. השיב hiph. a שוב redire facio, Deut. XXX, 1. זרק aſpergo. 2 Par. XXX, 16. לקח Deut. XXXII, 11. *ἐδέξατο αὐτούς, ſuſcipiebat illos.* Prov. I, 3. *νοῆσαι τε λόγους φρονήσεως δέξασθαι τε τροφὰς λόγων, & ad intelligenda verba prudentiæ,*

& *ad capiendas ſtrophas ſermonum.* Conf. 1 Cor. II, 14. Prov. IV, 10. δέξαι ἐμοὺς λόγους, *recipe, admitte ſermones meos.* Vid. & Prov. II, 1. X, 9. Jer. IX, 19. & conf. Luc. VIII, 13. Act. VIII, 14. XI, 1. XVII, 11. Jac. I, 21. & ad poſtremum locum *Cl. Heiſen* p. 742. Sic & de ſermone verbum uſurpat *Ariſtoteles* Rhet. L. III. c. 17. p. 728. ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπον προδιαβεβλημένον ἡ δέχεται ἡ ψυχὴ τὸν αὐτὸν τρόπον οὐδὲ λόγον, ἐὰν ὁ ἐναντίος εὖ δοκῇ εἰρηκέναι. *Ut enim hominem ante in crimen & invidiam vocatum non audit nec probat animus: ita nec admittit amplectiturque ſermonem, ſi adverſarius bene dixiſſe videatur.* Vide *Cl. Schwartzii* not. ad *Olear.* de Stil. N. T. p. 348. & conf. quæ idem ex *Joſepho* Ant. I, 13. affert in Comment. Crit. Gr. L. p. 319. Adde quæ ex *Herodoto* ad Luc. & Act. l. c. notat *B. Raphelius* p. 246. & 348. Of IV, 11. μέθυσμα ἐδέξατο καρδία τοῦ λαοῦ μου, *quod inebriat accepit cor populi mei*, h. e. ἐμεθύσθη, *inebriatum eſt.* Vid. & Of. X, 6. & *Cl. Heiſen* Diſſ. 23. in Ep. Jacob. p. 707. לקח doctrina, Prov. IX, 9. נשא fero, tollo, Gen. L, 17. δέξαι τὴν ἀδικίαν, *tolle* h. e. remitte *iniquitatem.* Conf. Ἀνίημι, Ἀφίημι, Λήθην ποιέω. Per hæc verba enim LXX. alias Hebr. נשא, ubi de peccatis ſermo, ſolent exponere. קבל pih. 2 Par. XXIX, 16. 22. רצה benevole accipio, Lev. XIX, 7. οὐ δεχθήσεται, *non erit acceptum.* Lev. XXII, 25. οὐ δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν, *non erunt hæc accepta a vobis.* Deut. XXXIII, 11. τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ δέξαι, *opera manuum ejus ſint tibi accepta.*

Δέω, ligo, vincio. אסר dico, (hic legerunt אסר) Eſ. III, 9. אסיר vinctus, Eſ. XLII, 7. אסר Jud. XVI, 22. ἔδησαν αὐτὸν ἐν πέδαις χαλκαῖς, *vinciebant illum vinculis æreis.* Vid. & 4 Reg. XXIV, 27. 2 Par. XXXVI, 6. השים hiph. a שום pono, Jud. XV, 4. Job. XL, 21. זרה ſpargo, Prov. XV, 8. חבש Ezech. XXVII, 24. עצר concludo, Jer. XXXIII, 1. קשר 4 Reg. XII, 20. ἔδησαν πάντα σύνδεσμον, *fecerunt omnem conſpirationem.* Gen. XXXVIII, 28. Joſ. II, 21. רתק pyh. concatenatus ſum, Nah. III, 10. צרר *Sym* Of. IV, 20. Sap. XVII, 18. μιᾷ ἁλύσει σκότους πάντες ἐδέθησαν, *una catena tenebrarum omnes vincti erant.* Similiter 2 Petr. II, 4. de malis angelis dicitur, quod Deus illos σειραῖς ζόφου (ſc. δεδεμένους) ταρταρώσας, *vinculis caliginis ligatos) in tartarum præcipitans tradiderit*, ut in judicium ſervarentur. Sic & Epiſt. Jud. v. 6. δεσμοῖς ἀϊδίοις (ſc δεδεμένους) ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν, *vinculis æternis* (ligatos) *ſub caligine ſervavit.*

Δὴ, ſane, certe, igitur. עתה nunc, Job. VI, 3. Cant. trium puer. v. 8. μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς, *ne igitur tradas nos.* Gloſſ. MS. in Cantica Script. Μὴ δὴ, μὴ ἄρ. Μὴ δὴ, *ne igitur.*

Vid. alibi Μὴ δή.

Δῆγμα, morſus. נסיכים plur. principes, Mich. V, 5. Vid. & Sap. XVI, 5. 9.

Δηγμὸς, idem. קטב exitium, *Aqv.* Pſ. XC, 6. δηγμῷ.

Δηλαδὴ, ſcilicet, videlicet. Cant. trium puer. v. 1. *Heſychius*: Δηλαδὴ, φανερὸν ἐστι, ἢ δηλονότι. Δηλαδὴ, *manifeſtum eſt*, vel *videlicet*.

Δηλαϊσὸς, miſerabilis, a δηλάομαι, lædo. נדופה convitium. Ed. *Rom.* Ezech. V, 15. στεναχτὴ καὶ δηλαϊσὴ, *gemebunda & miſerabilis*. *Heſychius*: Δηλαϊσὴ, ἐλεεινή. *Suidas*: Δηλαϊσὴ. ἐλεεινὴ. ἀθλία. Δηλαϊσὴ. *Miſerabilis. Miſera.*

Δῆλοι ſc. λίθοι, lapides clari, gemmæ lucentes. אורים Num. XXVII, 21. 1 Reg. XXVIII, 6. תמים integer, 1 Reg. XIV, 41. תמים perfectiones, Deut. XXXII, 8. תרפים idola, Oſ. III, 4. Conf. Sir. XXXIII, 4. ubi pro ἐρώτημα δικαίων *Al.* rectius ἐρώτημα δήλων, & Sir. XLV, 12. ubi δήλοις ἀληθείας. In Lex. *Cyrilli* MS. Brem. vox Δήλων exponitur φανερῶν, *manifeſtorum*, & apud *Heſychium* ὁράσεων, ἐνυπνίων, *viſionum*, *ſomniorum*. Ita etiam Gloſſ. MS. in Proph. ubi tamen pto Δήλων vitioſe legitur Δηλῶν. Plura de illa vide apud *Iſ. Voſſium* de LXX. Interpr. p. 49. Conf. & Δήλωσις.

Δηλόω, manifeſto, declaro. גלה revelo, *Sym.* 1 Reg. XX, 2. הודיע hiph. a ידע ſcire facio, & ſemel in Kal & niph. Exod. VI, 3. Eſth. II, 22. Pſ. L, 7. הודע Chald. aph. Dan. IV, 15. הורה hiph. a ירה doceo, Deut. XXXIII, 10. השמיע hiph. audire facio, Eſ. XLII, 9. נראה niph. videor, 1 Reg. III, 21. *Heſychius*: Δηλῶσαι, φράσαι. δεῖξαι. σημάναι. Δηλῶσαι, *eloqui. Oſtendere. Significare.*

Δήλωσις, manifeſtatio, declaratio. אורים gemmæ lucentes in pectorali ſummi pontificis, Exod. XXVIII, 26. Lev. VIII, 8. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἡ δὲ δήλωσις λίθος ἦν ἀδάμας ἐπάνω κείμενος, ἀλλάττων τὴν χροιὰν αὐτῦ διὰ Κυρίου ἐδήλου τῷ λαῷ ἐπόμενά τινά. Μέλας μὲν ὁρώμενος θάνατον, ἐρυθρὸς δὲ σφαγὴν, λευκὸς δὲ διαλλαγὴν τῦ Θεῦ. Δήλωσις *autem lapis erat adamas ſupra poſitus, mutans colorem ſuum per Dominum manifeſtabat futura quædam. Cum niger quidem videretur, peſtem, cum ruber, cædem, albus autem, reconciliationem Dei.* Ita etiam Gloſſ. in Octat. niſi quod pro Ἡ δὲ δήλωσις, male ibi ſcriptum ſit ἡ διδήλωσις, pro ἀλλάττων autem τὴν χροιὰν legatur ἐναλλάττων τὴν χροιὰν, & pro ἐπόμενα, ἐσόμενα. פתח apertura, apertio, Pſ. CXVIII, 129. ἡ δήλωσις τῶν λόγων σε φωτιεῖ, *declaratio verborum tuorum illuminabit.* Conf. *Druſium* Obſ. L. VIII. c. 16. תמים perfectiones, *Incert.* 1 Reg. XIV, 41.

Δημα.

Δημαγώγια, populi adductio, nimir. ad ſeditionem excitandam, 3 Eſdr. V, 90.

Δημηγορέω, ad populum verba facio, concionor. הליקום invictus. Prov. XXX, 31. *βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει, rex loquens ad populum. Heſychius*: Δημηγορῶν, εἰς τὸν δῆμον λέγων. Δημηγορῶν, *ad populum loquens.* דבר verbum, ſermo. Neh. VIII, 6. *Heſychius*: Δημηγορῆσαι, ἐν δήμῳ λαλῆσαι. Δημηγορῆσαι, *ad populum verba facere.*

Δήμιος ſc. ὑπηρέτης, carnifex, publicus juſtitiæ miniſter. 2 Macc. V, 8. VII, 29. *Heſychius*: Δήμιος, ἡ τὸς κατεγνωσθέντας ἀναιρῶν, ἢ ὁ ὑπηρέτης τῶν βασάνων. Δήμιος, *qui damnatos occidit, vel miniſter tormentorum.* Conf. *Pollucem* L. VIII. c. 7. ſegm. 71. & *Perizonium* ad *Ælian.* Var. XII, 49. Vocem autem ὑπηρέτης in δήμιος ſubintelligendam eſſe, docet *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 214.

Δημιουργέω, fabricor, extruo. Sap. XV, 3. 2 Macc. X, 12. *Heſychius*: Δημιουργεῖ. τὰ μὴ ὄντα ποιεῖ. Δημιουργεῖ, *facit ea, quæ non ſunt.*

Δημιουργὸς, fabricator, opifex. 2 Macc. IV, 1.

Δημοκατάρατος, populo execrabilis. נקב execror, *Theod.* Prov. XI, 26.

Δῆμος, populus. משפחה familia, Num. I, 20. II, 34. III, 15. & alibi ſæpiſſime. רבע quarta pars, Num. XXIII, 10. שבט Num. XVII, 2.

Δημοσίᾳ, pro ἐν δημοσίᾳ χώρᾳ, in loco publico, publice, coram populo. 2 Macc. VI, 10. Conf. Act. XVI, 37. & *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 241.

Δημώτης, popularis, plebejus. Sap XVIII, 11. *Heſychius*: Δημώτης, (ſic enim legend. pro Δημώτης) ὁ ἐκ τοῦ δήμου. δηλοῖ δὲ καὶ ἰδιώτην. Δημώτης, *qui ex plebe eſt, notat vero etiam imperitum. Suidas*: Δημώτης, πολίτης. *Phavorinus*: Δημώτης, ὁ εἷς τοῦ δήμου. Δημώτης, *aliquis ex plebe.* Conf. *Ælian* Var. L. IX. c. 19.

Διὰ, per, propter, in, juxta, apud, poſt, nomine. על אודות cauſa, Num. XIII, 25. Jud. VI, 7. ב præfix. *Sym.* Exod. XXIII, 19 οὐ σκευάσεις ἔριφον διὰ γάλακτος μητρὸς αὐτοῦ ſc. ὄντα, *non apparabis hœdum, dum eſt in lacte matris ſuæ*, i. e. quamdiu fugit lac. Conf. quæ ex Exod. XXIII, 19. adducta ſunt ſupra in v. Γάλα. Sic διὰ pro ἐν uſurpari Rom. IV, 11. 1 Tim. II. 15. & 1 Petr. III, 20. putant Viri Eruditiſſimi laudati *Wolfio* ad Rom. & 1 Tim. l. c. Illisque accedit *Cl. Wollius* not. ad *Blackwallum* p. 91. & 115. qui

etiam *Paulum* διὰ τῆς τεκνογονίας dixiſſe κατ' ἔλλειψιν pro διὰ τῆς τεκνογονίας ὅσα, & *Petrum* δι' ὕδατος pro δι' ὕδατος ὅσαι exiſtimat. 1 Reg. XXII, 10. ἠρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ, *interrogabat pro illo apud Deum.* Vid. & 2 Reg. V, 19. 2 Par. XXXV, 4. διὰ χειρὸς Σαλωμών, *juxta manum Salomonis.* ברים plur. a בר membra, Job XLI, 4. בגלל cauſa, Gen. XXXIX, 5. Deut. I, 37. כרבר ſecundum verbum, 3 Reg. XVIII, 36. על דבר idem, Gen. XLIII, 18. ביד manu, Exod. XXXV, 27. Eſth. I, 15. III, 13. VIII, 10. מ præfix. *Sym.* Prov. XX, 4. διὰ ψύχος, *propter frigus.* מיד a manu, 2 Par. XXXI, 13. Eſ. L, 11. לפי ſecundum os, διὰ μαρτύρων, *juxta confeſſionem teſtium.* את פני faciem, Job. XLII, 9. לפני coram facie, Gen. VII, 7. Exod. IX, 12. מפני Eſ. XXX, 17. χίλιοι διὰ φωνὴν ἑνὸς φεύξονται, *mille per vocem unius fugient.* Vid. & Eſ. XIX, 17. Sic paſſim apud profanos διὰ cum accuſativo ἐνέργειαν καὶ αἰτίαν, *efficaciam* & *cauſam* denotat, notante *Scholiaſta Ariſtophanis* ad Plut. v. 93. Conf. *Eckhardi* Obſerv. Philol. ex *Ariſtoph.* Plut. ad N. T. p. 13. & *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. N. T. p. 324. מקץ a fine, Deut. IX, 11. διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν, *poſt quadraginta dies.* Conf. Marc. II, 1. Gal. II, 1. Act. XXIV, 17. & *Bezam* ad Marc. l. c. Sic & exteri præpoſitionem διὰ uſurpant. *Ælianus* Var. XIII, 42. ᾠκίσαι δὲ Μεσσήνην δι' ἐτῶν τριάκοντα καὶ διακοσίων, *Meſſenen vero conderent poſt ducentos atque triginta annos.* Taceo alia loca *Ijocratis*, & *Plutarchi* Doctiſſimo *Perizonio* ibi in notis obſervata. Vide & quæ ex *Herodoto* notat *B. Raphelius* ad Gal. l. c. & quæ infra adducta ſunt in διὰ χρόνου πολλοῦ. Deut. XV, 1. δι' ἑπτὰ ἐτῶν. *Vulgat. ſeptimo anno.* Ita Marc. XIV, 58. διὰ τριῶν ἡμερῶν, *tertia die.* Et *Ælianus* Var. XIV, 7. διὰ δέκα ἡμερῶν, *decimo quoque die* ephebos Lacedæmoniorum ephoris ſeſe nudos exhibere debuiſſe narrat. בקרב in medio, Joſ. III, 2. בשם in nomine, Eſth. VIII, 10. ἐγράφη δὲ διὰ τοῦ βασιλέως, *ſcribebatur autem nomine Regis.* שם על de nomine, Eſth. IX, 26. בתוך in medio, 2 Par. XXIII, 20. XXXII, 4. תחת Prov. XXX, 21. Eſ. LX, 15.

Vid. alibi δι' Ἀγγέλου. δι' Ἀιδίου. δι' Ἀπαμοιψίν. Δι' ὅλου, in Διόλου. ἄγω διὰ Πυρός. διὰ Τάχους. διὰ Τέλους.

Διὰ τί, propter quid, quare. למה־זה cur hoc, Job. IX, 29.

Διὰ τοῦτο, propterea, eo quod. אכן profecto, Pſ. XXX, 30. Eſ XLIX, 4. העל כן Hab. I, 17. עקב כי Amoſ. IV, 12. ועתה & nunc, Pſ. CXVIII, 67.

Διαβάθρα, ſcala navis. Ed. *Rom.* 2 Reg. XXIII, 21. ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ξύλον διαβάθρας, *in manu vero Ægy-*

Ægyptii luſta, *ut lignum pontis*, vel *ſcalæ*. In textu Hebr. nihil pro hac voce legitur. Vide de illa *Pollucem* L. I. c. 9. ſegm. 93. ibique *Jungermannum* in notis.

Διαβάινω, tranſeo, trajicio. בוא venio, Deut. XI, 29. העפיל hiph. impetuoſe contendo, Num. XIV, 44. נמלט niph. evado, 1 Reg. XX, 28. עבר Gen. XXXI, 21. 52. & alibi paſſim. עלה aſcendo, *Incert.* Deut. I, 21. צעד progredior, Pſ. LXXVII, 8.

Καλῶς διαβαίνω, bene tranſeo. היטיב לכת bene facio eundo, Prov. XXX, 29.

Διαβαίνων, tranſiens, qui tranſit. עברי Hebræus, 1 Reg. XIII, 7.

Διαβαίνων σπεύδω, tranſiens feſtino. עבר עבור tranſeundo tranſeo. 2 Reg. XVII, 16.

Διαβάλλω, defero, criminor, calumnior. אכל קרצא Chald. promulgo criminationem, Dan. III, 8. VI, 24. הלשין hiph. lingua offendo, calumnior, *Sym.* Prov. XXX, 11. διαβάλῃς. 2 Macc. III, 11. ὥσπερ ἦν διαβάλλων ὁ δυσσεβὴς, *quemadmodum erat calumniatus impius.*

Διάβασις, tranſitus, trajectio, it. ratis. מעבר vadum, Gen. XXXII, 22. Joſ. II, 7. מעברה idem, Jud. III, 28. 1 Reg. XIV, 4. עבור infin. tranſire. Eſ. LI, 10. עברה navis trajectoria, 2 Reg. XIX, 18. διέβη ἡ διάβασις, *tranſibat ratis.* שבט tribus, Joſ. IV, 8. Vid. & Judith. IV, 5. Sap. V, 10. *Heſychius:* Διάβασις, πορεία, γέφυρα, πέρασμα. Διάβασις, *via, pons, tranſitus.*

Διαβασάζω, bajulo, porto. הדרה hiph. a דרה incedo, gradior, *Sym.* Pſ. XLI, 5. διαβασαχθήσομαι, *bajulabor.* נהל pih. leniter duco, Exod. XV, 13.

Διάβημα, tranſitus, greſſus. אשור Pſ. XVI, 6. XXXVI, 33. דרך via, *Sym.* Pſ. XLI, 5. מצערים plur. Pſ. XXXVI, 24. Prov. XX, 24. פעמים plur. Pſ. LXXXIV, 14. CXXXIX, 5. צעד 2 Reg. XXII, 37. Job. XXXI. 4. *Heſychius:* Διαβήματα, πορείας. περιπατήματα. Διαβήματα, *vias. Ambulacra.*

Διαβηματίζω, incedo. צעד *Aqv.* 2 Reg. VI, 13.

Διάβητος, vel, ut *al.* rectius, διαβήτης, circinus, it. perpendiculum. משקלת perpendiculum, *Sym.* Eſ. XXVIII, 17. *Plutarchum* etiam in Polit. præcept. pro *perpendiculo* vocem ponere videri, obſervatur in Lexicis. Locus occurrit T. II. Opp. p. 802. ubi Demoſthenis oratio conſtitiſſe dicitur ἐνθυμήμασι πικροῖς καὶ περιόδοις πρὸς κανόνα καὶ διαβήτην ἀκριβωμέναις, *argumentis acribus, & periodis ad normam & perpendiculum accuratiſſime exactis.*

Διαβιάζω, vi adigo, per vim cogo העפיל hiph. impetuoſe contendo, *Al.* Num. XIV, 44. διαβιασάμενοι.

Διαβιβάζω, traduco, tranſire facio. העבר hiph. Num. XXXII, 5. μὴ διαβιβάσῃς ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην, *ne traducas nos per Jordanem.* Vid. & 2 Reg. XIX, 18. & conf. Sap. X, 18.

Διαβιόω, vivo, vitam tranſigo. עמד ſto, Exod. XXI, 21. ἐὰν δὲ διαβιόσῃ ἡμέραν μίαν ἢ δύο, *ſi vero per unum vel duos dies vivat.* Conf. *Ælianum* Var. L. III. c. 47. *Heſychius*: Διαβιῶσαι, ζῆσαι. Διαβιῶσαι, *vivere.*

Διαβοάω, proclamo, divulgo. נשמע niph. audior, Gen. XLV, 16. διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραώ, *rumor divulgabatur in domus Pharaonis.* קרא clamo, Lev. XXV, 10.

Διαβολὴ, calumnia, inimicitia. דבה infamia, *Sym.* Gen. XXXVII, 2. *Aqv.* Num. XIV, 37. חלקה blandities, Prov. VI, 24. שטן adverſarius, Num. XXII, 32. ἐγὼ ἐξῆλθον εἰς διαβολήν σου, *ego egreſſus ſum, ut adverſarer tibi.* Sic & Sir. XXVI, 6. & XXVIII, 9. διαβολὴν *inimicitias* ſignificare, ad priorem locum notat *Grotius.*

Διάβολος, calumniator, adverſarius, diabolus, ſpiritus ille malignus. צר hoſtis, Eſth. VII, 4. צרר hoſtiliter agens, Eſth. VIII, 1. שטן adverſarius, 1 Par. XXI, 1. Job. I, 6. Pſ. CVIII, 5. Zach. III, 1. 2. Conf. Sap. II, 24. In his locis ſpiritus ille malignus διάβολος vocatur de quo nomine *Suidas*: Σατανᾶς. ὅτι Σατανᾶς κατὰ τὴν Ἑβραίων γλῶσσαν ὁ ἀποστάτης λέγεται ὁ αὐτὸς καὶ διάβολος, ὡς τὸν Θεὸν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συκοφαντῶν, καὶ αὐτοῖς γε τοῖς ἀνθρώποις ἔριν πρὸς ἀλλήλους ἐμβαλὼν καὶ μάχην. Σατανᾶς, *Satanas. Sic Hebræorum lingua dicitur ille apoſtata. Idem & diabolus vocatur*, i. e. *Calumniator; quod Deum apud homines calumnietur, & inter ipſos homines contentionem & pugnam excitet.* Plura de hoc nomine vide apud Auctores citatos *Wolfio* ad Matth. IV, 1. p. 68. & *Raphelium* Annot. ex *Polyb.* ad Apoc. XII, 9. p. 718. Pro *adverſario* etiam vox legitur 1 Macc. I, 38. הלך רכיל gmbulans tanquam detractor, *Aqv.* Prov. XI, 13. διάβολος.

Διαβουλεύομαι, conſulo, conſulto. מרר pih. amaritudine afficio, Gen. XLIX, 23.

Διαβουλία, conſilium, conſultatio. מזמות plur. Pſ. V, 12. Oſ. XI, 7. מזמה cogitatio, ſolertia, *Theod.* Prov. VIII, 12. Vid. & Sir. XLIV, 5.

Διαβούλιον, idem, it. cogitatio, ratiocinatio, it. conſpiratio. מזמה cogitatio, Pſ. IX, 23. מעלה aſcenſio, Ezech. XI, 5. τὰ διαβούλια τῶ πνεύματος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσαμαι, *cogitationes ſpiritus veſtri ego ſcio.* מעלים plur. actiones, Oſ. IV, 9.

τὰ

τὰ διαβόλια αὐτῦ ἀνταποδώσω αὐτῷ, *cogitationes ejus retribuam illi.* Vid. & Oſ. V, 4. VII, 2. & conf. Sap. I, 9. Sir. XV, 14. XVII, 5. *Heſychius*: Διαβόλια, (hæc enim vox apud illum excidiſſe videtur; certe ſequentes duæ non vocem Διαβολία, cum qua conjunctæ ſunt, ſed Διαβόλια manifeſte interpretantur.) ἐνθυμήματα, (ſic enim ex *Phavorino* legend. pro ἐνθήματα) διαλογισμοί. Διαβόλια, *cogitationes, ratiocinationes.* Idem: Τὰ διαβόλια, (ſic enim legend. pro διάβολα) διαλογισμός. קשר conſpiratio, *Al.* 2 Reg. XV, 12. διαβόλιον.

Διαγγέλλω, annuncio, narro. אמר dico, Joſ. VI, 10. העביר hiph. tranſire facio, Lev. XXV, 9. סבר pih. Exod. IX, 17. Pſ. II, 6. Vid. & Sir. XLIII, 2. 2 Macc. III, 34. *Heſychius*: Διαγγέλλω, ἀπαγγέλλω, διέξειμι τῷ λόγῳ. Διαγγέλλω, *annuncio, ediſſero ſermone.*

Διάγγελμα, nuncium, juſſum. קרב appropinquans, 3 Reg. IV, 27.

Διαγίνομαι, perſevero, duro, permaneo, verſor. 2 Macc. XI, 26. ὅπως ἑκόντως διαγίνωνται πρὸς τὴν τῶν ἰδίων αἵρεσιν, *ut libenter propriæ utilitati inſerviant.*

Διαγινώσκω, plene cognoſco, intelligo, dijudico, decerno. רמה pih. cogito, Num. XXXIII, 56. ידע ſcio, Deut. II, 7. VIII, 2. Prov. XIV, 35. 2 Macc. IX, 15. ὃς διεγίνωσκε μηδὲ ταφῆς ἀξιῶσαι, *quos vel ſepultura etiam indignos judicaverat.* Vid. & 2 Macc. XV, 6. 17. *Heſychius*: Διαγινὼς, διακρίνας, δίκαιον αἱρούμενος, ἐπιγινὼς, συνιεὶς, νοήσας. Διαγινὼς, *dijudicans, juſtum ſentiens, agnoſcens, intelligens, percipiens.* Idem: Διάγνωθι, νόησον. Διάγνωθι, *intellige.*

Διαγλύφω, ſculpo, inſculpo. עשה facio, Ezech. XLI, 19. 20. פתח pih. aperio, exſculpo, Exod. XXVIII, 11. *Aqv.* Zach. III, 9. διαγλύψω.

Διάγνωσις, cognitio, dijudicatio, judicium. Sap. III, 18. ἐν ἡμέρᾳ διαγνώσεως, *in die judicii.*

Διαγογγύζω, obmurmuro. נלון : הלין niph. & hiph. a לון Exod. XV, 24. Num. XIV, 2. Joſ. IX, 18. נרגן niph. Deut. I, 26. Vid. & Sir. XXXI, 28.

Διαγορέυω, diſſero, enarro. 3 Eſdr. V, 73.

Διαγραφὴ, deſcriptio. תורה lex, Ezech. XLIII, 12.

Διαγράφω, deſcribo, delineo, perſcribo, it. numero. חקה exprimo, exſculpo, Ezech. VIII, 10. חקק idem, Ezech. IV, 1. כתב ſcribo, Joſ. XVIII, 4. Ezech. XLIII, 11. צור obſideo, Cant. VIII, 9. צורה forma, Ezech. XLII,

11. διαγράψεις τὸν οἶκον, *delineabis domum.* שקל libro, pondero, Eſth. III, 9. διαγράψω εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ βασιλέως ἀργυρίου τάλαντα μυρία, *perſcribam* h. e. numerabo *in gazophylacium regis argenti talenta decem millia.* 2 Macc. IV, 9. πρὸς δὲ τούτοις ὑπισχνεῖτο καὶ ἕτερα διαγράψαι πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν, *præterea promittebat & alia perſcribere* h. e. numerare *centum quinquaginta talenta.* Sic alias Græcis tralaticium fuiſſe διαγράψαι pro *numerare pecuniam ex menſa trapezitæ*, ex *Harpocratione* oſtendit Eruditiſſimus *Salmaſius* de Uſur. p. 513. obſervans præterea p. 114. quod apud *Polybium* in Excerptis διαγραφὴν ποιεῖν pariter ſit *numerare pecuniam*, de qua prius nummulario per ſcripturam cautum fuerit, & conſtitutum, ut numeraret.

Διάγω, traduco, perago. הביא hiph. a בוא venire facio, Zach. XIII, 9. הוביל hiph. a יבל apporto, Eſ. LV, 12. הולך hiph. a ילך ire facio, Job. XII, 17. Pſ. CXXXV, 16. העביר hiph. tranſire facio, 2 Reg. XII, 31. 4 Reg. XVI, 3. Ezech. XX, 37. XXIII, 37. פשק pih. divarico, Ezech. XVI, 24. Sir. XXXVIII, 30. ὅσις νύκτωρ ὡς ἡμέρᾳ διάγει ſc. βίον, *qui noctu, ſicut interdiu, vitam peragit.* Addit βίον Apoſtolus 1 Tim. II, 2. & *Plato* L. II. de Rep. p. 601. ubi διάγοντες βίον ἐν εἰρήνῃ ſunt, *qui vitam in pace degunt.* Conf. & quæ ex *Pythagoræ* ſentent. notat *Cl. Porſchberger* in Theocr. Script. S. illuſtr. p. 47. 2 Macc. XII, 38. ἀυθότι τὸ σαββάτον διήγαγον, *ibi ſabbathum egerunt.*

Διαγωνιάω, in agone verſor, valde anxius ſum, 2 Macc. III, 21.

Διαδιγματίζω, ignominioſe traduco, publice proſtituo. כתר pih. cingo, *Theod.* Pſalm. XXI, 13. διαδιγματίσαντο. Conf. Col. II, 15. & *Cl. Outhovium* in Bibl. Brem. Cl. 6. p. 39.

Διαδέχομαι, excipio, ſuccedo, ſecundum vel proximum ab aliquo locum munere vel dignitate habeo, prorex, vicarius ſum. משנה ſecundus, 2 Par. XXXI, 12. Σεμεΐας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος, *Semeias frater ejus ſecundus erat* ſc. reddituum ſacrorum præfectus. Eſth. X, 3. Μαρδοχαῖος διεδέχετο τὸν βασιλέα, *Mardochæus proximus a rege erat.* Conf. v. Διάδοχος. כרבר pars exterior, 1 Par. XXVI, 18. Sap. XVII, 21. εἰκὼν τοῦ μέλλοντος αὐτοὺς διαδέχεσθαι σκότους, *imago tenebratum, quæ exceptura illos erant.* 2 Macc. IV, 31. καταλιπὼν τὸν διαδεχόμενον Ἀνδρόνικον, τῶν ἐν ἀξιώματι πρώτων ſc. τινά, *relinquens proregem: Andronicum, aliquem ex primoribus.* 2 Macc. IX, 23. ἀπέδειξε διαδεξόμενον, *proregem* vel *vicarium conſtituit.* 2 Macc. X, 28. ἅμα δὲ τῆς ἀνατολῆς διαδεχομένης, *ortu* (ſolis) *excipiente* (noctem) *vel ſuccedente* nocti.

Διά-

Διάδηλος γίνομαι, manifestus fio, appareo. נודע niph. ידע innotesco, Gen. XLI, 20. οὐ διάδηλοι ἐγένοντο, *non manifestæ* (vaccæ) *fiebant*, vel *non apparebant*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὀυ διάδηλοι, ἀφανεῖς. Ὀυ διάδηλοι, *non apparentes*. *Hesychius*: Διάδηλοι, φανερόι. Διάδηλοι, *manifesti*.

Διάδημα, diadema, corona regia, regum insigne. כתם aurum insigne, *Theod.* Ps. XLIV, 11. διαδήματι χρυσῷ. כתר Esth. I, 11. II, 17. נזר *Sym. Theod.* 2 Reg. I, 10. צניף cidaris, Es. LXII, 3. διάδημα βασιλείας, *corona regia*. 1 Macc. XIII, 32. περιέθετο τὸ διάδημα τῆς Ἀσίας, *imposuit diadema Asiæ*, i. e. regnum adiit. *Hesychius*: Διάδημα, στέμμα βασιλέως, κεφαλῶν κόσμος, ἤγουν στέφανος, ἢ βασιλέως σύμβολον. Διάδημα, *corona regis, capitum ornatus, vel corona, vel regis symbolum*. Conf. *Paschalium* de Coron. p. 573.

Διαδιδράσκω, diffugio. Sir. XI, 11. 2 Macc. VIII, 13. *Hesychius*: Διαδιδράσκει. διαφεύγει. διαδιδράσκεται. Διαδιδράσκει. *Effugit. In fugam vertitur.*

Διαδίδωμι, trado, distribuo, it. spargo, divulgo. הפיל hiph. a נפל cadere facio, Job. XIII, 6. נתן do, Gen. XLIX, 20. αὐτὸς διαδώσει τροφὴν ἄρχουσι, *ille distribuit victum principibus*. Sir. XXIII, 32. οὐ διαδώσουσιν τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς ῥίζαν, *non radices agent liberi ejus*. Sir. XXIV, 17. ὡς σμύρνα ἐκλεκτὴ διέδωκα εὐωδίαν, *ut myrrha electa sparsi bonum odorem*. Vid. & Sir. XXXIX, 18. & 2 Macc. VII, 5. 2 Macc. IV, 39. διαδοθείσης ἔξω τῆς φήμης, *fama in vulgus disseminata*. 3 Macc. II, 27. δημοσίᾳ κατὰ τοῦ ἔθνους διαδοῦναι ψόγον, *publice aliquid contra gentem suggerere, probro illam afficiendi*.

Διαδικάζω, άζομαι, discepto, litigo, judicio contendo. ריב lis, controversia, *Sym.* Job. XXXIII, 13. τί οὖν αὐτῷ διαδικάζῃ; *quid igitur cum eo litigas?* הריב hiph. a רוב litigo, *Sym.* Job. XXIII, 6. διαδικάσεται.

Διαδικασμὸς, lis, litigatio. מריבת plur. *Aqv.* Ezech. XLVII, 19. XLVIII, 28. Vid. *Euseb.* & *Hieronymi* Onom. in Μαριβὼθ, & ad h. l. *Clericum*.

Διαδοχὴ, successio. שתות plur. fundamenta, *Sext. Ed.* Ps. X, 3. *Aqv.* Job. I, 4. ἀλλήλους ἐκ διαδοχῆς (in Hebr. textu κατὰ τὸ ῥητὸν hic nihil pro hac voce occurrit) συνεκάλουν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ ἡμέραν, *se invicem successive & suo quisque certo die invitabant*.

Διάδοχος, successor. ליד ad manum, 1 Par. XVIII, 17. υἱοὶ Δαβὶδ οἱ πρῶτοι διάδοχοι τοῦ βασιλέως, *filii Davidis primi, proximi a Rege*, h. e. proxime illi in throno a dextris & sinistris sedebant. Conf. Matth. XX, 21. qui locus inde illustrari potest. משנה secundus, 2 Par. XXVIII, 7. τὸν Ἐλκα-

Ἐλκαιὰ τὸν διάδοχον τῦ βασιλέως; *Elcanam proximum a Rege.* שר princeps, 2 Par. XXVI, 11. διὰ χειρὸς Ἀνανίου τῦ διαδόχου τῦ βασιλέως, *per Ananiam, proximum a Rege.* Sic & *Philo* Lib. de Joſeph. p. 369. εἶτ' αὐτὸν καθίσησι τῆς βασιλείας διάδοχον, *deinde eum proximum a ſe in regno miniſtrum,* ſive *proregem conſtituit,* Eidem *Philoni* eod. lib. p. 373. Joſephus audit τοσαύτης ἡγεμονίας διάδοχος, ἀρχὴν τὴν μετὰ βασιλέα πρώτην ἀναψάμενος, *in tanto imperio ſecundum locum habens, primam poſt regem dignitatem aſſecutus.* Sir. XLVI, 1. Διάδοχος Μωϋσῆ ἐν προφητείαις, *ſucceſſor Moſis in prophetiis.* Vid. & Sir. XLVIII, 8. 2 Macc. IV, 29.

Διαδράω, aufugio. פנה averto, declino, *Sym.* Pſ. LXXXIX, 9 διέδρασαν, *aufugerunt.*

Διάδυμι, διαδύω, ingredior, penetro. מבע immergor; 1 Reg. XVII, 49. διέδυ ὁ λίθος διὰ τῆς περικεφαλαίας, *penetravit lapis per galeam.*

Διαζάω, vitam ago; vivo. 2 Macc. V, 27. ἐν τοῖς ὄρεσι διέζη, *montibus vixit.*

Διάζομαι, telam exordior, it. plectere incipio, & metaph. inſtituo. נכך inungo, *Aqv.* & V. *Ed.* Pſ. II, 6. ἐδιαθάμην βασιλέα μου, *inſtitui regem meum.* Metaphora deſumta ab illis, qui telam pertexendam exordiuntur, quique Græcis dicuntur διάζεσθαι. Ita in illo Poëta apud *Pollucem* Lib. VIII. c. 10. ſegm. 33.

Ὁ μὲν ἐξυφαινεν ἱστὸς, ὁ δὲ διάζετο.

Ille quidem pertexebat telas, ille vero exordiebatur.

Lex. vet. Διάζεται, *orditur. Incert.* Jud XVI, 14. (ubi nihil eſt in Hebr. textu; ἐδιάσατο τὸν ἑπτὰ βοστρύχους, *telam quaſi cum ſeptem cincinnis exordiebatur,* vel *plectere ſeptem cincinnos incipiebat.*

Διαζώνη, zona, balteus. אבנט *Aqv.* Exod. XXIX, 9

Διαζωνύω, accingo. חגור verbale, accinctus, Ezech. XXIII, 15.

Διάζωσμα, ſubligaculum, vel ligamen. חשב *Inc.* Exod. XXVIII, 27. *Aqv.* Lev. VIII, 7.

Διαθερμαίνω, ομαι, calefacio, incaleſco. Exod. XVI, 21. ἡνίκα δὲ διεθέρμανεν ὁ ἥλιος, *cum vero incaleſceret ſol.* 1 Reg. XI, 11. ἕως διαθερμάνθη ἡ ἡμέρα, *donec incaleſceret dies.*

Διάθεσις, diſpoſitio, affectio, affectus. משכית imaginatio. Pſ. LXXII, 7. 2 Macc. V, 24. ἀπεχθῆ πρὸς τοὺς πολίτας Ἰουδαίους ἔχων διάθεσιν, *hoſtilem in cives Judæos habens animum.*

2 Macc.

2 Macc. XIV, 5. ἐν τίνι διαθέσει καὶ βαλῇ καθεςήκασιν οἱ Ἰεδαῖοι, *quonam rerum ſtatu & conſilio niterentur Judæi.* 3 Macc. 3. ἐν εὐθαδίᾳ καὶ βελτίςῃ διαθέσει καταςαθησιῶθαι, *in bono ſtatu & optima conditione conſtitutum iri.*

Διαθηκη, fœdus, ſtatutum. אחוה fraternitas, Zach. XI, 14. ברית Gen. VI, 18. IX, 9. & alibi ſæpiſſime. Pſ. LIV, 23. ad quem locum reſpiciens *Suidas* ita: Διαθήκη καὶ ὁ νόμος. Δαβὶδ. ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ. Διαθήκη, *etiam lex vocatur. David. Profanarunt legem ejus.* דבר verbum, Deut. IX, 5. דברי ברית verba fœderis. Jer. XXXIV, 18. חק ſtatutum, *Quint. Ed.* Pſ. II, 6. Ita Sir. XIV, 17. ὁ γὰρ διαθήκη ἡ ἀπ' αἰῶνος, θανάτῳ ἀποθανῇ, *hoc enim ſtatutum a ſeculo, morte morieris.* Vid. & Sir. XVI, 23. משכן habitaculum, Lev. XXVI, 11. עדת teſtimonium, Exod. XXXI, 7. תונות ſcortatio, Ezech. XVI, 28. Sap. XVIII, 22. ὅρκως πατέρων καὶ διαθήκας ὑπομνήσας, *juramenta parentum & fœdera commemorans. Heſychius*: Διαθήκη, συνομωσία ἐνικῶς. ὁ πληθυντικῶς τὰς διαθηκας ἔλιγον. Διαθήκη, *jurejurando firmata amicitia.* (Sic enim alibi exponit συνωμοσίαν, τὴν μεθ' ὅρκων φιλίαν.) *Singulariter, non pluraliter* διαθήκας *dicunt.* Etymologicum ineditum: Διαθήκη, διτ̃ῶς ἐκφωνεῖται. ἡ μὲν ἐπὶ θνησκόντων διατάξεως καὶ ἐνταλματος χαρακτῆρα φέρουσα. θατέρα ἐπὶ συνθήκων, ἐπὶ διαλλαγῇ πολιμίων, συνωμοσίαν ἔχουσα. (Sic enim legendum & diſtinguendum videtur pro θατέρα συνθήκων. ἐπὶ διαλλαγῇ πολιμίων συνωμοσία. χᾶσα ut eſt in MS.) Διαθήκη, *duplici ſenſu dicitur. Alio quidem de mortuorum diſpoſitione, & vim mandati habet; alio vero de fœderibus, in reconciliatione hoſtium, jurejurando firmatam amicitiam comprehendens.* Similiter Lex. *Cyrilli* MS. Διαθήκη, διτ̃ῶς ἐκφωνεῖται. ἡ μὲν ἐπὶ θνησκόντων διατάξεως, καὶ ἐνταλμάτων χαρακτῆρα φέρουσα. ἡ συνθήκων (legend. videtur ἡ δὲ συνθήκων) ἐπὶ διαλλαγῇ πολιμίων συνωμοσίαν (lege & diſtingue ita: διαλλαγῇ πολιμίων, συνωμοσίαν) ἔχουσα. Conf. *Suidam* in v. Διαθήκη, ubi & *Ariſtophanem* vocem pro *fœdere* uſurpaſſe, docet. Locum *Ariſtophanis* notavi in v. Διατιθήμι. Vide & *Eckhardi* Techn. Sacr. p. 77. ſq.

Διαθρέω, inveſtigo, quæro. בקש *Sym.* Eccleſ. VII, 26. διαθρῆσαι. Sic *Ælianus* Var. III, 28. τὰς ἀρχὰς ἰδίας διαθρῆσαι, *proprios fundos inveſtigare, quærere.*

Διαθρύπτω, contero, comminuo. המיל hiph a מול exſcindo, *Sym.* Pſ. CXVII, 10. διέτρυψα. התפצץ hithp. a פוץ diſſipo, Hab. III, 5. διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ, *montes vi fracti ſunt. Heſychius*: Διεθρύβη, ἐκλάσθη, διετρίβη Διεθρύβη, *fractus eſt, abſumtus eſt.* נתץ diruo, Nah. I, 6. αἱ πέτραι διεθρύβησαν, *petræ contritæ ſunt* פרס partior, Eſ. LVIII, 7. διάτκυσον πεινῶντι τὸν ἄρτον σε, *frange eſurienti panem tuum.* פתת tundo, Lev. II,

6. διαθρύψις αὐτὰ (sic) κλάσματα, *franges illa in fragmenta*. *Hesychius*: Διαθρύψις, διακόψεις. Διαθρύψις, *confringes*. Sir. XLIII, 17. διεθρύβησαν λίθοι χαλάζης, *fracti sunt lapides grandinis*.

Διαίρεσις, divisio. גזר segmentum, Ps. CXXXV, 13. מחלקת 1 Par. XXIV, 1. XXVI, 1. 2 Par. VIII, 14. מפלגות plur. classes, 2 Par. XXXV, 12. נחלה possessio, Jos. XIX, 51. פלגה 2 Par. XXXV, 5. Esdr. VI, 18. פלגות plur. Jud. V, 15. *Hesychius*: Διαίρεσις, τομὴ, μερισμός. Διαίρεσις, *sectio*, *divisio*.

Διαιρέω, divido, partior, distribuo, diduco. בתר disseco, Gen. XV, 10. גזר seco, scindo, 3 Reg. III, 25. הבריל hiph. separo, Lev. I, 17. V, 8. הבליג hiph. recreo me. Amos. V, 9 חלק Kal & pih. Ps. LXVII, 13. διελέσθαι σκῦλα, *dividere prædam*. Inde apud *Hesychium* Διελέσθαι σκῦλα (vulgo male scribitur σκύλα) exponitur διαμερίζεσθαι πραῖδαν, *dividere prædam*. Conf. Prov. XVI, 20. Es. IX, 3. Dan. XI, 39. Γῆν διελεῖ ἐν δώροις *terram dividet donis*. *Hesychius*: Διελεῖ, μερίζει, ἐπικρίνει. Διελεῖ, *dividit*, *adjudicat*. חצה dimidio, Gen. XXXII, 7. 4 Reg. II, 8. חצץ discindo, Job. XXI, 21. נחל Prov. XXVIII, 10. Conf. quæ ad h. l. notavi in v. Διέρχομαι. *Incert.* Jos. I, 6. נתח membratim divido, Lev. I, 12. διελοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη, *dividunt illud membratim*. פלב pih. divido, *Aqv.* Job. XXXVIII, 25. διεῖλε. פלגה Chald. fœm. divisum, Dan. II, 14. פרס Chald. fœm. divisum, Dan. V, 30. פתח janua, (legerunt נתח, conf. *Bocharti* Hier. P. I L. II. c. 33.) Gen. IV, 7. οὐκ ἐὰν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς ἥμαρτες; *nonne, si recte offeras, recte autem non dividas, peccasti?* Ita verrit *Isaacus Vossius* de LXX. Int. p. 33. & docet, quod juxta hanc interpretationem dixerit Deus Caino, recte quidem ipsum fecisse, quod obtulerit sacrificium, sed non recte divisisse, quia meliorem portionem sibi reservasset. Sed *Lamb. Bos* in Observ. Crit. p. 27. verba illa ita reddit: *Nonne, si recte obtuleris, recte vero non discreveris mente tua, peccasti?* addens: *sc. recte quidem, quod ad externum sacrificium, de frugibus terræ donum Deo obtulerat Cainus, sed animus ipsius perversus non discernebat inter bonum & malum, impius erat, & in Deum non credebat.* Et τὸ διαιρεῖν Græcis profanis etiam impropria notione *mente discernendi* & *dijudicandi* usurpari, ex *Herodoto*, & *Epicteto* ostendit p. 25. sq. Imo ipsum illud ὀρθῶς διαιρεῖν apud *Aristophanem* in Νεφέλαις p. 169. ed. Genev. significare *recte discernere* observat. Sir. XXVII, 26. πληγὴ δολία διελεῖ τραύματα, *plaga dolosa diducet vulnera*.

Διαιρέω εἰς δύο, divido in duo. נצח æternitas, 1 Reg. XV, 29.

Διαί-

Διαίρω, effero. בצור munitus, *Aqv.* Deut. III, 5. ὑψηλότητι, *elatæ.*

Δίαιτα, vitæ ratio, modus vivendi, victus, it. habitatio, domicilium. אהל tentorium, Job. VIII, 22. δίαιτα δὲ ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται, *domicilium autem impii non consistet.* Job. XI, 14. ἀδικία δὲ ἐν δίαιτῃ σου μὴ αὐλισθήτω, *injustitia autem in domicilio tuo non habitet.* Vid. & Job. XVIII, 6. 15. XXII, 23. אמר verbum, Job. XXII, 28. בית domus, Job. XXXIX, 6. מרורה fel, Job. XX, 25. נוה habitaculum, Job. V, 3. VIII, 6. פקד visito, Job. V, 24. Judith. XII, 14 εἰς τὴν καθημερινὴν δίαιταν, *in usum quotidianum. Hesychius*: Δίαιτα, θεσμὸς, διαγωγὴ τροφῆς, ἢ καθημερινὴ τροφή. Δίαιτα, *lex, portio victus, vel victus quotidianus.*

Δίαιτα ἱκανὴ, victus sufficiens. לחם חקי panis statuti mei, *Sym.* Prov. XXX, 8. Conf. ἄρτος Συντάξεως.

Διαιτάομαι, vitam dego, moror, versor in aliquo loco. ישב habito, *Sym.* 1 Reg. XIX, 18. διαιτώμενοι, *morantes.* כפת pyh. aggravor, it. scabie afficior, Job. XXX, 7. οἱ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια διητῶντο, *qui sub sarmentis agrestibus vitam agebant.*

Διακαθίζάω, separatim sedeo. ישב sedeo, Deut. XXIII, 13. ὅταν διακαθίζάνης ἔξω καὶ ὀρύξῃς, *quando consederis extra & foderis.*

Διακαθίζω, obsideo. צור 2 Sam. XI, 1. juxta exemplar *Vatic.* καὶ διεκάθισαν ἐπὶ Ῥαββὼθ, *& obsidebant Rabbath.*

Διακάμπτω, incurvo me, expansim inflecto me. נהר pronum me evando, 4 Reg. IV, 34. διέκαμψεν ἐπ' αὐτὸν, *incurvavit se super illum.*

Διακαρτερίω, perduro, tolero. Judith. VII, 27. διακαρτερήσωμεν, *perduremus.*

Διακατέχω, obtineo, detineo, occupo. Judith. IV, 5. διακατασχεῖν τὰς ἀναβάσεις ὀρεινῆς, *ut occuparent aditus regionis montanæ.*

Διάκειμαι, affectus sum, constitutus sum, decumbo. 2 Macc. IX, 21. κἀγὼ δὲ ἀσθενῶς διακείμην. Vulgat. *Et ego in infirmitate constitutus.*

Διακενῶς, inaniter, frustra, sine causa. חנם gratis, sine causa, Job. II. 3. XXII, 6. Prov. XXIII, 29. לריק in vanum, Lev. XXVI, 16. נבוב part. niph. a בוב vacuus, evacuatus, *Sym.* Job. XI, 12. ריקם immerito, Ps. XXIV, 3. Inde *Suidas*: Διακενῶς ἄνευ τινὸς προφάσεως. Δαβὶδ· ἀσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῶς. Διακενῶς, *sine causa aliqua. David.*

confundantur, qui inique agunt ſine aliqua cauſa. שוא falſum, vanum, Pſ. XXX, 7. Conf. Sir. XXIII, 12. Apud *Heſychium* legitur Διὰ κενῆς, & exponitur ματαίως, *fruſtra.* Dicitur autem διὰ κενῆς pro διὰ κενης πράξιως. Vide *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 169.

Vid. alibi διακενῆς κράζω.

Διάκενος, inanis, levis. קלקל viliſſimus, Num. XXI, 5. ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθισεν ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ διακένῳ τούτῳ, *animam autem noſtram tædium tenet cibi hujus levis. Heſychius:* Διακένῳ, κούφῳ. Διακένῳ, *levi.*

Διακινδυνίνω, periculum ſubeo. 2 Macc. XI, 7.

Διακινέω, permoveo. זורר pih. a זור ſternuto, *Al.* 4 Reg. IV, 35. διεκινήθη. רופף pih. a רוף quaſſo, concutio, *Aqv.* Job. XXVI, 11. διεκινήθησαν.

Διακλέπτομαι, ſuffuror me, furtim me ſubſtraho. התגנב hitph. 2 Reg. XIX, 3. διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, *ſuffurabatur ſe populus die iſto.*

Διακολυμβάω, transnato. 1 Macc. IX, 48. διεκολύμβησαν εἰς τὸ πέραν, *transnatarunt in ulteriorem ripam.*

Διακομίζω, transfero, transveho, transporto. העביר transfire facio, Joſ. IV, 3. 8. Vid. & 3 Eſdr. II, 14. 2 Macc. IV, 4.

Διακονία, miniſterium. 1 Macc. XI, 58.

Διάκονος, miniſter. משרת part. pih. Eſth. I, 10. II, 2.

Διακοπὴ, diſciſſio, diviſio. כריתת reſciſſio conjugii, *Sym.* Deut. XXIV, 1. מפרצים plur. rupturæ, Jud. V, 17. פרץ effringo, Job. XXVIII, 4. פורץ part. effractor, Mich. II, 13. פרץ fractura, ruptura, Jud. XXI, 15. 2 Reg. V, 20. VI, 8. 1 Par. XIV, 11. *Sym.* Pſ. CXLIII, 14. פתע derepente, Prov. VI, 15. *Heſychius:* Διακοπὴ, διαίρεσις. διαχωρισμός. Διακοπὴ, *diviſio. Separatio.*

Διακόπτω, diſcindo, divido, intercido, effringo, irrumpo. בצע Amos. IX, 1. בקע 4 Reg. III, 26. διακόψαι πρὸς τὸν βασιλέα Ἐδώμ, *ut irrumperent in regem Edom.* הצב Pſ. XXVIII, 7. נקב transfigo, Hab. III, 13. נתק *Sym.* Pſ. II, 3. διακόψωμεν, *dirumpamus.* עריצים violenti, prævalidi, *Theod.* Prov. XI, 16. פרץ 2 Reg. V, 20. 1 Par. XIV, 11. XV, 13. Mich. II, 13. διέκοψαν καὶ διῆλθον πύλην, *effregerunt & tranſierunt portam.* Conf. 2 Macc. X, 37.

Διακόσιοι, ducenti. מאתים dual. Gen. XI, 19. & alibi ſæpius.

Διακοσμέω, exorno, decenter ordino. חלק diſtribuo, *Aqv. Sym.*

Sym. & *Theod.* Deut. IV, 19. διακόσμησι. Vid. & 2 Macc. III, 25.

Διακόσμησις, exornatio, ornatus, ornata disposition. רלה vitta, it. cincinni, *Al.* Cant. VII, 5. צבא militia, exercitus, *Sym.* Ps. XXXII, 6. ἡ διακόσμησις αὐτῶν, *ornata dispositio illorum* sc. cœlorum. Ita *Diodorus Siculus* L. I. p. 1. τὴν τῶν ὁρωμένων ἄστρων διακόσμησιν, *ornatum siderum, quæ videntur, dispositionem* dixit. 2 Macc. II, 30. πρὸς διακόσμησιν, *ad exornationem.*

Διακούω, attente, plene audio. שית יד hiph. pono manum, Job. IX, 33. διακούων ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων, *utramque partem plene audiens.* שמע audio, Deut. I, 16. διακούσατε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, *plene audite utramque partem fratrum vestrorum.*

Διακρατέω, teneo, detineo, impedio. Judith. VI, 14. διεκράτησε τὴν ἀνάβασιν αὐτῶν, *impedivit ascensum eorum.* 3 Esdr. IV, 50. ἵνα οἱ Ἰδουμαῖοι ἀφέωσι τὰς κώμας, ἃς διακρατοῦσι, τῶν Ἰουδαίων, *ut Idumæi relinquerent vicos, quos tenerent, Judæorum.*

Διακριβόω, accurate tracto. Sir. LI, 25. ἐν ποιήσει μου διεκριβωσάμην, *in opere meo accuratus fui.* 2 Macc. II, 29. διακριβεῖν περὶ ἑκάστων, *singula accurate exponere.* *Hesychius:* Διακριβεῖν, ἀκριβῶς σαφηνίζειν. Διακριβεῖν, *accurate exponere.*

Διακρίνω, dijudico, discerno, separo, probo, exploro, & Διακρίνομαι, litigo, discepto. בחן probo, Job. XXIII, 10. δίκριν με ὡς τὸ χρυσίον, *probavit me tanquam aurum.* בחר eligo, Job. IX, 14. XV, 5. ברר declaro, Eccles. III, 18. נרו niph. a דון judico, 2 Reg. XIX, 9. καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς διακρινόμενος, & *omnis populus contendebat*, vel *litigabat. Hesychius:* Διακρινομένων, μαχομένων. Διακρινομένων, *pugnantium.* Conf. Epist. Jud. v. 9. הדין hiph. a דון judico, Ps. XLIX, 5. Prov. XXXI, 9. מדון contentio, Jer. XV, 10. כשפט judicium, Ezech. XLIV, 24. פרש expono, Lev. XXIV, 12. פתר interpretor, *Sym.* Gen. XL, 8. διακρίνων, *discernens, interpretans.* רב multum, satis, Deut. XXXIII, 7. ubi tamen pro διακρινῶσιν legend. διαρκῶσιν Vid infra Διαρκέω. ריב *Aqv. Theod.* Jer. XV, 10. διακρινόμενος, *disceptans.* שפט judico, Ezech. XVII, 20. διακριθήσομαι ἐκεῖ μετ' αὐτοῦ τὴν ἀδικίαν, *litigabo ibi cum illo propter injustitiam.* Ezech. XX, 35. διακριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ, *litigabo vobiscum ibi.* Vid. & Joël. III, 2. Sic etiam *Aqv.* 1 Reg. XII, 7. ἵνα διακριθῶ πρὸς ὑμᾶς, *ut judicio contendam vobiscum:* Conf. Act. XI, 2. Ezech. XXXIV, 17. διακρινῶ ἀνὰ μέσον προβάτου καὶ προβάτου, *judicabo inter ovem & ovem.* Conf. v. 20. & 1 Cor. VI, 5. שפט part. judex, 1 Par. XXVI, 29.

Διάκρισις, diſcretio, ſeparatio, it. interpretatio. מפלשים plur. libramenta, pondera, Job. XXXVII, 16. ἐπίσαται δὲ διάκρισιν νεφῶν, *novit autem ſeparationem nubium.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Διάκρισιν, διαχωρισμόν. Διάκρισιν, *ſeparationem.* פתרון interpretatio, *Sym.* Gen. XL, 8. Gloſſæ: Διάκρισις. *Diſcriminatio, examinatio. Phavorinus*: Διάκρισις, διάιρισις, φθορὰ, διάλυσις. Διάκρισις, *diviſio, corruptio, diſſolutio.*

Διακυβερνάω, guberno. Sap. XIV, 3.

Διακύπλω, perſpicio, proſpicio. נשקף niph. & hiph. ſpecto, proſpecto, Jud. V, 28. Pſ. XIII, 3. LXXXIV, 12. ציץ floreo, Pſ. XCI, 7. Ad quem locum oculum procul dubio intendens *Suidas*: Διέκυψαν interpretatur χόρτῳ παραπλησίως ἀπὸ τῆς γῆς διακύψαντες ἤνθησαν, *ex terra tanquam herba prorumpentes florent.*

Διακωλύω, prohibeo. Jud. XII, 6.

Διαλακτίζω, calce percutio. מתרפס part. hithp. a רפס ſe ſubjiciens, *Sym.* Pſ. LXVII, 31. διαλακτίζωσι, *calcitrant.*

Διαλαλέω, colloquor, enarro. רנן canto, *Sym.* Pſ. L, 16. διαλαλήσει, *enarrabit, enuntiabit.* שוח Pſ. LXXVI, 3.

Διαλαμβάνω, comprehendo, percipio, exiſtimo, reor. Judith. VIII, 13. λόγους τῆς διανοίας αὐτοῦ οὐ διαλήψισθε, *verba mentis ejus non percipietis.* 2 Macc. V, 11. διέλαβεν ἀποσατεῖν τὴν Ἰουδαίαν, *exiſtimavit deficere Judæam* 2 Macc. VI, 29. διελάμβανον ἀπόνοιαν εἶναι, *exiſtimabant amentiam eſſe.*

Διαλέγομαι, colloquor, diſſero, diſcepto. אמר loquor, *Sym.* Pſ. IV, 5. דבר pih. dico, loquor, Exod. VI, 27 Eſ. LXIII, 1. הריב hiph. a רוב litigo, *Al* Jud. VIII, 1. διελέξαντο. השיח hiph. *Sym.* Job. VII, 11. διαλεχθήσομαι τῷ παραπικρασμῷ τῆς ψυχῆς μου, *colloquar cum amaritudine animæ meæ.* נוכח hiph. a יכח Eſ. I, 18. δεῦτε διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος, *venite diſceptemus, dicit Dominus.*

Διαλείπω, intermitto, interpono, ceſſo, deſino. רמה quieſco. Jer. XIV, 17. החיל hiph. a חול exſpecto, 1 Reg. X, 8. ἑπτὰ ἡμέρας διαλείψεις, *ſeptem dies interpones*, vel *expectabis.* Vid. & quæ poſt adduxi ex 1 Reg. XIII, 8. Eodem ſenſu phraſin uſurpat *Diodorus Siculus* L. I p. 73. ubi de Ægyptiis refert, quod clyſteriis aliisque purgamentis corpora medicentur, ἐνίοτε μὲν κατ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐνίοτε δὲ τρεῖς ἢ τέτταρας ἡμέρας διαλείποντες, *aliquando quidem ſingulis diebus, aliquando vero tres aut quatuor dies interponentes* aut *expectantes.* המיש hiph. a מוש recedo, Jer. XVII, 8. οὐ διαλείψει ποιῶν καρπὸν, *non intermiſit ferre fructum.* Conf. Luc. VII, 45. הפריד hiph. ſeparo, *Aqv.* Prov. XVIII, 18. διαλείψει.

חרל

חדל desisto, 3 Reg. XV, 21. *διέλιπε τὸ οἰκοδομεῖν τὴν Ῥαμά, desiit ædificare Rama.* חסר deficio, *Sym.* Eccles. IX, 8. *διαλιπέτω.* חק modus, ratio, Es. V, 14. יחל pih. expecto, 1 Reg. XIII, 8. *καὶ διέλιπεν ἑπτὰ ἡμέρας, & expectabat septem dies.* מנע cohibeo, Jer. XXXI, 16. *διαλιπέτω ἡ φωνή σου ἀπὸ κλαυθμοῦ, desistat vox tua a planctu.* נשלה niph. erro, 2 Par. XXIX, 11. שבח *Aqv.* Gen. II, 2. Exod. XXXI, 18. *διέλιπεν, cessavit.* שוב revertor, Jer. VIII, 6. *διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου αὐτοῦ, destitit currens a cursu suo.*

Οὐ διαλείπω, non desino. נלאה niph. defatigor, Jer. IX, 5. *καὶ οὐ διέλιπον τοῦ ἐπιστρέψαι, & non intermiserunt retrogredi.*

Διάλεκτος, dialectus. לשון lingua, *Sym.* Es. XXXIII, 19.

Διάλεξις, dissertatio, sermocinatio. שיח *Sym.* Ps. CIII, 34. *Hesychius*: Διάλεξις, ὁμιλία. Διάλεξις, *colloquium.*

Διάλευκος, in medio albus, albo distinctus. טלוא maculosus, Gen. XXX, 32. עקד idem, Gen. XXX, 40. Conf. *Bocharti* Hier. P. I. p. 479. *Philonis* interpretationem hujus vocis, sed procul dubio erroneam, vid. in lib. ejus de Somn. p. 595.

Διάληψις, opinio, suspicio. 2 Macc. III, 32.

Διαλιμπάνω, intermitto, Tob X, 7. *οὐ διελίμπανε θρηνοῦσα Τωβίαν, non intermittebat deflere Tobiam.*

Διαλλαγὴ, reconciliatio. רצון beneplacitum, *Sym.* Psalm. LXVIII, 16. *Aqv.* Ps. XXIX, 8. Vid. & Sir. XXII, 23. XXVII, 21.

Διαλλάσσω, permuto, reconcilio. הסיר hiph. a סור averto. Job. XII, 24. *διαλλάσσων καρδίας ἀρχόντων, mutans corda principum.* Vid. & v. 20. הפיר hiph. a פור irritum facio, Job. V, 12. *διαλλάσσοντα βουλὰς πανούργων, irrita facientem consilia astutorum.* השיב hiph. a שוב redire facio, Jud. XIX, 3. התרצה hithp. benevolentiam concilio, 1 Reg. XXIX, 4. *ἐν τίνι διαλλαγήσεται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, quanam re reconciliabitur domino suo?* Conf. 3 Esdr. IV, 31. & quæ ex *Platone* & aliis affert Doct. *Schwartzius* Comm. Crit. Gr. Lat. p. 233. sq. *Suidas*: Διαλλαγῆναι, τὸ δι' αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ παρακληθῆναι καὶ φιλιωθῆναι. Διαλλαγῆναι, *ipsi inimico reconciliari, & cum eo in gratiam redire.* Hæc ex *Scholiasta Thucydidis* ad Lib. I. c. 120. depromta esse, observavit *Portus.* קרשה meretrix, *Aqv.* Gen. XXXVIII, 21. διαλλαγώνη. Scortum ita dictum, quod *habitus ejus a ceteris fœminis mutatus est*, ut *Hieronymus* interpretatur. Vide *Drusium* in Fragm. Vet. Int Græc. p. 57. Sap. XV, 4. *εἶδος στιλωθὲν χρώμασι διαλλαγμένοις, species tincta coloribus commutatis*, h. e. variis, distinctis. 2 Macc. VI,

VI, 27. διαλλάξας τὸν βίον, *commutans vitam* (cum morte) i. e. moriens.

Διάλλομαι, tranſilio. קפץ pih. ſubſilio, Cant. II, 8. διαλλόμενος ἐπὶ τὰς βουνὰς, *tranſiliens ſuper colles.*

Διαλογὴ, diſſertatio, colloquium. שיח Pſ. CIII, 34. ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, *placeat illi colloquium meum.* Inde *Suidas*: Διαλογὴ, διάλεξις. ὁμιλία. Διάλογος, *ſermocinatio. Colloquium.*

Διαλογίζομαι, cogito, ratiocinor, delibero. זמם cogitatio ſcelerata, Pſ. CXXXIX, 9. διελογίσαντο κατ ἐμοῦ, *deliberant adverſus me.* חשב Pſ. XX, 12. διελογίσαντο βουλὰς, *conſilia inierunt.* Pſ. XXXV, 4. ἀνομίαν διελογίσατο, *iniquitatem meditabatur.* Pſ. LXXVI, 5. διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, *recordabar dies antiquos.* 1 Macc. XI, 8. διελογίζετο περὶ Ἀλιξάνδρου λογισμοὺς πονηρούς, *conſilia mala agitabat adverſus Alexandrum.* 2 Macc. XII, 43. ὑπὲρ ἀναστάσεως διαλογιζόμενος, *de reſurrectione cogitans.* Sic *Ælianus* Var. L. XIV. c. 43. ὑπὲρ ἀνθρώπου ψυχῆς διαλογίζεσθαι, *de hominis vita cogitare.*

Διαλογισμὸς, cogitatio, ratiocinatio, deliberatio. חקקים plur. ſtatuta, *Aqv.* Jud. V, 15. διαλογισμοί. At *Cl. Montfaucon.* ſuſpicatur, hoc non eſſe *Aquilæ*, ſed potius ἀκριβῶς οἱ, quod ex LXX. hoc loco habent, ad *Aquilam* pertinere, ut ſic perpetuo vertat vocem חקק. חומה cogitatio ſcelerata, Pſalm. CXXXVIII, 19. משבה Pſ. XXXIX, 7. LV, 6. Eſ. LIX, 7. Jer. IV, 14. משמנות plur. Pſ. CXLV, 3. רע amicus, it. cogitatio, Pſ. CXXXVIII, 2. רעיון Chald. Dan. II, 29. Sir. IX, 20. μετὰ συνετῶν ἔστω ὁ διαλογισμός σου, *cum prudentibus ſit celebratio tua.*

Διαλοιδόρησις, maledictio, convitium, Sir. XXVII, 15.

Διάλυσις, diſſolutio, corruptio. חבל infin. corrumpendo, Neh. I, 7. *Heſychius*: Διάλυσις, διάκρισις, φθορὰ, διαχωρισμός. Διάλυσις, *diſcretio, corruptio, ſeparatio.* מפרצים plur. rupturæ, *Incert.* Jud. V, 17. διαλύσεις.

Διαλύω, diſſolvo, corrumpo. אבה volo, Prov. VI, 35. οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων pro ἀντὶ πολλῶν δώρων, *neque multis etiam donis in gratiam cum illa redibit.* Sic etiam apud profanos auctores. *Plutarchus* περὶ φιλαδελφίας p. 488. Πυθαγορικοὶ γένει μηδὲν προσήκοντες, ἀλλὰ κοινῆ λόγῳ μετέχοντες, ἔνιοτε προσχθεῖν εἰς λοιδορίας ὑπ' ὀργῆς, πρὶν ἢ τὸν ἥλιον δῦναι, τὰς δεξιὰς ἐμβάλλοντες ἀλλήλοις καὶ ἀσπασάμενοι διελύοντο. *Pythagorici cognatione quidem ſibi nulla attingentes, ſed communis Philoſophiæ participes, ſi aliquando ira concitentur ad convitia, antequam ſol occidat, dextras ſibi dantes, & ſemet invicem ſalutantes in gratiam reconciliebantur. Diodorus Siculus* L. I. p. 272.

p. 272. ὕστερον δὲ διαλυθέντων αὐτῶν, *tandem vero illis in gratiam reconciliatis.* Vide & *Ælianum* Var. XII, 3. המסה hiph. liquefacio, diſſolvo, *Sym.* Pſ. XXXVIII, 12. διαλύεις, *diſſolvis.* הפיר hiph. a פור frango, irritum facio, *Sym.* Eccleſ. XII, 5. διαλυθῇ. התיר hiph. a נתר exſilire facio, Eſ. LVIII, 6. הבל corrumpo, Neh. I, 7. διαλύσει διελύσαμεν (ſubaudiend. videtur ἡμᾶς) πρὸς σε *corruptione corrupimus* (nos) *adverſus te.* הולל pih. a חלל confodio, *Al.* Eſ. LI, 9. נמס ni. h. a מכס *Al.* Jud. XV, 14. פוק titubo, vacillo, *Sym,* Eſ XXVIII, 7. διέλυσαν. פוער part. abſtrahens, rejiciens, *Sym.* Prov. XIII, 18. διαλύει פרק perfringo, 3 Reg. XIX, 11. שבר frango. *Incert.* Jon. I, 4. διαλυθῆναι. שכב לא non cubo, Job. XXX, 17. שרא Cnald Dan. V, 6.

Διαμαρτάνω, aberro, pecco. החטיא hiph. aberrare facio, Jud. XX, 16. שנה Num. XV, 20. *Heſychius*: Διαμαρτάνει, διαπυγχάνει. Διαμαρτάνει, *aberrat.*

Διαμαρτυρέομαι, obteſtor, it. acriter injungo. הוריץ hiph. a ירץ ſcire facio, 1 Reg. XXI, 2 τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτύρηται ἐν τῷ τόπῳ, *pueris injunxit, ut venirent ad locum.*

Διαμαρτυρία, teſtificatio. העד infin. hiph. a עוד Gen. XLIII, 3.

Διαμαρτύρομαι, teſtor, atteſtor, teſtificor, annuncio, doceo. הוריץ a ירץ ſcire facio, Ezech. XVI, 2. διαμαρτύρα τῇ Ἱερουσαλὴμ τὰς ἀνομίας, *indica Hieroſolymæ iniquitates.* Vid. & Ezech. XX, 4. הזהיר hiph. moneo, Exod. XVIII, 20. καὶ διαμαρτύρῃ αὐτοῖς τὰ προσάγματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ, *docebis illos præcepta Dei & legem ejus.* Conf. Act. XX, 21. 24. העיד hiph a עוד Deut. IV, 26 διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τόντε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, *teſtificor hodie ſuper vos cœlum & terram.* Deut. XXXII, 48. λόγους, οὓς ἐγὼ διαμαρτύρομαι ὑμῖν, *verba, quæ ego atteſtor vobis.* Neh. IX, 26. οἳ διεμαρτύροντο ἐν αὐτοῖς ἐπιστρέψαι, *qui obteſtabantur illos, ut converterent ſe.* Conf. 1 Tim. V, 21. 2 Tim. II, 14. Pſalm. XLIX, 8. διαμαρτύρομαί σοι, *teſtificabor tibi.* Vid. & Pſ. LXXX, 7. *Suidas*: Διαμαρτύρομαί σοι, ἀντὶ τοῦ βεβαιώσω σε. μέλλοντα σημαίνει. ἐπὶ δὲ ἐνεστῶτος, διὰ τοῦ και μικροῦ. ὡς ἐν τῷ ἄκουσον λαός μου καὶ καλήσω σοι Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι. Διαμαρτύρομαι, *affirmabo tibi.* (ſerio te monebo.) *futurum ſignificat. cum autem de præſenti uſurpatur, per o parvum ſcribitur, ut in illo: Audi, populus meus, & loquar tibi, Iſraël, & teſtificor tibi.* Reſpicit ad Pſalm loca citata, ubi tamen in ed. *Francof.* utrobique legitur διαμαρτύρομαί σοι, & quidem rectius, in ed. autem *Rom.* διαμαρτύρομαί σοι. Jer. VI, 10. πρὸς τίνα λαλήσω, καὶ διαμαρτυρῶμαι, καὶ ἐισακούσε-

ται, *cui loquar, & quem obteſtabor, ut audiat.* Jer. XXXII, 10. διεμαρτυράμην μάρτυρας, *teſtabar teſtes.* Vid. & v. 44.

Διαμασάομαι, manduco, devoro. Sir. XXXI, 18. μὴ διαμασῶ, *ne eſto avidus cibi.*

Διαμαχίζομαι, decerto, depugno. חרה ira exardeo, *Sym.* Cant. I, 6. διεμάχιταιτο. Sir. LI, 25. διεμεμάχισαι ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῇ, *decertavit anima mea in illo.* Alii hic legunt διεμιμάχηται.

Διαμάχομαι, idem. הדיב litigo, *Aqv. Sym.* Exod. XXI, 18. διαμάχονται, *decertant.* התחרה hitph. accendo me, exardeſco, *Aqv.* Pſ. XXXVI, 1. διαμάχου, *Aqv. Theod.* Prov. XXIV, 18. διαμάχου. נצה niph. *Aqv. Sym.* Exod. II, 13. διαμαχόμενοι. Sir. VIII, 1. μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου δυνάστου, *non litiges cum homine potente.* Sir. XXXVIII, 34. ἐν θέρμῃ καμίνου διαμαχήσηται, *cum colore fornacis decertabit.*

Διαμελετάω, meditor, mecum reputo. הגה *Sym.* Pſalm. LXXVI, 13. διεμελέτων, *meditabar.*

Διαμένω, permaneo. ינון fut. niph. a נין ſoboleſcet, Pſalm. LXXI, 17. ישב ſedeo, Pſ. LX, 7. נאמן niph. confirmor, *Sym.* Iſ. VII, 9. διαμενεῖτε. נטר cuſtodio, Jer. III, 5. נצב : התיצב niph. & hiph. a יצב conſiſto, Pſ. V, 5. CXVIII, 89. עמד ſto, maneo, Pſ. CI, 27. CXVIII, 90. Vid. & Sir. XII, 19. XXII, 26. XLVI, 12.

Διαμερίζω, divido, diſtribuo, partior. הנחיל poſſidere facio, Deut. XXXII, 8. חלק Gen. XLIX, 7. Jud. V, 30. Pſ. XXI, 19. LIV, 23. חלק pars, portio, Pſ. XVI, 15. חצה dimidio, *Aqv.* Job. XL, 25. διαμεριωθήσονται. נפלג niph. Gen. X, 25. I Par. I, 19.

Διαμερισμὸς, diviſio, diſtributio. מחלקת Ezech. XLVIII, 29. מני (pro מן) a, ab, at leg. מנה portio, Mich. VII, 12.

Διαμετρέω, dimetior. מדד 2 Reg. VIII, 2. Pſ. LIX, 6. Zach. II, 2. פסג pih. extollo, *Sym.* Pſ. XLVII, 12. διαμετρήσατε. תמה palma, Ezech. XLI, 26.

Διαμέτρησις, dimenſio. מדה menſura, 2 Par. III, 3. קו מדה lineamenſoa, Jer. XXXI, 39.

Διαναπάυω, requieſcere facio. נחם pih. conſolor, Gen. V, 29. οὗτος διαναπάυσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν, *hic requieſcere nos faciet ab operibus noſtris.*

Διανέμω, diſtribuo, divido. חלק Deut. XXIX, 26.

Διανύω, annuo, nicto, agito, motito. קרץ Pſ. XXXIV, 22. διανύοντες ὀφθαλμοῖς, *nictantes oculis.* Vid. & Sir. XXVII, 22.

He-

Hesychius: Διανύει, τρίφει, (sic enim legend. videtur pro τριφεῖ) κοκλεῖ. Διανεῦσι, *vertit, versat.*

Διαπήθω, neo, fila traho. משור contortum, duplicatum, *Incert.* Exod. XXVII, 16. διανενησμένα, (sic legendum) *texta*, vel *neta*. Exod. XXVIII, 8. 33. (ubi pro verbo illo nihil est in textu Hebr.) κοκκίνα διανενησμένα, *coccini in fila tracti.*

Διανίσημι, assurgo. קום Deut. XI, 19. *Al.* Deut. VI, 7. *Aqv. Sym. Theod.* Num. XI, 19. διανίσασθαι.

Διανοίομαι, cogito, mente agito, doleo, pœnitet me. אל לב apud animum, in corde, Gen. VIII, 21. εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς διανοηθείς, *dicebat Dominus Deus pœnitentia ductus. Hesychius*: Διανοηθείς, μεταμεληθείς, ἐνθυμηθείς. Διανοηθείς, *pœnitentia ductus, dolens.* אל לב התעצב hitph. doleo in corde, Gen. VI, 6. καὶ ἐνθυμήθη ὁ Θεὸς, ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ διενοήθη, *& dolebat Deus, quod fecerat hominem & pœnitebat ipsum.* אמר dico, 2 Reg. XXI, 16. διενοεῖτο τοῦ παταξαι τὸν Δαβίδ, *cogitabat percutere Davidem.* בין hiph. a בון inteiligo, Dan. I, 4. διανουμένους φρόνησιν, *prudentiam cogitantes*, h. e. prudentia pollentes. מוק hiph. a מוק contabesco, Ps. LXXII, 8. התנחם hitpb. consolor me, it. pœnitet me, *Incert.* Gen. XXVII, 42. διανοεῖται κατὰ σοῦ, *cogitat contra te.* נחם Zach. VIII, 14. 15. חשב Exod. XXXI, 4. 2 Par. II, 14. יצר מחשבות figmentum cogitationum, Gen. VI, 5. διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ πονηρὰ, *animum suum studiose intendit ad mala.* עלה ascendo, Jer. VII, 29. XIX, 5. Sir. VI, 39. διανοοῦ ἐν τοῖς προστάγμασι Κυρίου, *meditare in præceptis Domini.* Conf. Sir. XXXVIII, 46. XXXIX, 9. Sir. XLII, 24. ἐν πανουργεύμασιν αὐτῶν διενοήθη, *astuta eorum consilia intellexit.*

Διανόημα, cogitatio. גלולים plur. idola, dii stercorei, Ezech. XIV, 3. 4. למעלה sursum, Prov. XV, 25. מחשבה Es. LV, 9.

Διανόησις, idem. מחשבה 2 Par. II, 14.

Διάνοια, mens, cogitatio. חלולים plur. idola, Ezech. XIV, 4. לב cor, Gen. XVII, 17. εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, *dicebat in mente sua* h. e. cogitabat. Conf. Gen. XXIV, 45. XXVII, 41. Gen. XXXIV, 3. ἐλάλησε κατὰ τὴν διάνοιαν τὴν παρθένου. *loquebatur ad mentem virginis.* Exod. XXXV, 9. σοφὸς τῇ διανοίᾳ, *sapiens mente.* לבב idem, Lev. XIX, 17. οὐ μισήσεις τὸν ἀδελφόν σου τῇ διανοίᾳ σου, *non oderis fratrem tuum in corde tuo*, sive *in animo tuo.* Num. XV, 37. οὐ διαγραφήσεσθε ἔτι ἔμπροσθεν τῶν διανοιῶν ὑμῶν, *non ambulabitis amplius post cogitationes vestras.* Jos. V, 1 κατέβησαν αἱ διάνοιαι αὐ-

τῶν, *frangebatur animus eorum.* מחשבה Eſ. LV, 9. יצר מחשבות *figmentum cogitationum.* 1 Par. XXIX, 18. φύλαξον ταῦτα ἐν διανοίᾳ καρδίας, *cuſtodi hæc in cogitatione cordis.* Conf. Baruch. I, 15 קרב intimum, Jer XXXI. 33. δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, *dabo leges meas in mentem eorum. Theod.* Pſ. LXIII, 7. διάνοια.

Διάνοια ἀγαθὴ, mens bona. בינה intelligentia, Prov. IX, 10.

Διανοίγω, aperio. הוציא hiph. a יצא exire facio, Job. XXXVIII, 32. הניץ hiph. a פוץ diſpergo, Hab. III, 13. διανοίξουσι χλαίνας αὐτῶν, *aperient lænas ſuas.* Sic enim pro χαλινὰς legendum conjectat *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. cap. 3. ubi etiam obſervat, quod apud *Achillem Tatium* Lib. V. p. 321. χιτῶνα ἀνοίγειν ſimiliter dicatur de eo, qui ſe detegit. פטר aperio, Exod. XIII, 11. Num. III, 12. פטרה idem, Num. VIII, 16. פער diſtendo, Eſ. V, 14. פצה dilato, Thren. II, 16. III, 45. פקח Gen. III, 5. διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ, *aperientur oculi veſtri.* Vid. & v. 7. 4 Reg. VI, 17. 20. Job. XXVII, 19. & conf. Luc. XXIV, 31. Zach. XII, 4. פרש extundo, Prov. XXXI, 20. פתח Job. XI, 5. Prov. XXXI, 26. פתח janua, Oſ. II, 15.

Διανυκτερεύω, pernocto, Job. II, 9. in additamento apocr. ad lib Jobi.

Διαιύω, pervenio. 2 Macc. XII, 7. διήνυσαν εἰς τὸν Χάραμα, *pervenerunt in Characa. Hejychius:* Διήνυσαν, διῆλθον. Διήνυσαν, *pervenerunt.*

Διαπαλάω, concerto, colluctor רצץ pih. conquaſſo, *Sym.* Gen. XXV, 22. διεπάλαιον, *colluctabantur.* Conf. Διαπλάω.

Διαπαντὸς, pro διὰ παντὸς χρόνου, per omne tempus, ſemper. יום יום die, die, ſingulis diebus, quotidie, Prov. VIII, 34. כליל perfectum, Deut. XXXIII, 10. כליל conſtr pro כליל ſicut nocte, Eſ. XXX, 29. לנצח in æternum, Eſ. LVII, 16. כלה V. Editio, Pſ. III, 3. עולם ſeculum, Lev. XXV, 32. עקב finaliter, Pſ. CXVIII, 33. בקרב in medio, Joſ. IV, 6. שמח lætor, Prov. XIII, 9. תמיד jugiter, Exod XXV, 30. & alibi paſſim. תמיד כל־היום jugiter toto die, Eſ. LII, 5.

Vid. alibi Ἐνδιλιχισμὸς διαπαντός.

Διαπαρακύπτω, inclinato capite proſpicio. שקפים plur. proſpectus, 3 Reg. VI, 4 ἐποίησε θυρίδας διαπαρακυπτομένας, *fecit feneſtras, per quas aliquis inclinans ſe proſpicere poterat.*

Διαπαρατηρέομαι, intente obſervo. נצר 2 Reg. III, 30. διεπαρετηροῦντο τὸν Ἀβενήρ, *obſervabant Abnerum.*

Διαπαρθενεύω, devirgino, conſtupro. עשה דרי בתולים ſubi-

ſubigo mammas virginitatis, Ezech. XXIII, 8. *διαπαρθένευσαι αὐτὴν, ſtuprarunt illam.* Conf. Pollucem Lib. III. c. 3. ſegm. 42. 43. דודים plur. a דוד amores, *Al.* Ezech. XVI, 8. *καιρὸς τοῦ διαπαρθενευθῆναί σε, tempus ut ex virginibus excedas.* Ita reddit *Druſius in* Fragm. Vet Int. Græc. p 596. *Heſychius*: Διαπαρθενεύει, φθείρει κόρας. Διαπαρθενεύω, *virgines vitiat. Phavorinus*: Διαπαρθένευται, τὴν παρθενίαν ἀπόλλυσιν. Διαπαρθένευται, *virginitatem perdit.* Idem hæc ſubjicit ex *Herodoto*: ἡ δὲ ὑπὸ τούτου διαπαρθένευται, *hæc vero ab illo ſtupratur.*

Διαπάυω, ceſſare facio. נהה ſano, Oſ. V, 13. *οὐ μὴ διαπάυσῃ ἐξ ὑμῶν ὀδύνην, non ceſſare faciet ex vobis dolorem.* השבית hiph. Lev. II, 13. *διαπάυσεται ἅλας διαθήκης ἀπὸ θυσιασμάτων, non ceſſabit ſal fœderis a ſacrificiis. Al.* convenientius text. Hebr. *οὐ διαπάυσεις ἅλα κ. τ. λ. non ceſſare facietis ſalem &c.*

Διαπειλέω, minor, minitor. מוהיר hiph. moneo, Ezech. III, 17. *διαπειλήσῃ αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ, minaberis ipſis meo nomine.*

Διαπειλάζω, tranſeo. גוז abſcindo, *Aqv.* Pſ. LXXXIX, 10. *διεπείλασεν.*

Διαπέμπω, transmitto. שלח Prov. XVI, 28. Vid. & 3 Eſdr. I, 24. 2 Macc. XI, 26.

Διαπεράω, trajicio, pertranſeo. עבר Deut. XXX, 13. 2 Reg. XIX, 5. Eſ. XXIII, 2. Vid. & 1 Macc. III, 38. XVI, 6. & conf. *Cl. Elsnerum* ad Marc. VI, 53. p. 149. *Sym.* Cant. II, 11. *διεπέρασε, tranſiit, præteriit.*

Διαπετάννυμι vel Διαπεταζω, diſtendo, expando. חמס vi aufero, Thren. II, 6. פטורים plur. apertiones, 3 Reg. VI, 18. *πέταλα διαπετασμένα, folia expanſa.* פרש expando, 2 Reg. XVII, 19. Pſ. CIV, 38. רפף pih. a רוף quaſſo, concutio, Job. XXVI, 11. שטח Pſ. LXXXVII, 10.

Διάπηγα, τὰ, intercolumnia, fixuræ. מסגרת tænia, 3 Reg. VII, 30. 31.

Διαπήγματα, τὰ, machinæ quædam, ſeu inſtrumenta. מסגרות clauſuræ, *Aqv.* 4 Reg. XVI, 17.

Διαπηδάω, tranſilio. קפץ pih. ſubſilio, ſubſulto, *Sym.* Cant. II, 8. *διαπηδῶν.*

Διαπίπλω, decido, concido. נבל Job. XIV, 18. נמוג niph. a מוג liqueſco, Nah. II, 6. ניצב niph. dolore afficior, Neh. VIII, 12. נפל Joſ. XXI, 47. *οὐ διέπεσεν ῥῆμα ἀπὸ πάντων τῶν ῥημάτων, non cecidit aliquid ab omnibus verbis.* Vid. & Joſ. XXIII, 14. תמם conſumor, Deut. II, 14. *ἕως οὗ διέπεσε πᾶσα*

πᾶσα ἡ γενεὰ, *usque dum mortua eſſet tota generatio Heſychius*: Διάπτωσιν, ἄπτωσιν. Vid. & v. 15. תפת tympanizatio, eſt nomen loci Tophet, Jer. XIX, 12. 13.

Διαπλατύνω, dilato. רחב latitudo, Ezech. XLI, 7.

Διαπλίω, fluctuo. רצץ pih. conquaſſo, *Sym.* Gen. XXV, 22. διέπλεον, pro quo tamen *Cl. Montfaucon.* διεπάλαιον legend. cenſet. Sic etiam habet Ed. *Rom.* Conf. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 35.

Διαπληκτίζομαι, contendo, decerto, q. d. ad plagas usque venio. נצה niph. Exod. II, 13. ὁρᾷ δύο ἄνδρας Ἑβραίους διαπληκτιζομένους, *videt duos viros Hebræos inter ſe contendentes. Heſychius*: Διαπληκτίζονται, μιαμάχονται, φιλονικοῦσι. Διαπληκτίζονται, *decertant, contendunt.*

Διαπλοκὴ, ſimultas. עקלקלות plur. tortuoſa, *Sym.* Pſalm. CXXIV, 5. διαπλοκάς.

Διαπνέω, perflo, diſſipor in vaporem. אבר pereo, *Sym.* Ezech. XII, 22. διαπνέυσι, i. e. interprete *Hieronymo*, *in ventum & auram tenuem diſſolvetur.* פוח הפיח: Kal & hiph. afflo, Cant. II, 17. IV, 6. ἕως ἂ διαπνύσῃ ἡ ἡμέρα, *dones perflet dies*, h. e. *donec aura incipiat ſpirare.* Cant. IV, 16. διάπνευσον κῆπόν μου, *perfla hortum meum.*

Διαποιέω, efficio. עשה facio, Dan. VIII, 24.

Διαπονέω, valde laboro & Διαπονέομαι, ægre fero, doleo. התעצב hitph. doleo, *Aqv.* Gen. VI, 6. 1 Reg. XX, 30. διεπονήθη, *dolebat.* Conf. Act. XVI, 18. Unde apud *Heſychium*: Διαπονηθείς, (ſic enim bene *Palmerius* pro Διαπονθείς) λυπηθείς. Διαπονηθεὶς, *dolens* נעצב niph. dolore afficior, Eccleſ. X, 9. Conf. 2 Macc. II, 29.

Διαπόνημα, labor, dolor. עצב *Aqv.* 2 Reg. V, 21. Pſ. XV, 4. CXIII, 4. CXXVI, 2. διαπονήματα.

Διαπόνησις, labor, dolor, moleſtia. מעצבה Eſ. L, 11.

Διατέρημα, tranſitus. מקלעת tornatura, opus tornatile, 3 Reg. VII, 30. ubi tamen *alii* pro διατερίυματα rectius legunt διατερίυματα.

Διαπορεύομαι, tranſeo. בוא venio, Gen. XXIV, 62. הדרין hiph. facio incedere, deduco, Eſ. XI, 15. הלך 1 Reg. XII, 2. Pſ. XXXVIII, 9. LXXVI, 16. Ezech. XXXIII, 15. ילך idem, 3 Reg. XVIII. 35. יצא exeo, Joſ. XV, 3. עבר Jud. IX, 25. Exech. XXXIII, 38. Zach. IX, 8. עברי Hebræus, 1 Reg. XXIX, 3. פלג rivus, Prov. V, 16. פלג יבל rivus fluvius junctim, Eſ. XXX, 25. שוט circumeo, Num. XI, 8. Job. II, 2.

Δια-

Διαπορέω, dubito, hæsito. נפעם niph. concutior, consternor, *Sym.* Ps LXXVI, 5. διηπόρουν, *hærebam, hæsitabam.* התפעם hithp. consternor, Dan. II, 3. διηπόρει. Conf. Act. II, 12. & V, 24. & ad hæc loca *Raphelium* Not. *Polyb.* p. 319. & *Elsnerum* p. 366.

Διαπόρφυρος, purpura distinctus, per medium purpureus. מכלול perfectio, *Al.* Ezech. XXIII, 12. διαπόρφυρα.

Διάπρασις, venditio. מכר Lev. XXV, 33.

Διαπραίτομαι, perficio, absolvo. 2 Macc. VIII, 29. X, 38.

Διαπρέπεια, magnificentia. הדר decor, *Al.* Deut. XXXIII, 17. διαπρεπείᾳ. Ps. CIII, 2. διαπρέπειαν.

Διαπρεπὴς, eximius, speciosus. 2 Macc. III, 26. X, 29. *Hesychius*, Διαπρεπὴς, ἔκδηλος, ἐπίσημος. Διαπρεπὴς, *eximius, insignis.*

Διαπρέπω, insignis sum, excello, præsto. רעש commoveo me. *Sym.* Ps. LXXI, 15. διαπρέψει. Esth. XIII, 3. ὁ σωφροσύνη παρ' ἡμῖν διαπρέψας, *sapientia apud nos excellentes.* Sic *Æliano* Var. VII, 2. ἑταίρᾳ κάλλει διαπρέπουσαι sunt *meretrices forma excellentes.* Vid. & L. XII. c. 58. *Suidas*: Διαπρέπειν. διαφαίνεσθαι. διαφέρειν. Διαπρέπειν, *excellere, inter aliquos præstare. Hesychius*: Διαπρέπειν, διαφέρειν, προκόπτειν. Διαπρέπειν, *præstare, ulterius provehi.* Idem: Διαπρέψας, λαμπρὸς φανείς. Διαπρεψᾶς, *splendidus, apparens.*

Διαπρίω, serra dissecо. השר hiph. a נשר serro, 1 Par. XX, 3. διέπρισε πρίσει, *serris dissecabat.* Ita *Suetonius* in Calig. c. 27. *aut medios serra dissecuit.* Conf. ad h. l. *Casaubonum* p. 427. & Auctores laudatos *Wolfio* ad Hebr. XI, 37. p. 769. Adde *Calmeti Biblische Untersuchungen* p. 473. sq. & *Moshem.*

Διάπυρος, igneus. חבלילי rubicundus, *Incert.* Gen. XLIX, 12. διάπυροι, *ignei.*

Διάπτωσις, ruina, dissolutio, perturbatio. עצב dolor, 1 Par. IV, 9. תפת tophet, nomen loci, Jer. XIX, 6. 14.

Διαρκέω, sufficio, par sum, perduro, persevero. רב multum, satis, Deut. XXXIII, 17. αἱ χεῖρες αὐτῷ διαρκέσουσιν αὐτῷ, καὶ βοηθὸς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἔσῃ, *manus ejus sufficiunt ipsi. & auxiliator eris ex hostibus.* Sic enim bene legit Doct. *Bos* in Proleg. ad LXX. Int. c. 3. cum vulgo pro διαρκέσουσιν legatur διακρινέσουσιν. Idem verbum illud apud *Lucianum* in Demonact. p. 872. eodem sensu occurrere, observat. Sic & *Hesychius* Διακρῆσαι exponit βοηθῆσαι διαρκῶς, *juvare sufficienter.* 3 Macc. II, 26. ταῖς ἀναριθμήτοις ἀσελγείαις διηρκέσθη, *in infinitis libidinibus perseveravit. Suidas*: Διήρκεσεν, διέμεινε. πα-

παρέμεινεν. Διήρκεσε manſit. permanſit. *Heſychius:* Διήρκεσεν. ἀντέσχεν. Διήρκεσεν. perſeveravit.

Διαρπαγὴ, direptio, rapina. בג pro quo Maſorethæ legi volunt. בז Ezech. XXV, 7. בז Num. XIV, 3. Deut. I, 39. בזה Eſdr. IX, 7. Dan. XI, 33. בער infin. pih. depaſcere, i. e. depaſtio, Eſ. V, 5. טרף Mal III, 10. כשסה Eſ. XLII, 21. Hab. II, 7. גולו Chald. ſterquilinium, Eſdr. VI, 11. גולי Chald. idem, Dan. III, 30. שד vaſtitas, *Sym.* Hab. II, 17. שלל Eſ. X, 2.

Διαρπάζω, diripio. בז rapina, Ezech. VII, 21. בזז 1 Reg. XIV, 36. 4 Reg. VII, 16. גזל Deut. XXVIII, 29. Jer. XXI, 12. Mich II, 2. טרף præda, *Theod.* Job. XVIII, 4. כבש ovis, agnus, Eſ. V, 17. עזב relinquo, Soph. II, 4. γάζα διηρπασμένη ἔσαι, *gaza direpta erit.* שדוד part. pah. vaſtatus. *Theod.* Pſ. CXXXVI, 11. διαρπαθησομένη. שום גולי Chald. pono ſterquilinium, Dan. II, 5. οἱ οἶκοι ὑμῶν διαρπαγήσονται, *domus veſtræ diripentur.* שלח יד בבזה mitto manum in prædam, Eſth. IX, 10. 15. שסה 1 Reg. XXIII, 1. Eſ. XLII, 22. שסס Pſ. LXXXVIII, 40.

Διαῤῥαίνω, aſpergo, conſpergo. נוף ſtillo, Prov. VII, 17. διῤῥάγκα τὴν κοίτην μου κρόκῳ, *aſperſi lectum meum croco.*

Διαῤῥήγνυμι, disrumpo, divido, diſcindo. בצק intumeſco, Neh. IX, 21. בקע 2 Par. XXV, 12. καὶ κατεκρήμνιζον αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἄκρας τῆς κρημνῆς, καὶ πάντες διῤῥήγνυντο, *& præcipitabant illos ex ſummo præcipitio, & omnes disrumpebantur.* Lucas diceret ἐλάκησαν μέσοι. Vid. Act. I, 18. Pſ. LXXVII, 16 διέῤῥηξε θάλασσαν, *dividebat mare.* Oſ. XIV, 1. חולל pih. a חלל confodio, Eſ. LI, 9. חבר perfodio, *Aqv.* Pſ. XXXIV, 7. διέῤῥηξαν. חצה dimidio, 4 Reg. II, 14. נתק Pſ. II, 3. διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, *disrumpamus vincula illorum. Heſychius:* Διαῤῥήξωμεν, ἀποῤῥίψωμεν. Διαῤῥήξωμεν, *abjiciamus. Phavorinus:* Διαῤῥήξωμεν, ἀποῤῥίψωμεν, διακόψωμεν, συντρίψωμεν. Διαῤῥήξωμεν, *abjiciamus, dijcindamus, conteramus.* פרם diſcindo, Lev. X, 6. XXI, 10. נתח Pſ. XXIX, 14. Eſ. XLV, 1. קרע 1 Reg. IV, 12. ἱμάτια αὐτῶν διῤῥωγότα, *veſtimenta ejus diſciſſa. Heſychius:* Διῤῥωγότα, διεσχισμένα. Διῤῥωγότα, *diſciſſa.* Sic *Ælianus* Var. L. IX. c. 35. διῤῥωγὸς μέρος ἱματίου, *laceram veſtis partem* appellat. Ezech. XIII, 20. διαῤῥήξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων, *dirumpam eos* (pulvillos) *a brachiis veſtris.* קרעים plur. fragmenta, Prov. XXIII, 21.

Διαῤῥίπτω & διαῤῥιπίζω, disjicio. התמ"ט hithp. proripio me, Job. XLI, 11. פקל pih. elapido, lapides amoveo, Eſ. LXII, 10.

Διαῤῥυθμίζω, coapto, concinno. 2 Macc. VII, 22. ἑκάστου

στοιχίωσιν ἐκ ἐγὼ διαῤῥύθμησα, *aptam uniuscujusque ex principiis ſuis formationem non ego digeſſi.*

Διαῤῥύω, diffluo, dilabor, elabor. 2 Macc. X, 20. ἔιασαν τίνας διαῤῥυῆναι, *ſinebant quosdam elabi.*

Διαρτάω, divido, ſuſpendo, fallo. כזב pih. mentior, fallax ſum, Num. XXIII, 19. οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ Θεὸς διαρτηθῆναι, *non eſt Deus, ſicut homo, qui falli poſſit.* Conf. Judith. VIII, 15. ubi pro διαιτηθῆναι, *Al.* rectius διαρτηθῆναι. *Schol.* ad Num. l. c. Διαρτηθῆναι, τοῦτ' ἔστι, σαλευθῆναι. τὰ γὰρ κρεμάμενα σαλεύεται. Διαρτηθῆναι, *h. e. agitari, quæ enim ſuſpenduntur, agitantur. Al Schol* interpretatur ὑπερτιθῆναι, παροφθῆναι, *cunctari, negligi. Cyprianus* L. II. adv. Jud. hunc locum hoc modo citat: *non ſicut homo, Deus ſuſpenditur.* Sic & *Steph. le Moyne* Obſ. ad V. S. p. 533. *Non eſt, ut homo, Deus, qui ſuſpendatur, & dubius hæreat inter ea quæ velit, & modo rem aliquam, modo contrariam ſtatuat. Heſychius*: Διαρτᾷν exponit διασείειν καὶ ἀπαρτᾷν, *cominovere & ſuſpendere*, & Διαρτᾷ, κρεμᾷ. διαιρεῖ, (ſic enim procul dubio legend. pro διαργεῖ) *ſuſpendit, dividit. Suidas*: Διαρτᾷν κυρίως αἴτει τὸ διαίρειν. καὶ τὸ ἀρτῆσαι ἀντὶ τοῦ ἀνακρεμάσαι. Διαρτᾷν, *proprie notat dividere*, & ἀρτῆσαι *ſuſpendere.* Sic verbum notat etiam *fallere, decipere.* Idem *Suidas*: Διαρτῆσαι. τὸ ἐξαπατῆσαι. ὅτω Μένανδρος. Διαρτῆσαι. *decipere. Ita Menander.* Rurſus Idem διαρτώμενος exponit ἐξαπατώμενος, *qui decipitur*, additque exemplum ex *Dionyſio Halic.* de Hercule, τοῖς μὲν ἴχνεσι διαρτώμενος. Et διήρτησε interpretatur ἐξηπάτησεν, ἐπλάνησεν, *decepit, ſeduxit.* Conf *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. c. 3. Philo Hebr. כזב Num. XXIII, 19. quod LXX. reddunt διαρτηθῆναι, interpretatur διαψευσθῆναι.

Διαρτίζω, formo, fingo. קרץ decido, Job. XXXIII, 6. ἐκ πηλοῦ διήρτισαι σύ, *ex luto tu formatus es. Heſychius*: Διαρτίσαι, ἀναπλάσαι. Διαρτίσαι, *refingere. Suidas*: Διαρτία, ἡ διάπλασις. Διαρτία, *formatio.*

Διασαλεύομαι, commoveor. ערל præputium retego, Hab. II, 16.

Διασαφέω, declaro, explano, interpretor, ſignifico, indico. באר pih. Deut. I, 5. ἤρξατο Μωϋσῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον, *incipiebat Moſes interpretari hanc legem. Suidas*: Διασαφῆσαι. ἑρμηνεῦσαι. Διασαφῆσαι, *interpretari.* הורה hiph. a ירה doceo, *Sym.* Job. XXXIV, 32. διασάφησόν μοι, *declara mihi.* 1 Macc. XII, 8. ἔλαβε τὰς ἐπιστολάς, ἐν αἷς διεσαφεῖτο περὶ συμμαχίας, *accipiebat literas, quibus declarabatur fœdus.* 2 Macc. I, 18. διὸ ἠναγκάμεθα διασαφῆσαι ὑμῖν, *neceſſarium duximus ſignificare vobis.* 2 Macc. X, 26. καθὼς

ὁ νόμος διασαφῖ, *quemadmodum lex indicat. Hesychius:* Διασαφῖ, διασαφηνίζει, ἀγγέλλει. Διασαφῖ, *declarat, nunciat.* Idem. Διασάφησας, ἑρμήνευσας. Διασαφησας, *expositi.*

Διασάφησις, declaratio, interpretatio. פרשן exemplar, Esdr. VII, 10. καὶ αὕτη ἡ διασαφησις τῦ διατάγματος, *& hæc declaratio edicti*, i. e. hæc declarabat edictum, vel, ita sonabat. Vid. & Esdr. V, 6. פתרון interpretatio, Gen. XL, 8. ἡ διασάφησις αὐτῶν, *interpretatio eorum.*

Διασεῖω, concutio, agito. הפחיד hiph. pavere facio, *Al.* Job. IV, 14. καὶ μιγάλως μου τὰ ὀστᾶ διέσεισι, *& ossa mea valde concussit. Hesychius:* Διέσεισι, διήγειρε, διεσάλευσε. Διέσεισι, *excitavit, concussit.* 3 Macc. VII, 21. τὸ σύνολον ὑπό μηδενὸς διασεισθέντες τῶν ὑπαρχόντων, *nec omnino a quoquam bonis suis depulsi*, vel *concussi.* Plura de hoc verbo vide apud Auctores laudatos *Wolfio* ad Luc. III, 14. p. 900. Adde *Cl. Georgii* Hierocrit. N. T. P. II. p. 54.

Διασκιδάζω, vel σκίνυμι, dissipo, dispergo, disrumpo, irritum facio, disjicio, rejicio. בלע absorbeo, Es. XIX, 3. τὴν βυλὴν αὐτῶν διασκιδάσω, *consilium illorum irritum faciam.* החת hiph. a חתת contero, Es IX, 4. הפיץ hiph. a פוץ Job. XXXVIII, 24. הפיר hiph. a פור frango, irritum facio, Gen. XVII, 14. τὴν διαθήκην μου διεσκέδασε, *fœdus meum fregit.* Vid. & Lev. XXVI, 15. Deut. XXXI, 16. Jud II, 1. & conf. Cant. trium puer. v. 8. unde Gloss. MS. in Cantica Script. Μὴ διασκιδάσῃς, μὴ διασκερπίσῃς, (MS. vitiose διασκορπήσῃς.) Μὴ διασκιδάσῃς, *ne dissipes.* Num. XV, 29. τὰς ἐντολὰς αὐτῦ διεσκέδασεν, *præcepta ejus rejecit.* Ps. CXVIII, 25. διεσκέδασαν τὸν νόμον σε, *rejecerunt legem tuam. Hesychius:* Διεσκέδασαν, ἀπέῤῥιψαν. Διεσκέδασαν, *rejecerunt.* Ps. LXXXVIII, 33. ἔλεός μου ὃ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν, *misericordiam meam non dispiciam ab illis.* Es. VIII, 10. ἣν ἂν βυλὴν βυλήσωθε, διασκεδάσει Κύριος, *quodcunque consilium inieritis, irritum faciet Dominus.* Vid. & Es. XIV, 27. Es. XLIV, 25. חתב excido, *Aqv.* Ps. CXLIII, 14. διασκεδασμένα. כסל stultum reddo, 2 Reg. XV, 21. סכסך pih. a כוך commisceo, Es. IX, 11. τὰς ἐχθρὰς αὐτῦ διασκεδάσει, *inimicos ejus dissipabit. Hesychius:* Διασκεδάσει, διασκορπίσει. Διασκεδάσει, *dissipabit.* כלף pih. perverto, *Aqv. Sym.* Prov. XIX, 13. διασκεδάσει. פוג cesso, Hab. I, 4. ברץ nudo, Exod. XXXII, 24 פור disrumpor, *Theod.* Prov. XV, 23. διασκιδάζοντες.

Διασκιδασμὸς, dissipatio, dispersio. מגפה suppuratio, *Aqv.* Es. V, 7. διασκιδασμόν.

Διασκευάζω, apparo, armis instruo חמשים plur. quini, it. armati, Jos. IV, 12. διέβησαν διεσκευασμένοι, *transibant armati.* Gloss. in Octateuch. Διεσκευασμένοι, ἔνοπλοι, ξιφή-

ρεις.

ρεις. *Hesychius*: Διεσκευασμένοι, ἡτοιμασμένοι, ἔνοπλοι. ξιφήρεις εἰς πέλεμον. Διεσκευασμένοι, *parati, armati, gladiati ad bellum.*

Διασκευὴ, apparatus. כלי vas, Exod. XXXI, 7. Vid. & 2 Macc. XI, 10.

Διασκιρτάω, exsilio, exulto. Sap. XIX, 9. ὡς ἀμνοὶ δι σκίρτησαν, *sicut agni exsilierunt.*

Διασκορπίζω, dispergo, dissipo, diripio. בדר Chald. pahel, Dan. IV, 11. בזז diripio, Jer. L, 37. בזר Dan. XI, 24. הד'ח : נדח hiph. & niph. a נדח depello, Deut. XXX, 1. Ezech. IV, 13. הגיע hiph. a נוע commoveo, Ps. LVIII, 12. 17. זרה Ps. CV, 27. Zach. I, 19. 21. זרק Ezech. X, 2. מפץ malleus, Jer. LI, 20. נפץ pih. Jer. XIII, 14. פוץ Num. X, 35. Jer. XXIII, 2. Zach. XIII, 7. פזר Ps. LII, 7. פרד Ps. XXI, 14.

Διασκορπισμὸς, dispersio. הזרות infin. niph. a זרה dispergi, Ezech. VI, 8. זועה commotio, Jer. XXIV, 9. נפץ infin. pih. dispergi, Dan. XII, 7. פרחות plur. floralia, Ezech. XIII, 20.

Δίασμα, licium: מכבת liciatorium, Jud. XVI, 13. 15. *Phavorinus*: Δίασμα, ἡ πρώτη τοῦ ἱματίου ἐργασία. Δίασμα, *primum vestimenti opus.*

Διασπασμὸς, distractio, dilaceratio. כחב infin. trahere, raptare, Jer. XV, 3.

Διασπάω, distraho, discerpo, disrumpo. בקע discindo, Os. XIII, 8. נתץ diruo, Job. XIX, 10. נתק divello, disrumpo, Jer. X, 20. πᾶσαι αἱ δέρρεις μου διεσπάσθησαν, *omnes densæ texturæ meæ discissæ sunt. Hesychius*: Διεσπάσθησαν, διεσχίσθησαν. Διεσπάσθησαν. *discissæ sunt.* Jud. XVI, 9. διέσπασε τὰς νευρὰς, *disrumpebat funes e nervis tortos.* Vid. & v. 12. Jer. II, 20. διέσπασας τοὺς δεσμοὺς μου, *disrupisti vincula mea.* Conf. Marc. V, 4. רגע momento, Jer. IV, 20. שסע diffindo, Jud. XIV, 6. שסף pih. dilanio, disseco, *Aqv. Sym.* 1 Reg. XV, 33 διέσπασεν. *Hesychius*: Διασπάσαι, διαιρεῖν, διασπαράξαι, διασχίσαι, διασπᾶσθαι ὁμοίως. Διασπάσαι, *dividere, distrahere, diffindere.* Διασπᾶσθαι, *similiter.*

Διασπείρω. dispergo, disjicio. אויל stultus, Es. XXXV, 8. בלה pih. disseco, *Theod.* Prov. VII, 23 ἕως διασπαρῇ βέλος ἥπατι αὐτοῦ, *donec disjiciatur sagitta jecori ejus. Vulg. donec transfigat sagitta jecur ejus.* דחה depello, Es. LVI, 8. הכה hiph. a נכה percutio, Ezech XXXII, 15. הפאה hiph. in omnes angulos profligo, q.d. angulo, Deut. XXXII, 26. הריק hiph. a ריק evacuo, Es. XXXII, 6. זרה Lev. XXVI, 33. Ps. XLIII,

נדח: הריח niph. & hiph. a נדח depello, Jer. XXIX, 13. XLIX, 5. Dan. 9. 7. נפץ Gen. IX, 19. פוץ: נפוץ הפיץ Kal, niph. & hiph. Gen. X, 8. XI, 9. XLIX, 7. פער Joël III, 2. פרר ſeparo, Gen. X, 32. Deut. XXXII, 8. פור & פרר junctim, Eſth III, 8. פרז paganus, Eſth. IX, 19. פרש expando, Ezech. XVII, 21. שנה oberro, Ezech. XXXIV, 6. שסס diripio, Zach. XIV, 2.

Διασπορὰ, diſperſio. זועה commotio, Jer. XXXIV, 17. זעוה per metath. idem, Deut. XXVIII, 25. מזרה ventilabrum, Jer. XV, 7. נדח part. niph. a נדח depulſus, Deut. XXX, 4. Neh. I, 9. נדחה part. niph. a רחה idem, Pſalm. CXLVI, 2. נצור part. pah. a נצר cuſtoditus, Eſ. XLIX, 6.

Διασαθμίζω, libro. פלס *Aqv.* Pſ. LVII, 3. διασαθμίζιτε.

Διάσαλσις, fœdus, pactum. 2 Macc. XIII, 25. ἀθετεῖν τὰς διασάλσεις, *violare pacta.*

Διασείω, diſcerno, diſtinguo, adorno, ſeparo, aperio, pronuncio, it. mitto, emitto, transmitto, & Διασείομαι, ſubtraho me, moneo. בטא effutio, Lev. V, 4 ἡ ψυχὴ ἡ ἄσεμος, ἢ διασείσασα τοῖς χείλισι κακοποιῆσαι ἢ καλῶς ποιῆσαι, κατὰ πάντα, ὅσα ἐὰν διασείλῃ ὁ ἄνθρωπος μετ' ὄρκου κ. τ. λ. *Anima impia, pronuncians labiis, ſe vel male vel bene facturam, juxta omnia, quæcunque pronunciaverit homo ille cum juramento &c.* Vid. & Pſ. CV, 33. Ad quem locum reſpiciens *Suidas* ex *Theodoreto* ita: Διείσειεν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀναμφιβόλως ἐχρήσατο τοῖς λόγοις. περὶ Μωσέως δὲ ὁ λόγος Δαβίδ. καὶ διείσειεν τοῖς χείλισιν αὐτοῦ. Διείσειεν, *non citra hæſitationem verba proferebat. De Moſe vero uſurpatur. David:* „*Et non citra hæſitationem verba proferebat labiis ſuis.*" *Cl. Kuſterus* hæc inverſo ordine, ſed, ut opinor, præter neceſſitatem legenda eſſe cenſet. נגו niph. a נגו transfreto, transvado, Nah. I, 12. καὶ οὕτως διασαλήσονται, *& ita transmittentur.* Conf. ad h. l. *B. H. Gebhardi* Comment. vernac. p. 903. גער increpo, Mal. III, 11. διασείλῶ ὑμῖν εἰς βρῶσιν, *præcipiam vobis* i. e. in gratiam veſtram *abſumtioni* vel *corruptioni.* הודיע hiph. a ידע notum facio, Ezech. XXII, 26. ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ οὐ διείσουσιν, *inter impurum & purum diſcrimen non faciebant.* הבדיל hiph. a בדל Deut. XIX, 7. τρεῖς πόλεις διασείλεῖς σεαυτῷ, *tres civitates ſeparabis tibi.* Vid. & 3 Reg. VIII, 53. Eſdr. VIII, 24. הזהיר hiph. moneo, Ezech. III, 19. σὺ δὲ ἐὰν διασείλῃ τῷ ἀνόμῳ, *ſi autem tu monueris impium.* Vid. & v. 18. 20. 21. & 2 Par. XIX, 10. Ezech. III, 20. 21. & conf. Marc. VII, 36. הסיר hiph. a סור recedere facio, Gen. XXX, 35. הפריד hiph. ſeparo, Gen. XXV, 23. δύο λαοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου διασαλήσονται, *duo populi ex utero tuo ſeparabuntur.* *Heſychius*: Διασαλήσονται, ἀφορισθήσονται. Διασαλήσονται, *ſepa-*

rabun-

rabuntur. Ruth. I, 17. θάνατος διαστελεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σου, *mors me abs te separabit.* Vid. & 4 Reg. II, 11. הפריא hiph. pro הפרה fructifico, Oſ. XIII, 15. הקרה hiph obvenire facio, Num. XXXV, 11. התגנב hitph. a גנב furtim ſubtraho, *Incert.* 2 Reg. XIX, 3. διεστέλετο, *ſubtrahebat ſe.* חלק divido, 2 Par. XXIII, 18. חצה dimidio, Jud. VII, 16. טטפת plur. frontalia, ſchedæ memoriales, *Sym.* Deut. VI, 8. διεσαλμένα. נקר expreſſe nomino, Gen. XXX, 28. διάστειλον τὸν μισθόν σου πρὸς μέ, *conſtitue mercedem tuam apud me.* Conf. Sir. XLIV, 28. פלא pih. (pro פלה) ſegrego, Lev. XXII, 21. διαστείλας εὐχὴν, *votum faciens.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Διαστείλας, διαχωρίσας, φανερώσας. Διαστείλας, *ſeparans, manifeſtans.* פצה aperio, Pſ. LXVI, 12. εὐχάς μου, ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου, *vota mea, quæ pronunciarunt labia mea.* פרץ recedo, Ezech. XXIV, 14. פרץ perrumpo, 1 Reg. III, 1. οὐκ ἦν ὅρασις διαστέλλουσα, *non erat viſio diſtinguens.* פרש expando, Pſ. LXVII, 15. ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς, *cum emittit cæleſtis* Deus *reges. Phavorinus*: Διαστέλλειν, ἀντὶ τοῦ ἀποστέλλειν. Idem verba Pſ. l. c. ſubjungit. קדש pih. conſecro, Joſ. XX, 7. קרע findo, Jer. XXII, 14. ὑπερῷα πίστιν, καὶ διεσαλμένα θυρίσι, *cœnacula ventis expoſita, & adornata feneſtris. Heſychius*: Διεσαλμένα, κατασκευασμένα, *adornata.* רמס conculco, Mich. V, 8. שום pono, Neh. VIII, 10. 2 Macc. XIV, 28. τὰ διεσαλμένα ἀθέτησι, *pacta violabit.* Conf. 2 Macc. XIII, 25. Judith. XIV, 13. διαστείλας εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα, *aperiens ingrediebatur in cubiculum.* In Gloſſ. MS. in Sap. Salom: Διέστειλεν exponitur *dijudicavit, præcepit.* Locum autem, ubi vox illa occurrit, in Sap. Salom. fruſtra quæſivi.

Διάστημα, intervallum, diſtantia. אצילה ad alam usque. Ezech. XLI, 8. בנין ædificium, Ezech. XLII, 5. גדרת maceria, Ezech. XII, 12. גזרה deciſum, Ezech. XLII, 13. מגרעות plur. confracturæ, 3 Reg. VI, 6. מגרש ſuburbium, Ezech. XLV, 2. XLVIII, 15. מדה menſura, 3 Reg. VII, 9. מוסדה fundamentum, Ezech. XLI, 8. רוח ſpatium, Gen. XXXII, 16.

Διαστηρίζω, ſtabilio, confirmo. Sir. XXVIII, 1.

Διαστολὴ, diſcretio, diſtinctio, ſtatutum, effatum, pactio, תקה ſtatutum, Num. XIX, 2. αὕτη ἡ διαστολὴ τοῦ νόμου, *hoc ſtatutum legis.* מבטא prolatio, Num. XXX, 7. κατὰ τὴν διαστολὴν χειλέων αὐτῆς, *quemadmodum pronunciarunt labia ipſius.* פדה redemtio, Exod. VIII, 23. δώσω διαστολὴν ἀνὰ μέσον τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σοῦ λαοῦ, *dabo diſtinctionem inter populum meum, & populum tuum. Heſychius*: Διαστολὴ, διάκρισις, διάιρισις. Διαστολὴ, *diſcrimen, diviſio.* 1 Macc. VIII, 7. δοθῆναι ὅμηρα καὶ διαστολὴν, *ut daret obſides & pactionem.*

Διαστράπτω, coruſco, fulguro. Sap. XVI, 22. πῦρ φλεγόμενον, ἐν τῇ χαλάζῃ καὶ ἐν τοῖς ὑετοῖς διαστράπτον, *ignis ardens inter grandinem & pluvias fulgurans.*

Διαστρέφω, perverto, averto. חול hiph. a חול parturio, dolore contremiſco, *Sym.* Pſ. LIV, 5. הכאיב hiph. dolore afficio, Ezech. XIII, 22. הכאה hiph. idem, Ezech. XIII, 22. הטה hiph. a נטה inclino, Exod. XXIII, 6. הניא hiph. a נוא frango, Num. XXXII, 7. הפך diverſum, Ezech. XVI, 33. הפריע abſtraho, Exod. V, 4. ἵνατι διαστρέφετε τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν ἔργων; *quare avertitis populum ab operibus?* Similiter Act. XIII, 8. ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως, *ſtudens avertere proconſulem a fide.* התהפך hithp. obverto me, Job. XXXVI, 12. התעת perverto me, Eccleſ. XII, 3. התפתל eluctor, Pſ. XVII, 29. μετὰ στρεβλῶν διαστρέφεις ſc. ἑαυτὸν, *cum perverſo avertis te.* Conf. Act. VII. 42. & quæ ad h. l. ex *Caſaubono* & *Schmidio* affert *B. Wolfius* p. 1112. ſq. מעות part. pyh. perverſum, Eccleſ. I, 15. מעקל part. pyh. contortum, Hab. I, 4. κρίμα διεστραμμένον, *judicium perverſum.* עוה pih. Eccleſ. VII, 14. עכר perturbo, 3 Reg. XVIII, 17. ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραὴλ, *perturbans Iſraëlem.* Conf. Luc. XXIII, 2. עקש pih. Prov. X, 10. ὁ διαστρέφων τὰς ὁδὸς αὐτῶν, *pervertens vias ſuas.* Mich. III, 9. πάντα τὰ ὀρθὰ διαστρέφοντες, *omnia recta pervertentes.* Conf. Act. XIII, 10. פתלתל contortum, Deut. XXXII, 5. γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένα, *gens prava & perverſa.* Conf. Matth. XVII, 17. צרר pih. a צור venor, Ezech. XIII, 18. תהפכה perverſitas, Prov. VI, 14. XVI, 30. חות ſcrutor, Num. XV, 37. ἃ διαστραφήσεσθε ἔτι ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν, *non amplius perverſe agetis juxta mentes veſtras.*

Διεστραμμέναι ὁδοὶ, viæ perverſæ. ארחות עקלקלות viæ tortuoſæ, Jud. V, 6. עקשי לב perverſi corde, Prov. XI, 20. פי תהפכות os perverſitatum, Prov. VIII, 13.

Διεστραμμένως, perverſe, diſtorte. Sir. IV, 18.

Διαστροφὴ, perverſitas. תהפכה Prov. II, 14.

Διάστροφος, diſtortus, perverſus, vel verſipelles, verſutus. רמיה *Quint. Ed.* Of. VII, 16.

Διαστρώννυμι, ſterno. אטון funiculus, linteum, Prov. VII, 16. דבר pih. dico, 1 Reg. IX, 26. διέστρωσαν (ſc. κλίνην, conf. Act. IX, 34. & ad h. l. *Lamb. Bos* Ellip. Gr. p 94.) τῷ Σαοὺλ ἐπὶ τῷ δώματι, *ſternebant Sauli lectum in tecto.* הטה hiph. a נטה extendo, 2 Reg. XXI, 10. פלס libro, *Sym.* Pſ. LXXVII, 50. διέστρωσεν.

Διασυρίζω, ſibilo, ſibilum edo. Cant. tr. puer. v. 20.

Διε-

Διασύρω, detraho, illudo, irrideo. נעץ ſperno, *Aqv.* 1 Reg. II, 17. 2 Reg. XII, 14. Prov. I, 30. διέτυρον. *Al.* Prov. XV, 5. διασύρει *Heſychius*: Διασύρει, διαπαίζει, χλευάζει. Διασύρει, *illudit, irridet.*

Διασφαγὴ, hiatus, qui eſt in jugulo diſſecto, it. generaliter quivis hiatus, e. c. in petra, vel muro interrupto. פרוץ part. pah. ruptum, Neh. IV, 7. ἤρξαντο αἱ διασφαγαὶ ἀναφράσσεσθαι, *hiatus in muris incipiebant ſuppleri.* Ita in ed. *Rom.* & *Alex.* In *Francofurtenſi* pro διασφαγαὶ legitur διαφραγαί. Sed prior lectio præferenda. Nam διαφραγὴ eſt a διαφράσσω, *interſepio*, διασφαγὴ vero a διὰ & σφαγὴ, *mactatio.* Et eodem ſenſu alias διασφάξ legitur. *Suidas*: Διασφὰξ, διατομὴ ὄρους. καὶ διασφάγις, διστῶσαι πέτραι. Διασφὰξ, *hiatus montis.* Et διασφάγις, *rupes a ſe diſtantes. Heſychius*: Διασφάγις, αἱ διεστῶσαι πέτραι τῶν ὀρῶν. Διασφάγις, *rupes montium a ſe diſtantes.*

Διασχίζω, diſſeco, divido, intercludo. בקע Exod. XIV, 21. קרע Pſ. XXXIV, 19. Sap. XVIII, 23. διέσχισεν τὴν ὁδὸν, *intercluſit viam.*

Διασχίζον ſc. ὄργανον, inſtrumentum diſſecans. מגרה ſerra, lt. ſecuris, 1 Par. XX, 3.

Διασώζω, ſalvo, ſervo, libero אגר congrego, Prov. X, 6. הושיע : ישע hiph. & niph. a ישׁע Num. X, 9. διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, *liberabimini ab inimicis veſtris.* Deut. XX, 4. Jer. VIII, 20. הנים נום hiph. a confugere facio, *Sym.* Exod. IX, 20. διέσωσεν, *ſervavit.* התעשת hiph. ab עשת amicum me exhibeo, Jon. I, 6. Jer. VIII, 20. חיה pih. vitam conſervo. Joſ. IX, 15. חלק pih. partior, Gen. XLIX, 27. גמלט: כלט pih. & niph. Gen. XIX, 19. οὐ δυνήσομαι διασωθῆναι εἰς τὸ ὄρος, *non potero ſalvus evadere in montem.* Conf. *Elsnerum* ad 1 Petr. III, 20. p. 406. & *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. p. 343. Eſ. XXXVII, 38. διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν, *recipiebant ſe in Armeniam.* Vid. & 1 Reg. XXVII, 1. Job. XXIX, 12. διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου, *liberabam enim pauperem ex manu potentis.* Conf. Dan XI, 41. הפליט פלט pih. & hiph. Job. XXI, 10. Mich. VI, 14. פליט profugus. Num. XXI, 29. Jud. XII, 4. 5. פליטה reliquiæ, Jud. XXI, 17. Eſdr. IX, 14. 15. שרד ſuperſum, Joſ. X, 20. שריד ſuperſtes, Joſ. X, 20. 28. Conf. Sir. XLVI, 11. 2 Macc. XI, 12. γυμνοὶ διεσώθησαν, *nudi evaſerunt.*

Διασωσμὸς, evaſio. מפלט *Aqv.* Pſ. LIV, 9.

Διαταγὴ, diſpoſitio, ordinatio. פרשגן exemplar, Eſdr. IV, 11. αὕτη ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς, *hæc diſpoſitio*, vel *conſtitutio epiſtolæ*, h. e. ita epiſtola ſeſe habebat.

Διά-

Διάταγμα, præceptum, edictum, decretum. למרים præcepta, *Sym.* Eſ. VIII, 16. διατάγματα, *præcepta.* ושתון Chald. Eſdr. VII, 10. Conf. Sap. XI, 8. & Hebr. XI, 23.

Διάταξις, diſpoſitio, ordinatio. חקה decretum, ſtatutum, *Sym.* Job. XXXVIII, 33. διατάξις. מחוקת partitio, 2 Par. XXXI, 16. 17. משפט judicium, Pſ. CXVIII, 91. נועד niph. condico, convenio, *Incert.* 2 Reg. XX, 5. διατάξις. שרר (ש pro ס) 3 Reg. VI, 9. תכנית forma, Ezech. XLIII, 10.

Διαταράσσω, perturbo. נבמר niph. flagro, *Al.* Oſ. XI, 9. διεταράχθη, *perturbabatur.* סר faſtidioſus, *Sym.* 3 Reg. XX, 43. διατεταραγμένος, *perturbatus.*

Διατάσσω, diſpono, ordino, præcipio, conſtituo. אמר dico, 3 Reg. XI, 18. καὶ ἄρτους διέταξεν αὐτῷ, & *panes* ſive victum *conſtituit illi* ברא eligo, Ezech. XXI, 19. הכין hiph. a כון ſtatuo, conſtituo, *Theod.* Job. XXVIII, 27. διέταξεν αὐτήν, *ordinavit eam.* השים pono, Ezech XXI, 19. 20. תשריך hiph alo, cibo, *Sym.* Prov. XXX, 9. διάταξον. Vide in v. Συντάσσω, & conf. quæ mox notavi ex Dan. I, 5. חוקק part. decernens, legiſlator, Jud. V, 9. ἡ καρδία μου εἰς τὰ διατεταγμένα τῷ Ἰσραὴλ, *cor meum advertit illis, quæ præcepta ſunt Iſraëli.* כבר tracta, planities, *Incert.* 2 Reg. XVIII, 23. διατεταγμένην, *conſtitutam.* מנה pih. Dan. I, 5. διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέρας (ſc. μέρος) καθ' ἡμέραν, *conſtituit illis Rex portionem diurnam quotidie.* מכרונה veſtibulum, porticus, Jud. III, 23. ἐξῆλθε τοὺς διατεταγμένους, *exibat per ordinatos*, ſive, ut Latinæ verſiones habent, *Jatellites* vel *obſervantes.* In Cod. *Alex.* hæc verba deſunt, & aliis ex alio Interprete videntur inſerta. *Bonfrerii* de h. l. ſententiam vide in Comm. ejusdem p. 238 פטר dimitto, 1 Par. IX, 33. שמר ſervo, 2 Par. V, 10. οὐκ ἦσαν διατεταγμένοι εἰς ἐφημερίαν, *non erant ordinati ad miniſterium diurnum.* 2 Macc. XII, 20. διατάξας τὴν ἑαυτοῦ στρατιὰν, *cum ordinaſſet exercitum ſuum in cohortes.*

Διατείνω, extendo, diſtendo, pertingo, & Διατείνομαι, intentor. דרך calco, Eſ. XXI. 15. διὰ τὸ πλῆθος τῶν τοξευμάτων τῶν διατεταμένων, *propter multitudinem ſagittarum intentatarum.* Ita Xenophon Cyrop. Lib. I. διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ παλτὰ, οἱ δὲ τὰ τόξα ἵστασαν, *intendentes alii quidem haſtilia, alii ſagittas ſtabant.* Conf. & Ælianum Var. VI, 14. ibique *Perizonium.* משך protraho, Pſalm. LXXXV, 5. ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου; *an extendes*, vel *prolongabis iram tuam?* מתח Eſ. XL, 22. פרש Pſ. CXXXIX, 6. Sap. VIII, 1. διατείνει δὲ ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας, *pertingit autem a fine usque ad finem.*

Δια-

Διατελέω, perficio, it. perſevero, permaneo. היה ſum, Deut. IX, 7. ἀπειθοῦντες διετελεῖτε τὰ πρὸς Κύριον, *inobedientes permanſiſtis Domino.* Conf. Act. XXVII, 33. & *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. p. 346. כלה deſicio, conſumor, Jer. XX, 7. πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος, *totum diem conſumſi ſubſannatus.* Jer. XX, 18. διετέλεσαν ἐν αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου, *conſumti ſunt dies mei in ignominia.* עוד לנצח adhuc in æternum, *Sym.* Pſ. XLVIII, 8. ἀεὶ διατελέσει. שלם compleor, perficior, *Sym.* Job. IX, 4. Pſ. LXXI, 14. διετέλεσεν. 2 Macc. V, 27. τὴν χορτώδη τροφὴν σιτούμενοι διετέλουν, *victum ex herbis ſemper capiebant.*

Διατέμνω, diſſeco. ככר planities, 2 Reg. XVIII, 23. ὁδὸς διατέμνουσα, *via diſſecans*, vel *compendioſa.*

Διατηρέω, conſervo, obſervo, cuſtodio, tueor. הילך hiph. a ילך abduco, Exod. II, 9. העמיד hiph. conſtituo, Exod. IX, 17. משמרת conſervatio, Exod. XII, 6. נצר Deut. XXXIII, 9. Pſ. XI, 8. Poſteriori loco ita: διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, *cuſtodies nos ab hac generatione.* כלם expendo, *Sym.* Prov. IV, 26. διατηρήσον, *conſerva.* שמר Gen. XXXVII, 10. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ διετήρησε τὸ ῥῆμα, *pater autem ejus conſervabat verbum illud.* Conf. Luc. II, 51. Num. XVIII, 7. διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν, *obſervabitis ſacerdotium veſtrum.* Prov. XXI, 23. διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, *cuſtodit ab afflictione animam ſuam.* Ita Act. XV, 29. ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτὰς, εὖ πράξετε. Ubi *Vulgatus*: *a quibus cuſtodientes vos, bene agetis.* Eſ. LVI, 2. διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν ἄδικα, *cuſtodiens manus ſuas, ne faciant iniqua.* Sir. I, 23. διατήρησον ἐντολὰς, *obſerva præcepta.*

Διατήρησις, conſervatio, cuſtodia. משמרת Exod. XVI, 33. Num. XVII, 10. XIX, 9.

Διατίθημι, diſpono, conſtituo, & in med. διατίθεμαι, paciſcor. אמלה part. pah. fœm. languidum, Ezech. XVI, 29. הקים hiph. a קום erigo, Gen. IX, 17. διαθήκης, ἧς διέθεμην, *fœderis, quod pepigi.* השים hiph. a שום pono, 1 Reg. XI, 11. διέθετο Σαὺλ τὸν λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχὰς, *diſponebat Saul populum in tres turmas.* כרת ſcindo, ſeco, pango, Gen. XV, 18. διέθετο Κύριος τῷ Ἀβραὰμ διαθήκην, *pepigit Dominus fœdus cum Abrahamo.* Vid. & Deut. V, 3. XXIX. 14. 21. 25. Joſ. IX, 6. Sic & *Ariſtophanes* Av. v. 439.

Ἢν μὴ διάθωνται γ' ἅιδι διαθήκην ἐμοί.

Niſi illæ mecum paciſcantur pactum.

Deut. V, 2. διέθετο πρὸς ἡμᾶς διαθήκην, *pepigit nobiſcum fœdus.* Vid. & Deut. VII, 2. XXIX, 12. נתן do, Oſ. XI, 9. τί σε διαθῶ Ἐφραὶμ; *quid ex te faciam Ephraim?* עבר tran-

tranſeo, Pſ. LXXXIII, 6. צוה pih. jubeo, Joſ. VII, 11. Sap. XVIII, 9. τὸν τῆς θειότητος νόμον ἐν ὁμονοίᾳ διέθεντο, *legem divinam unanimiter conſtituebant.* 2 Macc. IX, 28. ὡς ἑτέρους διέθηκεν, *quemadmodum alios tractaverat.*

Vid. alibi Εἰρήνην διατίθημι.

Διατιμάω, æſtimo, examino. חקר hiph. ab ערך *Samar.* Lev. XXVII, 14. διατιμήσεται.

Διατινάσσω, quatio. פוץ pih. a פוץ diſſipo, concutiendo diſſilire facio. *Hebr. Int.* Job. XVI, 12. διετίναξε. מפוץ part. pih. ſubſiliens, ſaltans, *Aqv.* 2 Reg. VI, 16. διατινασσόμενος.

Διατόνιον, fibula, annulus. קרסים plur. anſulæ, Exod. XXXV, 10. καὶ τὰ διατόνια. *Heſychius*: Διατόνια, χρίκους. Διατόνια, *annulos.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Τὰ διατόνια, τὰς χρικίλλους. Conf. *Caſaub.* in *Athen.* p. 359.

Διατόρευμα, tornatura, opus tornatile. מקלעת *Al.* 3 Reg. VII, 30. διατορεύματα.

Διατορεύω, torno. מקלעת tornatura, *Aqv. Theod.* 3 Reg. VI, 18. διατετορευμένα, *tornata.*

Διατρέπω, dimoveo, diſſuadeo, pudore injecto deterreo, ad erubeſcentiam deduco, erubeſcere cogo, perterreo. חפה operio, Eſth. VII, 8. διετράπη τῷ προσώπῳ, *vultui rubor injiciebatur.* ערץ expaveſco, Job. XXXI, 34. οὐ γὰρ διετράπην πολυοχλίαν πλήθους, *non enim expavi ad multitudinem plebis.*

Διατρέφω, nutrio, alo, in vita conſervo. ברך benedico, Prov. XXII, 9. חיה : החיה pih. & hiph. in vita conſervo, Gen. VII, 3. L, 20. Joſ. XIV, 10. כלכל pih. a כול ſuſtento, Ruth. IV, 15. 2 Reg. XIX, 32. 33. נהל pih. leniter duco, Pſ. XXX, 4.

Διατρέχω, diſcurro, percurro. הלך eo, Exod. IX, 24. פסח trantilio, 3 Reg. XVIII, 26. רצץ : הריץ pih. & hiph. a רוץ 1 Reg. XVII, 17. Nah. II, 4. התשטט hithp. a שוט *Inc.* Jer. XLIX, 3. διαδραμοῦσι.

Διατριβή, commoratio, converſatio. אולת ſtultitia, Prov. XIV, 26. הליכה inceſſus, Prov. XXXI, 27. מושב habitatio, Lev. XIII, 46. מעון idem, Jer. XLIX, 32.

Διατρίβω, contero, tero, linio, &, ſi χρόνον ſubintelligas, commoror, ſubſiſto. גור peregrinor, Jer. XXXV, 7. ἐφ᾽ ᾗς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ᾽ αὐτῆς, *in qua vos commoramini.* Conf. *Cl. Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. N. F. ubi loca affert, quibus χρόνον auctores huic verbo addunt. ישב ſedeo, maneo, Lev. XIV, 8. διατρίψει ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας, *commorabi-*

tur

tur extra domum ſuam ſeptem dies. Conf. Act. XX, 6. Tob. XI, 8. διετριψε τὰς ὀφθαλμὰς αὐτῦ, terebat oculos ſuos. Vid. & v. 5.

Διατροφὴ, alimentum, commeatus. מכלת *Aqv.* 3 Reg. V, 11. Vid. & 1 Macc. VI, 49.

Διατυπόω, reformo, conformo, muto. Sap. XIX, 6. ὅλη ἡ κτισις διετυπῶτο, tota creatura mutabatur.

Διαύγασμα, pellucidus ſplendor. נגה *Al.* Hab. III, 3.

Διαυγὴς, pellucidus. זך purus, *Aqv.* Prov. XVI, 5. διαυγεῖς. *Heſychius*: Διαυγὲς, λαμπρὸν, φωτινόν. Διαυγὲς, *ſplendum, lucidum.*

Διαυγίζομαι, illuſtror. זכך purus ſum, *Aqv.* Job. XXV, 5. διαυγισθήσονται, *illuſtrabuntur, dilucidæ erunt.*

Διαφαίνω, appareo. Sap. XVII, 6.

Διαφανὴς, pellucidus. זך purus, Exod. XXX, 34. צהר feneſtra, *Sym.* Gen. VI, 16. διαφανὲς ποιήσεις, h. e. interprete *Hieronymo*, *dilucidum facies arcæ, volens feneſtram intelligi.* Vide *Druſium* in Fragment. Vet. Interp. Græc. p. 17.

Διαφανῆ λακωνικὰ ſc. ἱμάτια, vel χιτώνια, veſtimenta pellucida Laconica. גלינים plur. veſtes pellucidæ, Eſ. III, 21. *Suidas*: Διαφανῆ χιτώνια, ἃ τὰ λαμπρὰ. ἄλλα τὰ ἰσχνὰ, δι' ὧν διαφαίνεται τὰ σώματα τῶν γυναικῶν. Διαφανῆ χιτώνια, *veſtes non ſplendidæ, ſed tenues, ita ut corpora mulierum per eas transpareant. Heſychius*: Λακωνικὸς χιτὼν, λεπτὴ ἐσθής. Λακωνικὸς χιτὼν, *veſtis tenuis.* Conf. *Fulleri* Miſc. Sacr. Lib. V. c. 20. Alias tenues & pellucidæ veſtes σιμῆναι dicebantur. Vide *Heſychium* in h. v.

Διαφαύω vel διαφαύσκω, illuceſco, diluceſco. אור luceo, 2 Reg. II, 32. διέφαυσεν αὐτοῖς ſc. ἡμέρα vel ὄρθρος, *diluxit illis dies* vel *diluculum.* Conf. Jud. XVI, 2. ubi ὄρθρος, & 1 Reg. XIV, 36. ubi ἡμέρα additur.

Διαφέρω, differo, præſto, antecello, deporto, & διαφέρομαι, diſpergor, longe lateque audior, altercor, contendo. שנא Chald. mutor, varior, Dan. VII, 3. θηρία διαφέροντα ἀλλήλων, *beſtiæ a ſe invicem differentes.* Ibid. v. 7. διαφέρον πλεονασμῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία, *multum differens ab omnibus beſtiis.* 3 Eſdr. V, 78. διαφέρειν σχεδίας εἰς τὸν Ἰόππης λιμένα, *ut deportarent rates in portum Joppes.* Sap. XVIII, 2. καὶ τῶ διενεχθῆναι χάριν εἴδοντο, *& ut eſſet differentia, ſibi gratiam expetebant.* Sap. XVIII, 10. ὀκτρὰ διεφέρετο θρηνουμένων παίδων, *planctus flebilis ploratorum infantium longe lateque audiebatur.* 2 Macc. III, 4. διενέχθη τῷ ἀρχιερεῖ, *contendebat cum ſummo ſacerdote. Heſychius*: Διενέχθη, ἐμαχέσατο. Διενέχθη,

contendebat. 2 Macc. XV, 13. ἄνδρα πολιᾷ καὶ δόξῃ διαφέροντα, *virum canitie & gloria præſtantem. Heſychius*: Διαφέρει, φθάνει, τρέχει, ὑπερίσχει, βέλτιόν ἐστι. Διαφέρει, *attingit, prominet, antecellit, melius eſt.*

Διαφεύγω, & διαφεύγομαι, effugio, ſalvus evado. נרר vagor, Eſ. X, 14. οὐκ ἔστιν ὃς διαφεύξεταί μοι, *non eſt, qui effugiet me.* נוס fugio, Amos. IX, 1. נמלט niph. evado, Prov. XIX, 5. ἐγκαλῶν ἀδίκως ὁ διαφεύξεται, *qui injuſte aliquem accuſat, non ſalvus evadet.* נצל niph. *Sym.* Pſ. XXXII, 16. διαφεύξεται. יעל exulto, Jer. XI, 15. ἢ τότε (ſc. ἕνεκα) διαφεύξῃ; *vel propter hoc effugies?* פליט evadens, Joſ. VIII, 23. 4 Reg. IX, 15. שגב robuſtus ſum, Deut. II, 36. Vid. & 2 Macc. VII, 31. XII, 35.

Διαφθείρω, corrumpo, vaſto, perdo, deſtruo, interficio, trucido. המית hiph. a מות occido, 1 Reg. II, 27. ἐβούλετο Κύριος διαφθεῖραι αὐτούς, *volebat Dominus occidere illos.* Sic Ælianus Var. Lib. VIII, c. 9. διέφθειρε τὸν Ἀρχέλαον, *occidit Archelaum.* Vid. & L. XIII. c. 45. התעות hithp. perverto me. *Sym.* Eccleſ. XII, 3. διαφθαρῶσιν ἄνδρες οἱ ἰσχυροί, *interficiantur viri fortes.* חבל pih. & Chald. חבל & אתחבל pah. & ithp. Eccleſ. V, 5. Mich. II, 10. Dan. IV, 20. VII, 14. Poſtremo loco ita: ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται, *regnum ejus non deſtruetur.* Vid. & Dan. II, 44. VI, 26. חרב exſiccor, Jud. XVI, 7. 8. סחב traho, Jer. L, 45. פלל pih. judico, Ezech. XVI, 51. שחיתה Chald. corruptum, Dan. II, 9. שחת: השחית & נשחת pih. hiph. & niph. Jud. II, 19. διέφθειραν (ſc. τὰς ὁδοὺς αὐτῶν) ὑπὲρ τοὺς πατέρας, *corruperunt* (vias ſuas) *magis, quam patres.* Conf. *Druſium* Miſc. Cent. II. c. 100. Jud. VI, 4. 2 Reg. XI, 1. & alibi paſſim. Sap. XVI, 5. δήγμασι δὲ σκολιῶν διεφθείροντο ὄφεων, *morſibus autem curvorum ſerpentum enecabantur.* 2 Macc. XII, 23. διέφθειρέ τε εἰς μυριάδας τριῶν ἀνδρῶν, *& trucidabat tres myriades virorum.* Eodem ſenſu καταφθείρειν uſurpatur. Vide infra h. v.

Διαφθορά, corruptio, perditio, vaſtatio, it. fovea. חבל Chald. Dan. III, 26. VI, 23. חבל notat etiam funem, Oſ. XI, 5. Vid. ad h. l. *Steph. le Moyne* Obſ. ad Var. Sacr. p. 306. מרחפות plur. impulſiones, Pſ. CXXXIX, 12. מכאוב dolor, Jer. LI, 8. מסח evulſio, deſtructio, *Theod.* 4 Reg. XI, 6 ἐπὶ διαφθορᾶς. משחית Ezech. XXI, 31. Dan. X, 8 שחות fovea, foſſa, Prov. XXVIII, 10. שחית idem, Pſ. CVI, 20. Thren. IV, 20. שחת perditio, it. fovea, Pſ. IX, 15. XXIX, 11. Conf. *Druſium* Quæſt. Ebr. L. II. qv. 45. *Aqv.* Pſ. VII, 16. Prov. XXVI, 27. Conf. *Colomeſium* Obſerv. Sacr. p. 612. Vid. & Soph. III, 6. ubi בזעת, pro quo legiſſe viden-

videntur בשחת, LXX. juxta Cod. *Alex.* interpretantur *ἐν διαφθορᾷ*. Conf. quæ notavi in v. Νῖκος. שחת : השחית pih. & hiph. Jer. XIII, 14. XV, 3. Oſ. XIII, 9. שר vaſtatio, *Sym.* Oſ. VII, 13. *εἰς διαφθοράν*. Conf. Καταφθορά.

Διαφλίγω, exuro. בעב Pſ. LXXXII, 13.

Διαφοβίω, perterrefacio. שכה diripio, Jer. XXX, 16. Conf. Διαφορίω.

Διαφόβημα, terror. משסה direptio, Jer. XXX, 16. Conf. Διαφορίω.

Διαφορά, differentia, diſcrimen. Sap. VII, 20. 1 Macc. XIII, 18.

Διαφορίω, diripio, vexo. שסה *Al.* Jer. XXX, 16. *ἔσονται οἱ διαφορῶντές σε εἰς διαφορήμα*, *illos, qui diripiunt te, dabo in direptionem.* Ed. *Francof.* habet *ἔσονται οἱ διαφοβῶντές σε εἰς διαφόβημα.* Sed prior lectio, quæ magis textui Hebræo reſpondet, præferenda. Inde & apud *Heſychium: Διαφορῶντές σε, παίζοντές σε. Διαφορῶντές σε, illudentes tibi.* Et Διαφόρημα apud eundem, & *Suidam* redditur *παίγνιον*, *ludibrium.* Minus bene autem hic apud Grammaticos voces expoſitæ ſunt.

Διαφόρημα, direptio. משסה direptio, *Al.* Jer. XXX, 16. Vide modo ante in Διαφορίω.

Διάφορος, differens, diverſus, præſtans, excellens. אלהים deus, *Sym.* Gen. I, 27. *ἐν εἰκόνι διαφόρῳ*, *in imagine excellenti.* כלאים dual. diverſa genera, Deut. XXII, 9. *ὁ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνά σου διάφορον*, *non ſeminabis in vinea tua* ſemen *diverſi generis.* Gloſſ. in Octat. Διάφορον, *ἀνομοιογενές. Διαφορὸν, quod eſt diverſi generis.* שניה part. fœm. Chald. Dan. VII, 19. שנים dual. duo, Eſdr. VIII, 26. *σκεύη χαλκᾶ στίλβοντος ἀγαθᾶ διάφορα*, *vaſa ex ære fulgenti bono præſtantia.*

Διαφραγή. Vide Διασφαγή.

Διαφυλάττω, cuſtodio, ſervo, conſervo. חרף probro afficio, Lev. XIX, 20. נצר Deut. XXXII, 10. שמר Deut. VII, 12. *διαφυλάξει Κύριος σοὶ τὴν διαθήκην*, *ſervabit tibi Dominus fœdus.* Prov. VI, 24. *τοῦ διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου*, *ut conſervent te a muliere viro ſubjecta* Sap. X, 12. *διεφύλαξεν αὐτὸν ἀπὸ ἐχθρῶν*, *conſervavit eum ab inimicis.*

Διαφωνέω, diſſono, diſcrepo, deſum, deſideror, pereo, morior. גזר abſcindo, Ezech. XXXVII, 11. *ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διεπεφωνήκαμεν*, *periit ſpes noſtra, periimus. Heſychius: Διεπεφωνήκαμεν, ἀπολώμεθα.* Conf. *Bocharti* Hier.

P. II. p 649. נעדר niph. defum, 1 Reg. XXX, 19. καὶ ὐ διεφώνησεν αὐτοῖς (ſc. τι) ἀπὸ μικρῦ ἕως μεγάλε, & *non defuit illis aliquid a parvo usque ad magnum.* Conf. Judith. X, 13. & *Badvellum* ad h. l *Heſychius*: Καὶ ὐ διεφώνησεν, ὐ (Lex. *Cyrilli* MS. Brem habet καὶ ὐ) διέφυγεν. Καὶ ὐ διεφώνησεν, & *non effugit.* נפל cado, 3 Reg. VIII, 57. ὐ διεφώνησε λόγος εἷς ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις, *non periit verbum unum ex omnibus verbis.* Conf. Joſ. XXIII, 14. נפקר niph. deſum, Num. XXXI, 49. ὐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν ὐδὲ εἷς, *nullius eorum periit. Suidas*: Διαπεφώνηκεν. ἀντὶ τῦ ἰσχάτην καὶ τελευτάιαν φωνὴν ἀφῆκε, τετέλευκεν, ἀπέθανεν. Διαπεφώνηκεν. *Ultimam & poſtremam vocem emiſit, hoc eſt, mortuus eſt.* Conf. *Iſ. Voſſium* de LXX. Int. cap. 5. p. 11. *Sym.* 1 Reg. XXV, 21. 2 Reg. II, 30. διεφώνησεν, *deſuit* ſive *deeſſe compertum eſt.* שלח יד mitto manum, Exod. XXIV, 11.

Διαφωτίζω, illumino. אור lux, Neh. VIII, 5.

Διαγράφω, delineo. חקה exprimo, *Theod.* Eſ. XLIX, 16.

Διαχειρίσμαι, manibus conficio, interficio. שלח יד mitto manum, Job. XXX, 24. εἰ γὰρ ὄφελον δυνάμην ἐμαυτὸν διαχειρίσασθαι, *utinam vero poſſem memet ipſum interficere.*

Διαχέω & διαχύω, diffundo, diſſipo. הפרישׁ hiph. pungo, Prov. XXIII, 32. נטש diffundo me, 1 Reg. XXX, 16. οἱ τοῦ διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, *hi diſſipati in omni terra.* כון diſpergor, Zach. I, 17. פור diſpergo, Jer. III, 13. פשה diffundo me, Lev. XIII, 22. 27. XIV, 40. צוה per agro, Jer. II, 20. διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου, *diffundar in fornicatione mea.* צרים plur. ex צר, Ezech. XXX, 16. שקה pyh. irrigor, Job. XXI, 24. μυελὸς δὲ αὐτῦ διαχεῖται, *medulla autem ejus* ſc. *diffundit.* Cant. tr. puer. v. 23. διεχεῖτο ἡ φλὸξ, *diffundebatur flamma.* Conf. Sap. V, 15. 2 Macc. X, 28. ἅρτι δὲ τῆς ἀνατολῆς διαχυμένης, *jam autem ortu ſolis diffuſo*, h. e. ſuper terram exorto.

Διάχυσις, diffuſio. פשה infin. diffundendo. Lev. XIII, 22. 27.

Διαχρίω, perungo. משח ungo, Lev. II, 4. VII, 2.

Διάχρυσος, in auro intentus. 2 Macc. V, 2. διαχρύσους στολὰς ἔχοντας, *ſtolas auro intextas habentes.* Sic apud *Pollucem* Lib. IV. c. 18. ſegm. 116. χλαμὺς διάχρυσος, *chlamys auro texta.* Fiebat illa ex ſtamine, cui ſubtemen ex aureis filis imponebatur. *Virgilius* eleganter expreſſit:

Et picturatas auri ſubtemine veſtes.

Et alibi:

——— ——— *vias diſcriminat auro.*

Similiter *Diodorus* διάλευκον χιτῶνα vocat *tunicam albo intextam*

tam, vel cujus ſtamen purpureum erat, ſubtemen vero aut trama album. Vide *Blancardum* not. ad *Arrian.* de Exped. Alex. p. 256. & *Briſſonium* de Regn. Perſ. Lib. I. §. 59. p. 77.

Ἱματισμὸς διάχρυσος, veſtitus auro intextus. כתם אופיר aurum inſigne Ophir, Pſ. XLIV, 11.

Διαχωρία, ſeparo, Sir. XXXIII, 11.

Διαχωρίζω, ſeparo, diſtinguo, & διαχωρίζομαι, ſeparo me, diſcedo. חבדיל hiph. Gen. 1, 4. 6. 2 Par. XXV, 10. Poſtremo loco ita: διεχώρισεν (ις τινὰς) Ἀμασίας τῇ δυνάμει, *ſeparabat* (quosdam) *Amaſias exercitu.* הפיר hiph. a סור recedere facio, Gen. XXXX, 32. הפריד: נפרד hiph. & niph. Gen. XIII, 9. διαχωρίσθητι ἀπ' ἐμοῦ, *diſcede a me.* Vid. & v. 11. 14. & conf. Sir. VI, 14. Sulan. v. 13. & Luc. IX, 39. & quæ ex *Theodoro* & *Polybio* notat *Cl. Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 347. 2 Reg. I, 23. οἱ διακεχωρισμένοι, *non ſeparati.* נפרש niph. Ezech. XXXIV, 12. שות pono, Gen. XXX, 41.

Διάψαλμα, quod fidibus intercinitur. סלה laudatio, Pſ. II, 12. & alibi ſæpiſſime in Pſalmis, & Hab. III, 2. Aliter vocem acceperunt alii. *Heſychius*: Διάψαλμα, μουσικὴ μέλους ἢ ῥυθμοῦ τροπὴ γινομένης, ἢ διανοίας καὶ δυνάμεως λόγου ἐναλλαγή. Διάψαλμα *dicitur, quando cantus muſici vel rythmi mutatio fit, vel ſenſus & potentiæ ſermonis viciſſitudo. Eythymius Zygabenus* Præf. in Pſalm. p. 179. ed. *Steph. le Moyne* in Var. Sacr. Διάψαλμα μεταβολὴν σημαίνει νοήματος ἢ μέλους, ἢ ἀναβολήν τινα κρύμματος, ἢ τοιαῦτα θείου πνεύματος ἔλλαμψιν εἰς τοὺς ψάλλοντας. Ἀπεγράφοντο γὰρ ταῦτα πάντα διὰ τὴν ἀκρίβειαν. Διάψαλμα *mutationem ſignificat ſenſus vel cantici, vel moram pulſationis inſtrumentorum muſicorum, &, quæ tam fit, illuminationem divini Spiritus in canentes. Deſcribebantur enim hæc omnia, ut accurata eſſent.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Διάψαλμα, μετάβασις. Διάψαλμα, *tranſitio.* Vide & aliorum explicationes apud *Suicerum* Theſ. T. I. p. 890.

Ὠδὴ διάψαλματος, canticum quod fidibus intercinitur. תזין סלה canticum laudationis, Pſ. IX, 17.

Διαψεύδομαι. fallo, decipio, mentior. כוב נכוב: pih. & niph. 4 Reg. IV, 16. μὴ διαψεύσῃ τὴν δούλην σου, *ne mentiaris ancillæ tuæ. Al.* Num. XXIII, 19. διαψευσθῆναι. 1 Macc. XIII, 19. διεψεύσατο, *mentitus eſt.*

Διάψευσμα, mendacium. כוב *Aqv.* Pſ. CXV, 11.

Διαψηλαφάω, palpo. שוש pih. *Sym.* Eſ. LIX, 16. διαψηλαφήσομεν.

Δια-

Διαψιθυρίζω, ſuſurro, garrio. Sir. XII, 24. πολλὰ διαψιθυρίσει θυρίσει, *multa garriet.*

Δισβαφὶς, bis tinctum. שני *Reliq.* Exod. XXV, 4.

Δίβαφος, bis tinctus. שני *Aqv.* Exod. XXV, 4. *Sym.* Exod. XXVIII, 5. XXXV, 23. *Cicero* L. II. Epiſt. 10. ad Atticum: *Sacerdotii διβάφα veſtiant.* Conf. *Braunium* de Veſt. Sac. Hebr. L. I. c. 15. §. 214. & *Gatakerum* Adverſ. p. 403.

Δίγλωσσος, bilinguis, calumniator. רכיל detractor, Prov. XXIV, 22. הלך רכיל ambulans tanquam detractor, Prov. XI, 13. Sir. XXVIII, 14. ψιθυροι καὶ δίγλωσσον καταρᾶσθαι, *ſuſurro & calumniator maledicti. Heſychius:* Δίγλωσσοι, διχόθυμοι. Idem alibi: Διχόθυμος, διάβολος. Διχόθυμος, *calumniator.*

Διγομία, duplex onus, duplex ſarcina, a δὶς *bis*, & γόμος, onus. משפתים dual. duæ ſarcinæ, *Al.* Jud. V, 16.

Διδακτὴρ, ſtimulus boum, quaſi dicas inſtrumentum ad docendum boves. מלמר *Aqv.* Jud. III, 31.

Διδακτὸς, doctus, eruditus. לכור Eſ. LIV, 13. τὰς υἱάς σου διδακτὰς Θεοῦ, *liberos tuos edoctos a Deo.* Conf. Joh. VI, 45. & ad h. l. *B. Wolfium* p. 862. Præpoſitionem ὑπὸ autem ibi ſubintelligendum eſſe, docet *Cl. Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 348. 1 Macc. IV, 7. ἅτοι διδακτοὶ πολέμου, *hi rei militaris periti.* Cant. III, 8. dicuntur διδιδαγμένοι πόλεμον.

Διδασκαλία, doctrina, inſtitutio, præceptio. אורים lumina, ſive gemmæ lucentes in pectorali ſummi Pontificis, *Sym.* Deut. XXXIII, 8. *Incert.* Pſ. X, 3. אלוף doctor, dux, Prov. II, 17. מוסר eruditio, Jer. X, 8. מלמרת part. pyh. fœm. edocta, Eſ. XXIX, 13.

Διδάσκαλος, doctor, magiſter. 2 Macc. I, 10.

Διδάσκω, doceo. אלף pih. Job. XXXIII, 33. הבין hiph. a בון facio intelligere, Job. XXXII, 8. הוריע hiph. a ירע ſcire facio, Prov. I, 23. διδάσκω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον, *docebo vos ſermonem meum.* Vid. & Prov. XXII, 21. & conf. Joh. XIV, 26. הורה hiph. a ירה Prov. IV, 11. VI, 13. היה pih. indico, Job. XXXVI, 2. הרנה hiph. adaugeo, *Theod.* Pſ. XVII, 39. διδάξει. חוה pih. vivifico, Job. XXXIII, 4. למד pih. ſed & in Kal & pyh. 2 Reg. XXII, 35. ὁ διδάσκων χεῖρας μου εἰς πολέμον, *docens manus meas præliari.* Cant. III, 8. διδιδαγμένοι πόλεμον, pro εἰς πόλεμον, *rei militaris periti.* Jer. IX, 19. διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἶκτον, *docete filias veſtras lamentum.* משך traho, *Sym.* Jud. V. 14.

διδά-

διδύσκοντες. נכן prosum, Job. XXII, 2. ברש explico, Neh. VIII, 10. שוט pih. a שוט percurro, Dan. XII, 4.

Διδαχή, doctrina. לכד infin. pih. Pſ. LIX, 1.

Διδράσκω, fugio. ברח Gen. XXXI, 20.

Δίδραχμον, d drachma, duas drachmas valens. בקע dimidium, nempe ſicli, *Al.* Gen. XXIV, 22. δίδραχμον.

Δίδραχμον, idem. כסף argentum, Gen. XX, 16. שקל ſiclus, Gen. XXIII, 15. 16. & alibi ſæpius. Hic didrachmum non commune ſive *Atticum*, ſed *Alexandrinum* deſignari, Viri Docti obſervant. Vide *Humphr. Hodium* de Bibl. Text. Orig. L. II. c. 4. p. 113. Idem Vir Eruditiſſimus L. II. c. 10 p 213. Num. III, 47. pro κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον legendum cenſet κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, & τὸ δίδραχμον ex gloſſis irrepſiſſe putat. Sed vide Exod. XXX, 13 ubi pariter κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον legitur. בקע dimidium nempe ſicli, *Aqv.* Exod. XXXVIII, 25. *Heſychius*: Δίδραχμον. τὸ τέταρτον τῆς ὐγκίας, *quarta pars unciæ*. Conf. *Ed. Bernardum* de Menſ. & Pond. Vet. p. 118. *Wichmannshauſenium* Diſſ. de Armat. Goliath. §. 9. & quæ notavi infra ad v. Δραχμή.

Διδυμίων, gemellos paucio: התאים hiph. a תאם Cant. IV, 2. VI, 5.

Δίδυμοι, gemelli, it. teſticuli, & δίδυμα ſc. βρέφη, gemelli. מבושים plur. a מבוש pudenda, verenda. Deut. XXV, 11. ἐπιλάβηται τῶν διδύμων, *apprehenderit teſticulos*. Conf *Feſſelii* A v. Sacr. Lib II. cap. 24 p 166. תאמים & contr. התמים plur. Gen. XXV, 24. τῇδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ, *illi erant gemelli in utero*. Vid. & Gen. XXXVIII, 27. Cant. IV, 5. ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος, *tanquam duo hinnuli gemelli capreæ*.

Δίδυμον ξύλον, lignum geminum, i. e. furca, patibulum. עץ lignum, Joſ. VIII, 29 καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαὶ ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου, *& regem urbis Gai juſpendebat in furca*. Conf. Joſ. X, 26. *Suidas*: Δίδυμον ξύλον, ἡ παρὰ Ῥωμαίοις φύρκα. Δίδυμον ξύλον, *lignum geminum, Romanis furca* Conf. *Salmaſium* Ep. de Cruc. p. 429. *Caſaubonum* Exerc. 16 ad Annal. *Baron* p. 543. *Clotzium* de Dolor. An. Chriſt. Conſid. 25. § 4. p. 249. ſqq.

Διδυμοτόκοι, gemelliparæ. התאים hiph. a תאם *Aqv.* Cant. IV, 2.

Δίδωμι, do, tribuo, conſtituo, permitto, trado, edo, loco, eloco immitto. facio, apporto, mitto, emitto; habeo, reputo. בנה ædifico, 3 Reg. VI, 5. והבו : הבה im-

imper. ſing. & plur. a יהב da, date, Gen. XXIX, 21. XXX, 1. Deut. I, 13. Jud. XX, 7. הביא hiph. a בוא venire facio, Prov. XXIII, 12. הגיה hiph. a נגה ſplendere facio, Eſ. XIII, 10. ההל hiph. a הלל idem, Eſ. XIII, 10. הוסיף hiph. a יסף addo, Job. XLII, 10 חוריד hiph. a ירד deſcendere facio, Ezech. XXXIV, 26. הוריש hiph. a ירש poſſidere facio, 2 Par. XII, 11. הכין hiph. a כון dirigo, Eſdr. VII, 9. המליך regnare facio, 3 Reg. III, 7. הניח hiph. a ינח manere facio, 3 Reg. VII, 47. העמיר hiph. conſtituo, 2 Par. XXXIII, 8. הפיק hiph. a פוק expromo, Eſ. LVIII, 10. הקים Chald. aph. a קים conſtituo, Dan. V, 23. השיב hiph. a שוב reddo, Exod. XXI, 34. Prov. XII, 15. התיב Chald. aph. a תוב idem, Eſdr. VI, 5. חוק pih. roboro, Eſ. XXII, 21. יהב Chald. Eſdr. IV, 20. V, 16. יצק effundo, Eſ. XLIV, 3. יצת flagro, Neh. II, 17. כלה pih. conſumo, Eſ. XLIX, 4. מנה pih. paro, Job. VII, 3. נגש exigo, 3 Reg. XXIII, 35. נשא pih. donum offero, 2 Reg. XIX, 42. נתינים Nethinim, q. d. dedititii, 1 Par. IX, 2. נתן Gen. XXVII, 28. δῴη σοὶ ὁ Θεὸς (ſc. τι) ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ, *det tibi Deus aliquid de rore cœli.* Gen. XXX, 14. δὸς μοι τῶν μανδραγορῶν (pro τινὰς ἐκ τῶν μανδραγορῶν) τοῦ υἱοῦ σου, *da mihi e mandragoris filii tui.* Conf. Gen. XLV, 18. & *Lamb. Bos* Ellipſ. p. 195. Pſ. LXXII, 15. δοθήσεται αὐτῷ (ſc. τι) ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, *dabitur illi aliquid ex auro Arabiæ.* Gen. XXXI, 7. οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς κακοποιῆσαι μοι, *non permiſit illi Deus, ut malefaceret mihi.* Vid. & Jud. XV, 1. & conf. Job. IX, 18. ubi נתן redditur, ἐᾷ, *ſinit, permittit.* Sic δίδωμι paſſim etiam apud profanos ſcriptores legitur. Vide *Cl. Georgii* Vindic. N. T. ab Ebr. L. II. c. 2. p. 99. ſq. Gen. XXXIV, 8. δότε οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα, *date igitur illam illi in uxorem.* Sic *Ælianus* L. XII. c. 47. τὴν γυναῖκα ἄκουσαν δορυφόρῳ αὐτοῦ πάντων μαλιστὰ θαρραλεωτάτῳ, Πολυκράτει, γυναῖκα δίδωσι, *uxorem* (Dionis) *repugnantem ſatelliti ſuo, qui omnium maxime ipſum colebat, Polycrati in uxorem dedit.* In hic locis autem in γυναῖκα ſubaudiendum εἰς. Conf. Gen. XXXIV, 12. ubi εἰς additur. Gen. XLII, 37. δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρα μου, *trade illum in manum meam.* Exod. VII, 9. ἐγὼ δέδωκα σε θεὸν (pro εἰς θεὸν) Φαραώ, *ego conſtitui te deum Pharaonis.* Vide & 2 Par. II, 11. Jer. XXIX, 26. & conf. *Trommium* Concordant. in v. Καθίστημι, unde patet, quod נתן alias ſæpius per illud exponatur. Conf. & *Suicerum* Theſ. p. 906. *Wolfium* ad Epheſ. IV, 11. p. 93. *Georgium* lib. cit. p. 102 ſq. Exod. VII, 9. δότε ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας, *edite nobis ſignum vel prodigium.* Vide & Deut. VI, 22. XIII, 1. & conf. Matth. XXIV, 24. Lev. XXV, 37. τὸ ἀργύριόν σου ὃ δώσεις αὐτὸ ἐπὶ τόκῳ, *argentum tuum non locabis ad uſuram.* Vid. &

Ezech.

Ezech. XVIII, 8. 13. & conf. Luc. XIX, 23. & *Georgium* lib. cit. p. 103. 1 Reg. I, 16. μὴ δῷς τὴν θλῖψιν σου εἰς θυγατέρα λειμῶν, *ne habeas ſervam tuam pro filia ſceleſta vel impudica.* 1 Par. XXI, 14. ἔδωκε Κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ, *immiſit Dominus peſtem Iſraëli.* Conf. *Georgium* l. c. p. 104. 2 Par. XII, 7. δώσω αὐτοὺς ὡς μικρὸν εἰς σωτηρίαν, *dabo illos brevi in ſalutem*, h. e. brevi illos liberabo ab afflictione. Job. I, 22. οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ, *non tribuit inſipientiam Deo.* Jer. XXXI, 32. δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, *indam* ſive *immittam leges meas in mentem eorum.* Vid. & Jer. XXXII, 40. & conf. *Georgium* l. c. p. 105. Jer. XXXII, 3. ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος, *ego trado hanc urbem in manus regis Babylonis.* Vid. & v. 24. XXXIV, 3. Jer. XXXIV, 17. δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν, *diſpergam vos.* Jer. XXXIV, 22. δώσω αὐτὰς ἐρήμους ἀπὸ τῶν κατοικούντων, *illas deſertas reddam ab incolis.* Ezech. XXVI, 19. δώσω σε (εἰς) πόλιν ἠρημωμένην, *faciam ex te urbem deſertam* Conf. Ezech. XXXIII, 29. ubi נתן per ποιεῖν interpretantur. Jer. XXXVIII, 7. ἔδωκαν Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον, *mittebant Jeremiam in ciſternam.* Cf. Jer. XXXVII, 14. ubi נתן pro εἰσάγειν exponitur. Ezech. XXVII, 12. ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔδωκαν (εἰς) τὴν ἀγορά σου, *argentum & aurum apportarunt in forum tuum.* Vid. & v. 13. 14. 22 & conf. v. 19. ubi εἰς additur. Ezech. XXX, 16. δώσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, *mittam ignem ſuper Ægyptum.* Vide & v. 14. XXXII, 8. Joël. II, 11. Κύριος δώσει φωνὴν αὐτοῦ, *Dominus emittet vocem ſuam.* Vid. & Joël. III, 16. Amos. I, 2. III, 4. *Aqv. Sym. Theod.* Prov. XIII, 10. δώσει κακὰ, *faciet mala.* עשׂה operio, Pſ. LXXXIII, 7. ערב oppignero, Jer. XXX, 21. עשׂה facio, 2 Par. XXXII, 33. Ezech. XXXVII, 22. צוה pih. jubeo, Eſdr. IX, 11. צפן recondo, Job. XV, 20. קשׁב auſculto, Eſ. XXXII, 3. שׂום : השׂים Kal & hiph. pono, Exod. IV, 15. VIII, 23. Eſ. LX, 17. שׂית : השׂית Kal & hiph. pono, Job. XXXVIII, 36. Jer. XXXI, 21. שׁלשׁ pih. rependo, Eſ. LVII, 18. שׁפת diſpono, Eſ. XXVI, 12. תנה pih. conſabulor, Jud. V, 11. Sir. VII, 21. μισθίου δίδοντα ψυχὴν αὐτοῦ. *mercenarium dantem animam ſuam.* 1 Macc. II, 50. δότε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ὑπὲρ διαθήκης πατέρων ὑμῶν, *date animas veſtras pro fœdere patrum noſtrorum.* Conf *Keuchenium* ad Act. XV, 26. *Al.* Sir. XXV, 29 δίδε ſcil. βιβλίον ἀποστάσιον, *da libellum repudii.* Conf. Jer. III, 8.

Vid. alibi Ἀνάπαυσιν δίδωμι. Ἀντάπόκρισιν δίδωμι. Ἀπόκρισιν δίδωμι. μετὰ Δόλου διδόμενος. Δῶρον δίδωμι. εἰς Ἐγγύην δίδωμι. Ἐκούσιον δίδωμι. Ζωὴν δίδωμι. Ἰσχὺν δίδωμι. Μακροθυμίαν δίδωμι. δίδωμι Οἰκεῖν. εἰς Ὄνειδος

δίδωμι. Προσδοκίαν δίδωμι. Σημεῖον δίδωμι. Τιμὴν δίδωμι. δίδωμι Φαγεῖν. δίδωμι Φυλάσσειν. Φωνὴν δίδωμι.

Διεγγυάω, oppignero, deſpondeo. ערב Neh. V, 3. ἀγροὶ ἡμῶν, καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν, ἡμεῖς διεγγῶμεν ſc. αὐτὰ, *agri noſtri, & vineæ noſtræ, & domus noſtræ, oppignoremus illa.* Similia loca, quibus nominativus abſolute ponitur, ut vim integri membri abſolvat, & de illo certum quid poſtea prædicetur, occurrunt etiam apud LXX. Gen. XXVIII, 13. Joſ. IX, 12. 2 Par. XV, 1. Eſdr. I, 4. Eſth. IV, 11. VI, 11. Job. XXVIII, 5. 7. Pſ LXXXIX, 10. CII, 15. Jer. XLIV, 16. Conf. & *Glaſſium* Phil. Sacr. L. III. Tr. 1. can. 28. & quæ ea profanis obſervant Auctores laudati *Cel. Wolfio* ad 1 Joh. II, 27. p. 272. ad Apoc. II, 26. p. 468. & ad Apoc. III, 12. p. 475. Adde *Herodotum* L. I. c. 114. & *Ælianum* Hiſt. Anim. L. IV. c. 36.

Διεγείρω, expergefacio, excito. עורר pih. a עור excito, *Sym.* Job. III, 8. Vid. & 2 Macc. VII, 21. XV, 10. *Heſychius*: Διεγείρω, ἐξυπνίζω. Διεγείρω, *ex ſomno excito.*

Διειδὴς, perſpicuus. *Hebr. Int.* Ezech. I, 4. *Suidas*: Διειδὲς, λαμπρὸν, φανερὸν. Διειδὲς, *clarum, perſpicuum.*

Διεκβάλλω, pertranſeo, trajicio. יצא exeo, Joſ. XV, 4. διεκβάλλει ἕως φάραγγος Αἰγύπτου, *pertranſit ad vallem Ægypti.* Vid. & Joſ. XV, 9 11. XVI, 7. עבר tranſeo, Joſ. XV, 7. עלה aſcendo, Joſ. XV, 8. תאר definio, Joſ. XV, 9. 11.

Διεκβολὴ, eruptio, exitus, finis, terminus. אפס terminus, *Al.* Zach. IX, 10. ἀπὸ ποταμῶν διεκβολὰς γῆς, (pro εἰς διεκβολὰς γῆς, conf. Deut. II, 1. ubi ὁδὸν θάλασσαν legimus pro ὁδὸν εἰς θάλασσαν) *a fluviis ad fines terræ.* In Codice quodam ibi ſcriptum fuiſſe videtur ἕως διεκβολῶν γῆς. Inde enim ni fallor, Gloſſ. MS. in Proph. Ἕως διεκβολῶν γῆς. ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς. Ἕως διεκβολῶν γῆς, *usque ad fines terræ.* Ita & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. בצה cœnum, lutum, Ezech. XLVII, 12. Conf. v. Ὑπέραρσις. מוצא part. hoph. eductus, Ezech. XLVII, 9. פרק compitum, *Al.* Abd. v. 14. שפי clivus, Jer. XII, 12. תרצות plur. Ezech. XLVIII, 30.

Διεκκύπτω, proſpicio. 2 Macc. III, 19.

Διελαύνω, transfigo, penetro, perfigo, trajicio. מחץ vulnero, Jud. V, 26. διήλασε κεφαλὴν αὐτῆς, *perforabat caput ejus.* מחק abſcindo, Jud. V, 26. נגח infigor, Jud. IV, 21. *Heſychius*: Διήλασεν, διῆλθεν, διεπέρασεν. Διήλασεν, *tranſibat, penetrabat.*

Διελέγχομαι, diſcepto. הוכיח hiph. & התוכח hithp. a יכח Mich.

Mich. VI, 2. μετὰ Ἰσραὴλ διελεγθήσεται, *cum Israële disceptabit. Sym.* Job. XXXIX, 32. διελεγχόμενος.

Διεμβάλλω, immitto. שום pono, Num. IV, 6. 8.

Διεμπίμπλημι, adimpleo. 2 Macc. IV, 40.

Διεξάγω, traduco. transigo. יצא exigo, Hab. I, 4. Sir. III, 17. ἐν πραΰτητι τὰ ἔργα σου διεξαγε. *placide negotia tua transige.* Vid. & 2 Macc. X, 12. XIV, 30.

Διεξέρχομαι, pertranseo. יצא: הויצא Kal & hiph. exeo, effero, 2 Reg. II, 23. διεξῆλθε τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, *pertransibat hasta ex posterioribus ejus.* Vid. Job. XX, 25. Ezech. XII, 5. צנח infigor, *Al.* Jud. IV, 21. διεξῆλθεν.

Διέξοδος, transitus, exitus, finis, fons, rivus, canalis, aquæ ductus. יוצאת part. fœm. a יצא Ps. CXLIII, 17. οὐδὲ διέξοδος. οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις, *neque transitus, neque clamor est in plateis* Conf. Matth. XXII, 19. Alias ἔξοδος etiam eo sensu occurrit. Vide infra in h. v. מוצא 4 Reg II, 21. ἐξῆλθεν Ἐλισσαιε εἰς τὴν διεξόδον τῶν ὑδάτων. *egrediebatur Elisa ad fontem aquarum. Phavorinus*: Διέξοδον, διέξελυσιν. ἐπνοην, ἔκβασιν, ὅθεν ἐκπορεύονται. Διέξοδον, *transitum, expirationem, exitum, unde egrediuntur.* Ps. CVI, 33. ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν, *convertit fluvios in desertum, & fontes aquarum in terram aridam. Hesychius*: Διεξόδους, ὅθεν ἐκπορεύονται. Διεξόδους, *unde egrediuntur.* Conf. Es. LVIII, 11. ubi מוצא מים redditur παγὴ, *fons.* מוצאות plur. Ps. LXVII, 22. διέξοδοι τοῦ θανάτου, *exitus mortis.* מפרצים plur. rupturæ, *Al.* Jud. V, 17. διεξόδοις. פלג rivus, Ps. I, 3. τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, *arbor plantata ad rivos aquarum.* Vide & Ps CXVIII, 135. ad quem locum respiciens *Suidas*, prout quidem a *Cl. Kustero* ex *Theodoreto* suppletus & in ordinem redactus est, ita: Διεξόδους ὑδάτων Δαβὶδ τὸ πλῆθος τῶν δακρύων ἐκάλεσε. λέγει γάρ. Διεξόδους ὑδάτων κατεῤῥύσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἀντὶ τοῦ, κρουνηδὸν ἐφέροντο τὰ δάκρυα. Διεξόδοι οὖν ὑδάτων οἱ ὀχετοί. Διεξόδους ὑδάτων *David appellat multitudinem lacrymarum. Ait enim „Ductus aquarum subierunt oculi mei", pro, ubertim fusæ sunt lacrymæ.* Διέξοδοι ὑδάτων *igitur aquæ ductus.* תוצאות Jos XV, 4. 7. 11. διεξόδος τῶν ὁρίων, *finis terminorum* Vid. & Num. XXXIV, 4. 5. 8 Jos. XVI, 3. 8. XVIII, 12. 14. *Sym.* & *Theod.* Ezech. XLVIII, 30. Sir. XXV, 28. μὴ δῶς ὕδατι διεξόδον, *ne des aquæ exitum.* In loco *Sophoclis* apud *Suidam* in Λήθης πεδίον, ἀνέμων διεξόδοι sunt *exitus ventorum.*

Διέπω, administro, rego, guberno, dispono. Sap. IX. 3. καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι, *& regat mundum in sanctitate.* Sap. XII, 15. δίκαιος δὲ ὢν δικαίως τὰ πάντα διέπεις, *cum au-*

autem juſtus ſis, juſte omnia gubernas. Gloſſ. MS. in Sap. Sal. Διέπει, προνοεῖ, φροντίζει. Διέπει, *proſpicit, curam habet. Heſychius*: Διέπει, διοικεῖ, ἐπιτρατεῖ, διατάσσει. Διέπει *gubernat, præeſt, ordinat. Suidas*: Διέπει, ἐνεργεῖ. διοικεῖ. καθίσταται. διατάττει. διακοσμεῖ. Διέπει, *operatur. gubernat. conſtituit. ordinat. diſponit.*

† Διερευνάω, perſcrutor, perveſtigo. Sap. VI, 3. τὰς βουλὰς διερευνήσει, *conſilia perveſtigabit.* Vid. & Sap. XIII, 7. *Heſychius*: Διερευνᾷ, ἀναζητεῖ. Διερευνᾷ, *inquirit.*

Διερμηνεύω, interpretor. 2 Macc. I, 36.

Διέρχομαι, tranſeo, prætereo, circumeo, peragro, obambulo, venio. בוא venio, Num. XXXI, 23. πᾶν πρᾶγμα, ὃ διελεύσεται ἐν πυρὶ, *omne, quod ignem tranſire poteſt.* Deut. IV, 21. καὶ ὤμνυε μὴ διελθεῖν εἰς τὴν γῆν, *neque tranſirem in terram.* 4 Reg. IV, 42. ἀνὴρ διῆλθεν ἐκ Βαιθαρλισὰ, *vir veniebat ex Bætharliſa.* 1 Par. IV, 38. οὗτοι οἱ διελθόντες ἐν ὀνόμασιν ἀρχόντων, *hi venientes in nominibus principum.* h. e. hi principibus annumerati. 2 Par. XV, 12. διῆλθον ἐν διαθήκῃ, *tranſierunt in fœdus.* Pſ. CIV, 18. σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, *ferrum tranſibat anima ejus*, i. e. vitam ſuam in vinculis *agebat.* האהיל hiph. ab אהל tentorium figo, Eſ. XIII, 20. האיר hiph. ab אור lucere facio, Exod. XIV, 20. התהלך : הלך Kal, pih. & hithp. ambulo, ambulo, Joſ. XVIII, 4. διελθόντασαν τὴν γῆν, *peragrent terram.* 1 Reg II, 37. διελεύσεται ἐνώπιον χριστοῦ μου πάσας τὰς ἡμέρας, *ambulabit coram uncto meo omnes dies.* Vid. & 1 Reg. XII, 2. 3 Reg. III, 3. 6. Thren. V, 18. ἀλώπεκες διῆλθον ἐν αὐτῇ, *vulpes pertranſierunt illam.* הלך prætereo, Eſ. XXI, 1. ירך eo, ambulo, Jud. XI, 18. διῆλθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, *pertranſibat deſertum.* יצא exeo, Joſ. VI, 10. οὐ διελεύσεται ἐκ στόματος ὑμῶν λόγος, *non exibit ex ore veſtro verbum.* Jer. XXXVII, 4. διῆλθε διὰ μέσου τῆς πόλεως, *tranſibat per mediam civitatem.* ירד deſcendo, Joſ. XVI, 3. נחל poſſideo, Prov. XXVIII, 10. ubi tamen pro διελεύσονται legendum videtur διελοῦνται, quod verbum *Theodotionem* etiam hic adhibuiſſe, ex *Scholiis Romanæ* editionis colligere eſt. Illum autem interpretationem τῶν ὁ. ſæpe retinuiſſe, conſtat. Vide *Cl. Grabium* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 3. נמלט evado, 2 Reg. IV, 6. סבב circumeo, 2 Par. XVII, 9. διῆλθον ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, *pertranſibant urbes Juda.* Conf Sir. XXXIX, 5. 1 Macc. III, 8. עבר Gen. XLI, 47. 47. διῆλθε πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, *peragrabat omnem terram Ægypti.* Num. XX, 18. 20. οὐ διελεύσῃ δι' ἐμοῦ, *non tranſibis per me*, h. e. terram meam. Vid. & Nah. I, 15. & conf. 2 Cor. I, 16. 2 Par. XXX, 5. ἔστησαν λόγον, διελθεῖν κήρυγμα ἐν παντὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαβεὲ ἕως Δὰν, *decer-*

decernebant, ut prædicaretur in omni Iſraële a Berſaba usque ad Dan. Pſ. LXXXVII, 17. ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σε, *ad me tranſiit ira tua.* Ezech. V, 17. θάνατος καὶ αἷμα διελεύσεται ἐπὶ σὲ, *mors & ſanguis*, h. e. peſtis & bellum, *tranſibunt ad te.* Pſ. LXXXIX, 4. ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς, ἥτις διῆλθε, *tanquam dies heſterna, quæ præteriit.* Vid. & Amos. VIII, 5. & conf. 2 Macc. I, 20. Pſ. CII, 15. πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, *ventus pertranſiit illum.* Mich. II, 13. διῆλθον πύλην, *tranſibant portam* עבר ſubſiſto, 1 Reg. VI, 20. פגע occurro, Joſ. XVI, 7. רמש repto, Pſ. CIII, 21. שוט circumeo, 2 Reg. XXIV, 2. שור contemplor, Cant. IV, 8. תאר deſinio, Joſ. XVIII, 14. תהלכות plur. progreſſiones, Neh. XII, 31. Sir. XXVIII, 20 ἐὰν δὲ διῆλθεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆς, *quod non tranſiit furorem ejus.*

Διετηρὶς, biennium. שנתים dual. duo anni, 2 Reg. XIII, 23.

Διετὴς, biennis. 2 Macc. X, 3. μετὰ διετῆ χρόνον, *poſt tempus biennii.* Conf. v. Τριετὴς infra.

Διευλαβέομαι, timeo, vereor. יגר Deut. XXVIII, 60. קדר obtenebror, Job. VI, 16 ὅτινές μοι διευλαβεῖτο *qui me timebant. Heſychius:* Διευλαβεῖτο, ἐφοβοῦντο. Διευλαβεῖτο, *timebant.* Vid. & 2 Macc. IX, 9.

Διηγέομαι, enarro, recenſeo. אמר dico, Eſth. I, 17. דבר Eſth. X, 3. הורה hiph. ſcire facio, a ידע *Aqv. Sym.* Pſalm. LXXVII, 6. חור ænigma propono, Ezech. XVII, 2. כרה fodio, Pſ. CXVIII, 85. כפר in Kal & paſſim in pih. Gen. XXIV, 66. Exod. X, 2. Pſ IX, 1. Eſ XLIII, 21. שוחח: השית pih. & hiph. a שוח eloquor, 1 Par. XVI, 9. Pſ. LIV, 19.

Διήγημα, narratio, hiſtoria. חידה ænigma, Ezech. XVII, 2. διηγήσαι διήγημα, καὶ εἶπον παραβολὴν, *narra hiſtoriam, & dic paraboiam. Heſychius:* Διήγημα, ἱστορία. Διήγημα, *hiſtoria.* שנינה dicterium, Deut. XXVIII, 37. 2 Par. VII, 20. Vid. & Sir. VIII, 9. 11. 2 Macc. II, 25.

Διήγησις, idem. חידה Hab. II, 6. מספר Jud. VII, 15. Vid. & Sir. VI, 37. IX, 20. XXXIX, 2. 2 Macc. II, 33.

Διηθέω, percolo, transmitto, defæco. זקק fundo, liquo. Job. XXVIII, 1. τόπος δὲ χρυσίῳ, ὅθεν διηθεῖται, *locus vero auri, ex quo defæcatur. Suidas:* Διηθεῖται, ἀφυλίζεται. Διηθεῖται, *defæcatur.*

Διήκω, pervenio, penetro, pervado. Sap VII, 24. διήκει δὲ καὶ χωρεῖ διὰ πάντων, *penetrat autem & pervadit omnia. Heſychius:* Διήκει, διέρχεται. Διήκει, *pervadit.*

Διηνεκὴς, perpetuus. עד æternitas, *Sym.* Pſ. XXXVII, 15. תמיד jugiter, *Incert.* Lev. VI, 20. על מות ſupra mortem, *Sym.*

Sym. Pſ. XLVII, 13. εἰς τὸ διηνεκὲς, *in perpetuum.* Conf. Hebr. VII, 3. & ad h. l. *Wolfium* p. 676. & *Alberti* p. 427. ſq. תמיד jugiter, *Incert.* Lev. VI, 20.

Διηνεκῶς, perpetuo אמונה fides, *Sym.* Pſ. XXXVI, 3. עד æternitas, *Aqv. Sym. Theod.* Pſ. XLIV, 18. *Heſychius*: Διηνεκῶς, ἀεὶ. διαπαντὸς. πάντοτε. ὁλοῦ, διὰ βίου. Διηνεκὼς, *ſemper. omni tempore. usque in totum, per vitam.*

Διΐημι, transmitto, expando. פרש Deut. XXXII, 11. διεῖς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, *expandens alas ſuas.* Gloſſ. MSS. in Cant. Script. Διεῖς, διανοίξας. Διεῖς, *adaperiens.* Suidas: Διεῖς, ἐκτείνας ἁπλώσας. Διεῖς, *extendens, expandens* Heſychius: Διεῖς. ἀνοίξας, καὶ διηθήσας, διαπέμψας. ἁφεὶς. ἁπλώσας. Διεῖς, *emittens. & per colum trajiciens, transmittens. aimittens. expandens.*

Διικνέομαι, pervenio, pertingo. ברח : תכריח Kal & hiph. transfugio, Exod. XXVI, 28. XXXVI, 30.

Διίπταμαι, pervolo, volando pertranſeo. Sap. V, 11. ὡς ὄρνις διίπτάντος ἀέρα, *tanquam avis pervolantis aërem.*

Διίπτάμενα πετεινὰ, volucria pervolantia. עוף *Rel.* Job. XXXV, 11.

Διΐστημι, diſto, diſtare facio, divido, & ſpeciatim libra divido, appendo, it. dirimo, diſpergo, & διίσταμαι conſtituo. הבריל hiph. Eſ. LIX, 2. τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διιστῶσι ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Θεοῦ, *peccata veſtra divortium faciunt inter vos & Deum* הפריך hiph. Prov. XVII, 9 διΐστησι φίλους, *dirimit amicos* חלק pih. λήψῃ ζυγὸν σταθμίων, καὶ διαστήσεις αὐτὸς, *accipies ſtateram ponderum, atque divides illos.* Conf. v. Ἵστημι infra. גרם coacervor, Exod. XV, 8. διΐστη τὸ ὕδωρ, *diviſa eſt aqua.* Heſychius: Διίστη. διεχωρίσθη. Διίστη, *ſeparabatur* Idem: Διεστήκασιν, διεχωρίσθησαν, μακρυναν πόρρω. Διεστήκασιν, *ſeparati ſunt, longe ſubmoti ſunt.* Idem: Διεστῶτα, κεχωρισμένα, πόρρω ὄντα. Διεστῶτα, *ſeparata, quæ longe abſunt.* שקל libro, appendo, *Sym* Eſ. LV, 2. διίσατε ἀργύριον, *appenditis argentum.* Sir. XXVIII, 15. διίστησιν αὐτὸς ἀπὸ ἐθνῶν εἰς ἔθνος, *diſperſit illos de gente in gentem.* 2 Macc. VIII, 10. διεστήσατο, *conſtituebat.*

Δικάζω, jus dico, judico, diſcepto, litigo. דון *Al* Pſalm. VII, 8. *Aqv. Sym.* Pſ. LIII, 3. ארב inſidior, Mich. VII, 2. ריב : הריב Kal & hiph. litigo, contendo, Jud. VI, 31. Pſ. XXXIV, 1. XLII, 1. Thren. III, 57. ריב lis, contentio, Jer XV, 10. שפט & ſemel in niph. נשפט 1 Reg. VII, 6. VIII, 5. XII, 7.

Δικαιοκρισία, juſtum judicium. משפט *Incert.* Oſ. VI, 5.

Δικαιοκρίτης, juſtus judex. 2 Macc. XII, 41.

Δικαι-

Δικαιολογία, cauſæ defenſio, id quod pro cauſæ defenſione dici poteſt. 2 Macc. IV, 44. ἐπ' αὐτῷ τὴν δικαιολογίαν ἐποιήσαντο, *coram illo cauſam dixerunt.*

Δικαιοπραγέω, juſte ago, *Sym.* Gen. XVIII, 25. δικαιοπραγῆσαι.

Δίκαιος, juſtus, probus, verus, pius, innocens, & τὸ δίκαιον, quod juſtum vel rectum eſt. אמת veritas, Exod. XVIII, 21. ἄνδρας δικαίους, *viros probos, redliche, rechtſchaffene Männer.* Jer. XLII, 5. ἔσω Κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστὸν, *ſit Dominus inter nos teſtis verus atque fidelis.* Sic δίκαια apud *Sophoclem* Trachin. v. 412. *Scholiaſtes* interpretatur ἀληθῆ, *vera*, & δίκαιος ὤν v. 414. ἀληθεύων, *vera loquens.* דין judicium, Prov. XX, 8. הצדיק hiph. juſtifico, Dan. XII, 3. זר extraneus, Prov. XI, 15. חסר pietas, Eſ. LVII, 1. ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται, *viri pii tolluntur.* Sic paſſim apud profanos. Vide *Cl. Georgium* in Vindic. N. T. ab Ebraiſm. p. 39. ſq. טהור purus, Prov. XXX, 12. ישר rectus, Num. XXIII, 10. Job. I, 1. 8. Prov. XIV, 9. XXI, 2. ישר rectitudo, Prov. XVII, 27. כיס marſupium, Prov. XVI, 12. משפט judicium, Job. XXXVII, 23. ὁ τὰ δίκαια κρίνων, *juſte judicans.* נריב princeps, Prov. XVII, 7. נקי & נקיא innocens, Prov. VI, 17. χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δίκαιον, *manus, quæ effundunt ſanguinem innocentem.* Vid. & Joël III, 19. Jon. I, 14. & conf. Matth. XXIII, 35. נקם vindicta, Eſ. XLVII, 3. τὸ δίκαιον ἐκ σοῦ λήψομαι, *vindictam ex te ſumam.* Conf. Sap. XIV, 30. צדיק Gen. VI, 9. & alibi ſæpiſſime. צדק juſtitia, Lev. XIX, 36. Jer. XI, 20. צדקה idem, Job. XXXVII, 23. ὁ τὰ δίκαια κρίνων, *juſte judicans*, Prov. XXI, 3. ποιεῖν δίκαια, καὶ ἀληθεύειν, *bene & recte facere.* רעב famelicus, Job. V, 5. רשע improbus. Prov. XI, 7. שלם perfectus, Prov. XI, 1. שקר falſitas, Prov. X, 19. ubi tamen pro δίκαια *Cl. Grabio* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c 4. §. 3. legend. videtur ἄδικα, ut hoc ipſo loco vertit *Symmachus.* Vid. & Prov. XVII, 4. ubi pro δίκαιος *Alii* habent ἄδικος.

Δίκαιος ἀναφαίνομαι, juſtus appareo. צדק juſtificor, juſtus ſum, Job. XIII, 18. XL, 3.

Δίκαιον ἀποφαίνω, juſtum declaro. צדק: הצדיק pih. & hiph. Job. XXVII, 5. XXXII, 2.

Δίκαιος εἰμι, juſtus ſum. צדק Job. IX, 2. 15.

Δίκαιον κρίνω, juſtum judico, abſolvo. הצדיק hiph. Prov. XVII, 15.

Δίκαια νέμω, annuo juſta. הישיר נגד hiph. recta reſpicio coram, Prov. IV, 24.

Οἶομαι δίκαιος εἶναι, puto me juſtum eſſe. צדק Job. XI, 2.

Ταράττω τὸ δίκαιον, turbo, perverto juſtum. עול improbitas, Job. XXXIV, 10.

Δικαιοσύνη, juſtitia, rectitudo, integritas, veritas, pietas, benignitas. אמת veritas, Gen. XXIV, 49. Eſ. XXXVIII, 19. XXXIX, 8. Dan. VIII, 12. השכל intelligentia, Prov. XXI, 16 חסד benignitas, Gen XX, 13. ταύτην τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις εἰς ἐμὲ, *hanc benignitatem mihi facias.* Vid. & Gen. XIX, 19. XXXII, 10. Exod. XXXIV, 7. Eſ. LXIII, 7. מישרים plur. rectitudines, 1 Par. XXIX, 17. משפט judicium, Prov. XVI, 12. Ezech. XVIII, 17. 19. נקיון munditia, Gen. XX, 5. פי איש os viri, Prov. XIII, 2. פתי ſimplicitas, Prov. I, 22. צדיק juſtus, Prov. XI, 21. 30. צדק Pſ. IX, 4. ὁ κρίνων δικαιοσύνην, *juſte judicans.* Pſ. XIV, 2. ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, *operam dans juſtitiæ, recte agens.* Conf. Act. X, 35. Pſ. XVI, 1. Ad quem locum reſpiciens *Suidas*, ita: Δικαιοσύνη. καὶ ἡ τελεία ἀρετὴ, καὶ ἡ δικαία αἴτησις. ὡς ὁ ψάλλων. εἰσάκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου. Δικαιοσύνη. *& perfecta virtus, & juſta petitio, ut Pſaltes dicit:* „ *Exaudi, Domine, juſtitiam meam*". צדקה Gen. XVIII, 19. ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν, *facere, quod rectum & juſtum eſt.* Vid. & 2 Reg. VI, 16. 1 Par. XVIII, 14. Pſ. CXVIII, 120. Eſ. LVIII, 2. Deut. IX, 4. διὰ τὰς δικαιοσύνας μου, *propter pietatem meam.* Vid. & v. 5. 6. & conf. *Cl. Georgii* Vindic. N.T. ab Ebraism. L. II. c. 1. p 42. ſq. Pſ. CXI, 3. ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα, *benignitas*, ſive *beneficentia ejus manet in æternum.* Quod hic eſt δικαιοσύνη, Sir. XL, 19. dicitur ἐλεημοσύνη, *eleemoſyna.* Et LXX. alias צדקה ἐλεημοσύνην interpretari ſolent. Vide Ἐλεημοσύνη, & conf. *Dilherri* Diſpp. Acad p. 88. & *Wolfium* ad 2 Cor. IX, 9. p. 638. Joël II, 23. ἔδωκεν ὑμῖν βρώματα εἰς δικαιοσύνην, *dedit nobis cibos in benignitate, benigne, large.* Conf. *Vorſtii* Phil. Sacr. P. I. c. 2. p. 58. Amos. VI, 12. καρπὸν δικαιοσύνης, *fructum rectitudinis*, i. e. fructum rectum, verum, genuinum. Malach. IV, 2. ἥλιος δικαιοσύνης, *ſol rectitudinis*, i. e. ſol rectus, verus, qui vere ita dici meretur. Germanice diceres, *die rechte Sonne, die wahre Sonne.* Conf. loca, ubi אמת redditur δικαιοσύνη, & quæ notavi in v. Ἀληθινὸς ex Jer. II, 21. & Zach. VIII, 3. Adde Joh. I, 9. & 1 Joh. II, 8. ubi ἥλιος δικαιοσύνης dicitur φῶς ἀληθινὸν, *lux vera.* תמים integritas, Joſ. XXIV, 14. λατρεύσατε αὐτῷ ἐν δικαιοσύνῃ *ſervite illi in integritate.*

Φυλάσσων δικαιοσύνην, cuſtodiens juſtitiam. צדוק juſtus, Eſ. XXVI, 2.

Δικαιόω, juſtifico, juſtum cenſeo, vel pronuncio, abſolvo,

νο, & δικαιόομαι, juſtificor, juſtus agnoſcor, juſtus ſum, me juſtifico, pius fio, abſolvor, liberor. בחן probatio, Ezech. XXI, 13. הריב hiph. a רוב litem ago, cauſam alicujus in judicio ſuſcipio, Eſ. I, 17. Mich. VII, 9. זכה Kal & pih. purus ſum, purgo, purifico, Pſ. LXXII, 13. Mich. VI, 11. צדק in Kal, pih. hiph. & hithp Gen. XXXVIII, 26. δι δικαίωται Θάμαρ (μᾶλλον) ἡ ἐγὼ, *juſta magis eſt Thamar, quam ego.* Vid. & Pſ. XVIII, 10. & conf. Luc. XVII, 14. & ad h. l. *Wolfium* p. 729. Gen. XLIV, 16. τί δικαιωθωμεν; *quo juſtificabimur?* Exod. XXIII, 7. ὁ δικαιώσεις τὸν ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων, *non juſtum pronunciabis*, vel *abſolves impium propter munera.* Vid. & Deut. XXV, 1. 3 Reg. VIII, 32. Eſ. L, 8. & conf. Auctores laudatos *Cl. Georgio* Vindic. N. T. ab Ebraism. L. II. c. 2. p. 107. Pſ. L, 5. ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, *ut juſtus*, vel *verax agnoſcaris in verbis tuis.* Pſ. CXLII, 2. οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιον σου πᾶς ζῶν, *coram te nullus homo ſe juſtificabit.* Eſ. XLV, 24. ἀπὸ Κυρίου δικαιωθήσονται, *a Domino juſtificabuntur.* צדק juſtitia, Eſ. XLII, 21. ἵνα δικαιωθῇ, *ut juſtus agnoſcatur.* שפט judicio, Ezech. XXIV, 44. Sir. IX, 15. μνήσθητι, ὅτι ἕως ἅδου οὐ μὴ δικαιωθῶσι, *recordare, quod usque ad mortem non fiant pii.* Vid. & XVIII, 22. Sir. XVIII, 2. Κύριος μόνος δικαιωθήσεται, *Dominus ſolus juſtus erit.* Sir. XXVI, 24. οὐ δικαιωθήσεται κάπηλος ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, *non liber erit caupo a peccato.* Vid. & Sir. XXXI, 5. & conf. Rom. VI, 7. Ad quem locum reſpiciens *Phavorinus* διδικαίωται interpretatur ἀπήλλακται, ἠλευθέρωται, *ſolutus eſt, liberatus eſt.* Plura de hoc verbo vide apud *Cl. Eckhardum* Techn. Sacr. p. 82. ſq. & Rev. *Deylingium* in Diſſ. peculiari, quæ in calce obſervationum ejus ſacrarum P. III. p. 457. recuſa extat.

Δικάιωμα, jus, juſta ordinatio, ſtatutum, præceptum, juſtificatio, cauſæ defenſio. דרך via, Job. XXXIV, 27. חק ſtatutum, decretum. Gen. XXVI, 5. ἐφύλαξε τὰ προστάγματα μου, καὶ τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰ δικαιώματα μου, *cuſtodivit mandata mea, & præcepta mea, & ſtatuta mea.* Vid. & Exod. XV, 26. Num XXX, 17. Deut. IV, 5. חקה idem, Num. XXXI, 21. τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου, *hoc ſtatutum legis.* Conf. Rom. II, 26. 4 Reg. XVII, 8. ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς δικαιώμασι τῶν ἐθνῶν, *ambularunt in ſtatutis gentium.* Conf. Luc. I, 6. יריב litigator, Jer. XVIII, 19. ἐισάκουσον τῆς φωνῆς τοῦ δικαιώματος μου, *exaudi vocem juſtificationis meæ.* Conf. Rom. V, 16. מצוה mandatum, Deut. XXX, 16. 3 Reg. II, 3. משפט Exod. XXI, 1. Num. XXXVI, 13. Prov. II, 8. פקודים plur. mandata, Pſ. XVIII, 9. τὰ δικαιώματα Κυρίου ἰυθέα, *mandata Domini recta.* צדקה juſtitia, 2 Reg. XIX, 28. τί ἐξ ἐμοὶ ἔτι δικάιωμα; *quænam mihi amplius eſt*

juſtificatio, vel *quod mihi amplius eſt præſidium cauſæ meæ* ריב lis, contentio, Jer. XI, 20. πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικάιωμα μου, *tibi revelavi cauſam meam. Al.* Jer. XX, 12. δικάιωμα μου, ubi LXX. habent ἀπολογήματά μου, *defenſiones meas.* Conf. v. Δικάιωσις. רתת tremor, Oſ. XIII, 1. Conf. de hac voce Auctores laudatos *B. Wolfio* ad Luc. I, 6. p. 553. & *Suicerum* Theſ T. I. p. 917.

Δικάιως, juſte. צדק juſtitia, Deut. I, 16. XVI, 20. תמים perfectus, Prov. XXVIII, 18.

Δικάιωσις, jus, judicium, cauſæ defenſio. משפט Lev. XXIV, 22. ריב lis, controverſia, *Sym.* Pſ. XXX, 23. εἰς τὴν δικάιωσίν μου. *Lyſias*, docente *Suida*, δικαιώσεις appellat τὰς δικαιολογίας, *cauſæ defenſiones.*

Δικασία, lis, litigatio, contentio. ריב *Aqv.* Prov. XVIII, 6. ἐν δικασίᾳ.

Δικαστήριον, forum judiciale, tribunal. ירב fut. hiph. a ריב litigabit, Jud. VI, 32.

Δικαστὴς, judex. דין *Aqv.* Pſ. LXVII, 6. שפט part. Exod. II, 14. Eſ. III, 2. שפט judico, 1 Reg. XXIV, 16.

Δίκελλα, ligo, bidens. מחרשת vomer. *Sym.* 1 Reg. XIII, 20. *Suidas*: Δίκελλα, γεωργικὸν ἐργαλεῖον. Δίκελλα, *inſtrumentum ruſticum.* Idem hæc verba ex auctore antiquo ſubjungit: Οὐ βουσὶ καὶ δικέλλῃ πορίζομένους τὸν βίον ἀλλ' ἵππῳ καὶ μαχαίρᾳ. *Non bobus & ligone ſed equo & gladio victum ſibi parantibus.*

Δίκη, jus, ultio, pœna, vindicta, it. cauſa, actio. דבר peſtis, Oſ. XIII, 14. πῦ ἡ δίκη σε, θάνατε; *ubi eſt pœna tua, o mors? Humfredus Hodius* de Bibl. Text. Orig. Lib. III. Part. I. p. 262. pro δίκη legendum cenſet νίκη, ſed, ut puto, præter neceſſitatem. דין judicium, Pſ. IX, 4. ἐποίησας τὴν κρίσιν μου, καὶ τὴν δίκην μου, *judicium & cauſam meam egiſti.* הריב hiph. a ריב litigo, Amos. VII, 4. חרון tribula, Joël. III, 14. ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, *in valle ultionis* Gloſſ. MS. in Proph. Τῆς δίκης. τῆς κατὰ δίκαιον ἀνταποδόσεως, τιμωρίας. Τῆς δίκης, *juſtæ retributionis, ultionis.* נקם vindicta, Deut. XXXIII, 2. ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, *retribuam pœnam inimicis.* Gloſſ. in Cant. Script. Δίκην, τιμωρίαν. Δίκην, *pœnam.* נקום infin. vindicando, Exod. XXI, 20. ריב lis, controverſia, Job. XXIX, 16. δίκην δὲ ἣν οὐκ ᾔδειν, ἐξιγνιάζετο, *cauſam, quam non intelligebam, inveſtigabam.* Vid. & Pſ. XXXIV, 26. XLII, 1. Thren. III, 57. Sap. XVIII, 11. ὁμοίᾳ δὲ δίκῃ ὄχλος ἅμα δισπότῃ κολασθεὶς, *ſimili autem*

pœna

pœna ſervus cum domino afflictus eſt. Vid. & Sap. XIV, 31. 2 Macc. VIII, 11. 13.

Δίκησις, vindicatio, vindicta. Sir. XLVII, 29.

Δίκρανον, furca. כלפות plur. *Sym.* Pſ. LXXIII, 6. δικράνοις. Vox legitur etiam in fragmento Auctoris antiqui apud *Suidam* v. Δίκρανα. En verba: Παρεσκεύαζε δὲ καὶ δίκρανα, ἅτε ἀπωθεῖσθαι τὴν τῶν λεγομένων σκαλῶν προσαγωγήν. *Paratas etiam habebant furcas, quibus ſcalæ urbis admotæ dejicerentur.*

Δίκτυον, rete, it. in plural. δίκτυα, cancelli. חרכים plur. cancelli, clathri, Cant. II, 9. ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων, *proſpiciens per cancellos.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Δικτύων, καγκέλλων. Δικτύων, *cancellorum.* מכסור *Sym.* Pſ CLX, 10. δίκτυα. רשת Prov. I, 17. XXIX, 5. שבך (ש pro ס) opus reculatum, 3 Reg. VII, 17. שבכה (ש pro ס) idem, 3 Reg. VII, 40. 41. Jer. LII, 19.

Δικτυόω, ad retis formam compono, retibus contexto. שבכה opus reticulatum, 3 Reg. VII, 17. στίχοι διδικτυωμένοι, *ordines reticulati.*

Δικτυωτὸς, reticulatus, ad formam retis factus, cancellatus. אטום part. pah. clauſus, Ezech. XLI, 16. αἱ θυρίδες δικτυωταὶ, *feneſtræ cancellatæ.* Conf. *Fulleri* Miſc. Sacr. Lib. VI, c. 13. p. 733. אשנב feneſtra, Jud. V, 28. *Heſychius*: Δικτυωτὴ, καγκελλωτή. Δικτυωτὴ, *cancellata.* רשת Exod. XXVII, 4. ἔργῳ δικτυωτῷ, *opere reticulato.* שבכה cancelli, 4 Reg. I, 2. ἔπεσεν Ὀχοζίας διὰ τοῦ δικτυωτοῦ τοῦ ἐν τῷ ὑπερῴῳ αὐτοῦ, *cecidit Ochozias per cancellos, qui in cœnaculo ejus.* *Heſychius*: Δικτυωτὸν, ὑπερῷον, τὸ πολλὰς θυρίδας ἔχον. Δικτυωτὸν, *cœnaculum, quod multas feneſtras habet.*

Δίμετρον, duæ menſuræ. כאתים dual. ex כאה ſatum, 4 Reg. VII, 1. 16. 18.

Δῖνα. Vid. in v. Δινά.

Δίνη, vortex, it. turbo. כופה *Al.* Job. XXXVII, 9. αἱ δῖναι, ſcr. αἱ δῖναι. *Suidas*: Δῖναι, αἱ τῶν ὑδάτων συρροφαί. Δῖναι, *aquarum vortices.* Conf. quæ ex *Arriano* affert *Suidas* in v. Διῆσας. *Heſychius*: Δίνη, συρροφὴ ὑδάτων. Δίνη, *vortex aquarum.*

Διὸ, quapropter, propterea. כי Pſ. CXVI, 10. Conf. *Feſſelii* Adverſ. Sacr. Lib. X. c. 1. p. 459. לכן ideo, *Al.* Eſ. XVI, 7.

Διοδίνω, permeo, tranſeo. דרך calco, Eſ. LIX, 8. התהלך hithp. obambulo, Gen. XIII, 17. διόδευσον εἰς τὴν γῆν,

tranſito in terram. Heſychius : Διόδευσον, πέρασον. Διάδευσον, *tranſito.* עבר Pſ. LXXXVIII, 40. Jer. II, 6. IX, 11. L, 13.

Διόδος, via, per quam itur. דרך via, Prov. VII, 8. חוץ foras, platea, Jer. XIV, 16. ἔσονται ἐρριμένοι ἐν τοῖς διόδοις, *erunt projecti in viis.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Διόδοις, διαβάσεσιν. מסלה via trita, Jud. XXI, 19. Eſ. XI, 16. רחב platea, Deut. XIII, 16. *Suidas*: Διόδοι, οἱ ὁδοὶ, ἀπὸ τῆ διοδεύειν. Διόδοι. *viæ, per quas itur.* A διοδεύειν, *per aliquem locum ire.* Idem verba *Ariſtophanis* ex Eccleſ. v. 689. ſubjungit, quibus vox eo ſenſu legitur.

Διοικέω, adminiſtro, diſpenſo. כלכל pih. a כול ſubſtento, *Aqv.* Gen. L, 21. *Aqv. Theod.* Prov. XVIII, 14. διοικήσει. פרש (ש pro ס) partior, Thren. IV, 4. Vid. & Sap. VIII, 1. 15. XII, 8.

Διοίκησις, adminiſtratio, diſpenſatio, Tob. I, 19. *Heſychius*: Διόικησις, ἡ ἀνάλωσις τῶν χρημάτων. Διόικησις, *conſumtio facultatum.*

Διοικητὴς, adminiſtrator, procurator. אחשדרפנים plur. ſatrapæ, Eſdr. VIII, 35. Vid. Tob. I, 20.

Διόλλυμι, ὄλλυμαι, diſperdo, diſpereo. Sap. XI, 20. XVII, 9. Poſteriori loco ita: διώλυντο. ἔντρομοι, *præ pavore peribant.* In Gloſſ. MSS. in Sap. male legitur: Διωλῦντο, ἀπολῦντο. *Heſychius*: Διολλύει, ἀφανίζει, φθείρει, διαπολλύει. Διολλύει, *abolet, corrumpit, diſperdit.*

Διόλου, jugiter. אך tantummodo, *Sym.* Jer. XXXII, 20.

Διόλου & δι' ὅλου ſc. χρόνου, per totum tempus, ſemper. סביב סביב circum circa, *Al.* Ezech. VIII, 10. κύκλῳ διόλου. תמיד jugiter, 3 Reg. X, 8. Ezech. XXXVIII, 8.

Διομόσομαι, juro. נשבע *Sym.* Pſ. CIX, 5. διωμόσατο.

Διονύσια, Bacchanalia. 2 Macc. VI, 7. Conf. *Palmerium* Exerc. in Auctor. Gr. p. 505. & Auctores ibi citatos.

Διόνυσος, Bacchus. 2 Macc. XIV, 33. De nominis illius ratione, de qua variant Auctores, vide *Dilherrum* Diſpp. Acad. p. 176. ſq.

Διοράω, perſpicio. קוה exſpecto, Job. VI, 19.

Διορθόω, corrigo, emendo, dirigo. הטיב hiph. a טוב benefacio, Jer. VII, 2. 4. כונן : הוכן pih. & hoph. a כון diſpono, Eſ. XVI, 5. LXII, 7. Vid. & Sap IX, 18.

Διορθωτὴς, director, moderator. Sap. VII, 16.

Διορίζω, diſtermino, ſeparo, diſcerno, divido. אלף pih.

pih. doceo, Job. XXXV, 11. בניה ædificium; Ezech XLI, 13. בנין idem, Ezech. XLI; 12. 15. XLII, 1. 10. גבול terminus, Joſ. XV, 47. הגדיל hiph. Exod. XXVI, 33. Lev. XX, 24. הפריר hiph. a פרר *Aqv.* Deut. XXXII, 8. διορίζω. חרה iia exardeo, Eſ. XLV, 24. כונן pih. a כון ſtabilio, Eſ. XLV. 18. נשבע niph. juro, Joſ. V, 6. οἷς καὶ διώρισε Κύριος αὐτοῖς, *quibus etiam Dominus confirmavit. Phavorinus*: Διώρισαν, ὁρισμῷ ἐβεβαίωσαν. Διώρισαν, *obligatione confirmarunt. Heſychius*: Διωρίζετο, διαβεβαιῶτο, δῖ ἰσχυρίζετο. Διωρίζετο, *confirmabat, affirmabat.* שטף inundo, 2 Par. XXXII, 4. ποταμὸν τὸν διορίζοντα διὰ τῆς πόλεως, *fluvium diſterminantem urbem.*

Διορκίω, juramento confirmo. נשבע niph. juro, *Al.* Joſ. V, 6. διώρκησε.

Διόρυγμα, foſſa, perfoſſio. חלון feneſtra, Soph. II, 14. מחתרה Exod. XXII, 2. ἐὰν δὲ ἐν τῷ διορύγματι (ſc. οἰκίας vel τοίχου) ἐυρεθῇ ὁ κλέπτης, *ſi quis autem in perfoſſione* domus vel parietis *fur deprehendatur.* Vid. & Jer. II, 34. & conf. *Elsnerum* ad Matth. VI, 19. p. 38.

Διορύσσω, perfodio. חתר Job. XXIV, 16. διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας, *perfodit in tenebris domus.* Conf. *Elsnerum* ad Matth. VI, 19. p. 37. Ezech. XII, 5. διόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖχον, *perfode tibi parietem.* Vid. & Ezech. XII, 7. 12.

Διοσκορινθίου, genit. ex Ζευκορίνθιος, Jupiter Corinthius. Menſis nomen apud Græcos. 2 Macc. XI, 21.

Διότι ἀλλ' ἤ, ſed potius. כי אם 3 Reg. XXII, 18. ὁ προφητεύει ὅτός μοι καλὰ διότι ἀλλ' ἢ κακά, *non vaticinatur hic mihi bona, ſed potius mala.* Conf. Ὅτι ἀλλ' ἢ.

Δίπηχυς, duorum cubitorum, bicubitalis. אמתים dual. duo cubiti, Num. XI, 31.

Διπλασιάζω, duplico & ſpeciatim duplico in acie. כפל Ezech. XXI, 14. διπλασιάσον ῥομφάιαν, *duplica gladium.* מים dual. aquæ, Ezech. XLIII, 2. φωνὴ παρεμβολῆς, ὡς φωνὴ τῶν διπλασιαζόντων πολλῶν, *vox caſtrorum, tanquam vox multorum, qui ſe duplicant in acie.* Conf. *Æliani* Tactica cap. 29. & *Suidam* v. Διπλασιάσαι. Inde διπλασιασμὸς, qui juxta *Heſychium* eſt ἡ ἐν ταχτικοῖς ὅτως ἐνόπλιος κίνητις, *motus armatorum, qui fit duplicatione in acie ſtruenda.*

Διπλασίασμα, duplicatio. תרבית fœnus, *Incert.* Lev. XXV, 56.

Διπλασιασμὸς, duplicatio. משנה Job. XLII, 10.

Διπλάσιος, duplex. Sir. XII, 6. XXVI, 1.

Δι-

Διπλοΐς, duplicata læna, tunica מעיל pallium, 1 Reg. II, 21. XV, 27. XXVIII, 14. Pſ. CVIII, 28. מעיל וצניף pallium & cidaris, Job. XXIX, 14. פימה plicatura, *Al.* Job. XV, 27. διπλοΐδα. Vid. & Baruch V, 2. *Heſychius*: Διπλοΐδα, διπλωμένην χλαινίδα ἐν τῷ φορεῖσθαι. Διπλοΐδα, *duplicatam lænam in geſtando*. *Fungerus* ad h. l. notat, quod *Homerus* Odyſſ. τ'. διπλοΐδα nominet χλαῖναν διπλῆν, it διπλάκα, & *Euripides* de veſte Polymneſtoris loquens vocet δίπλυχον σέλισμα. Conf. quæ notavi infra in v. Χλαῖνα.

Διπλόος, ῆ, ῦς, duplex כר linum, *Incert.* Lev. VI, 4. XVI, 4. 32. כפול part. pah. duplicatus, Exod. XXVIII, 16. XXXIX, 7. כפל in dual. כפלים Job. XI, 6. Eſ. XL, 2. מחפלה duplicitas, it. Machpela, nomen loci, Gen. XXIII, 9. L, 13. משנה Gen. XLIII, 15. Jer. XVI, 17. שנים dual. duo, Exod. XXII, 4. 7. בני שנים os duorum, i. e. duplex portio, Deut. XXI, 17. 4 Reg. II, 9. *Al.* Sir. II, 13. καὶ καρδίαις διπλαῖς, *væ cordibus duplicibus* Conf. *Druſium* Adag. Claſſ. I. L. IV. n. 38. & *Cl. Heiſen* Diſſ. XIV, in Ep. Jacobi p. 475.

Δὶς, bis. פעמים dual. duabus vicibus, Gen. XLI, 32. פעמים plur. Ezech. XLI, 6. כמה פעמים quot vicibus: i. e. quoties, 3 Reg. XXII, 16. שתים dual. fœm. duæ, Neh. XIII, 20.

Διάσκιος, perumbroſus. צלצל umbroſa denſa, *Aqv.* Eſ. XVIII, 1. διασκίῳ.

Δίσκος, diſcus, orbis luſorius. 2 Macc. IV, 14. *Heſychius*: Δίσκοισι, τοῖς δίσκοις. λίθοις στρογγύλοις. Δίσκοισι, *diſcis, lapidibus rotundis*. *Etym.* M. Δίσκος σημαίνει λίθον τροχοειδῆ εἰς γυμνάσιον ἡρωικὸν ἐπιτήδειον. παρὰ τὸ δίκω, τὸ ῥίπτω, δίκος ὁ ῥιπτόμενος, καὶ πλεοναασμῷ τοῦ σ. Δίσκος, *ſignificat lapidem rotæ ſimilem exercitio heroico accommodatum*. A δίκω, *jacio*, δίκος, *jactus*, & *pleonasmo literæ* σ. Conf. *Feithium* Antiq. Homer. L. IV. c. 6. p. 325. Modum jaciendi diſcum vix alibi accuratius, quam apud *Philoſtratum* Icon. Lib. I. p. 798. judice *B. Oleario* not. ad h. l. delineatum invenies.

Δισμύριοι, bis decies mille, i. e. viginti millia. 2 Macc. VIII, 9. 30.

Δισσὸς, duplex. חליפה mutatio, Gen. XLV, 22. משנה Gen. XLIII, 12. Jer. XVII, 18. שני dibaphum, coccineum, Prov. XXXI, 22. Sir. I, 25. ἐν καρδίᾳ διστῇ, *corde duplici*. Conf. *Druſium* Proverb. Cl. I. L. IV. n. 38. & quæ notavi in v. Καρδία.

Δισσῶς, dupliciter. פי־שנים *Incert.* 4 Reg. II, 9. Vid. & Sir. XXIII, 11.

Δίσ-

Δίστεγον, duo tecta habens. שני ſecundus, *Sym.* Gen. VI, 6. δίστεγα.

Δίστομος, anceps, q. d. duo ora habens. פיות & פיפיות plur. a פה ora; Pſ. CXLIX, 6. Prov. V, 4. שני פיות duo ora, Jud. III, 16

Δισχίλιοι, bis mille, duo millia. אלף mille, Num. XXXV, 4. אלפים dual. Exod. XXXVIII, 30.

Διτάλαντον, duo talenta. ככרים dual. a ככר 4 Reg. V, 33.

Διϋλίζω, percolo, defæco. במזרקים in crateribus, Amos. VI, 6. οἱ πίνοντες τὸν διυλισμένον οἶνον *bibentes vinum percolatum.* מזקק part. pyh. *Aqv.* Pſ. XI, 7. *Sym.* Eſ. XXV, 6. διϋλισμένον. Conf. quæ de colis vinariis ex *Philippi Venuti* Comment. recenſentur in Nov. Act. Erud. 1741. p. 515.

Διϋφαίνω, texo, pertexo. Hinc διυφασμένον συμπλεκτὸν, textum conjunctum. בפי התרא velut os loricæ, Exod. XXXIX, 22.

Διφθέρα, pellis, membrana, tegmen, operimentum, volumen, libellus. מכסה Exod. XXXIX, 34. מגלה *Aqv. Theod.* Zach. V, 1. Auctor *Herodotus* Lib. V. c. 38. τὰς βίβλους ab Jonibus priſca conſuetudine διφθέρας dictas fuiſſe, quia, inquit, aliquando ἐν σπάνει βίβλων ἐχρέωντο διφθέρῃσι αἰγηΐσι καὶ οἰηΐσι, *in penuria chartarum utebantur membranis ſeu pellibus caprinis & ovillis.* Add tque: Ἔτι δὲ καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἐς τοιαύτας διφθέρας γράφουσι. *Adhuc vero etiam multi barbarorum in ejuſmodi pellibus ſcribunt. Heſychius*: Διφθέρα, δέρμα, βύρσα, δέλτος, γραμματεῖον. Διφθέρα, *pellis, exuvium, libellus, codex.* Conf. *Salmaſium* de Mod. Uſur. p. 413. *Mabillonium* de Re Diplom. p. 33. *Suicerum* Theſ. T. I. p. 925. *Schwartzium* de Ornam. Libror. apud Vet. §. 5. *Lampium* in Pſ. XLV. p. 86. *Hemſterhuis* ad *Pollux.* Lib. X. p. 1214.

Διφθέρωμα, membrana pellicea, in qua ſcribi ſolet, volumen. גליון *Theod.* Eſ. VIII, 1.

Δίφορος, biferus, duorum generum fructus ferens. כלאים dual. Lev. XIX, 19.

Διφρίω, reſideo. Epiſt. Jer. v. 31. καὶ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν οἱ ἱερεῖς διφρίωσιν, *& in domibus illorum ſacerdotes reſident.*

Δίφρος, ſella, ſedes. כסא Deut. XVII, 18. Prov. IX, 14. כושב Job. XXIX, 7. מטה lectus, 1 Reg. XXVIII, 23. *Heſychius*: Δίφρον, ἅρμα, καθιστήριον, κράββατον, ὄχημα. Δίφρον, *currum, ſellam, lectum, vehiculum.*

πρὸς δίφρους κάθημαι, ad ſellas ſedeo. Vide in Ἀποκεύω τὰς πόδας.

Δίχα, dupliciter. Sir. XLVII, 21. γενέσθαι δίχα τυραννίδα, *fieri dupliciter tyrannum*, h. e. valde ſævum & truculentum.

Διχάζω, divido. עסי *Incert.* Lev. I, 17. *Aqv.* Deut. XIV, 6. διχάσει.

Διχασμὸς, diſſiſſio. עסי *Aqv.* Deut. XIV, 6. διδιχασμένα, διχασμῷ. *diſſiſſum diſſiſſione.*

Διχηλεύω, ungulas divido. פרס Lev. XI, 26. Deut. XIV, 6.

Διχηλία, idem. פרס Lev. XI, 3. Deut. XIV, 7. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. & *Heſychius*: Διχηλᾶν, δύο ὄπλας (l. ὁπλὰς ex *Phavorino*) ἔχειν. Διχηλᾶν, *duas ungulas habere.*

Διχομηνία, medius menſis, vel plenilunium. Sir. XXXIX, 15. ὡς διχομηνία ἐπληρώθην, *ſicut plenilunium repletus ſum. Heſychius*: Διχομηνία, τὸ ἥμισυ τοῦ μηνὸς τῆς σελήνης, ὅτε πανσέληνος ἔστι. Διχομηνία, *dimidia pars menſis lunæ, quando in plenilunio eſt.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Διχομηνία, τῆς σελήνης πληρουμένης. Διχομήνια, *cum pleno orbe fulget luna.*

Διχοστασία, diſſenſio, ſeditio. 1 Macc. III, 29.

Διχοτομέω, in duas partes ſeco, divido. נחח pih. Exod. XXIX, 17. *Incert.* Gen. XV, 11. διχοτομηθέντα, *diviſa.*

Διχοτόμημα, fruſtum, ſegmentum, pars. בתר pars diſſecta, *Incert.* Jer. XXXIV, 19. διχοτομήματα. גזר Gen. XV, 7. נחח Exod. XXIX, 17. Lev. I, 8. Ezech. XXIV, 4. *Heſychius*: Διχοτομήματα, τμήματα. Διχοτομήματα, *ſegmenta.*

Δίψα, ſitis. כזב mendacium, Pſalm. LXI, 4. צמא 2 Par. XXXII, 11. Pſalm. LXVIII, 26. צמאה Jer. II, 25. צמאון Deut. VIII, 15. Pſ. CVI, 33.

Διψάω, ſitio, valde deſidero. חרב ſiccitas, Eſ. XXV, 4. 5. ציה feſſus, laſſus, Prov. XXV, 26. Jer. XXXI, 25. ציה ſiccitas, Eſ. XXXV, 1. ἔρημος διψῶσα, *deſertum ſitiens.* Eſ. LIII, 2. ἐν γῇ διψώσῃ. *in terra ſitiente*, vel *arida.* Sic *Euripides* Alceſt. v. 561. Ἄργους διψίου, χθόνα, *Argorum ſiticuloſum ſolum* vocat. Et Libya διψηρὰ dicitur *Syneſio* Epiſt. 67. p 208. Conf ill.. *Spanhemii* Obſ. in *Callimach.* p. 10. צמא verb. Pſ. XLI, 2. ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεὸν, *ſitivit anima mea ad Deum*, h. e. ſitienter vel valde deſideravit Deum. Pſ. LXII, 2. ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, *valde deſideravit te anima mea. Suidas*: Ἐδίψησεν, ἐπεθύμησεν. Ἐδίψησεν, *deſideravit.* Vid. & Sap. XI, 15. & conf. Matth. V, 6. & ad h. l. *Elsnerum* p. 21. *Alberti* p. 29. *Pfochenium* de

de N. T. Purit. §. 64. *Feſſelium* Adverſ. Sacr. L. II. c. 28. p. 178. *Suicerum* Theſ. T. I. p. 928. Sic & *Heſychius*: Δίψιον Ἄργος, Ἡσίοδος μὲν τὸ ἄνυδρον, Ἀρίσταρχος δὲ τὸ πολυπόθητον· Διψᾷν γὰρ τὸ ἐπιποθεῖν. Δίψιον Ἄργος, *Heſiodus quidem Argos aqua carens, Ariſtarchus autem valde deſiderabile exponit.* Διψᾷν *enim deſiderare.* צמא ſitibundus, Pſ. CVI, 5. Eſ. XXXII, 6. צמאון ſitis, Eſ. XXXV, 7. צמים ſing. prædo, Job. XVIII, 9. שקק diſcurro, Prov. XXVIII, 15.

Γῆ διψᾶσα, terra ſitiens. ערבה ſolitudo, deſertum, Eſ. XXXV, 6.

Δίψος, ſitis. צמא Exod. XVII, 3. צמא ſitibundus, Eſ. XLIV, 3. תהו inane, Deut. XXXII, 10.

Διωγμὸς, perſecutio. רדף perſequor, *Sym.* 1 Reg. XVII, 53. מרדף part. pih. perſequens, Prov. XI, 19. מרוד planctus, Thren. III, 19.

Διωθίσμαι, abjicio. הדף Ezech. XXXIV, 21. τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε, *humeris veſtris abjicitis.* *Heſychius*: Διωθοῦτο, ἀπεκρύετο, ἀνεκρύετο, ἀπερρίπτετο, ἀπέρριπτε. Διωθοῦτο, *repellebatur, reprimebatur, abjiciebatur, abjiciebat.*

Διῶκται, vindices, perſecutores, *Sym.* Oſ. VI, 8. non convenit cum Hebræo.

Διώκω, perſequor, inſequor, omni ſtudio ſector, concupiſco, appeto, omni ſtudio annitor, it. fugio. דחר plaudo, Nah. III, 2. רמה נשמד cogito perdere, 2 Reg. XXI, 5. ἐδίωξεν ὑμᾶς, *perſecutus eſt nos.* Hæc verba ex alio Interprete τοῖς ὁ. inſerta videntur. החריד hiph. perterreo, Eſ. XVII, 2. הלך eo, ambulo, Mich. II, 11. חרד trepidus, Eſdr. IX, 4. נדף propello, propulſo, Prov. XXI, 6. μάταια διώκει, *vana ſectatur.* נוס fugio, Eſ. XIII, 14. εἰς τὴν χώραν ἑαυτῶ διώξεται, *in regionem ſuam fugiet.* Vid. & Amos. II, 16. & conf. quæ paulo poſt in h. v, poſt Hebr. רוץ allata ſunt. רדה dominor, Lev. XXVI, 17. διώξονται ὑμᾶς, *perſequentes vos.* רדף Gen. XXXI, 23. ἐδίωξε ὀπίσω αὐτῶ, *perſecutus eſt illum.* Exod. XV, 9. εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, διώξας καταλήψομαι, *dixit inimicus, perſequens comprehendam.* Pſ. XXXIII, 14. ζήτησον εἰρήνην, καὶ διώξον αὐτὴν, *quære pacem, & ſectare illam.* Prov. XV, 10. διώκοντας δικαιοσύνην ἀγαπᾷ, *ſectantes juſtitiam amat.* Sir. XXVII, 8. ἐὰν διώξῃς τὸ δίκαιον, καταλήψῃ, *ſi inſequaris juſtitiam, comprehendes illam.* Vid. & Eſ. LI, 1. & conf. Rom. IX, 30. XII, 13. & ad hæc loca Auctores citatos *Wolfio* p. 203. 248 Eſ. V, 11. τὸ σίκερα διώκοντες, *ſiceram appetentes.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Διώκοντες, ἐπιποθοῦντες. Διώκοντες, *deſiderantes.* Sic & *Suidas* docet, διώκειν pro ἐπιθυμεῖν καὶ ἁρπάζεσθαι, *concupiſcere, appetere, uſurpari.*

Of. VI, 3. διώξωμεν τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον, *omni ſtudio annitamur, ut Deum cognoſcamus.* רוץ curro, Amos. VI, 12. Hab. II, 2. Agg. I, 9. Poſteriori loco ita: ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον, *vos autem fugitis ſinguli in domum. Heſychius:* Διώκειν, καταλαμβάνειν φεύγοντα, ἢ κατατρίχειν ἐν κλίμακι, καὶ φεύγειν μετ' ὁρμῆς. Διώκειν, *fugientem aſſequi, vel inſectari in palæſtra, & fugere cum impetu.* רסן frænum, Eſ. XXX, 28. שדד vaſto, Eſ. XVI, 4.

Διώροφος, bicameratus, duas contignationes habens שני ſecundus, Gen. VI, 16. Apud *Heſychium* vitioſe legitur: Διόροφα, δίστεγα. Διόροφα, *quæ duo tecta habent.* Rectius *Suidas:* Διώροφον. τὸ οἴκημα τὸ δύο ἔχον στέγας. Διώροφον. *Domus geminum tectum habens.*

Διώρυξ, foſſa. יאר rivus, Eſ. XXXIII, 21. נהר fluvius, *Incert.* Ezech. XXXII, 14. נחל torrens, Jer. XXXI, 19. שכלת fluentum, Eſ. XXVII, 12. Vid. & Sir. XXIV, 31. 33. *Heſychius:* Διώρυξ, τάφρος. Διώρυξ, *foſſa.*

Διωκὴρ, vectis. בר in plur. ברים Exod. XXXIX, 35. τὴν κιβωτὸν, καὶ τοὺς διωκῆρας αὐτῆς, *arcam, & vectes ejus. Suidas,* Διωκῆρσι, ἀναφοριῦσι, τοῖς ἀναβαστάζουσι. Διωκῆρσι, *vectibus, quibus aliquid portamus.*

Δόγμα, decretum, edictum. אסרא Chald. interdictum, Dan. VI, 9. דתא : דת Chald. lex, Dan. II, 13. VI, 8. 15. טעם Chald. mandatum, Dan. III, 10. IV, 3. VI, 13. כתבא Chald. ſcriptum, Dan. VI, 10. מתנה donum, Ezech. XX, 26. ubi tamen *Al.* pro δόγμασι rectius δόμασι. שאת excellentia, *Sym.* Hab. I, 7. *Heſychius:* Δόγματα, ζητήματα, προσάγματα. Δόγματα, *quæſita, mandata.* Conf. Auctores citatos *Wolfio* ad Luc. II, 1. & Actor. XVI, 4.

Δογματίζω, mando, decerno. כתב ſcribo, Eſth. III, 9. Vid. & 3 Eſdr. VI, 34. 2 Macc. X, 8. XV, 36.

Δοκέω, videor, cenſeo, puto, arbitror, it. in honore ſum, honorem conſecutus ſum. אמר dico, Prov. XXVIII, 24. καὶ δοκεῖ μὴ ἁμαρτάνειν, *& putat non peccare. Heſychius:* Δοκεῖ, ὅσιόν, νομίζει. Δοκεῖ, *putat, arbitratur.* חשב cogito, Gen. XXXVIII, 15. Prov. XXVII, 14. טוב bonum, Eſth. I, 19. III, 9. טוב בעיני bonum in oculis, Eſth. VIII, 8. ישר בעיני juſtum in oculis, Joſ. IX, 25. כלה decernor, *Sym.* 1 Reg. XX, 9. δέδοκται τὸ κακὸν, *decretum eſt malum.* נדב ſponte moveor, Exod. XXV, 2. XXXV, 20. נדיב ſpontaneus, Exod. XXXV, 21. נשא fero, porto, Exod. XXXV, 24. כפק ſufficientia, Job. XX, 22. צבא volo, Dan. IV, 14. XXII, 29. 3 Eſdr. VIII, 12. καθάπερ δέδοκταί μοι, *prout mihi fuit.* Heſychius: Δέδοκται, ἐφάνη, ἐψηφίσατο. δόγμασε.

γιασε. Δέδοκται, *visum est*, *decrevit*, *judicavit*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Δέδοκται. ἔδοξεν. Δέδοκται, *visum est*. Susan. v. 6. οἱ ἐδόκουν κυβερνᾶν τὸν λαὸν, *qui honorem consecuti gubernandi*, ut *Grotius*, vel ut *Lud. de Dieu* reddit, *qui in honore erant ad gubernandum populum*. Ita Marc. X, 42. οἱ δοκοῦντες ἄρχειν, *qui honorem consecuti imperandi*. Conf. & Gal. II, 2. & *Lud. de Dieu* ad Marc. l. c. &, quæ ex *Euripide* & *Pindaro* observat loca *B. Raphelius* Semicent. Annot. Philol. in N. T. p. 701.

Vide alibi Καλὸς εἶναι δοκέω.

Δοκιμάζω, probo, exploro, æstimo, probatum vel idoneum judico. בחן Jer. IX, 7. ἐγὼ πυρώσω αὐτὰς, καὶ δοκιμῶ αὐτὰς, *ego igni probabo illos, & explorabo illos*. Jer. XVII, 10. Κύριος ἐτάζων καρδίας καὶ δοκιμάζων νεφρούς, *Dominus scrutans corda, & explorans renes*. בחר eligo, Prov. VIII, 10. χρυσίον δεδοκιμασμένον, *aurum probatum*. חקר perscrutor, Psalm. CXXXVIII, 1. 21. יקר pretiose æstimor, Zach. XI, 13. σκέψαι, εἰ δόκιμόν ἐστιν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν, *vide, an probari possit, quod me hoc modo æstimarint*. מבצר munitio, Jer. VI, 27. מצרף fusorium vas, Prov. XVII, 3. ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος, *quemadmodum probatur in camino argentum*. נסה pih. *Al.* Dan. I, 12. δοκιμάσον. Conf. quæ notavi in v. Δοξάζω. רץ fragmen, frustum, Ps. LXVII, 33. 2 Macc. IV, 3. διὰ τινας τῶν ὑπὸ τοῦ Σίμωνος δεδοκιμασμένων, *per quosdam, qui probati* vel *idonei judicati sunt a Simone*. Ita 1 Thess. II, 4. καθὼς δεδοκιμασμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, *quemadmodum probati*, vel *idonei judicati sumus a Deo*.

Δοκιμασία, probatio, exploratio. Sir. VI, 23.

Δοκιμαστὴς, probator, explorator. בחון specula exploratoria, Jer. VI, 27.

Δοκιμὴ, probatio. *Sym.* Ps. LXVII, 31.

Δοκίμιον, experimentum, quo aliquid probatur, vel spectatur. מצרף vas fusorium, Prov. XXVII, 21. δοκίμιον χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ πύρωσις, *experimentum argenti & auri conflatio*. עלי catinus, Ps. XI, 7. ἀργύριον πεπυρωμένον δοκιμιον τῇ γῇ, *argentum igne conflatum experimentum terræ*. Conf. 1 Petr. I, 7. & Jac. I, 3. ubi πειρασμοὺς, *tentationes*, Apostoli illi vocant τὸ δοκίμιον τῆς πίστεως, *experimentum, quo fides spectari potest*. Sic & *Dionysius Hal.* τέχν. cap. 12. appellat δοκίμιον ὡρισμένον, πρὸς ὃ τις ἀποβλέπων δυήσεται τὴν κρίσιν ποιεῖσθαι, *experimentum determinatum, ad quod aliquis respiciens poterit judicium ferre*. Conf. & *Herodiani* locum observatum *Lamb. Bos* ad Jac. l. c. p. 268.

Δόκιμος, probatus. בחן *Aqv. Sym. Theod.* Eſ. XXVIII, 16. טהור purus, 2 Par. IX, 17. *χρυσίῳ δοκίμῳ, auro probato.* יקר pretium, Zach. XI, 13. *σκέψαι, εἰ δόκιμόν ἐστιν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπ' αὐτῶν, vide, an probari poſſit, quod me hoc modo æſtimarint.* מובז part. hoph. a פוז conſolidatus, ſolidus, 3 Reg. X, 18. מזקק part. pyh. defæcatus, 1 Par. XXVIII, 18. XXIX, 4. עבר part. commeans, Gen. XXIII, 16. צרף conflo, purgo, *Sym.* Pſ. XVII, 33. *δόκιμος.*

Δοκιμόω, probo, exploro. צרף Jud. VII, 4.

Δοκὸς, trabs, tignum. מחברות plur. commiſſuræ, 2 Par. XXXIV, 11. כפן tegmen. 3 Reg. VI, 15. קיר paries, 3 Reg. VI, 16. קרה Gen. XIX, 8. 4 Reg. VI, 2. 5. *Suidas:* Δοκὸς, *τὸ μέγα ξύλον.* Δοκὸς, *magnum lignum. Etym.* M. Δοκὸς, *τὸ τὴν στέγην αἴροντα ξύλον.* Δοκὸς, *lignum, quod tectum ſuſtinet.*

Δόκωσις, contignatio. מקרה Eccleſ. X, 18. *ταπεινωθήσεται ἡ δόκωσις, humiliabitur tectum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἡ δόκωσις, *ἡ στέγη.* Ita & apud *Heſychium*, niſi quod male apud illum legatur Ἡδόκωσις.

Δολερὸς, doloſus, fraudulentus. חמת uter, lagena, Hab. II, 15.

Δολεύομαι, dolo utor, fraudulenter ago. התנכל hitph. machinor, *Incert.* Gen. XXXVII, 17. *ἐδολεύσαντο.*

Δόλιος, doloſus, fraudulentus. ארב inſidior, Prov. XII, 6. דלק part. ardens, Prov. XXVI, 23. חלקה blanditia, Pſ. XI, 2. מרון contentio, *Sym.* Prov. XXVI, 21. *δόλιος.* מרמה dolus, Prov. XI, 2. נרגן part. niph. ſuſurro, murmurator, *Sym.* Prov. XXVI, 20. עולה iniquitas, Pſ. XLII, 1. רכיל detractor, *Sym. Theod.* Ezech. XXII, 9. *δόλιος.* הלך רכיל ambulans tanquam detractor, *Sym.* Prov. XI, 13. *δόλιος.* רמיה dolus, Pſ. CXIX, 2. 3. שקר falſitas, Pſ. XXX, 22. תרמית dolus, Soph. III, 14.

Δολιότης, dolus. חלקה lævitas, Pſalm. LXXII, 18. מרמה Pſ. XXXVII, 13. LIV, 27. נכל calliditas, Num. XXV, 17. מרמת *Sym.* Pſ. CXVIII, 118.

Δολιόω, doloſe ago, decipio. החליק hiph. blandior, Pſ. V, 11. נכל : התנכל pih. & hithp callide machinor, Num. XXV, 17. Pſ. CIV, 24. *τῷ δολιῶσθαι, Hieron. ut doloſe agerent.* רמה pih. *Sym.* Prov. XXVI, 19. *δολιῶν.*

Δολίως, doloſe. רכיל detractor, Jer. IX, 4.

Δόλος, dolus, fraus. דבר verbum, 1 Reg. XX, 20. חנף hypocrita, Job. XIII, 16. כזב mendacium, *Incert.* Pſalm. LXI,

LXI, 5. מלה ſermo, Pſ. CXXXVIII, 3. מרמה Gen. XXVII, 35. Pſ. XXIII, 4. דברי מרמה verba doli, Pſ. XXXIV, 23. סיר abſconſio, Deut. XXVII, 24. *ὁ τύπτων τὸν πλησίον δόλῳ, qui cædit proximum ſuum clam.* Conf. Matth. XXVI, 4. & ad h. l. *Keuchenium* p. 93. ערמת aſtutia, Exod. XXI, 14. רכיל detractor, Lev. XIX, 16. רמיה Job. XIII, 7. רעש commotio, Eſ. IX, 5 שלוה tranquilliras, Dan. VIII, 25. הך fraus, Pſ. IX, 29. תרמה *Al.* Jud. IX, 31. δόλων.

μετὰ Δόλου δεδόμενος, cum dolo datus. סיגים מצפה ſcoria obtectus, Prov. XXVI, 23.

ἐγκαθίζω Δόλῳ, inſideo dolo, i. e. inſidias tendo. הגיר hiph. a נגר diffluere facio, Ezech. XXXV, 5.

λαμπὰς Δόλου κυρσεύω, lucernam doli accendo. נרגן part. niph. ſuſurro, murmurator, Prov. XVI, 28.

συνίστημι Δόλον, conſtituo dolum. במשאון in deceptione, Prov. XXVI, 26.

Δολόω, doloſe ago. החליק hiph. blandior, Pſ. XXXV, 2. רגל obtrecto, Pſ. XIV, 3.

Δόμα, donum. אתנן merces meretricia, Oſ. IX, 1. גמול retributio, Prov. XIX, 17. לחם cibus, panis, Num. XXVIII, 2. לקחה *Theod.* Prov. VII, 21. מגרנות plur. res pretioſæ, 2 Par. XXXII, 23. מהר dos, 1 Reg. XVIII, 25. מכה part. hiph. ex הכה a נכה percuſſus, 2 Par. II, 10. משא onus, 2 Par. XVII, 11. מתן Prov. XVIII, 16. מתנה Gen. XXV, 6. Num. XVIII, 6. מתת 3 Reg. XIII, 7. נדבה voluntaria oblatio, Deut. XXIII, 24. נשאת oblatio, 2 Reg. XIX, 42. נתון : נתן & תת part. pah. & infin. datus, dare, Num. III, 9. XXVII, 7. Eccleſ. IV, 17. תנופה elevatio, Lev. VII, 20.

Δωματίζω, munera do. נתן נדה db mercedem, *Sym.* Ezech. XVI, 33. *ἐδωμάτιζες, munera dabas.*

Δόμος, ordo ſtructuræ, contignatio. נרבך Chald. ſeries, it, ſtrues, Eſdr. VI, 4. *καὶ δόμοι λίθινοι κραταιοὶ τρεῖς, καὶ δόμος ξύλινος εἷς, & ordines ſtructuræ lapides firmi tres, & ordo ſtructuræ ligneus unus.* Sic etiam apud *Herodotum* L. I, c. 179. *διὰ τριηκοντα δόμων πλίνθου τοῦτο καλάμων διαστοιβάζοντες, per triceſimum quemque ordinem ſtructuræ laterum plexam arundinem inſtipantes.*

Δόξα, gloria, laus, honor, fama, majeſtas, potentia, glorioſa, decor, ſplendor, ornatus ſplendidus. און potentia, Eſ. XL, 26. בשר caro, Eſ. XVII, 4. גאון elatio, Exod. XV, 7. Eſ. XIV, 11. גאות idem, Eſ. XXVI, 10. הר celeusma, *Theod.* Ezech. VII, 7. δόξης. הדר decor, decus,

Prov.

Prov. XX, 19. δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολιαὶ, *decus autem ſenio-rum canities.* Eſ. LIII, 2. οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα, *non eſt ſpecies illi, neque decor.* הדר : הדרא Chald. Dan. IV, 27. V, 20. הדרה Prov. XIV, 30 הוד majeſtas, Num. XXVII, 20. δάσεις τὴν δόξαν σου ἐπ' αὐτὸν, *impones majeſtatem tuam ſuper illum.* Conf. Dan. XI, 21. 1 Par. XXIX, 25. ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν βασιλείας, *dedit illi majeſtatem Regis.* הון opes, Pſ. CXI, 3. הללו יה hallelujah, i.e. laudate Dominum, Pſalm. CV, 47. ἱερεῖ πᾶς ὁ λαὸς, γένοιτο, γένοιτο, δόξα, *dicat omnis populus, fiat, fiat, laus* ſc. ſit Domino. Vid. & Pſ. CIII, 36. CXLVII, 9. CL, 5. *Suidas*: Δόξα. ἔπαινος. Δόξα. *laus.* Sic paſſim etiam in N. T. Vide Gal I, 5. Epheſ. III, 21. 2 Tim IV, 18. &c התפאר infin. hithp. glorificari, Eſ. LX, 21. LXI, 3. זבל habitaculum, Pſ. XLVIII, 15. חומה murus, Prov. XVIII, 11. חסד benignitas, Eſ. XL, 7. טוב bonitas, Exod. XXXIII, 19. יד manus, 2 Par. XXX, 8. יפי pulchritudo, Eſ. XXXIII, 17. βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε, *regem cum ſplendido ornatu videbitis.* Vid. & Thren. II, 15. & conf. Eſth. XV, 4. & Matth. VI, 29. & quæ paulo poſt notavi in h. v. poſt Hebr. מלכות & פאר. יקר res pretioſa. Eſth. VI, 3. כבד pih. honoro, Eſ. XXIV, 15. כבד jecur, Thren. II, 11. כבוד Exod. XVI, 10. ἡ δόξα Κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ. *gloria Domini videbatur in nube.* Exod. XXIV, 17. τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου ὡσεὶ πῦρ, *ſpecies autem gloriæ Domini tanquam ignis.* Exod. XL, 31. δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνὴ, *gloria Domini implebatur tabernaculum.* Δόξα Θεοῦ in his locis ſignificat eum divinæ majeſtatis ſplendorem, quo tanquam imagine & facie cognoſci & diſcerni poteſt ab univerſis rebus creatis. Vide *Cl. Elsnerum* ad Rom. I, 23. p. 8. 9. Joſ. VII, 19. δὸς δόξαν σήμερον Κυρίῳ, *da honorem hodie Deo.* Vid. & 1 Par. XVI, 28. 29. Pſ. VIII, 6. δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, *gloria & honore coronaſti illum.* Conf. 2 Petr. I, 17. Prov. III, 16. VIII, 18. πλοῦτος καὶ δόξα, *divitiæ & honor. Heſychius*: Δόξα, φήμη, τιμή. Δόξα, *fama, honor.* Eſ XXXV, 2. & LX, 13. ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου. *gloria Libani*, h. e. arbores præſtantiſſimæ ex Libano. Conf. ſi placet Diſſ. noſtram de lignis ex Libano ad Templum Hieroſolymitan. ædificandum petitis p. 7. & 12. Eſ. LXVI, 18. ὄψονται τὴν δόξαν αὐτοῦ, *videbunt gloriam ejus.* Vid. & v. 19. כבד gravitas, Eſ. XXX, 27. מלכות regnum, ἱματισμικῶς pro בגד vel בגדי מלכות veſtes regiæ, Eſth. V, 1. καὶ περιεβάλλετο τὴν δόξαν αὐτῆς, & *induebat ſplendidum ornatum ſuum.* Conf. *Keuchenium* in Matth. VI, 29. p. 41. מראה עינים aſpectus oculorum, Eſ. XI, 3. οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ, *non juxta ſpeciem judicat.* Conf. Sir. VIII, 17. משא onus, Eſ. XXII, 25. סלה laudatio, Pſ. XXIII, 10. XLV, 11. עז robur, Pſ. LXVII, 33. Eſ. XII, 2. XLV, 24. Conf. Joh. XI, 40.

& Rom. VI, 4. ubi Docti quidam interpretes δόξαν bene exponunt *potentiam glorioſam*. Vide *Cel. Wolfium* ad Joh. l. c. p. 920. & Rom. l. c. p. 105. פאר ornatus, Eſ. LXI, 3. δοῦναι αὐτοῖς δόξαν ἀντὶ σποδοῦ, *dare illis ornatum ſplendidum pro pulvere*. Conf Sir. L, 15. & v. Δόξικὸς infra. שול fimbria, Eſ. VI, 1. שמרים plur. fæces, Jer. XLVIII, 11. תהילה laus, Exod. XV, 11. Eſ. LXI, 3. תועפות plur. vires, Num. XXIII, 22. XXIV, 8. תמונה imago, Num. XII, 8. Pſalm. XVI, 17. Conf. Rom. III, 23. & ad h. l. Auctores citatos *Wolfio* p. 62. תפארת Exod. XXVIII, 2. 36. Eſ. III, 18. LII, 1. Jer. XIII, 18. Sir. XLIII, 11. κάλλος οὐρανοῦ δόξα ἄστρων, *pulchritudo cœli ſplendor ſiderum*. Conf. 1 Cor. XV, 41. Sir L, 7. ἐν νεφέλαις δόξης, *in nubibus lucidis*. Conf. *Lampium* ad Joh. I, 14. p. 369.

Vid. alibi Ἐυπρέπεια δόξης.

Δοξάζω, glorifico, gloria afficio, ad gloriam, ad dignitatem eveho. נאה excello, Exod. XV 1. 21. גדל pih. magnifico, Eſth. III, 1. ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς Ἀμάν, *ad gloriam, ad dignitatem evexit Rex Amanum*, Conf. Act. III, 13. Hebr. V, 5. גדול magnus, Mal. I, 11. הדר Thren. V, 12. הדר Chald. pah. Dan. IV, 31. 34. הנוה pih. habitare facio, Exod. XV, 2. יקר gloria, honor, Eſth. VI, 6. 7. Pſalm. XXXVI, 21. ירא timeo, *Al.* Eſ. XXV, 3. δοξάσουσι. כבד in Kal, niph. pih. & pyh. Lev. X, 3. 1 Reg. II, 31. 2 Reg. VI, 20. כבוד gloria, 1 Par. XVII, 18. Eſ. XXIV, 23. נאדר hiph. ab אדר magnificum me exhibeo, Exod. XV, 6. ἡ δεξιά σου δεδόξασται ἐν ἰσχύι, *dextera tua glorificata eſt robore*. Exod. XV, 11. δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, *glorificatus inter ſanctos*. נזיר ſeparatus, Deut. XXXIII, 16. נסה pih. tento; *Sym.* Gen. XXII, 1. ἐδόξασεν, *gloria affecit*. Hic multum ſe fatigat *Druſius*, quid viderit *Symmachus*, cum ita verteret. At *Symmachum* ita non vertiſſe credit Doctiſſimus *L. Bos* Proleg. in LXX. Int. ſed potius ἐδοκίμασεν, quod a ſcribis imperitis perperam mutatum ſit in ἐδόξασεν. Ejusque ſententia firmari poteſt ex Dan. I, 12. ubi *Al* Hebr. נסה per δοκιμάζειν interpretantur. Vide in Δοκιμάζω. נשא niph. & pih. Eſdr. VIII, 35. Eſ. LII, 13. פאר : התפאר pih. & hithp. Eſdr. VII, 26. Eſ. X, 15. XLIV, 23. קדש ſanctificor, Eſ. V, 16. קרן ſplendeo, Exod. XXXIV, 35. τὸ πρόσωπον Μωϋσέως ὅτι δεδόξασται, *facies Moſis quod ſplenderet*. Vid. & v. 29. 30. & conf. 2 Cor. III, 7. ubi Paulus inde vultui Moſis δόξαν h. e. *ſplendorem* tribuit. רומם : רומם pih. & pyh. a רום exalto, exaltor, Eſ. XXV, 1. XXXIII, 10. רנה cantus, clamor, Eſ. XLIII, 14. תהלה laus, Eſ. XLII, 10. תפארת gloria, Eſ. IV, 2.

Δόξασμα, gloria. תפארת Eſ. XLVI, 13. Thren. II, 1.

Δοξαστὸς, glorioſus. תפארת Deut. XXVI, 19.

Δοξικὸς, ſplendidus. 2 Macc. VIII, 35. τὴν δοξικὴν ἀποθέμενος ἐσθῆτα, *ſplendidam deponens veſtem.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Δοξικὴν ἐσθῆτα, ἔνδοξον στολήν. Δοξικὴν ἐσθῆτα, *ſplendidam ſtolam.* Conf. Sir. XLV, 9. XLVII, 6. L, 12. ubi δόξα ſtolæ & diademati tribuitur.

Δορὰ, pellis. ארד toga, Mich. II, 8. ארדת idem, Gen. XXV, 25.

Δορατοφόρος, haſtifer, haſtatus. רמח נשא ferens ſpiculum, 1 Par. XII, 24.

Δορκάδιον, parva caprea, capreolus. צבי Eſ. XIII, 14.

Δορκὰς, caprea. צבי Deut. XII, 15. 22. צביה Cant. IV, 5. VII, 3. Etymologicum M. Δορκὰς, παρὰ τὸ δέρκω, τὸ βλέπω. ὀξυδερκὴς γὰρ τὸ ζῶον καὶ εὐόμματον. Δορκὰς, *caprea, nomen habet a* δέρκω, *video. Eſt enim animal acuti viſus, & bonos oculos habens.* Conf. *Bochartum* Hier. P. I. L. III. c. 25. p. 925.

Δόρκων, idem. צבי Cant. II, 17. עתורים plur. hirci, Jer. L, 8. Conf. v. Δράκων. Apud *Suidam*: Δόρκων exponitur ἔλαφος, *cervus.*

Δόρυ, haſta, lancea. חנית 1 Reg. XIII, 19. 22. צנה clypeus, 3 Reg. X, 16. קין 2 Reg. XXI, 16. רמח 2 Par. XI, 11. Jer. XLVI, 3. *Suidas*: Δόρυ. τὸ ἀκόντιον. Δόρυ. *haſta.*

Δορυάλωτος, haſta captus, bello captus. 2 Macc. V, 11. X, 24. 3 Macc. I, 6. *Heſychius*: Δορυάλωτος, αἰχμάλωτος, ὑπὸ δόρατος ληφθείς. Δορυάλωτος, *captivus, haſta captus.*

Δορυφορέω, ſtipo, comitor ut ſatelles. נעם amœnus, jucundus ſum, *Aqv.* Pſ. CXL, 6. ἐδορυφορήθησαν, *ſatellitio munita ſunt.*

Δορυφορία, ſatellitium. 2 Macc. III, 28.

Δορυφόρος, haſtifer, ſatelles. מגן איש vir clypei, *Theod.* Prov. VI, 11. 2 Macc. III, 23. *Heſychius*: Δορυφόρος, ὁπλοφόρος, ὑπασπιστὴς, ἢ φύλαξ τῶν τυράννων. Δορυφόρος, *armiger, ſatelles, vel cuſtos principum. Suidas*: Δορυφόροι. φύλακες. ὑπηρέται βασιλέως. ὁπλοφόροι. ὑπασπισταί. Δορυφόροι, *cuſtodes. miniſtri regis. armigeri. ſatellites.*

Δόσις, donum. חק portio. Gen. XLVII, 22. מנחה *Aqv.* Deut. XVI, 17. מתן Prov. XXI, 14. מתת Prov. XXV, 14.

Δότης, dator. Vid. in ἀνὴρ ἱλαρὸς καὶ δότης.

Δυλαία,

Δουλεία, ſervitus, ſervitium. משל parabola, Prov. XXVI, 9. עבד ſervus, Exod. XIII, 3. 14. XX, 2. עבדה Pſ. CIII, 15. ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, *producens gramen jumentis, & herbam teneram ſervitio hominum*, h. e. ut alendis hominibus inſerviat. Vide & Gen. XXX, 26. Exod. VI, 6. *Aqv.* Job. I, 3. δουλεία πολλὴ σφόδρα, *ſervitium multum valde.* עבדות Eſdr. IX, 8. 9 עבידא Chald. Eſdr. VI, 18.

Δουλεύω, ſervio, ſervus ſum. השתחוה hithp. a שחח incurvo me, *Al.* 3 Reg. XI, 33. ἐδούλευσε. עבד Gen. XIV, 4. & alibi paſſim. עבד ſervus, Prov. XI, 29. XII, 9. פרח Chald. Dan. VII, 14. 27. שרת pih. Eſ. LVI, 6.

Δουλεύειν ποιέω, ſervire facio. העביד hiph. Jer. XVII, 4.

Δούλη, ſerva, ancilla. אמה Lev. XXV, 44. עבד ſervus, Exod. XXI, 7. שפחה Ruth. II, 13.

Δουλικὴ πρόϊλευσις, ſervilis progreſſio. כצאת אברים tanquam exitus ſervorum, h. e. ſervorum more, *Sym.* Exod. XXI, 8.

Δοῦλος, ſervus. נערה juvencula, Prov. IX, 3. עבד ſervio, Jud. IX, 28. עבד Chald. facio, Eſdr. IV, 15. עבד part. ſerviens, it. operans, Joſ. XVI, 10. 4 Reg. X, 19. 21. עבד Chald. ex עבד Hebr. Eſdr. V, 11. Dan. III, 27. עבד Lev. XXV, 44. & alibi ſæpius. עם populus, Pſ. LXXVII, 77. LXXIX, 5. קול vox, 1 Reg. XXVI, 17.

Δοῦλός εἰμι, ſervus ſum. אתה venio, accedo, Jer. III, 22.

Δουλόω, ſervum facio, in ſervitutem redigo. עבד Kal, ſervio, Gen. XV, 13. Vid. & Sap. XIX, 13. 1 Macc. VIII, 11.

Δοχὴ, convivium, epulum. משתה Gen. XXI, 8. ἐποίησεν Ἀβραὰμ δοχὴν μεγάλην, *faciebat Abrahamus convivium magnum.* Vid. & 3 Eſdr. III, 1. & conf. Luc. V, 29. *Heſychius:* Δοχὴν, ἄριστον. Δοχὴν, *convivium.*

Δόχιον, receptaculum. חשן pectorale, *Sym.* Lev. VIII, 8.

Δράγμα, manipulus. אלמה Gen. XXXVII, 6. Pſalm. CXXV, 8. עמיר Mich. IV, 12. עמר Lev. XXIII, 10. ὄισετε τὰ δράγματα ἀπαρχὴν τῷ θερισμῷ, *feretis manipulos primitias meſſis.* Conf. ad h. l. ill. *Spanhemium* Obſ. in *Callimach.* p. 679. ערמה acervus, Neh. XIII, 15 קמה ſeges, Oſ. VIII, 7. קמץ pugillus, Gen. XLI, 47. *Heſychius:* Δράγμα, ὅσον περιλαμβάνει τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ θερίζων. Δράγμα, *quantum comprehendit manu ſiniſtra meſſor* Idem: Δράγματα, δέσμαι, καὶ ὅπερ ἡ χεὶρ δράξηται. Δράγματα, *faſciculi, & quantum manus capere poterit.* Sic & *Euſtathius* ad Il. λ. p. 765.

δράγματα exponit ὧν ἡ χεὶρ δράξεται ἐν τῷ θερίζεσθαι, *quæ manus comprehendit in metendo.*

Δράγματα συλλέγω, manipulos colligo. עמר pih. Pſalm. CXXVIII, 6.

Δράκων, draco, ſerpens. כפיר leo juvenis, Job. IV, 10. XXXVIII, 39. לויתן leviathan, Job. XL, 20. Pſ. LXXIII, 14. Eſ. XXVII, 1. נחש ſerpens, Job. XXVI, 13. Amos. IX, 3. עתודים plur. hirci, Jer. L, 8. ubi tamen pro δράκοντες *Colomeſius* in Cimel. Liter. p. 313. legend. cenſet δόρκοσι. Rectius ſcripſiſſet δορκωσι. פתן aſpis, Job. XX, 16. תנים ſing Ezech. XXIX, 3. XXXII, 3. תנין Jer. IX, 11. εἰς κατοικήριον δρακόντων, *in domicilium draconum.* Gloſſ. MS. in Jer. Δρακόντων, σειρήνων. Δρακόντων, *ſirenum.* Vid. & Thren. IV, 3 Mich. I, 8.

Δραξ, pugillus. גמר *Incert.* Jud. III, 16. חפן Eccleſ. IV, 6 חצר lacerta, *Al.* Pſalm. CXXVIII, 6. τὴν δράκα. כף vola manus, 3 Reg. XVII, 12. Eccleſ. IV, 6. Poſteriori loco ita: πλήρωμα δράκος ἀναπαύσεως, *plenitudo pugilli requiei.* Gloſſ. in Octat. Δρακὸς, τῆς παλάμης τῆς χειρὸς τῶ χωρῆντος. Δρακὸς, *palmæ manus capientis.* Sic etiam in *Heſychio*, niſi quod τῶ χωρῆντος non addatur. קמץ Lev. II, 2. VI, 15. שרש Oriental, Eſ. XL, 12. שעל Ezech. XIII, 19. *Heſychius*: Δραξ, δράκα, καὶ ξέστου τὸ τέταρτον. Δράξ, *pugillum notat, & ſextarii quartam partem.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Δραξ, τὸ πλάτος τῆς παλάμης. Δραξ, *latitudo palmæ.*

Δραπέτης, ſervus fugitivus. 2 Macc. VIII, 35. *Heſychius*: Δραπέτης, φυγάς. Δραπέτης, *fugitivus. Suidas*: Δραπέτης, ὁ ἀποδρὰς τῆς δουλείας. Δραπέτης *qui ex ſervitute aufugit.*

Δράσσομαι, prehendo, manu capio. נשק oſculor, Pſ. II, 12. Inde apud *Heſychium*: Δράξασθε παιδείας exponitur λάβεσθε παιδείας καὶ ἐπιστήμης, *accipite diſciplinam & ſcientiam.* קמץ in pugillum colligo, Lev. II, 2. Num. V, 26. Sir. XXVI, 8. κρατῶν αὐτῆς, ὡς δράσσόμενος σκορπίου, *qui tenet illam, eſt tanquam ille, qui apprehendit ſcorpionem.*

Δραχμὴ, drachma. אדרכון 1 Par. XXIX, 7. Eſdr. VIII, 26. בקע dimidium, nempe ſicli. Gen. XXIV, 22. Exod XXXVIII, 25. דרכמון Eſdr. II, 69. Neh. VII, 72. *Heſychius*: Δραχμὴ. τὸ ὄγδοον ἔστι τῆς ὀγγίας ἐν χαλκῷ καὶ σιδήρῳ, ἐν δὲ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ὀγδηκοστὸν ἐστὶν ὀγγίας. ὅτω γὰρ εὑρίσκονται οἱ εἴκοσι ὀβολοὶ δίδραχμοι ἐν τῷ Λευιτικῷ. Δραχμὴ. *Pars octava unciæ in ære vel ferro, in auro autem & argento eſt octogeſima pars unciæ: ita enim inveniuntur viginti oboli, quod ſint* δίδραχμοι. *in Levitico.* Vid. Lev XXVII, 25. Conf. & Exod. XXX, 13.

Δρέπω, facio. הכין hiph. a כון paro, 2 Par. XXXV, 20. פיל

Sym.

Sym. Pſ. X, 3. Vid. & Sap. XIV, 10. XV, 6. Inde Gloſſ. MSS. τῆς Παναρίτα Δρῶντες, πράτ]οντες. Δρῶντις, *agentes*. Et *Heſychius*: Δρῶντις, ποιοῦντις, ἐργαζόμενοι. Δρῶντις, *facientes, operantes*.

Δρεπανηφόρος, falcifer, falcatus. 2 Macc. XIII, 2. ἅρματα δρεπανηφόρα, *currus falcati*. Vide de ejusmodi curribus *Ewaldum* Emblem. Sacr. L. II. p. 195.

Δρέπανον, falx. דרבן ſtimulus, 1 Reg. XIII, 21. חרמש Deut. XVI, 9. XXIII, 25. מגל Jer. L, 16. Joël III, 13. מגלה volumen, Zach. V, 1. מזמרות plur. Eſ. II, 4. XVIII, 5. מחרשה rutrum, 1 Reg. XIII, 20.

Δρομὰς, dromas, dromedaria. נכרה *Aqv. Sym. Theod.* Jer. II, 23. Vide *Bochartı* Hier. P. I. L. II. c. 3. p. 84.

Δρομεὺς, curſor. ארג radius textoris, *Al.* Job. VII, 6. δρομέως. קל velox, Amos. II, 14. רגלי pedes, peditis, *Aqv.* Jer. XII, 5. σὺν δρομεῦ. רץ part. a רוץ Job. IX, 25.

Ἀγαθὸς δρομεὺς, bonus curſor. מגן איש vir clypei, i. e. clypeatus, Prov. VI, 11.

Δρόμος, curſus. זמה cogitatio. Job. XVII, 11. מרוץ Eccleſ. IX, 11. מרוצה 2 Reg. XVIII, 27. Jer. VIII, 6.

Δρομόω, currere facio. הריץ *Aqv.* Pſ. LXXVI, 32.

Δρόσος, ros. טל Gen XXVII, 28. 39. שלג nix, Prov. XXVI, 1. כפר pruina, *Al.* Pſ. CXLVII, 5. δρόσον. *Heſychius*: Δρόσοι, ψιχάδες. Δρόσοι, *guttæ roris*. Cant. tr. puer. v. 37.

Δρύμος, ſylva, nemus, ſaltus. הר mons, Joſ. XVII, 18. חרש 2 Par. XXVII, 4. חרשת nomen loci, Jud. IV, 16. יער Deut. XIX, 5. Joſ. XVII, 15. ישרה Pſalm XXVIII, 8. סבך perplexum, Pſ. LXXIII, 7. עיים plur. acervi, *Sym.* Pſ. LXXVIII, 1. עיר urbs, Jer. L, 32. שרה ager, Deut. XX, 19. 2 Reg. XVIII, 6. שרון Saron, nomen regionis, Eſ. LXV, 9. Conf. *Relandi* Palæſt. L. I. c. 32. p. 188. ſqq.

Δρῦς, quercus. אלה Jud. VI, 11. אלון Gen. XII, 6. Eſ. XLIV, 14. אשל lucus, *Theod.* 1 Reg. XXXI, 13.

Δύναμαι, poſſum, valeo, validus, potens, idoneus ſum, it. volo. ביד in manu, Exod. IV, 13. προχείρισαι ἄλλον δυνάμενον, ὃν ἀποστελεῖς, *deſigna alium, qui idoneus ſit, quem mittas*. בעי in acervum, it. poſtulatio, Joh. XXX, 24. גבור potens, validus, Job. XVI, 14. ἔδραμον πρός με δυνάμενοι, *currebant ad me potentes*. הוסיף hiph. a יסף addo, adjungo, Eſ. XXIV, 20. הכיל hiph. a כול capio, contineo, 3 Reg. VIII, 65. חכלים hiph. ignominia afficio, Jud. XVIII, 7. יכל Gen. XIX, 22 οὐ γὰρ δυήσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα, *non enim poſſum aliquid facere*.

cere. Hic τὸ μὴ δύνασθαι non impotentiam physicam, sed moralem, seu τὸ ἀβούλητον, id quod voluntati repugnat, & quo aliquis ab animo & voluntate sua aliquid impetrare non potest, significat. Eodem sensu Gen. XXXIV, 14. XXXVII, 3. XLIV, 26. & alibi legitur. Ita & in N. T. Joh. VII, 7. Act. IV, 20. 2 Cor. XIII, 8. 1 Joh. III, 9. Apoc. II, 2. Conf. Auctores citatos *B. Wolfio* & *Cl. Alberti* in Marc. VI, 5. Num. XIII, 31. ὅτι δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς, *robore valebimus adversus illos.* Jer. XXXVIII, 5. οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς, *non valebat rex adversus illos.* Similiter 1 Macc. V, 40. δυνάμενος δυνήσεται πρὸς ἡμᾶς, *multum nobis prævalebit.* יכיל Chald. Dan. II, 10. כהל Chald. Dan. IV, 15. כלה pih. perficio, Neh. IV, 2. לנצח in æternum, Job. IV, 20. מצא invenio, Job. XXXII, 3. עצר cohibeo, 2 Par. XX, 38.

οὐ Δύναμαι, non possum, it. renuo, nolo. חדל deficio, Gen. XLI, 49. מאן pih. renuo, Job. VI, 7. מן cum infin. Es. XXVIII, 20. נואל niph. a יאל stulte ago, Jer. V, 4. נלאה niph. defessus sum, Exod. VII, 18. Prov. XXVI, 15.

Vide alibi δύναμαι Ἀγνισθῆναι, & οὐ μὴ δύναμαι Προσδέξασθαι.

Δύναμις, potentia, robur, virtus, facultas, opes, divitiæ, vires, militia, excercitus. און robur, Job. XL, 11. אל fortis, it. fortitudo, Neh. V, 5. אנשים plur. viri, Jer. XL, 7. בית אבות domus patrum, Num. I, 45. גבה altitudo, Job. XL, 5. גבור potens, 2 Par. XIII, 3. Es. XLII, 13. גבורה Jud. VIII, 21. 4 Reg. XVIII, 20. *Al.* Jud. V, 31. Vide in Δυναστία. גבורתא Chald. Dan. II, 23. גבר vir, 1 Par. XXIV, 4. גדור turma, 1 Par. XII, 18. 2 Par XXV, 9. המון turba, 1 Par. XII, 18. Jer. III, 23. הון opes, Ezech. XXVII, 27. ἦσαν αἱ δυνάμεις σου, *erant opes tuæ* Vid. & v. 18. חזק robur, Agg. II, 23. חיל copiæ, exercitus, robur, virtus, Jud. III, 29. πάντα ἄνδρα δυνάμεως, omnem virum roboris, vel *omnem virum robore præditum.* Vid. & Jud. XVIII, 2. XX, 46. Ruth. III, 11. ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἶ σὺ, *quod tu es mulier virtutis* sive virtute prædita. Psalm. CVII, 14. ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, *cum Deo faciemus virtutem*, h. e. strenue & fortiter res nostras geremus. Prov. XXXI, 29. πολλαὶ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, *multæ filiæ acquisiverunt divitias.* Conf. quæ ad h. l. notavi in v. Ποιέω, & *Cl. Georgii* Vindicias p. 46. Jer. XXXVII, 4. δύναμις Φαραὼ, *exercitus Pharaonis.* Vid. & Jer. XXXIV, 7. XXXV, 11. XXXIX, 1. *Suidas*: Δύναμις λέγεται καὶ ἰσχὺς, καὶ ὁ στρατός. Δύναμις, *significat & robur & exercitum.* Sic passim apud *Ælianum.* Vide Indicem ejus. Conf. & *Drusium* Ob-

Obſerv. L. X. c. 14. חלוץ part. pah. expeditus, 2 Par. XX, 22. יד manus, Joſ. IV, 24. כח vis, robur, 1 Par. XXIX, 2. Neh. I, 10. מאד valde, it. vires, Deut. VI, 5. מחנה caſtra, 1 Par. XII, 22. 2 Par. XIV, 13. מלחמה bellum, 2 Par. XIII, 3. נפלאות part. plur. fœm. niph. miranda, mirabilia, Job. XXXVII, 14. סללה agger, Jer. VI, 6. עבר ſervus, Eſth. II, 18. עז robur, 2 Par. XIII, 8. Pſalm. XX, 1. LXVII, 37. עוז idem, Pſalm. CXLIV, 6. עם populus, 1 Par. XXI, 2. פה os, Num. VI, 21. צבא militia, exercitus, Exod. VI, 26. Pſalm. XXIII, 10. LXVII, 13. Pſ. XXXII, 6. Poſtremo loco ita: *πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν*, *omnis exercitus illorum* (cœlorum) Dan. VIII, 10. *ἕως τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ*, *usque ad exercitum cœli.* Eſ. XXXIV, 4. *τακήσονται πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν*, *conſumentur omnes exercitus cœlorum.* Conf. Cant. tr. puer. v. 31. ubi *πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου* iidem eſſe videntur. Conf. & Matth. XXIV, 29. *Vorſtii* Philol. Sacr. L. II. c. 23. p. 27. & *M. Heinr. Gottl. Richteri* Diſſ. de Agitatione Copiarum cœleſtium, Præſide *Ven. Klauſingio* Lipſ. 1738. habitam. צביה caprea, Cant. II, 7. III, 5. שתים dual. fœm. altera, ſecunda 1 Reg. XVIII, 21. העלמה abſconditum, Job. XI, 6. XXVI, 11.

Vide alibi *Ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως* & *Ἰσχὺς καὶ δύναμις.*

Δυναμόω, corroboro, potentem reddo, confirmo. גבר: חזיר Kal, pih. & hiph. *Aqv.* Pſ. LXIV, 3. *ἐδυναμώθησαν.* LXX. Eccleſ. X, 10. Dan. IX, 27. עוז Pſ. LXVII, 31.

Δυναστία, potentia, robur, exercitus, imperium. אלים dii, *Sym.* Exod XV, 11. *ἐν δυναστείαις*, *in potentiis.* גבור potens, Nah. II, 3. גבורה Jud. V, 31. *καθὼς ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ*, *ſicut ortus ſolis in robore ipſius*, h. e. in pleno jubare ipſius, quo vim ſuam & robur vel maxime poteſt exercere. *Alii* ibi legunt *ἐν δυνάμει αὐτοῦ.* Similiter Apoc. I, 16. *ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυναμει αὐτοῦ*, *ſicut ſol apparet in robore ſuo*, h. e. in pleno jubare ſuo, vel cum ſplendet maxime חיל exercitus, Dan. IV, 32. חסן theſaurus, Ezech. XXII, 25. ממשלה dominatio, 3 Reg. IX, 13. Conf. Sap. VI, 3. מעוז robur, Dan. XI, 31. מנלה onus, Exod. VI, 6. עז robur, Job. XXXVII, 6. עוז idem, Pſalm. LXXVII, 5.

Δυνάστευμα, quod imperio alicujus ſubjacet, ditio, 3 Reg. III, 1 juxta *Vatic.* ed. *καὶ Σαλωμὼν ἤρξατο ἀνοίγειν τὰ δυναστεύματα τοῦ Λιβάνου*, *& Salomo incipiebat aperire ditiones Libani.*

Δυναστέω, potens ſum, dominor, vim infero, vi detineo. אלהים dii, *Sym* Gen. VI, 2. *οἱ υἱοὶ τῶν δυναστῶν*, *filii potentum*. הגביר hiph. corroboro, *Al.* Pſ. XI, 4. החזיק hiph. vi detineo, Jer. L, 33. עשק vi opprimo, 1 Par. XVI, 21. שר princeps, Prov. XIX, 10. ubi tamen *Cl Grabius* Proleg. in LXX. T. IV. c. 4. §. 3. pro *δυναστεύειν* legendum conjicit *δυναστῶν*, & vltioſam lectionem ex eo natam putat, quod librarii præcedens verbum *ἄρξηται* in ſignificatione *incipiendi* haut recte ſumentes, infinitivum *δυναστεύειν* inde ſubjunxerint, cum *ἄρξηται* ibi juxta Hebr. *dominandi* notionem habeat. Sir. XII, 3. *τίς, μοι δυναστεύσει*; *quis dominabitur mihi?* Sir. XII, 5. *ἵνα μὴ ἐν αὐτοῖς σε δυναστεύσῃ*, *ne in illis ſuperior te evadat.*

Δυναστεύων, dominator, imperator. גבירה auguſta regina, Jer. XIII, 18.

Δυναστεύουσα, imperatrix. גבירה 4 Reg. X, 13.

Δυνάστης, dynaſta, princeps, potens. אביר fortis, Gen. XLIX, 24. אדיר magnificus, Jud. V, 25. Nah. III, 18. איתן fortis. אלהים dii, *Incert.* Gen. VI, 2. *δυναστῶν*. Job. XII, 19. אנשי חיל viri roboris, i. e. robuſti, Eſ. V, 22. בית domus, i e, domeſtici, Gen. L, 4. גבור fortis, 1 Par. XXVIII, 1. XXIX, 24. גדול magnus, Lev. XIX, 15. Prov. XVIII, 16. חזק robuſtus, Job. V, 15. מורה part. hiph. a ירה docens, doctor, Job. XXXVI, 22. משוע part. pih. a שוע vociferans; Job. XXIX, 12. Pſ. LXXI, 12. משל part. dominator, Prov. XXIII, 1. מתנדב part. hithp. ſponte ſe offerens, Jud. V, 9. נדיב princeps, I Reg. II, 8. Prov. XVII, 27. סריס eunuchus, cubicularius, Jer. XXIV, 19. עצום validus, Prov. XVIII, 18. ערום aſtutus; Job. XV, 5. ערין tyrannus, Job. VI, 23. XV, 20. פרוי paganus, Hab III, 13. קרת civitas; Prov. VIII, 3. רזן princeps, Prov. XIV, 30. רזנים plur. Prov. VIII, 16. XXXI, 4. רשע improbus, Job. IX, 22. שר princeps. Vide quæ notavi in v. Δυναστέω.

Ἀνὴρ δυνάστης, vir potens. גבר vir, propr. validus, Jud. V, 30.

Δυνατὸς, potens. בחור electus, 2 Par. XIII 3. 17. בן filius, 2 Par. XXVIII, 6. בנים pro בינים inter duo, i. e. intermedius, 1 Reg. XVII, 4. גבר prævaleo, 1 Reg. II, 9. 1 Par. V, 2. גבר vir, propr. validus, 1 Par. XXVI, 12. Jer. XLI, 16. גבור prævalidus; Joſ. VI, 2. 3 Reg. I, 8. הרבריא Chald. plur. gubernatores, Dan. III, 28. חזק validus, Ezech. III, 8. חיל robur, Gen. XLVII, 6. 1 Par. XII, 8. חלוץ part. pah. expeditus, 1 Par. XII, 24. *δυνατοὶ παρατάξεως*, *potentes prælii*, h. e. expediti ad prælium, 2 Par. XVII,

XVII, 18. δυνατοὶ πολέμου, *potentes belli*, h e. bellicoſi. חכין robuſtus, Pſ. LXXXVIII, 9. יכיל Chald. part. Dan. III, 17. δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου, *poteſt eripere nos ex camino.* Conf. Rom. IV, 21. יכל poſſum, valeo, Gen. XXXII, 28. Num. XIII, 13. כביר validus, Job. XXXVI, 5. מבין part. hiph. a בון erudiens, 2 Par. XXXV, 3. מתנדבים part. plur. ſponte offerentes ſe, *Incert.* Jud. V, 9. δυνατάι. נכל machinator, Mal. I, 14. נבון part. niph. a כון rectum, firmum, Exod. VIII, 26. עז robuſtus, Jud. V, 21. פרזון pagus, paganus, *Al.* Jud. V, 7. שליש tribunus, dux, 2 Par. VIII, 9. Sir. XXI, 8. ὁ δυνατὸς ἐν γλώσσῃ, *potens lingua*, h. e. eloquens.

Δυνατὸς ἀνὴρ, potens vir. גבר Jer. XLIII, 6.

Δυνατός εἰμι, potens ſum. יכל יכל valendo valeo. Num. XXII, 38.

Δυνατὸς τοῖς ἔργοις, potens operibus. רב עלילה Jeſ. XXXII, 19.

Δυνατῶς, potenter. בכח in robore, 1 Par. XXVI, 8. Vid. & Sap. VI, 6.

Δυνατώτερος, potentior. רם celſus, Deut. I, 28.

Δυνατώτερος γίνομαι, potentior fio. עצם corroboror, Gen. XXVI, 26.

Δύω, δῦμι, δύομαι, ſubeo, occido, mergor, ſubmergor, it. retraho. קף congrego, retraho, Joël. II, 10. ἄστρα δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν, *ſtellæ retrahent ſplendorem ſuum.* Vid. & Joël. III, 15. בוא venio, Gen. XXVIII, 11. ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος, *ſol enim occidit.* Eſ. LX, 20. οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός σοι, *non enim ſol tibi occidet.* Vid. & Amos. VIII, 9. Mich. III, 6. Paſſim etiam profani verbum de *occidente* ſole uſurpant. Vide *Kuhnium* in Indice *Ælian.* v. Δύω. חבש alligo. Jon. II, 6. ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, *ſubiit caput meum fiſſuras montium. Heſychius:* Ἔδυ, εἰσῆλθε, κατῆλθε, κατέδυ. Ἔδυ, *ingreſſus eſt, deſcendit, ſubiit.* Gloſſ. MS. in Cantica Script. Ἔδυ, κατέδυσε. נשח niph. a שחח incurvatus ſum, Eſ. XXIX, 4. צלל obumbror, Exod. XV, 10. ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβδος ἐν ὕδατι, *ſubmerſi ſunt tanquam plumbum in aqua.*

Δύο, duo. ארבעה quatuor, Neh. VII, 34. מלא plenitudo. 2 Reg. VIII, 2. צמר par, jugum, 1 Reg. XI, 7. Eſ. XXI, 7. שנים : שתים Gen. VI, 19 δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις, *duo duo* h. e. ſingularia paria *ex omnibus introduces.* Vid. & Gen. VII, 2. 9. 15. שנתים dual. a שנה duo anni, Gen. XLI, 1.

Vide alibi Διαιρέω εἰς δύο. Ἐξήκοντα δύο. δύο Ἔτη. δύο Μέτρα. ἐκ δύο Ὑφαιρέσεων.

Δυσαλία. צאה excrementum, *Theod.* Eſ. XXVIII, 8. צו præceptum, *Theod.* Eſ. XXVIII, 13. (hic pariter legiſſe videtur צאה) Sed pro δυσαλία utrobique legendum eſt διισαλία. Apud *Heſychium* Δισαλα, vel ut legendum certet *Martinus*, Διισαλία, eſt ἀκαθαρσία. Eſt a δῖσα, quod *Suidæ* eſt ἡ κόπρος, *excrementum*, cui item διισαλία ſunt κοπρώδη, *cœnoſa*. Cum *Hieronymus* legerit in verſione *Theod.* Eſ. l. c. δυσαλία, vox hæc crucem ipſi fixit. *Miror*, inquit, *quid voluerit Theodotio, ut pro verbo Ebraico* צאה קיא *pro quo Aquila interpretatus eſt* vomitum ſordium, & *Sym. tantum* vomitum, *ille diceret* ἔμετον δυσαλίας, *i. e.* vomitum dyſaliæ *quod verbum ubi apud Græcos lectum ſit, invenire non potui, niſi forte novæ rei novum finxerit nomen.* Et deinceps: *Quicquid nauſeam facit & vomitum*, δυσαλία *dici poteſt.* Sed deceptus fuit doctiſſimus Pater prava lectione, legens δυσαλία pro διισαλία. Vide *Cl. Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. c. 3.

Δυσάλυκτος, inevitabilis. Sap. XVII, 17. τὸν δυσάλυκτον ἔμενεν ἀνάγκην, *inevitabilem ſuſtinuit neceſſitatem.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Δυσάλυκτον, δύσφυκτον. Δυσάλυκτον, *quod vix effugi, evitari poteſt.* Ita etiam exponitur in Gloſſ. MSS. τῆς Παναρίτου, ubi tamen vitioſe ſcribitur Δυσάλληκτον. Apud *Heſychium* Δυσάλωτον, pro quo procul dubio legend. Δυσάλυκτον, redditur μὴ ἐκφιῦγον, *non effugiens.* Eſt a δὺς & ἀλύσκω, *evito, effugio, declino.*

Δυσαρεσίομαι, moleſte fero, diſplicet mihi. קוט faſtidio, *Aqv. Sym.* Pſ. XCIV, 11. δυσηρεσθην. *Sym.* Ezech. XX, 43. δυσαρεσήσεσθε, i. e. juxta *Hieronymum*, *diſplicebitis vobis.*

Δυσβάσακτος, difficilis portatu, oneroſus. נטל onus, Prov. XXVII, 3. *Heſychius*: Δυσβάσακτον, βαρύ. Δυσβάσακτον, *grave.*

Δυσδιήγητος, difficilis narratu, inenarrabilis. Sap. XVII, 1.

Δυσημερέω, infeliciter ago. 2 Macc. VIII, 35.

Δυσημερία, infelicitas, adverſitas. 2 Macc. V, 6.

Δυσίατος, curatu difficiles. נפלים gigantes, *Sym.* Gen. VI, 4. *Suidas*: Δυσίατος, ἀθεράπευτος. Δυσίατος, *curatu difficile.*

Δύσις, occaſus. מבוא Pſ. CIII, 20.

Δύσκολος, difficilis, durus. אי interitus, Jer. XLIX, 7.

Δύσκωφος. ſurdaſter אלם mutus, Exod. IV, 11. *Suidas*: Δύσκωφος, ὁ ἐκ μέρους ἀκούων. Δύσκωφος, *ex parte audiens.*

Δυσμένεια, malevolentia, odium, inimicitia. 2 Macc. VI, 29.

26. XII, 3. XIV, 39. *Hesychius*: Δυσμένια, ἔχθρα, μῖσος. Δυσμένεια, *inimicitia, odium.*

Δυσμενῶς, malevole, infenſe. 2 Macc. XIV, 11. δυσμενῶς ἔχοντες τὰ πρὸς τὸν Ἰούδαν, *malevole in Judam animati.*

Δυσμὴ, occaſus, occidens. Plur. num. legitur δυσμαὶ, occaſus. אחרון poſterior, Deut. XI, 24. בוא infin. venire, Gen. XV, 12. 17. Deut. XVI, 6. ים mare, 2 Par. IV, 4. מבוא Joſ. I, 4. ἀφ ἡλίου δυσμῶν, *ab occaſu ſolis.* Vid. & Joſ. XXIII, 4. Pſ. XLIX, 2. Patet ex his locis, quod in ἀπὸ δυσμῶν, ἕως δυσμῶν, πρὸς δυσμὰς &c. quod alias ſæpius apud LXX. legitur, ἡλίου ſubintelligendum ſit. Conf. *Cl. Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 385. מים aquæ, *Incert.* Gen. XII, 8. מערב 1 Par. VII, 28. XII, 15. מערבה Eſ. XLV, 6. מערה denudatio, Jud. XX, 33. ערבה campeſtris locus, Num. XXII, 1. XXXIII, 48. Deut. I, 1. XI, 30.

Δυσμαὶ δυσμῶν, occaſus occaſuum. ערב מערב miſceo commercium, Ezech. XXVII, 9.

Ἀφ' ἡλίου δυσμῶν, a ſolis occaſu. מאחור a poſteriori parte, Eſ. IX, 12.

Δυσοσμία, fœtor, putidus odor. באש *Sym.* Amos. IV, 10.

Δυσπάθια, ægritudo. תרצבות plur. vincula, *Aqv.* Pſalm. LXXII, 4. δυσπάθειαι.

Δυσπέτημα, adverſitas, calamitas. 2 Macc. V, 20. ὁ τόπος μετασχὼν τῶν τῷ ἔθνει δυσπετημάτων, *locus participans calamitatum, quæ genti accidebant. Heſychius*: Δυσπετημάτων, (ſic enim legend. pro Δυσπετευμάτων) ἀπὸ τυχημάτων. Δυσπετημάτων, *calamitatum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Δυσπετημάτων, συμφορῶν, θλίψεων. Δυσπετημάτων, *calamitatum, offlictionum.*

Δυσπολιόρκητος, vix ex pugnabilis. 2 Macc. XII, 21. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Δυσπολιόρκητον, κακοπόρθητον. Δυσπολιόρκητον, *quod difficulter expugnari poteſt.*

Δυσπραγέω, infeliciter ago. חטא pecco, *Sym.* Job. V, 24. δυσπραγήσῃ.

Δυσπρόσιτος, difficilis aditu. 2 Macc. XII, 21. *Heſychius*: Δυσπρόσιτον, ᾧ δυσκόλως τις προσέρχεται. Δύσπρόσιτον, *ad quem difficulter aliquis accedit.*

Δυσσέβεια, impietas. 2 Macc. VIII, 33.

Δυσσεβέω, impie ago. 2 Macc. VI, 13.

Δυσσέβημα, impietas. 3 Eſdr. I, 53. 2 Macc. XII, 3.

Δυσσιβὴς, impius. 2 Macc. III, 11. VIII, 14. *Hesychius*: Δυσσιβὴς, ἀσιβὴς.

Δυσοκία, difficulter pario. קשה difficile reddo, Gen. XXXV, 16. Ῥαχηλ ἐδυσόκησεν, *Rachel difficulter pariebat.*

Δυσφημέω, maledico, convitior. 1 Macc. VII, 41.

Δυσφημία, maledicentia, convitium, infamia. 3 Esdr. I, 41 1 Macc III, 38. *Hesychius*: Δυσφημίας, κακοφημίας. Δυσφημίας, *famæ sinistræ.* Conf. 2 Cor. VI, 8.

Δύσφημος, maledicus, convitiator. 2 Macc. XIII, 11. XV, 32.

Δυσφορέω, graviter fero. 2 Macc. IV, 35. XIII, 25.

Δυσφόρως, graviter, ægre. 2 Macc. XIV, 28.

Δυσχέρεια, difficultas, molestia. 2 Macc. II, 25. IX, 21.

Δυσχερὴς, difficilis, molestus, durus. קשה durus, *Theod.* Exod. XVIII, 26. δυσχερές. Vid. & 2 Macc. VI, 3. IX, 7.

Δύσχρηστος, inutilis. טוב bonus, Es. III, 9. Vid. & Sap. II, 12. *Hesychius*: Δύσχρηστος, κακὸς, εἰς οὐδὲν χρήσιμος. Δύσχρηστος, *malus, ad nihil utilis.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Δύσχρηστος, κάκιστος. Δύσχρηστος, *pessimus.*

Δυσωδία, graveolentia, fœtidus odor. באש *Sym.* Es. XXXIV, 3. *Suidas*: Δυσωδία. ἡ φάυλη ὀδμὴ, καὶ κακὴ ἕξις. Δυσωδία. *malus odor*, & *malus habitus.*

Δυσωπέομαι, difficulter faciem alicujus intueor, vereor, revereor, erubesco. פנים נשא suscipio faciem, vel respicio personam, *Sym* Gen. XIX, 21. ἐδυσωπήθην τὸ πρόσωπόν σε, *reverilus sum faciem tuam*, i. e. respectum tui habens tibi non repugno, sed gratificor. Sic δυσωπία *Plutarcho* est μὴ ἀντέχειν δι' αἰδῶ, *non repugnare præ pudore.* Vide *Phrynichum* in Δυσωπεῖσθαι. *Al.* Job. XIII, 8. δυσωπεῖσθε. *Sym.* Job. XIII, 10. μὴ κρύφα πρόσωπον αὐτῦ δυσωπηθήσεσθε; *numquid clam vultum ejus reverebimini? Aqv. Theod.* Mal. I, 8. Δυσωπεῖσθαι nonnullis ἀντὶ τῦ αἰδεῖσθαι, *pro revereri*, usurpari docet *Phavorinus*

Δωδαθῶ, ipsa vox Hebr. דרהו apud *Incert.* Lev. XX, 20. quam LXX. reddiderunt τῆς συγγενῦς αὐτῦ, *cognatæ suæ.*

Δωδεκα, duodecim. שנים עשר & עשרה שתים Gen. V, 8. XIV, 4. & alibi passim. תרי עשר Chald. Esdr. VI, 17.

Δωδεκάμηνον sc. διάστημα, duodecim mensium spatium, ירחין תרי עסר Chald. Dan. IV, 26. Conf. Ἑπτάμηνον.

Δωδε-

Δωδεκάπηχυς, duodecim cubitorum. שתים עשרה אמה Jer. LII, 18.

Δωδέκατος, duodecimus. עשירי decimus, Eſth. II, 6. עשר שנים : עשרה שתים Num. VII, 78. 4 Reg. VIII, 25.

Δῶμα, ædificium, tectum, ſuperior pars domus. גבעה collis, 2 Par. XXVIII, 4. גג tectum, Deut. XXII, 8. Eſ. XV, 3. XXII, 1. Soph. I, 5. *Hieronymus* Epiſt. ad Suniam: *Δῶμα in orientalibus provinciis ipſum dicitur, quod apud Latinos tectum. In Palæſtina enim & Ægypto vel ubi ſcripti ſunt divini libri aut interpretati, non habent in textis culmina, ſed δώματα, quæ Romæ ſolaria, vel meniana vocant, i. plana tecta, quæ transverſis trabibus ſuſtentantur.* Eadem ſcribit in Comment. Dan. VI. obſervante *Druſio* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 184. Conf. Matth. XXIV, 18. & ad h. l. *Cl. Alberti* p. 139. & 504. & Auctores citatos *B. Wolfio* ad Matth. X, 27. p. 185. Luc. V, 19. p. 617. Luc. XVII, 31. p. 717. Adde *Schwartzium* not. ad *Olear.* de Stilo N. T. p. 96. & Comm. Crit. Gr. L. p. 385. ſq. דם ſanguis, *Aqv.* Lev. XIX, 26. ubi tamen pro δώματος legendum videtur ἄιματος. Conf. *Druſium* ad h. l. & *Spencerum* de Leg. Hebr. Rit. L. II. c. 15. p. 382. נוה habitaculum, Prov. XXI, 20. תנין in plur. תנות draco, Mal. I, 3. *Heſychius*: *Δώματα, οἶκοι, οἰκήματα, ταμιῖα, οἰκοδομήματα. Δώματα, domus, habitacula, conclavia, ædificia.*

Δωρεὰ, donum. נבוזבה Chald. honorarium, Dan. II, 6. V, 19. Vid. & 2 Macc. IV, 30.

Δωρεὰν, gratis, fruſtra, immerito. חנם Gen. XXIX, 15. Exod. XXI, 11. Num. XI, 5. In his locis δωρεὰν ſignificat gratis. Job. I, 9. *μὴ δωρεὰν Ἰὼβ σέβεται τὸν Θεὸν; num fruſtra, ſive cauſa Jobus colit Deum?* Ezech. VI, 10. *ἐγὼ Κύριος οὐκ εἰς δωρεὰν λελάληκα, ego Dominus non fruſtra locutus ſum.* Ex hoc loco patet, quod δωρεὰν, quod pro adverbio habetur, ſit accuſativus nominis δωρεὰ, & δωρεὰν dicatur pro εἰς δωρεάν. Poteſt etiam ſubintelligi κατά. Vide *Lamb. Bos* Ellipſ. Gr. p. 338. Eodem autem ſenſu, quo δωρεὰν Job. & Ezech. l. c. occurrit, vocem adhibent *Aqv. Sym. Theod.* Prov. XXVI, 2. & Paulus Gal. II, 21. Conf. *Vorſtii* Philol. S. L. I. c. 6. p. 227. Pſ. XXXIV, 8. *δωρεὰν ἔκρυψαν μοι διαφθορὰν, immerito occultorunt mihi perniciem.* Pſalm. XXXIV, 22. *οἱ μισοῦντες με δωρεὰν, immerito me odio proſequentes.* Vide & Pſ. LXVIII, 5. CVIII, 2. & conf. Joh. XV, 25. & *Vorſtium* l. c.

Δωρέομαι, dono, condono. נבר Gen. XXX, 20. חנן gratiam facio, *Aqv.* Pſ. IX, 14. XXXVI, 26. L, 3. *δώρησόν μοι,*

μοι, *condona mihi. Sym.* Eſ. XXVI, 10. ἐδωρήθη ἀσεβὴς, *condonatum eſt impio.* נתן do, Eſth. VIII, 1. Prov. IV, 2. קרבן oblatio, Lev. VII, 5. *Heſychius*: Δωρεῖται, χαρίζεται. Δωρεῖται, *donat.*

Δωροδικτὴς, munerum acceptor. שחר munus, Job. XV, 34.

Δωροδοτέω, dona do, muneror. שחר *Aqv.* Ezech. XVI, 33. ἐδωροδότεις.

Δωροκοπέω, donis corrumpo. Sir. XXXV, 11. μὴ δωροκόπει, *ne donis eum corrumpe*, i. e. ſperes poſſe corrumpi, ut peccata tua diſſimulet. Ita *Grotius* 3 Macc. IV, 19. ὡς δεδωροκοπημένοις εἰς μηχανὴν τῆς ἐκφυγῆς, *tanquam muneribus corruptis moliendæ fugæ gratia.*

Δωροκοπία, corruptela munerum. שחר muneror, dona do, *Aqv.* Deut. X, 17. כי תרבה שחר ſi multiplices munera, *Aqv.* Prov. VI, 35.

Δωρολήπτης, munerum acceptor. בצע בצע quæſtum faciens, quæſtui deditus, Prov. XV, 28.

Δῶρον, donus, munus, oblatio, ſacrificium. אשכר Pſalm. LXXI, 10. בצע lucrum, *Al.* Jud. V, 19. *Theod.* Mich. IV, 13. τὰ δῶρα. התנה hiph. mercede meretricia conduco, Oſ. VIII, 9. זבר Gen. XXX, 20. חמור aſinus, *Incert.* Num. XVI, 15. δῶρον. לחם cibus, Lev. XXI, 6. 8. Num. XXVIII, 24. לקח doctrina, Prov. IV, 2. מאום per apocopen pro מאומה aliquid, Job. XXXI, 7. מגרנות plur. res preticſæ, Gen. XXIV, 53. מחיר pretium, Dan. XI, 39. מנוחה requies, Jer. LI, 59. מנחה Gen. IV, 4. 3 Reg. VIII, 65. משאת Jer. XL, 5. מתנה Ezech. XX, 39. נדר votum, Deut. XII, 11. עלה holocauſtum, *Aqv Sym.* Lev. I, 9. קרבן oblatio, Lev. II, 12. δῶρον ἀπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ Κυρίῳ, *donum primitiarum offeratis illa Domino.* Vide ad h. l. *Keuchenium* in Luc. XXI, 4. p. 147. Matth. V, 23. חשר Exod. XXIII, 8. Deut. X, 17. שי Pſ. LXVII, 31. Eſ. XVIII, 7. שא excellentia, Job. XX, 6. תודה ſacrificium eucharisticum, Jer. XXXIII, 11. תרמה dolus, Jud. IX, 31.

Δῶρον δίδωμι, donum do. שחר (hic legerunt שחר munero) Eſ. VIII, 20.

Δῶρον καρτόω, ſacrificium adoleo. אשה ſacrificium ignitum, Lev. II, 12.

Δώρων λῆψις, donorum acceptio. מתנה donum.

E.

ΕΑΝ, ſi, ſi forte. אולי fortaſſe, Gen. XVIII, 24. ἐὰν ὦσι πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, *ſi forte ſint quinquaginta juſti in urbe.* Vide & v. 28. אם Gen. XXVIII, 20.

Ἐὰν γὰρ καὶ, etiamſi quoque. גם כי Pſ. XXII, 4.

Ἐὰν καὶ, ſi etiam. אם Job. XIV, 5.

Ἐὰν οὖν, ſi igitur. אולי fortaſſe, Joſ. XIV, 12.

Ἐάν τε, ſive. הן Eſdr. VII, 26. ἐάν τε εἰς θάνατον, ἐάν τε εἰς παιδείαν, *ſive ad mortem, ſive ad caſtigationem.*

Vide alibi ἐάν. Μή. Οὐ ἐάν.

Ἔαρ, ver. חרף hyems, Gen. VIII, 22. Pſ. LXXIII, 18. Zach. XIV, 8.

Ἑαυτῆ, ſui ipſius, caret nominativo. *Al.* Num. XXIV, 25.

Ἑαυτῷ, dat. ſibi. בעיניו in oculis ſuis, Prov. XXI, 16. XXVI, 16. לו Gen. XXX, 41.

Ἑαυτὸν, accuſat. ſe ipſum. ביתו domum ſuam, Prov. XV, 28. נפשו animam ſuam, Job. XXXII, 2. Prov. XVI, 3. בעיניו in oculis ſuis, Prov. XXX, 12.

Ἑαυτῶν, genit. plur. ſui ipſorum. בעליו dominorum ſuorum, Prov. I, 19.

Ἑαυτοῖς, dativ. ſibi, vobis. בידכם in manu veſtra, Joſ. IX, 11. להם ſibi, Neh. XII, 33. לכם vobis, 2 Reg. XVI, 20. לנפשתם animabus ſuis, Prov. I, 18. על נפשם pro animabus ſuis, Eſth. IX, 16. 30.

Ἑαυτὸς, accuſat. Vid. Πλανίζοντες ἑαυτούς.

Ἐν ἑαυτῇ. בקרבה iſi medio ſui, Gen. XVIII, 12.

Ἐν ἑαυτῷ. בלבו in corde ſuo, Eſth. VI, 7. בקרבו in medio ſui, Jer. IX, 2. בקרב לבו in medio cordis ſui, Pſalm. XXXV, 1.

Ἐν ἑαυτοῖς. בעיניהם in oculis ſuis, Eſ. V, 21.

Ἐξ ἑαυτῆς γίνεται, extra ſe ipſam fit, i. e. in extaſin rapitur, obſtupeſcit. לא היה בה רוח non eſt in ea ſpiritus, 3 Reg. X, 5. 2 Par. IX, 4.

Ἐφ' ἑαυτοὺς. על־יהם ſuper ipſos. 1 Par. XV, 15.

Καθ' ἑαυτὸ. בנפשו in anima ſua, Amos. VI, 8.

Κατὰ τὸ ἑαυτῷ ſc. κέρδος, vel πλεονέκτημα, quod *al.* addunt, *juxta lucrum ſuum.* לבצעו Eſ. LVI, 11.

Καθ' ἑαυτὴν, apud ſe, in loco ſuo, ſeorſim, ſola. לבד ſeorſim, ſola, Zach. XII, 12. 13. 14. ליחד in unum, *Al.* 1 Par. XII, 17. ἔιη μοι καρδία καθ' ἑαυτὴν ἐφ' ὑμᾶς, *ſit mihi cor apud ſe ipſum, ſuper vos*, i. e. pacato ſuper vos ero animo. רמנה ſecundum ſpeciem ſuam, Ezech. XLVII, 11. תחתיה ſubter ſe, Zach. XII, 6.

Καθ' ἑαυτὸν, ſeorſim, in loco ſuo. לבדו ſolus ipſe, Gen. XXX, 41. διεχώρισεν ἑαυτῷ ποίμνια καθ' ἑαυτὸν, *ſeparavit ſibi greges ſeorſim.* לעברו ad latus ſuum, Eſ. XLVII, 15. ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν ἐπλανήθη, *quisque ſeorſim errat.* Sic paſſim apud profanos. Vide Auctores laudatos *B. Wolfio* ad Act. XXVIII, 16. p. 1390. תחתיו loco ſuo, 2 Reg. VII, 10. Conf. *Keuchenium* in Joh. XX, 10. p. 165.

Καθ' ἑαυτῶν, pro ſe ipſis. על זרעם pro ſemine illorum, Eſth. IX, 30.

Καθ' ἑαυτούς, ad ædes ſuas. לבדם ſoli ipſi, Gen. XLIII, 31. לנו nobis, 1 Reg. XXVI, 11. ἀπέλθωμεν ἡμεῖς καθ' ἑαυτοὺς, *abeamus nos ad ædes noſtras.* להם ipſis. 1 Reg. XXVI, 12. ἀπῆλθον καθ' ἑαυτούς, *abierunt ad ædes ſuas.* Sic *Ælianus* L. III, c. 19. Ariſtotelem καθ' ἑαυτὸν ἀπιόντα εἰς τὴν πόλιν, *ad ſua*, vel *ad ſuas ipſius ædes in urbem abeuntem* Xenocratem vidiſſe memorat.

Μιθ' ἑαυτῷ. בידו in manu ſua, Gen. XXIV, 10. Exod. XXXIV, 4.

Μιθ' ἑαυτῶν. בידנו in manu noſtra, Gen. XLIII, 22.

Παρ' ἑαυτῷ, apud ſe ipſum, in domo ſua. בעיניו in oculis ſuis, Prov. XXVI, 5. 12. XXVIII, 11. תחתיו ſubter ſe, Exod. XVI, 29.

Παρ' ἑαυτῇ, apud ſe ipſam. אצלה apud eam, Gen. XXXIX, 16.

Πρὸς ἑαυτὸν, ad ſe ipſum. אל לבו ad cor ſuum, *Sym.* Gen. VIII, 21.

Ὡς ἑαυτὸν, ad exemplum ſui ipſius. בנפשו in anima ſua, Pſ. CIV, 21.

Ἐάω, ſino, permitto, miſſum facio. דמם ſileo, Job. XXXI, 35. הניח hiph. a ינח Exod. XXXII, 9. Eſth. III, 8. הרפה hiph. deſiſto, Deut. IX, 14. Jud. XI, 37. *Sym.* 1 Reg. XV,

XV, 16. ἧκεν. חדל & השית junctim, desisto, & pono, Job. X, 20. יהב unde imper. הבה da, Gen. XXXVIII, 16. נבש subigo, Job XXXIV, 11. נתן do, Job. IX, 18. נמש dimitto, *Aqv.* Es. II, 6. ἵεται. Idem Ps. XXVI, 9. ἀφῆς. שבק Chald. Dan. IV, 12. שעה averto me, Job. VII, 18. ἕως τίνος οὐκ ἀφῆς με; *quousque non me missum facis?* Sic Act. V, 38. ἀφετε αὐτοὺς, *missos illos facite.* Conf. & Ἄφες ἀφῶ supra, & 1 Macc. XV, 36. 2 Macc. VI, 12. τὸ μὴ πολὺν χρόνον ἀφθαι τοὺς δυσσεβοῦντας, *quod non multum tempus impuniti dimittantur impii.* 2 Macc. XIII, 11. μὴ ἀφεσθαι τοῖς δυσφήμοις, *non permittere infamibus.*

Ἔα δὲ, concede vero, quanto magis. אף כי Job. XXV, 6. ubi *Vulgat. quanto magis.*

Ἔα δὲ ὅτι, concede autem, vel esto autem, quod. אם אמנם si revera, Job. XXIX, 5. ἔα δὲ, ὅτι ἐπ' ἐμοὶ ἐμεγαλύνεσθε, *esto autem, quod magnificetis vos adversus me.*

Ἑβδομάζω, sabbatorum otium imitor, sabbathum celebro. שבע *Theod.* Ezech. XXI, 23.

Ἑβδομὰς, hebdomas, septimana, it. sabbathum. שבוע Exod. XXXIV, 22. Num. XXVIII, 26. שבת sabbathum, Lev. XXIII, 15. XXV, 8. Conf. 2 Macc. VI, 11. XII, 38. & ad h. l. *Grotium.*

Ἑβδομήκοντα, septuaginta. עשרים viginti, Gen. XI, 24. שבעים Gen V, 12. שלשים triginta, 1 Reg. IX, 22. XI, 8.

Ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ, septuagies septem. שבעים שבעה Gen. IV, 23.

Ἑβδομήκοντα πέντε, septuaginta quinque. שבעים וחמש Gen. XXV, 7.

Ἑβδομηκοστὸς, septuagesimus. שבעים septuaginta, Zach. I, 12.

Ἕβδομος, septimus. שבעי Gen. II, 2. & alibi sæpius. שבע : שבעה Gen. VII, 11. Deut. XV, 9. שבת sabbathum, Exod. XX, 11. XXXI, 14.

Τὰ ἕβδομα, septima, i. e. septimana, it. dies septima. שבוע septimana, Gen. XXIX, 27. 28. שבעה septem, 1 Par. IX, 25.

Ἔβενος, ebenus, lignum ex India & Æthiopia afferri solitum. הבנים Ezech. XXVII, 15. Vide de hoc ligno *Dioscoridem* L. I. c. 130. aliosque citatos *Lipenio* de Navig. Salomonis Ophirit. Sect. IV. §. 13. sqq.

Ἑβραῖος, α, Hebræus, a. עברי : עבריה & עברית Gen. XXXIX, 14. Exod. I, 15. 16. Jer. XXXIV, 9.

Ἐγγαστρίμυθος, ventriloquus, qui ex ventre loqui videbatur, pytho. אוב Lev. XIX, 31. XX, 27. 1 Reg. XXVIII, 3. 8. Eſ. VIII, 19. בעלת אוב domina pythonis, 1 Reg. XXVIII, 7. בד׳ם plur. mendaces, Eſ. XLIV, 25. ידעני hariolus, Eſ. XIX, 3. Gloſſ. in Octateuch. & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐγγαστρίμυθος, τῇ γαστρὶ μαντευόμενος. Ἐγγαστρίμυθος, *ventre vaticinans.* *Galenus* in Expoſit. Vocab. Hippocratis: Ἐγγαστρίμυθοι, οἱ κεκλεισμένῳ τῷ στόματος φθεγγόμενοι, διὰ τὸ δοκεῖν ἐκ τῆς γαστρὸς φθέγγεσθαι. Ἐγγαστρίμυθοι, *qui clauſo ore vocem edunt, quod videantur ex ventre loqui.* *Suidas*: Ἐγγαστρίμυθος, ἐγγαστρίμαντις, ὃν νῦν τινὲς πύθωνα. Σοφοκλῆς δὲ στηθόμαντιν. Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐυρυκλέα, ἀπὸ Ἐυρυκλέους τοιούτου μάντεως. Ἀριστοφάνης Σφηξὶ μιμησάμενος τὴν Ἐυρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν. Φιλόχορος δὲ ἐν γ′ περὶ μαντικῆς καὶ γυναῖκας ἐγγαστριμύθους. αὗται τὰς τῶν τετελευτηκότων ψυχὰς ἐξεκαλοῦντο. μίᾳ δὲ αὐτῶν ἐχρήσατο Σαοὺλ. ἥτις ἐξεκαλέσατο τὴν ψυχὴν Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου. Ἐγγαστρίμυθος. *Qui ex ventre vaticinatur, quem nunc Pythona quidem vocant.* *Saphocles* vero στηθόμαντιν, *in pectore vaticinantem.* *Plato Philoſophus* ἐυρυκλέα, *ab Erycle quodam, tali vate* *Ariſtophanes Veſpis*: Eryclis vaticinationem & mentis agitationem imitans. *Philochorus* vero *libro tertio de Arte Vaticinandi & mulieres* ἐγγαστριμύθους *memorat. Ita mortuorum animas evocabant. Harum aliqua utebatur Saul, quæ evocabat animam Samuelis Prophetæ.* Conf. *Bonfrerium* in Lev. XX, 27. p. 679. *Spencerum* de Leg. Hebr. Rit. L. II. & c. 21. p. 423. ſq. & Auctores laudatos *Cel. Wolfio* ad Act. XVI, 16. p. 1241. ſq. Adde *Elsnerum* Introduct. in Conciones vernaculas in Pauli Ep. ad Philip. p. 39.

Ἐγγίζω, appropinquo, accedo, propinquus ſum, it. appropinquare facio. נאל propinquus ſanguine, *Aqv. Sym.* Lev. XXV, 33. *Aqv.* Lev. XXVI, 33. החיש hiph. a חוש feſtino, Eſ. V, 19. הרס perrumpo, Exod XIX, 21. μήποτε ἐγγίσωσι πρὸς τὸν Θεὸν, *ne appropinquent ad Deum.* נגע : הניע Kal & hiph. tango, attingo, Pſ. XXXI, 8. πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι, *non attingent illud.* Pſ. LXXXVII, 3. ἡ ζωὴ τῷ ᾅδῃ ἤγγισε, *vita mea appropinquavit ſepulchro.* Pſ. CVI, 18. ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, *appropinquarunt portis mortis.* Jer. LI, 9. ἤγγισεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς, *appropinquavit cœlo judicium ejus.* Jon. III, 6. ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα, *res ad regem delata eſt.* נגע plaga, Pſ. XXXVII, 11. חגיש : נגש Kal & hiph Gen. XXVII, 21. ἔγγισον μοι, *accede ad me.* Ibid. v. 22. ἤγγισεν Ἰακὼβ πρὸς Ἰσαάκ, *accedebat Jacobus ad Iſaacum.* Exod. XIX, 22. οἱ δὲ ἐγγίζοντες ἱερεῖς Κυρίῳ, *ſacerdotes autem Deo appropinquantes.* נוקש niph. a יקש illaqueor, Eſ. VIII, 15. נכנף niph. alis aufugio. Eſ. XXX, 20. קוה pih. expecto, Eſ. XII, 6 קרב : הקריב Kal, pih. & hiph.

Deut.

Deut. XXXI, 14. ἤγγίκασιν αἱ ἡμέραι τῦ θανάτυ συ, *appropinquant dies mortis tuæ.* Vid. & Thren. IV, 18. Ezech. XII, 23. & conf. Rom. XIII, 12. 1 Pet. IV, 7. Job. XXXIII, 22. ἤγγισεν δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ, *morti appropinquavit anima.* Pſ. XXVI, 3. ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακῦντας, *cum appropinquant ad me vexantes.* Pſ. XC, 10. μάστιξ ὄκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί συ, *plaga non appropinquabit tabernaculo tuo.* Pſ. CXVIII, 168. ἐγγισάτω ἡ δέησις μυ ἐνώπιόν συ, *appropinquet deprecatio mea ad te.* Eſ. V, 8. ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες, *agrum agro jungentes.* Eſ. XXVI, 17. ἐγγίζει τῷ τικτεῖν, *partui propinqua eſt.* Eſ. XLVI, 13. ἤγγισα τὴν δικαιοσύνην μυ, *appropinquare feci juſtitiam meam.* קרב Chald. Dan. VI, 20. קריב propinquus, Lev. XXI, 3. Deut. IV, 7. Ruth. II, 20. ἐγγίζει ἡμῖν ὁ ἀνὴρ, *vir ille propinquus nobis eſt.* קרב medium, Hab. III, 1. קרב prælium, Pſ. LIV, 20. קרבה appropinquatio, Eſ. LVIII, 2.

Μὴ ἐγγίζων, non propinquus. זר extraneus, Deut. XXV, 5.

Ἔγγισα, proxime. קרובי vicini mei, *Sym.* Pſ. XXXVII, 12. οἱ ἔγγισά μυ ſc. ὄντες, *proximi mei.*

Ἐγγλύφω, inſculpo. חצב Job. XIX, 24. פתוח ſculptura, Exod. XXXIX, 12.

Ἔγγονα, fœtus, prognati. עשין mulctrale, Job. XXI, 14. צאצאים plur. prognati, *Sym.* Job. XXXI, 8. τὰ ἐγγονά μυ,

Ἔγγονος, nepos. נבר *Aqv.* Job. XVIII, 19. ἔγγονοι. Conf. *Ælianum* Var. L. VI. c. 13. *Phavorinus:* Ἔγγονος, ὁ υἱὸς υἱῦ. Ἔγγονος, *nepos.*

Ἔγγραπτος, inſcriptus, conſcriptus. כתוב part. pah. ſcriptus, Pſ. CXLIX, 9.

Ἐγγράφω, inſcribo, conſcribo. 1 Macc. XIII, 40.

Ἐγγυάω, άομαι, ſpondeo, fide jubeo. עד teſtis, Prov. XIX, 28. ערב Prov. VI, 1. ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, *ſi ſpoſponderis pro amico tuo. Aqv. Theod.* Pſ CXVIII, 122. ἐγγύησαι, *fide jube.* עשק opprimo, Prov. XXVIII, 17. Sir. XXIX, 17. ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγγυήσεται τὸν πλησίον, *vir bonus ſpondebit pro proximo*

Ἐγγυώμενος ἐγγυάομαι, ſpondens ſpondeo. ערב ערבה ſpondeo ſponſionem, Prov. XVII, 19.

Ἐγγύη, ſponſio, fidejuſſio. Sir. XXIX, 20. 22.

Εἰς ἐγγύην δίδωμι, in ſponſionem do, h. e. ſpondeo. תקין כף plaudo manum, Prov. XXII, 26.

Ἔγγυος, ſponſor, fidejuſſor, Sir. XXIX, 18. 19. 2 Macc. X, 28. *Heſychius*: Ἔγγυος, ἀνάδοχος. Ἔγγυος, *ſponſor*. Conf. *Salmaſium* de Mod. Uſur. p. 089. & quæ inde affert *B. Wolfius* ad Hebr. VII, 22. p. 682.

Ἐγγυιόω, membra jungo, membra impono. נהר pronum me expando, *Al.* 4 Reg. IV, 35. ἐνεγύιωσεν.

Ἐγγύθεν, prope. פעם אחת una vice. ſemel, Joſ. VI, 14. קרוב propinquus, Joſ. IX, 16. מקרוב e propinquo, Ezech. VII, 8.

Ἐγγὺς, prope. אצל Jer. XXXV, 4. ἐγγὺς τῆ οἰκιᾳ, pro ἀπὸ τῆ οἰκιᾳ, *prope domum*. Vid. *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 303. מול e regione, Deut. IV, 46. ἐν φάραγγι ἐγγὺς (ſc. ἔσῃ) οἰκιᾳ Φογὼρ, *in valle, quæ prope domum Phogor eſt*. קרוב propinquus, Pſ. XXXIII, 18. ἐγγὺς Κύριος (ſc. ἐστι) τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, *propinquus eſt Dominus contritis corde*. Conf. Act. XXVII, 8. ubi pariter cum dativo conſtruitur. Dan. IX, 7. τοῖς ἐγγὺς ſc. οὖσιν, *illis qui prope ſunt*. Conf. Eſ. LVII, 19. ubi οὖσιν additur.

Ἐγγύς εἰμι, prope ſum. ערך ordino, Job. XIII, 18.

Οἱ ἐγγὺς ſc. ὄντες, qui prope ſunt ראי פנים videntes faciem, Eſth I, 14. οἱ ἐγγὺς τῆ βασιλέως, *qui prope regem erant*. h. e. intimi regis miniſtri.

Ἐγγίων, comparat. propinquior. קרוב Ruth. III, 12.

Ἔγγιστα, ſuperlat. proximus. קרוב Exod. XXXII, 26. Lev. XXI, 2.

Ἐγγύτατος, idem. אח frater, Job. VI, 15.

Ἐγείρω, excito, erigo, expergefacio, reſuſcito, בקש quæro, Prov. XVII, 11. הניץ hiph. a נוץ moveo, Dan. X, 10. העלה aſcendere facio, Prov. XV, 1. הקין a קוץ 4 Reg. IV, 31. Eſ. XXVI, 19. הרים hiph. a רום exalto, 1 Reg. II, 8. תשכים hiph. matutino, Eſ. V, 11. ידע ſcio, Ezech. XXXVIII, 14. יקץ evigilo, Gen. XLI, 5. 8. העיר: עורר: עיר Kal, pih. & hiph. Prov. X, 13. Cant. II, 7. Eſ. XLI, 25. Hab. II, 19. קום: הקים Kal & hiph. Gen. XLIX, 9. 1 Par. XXII, 19. Prov. VI, 9. Conf. *Feſſelii* Adv. Sacr. Lib. IX. p. 383. ſqq.

Ἔγερσις, excitatio, erectio, exſtructio. קום: הקם infin. Kal & hiph. Jud. VII, 19. Pſ. CXXXVIII, 1. 3 Eſdr. V, 83. ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆ οἰκιᾳ, *propter exſtructionem* vel *reſtaurationem domus*. Sic & ἐγείρειν Græcis ſignificat *exſtruere* vel *deſtructum templum erigere & reficere*. Vide Auctores quos citat *B. Wolfius* ad Joh. II, 19.

Ἐγ-

Ἐγκάθετος, ſubdolus, inſidiator. אהל tentorium, Job. XIX, 12. ἐκύκλωσάν με ἐγκάθετοι, *circumdederunt me ſubdoli inſidiatores.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐγκάθετοι, ὑποκριταί. Ἐγκάθετοι, *hypocritæ.* *Heſychius*: Ἐγκάθετοι, ἐνεδρεύοντες. Ἐγκάθετοι, *inſidiantes.* Conf. Luc. XX, 20. & *Salmaſium* Epiſt. Dedicat. de Hel eniſt. p. 44. ſqq.

Ἐγκάθετος γίνομαι, ſubdolus inſidiator fio. ארב inſidior, Job. XXXI, 9. εἰ καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς; *num etiam ſubdolus inſidiator factus ſum ad oſtia ejus? Heſychius*: Ἐγκάθετος, δόλιος. Ἐγκάθετος, *doloſus.* Idem: Ἐγκάθετος, ἐνεδρεύων, ἐπιτηρῶν, ἐντοπίος. Ἐγκάθετος, *inſidians, obſervans, indigena.* Gloſſæ: Ἐγκάθετος κρατιώτης, *ſubdolus.* Sic enim *Salmaſius* bene legend. cenſet pro *ſedulus.* Conf. *Heinſium* ad Luc. XX, 20. & *Suicerum* Theſ. T. I. p. 987.

Ἐγκάθημαι, inſideo, incolo, inhabito. ישב ſedeo, habibito, Exod. XXXIV, 12. 15. τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, *incolentibus terram illam.* Num. XIII, 19. τίς ἡ γῆ, εἰς ἣν ἔτοι ἐγκάθηνται ἐπ' αὐτῆς, *quænam terra illa, quam illi incolunt.* Num. XIV, 45. ὁ ἐγκαθήμενος ἐν τῷ ὄρει, *in monte habitans.* Pſ. X, 30. ἐγκάθηται ἐν ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων, *cum opulentis in inſidiis latet.* *Suidas* ad h. l. reſpiciens ἐγκάθηται interpretatur ἐνεδρεύει *inſidiatur.* רבץ cubo, Ezech. XXIX, 3. שכיבון ceraſtes, Gen. XLIX, 17. Ep. Jer. v. 37. ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐγκάθηνται, *viis inſident.*

Ἐγκαθίζω, inſideo, colloco. ישב הושיב Kal & hiph. Joſ. VIII, 9. ἐνεκάθισαν, *inſidebant.* 3 Reg. XXI, 10. ἐγκαθίσατε δύο ἄνδρας ἐξεναντίας αὐτοῦ, *collocate duos viros contra illum.* Sir. VIII, 14. ἵνα μὴ ἐγκαθίσῃ ὡς ἔνεδρον τῷ στόματί σου, *ne velut inſidias collocet ori tuo.*

Vid. alibi ἐγκαθίζω Δόλῳ.

Ἐγκαίνια, encænia, dedicationes, initialia. חנכה initiatio, Eſdr. VI, 16. Neh. XII, 27. Dan. III, 2. Lex. *Cyrilli* MS. & *Suidas*: Ἐγκαίνια, ἑορτὴ, καθ' ἣν ἐκαινουργήθη τι. Ἐγκαίνια, feſtum, *quo aliquid novum factum eſt*, vel ſaltem *renovatum.*

Ἐγκαινίζω, innovo, dedico. החריש hiph. tacco, (legiſſe videntur החריש) Eſ. XLI, 1. XLV, 16. חרש pih. 1 Reg. XI, 14. 2 Par. XV, 8. חנך initio, Deut. XX, 5. 3 Reg. VIII, 64. Prov. XXII, 6. חרש faber, Eſ. XLV, 16. חרש teſta, Eſ. XVI, 11.

Ἐγκαίνισις, dedicatio. חנכה Num. VII, 88.

Ἐγκαινισμὸς, idem. הנבה Num. VII, 10. 2 Par. VII, 9. Pſ. XXIX, 1.

Ἐγκάω, inuro. נאר *Sym.* Pſ. XXXVIII, 4. ἐνεκαιόμην. Vid. & 2 Macc. II, 30.

Ἐγκακέω, faſtidio. קוץ tædet. *Theod* Prov. III, 11. ἐγκακήσῃς. *Sym.* Gen. XXVII, 46. ἐνεκάκησα, & Num. XXI, 5. ἐνεκάκησεν.

Ἐγκάκησις, vexatio. מצוק *Sym.* Pſ. CXVIII, 143.

Ἐγκαλέω, accuſo, in jus voco אכר dico, Exod. XXII, 9. פוח efflo, Prov. XIX, 5. ubi tamen pro ἐγκαλῶν, vel ut in Cod. *Alex.* legitur ἐγκάων ἀδίκως, ſubſtituendum ἐκκάων ἀδικίας. Vide *Cl. Grabii* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 3. קרא clamo, Zach I, 4. Vid. & Sap. XII, 12. Sir. XLVI, 22. *Heſychius*: Ἐγκαλεῖν, αἰτιᾶσθαι, προκαλεῖσθαι. Ἐγκαλεῖν, *accuſare, provocare.*

Ἔγκαρπος. fructiferus. רוה irriguus, Jer. XXXI, 12. ξύλον ἔγκαρπον, *arbor fructifera.*

Ἐγκατάδυσις, occaſus, ſubmerſio. חלר ævum, *Al.* Pſalm. XLVIII, 1. ἐγκατάδυσιν.

Ἐγκατάλειμμα, reliquiæ. אחרית poſtremum, Pſ. XXXVI, 39. 40. משארה mactra, Deut. XXVIII, 5. 17. שארית Eſdr. IX, 14. Jer. XI, 23.

Ἐγκαταλείπω, deſero, derelinquo, relinquo, reſervo. בגר perfide ago, Eſ. V, 7. Mal. II, 10. נתר : הותיר hiph. & niph. a יתר Eſ. I, 8. ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιὼν, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, *relinquetur filia Sion, tanquam tabernaculum in vinea.* Eſ. I, 9. εἰ μὴ Κύριος ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, *niſi Dominus nobis reſervaret ſemen.* הפיק hiph. a פוק Pſ. CXXXIX, 9. הרפה hiph. dimitto, Deut. IV, 31. Joſ. I, 5. מאס reſpuo, Eſ. XLI, 9. מעז robur, Eſ. XVII, 9. נטש dimitto, Deut. XXXII, 15. Eſ. XVI, 8. נשה obliviſcor, Deut. XXXII, 18. נתן do, 3 Reg. XV, 4. יעבר tranſgredior, Jud. II, 20. יעזב Gen. XXIV, 27. Lev. XXVI, 43. Pſ. XXXVI, 24. Ezech. XXXVI, 4. שאיה Eſ. XXIV, 12. שוב revertor, Oſ. XI, 10.

Ἐγκαταλιμπάνω, derelinquo. יעזב Pſ. CXVIII, 53.

Ἐγκαταλοχίζω, in catervas diſtinguo, in ordines diſtribuo, in claſſes refero. תתיחס hitho. per genera recenſeo, Ed. *Rom.* 2 Par. XXXI, 18. *Suidas*: Καταλοχίσαι, εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τὸ στρατῶ. Καταλοχίσαι. *in cohortes diſtribuere multitudinem exercitus* *Pollux* L. I. c. 10. ſegm. 173. Καταλοχίσαι εἰς λόχους διανεῖμαι ἐστι. Καταλοχίσαι *in cohortes diſtribuere ſignificat.* Apud *Arrianum* Tact. p. 17. hoc primum maximumque in re militari opus eſſe traditur, παραλαβοντα πλῆθος ἀνθρώπων ἄτρόον καὶ ἄτακτον, εἰς τάξιν καὶ κόσμον

κίσμων κατασῆσαι, *multitudinem hominum promiſcuam & minus ordinatam capere, rite decenterque diſtribuere in ſuos ordines.* Additurque: Τὸ δ' ἴσιν καταλοχίσαι τι καὶ συλλοχίσαι. Conf. ill. *Spanhemium* Obſ. ad *Julian.* p. 238.

Ἐγκαταπαίζω, illudo. חנש hiph. a נגש appropinquare facio, Job. XL, 14. חת terror, Job. XLI, 25.

Ἐγκατάπληξις, perculſio, terror. אימה Eſdr. III, 3.

Ἐγκατάσκιος, concinnus, elaboratus. מכלול perfectio, *Aqv.* Ezech. XXVII, 24. ἐγκατασκίοις εἰλήμασι, *elaboratis involucris.*

Ἐγκατοικέω, inhabito, incola ſum. Baruch. II, 17.

Ἔγκατον, τα, inteſtinum, viſcera. כרב Pſ. L, 11. CVIII, 17. עטין mulctrale, *Al.* Job. XXI, 24. ἔγκατα. מעים dual. *Al.* Pſ. XXXIX, 11. ἔγκατα.

Ἐγκαυχάομαι, glorior, jacto. השתבח hithp. Pſ. CV, 46. ההלל hithp. Pſ. LI, 1. XCVI, 7. שאג rugio, Pſ. LXXIII, 5.

Ἔγκιμαι, incumbo, inclino, propenſus, bene affectus ſum. חפץ complaceo, Gen. XXXIV, 19. ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ Ἰακώβ, *bene affectus erat in filiam Jacobi.* יצר figmentum, Gen. VIII, 21. ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ, *valde propenſa eſt mens hominis ad mala.* לצפון in recondito loco, *Aqv.* Job. XX, 26 ἐγκέκρυπται τοῖς ἐγκειμένοις αὐτῷ, *abſconditum eſt adhærentibus* vel *incumbentibus illi.* רבץ *Sym.* Gen. IV, 7. ἔγκειται *Suidas*: Ἔγκειται. ἐπίκειται. λίαν ἐπιθυμητικῶς ἔχει. Ἔγκειται. *incumbit. valde cupit.*

Ἐγκεντρίζω, infero. Sap. XVI, 11.

Ἐγκισσάω, coitum appeto, concipio. יחם incaleo, Gen. XXX. 39. ἵνα ἐγκισσήσωσι τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους, *ut concipiant oves ad virgas. Heſychius:* Ἐγκισσήσωσιν, ἐπιθυμήσωσιν. Ἐγκισσήσωσι, *concupiſcant.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐγκισσήσωσιν, ὀχευθῶσι, συλλάβωσιν. Ἐγκισσήσωσι, *coitum admittant, concipiant.*

Ἐγκλίω, includo. התרפס hithp. ſubjicio me, Pſ. LXVII, 33. חפשית libertas, *Sym.* 4 Reg. XV, 5. ἐγκεκλεισμένος. נעצר part. niph. *Aqv.* 1 Reg. XXI, 7. ἐγκεκλεισμένος. Vid & 2 Macc. V, 8. כנר claudo, Ezech. III, 24. כורה verbale fœm. recedens, Eſ. XLIX, 21. Vide & 2 Macc. V, 8.

Ἐγκλοιόω, alligo. ענר Prov. VI, 21. ἐγκλόιωσαι περὶ σῷ τραχήλῳ, *circumda collo tuo.*

Ἐγκόιλια, inteſtina. קרב Lev. I, 9. 13.

Ἔγκοι-

Ἔγκοιλος, introrsum, cavus, in comparat. ἐγκοιλότερος. עמוק profundus, Lev. XIII, 31.

Ἐγκόλαμμα, ſculptura. פתוח Exod. XXXIX, 5.

Ἐγκολαπτὸς, inſculptus. פתוח 3 Reg. VI, 28. קלע ſculpo, 3 Reg. VI, 31.

Ἐγκολάπτω, inſculpo. חרושה part. exaratum, inſcriptum, inſculptum, *Al.* Jer. XVII, 1. ἐγκεκολαμμένη מקלעת ſculptura, 3 Reg. VI, 31. קלע 3 Reg. VI, 34. פתח aperio, *Al.* Exod. XXXIX, 5. ἐγκεκολαμμένης.

Ἐγκολλάω, agglutino, adjungo. הגיע hiph. a נגע attingo, Zach. XIV, 5.

Ἐγκομβώματα, vincula, vel nodi, vel fibulæ manicarum. קשרים plur. redimicula, alligamenta, *Theod.* Eſ. III, 20. Etymologicum Magnum: Ἐγκόμβωμα, ὁ δισμὸς τῶν χειρίδων, ἢ λέγεται παρ' Ἀθηναίοις ὄχθοιβος, ὑπὸ δὲ ἄλλων κοσύμβη. εἴρηται παρὰ τὸν κόμβον. κόμβος γὰρ ὁ ὑψηλὸς τόπος ἀφ' οὗ τὸ κομπάζειν τινὲς θέλουσιν εἰρῆσθαι. Ἐγκόμβωμα, *vinculum manicarum, quod Athenienſibus* ὄχθοιβος, *aliis vero* κοσύμβη *dicitur. Derivatur a* κόμβος. Κομβος *enim locus excelſus. A quo* κομπάζειν *quidam dici volunt. Heſychius:* Κοσύμβη. δισμὸς, ἀνάδισμα, (legend. videtur ἀνάδισμος) ἢ ἐγκόμβωμα, καὶ ὅπερ αἱ Κρῆσσαι (ita enim bene Viri Doctiſſimi legunt pro Κρισσαί) φορεῖσιν, ὅμοιον ξάσπιδίσκῳ. καὶ περίζωμα Αἰγύπτιον, καὶ τὸ ἐγκομβοῦσθαι. Κοσύμβη, *vinculum, redimiculum, vel vinculum manicarum, & quod mulieres Cretenſes geſtant ſimile parvo clypeo, & cingulum Ægyptium, & cum quis adſtringit amiculum.* Vid. & *Heſychium* in Κοσσύμβη Dicitur & κόσυμβος. *Suidas:* Κόσυμβος, καὶ κοσόμβη, ἀνάδισμος, ἢ χιτὼν κροσσωτός. ὁ κόμβος τῶν δύο χειριδίων, ὅταν τις δήσῃ ἐπὶ τὸν ἴδιον τράχηλον. (hæc verba: ὁ κόμβος — τράχηλον. in *Cl. Kuſteri* editione omiſſa ſunt.) Κόσυμβος & κοσυμβη. *vinculum, vel tunica fimbriata. Nodus duarum parvarum manicarum, cum quis eas circa collum ſuum ligat.* Conf. ad h. l. ill. *Cuperi* Apotheoſ. Homer. p. 144. ſqq. Cum ergo Etymologus ἐγκόμβωμα interpretetur *vinculum manicarum*, illudque aliis κοσύμβην dici doceat, & *Heſychius* etiam κοσύμβην exponat ἐγκόμβωμα, non audeo cum *Joanne Sibranda* in Obſerv. ad 1 Petr. V, 5. (quæ extat in Bibl. Brem. Claſſ. VII. p. 964.) in *Phavorino*, cui pariter, &, ut videtur, ex Etymologico M. Ἐγκόμβωμα exponitur ὁ δισμὸς τῶν χειρίδων, aliquid corrigere. Non interim nego, quod ἐγκόμβωμα etiam veſtimenti genus fuerit, quod vinculo vel nodo arctius conſtringi ſolebat. Hoc enim *Sibranda* bene ſatis oſtendit l. c.

Ἔγκομμα, ſcandalum. מוקש *Incert.* Exod. XXXIV, 12.

Heſy-

Heſychius: Ἔγκομμα, πρόσκομμα. Ἔγκομμα, *offendiculum*.

Ἔγκοπος, laborioſus, difficilis. יגע laſſus, Eccleſ. I, 8. οἱ λόγοι ἔγκοποι, *Hieron. res difficiles. Heſychius*: Ἔγκοποι, δυσχερεῖς. Ἐγκοποί, *difficiles.* לוע deglutior, *Theod.* Job. VI, 3. ἔγκωμοι.

Ἔγκοπον ποιέω, laborioſum facio, fatigo. הוגה hiph. a יגה mœrore afficio, Job XIX, 2. ἕως τίνος ἔγκοπον ποιήσετε ψυχήν μου; *quousque fatigabitis animam meam?* הוגיע hiph. a יגה fatigo, Eſ. XLIII, 23. οὐδὲ ἔγκοπόν σε ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ, *neque fatigavi te thure.*

Ἐγκόπλομαι, exſcindor, pereo. קץ finis, Dan. IX, 26. ἐγκοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ, *peribunt in diluvio.*

Ἐγκοτέω, iraſcor, infenſus ſum שטם odi, Gen. XXVII, 41. ἐνεκότει Ἡσαὺ τῷ Ἰακώβ, *infenſus erat Eſavus Jacobo. Suidas*: Ἐνεκότει. δοτικῇ ἐμνησικάκει. ὠργίζετο. Ἐνεκότει. *dativo jungitur. aiuturnam iram animo fovebat. infenſus erat.* Idem hæc ſubjungit ex auctore antiquo: Χάγανος δὲ ἐνεκότει ἐυδοκιμηθεῖσαις ταῖς Ῥωμαίων δυνάμεσι. *Chaganus igitur copiis Romanorum ob rei bene geſtæ gloriam infenſus erat.* Pſ. LIV, 4. ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι, *valde iraſcebantur mihi. Heſychius*: Ἐνεκότουν μοι, ἐμνησίκακουν, ἐμπσικάκουν. Ἐνεκότουν μοι, *iraſcebantur, injuriarum memores ſimultatem exercebant. Suidas*: Ἐνεκότουν μοι, μετ' ὀργῆς ἠκαντιώθησάν μοι. Ἐνεκότουν μοι, *cum ira adverſabantur mihi.* Etymologum MS. Ἐνεκότουν μοι. ἐμνησίκακον. ἔχθραινον. (legendum videtur ἤχθραινον) ἐμίσουν. Ἐνεκότουν μοι. *iraſcebantur. odio proſequebantur. odio habebant.* Voce etiam uſus eſt *Sophocles.* Vide *Heſychium* in Ἐγκυρέδις.

Ἐγκότημα, ira. מחתה terror, *Al.* Jer. XLVIII, 29. *Heſychius*: Ἐγκότημα, ὀργή, μανία. Ἐγκότημα, *ira, furor.*

Ἐγκότησις, iracundia. משטמה odium, *Aqv.* Oſ. IX, 6. *Hieronymus* ad h. l. *Pro amentia, id eſt* μανίᾳ, *Aquila vertit* ἐγκότησιν *quam nos vel iracundiam vel memoriam doloris in Latino poſſumus dicere.*

Ἐγκράτεια, continentia, temperantia. Sir. XVIII, 29. *Heſychius*: Ἐγκράτεια, ἄσκησις. Ἐγκράτεια, *exercitatio. Suidas*: Ἐγκράτεια, ἡ τῶν κακῶν ἀποχή. Ἐγκράτεια, *abſtinentia a malis.* Conf. *Suiceri* Theſ. T. II. p. 999.

Ἐγκρατύομαι, contineo me, obfirmo me, corroboro me. התאפק hithp. Gen XLIII, 31. ἐξελθὼν ἐνεκρατύσατο, *egreſſus obfirmabat ſe.* Vid. & 1 Sam. XIII, 12.

Ἐγκρατίω, contineo, vi retineo, robur habeo. החזיק hiph.

vi detineo, Exod. IX, 2. ἀλλὰ ἔτι ἐγκρατεῖς αὐτῶ, *ſed amplius vi retines illum.* נתק evello, Job. XVIII, 15.

Ἐγκρατὴς, temperans, continens, compos. Sap. VIII, 21. ὅτι μὴ ἄλλως ἔσομαι ἐγκρατὴς, *quod non aliter eſſe poſſem continens.* Vid. & Sir. VI, 29. XXVI, 17. Sir. XV, 1. ἐγκρατὴς γινώσεως τῶ νόμω, *qui compos eſt ſcientiæ legis.* Suſan. v. 38. ἐκείνης μὲν οὐκ ἠδυνήθημεν ἐγκρατεῖς γενέσθαι, *illius quidem non poteramus compotes fieri.* 2 Macc. X, 15. ἐγκρατεῖς ἐπικαίρων ὀχυρωμάτων ὄντες, *tenentes opportunas munitiones.* Ibid. v. 17. ἐγκρατεῖς ἐγίνοντο τῶν τόπων, *occupabant loca.* Vid. & 2 Macc. XIII, 13.

Ἐγκρὶς, bellarium, vel placenta ex oleo melle admixto. לשׁר humor, Num. XI, 8. צפיחית Exod. XVI, 31. Gloſſ. in Octateuch. Ἐκρὶς, γλύκασμα ἐξ ἐλαίου. *Suidas:* Ἐγκρὶς, γλύκασμα ἐξ ἐλαίου ὑδαρές. Ἐγκρὶς, *dulciarium ex oleo tanquam aqua madidum.* Ita etiam in Lex. MS. *Cyrilli* Barocc. & in Gloſſ. Bibl. Coiſlin. p. 471. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐγκρὶς, γλύκασμα ἐξ ἐλαίου ὑδαρὲς, (leg. ἐξ ἐλαίου ὑδαρὲς,) ἢ ἀμύλιον. *Heſychius:* Ἐγκρὶς, γλυκὰς ἐξ ἐλαίου ὑδαρής. Leg. pariter γλύκασμα ἐξ ἐλαίου ὑδαρές. Idem: Ἐγκρίδες, πέμμα ἐλαίῳ ἐψόμενον, καὶ μελιτούμενον ἔνιοι δὲ ἀμυνίτας. Ἐγκρίδες, *placenta oleo cocta & mellita. Quidam vero* ἀμυνίτας *vocant.* Forte reponend. ἀμυρίτας. *Athenæus* L. XIV. p. 645. Ἐγκρίδες, πεμμάτιον ἐψόμενον ἐν ἐλαίῳ, καὶ μετὰ τοῦτο μελιτούμενον. Ἐγκρίδες, *bellarium oleo coctum, & poſtea melle conditum.* Conf. & *Euſtathium* ad Il. σ. p. 1188.

Ἐγκρούω, infigo, impello. מתנקש part. hithp. in tendiculam ponis te, *Aqv.* 1 Reg. XXVIII, 9. ἐγκρούεις. תקע Jud. IV, 21. XVI, 14.

Ἐγκρύπτω, abſcondo. טמן Joſ. VII, 21. Prov. XIX, 24. סתר *Aqv. Theod.* Job. XX, 26. ἐνεκρύβη. עוג placentam coquo, Ezech. IV, 12. צפן Oſ. XIII, 11. *Aqv.* Job. XX, 26. ἐγκέκρυπται.

Ἐγκρυφίας ſc. ἄρτος, panis genus, quod ſub cineribus coquitur, q. d. ſubcinericius. מעוג placenta, 3 Reg. XVII, 12. עוגה : ענה idem, Gen. XVIII, 6. Exod. XII, 39. 3 Reg. XIX, 6. Ezech. IV, 12. Oſ. VII, 8. צלול toſtum, torta, *Aqv.* Jud. VII, 13. *Heſychius:* Ἐγκρυφίας, ἄρτος εἶδος ὁ ἐν σποδῷ γινόμενος τῷ (legend. videtur ἐν τῷ) μὴ εἶναι κλίβανον. Ἐγκρυφίας, *panis ſpecies, qui in cinere fit, cum furnus deeſt.* Similiter Lex. *Cyrilli* MS. Ἐγκρυφίας, (MS. male Ἐγκρυφία) ὁ ἐν σποδιᾷ γινόμενος ἄρτος. Lex MS. Bibl. Coiſlin. p. 471. Ἐγκρυφίας, ἄρτος ὁ ῥυπαρωτός. Ἐγκρυφίας, *panis ſordidus.* In eadem Biblioth. p. 9. ex Codice MS. Octateuchi nota hæc affertur ad Gen. XVIII, 6. Ἐγκρυφίας ἄρτος καλεῖται ὁ ὑπὸ

τῆς

τὸν σπόδον χωνύμενος καὶ κρυπλόμενος ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι. Ἐγκρυφίας, *vocatur panis, qui in cinerem immittitur, & occultatur, dum coquitur.* Conf. Etym. M. in Ἀμφιδρόμια, *Euſtathium* ad Odyſſ. ι. p. 241. *Bochartum* Phal. L. II. c. 32. & Hier. P. I. L. II. c. 24. p. 327. *Kuhnium* ad *Polluc.* p. 371. & *Jo. Aug. Bonitii* pec. diſſ. de Ἐγκρυφίαις veterum Lipſ. 1720.

Ἐγκτάομαι, acquiro, poſſideo. נאחז niph. poſſeſſor fio, Gen. XXXIV, 10.

Ἔγκτησις, acquiſitio, emtio. אחזה poſſeſſio, *Al.* Lev. XXV, 13. ἔγκτησιν. מקנה Lev. XXV, 16.

Ἔγκτητος, acquiſitus, emtus. אחזה poſſeſſio, Lev. XIV, 34. מקנה idem, Num. XXXI, 9. קנין idem, Lev. XXII, 11.

Ἐγκύκλωσις, circumvolutio, rotatio. Sir. XLIII, 14.

Ἐγκυλίω, involvo, implico. התעלם hithp. exulto, Prov. VII, 18. ἐγκλιωθῶμεν ἔρωτι, *implicemur mutuo amoribus.* Sir. XXIII, 14. ἐν ἁμαρτίαις οὐκ ἐγκυλιωθήσονται, *peccatis non involventur.*

Ἔγκυος, prægnans, gravida. הרה Jer. XXXI, 8. Vid. & Sir. XLII, 14.

Ἐγκωμιάζω, laudo. הלל pih. & pyh. Prov. XII, 8. XXVII, 2. מהלל laus, Prov. XXVII, 11. רבה multiplicor, Prov. XXIX, 2.

Ἐγκώμιον, laus, præconium. ברכה benedictio, Prov. X, 8.

Ἐγρήγορος, vigil. עור cœcus, Thren. IV, 14. עיר *Aqv.* & *Sym.* Dan. IV, 10. ἐγρήγορος. *Heſychius*: Ἐγρήγορος, ἐυγρήγορος. Ἐγρήγορος, *qui bene vigilat.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐγρήγορος, ἄγρυπνος, ἢ ἄγγελος. Ἐγρήγορος, *pervigiles, vel angeli.* Conf. *Cel. Fabricii* not. ad Cod. Pſeudepigr. V. T. p. 180.

Ἐγχειρέω, manum admoveo, aggredior, molior, mihi propono. השיא hiph. a נשא decipio, Jer. XLIX, 15. ἡ παιγνία σε ἐνεχείρησέ σοι, *illuſio tua te aggreſſa eſt.* זמם cogito, Jer. LI, 12. ἐνεχείρησε, (ſic enim legend. ex Cod. *Alex.* pro ἐνεχείρισε) καὶ ποιήσει Κύριος ἃ ἐλάλησεν, *ſibi propoſuit & faciet Dominus, quæ locutus eſt. Heſychius*: Ἐνεχείρησεν, προέθηκεν. Ἐνεχείρησεν, *propoſuit.* כרה fodio, Jer. XVIII, 22. ἐνεχείρησαν λόγον εἰς σύλληψιν μου, *moliti ſunt aliquid in capturam meam.*

Ἐγχείρημα, conatus, molimen. מומה cogitatio, Jer. XXIII, 20. XXX, 20.

Ἐγχειρίδιον, quod aliquis manu tenet, parvus gladius, pugio. חרב gladius, Exod. XX, 25. Ezech. XXI, 3. Jer. L,

42. τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες, *arcum & pugionem habentes.* Ita & apud *Herodotum* L. I. c. 214. ubi de Perſis & Maſſagetis inter ſe pugnantibus: Πρῶτα μὲν γὰρ λέγεται αὐτοὺς διαστάντας, ἐς ἀλλήλους τοξεύειν· μετὰ δὲ, ὡς σφι τὰ βέλεα ἐξετοξεύτο συμπεσόντας τῇσι αἰχμῇσί τε καὶ τοῖσι ἐγχειριδίοισι συνέχεσθαι. *Primo quidem dicitur, illos a ſe diſtantes, ad ſemet invicem ſagittas miſiſſe, poſtea vero ſagittis abſumtis concurrentes lanceis & pugionibus manus conſeruiſſe.* Conf. & Epiſt. Jer. v. 12. *Heſychius*: Ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον μικρὸν, ἢ τμητικὸν ὄργανον. Ἐγχειρίδιον, *gladiolus parvus, vel inſtrumentum ad ſecandum aptum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐγχειρίδιον, ξίφος. Ἐγχειριδίον, *enſis.* מטה virga, *Sym.* Gen. XXXVIII, 18. ἐγχειριδίον. Gloſſæ: Ἐγχειρίδιον, *manualium.* Apud *Heſychium* etiam Ἐγχειρίδια ſunt τὰ ἐν χειρὶ, *quæ in manu ſunt.* Conf. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 52.

Ἐγχειρίζω, in manus do, trado, committo. פקדות השים diſpono præfecturas. 2 Par. XXIII, 18. ἐνεχείρισεν Ἰωδαὶ τὰ ἔργα οἴκου Κυρίου διὰ χειρὸς ἱερέων, *committebat Jodæ opera domus Domini manibus ſacerdotum* זמם cogito, Jer. LI, 12. ubi tamen pro ἐνεχείρισε legend. ἐνεχείρησε. Vid. Ἐνεχειρέω.

Ἐγχέω, infundo. הריק hiph. a ריק evacuo, Jer. XLVIII, 11. השים hiph. a שום pono, Exod. XXIV, 6. יצק fundo, 4 Reg. IV, 40.

Ἐγχρίω, inungo. קרע lacero, Jer. IV, 30. Vid. & Tob. VI, 8. XI, 5.

Ἐγχρονίζω, immoror. אחר pih. differo, Prov. XXIII, 30. משכימים part. hiph. diluculantes, *Incert.* Pſ. CXXVI, 2. ἐγχρονίζειν. תוחלת exſpectatio, Prov. X, 29.

Ἐγχώριος, indigena. אזרח Exod. XII, 49. Lev. XVIII, 26. ארץ terra, Gen XXXIV, 1. *Heſychius*: Ἐγχώριοι, ἐκ τῆς αὐτῆς τόπου ὄντες Ἐγχώριοι, *qui ex eodem loco ſunt.*

Ἐγὼ, ego, in quibusdam caſibus ſuis. אב pater, (hic legerunt אבי) Jud. XI, 36. ἐν ἐμοὶ, *in me.* אלי Deus mi, (hic legerunt vocem ea ratione punctatam, qua ſignificat *ad me*) Pſ. CI, 24. ἀναγγειλόν μοι, *indica mihi.* אלהים Deus, Job. XXXVIII, 7. πάντες ἄγγελοί μου, *omnes angeli mei.* בדי lur. conſtr. a בד vectis (hic legiſſe videntur בי) Job. XVII, 16. μετ' ἐμοῦ, *mecum.* ידי manus mea, 1 Reg. XXVI, 18. ἐν ἐμοὶ, *in me.* לי mihi, Gen. XXXI, 41. ταῦτα μοι εἰκοσιν ἔτη ἐγὼ εἰμὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, *hos ego viginti annos ſum in domo tua.* Vid. & v. 38. ubi pro μοὶ nihil in textu Hebr. 2 Par XXXV, 21. τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, βασιλεῦ Ἰούδα; *quid mihi tecum eſt, Rex Juda?* Vide & 2 Reg. XVI, 10. & 3 Reg. XVII, 18. *Al.* Joël III, 4. τί ὑμεῖς καὶ ἐμοὶ, vel, ut *al.* τί

ἐμοὶ

τί μοὶ καὶ ὑμῖν, Τύρος καὶ Σιδών; *quid mihi tecum eſt, Tyre & Sidon?* Sic paſſim profani. Vide Auctores laudatos *B. Wolfio* ad Matth. VIII, 29. p. 161. Marc. I, 24. p. 431. & Joh. II, 4. p. 803. נפשתינו animæ noſtræ, Num. XXXI, 50. περὶ ἡμῶν, *pro nobis.* פני facies mea, Exod. XX, 3. πλὴν ἐμοῦ. *præter me.* קרבי medium, intimum meum, Pſ. LXIV, 4. ἐν ἐμοὶ, *in me.* Vid. & Jer. XXXIII, 9. Thren. I, 21. קרבנו medium noſtrum, Exod. XVII, 7. ἐν ἡμῖν, *in nobis.* Vide & Deut. XXXI, 17. שמנו nomen noſtrum, Joſ. VII, 9. ἐκτρίψουσιν ἡμᾶς, *delebunt nos.*

Ἐγώ εἰμι, ego ſum. אנכי Eſ. XLIII, 15. Vide *Henckii* Diſſ. de Uſu LXX. Int. in N. T. p. 19.

Ἐδαφίζω, ad terram proſterno, terræ alliquo, ſolo æquo. ישב ſedeo, Eſ. III, 25. εἰς τὴν γῆν ἐδαφισθήσῃ, *in terram proſterneris.* נטש deſero, Ezech. XXXI, 12. נפץ pih. diſſipo, Pſ. CXXXVI, 12. נשח niph. Rad. שחח incurvatus ſum, *Sym.* Eſ. XXIX, 4. ἐδαφισθήσεται. נשם deſolor, Amos. IX, 14. οἰκοδομήσουσιν πόλεις ἐδαφισμένας, *ædificabunt urbes ſolo adæquatas.* Conf. Luc. XIX, 44. רטש allido, Oſ. XIV, 1. ὑποτίτθια αὐτῆς ἐδαφισθήσεται, *infantes ejus adhuc e mamilla pendentes ſolo allidentur. Heſychius:* Ἐδαφίσθησαν, εἰς ἔδαφος ἀνῃρέθησαν Ἐδαφίσθησαν, *ſolo alliſi interemti ſunt.* Nah. III, 10. τὰ νήπια αὐτῆς ἐδαφιοῦσι, *infantes ejus allident terræ.* Gloſſ. MS. in Proph. Ἐδαφιοῦσι, προσκρουτήσουσιν τῷ ἐδάφει. Ἐδαφιοῦσιν, *allident ſolo. Heſychius:* Ἐδαφιοῦσι, προσκρούσουσι τῇ γῇ. Ἐδαφιοῦσι, *allident terræ.*

Ἔδαφος, pavimentum, ſolum. ארעית imum, Dan. VI, 24. ארץ terra, Ezech. XLI, 16. גבה excelſum, Job. IX, 8. מוסדים plur. fundamenta, Jer. XXXI, 35. עפר pulvis, Pſ. CXVIII, 25. Eſ. XXV, 12. קרקע Num. V, 17. 3 Reg. VI, 15.

Ἐδέμ, Hebr. עדן Eden, proprie voluptas, nomen loci, ubi olim Paradiſus erat, Gen. II, 8. 10. IV, 15. *Heſychius:* Ἐδέμ, τρυφή. Ἐδέμ, *deliciæ. Suidas:* Ἐδέμ, τρυφὴ ἑρμηνεύεται. καὶ ὁ Παράδεισος. Ἐδέμ, *voluptas exponitur. Et Paradiſus.*

Ἔδεσμα, edulium, cibus. דחון Chald. cantiones, Dan. VI, 18. מטעמים & מטעמות plur. cupediæ, Gen. XXVII, 4. 7. Prov. XXIII, 3. משנה ſecundanum, 1 Reg. XV, 9. סוד arcanum, conſilium, Pſ. LIV, 15. ἡγλύκανάς μοι ἐδέσματα, *dulces mihi reddidiſti cibos.* Vid. & Sir. XXIX, 25. *Heſychius:* Ἐδέσματα, φαγία, (*Salmaſ.* ſcribend. conjicit προσφάγια) βρώματα. Ἐδέσματα, *eſcæ, cibi.*

Ἔδνον, dos, dotale munus, donum ſponſi ante nuptias. מהר *Sym.* Gen. XXIV, 12. 1 Reg. XVIII, 25. Conf. *Æliani* Var. L. XIII. c. 1. p. 148. *Heſychius* in v. Ἀνάεδνοι.

Ἕδνα δέ ἐστι τὰ πρὸ τῶν γάμων ταῖς γαμεῖσθαι μελλούσαις παρὰ τῶν μνηστήρων διδόμενα δῶρα. *Ἕδνα vero sunt dona, quæ ante nuptias a procis dantur sponsis.* Conf. *Suidam* in Ἕδνα.

Ἔδομαι, edo. אכל Gen. VI, 21. Num. XV, 17. Eſ. XXIV, 6. נשא tollo, Job. XXXII, 22.

Ἕδρα, ſella, ſedes, lt. anus, podex. אחור Pſ. LXXVII, 72. Ad quem locum reſpiciens *Suidas* ita: Ἕδρα. καὶ ὁ σφιγκτὴρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦτό φησιν ὁ προφήτης. καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω. τῆς ἕδρας τὸ πάθος σημαίνων. (ſic enim ex Pſ. l. c. diſtinguendum & legendum videtur pro εἰς τὰ ὀπίσω τῆς ἕδρας. τὸ πάθος σημαίνουσα.) σεμνότερον δὲ τοῦτο εἶπεν, εἰπὼν. εἰς τὰ ὀπίσω. Ἕδρα. *ſic etiam vocatur podex hominum. Et ita dicit Propheta: Et percuſſit inimicos ipſius in poſterioribus partibus; podicis morbum innuens. Honeſtius autem dixit,* εἰς τὰ ὀπίσω. טחרים plur. mariſcæ, hæmorrhoides, 1 Reg. V, 11. 17. מכון baſis, ſtatio, *Sym.* Pſ. XXXII, 14. ἀπὸ ἕδρας עפלים plur. idem, 1 Reg. V, 6. 9. ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν, *percuſſit illos in poſterioribus ſuis.* Vid. & 1 Reg. VI, 4. 5. תכונה ſedes parata, *Sym.* Job. XXIII, 3. τῆς ἕδρας. *Heſychius:* Ἕδρα, βάσις, καθίδρα, ἢ συνίδρα καὶ κατοχή. Ἕδρα, *fundamentum, ſella, vel ſtatio, & in quo aliquis vehitur.*

Ἑδράζω, firmo, fundo, ſtabilio. יצב figo, infigo, Prov. VIII, 25. πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι, *antequam montes fundarentur. Heſychius:* Ἑδρασθῆναι, παγῆναι, καὶ τὰ ὅμοια. Ἑδρασθῆναι, *figi, & ſimilia.* כון *Al.* Pſ. VII, 10. ἑδράσεις, & Pſalm. CXXXIX, 12. Ἑδρασθήσεται. *Aqv. Sym.* Prov. XXV, 5. ἑδρασθήσεται. *Sym.* Pſ. XCV, 10. ἕδρασε. *Al.* Exod XV, 17. ἥδρασαν, vid *Philon. περὶ φυτουργίας* p. 149. רבץ *Sym.* Gen. XLIX, 9. ἑδράσῃς. Sap. IV, 3. οὐδὲ ἀσφαλῆ βάσιν ἑδράσει, *neque firmum fundamentum collocabit.* Sir. XXII, 18. καρδία ἑδρασμένη ἐπὶ διανοίας συνέσεως, *cor fundatum ſuper cogitatione intelligentiæ. Suidas:* Ἥδρασεν, ἐστήριξεν. καὶ ἑδρασμένος, βέβαιος, πάγιος. Ἥδρασεν, *firmabat. Et* ἑδρασμένος, *firmus, ſolidus. Heſychius:* Ἥδρασα, (ſic enim legend. pro Ἥδρασα) ἐθεμελίωσα, ἐστήριξα, ἔπηξα. Ἥδρασα, *fundabam, firmabam, figebam.* Idem: Ἑδρασμένη, (vox inter illas numeranda, quæ vitioſe paſſim Lexico *Heſychii* inſertæ ſunt, nam rectius ſcribitur ἑδρασμένη, & deſumta videtur ex Sir. l. c) βεβαιωθεῖσα. Ἑδρασμένη, *firmata.*

Ἑδραῖος, ſtabilis, firmus, ſolidus. נכון *Sym.* Pſ. LVI, 8. Prov. IV, 18. מכון baſis, ſtatio, *Sym.* Pſ. XXXII, 14. Lex. *Cyr.* MS. & *Phavorinus:* Ἑδραῖος, καθαρὸς, ἀσάλευτος, ἀκλόνητος Ἑδραῖος, *ſtabilis, immotus, inconcuſſus. Heſychius:* Ἑδραῖον, βέβαιον, σε-

βρόν.

ρίον. Ἑδραῖος, *ſtabile, firmum* Ignatius Ep. adPolycarp. p. 12. τῦθι ἑδραῖος. ὡς ἄκμων τυπλόμενος, *ſta firmus, tanquam incus percuſſa.*

Ἔδραιωμα, firmamentum, ſtabilimentum. מכון baſis, ſtatio, *Aqv.* Pſ. XXXII, 14. ἑδραίωματος.

Ἐθελέω, volo. אבה *Reliqv.* Jud. XI, 17. ἠθέλησαν.

Ἐθελοκωφάω, voluntarie ſurdum ago, Sir. XIX, 23. συγκύφων πρόσωπον καὶ ἐθελοκωφῶν, *incurvans vultum, & ſurdum ſe ſimulans. Heſychius*: Ἐθελοκωφῶν, ἐθελόντως κωφεύων. Ἐθελοκωφῶν, *qui ſponte ſurdus eſt. Suidas*: Ἐθελοκώφων. μὴ βουλομένων ἀκούειν. θελήσει παραιτουμένων. Ἐθελοκώφων. *Nolentium audire. Voluntate non audientium.*

Ἐθέλω. Vid. in Θέλω.

Ἐθίζω, aſſuefacio. Sir. XXIII, 9 ὅρκῳ μὴ ἐθίζῃς τὸ στόμα σου, *juramento ne aſſuefacias os tuum.*

Ἔθισμὸς, conſuetudo, mos דרך Gen. XXXI, 35. משפט 3 Reg. XVIII, 28. Judith. XIII, 11. 2 Macc. IV, 11. XII, 38.

Ἐθνάρχης, gentis præfectus. 1 Macc. XIV, 47. XV, 1. 2. Conf. *Cl. Schwartzium* Comm. Gr. L. N. F. p. 403.

Ἔθνος, gens, populus. אי inſula, Eſ. XLI, 5. XLII, 4. איב inimicus. Deut. XXXII, 42. Ez. XXXIX, 27. אם & לאם Gen. XXXV, 16. Num. XXV, 15. אמה Chald. Eſdr. IV, 10. ארח via, Eſ. XXXIII, 8. ארץ terra, Eſdr. IX, 7. Eſ. XXXVI, 20. גוי Gen. X, 5. & alibi ſæpiſſime. גויה corpus, Nah. III, 3, גל acervus, Eſ. XXXVII, 26. המון turba, 2 Par. XXXII, 7. Eſ. XIII, 4. זרע ſemen, Eſth. X, 3. חבר ſocius, Job. XL, 25. חיל exercitus, Eſ. LX, 5. מים dual. aqua, Num. XXIV, 7. מעשה opus, 2 Par. XX, 38. מקום locus, Neh. IV, 18. נשיא princeps, Gen. XVII, 20. עבד ſervus. Eſth. I, 3. ἐποίησε πότους τοῖς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι, *convivium fecit amicis, & reliquo populo.* עם populus, Gen. XVII, 16. Lev. XXI, 1. & alibi paſſim. Prov. XXX, 26. οἱ χοιρογρύλλιοι ἔθνος οὐκ ἰσχυρὸν, *choerogrylli gens non valida.* Sic *Homerus* vocem ἔθνος de anſeribus, gruibus, cygnis, muſcis, apibus uſurpat. *Orpheus* de locuſtis: ἀκρίδες ἄπλετον ἔθνος. Et *Virgilius* Georg. IV. de pecude & apibus:

Ut binæ regum facies, ita corpora gentis.

Vide *Cl. Chandleri* Comment. in Joël I, 6. p. 31. & Nov. Act. Er. 1731. p. 621. Adde *B. Olearii* not. ad *Philoſtrat.* de Vit. Apoll. Tyan. L. III. c. 4. not. 4. כל רעם omnis populus, Eſth. I, 5. ἐποίησε ὁ βασιλεὺς πότον τοῖς ἔθνεσι, *fecit*

eit rex conviviam populo. Conf. *Keuchenium* in Act. IV, 27. p. 175. צבא exercitus, Eſ. XIII, 4.

Ἔθνη ἰσχυρὰ, gentes validæ. המון nom propr. gentis, (legiſſe videntur עמים) Gen. XIV, 15. *Fulleri* de hoc loco ſententiam vide in Miſc. ejus Sacr. Lib. II. c. 10. p. 230. ſq.

Ἔθος, conſuetudo, mos. משפט *Incert.* Jud. XVIII, 7. *Sym.* 3 Reg. XVIII, 28. Vide & Sap. XIV, 16. 2 Macc. XI, 25. XIII, 4. & conf. *Suicerum* Theſ. T. I. p. 1006.

Ἔθω, conſueſco, ſoleo. Sir. XXXVII, 18. ἔιωθεν, *conſuevit. Heſychius*: Ἔιωθεν, ἔθος ἔχει. Ἔιωθεν, *conſuetudinem habet.*

Κατὰ τὸ ἰωθὸς, ſecundum conſuetum, pro more. כנעם כנעם Num. XXIV, 1.

Εἰ, ſi, an, annon, utinam, non. אם Deut. I, 35. εἰ ὄψεταί τις τῶν ἀνδρῶν τούτων τὴν γῆν ἀγαθὴν ταύτην, *non videbit aliquis horum virorum terram hanc bonam.* Vide & Pſ. XCIV, 12. & conf. Gen. XXVI, 29. ubi אם redditur μὴ, & *B. Wolfium* ad Hebr. III, 11. p. 634. Adde *Lydii* Diſſ. de Jurament. p. 260. Eſth. IV, 14. τις οἶδεν, εἰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐβασίλευσας, *quis novit, annon propter hoc tempus regnes.* ה præfix. Gen. XLII, 16. εἰ ἀληθεύετε ἢ οὔ, *an vera loquamini vel non.* Conf. *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. p. 406. in not. לו utinam, Job. XVI, 4. εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς, *utinam anima veſtra ſupponeretur pro mea.* Ubi *Olimpiodorus*: Τὸ εἰ ἀντὶ τοῦ εἴθε. Εἰ *pro* εἴθε, *utinam.* Conf. Luc. XIX, 42.

Εἰ γὰρ, utinam. לו Job. VI, 2. εἰ γὰρ τις ἐζῶν ζύσαι μου τὴν ὀργὴν, *utinam quis appendens appenderet iram meam. Chryſoſtomus*, docente *Druſio*, ad h. l. annotat, εἰ γὰρ dictum eſſe pro εἴθε γὰρ, *utinam.* מה quis, Job. VI, 8. εἰ γὰρ δώη ſc. τις, *utinam aliquis daret.* Conf. quæ ex profanis notat *Raphelius* Annot. in N. T. ex *Herodoto* p. 267.

Εἰ μὴν, num, an, certe. אם Ezech. XXXV, 6. εἰ μὴν εἰς αἷμα ἥμαρτες, καὶ αἷμα διώξεταί σε, *quia in ſanguinem peccaſti, & ſanguis perſequatur te.* ה præfix. 2 Reg. XIX, 35. εἰ μὴν γνώσομαι ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ; *num diſcernam inter bonum & malum?* כי Job. XXVII, 3. εἰ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου ἐνούσης, — μὴ λαλήσει τὰ χείλη μου τὸ ἄνομα, *certe, dum adhuc in me eſt halitus, — non loquentur labia mea iniqua.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Εἰ μὴν, ὄντως (l. ὄντως) δέ. Εἰ μὴν, *revera, ſane.*

Εἰ οὐ, quod non. אם 3 Reg. I, 51. ὀμοσάτω μοι σήμε-

μερον

μοὶ Σολομὼν, εἰ δ' ἀναιρήσει τὸν ἄνδρα αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ, *juret mihi hodie Salomo, quod non occisurus sit servum suum gladio.* Sic *Ælianus* Var. IV, 9. οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν, τὸν ἄνδρα ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸν τοσοῦτον ἠγνόησαν, *illi vero admirati sunt, quod penes se tantum virum habentes ignorarint.*

Εἰ ποτε, si forte. אולי fortasse, *Al.* Thren. III, 29. εἰ ποτε ἔστιν ἐλπίς, *si forte sit spes.*

Εἰ πως, si quo modo, si forte, it. fortasse. אולי 2 Reg. XVI, 12. εἰ πως ἴδοι Κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου, *si forte respiciat Dominus humiliationem meam.* Conf. Act. XXVII, 12. 4 Reg. XIX, 4. εἰ πως εἰσακούσεται Κύριος, *fortasse exaudiet Dominus. Al.* 1 Reg. XIV, 6. *Aqv.* Job. I, 5. ו præfix. *Aqv.* Ezech. XLIII, 10. εἰ πως ἐντραπῶσιν, *ut confundantur. Drusius* ibi legendum conjicit ὅπως. Sed præter necessitatem. Nam εἴπως alias etiam significat *ut* Vid. 1 Macc. IV, 10. Phil. III, 11. Sic & אולי quod alias denotat *si forte, fortasse*, & τοῖς ὁ. per εἴπως exponitur, significat aliquando *ut*, & ἵνα redditur. Vid. Exod. XXXII, 30.

Εἴ τι, fortasse. אולי 1 Reg. XIV, 6.

Ἴδε εἰ, vide an, annon. ואין 1 Reg. XXI, 8.

Vide alibi εἰ μή. εἰ Οὐτος. εἰ Ὄφελον.

Εἰδέα, species, forma. 3 Esdr. IV, 26. ubi tamen alii pro εἰδέαις rectius legere videntur ἰδίαις.

Εἰδέω, scio, cognosco, intelligo. דעת scientia, Job. XXXII, 16. על דעת in scientia, Iob. X, 7. הבין hiph. a בין intelligo, Job. XXIII, 8. XXVI, 14. XXXII, 9. XLII, 3. Conf. Joh. XX, 9. ידע Gen II, 9. & alibi sæpissime. מתי סור homines arcani consilii, Job XIX, 19 נכר pih. Job. XXXIV, 10. ראה video, Gen. XLV, 13. 1 Reg. XVII, 28 4 Reg. VI, 32. Thren. I, 11. שמע audio, 3 Reg XX, 31. 2 Par. X, 15. שער horreo, Deut. XXXII, 17. שמר custodio, *Al.* Jos. I, 8. εἰδῇς 1 Macc. VI, 30. ἐλέφαντες εἰδότες πόλεμον, *elephantes scientes bellum*, h. e. docti institutique ad prælia facienda, ut bene *Badvellus.*

Οὐκ εἰδέω, nescio. הכתתר hithp. a כתר abdo me, latito, Es. XLV, 15.

Εἴδησις, scientia. Sir. XLII, 25.

Εἶδος, species, forma. מראה Gen. XLI, 2. Exod. XXIV, 17. משפחה genus, Jer. XV, 3. עין oculus, Num. XI, 7. Ezech. I, 16. VIII, 2. עפעפים dual. palpebræ, Job. XLI, 10. תאר forma, Gen. XXIX, 17. XXXIX, 6. XLI, 18. Jud. VIII, 18. Vid. & Sir. XXIII, 19. XXV, 3.

Vid. alibi εἶδος Πορικόν. εἶδος Στιγμώματος. εἶδος Φόβου.

Εἰδῶ, video, respicio, intelligo, audio, fruor. ברר declaro, Eccl. VIII, 18. הכיט hiph. a נבט intueor, Num. XII, 8. Job. VI, 19. הנה ecce, Gen. XL, 16. XLI, 1. הפיק hiph. a פוק produco, Prov. III, 13. השוה hiph. æquo, Es. XLVI, 5. חוה video, Num. XXIV, 4. 16. חזא Chald. Dan. II, 8. 26. חלם somnio, Gen. XL, 5. XLI, 11. ידע scio, Lev. XXIII, 43. מצא invenio, Jer. XXIII, 11. Thren. II, 9. מראה visio, Jos. XXII, 30. Job. IV, 16. מתי סודי homines arcani consilii mei, Job. XIX, 19. οἱ ἰδόντες μὲ, *videntes me.* נשא עינים tollo oculos, Job. II, 12. עתה nunc, Deut. XXXII, 39. צפה speculor, Es. LVI, 10. ראה Gen. XLII, 1. ἰδὼν, ὅτι ἐστὶ σῖτος πράσιος ἐν Αἰγύπτῳ, *intelligens, quod venditio frumenti esset in Ægypto. Al.* 2 Reg. XII, 19. εἶδε, ubi LXX. συνῆκε, *intelligebat.* Psalm. XXXIII, 12. ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς, *desiderans dies videre bonos.* Ps. XXXVI, 30. ἴδε ἰυθύτητα, *respice ad rectitudinem, ad id quod rectum est.* Ps. CV, 3. τὸ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, *ut videam*, vel *sentiam, experiar bona electorum tuorum.* Vid. & Ps. XXVI, 19. XXXIII, 12. Eccles. III, 3. ἴδε ἐν ἀγαθῷ, *vide bonum*, i. e. fruere bono. Cant. III, 11. ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ, *videte regem.* Eccles. VI, 6. καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδεν, *bonum non vidit*, i. e. bonis non fuit perfruitus. Eccles. IX, 9. ἴδε ζωὴν, *vide vitam*, h. e. ut *Symmachus* vertit, ἀπόλαυσον ζωῆς, *fruere vita.* Vide *Drusium* ad h. l. Conf. & *Lampium* in Joh. III, 3. p. 561. רם לבב effert se cor, Ezech. XXXI, 10. שמע audio, Es. XXX, 19. φωνὴν τῆς κραυγῆς σου, ἡνίκα εἶδεν, *vocem clamoris tui, quam percepit.* Vid. & Job. XXXV, 13. & conf. *Ælianum* Var. L. II. c. 10. & quæ notavi in v. Ὁράω.

Vid. alibi Ἐμπλέπω καὶ εἴδω. Ἐνύπνιον εἶδω. Ζωὴν εἶδω. ἴδε Ἐι. ἰδὼν Παροράω

Εἰδωλεῖον, idoli templum, delubrum. 3 Esdr. II, 10. 1 Macc I, 50. X, 83. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Εἰδωλεῖον, οἶκος εἰδώλων, ἀνακείμενος εἰδώλοις. Εἰδωλεῖον, *domus idolorum, consecrata idolis.* Eodem sensu vox occurrit 1 Cor. VIII, 10. Conf. Auctores, quos *Cel Wolfius* ad h. l. citat p. 425. & *Alberti* not. ad Gloss. Græc. in N. T. p. 126.

Εἴδωλον, idolum, simulacrum, deaster. אלהים dii, Num. XXV, 2. 3 Reg. XI, 2. Es. XXXVII, 19 אליל res nihili, Lev. XIX, 4. Hab. II, 18. אילים אלים plur. ex אלה querceta, Es. I, 29. LVII, 5. במה excelsum, Ezech. XVI, 16. בעלים plur. a בעל dii tutelares, 2 Par. XVII, 3. Jer. IX, 13. גלולים plur. dii stercorei, Lev. XXVI, 30. Deut. XXIX, 17. הבל vanitas, Deut. XXXII, 21. Jer. XIV, 22. XVI, 18.

18. חמנים plur. ſubdiales ſtatuæ, Eſ. XXVII, 9. מפלצת horrendum idolum, 2 Par. XV, 16. מכוה tabernaculum, *Incert.* Amos V, 26. εἴδωλα. עצב dolor, Eſ. XLVIII. 5. עצבים plur. terricula, ſimulacra, 1 Reg. XXXI, 9. 1 Par. X, 9. Pſ. CXIII, 12. פסיל ſculptile, 2 Par. XXXIII, 22. Eſ. XXX, 22. פסל idem, Exod. XX, 4. צלם imago, Num. XXXIII, 52. 2 Par. XXIII, 17. שקץ abominatio, 3 Reg. XI, 5. 7. תמונה ſimilitudo, *Aqv.* Deut. IV, 16. תרפים plur. Teraphim, Gen XXXI, 19. 34. *Heſychius*: Εἴδωλον, ὁμοίωμα, εἰκὼν, σημεῖον, χαρακτήριον σκιοειδὲς. Εἴδωλον, *effigies, imago, ſignum, lineamentum umbratile.* Lex. Cyrilli MS. Brem. Εἴδωλον, ἐκτύπωμα. Εἴδωλον, *effigies.* Quomodo εἴδωλον & ὁμοίωμα differant ex mente Etymologi inediti, vide infra in v. Ὁμοίωμα. Plura vero de voce εἴδωλον legi poſſunt apud *Eckhardum* in Technic. Sacr. p. 80. ſq. & alios, quos citat *Wolfius* ad 1 Cor. VIII, 4. p. 421.

Εἶσιν, ipſa vox Hebr. אים thoes, animalium genus, de quo *Bochartus* Hier. P. I. L. III. c. 12. *Reliqui omnes* Eſ. XIII, 22. Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 311.

Εἴθε, utinam. לו *Sym.* Job. VI, 2. XVI, 4. *Heſychius*: Εἴθε, ἄφελε (l. ὄφελον.) Εἴθε, *utinam.*

Εἰκάζω, aſſimilo, conjicio, exploro. חקר perſcrutor, Jer. XLVI, 23. ὅτι ἀ μὴ εἰκασθῇ ὁ Θεὸς, *quoniam explorari non poteſt Deus.* שער æſtimo, *Sym.* Prov. XXIII, 7. εἰκάζων. שערים plur. a שער æſtimationes, *Aqv.* Gen. XXVI, 12. ἑκατὸν εἰκασμένον, i. e. interprete *Hieronymo, centuplum exiſtimatum.* Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 36. & *Kulmium* Quæſt. Philol. Pent. V. Quæſt. 1. Sap. VIII, 9. οἶδεν τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, *novit præterita & futura conjicere.* Vid. & Sap. XIX, 17. Sap. IX, 16 μόλις εἰκάζομεν τὰ ἐπὶ γῆς, *difficulter exploramus, quæ in terra ſunt.*

Εἰκαῖος, vilis, inanis. רקים plur. *Sym.* 2 Reg. VI, 20. εἰκαῖοι. *Heſychius*: Εἰκαῖον, ἀνωφελὲς, μάταιον, ἀργὸν, μωρὸν. Εἰκαῖον, *inutile, vanum, otioſum, ſtultum.*

Εἰκαιότης, vanitas. שוא *Aqv.* Prov. XXX, 8.

Εἰκὰς, numerus vicinarius, vigeſimus. עשר decem, Gen. VII, 11. VIII, 4. עשרים plur. viginti, Gen. VII, 14.

Εἰκῇ, temere, ſine ratione, fruſtra. מדון contentio, Prov. XXVIII, 25. ἄπιστος ἀνὴρ κρίνει εἰκῇ, *homo infidus judicat temere, non attendens rationi.* שוא vanitas, *Aqv.* Exod. XX, 7. εἰς εἰκῆ, *ſine juſta cauſa.* Vide *Perizonium* ad *Ælian.* Var. L. IV. c. 1. p. 328. Idem Pſ. CXXVI, 1. εἰκῆ. *Heſychius*: Εἰκῇ, μάτην, ὕδην καὶ εἰκαίως ὁ μάταιος, ἢ ἀκαίρως, ἢ ὡς ἔτυ-

χιν. Εἰκῇ, *fruſtra*, *unde* & εἰκαῖος *fruſtraneus*, *vel intempeſtive*, *vel prout accidit*.

Εἰκοσαετὴς, viginti annos agens. בן עשרים שנה filius viginti annorum, Exod. XXX, 14. XXXVIII, 26. Lev. XXVII, 3.

Εἴκοσι, viginti. עשרים plur. Gen. VI, 3 עשרה decem, Ezech. XLV, 3 XLVIII, 9. שלשים triginta, 3 Reg. VI, 2. שש מאות ſexcenti, Jud. XVIII, 11.

Εἴκοσι δύο, viginti duo. עשרים שתים vel ושנים Joſ. XIX, 30. Jud. VII, 3.

Εἴκοσι ἐννέα, viginti novem. תשע עשרה Gen. XI, 25. עשרים ותשע Joſ. XV, 31.

Εἰκοσιεπτὰ, viginti ſeptem. עשרים ושבע : ושבע Gen. XXII, 1. Eſth. VIII, 9.

Εἰκοσιοκτὼ, viginti octo. עשרים רשמנה 4 Reg. X, 38.

Εἰκοσιπέντε, viginti quinque. חמש ועשרים & וחמש עשרים Exod. XL, 22. 30. 34.

Εἰκοσιτέσσαρες, viginti quatuor. ארבעה ועשרים Num. VII, 88.

Εἰκοστὸς, vigeſimus. עשרים 3 Reg. XV, 9. 4 Reg. XIII, 1.

Εἴκω, ſimilis ſum, it. cedo. Job. VI, 25. ubi nihil eſt in Hebr. textu, ὡς ἔοικε. *ut videtur*. Conf. *Ælianum* Var. L. VII. c. 21. *Heſychius*: ἔοικεν, ὁμοίωται, πρέπον ἐστὶ, δοκεῖ, ἁρμόζει, φάινεται. Ἔοικεν, *ſimilis eſt*, *decet*, *videtur*, *convenit*, *apparet*. Idem: Ὡς ἔοικεν, ὡς φάινεται, ὡς πρέπει, ὡς δεῖ. Ὡς ἔοικεν, *ut videtur*, *ut convenit*, *ut decet*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὡς ἔοικεν, ὡς φάινεται, ὡς εἰκάζω. Ὡς ἔοικεν, *ut videtur*, *ut imaginor*. Sap. XVIII, 25. τούτοις εἶξεν ὁ ὀλοθρεύων, *his ceſſit*, *qui perdebat Heſychius*: Εἶξε δὲ, ὑπεχώρησε δὲ, *ſe autem ſubduxit*, vel *receſſit*.

Εἰκὼν, imago, ſimilitudo. דמות ſimilitudo, Gen. V, 1. סמל ſimulacrum, Deut. IV, 16. 2 Par. XXXIII, 7. Ezech. VIII, 5. פסל ſculptile, Eſ. LX, 18. 20. צלם Gen. I, 26. 27. 4 Reg. XI, 19. Pſ. XXXVIII, 9. Ezech. VII, 20. צלם : צלמא Chald. Dan. II, 31. III, 1. תבונה intelligentia, Oſ. XIII, 2. Sap. II, 23 εἰκόνα τῆς ἰδίας ἰδιότητος ἐποίησεν αὐτὸν, *imaginem propriæ proprietatis fecit illum*. *Heſychius*: Εἰκόνα, χαρακτῆρα, τύπον. Εἰκόνα, *characterem*, *typum*. Lex. *Cyrilli* MS. Εἰκὼν, ὁμοία ἀρχετύπῳ, τῇ οὐσίᾳ μὲν καὶ τῷ ὑποκειμένῳ διαφέρον ὅλον. ἐν ἑαυτῷ δὲ τὸ τοῦ ὑποεικονιζομένου εἶδος μορφωτικόν. Εἰκὼν, *imago archetypo ſimilis*. *Eſſentia quidem & ſubjecto plane differens*, *in ſeipſa autem ejus*, *quod repreſentare debet*, *ſpeciem refereus*.

Εἰκὼν,

Εἰκὼν ζήλου, imago zelotopiæ. קנאה מקנת כסל ſimulacrum Zeli ad Zelotypiam provocans, *Theodotion*: Ezech. VIII, 3.

Εἰλέω, volvo, convolvo, involvo, tego, induo, אזר cingulum, *Al.* Eſ XI, 5. ἀληθείᾳ εἱλημένος (κατὰ) τὰς πλευρὰς, *veritate tectus lateribus.* גלם 4 Reg. II, 8. ἔλαβε Ἠλιοῦ τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ εἵλησε, *ſumebat Elias pellem ſuam, & convolvebat.*

Εἶλη & ἴλη, agmen. 2 Macc. V, 3. εἴλας ἵππων, *agmina equorum. Heſychius*: Εἶλας, ἀγέλας. Εἶλας, *greges.*

Εἴλημα, involucrum, volumen. גלום Ezech. XXVII, 24. ἐγκατασκεύοις εἱλήμασι, *elaboratis involucris.* מגלה *Aqv* Pſ. XXXIX, 8. רהטים plur. ambulacra juxta quosdam, *Incert.* Cant. VII, 6. εἱλήμασιν.

Εἰλικρινὴς, ſincerus, purus, infucatus. Sap. VII, 25. ἀπορροιὰ τῆς τοῦ παντοκράτορος δόξης εἰλικρινής, *emanatio ſplendoris omnipotentis Dei pura.* Etym. M Εἰλικρινὲς, σημαίνει τὸν καθαρὸν καὶ ἀμιγῆ ἑτέρῳ παρὰ τὸ εἴλη, ἡ θερμασία, καὶ τὸ κρίνω, ὁ ἐν τῇ εἴλῃ κεκριμένος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ. Εἰλικρινὴς, *ſignificat purum & cum alieno non commixtum. Ab* εἴλη *calor, &* κρίνω *judico, quaſi in calore judicatus, juxta pleonasmum* τοῦ T. *Heſychius*: Εἰλικρινὲς, καθαρὸν, ἄδολον, ἀληθὲς, φανερόν. Εἰλικρινὲς, *purum, infucatum, verum, manifeſtum.* Conf. *Pollucem* L. III. c. 11. Inde εἰλικρινεία, quæ *Theophylacto* ad 2 Cor. I, 12. exponitur καθαρότης διανοίας, καὶ ἀδολότης ὥστε ἰχνος αι συνεσκιασμένον καὶ ὕπουλον, *puritas mentis & ſinceritas, nihil habens adumbratum & ſubdolum.* Plura de v. Εἰλικρινὴς & Εἰλικρίνεια vid. in *Cl. Zeibichii* Programmate inaugurali de Theologo ad ſplendorem ſolis judicato, quod cum πρώτῳ ejus λόγῳ recuſum eſt Vitemb. 1732. 4°.

Εἰλίνδησις, convolutio. פלצות tremor, terror, *Aqv.* Pſ. LIV, 6.

Εἶμι, eo, vado. ילך Prov. VI, 6. ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα, *vade ad formicam. Heſychius*: Ἴθι, πορεύου, ἧκε, ἔρχου. Ἴθι, *abi, vade, veni*

Εἰμὶ, ſum, fig. commoror, venio. אנשים plur. viri, Gen. XXXIX, 13 בוא venio, Neh. II, 15. בן filius, Num. XXXIII, 39. καὶ Ἀαρὼν ἦν τριῶν καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἐτῶν, *& Aaron erat trium & viginti & centum annorum.* Vid. & 2 Par. XXI, 5. XXII, 2. XXIV, 1. & conf. Luc. III. 23. & ad h. l. *Keuchenium* p. 123. ברא creo, Eſ. LXV, 17. גור commoror, Lev. XXV, 45. ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν παροίκων τῶν ὄντων ἐν ὑμῖν, *a filiis advenarum commorantium inter vos* הביט hiph. a נבט intueor, Num. XXIII, 21. הוה Dan. V, 17. τὰ δόματά σου σοὶ

σοὶ ἔστω, *dona tua tibi ſint* h. e. tua maneant. היה Gen. I, 6. ἔστω διαχωρίζων, *eſto diſtinguens*, i. e. diſtinguat. Eadem periphraſis verbi quæ fit per participium & verbum εἰμὶ, alias paſſim in ſacris & profanis monumentis occurrit. Vide *Glaſſium* Philol. Sacr. L. III. Tr. 4. Can. 3 *Elsnerum* ad Luc. I. 21. p. 173. *Eckhardum* Obſ. ex Ariſtophanis Plut. ad N. T. p. 40. ſq. Exod. XXIII, 2. οὐκ ἔσῃ μετὰ πλειόνων ἐπὶ κακίᾳ. *non eris cum pluribus ad malitiam*, i. e. ut bene *Vulgatus*, *non ſequeris turbam ad faciendum malum*. Num VIII, 11. καὶ ἔσονται ὥστε ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα Κυρίου, *ut ſint* ſc. idonei *ad opera Domini peragenda*. Ruth. I, 12. γεγήρακα τοῦ μὴ εἶναί με ἀνδρὶ, *ſenio confecta ſum, ideo non poſſum eſſe cum viro*, i. e. non poſſum nubere, aut conſuetudinem habere cum viro. Vide *Feſſelium* Adverſ. Sacr. L. II. c. 20. p. 151. Jud. XIV, 11. ἔλαβον τριάκοντα κλητοὺς, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ, *aſſumſerunt triginta vocatos, & erant cum eo*, h. e. convivabantur cum illo. Similiter alias Græci & Latini loquuntur. Vide *Lamb. Bos* ad Luc. XXIII, 43. p. 49. ſq. Ruth. I, 2. ἦσαν ἐκεῖ, *commorabantur ibi*. 2 Reg. II, 10. ἦσαν ὀπίσω Δαβὶδ, *ſequebantur Davidem*, ſtabant a partibus Davidis. Pſ. CIII, 32. ἔστω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, *ſit gloria Domini in æternum*. *Suidas*: Ἔστω, ὑπαρχέτω. Ἔστω, *eſto, ſit*. Idem, verbis Pſalmi cit. ſubjunctis, de voce ἔστω hæc addit: Τρίτον πρόσωπόν ἐστι προστακτικὸν ἀπὸ τοῦ εἰμὶ, τὸ ὑπάρχω. ἡ μετοχὴ, ὤν, ὄντος. τὸ προστακτικὸν, ἴσθι, ἔστω. ἐπεκτάσει, ἔστω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. ἔσω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔω, τὸ ὑπάρχω, ἦν, ἦς, ἦ, καὶ τὸ προστακτικὸν, ἔσο, ἔστω. καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο σσ, εἰς η, ἔστω. *Eſt tertia perſona imperativi modi, ab* εἰμὶ, *ſum, exiſto. Participium*, ὤν, ὄντος. *Imperativus*, ἴσθι, ἔστω, *& per productionem literæ* ε, ἔστω, *& per pleonasmum literæ* σ, ἔσω. *Vel ab* ἔω, *ſum, deducitur imperfectum* ἦν, ἦς, ἦ: *& imperativus* ἔσο, ἔστω, *& per craſin duorum* σσ *in* η, ἔστω. In *Francof.* Ed. pro ἔστω Pſalm. l. c. male legitur ἤστω. Sic etiam *Phavorinus*: Ἔστω, ὑπαρχέτω. הלך : התהלך Kal & hithp. eo, ambulo, 1 Reg. XXV, 15. 2 Reg. X, 11. ἰσόμεθα τοῦ σῶσαί σε, *auxilio tibi veniemus*. שים hiph. a שום pono, Eſ. III, 6. חרה lætor, Job. III, 6. ילך eo, ambulo, Exod. II, 1. 2 Par. XXVI, 8. יסוד fundamentum, Job. IV, 19. יסף addo, adjungo, *Al.* Joël. II, 2. οὐκ ἔσαι. יצא : הוציא Kal & hiph. exeo, exire facio, 2 Reg. VII, 12. Prov. XXX, 33. Eſ. XXXVII, 37. ישב : הושיב Kal & hiph. habito, habitare facio, Gen. XXIX, 15 Joſ. XXIV, 7. Jer. XXXVIII, 7. Ezech. III, 15. יש 2 Par. XXV, 9. ἔστι τῷ Κυρίῳ ſc. δύναμις, δύναι σοι πλείονα τούτων. *eſt Domino potentia*, vel *poteſt Dominus plura tibi dare his*. נאה conveniens eſt, Prov. XXVI, 1. נחל in poſſeſſionem accipio, Exod. XXXIV, 9. ἰσόμεθα σοι, *erimus tui*.

נמצא

נמצא niph. invenior, Eſ. XXXIX, 2. נפל cado, Jer. IX, 21. נצב niph. a יצב ſto, Exod. VII, 15. נראה niph. videor, Exod. XIII, 7. Zach. IX, 14. נתן Kal & niph do, dor, Eſth. V, 6. ἴσαι σοι ὅσα ἀξιοῖς, *dabuntur tibi, quæcunque petis.* Vid. & Eſth. VII, 2. & conf. Marc. XI, 24. & ad h. l. *Elsnerum* p. 157. & *Raphelium* in Not. Polyb. p. 144. Eſ. XXX, 23. τότε ἔσαι ὁ ὑετὸς τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου, *tunc dabitur pluvia ſemini terræ tuæ.* Conf. Joh. VII, 39. & Act. XIX, 1. & ad priorem locum Auctores laudatos *B. Wolfio* p. 880. ſq. עבר tranſeo, Jer. IX, 10. עמד ſto, Eſth. IV, 13. עשה: נעשה Kal & hiph. facio, fio, Gen. XXIX, 26. οὐκ ἔσιν ὅτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, *non ita fit*, vel *non ita moris eſt in terra noſtra.* Abd. v. 15. ὃν τρόπον ἐποίησας, ὅτως ἔσαι σοι, *quemadmodum feciſti, ita fiet tibi.* Vid. & Ezech. XII, 11. *Heſychius*: Ἔσαι, γενήσεται. Ἔσαι, *fiet.* קום ſurgo, Lev. XXVII, 19. קרא voco, Ruth. IV, 11. רבץ cubo, Eſ. XI, 7. שרא Chald. habito, Dan. II, 22. תמם conſumor, Lev. XXVI, 20. Sequuntur loca, in quibus pro verbo εἰμὶ in textu Hebr. κατὰ τὸ ῥητὸν nihil legitur. Exod. I, 16. ὅταν μαιοῦσθαι τὰς Ἑβραίας, καὶ ἦσι πρὸς τὸ τίκτειν, *ſi obſtetrici manus juvetis mulieres Hebræas, & pariant.* Job. XVI, 5. εἴη δὲ ἰσχὺς ἐν τῷ στόματί μου, *ſit autem robur in ore meo*, h. e. utinam eſſet robur in ore meo. *Heſychius*: Εἴη, γένοιτο, ἔστω. Εἰη, *fiat, ſit.* Mich. III, 1. οὐχ ὑμῖν ἐστι τὸ γνῶναι τὸ κρῖμα; *nonne veſtrum eſt, ſcire quod juſtum eſt?* Sir. XXXVII, 2. juxta ed. *Rom.* οὐχ λύπη ἐστὶ ἕως θανάτου; *nonne dolor eſt uſque ad mortem?* Ἐστὶ autem per ſyncopen Atticam & Jonicam pro ἐστὶ vel ἔνεστι dicitur, & Atticis eſt uſitatiſſimum. Vide *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. p. 486. & Auctores laudatos *Wolfio* ad Rom. III, 28. p. 741. Sir. XLII, 15. θυγάτηρ μετὰ ἀνδρὸς ὖσα, *filia cum viro exiſtens*, h. e. viro juncta. Eſth. XIV, 11. τοῖς μὴ οὖσι, *illis qui non ſunt*, i. e. diis non veris, ſed falſis, ut *Grotius* interpretatur. Conf. Gal. IV, 8. 2 Macc. VII, 28. ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐποίησεν αὐτὰ, *quod ex iis, quæ non ſunt, illa fecit*, h. e. ex nihilo creavit, ut exponit *Badvellus.* Conf. Rom. IV, 17. & ad h. l. Auctores citatos *Wolfio* p. 78.

Ἐγώ εἰμι, ego ſum. אנכי Jud. V, 3 ἄσομαι ἐγω εἰμι τῷ Κυρίῳ, ἐγώ εἰμι ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. *Cappellus* verba ſic diſtinguenda putat, ἄσομαι, ἐγώ εἰμι τῷ Κυρίῳ, ἐγώ εἰμι, h. e. *canam*, ſive *celebrabo, quia ſum Domini*, refutatus propterea a *Cl. Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. cap. 1. qui potius verbum εἰμὶ ibi redundare putat. At non pleonaſmum, ſed ellipſin potius tam ibi, quam Iud. VI, 18. XI, 27. 35. Ruth. IV, 4. 2 Reg. XI, 5. XII, 7. XV, 28. XVIII, 12. XX, 17. XXIV, 12. 17. 3 Reg. II, 2. 4 Reg. IV, 13. X, 9. XXII, 20. Job. XXXIII, 31. ſtatuendum, articulum

lum poſtpoſitivum ὃς ſubintelligendum eſſe, patet ex 2 Reg. XI, 7. ubi additus eſt. En verba: Ἐγώ εἰμι ὃς ἐχρισά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ Statim vero ſine addito juxta Cod. *Alex.* ſubjungitur: καὶ ἐγώ εἰμι ἐῤῥυσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαούλ. In nonnullis Codicibus legitur ὁ ἐῤῥυσάμενός σε, quod ab aliquo profectum videtur, qui ἐλλειψιν non intellexit. Verba igitur ex Jud. l. c. adducta ita conſtruenda ſunt: Ἐγώ εἰμι, (ὃς) ᾄσομαι τῷ Κυρίῳ, ἐγώ εἰμι, (ὃς) ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. *Ego ſum, qui canam Domino, ego ſum, qui celebrabo Dominum.* Similiter *Herodotus* Lib. II. c. 123. τούτῳ τῷ λόγῳ εἰσὶ οἱ ἑλλήνων ἐχρήσαντο, pro οἱ ἑλλήνων εἰσὶ, οἱ τούτῳ τῷ λόγῳ ἐχρήσαντο. *Sunt quidam Græcorum, qui hac re utuntur.*

Εἰ δὲ, ſit vero מי יתן quis dabit, ſive utinam, Job. XIII, 3. εἰ δὲ ὑμῖν καφιῶσαι, *ſit vero vobis ſilere*, h. e. utinam ſileretis.

Μὴ εἴη, ne ſit, abſit. חלילה Job. XXVII, 5. XXXIV, 10.

Vide alibi Ἰδοὺ εἰμὶ. Ἄυτηρός εἰμὶ. εἰμὶ Μετά Οὐκ ἔχει. Ἔτι εἰμὶ Πεποιθώς εἰμι. Περίλυπος εἰμι. Πλείων εἰμί. ἐν Πόνῳ εἶμι εἰμὶ Πρὸς. Προσκολλώμενός εἰμί. Φυγάς εἰμί. ἐν Χαρᾷ εἰμί. Ὢν, & Οὐκ ὤν.

Εἶν vox Hebr. הין hin, menſura liquidorum, alias ἰν & ὖν, Exod. XXIX, 40. XXX, 24. Num. XXVIII, 5. 14.

Εἰρ, Hebr. עיר vigil, Dan. IV, 14. 20. *Suidas*: Εἰρ. λαίλαψ ἢ λαιτηδών Εἰρ *Turbo. Vel fulgor.* Apud *Heſychium* Εἶρ exponitur λαίλαψ, pro quo *Heinſius* in Ariſt. S. p. 29. legit εἴρ, & hoc per λαίλαψ explicari putat, quia iridem hæc ſequatur ut plurimum, vel quod ſic in Daniele eam vocem alii acceperint. Plura de hac voce vid. apud *Heinſium* l. c. Conf. & quæ notavi ſupra in Ἄγγελος.

Εἰρμὸς, detentio. כלאים dual. diverſa genera, *Sym.* Deut. XXII, 9.

Εἶργον, pro ἔργον, opus. 3 Eſdr. V, 90.

Εἴργομαι, arceor, prohibeor. 3 Eſdr. V, 90. εἴρχθησαν τῆς οἰκοδομῆς, *depulſi ſunt a fabrica*, ſive *ædificatione* templi & urbis.

Εἰρηνεύω, in pace ago, vivo, pacem habeo, pacem facio. שלם 3 Reg. XXII, 45 εἰρήνευεν Ἰωσαφὰτ μετὰ βασιλέως Ἰσραὴλ, *in pace vivebat Joſaphat cum rege Iſraël.* Job. V, 23. τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ εἰρηνεύσουσί σοι, *beſtiæ agri pacem tecum colent.* שלה tranquillus ſum, Job. III, 26. οὐτι εἰρήνευσα, οὐτι ἡσύχασα; *nonne pacem habui, nonne quievi?* שלו tranquillus, Job. XVI, 12. שלום pax, Job. V, 24. XV, 21. שקט quieſco,

esco, 2 Par. XIV, 5. XX, 31. שלם pacem facio, *Aqv.* Job. IX, 4. Prov. XIII, 13. Vid. & 3 Esdr. VIII, 87; Bar. VI, 7. XLI, 1. 1 Macc. VI, 60. 2 Macc XII, 4. *Hesychius*: Εἰρηνύσομεν, εἰρηνικῶς διάξομεν. Εἰρηνύσομεν, *in pace vitam transigemus.*

Εἰρήνη, pax, salus, felicitas. בטח securitas; Es. XIV, 30. Ezech. XVIII, 8. XXXIX, 6. הולך infin. eundo, 2 Reg. III, 24. לקח doctrina, Es. XXIX, 24. צחות plur. explanata verba, Es. XXXII, 4. שלוה tranquillitas, Prov. XVII, 1. שלום Gen. XXVI, 29. ἐξαπεστείλαμέν σε μετ' εἰρήνης, *dimisimus te cum benedictione*, vel *cum salutis apprecatione.* Conf. Matth. X, 13. ubi *Chrysostomus* εἰρήνην interpretatur εὐλογίαν, *benedictionem*; & Act. XV, 33. Jud. VI, 23. εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, *pax tibi, ne timeas.* Vid. & Dan. X, 19. 1 Reg I, 17. πορεύου εἰς εἰρήνην, *vade in pace*, h. e salvus abi. Vid. & Jud. XVIII, 6. & conf. Act. XVI, 36. Marc. V, 34. Jac. II, 16. & *Vorstii* Philol. Sacr. L. I. c. 4. p 113. sq. Cont. & Exod. IV, 18. ubi βάδιζε ὑγιαίνων, & Tob. XII, 3. ubi ὕπαγε ὑγιαίνων eodem sensu dicitur. 1 Reg. X, 4. ἐρωτήσουσί σε τὰ εἰς εἰρήνην, *interrogabunt te de salute*, vel *salutabunt te*. Vide & 1 Reg. XXV, 5. ubi *Alii* pro ἐρώτησατε αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην, habent ἀσπάσασθε αὐτὸν, *salutate illum.* Cont. v. Ἀσπάζομαι, & *Vorstium* lib. cit. p. 114. ubi docet, quod quoniam is, qui de salute & incolumitate alicujus percontatur, eidem bene apprecari, eumque salutare soleat, factum sit, ut phrasis שאל שלום sæpe usurpetur pro ברך, & *salutare* significet. Vid. & 2 Reg. XVIII, 32. εἰ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ; *num pax puero?* h. e. num adhuc bene sese habet, num adhuc salvus est puer? Conf. Gen. XXIX, 6 XXXVII, 13 XLIII, 27. ubi שלום per verb. ὑγιαίνειν redditur. שם nomen, Ezech. XXXIV, 29. שקטת part. fœm. quiescens, quieta, 1 Par. IV, 40.

Εἰρήνη ἀναφαίνεται, pax, apparet. שכב לבטח cubo secure, Job. XI, 18.

Εἰρήνην διατίθημι, pacem pango. השלים hiph. pacem facio, 1 Par. XIX, 19.

Εἰρηνικὸς, pacificus, tranquillus. טוב bonus, Jer. XII, 6. Ὅταν λαλήσωσι πρὸς σὲ εἰρηνικά sc. ῥήματα, *si loquentur ad te blanda verba.* כנים plur. ex כן recti. probi; Gen. XLII, 11. 19. שלום part. pah. pacatus, 2 Reg XX, 19. שלום pax, Deut. II. 26. λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων, *verbis pacificis, bonis dicens.* Vid. & Deut. XX, 11. XXIII, 6. Jer. IX, 8. τῷ πλησίον αὐτοῦ λαλεῖ εἰρηνικά, *proximo suo loquitur blandis verbis.* Conf Esth. XI, 11. שלם pacificus, it. integer, Gen. XXXIV, 21.

1 Par. XII, 38. שלם ſacrificium pacificum, 2 Reg. VI, 17. 3 Reg. VIII, 64. Prov. VII, 14.

Εἰρηνικὸς, λόγος λαλέω, pacifica verba loquor. שלום retributio, Mich. VII, 3.

Εἰρηνικῶς, pacifice. 1 Macc. V, 25. VII, 29. 2 Macc. X, 12.

Εἰρηνοποιέω, pacem facio. נלבט niph. conturbor, Prov. X, 11.

Εἱρκτὴ, carcer. Sap. XVII, 16. *Heſychius*: Εἱρκτὴ, φυλακὴ, ἀσφάλεια. Εἱρκτὴ, *cuſtodia, ſecuritas.*

Vid. alibi Ξύλον εἱρκτῆς.

Εἶρω, dico. Vid. Ἐρέω.

Εἰρωνία, ironia. ſimulatio, ludibrium. 2 Macc. XIII, 3. παρεκάλει μετὰ πολλῆς εἰρωνίας τὸν Ἀντίοχον, *hortabatur cum multa ſimulatione Antiochum.* Gloſſ. Brem. Εἰρωνίας, χλεύης, ὑποκρίσεως, προσποιήσεως. Εἰρωνείας, *ſubſannationis, hypocriſis, ſimulationis.*

Εἷς, μία, ἕν, unus, it. idem, quidam, ſolus, primus. אחד : אחת Gen. XLI, 25. τὸ ἐνύπνιον Φαραὼ ἓν ἔστιν, *ſomnium Pharaonis idem eſt.* Lev. XXIV, 22 δικαίωσις μία ἔσται τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ἐγχωρίῳ, *idem jus erit proſelyto & indigenæ* Conf. 1 Cor. X, 17. & *Feſſelii* Adverſ. Sacr. L. X. c. 2. p. 510. Jud. XVI, 7. 11. ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων, *ero tanquam unus hominum*, i. e. tanquam alius homo. 1 Reg. I, 1. ἐγένετο ἄνθρωπος εἷς, *fuit vir quidam.* Vid. & Eſdr. VI, 2. & conf. Matth VIII, 19. *Vorſtium* Philol. Sacr. L. I. c 2. p. 52. *Feſſelium* lib. cit. p. 512 & v. Τὶς, unde patet, quod LXX. aliquando illa Hebr. אחד reddere ſoleant. Paſſim etiam pro voce τὶς occurrit apud profanos. Vide *Berglerum* not. ad *Alciphr.* L. I. Ep. 3 p. 15. & *Georgium* Vindic. L. II. c. 1. p 52. 2 Reg. XIII, 13. ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων, *quaſi unus ſtultorum*, h. e inter ſtultiſſimos præcipuus. Vid. *Feſſelium* p. 526. 1 Par XXIX, 1. ὁ υἱὸς μου εἷς, *filius meus unicus.* Conf. Rom. IX, 10. & *Feſſelium* p. 520. ſq. Eſdr. VI, 20. οἱ ἱερεῖς καὶ Λεῦται ἕως εἷς πάντες, *ſacerdotes & Levitæ ad unum omnes* Vid. & Pſ XIII, 2. LII, 4. Eſdr. IV, 10. καὶ αὐτῷ τῷ ἑνὶ, *væ illi ſoli.* Vid. *Feſſeliuum* p. 523. Eſ. VI, 2. ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ ſc. ἑκάστῳ, *ſex alæ unicuique.* Vid. & Ezech. I, 6. X, 14. 21. Sic *Lucianus* Dear. Judic. T. II. σκόπει καθ' ἓν (ἕκαστον) ἀκριβῶς, *conſidera unumquodque accurate.* Gen. I, 5. ἡμέρα μία, *dies primus.* Vid. & Gen. XVIII, 13. & conf. v. Πρῶτος, unde diſcimus, quod LXX. Hebr. אחד per illam aliquando interpretari ſoleant. Conf. & quæ ex profanis afferunt *Relandus* not. ad

Ἡθ-

Joſeph. Ant. L. I. c. 1. p. 5. & *Georgius* Vindic. p. 52. ſqq. Pſ. XXVI 7. μίαν (ſubaudiendum videtur μερίδα) ἠτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω, *unam portionem petii a Domino, hanc quæram.* Conf. Luc. X, 42. Pſ. XXXIII. 21. ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται, *unum ex illis non confringetur*, h. e nullum ex illis confringetur. Vid. & Pſ. CV, 12. Eſ. XXXIV, 16. & conf. Matth X, 29. & *Olearium* de Stil. N. T. p. 255. אחר : אחרת alius, alia, 3 Reg. VII, 8. Pſ. CVIII, 12. איש vir, 1 Reg. XXI, 7. 3 Reg. XXII. 34. גרם faſtigium, 4 Reg. IX, 13. חד Chald. Eſdr. VI, 2. κιφαλὶς μία, *volumen aliquod.* Vid. & Eſdr. IV, 8. ימיני dexter, 3 Reg. VII, 20. ככר tracta, torta, 1 Reg. II, 38. 1 Par. XVI, 3. Jer. XXXVII, 20. כל omnis, 3 Reg. VIII, 16. Job. XL, 26 βυρσαν μίαν ἰχθῦς αὐτοῦ, *pellem ſolam caudæ ejus.* Hic pro μίαν nihil eſt in textu Hebr. Sap. XII, 9. λόγῳ ἀποτόμῳ ὑφ' ἓν ἐκτρίψαι, *verbo ſevero ſimul perdere. Heſychius*: Ὑφὶν, ἅμα ὑμῖν. Scribe: Ὑφ' ἓν, ἅμα, ἡμῖν. Ὑφ' ἓν, *una, ſimul.*

Εἷς εἷς, unus unus. אחד אחז unus, captus, 1 Par. XXIV, 6. אחז אחז captus, captus, 1 Par. XXIV, 6.

Καθ' εἷς pro καθ' ἕνα per Ebraicam enallagen, ſinguli, unusquisque. 3 Macc. V, 34. ὁ καθ' εἷς δὲ τῶν φίλων σκυθρωπὰς ὑπεκρίων, *unusquisque autem amicorum mœrore ſe ſubducens* Conf. Rom. XII, 5. & *B. Wolfium* ad Marc. XIV, 19. p. 524. Eodem modo dicitur ἀνὰ εἷς ἕκαστος pro ἀνὰ ἕνα ἕκαστον Apoc. XXI, 21. Vide *Grævium* ad *Luciani* Solœciſt. p. 756. Non ergo aſſentiri poſſum illis, qui καθ' εἷς putant poſitum pro καθ' εἷς, id eſt, καὶ εἶτα εἷς. Vide *Blackwallum* de Stil. N. T. p, 424. ibique notas *Cl. Wollii.*

Κατὰ ἕνα ſc. πάντες, ad unum omnes. לאחר אחר ad unum unus, Eſ. XXVII, 12. συναγάγετε κατὰ ἕνα (ſc. πάντες, conf. Eſdr. VI, 20.) τὰς υἱὰς Ισραὴλ, *congregate ad unum omnes filios Iſraël.* Græci alias dicunt καθ' ἕνα. Vide *Grævium* ad *Luciani* Solæciſtam T. II. Opp. p. 756.

Μηδὲ εἷς, ne quidem unus, nullus plane. לא איש non vir, Mich. V, 7.

Εἷς μόνος, unus ſolus. איש אחד vir unus, Joſ. XXII, 20.

Οὐδὲ εἷς, ne quidem unus, omnino nullus. לא אחד non unus, 2 Reg. XIII, 30. עד אחד uſque ad unum, Exod. XIV, 28. οὐδὲ ἀπελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς *ne unus quidem* ſive *omnino nullus ex illis relictus eſt.* Conf. Joh. I, 3. Act. IV, 32. Rom. III, 10. 1 Cor. VI, 5. & quæ ex *Luciano* & *Platone* notat *Cl. Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. p. 1003. לא איש non vir, Num. XXVI, 65.

. Ἐφ, in. אחרי poſt, Jer. IX, 15. אל Eſ. LXVI, 17. κα-θαριζόμενοι εἰς τὰς κήπους, *purgantes ſe in hortis* את not accuſativi, Jer. XXIX, 7. ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς, *quærite pacem terræ.* ב præfix. Eſth. I, 5. τοῖς εὑρεθεῖσιν εἰς τὴν πόλιν, *illis qui erant in urbe.* Sic exteri ſæpius εἰς pro ἐν ponunt. Vide *Blackwallum* Crit. Sacr. N. T. p. 126. *Georgium* Hierocrit. p. 36. ſq. & Auctores laudatos *Wolfio* ad Matth. II, 23. p. 45. ad Marc. II, 1. p. 435. ad Marc. XIII, 16. p. 517. Pſ. LXII, 7. ἐμελέτων εἰς σέ, *meditabar de te.* Conf. Act. II, 25. Epheſ. V, 32. Ebr. I, 7. 8. & quæ ex profanis notant *Blackwallus* Crit. Sacr. p. 116. & alii citati *Wolfio* ad Act. l. c. p. 1036. ל præfix. Gen. II, 22. καὶ ᾠκοδόμησε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν πλευρὰν εἰς γυναῖκα, *& extruxit Dominus Deus coſtam, ut eſſet mulier.* Gen. II, 24. ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν, *erant duo unus homo.* Vide *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. p. 418. 420. Gen. XI, 3. ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον, *erat illis later in lapidem*, h. e. pro lapide, vel vice lapidis. Jud. XVIII, 6. πορεύεσθε εἰς εἰρήνην, *abite in pace.* Conf. *Pfochenium* de N. T. Purit. §. 71. Eſdr. VI, 10. προσεύχωνται εἰς ζωὴν, *preces fundant pro vita.* מ præfix. 4 Reg. XVIII, 10. εἰς τέλος τριῶν ἐτῶν, *in fine trium annorum* Jer. III, 20. ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς τὸν συνόντα αὐτῇ, *ſicut perfide agit mulier in cohabitantem ipſi* ער præda, Iſ. XXXIII, 23. על Jer. XXXVI, 23. εἰς τὸ πῦρ, *in ignem.* Vid. & Jer. LI, 35. לפ ad os, Oſ. X, 12. אל תוך in medium, Num. XVI, 47. Deut. XIII, 16. Jer. XLI, 7. בתוך in medio, Pſ. LVI, 9. Mich. III, 3.

Εἰσάγω, introduco, induco. הביא hiph. a בוא venire facio, Gen. VI, 19. Pſ. LXV, 10. Thren. III, 13. *Al.* εἰσηγάγετε αὐτὸν, *introduxiſtis illum. Heſychius:* Εἰσαγιώχαι ει, (l. Εἰσηγήχασιν) εἰσήνεγκαν. Εἰσηγήχασιν, *introduxerunt.* הוציא hiph. a יצא educo, Ezech. XLII, 1. החזיק hiph. detineo, Jud. XIX, 4. הניל Chald. aph. ab על Dan. II, 24. IV, 3. השיב hiph. a שוב redire facio, Ezech. XLVII. 1. יהב do, in imp. plur. הבו 2 Reg. XI, 15. לקח accipio, Gen. VII, 2. XII, 15. נהג duco, Deut. IV, 27. אסף col. ligo, *Incert.* Exod. XXIII, 10. εἰσάξεις.

Vid. alibi Στάσιον εἰσάγω.

Εἰσαγωγὴ, introductio. גשן Goſen, *Incert.* Exod. VIII εἰσαγωγὴ αὐτῶν.

Εἰσαεὶ, in ſempiternum. עד æternum, *Al.* Mich. VII, 18.

Εἰσακούω exaudio, auſculto, obedio אזן שמעת auris audiens. Prov. XVI, 2. גלה אזן revelo in aurem. Job. XXXVI, 20. האזין hiph. aure percipio, Job. IX, 16. הושיע hiph. a ישע

ישע ſalvo, Pſ. LIV, 15. הקשיב hiph. auſculto, Jer. XVIII, 19. חוש feſtino, Pſ. CXL, 1. עור juvo, 2 Par XVIII, 31. ענה reſpondeo, Job. XXXV, 13. κεκράξονται, καὶ ὁ μὴ ἐισακούσῃ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν, *clamabunt, & non exaudiet ab injuria malorum*, h. e. non ita exaudiet, ut liberentur ab injuria malorum. Similiter Hebr. V, 7. ἐισακουσθεὶς ἀπὸ τῆς ἐυλαβείας, *exauditus a metu*, h. e. ita exauditus, ut a metu anxio liberatus ſit. Conf. *Clotzium* de Cruciat. An. J. C. L. II. Conſid. 3. §. 20. p. 55. & *Wolfium* ad Hebr. l. c. p. 652. ענה pih. affligo, Job. XXXVII, 23. עתר ſupplex oro, Gen. XXV, 21. 2 Par. XXXIII, 13. עתרת abundantia, Jer. XXXIII, 6. שמע audio, Gen. XXI, 17. Deut. XI, 28. XIII, 18. & alibi ſæpius. שמר obſervo, Exod. XVI, 28. ἐισακούειν τὰς ἐντολὰς, *obedire præceptis*. Vid. & Deut. XIX, 9. XXVIII, 9. 58. Vid. & Sir. III, 5. XXXIX, 16.

Μηδὲ ἐισακούω, nec audio. מרה rebellis ſum, Eſ. I, 20.

Οὐκ ἐισακούω, non audio, non obtempero. מאן pih. renuo, Eſth. I, 12. οὐκ ἐισήκουεν, *non obtemperabat*.

Προσέχω τῷ ἐισακοῦσαι, attendo audire. הקשיב hiph. auſculto, Zach. I, 4.

Ἐισάπαξ, ſemel, it. ſimul, prorſus. כחרה Chald. Dan. II, 35. כרגע tanquam momento, Num. XVI, 45. פעם אחת una vice, Joſ. X, 45. 2 Reg. XXIII, 8. Eſ. LXVI, 8.

Ἐισβάλλω, irruo, irrumpo. פרץ effractor, *Sym.* Ezech. VII, 22. ἐισβάλλοντες, *irrumpentes*. Conf. 2 Macc. XIV, 43.

Ἐισβλέπω, inſpicio. פנה Job. VI, 28. XXI, 5. צפה *Sym.* Jer. XLVIII, 19. ἔισβλεψον.

Ἐισδέχομαι, intro admitto, recipio, ſuſcipio, congrego. קבץ congrego, Ezech. XI, 17. ἐισδέξομαι αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, *congregabo illos ex gentibus*. Ezech. XX, 35. ἐισδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν, ἐν αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, *congregabo vos e regionibus, in quibus diſperſi eſtis*. Zach. X, 8. σημανῶ αὐτοῖς, καὶ ἐισδέξομαι αὐτοὺς, *ſignum illis dabo, & congregabo illos*. Vid. & Ezech. XXII, 20. Oſ. VIII, 10. Hab. II, 5. & conf. 2 Cor. VI, 17. ubi verba: κἀγὼ ἐισδέξομαι ὑμᾶς, reddenda ſunt: *& ego congregabo vos*. Deſumta illa ſunt ex Eſ. LII, 12. non autem κατὰ τὸ ῥητὸν, ſed κατὰ τὴν διάνοιαν, Nam apud LXX. ibi legitur: ὁ ἐπισυνάγων ὑμᾶς Θεὸς Ἰσραὴλ, *qui congregat vos Deus Iſraëlis*. In Hebr. eſt אסף quod alias etiam per συνάγειν, *congregare*, LXX. interpretari ſolent. Jamque facile ratio patet, cur Apoſtolus l. c. ſenſum magis quam literam verborum Prophetæ ſectatus pro ἐπισυνάγειν verbo ἐισδέχεσθαι uſus ſit; quod ſcilicet hoc apud LXX. alias

idem ſit, quod εἰσυνάγειν. 2 Macc. IV, 22. μετὰ δαδουχίας καὶ βοῶν εἰσεδέχθη, *cum facibus & acclamationibus recipiebatur*. Vid. & Sap. XIX, 15.

Εἰσδύμι, vel εἰσδύω, ingredior, ſubeo. בוא venio, Jer. IV, 29. Vid. & 1 Macc. VI, 46.

Εἴσειμι, ingredior. בוא venio, Exod. XXVIII, 29. Conf. ad h. l. *Druſium* Miſc. Cent. II. c. 82. 1 Reg. XVI, 6. Vid. & 2 Macc. III, 14.

Εἰσέρχομαι, ingredior. אזל Chald. abeo, Dan. II, 17. בוא venio, Gen. XVI, 2. εἴσελθε πρὸς τὴν παιδίσκην μου, *ingredere ad ancillam meam*, h. e. conſueſce cum ea Vid. & Gen. XXIX, 21. 23. Num. XXVII, 17. ὅστις ἐξελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ὅστις εἰσελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν, *qui egredietur ante faciem illorum & qui ingredietur ante faciem illorum*. Vid. & 2 Par I, 10. & conf. Deut. XXXI, 2. Act. I, 21. & *Bezam* ad h. l. aliosque citatos *B. Wolfio* ad Joh. X, 9. p. 909. & Act. l. c. p. 1014. Ruth III, 16. καὶ Ῥοὺθ εἰσῆλθε πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς, *et Ruth ingrediebatur ad ſocrum ſuam*. Vid. & 1 Reg. IX, 15. X, 14. XVI, 21. 2 Reg. III, 24. Subaudiendum autem εἰς τὴν οἰκίαν, quod interdum additur. Ita 2 Reg. XVII, 20. καὶ ἦλθόν οἱ παῖδες Ἀβισσαλὼμ πρὸς τὴν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν. Et 2 Reg. XIX, 5. εἰσῆλθε Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον. Græci alias pro εἰσελθεῖν πρός τινα dicunt εἰσελθεῖν εἴς τινα. Sic *Herodotus* L. II. c. 12. furem memorat εἰσελθόντα εἰς τῆς βασιλῆος τὴν θυγατέρα, *ingreſſum ad regis filiam*. Taceo multa alia loca jam obſervata Viris Eruditiſſimis, laudatis *B. Wolfio* ad Act. XVI, 40. p. 1247. Conf. & *Elsneri* Introduct. in Concion. vernac. in Epiſt. Pauli ad Philipp. p. 90. Ibique pariter εἰς οἶκον, vel οἴκαδε ſubintelligendum puto. Hoc enim aliquando additur. *Lyſias* Orat. I. p. 12. ἐλθόντες οἴκαδε ὡς ἐμέ, *venientes in domum ad me*. הלך eo, ambulo, Eſ. XXX, 29 Ezech. XXXVII, 21. ילך הולין: Kal & hiph. Jud. XX, 8. Jer. XXXII, 5. יצא exeo, 1 Par. XIV, 15. ירד deſcendo, 1 Reg. XXVI, 6. נאסף niph. congregor, Exod. IX, 20. Num. XII, 14. נגלה niph. revelo me, 1 Reg. XIV, 11. נגש niph. appropinquo, Exod. XX, 21. נלקח niph. accipior, Eſth. II, 16. עבר tranſeo, Joſ. I, 11. Joël III, 7. ἀλλογενεῖς εἰσελεύσονται δι' αὐτῆς, *alienigenæ tranſibunt per illam* Conf Matth. VII, 13. עלה aſcendo, Joſ. VI, 5. עלל Chald. accedo, Dan. II, 16. V, 10. קום ſurgo, Gen. XIX, 35. ראה video, Job. XXXIII, 26. שבן Eſ. XIII, 20.

Ποιῶ εἰσελθεῖν, facio ingredi. הביא hiph. a בוא Job. XIV, 3.

Εἰσηγορέομαι. Vide in v. Ἰσηγορέομαι.

Εἰσ-

Εἰσκυκλέω, involvo, circumago, comprehendo. 2 Macc. II, 2 τοῖς θέλκτροις εἰσκυκλεῖσθαι τοῖς τῆς ἱστορίας διηγήμασι; *volentibus circumagi, comprehendi hiſtoricis narrationibus. Heſychius*: Εἰσκυκλεῖσθαι, περιφέρεσθαι. Εἰσκυκλεῖσθαι, *circumagi.*

Εἰσκύπτω, pertingo, propr. introſpicio quaſi exerto capite. נשׁקף niph. ſpecto, proſpecto, 1 Sam. XIII, 18. juxta ed. *Rom.* ὁδὸν Γαβαὶ τὴν εἰσκύπτουσαν ἐπὶ Γαὶ τὴν Σαβίμ, *viam Gabæ pertingentem ad Gaï Sabim.*

Εἰσοδιάζομαι, inferor, adducor. הובא hiph. a בוא 4 Reg. XII, 4.

Εἰσόδια, τὰ, reditus, ſumtus. בוא infin. venire, Dan. XI, 13. *Heſychius*: Εἰσόδια, πρόσοδοι, ἀναλώματα. Εἰσόδια, *reditus, ſumtus*

Εἴσοδος, ingreſſus, introitus, adventus. בא part. veniens, 2 Par. XVI. 1. בוא infin. venire, 1 Reg. XVI, 4. Jer. VIII, 7. Mal. III, 2. לבוא ad veniendum, Joſ. XIII, 5. 4 Reg. XIV, 25. Ezech. XLVII, 21. בגלל propter, Gen. XXX, 27. בית domus, *Sym.* Exod. XXX, 4. זיו ſplendor, Eſ. LXVI, 11. מבוא Jud. I, 24. Ezech. XXVII, 3. פתחים מבוא ingreſſus januarum, Prov. VIII, 3. מובא 2 Reg. III, 25. Ezech. XLIV, 5. סף limen, 2 Par. XXIII, 4. פתח janua, Prov. VIII, 34

Εἰσπέμπω, immitto. 2 Macc. XIII, 20.

Εἰσπηδάω, inſilio בוא venio, Amos. V, 19. καὶ εἰσπηδήσῃ εἰς τὸν οἶκον, *& inſiliat in domum.* Sic *Ælianus* Var. L. XIII. c. 2. εἰσεπήδησεν εἰς τὴν οἰκίαν, *inſiliebat in domum.* Suſan. v. 25 εἰσεπήδησαν διὰ τῆς πλαγίας θύρας, *inſilierunt per oſtium transverſum.* Conf Act. XVI, 29.

Εἰσπλέω, adnavigo, navi advenio. 2 Macc. XIV, 1.

Εἰσπνέω, inſpiro, adſpiro. שאף haurio, *Aqv.* Eccleſ. I, 5. εἰσπνεῖ.

Εἰσπορεύομαι, ingredior. בוא venio, Gen. VI, 4. ἐξ οὗ εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, *ita ut ingrederentur filii dei ad filias hominum*, i. e. rem haberent cum filiis hominum. Eſth. II, 14. οὐκ ἔτι εἰσπορεύεται πρὸς βασιλέα, *non amplius ingreditur ad Regem.* Jer. XVII, 20. οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις, *ingredientes per has portas.* בוא introitus, Ezech VIII, 5. הלך eo, ambulo, Joſ. VI, 13. ילך idem, Amos. II, 7. יצא exeo, Exod. X, 4. XXXIII, 8. עבר tranſeo, Deut. IV, 14. 4 Reg IV, 8. עלה aſcendo, Joſ. X, 9 עלל Chald accedo, Dan. IV, 4. V, 8. קרב appropinquans, Deut. XX, 3.

Εἰσ-

Εἰσπράκτης, exactor. נוגש part. *Aqv.* Exod. V, 6. 13. εἰσπράκται. *Sym.* Job. XXXIX, 7.

Εἰσπράσσω, exigo. נגש part. exactor, *Aqv.* Job. III, 18. εἰσπράσσοντες. *Hesychius*: Εἰσπράττει, ἀπαιτεῖ. Εἰσπράττει, *exigit.*

Εἰσσπάω, attraho, intro traho. הביא hiph. a בוא venire facio, Gen. XIX, 10.

Εἰστρίχω, incurro, intro curro. 2 Macc. V, 26.

Εἰσφέρω, infero, ingero. אסף congrego, Deut. XXVIII, 38. Job. XXXIX, 12. הבוא hiph. a בוא Lev. X. 18. ὃ γὰρ εἰσηνέχθη τὸ αἷματος αὐτῆ (pro τι ἀπὸ τὸ αἵματος αὐτῆ, conf. Lev. IV, 16. VI, 30. XVI, 15. ubi ἀπὸ additur) εἰς τὸ ἅγιον, *non enim illatum eſt aliquid ex ſanguine ejus in ſanctum.* 2 Par. XXIV, 9. εἰσενεχεῖν Κυρίῳ (ſubaudiend. videtur εἰσφοράν, vel δῶρον,) καθὼς ἔταξε Μωυσῆς, *ut inferrent Domino* donum, *quemadmodum præcepit Moſes.* Conf. Luc. V, 14. ubi in προσένεγκε pariter ſubintelligendum δῶρον. Agg. I, 6. ἐσπείρατε πολλὰ, καὶ εἰσηνέγκατε ὀλίγα, *ſeminaſtis multa, & intuliſtis pauca.* הניעל Chald. pih. ab על introduco, Dan. VI, 18. השיב hiph. a שוב reduco, Exod. IV, 7. נשא fero, *Al.* Exod. XXVIII, 26. εἰσοίσει.

Εἰσφορὰ, oblatio. כפרים plur. expiatio, Exod. XXX, 16. תרומה Germ. *Hebopfer*, Exod. XXX, 13. 14. 15.

Εἶτα, ita, itane. אמנם revera, Job. XII, 2. εἶτα ὑμεῖς ἐστε ἄνθρωποι, ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτήσει σοφία; *itane vos eſtis homines, vel num vobiſcum morietur ſapientia?* Sic alias vox εἶτα apud Græcos ſcriptores uſurpatur, ut inſignem emphaſin habeat initio periodi, quum interrogatio ſit ab indignabundo, vel admirabundo, cum vehementia quadam, quæ ex præmiſſis juſta videtur & conveniens, interroganti. Vide *Cl. Alberti* ad Hebr. XII, 9. p. 440. aliosque, quos B. *Wolfius* ad eund. locum p. 782. laudat.

Ἐκ, ἐξ, e, ex, propter. ב præfix. Exod. XXXVIII, 8. ἐκ τῶν κατόπτρων, *ex ſpeculis* Lev. XXVI, 36. τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν, *illis, qui relicti fuerint ex vobis.* בעוד cum adhuc, Prov. XXXI, 15. ἀνέστηται ἐκ νυκτῶν, *ſurgit nocte.* מ præfix. Pſ. XV, 8. מן propter, Nah. III, 11. ἐξ ἐχθρῶν, *propter inimicos.* Conf. *Pfochenium* de Purit. N. T. §. 84. & Auctores laudatos *Wolfio* ad Matth. XII, 37. p. 218. מאחרי a poſt, Amos. VII, 15 מיד e manu, Job. VI, 23. Eſ. XXVII, 14. מנגד a coram, Amos. IX, 3. Jon. II, 5. מקרב e medio, Lev. XVII, 4. XX, 3. Deut II, 14. מתוך e medio, Joſ. VII, 23. Eſ. XXIV, 18. על Gen. XVI, 5.

ἀδι-

ἀδικοῦμαι ἐκ σοῦ, *injuria afficior propter te.* לפי ad os, Num. XXVI, 56.

Vid. alibi ἐκ τῶν Ἀγκαλῶν Λύπημαι ἐκ δισμῶν, ἐξ Ἐαυτῆς γίνεται Ἔτος ἐξ ἔτους. ἐξ Ἐναντίας. ἐξ Ἴσου. ἐκ Μαχρῶν. ἐκ Μέσου. ἐκ Πλαγίων. ἐκ Πόρρης ἐκ Πρώτου. ἐξ Ῥιζῶν ἀπόλλυμι. ἐκ τῆς γῆς Φωνέω. ἐκ τῆς κοιλίας Φωνέω.

Ἕκαστος, unusquisque, quilibet. אדם homo, Prov. XXIV, 12. אחת unus, una, Exod. XXXVI, 10. Num. VII, 3. איש vir, Gen X, 5. & alibi ſæpiſſime. איש איש vir vir, Exod. XXXVI, 4. Num. I, 4. איש ורע vir & ſocius, Exod, XVIII, 16. אשה mulier, Exod XXVI, 5. Ruth. I, 8 עקר tonſtrina, *Sym.* 4 Reg. X, 12. ὄικῳ ἑκάστῳ, *domo ſingulorum.* Pro עקר legiſſe videtur אחר. Vid. *Bonfrerii* notas ad *Euſeb.* Onom. v. Βαιθακάθ.

Ἑκάτερος, alteruter, uterque. איש vir; Ezech. I, 11. 12. Vide & 2 Macc. III, 26.

Ἑκατὸν, centum. מאה Gen. V, 18. & alibi ſæpius. מאתים dual. ducenti, 1 Reg. XVIII, 27. *Al.* Eccleſ. VI, 3. ἐὰν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν ſc. τέκνα, *ſi genuerit aliquis centum*, h. e. plurimos *liberos.* Ita nonnulli, docente *Euſtathio* ad Il. ά. p. 37. ἀορίστως ἑκατόμβην φασὶ τὴν ἐκ πολλῶν ἁπλῶς ζώων, *indefinite* ἑκατόμβην *vocant ſacrificium ex multis ſimpliciter animalibus factum.* Et *Homero* alias, eodem obſervante, ἑκατόζυγος νεῦς eſt ἡ πολύζυγος, *navis multos remos habens*, & ἑκατὸν δόρατ' ἀμάξης, *multum haſtæ currus*, & ἑκατόγχειρ, *qui multas manus habet*, & ἑκατόμπολις Κρήτη, *Creta, quæ multas urbes habet. Phavorinus:* Ἑκατόμβοιος ὁ ἑκατὸν, ἤτοι πολλῶν βοῶν ἄξιος, τουτέστι ζώων. Ἑκατόμβαιος, *qui centum; hoc eſt, multis bobus ſive animalibus dignus eſt.* Idem: Ἑκατόμβοιος, πλείστων ἄξιος νομισμάτων. Ἑκατόμβοιος, *plurimis dignus numismatis.* Conf. & quæ ex *Schol. Pindari* Od. IV. verſ. 1077. affert *Cl. Alberti* Obſerv. Philol. in N. T. p. 370. & ex *Tzetze* ad *Heſiodum Schæfferus* de Re Vehic. p. 26.

Ἑκατονταετὴς, centum annos agens. בן מאה שנה filius centum annorum, Gen. XVII, 17.

Ἑκατονταπλάσιον, centuplum. מאה פעמים centum vices, 2 Reg. XXIV, 3.

Ἑκατονταπλασίως, centupliciter. מאה פעמים 1 Par. XXI, 3.

Ἑκατόνταρχος, centurio. מאות plur. ex מאה præcedente שר Num. XXI, 54. שר מאות Exod. XVIII, 21. 4 Reg. XI, 4. 9.

Ἑκατοντὰς, centuria. מאה centum, 1 Reg. XXIX, 2. 2 Reg. XVIII, 4.

Ἑκατοσίνω, contuplico. מאה centum. Gen. XXVI, 12.

Ἐκβάινω, excedo, evado. עלה aſcendo, Joſ. IV, 16. Eſ. XXIV, 18. Vid. & Sir. XXX, 8. XXXVIII, 20. 1 Macc. IV, 27. XV, 4.

Ἐκβάλλω, ejicio, abjicio, rejicio, expello, emitto, dimitto. אחרי poſt, 2 Par. XI, 15. אשור greſſus, Pſ. XVI, 12. גרף devolvo, Jud. V, 31. גרש expello, Gen. III, 24. IV, 13. Exod. II, 17. דרש quæro, Pſ. CVIII, 9. הגעיל hiph. faſtidio, vel incaſſum ſemen ejicio, *Aqv.* Job. XXI, 10. ἐξέβαλεν. הגרים hiph. comminuo, Thren. III, 16. חדיח hiph. a נרח depello, 2 Par. XIII, 9. הוציא hiph. a יצא exire facio, 2 Par. XXIII, 14. XXIX, 5. Eſdr. X, 3. הוריש hiph. a ירש poſſeſſione expello, Exod. XXXIV, 24. Num. XXI, 32. הוניח hiph. abjicio, 2 Par. XI, 13. העביר hiph. tranſire facio, 2 Par. XV, 8. הפליט hiph. eripio, Eſ. V, 30. הקיא hiph. a קוא evomo, Jon. II, 11. השליך abjicio, Lev. I, 16. ἐκβαλεῖ αὐτὸ παρὰ τὸ θυσιαστήριον, *abjiciet illam* (ſc. in gluviem) *ad altare.* Pſ. XLIX, 18. ἐξέβαλες τὰς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω, *rejeciſti verba mea.* Sic *Ælianus* Hiſt. Anim. L. XI. c. 10. p. 645. Αἰγύπτιοι δὲ ἐκβάλλουσι τὸν λόγον ὡς ψευδῆ, *ſed hunc ſermonem Ægyptii ut mendacem rejiciunt.* Eſ. II, 20. ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα, *abjiciet homo abominationes.* טלטל pih. a טול Eſ. XXII, 17. טרד continuus ſum in opere, Prov. XXVII, 15. לקח Job. XXII, 22. Jer. XXIII, 30. נאק gemo, Job. XXIV, 12. נשל pih. 4 Reg. XVI, 6. נחש evello, Jer. XII, 14. 15. סער procella dejicio, Zach. VII, 14. שלח pih. dimitto, Exod. XII, 33. Pſ. XLIII, 3.

Ἔκβασις, exitus, eventus, finis. Sap. II, 17. πειράζωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτῆς, *experiamur, quæ in exitu* vel *fine ejus futura ſunt.* Conf. Hebr. XIII, 7. Sap. VIII, 9. ἐκβάσεις καιρῶν, *eventus temporum.* Sap. XI, 15. ἐπὶ τέλει τῶν ἐκβάσεων ἐθαύμασαν, *in fine eventuum admirati ſunt.*

Ἐκβιάζω, vi facultates eripio. ירש poſſeſſione expello. *Al.* Jud. XIV, 15. ἢ ἐκβιάσαι ἡμᾶς κεκλίκατε; *num ad facultates nobis vi eripiendas nos vocaſtis?*

Ἐκβιάζομαι, ſumma vi, vel omni ſtudio contendo, annitor. אכף curvo me, Prov. XVI, 26. ἐκβιάζεται αὐτῆ τὴν ἀπώλειαν, *vi quadam,* vel *omni ſtudio molitur perniciem ejus.* נקש pih. laqueos tendo, Pſalm. XXXVII, 12. ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, *ſumma quadam vi & omni opera quærebant animam meam.* Sap. XIV, 19. ἐξεβιάσατο τῇ τέχνῃ τὴν ὁμοιότητα ἐπὶ τὸ κάλλιον, *ſumma artis vi,* vel *omni ſtudio* conten-

contendit (efficere) *ſimilitudinem quam pulcherrime.* Eodem ſenſu verbum παραβιάζεσθαι occurrit. Vide infra.

Ἐκβιαστὴς, exactor violentus, compulſor. שטר *Aqv. Theod.* Prov. VI, 7. ἐκβιαστήν. *Sym.* Eſ. XLVII, 3. Conf. *Suidam* v. Ἐκβιαστὴς, & *Feſſelii* Adv. Sacr. L. I. c. 1. p. 14.

Ἐκβιβαστὴς, executor. שטר *Aqv.* Deut. XVI, 18. Eſt ab ἐκβιβάζειν quod *Heſychio* exponitur ἀνύειν, *exequi* nempe *magiſtratuum juſſa ſententiasve ab illis latas.* Vide *Feſſelium* l. c.

Ἐκβλαστάνω, germino. progermino. הצמיח hiph. germinare facio, Job. XXXVIII, 27. Eſ. LV, 10. פרח Num. XVII, 5.

Ἔκβλητος, ejectus, rejectaneus. גלמוד ſolitarius, *Sym.* Job. III, 7.

Ἐκβλύζω, emano, ſcaturio. פרץ erumpo, Prov. III, 10.

Ἐκβοάω, exclamo. קרא 4 Reg. IV, 36.

Ἐκβολὴ, ejectio. גרש infin. pih. expellendo, Exod. XI, 1. פרק compitum, Abd. v. 14.

Ἐκβολὴν ποιέω, jactum facio. המיל hiph. a טול ejicio, Jon. I, 5. ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ, *jactum faciebant vaſorum, quæ in navi.* Conf. *Grotium* ad Act. XXVII, 18. & *Spanhemium* Obſerv. in *Callimach.* p. 719.

Ἔκβολος, dejectus, rejectus. Judith. XI, 10.

Ἐκβράζω, ejicio, expello. הבריח hiph. fugere facio, fugio, Neh XIII, 28. ἐξέβρασα αὐτὸν ἀπ' ἐμοῦ, *ejeci illum a me.* 2 Macc. I, 12. αὐτὸς γὰρ ἐξέβρασε τὰς παραταξαμένας ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει εἰς τὴν Περσίδα. (Sic enim εἰς τὴν Περσίδα, quod vulgo ad ſequens comma refertur, huc retrahendum puto) *ille enim militantes in ſancta urbe expulit in Perſiam.*

Ἔκβρασμα, ejectamentum. מספחת *Sym.* Lev. XIII, 6. Lexicon vetus: Ἐκβράσματα, *papulæ.* Conf. Ἐκβρασμός.

Ἐκβρασμὸς, ebullitio, turba, tumultus. מבלקה part. pyh. fœm. exinanita, Nah. II, 10. *Hieronymus* Comment. ad h. l. *Et poſtquam rurſus fuerit excuſſus & ſuperficies illius emundata (ne quid intrinſecus ſordium maneat) fit etiam ei ebullitio quæ ſignificantius in Græco dicitur* ἐκβρασμός. *Proprie ſiquidem* ἐκβρασμὸς *in iſtiusmodi rebus ponitur, cum, quod latebat intrinſecus, erumpit in faciem, unde papulæ quoque, quæ poſt ægrotationem naſcuntur in labiis vocantur* ἐκβράσματα. *Et ſanitatis videtur judicium, morbum in ſuperficiem prorupiſſe.* Gloſſ. MSS. in Proph. Ἐκβρασμὸς, ταραχὴ, θόρυβος Ἐκβρασμὸς,

turba, tumultus. *Hesychius*: Ἐκβρασμὸς, ἔκζισις, ταραχὴ, θόρυβος, ταραγμός. Ἐκβρασμὸς eruptio, turba, tumultus, perturbatio.

Ἐκβράσσω, ejicio. גרש in Kal & niph *Aqv.* Es LVII, 20. ἐκβράσσει ὕδατα ἀυτῆς καταπάτημα καὶ πηλὸν, *ejicit aqua ejus conculcamentum & lutum. Sym.* ibid. οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὡς θάλασσα ἐκβρασσομένη. ἡσυχάσαι γὰρ ὐ δυήσονται, καὶ ἐκβραθήσονται παρὰ τὰ ὕδατα ἀυτῆς καὶ καταπάτημα, καὶ πήλος. *Impii autem tanquam mare perturbatum. Quiescere enim non poterunt, & ejicientur ad aquas ipsius conculcamentum & lutum. Phavorinus*: Ἐκβραθὲν, ἐκριφὲν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς θαλάττης ἐκριπτομένων. Ἐκβραθὲν, *ejectum. Dicitur vero de illis, quæ è mari ejiciuntur.* Conf. *Suidam* in v. Ἐκβραθῇ, (sic enim legend. pro Ἐκβιαθῇ) *Cl. Alberti* Misc. Crit. in Gloss. Nom. p. 263. & quæ notavi in Ἐκβρασμὸς.

Ἐκγελάω, derideo, irrideo. לעג Neh. II, 19. IV, 1. שחק Ps. II, 4. XXXVI, 13.

οἱ Ἔκγονοι, nepotes, posteri. 2 Macc. I, 20.

τὸ Ἔκγονον, τὰ Ἔκγονα, fœtus, soboles, nepotes, posteri. אחרית posteritas, Prov. XXIII, 18. ἔσαι σοι ἔκγονα, *erunt tibi posteri. Hesychius*: Ἔκγονα, τέκνα τέκνων. Ἔκγονα, *liberi liberorum.* דור generatio, Prov. XXX, 11. ἔκγονον κακὸν, *mala soboles.* טף parvulus, Deut. XXXI, 12. *Al.* Deut. XXIX, 11. ילד natus, 2 Reg. XXI, 16. מולדת progenies, Gen. XLVIII, 6. פרי fructus, Deut. VII, 13. XXVIII, 4. Es. XIV, 20. צאצאים plur. prognati, Es. XLVIII, 19. LXI, 9. *Sym* Job. XXXI, 8. ἔκγονα.

Ἐκδανίζω, fœnero, mutuo. הלוה hiph. Exod. XXII, 25. נשך Deut. XXIII, 20.

Ἐκδιματόω, timore percello. Sap. XVII, 6.

Ἐκδέρω, excorio, pellem detraho. הפשית hiph. Lev. I, 6.

Ἐκδέχομαι, excipio, suscipio, spondeo. ערב Gen. XLIII, 9. ἐκδέχομαι ἀυτὸν, *spondeo pro illo.* Vid. & Gen. XLIV, 33. Ps. CXVIII, 21. קבץ pih. congrego, Os. IX, 6. Mich. II, 12. קצר meto, Os. VIII, 7. שום pono, Es. LVII, 1. ἐκδέχεται τῇ καρδίᾳ, *excipit corde.* Sir. VI, 35. ἐὰν ἀγαπήσεις ἀκοὴν, ἐκδέξῃ, *si dilexeris audire, excipies.* Vid. & Sir. XVIII, 14.

Ἐκδέω, alligo, it. suspendo. קשר ligo, Jos. II, 18. Vid. & 2 Macc. XV, 35.

Ἐκδιδάσκω edoceo. *Al.* Sap. VIII, 8. ἐκδιδάσκει.

Ἐκδύσκω, idem quod ἐκδύω, exuo. פשט 2 Reg. XXIII, 10. Neh. IV, 23. Os. VII, 1.

Ἐκ-

Ἐκδίδωμι, extrado, trado, loco, eloco. הוציא hiph. a יצא exire facio, 4 Reg. XII, 11. הצניר hiph concludo, *Sym.* Pſ. LXXVII, 23. τῶ ἐκδότος. ידע ſcio, Jer. XLVIII, 17. מנן pih. dedo, trado, *Sym.* Of. XI, 9. ἐκδώσω σε, *tradam te.* נבר pih. *Sym.* 1 Reg. XXIII, 7. ἐξέδωκεν. נתן do, Exod. II, 22. ἐξέδοτο Σεμφόραν τὴν θυγατέρα αὐτῦ τῷ Μωϋσεῖ (εἰς) γυναῖκα, *dabat Semphoram filiam ſuam Moſi in uxorem. Suidas:* Ἐξέδοτο, ἐξέδωκε. Ἐξέδοτο, *locabat.* Ita Sir. VII, 26. ἔκδυ θυγατέρα, *eloca filiam.* Conf. & 1 Macc. X, 58. & *Ælianum* Var. IX, 15. *Platonem* quoque de Rep. L. II. p. 423. hoc verbum de *filiabus elocatis* uſurpare, docet *Cl Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. p. 433. שום pono, *Sym.* 1 Reg. XIX, 5. ἐξέδωκεν. Judith. VIII, 11. ἐκδώσειν τὴν πόλιν, *tradere urbem.*

Ἐκδιηγέομαι, enarro. השיח hiph. a שוח eloquor, Job. XII, 8. כפר pih. Pſ. XLIX, 17. Ezech. XII, 16. Vid. & Sir. XXXI, 12. XXXVI, 7. XLII, 21. XLIII, 27. Poſtremo loco ita: τίς ἑώρακεν αὐτὸν, καὶ ἐκδιηγήσεται; *quis vidit illum, & enarrabit.* Conf. Joh. I, 18.

Ἐκδικάζομαι, vindico, ulciſcor. נקם Lev. XIX, 18.

Ἐκδικέω, idem, & Ἐκδικέομαι, ejicior, projicior. דרש quæro, Deut. XVIII, 19. הושיע hiph. a ישע ſervo, ſalvo, *Sym.* 1 Reg. XXV, 33. ἐκδικήσαι. הריב hiph. a רוב litigo, Jud. VI, 31. Eſ. LVII, 16. חפש perſcrutor, *Reliqv.* Soph. I, 12. ἐκδικήσω. נקה niph. innocens declaratus ſum, Zach. V, 3. ἕως θανάτῳ ἐκδικήθησεται, *usque ad mortem vindicabitur.* נקם Exod. XXI, 20. δίκη ἐκδικηθήσεται, *ſumetur de eo ſupplicium.* 1 Reg. XVIII, 25. ἐκδικήσαι εἰς ἐχθρὺς τῦ βασιλέως, *de regis inimicis ultionem ſumere.* 4 Reg. IX, 7. ἐκδικήσεις τὰ αἵματα τῶν δέλων, *vindicabis ſanguinem ſervorum.* Conf. Apoc VI, 10. פקר viſito, Jer. L, 18. ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, *ego vindicabo in Regem Babylonis* ſc. peccata. Vid. & Jer. LI, 44. & conf. Of. II, 13. IV, 9. Amos. III, 2. 14. פקוד *Pekod*, nomen regionis, Jer. L, 21. פרק abrumpo, Ezech. XIX, 12. ἐξεδικήθη, vel ut *Al.* rectius ἐξεδικήθησαν, *tanquam inutiles projecti ſunt.* Similiter Sir. XII, 8. οὐκ ἐκδικηθήσεται ἐν ἀγαθοῖς ὁ φίλος, *in ſecundis non ejicietur amicus.* Pro ἐκδικηθήσεται. *Alex.* habet ἐμβληθήσεται, pro quo *Complut.* rectius ἐκβληθήσεται. Hoc vero ab indocto librario forſitan in textum receptum ex margine, in quo tanquam gloſſema vocis ἐκδικηθήσεται ſcriptum fuiſſe videtur. קום ſurgo, Nah. I, 9. שפט judico, 1 Reg. III, 13. 2 Par. XXII, 8. שום pono, *Al.* 3 Reg II, 5. ἐκδίκησιν. 1 Macc. XIII, 6. ἐκδικήσω περὶ ἔθνους μου, *ulciſcar pro gente mea*, h. e. vindex & ultor ero injuriarum, quæ genti meæ illatæ ſunt.

Ἐκδικήμενα παραλύω, ultione exquisita solvo. נקם in hoph. vindicor, Gen. IV, 14. ἑπτὰ ἐκδικήματα παραλύσει *septies ultione exquisita solvet.*

Vid. alibi Μαχαίρᾳ ἐκδικέω.

Ἔκδικησις, vindicta, ultio. משפט judicium, Ezech XVI, 37. XXIII, 45. נקם Mich. V, 15. ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, *ultionem infligam gentibus.* נקמה Jud, XI, 36. ἐποίησε σοι Κύριος ἐκδικήσεις ἐκ τῶν ἐχθρῶν σου, *fecit tibi Dominus ultiones de hostibus tuis.* 2 Reg. XXII, 48. Κύριος ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ, Dominus *dans mihi ultiones.* Vid. & Ps. XVII, 51. פקרה visitatio, Os. IX, 8. ἦκασιν ἡμέραι τῆς ἐκδικήσεως, *venerunt dies ultionis.* שפט judico, Ezech. XX, 4. שפטים plur. Exod. XII, 12. Ezech. XVI, 40. XXIII, 10. תוכחת increpatio, Ezech. V, 15. *Hesychius:* Ἔκδικησις, ἀνταπόδοσις. Ἔκδίκησις, *retributio.*

Ἔκδικησιν ποιέομαι, vindictam sumo. נקם pih. Jud. XV, 7.

Ἐκδικητὴς, vindex, ultor. מתנקם part. hithp. ulciscens se, Ps. VIII, 3.

Ἔκδικος, idem. נקם *Sym.* Ps. XCVIII, 8. Sap. XII, 12. Sir. XXX, 6.

Ἐκδιώκω, expello, persequor. הבריח hiph. fugere facio, 1 Par. VIII, 12. XII, 15. הדף depello. Deut. VI, 19. הצמית hiph. exscindo, Ps. C, 6. הרחיק hiph. procul abigo, Joël. II, 20. חרין hiph. a רוץ currere facio, Jer. XLIX, 18. L, 44. התנקם hithp. ulciscor me, Ps. XLIII, 18. טרד Chald. ejicio, Dan. IV, 22. V, 22. רדף Ps. CXVIII, 156.

Ἐκδοκιμάζω, probo, examino. הוכיח arguo, increpo, *Sym.* Job. VII, 18. ἐκδοκιμάζεις αὐτόν, *probas illum.*

Ἐκδοξάζω, glorifico. כבד Agg. I, 8.

Ἔκδοτος, deditus, traditus. *Sym.* Es. XLVI, 1. ἔκδοτα. Drac. v. 26. ἔδωκε τὸν Βὴλ ἔκδοτον τῷ Δανιὴλ, *dedit Belum traditum Danieli*, i. e. potestati ejus penitus tradidit, ita ut pro lubitu & arbitrio suo cum illo agere posset. *Hesychius:* Ἔκδοτος, προδιδομένος, ἀποδιδομένος. Ἔκδοτος, *proditus, traditus.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἔκδοτον, ἀποδιδομένον. Conf. Auctores *Wolfio* ad Act. II, 23. p. 1033. citatos. Adde *Raphelii* Annot. ex *Herodoto* ad h. l. p. 328.

Ἐκδύνω, ἐκδύω, exuo, nudo, emergo, egredior, evado· חלץ extraho, libero, Prov. XI, 8. δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, *justus tendiculum evadit. Hesychius:* Ἐκδύνει· ἐξέρχεται Ἐκδύσει, *egreditur.* Thren. IV, 3. δράκοντες ἐξέδυσαν μαστὸς, *dracontes nudaverunt mammas.* פשט Gen. XXXVII, 22. ἐξέδυσαν

ἐδύσαν τὸν Ἰωσὴφ τὸν χιτῶνα, *exuerunt Joſephum tunica*. Vid. & Num. XX, 26. 28. Ezech. XVI. 38. XXIII, 26. & conf. Marc. XV, 20. Lev. VI, 11. ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, *exuet ſtolam ſuam*. Eſ. XXXII, 11. ἐκδύσασθε, *exuite vos*. Oſ. II, 3. ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν γυμνὴν, *ut omnibus illam veſtimentis exuam*. פתח aperio, Eſ. LII, 2.

Vid. alibi Ῥύσει ἐκδύω.

Ἐκεῖ, ibi, huc. הלאה ulterius, Gen. XIX, 9. Num. XVI, 37. הלום hic, huc, *Al.* Jud. XX, 7. שם 1 Reg. IX, 10. πόλις, ᾗ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, *urbs, in qua erat vir Dei*. Similia loca, ubi ἐκεῖ redundat, vid. apud *Vorſtium* Philol. S. P. II. c. 27. p. 129. ſq.

Ἐκεῖθεν, illinc. משם Oſ. II, 15.

Ἐκεῖνος, ille. אול *Ezel*, nomen lapidis, 1 Reg. XX, 18. אחר unus, Dan. XI, 20. ה præfix. Exod. II, 24.

Ἐκεῖνα, plur. illa. חרבים האלה verba hæc, Joſ. XXIV, 29.

Vid. alibi Μετ' ἐκεῖνο. Μετ' ἐκεῖνα.

Ἐκεῖσε, illuc. שמה *Aqv.* Deut. XI, 11.

Ἐκζέω, efferveſco, efferveſcere facio, it. repleor. הותר hoph a יתר excellens ſum, Gen. XLIX, 4 הכה hiph percutio. 1 Reg. V, 6. ἐξέζεσεν αὐτοῖς εἰς τὰς ἕδρας, *efferveſcere fecit illis in poſterioribus*. רמם vermifico, Exod. XVI, 20. καὶ ἐξέζεσε σκώληκας, & *replebatur vermibus*. Sic de ulceribus alias verbum uſurpatur. *Phavorinus*: Ἐξέζεσεν, ἐπὶ ἑλκῶν, ἐπλη-ρώθη. (Sic enim legendum & diſtinguendum videtur pro ἐπὶ ἕλκεσι ἐπλήρωθη, ut vulgo legitur.) Ἐξέζεσε, *de ulceribus, impletus eſt*. Idem fragmentum hoc ex auctore antiquo ſubjungit: Καὶ τὸ σύμπαν αὐτῆς σῶμα ἕλκεσι ἐξέζεσε. *Et totum ejus corpus ulceribus replebatur*. Unde forte etiam ſupplendus & corrigendus *Suidas*, apud quem ita: Ἐξέζεσεν. ἐπλήρωθη. Καὶ τὸ σύμπαν αὐτοῦς σῶμα ἑλκῶν ἐξέζεσεν. רתח pih. Job. XXX, 27. ἡ καρδία μου ἐξέζεσε, *cor meum efferbuit*. רתח רתחים fervefacio fervefactiones, Ezech. XXIV, 5. שרן repo, Ezech. XLVII, 10.

Ἐκζητέω, exquiro, requiro, quæro, molior. בקר pih. Ezech. XXXIV, 11. בקש 2 Reg. IV, 11. ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ, *exquiram ſanguinem ejus*, h. e. vindicabo. Prov. XXIX, 10. οἱ δὲ ἐυθεῖς ἐκζητήσουσι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, *juſti autem exquirent animam ejus*, h. e. mortem ejus vindicabunt. דרש Gen. IX, 5. XLII, 22. 2 Par. I, 5. Eſdr. IV, 2 Poſtremo loco ita: ἐκζητοῦμεν τῷ Θεῷ, *quærimus Deum* Eſ. VIII, 19. οὐκ ἔθνος πρὸς τὸν Θεὸν ἐκζητήσουσι; *nonne gens apud Deum quæret, vel Deum conſulet?* זבח ſacrifico, 2 Par. XXVIII, 23. חקר perſcru-

tor,

tor, Pſ. XLIII, 23. Ezech. XXXIX, 14. ירש hæreditario jure poſſideo, Amos. IX, 12. נצר cuſtodio, Pſ. XXIV, 11. LXXVII, 9. CXVIII, 56. נקם ulciſcor, vindico, *Incert.* Deut. XXXII, 43. ἐκζητεῖται. נקש illaqueor, Deut. XII, 30. פקד viſito, Jer. XXIII, 4. 1 Macc. IX, 71. μὴ ἐκζητῆσαι αὐτῷ κακὸν, *nihil mali illi moliturum.*

Ἐκζητητὴς, inquiſitor, ſcrutator. Baruch. III, 14.

Ἐκθαμβέω, terrore afficio, percello. בעת pih. terrefacio, *Aqv.* Job. XXXIII, 7. ἐκθαμβήσει. Vid. & Sir. XXX, 9.

Ἔκθαμβος, ſtupendus, attonitus. אמתני Chald. terribilis, Dan. VII, 7. חרר *Sym.* 1 Reg. IV, 13.

Ἐκθαυμάζω, admiror. Sir. XXVII, 23. XLIII, 22.

Ἔκθεμα, ſcriptura oculis prætereuntium expoſita, edictum publice expoſitum, it. ſignum proſtitutionis. דבר ורת verbum & lex, Eſth. VIII, 17. ὃ ἂν ἐζετίθη τὸ ἔκθεμα, *ubicunque publice exponebatur ſcriptura* vel *edictum. Heſychius:* Ἔκθεσις ἢ ἔκθεμα, (ſic enim hæc verba ἢ ἔκθεμα, quæ vulgo in v. Ἐκθειάσαι leguntur, huc referenda videntur) ὀφειλὴ, (l. ὀφειλὴν ex *Phavorino*) παλαιὰ νομοθεσία, πρόσταξις, δόγμα. Ἔκθεσις *vel* ἔκθεμα, *debitum, antiqua legiſlatio, præceptum, edictum.* רמה excelſum, Ezech. XVI, 23. ἐποίησας σεαυτῇ ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλατείᾳ, *feciſti tibi ſignum proſtitutionis in omni platea. Polychronius* ἔκθεμα interpretatur τὸ πρόσταγμα, ἔνθα τὰς πόρνας τρέφειν εἰώθασι, *lupanar, ubi meretrices ſolent alere.* Sed malim aſſentiri *Hieronymo*, cui Ἔκθεμα eſt *ſignum proſtitutionis.* Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 602. *Phrynichus* & *Thomas Magiſter* vocem ἔκθεμα pro barbara habent, & rectius pro illa πρόσγραμμα dici docent.

Ἐκθερμαίνω, inflammo. חם *Sym.* Pſalm. XXXVIII, 4. ἐξεθερμάνθη.

Ἐκθερίζω, meto. קצר Lev. XIX, 5. XXV, 5. *Incert.* Lev. XXIII, 22. ἐκθερίζοιτων ὑμῶν.

Ἔκθεσις, expoſitio. Sap. XI, 15. ubi de abjectione vel expoſitione infantis Moſis ſermo.

Ἔκθετος, expoſitus. אתיק peripſtylium, *Incert.* Ezech. XLII, 2. ἔκθετον, *ſolarium.* Conf. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 668. שופים plur. proſpectus, *Sym.* 3 Reg. VI, 4. θυρίδας ἐκθέτας, *feneſtras expoſitas.*

Ἐκθλάζω, exſugo. מצן exprimo, Eſ. LXVI, 11.

Ἐκθλίβω, exprimo, contero, affligo, elido, expello. איב inimicus, Thren. IV, 12. בעת pih. perterrefacio, *Aqv.* Job.

Job. IX, 34. ἐκθλίβετο. נרץ exſpiro, Zach. XIII, 8. נדח depello, Pſ. XXXIV, 6. רחק tremo, *Al.* Jud. II, 18. הציק hiph. a צוק arcto, Eſ. XXIX, 2. הציר hiph. a צור ango, Jer. X, 17. Soph. I, 18. יצר angor, Jud. II, 15. כתת contundo, Lev. XXII, 24. לחץ opprimo, Jud I, 36. ἐξέθλιψεν ὁ Ἀμορραῖος τὰς υἱὰς Δὰν εἰς τὸ ὄρος, *ita affligebat Amorrhæus filios Dan, ut in montem ſe recipere deberent.* לחץ oppreſſio, Pſ. XLI, 13. מחץ vulnero, Pſ. XVII, 42. צור venor, Mich. VII, 2. שחט exprimo, Gen. XL, 11. ἔλαβον τὴν φιάλην, καὶ ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον, *accipiebam uvam, & exprimebam illum in poculum.*

Ἔκθλιψις, afflictio. חרם rete, Mich. VII, 2.

Ἐκθορίω, exilio, effugio. *Heſychius* & Gloſſ. MSS τῆς Παταρίτης: Ἐκθορῶν, ἐκπηδήσας, ἐκφυγών. Ἐκθορῶν, *exiliens, effugiens.*

Ἐκκαθαίρω, expurgo. צרף probo, exploro, *Al.* Jud. VII, 4. ἐκκαθαρῶ.

Ἐκκαθαρίζω, expurgo, exſcindo. ברא pih. Joſ. XVII, 15. ἀνάβηθι εἰς τὸν δρυμὸν, καὶ ἐκκαθάρισον ἑαυτῷ, *aſcende in ſylvam, & exſcinde tibi illam.* Vid & Joſ. XVII, 18. הרה hiph. Eſ. IV, 4. כבר pih. expio, Deut. XXXII, 44.

Ἐκκαίδεκα, ſedecim. שש עשרה & שש עשר Num. XXXI, 52. Joſ. XV, 41.

Ἐκκαιδέκατος, decimus ſextus. שש עשר 1 Par. XXIV, 14. XXV, 23.

Ἐκκαίω, exuro, accendo, incendo, it. extinguo. אזא Chald. Dan. III, 19. 23. בער Exod XXII, 6. Num. XI, 1. Pſ. II, 13. LXXXVIII, 55. בער נהשׁת Ezech. XXXIX, 9. דלק Abd. v. 18 *Aqv.* Pſ. X, 2. דעך extinguor, Pſ. CXVII, 12. ἐξεκάυθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, *extincti ſunt tanquam ignis in ſpinis.* העיר hiph. ab עור excito, Pſ. LXXVII, 43. הפיח hiph. a פוח efflo, Prov. VI, 19. XIV, 5. ἐκκαίει ψευδὴ μάρτυς ἄδικος, *falſa cum fervore eloquitur teſtis iniquus.* Conf. quæ notavi in v. Ἐκκαλίω. התחמץ hithp. fermentor, exacerbor, Pſ. LXXII, 21. חדל ceſſo, deſino, Job. III, 17. ἐξεκάυθησαν (κατὰ) θυμὸν ὀργῆς, *exuſti ſunt excandeſcentia iræ.* חרה ira accendo, 2 Reg. XXIV, 1. יצת 4 Reg. XXII, 13. 17. יקר Jer. XV, 14. נתך effundor, 2 Par. XXXIV, 21. 25. עשן fumo, Deut. XXIX, 20. פתח aperio, Jer. I, 14. קדח Deut. XXXII, 22.

Ἐκκαλίω, evoco. קרא Gen. XIX, 5. Deut. XX, 10.

Ἐκκαλύπτω, detego, manifeſtum facio. גלה Prov. XXVI,

26. ἐκκαλύπλει δὲ τὰς ἑαυτῦ ἁμαρτίας, *detegit autem ſua peccata* Sic *Ælianus* Var. XII, 51. τῦ Φιλίππῦ τὴν ἀνοιαν ἑαυτῦ ἐκκαλύψαντος, *Philippo ſtultitiam ejus detegente. Heſychius*: Ἐκκαλύπλων, φανεροποιῶν. Ἐκκαλύπλων, *manifeſtum facientis.*

Ἐκκαυλίω, cautem emitto, progermino, decauleſco, creſco. שלך educo, *Sym.* Pſ. CXXVIII, 6. ἐκκαυλῆσαι. *Heſychius*: Ἐκκαυλῆσαι, ἐπιθῆναι. Ἐκκαυλῆσαι, *creſcere.*

Ἔκκαυσις, combuſtio. קרח accendo, accendor, *Sym.* Eſ. LXIV, 2.

Ἐκκενόω, evacuo, effundo. בצוק in anguſtia, Dan. IX, 25. הריק hiph. a ריק Cant. I, 2. μῦρον ἐκκενωθὲν, *unguentum effuſum.* Ezech. V, 2. 12. μάχαιραν ἐκκενώσω, *gladium ſtringam.* Vid. & Ezech. XXVIII, 7. XXX, 11. מצה exſugo, Pſ. LXXIV, 8. ערה plh nudo, Gen XXIV, 20. Pſalm. CXXXVI, 10. *Sym.* Pſ. CXL, 8. ἐκκενώσεις. Judith. VII, 19. οἱ λάκκοι ἐξεκενῦντο, *lacus exſiccabantur.*

Ἐκκεντέω, transfigo, perſodio. דקר Jud. IX, 54. Jer. XXXVII, 9. הרג occido, Num. XXII, 29. מתן Eſ. XIV, 19.

Ἐκκήρυκτος, voce præconis expulſus, exterminatus, rejectus. ערירי ſolitarius, ſine liberis, Jer. XXII, 30. *Heſychius*: Ἐκκήρυκτον, ἀπόβλητον. Ἐκκήρυκτον, *rejectum.*

Ἐκκινέω, emoveo, perturbo. סער procellis agitor, 4 Reg. VI, 11. ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ βασιλέως Συρίας περὶ τῦ λόγυ τύτυ, *perturbabatur animus Regis Syriæ hac de re.* Vid. & Sap. XIII, 11.

Ἐκκλάω, confringo. שסע pih. findo, diffindo, Lev. I, 17.

Ἐκκλείω, excludo, 2 Macc. XIII, 21. Conf. *Raphelium* in Not. Polyb. ad Gal. IV, 17. p. 525. & *Cl. Alberti* not. in Gloſſ. Græc. in N. T. p. 98. ſq.

Ἐκκλησία, cœtus, congregatio, conventus. בית domus, *Incert.* 2 Reg. XVI, 9. *Theod.* Job. XV, 5. הקהיל hiph. congrego, Lev. VIII, 3. להקה per metatheſin pro קהלה 1 Reg. XIX, 20. מקהלים & מקהלות plur. Pſ. XXV, 12. LXVII, 28. קהל Deut. XVIII, 16. XXIII, 1. קהלה Neh. V, 7. *Heſychius*: Ἐκκλησία, σύνοδος, συναγωγὴ, πανήγυρις. Ἐκκλησία, *ſynodus, congregatio, publicus conventus.*

Ἐκκλησιάζω, congrego. הקהיל hiph. Lev. VIII, 3. Joſ. VIII, 1. כנס Eſth. IV, 15.

Ἐκκλησιαςὴς, Eccleſiaſtes, concionator. קהלת part. fœm. congregatrix ſc. anima, Eccleſ. I, 1. 2.

Ἔκκλητος ſc. σύνοδος, Synodus, conventus, ad quem pro-

vo-

vocatur, Sir. XLII, 17. ἔκκλητον λαοῦ ſc. σύνοδον, *conventum populi.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἔκκλητον, τὴν σύνοδον. Idem: Ἔκκλητον λαοῦ, σύνοδον, συνέλευσιν.

Ἐκκλίνω, declino, deflecto, evado, it. declinare facio, perverto. בוא venio, Jud. XIV, 15. נור ſeco, Eſ. IX, 20. דלק fervide inſequor, 1 Reg. XVII, 53. החטיא peccare facio, Neh. XIII, 26. המיט hiph. a מוט admoveo, Pſ. LIV, 3. העיד hiph. ab עוד teſtor, Job. XXIX, 11. העיט hiph. ab עיט invehor, 1 Reg. XXV, 14. חלץ ſubtraho me, Oſ. V, 6. ירד deſcendo, 1 Reg. XV, 6. מנע cohibeo, Prov. I, 15. נאץ ſperno, Prov. V, 12. נטה : הטה Kal & hiph. Gen. XXXVIII, 16. Num. XX, 17. οὐκ ἐκκλινοῦμεν (εἰς) δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά, *non declinamus neque ad dextram neque ad ſiniſtram.* Conf. Prov. IV, 27. Num. XXII, 32. ἐξέκλινον ἀπ' ἐμοῦ, *defecerunt a me.* Deut. XVI, 18. οὐκ ἐκκλινοῦσι κρίσιν, *non pervertent judicium.* Vid. & Deut. XXIV, 17. XXVII, 19. Prov. XVIII, 5. & conf. Sir. VIII, 3. נבלם niph. erubeſco, Ezech. XVI, 26. נסב niph. a סבב converto me, 1 Reg. XVIII, 11. נתש niph. deſeror, Jer. XVIII, 14. נסוג : כוג Kal & niph. Pſ. LII, 4. Soph. I, 6. כור 2 Par. XXXIV, 33. οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ ὄπισθε Κυρίου, *non declinavit a Domino.* Job. XXXIV, 27. ἐξέκλιναν ἐκ νόμου Θεοῦ, *deflexerunt de lege Dei.* Pſ. XXXIII, 14. XXXVI, 28. ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, *declina a malo.* Vid. & Prov. III, 7. XIV, 16. XVI, 18. & conf. 1 Petr. III, 11. Prov. XIV, 29. ἔκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου, *declinare a laqueo mortis.* Vid. & Prov. XV, 25. Mal. II, 8. ἐξεκλίνατε ἐκ τῆς ὁδοῦ, *declinaſtis de via.* Mal. III, 7. ἐξεκλίνατε νόμιμά μου, *receſſiſtis a ſtatutis meis.* סורר part. refractarius, *Theod.* Pſ. LXV, 6. LXVII, 7. ἐκκλίνοντες. עבש pih. perverto, Joël. II, 7. עבר tranſeo, Gen. XVIII, 5. ערץ expaveſco, Deut. XX, 3. פנה averto, Exod. X, 6. Jud. XX, 47. 4 Reg. V, 12. שנה aberro, Pſ. CXVIII, 21. שטה Prov. IV, 15. שמט dimitto, 1 Par. XIII, 9. 1 Macc. IX, 45. οὐκ ἔστι τόπος τοῦ ἐκκλῖναι, *non eſt locus evadendi.*

Ἔκκλισις, declinatio. מוטה jugum, *Sym.* Eſ. LVIII, 6. ἐκκλίσεως. סרה *Theod.* Jer. XXVIII, 16.

Ἐκκλύζω, eluo. שטף immergo, *Al.* Lev. VI, 28. ἐκκλύσει.

Ἐκκόλαμμα, ſculptura. פתוח *Al.* Exod. XXXIX, 5.

Ἐκκολάπτω, exſcindo. פתח aperio, *Al.* Exod. XXXIX, 5. ἐκκεκολαμμένης.

Ἐκκομιδή, exportatio. 2 Macc. III, 7. *Heſychius*: Ἐκκομιδή, ἐκφορά. Conf. *Suicerum* Theſ. T. I. p. 1067.

Ἐκκοπή, exciſio. מקבת excavatio, *Aqv.* Eſ. LI, 1.

Ἐκκόπλω, exſcindo, excido, percutio. גדר Chald. Dan IV, 11. ἐκκό- ψατε τὸ δένδρον, *exſcindite arborem.* גרע Deut. VII, 5. הכה hiph. a נכה percutio, Gen. XXXII, 8. XXXVI, 35. 2 Par. XIV, 14. Conf. 1 Macc. VI, 6. הסיע hiph. a נסע amoveo, Job. XIX, 10. הפיל hiph. a נפל cadere facio, Exod. XXI, 27. ἐὰν τὸν ὀδόντα τῆς θεραπαίνης αὐτῆ ἐκκόψῃ, *ſi ancillam dente ictu orbaverit.* חטב *Aqv.* Deut. XIX, 5. ἐκκόψαι. חצב *Quint. Ed.* Oſ. VI, 5. ἐξέκοψα. כרת Deut. XX, 19. 20. נגור niph. a גור *Sym.* Pſ. LXXXVII, 6. ἐξεκόπησαν, *inciſi ſunt.* נקר effodio, Prov. XXX, 17. נתש exſtirpo, Mich. V, 14. קין finis, *Al.* Dan. IX, 26. ἐκκοπήσονται.

Ἐκκότημα, ira, odium. מתתה terror, Jer. XLVIII, 39. ubi *alii* ἐγκότημα.

Ἐκκρέμαμαι, dependeo. קשור part. pah. alligatus, Gen. XLIV, 30. ψυχὴ αὐτῆ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς, *anima ejus pendet ab hujus anima.* Judith. VIII, 21. ἐξ ἡμῶν ἐκκρέμαται ἡ ψυχὴ αὐτῶν, *a nobis pendet anima illorum.*

Ἐκκρέω, excutio. נרח Deut. XIX, 5. καὶ ἐκκρυσθῇ ἡ χεὶρ αὐτῆ, *& excutiatur manus ejus.*

Ἐκκύπλω, proſpicio, reſpicio, emineo, promineo, emergo. הציץ hiph. a ציץ emico, Cant. II, 9. ἐκκύπλων διὰ τῶν δικτύων, *proſpiciens per cancellos.* נשקף : השקיף niph. & hiph. 1 Reg. XIII, 18. ὁδὸν Γαβαὶ, τὴν ἐκκύπλουσαν ἐπὶ Γαὶ, *viam Gabaë, reſpicientem ad Gai.* Pſ. CI, 20. ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους, *proſpexit ex altitudine.* Conf. 1 Macc. IV, 19. Cant. VI, 9. ἡ ἐκκύπλουσα ὡσεὶ ὄρθρος, *prominens tanquam aurora.* Jer. VI, 1. κακὰ ἐκκέκυφεν ἀπὸ βορρᾶ, *mala eminent a ſeptentrione. Heſychius* : Ἐκκέκυφεν, ἀνώρθωσεν. Ἐκκέκυφεν, *erigit ſe.* 1 Macc. IX, 23. ἐξέκυψαν οἱ ἄνομοι, *immerſerunt impii.*

Ἐκλαλέω, eloquor. Judith. XI, 9.

Ἐκλαμβάνω, apprehendo, excipio. גאל vindico, polluo. Job. III, 5. Vid. & Job. XXXI, 39.

Ἔκλαμπρος, effulgidus, lucidus. כהרת *Sym.* Lev. XIII, 4. Vide & Sap. XVII, 5.

Ἐκλάμπω, effulgeo, reſplendeo, illumino. האיר hiph. ab אור Ezech. XLIII, 3. הגיה hiph. a נגה 2 Reg. XXII, 29. ὁ Κύριος ἐκλάμψει μοι τὸ σκότος μου, *Dominus illuminabit mihi tenebras meas.* הזהיר hiph. Dan. XII, 3. Sir. XLIII, 5. ἐκλάμπων ἀκτῖνας, *emittens radios.*

Ἔκλαμψις, effulgentia, ſplendor. נהר *Sym.* Lev. XIII, 26. Vid. & 2 Macc. V, 3.

Ἐκλανθάνω, obliviſcor. שכח *Sym.* Pſ. XII, 2. ἐκλανθάνῃ.

Ἐκλα-

Ἐκλαξεύω, lapidem excido. פסל ſculpo. Deut. X, 3.

Ἐκλατομέω, excido, effodio. חצב Deut. VI, 11. כרה Num. XXI, 18.

Ἐκλέγομαι, eligo. ſeligo. בחר 1 Reg. XVI, 9. ἐν τούτῳ οὐκ ἐξελέξατο Κύριος, *hunc non elegit Dominus.* Vid. & 1 Par. XXVIII, 4. 5. 2 Par. VI, 5. VII, 12. & conf. Act. XV, 7. & *Vorſtii* Philol. S. P. II. c. 36. p 225. ברה 1 Reg. XVII, 8. ברר Ezech. XX, 38. Dan. XI, 35. דגול part. vexillatus, *Aqv.* Cant. V, 10 ἐκλελεγμένος. יעף fatigor, Eſ. XLIV, 13. לקח accipio, Prov. XXIV, 32. Conf. Sir. XXXII, 15. קבל pih. ſuſcipio, 1 Par. XXI, 12. קבץ congrego, Joël. II, 16. חור exploro, Deut 1, 33. Baruch. III, 27. ὃ τούτους ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, *non hos elegit Deus.*

Ἐκλείπω, deficio, deſino, pereo, morior, conſumor. אבד pereo, Jer. VII, 27. ἐξέλιπεν ἡ πίστις ἐκ στόματος αὐτῶν, *defecit, periit fides ex ore eorum.* Conf. Luc. XXII, 32. אזל abeo, 1 Reg. IX, 7. ἄρτοι ἐκλελοίπασιν ἐκ τῶν ἀγγείων, *panes abſumti ſunt e vaſis.* אמלל pyh. langueſco, Nah. I, 4. אסף congrego, Eſ. LX, 20. ἡ σελήνη σοι οὐκ ἐκλείψει, *luna tibi non deficiet*, vel *non occidet.* *Heſychius*: Ἐκλείποντα, φύοντα. Ἐκλείποντα, *occidentem.* Of. IV, 3. Soph. I, 2. 3. אפס verb. Gen. XLVII, 15. Eſ. XXIX, 20. אפס nom. defectus, nihil, Deut. XXXII, 36. בצר præcido, Gen. XI, 6. גוע expiro, Gen. XXV, 8. ἐκλείπων ἀπέθανεν Ἀβραάμ, *exſpirans moriebatur Abraham.* Thren. I, 20. πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον, *ſeniores mei in urbe perierunt.* *Heſychius*: Ἐξέλιπον, ἐξώλισθον. Ἐξέλιπον, *perierunt.* Vid. & Gen. XLIX, 32. Job. XIII, 19. Pſ. CIII, 30. & conf. Luc. XVI, 9. & Auctores *Cel. Wolfio* ad h. l. p. 697. citatos. Adde *Cl. Schwartzium* fil. not. ad Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 440. Sic & poſtea videbimus, quod aliquando מות morior, reſpondeat. גזר abſcindo, Hab. III, 16. ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, *defecerunt oves a cibo*, ita ut non amplius cibum vel alimentum habeant. Conf. *Horrei* Miſc. Crit. L. II. c. 13. נמר Pſ. XI, 1. דלה eveho, *Sym.* Prov. XXVI, 7. דלל exhaurior, Eſ. XXXVIII. 15. ἐξέλιπον γὰρ μου οἱ ὀφθαλμοὶ ἀπὸ τοῦ βλέπειν, *defecerunt enim oculi mei a videndo*, h. e. ita ut non amplius videant. הליך a לך recedere facio, Prov. IV, 21. התעטף hithp. obruor, Pſ. CVI, 5. CXLI, 3. Thren. II, 1. התעלף hithp. animo deficio, Amos. VIII, 13. זנח abjicio, Eſ. XIX, 6. חדל ceſſo, deſino, Gen. XVIII, 11. Deut. XV, 11. Jer. LI, 30. Poſtremo loco ita: Ἐξέλιπε μαχητὴς Βαβυλῶνος πολεμεῖν, *deſiit bellator Babylonis belligerare.* *Heſychius*: Ἐξέλιπεν, ἐπαύσατο. Ἐξέλιπεν, *deſiit.* חרל ceſſans, Eſ. LIII, 3. חרל mundus, Eſ. XXXVIII, 12. חלה

ægroto, Ezech. XXXIV, 16. 21. חקר perſcrutor, 2 Par. IV, 18. חרב exſiccor, Gen. VIII, 13, Eſ. XIX, 5. חתת frangor, Eſ. VII, 8. ἐκλείψει ἡ βασιλεία Ἐφραὶμ, *deficiet regnum Ephraïm. Heſychius*: Ἔκλειψις, ὑστερῆ, (forte ὑστέρησις legend.) ἀπολλῦται. Ἐκλείψει, *deficiet, peribit.* Vide & Eſ. LI, 6. Jer. XIV, 4. יגע fatigor, laboro, Hab. II, 12. יעף feſſus ſum, Jer. LI, 58. 64. כוח vis, vires, Prov. XXIV, 10. כזב mentior, Eſ. LVIII, 11. *Theod.* Pſ. CXV, 11. כלה Kal & pih. conſumo, conſumor, Gen. XXI, 15. 3 Reg. XVII, 14. Pſ. LXXI, 21. CI, 4. CXLII, 7. Thren. II, 11. כלין conſumtio, Deut. XXVIII, 65 כמעט ſicut parum, Prov. X, 21. להה furio, inſanio, Gen. XLVII, 13. מוש : המיש Kal & hiph recedo, amoveo, Exod. XIII, 22. Pſ. LIV, 11. Eſ. LIV, 10. מות morior, Jer. XLII, 17. ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ, *morientur gladio.* Jer. XLII, 22. ἐν λιμῷ ἐκλείψετε, *fame morientur.* נוען niph. a יאל ſtulteſco, Eſ. XIX, 13. נרף diſpello, Pſ. LXVII, 2. נחר niph. a חרר exardeſco, Jer. VI, 29. Ezech. XV, 4. נטה inclino, Jer. VI, 4. נכחד exſcindor, Zach. XI, 9. 16. נכרת niph. abſcindor, Joſ. III, 13. Eſ. LVI, 5. נמר niph. a מיר mutor, Jer. XLVIII, 11. נצרה niph. deſolor, Soph. III, 7. נצת niph. a יצת accendor, Jer. IX, 10. נשאר niph. reliquum eſt, 4 Reg. VII, 13. נשק oſculor, Oſ. XIII, 2. סוף finio, Eſth. IX, 28. Pſ. LXXII, 19. סור recedo, Gen. XLIX, 10 עזב deſero, Prov. III, 3. Jer. XVIII, 14. עיף feſſus ſum, Jer. IV, 31. עיף feſſus, Gen. XXV, 29. 30. פנה declino, Pſalm. LXXXIX, 9. צפן recondo, Job. XXI, 19. שבת : השבית Kal & hiph. ceſſo, ceſſare facio, Joſ. V, 12. Jer. XXXVI, 29. תמם conſumor, Gen. XLVII, 15. Jer. XXXVII, 21. XLIV, 18. Ezech. XXII, 15. תועבה עשה abominationem facio, Jer. VI, 15. דלה eveho, *Sym.* Prov. XXVI, 7.

Ἐκλείπειν ποιέω, deficere facio. כלה pih. conſumo, 1 Reg. II, 35.

Ἐκλελειμμένος γίνομαι, deficiens fio. Prov. XXIV, 31. ubi nihil pro eo eſt in textu Hebr.

Ἔκλειψις, defectus, defectio, exitium, interitus, finis. אפס Prov. XIV, 30. חסר inopia, Deut. XXVIII, 48. משחית exitium, Ezech. V, 16 נדל niph. a דלל attenuor, Eſ. XVII, 4. חכלית finis, Neh. III, 21.

Ἐκλείχω, delingo, lingo. לחך Num. XXII, 4. 3 Reg. XVIII, 38. לקק 3 Reg. XXII, 38. Vid. & Judith. VII, 4. Epiſt. Jer. v. 17.

Ἐκλεκτὸς, electus, ſelectus, purus, ſanctus, præſtans, exi-

eximius, antecellens, præclarus; excellens. נדים plur. a נד rami, Ezech. XIX, 14. בחור in plur. נחורים Exod. XIV, 7. ἅρματα ἐκλεκτὰ, *currus ſelecti.* Jud. XX, 16. ἄνδρες ἐκλεκτοὶ, *viri ſelecti.* Cant. V, 16. ἐκλεκτὸς ὡς κέδροι, *præſtans ut cedri.* בחיר 2 Reg. XXI, 6. ἐκλεκτοὺς Κυρίου, *electos a Domino.* 1 Par. XVI, 13. υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ, *filii Jacob electi ejus.* Vid. & Pſalm. LXXXVIII, 4. CIV, 6. CV, 23. Eſ. XLII, 1. LXV, 8. 25. Eſ. XLIII, 20. τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτὸν, *genus meum electum.* Conf. 1 Petr. II, 9. בחן probo, Prov. XVII, 3. בחן probatio, Eſ. XXVIII, 16. בן filius, Eſ. LVI, 6. בר frumentum, Amos. V, 11. *Aqv.* Pſ. LXIV, 14. ἐκλεκτόν. בר purus, Cant. VI, 8. 9. ברור p.rt. pah. 1 Par. VII, 40. Neh. V, 18 Eſ. XLIX, 2. ברי puritas, ſplendor, Job. XXXVII, 11. בריא pinguis, Gen. XLI, 2. 6. 3 Reg. IV, 23. Hab. I, 16. Zach. XI, 16. ברמים plur. veſtes pretioſæ, Ezech. XXVII, 24. φέροντες θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς, *ferentes theſauros pretioſos.* גלל Chald. devolutio, Eſdr. V, 8. οἰκοδομεῖται λίθοις ἐκλεκτοῖς, *ædificatur lapidibus præſtantibus.* דרור libertas, Exod. XXX, 23. חמדה deſiderium, Jer. III, 19. XXV, 34. חפץ oblectatio, Eſ. LIV, 12. חפש libertas, Ezech. XXVII, 20. חרוץ ſedulus, Prov XII, 25. מבחר delectus, Gen. XXIII, 6. Jer. XLVIII, 15. Ezech. XXXI, 16. τὰ ἐκλεκτὰ καὶ τὰ κάλλιστα (ſc. ξύλα) τοῦ Λιβάνου, *præſtantiſſimæ & pulcherrimæ arbores Libani.* 4 Reg. III, 19. מנעמים plur. res amœnæ, Pſ. CXL, 5. מצור munitio, Jer. X, 16. נבחר part. niph. Prov. VIII, 19. נבר part. niph. a ברר purus, 2 Reg. XXII, 27. Pſ. XVII, 29. μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, *apud purum vel ſanctum purus* vel *ſanctus eris.* נשק arma, Eſ. XXII, 8. צב' ornamentum, Ezech. VII, 20. XXV, 9. שרק *ſorek*, *Sym.* Eſ. V, 2. ἐκλεκτόν.

Vid. alibi *Μόσχος ἐκλεκτός. Ὄρνιθες ἐκλεκτοί.*

Ἐκλεκτός εἰμι, electus ſum. התברר hithp. purum me exhibeo, 2 Reg. XXII, 27. Pſ. XVII, 29.

Ἐκλεκτῶς, electe, h. e. egregie, eximie, optime. בר Chald. filius, *Aqv.* Pſ. II, 12.

Ἐκλευκάινω, dealbo. התלבן : הלבין hiph. & hithp. Dan. XI, 35. XII, 9.

Ἔκλευκος, dealbatus. albus. לבן Lev. XIII, 24.

Ἐκλικμάω, excutio, ventilo. Judith. II, 21. Sap. II, 23.

Ἔκλιμα, eſuries. מהומה divexatio, Deut. XXVIII, 20. ἔνδειαν καὶ ἔκλιμαν, *indigentiam & eſuriem.* Gloſſ. in Octat. Ἔκλιμαν, ἀχορτασίαν. Ἔκλιμαν, *inſatiabilitatem.* Ita & *Phavorinus.* ראבה mœror, *Aqv.* Job. XLI, 14.

Ἐκλι-

Ἐκλιμώττω, esurio. Ἐκλιμώττωσα, famelica. ראבון *Aqv.* Deut. XXVIII, 65. ἐκλιμώττωσαν.

Ἐκλογὴ, electio. מבחר *Aqv.* Es. XXII, 7. ἐκλογαί.

Ἐκλογίζομαι, rationem exigo. רגל vexillum erigo, Cant. V, 11. ἐκλιλογισμένος ἀπὸ μυριάδων. Ita juxta *Wechel.* ed. juxta *Rom* vero rectius ἐκλελοχισμένος. Vide paulo post. חשב 4 Reg. XXII, 7. ὐκ ἐξιλογίζοντο αὐτὰς τὸ ἀργύριον, *non rationem exigebant ab illis de argento.* Sic & 4 Reg. XII, 15. juxta ed. *Rom.* ὐκ ἐξιλογίζοντο (*Wechel.* ed. habet ἐλογίζοντο) τὰς ἄνδρας, οἷς ἐδίδων τὸ ἀργύριον ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν, *non rationem exigebant a viris, quibus argentum in manus dabant.*

Ἐκλογιστὴς, rationibus præfectus, quæstor. Tob. I, 20. διοικητὴς, καὶ ἐκλογιστὴς, *administrator & quæstor.* Talis alias Græcis dicebatur Ἐκλογεύς. *Suidas*: Ἐκλογεῖς, οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰσπραίτοντες τὰ ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ ἐκλογεῖσι. Ἐκλογεῖς, *sic vocabantur illi, qui colligebant & exigebant ea, quæ reip. vel ærario debebantur.*

Ἐκλογισία, computatio, rationes, quæstura. Tob. I, 19. ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἐκλογισίαν τῆς βασιλείας αὐτῦ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν διοίκησιν, *super omnem quæsturam regni ipsius, & super omnem administrationem.* *Hesychius*: Ἐκλογισίαν, ἀριθμησιν. Ἐκλογισίαν, *quæsturam.*

Ἐκλοχίζω, eligo. רגל vexillum erigo, Cant. V, 11. juxta ed. *Rom.* ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων, *electus e myriadibus.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐκλελοχισμένος, ἐκλελεγμένος. Est ab ἐκ & λόχος, *cohors.*

Ἔκλυσις, dissolutio, animi deliquium, consternatio. חלחלה dolor vehemens, Es. XXI, 3. יגון mœstitia, Ezech. XXIII, 33. יעף fessus, lassus, *Sym.* Ps. LXII, 2. רפון remissio, Jer. XLVII, 4. 2 Macc III, 24. εἰς ἔκλυσιν καὶ δειλίαν τραπῆναι, *in dissolutionem & metum verti*, h. e. ut exponitur in Lex. *Pasoris, animo frangi metuque percelli.*

Ἐκλύω, dissolvo, libero, fatigo, enervo, vires frango, lassum, remissum reddo. הלאה hiph. fatigo, Jer. XII, 5. σὲ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε, *pedes tuæ currunt, & lassum te reddunt.* Sic apud *Diodorum Siculum* L. III. p. 182. ubi in Troglodytica & Arabia tantum aestum fieri scribit, ὥςε καὶ τὰς ὕλας ἐκπυροῦν, καὶ τῶν καταφευγόντων εἰς τὰς ἐν τοῖς καλύβαις σκιὰς ἐκλύειν τὰ σώματα, *ut & sylvas incendat, & eorum, qui ad umbras in tuguriis se recipiunt, corpora languida reddat.* התיפח hithp. anhelo, Jer. IV, 31 התמהמה hitph. a מהה cunctor, Es. XXIX, 9. תעז indignabundus, 3 Reg. XX, 43. XXI, 4. יעף lassus sum, 1 Reg. XIV, 28. 2 Reg. XXI,

XXI, 16. יעף lassus, fessus, Jud. VIII, 15. 2 Reg. XVI, 2. ἐξελύθη Δαβὶδ, *defatigabatur David.* Conf. 1 Macc. X, 8. *Hesychius:* Ἐξελύθη, ἐπαύσατο τῆς ὁρμῆς. Ἐξελύθη, *cessabat ab impetu* עטף deficio, Thren. II, 11. 19 עיף fessus, lassus, 2 Reg. XVI, 14. πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ ἐκλελυμένοι, *universus populus cum eo lassus.* 2 Reg. XVII, 29. ἦν ὁ λαὸς πεινῶν, καὶ ἐκλυόμενος, *erat populus esuriens, & defessus.* Ita 1 Macc. III, 17. ἐκλελύμεθα ἀσιτοῦντες σήμερον, *hodie inedia lassi, fatigati, debilitati sumus.* Conf. & Matth. IX, 36 ubi ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμένοι ὡσεὶ πρόβατα sunt *lassi & hinc inde dissecti, tanquam oves.* Conf. *B. Wolfium* ad h. l. p. 173. & *Cl. Alberti* Observ. Philol. p. 77. עלפה verbal. defectum, Ezech. XXXI, 15. פוג roboror, Gen. XLIX, 24. ἐξελύθη τὰ νεῦρα βραχιόνων, *exsoluti sunt nervi brachiorum.* פרך abrumpo, Gen. XXVII, 40. ἐκλύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου, *abjicias jugum ejus a collo tuo.* קוץ tædet, Prov. III, 11. μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος, *neque animum abjicias ab illo castigatus.* רכך molleſco, Deut. XX, 3. μὴ ἐκλυέσθω καρδία ὑμῶν, *ne animum abjiciatis.* רפה remissus sum, Jos. X, 6. μὴ ἐκλύσῃς τὰς χεῖράς σου ἀπὸ τῶν παίδων σου, *ne deficientes reddas manus a servis tuis*, i. e. ne partes nostras relinquas. Jos. XVIII, 3. ἕως τίνος ὑμεῖς ἐκλυθήσεσθε εἰσελθεῖν; *quousque remissi eritis ad ingrediendum?* 2 Reg. IV, 1. ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, *manus ejus remissæ erant.* Vid. & 2 Par. XV, 7. Neh. VI, 9. Jer. XXXVIII, 4. ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, *remissas reddit manus militum.* Vid. & Esdr. IV, 4. רפה remissus, 2 Reg. XVII, 2. Judith. XIV, 6. ἐξελύθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, *deficiebat spiritus ejus.*

Ἐκλύειν μέλλων, qui futurus est liberare, liberaturus. גאל redemtor, Job. XIX, 25.

μὴ Ἐκλύομαι, non dissolvor, non desatigor, non remitto, non cesso. התרפם hithp. subjicio me, Prov. VI, 3.

Ἐκμάζω & ἐκμάσσω, extergo, abstergo. Epist. Jer. v. 10. 20. Sir. XII, 13.

Ἐκμαίνομαι, insanio. התהלל hithp. Jer. XXV, 16.

Ἐκμαρτυρέω, attestor. 2 Macc. III, 36.

Ἐκμελετάω, cum cura exerceo, 2 Macc. XII, 15. ἐκ παιδὸς ἐκμεμελετηκότα τὰ τῆς ἀρετῆς, *qui a puero exercuerat ea quæ sunt virtutis.*

Ἐκμετρέω, dimetior. מדר Deut. XXI, 2. Os. I, 10. *Theod.* Jer. XXXIII, 22. ἐκμετρηθήσεται.

Ἐκμιαίνομαι, polluor. ממא Lev. XVIII, 20. 25. XIX, 31.

Ἐκμυελίζω, medullam eximo. נרם contero, Num. XXIV, 8.

Ἐκμύζησις, emunctio. מ״ץ *Aqv.* Prov. XXX, 33.

Ἐκμυκτηρίζω, ſubſanno, adunco naſo ſuſpendo. לעג 2 Reg. XIX, 21. Pſ. II, 4. Poſteriori loco ita: ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς, *Dominus ſubſannabit illos.* Apud *Suidam* vox ἐκμυκτηριεῖ exponitur βδελύσσεται, *abominat.* לעג ſubſannator, Pſ. XXXIV, 19. Vid. & 3 Eſdr I, 53. & conf. Luc. XVI, 15. & ad h. l. Auctores *B. Wolfio* allegatos.

Ἐκνίνω, diverto, declino, ſecedo, verto me. סור Jud. IV, 18. ἔκνυσον κύριέ μου, ἔκνυσον πρός με, *ſecede, mi Domine, ſecede ad me.* פנה Jud. XVIII, 26. ἐξέκνυσε καὶ ἀνέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον, *ſecedebat & revertebatur in domum.* Conf. Joh. V, 13. & ad h. l. *B. Wolfium* p. 840. & *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. N. T. p. 443. 4 Reg. II, 24. καὶ ἐξέκνυσεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ εἶδεν αὐτὰ ſc. παιδάρια, *& vertebat ſe poſt illos, & videbat illos.* 4 Reg XXIII, 16. ἐξέκνυσεν Ἰωσίας, καὶ εἶδε τὰς τάφους, *vertebat ſe Joſias, & videbat ſepulchra.* Proprie hoc verbum ſignificat *enato.* Vide *Schwartzium* l. c.

Ἐκνήφω, ex ebrietate ſobrius fio, evigilo, it. ceſſare facio. חקיץ hiph. a קוץ Joël. I, 5. ἐκνήψατε οἱ μεθύοντες, *evigilate ebrii.* Vid. & Hab. II, 19. יצא exeo, 1 Reg. XXV, 37. ὡς ἐξέκνηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου, *cum evigilaret a vino.* יקץ Gen. IX, 24. Hab. II, 7. Conf. *Cl. Alberti* ad 1 Cor. XV, 34. p. 357. פוג deficio, ceſſo, *Aqv.* Gen. XLV, 26. ἐξέκνηφε, *evigilabat.* Sir. XXXI, 2. ἀρρώστημα βαρὺ ἐκνήφει ὕπνον, *infirmitas gravis ceſſare faciet ſomnum.*

Ἔκνηψις, requies. הפגות plur. intermiſſiones, Thren. III, 48. מוגה ceſſatio, Thren. II, 18.

Ἐκνικάω, vinco, evinco. *Sym.* Eccleſ. I, 8. ἐκνικῆσαι, pro quo in Hebr. nihil extat.

Ἔκνοια, inſania. שגע *Aqv.* 2 Reg. VI, 7.

Ἐκουσιάζομαι, ſponte offero, ſponte pareo. התנדב hithp. Eſdr. II, 68. III, 5. VII, 15. Neh. XI, 2. 1 Macc. II, 42. πᾶς ὁ ἐκουσιαζόμενος τῷ νόμῳ, *omnis qui ſponte parebat legi.* נדבה ſpontaneitas, *Aqv.* Exod. XXXV, 21.

Ἐκουσιασμός, ſpontanea oblatio. התנדבות plur. Eſdr. VII, 15. נדבה *Aqv.* Pſ. LIII, 8. ἐν ἐκουσιασμῷ. שגיונות plur. cantiones erraticæ, *Theod.* Hab. III, 1. ἐκουσιασμῶν.

Ἑκούσιος, ſpontaneus, voluntarius. די ſufficientia, Neh. V, 8. התנדב hithp. Eſdr. I, 6. נדבה Lev. VII, 16. ἐκούσιον τὸ δῶρον, *oblatio ſpontanea.* Num. XXIX, 39. τὰ ἑκούσια ſc. δῶρα, *oblationes ſpontaneæ.* Vid. & Eſdr. III, 5. Pſ. CXVIII, 7.

נעתר part. hiph. deprecandus, Prov. XXVII, 7. ubi tamen *Cl. Grabius* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 3. pro ἑκούσιῳ legendum conjicit ἐχίσια, cum & *Aquila* vocem Hebræam ἑκατικὰ interpretatus ſit. תרומה oblatio, *Reliqu* Deut. XII, 11. ἑκούσια. רצון ſbeneplacitum, *Incert.* Lev. XXII, 21.

Καθ' ἑκούσιον, ſponte, voluntarie. בנרנה Num. XV, 3. Conf. Ep. ad Philem. v. 14.

Ἑκουσίως, ſponte, voluntarie. בנרבה Pſ. LIII, 6. Vid. & 2 Macc. XIV, 3.

Vid. alibi Ἑκουσίως βάλλομαι.

Ἐκπαλάω, eluctor. הגיח hiph a נוח prodeo, Jud. XX, 33.

Ἐκπαύω, ceſſare facio. חדל ceſſo, deſino, *Al* Job. II, 17. ἐξέπαυσαι.

Ἐκπειράζω, tento. נסה pih. Deut. VI, 16. VIII, 16. Pſ. LXXVII, 21. הכעיס hiph. a כעס irrito, *Incert.* Deut. XXXII, 16 ἐξεπείρασαν αὐτόν.

Ἐκπέμπω, emitto. שלח pih. Gen. XXIV, 54. 59. 1 Reg. XXIV, 20.

Ἐκπεράω, tranſire facio. גוז abripio, Num. XI, 31.

Ἐκπεριπορεύομαι, pertranſeo. נסב hiph. a סבב circumagor, Joſ. XV, 3. עבר tranſeo, Joſ. XV, 3.

Ἐκπετάζω & ἐκπετάννυμι, expando, explico, evolvo, & Ἐκπετάζομαι, vel Ἐκπετάννυμαι, expandor, expanſis alis avolo. התעופף : עוף Kal & hithp. Job. XX. 8. ἅπαν ἐκπετασθὲν, *ſomnium avolans. Sym.* Pſ. LXXXIX, 12. ἐκπεταννύμεθα, *avolamus.* Oſ. IX, 13. ὡς ὄρνεον ἐξεπετάσθη, *tanquam avis avolavit.* Vid. & Nah. III, 16. פרץ erumpo, Eſ. LIV, 3. פרש Exod. IX, 30. ἐκπετάσω τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν Κύριον, *expandam manus meas ad Dominum.* Prov. XIII, 17. ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτῷ κακίαν. *ſtultus aperit ſuam malitiam. Heſychius:* Ἐξεπέτασεν, ἤπλωσεν, ἀνέῳξεν. Ἐξεπέτασεν, *expandit, aperuit.* Ezech. XII, 13. ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτὸν, *expandam rete meum ſuper illum.* פרשׂ pih. Job. XXVI, 9. 1 Macc. III, 49. ἐξεπέτασαν τὸ βιβλίον τοῦ νόμου, *explicabant*, vel *evolvebant librum legis.* Conf. ad h. l. *Steph. le Moyne* Obſ. ad V. S. p. 347. & quæ notavi ad Ἀνακλίνω.

Ἐκπηδάω, exſilio, proſilio. זנק pih. Deut. XXXIII, 22. נפקר niph. deſideror, 3 Reg. XX, 39. Vid. & Judith. XIV, 17. 2 Macc. III, 18.

Ἐκπιέζω, exprimo, opprimo, violenter exigo. מיץ preſſura, Prov. XXX, 33. ὁ δὲ ἐκπιέζων μυκτῆρας, ἐξελύσατο αἷμα,

αἷμα, *si autem vi quadam emungas nares, exibit sanguis.* עשׂך opprimo, Ezech. XXII, 29. ἐκπιέζοντες ἀδικίαν, *injuste aliquid exigentes.* צלע claudicans, Soph. III, 20. σώσω τὴν ἐκπιεσμένην, *servabo oppressam.* רצץ concutio, 1 Reg. XII, 3. τίνα ἐξέπιεσα; *a quo violenter aliquid exegi?* Jud. XVIII, 7. juxta ed. *Rom.* κληρονόμους ἐκπιέζων θησαυρούς, *hæres thesauros violenter exigens.* In textu Hebr. ibi pro ἐκπιέζων nihil legitur.

Ἐκπικραίνω, exacerbo, irrito. הבעים hiph. Deut. XXXII, 16.

Ἐκπίνω, ebibo. שתה bibo, Job. VI, 4. Zach. IX, 15. Vid. & Sir. XVIII, 18. Drac. v. 19.

Ἐκπίπτω, excido, decido, exeo. השליך dejicio, Job. XV, 33. מוך pauper sum, *Aqv.* Lev. XXV, 35. XXVII, 8. ἐκπίπτω. נבל cado, Es. XXVIII, 1. 4. τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τῆς δόξης, *flos gloria decidens.* Es. XXVIII, 4. τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν τῆς ἐλπίδος τῆς δόξης, *flos decidens spe gloriæ.* נדף impello, agito, *Sym.* Job. XIII, 25. ἐκπίπτων. נמול niph, a מול abscindor. Job. XIV, 2. נבל cado, Es. XIV, 12. πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἑωσφόρος; *quomodo decidit de cœlo lucifer?* Conf. Marc. XIII, 25. & quæ notavi in v. Πίπτω. נשל decutio, Deut. XIX, 5. סור recedo, Job. XV, 30. עני afflictus, pauper, Job. XXIV, 9. ἐκπεπτωκότα (sc. τοῦ ἔχειν) δὲ ἐταπείνωσαν, *illum autem, qui bonis omnibus excidit, humiliarunt.* Conf. *Suidæ* locum adductum infra in v. Πτωχός. נצים plur. flores, *Aqv. Theod.* 3 Reg. VI, 18. ἐκπέπτωται. קהה pih. hebeto, Eccles. X, 10. שלכת dejectio, Es. VI, 13. Sir. XXXIV, 7. ἐξέπεσον (sc. ἐλπίδος) ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτοῖς, *spe deciderunt sperantes in illis.* 2 Macc. VI, 8. ψήφισμα δὲ ἐξέπεσεν εἰς τὰς ἀσυγγίτονας πόλεις, *decretum autem exiit in vicinas civitates.* Conf. Rom. IX, 6. & adh. l. *Cl. Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 446.

Ἐκπλέκομαι, explicor, egredior. 2 Macc. XV, 17. μετὰ πάσης εὐανδρίας ἐκπλακέντες, *cum omni fortitudine egredientes.*

Ἔκπληξις, terror, stupor. בעותים plur. *Sym.* Ps. LXXXVII, 16. ἐκπλήξεις. חפז infin. festinando, *Sym.* Ps. XXX, 29. ἐκπλῆξαι. פחד *Aqv.* Ps. LXIII, 2. שעפים plur. cogitationes, *Sym.* Job. IV, 13.

Ἐκπληρόω, expleo, impleo, exsequor. מלא Exod. XXXII, 28. Vid. & 2 Macc. VIII, 10. 3 Macc. I, 3. ἐκπληρῶσαι τὴν ἐπιβουλὴν *exsequi insidias diu meditatas.*

Ἐκπλήρωσις, expletio, completio. 2 Macc. VI, 14.

Ἐκπλήσσω, percello, obstupefacio, admiror. השתם hithp. contr.

contr. a שמם Eccleſ. VII, 17. *μήποτε ἐκπλαγῇς, ne forte ob ſtupeſcas.* Gloſſ. MS. in Eccleſ. corrupte: Ἐκπλαγῶς, ἐκκλίνων. Leg. Ἐκπλαγῇς, ἐκκλίνῃς. Ἐκπλαγῆς, *deflectas.* תור *Aqv.* 1 Reg. XIII, 7. XXVIII, 5. *Sym.* Gen. XXVII, 3. 1 Reg. XVI, 4. *ἐξεπλάγη. Aqv.* 1 Reg. IV, 13. *ἐκτεπληγμένη.* תמה admiror, *Sym.* Pſ. XLVII, 5. *ἐξεπλάγησαν. Heſychius*: Ἐξεπλάγη, *ἐθαύμασεν, ἔξέστη.* Ἐξεπλάγη, *admiratus eſt, obſtupuit.* Idem: Ἐκπλαγὶς, *θαυμάσας.* Ἐκπλαγὶς, *admiratus.* Vid. & Sap. XIII, 4. 2 Macc. VII, 12.

Ἐκπλύνω, eluo, abluo. רחץ Eſ. IV, 4.

Ἐκποιέω, efficio, ſufficio, valeo. השיג hiph. a נשג conſequor, Ezech. XLVI, 8. יכל poſſum, 2 Par. VII, 7. מחת Ezech. XLVI, 12. שפק 3 Reg. XX, 10. *εἰ ἐποίησει ὁ χοῦς Σαμαρείας ταῖς ἀλώπεξι, ſi ſufficiet pulvis Samariæ vulpibus.* Sir. XVIII, 3. *οὐδενὶ ἐξεπόησεν ἐπαγγεῖλαι τὰ ἔργα αὐτοῦ, nemini valuit enarrare opera ejus.*

Ἐκπολεμόω, expugno, debello. הכה hiph. a נכה percutio, Joſ. X, 4. נלחם niph. Exod. I, 10. Jud. IX, 25. צבא exercitus, Joſ. XXII, 12.

Ἐκπολιορκέω, obſideo, oppugno. הכה hiph. percutio, Joſ. VII, 3. נלחם niph. Joſ. X, 5. 34. *Heſychius*: Ἐκπολιορκεῖ, *ἐκπορθεῖ, πολιμεῖ πόλιν.* Ἐκπολιορκεῖ, *devaſtat, oppugnat civitatem.*

Ἐκπορεύομαι, egredior, exeo. בוא venio, 1 Reg. XVIII, 13. *ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ, egrediebatur & ingrediebatur coram populo.* Vid. & v. 16. 3 Reg. XV, 17. 4 Reg. XI, 8. 2 Par. XV, 5. XXIII, 7. & conf. Act. IX, 28. & ad h. l. *Heinſium* Exerc. Sacr. p. 269. & quæ notavi ſupra in v. Εἰσέρχομαι. הלך eo, ambulo, Jud. VIII, 1. Neh. XII, 37. המיט hiph. a מוט dimoveo me, Exod. XXXIII, 11. טמן abſcondo, Job. III, 16. ילך eo, vado, Num. XXII, 7. יצא Num. II, 3. 20. *πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, omnis egrediens in exercitu.* Num. I, 45. *πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι, omnis exiens ad dimicandum.* Conf. Num. XXXI, 27. XXVIII, 36. 1 Macc. III, 13. Num. XXXII, 24. *τὸν ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν, ποιήσατε, quod egreditur ex ore veſtro*, h. e. quod promittitis, ſpondetis ore veſtro, *facietis.* מוצא exitus, Deut. XXIII, 24. *τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων σου, quæ egrediuntur per labia tua.* Vid. & Pſalm. LXXXVIII, 34. Jer. XVII, 16. נעור niph. ab עור excitor, Jer. XXV, 32. נפק Chald. Dan. VII, 10. עבר tranſeo, Joſ. XV, 3. צי in plur. ציים navis, Dan. XI, 30.

Ἐκπορθέω, deſtruo, devaſto. שלה tranquillus ſum, Job. XII, 5.

Ἐκπορνίνω, effuſe ſcortor. זנה : הזנה Kal & hiph. Gen. XXXVIII, 24. Exod. XXXIV, 15. Lev. XIX, 29. XX, 5. Jer. III, 1. Ezech. VI, 9. הקדשים *Aqv.* 4 Reg. XXIII, 7. ἔϊτοιμν ἱνδύματα τοῖς ἐκπορνεύουσιν ἀπὸ Κυρίου, *ubi veſtes faciebant iis, qui ſcortati fuerant deſerto Domino.* Ita vertit *Druſius* ad h. l. זנה ſcortum, meretrix, Ezech. XVI, 32. תזנות ſcortatio, Ezech. XVI, 20. XXIII, 43. Vid. & Sir. XLVI, 14.

Ἐκπορνίνω πολλαχῶς, ſcortor multipliciter. הרבה תזנות multiplico ſcortationem, Ezech. XVI, 25.

Ἐκπορνίνω τρισσῶς, ſcortor tripliciter. שלטת fœm. dominatrix, Ezech. XVI, 29.

Ἐκπράκτης, exactor, tributorum collector. נגש part. *Aqv.* Job. XXXIX, 7. ἐκπράκτωρ. Alias ἐκπράκτης dicitur. Vide ſupra.

Ἐκπρεπὴς, decorus, elegans, inſignis. 2 Macc. III, 26. νεανίαι τῇ μὲν ῥώμῃ μὲν ἐκπρεπεῖς, καλλίστοι δὲ τῇ δόξῃ, *juvenes virtute quidem inſignes, pulcherrimi autem gloria.* Gloſſ. Brem. Ἐκπρεπεῖς, ἐπίσημοι, ἔνδοξοι. Ἐκπρεπεῖς, *inſignes, glorioſi.*

Ἐκπρίζω, ſerra exſeco. Sap. XIII, 11. φυτὸν ἐκπρίσας, *arborem ſerra exſecans.*

Ἐκπρίω, redimo, libero. מוט vacillo, Prov. XXIV, 11. ἐκπριῶ κτεινομένους, *redime occidendos. Al.* legunt ἐκπρίω, quod ex ἐκπρίαμαι. Inde & apud *Heſychium*: Ἐκπρίω, ἀγόρασον, ἐλευθέρωσον. Ἐκπρίω, *redime, libera.*

Ἐκπυρόομαι, accendor, ardeo. *Quint. Edit.* Oſ. VII, 4. ἐκπυρούμενοι.

Ἐκπυρόω, ferveſacio. 2 Macc. VII, 3. 4.

Ἐκρέω, effluo. אול abeo, *Sym.* Job. XIV, 11. ἐκρεῖ. דאב doleo, *Sym.* Pſ. LXXXVII, 10. ἐξέῤῥευσεν.

Ἔκρηγμα, eruptio, ruptura. נבקע niph. diſrumpor, Ezech. XXX, 16.

Ἐκριζόω, eradico. נתש Jer. I, 10. עקר Dan. VII, 8. Soph. II, 4. שרש radix, *Al.* Jud. V, 14. ἐξερριζωσεν. שרש verb. pih. *Sym.* Job. XXXI, 8. Pſ. LI, 7. ἐκριζωθείη. Vid. & Sir. III, 8. 2 Macc. XII, 17.

Ἐκρίπτω, ejicio, projicio, diſpello, negligo. נרש Soph. II, 4. הטיל hiph. a טול Jer. XXII, 28. טריה fœm. humida, Jud. XV, 15. נרף diſpello, Pſ. I, 4. נטש dimitto, Jud. XV, 9. שנה erro, aberro, Prov. V, 23. השליך hiph. Jud. IX, 17. juxta ed. *Rom.* ἐξέῤῥιψε τὴν ψυχὴν αὐτῆς, *vitam ſuam neglexit.*

Ἐκσυ-

Ἐκῥυέω, defluo, elabor, dilabor. נבל cado, Eſ. LXIV, 6. 1 Macc. IX, 6. ἐξεῤῥύησαν πολλοὶ ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, *fugiebant multi ex caſtris*. *Heſychius*: Ἐξεῤῥύησαν, (ſic enim legend. pro Ἐξερύησαν) ἔφυγον. Ἐξεῤῥύησαν, *fugiebant*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐξεῤῥόησαν, ἠφανίσθησαν. Ἐξεῤῥύησαν, *diſparuerunt*. *Suidas*: Ἐξεῤῥύησαν, ἠφανίσθησαν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν πόλει (leg. πολέμῳ ex *Phavorino*) φευγόντων. Ἐξεῤῥύησαν, *diſparuerunt*. *Dicitur etiam de illis, qui in bello fugiunt*.

Ἐκσαρκίζομαι, carnibus ſeparor. מלא מכתר impleo delectu, Ezech. XXIV, 4. σκέλος καὶ ὦμον ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τῶν ὀστῶν, *os & mamerum ſeparata ab oſſibus*.

Ἐκσιφωνίζω, per ſiphonem evacuo, vel extraho. שאף exhaurio, vel abſorbeo, Job. V, 5. ἐκσιφωνισθείη αὐτῶν ἡ ἰσχὺς, *robur illorum evacuetur*, vel *exhauriatur*. *Heſychius*: Ἐκσιφωνισθείη, διασκορπισθείη. Ἐκσιφωνισθείη, *diſpergatur*. *Suidas*: Ἐκσιφωνισθείη. ἐκκενωθείη. ἐκρυῆ. διασκορπισθείη. Ἐκσιφωνισθείη, *evacuetur, effluat, diſpergatur*. Lex. Cyr. MS. Brem. Ἐκσιφωνισθείη. ἐκρυεῖ (leg. ἐκρυῇ) διασκορπισθείη, ἀσθενήσειεν. Ἐκσιφωνισθείη, *effluat, diſpergatur, infirmum ſit*. *Polychronius* ad Job. l. c. Ἐκσιφωνισθείη, τυτθίσειν, ἐκροφηθήσεται, δαπανηθήσεται, παντελῶς κενωθήσεται. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σιφωνιζομένων πρὸς τὸ μηδὲν ἔτι ὑγρὸν ὑπολείπεσθαι. Ἐκσιφωνισθείη, *hoc eſt, exhaurietur, plane evacuabitur: metaphora deſumta ab iis, quæ ita extrahuntur, ut nihil ampliùs liquidi relinquatur*.

Ἐκτεχνάζω, conficio, præparo. Sir. XLIX, 1. ἐκτετεχνασμένον ἔργῳ μυρεψοῦ, *præparatum opere pharmacopolæ*.

Ἐκτοβέω, expello, commoveo, perturbo. Sap. XVII, 9. ἑρπετῶν συριγμοῖς ἐκτοβημένοι, *ſerpentem ſibilis perturbati*, vel *perterriti*. Inde apud *Heſychium*, & in Gloſſ. MS. τῆς Παραρίτης, & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐκτοβημένοι ſunt ἐκτεταραγμένοι, *perturbati*. Apud *Heſychium* tamen vitioſe legitur Ἐκτοβισμένοι.

Ἐκτρέω, extraho. נוח eductor, Pſ. XXI, 9. הוציא hiph. a יצא exire facio, Pſ. XXIV, 16. Ezech. XXI, 3. הסיר hiph. a סור recedere facio, Ezech. XI, 19. הציל hiph. a נצל eripio, 1 Reg. XVII, 35. Amos. III, 12. IV, 11. וְהשליך hiph. projicio, Job. XXIX, 17. משאות plur. ex משאה loco verbi poſitum, Ezech. XVII, 9. נסע proficiſcor, Jud. XVI, 15. נשל *Aqv.* Exod. III, 5. ἐκτρεσεῖν. נתק evello, Jud. XX, 32. Jer. XXII, 24. נתש exſtirpo, Amos. IX, 15. שלף educo, Jud. III, 22. 1 Reg. XVII, 51.

Ἐκτρωματίζω, ſemen emitto. זרע niph. ſeminor, Num. V, 28.

Ἐκ-

Ἐκσπλαγχνίζομαι, miſericordia moveor. חמל *Incert.* Deut. XIII, 8. ἐκσπλαγχνισθήσῃ.

Ἔκφασις, horror, ſtupor, ſopor, exceſſus mentis, cum mens extra ſe rapitur. אדיר magnificus, Jud. V, 22. דבה fama mala, Num. XIII, 33. ἐξήνεγκαν ἔκφασιν τῆς γῆς. *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. vertit: *protulerunt commotionem ejus terræ.* Malim, *exire fecerunt horrorem ejus terræ*, h. e. ita delinearunt illam, ut quivis horreret, vel trepidaret, audiens de illa. Bene autem Vir ille Eruditiſſimus diſſentit a *Patritio Junio* & *Grabio*, qui pro ἔκφασιν ibi legendum putant ἔνφασιν. זועה commotio, 2 Par. XXIX, 8. חפז infin. feſtinando, Pſ. XXX, 29. & CXV, 11. ἐν τῇ ἐκφάσει μου, *in horrore meo.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. interpretatur ἐν τῷ ὑψωθῆναί με, *cum elevarer. Suidas* ex *Theodoreto* de *peccato* interpretatur. חרדה trepidatio, Gen. XXVII, 33. 4 Reg. IV, 13. Ezech. XXVI, 16. מהומה turbatio, 2 Par. XV, 5. Zach. XIV, 13. מטה virga, Hab. III, 13. ubi tamen pro ἐκφάσει Græcos vertiſſe ἐκτάσει bene conjicit *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. cap. 3. משטמה odium, *Quint. Ed.* Oſ. IX, 7. פחד pavor, 1 Reg. XI, 7. 2 Par. XIV, 14. שמה res ſtupenda, Jer. V, 30. שער horror, Ezech. XXVII, 35. תמהון ſtupor, Deut. XXVIII, 28. Zach. XII, 4. *Heſychius*: Φρενὸς ἔκφασις, ὁ εἰς ἑαυτὸν μὴ ὤν. Φρενὸς ἔκφασις, *mens quæ non eſt apud ſe ipſam. Suidas*: Ἔκφασις. θαυμασμὸς, καὶ ἀλλόιωσις. Ἔκφασις, *ſtupor, & mentis commotio.* תרדמה ſopor, Gen. II, 21. ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἔκφασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὕπνωσε, *immittebat Deus ſoporem in Adamum, & dormiebat.* Vid. & Gen. XV, 12. *Sym.* Prov. XIX, 15. *Theod.* Eſ. XXIX, 10. *Heſychius*: Ἔκφασιν, ὕπνον, φόβον, Ἔκφασιν, *ſomnum, timorem.* Conf. *Philo* in lib. quis rer. div. hæres, p. 350. Gloſſ. Brem. Ἔκφασις exponitur θεωρία, *viſio.*

Ἐκπιρόω, penitus indureſco. שלח educo, *VI. Edit.* Pſ. CXXVIII, 5. ἐκπιρῶσαι. Conf. *Druſium* in Frag. Vet. Int. Græc. p. 1029.

Ἐκρραγγίζω, guttatim exprimo. מצה exjugo, Ezech. XXIII, 34. *Sym.* Pſ. LXXIV, 8. ἐκρραγγιῶσι. *Aqv. Sym. Theod.* Eſ. LI, 17. ἐξιρράγγισας.

Ἐκρατίνω, in aciem egredior. יצא exeo, Prov. XXX, 27.

Ἐκρέφω, everto, perverto. הפך Jer. XXIII, 36. Amos. VI, 12. צורר pih. a צור venor, Ezech. XIII, 20. תהפכה perverſitas, Deut. XXXII, 20. γενεὰ ἐξιρραμμένη ἐστὶν, *generatio perverſa eſt.* Ita Tit. III, 11. εἰδὼς ὅτι ἐξέρραπται ὁ τοιοῦτος, *ſciens, quod perverſus ſit ille.* Conf. *Wolfium* ad h. l. p. 573. ſq.

Ἐκ-

Ἐκσυρίζω, exſibilo. שרק *Sym.* Job. XXVII, 23. ἐκσυριεῖ. Sir. XXII, 1. πᾶς ἐκσυριεῖ ἐπὶ τῇ ἀτιμίᾳ αὐτοῦ, *quivis exſibilabit infamiam ejus.*

Ἐκσύρω, ſcopis quaſi everro, ejicio. גרף *Theod.* Jud. V, 21. ἐξίσυρεν.

Ἐκταράσσω, ἄττω, exturbo, perturbo, conturbo. בלע pih. abſorbeo, *Al.* Eſ. III, 11. ἐκταράσσουσιν. בעת pih. perterreo, Pſ. XVII, 5. צמת pih. exſcindo, Pſ. LXXXVII, 17. Vid. & Sir. XVII, 3. XVIII, 17.

Ἔκτασις, extenſio, exporrectio. מטה baculus, virga, Hab. III, 14. διέκοψας ἐν ἐκτάσει (ſic enim pro ἐκτάσει bene legendum conjicit *L. Bos* Proleg. in LXX. cap. 3.) κεφαλὰς δυναστῶν, *diviſi extenſione*, h. e. baculo, vel virga extenſa, ſive manu extenſa *capita potentum.* Conf. Jer. XXI, 5. משלוח *Sym. Theod.* Eſ. XI, 14.

Vid. alibi Μακρὸς τῇ ἐκτάσει.

Ἐκτάττω, άσσω, conſtituo, ordino, ſcribo. הצביא hiph. exercitum conſcribo, 4 Reg. XXIV, 39. τὸν γραμματέα τοῦ ἄρχοντος τῆς δυνάμεως τὸν ἐκτάσσοντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, *ſcribam principis exercitus, ſcribentem populum terræ. Heſychius:* Ἐκτάσσοντα, γαράσσοντα, γράφοντα. Ἐκτάσσοντα, *ſculpentem, ſcribentem.* מנה pih. Dan. I, 1, 10. τὸν ἐκτάξαντα τὰ βρῶσιν ὑμῶν, *conſtituentem, ordinantem cibum veſtrum.* נער puer, Neh. IV, 16. צבא exercitus, Num. XXXII, 27. ἐνωπλισμένοι καὶ ἐκτεταγμένοι ἔναντι Κυρίου, *armati & ordinati coram Domino.* 2 Macc. XV, 20. τῆς στρατιᾶς ἐκταγείσης, *exercitu ordinato.*

Ἐκτείνω, extendo, expando. דרך calco, *Sym.* Pſ. VII, 13. הושיט hiph. a ישת porrigo, Eſth. IV, 10. VIII, 4. הרים hiph. a רום elevo, Gen. XIV, 22. השליך hiph. projicio, Pſ. LIX, 9. ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, *ſuper Idumæam extendam calceum meum.* Apud *Heſychium* in v. Ἰδουμαία hoc idem eſſe dicitur, ac ἐπὶ τὴν ἐπιλείπουσαν οἰκουμένην ποιήσομαι τὴν πορείαν, *ſuper reliquam terram habitabilem progreſſus faciam.* זמם cogito malum, Prov. XXX, 32. זרה ſpargo, Prov. I, 17. ישר rectus, Ezech. I, 23. αἱ πλευραὶ αὐτῶν ἐκτεταμέναι, *alæ eorum expanſæ. Heſychius:* Ἐκτείνεται, ἀπλῶται. Ἐκτίνεται, *expanditur.* משך traho, Oſ. VII, 5. XI, 5. Poſtremo loco ita: ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων ἐξέτεινα αὐτούς, *in corruptione hominum extraxi, eduxi illos.* נגר niph. effundo me, *Sym.* Pſ. LXXVI, 2. ἐκτεταμένη. נטה Jer. LI, 25. ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, *extendam manum meam adverſus te.* Vid. & Ezech. VI, 14. XIV, 9. 13. XXV, 7. 13. 16. & conf. 1 Macc. XII, 39. 42. Luc. XXII, 53. שׁלח di-

mitto, Ezech. XXXII, 4. נשא attollo, Exod. VI, 8. Num. XIV, 30. עריה retectio, Hab. III, 8. ubi tamen *al.* pro ἐκτείνων rectius ἐντείνων. כרר separo, Ezech. I, 11. פרש expando, Exod. XXV, 20. Jer. XLIX, 21. Os. V, 1. פשט irruo, Jud. IX, 33. ἐκτενεῖς (sc. τὴν χεῖρα) ἐπὶ τὴν πόλιν, *extendes* (manum) *adversus urbem.* קרם superindo, Ezech. XXXVII, 6. שלח mitto, Gen. III, 22 Prov. XXXI, 20. שלח Chald. Esdr. VI, 12. שטח expando, *Al* Jer. VIII, 2. ἐκτενοῦσι. Sap. X, 2. ἐξέτεινεν αὐτὸν ἐκ παραπτώματος ἰδίου, *eduxit illum a lapsu proprio.* Sir. XIV, 13. κατὰ τὴν ἰσχύν σου ἔκτεινον (sc. την χεῖρα σου) καὶ δὸς αὐτῷ, *secundum vires tuas extende manum tuam & da illi.*

Vid alibi πεπληγὼς ἐκτείνομαι in Πλήττω, & Συμβολαῖς ἐκτείνομαι.

Ἐκτελέω, perficio, 2 Par. IV, 5. ubi nihil in textu Hebr. est pro hoc verbo. 2 Macc. XV, 9. Cant 3. puer. v. 12. γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνάπιον σου σημερον, καὶ ἐκτελέσθω, (sic enim legend pro ἐκτελέσαι, vel ut *al.* habent ἐκτελέσθαι) *sit sacrificium nostrum coram te hodie & perficiatur.* Gloss. MSS. in Cant 3. puer. Ἐκτελέσθω, λειτουργείτω. Leg. & hic Ἐκτελέσθω, λειτουργείσθω.

Ἐκτέμνω, excido. בצע pih. Es. XXXVIII, 12. Vid. & 2 Macc. XV, 33.

Ἐκτενία, al. ἐκτένεια, extensio, contentio. Judith. IV, 7. 2 Macc. XIV, 38.

Ἐκτενῶς, extense, vehementer. אהה ahah, ah. Joël. I, 14. κεκράξατε πρὸς Κύριον ἐκτενῶς, *clamate ad Dominum vehementer.* בחזקה in robore, Jon. III, 8. Conf Judith IV, 10. חצה foris, *Aqv. Theod.* Es. XXXIII, 7. *Hesychius:* Ἐκτενῶς, προθύμως, ἢ διατεταμένως. Ἐκτενῶς, *alacriter, vel intente. Phavorinus:* Ἐκτενῶς, συντόνως, ἐπιμόνως, ἢ ὀλοψύχως, καὶ προθύμως, καὶ φιλανθρώπως. Ἐκτενῶς, *vehementer, constanter, vel toto animo, promte & humaniter.* Conf. *Clotzium* de Cruciat. An. Christi p. 98.

Ἐκτήκω, liquefacio, tabefacio, absumo. דבר pih. loquor, 1 Reg. I, 16. הדאיב a דאב dolere facio, Lev. XXVI, 16. המסה hiph. Ps. XXXVIII, 15. ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. *absumsisti tanquam arancam animam ejus. Hesychius:* Ἐξέτηξας, ἀνήλωσας. Ἐξέτηξας, *absumsisti.* התקטט hithp. a קוט fastidio, torqueo me, Psalm. CXVIII, 157. CXXXVIII, 20. כלה pih. consumo, Job. XXXI, 16. נמוג niph. a מוג diffluo, *Aqv. Sym.* Jos. II, 9. ἐκτετήκασι, *extabuerunt.* צמת pih. exscindo, Ps. CXVIII, 138. ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλος σου, *tenuem me reddidit zelus. Hesychius:* Ἐξέτηξεν, ἐλεπ-

ἐλάττωσιν. Ἐξίτηξεν, *tenuem reddidit*. *Suidas*: Ἐξίτηξεν. ἀφάνισεν. Ἐξίτηξεν, *evanidum reddidit*. *Phavorinus*: Ἐξίτηξεν, ἐδάμασεν, ἢ ἀφάνισεν, ἐλάττωσεν. Ἐξίτηξεν, *offixit, vel evanidum, tenuem reddidit.*

Ἐκτίθημι, expono, publico. גלה revelo, Job. XXXVI, 15. הגיע hiph. a נגע pertingo, pervenio, Eſth. VIII, 17. נתן do, Eſth. VIII, 14. ἐξετίθη δὲ τὸ πρόσταγμα καὶ ἐν Σούσοις, *publicabatur vero mandatum & Suſis.* Vid & Eſth. III, 14. IV, 7. VIII, 13. נתן דת do legem, Eſth. IX, 14. ἐξετέθη (ſc. πρόσταγμα vel δόγμα) τοῖς Ἰουδαίοις τῆς πόλεως, *publicabat* (mandatum vel decretum) *Judæis qui in urbe erant.* רשם Chald. conſigno, Dan. VI, 8. שום pono, Dan. III, 30. ἐκτίθεμαι δόγμα, *edictum publice exponendum curo*, vel *edicto ſancio, edico.*

Ἐκτίκτω, fœtum edo, pario. הוליד hiph. a ילד Eſ. LV, 10.

Ἐκτίλλω, evello, eradico, exſtirpo. גרד Chald. Dan. IV, 29. התמלט hithp. proripio me, *Sym.* Job. XIX, 20. ἐξέτιλλον. חתה capio, Pſ. LI, 5. מריט Chald. peh. depilo, Dan. VII, 4. נתש exſtirpo, 3 Reg. XIV, 15. Jer. XXIV, 6. XLII, 10. עקר idem, Eccleſ. III, 2. קצץ Chald. pah. amputo, Dan. IV, 11. שמט dimitto, *Sym.* Pſ. CXL, 7. ἐκτιλήσονται.

Ἐκτιναγμὸς, excuſſio, concuſſio. בוקה evacuatio, Nah. II, 10. Inde in Gloſſ. MSS. Proph. ἐκτιναγμὸς exponitur ἀνακίνησις, *commotio* vel *exagitatio.* Vid & Sir. XXII, 13.

Ἐκτινάσσω, excutio, emitto. ארר Chald. aph. a נתר defluere facio, Dan. IV, 11. בקק evacuo, Nah. II, 2. חבט quatio, concutio, *Al.* Eſ. XXVIII, 27. ἐκτινάσσεται. נעורים plur. pueritia, Pſ. CXXVI, 5. υἱοὶ ἐκτετιναγμένων, *filii excuſſorum.* Conf. quæ ex *Suida* ad h. l. notavi infra in v. Υἱός. נער Neh. V, 13. Job. XXXVIII, 13. ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς, *ut excutiat* vel *removeat impios ex illa. Heſychius*: Ἐκτινάξαι, ἀποκινῆσαι. Ἐκτινάξαι, *removere.* Vid. & Exod. XIV, 27. Pſ. CXXXV, 15. Eſ. LII, 2 ἐκτίναξαι τὸν χοῦν, καὶ ἀνάστηθι, *excute pulverem, & ſurge.* Conf. Marc. VI, 11. נפל Chald. cado, Dan. VII, 20. נפץ diſpergo, Jud. VII, 19. 3 Reg. V, 9. *Theod.* Eſ. XXVII, 9. ἐκτετιναγμένης. 1 Macc. X, 8. ἐξετίναξαν τὰς σχίζας εἰς τὸν λαὸν, *emiſerunt jacula in populum.*

Ἐκτιτρώσκω, abortum facio, fœtum immaturum expello, aborto. נעל faſtidio, *Sym* Job. XXI, 10. ἐξίτρωσε. *Heſychius*: Ἐξίτρωσεν, ἐξέωβλωσεν, ἐνέρριψε (legend. videtur ἐξέρριψε) τὸ βρέφος. Ἐξίτρωσεν, *abortum fecit, ejecit infantem,*

tem. Apud *Diodorum Sic.* Lib. III. p. 198. eſt τὸ βρέφος ἐκτρῶσαι πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου, *infantem ejicere ante juſtum tempus.*

Ἐκτίω, expendo, exſolvo. נתן do, Job. II, 4, ὅσα ὑπαρχει ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει, *omnes facultates ſuas homo pro anima ſua exſolvet.* *Heſychius*: Ἐκτίσει, ἀποδώσει. Ἐκτίσει, *reddet.*

Ἐκτοκίζω, parere facio, in uſuram do, fœnori do. הוליד hiph. a ילד *Sym.* Eſ. LXVI, 9. ἐκτοκίσει. החיל hiph. a חול parturire facio, *Sym.* Pſ. XXVIII, 7. ἐκτοκίζοντες & ἐκτοκίσει. השיך hiph. a נשך Deut. XXIII, 20. 21.

Ἐκτομίας, exſectus. caſtratus. נחוק part. pah. avulſus, Lev. XXII, 24. ἐκτομίαν, h. e. juxta Gloſſ. in Octat. ἐκτετμημένον, *exſectum.* *Heſychius*: Ἐκτομίας, εὐνοῦχος, σπάδων. Ἐκτομίας, *eunuchus, ſpado.*

Ἐκτομὶς, exſectio. שרט inciſio, *Theod.* Lev. XIX, 28. ἐκτομίδας.

Ἐκτοπίζω, e loco moveo, ſubduco. 2 Macc. VIII, 13. διεδίδρασκον ἑαυτοὺς καὶ ἐξετόπιζον, *diffugiebant, & loco ſe movebant.* *Suidas*: Ἐκτοπίσαι, μακρὰν κατασῆσαι. Ἐκτοπίσαι, *longe ſubmovere.*

Ἐκτορνεύω, tornando efformo. Hinc ἐκτετορνευμένη ἀμύγδαλος, *amygdala tornando efformata*, vel *effigiata in amygdalum*, ſeu *amygdali formam.* משקדים part. plur. pyh. amygdalati, i. e. amygdalæ ſpeciem referentes, *Sym.* Exod. XXV, 33. 36.

Ἕκτος, ſextus. שש ſex, 4 Reg. XVIII, 6. ששה pih. ſexto, Ezech. XLV, 13. ששי Gen. I, 31. שת Chald. Eſdr. VI, 15.

Ἐκτὸς, extra, præter, ſeorſim, ſine. לבד 3 Reg. IV, 23. Eſ. XXVI, 13. מלבד 3 Reg X, 13. 2 Par. XXXI, 16. רק tantummodo, *Aqv.* Eſ. XXVIII, 19. 2 Macc. XI, 25. ἐκτὸς ταραχῆς εἶναι, *ſine tumultu agere.* *Heſychius*: Ἐκτὸς, δίχα, πάριξ, ἢ ἔξω. Ἐκτὸς, *ſeorſim, extra, vel foris.*

Ἐκτρέπω, everto, converto הפך Amos. V, 8. ἐκτρέπων εἰς τὸ πρωὶ σκιὰν θανάτου, *convertens in mane umbram mortis.* *Theod.* Jer. XXIII, 36. ἐξετρέψατε, *evertiſtis.*

Ἐκτρέφω, enutrio, educo. גדל in Kal & pih. creſco, creſcere facio, 3 Reg. XII, 8. 4 Reg. X, 6. Eſ. XLIX, 21. גמל 3 Reg. XI, 20. חיה : החיה Kal & hiph. vivo, vivifico, Gen. XLV, 7. Zach. X, 9. כלכל pih. a כול ſuſtento, Gen. XLV, 11. כרע incurvo me, Job. XXXIX, 3. מגדלים

מנדלים plur. turres, *Sym.* Eſ. XXXIII, 18. ἐκτετραμμένους. נהל pih. leniter duco, Gen. XLVII, 17. Pſ. XXII, 2.

Καλῶς ἐκτρέφω, bene educo, גיל הגיל exultando exulto, Prov. XXIII, 24. Conf. ad h. l. *Grabium* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c 4. §. 3. ubi pro ἐκτρέφει, *educat*, legendum conjicit ἐκτρυφήσει, *in deliciis aget.*

Ἐκτρέχω, excurro. רוץ curro, Jud. XIII, 10. ἐτάχυνε ἡ γυνὴ καὶ ἐξέδραμε, *feſtinabat mulier & excurrebat.*

Ἐκτρίβω, extero, extergo, contero, deleo, perdo, it. diligenter tero. אבד perio, Deut. VII, 20. אכל edo, Exod. XXXII, 9. Ezech. XLIII, 8. הוריש hiph. a ירש poſſeſſionem do, & poſſeſſione expello, Num. XXXII, 21. Joſ. VIII, 7. הכניע hiph. proſterno, Neh. IX, 24. המית hiph. a מות mori facio, occido. Num. XIV, 15. השיב hiph. a שוב reverti facio, Job. XXX, 13. ἐξετρίβησαν τρίβοι μοι, *extritæ ſunt ſemitæ meæ.* Conf. quæ paulo poſt notavi ex Sir. VI, 38. השמיד: נשמד hiph. & niph. perdo, perdor, Gen. XXXIV, 29. Deut. II, 12. *Theod.* Deut. VII, 23. ἕως ἐκτρίψει αὐτούς, (ſic enim bene *Cel. Montfauconus* pro ἐκβρίψει) *usque dum extirpet illos.* Ita *Ælianus* Var. VI, 13. ἐκτρίβει τοὺς τυράννους πίτυος δίκην *tyrannos inſtar pinus extirpans.* שלטלה vagatio, Eſ. XXII, 17. כחד: הכחיד pih. & hiph. abſcondo, it. exſcindo. Gen. XLVII, 18. Exod. XXIII, 23. 2 Par. XXXII, 21. כרת: הכריית Kal & hiph. exſcindo, Gen. XLI, 36. καὶ οὐκ ἐκτριβήσεται ἡ γῆ ἐκ τοῦ λιμοῦ, *& non pereat terra ex fame.* *Sophocles* Oedip. Tyran. p. 170.

——— Σοῦ γὰρ οὐκ ἔστι βροτῶν,
Κακίον ὅστις ἐκτριβήσεται πότε.

——— *Nemo enim eſt mortalium,*
Qui pejus te peribit.

Ubi *Scholiaſtes*, & ex eo, ut Viri Docti monuerunt, *Suidas*: Ἐκτριβήσεται, διαπρίψει ἐν τοῖς κακοῖς ἢ ἀπολεῖται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σμηχομένων ἀργυρῶν, ἢ χαλκῶν, ἢ ἄλλων τοιούτων σκευῶν, ἅπερ ἐν τῷ πλύνεσθαι σφόδρα τριβόμενα ἐλαττοῦται. Ἐκτριβήσεται, *conteretur in malis, vel peribit. Metaphora deſumta ab argenteis, vel æreis, vel aliis hujusmodi vaſis quæ ſæpius mundata & eluta attenuantur & atteruntur.* Num. XV, 29. Jer. IX, 20. מרק extergo, Lev. VI, 28. נורש niph. a ירש pauper fio, qu. a רוש Gen. XLV, 11. ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σύ, *ne pereas tu.* נתס deſtruo, Job. XXX, 13. עכר perturbo, Joſ. VI, 18. פרק perrumpo, Zach. XI, 16. שאף abſorbeo, Amos. VIII, 4. שוף Job. IX, 17. השחית: שחת pih. & hiph. perdo, Gen. XIX, 14. Exod. XII, 13. *Heſychius*: Ἐκτριβῆναι, ἀπολιφθῆναι (forte ἀπολισθῆναι leg.) φθαρῆναι.

ρῆναι. Ἐκτριβῆναι, *perire, corrumpi.* Sir. VI, 38. βαθμοὺς τρίβων αὐτοῦ ἐκτρίβετω ὁ πούς σου, *gradus semitarum ejus exterat* vel *diligenter terat pes tuus.* Sap. XII, 9. λόγῳ ἀποτόμῳ ὑφ' ἓν ἐκτρίψαι, *verbo severo simul perdere.* Gloss. MS. in Sap. Sal. Ἐκτρίψαι, συντρίψαι, ἀπολέσαι. Ἐκτρίψαι, *conterere, perdere.*

Ἐκτρίψις, deletio. הכרת infin. niph. exscindendo, Num. XV, 29. ἐκτρίψει ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη, *deletione delebitur anima ista.*

Ἐκτρυγάω, vindemio. בצר Lev. XXV, 5.

Ἐκτρυψάω, delicior, delicias habeo, in deliciis ago. התקלס hithp. illudo, Hab. I, 10. Conf. quæ notavi in v. Ἐκτρέφω.

Ἐκτρυχόομαι, extenuor, exhaurior, malis conficior, pereo. חרר exardeo, *Sym.* Es. XXIV, 6. ἐκτρυχωθήσονται. *Suidas*: Ἐκτρυχωθείς, ἐκπιμασθείς, ἐκφθαρείς. Ἐκτρυχωθείς, *malis confectus, ad interitum ruens. Hesychius*: Ἐκτρυωθείς (l. Ἐκτρυχωθείς) φθαρείς.

Ἐκτρώγω, exedo, erodo. Vide alibi Σὴς ἐκτρώγων.

Ἔκτρωμα, abortus. נפל Job. III, 16. Eccles. VI, 3. Vid. & Num. XII, 12. ubi nihil est in text. Hebr. pro hac voce. Voce etiam utitur *Aquila* Ps. LVII, 9. *Hesychius*: Ἔκτρωμα, παῖδιον νεκρὸν ἄωρον, ἐκβολὴ γυναικός. Ἔκτρωμα, *fœtus mortuus, immaturus, quod ejicitur a muliere.* Conf. 1 Cor. XV, 8. & ad h. l. *Cel. Wolfium* p. 529. & *Suicerum* Thes. T. I. p. 1073.

Ἐκτυπόω, exsculpo, efformo. פתוח sculptura, Exod. XXXIX, 30. γράμματα ἐκτετυπωμένα σφραγίδος, *literas exsculptas sigilli. Salmasius* ad *Solin.* p. 1100. & cum illo, *Colomesius* Observ. Sacr. p. 594. legend. censet ἐντετυπωμένα, sed cum omnes Codices refragentur, & LXX. etiam Exod. XXVIII, 32. verb. pih. פתח per ἐκτυποῦν reddant, & פתוח pro ἐκτύπωμα, non audeo illis assentiri. פתח pih. Exod. XXVIII, 32. Vid. alibi ἐκτετυπωμένοι Καρυΐσκοις.

Ἐκτύπωμα, effigies, similitudo. כמל *Sym.* Ezech. VIII, 2. פתוח sculptura, Exod. XXVIII, 32. Conf Sir XLV, 14. *Hesychius*: Ἐκτύπωμα, ἀλλοίωμα, ὁμοίωμα. Ἐκτύπωμα, *variatio, similitudo.*

Vid. alibi ἐκτύπωμα Παραζηλώσεως.

Ἐκτύπωσις, efformatio, expressio. מחקה part. pyh. expressum, 3 Reg. VI, 34.

Ἐκτυφλόω, excœco. כהה caligo, Zach. XI, 17. עור pih. ab

עור Exod. XXIII, 8. Jer. LII, 9. עור cœcus, Eſ. LVI, 10. שחת pih. perdo, Exod. XXI, 26.

Ἔκυρὸς, ſocer. חם *Incert.* Gen. XXXVIII, 25. *Heſychius:* Ἔκυρος, ἀνδρὸς πατὴρ, πενθερός. Ἔκυρὸς, *mariti pater, ſocer.*

Ἐκφάγω, comedo. אכל *Sym.* Pſ. CIV, 35. ἐξέφαγον.

Ἐκφαίνω, patefacio, profero, manifeſto. הוציא hiph. a יצא exire facio, Prov. XXIX, 11. ὅλον τὸν θυμὸν αὐτῦ ἐκφαίνει ἄφρων, *omnem animum ſuum manifeſtum facit ſtultus,* Conf. Sir. VIII, 24. *Heſychius:* Ἐκφαίνει, δηλοῖ, φανερποιεῖ. Ἐκφαίνει, *patefacit, manifeſtum facit.* פח verbale, ſpirans, *Sym.* Prov. VI, 19. XII, 17. *Aqv. Sym. Theod.* Prov. XIV 5. ἐκφαίνει *Sym.* Pſ. XXVI, 12. ἐξεφάνη. *Heſychius:* Ἐξεφάνη, φανερὸς ἐγένετο. Ἐξεφάνη, *manifeſtus factus eſt.* חשמנים plur. magnates, *Sym.* Pſalm. LXVII, 32. ἐκφάνειτες.

Ἐκφαυλίζω, vilipendo, contemno, parvi facio. נזה contemno, *Sym* Prov. XV, 21. ἐκφαυλίζει. Vid. & Judith. XIV, 5. *Suidas:* Ἐξεφάυλισαν, παρ' ὐδὲν ἐλογίσαντο. Ἐξεφάυλισαν, *flocci fecerunt.*

Ἐκφέρω, effero, profero. הביא hiph. a בוא venire facio, 1 Reg. V, 1. Eſdr. III, 7. הוציא hiph a יצא venire facio, Gen. I, 12. ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, *produxit terra herbam virentem.* Num XIII, 33. ἐξήνεγκαν ἔκστασιν τῆς γῆς, *exire fecerunt horrorem* vel *timorem terræ*, h. e. ita illam delinearunt, ut alii horrerent illam. Num. XIV, 36. ἐξενέγκαι ῥήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς, *Latinus* vertit *detrahentes terræ, quod eſſet mala.* Deut. XXII, 19 ἐξήνεγκε ὄνομα πονηρὸν ἐπὶ παρθένον Ἰσραηλίτιν, *extulit nomen malum ſuper virginem Iſraëliticam*, h. e. famæ virginis Iſraëliticæ detraxit, diffamavit virginem Iſraëliticam Conf. quæ notavi infra in Καταφέρω. Eſdr. X, 19. ἔδωκαν χεῖρα αὐτῶν τῦ ἐξενέγκαι γυναῖκας, *dederunt manum ſuam, ut ejicerent (expellerent) uxores.* Conf. *Feſſelii* Adv. Sacr. L. III. c. 6. p. 264 הנפק Chald. aph. Eſdr. V, 14. השלין hiph. projicio, Joſ. XVIII, 8. חנט produco, Cant. II, 13. ירה jacio, Joſ. XVIII, 6. לקח accipio, Joſ. VII, 23. נשא fero, Ezech. XVII, 23. נשה exigo, Neh. V, 11. צוה pih. jubeo, Eſdr. VIII, 17. שלח pih. mitto, 3 Reg. XX, 42.

Vid. alibi Κέρατα ἐκφέρω. Ὅπλας ἐκφέρω.

Ἐκφεύγω & ἐκφεύγομαι, effugio, elabor, evado. הנים hiph. נוס fugere facio, Jud. VI, 11. חדל deſino, Prov. X, 9. יצא exeo, *Al.* Prov. XII, 14. ἐκφεύγει. נמלט niph. evado, *Al.*

Al. Ezech. XVII, 15. ἐκφιύξεται. סור recedo, Job. XV, 30. פליטה evaſio, *Sym.* Joël. II, 32. ἐκφεύγων. שריד ſuperſtes, *Sym.* Abd. v. 18. ἐκφυγόν. Sir. XVI, 15. ἐκφιύξεται ἐν ἁρπάγμασιν ἁμαρτωλὸς, *non effugiet cum rapinis peccator* ſc. κρίσιν, vel κρῖμα Θεοῦ, *judicium Dei.* Conf. 2 Macc. VII, 35. ubi Θεοῦ κρίσιν ἐκπέφευγας, *Dei judicium effugiſti*, & Rom. II, 3. ubi ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρῖμα τοῦ Θεοῦ, *te effugiturum judicium Dei*, legimus. Ἑλλειπτικῶς autem ἐκφεύγεσθαι pro ἐκφεύγεσθαι κρίσιν vel κρῖμα Θεοῦ, occurrit etiam Hebr. II, 3. πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα; *quomodo nos effugiemus* ſc. judicium Dei? Sic & apud *Ariſtophanem* Veſp. v. 988. in ἐκπέφευγας ſubaudiendum eſſe δίκην, docet *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 50. Suſan. v. 22. οὐκ ἐκφεύξομαι τὰς χεῖρας ὑμῶν, *non effugiam manus veſtras.* 2 Macc VI, 26. τὰς τοῦ παντοκράτορος χεῖρας ὅτι ζῶν ὅτι ἀποθανὼν ἐκφεύξομαι, *manus omnipotentis neque vivus neque moriens effugiam.* Vid. & Tob. XIII, 2.

Ἐκφοβέω, perterreo, terrorem injicio. החריד hiph. Lev. XXVI, 6. Ezech. XXXIV, 28. חתית terror, Ezech. XXXII, 26. חתם obſigno, Job. XXXIII, 16. חתת pih. Job. VII, 14.

Ἔκφοβός εἰμι, exterritus ſum. יגר metuo, Deut. IX, 19.

Ἐκφορὰ, elatio funeris, exſequiæ, ſepultura. יוצאת part. fœm. a יצא *Sym.* Pſ. CXLIII, 14. שרפה uſtio, combuſtio, 2 Par. XVI, 15. ἐποίησαν αὐτῷ ἐκφορὰν μεγάλην, *faciebant illi exſequias magnas.* Vid. & 2 Par. XXI, 19. *Heſychius*: Ἐκφορὰν, ἔξοδον, ταφήν. Ἐκφορὰν, *exitum, ſepulturam.* Conf. *Kirchmannum* de Fun. Rom. Lib. II. c. 1. p. 76.

Ἔκφορον, fructus. יבול proventus, Jud. VI, 4. τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς. Vid. & Agg. I, 10. מעשר decima, Malach. III, 10. פרי Lev. XXV, 19. Deut. XXVIII, 33. *Heſychius* & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐκφόρια (apud *Heſychium* vitioſe legitur Ἐκφορίαν.) καρπός. Ἐκφόρια, *fructus.*

Ἔκφυμα, puſtula. מספחת *Sym.* Lev. XIII, 7. *Phavorinus*: Ἔκφυμα, ἐξάνθημα. Ἔκφυμα, *puſtula.*

Ἔκφυξις, effugium, refugium. מפלט *Sym.* Pſ. LIV, 9.

Ἐκφύρομαι, inquinor, contaminor. שגל pih. violor, vitior, pro quo Maſ. legunt שכב concumbor, Jer. III, 2. ἴδε, πῶς οὐχὶ ἐξεφύρθης, *ecce, quomodo polluta es.* *Suidas* & *Heſychius*: Ἐξεφύρθης, ἐμιάνθης. Ἐξεφύρθης, *polluta es.*

Ἐκφυσάω, efflo, ſufflo, diſpergo. נפח Ezech. XXII, 20. τοῦ ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸ πῦρ, *ut ſuffient in illud ignem.* Agg. I, 9. Mal. I, 13. ἐξεφύσησα αὐτὰ, *efflavi, diſperſi illa.* *Heſychius*: Ἐξεφύσησα, διεσκόρπισα, ἐξεφυσίησα, ἐβδελυξάμην.

Ἐξε-

Ἐξιφύσησα, *diſperſi, efflavi, execratus ſum.* Gloſſ. MSS. Proph. Ἐξιφύσησα, (MS. vitioſe ἐξιφύσσα) ἐξισκέδασα, ἐβδελυξάμην. Ἐξιφύσησα, *diſperſi, execratus ſum.*

Ἐκχάινω, inhio multum. 3 Eſdr. IV, 19. εἰς αὐτὴν ἐκκέχηναι. *illi multum inhiant*, in eam oculos valde intendunt.

Ἐκχέω, effundo, evacuo, it. largiter diſtribuo. הריק hiph. a ריק evacuo, Pſ. XXXIV, 3. ἔκχεον ῥομφαίαν, *evagina gladium.* Ezech. XII, 14. ῥομφαίαν ἐκχεῶ ὀπίσω αὐτῶν, *gladium educam poſt illos.* זרק aſpergo, 4 Reg. XVI, 15. יצק Lev. VIII, 15. 4 Reg. IV, 41. נתן do, Exod. XXX, 19. Num. XIX, 17. שום pono, Jud. VI, 19. שחת pih. perdo, Gen. XXXVIII, 9. שפך Gen. IX, 6. Pſ. XLI, 4. ἐξέχεα ἐπ' ἐμοὶ τὴν ψυχήν μου, *effudi in me animam meam.* Apud *Suidam* exponitur διεχύθην καὶ διεκινήθην εἰς ὀδυρμοὺς, ἄπαυστον ἔχω τὸν θρῆνον, *in lacrymas & lamenta effuſus ſum, continuo, & abſque intermiſſione luctui indulgeo.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐξέχεα, ἐκένωσα. Ἐξέχεα, *evacuavi.* Pſ. LXVIII, 29. ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, *effunde ſuper illos iram tuam.* Vid & Pſ. LXXVIII, 6. Jer. X, 24. Sir. XXXVI, 6. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἔκχεον, φανέρωσον. Ἔκχεον, *manifeſta.* Thren. II, 19. ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σου, *effunde tanquam aquam cor tuum.* Thren. II, 12. ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν, *cum animas ſuas effunderent in ſinum matrum ſuarum.* שפך effuſio, Lev. IV, 12. Job. IV, 23. ἔκχεον τοὺς ἄρτους σου ἐπὶ τὸν τάφον τῶν δικαίων, *effunde panes tuos in ſepulchrum juſtorum.* Verbum *effundendi* de larga eleemoſynarum erogatione hic ſumitur per metaphoram. Vide *Feſſelii* Adverſ. Sacr. Lib. I. c. 12. p. 66.

Ἐκχλευάζω, irrideo, illudo. הליץ hiph. a לוץ *Sym.* Prov. XIV, 9. ἄφρονες ἐκχλευάζουσι πλημμέλειαν, *ſtulti irrident delictum.*

Ἔκχυσις, effuſio. אפיקים alvei, *Aqv.* Cant. V, 12. ἔκχυσις משפך Lev. IV, 12. 3 Reg. XVIII, 28.

Ἐκχύω, effundo, & Ἐκχύνομαι, irruo, diſpergor, evaneſco, pereo, titubo. יצק Pſ. XLIV, 3. ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου, *gratia effuſa eſt in labiis tuis.* Conf. Sir. XX, 12. נגרים part. plur. defluentes, *Theod.* 2 Reg. XIV, 14. נתש dimitto, Oſ. XII, 14. פשט irruo, diffundo me, Jud. IX, 44. δύο ἀρχαὶ ἐξεχύθησαν ἐπὶ πάντας, *duæ cohortes effundebantur*, vel *ſubito impetum faciebant in omnes.* Vid. & Jud. XX, 37. *Al.* 1 Par. XIV, 9. 13 Cf. Judith. XV, 3. פשה diffundo me, *Incert.* Lev. XIII, 5. ἐκκέχυται. שפך Job. XXX, 16. ἐπ' ἐμοὶ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχή μου, *ſuper me effundet ſe anima mea.* Conf. quæ notavi in v. Ἐκχέω ex Pſ. XLI, 4. Pſ. XXI, 4. ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, *tanquam aqua effuſus ſum.*

Pſ. LXXII, 2. παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου, *pæne effuſi ſunt* h. e. titubarunt *greſſus mei.* Thren. IV, 1. ἐξεχύθησαν λίθοι ἅγιοι ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων, *effuſi* vel *diſperſi ſunt lapides ſancti in capite omnium platearum. Heſychius:* Ἐξεχύθησαν, ἠφανίσθησαν. (Sic enim ex *Phavorino* legend. pro ἐφανίσθησαν.) Ἐξεχύθησαν, *evanuerunt.* Conf. *Origen.* ad Thren. IV, 1. Caten. *Ghiſler.* p. 176. 177. ubi verba Prophetæ myſtice exponens, Prophetam claritatem generis dixiſſe ſcribit ἐκκεχυμένα δίκην ὕδατος ἠφανίσθαι, *inſtar aquæ effuſæ evaniiſſe.* Fallitur ergo *Hammondus* ad Epiſt. Jud. v. 11. apud *Heſychium* pro ἐφανίσθησαν reponendum cenſens ἐπλανήθησαν. Vid. & *Cl. Alberti* ad Epiſt. Jud. l. c. p. 480. Sir. XXXVII, 32. μὴ ἐκχυθῇς ἐπὶ ἐδέσμασιν, *non effundas te in eſcis.* Sic de cupiditate fervente apud alios occurrit. Vid. *Cl. Elsnerum* Epiſt. Jud. v. 11. p. 429. & *Bergleriun* not. ad *Alciphron.* Epiſt. p. 25.

Ἐκχωρέω, ſecedo, it. ſeparo, abduco. נרוכם niph. a רוכם effero me, Num. XVI, 45. Vid. & 3 Eſdr. IV, 44. 57. 1 Macc. IX, 62.

Ἐκχωρίζω, diſcedo, recedo. נרח fugio, Amos. VII, 12.

Ἐκψύχω, exſpiro, animam efflo. יעף laſſus ſum, Jud. IV, 21. ἐξέψυξε, καὶ ἀπέθανε, *exſpirabat & moriebatur.* מות morior, *Incert.* Jud. l. c. ἐξέψυξε. Conf. Act. V, 5. XII, 13. כהה pih. caligo, Ezech. XXI, 7.

Ἑκών, volens, voluntarius. צרה venor, Exod. XXI, 13. οὐχ ἑκών. *Heſychius:* Οὐχ ἑκὼν, ὁ βουλόμενος, ὁ θέλων. Οὐχ ἑκὼν, *non cupiens, non volens.*

Ἐλάια, olea, oliva. זית Gen. VIII, 11. שמן pinguedo, Eſ. XLI, 19.

Ἐλαῖνος, oleaginus. זית Lev. XXIV, 2.

Ἐλαιολογέω, olivas colligo. חבט זיתים excutio olivas, Deut. XXIV, 20.

Ἔλαιον, oleum. יצהר Num. XVIII, 12. Deut. VII, 13. משח Chald. Eſdr. VI, 9. שמן Gen. XXVIII, 18. & alibi paſſim.

Ἐλαιών, olivetum, olietum. זית Exod. XXIII, 11. Deut. VI, 11.

Ἐλάμ. Vid. Ἀιλάμ.

Ἔλασις, inceſſus, incedendi modus. מנהג conſuetudo, *Aqv.* 4 Reg. IX, 20.

Ἔλασμα, lamina ductilis. תפוש part. pah. prehenſus, Hab. II, 19. ἔλασμα χρυσίου καὶ ἀργυρίου, *lamina ductilis auri* &

& *argenti.* Ita & *Diodoro Siculo* L. IV. p. 310. ἐλάσματα σιδήρου ſunt *laminæ ferri. Heſychius*: Ἔλασμα, ὑπέρπυρον. Ἔλασμα, *igni ſupra modum excalefactum.* Ubi *Sopingius*: *Quod vocat* ἔλασμα ὑπέρπυρον, *intelligit ex eo, quod eſt in* Ἐλατρικῆς. *Nam ibi dicitur, tertiam πύρωσιν ferri a metallariis fieri. Illud igitur eſt* ὑπέρπυρον, *igni ita excoctum, ut in fila extendi aut laminas poſſit.*

Ἐλάσσωμα, diminutio, damnum. 2 Macc. XII, 13.

Ἔλασσον. Vid. infra Ἐλάττων.

Ἐλάτη, abies. ברוש cupreſſus, Eſ. XLI, 19. פנפנים pa'mites, *Aqv.* Cant. VII, 9. ἐλάται. ערמון platanus, Ezech XXXI, 8. שית frutex, Gen. XXI, 15. תלתלים plur. criſpaturæ, Cant. V, 12. תרזה pinus, *Aqv.* Eſ. XLI, 19.

Ἐλάτινος, abiegnus. אלון quercus, Ezech. XXVII, 5.

Ἐλατὸς, ductilis. מקשה continens opus, Num. X, 2. δύο σάλπιγγας ἀργυρᾶς ἐλατὰς ποιήσει, *duas tubas argenteas ductiles faciet.* מרקע part. pyh. diductum, *Theod.* Jer. X, 9. ἐλατόν. Apud *Heſychium* Ἐλατὸν exponitur ἠλλαμένον (lic enim legend. videtur pro ἠλαισμένον) *productum.* רקעים plur. deductiones, Num. XVI, 38. שחוט ductum, tractum, 2 Par. IX, 15. Vid. & Pſ. XCVII, 7. ubi nihil pro ἐλατᾶς eſt in textu Hebr. & Sir. L, 18. Gloſſ. Vet. Ἐλατὸν, *ductile, productum. ab* ἐλαύνω, *extendo, cudo.* Vide *Soping.* not ad *Heſych.* in Ἐλατήρ, qui & ibi in loco *Pollucis* Lib. VII. c. 24. pro χαλκὸν ἔλαττον bene legend. cenſet χαλκὸν ἐλατόν.

Ἐλάττων & ἐλάσσων, compar. ab ἐλαχὺς, minor. המעית hiph. minuo, Num. XXXV, 8. חסר indigens, 3 Reg. XI, 21. מחסור indigentia, Prov. XXII, 16. ממעיט part. hiph. Exod. XVI, 17. מעט parvus, paucus, Lev. XXV, 16. Num. XXVI, 54. צעיר idem, Gen. XXV, 23. קטן idem, Gen. I, 16.

Ἐλάττων γίνομαι, minor fio. מעט Prov. XIII, 11.

Ἐλαττονέω, minus habeo, minuo, diminuo, indigeo. המעיט hiph. Exod. XXX, 15. Lev. XXV, 16. חסר probrum, Prov. XIV, 36. חסר indigeo, Gen. VIII, 3. XVIII, 28. 3 Reg. XVII, 14. חסר indigens, 3 Reg. XVII, 16. מחסור indigentia, Prov. XI, 24.

Ἐλαττόω & ἐλασσόω, idem, & Ἐλαττόομαι, deficio, minuor, vincor. דל tenuis, attenuatus, *Sym.* 2 Reg. III. 1. ἐλαττῶτο. *minuebatur.* המעיט hiph. Num. XXVI, 54. XXXIII, 54. חסר Kal & pih. 1 Reg. XXI, 15. μὴ ἐλαττῶμαι ἐπιλήπτων ἐγὼ; *num inopia furioſorum ego laboro?* Pſalm. VIII, 6. Ier.

XLIV, 18. מחסור Pſ. XXXIII, 10. צער Jer. XXX, 16. דקח condio, Ezech. XXIV, 10. שכר mercede conduco, 1 Reg. II, 5. Sir. XVI, 24. ἐλαττώμενος καρδίᾳ, *deficiens corde*, ſive *amens*. Conf. *Druſium* ad h. l. Sir. XXV, 4. γέροντα μοιχὸν ἐλαττώμενον συνέσει, *ſenem adulterum, cui deficit intelligentia*. *Heſychius*: Ἐλαττώμενον, λειπόμενον. Ἐλαττώμενον, *deficientem*. Vid. & Sir. XVIII, 19. 20. 2 Macc. XII, 11. ἐλαττωθέντες οἱ νομάδες, *victi Nomades*.

Ἐλαττωμά, diminutio, damnum, Sir. XIX, 24.

Ἐλάττωσις, diminutio, detrimentum. Job. IV, 17. Sir. XX, 2. 8. 10. XXXI, 4. XL, 29. *Heſychius*: Ἐλάττωσις, σμικρότησις. Ad quem locum Vir Doctus G. ita notat: Forte legend. σμικρώτησις, a σμικρόω, σμικρωτὸς, σμικρωλίζω.

Ἐλάυνω, agito, moveo, impello, accedo, progredior, provehor. בוא venio, *Aqv.* Exod. XXXI, 1. ἤλασεν. הלם fuſio, Eſ. XLI, 7. יצק fundo, Exod. XXV, 12. נהג duco, *Aqv.* 1 Reg. XXX, 2. ἤλασαν. Idem 4 Reg. IX, 20. ἐλάυνει. נרוץ niph. a רוץ curro, *Sym.* Eccleſ. XII, 6. ἐλαθῇ. צנח deſilio, *Incert.* Jud. IV, 21. ἤλασεν. שׁיט remus, Eſ. XXXIII, 20. 21. οὐδὲ πορεύσεται πλοῖον ἐλαῦνον ſcil. θάλασσαν, *neque tranſibat navis agitans mare*. 3 Reg. IX, 27. ἄνδρας ναυτικοὺς ἐλάυνειν ἰδότας θάλασσαν, *nautas mare agitare ſcientes* ſc. per remos, h. e. navigandi ſcientia peritos. Alias Græci in verbo ἐλάυνειν, cum *navigare* ſignificat ναῦν ſubintelligunt, & aliquando addunt. Vide *Cl. Elsnerum* ad Joh. VI, 19. p. 310.

Ἐλαφίνης, hinnulus. יעלים plur. *Aqv.* 1 Reg. XIV, 30. ἐλαφίνων. *Heſychius*: Ἐλαφίνης, νεβρός. Ἐλαφίνης, *hinnulus*.

Ἔλαφος, cervus, cerva. איל Deut. XII, 15. 22. אילת 2 Reg. XXII, 34. דיה milvus, vultur, Eſ. XXXIV, 15. יעלים plur. rupicapra, Pſ. CIII, 19. *Theod.* 1 Reg. XXIV, 3. ἐλάφων.

Ἐλαφρὸς, levis. נקלה part. niph. *Sym.* 1 Reg. XVIII, 23. *Theod.* Job. IX, 24. ἐλαφρόν. קטן parvus, Exod. XVIII, 26. Vid. & Ezech. I, 17. ubi nihil pro hac voce eſt in Hebr. textu. קל *Aqv.* Eſ. XIX, 1. *Heſychius*: Ἐλαφρὸς, εὐβάσακτος, εὔφορος. Ἐλαφρὸς, *qui facile portari poteſt, levis*.

Ἐλαφρότερος, levior. קל levis, Job. XXIV, 18.

Ἐλαφρότερός εἰμι, levior ſum. קלל Job. VII, 6. IX, 25.

Ἐλαφρύνομαι, levis fio. קל vileſco, *Aqv.* Job. XXXIX, 34. ἐλαφρύνθην, *levis factus ſum*.

Ἐλάχιστος, minimus. מוער puſillus, *Aqv.* Eſ. XXIV, 6. ἐλάχιστος. צעיר greſſus, (hic legerunt צעיר) Job. XVIII, 7.

צעיר

צעיר parvus, Joſ. VI, 26. 1 Reg. IX, 21. Job. XXX, 1. קטן idem, 4 Reg. XVIII, 24. Prov. XXX, 24. *Heſychius*: Ἐλάχιστος, μικρὸς πάνυ, ὕστερος, ἔσχατος. Ἐλάχιστος, *valde parvus, poſterior, ultimus.*

Ἐλιαλὰ, ipſa vox Hebr. אלעלה & nomen urbis, Eſ. XV, 4. Jer. XLVIII, 34. *Heſychius*: Ἐλιαλὰ, Θεοῦ ἀναβασις ἐν ὑπερφανείᾳ. Ἐλιαλὰ, *Dei aſcenſio cum magnificentia.*

Ἔλιγμὸς, increpatio, redargutio, clara manifeſtatio, convictio. גערה Eſ. L, 2. הוכח infin. hiph. a יכח increpando, Lev. XIX, 17. מר amaritudo, Num. V, 18. ὕδωρ τῦ ἐλιγμῦ, *aqua convictionis* vel *manifeſtationis. Philo* de Spec. Leg. p. m. 786. ποτὸν ἐλίγχυ appellat. Ἐν verba: Ἔκπιθι ποτὸν ἐλίγχυ, ὃ τὰ κεκρυμμένα ὄψει, καὶ τὰ δηλούμενα σε ἀπαμφιάσει καὶ ἀποψιλώσει. *Bibe jam manifeſtationis poculum, quod incerta occultaque nutabit ac retegeț.* תוכחה 4 Reg. XIX, 3. Eſ. XXXVII, 3. תוכחת Pſ. XXXVII, 15. XXXVIII, 14. E poſteriori forſitan loco Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐν ἐλιγμοῖς, ἐν φανερῷ. Ἐν, ἐλιγμοῖς, *in manifeſto, manifeſte.* Sic & verbum ἐλέγχω, unde derivatur, apud *Phavorinum* exponitur τὸ κεκρυμμένον ἀπότομά τινος εἰς φῶς ἄγω, καὶ ἁπλῶς τό, τὸ ἀληθὲς φανερῶ, *occultum facimus alicujus in lucem produco, & ſimpliciter, verum manifeſto.* Conf. *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 458. Vid. & Sir. XXI, 7. XLVIII, 7. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἔλιγμὸν, ἔλεγχον. Ἐλιγμὸν, *redargutionem.*

Ἔλιγξις, redargutio, exprobratio. שיח querela, Job. XXI, 4. XXIII, 2.

Ἔλεγχος, redargutio. convictio, manifeſtatio. נוכח: הוכיח hiph. & niph. a יכח Job VI, 26. XVI, 21. עזב part. relinquens, Prov. XXVIII, 13. תוכחה Oſ. V, 9. הוכחת Job. XIII, 6. Prov. I, 23. VI, 23. Vid. & Sap. I, 9. II, 14. XI, 8.

Ἐλέγχω, increpo, arguo, redarguo, convinco, reprehendo, judico, punio. אשמה reatus, Lev. V, 24. ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐλεγχθῇ, *qua die convictus ſit.* Sic *Æliano* Var. XII, 12. ἐλεγχθεὶς eſt *convictus.* הוכיח hiph. a יכח Gen. XXI, 25. ἤλεγξεν Ἀβραὰμ τὸν Ἀβιμέλεχ, *redarguebat Abrahamus Abimelechum.* Vide & Lev. XIX, 17. Gen. XXXI, 37. ἐλεγξάτωσαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο ἡμῶν, *judicent inter nos duos.* Vid. & Job. IX, 33. 2 Reg. VII, 14. ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ ἀνθρώπων, *caſtigabo illum virga hominum.* Vid. & Job. V, 17. Job. XIII, 10. ἐλέγξει ὑμᾶς, *puniet vos.* Vid. & Job. XXXIII, 19. Pſ. CIV, 14. הרשיע hiph. condemno, Job. XV, 6. חקר perveſtigo, Prov. XVIII, 17. מצא deprehendo, *Sym.* Job. XXXIV, 11. ἐλέγξει, & Pſ. LXXII, 14. ἐλεγχόμενος,

נגע pih. plaga afficio, 2 Par. XXVI, 20. ἔπληξεν αὐτὸν Κύριος, *puniverat illum Dominus.* תוכחת increpatio, Prov. III, 11. XXIX, 1.

Ἐλέγχων μετὰ παῤῥησίας, redarguens libere. אויל שפתים *ſtultus labiis.* Prov. X, 11.

Ἐλεέω, miſereor. בכה fleo, Job. XXVII, 15. הדר honoro, Exod. XXIII, 3. חמל parco, Eſ. IX, 19. Ezech. V, 11. *Al.* Deut. XIII, 8. חנן gratiam facio, Gen. XXXIII, 5. XLIII, 29. טוב עין bonus oculo, Prov. XXII, 9. נוד condoleo, *Al.* Jer. XV, 15. ἐλεήσει. נחם pih. & niph. conſolor, Eſ. XII, 1. LII, 9. נתן do, Prov. XXI, 26. עשה facio, Eſ. XLIV, 23. קבץ pih. congrego, Eſ. LIV, 7. רחם pih. Deut. XIII, 17. Pſ. CXIV, 5. רנה clamor, Jer. VII, 15. שוב reduco, Eſ. LII, 8. שמע audio, Eſ. LIX, 2.

Ἐλεημοσύνη, miſericordia, gratia, benignitas, it. donum, quod ex miſericordia datur pauperibus. אמת veritas, Eſ. XXXVIII, 18. חסד benignitas, Gen. XLVII, 29. ποιησεις μετ' ἐμοῦ ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν, *benignitatem & fidem mihi præſtabis.* Vid. & Prov. III, 3. XX, 28. צדקה juſtitia, Deut. VI, 25. Pſ. XXIII, 5. CII, 6. Dan. IV, 24. Poſtremo loco ita: ἁμαρτίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι, *peccata tua eleemoſynis redime.* רחם miſeratio, Jer. XVI, 4. Sir. III, 13. ἐλεημοσύνη γὰρ πατρὸς οὐκ ἐπιλησθήσεται, *eleemoſyna enim patris non oblivioni tradetur.* Sir. XXXI, 12. ἐλεημοσύνας αὐτοῦ ἐκδιηγήσεται, *eleemoſynas ejus enarrabit.* Sir. XL, 19. ἐλεημοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα διαμένει, *eleemoſyna in æternum permanet.*

Ἐλεήμων, miſericors. חנון gratioſus, Exod. XXII, 27. XXXIV, 6. חסד benignitas, Prov. XI, 17. XX, 6. חסיד benignus, Jer. III, 12. רחום Pſ. CXLIV, 8. שכל intelligentia, Prov. XIX, 11. ubi tamen pro ἐλεήμων legendum videtur νοήμων. Vid. *Cl. Grabii* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 3.

Ἐλελίμ, Hebr. אלילים idola, *Incert.* Lev. XIX, 4. XXVI, 1.

Ἔλεος, miſericordia, benignitas, it. ſupplicatio, qua quis aliquem ad miſericordiam commovere conatur. חן gratia, Gen. XIX, 19. Num. XI, 15. חנינה idem, Jer. XVI, 12. חסד benignitas, Gen. XXIV, 12. 49. XXXIX, 21. & alibi ſæpius. LXX. autem חסד ἔλεος tranſferre ideo putat *Fullerus* Miſc. Sacr L. I. c. 8. p. 60. reſpectu materiæ principalis, quæ eſt miſeria inopis ſublevanda, circa quam maxime verſatur benignitas. ישע ſalus, Eſ. XLV, 8. מעים dual. viſceſcera, Eſ. LXIII, 15. צדקה juſtitia, Eſ. LVI, 1. Ezech. XVIII,

XVIII, 19. רחם Deut. XIII, 17. רצון benevolentia, Eſ. LX, 10. שמש Pſ. LXXXIII, 12. תחנה ſupplicatio, Jer. XXXVI, 7. ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου, *forte cadet ſupplicatio illorum coram Domino.* Vid. & Jer. XXXVII, 19. XXXVIII, 26. XLII, 4. Dan. IX, 20.

Ἑλέπολις, aries bellicus, machina ad capiendas urbes, 1 Macc. XIII, 43. 44. *Heſychius*: Ἑλεπόλεις, μηχανήματα, οἱ κριοὶ ἢ ὁτιδηποτέ, δι' ὧν αἱ πόλεις καθαιροῦνται. Παρὰ δὲ Κρησὶ τὰ τῶν πολέμων ὄργανα. Ἑλεπόλεις, *machinæ, arietes, vel ſimilia inſtrumenta, quibus urbes deſtruuntur. Apud Cretenſes vero inſtrumenta bellica.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἑλεπόλεις, μηχανήματα περθοῦντα πόλεις, κριοί. Ἑλεπόλεις, *machinæ evertentes urbes, arietes.* Conf. *Lipſium* Poliorc. L. III. Dial. 1. p. 115. *Stechwin.* ad *Veget.* de Re Milit. L. IV. p. 245. *Dilherrum* Diſpp. Acad. p. 170.

Ἐλευθερία, libertas. חפש Lev. XIX, 20.

Ἐλεύθερος, liber. חפשי Exod. XXI, 2. 5. חרים plur. ingenui, 3 Reg. XXI, 8. Neh. XIII, 17. Eccleſ. X, 17. לנפש ſecundum appetitum, i. e. pro arbitrio, Deut. XXI, 14. שר princeps, Jer. XXIX, 2.

Ἐλευθερόω, libero. Sir. L, 23. 2 Macc. I, 27.

Ἐλεφαντάρχης, magiſter elephantum. 2 Macc. XIV, 12.

Ἐλεφαντίασις, morbi genus. חרס *Sym.* Deut. XXVIII, 27. *Heſychius*: Ἐλεφαντίασις, εἶδος λέπρας. Ἐλεφαντίασις, *ſpecies lepræ.*

Ἐλεφάντινος, elephantinus, eburneus. שן dens, Amos III, 15. οἶκοι ἐλεφάντινοι, *domus eburneæ.* Vide & 3 Reg. XXII, 39. Pſ. XLIV, 10. & conf. quæ de ejusmodi domibus ex profanis afferunt *Bochartus* Hier. P. I. L. II. c. 24. & *Lampius* ad Pſ. l. c. p. 314. ſq. Amos. VI, 4. οἱ καθεύδοντες ἐπὶ κλινῶν ἐλεφαντίνων, *dormientes in lectis eburneis.* Conf. *Liveleum* ad h. l. & *Dempſterum* ad *Roſin.* Antiqu. Rom. Lib. V. p. 795.

Ὀδόντες ἐλεφάντινοι, dentes elephantini, i. e. ebur. קרנות שן cornua ex ebore, Ezech. XXVII, 15. שנהבים plur. ebora, 3 Reg. X, 22. 2 Par. IX, 21.

Ἐλέφας, elephas, it. ebur, & morbi genus. שן dens nim. elephantis, Ezech. XXVII, 6. ἱερά σου ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος, *templa tua fecerunt ex ebore.* Sic *Homerus* ἐλέφαντα dixit *ebur. Phavorinus*: Ἐλέφαντα λέγει Ὅμηρος τὸ ἐλεφάντινον ὀστοῦν, τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι ὀνομάζων τὸ μέρος ᾧ τρόπῳ καὶ βοῦς τὸ θῆλυ, ἡ βοῦσα δηλαδή. Ἐλέφαντα dicit *Homerus os elephantinum, nomine totius appellans partem. Quemadmodum* & βοῦς, *bos, appellatur*

pellatur pellis bovina, vel corium. Vide Il. δ'. v. 141. & Odyſſ. δ'. v. 72. Ad priorem locum reſpicit etiam *Heſychius* in v. Ἐλίφαντα. Conf. & *Euſtathium* ad *Dionyſ.* Perieg. v. 443. שחין ulcus, inflammatio, *Incert.* Job. II, 7. ἐλίφαντι. *Heſychius*: Ἐλίφαντα inter alia exponit τὰς ὀδόντας, καὶ τὸ σωματικὸν πάθος, *dentes & affectum corporis.* Idem: Ἐλιφαντίασις, εἶδος λέπρας. Ἐλιφαντίασις, *ſpecies leprae.*

Ἑλικτὸς, tortilis, tortuoſus, flexus. לול cochlea, 3 Reg. VI, 8. ἑλικτὰ ἀναβάσεις, *gradus flexi.* תפנים plur. coctura, Lev. VI, 21. πεφυραμένην ὀπτὴν, ἑλικτὰ, *conſperſam offeret eam, tortuoſa.* *Heſychius*: Ἕλικτά, τριβλᾶ, σκαμβά. Ἑλικτὰ, *inverſa, curva.*

Ἕλιξ, capreolus in vite, palmes vitis, it. auris circuitus ſub ala. שרקה vitis generoſa, Gen. XLIX, 11. δηλοῖ πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἕλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ, *ligans ad vitam pullum ſuum, & palmiti vitis pullum aſinae ſuae.* *Heſychius*: Ἕλικι, κλήματι ἀμπέλου. (Sic enim legend. pro κλήματι, ἀμπέλῳ.) Ἕλικι, *palmiti vitis.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἕλικι, κλήματι ἀμπέλου κυκλοειδεῖ. Ἕλικι, *palmiti vitis rotundo.* *Euſtathius* ad Il. μ'. v. 866. cum ἕλικα expoſuiſſet ἁπλῶς συστροφὴν, *qualemcunque converſionem*, ſubjicit, ἔτι δὲ καὶ ἕλιξ ἀμπέλου τὸ λεπτότατον, οἱά τι νῆμα, ᾧ δρέπτεται apud *Phavorinum*, qui eadem habet v. Ἕλικες, male legitur δρέπτεται) ὅσα (malim cum *Perizonio* not. ad Ælian. Var. IX. 11. p. 591. οἷα) καὶ χειρὶ παραπιφυκότων. *Inſuper etiam ἕλιξ eſt vitis tenuiſſimum, quaſi filum aliquod, quo apprehendit tanquam manu adſtantia, ſeu adſita.* Conf. & *Phavorinum* in v. Ἕλιξ, & *Heſiodum* Scut. Herc. v. 295. תנוך ima pars auris, *Sym.* Lev. VIII, 23. ἕλικα. *Pollux* Lib. II. ſeg 86. ἡ δὲ πᾶσα περιαγωγὴ τοῦ ὠτὸς ὑπὸ τὸ πτερύγιον, ἕλιξ. *Totus vero auris circuitus ſub ala, ἕλιξ vocatur.*

Ἑλίσσω vel εἱλίττω, convolvo, inverto. גלל Eſ. XXXIV, 4. εἱλιγήσεται ὁ οὐρανὸς, ὡς βιβλίον, *convolvetur cœlum, tanquam liber.* החליף hiph. muto, Pſ. CI, 28. ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, *tanquam veſtimentum invertes illos.* *Heſychius*: Ἑλίξας, πλέξας, κάμψας, στρέψας. Ἑλίξας, *plicans, flectens, vertens.* Conf. *Cel. Wolfium* ad Hebr. I, 12. p. 612.

Ἕλκος, ulcus. שחין Exod. IX, 9. Job. II, 7.

Ἑλκύω, traho. גור congrego, Hab. I, 15. גלה demigro, Job. XX, 28. משה 2 Reg. XXII, 17. משך Deut. XXI, 3. משך tractio, Job. XXVIII, 18. שאף haurio, Job. XXXVI, 20 שרר pih. occo.

Ἕλκω, idem. הניף hiph. a נוף agito, ventilo, Eſ. X, 15. משך *Sym.* Cant. I, 4. *Aqv. Sym. Theod.* Jer. V, 8 ἕλκει. נגר Chald. profluo, Dan. VII, 10. שאף haurio, Eccleſ. I, 5.

הגיר

הניף hiph. a נגר fundo, *Sym.* Pſ. LXXIV, 8. ἕλκειν. שלף extraho, *Al.* Jud. XX, 35. εἷλκον.

Ἐλλαμβάνομαι, excipio, apprehendo. תפש *Theod.* Prov. XXX, 28. ἐλλαμβανομένος.

Ἐλλείπω, deficio. תמם conſumor, *Al.* 4 Reg. VII, 13.

Ἕλλην, Græcus, ethnicus. פלשתים Philiſtæi, Eſ. IX, 11. 1 Macc. VIII, 18. 2 Macc. IV, 36. VI, 1. 2. 3. 4. 6. VII, 8. 2 Macc. XI, 2. Conf. *Keuchenium* in Matth. XV, 22. p. 23.

Ἑλληνικὸς, Græcanicus. יגה part. fœm. opprimens, Jer. XLVI, 16. L, 16. Vid. & 2 Macc. IV, 10. 15. VI, 9. Poſtremo loco cultus idolatricus per τὰ ἑλληνικὰ exprimitur. Vide *Keuchenium* l. c.

Ἑλληνὶς, Græca. 2 Macc. VI, 8.

Ἑλληνισμὸς, Græcismus, gentilismus, 2 Macc. IV, 13.

Ἐλλιπὴς, deficiens, indigens. Sir. XIV, 10.

Ἐλελίμ, ipſa vox Hebr. הלולים hymni, chori, Jud. IX, 27. juxta ed. *Rom.* ἐποίησαν ἐλελίμ, *Al.* habent, &, ni fallor, ex gloſſemate in margine addito, ἐπόησαν χορὸς, *faciebant choros*, h e. una canebant. In Lex. *Cyrilli* MS. Brem. legitur: Ἐπόιων ἐλωλιὶν, & exponitur ἐπόιων χορός. Gloſſæ in Octateuchum *Fabricio* editæ, pariter corrupte: Ἐπόιων ἐλωλίμ, ἐπόιων χωλός. Conf. v. Χορός.

Ἐλμωνί. Vide in Ἐμμωνιείμ.

Ἕλος, palus, locus paluſtris. אגם ſtagnum, Exod. VII, 19. Eſ. XLI, 18. אחו *Aqv. Sym.* Gen. XLI, 2. & Job. VIII, 11. גמא juncus, Eſ. XXXV, 7. כוי idem, Exod. II, 3. 5. Eſ. XIX, 7. ערבה deſertum, *Al.* Eſ. XXXIII, 9. ἕλη. *Heſychius*: Ἕλος, σύμφυτος τόπος ἢ χεῖλος ποταμοῦ, καὶ ὁ τελματώδης τόπος. Ἕλος, *locus conſitus, vel littus fluvii, & paluſtris locus.* Idem: Ἕλη, σύνδενδροι τόποι. Ἕλη, *loci arboribus conſiti.*

Ἐλπίζω, ſpero, exſpecto, confido, fiduciam pono. בטח confido, Jud. IX, 27. ἤλπισαν ἐπ' αὐτῷ ἄνδρες Σικίμων, *confidebant illi viri Sichem.* Jud. XX, 36. ἤλπισαν ἐπὶ τὸ ἔνεδρον, *fiduciam collocabant in inſidiis.* 4 Reg. XVIII, 5. ἐν Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ ἤλπισε, *confidebat Domino Deo Iſraëlis.* Pſalm. XXXII, 21. ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν, *nomini ejus ſancto confiſi ſumus.* Conf. Matth. XII, 21. Pſ. IV, 6. ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον, *confidite Domino.* Vid. & Pſ. XXXI, 13. XXXVI, 3. LXI, 8. CXI, 7. & conf. 1 Petr. III, 5. Pſ.

XXV, 1. ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων, *Domino confidens.* Vid. & Pſ. XXX, 8. 18. & conf. 1 Tim. IV, 10. Pſ. XLIII, 8. ὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ, *non enim in arcu meo fiduciam collocabo.* Vid. & Pſ. CXVII, 9. Jer. XIII, 25. Oſ X, 14. & conf. 1 Tim. VI, 17. בטח confidentia, Job. XXIV, 23. גול devolutus, Pſ. XXI, 8. דרש quæro, Eſ. XI, 10. החל hiph. a חלל incipio, Gen. IV, 25. חכה confugio, Pſ. V, 13. VII, 1. XXXV, 8. LVI, 2. חשק amore propendeo, Pſ. XC, 14. יחל pih. exſpecto, Pſ. XXXII, 18. ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας τὸ ἔλεος, *oculi Domini ſuper illos, qui exſpectant miſericordiam* Pſ. CXXIX, 5. εἰς τὸν λόγον σου ἤλπισεν ἡ ψυχή μου, *in verbo tuo fiduciam collocavit anima mea.* Vid. & Eſ. LI, 5. & conf. Joh. V, 45. *Aqv. Theod.* Job. XIV, 14. ἐλπιῶ. נשא pih. elevo, Jer. XLIV, 14. ἐφ' ἧν αὐτοὶ ἐλπίζουσιν ταῖς ψυχαῖς, *in quam illi animos ſpe erectos tenent.* נשקף niph. nitor, 2 Par. XIII, 18 קו linea linea, Eſ. XVIII, 7. קוה pih. exſpecto, Eſ. XXV, 9 XXVI, 8. קרב pih. appropinquo, Ezech. XXXVI, 8. ἐλπίζουσι τοῦ ἐλθεῖν, *venire ſperant.* שבר pih. exſpecto, Pſ. CXLIV, 16. οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, *oculi omnium in te ſperant.* Eſ. XXXVIII, 18. οὐδὲ ἐλπιοῦσιν οἱ ἐν ᾅδου τὴν ἐλεημοσύνην σου, *neque qui in inferno ſunt, miſericordiam tuam ſperant.* שפט judico, Eſ. LI, 5. Sir II, 9. ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ, *ſperate bona.*

Vid. alibi εἰς Κενὸν ἐλπίζω.

Ἔλπις, ſpes, fiducia, exſpectatio, confidentia, ſecuritas. בטח confido, Eſ. XLVII, 10. בטח: מבטיח part Kal & hiph. confidens. confidere faciens, Jud. XVIII, 7. 1 XXI, 9. Eſ. XXXII, 9. בטח confidentia, ſecuritas, Jud. XVIII, 7. Pſ. IV, 10. XV, 9. Prov. I, 33 Ezech. XXVIII, 26. XXXIV, 27. Oſ. II, 18. Poſtremo loco ita: κατοικιῶ ἐπ' ἐλπίδι, *habitabo in confidentia.* Gloſſ. Ms. in Proph. Ἐπ' ἐλπίδι, ἀμεριμνως. Ἐπ' ἐλπίδι, *ſine curis.* Vid. & Soph II, 15. & conf. *Beza* & *Lud. de Dieu* ad Act. II, 26. בטחון idem, Eccleſ. IX, 4. תוחלת proviſio, Eſ. XXVIII, 18. חסד beneficentia, 2 Par. XXXV, 26 כסל fiducia, Pſ. LXXVII, 9 מבטח *Al.* Zach. IX, 5. ἐλπίδος. מבטח idem, Pſ. XXXIX, 6. Prov. XIV, 28 מחסה refugium, Pſ. XIII, 7. נריבה fœm. ingenua, Job. XXX, 15. עזרה auxilium, Eſ. XXXI, 2. צבי decus, gloria, Eſ. XXIV, 16. XXVIII, 4. קו linea, Eſ. XXVIII, 10. 13. 17. רחץ lotio, Pſ. LIX, 8. CVII, 9. שבר exſpectatio, Pſalm. CXLV, 4. תוחלת Thren. III 18. תקוה exſpectatio, Job VI, 8. καὶ τὴν ἐλπίδα μου δώῃ ὁ Κύριος, *& ſpem meam*, h. e. juxta *Druſium*, *quod exſpecto, aut ſpero, daret Dominus. Heſych.* Ἔλπις, προσδοκία Ἔλπις, *exſpectatio. Suidas*: Ἔλπις, προσδοκια ἀγαθῶν. Ἔλπις, *exſpectatio bonorum.* Sir. XXXIV, 1. κεναὶ ἐλπίδες, *ſpes vana.* Sir. XLIX, 12. ἐν πίστει ἐλπίδος ἐ

in-

ἐκ *fide ſpei.* Conf. Rom. IV, 18. 2 Macc. VII, 14. τὰς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ προσδοκᾶν ἐλπίδας, *ſpem exſpectare a Deo.* Conf Προσδέχομαι.

Ἔχω τὴν ἐλπίδα, ſpem habeo, fiduciam colloco, exſpecto. בטח confido, Jer. XVII, 5. נשא את נפש attollo animam, Deut. XXIV, 15. ἐπ' αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα, *ſperat in illam*, vel *exſpectat illam*, ſc. mercedem.

Ἐλπὶς πονηρά, ſpes mala. זועה commotio, Eſ. XXVIII, 19. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐλπὶς, ἀγαθῶν τινὸς ἢ κακῶν προσδοκία. Ἐλπὶς, *boni alicujus vel mali exſpectatio.*

Ἐμαυτῷ, mihi ipſi. לבבי cor meum, Job. XXVII, 6. οὐ γὰρ σύνοιδα ἐμαυτῷ ἄτοπα πράξας, *nihil mali mihi conſcius ſum.* Conf. 1 Cor. IV, 4. & ad h. l. *Cel. Wolfium* p. 354.

Ἀπ' ἐμαυτοῦ, a me ipſo. מלבבי a corde meo, Num XVI, 29. Conf. Joh. V, 30. VII, 28. VIII, 28. & *Keucbenium* ad Joh. V, 19. p 156.

Παρ' ἐμαυτῷ, idem. מלבבי e corde meo, Num. XXIV, 13. מידי e manu mea, Gen. XXXI, 39.

Ἐμβαθύνω, profunde deſcendo. העמיק hiph. Jer XLIX, 29. λέγει ἐμβαθύνατε εἰς κάθισιν, *profunde deſcendite in foveam.*

Ἐμβαίνω, ingredior. בוא venio, Nah. III, 14 1 Macc. XV, 36. ἐμβὰς εἰς πλοῖον, *inſcendens navigium.* Vid. & 2 Macc. XII, 3 & conf. Luc. V, 3.

Ἐμβάλλω, injicio, immitto. אגף colligo, Ezech XXIV, 4. בוא venio, Agg. II. 17. השיל hiph. a טול Jon. I, 12. 15. הפיל hiph. a נפל cadere facio, 1 Reg. XVIII, 25. Jer. XXII, 7. הפקיר hiph. committo, Jer. XXXVII, 20. ἐνέβαλοσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς, *conjecerunt illum in carcerem.* Sic *Ælianus* Var L. XII. c. 1. καὶ τὰς μὲν τοῦτο δράσαντας εἰς δεσμωτήριον ἐνέβαλε, & *illos, qui ita fecerant, in carcerem conjecit.* הרביץ cubare facio, *Theod.* Eſ. LIV, 11. ἐμβαλῶ. השחית hiph. perdo, Jer. XI, 19 השליך hiph projicio, Gen. XXXVII, 21. Exod. XV, 25 ירה inclino, *Sym.* Job. XVI, 11. ἐνέβαλέ με, *injecit me.* נתן do, Gen. XXXIX, 20. Exod. XVI, 33. פלח diſſeco, 4 Reg. IV, 39. רמא Chald. Dan. III, 6. 11. שום : השים Kal & hiph. pono, Gen. XXXI, 34. Num. XXII, 38. שלח mitto, Job. XVIII, 8. שמר cuſtodio, Prov. XXII, 18. תקע figo, Exod. X, 19. Sap. XIX, 4. τῶν συμβεβηκότων ἀμνησίαν ἐνέβαλε, *eorum quæ contigerant, oblivionem injecit.*

Vid. alibi εἰς τὸ Θεμέλιον ἐμβάλλω. λέγοις τοῖς πρὸς Χάριν ἐμβάλλομαι.

Ἐμβατίνω, ingredior, invado, it. eo in poſſeſſionem, occupo. נחל pih. poſſidendum trado. Joſ. XIX, 49. ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν κατὰ τὸ ὅριον αὐτῆς, *ibant ut in poſſeſſionem venirent terræ juxta fines ejus.* חלק pih diſtribuo, Joſ. XIX, 51. *Heſychius*: Ἐμβατεῦται, τὸ κατέχειν καὶ καρπῶσθαι χωρίον, ἢ οἰκίαν ἢ ὅλον τὸν κλῆρον, ἢ ζητῆσαι. Ἐμβατεῦσαι, *tenere & uſum fructum percipere agri, vel domus, vel totius ſortis, vel quærere.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐμβατεῦσαι, ἐπιβῆναι, κατασκοπῆσαι Ἐμβατεῦσαι, *ingredi, explorare.* 1 Macc. XII, 25. ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν, *invadere terram.* Vid & 1 Macc. XIII, 20. XIV, 31. XV, 40. Plura de hoc verbo videri poſſunt apud Auctores *B. Wolfio* ad Col. II, 18. p. 330. citatos.

Ἐμβιβάζω, incedere facio. הדריך hiph. Prov. IV, 11. ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς, *incedere autem te facio orbitis rectis.*

Ἐμβίωσις, vita, permanſio in vita. Sir. XXXVIII, 14. 3 Macc. III, 22.

Ἐμβλέπω, inſpicio, intueor, video. הביט : נבט hiph. & niph. vel pih. Eſ. V, 30. ἐμβλέψονται εἰς τὸν ἀέρα, *intuebuntur in cælum.* Vid. & Eſ. VIII, 21. XXII, 8. LI, 1. 2. ראה video, Jud. XVI, 21 ἐμβλέποντες (εἰς) ἐμπαίζοντα τὸν Σαμψών, *intuentes Samſonem ludentem.* 1 Reg. XVI, 7. ὡς ἐμβλέπεται ἄνθρωπος, *quemadmodum intuetur homo* 3 Reg. VIII, 8. ἐνεβλέποντο αἱ κεφαλαί, *videbantur capita.* Eſ. XVII, 7. ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐμβλέψονται, *oculi ejus ad ſanctum Iſraëlis reſpicient.* Conf. Sir. II, 10. XXXIII, 26. Sir. XXXIII, 15. ἐμβλεψον εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ὑψίστου, *aſpice omnia opera altiſſimi.* Sir. XLII, 18. πρὸς ἀνθρώπῳ μὴ ἐμβλέπε ἐν κάλλει, *non in omnem hominem, qui pulcher eſt, oculos intendas.* 2 Macc. XII, 45. ἐμβλέπων τοῖς μετ' εὐσεβείας κοιμωμένοις κάλλιστον ἀποκείμενον χαρισήριον, *reſpiciens ad pulcherrimum præmium, quod iis, qui in pietate obdormiverunt, ex gratia repoſitum eſt.*

Ἐμβλέπω καὶ ἰδῶ, inſpiceo & video. פנה reſpicio, 2 Par. XX, 25. καὶ ἐνέβλεψε, καὶ εἶδε τὸ πλῆθος, & *reſpiciebat, & videbat multitudinem.*

Ἐμβόλισμα, embolisma, aſſumentum. טלוא latis maculis reſperſum, *Aqv. Theod.* Ezech. XVI, 16. ἐμβολίσματα. Juxta *Hieronymum* ſignificat *diverſos pannos hinc inde conſutos & inſtar emplaſtri factum idolum, quaſi* πολυῤῥαφον *veſtimentum.*

Ἐμβράσσομαι, ebullio, efferveſco, æſtuo. רגז turbatus ſum, *Aqv.* Gen. XL, 6. ἐμβρασσόμενοι, *æſtuantes*, vel jactati

ſtati fluctibus cogitationum: tra'atio a mari, quod tempeſtate jactatur & concutitur. Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 55.

Ἐμβριμάομαι, infremo, indignor, ſevere increpo, objurgo. גער *Sym.* Eſ. XVII, 13. ἐμβριμήσεται αὐτῷ, *increpabit illum.* געם *Incert.* Pſ. VII, 12. ἐμβριμώμενος. *Heſychius:* Ἐμβριμώμενος, μετὰ ἀπειλῆς ἐντελλόμενος. Ἐμβριμώμενος, *cum minis præcipiens.* Lex. *Cyr.* MS. Ἐμβριμώμενος μετὰ αὐστηρότητος ἐπιτάττων. Ἐμβριμώμενος, *cum ſeveritate præcipiens.* In Etymologico inedito pariter exponitur ἐπιτιμῶν, & apud *Euripidem* extare dicitur. Vide, quæ inde adduxi in Act. Erud. Suplem T. VI. p. 255. Conf. & Auctores *Wolfio* ad Marc. I, 43. p. 434. & ad Marc. XIV, 5. p. 522. laudatos.

Ἐμβρίμημα, indignatio, ſevera increpatio fremitus. זעם Thren. II, 6. παρώξυνεν ἐμβριμήματι ὀργῆς αὐτοῦ βασιλέα, *irritavit fremitu iræ ſuæ regem.* *Theod.* Ezech. XXI, 31. *Heſychius:* Ἐμβριμήματι, κινήματι. Ἐμβριμήματι, *commotione.* *Suidas:* Ἐμβρίμημα, τὸ μετ' ὀργῆς λάλημα. Ἐμβρίμημα, *quod cum ira aliquis loquitur.*

Ἐμβρίμησις, idem. זעם *Aqv. Sym.* Pſ. XXXVII, 3. τῆς ἐμβριμήσεως. *Sym.* Ezech. XXI, 31. *Aqv. Sym.* Oſ. VII, 16. גערה *Aqv.* Pſ. LXXV, 7.

Ἔμβρυον, infans utero concluſus. עוללים plur. parvuli, *Theod.* Job. III, 16. חרה gravida, *Incert.* Exod. XXI, 22. ἔμβρυον ἔχουσα. *Heſychius.* Ἔμβρυον, νεογνὸν βρέφος, τὸ ἐν γαστρὶ γυναικὸς ὂν διάπλασμα, ἢ ὀλίγον. Ἔμβρυον, *infans recens natus, fœtus qui in utero matris eſt, vel parvus.*

Ἐμεκαχὼρ, vox compoſita ex Hebr. עמק עכור vallis Achor. Joſ. VII, 24. 26.

Ἔμετος, vomitus. קא Prov. XXVI, 11. קיא Eſ. XXVIII, 7. *Suidas:* Ἔμετος. ἡ τῶν περιττωμάτων κένωσις, ἐμετὸς δὲ, αὐτὸ τὸ κενωθέν. Ἔμετος, *vomitus.* Ἐμετὸς *vero, id quod per vomitum ejectum eſt.*

Ἐμέω, vomo. קיא vomitus, Eſ. XIX, 14. Vid. & Sir. XXXI, 24.

Ἐμμανής, furens, furioſus. Sap. XIV, 43. Gloſſ. MS. in Sap. Ἐμμανεῖς, μαινόμενοι. Ἐμμανεῖς, *inſanientes.*

Ἐμμελέτημα, meditatio, it. opus cura & ſtudio elaboratum, Sap. XIII, 10. ἄργυρον τέχνης ἐμμελέτημα, *argentum ſtudio artis fabrefactum.*

Ἐμμένω, permaneo, perſevero, perſiſto, conſiſto. החזיק hiph firmiter teneo, *Sym.* Job. II, 9. ἐμμένῃς חכה exſpecto, Eſ. XXX, 18. μακάριοι οἱ ἐμμένοντες ἐν αὐτῷ, *beati qui exſpectant illum.* קום : הקים Kal & hiph. conſiſto, con-

ſtituo, Deut. XIX, 15. οὐκ ἐμφανεῖ μάρτυς εἷς, *non conſiſtet teſtis unus.* Eſ. VIII, 10. λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, ὃ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, *verbum, quod loquemini, non conſiſtat inter vos.* Similia exempla, quibus pronomen relativum nomen antecedens in ſuum caſum pertrahit ex N. T. & ſcriptoribus Latinis obſervavit *Glaſſius* Phil. Sacr. L. III. T. II. can. 20. Deut. XXVII, 26. ὅστις οὐκ ἐμμενεῖ ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις τοῦ νόμου, *qui non perſiſtit in omnibus verbis legis.* Conf. Sir. XXVIII, 6. & *Cel. Wolfium* ad Gal. III, 10. p. 722. Jer. XLIV, 25. ἐμμεῖναι ἐμμενατε ὁμολογίαις ὑμῶν, καὶ ποιῆσαι ἐποιησατε, *perſiſtentes perſtitiſtis in confeſſionibus, & facientes feciſtis.* Conf. *Raphelii* Annot. ex Xen phont. ad Gal. l. c. p. 253. Sir. II, 11. τίς ἐνέμεινεν τῷ φόβῳ αὐτοῦ; *quis permanſit, perſtitit in timore ejus?* Vid. & Sir. XI, 20. 1 Macc. X, 26. Sir. XXX, 16. ἀῤῥώστημα ἐμμένον, *morbus perſeverans.*

Οὐκ ἐμμένω, non permaneo. הפר hiph. a פור irritum facio. Jer. XXXI, 32. αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ, *illi non perſtiterunt in fœdere.* Similiter ἐμμένειν ἐν ταῖς συνθήκαις dixit *Polybius.* Vide *Raphelii* Annot. ex eodem ad Gal. III, 10. p. 518.

Ἐμμολύνω, inquino, polluo. רפה remitto, deficio, Prov. XXIV, 10.

Ἔμμονος, permanens, perſeverans. מכארת part. hiph. fœm. pungens, Lev. XIII, 51. λέπρα ἔμμονος. *Heſychius:* Ἔμμονος, ἐπιμένουσα ἀεί, ἤτοι ἀδιαλείπτως. Ἔμμονος, *quæ permanet ſemper, vel indefinenter.*

Ἐμμύλαν, molendinum. רחים dual. Num. XI, 8.

Ἐμμωμος, reprehenſibilis. נשחת niph. corrumpor, *Aqv. Sym.* Malach. I, 14.

Ἐμμωνιῶν. Ita corrupte pro Hebr. פלני אלמני 1 Reg. XXI, 2. pro quo *al.* Θεῷ πίστις φιλανὶ μαιμουὶ, *al.* Θεῷ πίστις φιλλανὶ μαιμωνὶ, *al* Θεῷ πίστις φιλμωνὶ ἀλμωνὶ, *al.* φιλανὶ ἀλμωνὶ. Alias vero & verba illa Hebræa per ἰλμωνὶ reddi ſolent. Inde ergo Ἐμμωνιῶν procul dubio corrupte enatum. Significat autem פלני אלמני idem quod Græcis ὁ δεῖνα, certus quidam, quem nominare quis non poteſt, vel non vult.

Ἐμὸς, meus. תחילה laus, Jer. XLIX, 24.

Vid. alibi Θεὸς ἐμός.

Ἐμπαγὴ, laqueus. תוקע part. plaudens, *Sym.* Prov. XI, 15.

Ἐμπαιγμα, illuſio, ludificatio, ludibrium. נקלה part. niph vilis, Pſ. XXXVII, 7. פרך aſperitas, ſævitia, *Sym. Theod.* Exod. I, 13. העלולים plur. facinora, Eſ. LXVI, 4. Vid. & Sap. XVII, 7.

Ἐμπαιγμὸς, idem. פרך aſperitas, ſævitia, *Incert.* Lev. XXV,

XXV, 43. 46. 53. קלסה Ezech. XXII, 4. Vid. & Sap. XII, 25. Sir. XXVII, 29. 2 Macc. VII, 7.

Ἐμπαίζω, illudo, ludo, derideo, it. fidibus cano. בוס conculco, Prov. XXVII, 7. הלם confundo, Prov. XXIII, 35. התעלל hithp. Exod. X, 2. ὅσα ἐμπέπαιχα τοῖς Αἰγυπτίοις, *quantum illuſerim Ægyptiis.* Gloſſ. in Octateuch. & *Heſychius*: Ἐμπέπαιχα. ἐνέπαιξα, ἐχλίνασα. Ἐμπέπαιχα, *illuſi, ſubſannavi.* Vid. & Num. XXII, 29. Jud. XIX, 25. ἐνέπαιξαν αὐτῇ ὅλην τὴν νύκτα, *illudebant illi per totam noctem.* Hoc de re venerea accipiendum, quemadmodum & verbum ſimplex παίζειν de illa uſurpari ſolet. Vide Auctores *Wolfio* ad 1 Cor. X, 7. p. 452. citatos. התעתע hithp. a תעה ſeduco me, 2 Par. XXXVI, 16. ἐμπαίζοντες ἐν τοῖς προφήταις αὐτοῦ, *illudentes prophetis ejus.* התקלס hithp. Ezech. XXI, 5. מתלץ part. pyh. concinnatus, Nah. II, 3. צחק pih. Gen. XXXIX, 14. εἰσήγαγεν ἡμῖν παῖδα Ἑβραῖον, ἐμπαίζειν ἡμῖν, *adduxit nobis puerum Ebræum, ut illuderet nobis.* Vid. & v. 17. Hic pariter ἐμπαίζειν ad venerea referendum eſſe, ut Jud. l. c. & ſignificari realem illuſionem, quæ per violentam conſtuprationem fieri ſolet, docet *Feſſelius* Adverſ. S. L. II. c. 18. §. 4. שחק ludo, rideo, Jud. XVI, 28. ἐμβλέποντες ἐμπαίζόμενον τὸν Σαμψών, *intuentes fidibus canentem Samſonem.* Hab. I, 10. αὐτὸς εἰς πᾶν ὀχύρωμα ἐμπαίξεται, *ille omne munimentum deridebit.* פקק discurro, Eſ. XXXIII, 4. שרט incido, Zach. XII, 3. תעתעים plur. ſeductiones, Jer. X, 14. 3 Eſdr. I, 53. ἦσαν ἐμπαίζοντες τὰς προφήτας, *illudebant prophetis.*

Ἐμπαίκτης, illuſor, irriſor. העלולים plur. Eſ. III, 3. *Al.* Eſ. LXVI, 4.

Ἐμπαραγίνομαι, ſupervenio. בוא venio, Prov. VI, 11.

Ἐμπειρία, experientia. Sap. XIII, 13.

Ἔμπειρος, expertus. Tob. V, 4.

Ἐμπέμπω, immitto. Neh. II, 5.

Ἐμπεριπατέω, inambulo, obambulo. ההלך hithp. Lev. XXVI, 12. ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν, *obambulabo in vobis.* Vid. & Deut. XXIII, 14. 2 Reg. VII, 6. Job. I, 7 ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν ſc. γῆν, *obambulans terram, quæ ſub cœlo.* Vid. & Job. II, 2.

Ἐμπήγνυμι, infigo. חרב devaſto, *Sym.* 2 Reg. II, 16. ἐνέπηξαν. חרבונים plur. ficcitates, Pſ. XXXI, 4. טבע immergor, Pſ. IX. 15. LXVIII, 2. 18. Thren. II, 9. מען comprimo, 1 Reg XXVI. 7. τὸ δόρυ ἐμπεπηγὸς εἰς τὴν γῆν, *haſta terræ infixa.* נחת niph. a נחת vel a חתת Pſ. XXXVII,

2.

2. τὰ βέλη σε ἐνεπάγησαν μοι, *tela tua infixa ſunt mihi Heſychius*: Ἐνεπάγησαν, ἐνηλώθησαν. Ἐνεπάγησαν, *infixa ſunt*. יקע figo, Jud. III, 21.

Ἐμπηδάω, inſilio, *Incert.* Prov. XVII, 16. ἐμπηδήσεταί. Vid. & 1 Macc. IX, 48.

Ἐμπίμπλημι. Vid. paulo poſt in Ἐμπλήθω.

Ἐμπίμπρημι. Vid. infra in Ἐμπρήθω.

Ἐμπίπτω, incido, cado. כרע incurvo me, Eſ. X, 4. נפל cado, Gen. XIV, 10. ἐνέπεσαν ἐκεῖ, *ceciderunt ibi*. Jud. XV, 18. ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν ἀπεριτμήτων, *incidam in manum incircumciſorum*. 2 Reg. XXIV, 14. ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας Κυρίου, *incidam ſane in manus Domini*. Conf. Sir. II, 19. Prov. XXVII, 14. ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ, *incidet in mala*. פרש occurro, Prov. XVII, 12. ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι, *cura cadet in virum prudentem*. 1 Macc. VI, 8. ἐνέπιπτεν εἰς ἀῤῥωστίαν, *incidebat in morbum*. Eadem phraſi utitur *Ælianus* Var. L. V. c. 2. 2 Macc. XII, 24. Τιμόθεος ἐμπεσὼν τοῖς περὶ τὸν Δοσίθεον, *Timotheus incidens in manus Doſithei*.

Ἐμπιστεύω, fido, fidem habeo, concredo, fidei committo, & Ἐμπιστεύομαι, fidei alicujus committor, ſecurus ſum, it. fide dignus invenior. נאמן : האמין hiph. & niph. confido, ſtabilior, Deut. I, 32. ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ οὐκ ἐπιστεύσατε Κυρίῳ, *in hoc verbo fidem non habuiſtis Domino*. Conf. Sir. II, 10. VI, 8. XXXIII, 3. 2 Par. XX, 21. ἐμπιστεύσατε ἐν Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, καὶ ἐμπιστευθήσεσθε, *fidem habete Domino Deo veſtro, & ſecuri eritis*, Sir. I, 12. μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐμπιστευθήσεται, *cum ſemine illorum ſecura erit*. Sir. XIX, 4. ὁ ταχὺ πιστεύων, κεῦφος καρδίᾳ, *qui cito credit, levis corde eſt*. Sir. XXXVI, 15. καὶ οἱ προφῆταί σε ἐμπιστεύθησαν, *ut prophetæ tui fide digni inveniantur*, vel *fides habeatur*, vel *fideles inveniantur*. 2 Macc. X, 13. διὰ τὸ τὴν Κύπρον ἐμπιστευθέντα ὑπὸ τοῦ Φιλομήτορος ἐκλιπεῖν, *eo quod Cyprum a Philometore ſibi creditam deſeruiſſet*.

Ἐμπλατύνω, dilato. הרחיב hiph. Exod. XXXIV, 24. Prov. XVIII, 16. Mich. I, 16.

Ἐμπλέκομαι, implicor. נפל cado, Prov. XXVIII, 18.

Ἐμπλήθω & ἐμπίμπλημι, impleo, ſatio, ſaturo. רשן pinguefio, Eſ. XXXIV, 7. הניח hiph. a נוח quieſcere facio, Ezech. XXIV, 13. הריח hiph. a ריח olfacio, Eſ. XI, 3. חבש obligo, Job. XL, 8. מלא verb. Gen. XLII, 25. ἐμπλῆσαι τὰ ἀγγεῖα, *implere vaſa*. Exod. XV, 9. ἐμπλήσω τὴν ψυχήν μου, *implebo animam meam*, i. e ſatiabo deſiderium meum. Exod. XXVIII, 3. οὓς ἐνέπλησα πνεύματος σοφίας, *quos*

quos implevi ſpiritu ſapientiæ. Vid. & Exod. XXXV, 33. Pſalm. CVI, 9. ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, *animam eſurientem implevit bonis.* Conf. Sir. XVI, 30. Luc. II, 53. מלא verbale plenus, Deut. XXXIII, 23 XXXIV, 9. מלא plenitudo. Eſ. XXXI, 4. פשע gradus, greſſus, 1 Reg XX, 3. ἐμπέπλησαι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ θανάτου, *impletum eſt inter me & mortem.* שבע ſaturor, Lev. XXVI, 26. Ruth. II, 14. Pſ. XXI, 28. Prov XII, 11. Conf. Job VI, 12. Eccleſ. IV, 8. ὀφθαλμὸς αὐτοῦ οὐκ ἐμπίπλαται πλούτου, *oculus ejus non ſatiatur divitiis. Heſychius:* Ἐμπίπλαται, πληροῦται, χορτάζεται. Ἐμπίπλαται, *impletur, ſatiatur.* Conf. Sir. XIV, 9. XXXI, 3. שבע ſatur, *Al.* Job XLII, 16. ἐμπιπλάμενος ἡμερῶν, *ſatiatus diebus.* שבע ſaturitas, Eccleſ. V, 11. Prov. XIII, 26. שבעה idem, Eſ. XXIII, 18. Ezech. XVI, 28. שמן pinguis ſum, Deut. XXXII, 15. שבע ſatur, Sir. II, 17. ἐμπλήσονται τοῦ νόμου, *implebunt legem.* Sir. XII, 22. οὐκ ἐμπλησθήσεται αἵματος, *non ſatiabitur ſanguine.* Ex hoc loco patet, quod in genitivis, qui alias huic verbo adduntur, ſubaudienda ſit præpoſitio ἀπό. Vel etiam præpoſitio ἐκ ſubintelligi poteſt. Vide *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 312. ſq.

Vid. alibi ἐμπλήθω Εὐφροσύνης.

Ἐμπλόκιον, implexum opus, torques. כומז cingula, pendula, Exod. XXXV, 21. Num. XXXI, 50. משבצה pala anguli, Exod. XXVIII, 25. עבות contortum, Exod. XXXIX, 13. 16. שבכים plur. reticula, Eſ. III, 17.

Vide alibi ἐμπλόκια Ἐνώτια.

Ἔμπνευσις, inſpiratio, reſpiratio. נשמה flatus, halitus, Pſ. XVII, 18.

Ἐμπνέω, inſpiro, reſpiro. נהר pronum me expando, *Aqv.* 4 Reg. IV, 35. ἐνέπνευσε. Vide & Sap. XV, 11.

Ἔμπνουν, pro ζῶον ἔμπνουν ζωῆς, animal ſpirans vitam, i. e. vivens. נפש anima, Joſ. X, 28. ἐξωλόθρευσαν πᾶν ἔμπνουν ὃ ἦν ἐν αὐτῇ, *funditus perdebant omne animal vivens, quod erat in illa.* Vid. & Joſ. X, 30. 35. 39. XI, 11. נשמה Deut. XX, 16. Joſ. X, 40. Poſteriori loco ζωῆς additur.

Ἔμπνους, reſpirans, ſpiritum ducens. 2 Macc. VII, 5. XIV, 45. Conf. *Ælianum* Var. L. XII. c. 3. *Phavorinus:* Ἔμπνους, ὁ ζῶν καὶ πνοὴν ἔχων, ἤγουν ψυχήν. Ἔμπνους, *vivens & halitum habens, vel animam.*

Ἐμποδίζω, impedio. בהל pih. turbo, terreo, Eſdr. IV, 4 הלם obtundo, *Al.* Jud. V, 22. ἐπεποδίσθησαν. Vid. & Sir. XVIII, 22. 1 Macc. IX, 55.

Ἐμποδοστατία, offendiculo ſum, impedimento ſum. הכרין הכריע hiph. deprimendo deprimo, Jud. XI, 35. ὄι μοι, θυγάτηρ μου, ἐμποδοστάτηκας με, *hei miki, filia mea, offendiculum mihi fuiſti.* Ubi *Schol.* Ἐμποδοστάτηκάς με, ἀντὶ τοῦ, ἐμπόδιον καὶ διακοπὴ τῆς πρός σε γινομένης μοι ἐυφροσύνης γέγονας. Ἐμποδοστάτικάς με, *pro, impedimentum & præciſio lætitiæ ex te mihi ſubnatæ facta es.*

Ἐμποδοστάτης, qui offendiculo eſt. עכר turbo, *Al.* 1 Par. II, 7. ἐμποδοστάτης. *Phavorinus:* Ἐμποδοστάτης, ἐμποδίζων. Ἐμποδοστάτης, *impediens.*

Ἐμποιέω, indo, induco, operor in aliquo, fungor, it. retineo. התולל hithp. attollo me, Exod. IX, 18. ἔτι σὺ ἐμποιῇ τῷ λαῷ μου, τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι αὐτούς; *num igitur adhuc retinebis populum meum, ut non dimittas illos?* 3 Eſdr. V, 60. οἱ ἐμποιούμενοι ἱερωσύνης, *qui fungebantur ſacerdotio.* Sir. XXXIX, 14. ἐὰν ἀναπαύσηται, ἐμποιεῖ αὐτῷ. Latinus vertit: *ſi requieverit, proderit illi.* Apud *Heſychium* Ἐμποιεῖ exponitur κτᾶται, *acquirit.* Sir. XLII, 23. οὐκ ἐνεποίησε τοῖς ἁγίοις Κύριος ἐκδιηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, *non operatus eſt in ſanctis*, vel *non inſpiravit ſanctis Dominus, ut enarrarent omnia mirabilia ejus opera.*

Ἐμπολάω, mercor, negotior. השביר hiph. vendo, Amos. VIII, 5. *Heſychius:* Ἐμπολᾷ, περιέρχεται, πραγματεύεται. Ἐμπολᾷ, *circumit, negotiatur.*

Ἐμπολιορκέω, circummunio, obſideo. Sir. L, 4. ubi tamen *Al.* pro ἐμπολιορκῆσαι rectius habere videntur καὶ πολιορκήσας.

Ἐμπορεύομαι, mercor, negotior. הוביל hiph. a יבל apporto, Oſ. XII, 1. השביר hiph. vendo, Amos. VIII, 6. סחר circumeo, mercor, Gen. XXXIV, 10. 21. Jer. XIV, 18. סחר mercatura, Prov. III, 14. סחר mercator, Prov. XXXI, 14. Ezech. XXVII, 21. רכל mercator, 3 Reg. X, 15. Ezech. XXVII, 13.

Ἐμπορία, mercatura, negotiatio. מערב commercium, Ezech. XXVII, 13. סחר Eſ. XLV, 14. Eſ. XXIII, 18. מחרה Ezech. XXVII, 15. סחרת mercatrix, Ezech. XXVII, 16. רכל mercator, Ezech. XXVII, 24. Nah. III, 16. רכלה Ezech. XXVIII, 5. 18. שפון (ש pro ס) part. pah. obtectum, Deut. XXXIII, 19.

Ἐμπόριον, mercatus, forum nundinarium. רכלת mercatrix, Ezech. XXVII, 3.

Ἐμπόριόν εἰμι, emporium, vel forum nundinarium ſum. זנה ſcortor, Eſ. XXIII, 17.

Ἔμ-

Ἔμπορος, mercator, negotiator כנעני Chananæus, *Aqv.* Zach. XII, 21. ἔμποροι. Idem Eſ. XXIII, 8. ἔμποροι. *Al.* Eſ. XLVII, 15. מכהר negotiatio, 3 Reg. X, 15. סחר Gen. XXIII, 16. 3 Reg. X, 28. כתר & כנעני junctim, Eſ. XXXIII, 8. כחרת mercatrix, Ezech. XXVII, 12. 18. רכל Ezech. XXVII, 15.

Ἐμφορπόω, fibula alligo, q. d. infibulo. 1 Macc. XIV, 44. ἐμφορπᾶσθαι πόρπην χρυσῆν, *infibulari* ſive *ornari fibula aurea. Hejychius*: Ἐμφορπᾶσθαι, φιβλᾶσθαι. Ἐμφορπᾶσθαι, *infibulari.* 3 Macc. VII, 5. νόμῳ Σκυθῶν ἀγριότερον ἐμπεπορπωμένοι ὠμότητα, h. e. interprete *Aria*, *lege Scytharum ferociorem induti crudelitatem*, vel *conſuetudine Scytharum ferociorem ſibi fibula quaſi adſtringentes crudelitatem.* Conf. *Druſii* Proverb. Cl. IV. L. IV. n. 17. Similiter ἐγκομβόσασθαι uſurpat Petrus, 1 Ep. V, 5. ſcribens: τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, *humilitatem nodo* vel *fibula quaſi vobis adſtringite.*

Ἐμπρήθω, & ἐμπίμπρημι, incendo, comburo. אכל edo, Neh. I, 3. הצית hiph. a יצת Joſ. VIII, 8. Jud. IX, 49. השביע hiph. adjuro, 3 Reg. XVIII, 10. נתץ deſtruo, Jer. IV, 26. שלח mitto, nempe in ignem, Jud. I, 8. XX, 48. שרף Num. XXXI, 10.

Ἐμπρήστης, adurens. שרף *Aqv.* Deut. I, 15.

Ἔμπροσθεν, ante, prius. אתמול heri, Mich. II, 8. פנים plur. facies, 2 Par. XIII, 14. Ezech. II, 10. לפנים Jud. I, 10. 23. III, 2. οἱ ἔμπροσθεν αὐτῶν ſc. γενόμενοι, *majores eorum.* לפני conſtr. Gen. XXIV, 7. XXXII, 16. 3 Reg. XVI, 25. ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ, *ſuper omnes, qui ante illum fuerunt.* Vid. & v. 30. 33. 4 Reg. XVII, 2. XVIII, 5. XXIII, 25. & conf. Joh. I, 15. & ad h. l. *Cl. Elsnerum.* מפני Joſ. IV, 22. V, 1. מלפנים Eſ XLI, 26. קדם antique, olim, Mich. VII, 20. κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν ſc. ὅσας, *diebus, qui ante fuerunt.* קדמני antiquus, Ezech. XXXVIII, 17. Mal. III, 4. לקראת in occurſum, 4 Reg. IX, 17. ראשון prior, primus, Agg. II, 4. Zach. I, 4. VII, 7. VIII, 11. בראשון in primo, primum, Joël. II, 23. בראשונה idem, Joſ. VIII, 6. Jud XX, 32. ראשות plur. primordia, Ezech. XXXVI, 11. ראשית principium, Job. XLII, 12.

Ἐμπρόσθιος, anterior, 2 Macc. III, 25. τὰς ἐμπροσθίους ὄπλας, *anteriores ungulas.*

Vid. alibi τὰ ἐμπρόσθια τῶν Σταθμῶν.

Ἐμπλίσσομαι, pinſor, tundor. ריפות grana contuſa, *Aqv. Theod.* Prov, XXVII, 22. ἐμπλισσομένων.

Ἔμπτυσμα, ſputum. רק Eſ. L, 6.

Ἐμπτύω, inſpuo, conſpuo. ירק Num. XII, 14. Deut. XXV, 9.

Ἐμπυρίζω, incendo, comburo. דלק fervide inſector, Pſ. IX, 23. הבעיר hiph. Jud. XV, 5. הצה hiph. a נצה certo, Pſ. LIX, 1. יצת : הצית Kal & hiph. Jer LI, 30. 58. נתץ deſtruo, *Al.* Jer. IV, 26. ἐμπεπυρισμένοι. שאה inſpicio, reſpicio, *Theod.* Gen. IV, 4. ἐνεπύρισεν, *inflammabat.* Conf. ad h. l. *Bocharti* Hier. P. I. L. II. c. 46. p. 539. שלח באש mitto in ignem, Pſ. LXXIII, 8. שרף Lev. X, 6. 16. שרפה combuſtio, Jer. LI, 25.

Ἐμπυρισμός, incendium, combuſtio. שרפון uredo, 3 Reg. VIII, 37. שרפה Lev. X, 6. תבערה exarſio, nomen loci Tabeëra, Num. XI, 3.

Ἔμπυρος, ignitus, igneus. אכלה *Al.* Ezech. XXIII, 37. δι' ἐμπύρων.

Ἐμφάινω, oſtendo, indico, ſignifico. 2 Macc. III, 16. *Heſychius:* Ἐμφάινειν, ἐνδείκνυσθαι, σημαίνειν. Ἐμφάινειν, *oſtendere, ſignificare.* Idem: Ἐμφάινων, δεικνύων, σημαίνων. Ἐμφάινων, *oſtendens, indicans.*

Ἐμφάινομαι, appareo. הופיע hiph. a יפע ſplendeo, Pſalm. LXXIX, 2. ἐμφάνηθι, *appare.*

Ἔμφανὴς, conſpicuus, manifeſtus. נכון part. niph. a כון firmus, Eſ. II, 2. *Heſychius:* Ἔμφανὴς, φανερόν. Ἔμφανὴς, *manifeſtum.* Vid. & Sap. VI, 24.

Ἔμφανὴς γίνομαι, manifeſtus fio. נודע niph. a נדע innoteſco, Exod. II, 14.

Ἐμφανίζω, indico, manifeſto, declaro. אמר dico, Eſth. II, 22. הודיע hiph. a ידע ſcire facio, Exod. XXXIII, 13. ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, *manifeſta mihi te ipſum.* Vid. & v. 18. & conf Joh. XIV, 21. כחר non celo, Eſ. III, 9. *Heſychius:* Ἐμφανίζων, φανεροποιῶν. Ἐμφανίζων, *manifeſtum faciens.* *Phavorinus:* Ἐμφανίζω σοι, φανερῶς σοι δείκνυμι. Ἐμφανίζω σοι, *manifeſte tibi oſtendo.*

Ἐμφανίζομαι, appareo. Sap. I, 2. XVII, 4. Conf. Matth. XXVII, 53. *Heſychius:* Ἐμφανισθήσονται, φανήσονται. Ἐμφανισθήσονται, *apparebunt.*

Ἐμφανισμὸς, declaratio, indicium. 2 Macc. III, 9.

Ἐμφανῶς, manifeſte. דלג ſaliens, ſubſiliens, Soph. I, 10. הופיע niph a יפע ſplendeo, Pſ. XLIX, 3 ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, *Deus manifeſte veniet.* *Heſychius:* Ἐμφανῶς ἥξει, φανερῶς

ρῶς ἦλθη. Ἐμφανῶς ἥξει, *manifeste veniet.* מרום excelsum, Prov. IX, 14.

Ἔμφασις, ſpecies, prætextus. 2 Macc. III, 8. τῇ μὲν ἐμφάσει, ὡς τὰς κατὰ κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην πόλεις ἰφοδεύσων, *ſpecie quidem, quaſi per Cœleſyriam & Phœnicem civitates eſſet peragraturus.* Ita *Polybius* Lib. V. c. 110. Ὁ δὲ Φίλιππος ἀνεχώρησε διαταραχθείς, ποιῶν δὲ ἔμφασιν, ὡς ἐπί τινα τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πράξεων ἐπισπεφώς. *Philippus vero perculſus abiit, præ ſe ferens, cauſam reditui præbuiſſe nonnulla, quæ in Peloponneſo facere deſtinaſſet.* Ad quem locum reſpiciens *Suidas* ἔμφασιν interpretatur προσπάθειαν, *ſimulationem, prætextum.*

Ἐμφέρομαι, feror in aliquem, aggredior, irruo. 2 Macc. XV, 7 γενναίως δὲ ἐμφέρεσθαι, *generoſe autem invehi* in hoſtes.

Ἐμφιλονείκως, contentioſe. קרי accidens, *Al.* Lev. XXVI, 24.

Ἔμφοβος, metu perculſus, expavefactus. Sir. XIX, 20. 1 Macc. XIII, 2.

Ἐμφραγμὸς, obſtructio. נדור turma, Mich. V, 1. Sir. XXVII, 14. ἐμφραγμὸς ὠτίων, *obſtructio aurium. Heſychius:* Ἔμφραξις, πόνος ὤτων. Ἔμφραξις, *morbus aurium.*

Ἐμφράττω, obſtruo, obturo, claudo. התגדר hithp. turmatim convenio, Mich. V, 1. נוס fugio, Zach. XIV, 5. ἐμφραχθήσεται, h. e. *Hieronymo* exponente, *obturabitur & replebitur.* Conf. *Druſium* Obſerv. L. XIV. c. 23. סגר Chald. claudo, Dan. VI, 22. סכר pih. Pſ. LXII, 10. *Aqv.* Gen. VIII, 1. ἐνεφράγησαν, *obturati ſunt.* כתם Gen. XXVI, 15. 2 Par. XXXII, 4. 30. Dan. XII, 4. קפץ Job. V, 16. Pſ. CVI, 42. שות שות Eſ. XXII, 7. גדר בגזית concludo lapide cæſo, Thren. III, 9. ὁδός μου ἐνέφραξε, *vias meas concluſit. Heſychius:* Ἐνέφραξε, συνέκλεισε, περιετείχισεν. Ἐνέφραξε, *concluſit, muro cinxit.* 2 Macc. II, 5. τὴν θύραν ἐνέφραξε, *oſtium claudebat.*

Ἐμφύρομαι, immiſceor. בלל Lev. XIV, 21.

Ἐμφυσάω, inflo, inſufflo, inſpiro, afflo. נהר expando me, *Incert.* 4 Reg. IV, 35. ἐνεφύσησεν. הפיח hiph. a בוח Ezech. XXI, 31. הפין hiph. a פון diſpergo, Nah. II, 1. התמורר hithp. metior me, 3 Reg. XVII, 21. נסע niph. transferor, Job. IV, 21. נפח Gen. II, 7. ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, *inſpirabat in faciem ejus halitum vitæ.* Vid. & Ezech. XXII, 21. XXXVII, 9.

Ἐμφύσημα, inſpiratio, inſufflatio. נשמה flatus, halitus, *Sym.* Job. XXXVII, 10. ἐμφυσήματος.

Ἐμφυσιόω, inflo, inſpiro. 3 Eſdr. IX, 49. ἐμφυσιῶντες ἅμα τὴν ἀνάγνωσιν, *inſpirantes ſimul lectionem.* Vid. & v. 56.

Ἔμφυτος, inſitus, innatus. Sap. XII, 10. ἔμφυτος ἡ κακία αὐτῶν, *innata eorum malitia.* Sic *Alciphron* L. I. Ep. 31. p. 128. τὴν ἔμφυτον ἀμαθίαν, *inſitam ſtoliditatem*, &, notante ad eundem *Berglero*, *Dinarchus* contra Philoclem τὴν ἔμφυτον πονηρίαν, *inſitam malitiam*, dixerunt. *Heſychius*: Ἔμφυτον, ἐν τῇ φύσει. Ἔμφυτον, *quod in natura eſt. Suidas*: Ἔμφυτον. ἐγκάρδιον. ἐκ φύσεως. Ἔμφυτον, *quod in corde eſt. ex natura.* Gloſſæ: Ἔμφυτον, *inſitum, ingenitum.* Conf. *Suiceri* Theſ. T. I. p. 1104. & Auctores laudatos *B. Wolfio* ad Jac. I, 21. p. 22.

Ἐν, præpoſ. in, ad, cum, quum, juxta, pro, propter, per, adverſus, ex. אל 1 Reg. XXI, 2. ἐν τῷ τόπῳ, *in loco.* ב præfix. Deut. XXIV, 16. ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται, *unusquisque propter ſuum ipſius peccatum morietur.* Vide & Pſ. LXVII, 19. Oſ. XII, 12. & conf. *Feſſelii* Adv. Sacr. L. VIII. c. 2. §. 8. p. 235. ubi & in N. T. paſſim hanc præpoſitionem eo ſenſu uſurpari, obſervat. Eodem ſenſu legitur apud profanos. Vide *Cl. Georgii* Vindic. L. II. c. 3. p. 154. Jud. II, 14. ἀπέδοτο αὐτὰς ἐν χερσὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, *vendebat illos in manus inimicorum ipſorum.* Vid. & Jud. IV, 2. 9. & Eccleſ. XII, 14. 1 Reg. XV, 5. ἐν τῷ χειμάρρῳ, *ad fluvium.* Sic *Ælianus* Var. II, 25. ἐν Πλαταιαῖς καὶ Μυκάλῃ, *ad Platæas & Mycalen.* Vide ibi *Perizonii* notas, & conf. easdem ad *Ælian.* XII, 57. Eſ. XXXVIII, 10. πορεύσομαι ἐν πύλαις ᾅδου, *ibo ad portas inferni.* Sic paſſim in N. T. & apud exteros Scriptores Græcos. Vide *Perizonium* ad *Ælian.* Var. IV, 18. *Blackwallum* Crit. Sacr. T. I. P. I. c. 2. p. 126. & *Georgium* Hierocrit. p. 37. Sic & *Suidas*: Ἐν ᾅδου. οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται τῇ ἐν ἀντὶ τῆς εἰς. ἐν διδασκάλου. ἐν κιθαριστοῦ. Ἐν ᾅδου (ſc. τόπῳ) *in infernum. Attici* præpoſitione ἐν *utuntur pro* εἰς. ἐν διδασκάλου (ſc. οἴκου) *in magiſtri domum.* ἐν κιθαριστοῦ (ſc. οἴκῳ) *in cithariſtæ domum.* 1 Par. XXI, 22. ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δὸς μοι αὐτὸν, *pro argento digno da mihi illum.* Vide & v. 24. 2 Reg. III, 14. Cant. VIII, 7. & Thren. V, 4. Pſ. XIV, 3. λαλῶν ἀλήθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, *loquens veritatem ex corde*, vel *ex animo ſuo.* Pſ. XVII, 32. ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι, *per te liberabor.* Vide & 1 Reg. XIV, 6. Jer. V, 7. & conf. *Pfochenium* de Ling. Gr. N. T. Purit. §. 63. & *Georgium* Vindic. p. 151. ſqq. Pſalm. XLIV, 14. ἐν δώροις, *cum muneribus.* Conf. quæ ex *Xenophonte* notat *Raphelius* ad Marc. I, 23. p. 66. Pſ. LIV, 22. ἐξέτεινε τὴν χεῖρα ἐν τῷ ἀποδιδόναι, *extendebat manum ad retribuen-*

biendum. Eccleſ. I, 13. τῦ κατασκέψασθαι ἐν σοφίᾳ, *ad contemplandum ſapientes.* Vid. & Eccleſ. VII, 24. & conf. Matth. XXII, 16. & quæ ex profanis obſervat *Cl. Heiſen* Diſſ. XXI. in Ep. Jacob. p. 638. Eccleſ. X, 17. φάγονται ἐν δυνάμει, *comedunt ad robur.* Sic Luc. I, 77. ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, *ad* vel *in remiſſionem peccatorum illorum*, ut bene *Vulgatus.* Eſ. XXI, 13. τὸ ῥῆμα τὸ ἐν Ἀραβίᾳ, *verbum adverſus Arabiam.* Thren. III, 3. ἐν ἐμοὶ ἐπέστρεψε χεῖρα, *adverſus me convertit manum ſuam.* ביד in manu, Exod. XXI, 17. 1 Reg. XXVI, 18. מדי ex quo, 1 Reg. I, 7. 2 Par. XII, 11. סביבות plur. circuitus, Num. XII, 30. בעת in tempore, 2 Par. XXIX, 27. ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀναφέρειν τὴν ὁλοκάυτωσιν, *cum inciperent offerre holocauſtum.* לעת idem, 1 Par. XX, 1. בקרב in medio, Num. V, 27. Deut. XXIII, 14. בתוך idem, Gen. XXIII, 6. 9. Lev. XXVI, 12. Sir. XLVIII, 23. ἐν χειρὶ Ἡσαΐου, *juxta manum Eſaiæ.* Vide & Sir. XLIX, 7. & conf. 2 Par. XXXIII, 4 ubi præfix. ב. cui alias ἐν reſpondere ſolet, pariter ſignificat *ſecundum*, *juxta.*

Ἐναγκαλίζω, in ulnas capio. חבק complicatio, Prov. VI, 10. XXIV, 33. אברה ala, *Sym.* Job. XXXIX, 13. ἐναγκαλίσεται.

Ἐνακέω, inaudio. ענה pih. affligo, comprimo, Nah. I, 12. ἡ ἀκοή σου οὐκ ἐνακουσθήσεται ἔτι, *fama tua non amplius inaudietur.*

Ἐναλαλάζω, jubilo. התעלל hithp. illudo, *Aqv.* 1 Reg. XXXI, 4. ἐναλαλάξωσι.

Ἐναλλαγὴ, immutatio, machinatio. כחר mercator, *Al.* Eſ. XLVII, 15. עלילה actio, opus, *Aqv.* Pſ. IX, 12. ἐναλλαγαί. Vid. & Sap. XIV, 26.

Ἐναλλάκτης, qui ſe mutat, & turpitudinis exercet vices. תעלולים plur. facinoroſi, ludificatores, *Aqv.* Eſ. III, 4. ἐναλλάκται.

Ἐνάλλακτος, commutatorius. עלילות occaſiones, *Aqv.* Deut. XXII, 14. ἐνάλλακτα ῥήματα.

Ἐναλλὰξ, alternatim, viciſſim. שכל intelligenter ago, Gen. XLVIII, 14.

Ἐναλλάττω, immuto. שכל pih. intelligenter ago, *Al.* Gen. XLVIII, 14. ἐναλλάξας. שוה *Aqv.* 1 Reg. XXI, 13. ἐνήλλαξεν. קרשה meretrix, *Aqv.* Oſ. IV, 15. ἐνάλλαγμόν. Conf. ad h. l. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 690. & Ἐξαλλάττω infra.

Ἐνάλλομαι, inſilio, inſulto. הוכיח hiph. a יכח arguo, Job. XIX,

XIX, 5. חבר pih. conjungo, Job. XVI, 4. כרה fodio, Job. VI, 27. ἐπάπιεθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν, *inſultatis autem amico veſtro.* שש acuo, Job. XVI, 10. Vid. & 1 Macc. III, 23.

Ἔναντι, coram. באזני conſtr. in auribus, Num. XI, 1. אף ira, Jer. XII, 13. ל dat. Job. XIII, 7. מ præfix. Num. XXXII, 22. נגר Deut. XXXI, 11. 2 Par. VI, 12. בעיני conſtr. in oculis, Gen. XXXVIII, 7. לעיני idem, Lev. XXVI, 45. את פני ad faciem, in facie, Gen. XIX, 13. לפני idem, Exod. XXVIII, 12. & alibi ſæpius.

Ἐναντίον, coram. באזני in auribus, Gen. XLIV, 18. בארמון in palatio, 4 Reg. XV, 25. בארץ in terra, Exod. XI, 3. ל præfix. Gen. XIII, 13. Conf. ad h. l. *Pearſonum* Præf. in LXX. Int. ubi refutat *Hieronymum*, qui ſuperflue ibi LXX addidiſſe ἐναντίον Θεοῦ, *in conſpectu Dei*, aſſerit. 2 Par. VII, 6. נגד Gen. XXXI, 32. נגדה Pſ. CXV, 5. 8. לנגד Num. XXII, 32. מנגד Num. II, 2. בעיני in oculis, Gen. VI, 8. XVI, 4. לעיני idem, Gen. XXIII, 11. פני conſtr. facies, Gen. XXX, 41. את פני Gen. XIX, 27. לפני Gen. VI, 11. & alibi ſæpiſſime. מלפני 2 Par. XXXIII, 23. על פני Eſ. LXV, 3. לקראת in occurſum, 2 Par. XIX, 10. *Heſychius*: Ἐναντίον, ἐνώπιον. Ἐναντίον, *coram.*

Εἰς ἐναντίον, in adverſum. אל מול 1 Reg. XVII, 30.

Ἐναντίος, contrarius. לא טוב non bonus, Ezech. XVIII, 18. מנגד e regione, Prov. XIV, 7. קרי Lev. XXVI, 23. ἐναντίοι.

Ἐξ ἐναντίας. Vid. infra Ἐξεναντίας.

Ἐναντιόω, adverſor, repugno, obſto. מבוץ ſcopus, *Al.* Job. VII, 19. ἐναντιοῦσθαι. 3 Eſdr. I, 26. μὴ ἐναντιοῦ τῷ Κυρίῳ, *ne adverſare Domino.* שטם odio proſequor, *Sym.* Pſ. LIV, 4. ἐναντιώθησαν. שטן *Sym.* Num. XXII, 32. ἐναντιοῦσθαι. Vid. & 3 Eſdr. VIII, 53. Sap. II, 12.

Οὐκ ἐναντιόομαι, non adverſor. זרה diſpergo, diſſipo, Prov. XX, 8.

Ἐναντίωσις, repugnantia, contrarietas. שטנה *Sym.* Gen. XXVI, 21. בקרי *Incert.* Lev. XXVI, 24. 28. ἐναντιώσει.

Ἐναπερίδομαι, ſtabilio, infigo, retorqueo 2 Macc. IX, 4. ἐναπερίσασθαι τὴν κακίαν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, *retorquere injuriam in Judæos. Heſychius*: Ἐναπερίσασθαι, ἐμπῆξαι, ςῆσαι. Ἐναπερίσασθαι, *infigere, ſtabilire.*

Ἔναρα, τὰ, exuviæ, ſpolia. נסיכים plur. principes, Joſ. XIII, 21. juxta ed. *Rom.* ἔναρα Σιών, *ſpolia Sion. Heſychius*: Ἔναρα, ὅπλα, σκῦλα, λάφυρα. Ἔναρα, *arma, ſpolia, exuviæ.*

νίαι. Conf. Anthol. L. VI, c. 25. Epigr. 15. & quæ inde *Suidas* affert in v. Ἔναρξαι.

Ἐναρίθμητος, annumeratus. 2 Macc. III, 6. ubi tamen, *Al.* pro ἐναρίθμητον rectius ἀναρίθμητον.

Ἐναρμόζω, concinno, adapto, modulor. Judith. XVI, 1. ἐναρμόσασθε αὐτῷ ψαλμὸν καὶ ὕμνον, *modulamini ei psalmum & laudem.*

Ἐναρμόνιος, adoptatus, concinnus. Prolog. ἀδήλως in Sir.

Ἐναρχομαι, incipio. החל hiph. a חלל Num. XVI, 47. ἐνῆρκτο ἡ θραῦσις, *incipiebat plaga.* Codex quidam habuisse videtur Ἐνῆρκται. Inde enim, ni fallor, Gloss. in Octateuchum: Ἐνῆρκται ἡ θραῦσις, (sic enim corrigendum puto Ἐνηρκταίη, quod e Codice suo impressum dedit *Fabricius*) ἐνήρξατο ἡ πληγή. Sic & apud *Hesychium*: Ἐνῆρκται, ἀρχὴν ἐποιησεν, ἐνήρξατο. Ἐνῆρκται, *initium capiebat, incipiebat.* Et Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐνῆρκται, ἀρχὴν ἐποίησεν.

Ἐναρχόμενος, princeps. קצין Jos. X, 24.

Ἐναυλίζομαι, inhabito. צלח irruo, invado, *Aqv.* Jud. XIV, 19. 1 Reg. XVI, 13. ἐναυλίσθη, *inhabitabat.*

Ἐναφίημι, immitto. הניח hiph. a נוח quiescere facio, Ezech. XXI, 17. ἐναφήσω τὸν θυμόν μου, *immittam iram meam.*

Ἐνδεὴς, indigens. אביון Deut. XV, 4. Es. XLI, 17. בעל dominus, Prov. III, 27. חכר Prov. XXVIII, 16. רעב esuriens, *Al.* Prov. XXVII, 7. ψυχὴ ἐνδεῖ, *animæ indigenti. Hesychius:* Ἐνδεῖ. χρείαν ἔχοντι, πτωχῷ, *indigenti, pauperi.*

Ἐνδεὴς γίνομαι, indigens fio. חסר Ezech. IV, 17.

Vid. alibi ἐνδεὴς Φρενῶν. ἐνδεὴς Ψαμμῶ.

Ἔνδεια, indigentia, inopia. דאגה anxietas, Ezech. IV, 16. XII, 19 ההגלץ hithp. immiscco me, Prov. XVII, 14. חסר Deut. XXVIII, 57. Amos. IV, 6. חסר לב defectus cordis, dementia, Prov. X, 22. מארה maledictio, Deut. XXVIII, 20. מחכר Prov. VI, 11. צר angustia, Es. XXV, 4. רעש commotio, Ezech. XII, 18. *Hesychius:* Ἔνδεια, πενία, πτωχία, πεῖνα. Ἔνδεια, *egestas, paupertas, fames.*

Ἐν ἐνδείᾳ sc. ὤν, qui in indigentia est. רעב esuriens, Prov. XXVII, 7.

Ἐνδείκνυμι, ostendo, exhibeo, edo. גמל rependo, Gen. L, 15. κακὰ, ἃ ἐνεδειξάμεθα αὐτῷ, *mala, quæ exhibuimus illi.* Ib. v. 17. ὅτι ποιηρά σοι ἐνεδείξαντο, *quod mala tibi exhibuerunt.* Similiter 2 Tim. IV, 14. πολλά μοι κακὰ ἐνδείξατο, *multa mihi mala exhibuit.* Conf. & Cant. st.

puer. v. 15. הראה videre facio, Exod. IX, 17. *ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμιν μου, ut oſtendam in te potentiam meam.* Conf. Sap. XII, 17. 2 Macc. IX, 8. לכר capio, Joſ. VII, 14. *φυλὴ, ἣν ἂν ἐνδείξηται Κύριος, tribus, quam oſtenderit Dominus.*

Ἐνδείκτης, index, delator, proditor. 2 Macc. IV, 1. *Phavorinus*: Ἐνδεῖκται, *οἱ κατήγοροι καὶ συμφάνται* Ἐνδεῖκται, *accuſatores & delatores.* Conf. *Suidam* in Ἐνδεῖκται.

Ἕνδεκα, undecim. עשר אחד & עשרה אחת Gen. XXXII, 22. Deut. I, 2. עשתה עשרה Exod. XXVI, 7.

Ἐνδέκατος, undecimus. עשרה אחת 4 Reg. IX, 29. עשרה & עשתה עשר Num. VII, 72. Deut. I, 3.

Ἐνδιλιχίω, aſſiduus ſum, continuo, crebro utor. Sir. XXX, 1. *ἐνδιλιχήσει μάστιγας αὐτοῦ, continuabit flagella ejus, crebro ipſum caſtigabit. Heſychius*: Ἐνδιλιχεῖ, *πυκνάζει, Λάκωνες.* Ἐνδιλιχεῖ, *crebro utitur, Lacones.*

Ἐνδιλιχὴς, aſſiduus, continuus. 3 Eſdr. VI, 24. *διὰ πυρὸς ἐνδιλιχὴς, per ignem continuum.* Sir. XVII, 14. *οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐνδιλιχεῖς ἐπὶ τὰς ὁδὰς αὐτῶν, oculi ejus indeſinenter reſpiciunt ad vias eorum.*

Ἐνδιλιχίζω, ſum aſſiduus, continuo. Sir. IX, 4. *μετὰ ψαλλούσης μὴ ἐνδιλίχιζε, cum cantatrice ne eſto aſſiduus.* Sir. XXXVII, 12. *ἀλλ' ἢ μετὰ ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἐνδιλίχιζε, quin aſſiduo verſare cum viro pio.* Sir. XII, 3. *οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ τῷ ἐνδιλιχίζοντι εἰς κακὰ, non ſunt bona ei, qui malis aſſuetus eſt.* Sir. XX, 19. 24. *ἐν στόματι ἀπαιδεύτῳ ἐνδιλιχιωθήσεται, in ore indiſciplinato immorabitur. Heſychius*: Ἐνδιλιχιωθήσεται, *ἐμβραδύνει.* (Sic enim bene Vir Doctus G. legit pro *ἐμβραδύνει.*) Ἐνδιλιχιωθήσεται, *immorabitur.*

Ἐνδιλιχισμὸς, aſſiduitas, continuatio, permanſio. תמיד jugis, perennis, Exod. XXIX, 42. *θυσίαν ἐνδιλιχισμοῦ, ſacrificium juge.* Vid. & Eſdr. III, 5. Neh. X, 33. Dan. XI, 31. XII, 11. *Heſychius*: Ἐνδιλιχισμὸς, *ἐπιμονὴ.* Ἐνδιλιχισμὸς, *continuatio. Suidas*: Ἐνδιλιχισμός. *ἐπιμονὴ. ἡ συνήθης θυσία καὶ καθημερινή. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς ἑβραίοις πρωὶ καὶ ἐν ἑσπέρᾳ καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ Θεῷ θύειν.* Ἐνδιλιχισμός, *continuatio. conſuetum ſacrificium & quotidianum. Conſuetudo enim erat Hebræis, mane & veſperi, & quotidie Deo ſacrificare.* Conf. *Bonfrerium* in Exod. l. c. p. 535.

Ἐνδιλιχισμὸς διαπαντὸς, aſſiduitas ſemper. תמיד Exod. XXX, 8.

Ἐνδιλιχῶς, aſſidue, continue, indeſinenter. בתדירא Chald. in aſſiduitate, Dan. VI, 16. 20. המיד jugiter, Exod. XXIX,

XXIX, 38. Num. XXVIII, 3. Vid. & 3 Eſdr. VI, 30. Sir. XX, 26. LI, 15. *Heſychius*: Ἐνδιλιχῶς, ἀδιαλείπτως, συνιχῶς, ἐπιμόνως. Ἐνδιλιχῶς, *indeſinenter, continue, conſtanter.*

Ἐνδέομαι, indigeo. חסר Deut. VIII, 9. מחסור indigentia, Prov. XXVIII, 27. Conf. Προσδέομαι.

Ἐνδισμέω, illigo. צרר part. oppugnans, *Aqv.* Exod. XXIII, 22. Pſ. VIII, 3. ἐνδισμοῦντας.

Ἔνδεσμος, illigatio, contignatio, it. faſciculus, loculus, crumena. בית domus, *Al.* 3 Reg. VI, 10. ἐνδισμους. Conf. locum Sir. XXII, 17. in v. Ἐνδέω. יצע ſtratum, 3 Reg. VI, 10. כפים tignum, *Theod.* Hab. II, 11. צמוקים plur. maſſæ uvarum paſſarum, *Incert.* 1 Reg. XXV, 18. צרר faſciculus, loculus, Prov. VII, 20. ἔνδισμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, *loculum argenti accipiens In manum ſuam.* Schol. ibi ἔνδισμον exponit βαλαντιον, *crumenam.* Sic & δισμὸς eo ſenſu reperitur Gen. XLII, 35.

Ἐνδεχόμενόν ἐϛι, fieri poteſt. 2 Macc. XI, 18. ἃ δὲ ἦν ἐνδεχόμενα ſc. πράγματα, συνιχώρησεν, *quæ vero fieri poterant, concedebat.* Conf. Luc. XIII, 33. Ex quo loco apud *Heſychium*: Οὐκ ἐνδέχεται, ὃ δυνατόν ἐϛιν. Οὐκ ἐνδέχεται, *fieri non poteſt.* Conf. ad eund. *Cl. Elsnerum* p. 242. & *Lamb. Bos* Ellipſ. Gr. p. 228.

Ἐνδεχομένως, quod fieri poteſt. 2 Macc. XIII, 26. ἀπελογήσατο ἐνδεχομένως, *pro viribus defendebat.* *Diodorus Siculus* L. II. p. 112. παρεκαλέϛας ἐνδεχομένως, *quantum poterat, hortatus.*

Ἐνδέω, illigo. מסכה operimentum, Ezech. XXVIII, 13. צרר Exod. XII, 34. 1 Reg. XXV, 29. קשר alligo, *Sym.* Prov. XXII, 15. ἐνδέδεται. Sir. XXII, 17. ἰμάντωσις ξυλίνη ἐνδεδεμένη εἰς οἰκοδομὴν, *loramentum ligneum illigatum ædificio.*

Ἐνδιαβάλλω, traduco, criminor, it. adverſor, inimicus ſum. שטן adverſor, Pſ. XXXVII, 21. LXX, 14. CVIII, 3. 19. 28. שטן adverſarius, Num. XXII, 22. ἀνέϛη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἐνδιαβάλλειν αὐτὸν, *ſtabat angelus Dei ut adverſaretur illi.*

Ἐνδιαμάττω, permuto. קדשה meretrix, *Aqv.* Gen. XXXVIII, 21. Deut. XXIII, 17. ἐνδιαμαγμένη. קדשים ſcortatores, *Aqv.* 4 Reg. XXIII, 7. ἐνδιαμαγμένοι. Conf Ἐναλλάττω ſupra.

Ἐνδιατρίβω, immoror. ילץ exſulto, Prov. XXIII, 16. ubi tamen pro ἐνδιατρίψῃ *Cl. Grabius* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 3. legendum conjicit ἐνδιατρύψεις.

Ἐνδιδάσκω, doceo. Sap. VIII, 8.

Ἐνδιδύσκω, induo. לבש 2 Reg. I, 24. XIII, 18.

Ἐνδίδωμι, remitto, cedo, concedo, præſcribo. חדל deſiſto, Ezech. III, 11, ἐὰν ἄρα ἐνδῶσι, *ſi forte remittant*, vel *cedant*. חשח cohibeo, *Sym.* Job. XVI, 6. οὐκ ἐνδώσει ὁ πόνος μου, *non remittet dolor meus*. *Heſychius*: Οὐκ ἐνδώσει, οὐ χαυνώσει. Οὐκ ἐνδώσει, *non remittet*. מוט dimoveor, Prov. X, 31. δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει, *juſtus in æternum non cedet*. Apud *Suidam* Ἐνδῶναι exponitur εἴξαι, *cedere*, & ἐνδὺς, ἀραιώσας, *cedens*. כבחת *Incert.* Lev. XIV, 56. ἐνδεδωκότος. רפה *Incert.* 1 Reg. XI, 3. ἔνδος, *concede, præſcribe*. *Suidas*: Ἐνδώσειν. ὁρίσαι προσάξει. Ἐνδοσιν. *definire. præſcribere*. Idem verba hæc ex Auctore antiquo ſubjungit: Καιρὸν δὲ τῆς διαβάσεως καὶ τόπον αὐτὸς ἐνδώσειν ἔφη. *Trajectus vero tempus & locum ſe ipſis præſcripturum eſſe dixit*. שוב revertor, Gen. VIII, 3. ἐνεδίδα τὸ ὕδωρ, πορευόμενον ἀπὸ τῆς γῆς ἐνεδίδα, *remittebat aqua, abiens de terra remittebat*. *Heſychius*: ἐνεδίδα, ἴχνευε. Ἐνεδίδα, *remittebat*.

Ἐνδογενὴς, intus genitus. מולדת בית genita domi, Lev. XVIII, 9.

Ἔνδοθεν, intrinſecus. מבפנימה *Aqv. Theod.* 3 Reg. VI, 19. Vid. & Sap. XVII, 13.

Ἔνδον, intus. אל תוך in medium, Lev. XI, 33. פנימה *Aqv. Theod.* 3 Reg. VI, 18. בקרב *Sym.* Pſ. LIV, 5. בתוך in medio, Lev. XI, 33.

Ἐνδότερον, interius. מבית e domo, Exod. XXVI, 33.

Ἐνδοξάζω, glorifico, gloria afficio. התהלל hithp. glorior, Eſ. XLV, 25. התפאר hitph. Eſ. XLIX, 3. כבד *Al.* Agg. I, 8. ἐνδοξασθήσομαι. נכבד niph. Exod. XIV, 4. Ezech. XXVIII, 22. נערץ part. niph. formidabilis, Pſ. LXXXVIII, 8. נפלה niph. ſeparor, Exod. XXXIII, 16.

Ἐνδοξασμὸς, glorificatio. נאון *Sym.* Pſ. XLVI, 5. גאות *Sym.* Pſ. XLV, 4.

Ἔνδοξος, glorioſus, honoratus, admirabilis, ſplendidus, princeps. אשר הכין quos conſtituit, Joſ. IV, 4. הדר decor, Eſ. V, 14. הפלא infin. hiph. mirificando, 2 Par. II, 9. כבד gravis. Eſ. XXXII, 2. כבוד gloria, honor, Prov XXV, 28. Eſ. LIX, 19. כבורה impedimenta, Jud. XVIII, 21. מחמד deſiderium, Eſ. LXIV, 11. נורא part. niph. a ירא tremendus, Deut. X, 21. Eſ. LXIV, 3. נכבד præt. niph. Eſ. XXVI, 15. נכבד part niph. 1 Reg. IX, 6. 2 Reg. XXIII, 19. Eſ. XXIII, 8. נפלאות part. plur. niph. fœm. miranda, mirabilia, Exod. XXXIV, 10. ποιήσω ἔνδοξα (ſc. ἔργα) ἃ οὐ γέγο-

γίγωμαι, *faciam opera admiranda, quæ non facta sunt.* Vid. & Joh. V, 9. & conf. Luc. XIII, 17. עלילה factnus, opus, Es. XII, 4. פאר pih. glorifico, Es. LX, 9. פרתמים plur. proceres, Esth. I, 3. VI, 9. צבי ornamentum, Es. XXIII, 9. צבי תפארת גאון ornamentum decor superbia, junctim, Es. XIII, 19. צנפה volutatio, Es. XXII, 18. *τὸν σίφανόν σου τὸν ἔνδοξον, coronam tuam splendidam.* שר princeps, 2 Par. XXXVI, 14. תהלה laus, Es. XLVIII, 9. תרועה clangor, Num. XXIII, 21. Susan. v. 5. *διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐνδοξότερον πάντων, quod omnes dignitate eminebat.*

Ἔνδοξος καὶ ἐξάισιος, glorioſus & eximius. כביר va'idus, Job XXXIV, 24. *ἔνδοξα τι καὶ ἐξάισια, gloriosa & admirabilia.* נפלאות part. plur. niph. fœm. miranda, mirabilia, Job. V, 9. *ἔνδοξά τι καὶ ἐξάισια.*

Οὐχ ἔνδοξος, non glorioſus. נקלה part. niph. vilis, 1 Reg. XVIII, 23.

Ἐνδοξότατος, glorioſiſſimus, honoratiſſimus. נכבד part. niph. Gen. XXXIV, 19.

Ἐνδόξως, glorioſe, honorifice. נאה infin. excellendo, Exod. XV, 1. 21. Vid. Tob. XIV, 16. 18. 1 Macc. XI, 60. XII, 8. XIV, 23.

Ἔνδοθια, inteſtina, viſcera. מעים *Sym.* Pſ. LXX, 6. קרב Exod. XXIX, 17. Lev. IV, 8. *Heſychius*: Ἔνδοθια, ἔγκατα. Ἔνδοθια, *inteſtina.*

Ἔνδυμα, indumentum, veſtimentum. ארדת pallium, *Sym.* Joſ. VII, 21. אפוד *Sym.* Jud. XVII, 5. *ἔνδυμα ἱερατικὸν, indumentum ſacerdotale.* בגד Es. LXIII, 2. רבוש 2 Reg. 1, 24. כתנת menſura, it. veſtis, Pſ. CXXXII, 3. מלבוש So h. 1, 9. מעל *Aqv.* Job. I, 20. מעיל pallium, *Aqv.* Lev. VIII, 7. 1 Reg. XV, 27.

Ἔνδύμιος. Vid. Ἐνθύμιος.

Ἐνδυναμόω, corroboro. לבש induo, Jud. VI, 34. עז Pſ. LI, 7.

Ἐνδυναμόομαι, corroboror, invaleſco. גבר *Aqv.* Gen. VII, 20. 24. *ἐνεδυναμώθη.*

Ἔνδυσις, indumentum, veſtimentum. לבוש Job. XLI, 5. *Aqv.* Pſ. XXXIV, 13 LXVIII, 12.

Ἐνδύω, induo, it. ingredior, demergor. חגר cingo; 2 Reg. VI, 14. לבוש indumentum, Prov. XXXI, 25. *ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, robur & decorem induebat.* רבש Job. VIII, 22. *ἐνδύσονται αἰσχύνην, pudorem induent.* Vid. & Pſ. XXXIV, 30. Job. XXIX, 14. *δικαιοσύνην ἐνεδύσαμην, juſti-*

tiam indueram. Vid. & Pſ. CXXXI, 9 Eſ. LIX, 17. Sap. V, 19. Pſ. XCII, 1. ἐνεδύσατο Κύριος δυναμιν, *induit Dominus potentiam.* Conf. *Pfochen.* de N. T. Purit. §. 118. *d'Outrein* in Bibl. Brem. Cl. 4. p. 362. ſqq *Georg.* Vindic. N. T. ab Ebraism. Lib. II. c. 2. §. 12. לבש Chald. Dan. V, 31. עלה aſcendo, Ezech. XLIV, 17. חלר ævum, *Sym.* Pſ. XVI, 14. ἐνδεδυκότων, *demerſorum.*

Ἐνεγγυάομαι, ſpondeo, fide jubeo. חבל pignero, *Aqv. Sym. Theod.* Prov. XXVII, 13. ἐνεγγυήσατο. Gloſſæ *Philoxeni: Spopondit*, ὑπέσχετο, ἀντιφώνησεν. ἐνεγγυήσατο.

Ἐνέδρα, inſidiæ אור lux, lumen, Job. XXV, 3. ארב Joſ. VIII, 7. 14. יקוש auceps, *Sym.* Oſ. IX, 8. מארב Joſ. VIII, 9. מרמה dolus, *Aqv* Gen. XXVII, 35. μετ' ἐνέδρας. *Heſychius*: Ἐνέδρα, ἔγκρυμμα, δόλιον ὑποκάθισμα. Ἐνέδρα, *inſidiæ, doloſa ſubjeſſio.*

Ἐνεδρευτὴς, inſidiator. ארב *Sym.* 1 Reg. XXII, 8.

Ἐνεδρεύω, inſidior, inſidias colloco. ארב 1 Reg. XV, 5. ἐνήδρευσεν ἐν τῷ χειμάρρῳ, *inſidias collocavit ad rivum torrentem. Incertum* ibi ἐνέδρευσεν habere docet *Cl. Montfauconus* Lex. ad Hexapla. Sed hoc procul dubio corruptum ex ἐνήδρευσεν. Vid. & Jud. IX, 32. 34. 43. Thren. IV, 19. הצהיר oleum exprimo, Job. XXIV, 11. בשלי in tranquillitate, 2 Reg. III, 27. רכה pih. decipio, fallo, *Al.* Prov. XXVI, 19. ἐνεδρεύσοντες. *Francof.* male ibi ἀνδρίσοντες. נחתים plur. demiſſi. *Al.* ἐνεδρεύσαν. *Heſychius*: Ἐνεδρεύει, δόλον μηχανᾶται, ἐγκάθηται, (vulgo hic male legitur Ἐγκάθεται, &, quaſi novus inde articulus inciperet, ab Ἐνεδρεύει ſeparatur.) κατατρεῖ. Ἐνεδρεύει, *dolum molitur, inſidiatur, obſervat.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐνεδρεύει, ἐγκρύπτεται. Ἐνεδρεύει, *occultat ſe.*

Ἔνεδρον, idem quod ἐνέδρα, inſidiæ. ארב Joſ. VIII, 2. מארב Jud. IX, 35. מארב part. pih. inſidians, Jud. IX, 25. 2 Par. XX, 23. מור ulcus, Abd. v. 7. משפט judicium, 3 Reg. XX, 40. צריה induſtria, Num. XXXV, 20. 22.

Ἔνεδρον ποιέω, inſidias facio. תחנות ſing. caſtrametatio, *Al.* 4 Reg. VI, 8. ποιήσομεν ἔνεδρον.

Ἐνείδω, inſpicio. ראה video, Gen. XX, 10.

Ἐνειλέω, involvo. לוט 1 Reg. XXI, 9. ἐνειλημένη ἐν ἱματίῳ, *involuta veſtimento.* מתרקחת part. hithp. immixtus, *Sym.* Exod IX, 24. ἐνειλούμενον.

Ἐνείρω, innecto, inſuo, conjungo. שכך (ש pro ס) rego, Job. X, 11. ὀστέοις δὲ καὶ νεύροις μὲ ἐνείρας, *oſſibus vero & nervis me conjunxiſti.* Schol. ad h. l. ἔνειρας interpretatur συνείρας.

νέῤῥαψας, *consuisti. Hesychius:* Ἔνειρας, ἐνέῤῥαψας, ἔβαλες, ἥρμοσας, συνῆψας. Ἔνειρας, *insuisti, jecisti, aptasti, conjunxisti.*

Ἕνεκα & ἕνεκεν, propter, causa, pro ב præfix. Es. XLVIII, 10. πέπρακά σε, οὐχ ἕνεκεν ἀργυρίου, *vendidi te, non pro argento.* Gen. XVIII, 28. ἕνεκεν τῶν πέντε, *propter quinque.* על אורת Exod. XVIII. 8. Num. XII. 1. בגלל Gen. XII, 13. Deut. XVIII, 12. ברבר Exod. XVIII, 11. מעבור *Aqv.* Gen. III, 17. 2 Reg. XII, 35. על רבר Gen. XX, 11. 18. על דברת Chald. Dan. II, 30. מ præfix. Ps. XI, 5. מעבור a transeundo, Thren. III, 43. מעני part. pih. plur. constr. affligentes, Soph. III, 20. עקב Es. V, 23. מפני a facie, Jer. XXVI, 3. בקרב in medio, *Aqv.* Ps. CIX, 3.

Ἐνεκτὸν. vinculum, quo quis tenetur vel constringitur. טטפות plur. frontalia, schedæ memoriales, φυλακτήρια dictæ in N. T. *Aqv.* Exod. XIII, 16. ἐνεκτά.

Ἐνεξουσιάζομαι, potestatem mihi arrogo, it. in aliena petestate sum, in potestatem redigor. Sir. XX, 7. ἐνεξουσιαζόμενος μισηθήσεται, *potestatem sibi arrogans odio habebitur.* Sir. XLVII, 20. ἐνεξουσιάσθης ἐν τῷ σώματί σου, *in potestatem alienam redactus es corpore tuo.* Conf. ad h. l. *Solerium* de Pil. p. 76.

Ἐνεὸς, mutus. אלם Es. LVI, 10. κύνες ἐνεοὶ, οὐ δυνήσονται ὑλακτεῖν, *canes muti, non poterunt latrare. Hesychius:* Ἐνεοὶ, ἄφωνοι. Ἐνεοὶ, *muti.* Vid. & Epist. Jer. v. 36.

Ἐνεὸν ποιέω, mutum facio. אטם שפתים claudo labia, Prov. XVII, 29. Glossæ MS. in Proverb. Ἐνεόν, κωφὸν, μωρόν. Ἐνεόν, *mutum, stultum.* Vide *Cl. Alberti* ad Gloss. Græc. in N. T. p. 70.

Ἐνέργεια, efficacia, efficax operatio. Sap. VII, 18. ἐνέργειαν στοιχείων, *efficacem operationem elementorum.* Sap. XVIII, 22. ὅπλων ἐνεργείᾳ *armorum vi.* 2 Macc. III, 29. διὰ τὴν θείαν ἐνέργειαν, *per divinam operationem.*

Ἐνεργέω, intus operor, efficaciter operor, ago, paro. גמל rependo, Prov. XXXI, 12. פעל Es. XLI, 4. τις ἐνήργησε καὶ ἐποίησε ταῦτα; *quis operatus est & fecit hæc?* פעל opus, Prov. XXI, 16. ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσσῃ ψευδεῖ, *parans thesauros lingua mendaci. Hesychius:* Ἐνεργεῖν, ἑτοίμως πράττειν. Ἐνεργεῖν, *paratum facere.* צבא milito, *Al.* Num. VIII, 24. ἐνεργεῖν. 3 Esdr. II, 20. ἐπεὶ ἐνεργεῖται τὰ κατὰ τὸν ναὸν, *quia ea aguntur circa templum.* Sap. XV, 11. ψυχὴν ἐνεργοῦσαν, *animam intus operantem.*

Ἐνεργὸς. operi destinatus. מעשה opus, Ezech. XLVI, 1. ἐξ ἡμέρας τὰς ἐνεργοὺς, *sex dies operi destinatos.*

Ἐνευλογέω, benedico. ברך Gen. XII, 3. Ps. LXXI, 18.

Ἐνευ.

Ἐνευφάινομαι, gaudeo, lætor. שחק ludo, Prov. VIII, 31. משעשים plur. oblectationes, Prov. VIII, 31.

Ἔνεχυρον, pignus. עבט Deut. XXIV, 10. 11. 12.

Ἐνέχυρον λαμβάνω, pignus accipio. חבל pignero, Prov. XX, 19.

Ἐνεχύραζω, pignus capio. חבל Deut. XXIV, 6. 17. Ezech. XVIII, 16. Job. XXII, 6. *Al.* Exod. XXII, 26. ἐνεχυράσης, & Job. XXIV, 3. ἐνεχύρασαν. *Sym.* Job. XXIV, 9. ἐνεχύραζον. עבט Deut. XXIV, 10. Conf. *Salmaſium* de Mod. Uſur. p. 552. Judith. VIII, 15. ὑμεῖς δὲ, μὴ ἐνεχυράζετε τὰς βουλὰς Κυρίου, *vos autem ne obligetis quaſi quodam pignore* (aut *devinciatis*) *conſilia Domini*, qui debent eſſe libera. Ita *Badvellus* hæc verba interpretatur.

Ἐνεχύρασμα, pignus. חבל infin. pignerando, Exod. XXII, 26. חבל pignus, Ezech. XXXIII, 15.

Ἐνεχυρασμὸς, pignoris capio, quod ab invitis per vim auferetur poſt moram ſolutionis. חבל Ezech. XVIII, 12. 16. חבלה Ezech. XVIII, 7. Conf. *Salmaſium* de Mod. Uſur. p. 552.

Ἐνεχυριάζομαι, pignus capio. חבל Exod. XXII, 26. ἐὰν δὲ ἐνεχύρασμα ἐνεχυριάσῃ τὸ ἱμάτιον τοῦ πλησίον, *ſi pignori vero acceperis veſtem proximi*. Eodem ſenſu ἐνεχυράζεσθαι uſurpatur. *Ariſtophanes* Nub. v. 35.

——— χ' ἕτεροι τόκου
Ἐνεχυράσασθαί φασιν.

Ubi *Scholiaſtes*: Καὶ ἕτεροι ὑπὲρ τόκου ἐνέχυρα παρ' ἐμοῦ λήψεσθαί φασιν, μᾶλλον δὲ τὴν ὄχλησιν δείκνυσι τὴν κατ' αὐτοῦ, ὃς φησι τόκου χάριν ἐνεχυριάσειν αὐτοῖς ἀπειλῶν. *Et alii pro uſura pignora a me ſe accepturos ajunt. Præcipue autem moleſtiam declarat, quam illi ſibi faciunt, quos propter uſuram ait minitari, pignori ab ipſo accepturos.* In ed. *Baſil.* apud Comicum pro ἐνεχυράσεσθαι legitur ἐνεχυράσασθαι. Et ſic etiam legit *Phavorinus*, qui inde procul dubio ita: Ἐνεχυράσασθαι, ἐνέχυρον λαβεῖν παρὰ Ἀριστοφάνει. Ἐνεχυράσασθαι, *pignus accipere apud Ariſtophanem.* De diſcrimine inter ἐνεχυράζειν & ἐνεχυριάζειν, quod *Salmaſius* docuit, quid obſervandum ſit, vide apud ill. *Spanhemium* not. ad *Ariſtophanem* l. c. p. 275.

Ἐνέχω, indignor, infenſus ſum, iraſcor. שטם odi, Gen. XLIX, 23. ἐνεῖχον αὐτῷ κύριοι τοξεύματων, *infenſi ipſi erant ſagittarii. Scholiaſtes* ibi ἐνεῖχον exponit ἐμίσησαν, *odio proſequebantur. Heſychius* ἐχόλων, ὠργίζοντο, *inaignabantur, iraſcebantur.* Cont. Marc. VI, 19. & ad h. l. Auctores *B. Wolfio* citatos.

Ἐνέ-

Ἐνέχομαι, implicor. ברב in multitudine, *Al.* Ezech. XIV, 4 ἐνέχεται. *Hesychius*: Ἐνέχεται, συνέχεται. Ἐνέχεται, *continetur.*

Ἔνθα καὶ ἔνθα, hic & illic. אנה ואנה 4 Reg. V, 25. Vid. & 1 Macc. VI, 45. Gloss. Brem. Ἔνθα καὶ ἔνθα, τῇδε κἀκεῖσε, ᾗδε καὶ ᾗδε.

Ἐνθάδε, hic illic. 2 Macc. XII, 27.

Ἔνθε, ubi. ב præfix. Job. XXXVII, 12.

Ἔνθεν καὶ ἔνθεν, hinc & illinc. וילך והלום & ibat & tundebat, 1 Reg. XIV, 16. מזה hinc, illinc, Ezech. XL, 13. מפה־מפה vel מפו־מפן Ezech. XL, 11. XLI, 1.

Ἔνθημα, torques. ענק Cant. IV, 9. תלפיות plur. amaria; *Al.* Cant. IV, 4. ἐνθήματι.

Ἔνθεσμος, legitimus. 3 Macc. II, 21. *Hesychius*: Ἔνθεσμον, νόμιμον, ἔννομον. Ἔνθεσμοι, *legitimum.*

Ἐνθήκη, depositum. פקרון *Sym.* Gen. XLI, 36. εἰς ἐνθήκην.

Ἐνθουσιαζόμενος, fanatico furore agitatus. פחוים plur. instabiles, leves, *Aqv.* Soph. III, 5. ἐνθουσιαζόμενοι.

Ἐνθρονίζομαι, in solio collocor, in solio sedeo. ישב על כסא מלכות sedeo in solio regni, Esth. I, 2. ὅτε ἐνθρονίσθη, *cum in solio sederet. Al.* ἐνθρονίσθη.

Ἐνθυμέομαι, cogito, considero, in mentem revoco, ad animum revoco. החרים hiph. anathematizo, Jos. VI, 18. התבונן hithp. intelligo, *Sym.* Job. XXXVII, 14. ἐνθυμήθητι, *cogita, in mentem revoca.* זמם cogito, Thren. II, 17. חמד J. s. VII, 21. חרצבות plur. nexus, vincula, *Sym.* Ps. LXXII, 4. οὐκ ἐνθυμοῦντο, *non cogitabant.* חשק amore propendeo, Deut. XXI, 11. ἴδῃς γυναῖκα καλὴν, καὶ ἐνθυμηθῇς περὶ αὐτῆς, *videas mulierem pulchram, & cogites de illa*, vel *desideres illam.* נחם niph. sententiam retracto, aliud quam prius cogito, Gen. VI, 6. ἐνεθυμήθη *Procopius Gazæus*: *Illud* ἐνεθυμήθη dictum est pro κατενύγη, σύνεσι ἔσχε λογισμὸν, *indoluit, tristem suscepit cogitationem. Is. Vossius* Auctar. Castigat. ad Script. de Æt. Mundi p. 17. ἐνεθυμήθη vertit, *ad animum revocavit. Al.* Gen. VI, 7. ἐνεθυμήθην. Sap. III, 14. ἐνθυμηθεὶς κατὰ τῦ Κυρίε πονηρὰ, *cogitans contra Dominum mala.* Vid. & Sir XVII, 25. & conf. Matth. IX, 4. Sap. VII, 16. ἐνθυμηθῆναι ἀξίως τῶν δεδομένων, *cogitare digna*, vel *recte de his, quæ dantur.* Quemadmodum hic ἐνθυμηθῆναι dicitur ἐλλειπτικῶς pro ἐνθυμηθῆναι περὶ τῶν δεδομένων, & supra Deut. XXI, 11. eadem ellipsis reperitur, ita succurrit etiam in fragmento illo apud *Suidam*: Μή ποτε τῶν κοινῶν βίων ἐνθυμηθεὶς, *ne forte de communibus vitis cogitans.* Additur ve-

ro, περὶ Sap. VI, 15. ubi ἐνθυμηθῆναι περὶ αὐτῆς, *cogitare de illa.*

Ἐνθύμημα, cogitatio. גלולים plur. idola, dii ſtercorei, Ezech. XIV, 5. XVI, 35. XX, 16 לבוש veſtis, Mal II, 16. מזמות plur. cogitationes, *Al.* Pſ. IX, 26. τῶν ἐνθυμημάτων. *Rel.* Job. XLII, 4. עלילה actio, opus, Ezech XI[illegible], 23. שרירות contemplatio, Jer. III, 17. VII, 23. תרמית dolus, Pſ. CXVIII, 17.

Ἐνθύμησις, cogitatio. מחשבה *Sym.* Job. XXI, 27.

Ἔνθυμον, quod in animo eſt. חמה excandeſcentia, Pſalm. LXXV, 10. ἐνθύμιον ἀνθρώπων ἐξομολογήσεταί σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίων ἑορτάσει σοι, *quod in animis hominis eſt, laudabit te, & quod in animo relictum eſt, feſtum celebrabit tibi.* Apud *Suidam* Ἔνθυμον inter alia exponitur κατὰ νοῦν, *quod in animo eſt.* Apud eundem hæc leguntur: Ἔνθύμιον καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίων βραχύ τι μόριον. Sicuti vero hæc procul dubio deſumta ex Auctore, qui Pſalm. l. c. non ἐνθύμιον, ſed potius ἐγκατάλειμμα exponere voluit, ita fallitur *Phavorinus*, quando ex *Suida*, ut videtur ita: Ἐνθύμιον, καὶ βραχύ τι μόριον. Ἐνθύμιον, *etiam exiguam particulam ſignificat*, additis hiſce ex Pſalm. l. c. verbis: Δαβὶδ Καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίων ἑορτάσει σοι.

Ἔνθύμιος, aſtutus. נרגן ſuſurro, murmurator, *Theod.* Prov. XXVI, 22. ἐνδύμιος, pro quo legend. videtur Ἔνθύμιος.

Ἐνθυμέομαι, cogito. דמה pih. imaginor, Eſ. X, 7.

Ἐνθυσιάζω, ſacrifico. Sir. XXXI, 7.

Ἐνιάυσιος, anniculus. בן שנה filius anni, Exod. XII, 5. XXIX, 38. שני בן alter filius, Num. VIII, 9. בת שנה filia anni, Num. VI, 14. XV, 25.

Ἐνιαυτὸς, annus. שנה Gen. I, 14. & alibi paſſim. Eſ. VI, 1. ἐγένετο τῷ ἐνιαυτῷ, pro ἐπὶ τῷ ἐνιαυτῷ, *fiebat in anno.* Sic *Lucianus* dixit μιᾶς ἡμέρας pro ἐπὶ ἡμέρας. Vid. *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 230. שני dual. conſtr. duo, Ezech. XV, 4.

Ἐνίημι, immitto. Bar. II, 15. ἐνῆκας τὸν θυμόν καὶ τὴν ὀργήν σου εἰς ἡμᾶς, *immiſiſti furorem & iram tuam in nos. Heſychius*: Ἔνηκας, (ſcrib. Ἐνῆκας ἐνέβαλες, ἐναπέθου. Ἐνῆκας, *injeciſti, depoſuiſti. Suidas*: Ἐνῆκαν, ἐνέβαλον.

Ἔνικμος, humidus, cui humor ineſt. רטב ſuccoſus, *Aqv.* Job. VIII, 16.

Ἔνιοτε, interdum. Sir. XXXVII, 18.

Ἔνιστε,

Ἐνίστημι, insto. הקים Chald. aph. a קום constituo, Dan. VII, 5. Vid. & 3 Esdr. V, 72. 1 Macc. XII, 44. 2 Macc. III, 17. Vide & quæ notavi in Ὠθέω.

Ἐνισχυρίζομαι, conforto me. עז corroboro, *Sym.* Psalm. LI, 7. ἐνισχυρίσατο.

Ἐνισχύω, invalesco, it. corroboro, obfirmo, fortifico. אזר pih. accingo, 2 Reg. XXII, 40. Es. XLV, 5. אמץ pih. obfirmo, 2 Par. XXIV, 13. גבר prævaleo, Jer. IX, 3. העז hiph. ab עז congrego me, Jer. VI, 1. התנהל hithp. ducem me præbeo, Gen. XXXIII, 14. חזק Gen. XLVIII, 2. ἐνισχύσας (sc. ἑαυτὸν) Ισραὴλ, *confirmans* vel *corroborans se Israël.* Vid. & Jud. I, 30. 2 Par. I, 1. Esdr. IX, 12. Dan. X, 19. XI, 5. & conf. Act. IX, 19. & *Lamb. Bos* Ellips. Gr. p. 59. Esdr. I, 6. ἐνίσχυσαν ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐν σκεύεσιν, *corroborabant manus eorum vasibus. Aqv.* Exod. IV, 21. ἐνισχύσω τὴν καρδίαν αὐτοῦ, *obfirmabo cor ejus.* Idem 1 Reg. XXX, 6. ἐνίσχυσε, *invaluit, fortis fuit*, & Job. XXXVII, 18. ἐνισχύσαι. יד חית vita manus, Es. LVII, 10. כבד gravis, Gen. XII, 10. XLIII, 1. מעוז robur, Joël III, 16. משך traho, Jud. V, 14. נזדק niph. convocor, Jos. VIII, 16. נצח pih. præsum, urgeo, 1 Par. XV, 21. נצר custodio, Es. XLII, 6. עז corroboro, *Aqv.* Eccles. VII, 20. ἐνισχύσεις. פרזון pagus, Jud. V, 11. שדר pih. occo, Os. X, 11. שור principem me gero, Os. XII, 4. שרה principem me gero, Gen. XXXII, 28. Os. XII, 3. תקף Chald. pah. firmo, Dan. VI, 7. καὶ ἐνισχύσαι ὁρισμὸν, & *ut roboret*, valide sanciat *edictum.* Sir. L, 4. ἐνισχύσας πόλιν, *fortificans civitatem.* Conf. de hoc verbo *Clotzium* de Sud. Christi Sanguin. Exerc. 18. §. 16. p. 198. sqq.

Ἐνακόσιοι, nongenti. תשע מעות Gen. V, 5. Jud. IV, 3.

Ἔνατος, nonus. עשרי decimus, Jer. LII, 2. תשעה : תשע decem, Lev. XXIII, 32. 4 Reg. XV, 13. Jer. LII, 4. תשיעי Lev. XXV, 22.

Ἐννέα, novem. תשע : תשעה Gen. V, 27. XI, 19.

Ἐνεακαίδεκα, novemdecim. עשר : תשעה 2 Reg. II, 30.

Ἐνεακαιδέκατος, decimus nonus. עשרה : תשע 4 Reg. XXIV, 28.

Ἐνενήκοντα, nonaginta. תשעים Gen. V, 9.

Ἐνενηκονταεννέα, nonaginta novem. ותשע : תשעים Gen. XVII, 1.

Ἐνηκονταεξ, nonaginta sex. ושש : תשעים Jer. LII, 20.

Ἐνεὸς, obmutescens, mutus. *Al.* Ep. Jer. v. 36. Gloss. MSS.

MSS. τῶν πράξεων. Ἔννοι, ἥσυχοι, ἄφωνοι. Ἔννοι, *taciti, obmutescentes, muti.* Vide Act. IX, 7. & *Cl. Alberti* not. ad Gloss. Gr. in N. T. p. 70.

Ἐννεύω, innuo, annuo. קרץ Prov. VI, 13. X, 11.

Ἐννοέω, cogito, in mente agito, recordor. הבין hiph. a בון intelligo, Dan. IX, 23. השחית hiph. perdo, 2 Reg. XX, 15. השים hiph. a שום pono, Es. XLI, 20. השכיל hiph. intelligo, *Sym.* Psalm. C, 1. ἐννοήσω. זכם *Aqv.* Deut. XXX, 19. ἐννοήθη. Bar. II, 12. ἐννόησον εἰς ἡμᾶς, *recordare nostri.* 1 Macc. II, 61. ὅτως ἐννοήθητε, *sic cogitate.*

Ἐννοέω κακά, cogito mala. חטא וברך pecco & benedico, Job. I, 5.

Ἐννόημα, conceptus mentis, cogitatio. מהבלות plur. consilia prudentia, *Al.* Prov. XII, 5. ἐννοήματα. Vid. & Sir. XXI, 12.

Ἔννοια, cogitatio, scientia, prudentia. אולת stultitia, Prov. XIV, 8. בינה intelligentia, Prov. IV, 1. XXIII, 4. דעת scientia, Prov. XVIII, 15. דרך via, Prov. XXIII, 19. מוסר *Sym.* Prov. XVI, 22. מזמה Prov. I, 4. VIII, 12. שכל intellectus, Prov. XVI, 22.

Ἔννομος, legitimus. Prol. Sir. διὰ τῆς ἐννόμου βιώσεως, *per vitam legi consentaneam.*

Ἐννόμως, legitime. תורה lex, Prov. XXXI, 26.

Ἐννοσσεύω, nidifico, nidum struo. קנן pih. & pyh. Psalm. CIII, 18. Jer. Jer. XXII, 23.

Ἐνοικέω, inhabito, peregrinor. גור Jer. XLII, 17. ישב habito, Lev. XXVI, 22. Jud. V, 23. משכן habitatio, Es. XXXII, 18.

Ἐνοικειόομαι, propinquus sum, cognatus sum. מה הוא לה quid is sibi sc. esset, h. e. quo cognationis gradu se attingeret, Esth. VIII, 1. ὑπέδειξε γὰρ Ἐσθὴρ, ὅτι ἐγκέκοιται αὐτῇ, *indicabat enim Esther, quod cognatus ipsius esset.*

Ἐνοικίζω, in domum recipio. Sir. XI, 35.

Ἔνοικος, incola. ישב part. habitans, Jer. XLVIII, 9.

Ἐνοπλίζω, armis instruo, armo. חלין expedio, Num. XXXI, 5. Deut. III, 18. חמשים plur. quini, *Incert.* Jos. IV, 12. ἐνωπλισμένοι.

Ἐνοπλισμός, armatura. חמש quinta pars sive costa lateris, *Aqv.* 2 Reg. III, 27.

Ἔνο-

Ἔνοπλος, armis inſtructus, armatus. מלבש בגרים part. pyh. indutus veſtibus, 2 Reg. XXII, 10. עכש (ש pro ס) part. onerans, Neh. IV, 17. צנים plur. ſpinæ, *Al.* Job. V, 5. ἐνόπλων.

Ἐνορκόω, juramentum adhibeo. Tob. VIII, 15.

Ἐνόρκιον, juramentum. שבועה Num. V, 21.

Ἔνορκος, juramento obſtrictus, juratus. בעל שבועה dominus juramenti, Neh. VI, 18.

Ἐνόρκως, juramento adhibito. *Al.* Tob. VIII, 15.

Ἐνοχλέω, obturbo, & Ἐνοχλέομαι ſc. ὑπὸ νόσου, morbo vexor, ægroto. הכלים hiph. *Sym.* Jud. XVIII, 17. μηδενὸς ἐνοχλήντος, nemine perturbante. *Sym.* 1 Reg. XXV, 7. ἐνοχλησαμεν. רעש fel, *Alex.* Deut. XXIX, 18. ἐνοχλή, pro quo *Alii* rectius ἐν χολῇ. Vide *B. Wolfium* ad Hebr. XII, 15. p. 787. 3 Eſdr. II, 22. *Heſychius:* Ἐνοχλεῖ, διοχλεῖ. Ἐνοχλεῖ, *perturbat.* Conf. *Cl. Alberti* not. ad Gloſſar. Græc. in N. T. p. 182, הוה נזק Chald. damno affectus ſum, Dan. VI, 2. ὅπως ὁ βασιλεὺς μὴ ἐνοχλῆται, *ne rex obturbetur.* חלה ægroto, Gen. XLVIII, 1. ὅτι ὁ πατήρ σου ἐνοχλεῖται ſc. ὑπὸ νόσου, *pater tuus morbo laborat.* Vid. & 1 Reg. XIX, 14. XXX, 13. Mal. I, 13. Additur ὑπὸ νόσου *Herodiano* Lib. III. c. 2. Ὁ δὲ Πλαυτιανὸς ὁρῶν τὸν μὲν Σιβῆρον πρεσβύτην τε ἤδη καὶ συνεχῶς ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον. *Plautianus autem ſenem jam Severum videns & morbo crebro laborantem.* Sic & *Diodorus Sic.* L. V. p. 203. ὑπὸ νόσων ἰδιοτρόπων ἐνοχλούμενοι, *morbis propriis vexati.* Conf. *Lamb. Bos* Exerc. in N. T. Luc. VI, 18. p. 37.

Vid. alibi Προσποιέομαι ἐνοχλεῖσθαι.

Ἐνόχλησις, perturbatio, moleſtia. טרח *Aqv. Sym. Theod.* Eſ. I, 14. עקה preſſura, *Sym.* Pſ. LIV, 4. Lex. vet. Ἐνόχλησις, *moleſtiæ exhibitio, perturbatio.*

Ἔνοχος, reus. אלף pih. doceo, Job. XV, 5. דם : דמים ſing. & plur. ſanguis, ſanguines, Exod. XXII, 3. Lev. XX, 9. Deut. XIX, 10. דם בראש ſanguis in capite, Joſ. II, 19. ἡμεῖς ἔνοχοι ἐσόμεθα, *nos rei erimus.* Conf. Matth. XXVII, 25. ubi τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ὑμᾶς, *ſanguis ejus ſuper nos*, idem eſt, ac ſi dixiſſent Judæi: ἡμεῖς ἔνοχοι ἐσόμεθα, *nos rei erimus cædis ejus.* נקה infin. abſolvendo, Exod. XXIV, 7. Num. XIV, 18. רשע improbus, Num. XXXV, 31.

Vid. alibi Θάνατῳ ἔνοχός εἰμι.

Ἐνόω, unio. יחד *Sym.* Eſ. XIV, 20. ἐνωθήσῃ.

Ἔνσεισις, inſligo, incutio, concutio, illido, irruo, impetum

tum facio. רפש pih. 4 Reg. VIII, 12. τὰ νήπια αὐτῶν ἐνσείσεις, *infantes illorum concuties.* *Heſychius*: Ἐνσείσεις, διασείσεις. Ἐνσείσεις, *concuties.* 2 Macc. III, 25. ἐνέσεισε τῷ Ἡλιοδώρῳ τὰς ἐμπροσθίους ὁπλὰς, *Heliodoro priores calces infligebat.* 2 Macc. XII, 15. ἐνέσεισαν θηριωδῶς τῷ τείχει, *impetum faciebant ferociter in muros.* Vid. & 2 Macc. XIV, 46.

Ἐνσιτίω, paſco. כרה convivium apparo, Job. XL, 25.

Ἐνσκολιέυομαι, intorqueo. במוקש in laqueo, Job. XL, 19. ubi tamen pro ἐνσκολιευομενος *Cl. Grabius* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 5. ἐνσκωλιευόμενος vel ἐνσκωλευόμενος, *irritatus*, ut interpretari ipſi placet, legendum conjicit, quia Hebr. מוקש Exod. X, 7. & Deut. VII, 16. LXX. σκῶλον, *ſcandalum*, reddiderunt.

Ἔνταλμα, præceptum. אשור greſſus, Job. XXIII, 11. מצוה Job. XXIII, 11. Eſ. XXIX, 13.

Ἐντάττω, conſtituo, ordino. רשם conſigno, Dan. V, 26. 27. X, 21.

Ἐντεῦθα, hic, huc. אלי ad me, 1 Reg. XIV, 34. הלם 1 Reg. X, 22. XIV, 36. Pſ. LXXII, 10. הנה *Theod.* Jud. XVI, 2. פה Jud. IV, 20. 3 Reg. XIX, 9. *Heſychius*: Ἐντεῦθα. καὶ τὸ χρονικὸν καὶ τὸ ἐπί τόπου, καὶ ἔνθα δὴ ἢ ὧδε. Ἐντεῦθα, *adverbium & temporis & loci, & illic vel hic.*

Ἐνταφιάζω, funero, pollingo, ad ſepulturam corpus compono. חנט condio aromatibus, Gen. L, 2. 3. *Phavorinus*: Ἐνταφιάζω, ἐνσοριάζω, θάπτω. Ἐνταφιάζω, *in loculo condo, ſepelio.*

Ἐνταφιαστὴς, funerator, pollinctor. רפא part. medicus, Gen. L, 2. 3. Auguſtinus Lib. I. Locution. Ἐνταφιασταὶ *id agunt quod exhibetur corporibus humandis, vel condiendo, vel ſiccando, vel involvendo & alligando, in quo opere maxime Ægyptiorum cura præcellit.* Conf. *Druſii* Miſcel. Cent. II. c. 8.

Ἐντείνω, intendo. דרך calco. Pſ. VII, 13. τόξον αὐτῦ ἐνέτεινε, *arcum ſuum intendit.* Vid. & Pſ. XI, 2. Jer. IX, 3. XLVI, 9. משך traho, 3 Reg. XXII, 34. 2 Par. XVIII, 33. נשק verbale, armatus, 1 Par. XII, 2. Pſ. LXXVII, 12. ערה nudor, Hab. III, 8. עריה retectio, *Hab.* III, 8. ἐντείνων. רמה jaculor, Jer. IV, 29. רמיה dolus, Oſ. VII, 15.

Ἐντέλλομαι, præcipio. אמר dico, Joſ. IX, 6. Eſth. II, 15 דבר verbum, 3 Reg. XIII, 17. דבר pih. loquor, Joſ. IV, 12. XI, 23. הואציר hiph. theſaurarios conſtituo, Neh. XIII, 13. נצר cuſtodio, Prov. V, 2. פנה reſpicio, 3 Reg. II, 3. פקר viſito, 2 Reg. XXXVI, 23. Eſ. XIII. 4. 11. צוה pih. Pſ. XLIII, 6. ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακὼβ, *præcipiens*, h. e,

h. e. verbo tuo potenti efficiens *ſalutes Jacobi.* צפה ſpeculor, Job. XV, 22. 1 Macc. IX, 55. *ἐντέλλεσθαι περὶ τῆς οἰκίας ἑαυτῆς, præcipere de domo ſua*, i. e. teſtamentum facere. Conf. Eſ. XXXVIII, 1.

Ἔντερον, inteſtinum. רחם miſeratio, Gen. XLIII, 30. שבלול limax, *Aqv.* Pſalm. LVII, 8. *γῆς ἐντέρου.* קרב *Aqv.* Pſ. V, 10.

Ἐντεῦθεν, hinc, illinc. הנה Dan. XII, 5. *εἱστήκεισαν εἷς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ, καὶ εἷς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ*, *ſtabant unus hinc ad ripam fluminis, & alius illinc ad ripam fluminis.* Conf. Apoc. XXI, 2. & ad h. l. *B. Wolfium* p. 612. ſq. מזה Num. XXII, 24. *Incert.* 1 Reg. XIV, 4. מפו Ezech. XL, 34. 37. Vide & 2 Macc. II, 33.

Ἔντευξις, aditus, acceſſus, colloquium. 2 Macc. IV, 8. *ἐπαγγειλάμενος τῷ βασιλεῖ δι' ἐντεύξεως ἀργυρίου τάλαντα ἑξήκοντα.* Vulgatus : *Adito rege promittens ei talenta ſexaginta.* Conf. quæ ex *Polybio* & aliis notat *Raphelius* ad 1 Tim. II, 1. p. 598. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. & *Suidas* Ἔντευξις, *ἐντυχία.* Ἔντευξις, *colloquium.* Apud *Heſychium* Δι' ἐντεύξεως exponitur *διὰ παρακλήσεως, per precationem.* Conf. v. *Ἐντυγχάνω.*

Ἐντήκομαι, colliqueſco. נמק niph. a מקק tabeſco, Ezech. XXIV, 23.

Ἐντίθημι, impono. הבין hiph. a בון intelligo, Prov. VIII, 5. *ἐνθέσθε καρδίαν*, *apponite cor veſtrum.* שום pono, Eſdr. V, 8. עמס onus impono, *Al.* 2 Par. X, 11. *ἐνέθηκεν.* Vid. & 2 Macc. III, 27.

Ἐντιμάω, honore dignum æſtimo. יקר pretioſus ſum, 4 Reg. I, 13. 14.

Ἔντιμος, pretioſus, dignus pretio, honorabilis. אחר alius, Neh. V, 5. חרים plur. ingenui, Neh. II, 16. IV, 14. יקר 1 Reg. XXVI, 21. *ἔντιμος ἡ ψυχή μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου*, *pretioſa anima mea in oculis tuis.* Prov. XX, 18. *σκεύη ἔντιμα*, *vaſa pretioſa.* Vid. & Eſ. XXVIII, 16. Pſ. LXXI, 14. Job. XXVIII, 10. יקרא Chald Dan. II, 37. כביר validus, Eſ. XVI, 14. נכבד part. niph. Deut. XXVIII, 58. Eſ. III, 4. שר princeps, Job. XXXIV, 19.

Ἔντιμος γίνομαι, pretioſus fio. יקר Eſ. XLIII, 4.

Ἔντιμος εἰμι, pretioſus ſum. היקיר hiph. a יקר facio ut pretioſus ſit, Eſ. XIII, 12.

Οὐκ ἔντιμος, non honoratus. לא כביר non validus. Eſ. XVI, 14. נקלה part. niph. vilis, *Al.* 1 Reg. XVIII, 23.

Ἐντι

Ἐντιμότερος, honoratior. נכבר part. niph. Num. XXII, 15. Vid. & Sap. XVIII, 12.

Ἐντιμόω, honoro. התרעץ hithp. a ריע clangentem ago; *Quint. Ed.* Pſ. CVII, 11. ἐντιμωθήσομαι, *honorabor.*

Ἐντίμως, honorifice. כבר infin. pih. honorando, Num. XXII, 17. Vid. & Tob. XII, 5. XIV, 7.

Ἔντινγμα, excuſſio. זרם *Aqv.* Eſ. XXXII, 2.

Ἐντινάσσω, incutio, projicio. 1 Macc. II, 36. 2 Macc. IV, 41.

Ἐντολὴ, præceptum. ברית fœdus, 3 Reg. XI, 11. דבר verbum, Jer. XIX, 15. חק ſtatutum, Deut. XVI, 12. חקה idem, 3 Reg. II, 3. III, 14. מצוה Gen. XXVI, 5. & alibi ſæpius. משפט judicium, 3 Reg. IX, 4. פקודים plur. commiſſa, Pſ. CII, 18. CX, 7. קול vox, Joſ. V, 6. תוכחת increpatio, Prov. XV, 5. תורה lex, 4 Reg. XXI, 8. 2 Par. XII, 1. דברי תורת verba legis, Deut. XVII, 19. צו *Aqv. Sym. Theod.* Eſ. XXVIII, 13. Lex. *Cyrilli* MS. & *Phavorinus* Ἐντολὴ, παραγγελία τις δισποτική. Ἐντολὴ, *præceptum aliquod herile.*

Ἐντομὶς, inciſio. שרטת Lev. XXI, 5. ἐπὶ σάρκας αὐτῶν ἃ κατατεμοῦσιν ἐντομίδας, *in carnibus ſuis non incident inciſiones.*

Ἐντομίδας ποιέω, inciſiones facio. ההגדד hithp. incido me, Jer. XVI, 5. נתן שרט Lev. XIX, 28. ἐντομίδας ἃ ποιήσετε ἐπὶ ψυχῇ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, *inciſiones non facietis propter mortuum in corpore veſtro.* Gloſſ in Octateuch. Ἐντομίδας, (ſic enim bene *Fabricius* pro Ἐντοδήμας) μαμμιλλάρια ψαλίδια. Ἐντομίδας, *mamillares raſuras.* Ψαλίδια hic interpretatus ſum *raſuras*, ſecutus *Heſychium*, cui Ψαλίδα (ſic enim legendum puto pro ψαλίθια) ſunt ψήγματα. Idem *Heſychius*: Ἐντομίδες, ξυσμαὶ ὄψιας γινόμεναι, καὶ τοῖς λοιποῖς σώμασιν ἐντεμνόμεναι, τοιαῦτα δὲ ἐιώθασι ποιεῖν ἐν (leg. ἐπὶ) τοῖς νεκροῖς αὐτῶν οἱ ἄπιστοι. Ἐντομίδες, *raſuræ in vultu factæ, & quæ reliquis membris inciduntur, hæc vero propter mortuos ſuos facere ſoliti ſunt infideles.* Lex. *Cyrilli* MS. Ἐντομίδες, αἱ τὰ σώματα. τέμνονται τοιαῦτα δὲ ἐιώθασι ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς αὐτῶν οἱ ἄπιστοι. Ἐντομίδες, *quæ corpora incidunt. Hæc vero propter mortuos ſuos facere ſoliti ſunt infideles.* Conf. *Spencerum* de Leg. Hebr. Ritt. L. II. c. 19. p. 405. ſqq.

Ἐντορνεύω, torno. משקדים plur. amygdalati, amygdalæ ſpeciem referentes. *Sym.* Exod. XXV, 33. 36. ἐντετορνευμένοι, *tornati.*

Ἐντὸς,

Ἐντὸς, intus. בקרב in medio. Pſ. XXXVIII, 4. CVIII, 21. הון medium, Cant. III, 10.

Τὰ ἐντὸς, interiora. צירים plur. tormina, Dan. X, 16. קרב : קרבים ſing. & plur. Pſ. CII, 1. Ad quem locum *Theodoretus*, & ex eo *Suidas*: Ἐντὸς, οἱ λογισμοὶ, καὶ ἐνθυμήσεις, καὶ πάντα τὰ τῆς ψυχῆς πνεύματα. Δαβὶδ καὶ πάντα τὰ ἐντός μου. Ἐντὸς, *intus*, *ratiocinationes*, *cogitationes*, & *omnes motus animæ*. *David*: „ *Et omnia interiora mea.*".

Ἐντρέπω, ομαι, pudefacio, pudeſio, erubeſco, revereor, timeo, humilio me. בוש *Sym* Pſ. XXXIX, 15. ἐντραπήσονται. חפר Pſ. XXXIV, 29. XXXIX, 19. Eſ. XXIV, 23. בנה pih. cognomino, Job. XXXII, 21. נכאים plur. contriti, Job. XXXII, 21. נכלם erubeſco, Num. XII, 14. 2 Par. XXX, 15. נכנע niph. deprimo me, Lev. XXVI, 41. Jud. XI, 33. 4 Reg. XXII, 19. 2 Par. XXX, 11. נראה niph. videor, Eſ. XVI, 12. נשא *Sym.* 1 Reg. XXV, 35. ἐντράπην, *reveritus ſum*. ענה affligo me, Exod. X, 3. ἕως τίνος οὐ βούλει ἐντραπῆναι με; *quousque non vis me revereri?* Conf. Sap. II, 10. VI, 7. פחד paveo, Eſ. XLIV, 11. רכך molleſco, 2 Par. XXXIV, 27. Sir. IV, 28. περὶ τῆς ἀπαιδευσίας σου ἐντράπηθι, *de inſcitia tua erubeſcito*. 1 Macc. I, 10. ἐντράπη Πτολεμαῖος ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε, *timebat illum Ptolemæus, & fugiebat*.

Ἐντριχὴς, velox, promtus, agilis, ſollers, diligens. Sir. XXXI, 26. ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ἐντριχὴς, *in omnibus operibus tuis ſis agilis*, vel *diligens*. Conf. Prov. XXII, 29. *Phavorinus*: Ἐντριχὴς, γοργὸς, ὀξὺς, σπουδαῖος Ἐντριχὴς, *agilis*, *velox*, *diligens*. Lex. vet. Ἐντριχὴς, *ſtrenuus*, *vegetus*, *ſolers*, *navus*.

Ἐντρίβω, intero, infrico. שחת pih. perdo, Gen XIX, 13. Drac. v. 40. ἐνέτριψεν ἄρτον εἰς σκάφην, *intrivit panem in vaſculum*.

Ἔντριτος, triplicatus. משלש part. pyh. Eccleſ. IV, 12.

Ἔντριχος, capillatus. שער pilus, capillus, *Sym.* Pſalm. LXVII, 22.

Ἔντρομος, tremebundus, trepidus. מרעיד part. hiph. Dan. X, 11. Vid. & Sap. XVII, 9. 1 Macc. XIII, 2.

Ἔντρομος γίνομαι, contremiſco. רעש commoveor, Pſalm. XVII, 9. LXXVI, 18.

Ἐντροπὴ, pudor, verecundia. בלמה Job. XX, 3. Pſalm. XLIII, 17.

Ἐντρυφάω, delicior, oblecto me. התענג hithp. Eſ. LV, 2.

ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, *oblectabit ſe in bonis anima veſtra.* Vid. & Eſ. LVII, 4. & conf. 2 Petr. II, 13. & *Wolfium* ad h. l. p. 213. תענוגים plur. oblectationes, Jer. XXXI, 20.

Ἐντρύφημα, deliciæ, oblectatio. פרך aſperitas, ſævitia, *Aqv.* Exod. I, 12.

Ἐντυγχάνω, accedo. Sap. VIII, 21. ἐπέτυχον τῷ Κυρίῳ καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, *accedebam ad Dominum, & precatus ſum illum.* Vid. & Sap. XVI, 28. & 3 Macc. VI, 37. & conf. *Ælianum* Var. L. I. c. 21. & L. XIV. c. 31. & quæ ex *Polybio* notat *Cl. Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N F. p. 492. *Heſychius*: Ἐντυγχάνει. προσέρχεται Ἐντυγχάνει, *accedit.* 1 Macc. VIII, 32. ἐὰν δὲ ἔτι ἐντύχωσι κατὰ σοῦ, *ſi igitur amplius accedant contra te*, h. e. ſi igitur amplius accuſent te. Vid. & 1 Macc. X, 61. 63. 64. XI, 25. & conf. Rom. XI, 2. & ad h. l. Auctores citatos *Wolfio* p. 220. Oppoſitum illi eſt ἐντυγχάνειν ὑπὲρ τινός, *accedere pro aliquo*, vel *intercedere pro aliquo.* Vide Rom. VIII, 34. Hebr. VII, 25. Et ὑπερεντυγχάνειν ὑπέρ τινος, Rom. VIII, 26. 2 Macc. VI, 12. παρακαλῶ οὖν τοὺς ἐντυγχάνοντας τῇδε τῇ βίβλῳ, *hortor itaque illos, qui ad hunc librum accedunt.* Vide & 2 Macc. II, 26. XV, 40.

Ἔνυδρος, aquaticus, aquatilis. נקק evacuo, *Aqv.* Eſ. X, 1. Vid. & Sap. XIX, 10. 18.

Ἐνυπνιάζομαι, ſomnio. הוה ſterto, Eſ. LVI, 10. חלם Gen. XXVIII, 11. XXXVII, 4. חלום ſomnium, Jer. XXVII, 7.

Ἐνυπνιαστής, ſomniator. בעל חלמות dominus ſomniorum, Gen. XXXVII, 18.

Ἐνυπνίζομαι, ſomnio. חלם Eſ. XXIX, 7.

Ἐνύπνιον, ſomnium, inſomnium. חלם ſomnio, Jer. XXIII, 25. חלום Gen. XXXVII, 4. נפש anima, Eſ. XXIX, 8. *Heſychius*: Ἐνύπνιον, ὄναρ. Ἐνύπνιον, *ſomnium.*

Ἐνύπνιον εἶδον, ſomnium video. חלם ſomnio, Gen. XLI, 1.

Ἔνυστρον, ventriculus. פרש ſtercus, Mal. II, 3. σκορπιῶ ἔνυστρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν, *ſpargam ventriculum in facies veſtras.* In Gloſſ. MSS. in Proph. Ἔνυστρον exponitur τὸ ἔσωθεν τῆς κοιλίας, ἐν ᾧ ἡ κοπρία, *quod in ventre eſt, in quo ſtercus*, apud *Heſychium* τὸ μέγα ἔντερον τῶν ζώων, ἡ κοιλία, *magnum animalium inteſtinum, venter*, & *Suidam* τὸ μετὰ τὴν κοιλίαν ἔντερον, τὸ τῶν βρωμάτων δοχεῖον, *inteſtinum, quod eſt poſt ventrem, ciborum receptaculum.* קבה Deut. XVIII, 3. In ed. *Rom.* utrobique ſcribitur ἔνυστρον, in *Francof.* autem ὄνυστρον. Vid.

infra

infra in Ἡνυσρον, & conf. *Bocharti* Hier. P. I. L. II. c. 45 p. 505.

Ἕνωσις, unio. יחד una, ſimul, 1 Par. XII, 17.

Ἐνώπιον, elliptice pro κατ' ἐνώπιον, coram, in conſpectu. אחרי poſt, 2 Par. XXXIV, 31. לאפי in facie, 1 Reg. XXV, 23. בבית in domo, 4 Reg. XI, 4. הלום hic, Gen. XVI, 13. לחי viventis, Gen. XVI, 14. כל מזמות omnes cogitationes, Pſ. IX, 26. בגאר in utere, Pſ. LV, 8. נגר Exod. XXXIV, 10. לנגר Pſ. XV, 8. נכח Exod. XIV, 2. לנכח Gen. XXX, 39. בעיני in oculis, Exod. III, 21. פני plur. conſtr. facies, Exod. XXIII, 15 אל פני Exod. XXIII, 17. את פני Deut. XVI, 16. לפני Gen. XXIV, 51. & alibi ſæpius. מלפני Eſ. XLVIII, 19. מפני Gen. XXXI, 35. על פני Gen. XI, 28. קדם Chald. Dan. II, 9.

Ἐνώπιος, qui coram eſt, præſens. פנים plur. facies, Exod. XXXIII, 11.

Vid. alibi Ἄρτοι ἐνώπιοι.

Ἕνωσις, unitio. ליחד ad ſimul, *Al.* 1 Par. XII, 17. εἰς ἕνωσιν. *Heſychius*: Ἕνωσις, μίξις, σύζευξις. Ἕνωσις, *mixtio, conjunctio.*

Ἐνωτίζομαι, auribus percipio, attendo, auſculto. האזין hiph. & ſemel in pih. און Gen. IV, 22. ἐνωτίσασθέ μου τὰς λόγους, *auribus percipite verba mea.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐνωτίσασθε, ἀκούσατε. Ἐνωτίσασθε, *audite* Job. XXXIII, 1. λαλιὰν ἐνωτίζου μου, *auribus percipe ſermonem meum. Heſychius*: Ἐνωτίζου, ἐν τοῖς ὠτίοις δέχου, *auribus percipe.* Eccleſ. XII, 9. ἐνωτίσατο, *auribus percipiebat.* הוחיל hiph. a יחל exſpectationem habeo, Job. XXXII, 10. הקשיב hiph. auſculto, Job XXIII, 18. XXXIII, 31. האזין & הקשיב junctim, Eſ. XLII, 23. השמיע hiph. audire facio, Eſ. XLIV, 8. Vide & Sap. VI, 2. Bar. III, 6. Sir. XXXIII, 22. & plura de hoc verbo apud Auctores laudatos *Wolfio* ad Act. II, 14. p. 1030.

Ἐνώτιον, inauris, monile נזם Gen. XVIV, 22. 30. *Aqv.* Job. XLII, 12. *Reliqv.* Ezech. XVI, 3. Conf. *Bartholinum* de Inaur. Vet. p. 15. ſq.

Ἐμπλόκια ἐνώτια, implexæ inaures. נזמי אף monilia naſo impendentia, Eſ. III, 19.

Ἐξ. Vide in Ἑκ.

Ἑξ ſex. חמשה quinque, Neh. VII, 67. ששׁ : ששה Gen. XXX, 20. Exod. XVI, 26. שת Chald Dan. III, 1.

Ἐξαγγέλλω, enuncio, prælico, enarro. נודע niph. a ידע notus

notus fio, Prov. XII, 17. סבר in Kal & pih. Pſ. IX, 14. LV, 8. CVI, 22. CXVIII, 26.

Ἐξαγοράζω, redimo. זבן Chald. Dan. II, 8. ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγοράζετε, *quod tempus vos redimatis*, h. e. lucrari ſtudeatis tempus evadendi pœnas meas, ſi non ad palatum meum interpretationem ſomnii dare poſſitis. Conf. Epheſ. V, 16. & ad h. l. Auctores citatos *Wolfio* p. 134.

Ἐξαγορεύω, eloquor, profiteor. התודה : הודה hiph. & hithp. a ידה Lev. V, 5. Eſdr. X, 1. Pſ. XXXI, 6. *Sym.* Prov. XXVIII, 13. ἐξαγορεύων.

Ἐξαγριόω, exaſpero, exacerbo. התמרמר hithp. a מרר exacerbo me, Dan. VIII, 7. ἐξαγριώθη πρὸς αὐτὸν, *exacerbatus eſt in illum.*

Ἐξάγω, educo, produco. הביא hiph. a בוא venire facio, Ezech. XVII, 12. הדיח hiph. a נדח diſpello, Jer. XLVI, 27. הרשא hiph. herbaſco, *Sym.* Gen. I, 10. ἐξαγαγέτω, *producat.* הוציא hiph. a יצא exire facio, Gen. I, 24. VIII, 17. & alibi ſæpius. הזיל hiph a נזל fluere facio, Eſ. XLVIII, 21. החטיא hiph. peccare facio, 4 Reg. XXI, 11. העביר hiph. tranſire facio, 2 Par. XXXV, 23. העלה hiph. aſcendere facio, Exod III, 8. XXXII, 1. הרין hiph a רון curare facio, Gen. XLI, 14. התעה hiph. errare facio, Gen. XX, 13. לקח accipio, Exod. XIV, 11. Jer. XXXV, 3. פלט pih. libero, Job. XXIII, 7. ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος μου τὸ κρίμα, *educat vero in finem judicium meum*, ſive *judicii mei finem faciat.* Idem ſignificat phraſis ἐκβάλλειν εἰς νῖκος τὴν κρίσιν Matth. XII. 20. Nam εἰς νῖκος alias etiam Græcis V. T. Interpretibus idem eſt, quod εἰς τέλος. Vide v. Νικος. ישרץ abunde progigno, Gen. I, 20. 21. האר definio, Joſ. XV, 9.

Ἐξάδελφος, fratris filius, patruelis. Tob. XI, 14.

Ἔξαιμος, exſanguis, 2 Macc. XIV, 46.

Ἐξαιρετος, eximius, electus. אחר unus, Gen XLVIII, 22. ἐγὼ δὲ δίδωμί σοι Σίκιμα ἐξαίρετον ſc τόπον, *ego autem do tibi Sicima*, *locum electum.* *Heſychius*: Ἐξαίρετον, ἐκλεκτὸν, προηγούμενον. Ἐξαίρετον, *electum*, *præcipuum.* בר linum, lineum, *Aqv.* 1 Reg. II, 18. 2 Reg. VI, 14. *Sym.* Dan. X, 5. סגלה peculium, *Theod.* Exod. XIX, 5. ἐξαίρετος. *Hieronymus* ad Tit. II. *Symmachus pro eo, quod Pſalm.* CXXXV. eſt in *Græco* περιούσιον. (Al. legunt εἰς περιουσιασμὸν) *in Hebræo* כגלה *expreſſit* ἐξαίρετον. *id eſt*, egregium *vel* præcipuum, *pro quo verbo in alio volumine Latino ſermone utens* peculiarem *interpretatus eſt.*

Ἐξαίρετός εἰμι, exemtus ſum. לקח capio, recipio, Job. V, 5.

Ἐξαι-

Ἐξαιρίτως, eximie. בדד ſolus, *Aqv.* Deut. XXXII, 12.

Ἐξαιρέω, & med. ἐξαιρέομαι, tollo, eripio, libero, deſumo. בחר eligo, Deut. XXXIII, 11. ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐξείλητο Κύριος, *in loco, quem elegerit Dominus.* Vid. & Job. XXXVI, 21. גאל redimo, Eſ. LX, 16. ἐξαιρούμενός σε Θεὸς Ἰσραὴλ, *liberans te Deus Iſraëlis. Heſychius*: Ἐξαιρούμενος, ἀποκομιζόμενος, ῥυόμενος. Ἐξαιρούμενος, *reportans ſecum, liberans.* הוציא hiph. a יצא exire facio, Jer. XXXIV, 13. הושיע hiph. a ישע ſalvo, Jer. XLII, 11. הציל hiph. a נצל Gen. XXXII, 11. ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου, *eripe me ex manu fratris mei.* Vid. & Gen. XXXVII, 20. Exod. III, 8. 1 Reg. IV, 8. XVII, 37. Job. X, 7. Ezech. XXXIV, 10. & conf. Gal. I, 4. & *Cl. Elsnerum* ad h. l. p. 170. ubi eadem ſignificatione apud profanos frequenter occurrere, obſervat. העלה hiph. extraho, educo, *Theod.* Jud. VI, 8. ἐξειλάμην. העתיק hiph. transfero, *Sym.* Job. IX, 5. ἐξαιρῶν. חלץ pih. Pſ. CXIV, 8. CXXXIX, 1. *Aqv.* Deut. III, 18. ἐξηρημένοι, *ſelecti, expediti.* Idem Deut. XXV, 10. ἐξαιρεθέντος. חשך ſubtraho, *Sym.* 1 Reg. XXV, 39. ἐξείλατο. מלט pih. 2 Reg. XIX, 9. נצר cuſtodio, Pſ. LXIII, 1. ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου, *timore inimici libera animam meam.* Vid. & Pſ. CXXXIX, 4. נשא fero, Zach. V, 7. ἰδοὺ τάλαντον μολίβδου ἐξαιρούμενον, *ecce talentum plumbi ſublatum.* עבת pih. contorqueo, Mich. VII, 3. עזר juvo, Joſ. X, 6 עשה facio, Eſ. XXXVIII, 15. פלט pih. 2 Reg. XXII, 2. Pſ. LXX, 1. פצה aperio, Pſ. CXLIII, 8. רדה ſumo, Jud. XIV, 9. ὅτι ἐκ τῆς ἕξεως τοῦ λέοντος ἐξεῖλεν τὸ μέλι, *quod ex corpore leonis defumſiſſet mel.* רקע expando, 2 Reg. XXII, 43. שיוב Chald. pah. Dan. III, 15. 17.

Ἐξαίρω, aufero, tollo, attollo, elevo, removeo, expello, exſtirpo, exſcindo, perdo, it. diſcedo, proficiſcor, proficiſci facio. אבד pih perdo, Num. XXXIII, 52. אסף colligo, Gen. XLIX, 32. ἐξάρας Ἰακὰβ τοὺς πόδας ἐπὶ τὴν κλίνην, *attollens Jacobus pedes in lectum.* בער pih. removeo, Deut. XVII, 7. ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, *tolletis malum ex vobis.* Vid. & Deut. XIX, 19. Jud XX, 13. גאל redimo, Jer. XXXI, 11. גדע exſcindo, Ezech. VI, 6. גרע diminuo, Ezech. XVI, 26. גרש expello, Jud. II, 3. ההם hiph. ab הום perſtrepo, Mich. II, 12. הוריש hiph. a ירש poſſeſſione expello, Jud. I, 20. II, 21. XI, 23. תכחיד hiph. exſcindo, Zach. XI, 8. הניף hiph. a נוף agito, *Aqv.* Exod. XX, 25. ἐξῇρεις. Idem Eſ. XIII, 2. ἐξάρατε χεῖρα, *elevate manum.* הסגיר hiph. dedo, Amos. VI, 8. הסיר hiph. a סור facio reverti, Joſ. VII, 13. 3 Reg. XV, 14. Ezech. XI, 18. Oſ. II, 2. העביר hiph. tranſire facio, Zach. XIII, 2. הרגיע hiph. quieſcere facio, Jer. L, 34. הרים hiph. a רום attollo, Gen. XLI,

44. Eſ. LXII, 10. ἐξάρατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη, *attollite ſignum in gentes* הרם deſtruo, Mich. V, 11. השחית hiph. perdo, Jer. LI, 20. השמיד hiph. idem, Num. XXXIII, 52. Joſ. VII, 12. ילך יעבר eo ſervio, Ezech. XX, 39. יצא exeo, abeo, Thren. I, 7. כרת : הכרית Kal & hiph. exſcindo, abſcindo, 1 Reg. XX, 15. 3 Reg. VIII, 25. Ezech. XIV, 8. מנע cohibeo, Jer. XLVIII, 10. מסע profectio, Num. X, 2. נטל Chald. levo, Dan. VII, 4. נטר ſervo, Nah. I, 4. נמוג niph. a מוג moveor, Prov. XII, 3. ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται, *radices juſtorum non evellentur.* נמלט niph. evado, Eccleſ. VII, 27. נסח evello, Deut. XXVIII, 63. נסע proficiſcor, Gen. XXXV, 5. ἐξῆρεν (ſc. πόδας) Ἰσραὴλ ἐκ Συχίμων, *tollebat* pedes, h. e. diſcedebat, *Iſraël ex Sichem* Vid. & Exod. XIII, 20. XIX, 2. Num. II, 9. Eſdr. VIII, 30. & conf. quæ paulo poſt in h. v. poſt Hebr. נשא notavi ex Gen. XXIX, 1. *Suidas:* Ἐξῆρεν, ἀπῆρεν. Ἐξῆρεν, *diſcedebat, proficiſcebatur.* Exod. XIV, 19. ἐξῆρε δὲ (ἑαυτόν) ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, *attollebat autem ſe angelus Domini* Et paulo poſt: ἐξῆρε δὲ (ἑαυτὸν) ὁ στύλος τῆς νεφέλης, *attollebat ſe autem columna nubis.* Sic & Ἐξαίρᾳ pro ἐξάρας ἑαυτὸν, docente *Heſychio*, apud quem vitioſe legitur Ἐξάραι, dicitur, ὅταν τι τῶν ὀρνέων εἰς μετέωρον ὕψος ἄρηται, *quando avis quædam in ſublime fertur.* Ita *Diodorus Siculus* L. II. p. 133. de ſtrutho camelo: διὰ δὲ τὸ βάρος ἃ δυνάμενον ἐξαίρας (ἑαυτὸν) καὶ πέτεσθαι, κατὰ τῆς γῆς ὠκείας ἀκροβατεῖ. *Quia autem ob molem corporis ſe attollere & volare nequit, humi velut in aëre veloces tendit progreſſus.* Conf. quæ mox notavi ex Ezech. I, 19. Num. IV, 4. ὅταν ἐξαίρηται (ἑαυτὴν) ἡ παρεμβολὴ, *quando moveantur caſtra.* Vide & Num. I, 51. IV, 15. Exod. XV, 22. ἐξῆρε δὲ Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, *proficiſci autem faciebat Moſes filios Iſraël a mari rubro.* נשא attollo, Gen. XXIX, 1. ἐξάρας Ἰακὼβ τὰς πόδας, *attollens Jacobus pedes.* Num. XXIV, 2. ἐξάρας Βαλαὰμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, *attollens Balaam oculos ſuos.* Ezech. I, 19 ἐν τῷ ἐξαίρειν (ἑαυτὰ) τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, *cum attollerent ſe animalia de terra.* Vid. & Ezech X, 16. נשל ejicio, Deut. VII, 1. נתש evello, Deut. XXIX, 28. Jer. XVIII, 7. סור recedo, 2 Par. XX, 31. ἐξῆρθη. סלה pih. proſterno, Thren. I, 16. סערה turbo, Ezech I, 4. XIII, 11. 13. ספה perdo, Pſ. XXXIX, 19. ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν, *quærentes animam meam, ut perdant illam.* Conf. 1 Macc. III, 20. V, 2. 9. 11. רוש pauperor, Prov. XX, 16. תמך ſuſtento, Amos. I, 8. Eſth. XIV, 9. ἐξάραι ὁρισμὸν στόματος σου, *ſe abolituros decretum oris tui.* Sir. XXXVI, 6. ἔξαρον ἀντιδίκου καὶ ἔκτριψον ἐχθρὸν, *perde adverſarium & dele inimicum. Heſychius:* Ἔξαρον, ἆρον, ἐξάλειψον, Ἔξαρον, *tolle, dele.* Conf. 1 Macc. III, 35. XII, 54.

Ἐξαί-

Ἐξαίσιος, excellens, valde admirabilis, magnus, inusitatus, inopinatus. מפלאות plur. mirabilia, Job. XXXVII, 16. פתאם repente, Job. IX, 23. ἐν θανάτῳ ἐξαισίῳ, *morte inopinata*. Job. XXII, 10. πόλεμος ἐξαίσιος, *bellum inopinatum*. לצלעו ad latus ejus, Job. XVIII, 12. πτῶμα ἐξαίσιον, *exitium inopinatum*. קרוב propinquus, Job. XX, 5. שמץ pauxillum, Job. IV, 12. οὐ δεξεταί μου τὸ οὖς ἐξαίσια παρ' αὐτοῦ, *non capiet auris mea admirabilia ab eo*. *Hesychius*: Ἐξαίσια, ὑπέρμετρα, οὐκ ἐπιτήδεια, ἢ παντὸς ἐπέκεινα (adde θαύματος ex *Suida*) ὑπερβάλλοντα. Ἐξαίσια, *mensuram excedentia, non accommodata, vel supra omnem admirationem posita, excellentia*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐξαίσια, μεγάλα, θαυμαστά. Ἐξαίσια, *magna, admirabilia*. Conf. Ἔνδοξος καὶ ἐξαίσιος supra.

Ἐξαίφνης, repente, subito. פתאם Prov. XXIV, 22. פתע Hab. II, 7. רגע momentum, Es. XLVII, 9. כתמם secundum perfectionem earum, Es. XLVII, 9.

Ἑξάκις, sexies. שש sex, Job. V, 19. שש פעמים sex vicibus, 4 Reg. XIII, 19.

Ἑξακισχίλιοι, sexies mille, sex millia. ששת אלפים Num. II, 9.

Ἐξακολουθέω, sequor, obsequor. הלך eo, Amos. II, 4. נפתה niph. pellicior, Job. XXXI, 9. פנה respicio, Es. LVI, 11. πάντες ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐξηκολούθησαν, *omnes vias suas secuti sunt*. Conf. 2 Petr. II, 15. Sir. V, 2. μὴ ἐξακολούθει τῇ ψυχῇ σου, *ne obsequere animæ* (concupiscentiæ) *tuæ*.

Ἐξακονέω, exacuo. חדד acuor, Ezech. XXI, 11.

Ἑξακόσιοι, sexcenti. שש מאות Gen. VII, 6. שלש מאות trecenti, 1 Reg. XI, 8. שמנה מאות octingenti, Neh. VII, 11.

Ἑξακοσιοστὸς, sexcentesimus. שש מאות Gen. VII, 11. VIII, 13.

Ἐξάκουστον ποιέω, auditum facio. השמיע hiph. a שמע *Sym.* Ps. LXV, 8. Ἐξάκουστον ποιεῖτε, *auditum facite*.

Ἐξακριβάζω, exacte perscrutor. חקר investigo, Job. XXVIII, 3. πᾶν πέρας αὐτὸς ἐξακριβάζεται, *omnem terminum ille exacte perscrutatur*. *Theod.* 1 Reg. XX, 12. ἐξακριβάσομαι, *diligenter perquiram*. *Hesychius*: Ἐξαβριβάζει, ἐξιχνιάζει. Ἐξακριβάζει, *investigat*.

Ἐξακριβόομαι, idem מנה numero, Num. XXIII, 10. τίς ἐξακριβώτατο τὸ σπέρμα Ἰακὼβ; *quis perscrutatus est semen Jacobi?*

Ἐξάλειπτρον, vas unguentarium. מרקחה conditura, pigmentum, Job. XLI, 23. ἥγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξάλειπτρον, *habet vero mare pro vase unguentario*. *Pollux* Lib.

Lib. X. ſegm. 121. τὸ δὲ ἀγγεῖον, εἰς ὃ ἐξεχεῖτο τὸ μύρον, ἐξάλειπτρον ἐκαλεῖτο, ὡς Ἀριſοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσιν. *Vas vero, in quod unguentum effunditur*, ἐξάλειπτρον, *vocabatur, ut Ariſtophanes in Acharnenſibus.* Locus occurrit in Acharn. v. 1062. ubi *Scholiaſtes* ἐξάλειπτον exponit ἀλάβαστρον ἐξ οὗ ἀλείφονται οἱ δειπνοῦντες, τὴν τοῦ μύρου λήκυθον, *alabaſtrum, ex quo coenantes ſe ungunt, ampullam unguentariam.*

Ἐξαλείφω, deungo, oblino, abduco, deleo, oblitero, perdo. גרע diminuo, adimo, Num. XXVII, 4. μὴ δὴ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν, *ne deleatur nomen patris noſtri.* חמור acervus, Iud. XV, 16. ἐν σιαγόνι ὄνου ἐξαλείφων ἐξήλωψα αὐτούς, *maxilla aſini delens delevi illos.* טוח oblino, Lev. XIV, 42. ἐξαλείψουσι τὴν οἰκίαν, *oblinent domum.* Vid & Lev. XIV, 48. Unde Gloſſ. in Octat. Μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν οἰκίαν· μετὰ τὸ χρηθῆναι (l. χριθῆναι.) Μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν οἰκίαν, *poſtquam oblita fuerit domus.* 1 Par. XXIX, 4. ἑπτακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου δοκίμου, ἐξαλειφθῆναι ἐν αὐτοῖς τοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ, *ſeptem mille talenta argenti probati, ut obducantur illis parietes templi.* כפר מחה pyh. aboleor, *Sym.* Eſ. XXVIII, 18. ἐξαλειφθήσεται. Gen. VII, 23. ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς, *deleti ſunt de terra.* Apud *Heſychium* male ſcribitur ἐξαλειφθησαν, ſatis bene autem exponitur ἀπωλοντο, *perierunt.* Exod. XXXII, 31. ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου, *dele me ex libro.* Deut. IX, 14. ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν, *delebo nomen illorum.* Vide & Deut. XXV, 19. XXIX, 20. Pſ. IX, 5. & conf. Apoc. III, 5. & quæ ad h. l. ex *Xenophonte* notat *Raphelius*, & ex *Joſepho Ottius* Specil. ex eod. ad N. T. p. 507. Pſ. L, 10. πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον, *omnia peccata mea dele.* Vide & Eſ. XLIII, 25. Jer. XVIII, 23. & conf. Sir. XLVI, 23. & Act. III, 19. נישמר niph. a שמר perdor, *Sym.* Pſ. XXXVI, 38. ἐξαλειφθήσονται. משחית: שחת pih. & hiph. Gen. IX, 15. ὥστε ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα, *ita ut perderet omnem carnem.* Vid. & Ezech. IX, 8. XX, 17. Oſ. XI, 10. οὐ μὴ ἐγκαταλίπω, τοῦ ἐξαλειφθῆναι τὸν Ἐφραΐμ, *neutiquam deſeram, ut pereat Ephraim.* Conf. 2 Macc. XII, 42. ἐξαλειφθήσονται.

Ἐξάλειψις, deletio, internecio, obliteratio. גדר maceria, murus, Mich. VII, 11. משחית perditio, Ezech. IX, 6.

Ἐξαλλάσσω, commuto, alterno. חלפות mutationes, Gen. XLV, 22. πέντε ἐξαλλασσούσας (ſc. ἑαυτὰς) ſτολὰς, *quinque ſtolas alternantes.* Dicuntur alias ἀλλασσόμεναι. Vide ſupra Ἀλλασσόμενοι.

Ἐξαλλάττομαι, differo, diverſus ſum, Sap. II, 15. ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ, *diverſæ ſemitæ ejus.*

Ἐξάλλομαι, exſilio. מנורים plur. coronati, Nah. III, 17. פצח ſonum edo, Eſ. LV, 12. קלל levis ſum, Hab. I, 8.

ἐξέ-

ἐξαλῶνται ὑπὲρ παρδάλεις ὀι ἵπποι, *exilient magis quam pardi equi. Heſychius*: Ἐξαλῶνται, ἐκπηδήσουσιν. Ἐξαλῶνται, *exilient.*, רקד pih. Joël II, 5. Vid. & 1 Macc. XIII, 44.

Ἔξαλλος, præſtans, eximius, ſplendidus, diverſus, peregrinus. בד linum, 2 Reg. VI, 14. ἐνδιδυκὼς στολὴν ἔξαλλον, *induens ſtolam ſplendidam.* שנה part. diverſus, Eſth. III, 8. *Heſychius*: Ἔξαλλα, διάφορα, λαμπρὰ, ἀλλόφυλλα, ἢ ἔξοχα. Ἔξαλλα, *præſtantia, ſplendida, peregrina, vel excellentia.* Gloſſ. MS. in Sap. Sal. Ἐξάλλων, (MS. vitioſe Ἐξ ἄλλων, διαφόρων. Ἐξάλλων, *præſtantium.* 3 Macc. IV, 4. ἐπὶ ταῖς ἐξάλλοις τιμωρίαις, *ob pœnas eximias.* Ita vertit *Grotius.*

Ἐξαλλοτριόω, abalieno. 1 Macc. XII, 10.

Ἐξαμαρτάνω, pecco, peccare facio. חטא Hab. II, 10. הרשיע hiph. improbe ago, Neh. IX, 33. החטיא hiph. 3 Reg. XIV, 16. ὃς ἐξήμαρτεν Ἰσραὴλ *qui peccare fecit Iſraëlem. Sym.* Eſ. XXIX, 21. ἐξαμαρτάνοντες.

Ἑξάμηνον ſc. διάστημα, ſpatium ſex menſium, ſemeſtre. ששה חדשים 4 Reg. XV, 8. Conf. Ἑπτάμηνον.

Ἐξαμυγδολόω, in modum amygdalæ efformo. משקדים part. plur. pyh. amygdalati, amygdalæ ſpeciem referentes, *Aqv.* Exod. XXV, 33. ἐξημυγδαλωμένην.

Ἐξαναγείρω, ſuſcito. עור pih. *Aqv.* Eſ. XV, 5. ἐξαναγηρῶσιν.

Ἐξανάδοσις, eruptio. מספחת apoſtema, *Aqv.* Lev. XIII, 6. שחין ulcus, *Aqv.* Lev. XIII, 18.

Ἐξαναλίσκω, conſumo, abſumo, perdo, & ἐξαναλίσκομαι, pereo, extinguor. אכל Exod. XXIII, 3. Deut. V, 25. נוע exſpiro, Num. XVII, 12. ἰδὲ ἐξανηλώμεθα, ἀπολώλαμεν, *ecce extincti ſumus, periimus.* Conf. *Ælianum* Var. L. III. c. 18. ſub fin. הדף deturbo, Deut. IX, 4. הכרית hiph. exſcindo, Lev. XXVI, 22. המם profligo, Deut. II, 15. הריק hiph. a ריק evacuo, Lev. XXVI, 33. השמיד hiph. perdo, Thren. III, 66. ירש hæreditario jure poſſideo, Deut. XXVIII, 42. כלה pih. Exod. XXXII, 11. Lev. XXVI, 44. *Incert.* Ezech. XXXV, 13. ἐξαλωθήσεται. תמם deficio, Num. XIV, 35. ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐξαναλωθήσονται, *in hoc deſerto peribunt.* Vid. & v. 33.

Ἐξανατέλλω, exorior, it. facio oriri, produco. זרח Pſ. CXI, 4. הצמיח hiph. germinare facio, Gen. II, 9. Pſalm. CIII, 15. CXXXI, 18.

Ἐξανθέω, efflorеſco נמל matureſco, Eſ. XVIII, 5. הניץ hiph. a נוץ germino, Cant. VI, 10. הציץ hiph. a ציץ Num. XVII, 8. Pſ. CII, 14. ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει,

tanquam flos agri florebit. Heſychius: Ἐξανθήσει, ἀνθήσει. Ἐξανθήσει, *florebit.* זרק ſpargo, Oſ. VII, 9. פרח Lev. XIII, 12. Oſ. XIV, 8. פרח פרח Eſ XXXV, 2. פרח flos, Nah. I, 4. שלח educo, *Al.* Pſ. CXXVIII, 5. ἐξανθῆσαι. *Heſychius:* Ἐξανθῆσαι, ἐκζέσαι. Ἐξανθῆσαι, *erumpere.*

Ἐξανθίζω, colore inficio. צהוב fulvus, Lev. XIII, 30. ubi tamen *Al.* pro ἐξανθίζασα rectius ξανθίζασα.

Ἐξανίστημι, ſurgo, it. ſuſcito. הקיץ hiph. a קוץ evigilo, Eſ. XXIX, 8. חיה pih. vivifico, Gen. XIX, 32. 34. חרד trepido, 1 Reg. XVI, 4. יקץ expergiſco, 3 Reg. XVIII, 27. נקם vindico, Ezech. XXV, 15. פרח efflorefco, Ezech. VII, 10. קום & in hiph. הקים Gen. XVIII, 16. Job. IV, 4. שות pono, Gen. IV, 24.

Ἐξαντλίω, exhaurio. דלה Prov. XX, 5. חשף Agg II, 17.

Ἐξαπατάω, ſeduco, decipio. חתל pih. deludo, Exod. VIII, 29. *Heſychius:* Ἐξαπατᾷ, χλευάζει, διαιάζει, φενακίζει. Ἐξαπατᾷ, *illudit, decipit, fallit.* Suſan. v. 56. τὸ κάλλος ἐξηπάτησέ σε, *pulchritudo ſeduxit te. Heſychius:* Ἐξηπάτησεν, ἐξεπλάνησεν. Ἐξηπάτησεν, *ſeduxit.* Conf. 2 Cor. XI, 3. השיא hiph. a נשא exactorem ago, *Sym.* Pſ. LXXXVIII, 23. ἐξαπατήσει, *decipiet.*

Ἐξάπινα, repente, ſubito. כבלע infin. pih. cum tegunt, Num IV, 21. בפתאם Joſ. XI, 7. בפתאם 2 Par. XXIX. 36. בפתע פתאם in momento ſubito, Num. VI, 9. כרגע ſicut momento, Pſ. LXXII, 19

Ἐξαπίνης, idem. פתאם Prov. VI, 15. פתע Prov. XXIX, 1. בפתע Num. XXXV, 22. כמו־רגע *Sym.* Thren. IV, 6. *Heſychius:* Ἐξαπίνης, ἀιφνιδίως, ἐξάιφνης. Ἐξαπίνης, *ſtatim, repente.*

Ἐξαπλόω, expando, extendo. מתלהם part. hithp. contuſus, it. blandiens, *Theod.* Prov. XXVI, 22. λόγοι ἐνθυμίας ὡς ἐξαπλούμενοι, *ſermones aſtuti tanquam expanſi.* פרש expando, *Al.* Eſ. XXV, 11. ἐξεπλώσει, *expandet.*

Ἐξαπόλλυμι, pereo, intereo. Sap. X, 6.

Ἐξαπορίομαι, animi pendeo, plane hæſito, prorſus animo concido, plane anxius & perplexus ſum, obſtupeſco. פון Pſ. LXXXVII, 16. ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην, *humiliatus & plane anxius & perplexus ſum.* שמם ſtupeo, obſtupeſco, *Aqv.* Job. XXI, 5. ἐξαπορήθητε, *prorſus, hæſitate. Heſychius:* Ἐξαπορηθῆναι, ἐξαφανισθῆναι, ἐν ἀπορίᾳ γενέσθαι. Ἐξαπορηθῆναι, *penitus evaneſcere, in anxia dubitatione verſari.* Conf. 1 Cor. I, 8.

Ἐξαποστέλλω, emitto, dimitto. הוליך hiph. a ילך ire facio, Job. XII, 19. הסיר hiph. a סור facio reverti, 3 Reg. XV, 12,

יצא : הוציא Kal & hiph. exeo, exire facio, Gen. XLV, 1. Exod. XXI, 2. 4 Reg. XI, 13. משרח miſſio, Eſth. IX, 22. שרוח donum, Mich. I, 14. שלח in Kal & pih. Gen III, 23. 1 Reg. VI, 3. μὴ δὴ ἐξαποστείλητε αὐτὴν κενὴν, *ne quæſo vacuam illam dimittatis.* Vid. & Job. XXII, 9 & conf. Luc. I, 53. 1 Reg. X, 26. ἐξαπέστειλε Σαμουὴλ ἅπαντα τὸν λαὸν, *dimittebat Samuel omnem populum.* 2 Reg. III, 14. ἐξαπέστειλε πρὸς Σαὺλ, *mittebat ad Saulem.* Joël III, 13. ἐξαποστείλατε δρέπανα, *emittite falces.* Conf. Marc IV, 29. & Apoc. XIV, 15.

Ἐξαποστολὴ, emiſſio. שלח *Theod.* Eſ. XXVII, 8.

Ἐξάπτω, incendo, accendo, it. annecto, alligo. בער *Incert.* Jud. XV, 5. ἐξῆπτε, *incendebat.* רלק ſervide inſector, Thren. IV, 19. העלה hiph. aſcendere facio, Num. VIII, 4. ἐξῆπτε τὰς λύχνους, *accendebat lucernas* קשר alligo, Prov. XXII, 15. ἄνοια ἐξῆπται καρδίαν (vel ut *alii* rectius, καρδίας) νέου, *ſtultitia alligata eſt*, vel *adhæret cordi juvenis.* *Suidas*: Ἐξῆπται, ἐξῆρται· κρεμᾶται. Ἐξῆπται, *ſuſpenſum eſt, ex aliquo pendet.*

Vid. alibi Φλὸξ ἐξαφθῆσαι.

Ἐξαρθρόω, deartuo, artus loco moveo, membra luxo, & articulis emoveo. המיר hiph. a מער vacillare facio, *Sym.* Pſ. LXVIII, 24. ἐξάρθρωσον, *membra luxa.* Eſt ab ἔξαρθρος, qui *Suidæ* eſt ἐκμιλὴς, ἐξωστισμένος, *cui membra luxata & articulis emota ſunt, exoſſatus.*

Ἐξαριθμέω, enumero. מנה Gen. XIII, 16. Pſ. LXXXIX, 13. מספר numerus, Num. XXIII, 10. מסר trado, Num. XXXI, 5. ספר Gen. XV, 5 ספרות plur. numeri, *Sym.* Pſ. LXX, 17. ἐξαριθμῆσαι.

Ἐξαρκέω, ſufficio, efficio. קצר decurtor, Num. XI, 23. μὴ ἡ χεὶρ Κυρίου ἐκὶ ἐξαρκέσει; *nonne manus Domini efficiet?* *Heſychius*: Ἐξαρκέσει, ἐκποιήσει. Ἐξαρκέσει, *efficiet.*

Ἐξαρπάζω, abripio, 1 Macc. VII, 29.

Ἔξαρσις, elevatio, profectio, it, evulſio, exſtirpatio. מסע proiectio, Num. X, 6. ἐπὶ τῇ ἐξάρσει αὐτῶν, *cum proficiſcuntur.* נתוש infin. evellendo. Jer. XII, 17. ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξάρσει καὶ ἀπωλείᾳ, *e medio tollam gentem illam exſtirpatione & exitio*, i. e. funditus gentem illam exſtirpabo.

Ἐξαρτάω, ſuſpendo. חבר connecto, conjungo. Exod. XXVIII, 7. ἐπὶ τοῖς δυσὶ μέρεσι ἐξηρτημέναι, ἐπωμίδες, *amicula humeralia in duabus partibus ſuſpenſa.* *Heſychius*: Ἐξηρτημένοι, κεκοσμημένοι, ἢ κεκοσμημένοι. Ἐξηρτημένοι, *ſuſpenſi, vel ornati.* In Cod. *Alexandrino* Exod. l. c pro ἐξηρτημέναι, legitur ἐξηρτισμέναι. Unde Gloſſ. in Octateuch. Ἐξηρτισμένοι, ἐπικεκοσμημένοι. Sed præferendum ἐξηρτημέναι.

Ἐξάρχω, incipio, initium facio, maxime in canendo, præ-

cino. ענה respondeo, it. canto, Exod. XV, 20. ἐξῆρχε δὲ (ſubintellige ᾠδῆς vel ᾠδὴν vel ᾆσμα vel ἄινε, vel ſimile quid, ἐξ) αὐτῶν Μαριὰμ, *ex illis autem Mirjam odam incipiebat* vel *præcinebat.* Exod. XXXII. 17. φωνὴν ἐξαρχόντων ὕμνε (ἄινε bene legend. cenſet *Cl. Bos* Proleg. ad LXX. Int. c. 3.) ἐγὼ ἀκούω, *vocem præcinentium hymnum ego audio.* Num. XXI, 17. ᾆσμα τοῦτο ἐπὶ τὸ φρέατος ἐξάρχετε, *canticum hoc de puteo incipite.* 1 Reg. XVIII, 7. ἐξῆρχον (ᾆσμα) αἱ γυναῖκες αἱ παίζουσαι, *præcinebant canticum mulieres ludentes.* 1 Reg. XXI, 11. οὐχὶ τούτῳ ἐξῆρχον (ᾆσμα) αἱ χορεύουσαι, *nonne in illum odam præcinebant, quæ choreas agebant fœminæ?* Vid. & 1 Reg. XXIX 5. Pſ. CXLVI, 7. ἐξάρξατε (ᾆσμα) τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, *præcinite odam in Dominum cum gratiarum actione. Suidas:* Ἐξάρξατε, ἄρξατε μελῳδίας, ὑμνήσατε, προκατάρξατε, καταλίξατε. (Sic enim legend. pro καταλάξατε.) Ἐξάρξατε, *incipite melodiam, hymnos canite. inchoate. dicite. Heſychius:* Ἐξάρξατε, προκατάρξατε, καταλίξατε. Ἐξάρξατε, *inchoate, dicite.* Vide & Eſ. XXVII, 2. Judith. XVI, 1. Quod autem in locis illis in verbo ἐξάρχειν vel ᾠδῆς, vel ᾠδὴν, vel ᾆσμα, vel ſimilem vocem ſubintelligere debeamus, ex eo firmari poteſt, quod alias apud auctores Græcos ſæpius ejusmodi vocem additam illi inveniamus. Nam ἐξάρχειν παιᾶνα *pæanem præcinere*, legimus apud *Xenophontem* Lib. III. Pæd p. 59. ubi de Cyro: Ἐξῆρχεν οὖν Διοσκούροις παιᾶνα τὸν νομιζόμενον, οἱ δὲ θεοσεβῶς πάντες συνεπήχησαν μεγάλῃ τῇ φωνῇ. *Cyrus rurſus ſolemnem in Dioſcuros pæanem præcinebat, hi autem omnes religioſe accinebant alta voce.* Et L. VII. Pæd. p. 121. de eodem: Ἐξῆρχε: παιᾶνα, συνεπήχησε δὲ πᾶς ὁ στρατός *Pæana præcinebat, & exercitus univerſus accinebat.* Et ἐξάρχειν ᾠδῆς, vel ἀοιδῆς, vel μολπῆς, & ᾠδὴν paſſim legitur. *Pauſanias* L. V. c. 18. p. 423. ποιοῦνται δὲ καὶ ᾄδουσαι Μοῦσαι, καὶ Ἀπόλλων ἐξάρχων τῆς ᾠδῆς. *Sunt & Muſæ canentes, odam præcinente Apolline. Homerus* Odyſſ δ'. v. 18. 19.

——— Δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδινεύεσκον κατὰ μέσσους.
——— *Duo autem ſaltatores inter eos*
Odam præcinentes ſaltabant in medio.

Heſiodus Scut. Herc. v. 205.

——— Θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες.
——— *Deæ autem præcinebant odam*
Muſæ Pierides.

Theocritus Idyll. 8. v. 62.

Τὰν τυμνάταν δ' ᾠδὰν ὅτως ἐξῆρχε Μενάλκας.
Ultimum autem carmen ita præcinit Menalcas.

Et

Et ἄρχειν ἀοιδᾶς eodem ſenſu occurrit apud *Theocritum* Idyll. ά. ubi ſæpius ingeminatur:

Ἄρχιτε βουκολικᾶς Μῶσαι φίλαι, ἄρχιτ' ἀοιδᾶς.

Præcinite Bucolicum, Muſæ dilectæ, præcinite carmen.

Sic & καλὸν ἐξάρξαι μέλος, *pulchrum carmen præcinere*, dixit *Archilochus* apud *Athenæum* L. XIV. p. 628. ed. *Commelin.* Conf. & ill. *Spanhemium* Obſerv. ad *Julian.* p. 23. & in *Callimachum* p. 334.

Ἐξάρχομαι, incipio. 1 Macc. IX, 66.

Ἐξασθενέω, imbecillis ium. viribus deficior. הכשיל hiph. facio impingere, labefacto, Pſ. LXIII, 8.

Ἐξαστράπτω, effulguro, fulguris inſtar emico, effulgeo, refulgeo ברק fulgur, fulgor, Nah. III, 3. ἐξαστραπτόντων, *armorum fulgurantium.* מהלקחת part. hithp. fœm. interceptus, Ezech. I, 4. πῦρ ἐξαστράπτον, *ignis effulgurans* קלל terſus, Ezech. I, 7. στιλβῆρις, ὡς ἐξαστράπτων χαλκὸς, *ſcintillæ, tanquam æs effulgurans.* Conf. Luc. IX, 29.

Ἐξατιμάζω, dehoneſto, deſpicio. בזה ſperno, 1 Reg. XVII, 42.

Ἐξατιμόω, idem. נכלם niph. erubeſco, Ezech. XVI, 60.

Ἐξαυχενισμὸς, excervicatio. פרק dilaceratio, *Aqv.* Nah. III, 1.

Ἐξαφίημι, dimitto. 2 Macc. XXII, 24.

Ἐξεγείρω, excito, ſuſcito. הבעיר hiph. depaſco, 3 Reg. XVI, 3. הטיל hiph. a טול abjicio, Jon. I, 4. הקיץ hiph. a קוץ evigilo, Pſ. III, 5. CXXXVIII, 18. חיים plnr. vita, Eſ. XXXVIII, 16. חלל pih. a חול parturio, Prov. XXV, 24. יעד conſtituo, Ezech. XXI, 16. יקץ evigilo, Gen. XXVIII, 16. נשא attollo, Ezech. XI, 22. סער procellis agitor, Jon. I, 13. ערר grex, Jud. V, 16. עור in Kal, niph. pih. & hiph. Jud. V, 12. 2 Reg. XXIII, 18. 1 Par. V, 26. Pſ. VII, 7. Eſ. XLI, 2. Jer. VI, 22. Ezech. XXIII, 22. *Aqv.* Job. III, 8. ערה pih. nudo, Hab. III, 13. הקם: קום Kal & hiph. 2 Reg. XII, 11. 3 Reg. XI, 4. Hab. I, 6. Zach. XI, 16. רדה dominor, Num. XXIV, 19. שאג & נער rugio rudo junctim, Jer. LI, 38. שגב ש' extollor ſalute, Job. V, 11.

Ἐξέδρα, exedra, cella porticibus addita. חצר atrium, Ezech. XLII, 5. טור ordo, ſeries, Ezech. XLVI, 24. טירות plur. idem, Ezech. XLVI, 24. לשכה cubiculum, Ezech. XL, 46. XLIV, 19. *Sym.* 1 Reg. IX, 22. צלע laterale cubiculum, Ezech. XLI, 11. Gloſſ. Ἐξέδρα, *triclinus. ala.* Ubi *triclinus*,

nus, docente *Kuhnio* not. ad *Polluc* Lib. I. c. 8. ſegm. 79. p. 51. adjective ſumitur, ut triclinus. *Polluci* pariter l. c. ſcribitur ἐξιδρα. Ἐξίδρα, inquit, ἵνα συγκάθηνται. Ἐξίδρα, *ubi conſident ad colloquendum.* Sic & *Cicero* interpretatur *ſeſſionem.* Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 662, & *Valeſium* in *Euſeb.* p. 232.

Ἐξικονίζω, effingo, formo, figuro. אכון exitium, Exod. XXI, 22. καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξικονισμένον, & *egrediatur infans ejus non formatus.* Vid. & v. 23. *Suidas* & *Heſychius*: Ἐξικονισμένον, μεμορφωμένον. Ἐξικονισμένον, *formatum.* Ita etiam *Phavorinus*, apud quem præterea additur: ἢ τέλειον, *aut perfectum.*

Ἔξιμοι, exeo. יצא Exod. XXVIII, 31.

Ἐξεκκλησιάζω, in concionem evoco, congrego, publice proclamo. הקהיל hiph. congrego, Lev. VIII, 4. ἐξεκκλησίασε πᾶσαν τὴν συναγωγήν, *congregabat omnem conventum.* Vid & Num. XX, 10. 1 Par. XIII, 5. *Heſychius*: Ἐξεκκλησίασε, συνήθροισεν. Ἐξεκκλησίασεν, *congregabat.* Sic etiam *Suidas.* קבץ idem, 2 Par. XV, 9. קהל congregatio, 2 Par. XXIV, 6. קרא voco, Jer. XXXVI, 9. ἐξεκκλησίασαν νηστίαν, *publice proclamabant jejunium.*

Ἐξελάυνω, expello, abigo. נגש exigo, exactione premo, Zach. IX, 8. שלח pih. mitto, *Sym.* Pſ. XLIV, 3. ἐξέλασας αὐτούς, *expuliſti eos.*

Ἐξελέγχω, redarguo, convinco. הוכיח hiph. a יכח Eſ. II, 4. Mich. IV, 3. Conf. Sap. XII, 17. & Ep. Jud. v. 15.

Ἐξελκύω, extraho. הוריש hiph. a ירש poſſeſſione expello, Job. XX, 15. משך Gen. XXXVII, 28. נתק evello, Jud. XX, 31. שאף haurio, *Al.* Job. XXXVI, 20.

Ἐξέλκω, idem. מין preſſura, Prov. XXX, 33.

Ἐξεμέω, evomo. נעש commoveor, Jer. XXV, 16. קוא: הקיא Kal & hiph. Job. XX, 15. Prov. XXIII, 8. ubi pro ἐξεμέσει ſubſtituit ἐξεμέσῃ in ſecunda perſona *Cl. Grabius* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 3. *Sym.* Lev. XVIII, 28.

Ἐξεναντίας, & quandoque ἐξ ἐναντίας, ex adverſo, e regione. אל מול Exod. XXVIII, 25. אל מול פני 2 Reg. XI, 15. נגד Joſ. VI, 20. לנגד Neh. III, 28. מנגד Jud. IX, 17. נכח 3 Reg. XXII, 35. לפני ad faciem, Exod. XIV, 2. קדים oriens, Ezech. XLVII, 3. קדימה orientem verſus, Hab. I, 9. קדמה idem, Joſ. XIX, 12. לקראת in occurſum, 1 Reg. X, 10. אל־עבר *Sym.* Deut. XXX, 13. מעבר *Sym.* 2 Reg. X, 16. 3 Reg. IV, 12. ממול *Aqv.* 2 Reg. V, 23.

Ἐξε-

Ἐξεράω, evomo. קוא *Aqv.* Lev. XVIII, 28. ἐξήρασεν, *evomuit.*

Ἐξεργάζομαι, efficio, perficio. פעל operor, Pſ. VII, 14. XXX, 25.

Ἐξεργαστικόν ſc. πρᾶγμα, elaborata pertractatio. 2 Macc. II, 32.

Ἐξερεύγομαι, erecto, copioſe emitto. הביע hiph. a נבע Pſ. CXVIII, 70. CXLIV, 7. הפיק hiph. a פוק expromo, Pſ. CXLIII, 15. רחש ebullio, Pſ. XLIV, 1. ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθὸν, *ejecit cor meum verbum bonum.* Sap. XIX, 10. ἐξηρεύξατο ὁ ποταμὸς πλῆθος βατράχων, *ejecit fluvius multitudinem ranarum. Heſychius:* Ἐξηρεύξατο, προεβάλετο. ἐξήριπεν, ἐξέπεμψεν. Ἐξηρεύξατο, *protulit, ejecit, emiſit.* Sic enim verba ἐξήριπεν, ἐξέπεμψεν, quæ vulgo inde ſeparata, & poſt Ἐξηρημένην, ὑψουμένην, poſita ſunt, ad vocem Ἐξηρεύξατο, quam adhuc exponunt, retrahenda ſunt. *Heſychius* alibi: Ἐξερεύξηται, διενέγκη, ἐξέρεκτα. † Ἐξερίπη, ἐκπέση. Hæc corrigenda & legenda videntur ita: Ἐξερεύξηται, ἐξενέγκῃ, ἐκφέρῃ, ἐξερίπῃ, ἐκπέμψῃ. Ἐξερεύξηται, *efferat, producat, ejiciat, emittat. Suidas:* Ἐξερεύξεται. (leg. ex *Heſychio* Ἐξερεύξηται.) ἐκφέρῃ, ἐξενέγκῃ. Ἐξερεύξηται, *efferat, producat.* שרץ repto, abunde progigno, Exod. VIII, 3.

Ἐξερευνάω, perſcrutor, diligenter ſcrutor. חפש 1 Reg. XXIII, 23. Soph. I, 13. חפש perſcrutatio, Pſ. LXIII, 6. חקק decerno, Jud. V, 14. הקר 1 Par. XIX, 3. חשף denudo, Joël. I, 7. נגש exigo, Zach. X, 4. נצר cuſtodio, Pſ. CXVIII, 2. נקש illaqueo, Pſ. CVIII, 10. קרקר pih. deſtruo, *Sym.* Num. XXIV, 17. ἐξερευνήσει. שאל rogo, Deut. XIII, 14. תור ſpeculor, conſidero, *Aqv.* Eccleſ. I, 13. ἐξερευνῆσαι. 1 Macc. III, 49. περὶ ὧν ἐξηρεύνων τὰ ἔθνη, *quos diligenter ſcrutabantur gentes.* Sic & 1 Petr. I. 10. περὶ ἧς σωτερίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξερεύνησαν προφῆται, *quam ſtudioſe quæſiverunt & diligenter ſcrutati ſunt Prophetæ.*

Ἐξερεύνησις, perſcrutatio. מחפש part. pyh. perſcrutatum, Pſ. LXIII, 6.

Ἐξερημόω, deſolo, devaſto, evacuo. החריב hiph. exſicco, 4 Reg. XIX, 24. ἐξηρήμωσα τῷ ἴχνει τοῦ ποδός μου πάντας ποταμοὺς, *evacuavi aqua veſtigio pedis mei omnes fluvios.* Eſ. L, 2. ἐξερημώσω τὴν θάλασσαν, *evacuabo aqua mare.* Vid. & Jer. LI, 36. Oſ. XIII, 15. Nah I, 4. & conf. *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int cap. 3. החרים hiph. perditioni devoveo, Jer. XXV, 9 השאה hiph. Eſ. XXXVII, 26. השם hiph. a שמם Lev. XXVI, 31. חרב deſolatus, Agg. I, 4. שמם idem, Eſ. LXI, 4.

Ἐξερ-

Ἐξερπόω, repo. שרץ *Aqv. Theod.* Exod. I, 7. ἐξέρπυσαι, pro quo *Cl. Montfauconus* legend. ſuſpicatur ἐξήρπωσαν.

Ἐξέρπω, erepo, proſerpere facio, produco. רמש *Incert.* Lev. XX, 25. שרץ Pſ. CIV, 29 ἐξῆρψεν ἡ γῆ βατράχους, *produxit terra ranas. Suidas*: Ἐξεῖρψεν, ἀνέδωκεν. Ἐξεῖρψεν, *produxit. Al.* Pſ. l. c. rectius ἐξέρψεν. *Aqv. Sym.* ἐξερψάτε, *Theod.* ἐξερψάτωσαν. *Iſ. Voſſius* Epiſt. ad Schotanum reprehendit Interpretes illos, quod ita verterint, dicens ἐξέρπειν eſſe *repere*, non *facere ut aliquid repat.* Sed vide contra illum Doctiſſ. *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int.

Ἐξέρχομαι, exeo, egredior, evado, effugio. אשם reus, Hab. I, 11. בוא venio, Num. X, 10. ἐὰν δὲ ἐξέλθητε εἰς πόλεμον, *ſi autem egrediamini in bellum.* הגיח hiph. a נוח prodeo, *Al.* Jud. XX, 33. חלץ pih. eruo, Lev. XIV, 43. ילך eo, Gen. XII, 1. יצא Gen. XV, 4. ὃς ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, *qui egredietur ex te*, i. e. qui originem ex te trahet. Vide & Gen. XVII, 6. XLVI, 27. Mich. V, 2. Exod XXXII, 23. καὶ ἐξῆλθεν ὁ μόσχος οὗτος, *& egreſſus eſt hic vitulus*, i. e. & factus inde eſt hic vitulus. Num. XX, 18. ἐν πολέμῳ ἐξελεύσομαι εἰς συνάντησίν σοι, *in bello exibo in occurſum tibi*, i. e. contra te. Vid. & Num. XX, 20. XXI, 23. Deut. XXVIII, 7. 25. & conf. *B. Gottfr. Olearii* Obſerv. ad Matth. XII, 14 p. 385. Conf. & Prov. XXX, 27. ubi יצא per ἐκστρατεύει exponitur, & quæ notavi in v. Ἐξόδια, & Ἔξοδία. Pſ. LIX, 11. οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ Θεὸς, ἐν δυνάμεσιν ἡμῶν, *non exibis, Deus, cum copiis noſtris. Suidas* ad h. l. reſpiciens οὐκ ἐξελεύσῃ interpretatur οὐ στρατηγήσεις ἡμῶν, *non eris imperator noſter.* מוצא exitus, Num. XXX, 13. מיציאים plur. prognati, 2 Par. XXXII, 21. ἐξελθόντες (*Al.* rectius ἐκ τῶν ἐξελθόντων ſc. τινὲς, conf. Eſ XXXV, 9. ubi in τῶν ποιμνῶν θηρίων ſubintelligendum τι, & *Lamb. Bos* Ellipſ. Gr. p. 195.) ἐκ κοιλίας αὐτῆς κατέβαλον αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ, *qui egreſſi erant ex ventre ejus, occiderunt illum gladio.* Eccleſ. VII, 18. ἐξελεύσεται τὰ πάντα, *evadet, effugiet omnia.* Eſ. XLVIII, 1. ἐξ Ἰούδα ἐξελθόντες, *e Juda egreſſi*, i. e. *originem naſti* נאסף niph. congregor, Jud. X, 17. נבהל niph. perturbor, Jer. LI, 32. נול fluo, Num. XXIV, 7. נסע proficiſcor, Num. XI, 31. Eſ. XXXVIII, 12. נפק Chald. prodeo, Dan. II, 13. 14. עבר tranſeo, Mich. II, 13. עטף obruor, Eſ. LVII, 16. עלה aſcendo, Gen. XIX, 30. Joſ. XVIII, 11. צי navis, Num. XXIV, 24. רוץ curro, Joſ. VIII, 19. 2 Reg. XVIII, 21. שוב revertor, Eſdr. VI, 21. תמם abſolvor, Gen. XLVII, 18. ἐξῆλθε δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, *exiit autem annus ille*, h. e. finito anno illo.

Vid. alibi τὸ ἐξελθὸν ἐκ τοῦ Στόματος.

Ἔξεσι,

Ἔξεστι, licet. אריך Chald. decens, conveniens, Esdr. IV, 14. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Τὸ ἔξεστι τριχῶς, ἢ ἀπὸ νόμου, ἢ ἀπὸ φύσεως, ἢ ἀπὸ ἔθους. *Licet aliquid facere, vel ex lege, vel ex natura, vel ex consuetudine.*

Οὐκ ἔξεστιν ἐξόν, non licet. אין non, Esth. IV, 2. οὐκ ἦν αὐτῷ ἐξὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐλὴν, *non licebat illi introire in aulam.*

Ἐξετάζω, exquiro, inquiro, exploro, diligenter examino, crucio, torqueo, cedo, verbero. בחן probo, exploro, Ps. X, 5. 6. דרש quæro, Deut. XIX, 18. ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ ἀκριβῶς. *inquirant judices accurate.* Conf. Matth. II, 8. & ad h. l. *Keuchenium* p. 12. הכה hiph. percutio, *Al.* 1 Reg. V, 6. ἐξέτασεν αὐτὸς, *cruciavit illos.* Ita enim in Codice vel Interprete quodam l. c. lectum fuisse colligo e Glossis in Lib. I. Reg. Vide quæ infra inde adducta sunt in v. Ναῦς. חקר *Incert.* Job. XIII, 9. Job. XXXII, 11. ἐξετάζειν. פלל *Sym.* Job. XXXVI, 23. ἐξετάζει. רצה approbo, *Sym.* Eccles. IX, 7. ἐξέτασε. Vid. & Judith. VIII, 13. Sap. VI, 3. XI, 11. Sir. III, 20. XXIII, 9. Postremo loco ita: οἰκέτης ἐξεταζόμενος ἐναλλιχῶς, *servus assidue cæsus, verberatus.* Sic μάστιξιν ἐξετάζεσθαι, *flagris cædi*, dicitur Act. XXII, 24.

Ἐξέτασις, inquisitio, exploratio. Sap. I, 9. *Hesychius:* Ἐξέτασις, βασανισμός. Ἔξετασις, *exploratio.*

Ἐξετασμὸς, idem. שלוה tranquillitas, Prov. I, 32. Vid. & Sap. IV, 6. & 3 Macc. VII, 5. ubi *Grotius* notat, quod sicut ἀνάκρισις sit *testium interrogatio*, ita ἐξέτασις sit *reorum interrogatio*, & allegat Joh. XXI, 12. *Hesychius:* Ἐξετασμὸς, κρίσις, ἐρώτησις. Ἐξετασμὸς, *judicium, quæstio.*

Ἐξετασέον, inquirendum. 2 Macc. II, 30.

Ἐξευθηνέω, abundo, feliciter ago. Vide quæ notavi ex Amos. VI, 1. in v. Ἐξευθενία.

Ἐξεύρεμα, adinventio, lucrum. Sir. XXXV, 10.

Ἐξεύρεσις, inventio, perveſtigatio. חקר Es. XL, 28. *Incert.* Ps. CXLIV, 3. Vid. & Baruch. III, 11.

Ἐξευρίσκω, invenio, excogito. מצא *Sym.* Job. XXXVII, 23. Bar. III, 20. 23. 2 Macc. VII, 23.

Ἐξευτελίζω, vilipendo. בוז *Sym.* Ps. CXXII, 4. ἐξευτελιζόντων. בזה *Sym.* Ps. LXVIII, 34. ἐξευτελίζει. חרף probris afficio, *Incert.* 1 Reg. XVII, 10. ἐξευτέλισα.

Ἔξέχω, ομαι, excello, emineo, exeo, promineo. יכל possum, valeo, Ezech. XLII, 4. יצא exeo, Num. XXI, 13. τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ἀμορραίων, *exiens a finibus Amorrhæorum.*

rhæorum. Neh. III, 25. ὁ πύργος ἐξέχων ἐκ τῆ οἴκε τῆ βασιλέως. *turris prominens e domo regis.* נאצל niph. anguſtus ſum, Ezech. XLII, 6. שׂבכים plur. prominentiæ gradatæ, 3 Reg. VII, 27. 28. תאב deſidero, *Aqv.* Pſ. CXVIII, 173. ἐξεχόμην, *exerto quaſi capite*, i. e. cupide *expectabam.*

Ἐξίψω, decoquo, elixo. רק vacuus, inanis. Ezech. XXIV, 11.

Ἐξηγέομαι, enarro, expono. הורה hiph. a ירה confiteor, Prov. XXVIII, 13. הורה hiph. a ירה doceo, Lev. XIV, 57. ספר pih. Jud. VII, 13. 1 Par. XVI, 24. Job. XXVIII, 27. Poſtremo loco ita: τότε εἶδεν αὐτὴν, καὶ ἐξηγήσατο αὐτὴν, *tunc vidit illam*, (terram) *& enarravit illam.* Conf. Joh. I, 18. *Suidas* ἐξηγήσασθαι ſignificare docet ἅμα λέγειν τι περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν οἱ ἀκούοντες, καὶ διδάσκειν αὐτοὺς, περὶ ὧν πυνθάνονται, *ſimul ea dicere, quæ auditores ignorant, & ipſos docere ea, quæ ſciſcitantur.*

Ἐξήγησις, narratio, expoſitio. Sir. XXI, 18.

Ἐξηγητὴς, interpres, expoſitor. חזון viſio, Prov. XXIX, 18. חרטם magus, Gen. XLI, 8. 24. *Heſychius*: Ἐξηγητὴς, ὁ περὶ ἱερείων καὶ διοσημείων ἐξηγούμενος. Ἐξηγητὴς, *victimas & oſtenta exponens.* Conf. *Cuperi* Apotheoſ. Homer. p. 276. ſq. & quæ inde repetit *Cel. Lampius* Comm. ad Joh. I, 18. p. 397.

Ἐξηγορία, excuſatio, it. enarratio. תורה lex, Job. XXII, 22. ἔκβαλε δὲ ἐκ στόματος αὐτῆ ἐξηγορίαν, *ejice autem ex ore ejus enarrationem. Heſychius*: Ἐξηγορίαν, ἀπαγγελίαν. Ἐξηγορίαν, *annunciationem.* תרועה clangor, Job. XXXIII, 26.

Ἑξήκοντα, ſexaginta. ששים plur. Gen. V, 15. שתין plur. Chald. Eſdr. VI, 3.

Ἑξήκοντα δύο, ſexaginta duo. עשרה שש ſedecim, 2 Par. XIII. 21. שתין ותרתין Chald. Dan. V, 33.

Ἑξηκονταὶξ, ſexaginta ſex. ושש ששים Gen. XLVI, 27.

Ἑξηκονταετὴς, ſexaginta annos agens. שנה ששים בן filius ſexaginta annorum, Lev. XXVII, 3.

Ἑξηκονταοκτὼ, ſexaginta octo. ושמנה ששים Neh. XI, 6.

Vid. alibi ἑξήκοντα Μυριάδες.

Ἐξηλιάζω, ſoli expono, ad ſolem exſicco. הוקיע hiph. a יקע ſuſpendo, 2 Reg. XXI, 6. 9. 14. Poſtremo loco ita: τὰ ὀστᾶ τῶν ἐξηλιασμένων, *oſſa aduſtorum a ſole. Suidas*: Ἐξηλιασμένων. κεκαυμένων. *Heſychius*: Ἐξηλιασμένον, κεκαυμένον ὑπὸ τῆ ἡλίε. Ἐξηλιασμένον, *aduſtum a ſole.*

Ἐξῆς,

Ἔξης, deinceps, ordine, pro καθ' ἑξῆς, vel ἐφ' ἑξῆς. Vide *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 334. מתם homo, Jud. XX, 48. מתים plur. homines, Deut. II, 34. III, 6.

Ἐξηχέω, reſono, ſonitum edo. המון ſonitus, turba, Joël. III, 14. Vid. & Sir. XL, 15.

Ἐξικνέομαι, pervenio, penetro. חקקים plur. ſtatuta, *Al.* Jud. V, 15. μεγάλοι ἐξικνούμενοι καρδίαν, *magni penetrantes cor. Heſychius*: Ἐξικνούμενον, ἱκαρκῶν, ἰσδυόμενον. Ἐξικνούμενον, *ſufficiens, penetrans.* Conf. *Cl. Bos* in Proleg. ad LXX. Int. ad Jud. l. c. ubi haut præter rem, pro ἐξικνούμενοι καρδίαν, *ſcriptum fuiſſe ſuſpicatur* ἐξικνιάσμοι καρδίας, *ſcrutinia cordis*, ut verſ. 16. ſequitur μεγάλοι ἐξιτασμοὶ καρδίας. Cod. *Alex.* priori loco habet, μεγάλοι ἀκριβασμοὶ καρδίας, poſteriore, μεγάλοι ἐξιχνιασμοὶ καρδίας.

Ἐξιλάσομαι, & ἐξιλάσκομαι, expio, placo, propitium reddo. חטא pih. purgo a peccato, 2 Par. XXIX, 24. ἐξιλάσαντο τὸ αἷμα αὐτῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, *expiarunt* h. e. ad expiationem ſparſerunt *ſanguinem illorum ad altare.* Ezech. XLIII, 22. חלה pih. deprecor, Zach. VII, 2. ἐξιλάσασθαι τὸν Κύριον, *ut placarent Dominum.* Inde corrigendus videtur *Heſychius*, & pro Ἐξιλάσσιται, προσεύξεται, πραΰνει, reponendum: Ἐξιλάσασθαι, προσεύξασθαι, πραΰνειν. Ἐξιλάσασθαι, *precari, placare.* כפר pih. Gen. XXXII, 20. ἐξιλάσομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, *placabo faciem ejus.* Vide & 2 Reg. XXI, 3. *Suidas*: Ἐξιλάσομαι, αἰτιατικῇ. δυσωπήσω. Ἐξιλάσομαι, *accuſativo jungitur placabo.* Lev. IV, 20. Ἐξιλάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἱερεύς, *expiabit illos ſacerdos.* Sic paſſim alias. Ezech. XVI, 62. ἐν τῷ ἐξιλάσκεσθαί με σοὶ, *cum placatus tibi fuero. Heſychius*: Ἐξιλάσκεσθαι, ἐξευμενίσασθαι. Ἐξιλάσκεσθαι, *placare.* כפר pih. נורע niph. a ירע innoteſco, 1 Reg. VI, 3. פלל pih. judico, Pſ. CV, 30.

Ἐξίλασις, expiatio, propitiatio. כפרים plur. Num. XXIX, 11. Vid. & Hab. III, 17. in Ed. *Alex.* & ad h. l. *Cl. Horrei* Miſc. Crit. p. 357.

Ἐξίλασμα, placamen, redemtionis pretium. כפר 1 Reg. XII, 3. Pſ. XLVIII, 7. *Aqv. Sym. Theod.* Prov. XIII, 8. XXI, 18. *Heſychius*: Ἐξίλασμα, ἀντίλυτρον, ἀναστικὸν δῶρον. Ἐξίλασμα, *redemtionis pretium, munus quod offertur.* Lex. *Cyrilli* MSS. Brem. Ἐξίλασμα, ἀντίλυτρον, ἢ δῶρον προσφερόμενον Θεῷ ὑπὲρ σωτηρίας (leg. σωτηρίας ex *Phavorino*, qui eadem habet in v. Ἐξίλασμα) ψυχῶν. Ἐξίλασμα, *redemtionis pretium, vel donum quod offertur Deo pro ſalute animarum. Suidas*: Ἐξίλασμα, ἡ δυσώπησις, ἡ παράκλησις. Ἐξίλασμα, *placatio, exoratio.* Lex. *Cyrilli* MS. Ἐξίλασμα, ἀντι-

ἀντίλυτρον, ἢ δῶρον προσφερόμενον Θεῷ ὑπὲρ σωτηρίας ψυχῶν. Conf. *Phavorinus* in v. Ἐξίλασμα.

Ἐξιλασμὸς, placatio, expiatio. חטא infin. pih. purgare a peccato, Ezech. XLIII, 23. חטאת contr. ex חטא ſacrificium pro peccato, Ezech. XLIII, 23. כפרים plur. Exod. XXX, 10. Lev. XXIII, 27. כפרת propitiatorium, 1 Par. XXVIII, 11. קבדה excidium, Ezech. VII, 25.

Ἐξιππεύομαι, equitando exſpatior, evagor. בוש abundo, Hab. I, 8.

Ἐξίπταμαι & Ἐξίπτομαι. evolo, avolo. חרד Oſ. XI, 12. ἐκπτήσονται ὡς ὄρνεον ἐξ Αἰγύπτου, *avolabunt tanquam avis ex Ægypto. Heſychius*: Ἐκπτήσονται, ἐκπταθήσονται. Ἐκπτήσονται, *expandentur*, h. e. expanſis alis avolabunt. LXX. ibi reſpicere videntur ad ciconias, qui verno tempore magno numero ex Ægypto avolant, ut ex *Thomæ Shaw* Itinerario, Oxon. 1738. fol. edito, memoratur in *Göttingiſchen Abriſs von dem neueſten Zuſtande der Gelehrſamkeit* p. 142. Sir. XLIII, 16. ἐξέπτησαν νεφέλαι ὡς πτερυγα, *avolarunt nubes tanquam volucres.*

Ἐξίπταθαι ποιέω, avolare facio. נצר cuſtodio, ſervo, Prov. VII, 10. γυνὴ ἡ ποιοῦσα νέον ἐξίπταθαι καρδίας, *mulier quæ facit juvenum evolare corda.*

Ἕξις, habitus, habitudo corporis, corpus. גבה altitudo, 1 Reg. XVI, 7. εἰς τὴν ἕξιν τοῦ μεγέθους αὐτοῦ, *ad habitudinem ſtaturæ ejus.* גויה corpus, Jud. XIV, 9. ὅτι ἐκ τῆς ἕξεως τοῦ λέοντος ἐξῆλθε τὸ μέλι, *quod ex corpore leonis deſumſiſſet mel. Bochartus* Hier. P. II. L. IV. c. 12. pro ἐκ τῆς ἕξεως legendum ſuſpicatur ἐκ τῆς ἰξύος, *ex lumbo.* Sed, cum omnes Codices diſſentiant, & LXX. alias nunquam Hebr. גויה per ἰξύν, *lumbum*, interpretantur, imo alias etiam, ut mox videbimus, ἕξις pro *corpore* uſurpetur, in partes Viri Magni tranſire nequeo. Diſſentit etiam ab illo *Grabius* Proleg. in LXX. Int. T. I. c. 4. §. 3. eique pariter ἕξις olim non ſolum *habitudinem corporis*, ſed & *corpus* ipſum ſignificaſſe videtur. גו גרגה Chald. medium corporis, Dan. VII, 15. ἔφριξε τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ ἕξει μου, *horruit ſpiritus meus in corpore meo.* עצם corpus, *Sym.* Thren. IV, 7. πυῤῥότεροι τὴν ἕξιν ὑπὲρ τὸ περίβλεπτα, *rubicundiores corpore ſuper torques* ſc. ex gemmis rubris. Sir. XXX, 13. ἰσχύων τῇ ἕξει, *valens corpore.*

Ἐξισάζω, adæquo, æquiparo. דמה *Sym.* Pſ. LXXXVIII, 7. ἐξισάσει. Sir. XXXII, 10. ἐν μέσῳ μεγιστάνων μὴ ἐξισάζε, *in medio magnatum ne te* (illis) *æquipara.*

Ἐξισόω, idem. דמה *Sym.* Exod. XV, 11. ἐξισωθῆναι. *Aqv.* Eſ. XL, 25. ἐξισωθήσομαι, *exæquabor.* לעמת e regione,

Eſ.

Eſ. XXXVIII, 18. שוה pih. *Sym.* Pſ. CXXX, 3. ἐξίσωσα, *exæquavi*, in Catena Corderiana. Alii legunt ἐξίωσα, ſed priorem lectionem præfert *Cotelerius*, T. I. Patr. Apoſt. p. 365. תכן pih. appendo, *Sym.* Job. XXVIII, 26. ἐξίστωσι.

Ἐξίστημι, de ſtatu ſuo deturbo, everto, obſtupefacio, percello, & Ἐξίσταμαι, percellor, obſtupeo, admiror. הולל pih. ab הלל inſanum reddo, Job. XII, 17. *Theod.* Job. XII, 17. ἐξίστων, *mente excedere faciens, pavorem incutiens.* המם profligo, 2 Reg. XXII, 15. ἤστραψεν ἀστραπὴν, καὶ ἐξέστησεν αὐτὰς, *fulguravit, & metu perculſit illos.* Cf. Luc. XXIV, 22. & quæ ad h. l. ex *Polybio* notat *Raphelius* p. 263. 2 Par. XV, 6. ὅτι ὁ Θεὸς ἐξέστησεν αὐτὰς ἐν πάσῃ θλίψει, *quia Deus illos omni afflictione perculſit* הסיר hiph. a סור recedere facio, *Sym.* Job. XXVII, 5. ἐκστήσομαι. הרדה hiph. dominari facio, Eſ. XLI, 2. התפעם hithp. conſternor, Dan. II, 1. ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, *metu percellebatur ſpiritus ejus.* חרה gaudeo, Exod. XVIII, 9. ἐξέστη δὲ Ἰωθὰρ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, *omnibus bonis tanta lætitia perfundebatur Jothor, ut ſibi non conſtaret.* Conf. quæ mox notavi poſt Hebr. רנן ex Lev. IX, 24. חדרת verbale fœm. penetralia permeans, Ezech. XXI, 14. חרר trepido, Exod. XIX, 18. ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα, *magno metu omnis populus percellebatur.* Vid. & 1 Reg. XIII, 7. XXI, 1. חרד trepidus, 1 Reg. IV, 13. יצא exeo, Gen. XLII, 28. ירא timeo, Ezech. II, 6. לבש induo, Ezech. XXVI, 16. ממס liquefio, Joël II, 11. נבהל niph. perturbor, *Theod.* 2 Reg. IV, 2. ἐξέστησαν. נדד fugio, vagor, Eſ. X, 31. XXXIII, 3. נדח depello, Eſ. XVI, 3. נוע moveor, Eſ. VII, 2. ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, *metu percellebatur anima ejus.* נחת niph. a חתת frangor, 1 Reg. XVII, 11. Ezech. II, 6. נמהר niph. præcipitor, Job. V, 13. βουλὴν δὲ πολυπλόκων ἐξέστησεν, *conſilium autem verſutorum evertit. Olympiodorus* Τὸ δὲ ἐξέστησε, ἀντὶ τοῦ ἀχρήστους πεποίηκεν, ἠκύρωσεν, ἔξω τοῦ σκόπου ϛῆναι παρεσκεύασεν. Ἐξέστησε, *autem dictum pro inutiles fecit, irritos fecit, paravit ut extra ſcopum ſtarent.* נמוג niph. a מוג liqueſco, Jer. XLIX, 22. פוג deficio, Gen. XLV, 26. ἐξέστη τῇ διανοίᾳ ὁ Ἰακὼβ, *de ſtatu mentis dejiciebatur Jacob.* פחר paveſco, Jer. XXXVI, 24. Oſ. III, 5. רחב dilator, Eſ. LX, 5. רנן Lev. IX, 24. εἶδε πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἐξέστη, *videbat omnis populus, & tanta lætitia perfundebatur, ut ſibi non conſtaret.* שגה erro, Eſ. XXVIII, 7. שמם deſolo, deſolor, 3 Reg. IX, 8. ἐκστήσεται, *obſtupeſcet.* Vid. & 2 Par. VII, 21. Eſ. LII, 14. Jer. II, 12. שער horreſco, Ezech. XXVII, 35. תמה miror, Gen. XLIII, 34. ἐξίσαντο δὲ οἱ ἄνθρωποι, *mirabantur autem homines. Heſychius*: Ἐξίσαντο, ἐθαύμαζον. Ἐξίσαντο, *mirabantur.* Idem: Ἐξίστη,

ἐθάυμασα, ἐξεπλάγην. Ἐξίστην, *miratus ſum*, *perculſus ſum*. Vid. & Job. XXVI, 11. Eſ. XIII, 8.

Ἐξισχύω, majorem in modum valeo, ſatis poſſum. Sir. VII, 6. μὴ ὐκ ἐξισχύσεις ἐξάραι ἁμαρτίας, *non valebis eo usque, ut tollas peccata.* Ita reddit *Perizonius* not. ad *Ælian.* Var. VI, 13. Conf. Epheſ. III, 18.

Ἐξίσωσις, adæquatio. תשאות plur. fragores, *Aqv.* Zach. IV, 7.

Ἐξιχνίω, inveſtigo, perveſtigo. Sir. VI, 29. XLII, 24. *Heſychius:* Ἐξιχνίει, ἐξερευνᾷ, ἀναζητεῖ. Ἐξιχνίει, *perſcrutatur, inquirit.*

Ἐξιχνιάζω, idem. דרש quæro, Job. X, 6. זרה pih. cingo, Pſ. CXXXVIII, 2. חקר Job. V, 27. Eccleſ. XII, 9. כונן pih. a כון paro, Job. VIII, 8. מנה numero, *Incert.* Num. XXIII, 10. ἐξιχνιάσατο. עקב pih. retardo, *Sym.* Job. XXXVII, 4. ἐξιχνιασθήσεται. *Heſychius:* Ἐξιχνιασάμην, ἐξερεύνησα, ἀνεζήτησα. Ἐξιχνιασάμην, *perſcrutabar, inquirebam.*

Ἐξιχνιασμὸς, inveſtigatio. חקר Job. XI, 7. XXXVIII, 16. Pſ. XCIV, 4. Conf. quæ notavi in Ἐξιχνίομαι.

Ἔξοδια, egreſſio, exitus. 3 Eſdr. IV, 23. ἐκπορίζεται εἰς ἐξόδιαν, *egreditur ad expeditionem. Heſychius:* ἐξοδιαν, ἐκστρατείαν. Ἐξοδίαν, *expeditionem.* Vox deſumta videtur ex Eſdr. l. c. & ibi forte in Codice quodam pro ἐξόδιαν lectum eſt ἐξοδίαν, &, ut videtur, rectius. Conf. v. Ἐξοδία.

Ἐξοδίνω, egredior, progredior, 1 Macc. XV, 41. 2 Macc. XII, 19.

Ἔξοδος, egreſſio, exitus, it. expeditio militaris, exercitus. גדוד turma, 2 Reg. III, 22. ἐκ τῆς ἐξόδιας, *ex exercitu.* צאת infin. a יצא egredi, Deut. XVI, 3. XXXIII, 18. 1 Reg. XVIII, 30. 2 Reg. XI, 1. Hic de expeditione militari vox occurrit, de qua etiam uſurpatur *Polybio. Suidas:* Ἐξοδία, ἔξοδος. Πολύβιος Τὸ μὲν δὴ πρῶτον ὡς ἐπ' ἐξοδίαν ὁρμήσαντες ἐκ τῆς πόλεως, παρὰ τὴν ὁδὸν ἔμειναν. Ἐξοδία, *expeditio.* „ *Polybius: Primum igitur ut ad expeditionem ex urbe egreſſi, in itinere remanſerunt*". Conf. quæ paulo ante notavi in v. Ἐξόδια. Alias Græcis ἔξοδος eodem ſenſu dicitur. Sic *Ælianus* Var. L. XIII. c. 12. τῆς ἐξόδου ἑαυτὸν ῥύσασθαι, *expeditione ſe ipſum liberare.* Vide & quæ ex aliis obſervat *Cl. Elsnerus* ad Luc. IX, 31. p. 219. Lex. vet. Ἔξοδος εἰς πόλεμον, *expeditio.*

Ἐξοδιάζω, exire facio, expendo. יצא exeo, 4 Reg. XII, 12. ὅτε ἐξωδιάσθη ἐπὶ τὸν οἶκον, *quæcunque expenſa ſunt in domum.*

Ἐξό-

Ἔξόδιον, exitus, finis, & ſpeciatim finis feſtorum. עצרת Lev. XXIII, 36. Deut. XVI, 8. 2 Par. VII, 9. *Theodoretus* Quæſt. 32. in Levit. Ἔξόδιον τὸ τέλος σημαίνει τῶν ἑορτῶν. Ἔξοδιον, *finem ſignificat feſtorum.* Conf. *Bonfrerium* in Lev. l. c. p. 699. & *Relandum* Antiq. Vet. Hebr. P. IV. c. 4. §. 2. p. 411.

Ἔξοδος, exitus, finis, it. via, platea, fons. דרך via, Deut. XXIV, 9. חוץ foras, platea, 2 Reg. I, 20. Jer. XI, 13. Thren. II, 19. יצא exeo, 3 Reg. X, 29. יוצא part. exiens, 2 Par. XVI, 1. XXIII, 8. מביא part. hiph. a בוא venire facio, Pſ. LXXIII, 6. מצא invenio, Prov. VIII, 35. מוצא Pſ. LXXIV, 6. οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν ſc. ἡλίου, *neque ab oriente, neque ab occidente.* Conf. Sir. XLIII, 2. & *Suidas*: Ἐξόδων, ἀνατολῶν. Ἐξόδων, *orientis.* Idem verba Pſalm. cit. ſubjungit. Conf. Sir. XLIII, 2. מוצאות plur. Mich. V, 2 Ad quem locum reſpiciens *Cyrillus* in Lex. MS. ita: Ἔξοδοι, αἱ γενήσεις. ὡς τὸ, οἱ ἔξοδοι αὐτοῦ, ἤγουν τοῦ Χριστοῦ, ἀπ' ἀρχῆς. ἤγουν ἐξ ἡμέρας (*Phavorinus*, qui eadem, & forte ex eodem habet, pro ἡμέρας legit ἡμερῶν) αἰῶνος. Ἡ μὲν γὰρ ἄνω ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἀεὶ ἦν. ἡ δὲ κάτω ἐξ ἡμερῶν ἤρξατο, καὶ ὑπὸ χρόνον ἐστίν. Ἔξοδοι, *origines, ut in illo: origines ejus, ſive Chriſti, ante initium vel a die ſeculi. Superior enim origo ante initium & ab æterno erat; inferior autem a diebus incipiebat, & ſub tempore erat.* מוציא part. hiph. a יצא 2 Par. IX, 28. צאה excrementum, Prov. XXX, 12. צאת infin. a יצא Exod. XIX, 1. XXIII, 16. Neh. IV, 21. Poſtremo loco ita: ἀπὸ ἀναβάσεως τοῦ ὄρθρου ἕως ἐξόδου τῶν ἄστρων, *ab adſcenſu auroræ, usque ad exitum ſive ortum ſtellarum.* צנה clypeus, it frigus, Prov. XXV, 13. תוצאות plur. Joſ. XVII, 18. αἱ ἔξοδοι αὐτῶν, *fines eorum.* Vid. & 1 Par. V, 16 Sap. III, 2. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν ſc. ἐκ τοῦ βίου, *videbantur in oculis ſtultorum mori, & pro offlictione reputabatur exitus illorum ex vita.* Sap. VII, 6. μία δὲ πάντων ἔισοδος εἰς τὸν βίον, ἔξοδος τὰ ὅσα ſc. ἐκ τοῦ βίου, *unus autem omnium erit introitus ad vitam, & exitus e vita.* Ita etiam vox reperitur Luc. IX, 31. 2 Petr. I, 15. Conf. Auctores citatos *Wolfio* ad Luc. l. c. *Joſepho* Antiq. L. IV. c. 8. p. 227. ἐκ ἐξόδου τοῦ ζῆν, eſt *in vitæ exitu.* Vide *Cl. Ottii* Spicil. ex eod. in N. T. p. 494. Sir. L, 8. ὡς κρίνα ἐπ' ἐξόδων ὕδατος, *tanquam lilia ad fontes aquæ.* Conf. Διέξοδος, & Ὕδατος ἔξοδος.

Ἐξοικοδόμεω, exædifico. בנה Neh. III, 15.

Ἐξοικος γίνομαι, extorris fio. אבר pereo, Job. VI, 18.

Ἐξοκέλλω, impingo, impingere facio in ſcopulos, ejicio, perdo. הדיח hiph. a נדח impello, Prov. VII, 21. βρόχοις

τε τοῖς (legend. videtur βεοχαῖς τε τοῖς) ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτὸν, *imbribus vero, qui a labiis ipsius descendebant, ejecit*, vel *perdidit illum*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐξωκείλει, ἀπολύει, (leg. Ἐξοκείλει, ἀπολύει.) ἐκρίπτει. Ἐξοκείλει, *perdit, ejicit*. Apud *Suidam* ἐξώκειλεν exponitur ἐξέβαλεν, ἐξέρριψεν, *ejecit*. Proprie dicitur de navibus, quæ undarum vi in scopu os impingunt, vel in littus ejiciuntur.

Ἐξολιθάινω, elabor, effugio. יצא exeo, Prov. XII, 14 החליק biph. blandior mihi, *Sym.* Psalm. XXXV, 3. ἐξολισθάνειν.

Ἐξόλλυμι, disperdo. כרת exscindo, Prov. X, 32. יכר conturbo, Prov. XI, 17. XV, 28. צמת exscindo, *Aqv.* Psalm. CXVIII, 139. CXLII, 12. ἐξώλεσεν.

Ἐξολόθρευμα, quod diris devotum est. חרם anathema, 1 Reg. XV, 21. יקתאל *Incert.* 4 Reg. XIV, 7.

Ἐξολόθρευσις, perditio totalis, exterminatio. הכרית infin. hiph. Ps. CVIII, 12. חרמה nomen urbis, q. d. perditioni devota, Jud. I, 17. משחת verbale, perdens, Ezech. IX, 1.

Ἐξολοθρίνω, funditus perdo, disperdo. אבר in Kal, pih. & hiph. Deut. VII, 10. XXVIII, 63. Ezech. VI, 3. בער pih. depasco, 2 Reg. IV, 11. גזע abscindo, 1 Reg II, 33. הרף depello, Jos. XXIII, 5. הוריש hiph. a ירש possessione expello, Deut. IV, 38. VII, 17. החרים hiph. perditioni devoveo, Exod. XXII. 20. Jos. X, 1. XI, 12. הכה hiph. a נכה percutio, Jos. XI, 14. 3 Reg. XI, 15. הכחיד hiph. Ps. LXXXII, 4. הצמית hiph. Ps. XVII, 44. חרב ואשם junctim, Ezech. VI, 6. כלה pih. consumo, 2 Par. VIII, 8. כרת in Kal, niph. & hiph. Gen. XVII, 14. 1 Reg. II, 33. Mal. II, 12. משחית perditio, 2 Par. XX, 24. נשכד & השמיד niph. & hiph. 2 Reg. XXI, 5. Jer. XLVIII, 8. עכר conturbo, Jos. VII, 25. רזה emacio, Soph. II, 11. שרד Jer. XLVII, 4. LI, 48. שחת : נשחת : השחית pih. niph. & hiph. Exod. VIII, 24. Deut. IX, 26. 1 Par. XXI, 12.

Ἐξομβρίω, velut imbrem affundo. Sir. I, 16 ἐπιστήμην καὶ γνῶσιν συνέσεως ἐξώμβρησεν, *scientiam, & cognitionem prudentiæ velut imbrem effundit*. In nonnullis Codicibus legitur Ἐξώμβρισεν. Inde apud *Hesychium*: Ἐξόμβρισεν, ἐπήγασεν ὀξέως ἢ ἐπήνεγκεν Ἐξώμβρησεν, *effudit celeriter, vel adduxit*. Vid. & Sir. X, 13.

Ἐξομοιόω, assimilo, conformo. 2 Macc. IV, 16.

Ἐξομολογέομαι, confiteor, laudo, celebro, glorifico. הדרה gloria, majestas, 2 Par. XX, 22. הודא Chald. a, ph. a ידה Dan. II, 23. Dan. VI, 10. ἐξομολογούμενος ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, *laudans Deum*. הודה hiph. a ידה Gen. XXIX, 34. νῦν ἔτι

ἔτι τοῦτο ἐξομολογήσομαι Κυρίῳ, *nunc adhuc hoc confitebor Domino*, vel *propter hoc laudabo Dominum.* 1 Par XVI, 4. ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τὸν Κύριον, *ut celebrarent & laudarent Dominum.* 2 Par. V, 12. τοῦ αἰνεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, *ut laudarent & celebrarent Dominum.* Conf Matth. XI, 25. & Luc. X, 21. 2 Par. VI, 24. ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματι σου, *celebrabunt nomen tuum.* Pſ. XXXII, 2. ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, *celebrate Dominum cum cithara.* Pſ. LIII, 6. ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματι σου Κύριε, *celebrabo, laudabo nomen tuum, Domine.* Vid. & Pſ. XCVIII, 3. CV, 46 CXXXVII, 2. & conf. Hebr. XIII, 15. ubi ſimplex ὁμολογεῖν eadem conſtructione, eodemque ſenſu uſurpatur. Pſ. LXXXVIII, 6. ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, *celebrabunt cœli mirabilia tua.* Pſ. CXLIV, 10. ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, *celebrent te, Domine, omnia opera tua.* הלל pih. laudo, 2 Par. V, 13. תור turtur, Pſ. LXXIII, 20. Lex. *Cyrilli* MS. Ἐξομολογοῦμαι, εὐχαριστῶ, καὶ κατὰ συνήθειαν ἀνθρωπίνην, ἀντὶ τοῦ χάριν ὁμολογῶ, ὃ δοξάζω σε, οἷς τὸ, ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ. ἔθος γὰρ τοιοῦτον τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ, τὸ τῆς ἐξομολογήσεως ὄνομα, κατὰ τοιόνδέ τινα δέχεσθαι τρόπον. Ἐξομολογοῦμαι, *gratias ago, & more humano gratiam confiteor, vel glorifico te. Ut in illo: Glorifico te Pater.* (Matth. XI, 25.) *Ita enim ſolet ſcriptura divinitus inſpirata nomen* ἐξομολόγησις *accipere.* Conf. Auctores laudatos *B. Wolfio* ad Matth. l. c. p. 204.

Ἐξομολόγησις, confeſſio, celebratio, laudatio, honor, gloria. הוד decus, 1 Par. XXIX, 11. καὶ ἡ νίκη, καὶ ἐξομόλογησις, *& victoria, & gloria.* Pſ CIII, 2. ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, *gloriam & magnificentiam induiſti.* Vid. & Pſ. CX, 3. CXLVIII, 13. הודה hiph confiteor, 1 Par. XXV, 3. תהלה laudatio, 2 Par. XX, 23. תודה Joſ. VII, 19. Pſ. XLIV, 3. תרועה clangor, Job. VIII, 21. *Theod.* Job. XXXII, 26. *Suidas*: Ἐξομολόγησις. εὐχαριστία. ἀφήγησις τῶν βεβιωμένων. Ἐξομολόγησις, *gratiarum actio, confeſſio eorum, quæ in vita peregimus.*

Ἐξόπισθε, retro, a tergo. אחור 1 Par. XIX, 10. מאחר Pſ. LXXVII, 76. מאחרי 4 Reg. XVII, 21. מן אחרי 1 Par. XVII, 7.

Ἐξοπλισία, inſtructio, qua armis aliquis inſtruitur, 2 Macc. V, 25. Hic enim pro ἐξοπλησιάν legend. videtur ἐξοπλισιάν.

Ἐξοπλίζω, armo, armis inſtruo. נחלץ niph. expedio me, Num. XXXI, 3. XXXII, 10. 2 Macc. V, 2. λόγχας σπειρηδὸν ἐξωπλισμένους, *haſtis cohortis inſtar armatos.*

Ἐξορθρίζω, matutinus adſum. משחר part. pih. *Aqv.* Pſalm. CIX, 4. ἐξωρθρισμένη.

Ἐξορκίζω, adjuro. אלה exſecror, Jud. XVII, 2. והשביע hiph. Gen. XXIV, 3.

Ἐξορμάω, impetu feror, erumpo, recedo. צפר evolo, Jud. VII, 3. שוב revertor, *Reliqv.* Jud. VII. 3. ἐξάρμησαν. Vid. & 2 Macc. XI, 8. *Heſychius*: Ἐξορμᾷ, ἐκπηδᾷ, ἵξεται, ἐκτρέχει. Ἐξορμᾷ, *exilit o exit, excurrit.*

Ἐξορύττω, effodio, evello. גרה pih. miſceo, Prov. XXIX, 22. נקר Jud. XVI, 22. 1 Reg. XI, 2. Conf. Gal. IV, 15.

Ἐξουδενέω, nihili facio, contemno. בוז *Aqv. Sym. Theod* Prov. XI, 12. ἐξουδενεῖ. Vid. & Sir. XXXI, 25.

Ἐξουδενόω, idem. בוז Prov. VI, 30. Cant VIII, 7. בוס conculco, Pſ. XLIII, 7. LIX, 13. בוה 2 Reg. XII, 10. ἐξουδένωσάς με, *contemſiſti me. Heſychius*: Ἐξουδένωσας, ἀπεδοκίμασας. Ἐξουδένωσας, *rejeciſti.* העיט hiph. ab עיט invehor, *Theod.* 1 Reg. XXV, 14. ἐξουδένωσι. לעג irrideo, Pſ. LVIII, 9. מאס 1 Reg. X, 19. ἐξουδενώκατε τὸν Θεὸν, *contemſiſtis Deum. Heſychius*: Ἐξουδενώκασι, κατιυτίλισαν. Ἐξουδενώκασι, *floccifecerunt.* נמס niph. a מסס liquefio, 1 Reg. XV, 9. Pſ. LVII, 7. כלה proſterno, Pſ. CXVIII, 17.

Ἐξουδένωμα, abjectio, contemtus. ורם inundo, Pſ. LXXXIX, 5. שפל Chald. abjectus, Dan. IV, 14.

Ἐξουδένωσις, idem. בוז Pſ. XXX, 23. CVI, 40. *Aqv.* Prov. XII, 8. εἰς ἐξουδένωσιν.

Εἰς ἐξουδένωσιν γίνομαι, in contemtum fio. היה לבוז *Al.* Gen. XXXVIII, 23.

Ἐξυθενέω, nihili facio, contemno, floccipendo. בוז Prov. I, 7. בוה 1 Reg. II, 32. הרעים hiph. ad fremitum commoveo, 1 Reg. I, 6. זלה vel זלות res vilis, *Al.* Pſ. XI, 9. ἐξυθένησας. מאס 1 Reg. VIII, 7. נקלה part. niph. fœm. res levicula, Jer. VI, 14. שענן tranquillus, Amos. VI, 1. ubi tamen pro ἐξυθενοῦσιν, ἐυθενοῦσιν vel ἐξευθενοῦσιν legend. cenſet Doct. *Bruſius* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 776. Et ſic *Aquila* verbum Hebræum, cui hic apud LXX. reſpondet, Job. III, 18. per ἐυθενεῖν interpretatur. *Heſychius*: Ἐξυθενεῖ, παραχρῆται. Ἐξυθενεῖ, *levius judicat.* Idem: Ἐξυθενούμενοι, κατευτελιζόμενοι. Ἐξυθενούμενοι, *qui vilipenduntur. Suidas*: Ἐξυθενῶ σε. ἀντ' ὀλιγώς σε λογίζομαι. Ἐξυθενῶ σε, *nihili te facio.*

Ἐξυθένημα, abjectio, contemtus. בוי part. pah. a בוה Pſ. XXI, 6.

Ἐξυ-

Ἐξουσία, poteſtas, dominium, imperium. ממשלה dominatio, Pſ. CXIII, 2. CXXXV, 8. 9. משל *Aqv. Theod.* Job. XXV, 2. *Sym.* Job. XLV, 24. מתג frænum, *Sym.* 2 Reg. VIII, 1. שבט ſceptrum, *Sym.* Gen. XLIX, 10. שליט Chald. poteſtatem habens, dominator, Dan. IV, 23. שלטן Chald. Dan. III, 24. Sir. X, 4. ἐν χειρὶ Κυρίου ἡ ἐξουσία τῆς γῆς, *in manu Domini dominium in terram.* Vid. & Sir. XXIV, 12.

Ἐξουσίαν δίδωμι, poteſtatem do. נטר laxo, dimitto, Prov. XVII, 14.

Οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν ſc. ὄντες, qui in poteſtatibus ſunt. דתבריא התחיא Chald. plur. legiſperiti exactores, Dan. III, 2. 3.

Ἐξουσιάζω, poteſtatem habeo, exerceo, dominor, it. poteſtatem vel facultatem concedo. בעל *Al.* 1 Par. IV, 22. ἐξουσιάσαντες. לוט abſcondo, *Sym.* Eſ. XXV, 7. ישב habito, ſedeo. *Inc.* Joſ. XII, 4. משל Neh. IX, 37. ἐπὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐξουσιάζουσι, *in corpora noſtra dominantur.* שלט Neh. V, 15. ἐξουσιάζονται ἐπὶ τὸν λαὸν, *dominium exercent in populum.* Eccleſ. II, 19. εἰ ἐξουσιάζεται ἐν παντὶ μόχθῳ μου, *an dominium exerceat in omnem laborem meum*, vel *omnia opera mea.* Eccleſ. V, 18. ἐξουσιάσαι αὐτὸν τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτῶν, *facultatem illi conceſſit fruendi illis.* Eccleſ. VI, 2. καὶ οὐκ ἐξουσιάσει αὐτῷ ὁ Θεὸς τοῦ φαγεῖν, & *non dabit facultatem illi Deus fruendi illis bonis.* Eccleſ. VIII, 9. ὅσα ἐξουσιάσατο ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ κακῶσαι αὐτὸν, *quam arrogat ſibi homo licentiam, vexandi illum.* שליט dominator, Eccleſ. VII, 20. VIII, 8. שלטון dominium, Eccleſ. VIII, 4. 8.

Ἐξουσιαστὴς, poteſtatem habens, potens. אבי עד pater æternitatis, Eſ. IX, 6. משל *Sym.* Jer. LI, 46.

Ἐξουσιαστικὸς, auctoritatem habens. שלטון dominium, *Sym.* Eccleſ. VIII, 4..

Ἐξοχὴ, prominentia. שן dens, Job. XXXIX, 28. ἐπ' ἐξοχῇ πέτρας, *in prominentia petræ.*

Ἐξυβρίζω, contumelia afficio, inſolenter me effero. נאה Ezech. XLVII, 5. ἐξύβριζε τὸ ὕδωρ ὡς ῥοῦς χειμαῤῥους, *efferebat ſe aqua, ut flumen vehemens torrentis.* התנלע hithp. immiſceo me, *Aqv.* Prov. XX, 3. ἐξυβρισθήσεται, *contumelia afficietur.* פחז rapiditas, Gen. XLIX, 4. ἐξύβρισας ὡς ὕδωρ, *extuliſti te tanquam aqua.* 2 Macc. I, 28. ἐξυβρίζοντας ἐν ὑπερηφανίᾳ, *inſolenter ſe efferentes in ſuperbia.*

Ἐξυπνίζω, expergefacio. יקץ 3 Reg. III, 15. עור evigilo, Job. XIV, 12. עורר pih. ab עור exito, *Theod.* Job. III, 8. ἐξυπνίσαι. קום ſurgo, *Theod.* Job. XIV, 12. ἐξυπνισθήσεται.

σεται. קוץ Prov. XXIII, 35. *Aqv. Sym. Theod.* Prov. XXIII, 35. ἐξυπνισθήσομαι, *evigilabo*

Ἔξοπτος, expergefactus. 3 Eſdr. III, 3.

Ἐξυψόω, exalto, Sir. I, 27.

Ἔξω, extra, foras חוץ : החוץ Lev. XVIII, 9. Deut. XXIII, 12. Jud. XIX, 25. בחוץ Gen. XXIV, 31. Jon. XXXI, 32. חוצה Deut. XXV, 5. 1 Reg. IX, 26 2 Reg. XIII, 17. כחוץ Eſ. LI, 23. לחוץ Pſ XL, 7. לחוצה 2 Par. XXXII, 5. בחוץ Gen. XIX, 10. XXIV, 11. או מהוץ Lev. IV, 12. VI, 11. חיצין exterior, 4 Reg. XVI, 18. בחמץ ex fermentato, Amos. IV, 5.

Vid. alibi ἔξω Φόβου.

Ἔξωθεν, extrinſecus, foris. מארץ ex terra, Jer. X, 16. מבית ex domo, Lev. XIV, 41. 4 Reg XI, 16. חוץ Ezech. XLVII, 2. אל החוץ Ezech. XLI, 9. בחוץ Jer. VI, 11. Ezech. VII, 15. חוצה 3 Reg. VI, 6. להוץ Ezech. XLI, 17. XLII, 7. מחוץ Gen. VI, 14. Ezech. XLVI, 2. מהחוץ Ezech. XLI, 25. מן החוץ Jud. XII, 9. 4 Reg. IV, 3. חוצות plur. plateæ, Jer. XI, 6. XXXIII, 10.

Ἐξώτερος, exterior. חוץ Job XVIII, 18. חיצון 3 Reg. VI, 28. Ezech. X, 5. חצר atrium, Ezech. XLI, 15. קנון extremus, Exod. XXVI, 4. XXXVI, 10.

Ἔξώτατος, extimus, extremus. חצון 3 Reg. VI, 30. Neh. XI, 16. חוצות plur. a חוץ plateæ, *Al.* Job. V, 10. ἐξωτάτων.

Ἐξωθέω & ἐξώθω, expello, ejicio, dejicio. גזר ſcindo, ſeco, *Al.* 2 Par. XXVI, 21. ἐξώθη. *Heſychius*: Ἐξώθη, ἐξεβλήθη. Ἐξώθη, *ejectus eſt* דחה Pſ. XXXV, 13. ἐξώθησαν, καὶ οὐ μὴ δύναιται στῆναι, *dejecti ſunt, ut non poſſint ſtare. Heſychius*: Ἐξώθησε κατεβλήθη, κατέπεσεν. Ἐξώθησε, *dejectus eſt, decidit.* הדיח hiph. a דוח Jer. LI, 34. הדהיק hiph. procul abigo, Joël III, 6. התעה hiph. ſeduco, Jer. L, 6. ישח depreſſio, Mich. VI, 14. ἐξώσω σε, *ejiciam te. Heſychius*: Ἐξώσω, ἀπώσω, ἐκβαλῶ. Ἐξώσω, *repudiabo, ejiciam.* מאס reprobo, Jer. XXXIII, 24. 26. נדח : הדיח Kal & hiph. 2 Reg. XIV, 14. XV, 14 Jer. VIII, 3. Joël II, 20. נדף Eſ. XLI, 2. נסח evello, Prov. II, 22.

Ἐξωσμός, expeditus, q. d. cujus humeri nullo indutu ſunt adſtricti. הלוץ part. pah. *Aqv.* Eſ. XV, 4. οἱ ἐξωμοι.

Ἔξωσμα, ejectio. מדוחים plur. Thren. II, 14.

Ἐξώστρα, locus extimus cancellis munitus, vel feneſtra cancellis munita, Gallice *balcon.* שבכה *Sym.* 4 Reg. I, 2.

Glos-

Gloſſæ: Ἐξώστρα, & Ἐξώστης. *Menianum projectio, projectus. Hieronymus* ad Ezech. 42. Ἐξέδρας *Romæ appellant ſolaria de cœnaculorum parietibus eminentia, ſive Meniana ab eo, qui primus ea invenit, quæ nonnulli Græcorum* ἐξώστρας *vocant.* Conf. *Relandi* Antiq. Hebr. P. I. c. 8. §. 11.

Ἑορτάζω, feſtum ago. חגג Exod. V, 1. XXIII, 14. Nah. I, 15. חגג חג Lev. XXIII, 29. התקדש חג ſanctificatur feſtum, Eſ. XXX, 29. חגר accingo, Pſ. LXXV, 10.

Ἑόρτασμα, feſtivitas. Sap. XIX, 15.

Ἑορτὴ, feſtum, & κατ' ἐξοχὴν feſtum Paſchatis. חג Num. XXVIII, 17. πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ, *quintodecimo die menſis hujus* (Niſan) *feſtum Paſchatos.* Ita Sir. XLIII, 8. ἀπὸ σελήνης σημεῖον ἑορτῆς, *a luna indicium feſti Paſchatos.* Conf. 1 Macc. X, 34. Joh. XIII, 29. & *Relandi* Antiq. Hebr. P. IV. c. 2. §. 4. חדש menſis, 3 Reg. XII, 33. חדש teſta, Ezech. XXIII, 34. מועד tempus ſtatutum, Lev. XXIII, 2. Num. X, 10. Lex. *Cyrilli* MS. Ἑορτὴ, χρόνος ἱερὸς κατὰ νόμον. Ἑορτὴ, *tempus ſacrum juxta legem.* Ita & *Phavorinus*, niſi quod pro νόμον habeat νόμους.

Εὐαγγελία, annunciatio, it. promiſſio. אגרה agmen, Amos. IX, 6. ubi tamen *Lamb. Bos* in Proleg. in LXX. Int. cap. 3. pro εὐαγγελίαν LXX. ſcripſiſſe σφαγγαλιὰν, *funem*, haut præter rationem ſuſpicatur. ספרה numeratio, Pſ. LV, 9. פרשה expoſitio, Eſth. IV, 6. שמועה auditio, Ezech. VII, 26. Vid. & 1 Macc. X, 15.

Εὐαγγέλλω, annuncio. אמר dico, Eſth. IV, 6. הגיד hiph. a נגד Job. XXI, 31. Eſ. XLIV, 7.

Ἐυαγριόω, exaſpero. חרק fremo, frendo. *Sym.* Pſalm. XXXIV, 19. ἐτηγρίωσεν.

Εὐάγω, induco, adduco, infero, immitto, & Εὐάγομαι, perſuadeo, ad me traho, pellicio. אנף iraſcor, 3 Reg. VIII, 46. εὐάξεις ἐπ' αὐτὰς ſc. χεῖρα, *manum illis inferes.* Vel etiam ὀργὴν, *iram*, poſſumus ſubintelligere. Conf. Eſ. XXVI, 21. גמל retribuo, Eſ. LXIII, 7. הביא hiph. a בוא venire facio, Gen. VI, 17. εὐάγω τὸν κατακλυσμὸν, ὕδωρ ἐπὶ γῆν, *adduco diluvium, aquam ſupra terram.* Conf. 2 Petr. II, 5. Exod. XXXII, 20. εὐήγαγες ἐπ' αὐτὰς ἁμαρτίαν μεγάλην, *magni peccati illos reos feciſti.* Vid. & Jud. IX, 24. Joſ. XXIII, 15. εὐάξει Κύριος ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ πονηρὰ, *omnia mala ſuper vos venire faciet dominus*, vel *omnia mala immittet vobis.* Ezech. V, 17. ῥομφαίαν εὐάξω ἐπὶ σὲ, *gladium ſuper te venire faciam.* Vid. & Ezech. VI, 3. XI, 8. הוביל hiph. a יבל apporto, Job. XXI, 30. החניף hiph. hypocriſin exer-

exerceo, Dan. XI, 32. הטה hiph. a נטה inflecto, Eſ. XXXI, 3. הנחה hiph. duco, Prov. VI, 22. הפצר infin. hiph. inſtare, 1 Reg. XV, 23. השיש hiph. a שוש gaudeo, Soph. III, 18. השית hiph. a שות pono, Eſ. XV, 9. חטם differo, Eſ. XLVIII, 9. חליפה mutatio, Job. X, 17. משך traho, Jud. IV, 7. נהג pih. duco, Exod. X, 13. Pſalm. LXXVII, 30. נשא: השיא Kal & hiph. fero, ferre facio, Lev. XXII, 16. ἐπάξουσιν ἐπ' αὐτὰς ἀνομίαν πλημμελείας, *peccati ex ignorantia commiſſi reos ſe facient.* Conf. *Elsnerum* ad Act. V, 28. p. 383. Eſ. X, 24. πλῆγὴν γὰρ ἐπάξει ἐπὶ σὲ, *plagam tibi infliget. Al.* Gen. III, 13. ἐπηγάγετο με, *perſuaſit mihi. Suidas:* Ἐπαγαγέσθαι, παρατεῖσαι. ἐφιλκύσασθαι. Ἐπαγαγέσθαι, *perſuadere, blanditiis flectere.* עבר: העביר Kal & hiph. tranſeo, tranſire facio, Exod. XXXIII, 5. μὴ πλῆγὴν ἄλλην ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς, *ne aliam plagam vobis infligam.* Vid. & Deut. XXVIII, 61. ענה pih. affligo, Pſ. LXXXVII, 7. פקד viſito, Exod. XXXII, 33. ἐπάξω ἐπ' αὐτὰς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, *reos illos peccati illorum peragam*, vel *puniam in illis peccata.* Eſ. X, 12. ἐπάξει (ſc. τὴν χεῖρα) ἐπὶ τὸν νῶν τὸν μέγαν, *manum inferet animo magno.* Eſ. XXIV, 21. ἐπάξει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τῶ ὐρανῶ τὴν χεῖρα, *inferet Deus exercitui cœlorum manum.* Eſ. XXVI, 14. διὰ τῶτο ἐπήγαγες (ſc. χεῖρα) καὶ ἀπώλεσας, *propterea manum intuliſti, & perdidiſti.* יצא לפקוד exeo ad viſitandum, Eſ. XXVI, 21. ἀπὸ τῶ ἁγίω ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τὰς κατοικῶντας ἐπὶ τῆς γῆς, *e ſanctuario immittet iram incolis terræ.* פקרה viſitatio, Eſ. XV, 7. קרא voco, Agg. I, 11. שוב: השיב Kal & hiph. revertor, reverti facio, Eſth. IX, 25. Eſ. I, 25. ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, *manum meam tibi inferam.* Vid. & Amos. I, 8. Zach. XIII, 7. שום: השים Kal & hiph. pono, Exod. XV, 26. πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγες τοῖς Αἰγυπτίοις, ὐκ ἐπάξω ἐπὶ σὲ, *omnem morbum quem immiſiſti Ægyptiis, tibi non immittam.* שפך effundo, Eſ. XLII, 25. ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτὰς ὀργὴν θυμῶ αὐτῶ, *immittet illis iram animi ſui.* Conf. 2 Macc. VII, 38. Sir. II, 4. πᾶν, ὃ ἐὰν ἐπαχθῆ σοι, δέξαι, *quicquid tibi fuerit illatum*, vel *quicquid tibi adverſi acciderit, ſuſcipe.*

Vide alibi Ὀργὴν ἐπάγω. Ὕπνον ἐπάγω.

Ἐπαγωγὴ, inductio, & peculiariter inductio pœnarum, malum illatum, adverſitas, captivitas, it. animi elatio, faſtus. עצור part. pah. clauſus, Deut. XXXII, 36. ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῆ, *deficientes in captivitate.* אסיר vinctus, *Al.* Eſ. XIV, 17. τὰς ἐν ἐπαγωγῆ (ſc. ὄντας) ὐκ ἔλυσε, *illos, qui in captivitate erant, non dimiſit.* Sir. XL, 11. ῥομφαία, ἐπαγωγαὶ, λιμὸς, *gladius, captivitates, fames. Heſychius:* Ἐπαγωγὰς. αἰχμαλωσίας. Ἐπαγωγὰς, *captivitates.* אד calamitas, *Theod.* Prov. XXVII, 10. ἐπαγωγῆς. Sir. II, 2.

ἐν

ἐν καιρῷ ἀπαγωγῆς, *in tempore retributionis.* Vid. & Sir. V, 9. Sir. V, 10. οὐδὲν γὰρ ὠφελήσει, ἐν ἡμέρᾳ ἀπαγωγῆς, *nihil enim utilitatis habebis in die retributionis. Suidas:* Ἡμέρα ἀπαγωγῆς, παρὰ τὸ ἀπάγεσθαι ἡμῖν τὰ ἄξια τῶν βεβιωμένων. Ἡμέρα ἀπαγωγῆς, *dies retributionis, sic dictus, quod nobis afferat mercedem vita ante acta dignum.* Sir. XXIII, 12. πλησθήσεται γὰρ ἀπαγωγῶν ὁ οἶκος αὐτοῦ, *implebitur enim calamitatibus domus ejus. Hesychius:* Ἀπαγωγὴ, συμφορὰ, πειρασμὸς, ἤτοι τὸ ὁποσονοῦν κακῶς ἀπαγόμενον. Ἀπαγωγὴ, *calamitas, tentatio, vel quodcunque malum, quod in aliquem inducitur.* Sir. III, 27. ἀπαγωγὴ ὑπερηφάνου, *elatio superbi.* Sir. X, 14. παρεδόξασε Κύριος τὰς ἀπαγωγὰς, *dehonestavit Dominus fastum.*

Ἀπαγώνια. Vid. Ἐπιγώνια.

Ἀπᾴδω, incanto. שחל mussitatio, Jer. VIII, 17. ἐξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατηφόρους, οἷς οὐκ ἔστιν ἐπᾷσαι, *immittam in vos serpentes mortiferos, qui incantari non possunt. Hesychius:* Ἐπᾷσαι, ἆσμα εἰπεῖν, γοητικὸν ἐπιλαλῆσαι. Ἐπᾷσαι, *carmen dicere, incantationem in aliquem dicere.*

Ἀπᾴδων, incantans, incantator. בעל לשון dominus linguæ, i. e. disertus, Eccles. X, 11. חבר part. Deut. XVIII, 11. מלחש part. pih. Ps. LVII, 5. *Suidas:* Ἀπᾴδοντες. φαρμακεῦ. γόητος. Ἀπᾴδοντες. *venefici. præstigiatoris.*

Ἀπαινετὸς, laudatus, laudabilis. הללת præt. pyh. fœm. ab הלל Exod. XXVI, 17.

Ἀπαινέω, laudo, & Ἀπαινέομαι, glorior. אשר pyh. beatum prædico, *Aqv. Sym.* Cant. VI, 8. ἐπῄνεσαν. התהלל הלל pih. & hithp. Ps. IX, 24. ἀπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ἐπιθυμίαις, *gloriatur peccator in desideriis.* Ps. XXXIII, 2. XLIII, 10. LXII, 10. CIV, 3. ἀπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, *in sancto ipsius nomine gloriamini.* Ad quem locum respiciens *Suidas* Ἀπαινεῖσθαι. καυχᾶσθαι, *gloriari*, interpretatur. Vid. & Ps. XXXIII, 2. XLIII, 10. LXII, 10. יחל pih. exspecto, *Sym.* Job. XXIX, 21. ἐπῄνουν. שבה pih. Ps. LXII, 4. Eccles. VIII, 14. ἐπῄνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην, *laudabam lætitiam.*

Ἔπαινος, laus. הדר decus, 1 Par. XVI, 27. חמדה desiderium, 2 Par. XXI, 20. תהלה Ps. XXI, 3. הוד decus, gloria, *Al.* Ps. XLIV, 5. τὸν ἔπαινον. Sap. XV, 19 ἐκπέφευγε δὲ καὶ τὸν τοῦ Θεοῦ ἔπαινον, καὶ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ, *effugerunt autem & laudem Dei, & benedictionem ejus.*

Ἀπαίρω, extollo, exalto, elevo, it. vana spe erigo, in vanam spem induco, decipio, & Ἐπαίρομαι, effero me, superbio. גבה effero me, Jer. XIII, 15. גבור potens, Esdr. VII,

VII, 27. דמם sileo, Jer. XLVII, 6. הגיל לב hiph. a גול exsultat cor, Prov. XXIV, 17. חטה hiph. a נטה inclino, Exod. X, 13. הטיל hiph. a טול jacio, 1 Reg. XX, 32. הניף hiph. a נוף agito, Job. XXXI, 21. הרים hiph. a רום Exod. VII, 20. 3 Reg. XI, 16. Ps. LXXIII, 4. השיא hiph. a נשא decipio, 4 Reg. XVIII, 29. μὴ ἐπαιρέτω ὑμᾶς Ἐζεκίας λέγοις, *ne verbis vos Ezechias in vanam spem inducat* vel *decipiat*. Vid. & 4 Reg. XIX, 20. Abd. v. 9. ὑπερηφανία τῆς καρδίας σου ἐπῆρε σε, *superbia cordis tui decepit te*. Sic apud *Suidam*: Ἐπῄρατε. ἐπείσατε. ἠπατήσατε. Ἐπῄρατε. *persuasistis, decepistis*. התערה hithp. diffundo me, Ps. XXXVI, 37. מסע missile, telum, Job. XLI, 18. מעל elevatio, Neh. VIII, 8. משואות plur. vastitates, Ps. LXXII, 18. נוע moveo me, Es. VI, 4. נטילים plur. bajuli, Soph. I, 12. נעלה niph. elatus fio, Ps. XLVI, 8. נסה *Aqv.* Job. IV, 2. ἐπαρῦμεν. Idem Ps. IV, 7. ἔπαρον. נסע proficiscor, *Aqv. Sym.* Deut. I, 40. ἐπάρατε. נשא Prov. XIX, 18. εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπάιρου τῇ ψυχῇ σου, *ad injuriam vero ne efferas te anima tua*, h. e ne expetas alicui injuriam facere. נשען niph. innitor, Prov. III, 5. ἐπὶ δὲ σῇ σόφιᾳ μὴ ἐπάιρου, *sapientia autem tua ne effertor*. *Hesychius*: Μὴ ἐπάιρου, μὴ ὑπερηφανοῦ Μὴ ἐπάιρου, *ne superbias*. *Suidas*: Ἐπαίρεσθαι. φυσοῦσθαι Ἐπαίρεσθαι, *inflari*. נתן do, pono, Ps. VIII, 2. ἐπῄρθη ἡ μεγαλοπρέπεια σου, *exaltata est majestas tua*. *Hesychius*: ἐπῄρθη, ὑψώθη. Ἐπῄρθη, *exaltata est*. סלא pyh. æstimor, Thren. IV, 2. צעד progredior, Jud. V, 4. רם *Al.* Ezech. XXXI, 10. ἐπῄρθη. 2 Macc. VII, 34 ἐπὶ τοὺς οὐρανίους παῖδας ἐπαιρόμενος χεῖρα, *in servos cœlestes manum tuam attollens*.

Ἐπαισχύνομαι, erubesco, revereor. חפר Es. I, 29. ἐπῃσχύνθησαν ἐπὶ τοῖς κήποις, *erubescunt de hortis*. נשא assumo, Job. XXXIV, 19. ὃς οὐκ ἐπῃσχύνθη πρόσωπον ἐντίμου, *qui non reveretur vel respicit personam honorati*. Conf. Ἀισχύνομαι supra.

Ἐπαιτέω, mendico. שאל pih. Ps. CVIII, 9.

Ἐπαίτησις, mendicitas. Sir. XL, 31. 34.

Ἐπακολουθέω, insequor, subsequor. אחרי post, Deut. XXXII, 30. הלך אחר eo post, Job. XXXI, 7. הלך אחרי idem, Jos. VI, 8. Prov. VII, 22. ילך eo, Es. LV, 3. מלא אחרי impleo post, Num. XIV, 24. Jos. XIV, 8. 9. ἐπακολουθῆσαι ὀπίσω Κυρίου, *sequi Dominum*. Conf. Sir. XLVI, 9. פנה respicio, Lev. XIX, 4. 31. תושיה essentia, Job. XXVI, 3.

Ἐπάκουστος, qui exauditur, q. d. auscultabilis. 3 Esdr. IV, 12.

Ἐπακούω, exaudio. אמר dico, 2 Par. XXXII, 24. האזין hiph. auribus percipio, Es. VIII, 9. העיר hiph. ab עור evigilo, Job. VIII, 6. הקשיב hiph. 2 Par. XXXIII, 10. Es. X,

X, 30. נעתר niph. exoratus ſum, 2 Reg. XXI, 14. ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς τῇ γῇ, *exaudiebat Deus terram.* ענה reſpondeo, Oſ. II, 22. ἡ γῆ ἐπακούσεται τὸν σῖτον, *terra exaudiet*, h. e. *dabit frumentum.* Mich. III, 7. רדר ſterno, Eſ. XLV, 1. ישמע audio, Gen. XVI, 11. XXX, 22. Joſ. X, 14. 2 Par. XXX, 20. Poſtremo loco ita: ἐπήκουσε Κύριος τῷ Ἐζεκίᾳ, *exaudiebat Dominus Ezechiam.*

Ἐπακρόασις, auſcultatio, obedientia. הקשיב infin. hiph. auſcultare, 1 Reg. XV, 22.

Ἐπάλληλος, frequens. הנהנים plur. donaria, *Sym.* Oſ. VIII, 13.

Ἐπαλλόμην. Vid. in v. Ὑποδύτης.

Ἔπαλξις, propugnaculum. אשיה fundamentum, Jer. L, 15. ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς, *ceciderunt propugnacula ejus. Suidas:* Ἐπάλξεις, προμαχιῶνες οἱ τῶν τειχίων καὶ τῶν πύργων. Ἐπάλξεις, *propugnacula murorum & turrium. Heſychius:* Ἐπάλξεις, οἱ προμαχῶνες τῶν τειχῶν. Idem: Ἔπάλξις, πύργος, οἱ τῶν τειχῶν προμαχῶνες. Ἔπαλξις, *turris, murorum propugnacula. Euſtathius* ad Il. μ'. p. 863. Ἐπάλξεις, οἱ προμαχῶνες, ἐφ' ὧν ἐξεστὶ τοῖς ἄνωθεν μαχομένοις τὸ ἀλαλαξεῖν ἤτοι βοηθεῖν. Ἐπάλξεις, *propugnacula, in quibus licet deſuper pugnantibus* ἀλαλαξεῖν, *ſive auxilium ferre.* בחון *Theod.* Eſ. XXIII, 13. טירה caſtellum, Cant. VIII, 9. εἰ τεῖχος ἐστιν, οἰκοδομήσαμεν ἐπ' αὐτὸν ἐπάλξεις ἀργυρᾶς, *ſi murus eſt, ædificabimus ſuper illam propugnacula argentea.* Doctiſſ. *Grabius* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 4. ibi pro ἐπάλξεις male & præter neceſſitatem legendum cenſet ἐπαύλεις. צנור canalis, *Sym.* 2 Reg. V, 8. שמשות plur. fœm. ex שמש ſpecularia, Eſ. LIV, 12. תלפיות plur. armaria, *Aqv.* Cant. IV, 4. ἐπάλξεις.

Ἐπαμαυρόω, obſcuro, tenebris obduco. טוח oblino, obduco, Eſ. XLIV, 18. ὅτι ἐπεμαυρώθησαν τῷ βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς, *quoniam tenebris offuſi ſunt, ne videant oculis.*

Ἐπαναβαίνω, aſcendo. עלה *Sym.* Job. XXXVI, 20. ἐπαναβῆναι.

Ἐπαναγκαστὴς, exactor. נגש part. *Sym.* Job. III, 18. ἐπαναγκαστοῦ.

Ἐπανάγω, in altum proveho, & ſubintellecto ἑαυτὸν, redeo, revertor. Sir. XXVI, 23. ἐπαναγων ἀπὸ δικαιοσύνης ἐπὶ ἁμαρτίαν, *rediens a juſtitia ad peccatum.* Vid. & 2 Macc. IX, 21. 2 Macc. XII, 4 *Heſychius:* Ἐπάναγε, ἐπάνελθε, ἐπίστρεψε. Ἐπάναγε, *redi, revertere.* Conf. *Cl Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. N F. p. 515. ἐπαναχθέντας αὐτοὺς ἐβύθισαν, *in altum provectos illos ſubmerſerunt.*

'Επαναιρέω, tollo sc. e vita, occido. 2 Macc. XIV, 2. 13.

'Επανακαινίζω, renovo, instauro. חדש pih. Jos. X, 17.

'Επανακλίνω, reclino. סמך fulcio, sustento, *Sym.* Cant. II, 5. ἐπανακλίνετε.

'Επαναπαύομαι, acquiesco, requiesco, nitor. נוח Num. XI, 25. 4 Reg. II, 16. נשען niph. nitor, 4 Reg. V, 18. VII ' 2. Ezech. XXIX, 7. Vid. & 1 Macc. VIII, 12. שכן inhabito, resideo, *Sym.* Exod. XXIV, 16. ἐπανεπαύσατο.

'Επανάστημα, quod exsurgit, it. creatura. יקום subsistens, *Incert.* Gen. VII, 4.

'Επαναστρέφω, revertor. שוב Gen. XVIII, 10. Job. XVI, 22. שאף anhelo, *Sym. Theod.* Eccles. I, 5. ἐπαναστρέφει.

'Επανατρυγάω, denuo vindemio, i. e. post vindemiam residuos racemulos colligo. עלל pih. racemo, Lev. XIX, 10. Deut. XXIV, 21. Inde Gloss. in Octat. 'Ουκ ἐπανατρυγήσεις, ὑ ῥαγολογήσεις. 'Ουκ ἐπανατρυγήσεις, *grana uvarum non colliges.*

'Επανέρχομαι, revertor. בוא venio, Gen. XXXIII, 18. ילך eo, Prov. III, 28. ἐπανελθών. *Hesychius*: 'Επανελθὼν, προσρέψας, (leg. ὑποστρέψας ex *Phavorino.*) δεύτερον ἐλθών. 'Επανελθὼν, *revertens, secunda vice veniens.* שוב Gen. L, 5.

'Επανήκω, revertor. בוא venio, Prov. VII, 20. שוב Lev. XIV, 39. Prov. III, 28 ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, *revertendo revertaris. Hesychius*: 'Επάνηκε, ὑπόστρεψον. 'Επάνηκε, *revertere.*

'Επανθέω, effloresco. החליף hiph. muto, innovo, Job. XIV, 7.

'Επανίστημι, insurgo, sto, it. surgere facio, excito. התערר העיר hiph. & hithp. ab עור excito, evigilo, Job. XVII, 8. Dan. XI, 2. הריק hiph. a ריק clango, Job. XXX, 5. נהפך niph. vertor, Job. XIX, 19. עמד sto, Jud. VI, 31. Dan. XI, 14. צור hostiliter premo, Es. IX, 11. קום Deut. XXII. 26. εἰ τις 'παναστῇ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸν πλησιόν, *si quis homo insurgat contra proximum.* Vid. & Jud. IX, 18. 1 Reg. XVII, 35. 2 Reg. XVIII, 32. Ps. III, 1. Mich. VII, 6. & conf. Matth. X, 21. & *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 516. 1 Reg. IV, 15. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπανέστησαν, *oculi ejus stabant.*

'Επάνοδος, reditus, reversio. Sir. XVII, 18. XXII, 22.

'Επανορθόω, restituo in integrum, corrigo. 2 Macc. II, 23. V, 20. XV, 17.

'Επανόρθωσις, correctio, emendatio, 3 Esdr. VIII, 54. 1 Macc.

1 Macc. XIV, 34. Voce etiam utitur *Philo* de Agric. p. 128. ubi εἰς ἐπανόρθωσιν ἤθους, *ad emendationem morum*, & L. III. de Vit. Moſ. p. 449. ubi εἰς ἐπανόρθωσιν βίου, *ad emendationem vitæ*. Conf. & 2 Tim. III, 16.

Ἐπάνω, ſuper, ſupra, ultra, it. juxta. בעל dominus, 2 Reg. V, 20. Ezech. XXV, 9. על במחי ſuper excelſa, Eſ. XIV, 14. מן a, ab, Jud. I, 38. מעל deſuper, Gen. XL, 17. ממעל Gen. XXII, 9. Eſ. XIV, 13. מעלה Exod. XXX, 14. Eſ. XIV, 13. למעלה Deut. XXVIII, 13. מלמעלה Gen. VII, 20. Ezech. XXXVII, 8. על coram, Gen. XVIII, 2. ἐστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ, *ſtabant juxta illum*. Ita Luc. IV, 39. ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, *ſtans juxta illam*. עליון ſupremus, Gen. XL, 17. ἐν τῷ κανῷ τῷ ἐπάνω ſc. ὄντι, *in caniſtro ſuperiori*. Vid. & 4 Reg. XV, 35. Jer. XXXVI, 10. על פני ſupra faciem, Gen. I, 2. 29. רבה multus ſum, Job. XXXIII, 12.

Ἐπάνωθεν, deſuper, ſuperne. ממעל 3 Reg. VII, 19. 28. למעלה Exod. XXV, 20. XXXVII, 9. מלמעלה Exod. XXVI, 11. XXXVI, 16.

Ἐπαξονίω, in tabulas refero. התילר hithp. natales profiteor, *Al.* Num. I, 18. καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνήγαγον ἐν μιᾷ τῶ μηνὶς τῶ δευτέρω ἔτους, καὶ ἐπαξονῶσαν (vel ut *Bonfrerio* ad h. l. p. 732. reponendum videtur, ἐπιξόωσαν.) κατὰ γενέσεις αὐτῶν, *& omnem congregationem congregabant primo die menſis anni ſecundi, & in tabulas referebant juxta genera ipſorum*. Eſt ab ἐπὶ & ἄξονία, & hoc ab ἄξων, *tabula*. Vide *Cel. Fabric.* Bibl. Græc. L. II. c. 14. p. 545. in not.

Ἐπαοιδή, incantatio. חבר Deut. XVIII, 11. Eſ. XLVII, 12. *Aqv.* Pſ. LVII, 6.

Ἐπαοιδία, idem. לטים plur. ex לט Exod. VIII, 7. *Heſychius*: Ἐπαοιδία, φαρμακεία, γοητεία. Ἐπαοιδία, *magia, incantatio*.

Ἐπαοιδός, incantator. אשף Chald. aſtrologus, Dan. II, 10. חבר incantatio, Eſ. XLVII, 9. תרטם magus, Exod. VII, 11. οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων, *incantatores Ægyptii*. Vid. & Dan. IV, 7. ubi *Schol.* Ἐπαοιδὰς ἐκάλουν τὰς ἐξαιρίτους περὶ τὰς ἐπαοιδὰς καὶ ἐπικλήσεις τῶν δαιμόνων σχολάζοντας. Ἐπαοιδὰς, *vocabant illos, qui incantationibus & invocationibus dæmonum vacabant*. *Heſychius*: Ἐπαοιδοὶ ſunt φαρμακοὶ, γόητες, *venefici, incantatores*. ירעני hariolus, Lev. XIX, 31. XX, 6. לחש ſuſurrus, *Sym.* Eccleſ. X, 11. ἐπαοιδῇ. Vid. & Sir. XII, 17.

Ἐπαποστέλλω, immitto. שלג pih. Lev. XXVI, 25. Deut. XXXII, 24. Conf. Sap. XI, 16.

Ἐπαποστολὴ, immiſſio. משלחת *Sym.* Pſ. LXXVII, 49.

Ἐπαρήγω, auxilior, opitulor, ſuccurro. 2 Macc. XIII, 17. τοῦτ' ἐγεγόνει διὰ τὴν ἐπαρήγεσθαι αὐτῷ τοῦ Κυρίου σκέπην, *hoc accidebat ob ſuccurrens ipſi Domini præſidium. Heſychius:* Ἐπαρήγεσθαι, βοηθεῖσθαι. Ἐπαρήγεσθαι, *ſuccurrentem.*

Ἐπαρκέω, ſubvenio, ſubminiſtro, ſuppedito. 2 Macc. VIII, 26. XI, 35. *Heſychius:* Ἐπαρκεῖ, ὑπουργεῖ, χορηγεῖ, βοηθεῖ. Ἐπαρκεῖ, *ſubminiſtrat, ſuppeditat, auxiliatur.*

Ἔπαρμα, elatio, exaltatio. גאון Job XXXVIII, 11. גאות *Sym.* Eſ. XVI, 6. מכובלין Chald. part. pur. portantes, onuſti, Eſdr. VI, 3. שיא excellentia, *Alv. Sym. Theod.* Job. XX, 6.

Ἔπαρσις, idem, it. expectatio. משא Ezech. XXIV, 25. τὴν ἔπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν, *expectationem animi ipſorum.* Conf. quæ notavi ad Αἴρω, & Ἐπαίρω. משאה Pſ. CXL, 2. מתנשא part. hithp. efferens ſe, 1 Par. XXIX, 11. שאת vaſtatio, Thren. III, 46. ששון gaudium, Ezech. XXIV, 25. תפארת gloria, Zach. XII, 7.

Ἐπαρυτὴρ, vaſculum ad hauriendum, hauſtrum, vel emunctorium. מלקחים dual. forcipes, Exod. XXV, 38.

Ἐπαρυτρὶς, vas, quibus fluida infunduntur, vel hauriuntur. מוצקות plur. infundibula, Zach. IV, 2. ἑπτὰ ἐπαρυτρίδες, *ſeptem infundibula. Heſychius:* Ἐπαρυτρίδες, ἐλαιοχύται, ἢ ἀντλητῆρες. Ἐπαρυτρίδες, *vaſa, quibus oleum lychnis infunditur, vel quibus fluida hauriuntur.* Sic etiam Lex. *Cyrilli* MS. Brem. niſi quod pro ἐλαιοχύται male habet ἐλαιοχώται. Idem: Ἐπαρυτρίδες, αἱ ἔχουσαι τὸ ἔλαιον. Gloſſ. MS. in Proph. Ἐπαρυτρίδες, (MS. Ἐπαριτρίδες mendoſe.) αἱ ἐκχέουσαι τὸ ἔλαιον (MS. ἔλεος) οἱ λεγόμενοι ἐπιβλήτορες, ἢ οἱ σπυρίδες (MS. σπηρίδες.) Ἐπαρυτρίδες, *vaſa, quæ oleum effundunt, ἐπιβλήτορες, dicta, vel ſportæ.* מחתה forceps, Exod. XXXVII, 27. Num. IV, 9. מלקחים dual. 3 Reg. VII, 49.

Ἔπαρχος, princeps. פחה Eſdr. V, 3. 6. Neh. II, 7.

Ἐπαοιδὸς, incantator. חובר *Sym.* Pſ. LVII, 6.

Ἔπαυλις, ſeptum, caula, villa, habitaculum, domicilium. נוה Num. XXXII, 16. ἐπαύλεις προβάτων οἰκιδομήσομεν, *caulas ovium ædificabimus.* Vid. & v. 24. 36. חיות plur. Num. XXXII, 41. חוצות plur. a חוץ plateæ, Num. XXII, 39. חצר atrium, Exod. VIII, 13. Joſ. XIII, 23. Neh. XI, 25. טירה arx, palatium, Num. XXXI, 10. Pſ. LXVIII, 30. נוה habitaculum, Prov. III, 33. ἐπαύλεις δικαίων, *habitacula juſtorum.* Vid. & Eſ. XXXIV, 13. רחב platea, *Incert.* Pſ. CXLIII, 14. *Suidas:* Ἔπαυλις. ἡ οἰκία, ἐν ᾗ τὴν ἄνλην παιδεύεται.

ται. Ἔπαυλις, *domus, in qua* ἄυλιν *ſibi faciunt. Eſt autem* ἄυλις, *ſtabulum, vel cubile. Heſychius:* Ἔπαυλις, μάνδρα βοῶν, ἢ οἴκημα, ἢ ἀυλὴ, ἢ στρατοπεδία. ἢ ἡ ποιμενικὴ ἀυλή. Ἔπαυλις *ſtabulum boum, vel domicilium, vel aula, vel caſtra, vel paſtorum ſubdiale ſeptum.*

Ἐπαύριον, craſtino die, poſtridie. מחר cras, Gen. XXX, 33. כמחרת Lev. XXIII, 15. Num. XI, 32. למחרת 1 Par. XXIX, 21. Jon. IV, 8. ממחרת Gen. XIX, 34. Exod. IX, 6.

Ἐπαφίημι, dimitto, immitto. הניח hiph. a נוח facio quieſcere, Ezech. XVI, 41. עזב Job. X, 1. XXXIX, 11. שלח pih. Job. XII, 16.

Ἐπαχθὴς, moleſtus, oneroſus. עמל moleſtia, *Sym.* Job. XVI, 2. παρηγορηταὶ ἐπαχθεῖς, *conſolatores moleſti. Heſychius:* Ἐπαχθεῖς, ἐπίπονοι, ἀληθεῖς Ἐπαχθεῖς, *moleſti, veraces. Phavorinus:* ἐπαχθὴς, ὁ ἐπάγων ἄχθος καὶ λύπην. Ἐπαχθὴς, *afferens onus & dolorem.*

Ἐπεγείρω, excito, ſuſcito, & Ἐπεγείρομαι, inſurgo. הוריד hiph. a ירד facio deſcendere, Eſ. XLIII, 14. העיר hiph. ab עור 2 Par. XXI, 16. Eſ. XIII, 17. מקום locus, Nah. I, 8. סכסך pih. a סוך commiſceo, Eſ. XIX, 2. קים : הקים Kal & hiph. 1 Reg. III, 12. ἐπεγερῶ ἐπὶ Ἠλὶ πάντα ὅσα ἐλάλησα, *excitabo ſupra Eli omnia quæ locutus ſum.* 2 Reg. XVIII, 31. ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεγειρομένων ἐπὶ σὲ, *e manu omnium inſurgentium adverſus te.* Vid. & 2 Reg. XXII, 49. & conf. Sir. XLVI, 2. & 2 Macc. IV, 40. Amos. VI, 14. Mich. V, 5.

Ἐπεὶ, poſtquam. אחרי Gen. XLVI, 31. ἐπεὶ ἑώρακα τὸ πρόσωπόν σε, *poſtquam vidi faciem tuam.* Conf. *Ælian.* Var. L. X. c. 17. אחרי אשר Joſ. VII, 8. 1 Macc. X, 52. ἐπεὶ ἀνέστρεψα εἰς γῆν βασιλείας, *ex quo reverſus ſum in terram regni mei.* Eodem ſenſu occurrit apud veterem Poëtam. *Heſychius:* Ἐπεὶ, ἀφ' ὅ χρόνου·

——— ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν.

Ἐπεὶ, *ex quo tempore*, ut in illo:

——— *ex quo Trojæ ſacram urbem evertit.*

Ἐπείγω, urgeo, impello, incito, feſtino. נפסה pih. vexillo erecto irruo, *Sym.* Eſ. LIX, 19 ἐπείγει καὶ ἥξει. *feſtinat & veniet. Heſychius:* Ἐπείγω, σπεύδω. Ἐπείγω, *feſtino.* רדף perſequor, *Quint. Ed.* Oſ. VI, 3. ἐπειχθῶμεν. *Heſychius:* Ἐπειχθῶμεν, σπεύσωμεν. Ἐπειχθῶμεν, *ſtudeamus.* Sir. XVII, 20. ἔπειγε ἐπὶ ὕψιστον, *feſtina ad altiſſimum. Heſychius:* Ἔπειγε, πορεύου, σπεῦδε. Ἔπειγε, *ito, feſtina.* Diac. v. 37. ὅτι ἐπείγουσιν αὐτὸν σφόδρα, *quod urgerent ipſum*

vehementer. 2 Macc. X, 19. εἰς ἐπείγοντας τόπους, *ad loca, quæ urgebant.*

Ἐπειδή, quandoquidem, quia, quoniam, poſtquam. אחרי Gen. XLI, 39. ἐπειδὴ ἔδειξεν ὁ Θεός σοι πάντα ταῦτα, *quia Deus tibi hæc omnia manifeſtavit.* כי יען propterea quod, Jer. XLVIII, 7. Vid. & 1 Macc. XV, 3.

Ἐπείδω, inſpicio, reſpicio. הביט hiph. a נבט Pſ. XCI, 11. צפה Gen. XXXI, 49. Jer. XLVIII, 19. ראה Exod. II, 25. ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ, *reſpiciebat Deus filios Iſraël.* Vid. & Exod. V, 21. Pſ. XXI, 18. αὐτοὶ δὲ κατενόησαν, καὶ ἐπεῖδόν με, *illi autem reſpiciunt & intuentur me,* h. e. cum voluptate quadam me in paſſionibus meis ſpectant. Abd. v. 12. μὴ ἐπίδῃς ἡμέραν ἀδελφοῦ σου, *ne aſpicias diem fratris tui,* h. e. cum gaudio, cum voluptate quadam aſpicias. *Theodoretus* ad h. l. Τὸ δὲ μὴ ἐπίδῃς, ἀπὸ τῆς κοινῆς ἔλαβε χρήσεως· ἰώθασι γάρ τινες λέγειν ἐπεῖδον τὸν δεῖνα, τουτέστιν ἐφείδην αὐτῷ κακοῖς προσπαλαίοντι. *Illud vero μὴ ἐπίδῃς a communi ſumſit uſu, ſolent enim quidam dicere reſpexi aliquem, h. e. delectatus ſum illo malis conflictato.* Pſ. LIII, 7. καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου, *& inimicis meis delectatus eſt oculus meus.* ראי viſio, Gen. XVI, 13. שעה Gen. IV, 4. ἐπεῖδεν ἐπὶ τοῖς δώροις, *reſpiciebat munera.*

Ἔπειμι, inſum, inſequor, ſuccedo. עלה vel העלה Kal vel hi, h. 3 Reg. X, 16. 2 Par. IX, 15. תשובה reditus, 1 Par. XX, 1. ἐν τῷ ἐπιόντι ἔτει, *anno ſequenti.*

Ἐπιὼν χρόνος, ſubſequens, vel futurum tempus. אחרית extremum, finis, Deut. XXXII, 29.

Ἡ ἐπιοῦσα ſc. ἡμέρα, dies ſequens. יום dies, Prov. XXVII, 1. οὐ γὰρ οἶδας, τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα, *non enim noſti, quid pariet dies ſequens.* Conf. Act. VII, 26. ubi ἡμέρα additur, & quæ ex *Herodoto* ad h. l. notat *Raphelius* p. 337. *Heſychius:* Ἐπιοῦσα, ἐπερχομένη. Ἐπιοῦσα, *ventura.*

Ἔπειξις, feſtinatio, properatio. חפזון *Sym.* Exod. XII, 11. ἐν ἐπείξει. נבהלה part. fœm. accelerata, *Sym.* Soph. I, 18. בציים in navibus, *Sym.* Ezech. XXX, 9.

Ἐπεισέρχομαι, ſupervenio. 1 Macc. XVI, 16. ἐπεισήλθοσαν τῷ Σιμωνι, *ſupervenerunt Simoni.*

Ἐπεισφέρω, infero, intromitto. בוא venio, Jud. III, 22. ἐπεισηνεγκε καὶ γε τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς φλογὸς, *intromiſit etiam manubrium poſt aciem.*

Ἔπειτα, deinde, poſtea. אחר Prov. XX, 20. מעברה tranſitus, Eſ. XVI, 2.

Ἐπεί-

Ἐπείτοιγε, quandoquidem. אולם *Sym.* 1 Reg. XXV, 34.

Ἐπέκεινα, pro ἐπ' ἐκεῖνα ſc. μέρη, trans, ultra. Vide *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 118. 119. הלאה Lev. XXII, 27. Eſ. XVIII, 2. מהלאה Amos. V, 7. μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Δαμασκοῦ, *transferam vos trans Damascus.* Conf. Act. VII, 43. מעלה Agg. II, 19. מעבר Eſ. XVIII, 1. *Heſychius*: Ἐπέκεινα, παρέκει, ἀνωτέρω, ἐξωτέρω. Ἐπέκεινα, *ultra, ſupra, extra.*

Vid. alibi ὡς τὸν Ἀιδῆν, καὶ ἐπέκεινα.

Ἐπεκχύομαι, ſuper effundor, prorumpo. Judith. XV, 4. ἵνα πάντες ἐπεκχυθῶσι τοῖς πολεμίοις, *ut omnes effunderentur ſuper inimicos.*

Ἐπελπίζω, ſpem colloco, confido, it. ſperare facio, vel in ſpem adduco, in ſpem erigo, confidere facio. בטח Pſ. LI, 7. יחל pih. Pſ. CXVIII, 43. 49. 81. הבטיח hiph. 4 Reg. XVIII, 30. Conf. *Feſſelii* Adv. Sacr. L. I. c. 2. p. 21.

Ἐπένδυμα, ſuperindumentum. אפר *Aqv. Sym. Theod.* Exod. XXV, 7. *Aqv. Sym.* Exod. XXVIII, 26 Jud. VIII, 27. 1 Reg. II, 18. 2 Reg. VI, 14. Conf. *Braunium* de Veſtit. Sacr. Hebr. L. II. c. 5. §. 435.

Ἐπενδύτης, ſuperindumentum, amiculum. אפר *Theod.* Exod. XXIX, 5. אפוד *Aqv.* 1 Reg. XIV, 3. מר *Theod.* Lev. VI, 10. מעיל 1 Reg. XVIII, 4. 2 Reg. XIII, 18. *Theod.* Job. I, 20. Latinis ἐπενδύτης dicebatur *ſuperaria.* Vide *Salmaſium* ad *Tertullian.* de Pall. p. 410. Plura vero de hac voce dabunt *Fullerus* Miſc. Sacr. Lib. II. c. 11. p. 240. ſq. & Auctores laudati *B. Wolfio* ad Joh. XXI, 7. p. 996.

Ἐπεξέρχομαι, exeo ab ſubveniendum, vel vindicandum, ulciſcor. Judith. XIII, 22. ἐπεξῆλθες τῷ πτώματι ὑμῶν, *egreſſa es ad ſubveniendum ruinæ noſtræ.* Sap. XIV, 31. οὐ γὰρ ἡ τῶν ὀμνυομένων δύναμις, ἀλλ' ἡ τῶν ἁμαρτανόντων δίκη ἐπεξέρχεται ἀεὶ τὴν τῶν ἀδίκων παράβασιν, *non enim vis jurantium,* (de pejerantibus per idola, in quæ non cadit vindicta, ſermo eſt, *ſed peccantium judicium* (quod verus deus exercet) *ulciſcitur ſemper injuſtorum transgreſſionem. Heſychius*: Ἐπεξέρχεται, ἐκδικεῖ. Ἐπεξέρχεται, *ulciſcitur.* Idem: Ἐπεξέλευσις, ἐκδίκησις. Ἐπεξέλευσις, *vindicta.*

Ἐπερείδω, firmo, fulcio, infigo. נשען niph. innitor, Job. VIII, 15. *Theod.* Prov. III, 5. ἐπερείδω. השיב hiph. reporto, repono, 3 Reg. XIV, 29 עורים *y* part. adjutores, *Sym.* Job. IX, 13. ἐπερειδόμενοι, *innixi. Heſychius*: Ἐπερειδόμενος, ἐπιστηριζόμενος. Ἐπερειδόμενος, *innexus.* תמך ſuſtento, Prov. III, 18.

Ἐπέρ-

Ἐπέρχομαι, ſupervenio, ingredior, irruo, redeo. בוא venio, 2 Reg. XIX, 7. Jer. XLVII, 4. Zeph. II, 2. גוז abſcindo, Pſ. LXXXIX, 12. הוטל hoph. a טול projicior, Prov. XVI, 33. הריב hiph. a רוב litigo, Job. XXIII, 6. εἰ ἐν πολλῇ ἰσχύι ἐπιλεύσεταί μοι, *ſi multo robore aggrediatur me.* חלף tranſeo, Job. IV, 15. נפל cado, 1 Reg. XI, 7. נצמת niph. exſcindor. Job. XXIII, 17. נצר niph. diffluo, Job. XX, 28. נתך effundor, Dan. IX, 11. נהש niph. extendo me, diffundo me, *Aqv.* 2 Reg. V, 22 ἐπῆλθον. עבר tranſeo, Num. V, 14. καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως, *& ſuperveniat illi ſpiritus æmulationis.* Num. V, 30. ἄνθρωπος ὃς ἂν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως, *homo, ſi ſuperveniat in illum ſpiritus æmulationis.* עלה aſcendo, Lev. XVI, 9. Eſ. LXV, 17. פנע irruo, *Sym.* 2 Reg. I, 15. ἔπειλθε, *aggredere.* Conf. Luc. XI, 22. & quæ ex *Diogene* notat *Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 521. פלס pih. libro, Prov. V, 6. פתאם ſubito, Prov. III, 25. ראה video, Prov. XXVII, 12. שוב revertor, Lev. XIV, 47. Joſ. XXIV, 20. Prov. XXVI, 11. Conf. Ἔρχομαι infra. שוה pono, Exod. X, 1. שכן habito, Job. III, 5.

Τὰ ἐπερχόμενα, ventura, futura. אחור retro, retrorſum, Eſ. XLII, 23. אחרונים plur. poſteriores, Eſ. XLI, 4. אתיות part. plur. fœm. ab אתה venio, Eſ. XLI, 23. XLIV, 7. באות part. plur. fœm. a בוא Eſ. XLI, 22.

Ἐπερωτάω, interrogo, poſtulo. בקש pih. Eſ. LXV, 1. דרש Deut. XVIII, 11. ענה reſpondeo, Zach. IV, 12. שאל Jud. XX, 18. ἐπηρώτησαν ἐν τῷ Θεῷ, *interrogabant Deum.* Vid. & Jud. I, 1. XVIII, 5. 1 Reg. XXIII, 2. ἐπηρώτησε Δαβὶδ διὰ τοῦ Κυρίου, *interrogabat David Dominum.* Vid. & 1 Reg. XXVIII, 6. XXX, 8. Ezech. XXI, 21. Oſ. IV, 12. Pſ. CXXXVI, 3. ἐπηρώτησαν ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν, *poſtulaverunt a nobis verba canticorum.* *Phavorinus*: Ἐπηρώτησαν, ἐκέλευσαν ᾄσαι. Ἐπηρώτησαν, *juſſerunt canere.* Idem verba Pſalm. l. c. ſubjungit. Conf. Matth. XVI, 1. שאל Chald. Dan. II, 11. ὁ λόγος, ὃν βασιλεὺς ἐπερωτᾷ βαρύς, *res, quam rex interrogat, difficilis.* Vid. & v. 27. & conf. Marc. XI, 29.

Πορεύομαι ἐπερωτῆσαι, proficiſcor ad interrogandum. נקרה niph. obviam eo, Num. XXIII, 15.

Ἐπερωτάω σοφίαν, interrogo ſapientiam. החריש hiph. taceo, Prov. XVII, 29.

Ἐπερώτημα, petitum, poſtulatum. שאלתא Chald. Dan. IV, 14. καὶ ῥῆμα ἁγίων τὸ ἐπερώτημα, *& res, quæ ſanctorum petitum.* Conf. 1 Petr. III, 21. ubi συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα, *conſcientiæ bonæ petitum.*

Ἐπερω-

Ἐπερώτησις, interrogatio. דבר verbum, Gen. XLIII, 7.

Ἐπέτειος, anniversarius, annuus. משנה duplicitas, Deut. XV, 18. ἐπέτειον μισθὸν μισθωτοῦ, *mercedem annuam mercenarii.*

Ἐπευθυμέω, bono animo sum. Sap. XVIII, 6.

Ἐπευκλὴς, desiderabilis, optabilis. ברוך part. pah. benedictus, Jer. XX, 14. ἡμέρα, ἐν ᾗ ἔτεκέ με ἡ μήτηρ μου, μὴ ἔστω ἐπευκλὴς, *dies, qua me peperit mater mea, non sit desiderabilis. Hesychius:* Ἐπευκλὴς, ἐπιθυμητὸς. Ἐπευκλὴς, *desiderabilis.*

Ἐπευλαβέομαι, metuo, vereor. 2 Macc. XIV, 18.

Ἐπευφημέω, laudo, benedico. פקיד praefectus, *Al.* Neh. XII, 41. ἐπευφήμησαν. *Hesychius:* Ἐπευφήμησεν, ἐν εὐφήμῳ βοῇ εἶπεν. Ἐπευφήμησεν, *fausto clamore dixit.*

Ἐπεύχομαι, voveo, apprecor. ברך benedico, 1 Par. XXIII, 13.

Ἐπέχω, inhibeo, cohibeo, abstineo. חדל 3 Reg. XXII, 6. 15. נלאה niph. fatigor, Jer. VI, 11. עצר claudo, *Al.* 2 Reg. XXIV, 25. ἐπίσχεν, & 2 Reg. XXIV, 21. ἐπίσχε. *Aqu.* Gen. XVI, 2. ἐπέσχε, *cohibuit.* Vid. & Sir. XIII, 14.

Ἐπέχω sc. τὸν νοῦν, attendo animum, adverto, confido. בצע quæstui deditus sum, Job. XXVII, 8 התן hiph. à בון adverto, Job. XVIII, 2. ἐπίσχες, ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν, *adverte, ut & ipsi loquamur.* קוה pih. exspecto, Job. XXX, 26. ἐπέχων ἀγαθοῖς. *attendens bonis.* Sir. V, 1. μὴ ἔπεχε τοῖς χρήμασί σε, *ne fiduciam habeas in opibus tuis.* Sir. XV, 4. ἐπ' αὐτῆς ἐπείσει, καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ, *fiduciam in illam collocabit, ita ut non pudefiat.* Sir. XVI, 3. μὴ ἔπεχε ἐπὶ τὸν τόκον, vel, ut *Al.* rectius, τὸ πλῆθος αὐτῶν, *ne invitaris multitudini illorum, ne fretus sis multitudine illorum.* Vide *Grotium* ad h. l. Sir. XXXVII, 15. μὴ ἔπεχε ἐπὶ τούτοις, *ne adverte illis. Hesychius:* Ἔπεχε, ἐπάκουσο, πρόσεχε, κάτεχε, ἐπίμενε. Conf. *Elsnerum* ad Act. III, 5. p. 378. & *Jo. Alberti* not. ad Gloss. Græc. in N. F. p. 64.

Ἐπέχω sc. ἐμαυτὸν, subsisto, moror, exspecto. יחל pih. moror, Gen. VIII, 10. 12. ἐπισχὼν ἔτι (καθ') ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, *exspectans adhuc dies septem alios.* Conf. 2. Macc. V, 25. Act. XIX, 22. & quæ ad h. l. ex *Herodoto* notat *Raphelius* p 379. *Hesychius:* Ἐπεῖχεν, προσεδέχετο, προσεῖχεν. Ἐπεῖχεν, *exspectabat, advertebat.*

Ἐπήκοος, auscultans, exaudiens. מעון nom. propr. solitudinis, *Incert.* 1 Reg. XXIII, 24. קשבות plur. fœm. attentæ, 2 Par. VI, 40. VII, 15.

Ἐπήλυτες, advena. שריד reſiduus, ſuperſtes, Job. XX, 26. *Heſychius*: Ἐπήλυτος, ἔποικος, προσήλυτος. Ἐπήλυτος, *advena*, *proſelytus*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐπήλυτος, πάροικος. Ἐπήλυτος, *inquilinus*.

Ἐπηρεαστὴς, noxius, qui aliquem damno afficit & vexat, qui injuriam infert. הוה *Sym.* injuria, Pſalm. LVI, 2. Eſt ab Ἐπηρεάσαι, quod juxta *Suidam* eſt βλάψαι, *lædere*, *nocere*. Sic & *Phavorinus*: Ἐπηρεάζω, τὸ ἐνοχλῶ, καὶ βλάπτω. καὶ ἐπηρεασμὸς καὶ ἐπήρεια, ἡ βλάβη. Ἐπηρεάζω, *vexo*, & *lædo*, *injuria afficio*. Et ἐπηρεασμὸς & ἐπήρεια, *damnum*, *injuria*.

Ἐπήρεια, damnum, injuria, inſultatio. *Aqu.* Pſalm. LIV, 12. *Sym.* Pſalm. XC, 3. & XCIII, 20. עלילות facinora, *Sym.* Pſalm. XCVIII, 18. ἐπήρειαι. Conf. *Suidam* in V. Ἐπήρεια.

Ἐπὶ, ſuper, propter, in, adverſus, ad, juxta, ſub, poſt, præter. אחרי poſt, 4 Reg. XIX, 21. & Eſ. XXXVII, 22. ἐπὶ σοὶ κιφαλὴν ἐκίνησε θυγάτηρ, *poſt te caput movit filia* Job. XXIX, 22. ἐπὶ τῷ ἐμῷ ῥήματι ὐ προσέθεντο, *poſt verbum meum non addebant* ſc. aliquid. Sic paſſim apud alios. Vide Cl. Alberti ad Act. XI, 19. p. 242. ſq. & in Muſ. Brem. Vol. I. p. 113. אל Thren. III, 40. ἐπὶ χειρῶν, *in manibus*. Jer. L, 1. ἐπὶ Βαβυλῶνα, *adverſus Babylonem*. ב præfix. Eſ. XIX, 2. πόλις ἐπὶ πόλιν, & νομὸς ἐπὶ νομὸν, *civitas adverſus civitatem*, & *regio adverſus regionem*. Conf. Luc. XI, 17. XII, 53. Matth. XII, 26. & B. *Gottfr. Olearii* Obſ. in Matth. p. 87. Hab. III, 16. οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις, *non erunt boves ad præſepia*. Conf. quæ in h. v. poſt Hebr. תחת allata ſunt. דרך via, Ezech. XX, 46. XLII, 12. הכות infin. hiph. a נכה percutiendo, Mich. VI, 13. ל præfix. Agg. II, 10. & Zach. I, 7. ἐπὶ Δαρείου, *ſub Dario*, vel *tempore Darii*. Ita 2 Macc. II, 8. ἐπὶ Μωσῆ, *ſub Moſe*, vel *tempore Moſis*. Conf. quæ B. *Raphelius* ad Marc. II, 26. ex *Herodoto*, & ad Luc. IV, 27. ex *Arriano* notat. Lev. XIX, 28. ἐπὶ ψυχῇ, *propter mortuum*. Sic *Arrianus* Exped. Alex. L. VII. c. 14. ἐπὶ τῷ νεκρῷ, *propter mortuum*. Conf. & *Elſnerum* ad Rom. V, 12. p. 26. & quæ ex *Polybio* notat. *Raphelius* ad Luc. XVI, 26. אל מול e regione, Joſ. XXII, 11. מכסה part. tegens, Exod. XXIX, 13. Lev. III, 3. נגד coram Ezech. XL, 14. על Gen. XXIX, 2. τρία ποίμνια προβάτων ἀνα-παυόμενα ἐπ' αὐτῷ, *tres greges ovium cubantes juxta illum*. Vide & Exod. II, 15. Zach. IV, 3. & Conf. *Glaſſium* Philol. Sacr. L. III. Tr. 6. can. 12. n. 2. Lev. XV, 4 πᾶσα κοίτη, ἐφ' ἣν κοιμηθῇ, *omne cubile*, *in quo dormiverit*. Vide & v. 20. 23. & 2 Par. I, 1. Deut. VIII, 3. οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, *non pane ſolo vivet homo*. Ita *Plato* Alcib. I. ſub init. οὐκ ἂν οὖν δοκεῖς μοι ἐθέλειν ἐπὶ τούτοις μόνοις ζῆν,

non

non ſane videris mihi velle his ſolis viuere Et *Alciphron* Lib. III. Ep. 7. p 292. ἄμεινον γὰρ ἐπὶ θύμοις καὶ ἀλφίτοις διαβόσκειν τὴν γαστέρα, *præſtat enim bulbis & polenta paſcere ventrem.* Vide & quæ ad h. l. ex *Syneſio* notat *Berglerus.* 2 Reg. XIV, 1. ἐπὶ Ἀβισσαλὼν, *adverſus Abſalomum.* 2 Par. XXXV, 25. ἐπὶ Ἰωσίαν, *ſuper Joſia* Job. XXXIX, 9. ἐπὶ φάτνης σου, *ad* vel *juxta præſepe tuum.* לפאת ad latus, Joſ. XV, 5. על Eſd. IX, 15. ἐπὶ τούτῳ, *propter hoc.* Conf. *Keuchenium* ad Luc. XVI, 26. p. 142. Eſ. XXX, 1. juxta Ed *Alex.* προσθεῖναι ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρτίαις, *addere peccatum ſuper peccata.* Conf. quæ ex profanis notant *Elſnerus* ad Phil. II, 27. & *Porſchbergerus* Theocrit. Script. S. illuſtr. p. 61. ſeq. על פי ſecundum os, Exod. XXXIV, 27. ἐπὶ τῶν λόγων τούτων, *juxta hæc verba.* לפני ad faciem, Lev. XVI, 14. Eſth. VIII, 3. על פני idem, Gen. VI, 1. VII, 3. בצל ſub umbra, Eſ. XXX, 3. לקראת in occurſum, 1 Reg. IV, 2. בקרב in medio, Gen. XLV, 6. Eſ. XXV, 11. לרגלי ad pedes, Jer. XVIII, 22. בתוך in medio, Lev. XXVI, 25. Job. II, 8. תחת ſub, Joël. I, 17. ἐσκίρτησαν δαμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν, *ſaltarunt juvencæ ad præſepia ſua.* Ita *Homerus* Il. ε. v. 271.

Τὼς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ.

Quatuor quidem ipſe retinens ſaginavit ad præſepe.

Et Il. ζ. v. 506.

Ὡς δ' ὅτε τις σταθμὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ.

Ut vero cum ſtabulans equus hordeo paſtus ad præſepe.

Vide & alia *Homeri* loca obſervata Cl. *Horreo* Miſcell. Crit. L. II. c. 14. p. 359. ſeq. & conf. eundem L. II. c. 12. p. 331. & cap. 15. p. 370 3 Macc. III, 28. ἐφ' οἷς. τὴν οὐσίαν τῶν ἐμπιπτόντων ὑπὸ τὴν ἐυθύναν λήψεται, *præterea quod facultates ejus, qui in pœnam incidet, accipiet.* *Suidas*: Ἐφ' οἷς ἐπὶ τούτῳ. Ἐφ' ὧν, *præterea.* Male ἐπὶ τούτῳ ibi vulgo vertitur *ea conditione.* Et verba *Polybii*, quæ *Suidas* addit, pariter male explicantur. Sic & *Ælianus* Var. L. II. c. 13. ἐπὶ τούτοις, *præter hæc. Heſychius*: Ἐπὶ τούτοις, πρὸς τούτοις. Ἐπὶ τούτοις, *præter hæc.*

Vid. alibi τὸν Ἀιῶνα καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι. ἐπ' Αὐτῷ. ἐπ' Αὐτόν. ἐπὶ τὸ Αὐτὸ, & junctim ἐπιτοαυτό. ἐπὶ τὸ Αὐτὸ καθόλου. οἱ ἐπὶ τῆς Βασιλείας. οἱ ἐπὶ Ἐξουσιῶν. μεγάλοι οἱ ἐπ' Ἐξουσιῶν. ἐπὶ πάντων Ἡμερῶν. ἐπὶ τούτοις in Οὗτος. ἐπὶ Πλεῖον, & una voce ἐπιπλεῖον. ἐπὶ Τέλος ἄγω.

Ἐπιβαίνω, incedo ſuper re aliqua, calco, it. conſcendo, inſideo, aſcendo, ingredior, ſupervenio. דרך calco, Deut. I, 36 τούτῳ δώσω τὴν γῆν, ἐφ' ἣν ἐπέβη, *huic dabo terram, quam calcavit.* Vid. & Deut. XXXIII, 29. Joſ. I, 3. Pſalm.

XC, 13 התיצב hithp. ſiſto me, Hab. II, 1. חנה caſtrametor, Nah. III, 17. ילך eo, Jer. XVIII, 15. *ἐπιβῆναι τρίβας, calcare ſemitas.* Conf. Baruch. IV, 9. יקוש laqueum tendo, *Al.* Jer. L, 24. נהפך niph. mutor, Job. XXX, 21. *ἐπίβηταί δέ μοι ἀνιλεημόνως, ſuperveniebant autem mihi* vel *aggrediebantur me crudeliter. Heſychius: Ἐπίβηται, ἐπῆρχοντο. Ἐπίβησαι, ſuperveniebant.* עלה aſcendo, Joſ. XV, 6. Prov. XXI, 22. Jer. XLVI, 4. עכר ſto, maneo, *Al.* Ezech. X, 18. *ἐπίβη.* צעד gradior. Jer. X, 5. & in hiph. הצעיד incedere facio, *Aqu.* Job. XVIII, 15. *ἐπιβήσεται.* רכב equito, Gen. XXIV, 61. *ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς καμήλους, inſidebant camelis.* Num. XXII, 22. *αὐτὸς ἐπιβεβήκει ἐπὶ τῆς ὄνου, ipſe autem inſidebat aſinæ.* Deut. XXXIII, 26. *ὁ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν, aſcendens in cœlum.* Eſth. VI, 8. *ἵππον, ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνει, equum, cui rex inſidet.* Pſalm. XVII, 12. *ἐπέβη ἐπὶ Χερουβὶμ, inſidebat Cherubinis.* Jer. XVII, 25. *ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἁρμασι, inſidentes curribus.* Vid. & Jer. XXII, 4. רכב currus, Pſalm. LXXV, 6.

Ἐπιβάλλω, injicio, immitto, impono, irruo, aggredior, congruo, convenio, pertineo, inſto. ארבות plur. cataractæ, Eſ. XXV, 11. הדה Eſ. XI, 8. הניף hiph. à נוף agito, Exod. XX, 25. Deut. XXIII, 25. XXVII, 5. הפיל hiph. à נפל cadere facio, Gen. II, 21. *ἐπέβαλε Κύριος ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, immittebat Dominus ſoporem in Adamum.* Eſ. XXXIV, 17. *ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς κλῆρας, cadere illis faciet ſortem.* השיב hiph. à שוב redire facio, Pſalm. LXXX, 12. Prov. XX, 26. השית hiph. à שות pono, Exod. XXI, 30. *ὅσα ἂν ἐπιβάλωσιν αὐτῷ, quanta etiam impoſuerint illi.* Conf. Φέρειν ἐπιβάλλω. השליך hiph. projicio, Pſalm CVII, 10. *ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου, ſuper Idumæam injiciam calceamentum meum.* Conf. ad h. l. *Bynæum* de Calc. Hebr. Lib. II. c. 8. התיר hiph. à נתר ſolvo, *Aqu. Sym.* Job. VI, 9. *ἔπιβαλὼν τὴν χεῖρα, cum injecerit manum.* משרן miſſio, Deut. XII, 18. *ἐπὶ πάντα, ὅ ἐὰν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου, in omnibus, quo immiſeris manum tuam.* Vid. & Deut. XV, 10. XXVIII, 8. 20. נדח impello, Deut. XX, 19. הטה: Kal & hiph. inclino, Eſ. V, 25. XXXIV, 11. נטש expando, Num. XI, 31. נשא attollo, Gen. XXXIX, 7. *ἐπίβαλε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ Ἰωσήφ, injiciebat oculos ſuos in Joſephum.* נתן do, Exod. VII, 4. Num. XVI, 47. עבר tranſeo, Deut. XXIV, 5. עלה: העלה Kal & hiph. aſcendo, aſcendere facio, Lev. XIX, 19. *ἱμάτιον κίβδηλον οὐκ ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ, veſtimentum adulterinum non injicies tibi.* Joſ. VII, 6. *ἐπέβαλον τὸν χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς, injiciebant pulverem ſuper capita.* פרש expando, Num. IV, 6. *ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον, injicient ſuper illam veſtimentum.* Vid. & v. 7. 8.

2. 14. *Al.* 4 Reg. VIII, 15. שום : השים Kal & hiph. pono, Exod. V, 8. Lev. X, 1. 3 Reg. XX, 6. שלח mitto, Gen. XXII, 12. μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σε ἐπὶ τὸ παιδάριον, *ne manum tuam injicias in puerum.* Vid. & 4 Reg XVIII, 12. Eſth. VI, 2. & Conf. Luc. XXI, 12. & quæ ad h. l. ex *Ariſtophane* & *Homero* notat Cl. *Elſnerus* p. 274. 1 Macc. IV, 2. ὥςε ἐπιβαλεῖν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Ἰουδαίων, *ut irruerent in caſtra Judæorum.* Conf. Marc. IV 37. 1 Macc. XII, 9. τοῖς Ἰαμνίταις νυκτὸς ἐπιβαλὼν, *Jamnitis nocte ſuperveniens.* 1 Macc. XI, 13. ἐπέβαλε δὲ καὶ ἐπί τινα πόλιν, *aggreſſus autem eſt & civitatem quandam.* Vid & 2 Macc. XIII, 15. XV, 1. 1 Macc. X, 30. ἀντὶ τῆς ἡμίσους τοῦ καρποῦ ξυλίνου τοῦ ἐπιβάλλοντός μοι λαβεῖν, *pro dimidia parte fructus arborum, quam mihi convenit percipere.* Ita *Demoſthenes* περὶ στεφάνου. καὶ ταυτ' ἰσθὼς, ὅτι καὶ εἰ μὴ τὸ ὅλον, μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασι, καὶ μάλιστά σοι, *idque cum ſcias, ſi minus totum convitium, certe partem ejus omnibus, maximeque tibi convenire* Conf. Luc. XV, 12. & ad h. l. *Boiſium* Collat. p. 239. *Jo. Alberti* in Muſ. Brem. Vol. I. p. 110. aliosque, quos laudat *Wolfius* ad Luc. l. c. p. 689. Adde *Raphelii* Annot. ex *Herodoto* ad eund. loc. p. 259. ſeqq. 2 Macc. III, 3. πρὸς τὰς λειτουργίας ἐπιβάλλοντα δαπανήματα, *ſumtus ad miniſterium ſacrificiorum pertinentes.* Vid. & 2 Macc. IX, 16. 2 Macc. XII, 38. τῆς δὲ ἑβδομάδος ἐπιβαλλούσης, *ſabbatho autem inſtante.*

Vid. alibi Κινὰ ἐπιβάλλω.

Ἐπιβαρύνω, aggravo. תשית hiph. à שות pono, Exod. XXI, 30. ἐὰν δὲ λύτρα ἐπιβαρυνθῇ αὐτῷ, *ſi autem redemtionis pretia ipſi ſolvenda imponantur.*

Ἔπίβασις. aſcenſus, inceſſus. מרכב ſtragula, Cant. III, 10. רכוב vehiculum, Pſ. CIII, 4. ὁ τιθεὶς νέφη (εἰς) τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, *ponens nubes ad adſcenſum ſuum. Phavorinus:* Ἔπίβασιν, ἀνάβασιν, βαδισιν. Ἐπίβασιν, *aſcenſum, inceſſum.* Vid. & Sap. V, 12. XV, 15.

Ἐπιβάτης, aſcenſor, vector, qui navi, equo, curru vehitur. מלחים plur. nautæ, Ezech. XXVII, 29. πάντες οἱ κωπηλάται σου, καὶ οἱ ἐπιβάται, *omnes remiges tui, & vectores. Suidas:* Ἐπιβάτης ὁ ἐπὶ τῆς νηὸς ἄπρακτος. ἐρέτης δὲ ὁ κωπηλατῶν. Ἐπιβάτης, vector, qui in navi otioſus eſt, ἐρέτης, *vero, remex. Heſychius:* Ἐπιβάτης, ἐπὶ τοῦτον βαίνων, ἢ ὁ μὴ κωπηλάτης, ἀλλὰ πλέων (Stephanus legend. cenſet πλέων.) μαχητής. Ἐπιβάτης, *ſupra tergum ſcandens, vel qui non remigandi, ſed potius pugnandi cauſa navem conſcendit.* רכב eques. 4 Reg. IX, 17. רכב part. equitans, 4 Reg. IX, 18. XVIII, 23. רכב currus, 4 Reg. VII, 14.

Ἐπι-

Ἐπιβιβάζω, ascendere facio, adduco. דרך calco, Hab. III, 14. הרכיב hiph. equitare facio, impono, 2 Reg. VI, 3. 3 Reg. I, 33. 4 Reg. IX, 28. XIII, 16. Ps. LXV, 10.

Ἐπιβιβάω, ῶ, attollo. רכב equito, Os. X, 11. ἐπιβίβασῶ Ἐφραὶμ *attollo Ephraim. Hesychius*: Ἐπιβιβῶ, ἀναφέρω, Ἐπιβιβῶ, *attollo* Gloss MS. in Proph. Ἐπιβιβῶ, ἐφιςῶ. הרריך calcare facio, Hab. III, 18. ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἐπιβιβᾷ με, *ad excelsa me attollit.*

Ἐπιβλέπω, inspicio, respicio. בעט recalcitro, 1 Reg. II, 1. בקש pih. quæro, Zach. VI, 7. הביט hiph. à נבט Gen. XIX, 26. 1 Reg. XXIV, 9. הטה hiph. à נטה inclino, Os. XI, 5. הטיף hiph. à נטף stillo, Ezech. XX, 46. XXI, 2. השניח hiph. Ps. XXXII, 14. השקיף hiph. Gen. XIX, 28. Exod. XIV, 24. חזה video, Ps. X, 5. ὀφθαλμοὶ αὐτῦ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέπουσι, *oculi ejus ad egenum respiciunt.* נהה lamentor. 1 Reg. VII, 2. נפל cado, 1 Reg. XIV, 13. נשקף niph. *Theod.* 1 Reg. XIII, 18. פנה Jud. XX, 40. ἐπέβλεψε Βενιαμὶν ὀπίσω αὐτῦ, *respiciebat Benjamin post se.* Vid. & 2 Reg. I, 7. II, 20. Lev. XXVI, 9. ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐυλογήσω, *respiciam ad vos, & benedicam.* 2 Reg. IX, 8. ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνατον τεθνηκότα, *respexisti ad canem mortuum.* 3 Reg. VIII, 28. καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσευχήν μου, *& respiciat ad preces meas.* Ps. XXIV, 17. ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με, *respice ad me, & miserere mei.* Vid. & Psalm. LXVIII, 20. LXXXV, 15. CXVIII, 131. Ezech. XXXVI, 9. Hic ἐπιβλέπειν non simpliciter notat *respicere*, sed cum gratia & voluntate ad auxilium ferendum. Quemadmodum & apud profanos, Græcos & Latinos, βλέπειν, *aspicere & respicere*, eo sensu usurpatur. Vid. Cl. *Elsnerum* ad Luc. IX, 38. p. 221. & *Keuchenium* ad eund. loc. p. 128. Eccles. II, 11. ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσι ποιήμασί μου, *respiciebam ego omnia opera mea.* פנה angulus, Zach. X, 4. צפה speculor, Ps. LXV, 6. צפצפה speculatio, Ezech. XVII, 5. ראה video, 1 Reg. I, 11. ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δέλης σου, *si respiciens respicias humiliationem ancillæ tuæ.* Vid. & 1 Reg. IX, 16. & conf. Luc. I, 48. שוטט pih. à שוט percurro, 2 Par. XVI, 9. ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπιβλέπουσι ἐν πάσῃ τῇ γῇ, *oculi Domini respiciunt omnem terram.* Conf. Zach. IV, 10.

Ἐπίβλημα, vestimentum exterius, τὸ ἐπάνω πάντων βαλλόμενον, *quod supra omnia vestimenta sumitur*, ut loquitur *Marcellus* in v. Læna, amiculum, quod supra injicitur, pallium, vel peplum, panniculus, assumentum. מטפחת Es. III, 20. τὰ ἐπιβλήματα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν, *pallia, quæ in domo* Conf. *Salmasium* ad *Tertull.* de Pall. p. 357. Dicitur alias Ἐπιβόλαιον.

λῖον. Vide paulo poſt. מטלאות part. pyh. plur. reſarta, *Incert.* Joſ. IX, 5. ἐπιβλήματα ἔχοντα, *panniculos habentia.* Conf. Matth. IX, 16. *Heſychius*: Ἐπίβλημα, πῶμα, ἢ ῥάκος. Ἐπίβλημα, *operculum vel panniculus. Suidas*: Ἐπίβλημα, τὸ τῷ προτίρῳ ἐπιβαλλόμενον. Ἐπίβλημα, *quod priori adjicitur.*

Ἐπιβλυγμὸς, vel ἐπιβλυσμὸς, ſcatebra, ebullitio, ſcaturigo. אר (pro איר) vapor, *Aqu.* Gen. II, 6. איר *Aqu.* Job. XXX, 12. Prov. I, 26. Eſt ab ἐπὶ, & βλύζω, ſcaturio. Conf. *Druſium* in Fragment. Int. Græc. p. 5.

Ἐπιβοάομαι, ῶμαι, invoco. Sap. XIV, 1. *Heſychius*: Ἐπιβοῶνται, ἐπικαλοῦνται. Ἐπιβοῶνται, *invocant.*

Ἐπιβοηθέω, auxilio ſupervenio, ſuccurro. 1 Macc. VII, 7. 2 Macc. VIII, 8.

Ἐπιβόλαιον, peplum, pallium. מספחות plur. Ezech. XIII, 18. καὶ ποιήσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν, *væ illis, quæ faciunt pepla ſuper omne caput.* Vide & v. 21. *Heſychius*: Ἐπιβόλαια, ἐπιβλήματα. Ἐπιβόλαια, *pepla.* מעיל pallium, *Theod.* 1 Reg. XXIV, 12. שמיכה Jud. IV, 18. περιέβαλεν αὐτὸν ἐπιβολάιῳ, *texit illum pallio.* Conf. *Pollucem* Lib. VI. ſegm. 10. ubi inter ſtragula lecti referuntur ἐπιβόλαια, quæ Lib. X. ſegm. 42. ἐπιβλήματα, περιβόλαια, ἐφιππίδες, χλαῖναι vocantur. conf. & quæ notavi in v. Περιβάλλω ad Ruth. III, 9.

Ἐπιβολὴ λιαίνης, irruptio leænæ. שחל leo ferox, *Sym.* Oſ. V, 14.

Ἐπιβυλίνω, inſidior, irruo, damnum infero. הכה hiph. a נכה percutio, Prov. XVII, 26. ἐπιβυλεύειν δυνάσαις, *irruere in dynaſtas.* הותת pih. *Aqv.* Pſ. LXI, 4. ἐπιβυλεύετε. *Heſychius*: Ἐπιβυλεύει, ὁρμᾷ, ζημιοῖ. Ἐπιβυλεύει, *irruit, damnum infert.*

Ἐπιβυλὴ, inſidiæ, excurſio. הוות plur. *Aqv.* Pſ. LVI, 2. מצורה arx, *Sym.* 1 Reg. XXII, 4. קשר conjuratio, *Al.* 4 Reg. XVII, 4. ἐπιβυλὴν. Vid. & 3 Eſdr. V, 90. VIII, 25. 2 Macc. V, 7. VIII, 7.

Ἐπίβυλος, inſidiator, adverſarius, inimicus. הוות plur. inſidiæ, *Aqv.* Pſ. V, 10. ἐπίβυλον. מועץ part. pih. a יעץ commovens, Hab. II, 7. ἐκνήψουσιν οἱ ἐπίβυλοί σου, *evigilabunt inimici tui.* צור rupes, 2 Reg. II, 16. שתן 3 Reg. V, 4. οὐκ ἔστιν ἐπίβυλος, *non eſt inimicus.* Vid. & 1 Reg. XXIX, 4. 2 Reg. XIX, 22. 2 Reg. III, 38. εἴ τινα ἔχεις πολέμιον, ἢ πραγμάτων ἐπίβυλον, *ſi quem hoſtem habes, aut rerum adverſarium.* Vid. & 2 Macc. IV, 2. 50. XIV, 26. *Heſychius*: Ἐπίβυλος, ἐχθρός. Ἐπίβυλος, *inimicus.*

Ἐπιβρέχω, pluo, adduco. המטיר hiph. pluere facio, Pſ. X,

X, 7 ἐπιβρίξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, *adducet ſuper peccatores laqueos. Heſychius:* Ἐπιβριξαι, ἐπαγαγεῖν, βριξαι. Ἐπιβριξαι, *adducere, pluere.*

Ἐπιβριθω, ingravo, invaleſco, premo, magno cum pondere ingruo. הטרית hiph. a טרח fatigo, *Sym.* Job. XXXVII, 11. καρπῷ ἐπιβρισει νεφέλη, *frugibus magno cum pondere ingruet nubes. Olympiodorus* ibi ἐπιβρισει interpretatur ἐπιλυσεται, ἐπιχυθησεται, *ſuperveniet, ſupereffundetur.* Ita *Homerus* Il. ι. v. 91.

——— ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος.

——— *quando ingruerit Jovis imber.*

Ubi *Scholiaſtes:* Ἐπιβρίσῃ, ἐπιβαρήσει, ἢ σφοδρὸς ἐπιλυσεται. Ἐπιβρισει, *ingravabit, vel vehemens ſuperveniet.* סמך incumbo, innitor, *Sym.* Pſ. LXXXVII, 8. ἐμοὶ ἐπιβρισει ὁ θυμός σου, *excandeſcentia ingravat* vel *premit me. Heſychius:* Ἐπιβρισει, ἐπιβαρησει. Ἐπιβρισει, *ingravavit.* ערך hiems, it. juventus, Job. XXIX, 4. ὅτε ἤμην ἐπιβριθων ὁδοῖς, *cum eſſem graveſcens* vel *cum invaleſcerem viis. Heſychius:* Ἐπιβριθων, ἐπιβαρῶν. Ἐπιβριθων, *ingravans.* Idem: Ἐπιβρισει, (ſic enim legend. pro Ἐπιβρυσει) ἐπισχυσει, ἐπιβαρησει. Ἐπιβρισει, *invaleſcet, ingravabit.*

Ἐπιγαμβρευω, affinitatem ineo, gener fio, affinitatis jure duco uxorem. התחתן hithp. 1 Reg. XVIII, 22. ἐπιγαμβρευσον τῷ βασιλεῖ, *gener fias regis.* Conf. 1 Macc. X, 54. 1 Reg. XVIII, 27. καὶ ἐπιγαμβρεύεται τῷ βασιλεῖ, *ut regis fieret gener.* Eſdr. IX, 14. ἐπιγαμβρεῦται τοῖς λαοῖς τῶν γαιῶν τούτων, *affinitatem inire cum populis harum terrarum.* Conf. 1 Macc. X, 56. יבם pih. fratris defuncti uxorem duco, Gen. XXXVIII, 8. ἐπιγαμβρευσαι αὐτὴν, καὶ ἀνάστησον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου, *affinitatis jure duc eam, & excita ſemen fratri tuo.* Conf. Matth. XXII, 24.

Ἐπιγαμβρευτὴς, qui fratris uxorem ducit. יבם *Aqv.* Deut. XXV, 7.

Ἐπιγαμιαν ποιεω, connubium facio. התחתן hithp. Joſ. XXIII, 12. ἐπιγαμιας, ποιησητε πρὸς αὐτους, *connubia facietis cum illis. Heſychius:* Ἐπιγαμια, συγγενεια, ἢ τὸ παρ' ἀλλήλων ἄγεσθαι. Ἐπιγαμια, *cognatio, vel a ſemet invicem duci.*

Ἐπιγελαω, irrideo. שחק Prov. I, 26. Vid. & Tob. II, 7.

Ἐπιγεμιζω, onus impono. עמס Neh. XIII, 15.

Ἐπιγινομαι, poſt naſcor. Hinc partic. Ἐπιγινομενοι, poſteri. Epiſt. Jer. v. 41.

Ἐπι-

Ἐπιγινώσκω, agnoſco, cognoſco, video, reſpicio. הבין hiph. a בין intelligo, Prov. XIV, 8. השכיל hiph. intelligo, Job. XXXIV, 27. ידע ſcio, Gen. XLI, 31. οὐκ ἐπιγιωσθήσεται ἡ εὐθηνία, *non agnoſcetur affluentia.* Num. XVI, 5. ἐπίγνω (al. legunt ἔγνω) ὁ Θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἁγίους, *novit Deus ſuos, & ſanctos.* Conf. 2 Tim. II, 19. Oſ. II, 20. μνηεύσομαι σε ἐμαυτῷ ἐν πίστει, καὶ ἐπιγνώσῃ τὸν Κύριον, *deſponſabo te mihi in fide, & cognoſces Dominum.* Poſterioribus verbis ſponſus cœleſtis conſequens & effectum deſponſationis ſuæ myſticæ cum ſponſa ſpirituali, ſive intimam unionem, & communionem, quam expertura ſit illa cum Deo & ſponſo ſuo, declarans, ſimile deſumſiſſe videtur ab intima conſuetudine, quæ uxori cum marito intercedit, quæque alias etiam Hebræis verbo ידע, & Græcis ſimplici γινώσκειν ſolet exprimi. Conf. quæ notavi in v. Γινώσκω, & *Cel. Lampium* Exerc. VIII. in Pſalm. XLV. p. 346. נכר: הכיר pih. & hiph. Gen. XXXVII, 31. ἐπίγνωθι εἰ χιτὼν τοῦ υἱοῦ σου ἐστὶ, *vide an tunica filii tui ſit.* Vid. & Gen. XXXVIII, 25. Deut. I, 17. οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει, *non reſpicies perſonam in judicio.* Vid. & Deut. XVI, 19. Prov. XXIV, 23. Thren. IV, 8. οὐκ ἐπιγνάσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις, *non agnoſcuntur in viis.* ראה video, Eſth. III, 5. Ezech. XX, 48.

Οὐκ ἐπιγινώσκομαι, non cognoſcor. נזך niph. extinguor, Job. VI, 17.

Ἐπιγλύφω, inſculpo. 1 Macc. XIII, 29.

Ἐπίγνωμοσύνη, cognitio, arbitrium. לקח doctrina, Prov. XVI, 23.

Ἐπιγνώμων, cognitor, inſpector, prudens, cognitionem habens. יודע ידעת ſciens ſcientiam, Prov. XVII, 28. יתר excellens, Prov. XII, 27. נועץ part. niph. a יעץ conſultus, Prov. XIII, 10. *Heſychius*: Ἐπιγνώμονος, συνετοῦ, γνῶσιν ἤτοι γνώμην ἔχοντος. Ἐπιγνώμονος, *prudentis, cognitionem vel conſilium habentis.* Idem: Ἐπιγνώμων, ἐπόπτης. Ἐπιγνώμων, *inſpector.*

Ἐπιγνωρίζομαι, innoteſco. התנכר hithp. cognoſcendum me præbeo, *Sym.* Prov. XX, 14. ἐπιγνωρισθήσεται.

Ἐπίγνωσις, agnitio, cognitio. דעת 3 Reg. VII, 14. Prov. II, 5. Oſ. IV, 1. הכרה agnitio, *Al.* Eſ. III, 8. 2 Macc. IX, 11. εἰς ἐπίγνωσιν ἔρχεσθαι, *in cognitionem venire*, ſc. *ſui ipſius.*

Ἐπίγνωστος, cognitus, notus. בין ונכר filius & cognatus, Job. XVIII, 20.

Ἐπιγονὴ, fœtus, progenies. התיחש hithp. loco nominis,

generis recenſio, 2 Par. XXXI, 16. טף parvulus, 2 Par. XXXI, 18. יוצר part. formans, Amos. VII, 1. ἐπιγονὴ ἀκρίδων, *progenies locuſtarum. Heſychius*: Ἐπιγονὴ, γίνημα. Ἐπιγονὴ, *progenies.* עוילים plur. parvuli, *Incert.* Job. XXI, 11. ἐπιγοναί.

Ἐπιγράφω, inſcribo. בתב Num XVII, 2. Prov. VII, 3. המים hiph. admoveo, *Sym.* Pſ. LIV, 4. ἐπίγραψαν. Vid. & 1 Macc. III, 49.

Ἐπιγώνια, augulares lapides. זויות plur. *Aqv.* Pſ. CXLIII, 14. Bene enim ibi *Cl. Montfauconus* pro ἐπαγώνια legit ἐπιγώνια.

Ἐπιδάκνω, mordeo. קרץ incido, Prov. XVI, 30.

Ἐπιδεὴς, indigens. Sir. IV, 1. XXXI, 4. Gloſſ. Brem. Ἐπιδεὴς, ἐνδεὴς. Ἐπιδεὴς, *indigens.*

Ἐπιδείκνυμι, oſtendo, deſigno הביא hiph. a בוא venire facio, Eſ. XXXVII, 26. ירה jaculor, *Sext. Edit.* Pſ. X, 2. נוח effio, eloquor; Prov XII, 18. 1 Macc. VII, 8 ἐπέδειξεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βακχίδην τῶν φίλων τῷ βασιλείως κυριεύοντα ἐν τῇ πέραν τοῦ ποταμοῦ, & *deſignabat rex Bacchidem, aliquem ex amicis ſuis, dominum transfluvium*

Ἐπιδέκατον ſc. μέρος, decima pars, decimæ. מעשר Num. XVIII, 21. Deut. XII, 11. עשיריה Eſ. VI, 13 *Suidas*: Ἐπιδέκατον τὸ δέκατον. καὶ ἐπίπεμπτον τὸ πέμπτον λέγειν ἐώθασιν. Ἐπιδέκατον. *partem decimam. quemadmodum* & ἐπίπεμπτον *partem quintam dicere conſueverunt.* Vide infra Ἐπίπεμπτον.

Ἐπιδέξιος, dexter; expeditus, bonus, pulcher. אספרנא Chald. celeriter, Eſd V, 8. τὸ ἔργον ἐκεῖνο ἐπιδέξιον γένηται, *opus illud bene ſuccedit.* ימין Prov. XXVII, 16. ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται, *nomine autem dexter* vel *bonus vocatur. Heſychius*: Ἐπιδέξιος, καλὸς, ἀγαθὸς, εὐμορφος. Ἐπιδέξιος, *elegans, bonus, formoſus.* Conf. Βερέας ſupra.

Ἐπιδέομαι, indigeo. אביון egenus, Deut. XV, 9. חסר Deut. II, 7. XV, 8. שור munero, Job. VI, 22 Sir. XXXIII, 36. ὡς τῆς ψυχῆς (ſic enim legend. pro ὁ ψυχὴ, σου ἐπιδήσῃς αὐτῷ, *ſicut animæ tuæ indigebis ejus.*

Ἐπίδεσις, obligatio, colligatio vulneris. מור ulcus, *Aqv.* Oſ. V, 13

Ἐπιδεσμεύω, obligo vulnera. חבש part. obligans, medicus, *Theod.* Eſ. III. 6. ἐπιδεσμεύων. Sic ἐπίδεσμος juxta *Suidam* dicitur ὁ ἐπὶ τῇ πληγῇ δεσμὸς, *faſcia, qua vulnus obligatur.* Vide *Ariſtophanem* Veſp. v. 1431.

Ἐπι-

Ἐπιδιυτίρωσις, ſecunda iteratio. שנות *Sym.* Pſ. LXXVI, 11.

Ἐπιδέχομαι, accipio, recipio, excipio, ſuſcipio. קבל *Sym.* Prov. XIX 20. ἐπιδίχεσθαι. Sir. LI, 34. ἐπιδεξάσθω ἡ ψυχὴ ὑμῶν παιδείαν, *accipiat anima veſtra diſciplinam.* 1 Macc. I, 06. ἐπιδέξαντο ἀποθανεῖν, *excipiebant mortem, eligebant mortem.* Conf. 2 Macc. II, 27. VII, 29. 1 Macc. XII, 8. ἐπιδέξατο Ὀνίας τὸν ἄνδρα τὸν ἀπεσταλμένον ἐνδόξως, *excipiebat Onias virum miſſum ſplendide.* Vid. & v. 43.

Ἐπιδέω, ligo, illigo, obligo. חבש *Sym.* Job. V, 18. *Aqv. Sym* Job XXXIV, 16. *Sym.* Ezech. XXX, 21. Oſ. VI, 1. כפת Chald. Dan. III, 21. קשר Ier. LI, 63.

Ἐπίδηλος, manifeſtus. 2 Macc. XV, 35.

Ἐπιδιαιρέω diſtribuo, partior. חצה Gen. XXXIII, 1. ἐπιδιεῖλεν Ιακὼβ τὰ παιδία, *dividebat Jacob liberos.*

Ἐπιδίδωμι, inſuper do, trado, porrigo, creſco, augeſco. בוא : הביא Kal & hiph. venio, venire facio, Eſth. IX, 11. Amos. IV, 1. מותת pih. a מות mori facio, 1 Reg. XIV, 13. נתן do, Gen. XLIX, 21. 2 Par. XXXIV, 17. פשה expando me, *Aqv. Sym.* Lev. XIII, 7. ἐπιδόσει ἐπιδῷ τὸ ἐμφύσημα, *acceſſione accreverit*, vel *incrementum ceperit inflatio.* Vide *Druſium* Fragm. Vet. Græc. p. 180. ἐπιδῷ. *Aqv.* ibid. ἐπίδωκεν. 3 Eſdr. IX, 41. ἐπίδωκαν πᾶν τὸ πλῆθος (*al.* addunt τὸν νόμον) εἰς τὸν νόμον, *& attendebant omnes legi.* Sir. XXXVIII, 40. καρδίαν ἐπιδώσει συντελέσαι τὸ χείσμα, *cor ſuum dabit* vel *ſtudebit conſummare linitionem.* Vid. & Sir. XXXIX, 6. Sir. XXXVIII, 46. πλὴν τῷ ἐπιδόντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, *ſecus ac ille qui animum intendit. Al.* Sir. VI, 34. ἐὰν ἐπιδιδῷς τὴν ψυχήν σου, παιδεργος ἔσῃ, *ſi animum tuum applicaris, verſutus eris.*

Ἐπιδιπλόω, conduplico. כפל Exod. XXVI, 9.

Ἐπιδιώκω, inſector, perſequor. רדף Gen. XLIV, 4.

Ἐπιδοξότης, gloria. הוד *Aqv.* Pſ. CIII, 1. *Incert.* Zach. VI. 13.

Ἐπιδόξως, glorioſe. 3 Eſdr. IX, 45.

Ἐπίδοσις, acceſſio, incrementum. פשה diffundo me, *Aqv. Sym.* Lev. XIII, 7. ἐπιδόσει. *Heſychius*: Ἐπίδοσις, ἡ πρόσθεσις, καὶ ἡ αὔξησις. Ἐπίδοσις, *dos, & incrementum.*

Ἐπιδοχὴ, receptio, doctrina quæ recipitur. לקח *Sym. Theod.* Prov. XVI, 23. ἐπιδοχήν.

Ἐπιδύω, & ἐπιδύω, occido, demergor. בוא venio, Deut. XXIV, 15. Jer. XV, 9.

Ἐπιεικάως, æque, convenienter. הואיל hiph. a יאל volo, 4 Reg. V, 23.

Ἐπιείκεια, æquitas mentis, humanitas, manſuetudo, Baruch. II, 21. κατὰ πᾶσαν ἐπιείκειαν σου, *juxta omnem humanitatem tuam.* Vid. & Sap. II, 19. XII, 18. 2 Macc. II, 23. Cant. 3. puer. v. 13. E poſtremo loco Gloſſ. MS. in Cantica Script. Ἐπιείκειαν, πραότητα. Ἐπιείκειαν, *manſuetudinem.* Conf. de hac voce *Cl. Schwartzium* fil. not. ad Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 534.

Ἐπιεικεύομαι, mitem, clementem me præbeo. החנה היתה gratia fit, Eſdr. IX, 8. ἐπιεικεύσατο ἡμῖν ὁ Θεὸς, *clementem ſe nobis præbuit Deus.*

Ἐπιεικὴς, æquus, mitis. facilis, clementis. סלח condonator, Pſ. LXXXV, 4. ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς, *quia tu, Domine, benignus es & clemens.* צנועים plur. modeſti, *Theod.* Prov. XI, 2. μετὰ ἐπιεικῶν. *Opponitur* ἐπιεικὴς τῷ πλήκτῃ, *i. e.* mitis ac modeſtus *plagoſo, & verbera libenter ingerenti. Alias* ἀράκτης *dicitur. Qui ex omni occaſione, & levi de cauſa juæ diſciplinæ commiſſo cædit. At* ἐπιεικὴς *eſt, ut Græci exponunt, & uſus auctorum confirmat, & vocabuli proprietas, mitis ac clemens lenisque, qui facile injurias fert & condonat. Cui contrarius* ἀεικὴς, ἀεικεία, *& per contractionem* ἀεκία, *quæ injuria eſt, ac præcipue, quæ per cædem ac verberationem infertur, ut in libro* de Modo Uſurarum *expoſuimus.* Ita *Salmaſius* de Fœn. Trapezit. p. 223. Plura de hac voce vid. apud Auctores citatos *B. Wolfio* ad 1 Tim. III, 3. p. 441.

Ἐπιεικῶς, humaniter, libenter, moderate, manſuete, indulgenter. הואיל hiph. a יאל volo, 1 Reg. XII, 22. 4 Reg. VI, 3. 2 Macc. IX, 27. ἐπιεικῶς καὶ φιλανθρώπως, *indulgenter & humaniter*, conjunguntur. *Heſychius*: Ἐπιεικῶς, παννυχίαν πράως. Ἐπιεικῶς, *valde manſuete.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐπιεικῶς, φιλανθρώπως, ἢ πάνυ μεγάλως. Idem: Ἐπιεικῶς, πράως, μετρίως. Ἐπιεικῶς, *manſuete, moderate.*

Ἐπιζάω, vivo, ſuperſtes ſum. חיה Gen. XLVII, 28.

Ἐπίζεμα, ebullitio, ſpuma. קצף *Sym.* Oſ. X, 7.

Ἐπιζεύγνυμι, annecto, adjungo. 2 Macc. II, 33.

Ἐπιζήμιον, damnum. ענש infin. mulctando, Exod. XXI, 22.

Ἐπιζητέω, quæro, inquiro, perquiro, requiro, expeto, flagito. בעה *Aqv.* Eſ. XXI, 12. ἐπιζητεῖτε, *quæritis.* בקש pih. 1 Reg. XX, 1. Eccleſ. VII, 29. דרש 4 Reg. I, 2. 3. III, 11. VIII, 8. Eſ. LXII, 12. פקר viſito, 2 Reg. III, 8. Sir. XL, 29. ἐπιζητῆσαι βοήθειαν, *requirere auxilium.* 1 Macc. VII, 13. ἐπιζήτουν παρ' αὐτῶν εἰρήνην, *requirebant ab illis pacem.* Conf. quæ ex *Themiſtio* & *Joſepho* notat *Cl. Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 534. ſq.

Ἐπι-

Ἐπίθημα, quod ſuperimponitur. בטן venter, 3 Reg. VII, 19. כתרת coronamentum, 3 Reg. VII, 16. 17. שבכה coronamentum, *Sym.* 4 Reg. XXIV, 17. תנופה agitatio, Lev. VII, 24. VIII, 28. תרומה *Incert.* Lev. VII, 14. *Heſychius*; Ἐπίθημα, τὸ ἐπιτιθέμενον. Ἐπίθημα, *quod ſuperimponitur.*

Ἐπιθεσία, impoſitio, dolus. מרמה dolus, *Aqv.* Pſalm. XXXIV, 23. ῥήματα ἐπιθεσιῶν, *verba doloſa.*

Ἐπίθεσις, impoſitio, fraus, invaſio, irruptio, conjuratio, adamatio. מרמה dolus, *Aqv.* Prov. XII, 18. *Sym.* Gen. XXVII, 35. *Aqv. Theod.* Prov. XIV, 8. Conf. v. Ἐπιθέτης. עגבה adamatio, Ezech. XXIII, 11. διέφθειρε τὴν ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτὴν, *magis quam illa corrupit adamationem ſuam.* Conf. v. 5. קשר conjuratio, 2 Par. XXV, 27. ἐπίθεντο αὐτῷ ἐπίθεσιν, *conjurationem contra illum faciebant.* Conf. Ἐπιτίθημαι. 2 Macc. IV, 41. συνιδόντες τὴν ἐπίθεσιν τῶ Λυσιμαχου, *conſpicientes irruptionem Lyſimachi.* 2 Macc. V, 5. ἐπὶ τὴν πόλιν συνετελέσατο ἐπίθεσιν, *civitatem adortus eſt.* Vid. & 2 Macc. XIV, 15. & conf. Ἐπιτίθημαι.

Ἐπιθέτης, impoſtor fraudulentus. לץ deriſor, *Sym.* Pſ. I, 1. ἐπιθετῶν. Lex. vet. Ἐπιθέτης, *impoſtor, ſtellionator.* Ἐπίθεσις, *impoſtura, ſtellionatus. Hieronymus* hanc vocem, qua utitur *Symmachus ſitiones* interpretatur.

Ἐπίθημα, operculum. שרה *Sym.* Eccleſ. II, 8. ἐπιθήματα. Apud *Heſychium* Ἐπίθημα exponitur πῶμα, *operculum.*

Ἐπιθυμέω, concupiſco, deſidero. אוה: התאוה pih. & hithp. Num. XI, 4. 1 Par. XI, 17. Pſ. XLIV, 13. Jer. XVII, 16. Amos. V, 18. אוה deſiderium, Deut. XVIII, 6. אמר dico, 1 Reg. XX, 4. בחר eligo, Eſ. I, 29. הרוה hiph. irrigo, Eſ. XLIII, 24. חמד Exod. XX, 17. חפץ Eſ. LVIII, 2. חשק 2 Par. VIII, 6. נכסף niph. Gen. XXXI, 30. צחצחות plur. ſiccitates, Eſ. LVIII, 11. שאל peto, Deut. XIV, 26. תאב Pſ. CXVIII, 40. תאבה deſiderium, Pſ. CXVIII, 20. תאוה idem, Job. XXXIII, 20. Eſ. XXVI, 8.

Ἐπιθύμημα, cupiditas, deſiderium. גלולים plur. dii ſtercorei, Ezech. XVIII, 15. חמד Eſ. XXXII, 12. חמוד Dan. XI, 38. חמור aſinus (hic legerunt חמור) Num. XVI, 15. מחמד 3 Reg. XX, 6. מחמודים plur. Thren. I, 8.

Ἐπιθυμητὸς, deſiderabilis, deſideratus. חמד deſiderium, Amos. V, 11. חמדה idem, 2 Par. XXXII, 27. XXXVI, 10. Jer. XII, 10. חמוד Eſdr. VIII, 26. Dan. XI, 43. נחמד part. niph. Pſ. XVIII, 11. Prov. XXI, 20. Vid. & Sap. VIII, 5.

Ἐπιθυμητὸς γίνομαι, deſiderabilis fio. חמד deſidero, Prov. I, 22.

Οἶκος ἐπιθυμητὸς, domus deſiderabilis. עפל Ophel, locus editus urbis Jeruſalem, Eſ. XXXII, 14.

Ἐπιθυμία, concupiſcentia, deſiderium, beneplacitum, libido. אוה Deut. XII, 15. ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου, *ex omni animi tui ſententia & voto.* Vid. & v. 20. 21. Oſ. X, 10. אשפה pharetra, Pſalm. CXXVI, 6. חמר deſidero, Prov. XII, 13. חמרה Dan. XI, 37. חמוד Job. XX, 20. Dan. IX, 23. ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, *vir deſideriorum*, h. e. vir valde deſiderabilis, vir gratus & acceptus. Vid. & Dan. X, 3. 11. 19. חשק 2 Par. VIII, 6. לבב cor, Prov. VI, 25. מאויים plur. Pſalm. CXXXIX, 9. מחמדים plur. a מחמד Cant. V, 17. מתאוה part. hithp. deſiderans, Prov. XIII, 4. נבסף infin. niph. deſiderando, Gen. XXXI, 30. עדי ornamentum, it. os, Pſalm. CII, 5. רצון voluntas, Gen. XLIX, 6. תאוה Pſ. IX, 41. XX, 2. Prov. X, 25. XXI, 26. Sir. V, 2. πορεύεσθαι ἐν ἐπιθυμίαις καρδίας, *ire* h. e. vivere *ſecundum libidines cordis.* Sir. XVIII, 30. ὀπίσω τῶν ἐπιθυμιῶν σου μὴ πορεύου, *juxta libidines tuas non vivas.* Conf. 2 Petr. III, 3. Ep. Jud. v. 18. ubi πορεύεσθαι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας eodem ſenſu dicitur.

Ἐπιθύω, adoleo, ſuffio. הקטיר hiph. 3 Reg. XII, 33. Oſ. II, 13. Vid. & 3 Eſd. V, 88. VI, 24.

Ἐπικάθημαι, inſideo, ſedeo ſuper. רכב equito, 2 Reg. XVI, 2. Vid. & Sir. XXXIII, 6. 2 Macc. III, 25.

Ἐπικαθίζω, colloco, inſideo. הרכיב hiph. equitare facio, 3 Reg. I, 38. 4 Reg. X, 16. השכין hiph. habitare facio, Ezech. XXXII, 4. ישב ſedeo, Gen. XXXI, 34. Lev. XV, 20. רכב equito, 2 Reg. XIII, 29. XXII, 11.

Ἐπικαινίζω, renovo, inſtauro. 1 Macc. X, 44.

Ἐπίκαιρος, opportunus, 2 Macc. VIII, 6. XXXI, 10. 15.

Ἐπικαίρως, opportune. לעתות *Sym.* Pſ. IX, 10. LXVIII, 3.

Ἐπικαλέω, voco, invoco, cognomino. הזכיר hiph. recordari facio, Pſ. XIX, 8. ἐν ὀνόματι. Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα, *nomen Domini Dei noſtri invocabimus.* שים דברה pono cauſam, Job. V, 8. τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι, *omnium Dominum appellabo.* Conf. Act. XXV, 11. מצא invenio, Prov. VIII, 12. נקב expreſſe nomino, 2 Par. XXVIII, 15. עשה facio, 4 Reg. XXIII, 17. קרא Gen. XII, 8. ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, *invocabat nomen Domini.* Vid. & Gen. XXI, 33. Gen. XIII, 4. ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ Ἄβραμ (ἐπὶ vel ἐν) τῷ ὀνόματι Κυρίου, *invocabat ibi Abram nomen Domini.* Conf. 3 Reg. XVIII, 24. 25. 26. & Pſ. CXV, 7. ubi ἐν additur. Gen. XXVI, 25. ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα Κυρίου, *invoca-*

invocabat nomen Domini. Vid. & 1 Par. XVI, 8. Pſ. LXXIX, 19 & CXIV, 2. 4. & Conf. 1 Cor. I, 2. & *Wolfium* ad h. l. p. 391. Gen. XLVIII, 16. ἐπικληθήσεται αὐτοῖς τὸ ὄνομά μου, *vocabitur ſuper illos nomen meum*, i. e. nomine meo appellabuntur. 2 Reg. VI, 2. κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ᾗ ἐπικλήθη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, *arcam Dei, quæ appellata eſt a nomine Domini exercituum*. 2 Par. VII, 14. ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου, *qui vocati ſunt a nomine meo*. Vid. & Jer. XIV, 9. Amos. IX, 12. & conf. Jac. II, 7. & ad h. l. *Druſium* Animadv. L. II. c. 14. Nov. Act. Erud. 1742. p. 13. & quæ notavi in v. Ἐπίκλησις. Pſ. XLVIII, 11. ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ γαίων αὐτῶν, *nomina ſua impoſuerunt terris ſuis*. קראה occurſus, Amos IV, 12. קרוב propinquus, Pſ. LXXIV, 1. שום pono, Deut. XII, 21, XIV, 24. שכן Kal & pih. habito, habitare facio, Exod. XXIX, 45. Deut. XII, 5.

Ἐπικάλυμμα, operimentum, tegumentum. חרב gladius, Job. XIX, 29. מכסה Exod. XXVI, 14. XXXVI, 16. מסך 2 Reg. XVII, 19.

Ἐπικαλύπτω, cooperio, obtego. חפה 2 Reg. XV, 30. κλαίων, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος. *flens, & caput opertum habens*. Vid. & Jer. XIV, 4. & conf. κατὰ κεφαλῆς infra. Similiter *Plato* Phædon. p. 86. ὥστε ἐγκαλυψάμενος ἀπέκλαιον ἐμαυτόν, *itaque faciem meam obtegens, me deplorabam*. Nempe in luctu & triſtitia olim, ut apud Hebræos, ita Græcos etiam, capitis obvelatio ſolemnis erat. *Homerus* Il. ω. v. 163. de Priamo lugente:

——— Ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος.

——— *Ille autem in medio (filiorum) ſenex*
Pallio ita obvolutus erat, ut typus ſaltem membrorum apparere.

Ad quem locum reſpiciens *Heſychius* verba, Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ, interpretatur ἐντετυπωμένος τῷ ἱματίῳ *obvelatus veſtimento, ut typus ſaltem corporis appareat*. Apud eundem Ἐντυπὰς exponitur ἐντετυπωμένος, ἐγκεκαλυμμένος τὸ πρόσωπον τῷ ἱματίῳ, *figuram ſaltem corporis præ ſe ferens, faciem veſtimento obvelatam habens*. Rurſus idem: Ἐντύπας, πενθικῶς, ὅσα τὸν τύπον τοῦ σώματος, φαίνεσθαι Ἐντυπὰς, *lugubriter, ita ut figura ſaltem corporis appareat*. Conf *Euſtathium* ad *Homer*. l. c. &, qui pauculis mutatis ſua inde in v. Ἐντυπὰς deſcripſit, *Phavorinum*. Sic & apud *Apollonium* de lugubri ejuſmodi figura reperitur. Argon. v. 264.

Ἐντυπὰς ἐν λιχίῃσι καλυψάμενος γενάδεσσι.

Lugubriter in cubilibus ita obvelatus, ut umbra ſaltem corporis appareret, lamentabatur. Ubi *Scholiaſtes*: Ἐντυπὰς λέγεται ὁ περιβεβλημένος τῆς ὄψεως ἅτας, ὡς καὶ τὸν τύπον διὰ τοῦ ἱματίου θεωρεῖσθαι. Ἐντυπὰς *dicitur, qui in vultu ita veſtimento obvelatus eſt, ut typus ſaltem corporis per veſtimentum videatur.* Huc ſpectat etiam pictus ille paries, de quo *Pauſanias* Lib. X. c. 25. Κάθηται δὲ ὑπὲρ τὴν Ἑλένην πορφυρᾶν ἀνὴρ ἀμπεχόμενος ἱμάτιον, καὶ ἐς τὰ μάλιστα κατηφής. *Sedet ſupra Helenam vir purpureo velatus amiculo, triſtis ut qui maxime.* Taceo alia loca, jam obſervata *Doughtæo* Anal. V. T. ad Eſth. VI, 12. p. 209. & *Bynæo* Lib. II. de Mort. J. C. p. 183. ſeq. qui & verba Marc. XIV, 72. de Petro ἐπιβαλὼν ἔκλαιε, cum *Theophylacto*, *Salmaſio*, *Vorſtio* aliisque bene inde exponit, *injiciens* veſtem ſcil. capiti *flebat.* Eandem ſententiam ſequuntur alii eruditiſſimi Viri, laudati B. *Wolfio* ad h. l. p. 531. כחד occulto, *Aqu.* Pſ. XXXIX, 14. ἐπικαλύφθη. כפה Kal & pih. Gen. VII, 19. Job. XVI, 18. Pſalm. XLIII, 21. Prov. XXVIII, 13. לוט obvolvo, 3 Reg. XIX, 13. ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ, *operiebat caput ſuum pelle ſua.* סרח redundo, Exod. XXVI, 12.

Ἐπικαταράομαι execror, maledico. ארר Kal & pih. Num. V, 19. Mal. II, 2. עוד deteſtor. Num. XXIII, 7. קנב Num. XXII, 17.

Ἐπικατάρατος, execrabilis, maledictus. ארור part. pah. Gen. III, 14. 17. נקב execror. *Al.* Prov. XI, 26.

Ἐπικατάρατός εἰμι, execrabilis ſum. קבב execror, Prov. XXIV, 24. קלל pyh. Eſ. LXV, 12.

Ἐπίκειμαι, incumbo, irruo, ſuperimpono. הכר obfirmo me, Job. XIX, 3. οὐκ αἰσχυνόμενοί με ἐπίκεισθέ μοι, *non reverentes me irruitis in me.* חמס violenter rapio, Job. XXI, 27. τόλμῃ ἐπίκεισθέ μοι, *audacter irruitis in me.* Conf. Luc. V, 1. *Phavorinus*: Ἐπίκειται, τὸ βαρέως ἐπιτίθεται, καὶ ἐμπίπτει. Ἐπίκειται. *graviter incumbit, & irruit.* נפל cado, Eſth. IX, 4. φόβος Μαρδοχαίου ἐπέκειτο αὐτοῖς, *timor Mardochæi cadebat ſuper illos.* 1 Macc. VI, 57. ἐπίκεινται ἡμῖν τὰ τῆς βασιλείας, *incumbunt nobis res, quæ ad regnum pertinent.* 2 Macc. I, 21. τὰ ἐπικείμενα ſc. θύματα, vel τῶν θυσιῶν, *quæ ſuperimpoſita erant ſacrificia.*

Ἐπικερδὴς, lucroſus, quæſtuoſus. Sap. XV, 12.

Ἐπικινέω, commoveo. 3 Eſd. VIII, 72.

Ἐπικλείω, inc'udo. סגר *Aqu.* Gen. II, 21. ἐπέκλεισε.

Ἐπίκλησις, appellatio, invocatio, convocatio. מקרא *Sym.* Eſ. I, 13. 2 Macc. VIII, 15. ἦσκεν τῆς ἐπ' αὐτοῖς ἐπικλήσεως ὀνόματος αὐτοῦ, *quod cognominentur illi a nomine ejus*, h. e. populus Dei dicantur. Conf. quæ allata ſunt ex 2 Par. VII,

VII, 14. in v. Ἐπικαλέω. 2 Macc. XV, 26. μετ' ἐπικλήσεως καὶ ἐυχῶν, *cum invocatione & precibus.*

Ἔπίκλητος, cognominatus, nominatus, dictus, conſtitutus, advocatus, accitus. מוערה conventus, Joſ. XX. 9. αἱ πόλεις αἱ ἐπίκλητοι πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, *urbes conſtitutæ omnibus filiis Iſraël.* מקרא vocatio, Num. XXVIII, 18. ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπίκλητος ἁγία ἔσται, *dies prima cognominata ſancta erit.* Vid. & Num. XXVIII, 25. 26. XXIX, 1. 7. 12. & conf. v. κλητός. *Theod.* Eſ. I, 13. קראים plur. vocati, Num. I, 16. ὅτοι οἱ ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς, *hi præcipui nominati ex congregatione.* Vid. & Num. XXVI, 9. קרוא part. pah. *Al.* 2 Reg. XV, 11. διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλημ ἐπίκλητοι, *ducenti viri ex Jeruſalem accerſiti Suidas:* Ἔπίκλητος. ὁ ἐπί τινι καλούμενος ὑποθέσει. Ἔπίκλητος. *aliqua de cauſa advocatus*, vel *accerſitus.* Idem verba ſubjungit, quibus vox eo ſenſu legitur, quæque, annotante *Kuſtero*, ſunt *Joſephi* de Bell. Jud. Lib. VI. p. 905.

Ἐπικλίνω, inclino. הטה hiph. a נטה Gen. XXIV, 14. שעה reſpicio, *Aqu.* Gen. IV, 14. ἐπικλίθη, *inclinatus eſt.* Hæc enim Cel. *Montfaucono* vera videtur lectio, non autem ἀπικλίθη vel ἀπεκλίθη.

Ἐπικλύζω, inundo. הציף hiph. a צוף Deut. XI, 4. שטף Eſ. LXVI, 12. *Sym.* Pſalm. XXXII, 6. Vid. & Judith. II, 7.

Ἐπικοιμάομαι, indormio, incubo. הלין hiph. a לון pernocto, Deut. XXI, 23. שכב 3 Reg. III, 19. Vid. & 3 Eſd. V, 90.

Ἐπικοινωνέω, communico. Sir. XXVI, 7.

Ἐπικοσμέω, exorno. הכן ordinor, Eccleſ. I, 15.

Ἐπικουρία, auxilium. Sap. XIII, 18. περὶ ἐπικουρίας, *de auxilio. Heſychius:* Ἐπικουρίας, βοηθείας, συμμαχίας. Ἐπικουρίας, *auxilii, ſocietatis in bello.* Gloſſ. MS. in Sap. Sal. Ἐπικουρίαν, βοήθειαν.

Ἐπικρατάω, invaleo, prævaleo, vinco. תקף Eccl. IV, 12.

Ἐπικράτεια, imperium, dominatio. רד *Aqu.* Oſ. XI, 12.

Ἐπικρατέω, prævaleo, invaleſco, dominium obtineo, regno. בקע findo, Ezech. XXIX, 7. נבר Gen. VII, 18. 19. *Sym.* Gen. VII, 20. חזק Gen. XLI, 58. טפח pih. palmis geſto, Thren. II, 22. ממשלת dominium, *Incert.* Pſalm. CXXXV, 8. רדה Jer. V, 31. Vide quæ ad h. l. notata ſunt in v. Ἐπικρατέω. *Aqu.* Gen. I, 26. ἐπικρατείσωσαν. Idem Gen. I, 28. ἐπικρατεῖτε, & Pſalm. LXVII, 28. ἐπικρατῶν.

שליט Chald. dominator. Esd. IV, 20. 1 Macc. XIV, 17. ἐπικρατεῖ τῆς χώρας, *dominatur in terra. Hesych.* Ἐπικρατεῖ, ἐξουσίαζει. Ἐπικρατεῖ. *dominatur.*

Ἐπικρίμασαι, adhæreo. נבל lagena. Es. XXII, 24. ἴσονται ἐπικριμάμενοι αὐτῷ, *adhærebunt illi.* תלה suspendo, Os. XI, 8.

Ἐπικρίνω, adjudico 2 Macc. IV, 47. τούτοις θάνατον ἐπέκρινε, *hos morti adjudicavit.*

Ἐπικροτέω, applaudo, complodo, complaudo. בקע findo, *Al.* Ezech. XXIX, 7. ἐπικρότησιν. pro quo tamen Cod. *Alex.* & *Francof.* rectius ἐπικράτησιν. מחא Es. LV, 12. פרטים plur. modulantes, Amos. VI, 5 οἱ ἐπικροτοῦντες πρὸς τὴν φωνὴν τῶν ὀργάνων. *Tertullianus* de Div. & Divit. reddit: *complaudentes ad sonum organorum.* Vide *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. cap. 3 רוה dominor, Jer. V, 31. ubi tamen *Capellus* & *Bos* Proleg. in LXX. Int. recte legend. conjiciunt ἐπικράτησαν. תקע clango, Prov. XVII, 19. Vid. & Sir. XII, 24.

Ἐπικρούω, impello, applaudo. סבך plaudo, Jer. XLVIII, 26.

Ἐπικρύπτω, abscondo. סתר *Aqu.* Gen. III, 6.

Ἐπίκτητος, acquisitus, adscititius, adventitius. 2 Macc. VI, 23. τῆς ἐπικτήτου καὶ ἐπιφανοῦς πολιᾶς, *adventitiæ & illustris canitiei.*

Ἐπικυλισμὸς, involutio, supervolutio, it. via rotunda, & in orbem acta. מעגל orbita, *Sym.* Prov. II, 9. ἐπικυλισμούς. *Est* κυλισμὸς *volutatio, & significare hoc in loco videtur viam contortam & in se quasi convolutam.* Ita *Drusius* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 1090. *Sym.* Prov. V, 6. ἐπικυλισμούς.

Ἐπικυλίω, devolvo. שום pono, appono, Jos. X, 27. ἐπικύλισαν λίθους, *devolvebant lapides.* גול volvo, *Sym.* Ps. XXXVI. 5. ἐπικύλισον, *devolve.*

Ἐπιλαλέω, alloquor, obloquor. דבר pih. Dan. VIII, 13. לעג subsannatio, *Sym.* Psalm. CXXII, 4. ἐπιλαλούντων, *obloquentium.*

Ἐπιλαμβάνομαι, apprehendo, prehendo, teneo, invado. אחז Gen. XXV, 26. ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπειλημμένη τῆς πτέρνης Ησαῦ, *manus ejus tenens calcem Esavi. Hesychius:* Ἐπειλημμένη, κρατοῦσα. Ἐπειλημμένη, *tenens.* החזיק Exod. IV, 4. Deut. XXV, 11. Ps. XXXIV, 2. Prov. IV, 13 Es. IV, 1. Jer. XXXI, 32. קמט corrugo. Job. XVI, 7 קרא (א pro ה) evenio, Jer. XLIV, 23. ἐπιλάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα, *invaserunt vos hæc mala.* שקק discurro, Joël. II, 9. τὴς πόλεως ἐπε-

ἐπιλήψεσθαι, *urbem invadent, oppugnabunt.* תפש Deut. IX, 17. 3 Reg. XI, 30. Eſ. III, 6. תמך ſuſtento, *Theod.* Prov. XI, 16. ἐπιλήψονται. Sir. IV, 12. ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν ζητούντων αὐτὴν, *prehendit illum, qui quærit illam.* *Suſan* v. 39. τούτους δὲ ἐπιλαβόμενοι, *hanc vero arripientes.* Sic & *Dionyſio Halic.* verbum uſurpatur de illis, qui vi aliquem arripiunt. Vid. Cl. *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 540.

Ἐπιλάμπω, illuceſco. צמח היה germen eſt, Eſ. IV, 2.

Ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor. הניח hiph. a ינח derelinquo, Jer. XIV, 9. נשה Kal & niph. Gen. XLI, 51. Eſ. XLIV, 21. Thren. III, 17. נשיה oblivio. Pſ LXXXVII, 13. שבח Gen. XLI, 30. ἐπιλήσονται τῆς πλησμονῆς, *obliviſcentur affluentiæ.* Vid & Eſ LXV, 16. *Heſychius:* Ἐπιλήσονται, ἐπιλανθάνονται. Ἐπιλήσονται, *obliviſcuntur.* Pſalm. XXX, 15. ἐπιλήθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας, *cito oblivioni traditus ſum a corde tanquam mortuus.* *Heſychius:* Ἐπιλήθην, ἐληθαργήθην. Ἐπιλήθην, *cito oblivioni traditus ſum.* Pſ. CXVIII, 16. οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου, *non obliviſcar verba tua* *Heſychius:* Οὐκ ἐπιλήσομαι, οὐκ ἐπιλαθήσομαι. Οὐκ ἐπιλήσομαι, *non obliviſcar.* in Lex. Cyrilli MS. ubi eadem occurrunt, male legitur οὐκ ἐπιλάθομαι. Eſ. XXIII, 16. πόρνη ἐπιλιλησμένη, *meretrix oblivioni tradita.* Prov. II, 17. διαθήκην θείαν ἐπιλιλησμένη, *quæ fœdus divinum obliviſcitur* *Heſychius:* Ἐπιλιλησμένη. ἐπιλανθανομένη. Ἐπιλιλησμένη, *quæ obliviſcitur.* תפש apprehendo, Eſ. III, 5.

Οὐκ ἐπιλανθάνομαι, non obliviſcor. שוה pih. propono, Pſ. CXVIII, 30.

Ἐπιλέγω, eligo. בחר Exod. XVII, 9. XVIII, 25. בער pih. removeo, 3 Reg. XIV, 10. *Sym. Theod.* Deut. XXIV, 7. קבץ colligo, Eſth. II, 3.

Ἐπιλείπω, relinquo, deficio. השאיר hiph. Abd v. 5. כרת abſcindo, Jer. XXXIII, 17. οὐκ ἐπιλείψει Δαβὶδ ἀνὴρ, *non deficiet Davidi vir.* Vid. & v. 18. *Suidas:* Ἐπιλείψει μοι. καταλείψει με. Ἐπιλείψει μοι. *deficiet me.*

Ἐπίλεκτος, electus, ſelectus. אציל plur. Exod. XXIV, 11. בחיר *Sym.* Pſalm. LXXXVIII, 20. ברזל ferrum, Joſ. XVII, 18. נרול *Sym* Cant. V, 10. חמד deſiderium, Ezech. XXIII, 6. 23. מבחר delectus, Exod. XV, 4. Ezech. XXIII, 7. מהמד deſiderium, Joël. III, 5 עבר part. tranſiens, *Aqu.* Cant. V, 13. ἐπιλεκτή. פרתמים plur. proceres, *Aqu.* Dan. I. 3. צמרת ſurculus, Ezech. XVII, 2. ἔλαβε τὰ ἐπίλεκτα (ſc μέρη vel βλαστήματα) τῆς κέδρου, *ſumſit ſelectas partes* vel *ſelecta germina cedri.* Sic *Ælianus* Var. V, 6. ξύλα οὖνα,

καὶ πρὸς ἐυωδίαν ἐυ μάλα ἐπίλεκτα, *ligna arida, & ad bene olendum ſelectiſſima.*

Ἐπιληπτιόομαι, furo, inſanio. השתגע hithp. a שגע 1 Reg. XXI, 15. כפר plango, Jer. XLIX, 3.

Ἐπίληπτος, furioſus, inſanus. משתגע : משתגע part. pyh. & hithp a שגע 1 Reg. XXI, 14. 15. 4 Reg. IX, 11. *Aqu.* Oſ. IX, 7. Notat alias *comitiali morbo correptum. Heſychius:* Ἐπίληπτος, καταφανὴς, καὶ ὁ τῇ ἱερᾷ νόσῳ σύνεχόμενος, *conſpicuus, & morbo comitiali laborans.* Idem : Ἐπιλήπτῳ, ὑπαιτίᾳ, δαιμονιζομένῳ. Ἐπιλήπτῳ, *ſontico morbo vexato, dæmoniaco.* Conf. *Ælianum* Var. L. IX. c. 31. & *Suiceri* Theſ. T. 2. p. 947.

Ἐπιλησμονὴ, oblivio, Sir. XI, 27.

Ἐπιλογίζομαι, reputo, conſidero. פקר *Sym.* Job. XXXV, 15. ἐπιλογιζόμενος 2 Macc. XI, 4. ἀδαμῶς ἐπιλογιζόμενος τὸ τοῦ Θεοῦ κράτος, *nequaquam conſiderans Dei robur.*

Ἐπιλογισμὸς, cogitatio. השבון *Aqu.* Cant. VII, 4.

Ἔπίλοιπος, reliquus. יתר Eſ. XXXVIII, 10. נותר part. niph. a יתר Lev. XXVII, 18. נשאר part. niph. Deut. XIX, 20. שאר : שארא Chald. Dan. II, 18. VII, 7. שארית Jer. XXV, 20. XLIV, 14.

Ἐπιλυπέω, contriſto. 2 Macc. IV, 37. VIII, 32.

Ἐπίλυσις, ſolutio, explicatio. פתרונים plur. *Aqu* Gen. XL, 8. הרפים *Sym* Oſ. III, 4. Eodem ſenſu Λύσις occurrit. Vide infra in h. v.

Ἐπιλύω, diſſolvo, explico, interpretor. פתר *Incert.* Gen. XLI, 12 ἀνδρὶ κατὰ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ ἐλίλυσεν, *unicuique juxta ſomnium ſuum explicuit. Aqu.* Gen. XL, 8. ἐπιλυόμενος. Conf. Marc. IV, 34. & *Grotium* ad h. l. הרפים Oſ. III, 4. *Theod.* δὲ ἐπιλυομένῳ.

Ἐπιμαρτύρομαι, conteſtor, obteſtor. העיד hiph. ab עוד 3 Reg II, 43. ἐπιμαρτυράμην σοι, *conteſtabar te.* Vid. & Neh IX, 20. 30. Amos. III, 13 Jer. XXXII, 25. ἐπιμαρτυράμην μάρτυρας, *conteſtabar teſtes* חוריע hiph. a ירע *Theod.* Jer. XI, 7. ἐπιμαρτυράμην.

Ἐπιμέλεια, cura, diligentia, it. curatio, ſanatio. עקי potio, irrigatio, Prov. III. 8. τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου, *tunc ſanatio erit corpori tuo, & curatio oſſibus tuis*, i. e. tunc corpus tuum ſanabitur, & oſſa tua curabuntur. Vid. & v. 22. Sic etiam ἐπιμελεῖσθαι dici κατ' ἐξοχὴν de illis, qui ægrotos vel vulneratos curant, ex.

Lu-

Luciani Fugitivis p. 594. & Sympoſ. p. 655. obſervat *Lamb. Bos* Animadv. ad Scriptor. Græc. p. 66. ubi etiam ἐπιμελητὰς dict s refert, οἱ τὰς πεπραμένας ἐν πολέμῳ ἐθεράπευσαν, *qui vulneratos in bello curaverint.* Sed pro *Heſychio* allegare potius debuiſſet *Suidam*, apud quem illa leguntur. Sap. XIII, 13. ἔγλυψεν ἐν ἐπιμελείᾳ ἀργίας, *ſculpſit diligentia otii Heſychius:* ' πιμέλεια σπουδή. ἐπιμέλεια, *diligentia. Suidas:* Ἐπιμέλεια. ἡ σπουδὴ ἡ φροντὶς Ἐπιμέλεια, *ſtudium cura.* 1 Macc. XVI, 4. φροντίζων τῆς ἐπιμελείας αὐτῶν, *curam eorum gerens.* 2 Macc. XI, 3. πρὸς τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν, *ad ſuorum curam.* Conf. quæ ad Act. XXVII, 3. ex *Herodoto* notat *Raphelius.* p. 395.

Ἐν ἐπιμελείᾳ, in diligentia, i. e. diligens. רשן pyh. pinguefio, Prov. XIII, 4.

Ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμὶ, in diligentia ſum, i. e. ſedulo ago, רשן pyh. Prov. XXVIII, 25.

Ἐπιμελέομαι, curo, curam gero. גלה revelo, Prov. XXVII, 25. השים עינים pono oculos, Gen. XLIV, 21. ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ, *curam ejus geram.* Vid. & 3 Eſd. VI, 27. Sir. XXXVI, 10. 1 Macc. XI, 37.

Ἐπιμελὴς, accuratus, diligens. צנועים plur. modeſti, *Sym.* Prov. XI, 2. παρὰ τοῖς ἐπιμελέσι.

Ἐπιμελῶς, curate, diligenter. אכפרנא Chald. celeriter, Eſd VI, 8. 12. 13. שחר pih. mane quæro, Prov. XIII, 25. Vid. & 3 Eſd. VI, 29. 34. VIII, 27. *Heſychius:* Ἐπιμελῶς, συνεχῶς, σπουδαίως. Ἐπιμελῶς, *aſſidue, diligenter.*

Ἐπιμήκης, prælongus, ſincerus. Baruch. III, 15.

Ἐπιμίγνυμι, commiſceo, immiſceo. ערב : התערב Kal & hithp. Prov. XIV, 10. Ezech. XVI, 36. Vid. & 3 Eſd. VIII, 72. 89.

Ἐπίμικτος, commixtus, miſcellaneus. אכספסק collecta turba, Num. XI, 4. ὁ ἐπίμικτος (ſc. ὄχλος) ὁ ἐν αὐτοῖς, & *turba commixta inter illos.* ערב : ערב Exod. XII, 38. Neh. XIII, 3. Ezech. XXX, 5. Vid. & Judith. II, 14. & conf. Σύμμικτος.

Ἐπιμιμνήσκομαι, reminiſcor. 1 Macc. X, 46.

Ἐπιμίξ, mixtim, promiſcue. Sap. XIV, 25. πάντας δὲ ἐπιμίξ ἔχει αἷμα καὶ φόνος, *omnes vero promiſcue juvat ſanguis & cædes. Heſychius & Suidas:* Ἐπιμίξ, ἀναμιμιγμένως. Ἐπιμίξ, *promiſcue.*

Ἐπιμιξία, commixtio, confuſio, commercium, communio. מערב commercium, *Al.* Ezech. XXVII, 9. τῇ ἐπιμιξίᾳ. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐπιμιξίαι, κοινωνίαι. Ἐπιμιξίαι, *commercia.* 2 Macc. XIV, 3. ἐν τοῖς τῆς ἐπιμιξίας χρόνοις, *temporibus confuſionis*, quibus Judæorum multi promiſcue cum gentibus viverent.

Ἔπιμονος, ſtabilis, immanens. נאכן niph. ſtabilis ſum, *Sym.* Deut. XXVIII, 59.

Ἐπιμοχθος, laborioſus. Sap. XV, 7. *Heſychius*: Ἐπίμοχθον, ἐπίπονον. Ἐπιμοχθον, *laborioſum.*

Ἐπιμύλιον, lapis molaris ſuperior. רכב catillus, Deut. XXIV, 6.

Ἐπινίων, annuo. 2 Macc. IV, 10. XI, 15. XIV, 20.

Ἐπινιφὴς, nubilus. 2 Macc. I, 22.

Ἐπινικάω, vinco. נצח pih. Eſd. III, 9.

Ἐπινίκιος, ad victoriam pertinens. למנצח part. pih. præfecto, victori, *Sym.* Pſ. IV, 1. ἐπινίκιος.

Τὰ ἐπινίκια, celebritates vel dies feſti ob partam victoriam. 3 Eſd. III, 5. 2 Macc. VIII, 33. *Heſychius*: Ἐπινίκιον, νικητήριον βασιλέως σύμβολον. Ἐπινίκιον, *victorioſum regis ſymbolum.*

Ἐπινοέω, excogito. השים hiph. a שום pono, Job. IV, 18. תבונה intelligentia, *Sym.* Job. XXXII, 11. ἐπινόει. Vid. & Sap. XIV, 2. 14.

Ἐπίνοια, cogitatio, ſtudium, machinatio. צלע claudicatio, Jer. XX, 10. Vid. & Sap. VI, 16. XIV, 12. XV, 4. Sir. XL, 3. *Heſychius*: Ἐπίνοια, ἐπιτήδευμα. Ἐπίνοια, *ſtudium.*

Ἐπινύσσω, pungo, ſtimulo. 1 Macc. VI, 57.

Ἐπινυστάζω, dormito. תנומה dormitatio, Prov. VI, 4.

Ἐπιξένης pro ἐπὶ ξένης τῆς γῆς, in terra peregrina. 2 Macc. V, 9.

Ἐπιξενόομαι, hoſpitio excipior, diverſor, hoſpitor. גור diſſeco (deriv. a גור) Prov. XXI, 7. ὄλιθρος ἀσεβέσιν ἐπιξενωθήσεται, *exitium apud improbos commorabitur.* Vid. & Sir. XXIX, 30. Lex. vet. Ἐπιξενῶμαι, *hoſpitor.*

Ἐπιορκέω, pejero, 3 Eſd. I, 49. Sap. XIV, 28.

Ἐπιορ-

Ἐπιορκία, perjurium. Sap. XIV, 25. *Hesychius*: Ἐπιορκία, ψεῦμα. Ἐπιορκία, *mendacium*.

Ἐπιπείθομαι, confido. אמר מבטחי dico fiducia mea, Job. XXXI, 24. הניח hiph. a נוח facio quiescere, Es. XXX, 32. חמה Deut. XXXII, 37. ἐφ' οἷς ἐπεποίθασαν ἐπ' αὐτοῖς, *in quibus confisi sunt*. Gloss. MS. in Cant. Script. Ἐπεποίθησιν, ἐθαῤῥοῦσιν. Repone: Ἐπεπoίθεισαν, θαῤῥοῦσιν. Ἐπιπoίθεισαν, *confidunt*. Vid. & Baruch. III, 10.

Τὸ Ἐπίπεμπτον sc. μέρος, quinta pars. חמישית Lev. V, 16. VI, 4. Conf. Ἐπιδέκατον.

Ἐπιπέμπω, immitto. שלח pih. Prov. VI, 19. Vid. & Sap. XI, 18.

Ἐπιπίπτω, incido, confertim irruo, illabor. נהר pronum me expando, *Sym.* 4 Reg. IV, 35 ἐπέπεσεν. התעלם hithp. occulto me, Job. VI, 16. ἐπιπεπτώκασί μοι ὥσπερ χιὼν, ἢ κρύσταλλος πεπηγώς, *confertim irruunt in me tanquam nix aut grando* Conf. Marc. III, 10. & ad h. l. *Lamb. Bos.* Exerc. p. 15. נחרץ niph. dividor, Gen. XIV, 15. נמל succidor, Job. XVIII, 17. נפל Gen. XV, 12. ἔκστασις ἐπέπιπτε τῷ Ἀβραμ, *ecstasis irruebat in Abrahamum*. Vid. & Dan X, 7. Gen. XLV, 14. Ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμεὶν, *incidens in collum Benjamin*. Vid. & Gen. XLVI, 30. & conf. Luc XV, 20. Gen. L, 1. ἐπιπεσὼν Ἰωσὴφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πατρὸς, *incidens Joseph in faciem patris*. Exod. XV, 16. ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, *irruat in illos timor & tremor* Vid. & 1 Reg. XXVI, 12. Neh. VI, 16. Job. XXXIII, 15. & conf. Act XIX, 17. Job VI, 27. ἐπ' ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε, *in orphanum irruitis Al.* Ezech. XI, 5. ἐπέπεσε δὲ ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα Κυρίου, *illapsus est Spiritus Domini in me*. Conf. Act. X, 44. *Aqu* Gen. VI, 4. οἱ ἐπεπίπτοντες, *irruentes*. פיר distendo, Job. XVI, 10. צלח irruo, *Incert.* 1 Reg. XI, 6. ἐπέπεσεν.

Ἐπίπλαστος, fucatus, mentitus. אלל res nihili, *Sym.* Job. XIII, 4. ἐπίπλαστοι. אלילים plur. idola, *Aqv.* Ps. XCV, 5.

Ἐπιπλεῖον. Vid. Ἔτι πλεῖον in πλείων.

Ἐπιπλέω, innavigo. *Sym.* Jpb. XXIV, 18. ἐπιπλέων ὕδατι. Hebr. על פני־מים.

Ἐπίπληξις, increpatio, objurgatio. 2 Macc. VII, 33. χάριν ἐπιπλήξεως καὶ παιδείας, *objurgationis & castigationis gratia*. Est ab ἐπιπλήσσειν, *increpare, objurgare*. *Hesychius*: Ἐπιπλήξειν, ἐπιλοιδορῆσαι, ἐπιτιμῆσαι, ὑβρίσαι. Ἐπιπλήξειν, *insultare, objurgare, contumeliose tractare*. Conf. 1 Tim. V, 1. & quæ ad h. l. ex *Herodoto* notat *Raphelius*.

Ἐπι-

Ἐπιπλήρω, impleo. 2 Macc. III, 30. VI, 4. IX, 7.

Ἐπιπνίγω, ſuffoco. חנק pih. ſtrangulo, Nah. II, 12.

Ἐπιποθέω, concupiſco, deſidero. אוה pih. Mich. VII, 1. גרס frangor, Pſ. CXVIII, 20. גמל clementia utor, Deut. XIII, 8. Jer. XIII, 14. הבל vanitas fio, Pſ. LXI, 10. *ἁρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε, rapinam non concupiſcite.* יאב Pſalm. CXVIII, 130. נכסף niph. deſiderio teneor, Pſ. LXXXIII, 1. ערג glocito, Pſ. XLI, 1. רחף commoveo me, Deut. XXXII, 11. תאב Pſ. CXVIII, 173.

Ἐπιπόθημα, deſiderium. מאוים plur. *Aqv.* Pſ. CXXXIX, 9. *ἐπιποθήματα.*

Ἐπιπόθησις, concupiſcentia. ענבה adamatio, q. d. amaſiatio, *Aqv.* Ezech. XXIII, 11.

Ἐπιπολάζω, ſupernato, innato. הציף hiph a צוף natare facio, 4 Reg. VI, 6. *ἐπιπόλασε τὸ σιδήριον, innatabat ferrum. Heſychius:* Ἐπιπολάζει, *ἐπιπλέει.* Ἐπιπολάζει, *innatat.* Idem: Ἐπιπολάσαντες, *ἐπάνω τοῦ ὕδατος περιφερόμενοι.* Ἐπιπολάσαντες, *qui ſuper aquam circumaguntur.*

Ἐπιπολύ. Vid. Ἐπὶ πολὺ in Πολύς.

Ἐπίπονος, laborioſus, operoſus. מכאוב dolor, Jer XLV, 3. *Sym.* Eſ. LIII, 3. אביונה appetitus, Eccleſ. XII, 5 *ἐπίπονος.* Sir. VII, 16. *μὴ μισήσῃς ἐργασίαν ἐπίπονον, non odio habeas* vel *poſtponas operam laborioſam. Heſychius:* Ἐπίπονον, *καματηρόν.* Ἐπίπονον, *laborioſum.*

Ἐπιπορεύομαι, peragro, proficiſcor, penetro, ſequor. אחרי poſt, Lev. XXVI, 33. עבר tranſeo, Ezech. XXXIX, 14. 2 Macc. II, 28. *ἐπιπορεύεσθαι τοῖς ὑπογεγραμμένοις τῆς ἐπιτομῆς, lineamenta epitomes ſequi,* h. e. rem compendio tradere.

Ἐπιπρέπεια, decor, veſtis decora. הוד *Ineert.* Zach VI, 13. *Suidas: ἐυπρεπείαις. στολαῖς ἐυπρεπέσιν.* Ἐυπρεπείαις, *veſtibus decoris.*

Ἐπιπρέπει, decet, convenit. יאה *Theod.* Jer. X, 7. *ὅτι σοὶ ἐπίπρεπε προσκυνεῖν σε, quoniam te decet,* vel *tibi convenit, ut adorent te.* Sic enim legendum ſuſpicor pro *ὅτι σὺ ἐπέτρεψας προσκυνεῖν,* ut ex MS. Regio exhibet *Cl. Grabius* de Vitiis LXX. Int. p. 71. vel, ut Novi Collegii Codex habet, *σε ἐπέτρεψε προσκυνεῖν,* vel, ut ipſe Eruditiſſimus *Grabius* emendandum putat, *ὅτι σὺ ἐπέπρεψας προσκυνήσει.* Conf. Prov. XXVI, 1. ubi *Sym.* & *Theod.* Hebr. יאה per verbum ſimplex *ἔπρεψε* interpretantur.

Ἐπιπροσίθημι. ſuperaddo, proficio. Prol. Sir. *ὅπως ἐπιπροσθῶσι, ut proficiant.*

Ἐπιπτόω, ſuperſpuo, inſpuo. יזק *Aqv.* Lev. XV, 8. ἐπιπτύσῃ.

Ἐπικωμάζω, quaſi operculo claudo, operio, obſtruo. אטר *Sym.* Pſ. LXVIII, 16. ἐπικωμάσαι. כסה *Aqv.* Pſ. XLIII, 20. ἐπικώμασας.

Ἐπιῤῥαίνω, inſpergo, aſpergo. הזה hiph. a נזה ſpargo, *Incert.* Num. XIX, 18. ἐπιῤῥανεῖ. רסס *Sym.* Ezech. XLVI, 17. ἐπιῤῥάναι. Vid. & 2 Macc. I, 21.

Ἐπιῤῥαμμα, aſſumentum. אפור *Hieronymus* Epiſt. de Veſtit. Sacerd. *Ephod* LXX. ἐπωμίδα, i. ſuperhumerale *appellant. Aqv.* ἐπιῤῥαμμα. Vide *Druſium* Animadv. Lib. II. c. 55. & *Braunium* de Veſt. Sac. Hebr. L. II. c. 5. §. 433. 435.

Ἐπιῤῥαντίζω, aſpergo. נזה Lev. VI, 27.

Ἐπιῤῥέω, influo, affluo. הוצק hoph. a יצק infundor, Job. XXII, 16. ποταμὸς ἐπιῤῥέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν, (tanquam) *fluvius affluens fundamenta ejus.*

Ἐπίῤῥινον, quod ponitur ſupra naſum, ornamentum naſi vel frontale, quod fronti alligatum ad nares usque dependebat. נזם *Sym.* Job. XLII, 12. Scribitur & ἐπιῤῥίνιον. Idem, Ezech. XVI, 12. Conf. *Caſp. Bartholinum* de Inaur. Vet. p. 87. ſq. & *Thom. Bartholinum* de Morb. Biblic. c. 19. p. 49. ſqq.

Ἐπιῤῥιπτέω, injicio. 2 Macc. III, 26. πολλὰς ἐπιῤῥιπτοῦντας αὐτῷ πλαγάς, *multas injicientes ipſi plagas.*

Ἐπιῤῥίπτω, idem. השלין hiph. Joſ. X, 11. Pſ. XXI, 9. LIV, 25. Amos. VIII, 3.

Ἐπιῤῥυτὰς, infuſorium, infundibulum. מוצקות plur. *Aqv.* Zach. IV, 2. ἐπιῤῥυτάι.

Ἐπιῤῥώννυμι, corroboro, confirmo. אמץ pih. *Sym.* Job. XVI, 5. ἐπιῤῥωσα. 2 Macc. XI, 9. ἐπιῤῥώθησαν ταῖς ψυχαῖς, *corroborati ſunt animis. Heſychius*: Ἐπιῤῥώννυσιν, ἰσχυροποιεῖ. Ἐπιῤῥώνυσιν, *robuſtum facit.*

Ἐπίσαγμα, ſtragulum, ephippium. מרכב Lev. XV, 9. Conf. ad h. l. *Bonfrerium* Comm. p. 643.

Ἐπισάσσω, vel ἄττω, inſterno, ſarcinis onero. אסר ligo, Jer. XLVI, 4. האסים hiph. onero, 3 Reg. XII, 11. חבש Gen. XXII, 3. ἐπίσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ, *aſinam ſuam ſarcinis onerabat.* Vid. & Num. XXII, 21. 2 Reg. XVII, 23. 3 Reg. XIII, 23. Inde apud *Heſychium* Ἐπίσαξις exponitur

ἐσρωσεν *ſternebat*, & *Suidam* ἐπιφόρτισεν, *ſarcinis onerabat*, & in Lex. *Cyrilli* MS., Brem. ἐπισρωσεν, *ſuperſternebat.*

Ἐπισείω, incutio, impello. הסית hiph. a סות incito, Jud. I, 14. 1 Reg. XXVI, 19. 2 Reg. XXIV, 1. 1 Par. XXI, 1. *Heſychius*: Ἐπισειόσης, ἐπικελινομένης, ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἐπιχαλώντων. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν Συλλόγῳ. Ἐπισειόσης, *hortantis*, *metaphora deſumta ab illis, qui habenas laxant. Sophocles in Archivorum Conventu.*

Ἐπισημαίνω, ſignifico. טפל affuo, conſuo, Job. XIV, 17. Vid. & 2 Macc. II, 6.

Ἔπίσημος, ſignatus, ſignis vel notis diſtinctus, variegatus, it. inſignis. כתם aurum inſigne, *Theod.* Cant. V, 12. ἐπίσημοι. מקשר part. pyh. colligatus, Gen. XXX, 43. 1 Macc. XI, 37. XIV, 48. ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ, *in loco illuſtri.* 2 Macc. XV, 37. ἔχειν ἐπίσημον τὴν τρισκαιδεκάτην τοῦ δωδεκάτου μηνὸς, *celebrare tertiam decimam duodecimi menſis. Heſychius*: Ἐπίσημος, ἐπιφανὴς, ἔνδοξος, προφανέσερος. Ἐπίσημος, *inſignis, clarus, illuſtrior.*

Ἐπίσημον ποιέω, inſignem facio. נשא attollo, *Sym.* Pſalm. IV, 7. ἐπίσημον ποίησον.

Ἐπισήμως, inſigniter. אות ſignum, *Sym.* Pſ. LXXIII, 6.

Ἐπισιτίζω, cibum præbeo. הצטיר hithp. a ציר legatum me fingo, *Al.* Joſ. IX, 4. ἐπισιτίσαντο.

Ἐπισιτισμός, cibaria, viaticum, commeatus. ציר viaticum, Neh. XIII, 15. צדה & צידה idem, Joſ. I, 11. ἑτοιμάζεσθε ἐπισιτισμὸν, *parate vobis commeatum.* Vid. & Exod. XII, 39. Joſ. IX, 5. 11. 14. Pſ. LXXVII, 29. *Heſychius*: Ἐπισιτισμὸν, ἐφοδιασμόν. Ἐπισιτισμόν, *commeatum.* Conf. *Druſium* & *Heinſium* ad Luc. XIX, 12.

Ἐπισκάζω, claudico. צולע verbale, claudicans, claudus, Gen. XXXII, 31. ἐπίσκαζε τῷ μηρῷ αὐτοῦ, *claudicabat femore ſuo. Heſychius*: Ἐπίσκαζεν, (ita enim legend. pro Ἐπίσχαζε) ἐχώλαινεν. Ἐπίσχαζεν, *claudicabat.* Conf. *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int.

Ἐπισκιπάω, vel άζω, obtego, obduco. סכך Thren. III, 43. שוף contero, it. occulto, *Sym.* Pſ. CXXXVIII, 10. ἐπισκιπάσει.

Ἐπισκίπτης, inſpector. פקוד *Aqv.* Ezech. XXIII, 23.

Ἐπισκίπτομαι, inſpicio, reſpicio, inquiro, diſpicio, luſtro, recenſeo, inviſo, viſito. בקר pih. inquiro, Lev. XIII, 36. οὐκ ἐπισκέψεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς τριχὸς, *non inquiret de crine.*

Al.

Al. Lev. XXVII, 31. οὐκ ἐπισκέψεται ἀνὰ μέσον καλοῦ καὶ πονηροῦ, *non inquiret, an bonum vel malum sit.* Esdr. VI, 1. ἐπεσκέψατο ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις, *inquisivit in bibliothecis.* Conf. 3 Esdr. VI, 21. בקר mane, Num. XVI, 5. ἐπέσκεπται καὶ ἐπέγνω ὁ Θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ, *respexit & agnovit Deus suos.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐπέσκεπται, ἐπεσκέψατο καὶ ἔγνω. Ἐπέσκεπται, *respexit & novit.* דרש quæro, 2 Par. XXIV, 6. διά τι οὐκ ἐπεσκέψω περὶ τῶν Λευιτῶν, *quare non inquisivisti de Levitis.* התילד natales profiteor, Num. I, 18. ἐπεσκέπησαν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, *lustrabantur juxta familias suas.* ירד descendo, 1 Reg. XX, 17. נחם pih. consolor, Job. II, 11. τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτὸν, *ut consolarentur & viserent illum.* Conf. Sir. VII, 37. & Matth. XXV, 36. & ad h. l. *Cl. Elsnerum* p. 117. פקר Gen. XXI, 1. Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, *Dominus invisit Saram.* Vid. & Gen. L, 24. Exod. IV, 31. Ruth. I, 6. 1 Reg. II, 23. & conf. Luc. I, 78. & ad h. l. *Wolfium* p. 572. Num. I, 19. ἐπεσκέπησαν αὐτοὶ ἐν ἐρήμῳ, *recensebantur illi in deserto.* Vid. & Num. II, 4. 28. 30. IV, 28. 33. Jud. XV, 1. ἐπεσκέψατο Σαμψὼν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, *invisebat Simson uxorem suam.* Esd. I, 2. ἐπεσκέψατο ἐπ' ἐμὲ, *respexit me*, vel *elegit me.* Jer. V, 9. μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; *numquid illos non visitarem?* Jer. XI, 22. ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς, *visitabo illos.* Vid. & Jer. XXXVI, 1. XLIV, 13. 29. Jer. XXIII, 2. οὐκ ἐπεσκέψασθε αὐτὰ sc. τὰ πρόβατα, *non curam gessistis illarum*, sc. ovium. *Phavorinus:* Ἐπισκέπτομαι, τὸ προμηθεύομαι, καὶ κήδομαί τινος. Ἐπισκέπτομαι, *prospicio, & curam gero alicujus.* Quod Jer. l. c. est ἐπισκέπτεσθαι, 1 Petr. V, 2. est ἐπισκοπεῖν. Et idem Apostolus 1 Ep. II. 25. Christum ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν, *pastorem & curatorem animarum* appellat. פקיד præfectus, Neh. XII, 41. שוש gaudeo, Jer. XXXII, 41.

Ἐπίσκεψις, inspectio, visitatio, lustratio, recensio, deliberatio. בקרת flagellatio, *Incert.* Lev. XIX, 20. מפקד census, 2 Reg. XXIV, 9. 1 Par. XXI, 5 פקד infin. Jer. XXVII, 22. פקדה Num. III, 36. XVI, 29. 2 Par. XXVI, 11. פקדים part. pah. plur. numerati, Exod. XXX, 13. Num II, 32. III, 39. 2 Macc. V, 18. ἐπὶ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ γαζοφυλακίου, *ad visitationem gazophylacii.* 2 Macc. XIV, 20. πλείονος δὲ γινομένης περὶ τούτων ἐπισκέψεως, *cum multa de his fieret deliberatio.*

Ἐπισκευάζω, apparo, exstruo, instauro, reparo. ברק *rimor*, 2 Par. XXXIV, 10. ἐπισκευάσαι καὶ κατισχύσαι τὸν οἶκον, *ut reparent & firmam redderent domum* היעלה hiph. accendo, Exod. XXX, 8. חדש pih. renovo, 2 Par. XXIV, 4.

חזק pih. reſtauro, 2 Par. XXIV, 12. XXIX, 3. בבה extinguor, 1 Reg. III, 3.

Ἐπισκευὴ, præparatio. בדק rima, fiſſura, *Sym.* 4 Reg. XII, 5.

Ἐπισκιάζω, inumbro, obumbro. משכית imaginatio, Prov. XVIII, 11. סכך tego, Pſ. XC, 4. *ἐπισκιάσει σε, obumbrabit te.* Pſ. CXXXIX, 8. שכן Exod. XL, 32. *ἐπισκιάζειν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, obumbrabat illam nubes.* אצל ſepono, *Theod.* Num. XI, 25. *ἐπισκιάσαν.*

Ἐπισκοπέω, inſpicio, obſervo. צפה ſpeculor, Mich. VII, 7. צפן *Sym.* Pſ. LXV, 7. *ἐπισκοπώμεθα.*

Ἐπισκοπία, idem. אתבקר Chald. ithp. Eſdr. V, 17. דרש quæro, Deut. XI, 12. ידע ſcio, Eſth. II, 11. נצח pih. urgeo, 2 Par XXXIV, 12. פקד viſito, Prov. XIX, 20. מפקד part. hoph. præfectus, *Al.* 4 Reg. XII, 11.

Ἐπισκοπὴ, inſpectio, viſitatio, cujus in Deo alia eſt gratiæ, alia iræ, ultiq, vindicatio, vindicta, punitio, luſtratio, recenſio. נקרת flagellatio, Lev. XIX, 20. יראה timor, Job. VI, 14. פקד Jer. VI, 15. *ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολῶνται, tempore viſitationis illorum* h. e. *vindictæ peribunt.* Conf. quæ mox notavi ex Sap. XIX, 14. פקד infin. viſitando, Gen. L, 24. 25. Exod. III, 16. פקדה Job. X, 12. *ἡ δὲ ἐπισκοπή σου ἐφύλαξέ μου τὸ πνεῦμα, providentia tua cuſtodivit ſpiritum meum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐπισκοπαὶ, προνόησις, πρόνοιαι. Ἐπισκοπὴν, *providentiam, curam.* Conf. Ἐπισκοπὴν ποιέομαι. Jer. VIII, 12. *ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς πεσοῦνται, in tempore viſitationis* h. e. *vindictæ cadent.* Vid. & Jer. X, 15. פקדים part. pah. plur. Exod. XXX, 12. *ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν, in luſtratione eorum.* Vid. & Num. VII, 2. XXVI, 43. צפון reconditum, Ezech. VII, 22. Sap. II, 20. *Ἔσται γὰρ αὐτῷ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ, judicabitur enim ex ſermonibus ſuis.* Sap. XIX, 14. *ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν, vindicta erit illorum.* Vid. & Sap. XIV, 11. Sir. XVIII, 20. *Heſychius*: Ἐπισκοπὴ, ἐκδίκησις. Ἐπισκοπὴ, *vindicta.* Conf. *Suiceri* Theſ. T. I. p. 1177.

Ἐπισκοπή ἐστι, viſitatio judicialis eſt. נפקד niph. Num. XVI, 29. *εἰ δὲ κατ' ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν, ſi autem juxta pœnam omnium hominum punientur illi.* Vid. & Eſ. XXIV, 22. XXIX, 6. & conf. Sir. XXIII, 31. סכן prodeſt, Job. XXXIV, 9. רצה beneplacitum habeo, Job. XXXIV, 9.

Ἐπισκοπὴν ποιέω, & ποιέομαι, curam gero. סוד arcanum, Job. XXIX, 4. Θεὸς ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τῆς οἰκίας μου, *Deus cu-*

ram

ram gerebat domus meæ. האר עינים hiph. illumino oculos, Prov. XXIX, 13. ἐπισκοπὴν ποιεῖται ἀμφοτέρων ὁ Κύριος, *amborum curam gerit Dominus.* תפלה השים hiph. pono infulfitatem, Job. XXIV, 12. פקר viſito, Job. VII, 18. ἢ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιήσῃ ἕως τὸ πρωΐ; *aut curam ejus habeas usque ad mane?*

Ἐπίσκοπος, inſpector, viſitator, præfectus, præſes. אל Deus, Job. XX, 29. מפקר part. hoph. 2 Par. XXXIV, 12. ἐπ' αὐτῶν ἐπίσκοποι, *præfecti illorum.* נגש exactor, Eſ. LX, 17. פקרה inſpectio, Num. IV, 16. 4 Reg. XI, 19. קור part. pah. Num. XXXI, 14. 4 Reg. XI, 10. ταῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως, *præfectis exercitus.* פקיד Jud. IX, 28. Ζιβὰλ ἐπίσκοπος αὐτοῦ, *Zebul præfectus ejus.* Neh. XI, 9. Ἰωὴλ ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτὰς, *Joël præfectus eorum.* Vid. & v. 14. & 22. & conf. 1 Macc. I, 53. Sic & apud gentiles præſides ſeu præfectos urbium vel regionum ἐπισκόπους dictos eſſe, oſtendit *Dougtæus* in Anal. Sacr. Part. II. Excurſ. 93. p. 139. Vid. & *Cl. Elsnerum* ad 1 Tim. III, 2. p. 293. צינים plur. monumenta. *Aqv.* Jer. XXXI, 21. ἐπίσκοποι. Sap. I, 6. τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθὴς, *cordis ejus ſpectator verus.* *Heſychius*: Ἐπίσκοπος, βασιλεὺς, ἐπήκοος, φύλαξ, ἐπόπτης, κατάσκοπος. Ἐπίσκοπος, *rex, auditor, cuſtos, ſpectator, explorator.* Plura de hac voce vide apud Auctores citatos *Wolfio* ad 1 Tim. l. c. p. 438.

Ἐπισοβέω, abigo. Sir. XXII, 21.

Ἔπισος, æqualis. Sir. IX, 12. XXXI, 31.

Ἐπίσπαστρον, funis, quo aliquid attrahitur, vel velum, quod aditui alicui abducitur. מסך tegumentum, Exod. XXVI, 36. Num. IV, 27. *Heſychius*: Ἐπίσπαστρον, βρόχον. Ἐπισπάστρον, *funem.*

Ἐπισπάω, άσομαι, attraho. משך Eſ. V, 18. οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἁμαρτίας, *væ illis, qui attrahunt peccata.* *Suidas*: Ἐπισπόμενος. ἐπακολουθῶν. ἐπισπώμενος δὲ προσλαμβάνων, καὶ ἐπισύρων. Ἐπισπόμενος. (per o parvum) *ſequens.* Ἐπισπώμενος vero (per ω) *aſſumens, attrahens.* כחב *Al.* 2 Reg. XVII, 13. ἐπισπάσονται. סלף pih. perverto, *Sym.* Prov. XIII, 6. ἐπισπάσεται. שאב exhaurio, Nah. III, 14. חפש prehendo, Gen. XXXIX, 12. Vid. & Judith. XII, 11. Sap. XI, 12. XIX, 3. 1 Macc. XIV, 1.

Ἐπισπεύδω, feſtino, accelero, feſtinare facio. הבהיל hiph. Eſth. VI, 14. εὐνοῦχοι ἐπισπεύδοντες τὸν Ἀμὰν ἐπὶ τὸν πότον, *eunuchi feſtinare facientes Amanum ad convivium.* מהר pih. Prov. VI, 18. רדף perſequor, *Sym.* Prov. XII, 11. ἐπισπεύδων. Vid. & 3 Eſdr. I, 25.

Ἐπισπλαγχνίζομαι, misereor, חמל *Sym.* Deut. XIII, 8. ἐπισπλαγχνισθήσῃ.

Ἐπισπουδάζω, festino, accelero, & Ἐπισπουδάζομαι, celeriter acquiror. אוץ Prov. XXI, 5. נהל pih. Prov. XX, 11. μερὶς ἐπισπουδαζομένη, *portio celeriter acquisita.* Vid. & Prov. XIII, 11. ubi nihil pro hoc verbo in textu Hebr. legitur.

Ἐπισπουδαστὴς, sollicitator. מרהבה aurea, Es. XIV, 4.

Ἐπίσαμαι, novi, scio. רעת scientia, Prov. XV, 2. הבין hiph. a בון Job. XIV, 21. השכיל hiph. Deut. XXXII, 28. Es. XLI, 20. ידע Gen XLVII, 6. נצר custodio, Job. VII, 19. רעה pasco, Prov. X, 22.

Ἐπισάσις, epistases. שפתים lapides focarii, *Aqu.* Ezech. XL, 43. Quidam *crematras* esse dicunt.

Ἔπίσασις, aggressio, incursio, 2 Macc. VI, 3. ἐπίσασιν τῆς κακίας, *aggressio malitiæ.*

Ἐπισάτης, præfectus. מנצח part. pih. 2 Par. II, 2. XXXIV, 13. נגיד 2 Par. XXXI, 12. נגש exactor, Exod. V, 14. פקיד 4 Reg. XXIV, 39. Jer. XXIX, 26. רדה part. dominator, 3 Reg. V, 16. שר Exod. I, 11. *Hesychius:* Ἐπισάτης, ἐφέτης, ἢ ἐπαίτης, ἀπὸ τοῦ ἐφίσασθαι, ἢ ἐπίτροτος, ἢ διδάσκαλος, καὶ ὁ τακτικὸς, καὶ ὁ βραβευτὴς, καὶ ἄρχων τις Ἀθήνησι, καὶ ὁ ἐφιστικός. Ἐπισάτης, *dux, vel mendicus, ab* ἐφίσασθαι adstare, *vel curator, vel magister, & ordinandi peritus, & arbiter certaminis, & magistratus aliquis Athenis, & præses.*

Ἐπισθίζομαι, pectori alterius incumbo. הרבק hithp. adhæreo, *Al.* Cant. VIII, 5. ἐπισθιζομένη.

Ἐπιστήμη, scientia. בינה Job. XXXVIII, 36. בר filius, *Incert.* Ps. II, 12. דע Job. XXXII, 6. רעת Exod. XXXI, 3. השכל Job. XXXIV, 35. רעה והשכל Jer. III, 16. חכמה sapientia, Exod. XXXVI, 2. Ezech. XXVIII, 4. טעם sapor, it. consilium, *Al.* Job. XII, 20. ἐπιστήμων. שגג part. errans, Job. XII, 17. שכל: שכל 2 Par. II, 12. Neh. VIII, 10. שכלות Eccles. I, 17. תבונה Exod. XXXVI, 1.

Ἐπιστημονίζω, doceo. השכיל hiph. *Aqu. Sym.* Prov. LII, 13. ἐπιστημονισθήσεται.

Ἐπιστημόομαι, scientiam admitto, erudior. השכיל hiph. *Aqu.* Ps. II, 10. ἐπιστημώθητε.

Ἐπιστημόω, ῶ, doceo, intelligere facio. השכיל hiph. *Aqu.* Ps. XXXI, 8. ἐπιστημώσω σε.

Ἐπιστήμων, sciens, scientia præditus, sapiens, peritus.

ידוע

ירוץ part. pah. Deut. I, 15. יורע דעת ſciens ſcientiam, *Aqu.* Prov. XVII, 28. נבון part. niph. a בון Deut. I, 13. IV, 6. משכיל *Aqu.* Pſ. XLIV, 1. LIII, 1. משכלת part. fœm. hiph. intelligens, prudens, *Aqu.* Prov. XIX, 14. *Heſychius*: Ἐπιστήμων, σοφός. Ἐπιστήμων, *Sapiens*. *Suidas*: Ἐπιστήμονες. τῶ ἐμπείρα. Ἐπιστήμονες. *periti*.

Ἐπιστηρίζω, ἴζομαι, ſtabilio, innitor. התרפק hithp. adhæreo, Cant. VIII, 5. יעץ conſilium do, Pſ. XXXI, 10. ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ ὀφθαλμούς μου, *figam in te oculos meos.* נסמך : Kal & niph. Jud. XVI, 30. ἐπιστηρίζατο ἐπ' αὐτοῖς, *innitebatur illis.* 4 Reg. XVIII, 21. ὃς ἂν ἐπιστηριχθῇ ἀνὴρ ἐπ' αὐτὴν, *quicunque innixus fuerit illi.* Conf. Eſ. XXXVI, 6. Pſalm. LXX, 7. ἐπί σε ἐπιστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς, *tibi innixus ſum ab utero.* נחת deſcendo, Pſalm. XXXVII, 2. καὶ ἐπιστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου, *& firmaſti ſupra me manum tuam. Theodoretus* ad h. l. Ἐπιστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου, ἐκ μεταφορᾶς τίθησι τῶν αἰκιζομένων, καὶ πολλὰς ἐπιφερόντων πληγάς. *In verbis*: Firmaſti ſupra me manum tuam, *metaphoram deſumſit ab illis, qui flagris cædunt, & multas plagas incutiunt.* Inde *Suidam* ſua deprompſiſſe, in Ἐπιστήριξας, monet Cl. *Kuſterus.* Ad eundem Pſalmi locum procul dubio reſpicitur, apud *Heſychium*, ubi ita: Καὶ ἐπιστήρισας, ὠργίσθης ἢ ἐπιστήριξας. Reponendum videtur: Ἐπιστήριξας τὴν χεῖρά σου, ὠργίσθης. Ἐπιστήριξας τὴν χεῖρά σου, *iratus es.* Nam verba τὴν χεῖρά σου omiſſa eſſe ut credamus, perſuadet nobis explicatio. Et verba ἢ ἐπιστήριξας ab indocto librario procul dubio in textum recepta ex margine, in quo primum tanquam varians lectio vel emendatio vocis ἐπιστήρισας poſita. Qualia exempla alias apud *Heſychium* occurrunt. נכון niph. a כון Jud. XVI, 27. 30. נצב niph. a יצב Gen. XXVIII, 13. ὁ δὲ Κύριος ἐπιστήριστο ἐπ' αὐτῆς, *Dominus innitebatur illi.* נשען niph. Jud. XVI, 27. 2 Reg. I, 6. Σαὺλ ἐπιστήριστο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ, *Saul innitebatur haſtæ ſuæ.*

Ἐπισοιβάζω, conſtipo, congero. ערך ordino, Lev. I, 12. *Al.* Lev. I, 7. 8. Vid. & Sir. VIII, 4.

Ἐπιστολὴ, epiſtola. אגרא Chald. Eſd. IV, 8. V, 6. אגרת 2 Par. XXX, 1. Neh. II, 7. Eſth. IX, 26. כלי vas, inſtrumentum, Eſ. XVIII, 1. כתב ſcriptura, Eſth. III, 14. ספר liber, Eſ. XXXIX, 1. *Incert.* 4 Reg. XX, 12. שטנה accuſatio, Eſd. IV, 6.

Ἐπιστρατεύω, bellum infero, milito, expeditionem ſuſcipio adverſus, צבא Eſ. XXIX, 7. ἐπιστράτευσαι ἐπὶ Ἰσραὴλ, *expeditionem ſuſceperunt adverſus Iſraël.* Vid. & Eſ. XXXI, 4. Zach. XIV, 12. & conf. 2 Macc. XII, 27.

Ἐπι-

Ἐπιστρέφω, converto, it. revertor. אסף colligo, Joſ. XX, 4. בוא venio, 3 Reg. XXII, 27. בחן probo, Malach. III, 10. בקש pih. quæro, Ezech. XXXIV, 6. דחף impello, Eſth. VI, 12. ἐπέστρεψεν (ſc. ἑαυτὸν) εἰς τὰ ἴδια, *revertebatur domum.* הביט hiph. a נבט intueor, 1 Reg XVI, 7. μὴ ἐπιστρέψῃς (ſc. ἑαυτὸν) εἰς τὴν ὄψιν αὐτοῦ, *ne convertas te ad faciem ejus*, h. e. ne reſpicias faciem ejus. Vid. & Eſ. LXIII, 17. Thren. I, 13. הפך verto, muto, 1 Reg. IV, 20. ἐπεστράφησαν ἐπ' αὐτὴν αἱ ὠδῖνες, *convertebant ſe ad illam dolores partus.* Vid. & Job. XXX, 15. 3 Reg. XXII, 34. ἐπίστρεψον τὰς χεῖράς σου, *verte manus tuas.* Vid. & 4 Reg. IX, 23. Thren. III, 3. השיג hiph. a נשג attingo, 1 Reg. XIV, 27. השים hiph. a שום pono, Ezech. XXXV, 2. השליך hiph. projicio, 2 Reg. XX, 12. נגש niph. appropinquo, Jer. XXX, 18. נכנע niph. humilio me, 2 Par. XXXIII, 19. נפל cado, 4 Reg. V, 21. 1 Par. XII, 19. ἐπιστρέψει (ſc. ἑαυτὸν) πρὸς τὸν Κύριον αὐτοῦ, *convertet ſe ad Dominum ſuum.* סבב : הסב Kal & hiph. circumeo, circumdo, Jud. XVIII, 23. 1 Reg. XV, 12. XXII, 18. 4 Reg. IX, 18. ἐπίστρεφε (ſc. ἑαυτὸν) εἰς τὰ ὀπίσω μου, *revertere poſt me. Al.* Eſd. VI, 22. ἐπέστρεψε καρδίαν βασιλέως Ἀσσὴρ ἐπ' αὐτούς, *convertit cor regis Aſſur ad illos*, h. e. animum regis Aſſur propenſum fecit illis. Conf. Sir. XLVIII, 10. & Luc. I, 17. & ad h. l. *Lamb. Bos* Exerc. p. 27. נהה lamentor, *Incert.* 1 Reg. VII, 2. ἐπέστρεψεν. סבב circumquaque, 1 Reg. XIV, 21. Ezech. XLII, 17. 19. ספר pih. narro, 3 Reg. XIII, 11. פנה reſpicio, Gen. XXIV, 49. Exod. VII, 23. Num. XIV, 25. שוב : השיב Kal & hiph. Gen. VIII, 12. Deut. IV, 30. 39. XXX, 2. 10. ἐὰν ἐπιστραφῇς ἐπὶ Κύριον, *ſi convertas te ad Dominum.* שוב ללכת redeo eundo, 3 Reg. XIII, 17. שובב adverſus, Jer. III, 22. שלח pih. dimitto, Eſ. XLV, 13. שמע audio, Jer. XII, 17. XXXIV, 10 שקר mentior, *Al.* 1 Reg. XV, 29. ἐπιστρέψει. תוב Chald. Dan. IV, 31. 33. תשובה reditus, 2 Reg. XI, 1. 3 Reg. XX, 22. 26.

Ἐπίστρεψις, converſio. משובה averſio, *Sym.* Jer. III, 22. τὰς ἐπιστρέψεις.

Ἐπιστροφὴ, converſio, reditus, it. animi propenſio. שבות captivitas, *Theod.* Jer. XXXIII, 36. שוב infin. reverti, Ezech. XLVII, 8. תשוקה Cant. VII, 10. ἡ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ, *animi ipſius propenſio erga me.* Conf. *Lamb. Bos* Exerc. in N. T. p. 27. & *Fulleri* Miſc. Sacr. L. III. c. 16. p. 368. Vox occurrit etiam Sir. XVIII, 21. XL, 2. XLIX, 3.

Ἐπιστρωννύω, inſterno, ſubſterno. התפלש hithp. voluto me, Ezech. XXVII, 30.

Ἐπι-

Ἐπιστύλιον, epiſtylium, ornamentum columnæ ſuperimpoſitum. בתרת *Sym.* 3 Reg. VII, 16.

Ἐπισυνάγω, congrego. אסף Eſ LII, 2. Mich. IV, 11. Hab. II, 5. השיב hiph. a שוב facio reverti, retraho, Gen. XXXVIII, 29. בנם pih. Pſalm. CXLVI, 2. מלא plenus, Jer. XII, 6. נוכד niph. a יכר conſulto, Pſ. XXX, 17. כאן confligo, Eſ. IX, 5. צהר feneſtra, Gen. VI, 16. קבץ 3 Reg. XVIII, 20. Pſ. CI, 23. CV, 45. קהל 2 Par. XX, 27.

Ἐπισυναγωγή, congregatio. 2 Macc. II, 7. ἕως ἂν συναγάγῃ ὁ Θεὸς ἐπισυναγωγὴν τοῦ λαοῦ, *usque dum congreget Deus congregationem populi.* Conf. Hebr. X, 25.

Ἐπισυνέχω, inſuper mecum teneo, habeo. 3 Eſd. IX, 17.

Ἐπισυνίστημι, inſurgo adverſus aliquem, conſpiro. הגיד hiph. a נגר indico, Jer. XX, 10. הקהיל hiph. congrego, Num. XVI, 19. נועד niph. a יעד convenio, Num. XIV, 35. נצה niph. rixor, Num. XXVI, 9. כלון ſpina, Ezech. II, 6. עכר ſto, maneo, *Al.* Lev. XIX, 16. ἐπισυστήσῃ.

Ἐπισυσκευάζω, vaſa colligo, ſpolio. נצל pih. eripio, *Al.* Exod. III, 22. ἐπισυσκευάσατε.

Ἐπισύστασις, coitio, qua plures in aliquem inſurgunt, conſpiratio, ſeditio, tumultus. הצות infin. hiph. a נצה rixas movendo, Num. XXVI, 9. ἐν τῇ ἐπισυστάσει Κυρίου, *in coitione adverſus Dominum.* יעדר congregatio, Num. XVI, 40. 3 Eſd. V, 90. ἐπιβουλὰς καὶ δημαγωγίας καὶ ἐπισυστάσεις ποιούμενοι, *inſidias, & coitionem populi, & tumultus excitantes.* Ita & Act. XXIV, 12. & apud *Joſephum* Lib. I. contra Apion. p. 1045. Vid. *Lamb. Bos* Animadv. ad Script. Græc. p. 117.

Ἐπισυστρέφω, congrego, convoco. קהל Num. XVI, 42. Vid. & 1 Macc. XIV, 44.

Ἐπισύχισις, retentio. עצרת *Incert.* Lev. XXIII, 36.

Ἐπισφαλὴς, lubricus, periculoſus. Sap. IX, 14. *Heſych.* Ἐπισφαλὴς, βλαβερὸς, ἐπικίνδυνος. Ἐπισφαλὴς, *noxius, periculoſus.*

Ἐπισφαλῶς, lubrice, periculoſe. Sap. IV, 4.

Ἐπισφραγίζω, obſigno. חתם Neh. IX, 38.

Ἐπίσχισις, retentio. מעצור *Aqu.* 1 Reg. XIV, 6. עצרת *Aqu.* Deut. XVI, 8. *Incert.* Lev. XXIII, 36.

Ἐπισχύω, vel ύω, invaleſco, prævaleo. Sir. XXIX, 1.

ἐπιχύων τῇ χειρὶ αὐτοῦ, *qui mane ſua prævalet*, h. e. Druſio interprete, qui multum largitur. 1 Macc. VI, 6. ἐπίχυσαι ὅπλοις καὶ δυνάμει, *invaluerunt armis & potentia.*

Ἐπισωρίνω, coacervo, accumulo. רגל vexillum erigo, *Sym.* Cant. II, 4. ἐπισωρίνσατε. חתם obſigno, *Sym.* Job. XIV, 17. ἐπισωρίνσεις.

Ἐπιταγὴ, præceptum, mandatum. חק *Sym.* Mich. VII, 11. Vid. & Sap. XIV, 16. XVIII, 16. XIX, 6.

Ἐπίταγμα, præceptum. אור lumen, *Sym.* Job. XXV, 3.

Ἐπιταράσσω, conturbo, confundo. 2 Macc. IX, 24.

Ἐπίτασις, intenſio, incrementum. Sap. XIV, 18. εἰς ἐπίτασιν θρησκείας, *ut cultus eo major redderetur.*

Ἐπιτάσσω, vel ἄιῆω, præcipio, mando, ordino, colloco. חקק Jud. V, 14. יכר pih. fundo, ſtatuo, Eſth. I, 8. פקד *Incert.* 1 Reg. XXV, 15. צוה pih. Gen. XLIX, 32. Eſth. III, 12. רשם Chald. exaro, Dan. VI, 9. כתב in nomine, Eſth. VIII, 9. 1 Macc. IV, 61. ἐπίταξιν ἐκεῖ δυνάμιν, *collocabat ibi exercitum.* Vid. & 1 Macc. VI, 50.

Ἐπιτείνω, intendo, extendo, augeo. כמה deſiderio teneor, *Aqu.* Pſ. LXII, 2. ἐπιτάθη. פרש extendo, *Theod.* Job. XI, 13. ἐπίτασας. Vid. & Sap. XVI, 24. XVII, 21. 2 Macc. IX, 11. *Heſychius*: Ἐπιτεῖναι, μεγαλῦναι, μακρῦναι. Ἐπιτεῖναι, *magnum reddere, prolongare.* Idem: Ἐπιτείνεται, ἐπὶ τῷ ὅτι πλειοάζει, ἢ ἄυξει, ἢ εἰς ἐπίδοσιν ἄγεται. Ἐπιτείνεται, *in illo, quod eſt, abundat, vel creſcit, vel ad acceſſionem ducitur.*

Ἐπιτελέω, perficio. בצע pih. Zach. IV, 9. דחק impello, Eſth. VIII, 14. זמן tempus condictum, Eſth. IX, 27. כלה pih. 1 Reg. III, 12. ἄρξομαι καὶ ἐπιτελέσω, *incipiam & perficiam.* עשה facio, Jud. XX, 10. *Al.* Jud. XI, 39. פעל operor, Num. XXIII, 23. קטר pih. adoleo, Lev. VI, 22.

Ἐπιτέμνω, diſſeco, contraho, abbrevio. 2 Macc. II, 24. 33.

Ἐπιτερπὴς, delectabilis. 2 Macc. XV, 40.

Ἐπιτήδειος, aptus, idoneus, utilis. Sap. IV, 5. εἰς οὐδὲν ἐπιτήδειος, *ad nihil utilis Heſychius*: Ἐπιτήδειον, ἕτοιμον, ὠφέλιμον. Ἐπιτήδειον, *paratum, utile.* 1 Macc. IV, 46. ἐν τόπῳ ἐπιτηδείῳ, *in loco idoneo.* Vid. & 1 Macc. XIII, 30. XIV, 34. 2 Macc. II, 30.

Ἐπίτηδες, ſtudio, de induſtria. למועד in condictum conventum, *Sym.* 1 Reg. IX, 24. ὅτι ἐπίτηδες τετήρηταί σοι, *quia de induſtria aſſervatum tibi eſt.* *Suidas*: Ἐπίτηδες, ἐκ σπουδῆς. Ἐπίτηδες, *de induſtria.* Idem hoc fragmentum antiqui auctoris ſubjungit: Οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνειλέγημεν. *Ergo de induſtria collecti ſumus.*

Ἐπιτήδευμα, inſtitutum, ſtudium, molimen, opus, factum. גלולים plur. dii ſtercorei, 3 Reg. XV, 12. Ezech. VI, 9. XIV, 6. מעללים plur. actiones, Deut. XXVIII, 20. Jud. II, 19. דרכים ומעללים viæ & actiones, Jer. XXIII, 22. מועצות plur. conſultationes, Pſ. LXXX, 10. מעשה factum, opus, Lev. XVIII, 3. עלילה actio, opus, 1 Reg. II, 3. צעד greſſus, Job. XIV, 16. שרירות ſpeculatio, Pſalm. LXXX, 10. תועבה abominatio, Ezech. VIII, 15. *Heſychius*: Ἐπιτήδευμα, ἐπίνοια, ἔργον, ποίημα. Ἐπιτήδευμα, *cogitatio, opus, factum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Τὰ ἐπιτηδεύματα, τὰ ἐπιχειρήματα. Τὰ ἐπιτηδεύματα *molimina.* Lex. vet. Ἐπιτήδευμα, *inſtitutum, inceptum, ſtudium, profeſſio.*

Ἐπιτηδεύω, machinor, ſtudioſe ſector. בעל בת in uxorem duco filiam, Mal. II, 11. ἐπιτηδεύσεν εἰς θεὰς ἀλλοτρίας, *ſtudioſe ſectatus eſt deos alienos.* *Heſychius*: Ἐπιτήδευσεν, ἐμηχανήσατο, ἐσπούδασεν. Ἐπιτήδευσεν, *machinatus eſt, ſedulo operam navavit.* Sap. XIX, 13. χαλεπωτέραν μισοξενίαν ἐπιτηδεύσαν, *gravius erga peregrinos odium exercuerunt.* Conf. Βδελυρίαν ἐπιτηδεύω.

Ἐπιτηρέω, obſervo, inſidior. שמר *Sym.* Pſ. LXX, 10. ἐπιτηροῦντες.

Ἐπιτίθημι, impono, & med. Ἐπιτίθεμαι, mihi propono, irruptionem facio, adorior, invado, conſpirationem facio, conſpiro, adamo, amaſium & amaſiam ago. גור congrego me, Pſ. LVIII, 3. ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοὶ, *invadebant me robuſti.* הניח hiph. a ינח colloco, 1 Reg. VI, 18. 3 Reg. XIII, 29. הניף hiph. a נוף agito, Lev. VII, 20. Num. V, 25. הסב hiph. a סבב converto, 4 Reg. XXIV, 17. הקטיר hiph. adoleo, Exod. XXIX, 13. Lev. I, 9. *Incert.* Lev. II, 16. הרכיב hiph. vehendum impono, 1 Par. XIII, 7. *Sym.* 2 Reg. VI, 3 השחית hiph. perdo, Jer. XLIX, 8. השית hiph. a שות pono, Ruth. III, 15. התנפל hithp. irruo, Gen. XLIII, 18. τοῦ συκοφαντῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν, *ut calumnioſe deferat nos, & aggrediatur nos.* התה pih. ab התת prava molior, inſidior, Pſ. LXI, 3. ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον; *quousque inſidias paratis in hominem?* זור : הזיר Kal & hiph ſuperbe ago, Exod. XVIII. 11. ἐπέθεντο ἐπ' αὐτοῖς, *invaſerunt illos.* Exod. XXI, 14. ἐὰν δέ τις ἐπιθῆται τῷ

πλησίον ἀποκτεῖναι, *si autem aliquis proximum invadat ad occidendum.* חבש obligo, medeor. *Sym.* Job. V, 18. ἐπιθήσει. יה pih. projicio, Thren. III, 52. יום cogito, Gen. XI, 6. ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν, *quæcunque sibi proposuerint facere.* יצק fundo, Exod. XXXVIII, 5. Es. XLIV, 3. *Al.* Job. XXXVI, 27. ἐπιθήσουται. יקוש laqueum tendo, Jer. L, 24. ἐπιθήσουταί σοι, *insidias tibi struent.* Conf. quæ ex *Platone* observat Cl. *Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 553. לקח accipio, Lev. IV, 25. Num. VI, 18. ניב proventus, Malach. I, 12. נשא fero, porto, Gen. XLII, 26. נתן do, Exod. XXV, 12. סכך nitor, fulcio, Exod. XXIX, 10. עגב adamo, Ezech. XXIII, 5. ἐπίθετο ἐπὶ τὰς ἱμαςὰς αὐτῆς, *amasium egit cum amatoribus suis.* Vid. & v. 7. 9. 12. & conf. Ἐπιθεσις. עלה : העלה Kal & hiph. ascendo, accendo, Exod. XXV, 37. Num. VIII, 3. 1 Reg. VI, 7. עמס onero, Gen. XLIV, 13. ערך ordino, Gen. XXII, 9. עשה facio, Exod. XXV, 18. XXXVI, 34. פרש expando, Num. IV, 11. כשט irruo, 1 Reg. XXIII, 27. ἐπίθετο ἐπὶ τὴν γῆν, *irruptionem fecerunt in terram.* 2 Par. XXV, 13. ἐπίθετο ἐπὶ τὰς πόλεις, *adoriebantur civitates.* 2 Par. XXVIII, 18. ἐπέθετο αἰχμαλωτεῦσαι τὰς πόλεις, *irruptionem faciebant ut captivas ducerent civitates.* Sic apud *Diodorum Siculum* Lib. 3. p. 199. νυκτὸς ἐπιθέσθαι, *noctu irruptionem facere.* קשר conspiro, conjurationem facio, 2 Par. XXIV, 21. 25. ἐπίθετο αὐτῷ, *conjurationem contra illum faciebant.* Ita & apud *Philon.* lib. *Quod quivis liber sit probus* p. 605. εἷς τῶν ἐπιτιθεμένων τῷ Ἰουλίῳ Καίσαρι Βρῦτος, *unus e conjuratis in Julium Cæsarem Brutus.* 2 Par. XXIV, 26. οἱ ἐπιτιθέμενοι ἐπ' αὐτὸν, *qui conjurationem contra illum faciebant.* Vid. & 2 Par. XXXIII, 25. קשר conjuratio, 2 Par. XXIII, 13. רכה pih. fallo, decipio, *Aqu.* 1 Reg. XXVIII, 12. ἐπέθηκάς μοι, *imposuisti mihi.* שוה pih. dispono, Psalm. XX, 5. שים pono, 2 Reg. XIII, 19. ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, *imponebat manus suas super caput suum.* Fiebat hoc in signum luctus. Conf. Jer. II, 37. Et faciunt ad illa illustranda illa *Euripidis* Phœniss. v. 1359. 1360.

Ἄιαγιτ', ἀιάγιτι κωκυτὸν,
Ἐπὶ κρᾶτα τι λευκοπήχεις κτύπους χερῶν.

Elevate, extollite luctum,
Et candidarum manuum planctus supra caput.

שות pono, *Al.* Psalm. III, 6. οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαῶν τῶν κύκλῳ ἐπιτιθεμένων μοι, *non timebo myriades populi circumcirca invadentes me.* Sic & *Herodotus* L. I. c. 26. ὃς δὴ Ἑλλήνων πρώτοισι ἐπιθήκατο Ἐφεσίοισι, *qui inter Græcos Ephesios primum adoriebatur.* Quod hic ἐπιθήκατο, mox est ἐπιχείρησε.

φι. Idem L. I. c. 102. στρατευσάμενος ἐπὶ τὰς Πέρσας, πρώτοισι ἐπιθήκατο, *expeditionem faciens contra Perſas, hos primum etiam adoriebatur.* Vid. & c. 177. & loca quædam, quæ ex *Xenophonte* adduxit *Raphelius* ad Act. XVIII, 10. p. 172. ubi eodem ſenſu verbum occurrit. Adde *Philoſtratum* de Vit. Apoll. Tyan. L. V. c. 35. p. 219.

Ἐπιτιμάω, increpo, reprehendo, objurgo, interminor, additis minis præcipio. נער Gen. XXXVII, 9. ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, *objurgabat illum pater ejus.* Pſalm. CV, 10. ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, *increpabat mare rubrum*, vel *cum ſevera quaſi interminatione præcipiebat mari rubro.* Conf. Matth. VIII, 26. & *Bezam* ad h. l. Zach. III, 2. ἐπιτιμήσαι Κύριος ἐν σοὶ διάβολε, *increpet te Dominus, diabole. Aqu.* Eſ. XVII, 13. ἐπιτιμήσει ἐν αὐτῷ. הטיף hiph. a נטף ſtillo, *Sym.* Mich. II, 6. ἐπιτιμᾶτε. עצב dolore afficio, *Incert.* 3 Reg. I, 6. ἐπετίμησεν.

Ἐπιτίμησις, increpatio, objurgatio. נערה Job. XXVI, 11. Pſalm. XVII, 18. LXXIX, 17. CIII, 8. מגערת *Aqu.* Deut. XXVIII, 30. Vid. & Sap. XII, 26.

Ἐπιτιμία, mulcta, pœna. Sap. III, 10. ἀσεβεῖς, καθὰ ἐλογίσαντο, ἴξουσιν ἐπιτιμίαν, *impii juxta ea, quæ moliti ſunt, pœnam habebunt.* Eodem ſenſu vox legitur 2 Cor. II, 6.

Ἐπίτιμον, ſc. πρᾶγμα, res objurgatione vel pœna digna, peccatum, culpa, it. mulcta, pœna. Sir. VIII, 6. πάντες ἐσμὲν ἐν ἐπιτιμίοις, *omnes ſumus in peccatis*, vel *culpa.* Sir. IX, 5. μήποτε σκανδαλισθῇς ἐν τοῖς ἐπιτιμίοις αὐτῆς, *ne offendiculum capias peccatis ejus.* 2 Macc. VI, 13. περιπίπτειν ἐπιτιμίοις, *incidere in pœnas. Heſychius:* Ἐπιτίμιον, πρόστιμον, τιμωρία. Ἐπιτίμιον, *mulcta, pœna.*

Ἐπίτοκος, partui vicina. ה״ה gravida, *Sym.* 1 Reg. IV, 19.

Ἐπιτομὴ, compendium, breviarium. 2 Macc. II, 27. 29.

Ἐπιτραχήλιον, ſtola. מחיל ſudarium, vel ut alii exponunt, linteum capitis, vel pallium. *Incert.* Gen. XXXVIII, 18.

Ἐπιτρέπω, permitto. אמר dico, Eſth. IX, 14. ἐπέτρεψεν ὁ βασιλεὺς ὅτω γενέσθαι, *permittebat rex ita fieri. Heſychius:* Ἐπέτρεψεν, ἐπέτρεπεν, ὑπεχώρει. Ἐπέτρεψεν, *permittebat, concedebat.* נתן do, *Sym.* 1 Reg. XXIV, 8. ἐπέτρεψε. עזב relinquo, Gen. XXXIX, 5. ערך ordino, Job. XXXII, 13.

Ἐπιτρέχω, accurro, incurſo, irrumpo. רוץ curro, Gen. XXIV, 17. Suſan. v. 19. ἐπέδραμον αὐτῇ, *incurſabant in illam.* Vid. & 1 Macc. VI, 45.

Ἐπιτρίβω, attero, allido. התרכא pro התרכא hithp. *Aqu.* Job. V, 4. ἐπιτριβήσονται, *atterentur.* שאף abſorbeo, *Sym.* Pſ. LV, 3. ἐπίτριβον.

Ἐπιτριμμὸς, attritio. דכא *Aqu.* Deut. XXIII, 1.

Ἐπίτριπτος, attritus, fractus. דך *Aqu.* Pſalm. IX, 9. ἐπιτρίπτῳ.

Ἐπίτριψις, alliſio, it. fluctus. דכי contritio, Pſalm. XCII, 5. מכפח part. pih. adhibens, admovens, *Aqu.* Hab. II, 15.

Ἐπιτροπὴ, poteſtas, permiſſio. 2 Macc. XIII, 14. δῶς δὲ ἐπιτροπὴν τῷ Κυρίῳ, *dans autem poteſtatem Domino.* Sic Act. XXVI, 12. μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς, *cum licentia & poteſtate.*

Ἐπίτροπος, procurator, tutor. 2 Macc. XI, 1. Λυσιὰς ἐπίτροπος τῆ βασιλέως, *Lyſias tutor regis.* Vid. & 2 Macc. XIII, 2. XIV, 2. & conf. *Ælian.* Var. L. XIII. c. 44. *Badvellum* ac *Grotium* ad 2 Macc. II, 1. Alias vox *procuratorem*, & talem *qui præeſt provinciis*, denotat. *Heſychius*: Ἐπίτροπος, ὁ προστατῶν χωρίων. Ἐπίτροπος, *qui præeſt provinciis.* Plura de hac voce vid. apud ven. *Deylingium* Obſ. Sacr. P. 2. p. 325 ſeq. *Raphelium* Annot. ex *Herodoto* ad Luc. VIII, 3. p. 244. & Auctores citates B. *Wolfio* ad Luc. VIII, 3. p. 639. Adde *Ottium* Spicileg. ex *Joſepho* ad N. T. p. 148.

Ἐπιτυγχάνω, adipiſcor, conſequor, it. felix ſum, feliciter ago, proſpero rerum ſucceſſu utor. חרך aduro, aſſo, Prov. XII, 28. οὐκ ἐπιτύξεται δόλιος θήρας, *non conſequetur doloſus feram. Heſychius*: Οὐκ ἐπιτύξεται, οὐκ ἐπιτυχὴς ἔσται. Οὐκ ἐπιτύξεται, *non compos fiet.* In Lex. *Cyrilli* MS. Brem. exponitur οὐκ ἐπιτύχω, pro quo legendum videtur οὐκ ἐπιτυγχάνω, *non aſſequitur.* Sic enim Gloſſ. in Octateuch. Ἐπιτύξεται, ἐπιτυγχάνω. Conf. *Fulleri* Miſc. Sacr. Lib. VI. c. 13. p. 737. צליח part. hiph. Gen. XXIX, 2. ἀνὴρ ἦν ἐπιτυγχάνων, *vir erat proſpero rerum ſucceſſu utens.* Sic etiam *Diodorus Siculus* Lib. III. ſub fin. ἐπιτυχόντα πᾶσι τοῖς ἄθλοις vocat *in omnibus certaminibus felici ſucceſſu uſum.*

Ἐπιτυχία, adeptio, conſecutio, proſper ſucceſſus. Sap. XIII, 10.

Ἐπιφαίνω, appareo, illumino. האיר hiph. ab אור Num. VI, 25. Pſ. XXX, 20. CXVII, 26. Dan. IX, 17. הגלה: נגלה niph. & hiph. deporto, revelo me, Gen. XXXV, 7. Ezech. XXXIX, 28. הופיע hiph. a יפע ſplendeo, *Aqv.* Pſ. XCIII, 1. ἐπιφάνηθι. ורח orior, Deut. XXXIII, 2. נורא part. niph. a ירא terribilis, Soph. II, 11. נמצא niph. invenior, Jer. XXIX, 14.

14. פנה respicio, Ezech. XVII, 6. צלח irruo, *Theod.* 1 Reg. XVI, 13. ἐπιφαίνειν. Epiſt. Jer. v. 51. ἀστραπὴ ὅταν ἐπιφανῇ, *fulgur ſi affulgeat.*

Ἐπιφάνεια, apparitio, oſtentum, illuſtris potentiæ divinæ manifeſtatio. חיל exercitus, *Aqv.* 2 Reg. VIII, 9. מריא ſaginatum, Amos. V, 22. σωτηρίου ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέψομαι, *apparitionem ſacrificii veſtri euchariſtici non intuebor.* נוראות part. plur. niph. terribilia, 2 Reg. VII, 23. ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν, *facere magna & oſtenta.* 2 Macc. III, 24. ἐπιφάνειαν μεγάλην ἐποίησε, *magna oſtenta faciebat.* Vid. & 2 Macc. II, 22. V, 4. 2 Macc. XV, 27. τῇ τοῦ Θεοῦ μεγάλως ἐυφρανθέντες ἐπιφανείᾳ, *ſummopere exhilarati illuſtri potentiæ Dei manifeſtatione.* Vid. & 2 Macc. XII, 22. & conf. quæ ex aliis notat *Cl. Schwartzius*, Comm. Crit. Græc. L. N. F. p. 555.

Ἐπιφανὴς, illuſtris, ſplendidus. אימה terror, formido, *Quint. Edit.* Cant. VI, 9. מוראה part. hoph. fœm. a ראה vi-ſu horrenda, Soph. III, 3. נורא part. niph. a ירא terribilis, Jud. XIII, 6. 1 Par. XVII, 21. Joël. II, 11. 31. Hab. I, 7. נאור niph. ab אור illuſtris fio, *Sym.* Pſ. LXXV, 5.

Ἐπιφανέστατος, ſplendidiſſimus. אין non, nihil, Prov. XXV, 14.

Ἐπιφαύσκω, orior, luceo, ſplendeo. הֵהִיל hiph. ab הלל lucere facio, Job. XXV, 5. XXXI, 26. ὁρῶμεν ἥλιον τὸν ἐπιφαύσκοντα, *videmus ſolem lucentem.* Conf. Epheſ. V, 14. addit. Mal. IV, 2. *Heſychius:* Ἐπιφαύσκοντα, ἀνατέλλοντα, φαίνοντα. Ἐπιφαύσκοντα, *orientem, lucentem.* Vid. & Job. XLI, 10. פרר disjungo, ſeparo, *Al.* Job. XLI, 9.

Ἐπιφέρω, infero, & Ἐπιφέρομαι, feror, irruo. הניף hiph. a נוף agito, Zach. II, 9. השיב hiph. a שׁיב reverti facio, Prov. XXVI, 15. *Sym.* Job. XX, 10. ילך eo, ambulo, Gen. VII, 18. ἐπιφέρετο καὶ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος, *ferebatur etiam arca ſuper aquam.* רום ſpecto, Job. XV, 12. τί ἐπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου; *quid intulerunt* vel *ſpectarunt oculi tui?* רחף incubo, Gen. I, 2. πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος, *ſpiritus Dei ferebatur ſuper aquam. Aqv. Sym.* ibid. ἐπιφερόμενον. שלח mitto, Gen. XXXVII, 21. χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ. *manum autem non inferte illi.* Vid. & 1 Reg. XXIV, 7. XXVI, 9. Eſth. VIII, 7. 2 Macc. XII, 35. τῶν ἱππέων Θρακῶν τινος ἐπενεχθέντος αὐτῷ, *cum aliquis equitum Thracum irrueret in illum. Heſychius:* Ἐπιφερομένους, ὁρμηκότας. Ἐπιφερομένους, *irruentes.*

Ἐπιφημίζομαι, approbo, it. impropero. התברך hithp. benedico mihi, Deut. XXIX, 19. Sap. II, 10. ἐπιφημίζεται ἡμῖν ἁμαρτήματα, *improperat nobis peccata.*

Ἐπι-

Ἐπιφίγγομαι, eloquor. דבר *Aqv.* Pſ. II, 5. *ἐπιφθίγξεται.*

Ἔπιφοβος, tremendus. אימה formido, *Sym.* Cant. VI, 3. 9. נורה *Aqv. Sym.* Pſ. LXXXVIII, 8.

Ἐπίφοβος εἰμι, metu perculſus ſum, it. metuendus ſum. נורה niph. a ירא metuor, *Al.* Pſ. CXXIX, 4. *ἐπίφοβος ἔσῃ.*

Ἐπιφράττω, obſtruo, obtero. לעג ſubſanno, irrideo, *Sym.* Pſ. LVIII, 9. *ἐπιφράξις.*

Ἐπιφυλάττω, obſervo, ſtudeo. שמר Ezech. XLIV, 8.

Ἐπιφυλίζω, racemo, vindemio. עולל pih. ab עלל facio, it. vindemiam facio, Thren. I, 23. II, 20. III, 50. *Aqv.* Deut. XXIV, 21. *Incert.* Thren. I, 12. *ἐπιφυλίσεις.*

Ἐπιφυλὶς, racematio, racemus. עלילה actio, opus, Soph. III, 8. עוללות plur. Abd. v. 5. *οὐκ ἂν ἐπιλίπωσιν ἐπιφυλίδα, non relinquent racemum.* Vid. & Mich. VII, 1. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐπιφυλίδα, *ῥαγολογίαν.* Ἐπιφυλίδα, *coccinorum collectionem.* עולל *Sym.* Eſ. XXIV, 13. *Heſychius:* Ἐπιφυλὶς, *βοτρύδιον ἐπὶ τίλει* (ita ex *Phavorino* legend. pro *βοτρίδιον ἐπιτίλει*) *βλαστάριον.* Ἐπιφυλὶς, *racemus parvus in extremitate progerminans.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐπιφυλλίδες, *τὰ μικρὰ βοτρύδια τὰ ἐναφιέμενα τοῖς κλήμασι τῆς ἀμπέλου ὡς παρώμενα* (legend. videtur *παρήμενα.*) Ἐπιφυλλίδες, *parvi racemi inſerti palmitibus vitis, tanquam adſidentes.* Conf. *Schol. Ariſtoph.* ad Ran. v. 92. & quæ inde repetuntur apud *Suidam* & *Phavorinum* in Ἐπιφυλίδα.

Ἐπιφυλίδα ποιέω, racemationem facio. עולל pih. Thren. I, 23.

Ἐπιφύομαι, inſuper naſcor, adnaſcor, accreſco, it. creſco, augeor, 2 Macc. IV, 50. *ἐπιφυόμενος τῇ κακίᾳ, creſcens malitia.*

Ἐπιφωνέω, acclamo. 3 Eſdr. IX, 47. 2 Macc. I, 23. Conf. Act. XII, 22.

Ἐπιχάιρω, gaudeo, exulto. אמר האח Ezech. XXV, 3. הגיל hiph. a גול Oſ. X, 5. הריע hiph. a ריע clango, Pſ. XL, 12. חנף contaminor, Mich. IV, 11. לעג ſubſanno, Prov. I, 26. שאש depopulatio, Ezech. XXV, 15. שמח Pſ. XXXIV, 22. *μὴ ἐπιχαιρήσαν μοι οἱ ἐχθραίνοντες, ne exultent ſuper me inimici.* Vid. & Pſ. XXXVII, 17. Prov. XXIV, 17. Mich. VII, 8. & conf. Sir. XXIII, 3. Baruch. IV, 12.

Ἐπιχαρὴς γίνομαι, lætus fio. שמח Job. XXXI, 29.

Ἔπιχαρις, gratus, jucundus. חן gratia, Nah. III, 4. חסר benignitas, *Sym.* Prov. XXXI, 26. *πόρνη καλὴ καὶ ἐπίχαρις, meretrix pulchra & grata.* חסר *Sym.* Prov. XXXI, 26. *νόμος ἐπίχαρις τῇ γλώσσῃ αὐτῆς, lex jucunda lingua ejus. Suidas;*

das: Ἐπίχαρις. ἐπιτερπής, ὁμιλητικός. Ἐπίχαρις, *jucundus, affabilis.*

Ἐπίχαρμα, gaudium, ludibrium. שמצה ignominia, Exod. XXXII, 24. Sir. VI, 5. ἐπίχαρμα ἐχθρῶν ποιήσει αὐτὸν, *gaudium inimicorum faciet illum.* Vid. & Sir. XVIII, 31. XLII, 16. *Heſychius:* Ἐπίχαρμα, χάρμα ᾧ τινι χαίρει τις, καὶ ὁ ἐπίχαρτος. Ἐπίχαρμα, *gaudium, quo aliquis gaudet, & ille propter quem lætamur.*

Ἐπιχειρέω, manum admoveo, aggredior, conor, audeo. נקש quæro, *Sym.* 2 Reg. XXI, 2. ἐπιχείρησε. גמל retribuo, 2 Par XX, 11. חשב cogito, Eſth. IX, 25. ὅσα δὲ ἐπιχείρησιν ἐπάξαι ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους, *quæcunque autem conabatur adducere ſuper Judæos.* Conf. 3 Eſdr. I, 27. & Act. IX, 29. 2 Macc. II, 30. ζωγράφῳ ἐπιχειροῦντι, *illi qui ad pingendum manum admovet*, h. e. pictori. 2 Macc. VII, 19. θεομαχεῖν ἐπιχειρήσας, *qui audes adverſus Deum pugnare.* Vid. & 2 Macc. IX, 2. X, 15. *Heſychius:* Ἐπιχειρεῖ, τολμᾷ. Ἐπιχειρεῖ, *audet.*

Ἐπιχείρημα, conatus, molimen, artificium. Sir. IX, 4 μή ποτε ἁλῷς ἐν τοῖς ἐπιχειρήμασι, *ne capiaris artificiis ejus.*

Ἐπίχειρον, brachium, ſceptrum. זרוע Jer. XLVIII, 25. τὸ ἐπίχειρον αὐτῶν συνετρίβη, *brachium eorum contritum eſt.* Ad quem locum *Origenes* in Caten. *Ghiſler.* p. 841. Ἐπίχειρον ἢ τὸ σκῆπτρον παρίστησιν, ἢ τὸς ὑπὸ τὴν ἀρχὴν, ἢ τὸς μισθωτούς. ἐπίχειρα γὰρ ὁ μισθός. Ἐπίχειρον *vel ſceptrum innuit, vel mercede conductos.* ἐπίχειρα *enim eſt merces. Al.* Jer. XXVII, 5. ἐποίησα τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ μου μεγάλῃ, καὶ ἐν τῷ ἐπιχείρῳ μου τῷ ὑψηλῷ, *feci terram potentia mea magna, & brachio meo excelſo.* 2 Macc. XV, 33. τὰ δὲ ἐπίχειρα τῆς ἀνοίας, κατέναντι τοῦ ναοῦ κρεμάσαι, *brachia autem dementiæ ex adverſo templi ſuſpendere.* Latinus reddit: *manum autem dementis contra templum ſuſpendi.*

Ἐπιχέω, infundo. הריק hiph. a ריק evacuo, Zach. IV, 12. השים hiph. a שום pono, Lev. V, 11. יצק Gen. XXVIII, 18. 4 Reg. IX, 6. נתן do, Lev. II, 15.

Ἐπιχορηγέω, ſuppedito. Sir. XXV, 24. Vide de hoc verbo *Cel. Elsnerum* Concion. vernac. in Ep. Pauli ad Philip. p. 299.

Ἐπιχύνω, infundo, influo. יצק 3 Reg. XXII, 35.

Ἔπιχυσις, infuſio. מוצק part. hoph. a יצק fuſus, Job. XXXVII, 18. צוקה angustia, *Aqv.* Prov. I, 27. *Heſychius:* Ἔπιχυσις, κονίασις. Ἔπιχυσις, *dealbatio.*

Ἐπιχυτὴρ, infuſorium. מוצקות plur. *Sym.* Zach. IV, 2.

ἐπιχυτῆρις. צנתרות plur. tubi, fiſtulæ, *Sym.* Zach. IV, 12. ἐπιχυτῆρις.

Ἐπιχύω, infundo. יצק Lev. XXI, 10. Job. XXXVI, 27. נתך do, Lev. XI, 38.

Ἐπιχωρέω, concedo, permitto. 2 Macc. IV, 9. *ἐὰν ἐπιχωρηθῇ διὰ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, ſi conceſſum eſſet per auctoritatem ejus.* Vid. & 2 Macc. XII, 12.

Ἐπιχώρησις, conceſſio, permiſſio. רשיון licentia, Eſdr. III, 7.

Ἐπιψάλλω, accino. 2 Macc. I, 30. *οἱ δὲ ἱερεῖς ἐπέψαλλον τοὺς ὕμνους, ſacerdotes autem accinebant hymnos.*

Ἐπόζω, computreſco. באש Exod. VII, 18. VIII, 14. XVI, 20. 24.

Ἐποίκιον, villa, caſa. כפר pagus, Joſ. XVIII, 24. Vid. & 1 Par. XXVII, 25.

Ἐποικοδομέω, ſuperſtruo, ædifico. בנה Num. XXXII, 38. *ὀνόματα τῶν πολεων ἃς ἐποικοδόμησαν, nomina urbium, quas ædificarunt.*

Ἕπομαι, ſequor. אחרון poſtremum. *Sym.* Exod. IV, 8. ἑπόμενον.

Ἐπονείδιστος, exprobrabilis, qui exprobrari poteſt. חרף part. exprobrans, Prov. XXVII, 11. *ἐπονειδίστους λόγους, ſermones exprobratorios.* חרפה opprobrium, *Sym.* Pſalm. XXXVIII, 9.

Ἐπονείδιστός γίνομαι, exprobrabilis fio. חסר pih. probro afficio, Prov. XXV, 10.

Ἐπονείδιστός εἰμι, exprobrabilis ſum. החפיר hiph. probro afficio, Prov. XIX, 26. התגלע hitph. immiſceo me, Prov. XVIII, 1.

Ἐπονομάζω, appello, cognomino. הזכיר hiph. recordari facio, Exod. XX, 24. נקב expreſſe nomino, Lev. XXIV, 11. קרא voco, Gen. IV, 16. 24. 25. שום את שם pono nomen, Deut. XII, 5. 2 Par. XII, 13.

Ἐποξύω, exacuo, accelero. 2 Macc. IX, 7. *ἐποξύνειν τὴν πορείαν, accelerare iter.*

Ἐποπτεύω, ſpecto, inſpicio. הביט hiph. a נבט intueor, *Sym.* Pſ. X. ſec. Hebr. XIV. ἐποπτεύεις.

Ἐπόπτης, inſpector. 2 Macc. III, 29. VII, 35.

Ἐπορ

Ἐπόπτομαι, inſpicio, contemplor. חזה video, Mich. IV, 11. צפה ſpeculor, Pſ. V, 4. ראה video, Pſ. CXVII, 7. ἐπόψομαι τὰς ἐχθρούς μου *contemplabor, inimicos meos. Heſychius:* Ἐπόψομαι, διαρήσω. Ἐπόψομαι, *contemplabor.* Mich. VII, 10. Sir. VII, 10. τῷ πλήθει τῶν δώρων μου ἐπόψεται, *reſpiciet ad multitudinem ſacrificiorum meorum.*

Ἐποργίζομαι, iraſcor. 2 Macc. VII, 33.

Ἔπος, verbum, it. carmen. Sir. XLIV, 6. διηγούμενοι ἔπη ἐν γραφῇ. *Vulgat. narrantes carmina in ſcriptura. Suidas:* Ἔπος. λόγος ἔμμετρος. στίχος. Ἔπος, *oratio ligata. verſus.*

Ἐπουράνιος, cœleſtis. שדי omnipotens, Pſ. LXVII, 15. שמיא Chald. dual. cœli, Dan. IV, 23. Vid. & 2 Macc. III, 39.

Ἐποχέομαι, οῦμαι, vehor. רכב *Sym.* Pſ. LXVII, 5. 34.

Ἐποχὴ, retentio, conſtrictio. מיצור *Sym.* 1 Reg. XIV, 6. עצר occluſio, *Aqv.* Prov. XXX, 16. ἐποχὴ μήτρας, *conſtructio vulvæ.*

Ἔποψ, upupa. דוכיפת attagen, Lev. XI, 19. Deut. XIV, 18. חסידה ciconia, Zach. V, 9. πτέρυγας ἔποπος, *alas upupæ.* Gloſſ. in Proph. Ἄποτος, (legend. videtur ex Zach. l. c. Ἔποπος, & addend. ἔπερψ ὄρνεον ὅτω καλούμενον. Ἔποπος, ἔποψ *avis ita dicta.* Favet emendationi ſeries literarum. Nam vox Ἄποτος inter Ἐπαρυτρίδες & Ἔνυτρον poſita. Inde vero etiam vox Ἀπαφὶς, quæ apud *Heſychium* exponitur Ἔποψ ὄρνεον, videtur enata, & corruptis, quæ Grammatico paſſim inſerta ſunt, accenſenda. כוס *Sym.* Lev. XI, 17. Pſ. CI, 7. De aliis hujus avis nominibus ita *Heſychius:* Μακισίκρανος, ἔποψ διά τὸ ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καθάπερ λόφον, καὶ κορυθάιολον αὐτὸν λέγουσι. πολυώνυμον δὲ λέγεται τὸ ζῶον, σίττην (*Salmaſ.* σίττην legit) τε γὰρ αὐτὸν καὶ ἀλικτρυόνα καὶ γίλασον λέγουσι. Μακισίκρανος, *upupa, quod in capite quaſi criſtam habeat, &* κορυθαίολον *illam appellant. Multis autem nominibus animal illud dicitur.* Σίττην *enim illud &* ἀλικτρυόνα *&* γίλασον *vocant.* Vide & de hac ave præter Auctores citatos *Bocharto* Hier. P. II. L. II. c. 31. *Platonem* Phædon. p. 387. & *Ariſtophanem* Av. v. 285.

Ἑπτὰ, ſeptem. שבע : שבעה Gen. V, 7. VII, 2. Poſtremo loco ἑπτὰ *multos* denotat. Conf. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 514. & Pſ. CXVIII, 163. ubi שבע quod LXX. vertunt ἑπτάκις. *Alii* interpretantur πλειστάκις, *pluries, ſæpius* שבוע ſeptimana, Ezech. XLV, 21. שבעה per epenth. ן Job. XLII, 13. שבעתים dual. ſepties, Gen. IV, 14.

Δὶς ἑπτὰ ἡμέραι, bis ſeptem dies. שבעים dual. duæ ſeptimanæ, Lev. XII, 5.

Vid. alibi Ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.

Ἑπταετὴς, ſeptennis, ſeptem annorum. שבע שנים : שבעה עשר 3 Reg. XIV, 21. Eſdr. II, 39.

Ἑπτακαιδέκατος, decimus ſeptimus, 3 Reg. XXII, 52. 4 Reg. XVI, 1.

Ἑπτάκις, ſeptiès. שבע : שבעה Pſ. CXVIII, 163. Prov. XXIV, 16. שבעתים dual. Gen. IV, 23. שבע פעמים ſeptem vicibus, Gen. XXXIII, 3. Lev. IV, 6.

Ἑπτακισχίλιοι, ſeptem millia. שבעת אלפים Num. III, 22.

Ἑπτακόσιοι, ſeptingenti. שבע מאות Gen. V, 26.

Ἑπτάμηνον ſc. διάστημα, & ἑπτάμηνος ſc. διάστασις, intervallum vel ſpatium ſeptem menſium, ſeptimeſtre. שבעה חדשים ſeptem menſes, Ezech. XXXIX, 12. ἵνα καθαριοθῇ ἡ γῆ ἑπτάμηνον, pro κατ' ἑπτάμηνον διάστημα, *ut purgetur terra per ſpatium ſeptem menſium.* Similiter Τετράμηνον, Ἑξάμηνον, Δωδεκάμηνον. Vide has voces ſ. l. Eſ. XXXIX, 14. μετὰ τὴν ἑπτάμηνον ſc. διάστασιν, *poſt intervallum ſeptem menſium.*

Ἑπταπλάσιον ſc. μέρος, ſeptuplum. שבעתים Prov. VI, 31. Eſ. XXX, 26. Vid. & Sir. XX, 11. XXXV, 10.

Ἑπταπλασίων, ſeptuplus. ארבעתים dual. quadruplus, 2 Reg. XII, 6. שבעתים Pſ. LXXVIII, 13.

Ἑπταπλασίως, ſeptuplo. חד שבעה Chald. unum ſeptem, Dan. III, 19. שבעתים Pſ. XI, 7.

Ἑπταχῇ, ſeptempliciter. שבעתים Gen. IV, 15. ſuſpectum.

Ἔπω, dico, loquor, ſermonem habeo, indico, notum facio, cogito, præcipio. אמר 2 Reg. XIII, 32. μὴ εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς, *ne cogitet dominus meus rex.* Vide & Gen. XX, 11. XXXI, 31. Jud. XV, 2. Job. VII, 13. XXXII, 7. & conf. 2 Reg. XXI, 16. ubi Hebr. אמר per διανοίομαι, *cogito*, exponitur. Eodem ſenſu εἶπον aliquando uſurpatur. Vide infra in h. v. 2 Par. I, 2. εἶπε Σολομὼν πρὸς πάντα Ἰσραὴλ, *loquebatur Salomo cum toto Iſraël.* 2 Par. II, 11. εἶπε ἐν γραφῇ, *dicebat per ſcripturam*, h. e. literas ſcribebat. 2 Par. XXXI, 11. εἶπεν Ἐξεκίας ἵνα ἑτοιμάσαι παστοφόρια, *julebat Ezechias, ut pararent amplius paſtophoria.* Vide & 2 Par. XXXII, 1. XXXIII, 16. & conf. Matth. XX, 2. & Marc. V, 43. ubi τὸ εἶπε, idem eſt, quod Luc. VIII, 55. διέταξε, *præcepit.* Conf. & v. Ἐντέλλομαι, Παραγ-

ἐκκγγίλλω & Προστάττω, ubi videbis, quod LXX. alias per hæc verba Hebr. אמר interpretari ſoleant. Apud profanos etiam verbum ἔπω & λέγω paſſim *præcipio*, *jubeo* ſignificat. Vide *Eckhardum* Obſerv. Philol. ex *Ariſtoph.* ad N. T. p. 5. *Georgium* Vindic. L. II. c. 2. p. 111. ſqq. *Wollium* Diſſ. de eo, quod ſublime eſt in Moſis verbis, γενέσθω φῶς, ad *Longin.* περὶ ὕψους p. 25. aliosque laudatos *Wolfio* ad Marc. V, 43. דבר Gen. VIII, 15. דבר היה verbum fuit, 3 Reg. XXI, 17. דמה pih. imaginor, Eſth. IV, 12. μὴ ἔπῃς σεαυτῇ, *ne imagineris tibi*, vel *ne cogites*. הגיד hiph. a נר notum facio, indico, 4 Reg. XXII, 10. Eſ. XLI, 22. Conf. Matth. XVIII, 17. XX, 15. הורה hiph. a ירה doceo, Job. XII, 7. הכית hiph. a כוה incito, Job. II, 3. השמיע hiph. audire facio, Eſ. XLI, 22. החם hiph. a תמם perficio, conſummo, 2 Reg. XX, 18. ידע ſcio, Eſ. XIX, 12. יעף laſſus, Eſ. L, 4. כי ſed, verum, 1 Reg. XXVIII, 13. משאה collecta, 2 Par. XXIV, 9. נאם part. a נעם Pſ. CIX, 1. Eſ. LVI, 8. ענה reſpondeo, Job. II, 2. ערך ordino, Job. XXIII, 4. צוה pih. præcipio, Exod. XXXV, 1. Lev. IX, 6. קרא voco, clamo, Gen. XLV, 1. 1 Reg. III, 16. 3 Reg. XIII, 21. ראה video, Thren. III, 35.

Vid. alibi Κακῶς ἔπω. ἔπω Παραβολήν. ἔπω ἐν Παραβολῇ. ἔπώ τι Ῥῆμα.

Ἐπῳδή, incantatio, incantamentum. חבר *Sym.* Pſ. LVII, 6. לחש muſſitatio, ſuſurrus, *Aqv.* Eccleſ. X, 11. ἐπῳδῆς. *Theod.* Eſ. III, 3.

Ἐπωμὶς, amiculum humerale, it. latus, ora. אפור ephod, cinctum, Exod. XXVIII, 6. ποιήσουσι τὴν ἐπωμίδα ἐκ βύσσου, *facient amiculum humerale ex byſſo.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐπωμίδα, ἐπένδυμα, ὁ χιτών. Ἐπωμίδα, *indumentum*, *tunica.* Idem: Ἐπωμίδα, ἱματικὸν ἔνδυμα περὶ τὸν ὦμον. Ἐπωμίδα, *indumentum ſacerdotale circa humerum.* Gloſſ. in Octat. Ἐπωμὶς, ἱματικὸν περιβόλαιον. Ἐπωμὶς, *ſacerdotale amiculum.* אפרה amictus, Exod. XXVIII, 8. XXXIX, 4. כתף humerus, latus, Exod. XXVIII, 7. δύο ἐπωμίδες ἔσονται αὐτῷ, *duas oras habebit.* Vid. & Exod. XXXIX, 4. Ezech. XLI, 2. Ἐπωμίδες τῶ πυλῶνος, *latera oſtii.* Eodem ſenſu ὠμία alias legitur. Vide infra in h. v.

Ἐπώνυμος, celebris, ſolemnis. Eſth. XVI, 22. ἐν ταῖς ἐπωνύμοις ὑμῶν ἑορταῖς, *in feſtis veſtris celebribus*, vel *ſolemnibus.*

Ἐπωρύομαι, horrendum vociferor, rugio, clamo adverſus aliquem. בחל faſtidio, *Al.* Zach. XI, 8. ἐπωρύοντο ἐπ' ἐμὲ, *rugiebant adverſus me.* *Theodoretus* ad h. l. θηριωδῶς μοι πρε-

προσῆλθον ὀιστὶ βρυχόμενοι, καὶ τὴν ἐμὴν δι᾽ψῶντες σφαγὴν, *feturum more ad me venerunt rugientes, & ſitientes cædem meam.* Apud *Suidam*: Ἐπωρυόμενος exponitur φωνῶν, *clamans.* Conf. v. Ὠρύομαι.

Ἐράομαι, amo, diligo. אהב Eſth. II, 17. ἠράσθη ὁ βασιλεὺς Ἐσθὴρ, *amat rex Eſtheram.* Sic *Ælianus* Var. X, 18. ἠράσθη αὐτῆς, *amabat illum* חפץ delector, 1 Reg. IX, 1. ἠρεῖτο τὸν Δαβὶδ σφόδρα, *amabat Davidem valde. Heſychius* ε Ἠρεῖτο, ἠγάπα. Ἠρεῖτο, *amabat.*

Ἐρασὴς, amator, amaſius. מאהב part. pih. Jer. XXII, 20. 22. *Incert.* Ezech. XVI, 33. עגב part. Jer. IV, 30.

Ἐργάβ. Hac voce LXX. reddunt האבן lapis, 1 Reg. XX, 19. & נגב *auſter*, procul dubio, quod aliter legerunt, ac hodie in Codicibus Hebræis legitur. *Euſebius* in Onom. p. 71. ed. *Cleric.* Ἐργαὰβ male inter nomina propria locorum refert; ibique *Bonfrerius* obſervat, quod valde varie hæc vox in variis LXX. Interpretum Codicibus, & in Patribus exprimatur, nempe *Ergab*, *Argab*, *Argaph*, *Annegab*, *Negeb.* Addo, quod in MSS. Gloſſariis aliter adhuc legatur. Sic enim in Gloſſ. ad Lib. I. Reg. apud *Fabricium* Bibl. Græc. L. V. c. 40. p. 67. Παρὰ τῶν ἐργαβυαὲ, παρὰ τῶν λίθων. In aliis ejusdem generis Lex. MS. *Cyrilli* Bodlejano additis ita: Παρὰ τὸ ἀρισὰβ, παρὰ τῷ λίθῳ. In iisdem paulo poſt: Παρὰ τὸ ἐργαβιὲ, περὶ τῷ λίθῳ. Vide & quæ ſupra notata ſunt in v. Βιρσιεκαθάν, & conf. *Feſſelium* Adv. Sacr. L. VI. c. 5. p. 58.

Ἐργάζομαι, operor, ſervio, opus ruſticum facio, ſulco, operam do, negotior, acquiro. ארג texo, Eſ. XIX, 9. גמל rependo, Prov. III, 30. חטב cædo, 2 Par. II, 10. מעשה opus, Num. XXXI, 50 סחר negotiatio, Prov. XXXI, 18. ἐγεύσατο, ὅτι καλόν ἐστι ἐργάσασθαι, *guſtavit, quod bonum ſit negotiari.* Conf. Matth. XXV, 16. & ad h. l. Auctores citatos *Wolfio* p. 360. & quos idem allegat ad Luc. XIX, 16. p. 737. עבד ſervio, it. colo, facio. Gen. III, 23. ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, *colere terram.* Vid. & Gen. II, 5. 15. IV, 2. 11. Prov. XII, 11. Eccleſ. V, 8. Eſ. XXX, 24. Ezech. XXXVI, 34. Zach. XIII, 5. Sic etiam apud *Heſiodum* Ἔργ. v. 621. & *Ælianum* Var. Hiſt. IX, 25. Vid. *Lamb. Bos* Obſerv. Crit. p. 33. Conf. & *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. p. 564. Num. III, 7. ἐργάζεσθαι ἔργα τῆς σκηνῆς, *ut faciant opera tabernaculi.* Vid. & Num. VIII, 12. 15. 19. Deut. XXI, 3. δάμαλιν ἐκ βοῶν, ἥτις οὐκ ἤργασαι, *vitulam de armento, quæ non aravit.* Eſ. XIX, 9. αἰσχύνη λήψεται τοὺς ἐργαζομένους τὸ λινοῦν τὸ σχιστὸν, καὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν βύσσον, *pudor capiet illos, qui operantur in lino ſciſſili, & qui operantur in byſſo.*

byſſo. Jer. XXVII, 11. ἐργάσασθαι βασιλεῖ Βαβυλῶνος, *ſervire regi Babylonis.* Vid. & Jer XXVIII, 14. XL, 9. Jer. XXX, 9. ἐργῶνται τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, *ſerviant Domino Deo ipſorum.* Ezech. XLVIII, 19. οἱ ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν, *qui in urbe operantur.* עבדה opus, 1 Par. XXVII, 26. עבר (legerunt עבר) Eſ. XXIII, 10. ἐργάζου τὴν γῆν σου, *cole terram tuam.* עשׂה facio, Exod. XXXI, 4. ἐργάζεσθαι τὸ χρυσίον, *operari in auro.* Vid. & v. 5. מלאכה עשׂה facio opus, Exod. XXXVI, 5. 7. פעל Pſalm. VI, 8. XIII, 5. XXXV, 13. οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, *operam dantes iniquitati.* Conf. 1 Macc. IX, 23. & Matth. VII, 23. Pſ. XIV, 2. ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, *operam dans juſtitiæ.* Vid. & Soph. II, 3. & conf. Act. X, 35. Hab. I, 5. ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι, *opus ego facio.* Conf. quæ ex *Herodoto* notat *Raphelius* ad Marc. XIV, 6. p. 208. *Theod.* Prov. XXI, 6. ἐργαζόμενος θησαυροὺς ἐν γλώσσῃ ψευδεῖ, *acquirens theſauros lingua mendaci.* Conf. Sap. VIII, 5. 6. Sic & *Herodotus* Lib. I. ἐργαζόμενος μεγάλα χρήματα, *cum multas opes acquiſiviſſet.* Vide *Feſſelii* Adverſ. Sacr. L. IV. c. 3. p. 326. Conf. & quæ ex *Platone* & *Athenæo* affert Cl. *Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. p. 564. Alias ποιεῖν eodem ſenſu uſurpatur. Vide infra in h. v. פעל nom. opus, Eſ. XLV, 9. שׂרר pih. occo, Eſ. XXVIII, 24. πρὶν ἐργάσασθαι τὴν γῆν, *antequam terram ſulcaverit.*

Ἐργάζομαι ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ, operor ſine mercede & cibo. לקשׁ pih. ſero, colligo, vindemio, Job. XXIV, 26. ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ ἠργάσαντο, *in vineis impiorum ſine mercede & cibo operati ſunt.*

Ἐιργασμένος, fabricatus. עשׂוי ſing. nitidus, (hic legerunt עשׂוי) Ezech. XXVII, 19. σίδηρος ἐιργασμένος, *ferrum fabricatum.*

Ἐργαλεῖον, vas, inſtrumentum. כלי Exod. XXXIX, 42. עבדה opus, Exod. XXVII, 19.

Ἐργασία, operatio, opus, negotiatio. מלאכה. Exod. XXXVIII, 24. Lev. XIII, 51. מעשׂה Exod. XXVI, 1. Num. XXXI, 20. Jon. I, 8. τίς σου ἡ ἐργασία ἐστί; *quænam eſt ars tua?* Vel *quodnam vitæ inſtitutum ſequeris?* עבד ſervus, it. opus, Eccleſ. IX, 1. עבדה Gen. XXIX, 26. 2 Par. XXIV, 12. בעציון ubi ſequitur גבר in Ezeon geber, quod eſt nomen loci ad mare erythreum, unde perperam fabricarunt ἐργασία γάβου, pro quo *alii* habent ἐν ἀσιῶν, vel εἰς γαιζιών, 3 Reg. IX, 26. 2 Par. XX, 37. פעל Ruth. II, 12. Eſ. I, 31. פעלה 2 Par. XV, 7.

Ἐργάσιμος, qui elaborari poteſt, vel quo quis operari li-

cet. מלאכה Lev. XIII, 48. ἐν παντὶ ἐργασίμῳ δέρματι, *in omni pelle, quæ elaborari poteſt.* מעשה 1 Reg. XX, 18. τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίμῃ, *die, quo alicui operari licet. Al.* Ezech. XLVI, 1. ἡμέρας τὰς ἐργασίμας.

Ἐργατία, opificium. Sap. VII, 17.

Ἐργάτης, operarius. פעל *Sym.* Pſ. XCIII, 16. Sir. XIX, 1. ἐργάτης μέθυσος ὁ πλουτισθήσεται, *operarius ebrietati deditus non diteſcet.* 2 Macc. III, 6. ἐργάται τῆς ἀνομίας, *operarii iniquitatis.* Similiter Luc. XIII, 27. ἐργάται ἀδικίας, *operarii injuſtitiæ*, h. e. operam dantes injuſtitiæ.

Ἐργάτις, opifex, vel operaria. Prov. VI, 8. πορεύθητι πρὸς τὸν μύρμηκα, καὶ μάθε, ὡς ἐργάτις ἐστὶ, *apem adi, & diſce, quomodo operaria ſit*, vel, *quam operoſa ſit.* In textu Hebr. nihil pro his legitur. Alias vero etiam Græcis apis dicitur ἐργάτις, *opifex*, vel *operaria.* Vide, quæ ex *Ariſtotele*, aliisque eam in rem affert magnus *Bochartus* Hier. P. II. L. IV. c. 11. p. 513.

Ἐργοδιωκτέω, opus urgeo, operis præfectus ſum. רדה dominor, 2 Par. VIII, 10.

Ἐργοδιώκτης, exactor, operarum præfectus. נגש part. Exod. III, 7. V, 6. 10. מנצח part. pih. 2 Par. II, 18. נצח infin. pih. 1 Par. XXIII, 4. שרי מסים principes tributorum, *Sym.* Exod. I, 11. ἐργοδιῶκται.

Ἐργολάβεια, faciendi operis ſuſceptio ſub pacti pretii conditione, redemptio, operis & conductio. Sir. XXIX, 19. διώκων ἐργολαβείας, ἐμπεσεῖται εἰς κρίσεις. *Vulgatus* reddit: *qui ſonatur multa agere, incidet in judicium. Camerarius: perſequens operarum conductiones. Grotius* ad h. l. Ἐργολαβεῖαι, inquit, *hoc loco ſunt redempturæ alienorum negotiorum ac litium. Eſt eo ſenſu* ἐργολαβεῖν *apud* Demoſthenem & Æſchinem, *nec minus apud* Zonaram *ad 2 Canonem Chalcedonenſem. In Gloſſis:* Ἐργολάβος, *redemtor.* Conf. quæ de voce ἐργολάβος Viri Doctiſſimi, *Kuhnius* & *Hemſterhuis* notant ad *Pollucem* T. II. p. 820.

Ἔργον, opus, cultura. ארח via, ſemita, Job. XIII, 27. בעבור eo quod, (hic legiſſe videntur בעבור) Jer. XIV, 4. καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλιπεν, ὅτι οὐκ ἦν ὑετὸς, *agricultura ceſſavit, quoniam non erat pluvia.* Ita *Joſephus* Antiqu. L. V. c. 2. ſect. 7. τῆς γῆς καὶ τῶν τούτης ἔργων ἐπεμελεῖτο, *terra & ejus cultura curæ ipſis erat. Heſychius:* Ἔργα, ποτὲ μὲν τὰ περὶ τὴν ταλασιουργίαν, ποτὲ δὲ κατὰ τὴν γεωρίαν. Ἔργα, *aliquando quidem opera, quæ ad lanificium ſpectant, aliquando vero quæ ad agriculturam.* Conf. quæ ex *Homero* obſervat *Lamb. Bos* Obſerv. Crit. p. 33. גמול retributio, Eſ. III, 10. דבר ver-

verbum, 3 Reg. XVIII, 36. דרך via, Job. XXXIV, 21. XXXVI, 23. חק demensum, Prov. XXXI, 15. יגיע labor, Job. X, 3. XXXIX, 11. כלה consummatio, *Sym.* Gen. XVIII, 21. כלי vas, Num. IV, 16. לקח doctrina, Job. XI, 4. מלאך legatus, Nah. II, 13. מלאכה 3 Reg. XI, 28. *ἀνὴρ ἔργων*, *vir operum*, h. e. rebus agendis idoneus. Conf. quæ notavi ad h. l. in v. Ἀνήρ post Hebr. עשה. מס in plur. מסים tributum, Exod. I, 11. מעברים & Chald. מעברין plur. facta, Job. XXXIV, 25. Dan. IV, 34. מעללים plur. actiones, Pſ. LXXVI, 11. Eſ. III, 9. מעשה Gen. XLVI, 34. & XLVII, 2. *τί τὸ ἔργον ὑμῶν ἐστιν*; *quid eſt opus veſtrum?* Hab. III, 16. *ψιύσεται ἔργον ἐλαίας*, *opus olivæ* h. e. cultura olivæ *fallet*. מפעלים plur. maſc. Prov. VIII, 22. מפעלות plur. fœm. Pſ. XLV, 8. LXV, 4. משא onus, Num. IV, 28. משלח יד miſſio manus, Deut. XXIII, 21. מתים plur. homines, Job. XI, 11. סבלה onus, Exod. I, 11. V, 4. 5. עבד infin. ſervire facere, Num. VII, 5. עבדה ſervitus, it. opus, Exod. I, 14. עבידא Chald. Eſd. IV, 24. Dan. II, 49. III, 12. עבדה excandeſcentia, Prov. XXII, 8. Jer. XLVIII, 30. עלילה Pſ. CIV, 1. עצה conſilium, Job. XXI, 16. עשה Job. IV, 17. Prov. XX, 15. Joël II, 11. פעל verb. Job. XXXVI, 3. XXXVII, 12. פעל nom. Deut. XXXII, 4. Jer. L, 29. פעלה Prov. X, 17. XI, 18. תעבה abominatio, Prov. XIII, 20. *Heſychius*: Ἔργον, *δυσχερὲς*, *δύσκολον*, *ἢ πόνημα*. Ἔργον, *moleſtum*, *difficile*, *vel opus*.

Vid. alibi Ἀμεμπτός εἰμι τοῖς ἔργοις. Δυνατὸς τοῖς ἔργοις. Ἔργον Λατρευτόν.

Ἐριθίζω, irrito, provoco. גרה pih. miſceo, *Sym.* Prov. XXVIII, 25. *Aqu.* Prov. XV, 10. ἐριθίζει. התחרה hithp. accendo me, ſc. ira, exardeſco, *Quint. Ed.* Pſ. XXXVI, 1. ἐριθίζα. מרה rebellis ſum, Deut. XXI, 20. סור Oſ. IV, 18. ubi tamen pro ἐρέτισε, legendum videtur ἐρίθισε, quod vetus verſio apud *Hieronymum* interpretatur *provocavit*. Conf. Pſalm. LXV, 6. & LXVII, 7. ubi סוררים *παραπικραίνοντες* in Græca verſione dicuntur; obſervante Cl. *Breitingero* in Proleg. in LXX. Int. T. III. plag. f. pag. 1. רדף perſequor, Prov. XIX, 8. *Heſychius* ante v. Ἐρισχιλία· Ἐριθίζει, *ἀδολεσχεῖ*, *χλευάζει*, *παίζει*, *σκάπτει*, *διαμάχεται*. Ἐριθίζει, *nugatur*, *ſubſannat*, *ludit*, *cavillatur*, *depugnat*.

Ἐριθισμὸς, irritatio, provocatio, it. paroxyſmus febris. חרחר aduſtio, Deut. XXVIII, 22. *καὶ ῥίγει καὶ ἐριθισμῷ*, *& frigore vehementi*, *& febris paroxyſmo*. מרי rebellio, Deut. XXXI, 27. *Sym.* Prov. XVII, 11. Conf. Sir. XXXI, 34.

Ἐριθιστὴς, provocator, protervus. מרה part. rebellis. Deut. XXI, 18.

Ἐρείδω, figo, infigo, firmo; fulcio. אמץ pih. Prov. XXXI, 17. יהר adunor, Gen. XLIX, 6. נשען nitor, *Sym.* Job. VIII, 15. ἐρειδήσεται. עורי רהב multum ſuperbi, ſuperbia abundantes. (Vid. Cl. *Alb. Schultens* Animadv. Phil. in Job. p. 25.) *Sym.* Job. IX, 13. ἐρειδόμενοι ἀλαζονείᾳ, *arrogantia ſubnixi*, vel *ſuperbiæ quaſi infixi*, vel, ut *Druſius* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 793. etiam verti poſſe putat, *qui incumbunt jactantiæ*. שוב revertor, Job. XVII, 10. שמר cuſtodio, Prov. III, 26. Κύριος ἐρείσει σὸν πόδα, *Dominus firmabit pedem tuum.* תמך ſuſtento, Prov. IV, 4. ἐρείδετο ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν, *infigatur verbum noſtrum in cor tuum.* Prov. V, 6. τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται, *greſſus ejus non firmi ſunt.* Prov. XI, 16. οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλούτῳ, *fortes autem firmantur divitiis.* Prov. XXXI, 19. τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον, *manus autem ſuas roborat ad colum.* *Heſychius*: Ἐρείδει, ἐπιστηρίζει, ὑπόστηρίζει. Ἐρείδει, *roborat*, *fulcit.* תמך Prov. XXX, 28.

Ἐρικτὸς, confractus, fiſſus. תמנים plur. cocturæ, Interpr. apud Origen. Lev. VI, 21. ἐρικτά. *Suidas*: Ἐρικτά. τὰ κεκομμένα ὄσπρια. ἢ τὰ σχιζόμενα ὄσπρια. Εἰσὶ δὲ κύαμοι. Ἀριστοφάνης· ἥψει κατερικτῶν χύτρας. Ἐρικτά. *tuſa legumina. Vel freſa legumina. Sunt vero fabæ. Ariſtophanes*: „ *Coquebat in ollis fabas freſas.*" Conf. Ἐρικτὸς infra.

Ἔριος, laneus. צמר lana, Lev. XIII, 47.

Ἐρείπιον, ruinoſum, collapſum ædificium. בית domus, *Sym.* Job. III, 15. חרבה vaſtitas, *Sym.* Pſalm. IX, 7. *Al.* Pſ. CI, 7. *Sym.* Ezech. XIII, 4. ἐν ἐρειπίοις. *Suidas*: Ἐρείπιον. τὸ ἡμίπτωτον οἴκημα. Ἐρείπιον. *Jemirutum ædificium.*

Ἔρισμα, firmamentum, fulcrum. מחסה refugium, Prov. XIV, 28. משען ſcipio, *Aqu.* Eſ. III, 1. ἔρισμα. *Heſychius*: Ἐρίσματι, ὑποβαθρακτῆρι. Ἐρίσματι, fulcro.

Ἐρισμὸς, idem. משענה bacillus, *Aqu.* Eſ. III, 1. ἐρισμόν.

Ἐρύγομαι, eructo, copioſe emitto, ejicio, it. rugio. הניע hiph. a נבע Pſalm. XVIII, 2. ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, *dies diei eructat verbum*, h. e. *plena voce ediſſerit.* שאג rugio Oſ. XI, 11. ὡς λέων ἐρύξεται, *tanquam leo rugiet. Heſychius*: Ἐρεύξεται, βρύσεται. (f. leg. βρυχήσεται.) Ἐρεύξεται, *rugiet.* Vid. & Amos. III, 4. 8. & conf. 1 Macc. III, 4. שרץ reptile. Lev. XI, 10. ἀπὸ πάντων, ἂν ἐρεύγεται τὰ ὕδατα, *ab omnibus, quæ emittunt aquæ. Heſychius*: Ἐρεύγεται, ἀναβάλλει. Ἐρύγεται, *ejicit.*

Ἔρευνα, ſcrutinium, inveſtigatio. Sap. VI, 8.

Ἐρευ-

Ἐρευνάω, ſcrutor, perſcrutor, inveſtigo. בחן probatio, *Aqu.* Ezech. XXI, 13. ἱρεύνησι. בלס perquiro, *Aqu.* Amos. VII, 14. ἱρευνῶν. חפש Gen. XLIV, 12. 3 Reg. XX, 6. 4 Reg. X, 24. Prov. XX, 27. חקר Jud. XVIII, 2. 2 Reg. X, 3. חפש denudo, Joël. I, 7. משש contrecto, Gen. XXXI, 35. 36. סלל aggero, Jer. L, 26. ἱρευνήσατε αὐτὴν ὡς σπήλαιον, *perſcrutamini illam tanquam ſpeluncam. Petri Horrei* hariolationes in h. l. vide in Miſcell. ejus Crit. L. II. c. 9. p. 300. ſeq. קרקר pih. deſtruo, *Sym.* ἱρευνήσει. *Heſychius*: Ἐρευνᾶν, ζητεῖν. Ἐρευνᾷν, *quærere.*

Ἐρέω, dico, cogito. אמר Gen. X, 9. & alibi ſæpius. דבר verbum, Exod. VIII, 10 דבר pih. Gen. XVIII, 5. דמה pih. cogito, Eſ. XIV, 24. ὃν τρόπον ἐλογισάμην, οὕτως ἔσται, *quemadmodum cogitavi, ita erit.* Eodem ſenſu εἶπα aliquando occurrit. Vide ſupra in h. v. הגיד hiph. a נגד notum facio, Job. XV, 18. התבונן hithp. a בין animadverto, Eſ. XIV, 16. נטה inclino, 1 Par. XXI, 10. נתן do, Job. XXXVI, 3. ענה reſpondeo, Job. XXIII, 5. פה os, Gen. XLV, 21. דרך perſequor, Job. XIX, 28. ubi tamen Cl. *Grabius* Prol. in LXX. Int. T. IV. cap. 4. §. 2. pro ἐρῶμεν bene legend. cenſet ἐριοῦμεν, *concertabimus.* Nam דרך nunquam *dicendi* ſignificationem habet, alias autem, ut Job. XIII, 25. verbo ἀντίκειμαι, & Prov. XIX, 8. ἐρριζόω redditum eſt. שמע audio, Eſ. LXV, 24.

Ἔρημία, deſertus locus, ſolitudo. חרב infin. vaſtando, Eſ. LX, 12. חרבה Ezech. XXXV, 4. שמחה Ezech. XXXV, 9. שרה ager, *Sym.* Pſ. XLIV, 12. ζῶα ἐρημίας, *animalia deſerti.* Conf. *Fulleri* Miſc. Sacr. Lib. VI. c. 6. p. 710.

Ἔρημικος, in loco deſerto vivens, vel occurrens. מדבר deſertum, Pſ. CI, 7. ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, *ſimilis factus ſum pelicano in locis deſertis agenti. Heſychius*: Ἐρημικῷ, εἰς τὰς ἐρήμους διάγοντι. Ἐρημικῷ, *in locis deſertis viventi.* Sic & *Suidas*: Ἐρημικῷ. ἐν ἐρήμοις ἄγοντι, qui & verba Pſalmi ſubjungit. רתם juniperus, Pſ. CXIX, 4. σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς, *cum carbonibus ex deſerto.*

Ἐρημίτης ſolitarius, in deſerto agens. פרא onager, Job. XI, 12.

Ἔρημος, deſertus, deſolatus, incultus, ſiccus, ſaltuoſus, non habitatus. במה excelſum, Ezech. XXXVI, 2. חרב Neh. II, 17. Ἱερουσαλὴμ ἔρημος, *Jeruſalem deſolata.* Vid. & Ezech. XXXVI, 35. 38. Jer. XXXIII, 10. ἔρημός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, *deſertus eſt ab hominibus & jumentis.* Jer. XXXIII, 12. ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἐρήμῳ, *in loco hoc deſerto.* חרב deſolatio, Eſ. LXI, 4. חרבה ſiccitas, 4 Reg. II, 8. διέβησαν ἀμφοτέ-

ροι ἐν ἐρήμῳ ſc. τόπῳ, *tranſibant ambo in loco ſicco.* Ezech. XXX, 12. δώσω τὰς ποταμὰς αὐτῶν ἐρήμους, *reddam fluvios eorum ſiccos.* חרבה vaſtitas, Ezech. XIII, 4. ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρήμοις ſc. χώραις, *tanquam vulpes in locis deſertis.* חרבה vaſtatio, Eſd. IX, 9. Eſ. XLIV, 26. XLIX, 19. τὰ ἔρημα ſc. χωρία, *loca deſerta.* Conf. *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 242. ישימון Num. XXI, 20. Pſalm. LXVII, 8. מרבר Gen. XXI, 20. κατῴκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ſc. γῇ vel χώρᾳ, *habitabat in deſerto.* Exod. III, 1. ἤγαγε τὰ πρόβατα ὑπὸ τὸν ἔρημον ſc. χώραν, *ducebat oves ad interiora deſerti.* 1 Reg. XVII, 28. ἵνα τίνα ἀφῆκας τὰ πρόβατα ἐν τῇ ἐρήμῳ ſc. χώρᾳ; *quare reliquiſti oves in deſerto?* Ex his locis patet, quod ἔρημος aliquando non locum omnino deſertum, in quo nihil præter ſabulum, ſaxa, ferasque reperias, ſed talem potius denotet, qui quidem non nimis cultus, ſi cum aliis locis illum compares, graminoſus tamen, irriguus, & paſcendis gregibus idoneus eſt. Quo ſenſu etiam Marc. VI, 31. Luc. XV, 4. & alibi occurrit. Conf. *Theod. Haſæi* Diſſ. ad Luc. l. c. in Bibl. Brem. Claſſ. 1. p. 122. ſeq. & *Relandi* Palæſt. L. I. c. 56. p. 374. Prov. XXI, 19. οἰκεῖν ἐν γῇ ἐρήμῳ, *habitare in terra deſerta.* ארץ מדבר terra deſerti, Deut. XXXII, 10. מורש poſſeſſio, Eſ. XIV, 23. משמה deſolatio, Eſ. XV, 6. נגב auſter, Gen. XII, 9. XIII, 1. Num. XIII, 18. 23. Eſ. XXI, 1. נכחר part. niph. exciſus, Job. XV, 28. ערבה Job. XXXIX, 6. Eſ. XXXV, 1. פרא onager, ferus, *Theod.* Gen. XVI, 12. ἔρημος ἄνθρωπος, *ferus homo.* צנעים nom. propr. *Sym.* 1 Reg. XIII, 18. צוה ſiccitas, Pſalm. LXII, 3. ἐν γῇ ἐρήμῳ, *in terra deſerta.* שמה deſolatio, Eſ. V, 9. XXIV, 12. שמם verb. Kal, Ezech. XXXV, 12. שמם verbale, Dan. IX, 17. Eſ. XLIX, 8. שממה deſolatio; Exod. XXIII, 29. ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος, *ne terra fiat deſerta.* Vid. & Lev. XXVI, 33. Eſ. LXII, 4. תהו inane, Eſ. XXXIV, 11. הלם porca, *Al.* Oſ. X, 4. ἐρήμωσε.

Ἔρημός εἰμι, deſolatus ſum. נשם niph. a שמם deſolor, Lev. XXVI, 22.

Ἐρημόω, deſolo, vaſto, perdo, exſicco. בלק exinanio, Eſ. XXIV, 1. החרים hiph. devoveo, Eſ. XI, 15. השליך hiph. projicio, Dan. VIII, 11. השמיד hiph. perdo, Lev. XXVI, 30. חרב : החריב Kal & hiph. Eſ. LI, 10. ἡ ἐρημώσασα θάλασσαν, *exſiccans mare.* Vid. & Job. XIV, 11. Eſ. XLIV, 27. Jer. LI, 36. Ezech. XXVI, 19. δώσω σε πόλιν ἠρημωμένην, *reddam te urbem deſolatam.* חרבה deſolatio, Ezech. XXXIII, 27. οἱ ἐν ταῖς ἠρημωμέναις ſc. χώραις κατοικοῦντες, *in locis deſolatis habitantes.* Conf. v. 24. ישם Gen. XLVII, 19. במדבר in deſerto, Jer. III, 2. משמה deſolatio, Ezech. XXXIII,

XXXIII, 29. XXXV, 5. אין עבר בה *non eſt tranſiens in ea*, Eſ. XXXIV, 10. שאה Eſ. VI, 11. שבר frango, Eſ. XXIV, 10. שמם : נשם Kal & niph. Lev. XXVI, 43. Pſ. LXVIII, 30. שממה deſolatio, Eſ. I, 7. Ezech. XXXV, 7. עתה bibo, Eſ. XXXVII, 25. חרבונים plur. ſiccitates, *Al.* Pſalm. XXXI, 4. ἐν τῷ ἐρημωθῆναι. Sir. XXI, 5. καταπλαγμὸς καὶ ὕβρις ἐρημώσουσι πλοῦτον, *objurgatio & injuria perdent divitias.* Sic & de divitiis Apoc. XVIII, 16. ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος, *perierunt tantæ divitiæ.*

Ἐρήμωσις, deſolatio, vaſtitas. חרבה Jer. VII, 32. XXII, 5. חרבונים plur. ſiccitates, *Aqu.* Pſ. XXXI, 4. ἐν ἐρημώσει. משמם part. pih. Dan. IX, 27. שמה Lev. XXVI, 35. Jer. IV, 7. שמם verbale, Dan. VIII, 13. IX, 27.

Ἐρήμωσις θερείας, deſolatio æſtiva. קיץ æſtas, *Aqu.* Pſalm. XXXI, 4. ἐρημώσει θερείᾳ.

Ἐρίζω, litigo, rixor, contendo, adverſor, repugno. התגרה hithp. miſceo me, 4 Reg. XIV, 10. ἱνατί ἐρίζεις ἐν κακίᾳ σου; *quare contendis ad malum*, vel *ad interitum tuum? Vulg. Quare provocas malum?* מרה rebellis ſum, 1 Reg. XII, 14. μὴ ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου, *non adverſemini ori Domini.* Vid. & v. 15. מרת רוח amaritudo ſpiritus, Gen. XXVI, 35. רדף perſequor, Job. XIX, 28. Conf. v. Ἐρίω. רצה pih. dejicio me, it. exſilio. *Aqu.* Pſalm. LXVII, 16. ἐριζετε. Sir. VIII, 2. μὴ ἔριζε μετὰ ἀνθρώπου πλουσίου, *ne litiges cum homine divite.* Vid. & Sir. XI, 9.

Ἐριθεύομαι, lanam tracto, operor. Tob. II, 11. ἠριθεύετο ἐν τοῖς γυναικείοις, *lanam tractabat in gynæceis. Heſychius*: Ἠριθεύετο, ἐιργάζετο. Ἠριθεύετο, *operabatur.*

Ἔριθος, lanificus, qui lanificium exercet. ארג part. textor, Eſ. XXXVIII, 12. *Suidas*: Ἔριθος. ἔρια ἐργαζομένη. Ἔριθος. *quæ lanas tractat.*

Ἐρικτὸς vel ἐριπτὸς, confractus, confuſus, ab ἐρίκω, frango, contundo. גרש Lev. II, 14. χίδρα ἐρικτὰ, *ſpicæ recentes contuſæ.* Gloſſ. in Octat. & *Heſychius*: Ἐρικτὸν, κοπανιστόν. Ἐρικτὸν, *piſtillo tuſum.* Idem: Ἐρικτὰ, σῖτος πεφρυγμένος, καὶ κοπτόμενος, ὡς ἄλφιτα, σχισὰ ἄλευρα. Ἐρικτὰ, *frumentum torrefactum, & tuſum, ut legumina, farina ſeparata. Euſebio* ad Lev. l. c. ἐρικτὰ ſunt τὰ ἐν μύλῃ πτισθέντα, καὶ τὸν φλοιὸν ἀποβαλόντα ὀσπριώδη λάχανα, *quæ in mola piſta ſunt, & glumas abjecerunt, olera leguminibus ſimilia.* Conf. Ἐριπτὸς ſupra.

Ἔριον, lana. עמר Chald. Dan. VII, 9. צמר Deut. XXII, 11. Eſ. I, 18. Ezech. XXVII, 18.

Ἔρις, lis, contentio. נצח *Reliqu.* Eſ. LXIII, 3. Sir. XLVIII, 12. XLVI, 6. 11. *Heſych.* Ἔρις, φιλονικία, μάχη. Ἔρις, *contentio, pugna.*

Ἐριστὴς, contentioſus. מרי *Aqu. Sym. Theod.* Ezech. XLIV, 6.

Ἐριστής εἰμι, litigioſus ſum. אמר dico, Pſ. CXXXVIII, 19.

Ἐρισύβη. Vid. Ἐρυσίβη.

Ἔριφος, hœdus. גדי Gen. XXXVIII, 17. כר agnus, Amos. VI, 4. עז caper, Exod. XII, 5. גדי עזים Gen. XXVII, 9. 16. עתודים plur. hirci, Jer. LI, 40. שעיר hircus, Gen. XXXVII, 30. Ezech. XLIII, 22.

Ἑρμηνία, interpretatio. מליצה *Aqu.* Prov. I, 6. Vid. & Sir. XLVII, 18.

Ἑρμηνεὺς, interpres. מליץ *Aqu. Sym.* Eſ. XLIII, 27.

Ἑρμηνευτὴς, interpres. מליץ Gen. XLII, 23.

Ἑρμηνεύω, interpretor. תרגם Chald. pah. Eſd. IV, 7.

Ἑρπετὸν ſc. ζῶον, animal reptile. חיה vivens beſtia, Gen. I, 28. כר משל agnus dominans vel dominatoris, Eſ. XVI, 1. רמש verb. repo, Lev. XX, 25. רמש : רמשת part. Gen. VII, 8. ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν ſc. ζώων, *de omnibus reptilibus animantibus.* Conf. Gen. I, 21. ubi ζώων additur. רמש Gen. I, 24. שרץ Gen. I, 20. *Heſychius*: Ἑρπετὰ, τὰ ἄπουδα παρὰ τὸ εἰς τὴν γῆν πεπτωκέναι. Ἑρπετὰ, *quæ pedibus carent. Dicuntur ita, quod in terram cadant.*

Ἕρπω, repo, repto. רמש Gen. I, 26. שרץ Lev. XI, 29. *Heſychius*: Ἕρπει, βαδίζει, τῇ κοιλίᾳ περιπατεῖ, παραγίνεται. Ἕρπει, *incedit, ventre ambulat, accedit.*

Ἐρυθαίνω, rubrum facio. Sap. XIII, 14. ἐρυθήνας χρόαν αὐτῷ, *rubrum faciens ſuperficiem. Al.* ibi ἐρυθήνας legunt. Inde apud *Heſychium*: Ἐρυθήνας, βάψας. Ἐρυθήνας, *tingens.* Et in Gloſſ. MS. τῆς Παιπρίτα: Ἐρυθήνας, φοινίξας. Ἐρυθήνας, *rubefaciens.* Sic & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐρυθήνας, φοινίξας, βάψας. Rurſus *Heſychius*: Ἐρυθαίνει, πυῤῥὸν ποιεῖ, ὅθεν καὶ ἐρύθημα ἡ ῥίζα ἡ λιγομένη ἐρυθρόδανον. Ἐρυθαίνει, *rubrum facit; unde & ἐρύθημα radix, quæ alias dicitur ἐρυθρόδανον, rubia.*

Ἐρύθημα, rubedo, rubor. חמון tinctus, conſperſus, Eſ. LXIII, 1. ἐρύθημα ἱματίων, *rubor veſtimentorum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐρύθημα, χρῶμα αἱματῶδες. Ἐρύθημα, *color ſanguineus.* Gloſſ. MS. in Sap. Sal. Ἐρύθημα, βαφὴ, εἴτε

εἴτε ἱματίου, εἴτε ἄλλου τινός. Ἐρύθημα, *tinctura sive vestimenti, sive alterius cujusdam.*

Ἐρυθρίαω, rubesco, erubesco, rubore suffundor. הכלם hoph. *Al.* Jer. XIV, 4. ἠρυθρίασαν, *erubuerunt.* Tob. II, 14. Esth. XV, 8. ἐρυθριῶσα ἀκμῇ κάλλους αὐτῆς, *rubescens vigore pulchritudinis suæ.* Tob. II, 14. ἠρυθρίων πρὸς αὐτὴν, *excandescebam adversus illam.*

Ἐρυθροδανόομαι, radice rubiæ tingor. rubro colore tingor, rubefio. מאדם part. pyh. Exod. XXV, 5. XXVI, 14. δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα, *pelles arietum rubia tinctas.* Lex *Cyr.* MS. Brem. Ἠρυθροδανωμένα, πεπυρωμένα, βεβαμμένα, κεκοκκινωμένα. Ἠρυθροδανωμένα, *colore igneo tincta, infecta, coccineo colore tincta. Suidas:* Ἠρυθροδανωμένον. ἐρυθρῷ βάμματι βεβαμμένον. Ἠρυθροδανωμένον. *rubro colore tinctum. Hesychius:* Ἠρυθροδάνωται, πεπύρωται, κεκοκκίνωται. Ἠρυθροδάνωται, *colore igneo,* vel *coccineo tinctus est.* Idem: Ἐρυθροδανωμένα, (rectius in Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἠρυθροδανωμένα, & vox apud *Hesychium* inter illas numeranda, quæ vitiose Lexico ejus inserta sunt.) πύῤῥα, κόκκινα, πυροειδῆ. Ἠρυθροδανωμένα, *rufa, coccinea, igneum colorem habentia.* In Glossis in Octateuch. pariter vitiose scribitur Ἐρυθροδανώμενον, redditur autem πεφοινιγμένον, πυῤῥὸν, *puniceo colore tinctum.* Sic & in Lex. *Cyrilli* MS. Ἐρυθροδανόμενον (pro ἠρυθροδανωμένον) exponitur κόκκινον, πυρὸν, (leg. πυῤῥὸν) ἢ μέλαν, *coccineum, rufum, nigrum,* additurque τοιοῦτον γὰρ ἡ ῥίζα τῆς ἐρυθροδάνου, *talis enim coloris est radix rubiæ.* De hac radice *Dioscorides* L. III. c. 160. Ἐρυθρόδανον, ἢ ἐρευθόδανον, ἔνιον δὲ τεύθριον καλοῦσι, ῥίζα δέ ἐστιν ἐρυθρὰ βαφική. Ἐρυθρόδανον *vel* ἐρευθόδανον, *vel, ut quibusdam dicitur,* τεύθριον, *radix rubra est, qua aliquid tingi potest.* De eadem *Plinius* Lib. XIX. c. 3. *Rubia tingendis lanis & coriis necessaria.* Et Lib. XXIV. c. 11. *Erythrodanus, quam aliqui ereuthodanum vocant, nos rubiam, qua tinguntur lanæ, pellesque perficiuntur.*

Ἐρυθρὸς, ruber, rufus. אדם Es. LXIII, 2. סוף alga, juncus, Exod. X, 19. XIII, 18. פועה nom. prop. *Incert.* Exod. I, 15. ἐρυθρόν. *Philo* de eo, quis rer. div. hæres p. 339. Φουὰ δὲ ἐρυθρὸν ἑρμηνεύεται, *Phua autem rubrum significat.*

Ἐρυμνὸς, munitus. 2 Macc. XI, 5. ἐν ἐρυμνῷ χωρίῳ, *in munito loco.* Ita juxta Ed. *Rom.* In *Francof.* ῥυμνῷ, ut videtur, mendose. *Hesychius:* Ἐρυμνὸν, ἰσχυρὸν, μέγα, ὑψηλὸν, καὶ ὀχυρὸν, οὗ ταχέως οὐδεὶς ἐπιβαίνει, ἢ σκοτεινόν. Ἐρυμνὸν, *robustum, magnum, excelsum, & munitum, ad quod non statim aditus alicui patet, vel tenebricosum.*

Ἐρυμνότης, munitio. 2 Macc. XII, 14.

Ἐρυ-

Ἐρυσίβη, & ſemel, at vitioſe, ἰρισύβη, rubigo in plantis & fructibus, morbus ſegetum. ארבה locuſta, Joël. II, 25. חרש novilunium, (pro quo legiſſe videntur חרש æſtus maxima vi omnia adurens. Vid. Eruditiſſ. *Jac. Haſæum* in Bibl. Brem. Cl. VII. p. 821. ſq.) Oſ. V, 7. חסיל 3 Reg. VIII, 37. Pſ. LXXVII, 51. Joël. I, 4. צלצל Deut. XXVIII, 42. Poſtremo loco legitur ἰρισύβη, reliquis autem omnibus ἐρυσίβη. Inde & apud *Heſychium*: Ἐρισύβη, ὁ ὡς κονιορτὸς κατισχόμενος, καὶ ἀφανίζων σῖτον. Ἐρισύβη, *tanquam pulvis deſcendens, & corrumpens frumentum.* Idem Ἐρυσίβη, νόσος τις ἀέρος ἐπιγινομένη τοῖς Φυτοῖς καὶ καρποῖς. Ἐρυσίβη, *morbus quidam aëris ſuperveniens plantis & fructibus. Suidas*: Ἐρυσίβη, θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτῳ γινόμενον, ὃ λυμαίνεται τὸν καρπόν. Τινὲς νόσον ἐπιγινομένην τοῖς σπέρμασιν. Ἡ ἡ κονιορτώδης Φθορὰ τοῦ σίτου. Ἐρυσίβη, *animalculum aliquod, quod in frumento naſcitur, & perdit fructus. Quidam morbum dicunt, qui ſeminibus innaſcitur. Vel pulverulenta corruptio frumenti. Euſtathius* ad Il. β'. p. 235. Κατὰ τὸν Παυσανίαν μίλτος ἐλέγετο καὶ ἡ ἐρυσίβη. Δρόσος δέ, φησιν, αὐτὴ, καταληφθεῖσα ὑπὸ καύσωνος, ὑφ' ἧς διαφθείρεται πᾶς σπόριμος καρπός. *Juxta Pauſaniam* μίλτος (convenit cum German. *Melthau*) *etiam* ἐρυσίβη *dicebatur. Ros vero, inquit, illa ab igneo turbine producta. Qua corrumpitur omnis ſeminatus fructus.* Conf. Id. *Euſtath.* ad Odyſſ. ι'. p. 357. *Schol.* ad Pſ. LXXVII, 51. Ἐρυσίβη ἐστὶ κατὰ τὸν Ἡρωδιανὸν τὸ ἐπικαθίζον τοῖς καρποῖς παχνῶδες, καὶ διαφθεῖρον αὐτούς. Ἐρυσίβη *juxta Herodianum eſt, quod inſidet fructibus pruinoſum, & corrumpens illos.* Conf. & *Cl. Outhovii* Judic. Jehov. Zeb. p. 289. ſqq. & *Jac. Haſæi* Diſſ. de Jud. Terræ Depopulat. in Bibl. Brem. Cl. VII. p. 779. ſqq.

Ἔρχομαι, venio, futurus, vel venturus ſum, eo, proficiſcor, redeo, revertor. אול Chald. abeo, Dan. VI, 19. אחז prehendo, Job. XVIII, 9. אמר dico, 2 Reg. XIV, 4. ארח via, ſemita, Job. XXXI, 32. אתה & Chald. אתא Eſd. IV, 12. Job. III, 25. בוא 4 Reg. XIII, 20. ἐλθόντος ἐνιαυτοῦ, *veniente* vel *revertente anno.* Pſ. XXI, 34. γενεὰ ἡ ἐρχομένη, *generatio futura.* Vid. & Pſ. LXX, 20. Jer. XXVI, 2. Eſ. XXXIX, 6. ἰδὲ ἡμέραι ἔρχονται, *ecce dies erunt*, vel *venient.* Vid. & Jer. VII, 30. IX, 24 XIX, 6. XLVIII, 12. & conf. Luc. XXIII, 29. Dan. XI, 9. ἐλίσσεται ἐρχόμενος καταχλύζων, *veniens veniet ſubmergens.* Vid. & Hab. II, 3. Zach. I, 21. τί οὗτοι ἔρχονται ποιῆσαι; *quid hi facient?* Zach. II, 10. ἰδὲ ἐγὼ ἔρχομαι καὶ κατασκηνώσω, *ecce ego venio, & habitabo. Al.* 1 Reg. VII, 45. ἔρχομαι πρὸς σὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου, *venio ad te in nomine Domini.* בזה ſperno, (legiſſe videntur בוא) Neh. II, 19. דרך via, Prov. XIV, 12. הוסיף hiph. a יסף addo, Prov. XXIII, 35. הוסיף hiph.

a יפע ſplendeo, Job. III, 4. הלך eo, ambulo, Gen. XXXII, 6. 2 Reg. XIII, 14. λαὸς πολὺς ἐρχόμενος ἐν τῇ ὁδῷ, *populus multus ambulans in via.* Conf. Luc. II, 44. הקרים hiph. obvenio, Amos. IX, 10. μὴ ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὰ κακὰ, *ne veniant ſuper nos mala.* השה hiph. a נשה exactorem ago, Pſ. LIV, 16. חבר ſocius, Jud. XX, 11. ילך eo, ambulo, Gen. XVIII, 22. ἦλθον εἰς Σόδομα, *ibant verſus Sodoma.* Exod. VIII, 25. ἐλθόντες θύσατε Κυρίῳ, *euntes ſacrificate Domino.* 3 Reg. X, 14. ἀπεστράφη καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς, *revertebatur, & proficiſcebatur in terram ſuam.* Vid. & 2 Par. VIII, 3. X, 1. Eſdr. VIII, 31. & conf. Act. XXVIII, 14. & *Ven. Raphelii* Annot. Xenophont. ad Joh. VI, 17. p. 130. ירד deſcendo, 1 Reg. XXIX, 4. 4 Reg. II, 3. יצא exeo, Num. XI, 26. 4 Reg. VIII, 3. 2 Par. XXI, 19. לקח accipio, Job. XXVII, 13. מבוא introitus, 1 Par. IV, 39. מזל e regione, 1 Reg. XIV, 5. מוח Zona, Eſ. XXIII, 10. מסע iter, profectio, Gen. XIII, 3. מצוק מול ſitus e regione, 1 Reg. XIV, 5. נדה pih. procul amoveo, Amos. VI, 3. נערה niph. effundor, Eſ. XXXII, 15. ἕως ἂν ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ, *usque dum veniat ſuper vos ſpiritus ab alto.* Conf. Act. I, 8. נפל cado, Job. I, 15. Eſ. IX, 8. נצב niph. a יצב conſiſto, Exod. V, 20. עבר tranſeo, Jud. XII, 1. 4 Reg. IV, 31. עלה aſcendo, Amos. VII, 1. פלגות plur. partes, Jud. V, 16. קבץ congrego, *Al.* 1 Par. XI, 1. ἦλθε. קרב appropinquo, Jon. I, 6. חוב Chald. revertor, Dan. IV, 33. εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον, *ad honorem regni mei redii.* Sic & apud *Xenophontem* ἔρχομαι, aliquando *redeo* ſignificat. Vid. *Raphelii* Annot. ex eod. ad Joh. XIV, 18. p. 139. Et ἐπέρχομαι interdum apud LXX. pro שוב eodem ſenſu legitur. Vide ſupra in h. v.

Ἐλευσέον, veniendum. 2 Macc. VI, 17.

Ἐρωδιὸς, ardea, vel ardeola. חסידה ciconia, Pſ. CIII, 19. *Aqv.* Job. XXXIX, 13. Jer. VIII, 17. *Aqv. Sym.* & *Theod.* Zach. V, 9. כוס bubo, Deut. XIV, 16. Lex. *Cyrilli* MS. Ἐρωδιὸς, ὁ πέλαργος. Ἐρωδιὸς, *ciconia.* Sic & *Suidas*: Ἐρωδιός. εἶδος ὄρνιθος ὁ πελαργὸς λεγόμενος, ἢ ὅμοιος αὐτῷ. Ἐρωδιός, *avis genus, quæ etiam* πελαργὸς, *i. e. ciconia vocatur, vel & ſimilis.* Sed falluntur, qui ἐρωδιὸν pro *ciconia* habent. Vide *Bochartum* Hier. P. II. L. II. c. 33. p. 234. Et videtur explicatio illa enata inde, quod חסידה cui apud Græcos Interpretes ἐρωδιὸς reſpondet, aliis de *ciconia* accipiatur. Etymologicum MS. de ave illa ita: Ἐρωδιὸς, εἶδος ὄρνιθος ἐμφερὲς γεράνῳ. ἔχει δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀκρόπτερον ὡς βασίλειον. Ἐρωδιὸς, *genus avis, ſimilis grui. Habet autem in capite verticem pennarum, tanquam inſigne regium.* Græcis alias dicitur ἄραμος

& νυκτάιετος. *Hesychius:* Ἄραμος, ἐρωδιός. Idem: Νυκτάιετος, ὄρνις ἱερὸς Ἥρας, ὃς καὶ ἐρωδιός. Νυκτάιετος, *avis sacer Junoni, qui etiam* ἐρωδιός *dicitur.* Scribitur & ῥωδιός. Rursus *Hesychius:* Ῥωδιὸν, τὸν ἐρωδιόν.

Ἔρως, amor. אהבים plur. Prov. VII, 18.

Ἔρως γυναικὸς, amor mulieris עצר רחם occlusio uteri, Prov. XXX, 16. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἔρως, ἐπιθυμία. Ερως, *concupiscentia.*

Ἐρωτάω, rogo, interrogo, scrutor, percontor, quæro, exquiro. אמר dico, Exod. III, 3. חקר investigo, Deut. XIII, 14. καὶ ἐτάσεις, καὶ ἐρωτήσεις καὶ ἐξερευνήσεις. *& examinabis, & exquires, & perscrutaberis.* Conf. 2 Macc. VII, 2. Joh. XVI, 5. & *Henckii* Diss. de Us. LXX. int. in N. T. p. 23. שאל 1 Reg. X, 4. ἐρωτήσουσί σε τα εἰς εἰρήνην, *interrogabunt te de iis quæ ad pacem sunt*, vel *ad salutem & incolumitatem pertinent*, h. e. salutabunt te. Vid & 1 Reg. XVII, 22. XXX, 21. 2 Reg. VIII, 11. 1 Par. XVIII, 10. *Al.* Jud. XVIII, 15. & conf. quæ supra notata sunt in v. Ἀσπάζομαι, & infra in v. ἔχω post Hebr. שלום & in v. Ὑγιαίνω post eand. vocem. 1 Reg. XXII, 10 ἠρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ, *interrogabat pro illo apud Deum.* Vid. & 2 Reg. V, 19. 1 Par. XIV, 14. ἠρώτησε Δαβὶδ ἔτι ἐν Θεῷ, *interrogabat David iterum apud Deum.* Ps CXXII, 6 ἐρωτήσατε δὴ τὰ πρὸς εἰρήνην τὴν Ἱερουαλὴμ, *interrogate quæso de iis, quæ ad pacem sunt Hierosolymam*, h. e. benedicite, salutem apprecamini Hierosolymæ. Conf. quæ dicta sunt in v. Εἰρήνη. Jer. VI, 16. ἐρωτήσατε τρίβους Κυρίου αἰωνίους, *quærite semitas Domini æternas.* Vid. & Jer. XXIII, 33. Jer. XXXVIII, 14. ἐρωτήσω σε λόγον, *interrogabo te aliquid.*

Ἐρώτημα, interrogatio, interrogatum. Sir. XXXIII, 4. ὁ νόμος αὐτῷ πιστὸς, ὡς ἐρώτημα δικαίων, vel, ut *Al.* rectius, δήλων, *lex illi certa, tanquam id, quod quæsitum est per Urim.* Conf. Num. XXVII, 21.

Ἐσβειεὶ, vel ἐσβεὶ, pro Hebr. העביר transire fecit, *Al.* Jer. XLVI, 17. ubi aliter procul dubio legerunt. In *Francof.* Ed. pro ἐσβειὲ μωὴδ male conjunctim νεεσβειεμωὴδ, & litera ex antecedenti voce σαὼν præmittitur.

Ἐσεφίμ. Vide Ἀσαφίμ.

Ἐσθὴς, vestis. 3 Esdr. VIII, 73.

Ἔσθησις, vestitus. מכסה *Aqv.* Es. XXIII, 18.

Ἐσθίω, edo, vescor. אכל Gen. XXXIX, 6. Dan. IV, 30. מאכל cibus, esca, Gen. XL, 17.

Ἔσθω,

Ἔσθω, idem. אכל Lev. XVII, 10. Jud. XIV, 9.

Ἔσοπτρον, ſpeculum. Sap. VII, 26. Sir. XII, 13.

Ἑσπέρα, veſpera. מעלי שמשא Chald. ingreſſus, i. e. occaſus ſolis, Dan. VI, 14. ערב 1 Par. XVI, 40. τὸ ἑσπέρας pro κατὰ τὸ τῆς ἑσπέρας μέρος, *veſperi*. Vid. & Num. IX, 15. 1 Par. XXIII, 30. Pſ. XXIX, 6. LXXXIX, 6. & *Cl. Schoetgenii* not. ad *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 116. Poteſt etiam pro μέρος ſubintelligi διάστημα. Pro τὸ ἑσπέρας etiam ſubinde ἑσπέρας ſimpliciter legitur. Vid. Gen. XIX, 1. XXX, 16. Deut. XVI, 6. Ezech. XXXIII, 22 עת ערב *tempus veſperæ*, 2 Reg. XI, 2. πρὸς ἑσπέραν, *circa veſperam*. Vid. & Eſt. VII, 14. Zach. XIV, 7. עתה *nunc*, Ruth. II, 7.

Ἑσπερινός, veſpertinus. ערב veſpera, Lev. XXIII, 5. 4 Reg. XVI, 15. ערב־יום veſpera diei, Prov. VII, 9.

Ἕσπερος, heſperus, ſtella veſpertina. כסיל orion, Job. IX, 9. *Theod.* Amos. V, 8. עיש arcturus, Job. XXXVIII, 22. *Heſychius*: Ἕσπερος, ὁ ἀστὴρ ἕσπερος, ὃς κάλλιστον. Ἕσπερος, *ſtella heſperus, quæ pulcherrima.*

Ἑστιατορίως, feſtinanter. תשמנים plur. magnates, *Aqv.* Pſ. LXVII, 32. מהמרות plur. foveæ, *Al.* Pſ. CXXXIX, 11.

Ἑστίασις, convivium. משתה *Incert.* Gen. XXVI, 30.

Ἑστιατορία, epulatio, victus. ארחה cibus itineris, 4 Reg. XXIV, 50. *Al.* Ier. XL, 5. *Heſychius*: Ἑστιατορία, ἰσχία. Ἑστιατορία, *epulatio*. Idem: Ἑστιάτωρ, (ſic enim bene *Salmaſ* legit pro Ἑστιάτων) ὁ δειπνίζων, ὁ εἰς εὐφροσύνην καὶ ἰσχίαν καλῶν, ὕγων τροφεύς. Ἑστιάτωρ, *qui cœna excipit, qui ad lætitiam vel convivium vocat, vel nutritor.*

Ἑστία, focus, ara, craticula. אח Ier. XXXVI, 22. 23. גג tectum, Exod. XXXVII, 30. *Al.* Exod. XXX, 3. בידוד ſcintilla, Job. XLI, 11. כרכב ambitus, Exod. XXVII, 5. XXXVIII, 5. מורק crater, 2 Par. IV, 11. מכבר cribrum, Exod. XXVII, 4. XXXVIII, 4. 5. XXXIX, 40. מרחשת ahenum, Lev. II, 7. VI, 39. פחם carbo, Prov. XXVI, 21. רשת rete, Exod. XXVII, 4. 5. *Heſychius*: Ἑστία, βωμὸς ἰσόπεδος, οὐκ ἐκ λίθου ὑψώμενος. ἢ ἐστὶ σιδηρᾶ φακαρία (*Kulmius* ad *Polluc.* p. 7. ingenioſe legendum ſuſpicatur σιδηρᾶ, ἐφ' ᾧ κάεται) τὸ πῦρ, καὶ ὁ τόπος αὐτῆς κυτρόπους, ἢ πυροφόρον σκεῦος. Ἑστία, *ara ſolo æqualis, non ex lapide exaltata. Vel ara ferrea, in qua ignis ardet, & locus ejus, quo ollæ locantur, vel vas igniferum.*

Ἑσχαρίς, foculus, craticula. גג tectum, Exod. XXX, 3.

Ἐσχαρίτης, fruſtum ex clibano, aſſatura carnis. משפר portio ampla, 2 Reg. VI, 19. ἑκάστῳ κολλυρίδα ἄρτου, καὶ ἐσχαρίτην, *unicuique collyrida panis, & aſſaturam carnis.* Suidas & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐσχαρίτην, ψωμὸν ἀπὸ κλιβάνου. Ἐσχαρίτην, *panem in foco*, vel *furno coctum.* Ita & apud *Heſychium*, niſi quod pro ἀπὸ apud illum legatur ἐπί. Apud eundem Grammaticum Ἐσχαρίτης exponitur ἄρτος ἔγκρυπτος, *panis abditicius.* Cf. *Athenæum* Lib. III. p. 109. & *Bochartī* Hier. P. I. L. II. c. 134. p. 327.

Ἐσχατίω, tardo, usque ad extremum temporis procraſtino. אחר *Incert.* Jud. V, 28. ἠσχάτησαν.

Ἐσχατίζω, moror, tardo, tardius venio. בוש pih. Jud. V, 28. διότι ἠσχάτισε τὸ ἅρμα αὐτοῦ παραγενέσθαι; *quare tardat curtus ejus advenire? Heſych* Ἠσχάτησεν, (*Suidas* & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. rectius Ἠσχάτισεν) ὑστέρησεν. Ἠσχάτισεν, *tardat.* Vid. & 1 Macc. V, 53.

Ἐσχατόγηρως, extremam ſenectutem agens, decrepitus. Sir. XLI, 4.

Ἔσχατος, extremus, ultimus. אחר poſt, Num. XXXI, 2. καὶ ἔσχατον (pro κατ' ἔσχατον χρόνον, vel κατ' ἔσχατον τέλους) προσθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου, *& ultimo* vel *poſtea patribus tuis adjungaris.* אחור retro, Job. XXIII, 8. Eſ. XLI, 23. τὰ ἐπερχόμενα ἐπ' ἐσχάτου ſc. χρόνου, *quæ futura ſunt tempore ultimo.* Sym. Pſ. XLIII, 12. ἔταξας ἡμᾶς ἐσχάτους πάντων ἐναντίων, *ordinaſti nos ultimos omnis adverſarii.* Sym. Prov. XXIX, 11. ἐπ' ἐσχάτων (ſc. τῶν ἡμερῶν) καταπραΰνει αὐτὸν, *ultimis diebus* vel *tandem mitigat eum.* אחרון Num. XXIV, 14. ἐπ' ἐσχάτου (ſc. χρόνου) ἡμερῶν, *ultimo tempore dierum.* Deut. IV, 30. ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, *ultimis diebus.* Conf. Hebr. I, 1. Deut. XXXI, 29. ἐπ' ἐσχάτων ſc. τῶν ἡμερῶν, *ultimis diebus.* Deut. XIII, 9. XVII, 7. & 3 Reg. XVII, 13. ἐπ' ἐσχάτου ſc. χρόνου, *tempore ultimo.* Vid. & 1 Reg. XXIX, 2. Deut. XXXIV, 2. ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης, *ad mare ultimum*, h. e. occidentale. Vid. & Joël II, 20. Zach. XIV, 8. & conf. *Feſſelii* Adverſ. Sacr. Lib. VII. c. 7. p. 203. Eſdr. VIII, 13. ἀπὸ υἱῶν Ἀδωνικάμ ἔσχατοι, *ultimi filiorum Adonicam.* Dan. XI, 4. εἰς τὰ ἔσχατα αὐτοῦ ſc. τέκνα, *ad poſteros ejus.* Conf. Jer. XXXI, 17. ubi pro τέκνοις al. habent ἐσχάτοις אחרי idem quod אחר Deut. XXXI, 27. πῶς οὐχὶ καὶ ἔσχατον τοῦ θανάτου μου; *quomodo non etiam poſt mortem meam?* Vid & v. 29. Ita 1 Cor. XV, 8. ἔσχατον πάντων, *poſt omnes.* Dan. XII, 8. τί τὰ ἔσχατα τούτων; *quid poſt hæc?* אחרית finis, poſtremum; Job. VIII, 7. τὰ δὲ ἐσχατά σου (ſc. χρήματα) ἀμύθητα, *poſteriores autem* (facultates) *tuæ innumerabiles.* Vid. & Job. XLII, 12. Pſ. LXXII, 17.

εἰς

εἰς τὰ ἔσχατα (ſ. πράγματα) αὐτῶν, *ad res ultimas eorum.* Prov. XXXIII, 32. τὸ ἔσχατον, pro κατὰ τὸ ἔσχατον τέλος, *poſtremum.* Vid. & Prov. XXIX, 21. Eccleſ. VII, 9. ἀγαθὴ ἰσχάτη (ſubintelligend. videtur φθογγὴ, vel φωνὴ, vel ſimile quid) λόγων ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτῶ, *melior ultimus verborum ſonus, quam initium ejus.* Eccleſ. X, 13. ἰσχάτη στόματος αὐτῶ, ſc. φωνὴ, *ultima oris ejus vox.* *Aqv.* Deut. XXXII, 29. εἰς ἰσχάτην ſc. ἡμέραν, *in ultimum diem.* אפס finis, Eſ. XLV, 22. Jer. XVI, 18. ארח via, ſemita, Job. VIII, 13. ארח viator, Jer. IX, 2. גדול magnus, Joſ. I, 4. ירכה latus, Eſ. XXXVII, 24. εἰς τὰ ἰσχάτα τῦ Λιβάνου ſc. μέρη, *ad extremas partes Libani.* מאסף part. pih. colligens, Num. X, 25. ἔσχατοι πασῶν τῶν παρεμβολῶν, *ultimi omnium caſtrorum.* מרחק longinquitas, Eſ. VIII, 9. סוף alga, Jon. II, 6. ἰσχάτη ἔδυ ἡ κεφαλή μου, *poſtremo deſcendit caput meum.* עקב calcaneus, Joſ. VIII, 13. קץ finis, Ezech. XXXV, 5. קצה finis, Pſ. CXXXIV, 7. ἐξ ἰσχάτου τῆς γῆς ſc. τέλους, *ex ultimo terræ fine*, h. e. ex remotiſſimis finibus terræ. Vid. & Jer. X, 12. LI, 16. Eſ. XLVIII, 20. ἕως ἰσχάτου τῆς γῆς ſc. πέρατος, *usque ad ultimum terræ terminum*, i. e. in toto terrarum orbe. Vid. & Eſ. XLIX, 6. LXII, 11. & conf. Act. I, 8. & *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 190. Similiter Græci profani locuti ſunt. Vid. *Schwartzii* not. ad *Olear.* de Styl. N. T. p. 253. & Comm. Crit. p. 586. & *Georgii* Vindic. N. T. ab Ebraism. Lib. III. c. 4. p. 303. שביעי ſeptimus, Lev. XXIII, 16. תכלית conſummatio, Job. XI, 7. *Heſychius*: Ἔσχατον, ἰσώτατον, πρῶτον, τελευταῖον, ὕστερον, ὕψατον. Ἔσχατον, *interius, primum, ultimum, poſterius, poſtremum.*

Ἔσω, intus, intra. בבית in domo, Gen. XXXIX, 11. ביתה domum verſus, 2 Par. IV, 4. לפני coram, Ezech. IX, 6, פנימה Lev. X, 18. 4 Reg. VII, 11. 2 Par. XXIX, 18. לפנימה 2 Par. XXIX, 16. קרקע fundum, 3 Reg. VI, 15.

Ἔσωθεν, intrinſecus. בבית Ezech. XL, 45. ביתה Exod. XXVIII, 26. XXXIX, 18. בית לה Ezech. I, 27. מבית Gen. VI, 14. Ezech. VII, 15. מביתה 3 Reg. VI, 15. ליות plur. adjectiones, 3 Reg. VII, 35. לפני Ezech. XL, 20. פנימה 3 Reg. VI, 18. Pſ. XLIV, 15. לפנימה Ezech. XL, 17. מפנימה 3 Reg. VI, 19. 2 Par. III, 4. פנימי Ezech. XL, 16.

Ἐσώτερος, interior. מבית Lev. XVI, 2. 13. אל מבית Lev. XVI, 15. חיצון exterior, Ezech. XL, 18. בירכתי ad latera, 1 Reg. XXIV, 4. עליון excelſus, 2 Par. XXIII, 20. מלפנים 3 Reg. VI, 28. פנימי 1 Par. XXVIII, 11. 2 Par. IV, 22.

Ἐσώτατος, intimus. לפנימה 3 Reg. VI, 29. פנימי 3 Reg. VI, 26.

Ἐτάζω, examino, inquiro, exploro, torqueo, vexo, diſcrucio. בחן 1 Par. XXIX, 17. σὺ εἶ ὁ ἐτάζων καρδίας, *tu es, qui exploras corda.* Vid. & Pſalm. VII, 10. CXXXVIII, 23. בקש pih. Eſth. II, 22. דרש Deut. XIII, 14. 1 Par. XXVIII, 9. חקר Job. XXXII, 12. Thren. III, 39. נגע percutio, Gen. XII, 17. ἤτασεν ὁ Θεὸς τὸν Φαραὼ ἐτασμοῖς μεγάλοις, *diſcruciabat Deus Pharaonem plagis magnis. Heſychius:* Ἤτασεν, ἐβασάνισεν. Ἤτασεν, *diſcruciabat.* Vid. & Job. XXXIII, 27. ubi verba: חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי *peccavi, & rectum perverti, & non pœna digna me affecit*, LXX. quoad ſenſum breviter ita reddunt: οὐκ ἄξια ἤτασέ με, ὧν ἥμαρτον, *non ita me diſcruciavit, ac ego peccatis meis promerui.* Conf. & Sap. II, 19. VI, 6. פקר viſito, Job. XXXVI, 23. Sap. VI, 6. δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται, *potentes vero potenter torquebuntur, punientur*, vel ut vetus interpres habet, *tormenta patientur.* Conf. *Boiſii* Collat. p. 464.

Ἑταίρα, ſocia, amica, it. meretrix. אשה fœmina, Prov. XIX, 13. ἀπὸ μισθώματος ἑταίρας (c. γυναικὸς, *a mercede meretricis.* אחרת alia, altera, Jud XI, 2. υἱὸς γυναικὸς ἑταίρας, *filius meretricis.* Sic & Sir. XLI, 46. ἀπὸ ὁράσεως γυναικὸς ἑταίρας, *ab aſpectu meretricis.* Conf. Ἑταιρίζομαι, *Feſſelii* Adverſ. Sacr. L. VII. c. 5. p. 192. & *Outhovium* in Bibl. Brem. Claſſ. III. p. 446. רעיה ſocia, *Sym.* Cant. I, 14. ἑταίρα. *Heſychius:* Ἑταιρα. Φίλη, πόρνη, καὶ ἑταιρεύουσα. Ἑταίρα, *amica, meretrix, & ſocia.*

Ἑταιρία, ſocietas, ſodalitas. מזרח convivatio, Amos. VI, 7. *Suidas:* Ἑταιρία. ἡ συνήθης ὁμόνοια, καὶ φιλία. Ἑταιρία. *concordia ſodalium inter ſe, & amicitia.*

Ἑταιρίαι, amicitiam habeo. ירוע hithp. *Aqu.* Pſ. LIX, 10. ἑταιρίσαντο.

Ἑταιρία, ſocietas, ſodalitium. ירוע hithp. a רוע amice me gero, Prov. XVIII, 25. חבר ſocietas, *Sym.* Oſ. VI, 9.

Ἑταιρίζομαι, meretricem ago. Sir. IX, 3. μὴ ὑπάντα γυναικὶ ἑταιριζομένῃ, *ne occurre meretrici.* Eodem nomine a *Chryſoſtomo, Platone, Plutarcho, Athenæo concubinam* ſive *meretricem* inſigniri, eandemque *Terentio* in Andria *amicam* dici, obſervat *Feſſelius* Adverſ. Sacr. L. 7. c. 5. p. 192. Vid. & Ἑτάιρα ſupra, & Ἑταιρὶς infra.

Ἑταιρικὸς, ſocialis, ſodalitius. חבר ſocietas, *Sym.* & *Theod.* Prov. XXI, 9. ἑταιρικῇ.

Ἑταιρὶς, meretrix. קדשה *Sym.* Oſ. IV, 15. ἑταιρίδων. *Heſychius:* Ἑταιρίδων, πορνῶν. Ἑταιρίδων, *meretricum.*

Ἑταῖ-

Ἑταῖρος, ſocius, ſodalis, amicus, paranymphus. רוּר *Quint. Edit Aqu. Sym.* Cant. I, 13. חבר Cant. I, 6. VIII, 13. מרע Jud XV, 11. προκατέστησαν αὐτῷ ἑταίρους τριάκοντα, *conſtituebant illi paranymphos triginta. Heſychius*: Ἑταῖρον, σύνεργον, φίλον, παράνυμφον. Ἑταῖρον, *ſocium, amicum paranymphum.* רע 2 Reg. XIII, 3. ἦν τῷ Ἀμνὼν ἑταῖρος, *erat Amnon amicus.* Vid. & 2 Reg. XVI, 17. Prov. XXVII, 13. & conf. Sir XXXVII, 2. 4 5. & Matth. XXII, 12. XXVI, 50. Conf. & Exod. XXXIII, 11. Deut. XIII, 6. Prov. VI, 1. & alia loca in Concordantiis *Trommianis*, in quibus רע exponitur per v. φίλος, *amicus.* רעה 3 Reg. IV, 5.

Ἑταίρὸς ἰμμι, ſocius, vel paranymphus ſum. רע & התרעה pih & hithp. conſocio, Jud. XIV, 20. τῷ νυμφαγωγῷ αὐτοῦ, ὃς ἦν ἑταῖρος αὐτοῦ, *paranympho ejus, qui erat ſodalis ejus.* Vid. & Prov. XXII, 24.

Ἔτασις, examen, inquiſitio. עד teſtis, Job. X, 17.

Ἔτασιν ποιέω, inquiſitionem facio. קום ſurgo, Job. XXXI, 14.

Ἐτασμὸς, examen, inquiſitio, cruciatus, plaga. נגע plaga, Gen. XII, 17. Vid. ſupra in Ἐτάζω, & 2 Macc. VII, 37 Judith. VIII, 23. εἰς ἐτασμὸν καρδίας αὐτῶν, *ad exploracionem cordis eorum. Heſychius*: Ἐτασμὸς, ἐξέτασις. Ἐτασμος, *diligens exploratio.*

Ἐτασὺς, ſcrutator. בחן *Theod.* Pſ. VII, 10.

Ἑτερογενὴς, alterius generis. שעטנז *Sym.* Deut. XXII, 11.

Ἑτερόγλωσσος, qui eſt alterius linguæ, qui diverſa lingua loquitur. לץ *Aqu.* Pſ. CXIII, 1.

Ἑτερόζυγος, alterjugis, qui eſt alterius jugi, heterogeneus. כלאים dual. diverſæ ſpecies, heterogenea, *Al.* Lev. XIX, 19. τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἑτεροζύγῳ, *jumenta tua non admittes* animanti, *qui eſt alterius jugi*, vel *alterius generis.* Alias & Ἑτεροζύγιος eodem ſenſu dicitur. *Heſychius*: Ἑτεροζύγιοι, οἱ μὴ συζυγεντες. Ἑτεροζύγιοι, *ad unum jugum non pertinentes.* Tales apud Hebræos erant bos & aſinus, quorum ille in mundis, hic in immundis animalibus cenſebatur. Proinde cum illis ſimul arare prohibebantur Iſraëlitæ, neque unum alteri ad coitum admittere. Vid. Lev. l. c. & Deut. XXII, 10. Quo reſpexiſſe videtur Apoſtolus 2 Cor. VI, 14. fideles vetans ἑτεροζυγεῖν ἀπίστοις, *cum infidelibus ad ſuum quaſi jugum non pertinentibus conjungi.* Conf. *Bocharti* Hier. P. I. L. 1. c. 2. p. 11. & L. 2. c. 22. p. 246. & *Suiceri* Theſ. T. I. p. 1218.

Ἑτεροκλινέω, alio declino. נטה *Sym.* Pſ. XVI, 11. ἑτεροκλινῆ.

Ἑτεροκωφάω, ſurdum ago apud alterum. Sir. XIX, 23. ἑτεροκωφῶν, ubi tamen alii rectius ἐθελοκωφῶν. Vide ſupra Ἐθελοκωφάω.

Ἑτερολογία, ſermo varians. מלה *Sym.* Pſ. CXXXVIII, 4.

Ἕτερος, alter, alius, novus. אח frater, Exod. XVI, 15. Num. XIV, 4. אחר unus, Exod. XXXIX, 9. Jer. XXXII, 39. Ezech. XI, 19. אחות ſoror, Exod. XXVI, 3. אחר alius, Gen. IV, 24. Exod. XX, 2. Eſ. XXVIII, 11. אחרון poſterior, Deut. XXIX, 22. איש vir, Gen. XXXI, 49. Exod. XVI, 15. אשה fœmina, Exod. XXVI, 3. Eſ. XXXIV, 16. זר alienus, Exod. XXX, 9. חדש novus, Exod. I, 8. βασιλεὺς ἕτερος, *rex novus*. חזות viſio, Dan. VIII, 8. רע ſocius, Gen. XXXI, 49. רעות ſocia, Eſ. XXXIV, 16. *Heſychius*: Ἕτερον, ἄλλον, ἢ ἀλλοῖον, ἢ ἐν τῶν δυοῖν, ἢ ἀριστερῶν. (leg. ἀριστερόν. Conf. *Heſych.* in Ἐν τῇ ἑτέρᾳ.) νέον, δίντερον. Ἕτερον, *aliud, vel diverſum, vel unum ex duobus, vel ſiniſtrum, novum, ſecundum.*

Ἔτι, adhuc, amplius, iterum. אחר unus, 1 Par. XVII, 21. עד *Ad*, æternitas, Gen. XLIX, 27. לעד in æternitatem, *Al.* Prov. XII, 20. καὶ ἔτι. עוד adhuc, 1 Par. XIV, 14. ἠρώτησε Δαβὶδ ἔτι ἐν Θεῷ, *interrogabat David iterum apud Deum. Aqu. Theod.* Job. VI, 10.

Ἔτι δὲ, inſuper, & quin etiam. ועודנו & adhuc ille, Job. II, 3. Conf. Hebr. XI, 36. & quæ ad Act. II, 26. ex *Herodoto* notat *Raphelius* p. 328.

Ἔτι δὲ καὶ, inſuper vero etiam. אף etiam, Pſ. XV, 9. אף כי etiam cum, Neh. IX, 18. גם Pſ. LXX, 26. Conf. Luc. XIV, 26. Act. II, 26. Hebr. XI, 36.

Ἀπὸ τοῦ ἔτι, ab hoc tempore. מני עד a ſeculo, *Al.* Job. XX, 4.

Εἰς ἔτι, in longum tempus. עד æternitas, *Aqu.* Prov. XXIX, 14.

Vid. alibi εἰς τὸν Αἰῶνα καὶ ἔτι. ἕως τοῦ Αἰῶνος ἔτι. τὸν Αἰῶνα καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι. ἔτι Ἄπαξ. Νῦν ἔτι vel ἔτι νῦν.

Οὐκ ἔτι, οὐκέτι, non amplius. איו ubi ille? Job. XIV, 10. πίπτων δὲ βροτὸς οὐκ ἔτι ἐσὶ ſc. ἐν τοῖς ζῶσι, *cadens autem homo non amplius eſt* in vivis. Ita *Sophocles* Antigon. v. 572. Μὴ λέγε, σὲ γὰρ ἴσ' ἔτι. Ubi *Scholiaſtes*: Ἀντὶ τοῦ, μὴ φρόνει, ὅτι

ἐν

ἐν τοῖς ζῶσίν ἐστι. *Pro, ne cogita, quod in vivis ſit.* Sic & Euripides Hecuba v. 683.

Ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμὶ δή.
Perii infelix, non amplius ſum ſane.

Vel *non amplius vivo.* Conf. quæ ex *Alciphronis* Epiſt. obſervat. *Schoetgenius* in Hiſt. Crit. Reip. Liter. T. XIII. p. 27. & ex *Herodoto Raphelius* ad Matth. II, 18. p. 126. Adde *Wolfium* ad eund. loc. p. 42. & Οὐκ ἔστι infra. אין non, Ezech. XXVII, 36. אפס nihil, Amos. VI, 10. הבת hiph. a כתת conteror. Job. IV, 20. ἀπὸ πρωΐθεν μέχρι ἑσπέρας οὐκ ἔτι εἰσὶ ſc. ἐν τοῖς ζῶσιν, *a mane usque ad veſperam non amplius ſunt* in vivis. לא non, Job. VIII, 20.

Οὐκ ἔτι εἰμὶ ſc. ἐν τοῖς ζῶσι, non amplius ſum in vivis. אינני Job. VII, 27.

Vid. alibi οὐκ ἔτι Ἀνίημι. οὐκ ἔτι Καταφεύγω.

Ἑτοιμάζω, paro, præparo, firmo, ſtabilio. בנה ædifico, 2 Par. XXVI, 14. ברא eligo, Ezech. XXI, 19. הוכיח hiph. a יכח adjudico, Gen. XXIV, 14. 44. היטיב hiph. a יטב benefacio, Mich. VII, 3. Conf. Nah. III, 8. הסיר hiph. a סור amoveo, 2 Par. XXXV, 12. העיר hiph. ab עור excito, Job. XLI, 2. הפיק hiph. a פוק educo, Prov. VIII, 35. הכין hiph. cubare facio, Eſ. LIV, 11. התעתר hithp. paro me, Job. XV, 28. חוש feſtino, Pſ. CXVIII, 60. ἡτοιμάσθην, *paratus fui.* כון : כונן : הכין Kal, pih. & hiph. diſpono, ſtituo, firmo, ſtabilio, Joſ. I, 11. ἑτοιμάζεσθε ἐπισιτισμόν, *parate vobis commeatum.* 1 Reg. XIII, 13. ἡτοίμασε Κύριος βασιλείαν σου, *ſtabilivit Dominus regnum tuum.* 1 Reg. XX, 30. οὐχ ἑτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σου, *non ſtabilietur regnum tuum.* 3 Reg. II, 12. ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα, *valde firmabatur regnum ejus.* Vid. & 1 Par. XVII, 11. 2 Par. XII, 1. & conf. 1 Macc. I, 17. Sic & Matth. XXV, 34. κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, *occupate regnum pro vobis ſtabilitum ante jactum mundi fundamentum.* Pſalm. IX, 8. ἡτοίμασας ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ, *firmaſti judicio thronum ejus.* Pſalm. LXIV, 7. ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, *firmans montes potentia ſua.* Pſalm. LXXXVIII, 3. ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου, *in cœlis firmabitur veritas tua.* Pſalm. LXXXVIII, 4. ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, *usque in æternum firmabo ſemen tuum. Theod.* Prov. XXV, 5. ἑτοιμασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ, *firmabitur juſtitia thronus ejus. Aqu. & Sym.* ibi habent ἐδραιωθήσεται. מרט expolio, Ezech. XXI, 9. Conf. quæ ad h. l. notavi in v. Θυμόω. ערך ordino, Num. XXIII, 4. Joſ. II, 6. Pſ. XXII, 6. עשׂה facio, Eſth. V, 15. VI, 14. פלג pih. divido, Job. XXXVIII, 25. פנה pih. expe-

dio, Gen. XXIV, 31. Eſ. XL, 3. פקד viſito, Ezech. XXXVIII, 8. תור exploro, Ezech. XX, 6. תכן perpendo, 1 Reg. II, 3. 4 Reg. XII, 11. ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ ἑτοιμασθὲν, *dabant pecuniam paratam.* עצב dolore afficio, *Incert.* Job. X, 8.

Ἑτοιμασία, præparatio, it. baſis, fundamentum. הכין hiph. Pſ. IX, 41. τῇ ἑτοιμασίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν πρόσεχε τὸ οὖς σου, *fundamento cordis illorum advertit auris tua* Pſ. LXIV, 10. כן baſis, Dan. XI, 7. 20. 21. מכון idem, Eſd. II, 68. Pſ. LXXXVIII, 14. מכונם idem, Eſd. III, 3. Zach. V, 10. Conf. Epheſ. VI, 15. & Auctores *Wolfio* ad h. l. p. 157. citatos. תכונה diſpoſitio, Ezech. XLIII, 11.

Ἕτοιμος, paratus, it. ſtabilitus, firmatus, firmus, ratus, ſtabilis. הכין hiph. a כון Joſ. IV, 3. כסף appeto, Pſalm. XVI, 13. מכון baſis, ſtatio, Exod. XV, 17. εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου, *inſtabile domicilium tuum.* Vid. & 3 Reg. VIII, 13. Pſ. XXXII, 14. מרט expolio, Ezech. XXI, 10. 11. נכון part. niph. a כון 1 Reg. XXIII, 23. Iſ. XXXVII, 18. Mich. IV, 1. *Aqu.* Gen. XLII, 31. ἕτοιμον τὸ ῥῆμα, h. e. juxta Schol. βέβαιος ὁ λόγος, *firmum, ratum, ſtabile verbum.* Vid. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Gr. p. 59. *Aqu.* Prov. IV, 18. ἕως ἑτοίμης ἡμέρας, *usque ad paratum diem*, h. e. firmum, ſtatum, perfectum. Vide *Druſium* p. 1099. ערוך part. pah. ordinatus, 2 Reg. XXIII, 5. עתי opportunus, Lev. XVI, 21. ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἑτοίμου, *per hominem, qui ad manum eſt.* עתיד Deut. XXXII, 35. Eſth. III, 14. מים plur. ex פה ora, 1 Reg. XIII, 21.

Ἕτοιμος γίνομαι, paratus fio, vel ſum. נכון היה Exod. XIX, 15. XXXIV, 2.

Ἕτοιμός εἰμι, paratus ſum. נכון היה Joſ. VIII, 4. 3 Reg. II, 46. הצניע hiph. humiliter ago, Mich. VI, 8. מרט pyh. expolior, Ezech. XXI, 11.

Ἕτοιμος ἵστημι, paratus ſto. נכון היה Exod. XIX, 11.

Ἑτοίμως, promte, expedite. הכין infin. hiph. a כון *Al.* Joſ. III, 17.

Ἑτοίμως ἔχω, paratus ſum. איתי עתיד Chald. Dan. III, 15. εἰ ἔχετε ἑτοίμως, *ſi parati eſtis.* Conf. Act. XXI, 13. & quæ ad h. l. ex *Xenophonte* notat *Raphelius* p. 179. & ex Polybio p. 386. נכון אל ad firmum, i. e. firmiter, certo, *Al.* 1 Reg. XXVI, 4.

Ἔτος, annus. יום dies, 3 Reg. II, 40. 4 Reg. XX, 6. שנה Gen. V, 3. & alibi ſæpiſſime.

Ἔτος

Ἔτος ἐξ ἔτους, annus ex anno. מספר שנים numerus annorum, Lev. XXV, 50.

Δύο ἔτη, duo anni. שנתים dual. *Al.* 2 Reg. XIII, 23.

Ἐτύμως, vere. אל נכון ad firmum, i. e. firmiter, certo, 1 Reg. XXVI, 4. *Hesychius*: Ἐτύμως, ἀληθῶς.

Εὖ, bene. Passim jungitur verbis.

Εὖ γίνεται, bene est, vel fit. טוב bonum, Deut. V, 33. XIX, 13. יטב bonum est, Deut. IV, 40. Ἵνα σοὶ εὖ γένηται, *ut bene tibi sit.* Vid. & Deut. V, 16. Ruth. III, 1.

Εὖ γέγονεν, bene factum est. עשויה את part. pah. fœm. ah! facta, Ezech. XXI, 15. מעטה part. pyh. fœm. operta, Ezech. XXI, 15.

Εὖ εἰμι, bene sum. טוב Deut. VI, 24. X, 13. ישב Deut. VI, 3. Jer. VII, 22.

Εὖ ποιέω. Vid. in Εὐποιέω.

Εὖ χράομαι, bene utor, bene tracto. היטיב hiph. a יטב bene facio, Gen. XII, 16. τῷ Ἄβραμ ἐν ἐχρήσαντο δι' αὐτὸν, *Abramo bene faciebant propter illum.* Modus loquendi bene Græcus & elegans, quemadmodum ex *Xenophonte* ostendit *Raphelius* ad Act. XXVII, 3. p. 189.

Εὐαγγελία, bonum vel lætum nuncium. בשרה 2 Reg. XVIII, 27. εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλήλυθεν, *in bonum nuncium veniet*; ubi πλεονασμῶς additum ἀγαθήν. 4 Reg. VII, 9.

Εὐαγγελίζω, ίζομαι, læta annuncio, lætum nuntium affero. בשר pih. 1 Reg. XXXI, 9. εὐαγγελίζοντες τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ, *lætum nuntium afferentes idolis suis & populo.* Vid. & 2 Reg. XVIII, 19. XVIII, 31. εὐαγγελιωθήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, *exhilaretur bono nuncio dominus meus Rex.* Conf. Matth. XI, 5. Hebr. IV, 2. 6. 3 Reg. I, 42. ἀγαθὰ εὐαγγέλισαι, *de bonis lætum nuntium affers.* Ps. XXXIX, 12. εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, *lætum nuntium afferebam de justitia in ecclesia magna.* Vid. & Psalm. XCV, 2. Es. LII, 7. LX, 6. Jer. XX, 15. ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρί μου, *lætum nuntium afferens patri meo.* שריד residuus. Joël. II, 32. εὐαγγελιζόμενος, vel ut *al.* rectius εὐαγγελιζόμενοι, ἃς ὁ Κύριος προσκέκληται, *lætum nuntium afferentes, quos Dominus vocavit.* Conf. de hoc verbo *Hoeschelium* not. in *Phrynich.* p. 113. & *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 595.

Εὐαγγέλιον, bonum nuncium, it. præmium boni nuncii. בשרה 2 Reg. IV, 10. ἀπέκτεινα αὐτὸν, ᾧ ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια,

γέλια, *occidi eum, cui me oportebat dare præmia.* Sic aliis Græcis præmia nunciis data εὐαγγέλια dicebantur. Vide Auctores citatos *Lampio* Diſſ. Philol. Theol. Vol. I. p. 16. 2 Reg. XVIII, 20. ἀνὴρ εὐαγγελίων, *vir, qui læta nuncia affert.* Vid. & v. 22. 25.

Εὐαγγελισμὸς, læta annunciatio. בשרה *Al.* 2 Reg. XVIII, 20. εὐαγγελισμῷ.

Εὔαλωτος, facilis captu, vel expugnata. Prov. XXX, 28. ubi in Hebr. textu nihil pro hac voce extat. *Suidas:* Εὔαλωτον. εὐκόλως χειρώσιον. Εὐάλωτα. *quod facile capi poteſt.*

Εὐανδρία, virilitas, fortitudo. 2 Macc. VIII, 7. XV, 17.

Εὐαπάντητος, qui bene obviam procedit, comis. 2 Macc. XIV, 9. καθ' ἣν ἔχεις πρὸς ἅπαντας εὐαπάντητον φιλανθρωπίαν, *pro ea, quam habes erga quosvis comi humanitate.*

Εὐαρεστέω, placeo, complaceo. התהלך hithp. continuo ambulo, Gen. V, 22. εὐηρέστησε δὲ Ἐνὼχ τῷ Θεῷ, *placebat autem Enoch Deo.* Vid. & Gen. VI, 9. XLVIII, 15. Gen. XVII, 1. εὐαρέστησις ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος, *vitam coram me probatam agas, & ſis inculpatus.* Vid. & Pſalm. CXIV, 9. Pſalm. XXV, 3. εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, *vitam probatam egi in veritate tua.* שרת pih. miniſtro, Gen. XXXIX, 40. εὐηρέστει αὐτῷ, *placebat illi.*

Μὴ εὐαρεστέω, non placeo, diſpliceo. רע malus, Exod. XXI, 8.

Εὐαρέστησις, complacentia. נחוח *Aqu. Sym. Theod.* Exod. XXIX, 18. *Theod.* Lev. I, 9.

Εὐάρεστος, acceptus, gratus. Sap. IV, 10. IX, 10. *Heſychius:* Εὐάρεστον, πάνυ ἀρέσκοντα. Εὐάρεστον, *valde placentem.*

Εὔκομπος, congruus, concinnus. מטיב נגן benefaciens pulſando, i. e. qui optime pulſat, Ezech. XXXIII, 32.

Εὖγε, recte, bene, euge, vox laudantis, vel exultantis. האח Job. XXXIX, 25. Ezech. XXVI, 2. XXXVI, 2.

Εὖγε, εὖγε, euge, euge. האח Ezech. VI, 11. ubi Schol. βραυσὶ, ἄσα, ἔχει (legend. videtur εὖγε,) καλῶς. *Heſychius:* Εὖγε, καλῶς, ὁσίως. Εὖγε, *bene, ſancte.* Ita autem Ezech. l. c. ironice uſurpatur; quomodo ſæpe id uſurpari docet *Suidas* in Εὖγε. האח Pſalm. XXXIV, 28. האח האח Pſ. XXXIV, 24. XXXIX, 21. LXIX, 4.

Εὐγένεια, generoſitas, nobilitas. מתנה donum, Eccleſ. VII, 8. ἀπολλύει τὴν καρδίαν εὐγενείας αὐτοῦ, *perdit animum ejus nobi-*

nobilem. Sic *Ælianus* Var. L. XII. c. 1. p. 721. διὰ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς, *propter nobilitatem animi.* Vid. & Sap. VIII, 3. 2 Macc. XIV, 42.

Εὐγενὴς, nobilis, generoſus, magnus. גדול magnus, Job. I, 3. καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενὴς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, & erat *homo nobiliſſimus orientalium.* Conf. Luc. XIX, 12. & *De Dieu* ad h. l. 2 Macc. X, 13. μετ' εὐγενοῦς τὴν ἐξουσίαν ἴχαν, neque *generoſam poteſtatem*, h. e. ut in Lex. *Paſoris* exponitur *generoſi animi vim habens.*

Εὐγενῶς, generoſe. 2 Macc. XIV, 42.

Εὐγνωμοσύνη, benevolentia. Eſth. XVI, 6. τῶν ἐπικρατούντων εὐγνωμοσύνην, *eorum qui dominantur, benevolentiam. Heſychius:* Εὐγνωμοσύνη, εὐνοια. Εὐγνωμοσύνη, *benevolentia.*

Εὔγνωστος, bene notus, manifeſtus. ידע ſcio, Prov. V, 6. *Heſychius:* Εὔγνωστος, δῆλος, φανερός. Εὔγνωστος, *clarus, manifeſtus.*

Εὐδία, ſerenitas cœli. Sir. III, 15. Conf. Matth. XVI, 2. *Ælianum* Var. L. IX. c. 18. & quæ ad Matth. l. c. ex *Xenophonte* notat *Raphelius* p. 41. *Phavorinus:* Εὐδία καὶ ἔνδιος, ἡ τοῦ ἀέρος ἠρεμία κυρίως, ἡ ἀβροχία. Εὐδία & ἔυδιος, *aëris quies proprie, pluviæ penuria. Suidas:* Εὐδία. ἡ ἄνευ ἀνέμων ἡμέρα. Εὐδιά. *dies tranquillus, & ventis carens.*

Εὐδιακρήτος, perſpicax. מובת שכל *Sym.* 1 Reg. XXV, 3.

Εὐδοκέω, complaceo, approbo, acquieſco, oblector, bene erga aliquem affectus ſum, volo, conſentio. הצליח hiph. proſpere ago, 1 Par. XXIX, 23. חמד deſidero, Pſ. LXVII, 17. τὸ ὄρος, ὃ ἠυδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, *mons, in quo placuit Deo habitare.* חפץ 2 Reg. XXII, 20. εὐδόκησεν ἐν ἐμοί, *me delectatur.* Vid. & Eſ. LXII, 4. Mal. II, 17. & conf. Matth. III, 17. Pſalm. L, 20. τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, *tunc oblectaberis victima juſtitiæ.* ישר rectus ſum, Hab. II, 4. οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ, *non delectatur illo anima mea.* נחץ do, *Al.* Jud. XV, 18 פחרה pavor, Jer. II, 19. קרד verticem inclino, Gen. XXIV, 26. 48. רצה Lev. XXVI, 34. τότε εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς, *tunc probabit terra ſabbata ejus.* Vid. & Lev. XXVI, 41. Pſalm. XXXIX, 18. εὐδόκησον Κύριε τοῦ ῥύσασθαί με, *placeat tibi, Domine, me liberare.* Verbum ἐυδοκεῖν apud LXX. tantum Interpretes infinitivo jungi *Grotius* dixit. Sed & apud *Polybium* eadem ſtructura legi, oſtendit *Raphelius* ad Matth. III, 17. p. 31. ſeq. & ad 1 Theſſ. II, 8. p. 578. Sic & Sir. XXV, 18. συνοικῆσαι λέοντι καὶ δράκοντι εὐδοκήσω (ſc. μᾶλλον, conf. *L. Bos* Ellipſ. Græc. p. 374.) ἢ οἰκῆσαι μετὰ γυναι-

γυναικὶς πονηρᾶς, *malim cohabitare cum leone & dracone, quam in una domo cum muliere mala.* Vid. & 1 Macc. VI, 23. XIV, 41. 46. 47. Pſalm XLIII, 5. εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς, *delectatus es illis.* Vid. & Pſalm. XLVIII, 13. CXLVI, 11. 12. Jer. XIV, 10. Pſalm. L, 17. ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις, *holocauſtis non oblectaberis.* Vid. & Pſ. LXXXIV, 1. Pſ. CI, 15. CXVIII, 7. Eccleſ. IX, 7. Tob. V, 18. καὶ ἐυδόκησαν ἅτινες, *atque ita inter ſe conveniebant.* Sir. XV, 17. ὃ ἐὰν εὐδοκήσῃ, δοθήσεται αὐτῷ, *quodcunque voluerit, dabitur illi.* 1 Macc. XI, 29. καὶ εὐδόκησεν ὁ βασιλεὺς, & *rex conſentiebat.* Conf. 1 Macc. XIV, 47. 1 Macc. VI, 23. ἡμεῖς εὐδοκοῦμεν δουλεύειν τῷ πατρί σου, *nos volumus ſervire patri tuo.* 1 Macc. XIV, 41. ὅτι εὐδόκησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἱερεῖς, τοῦ εἶναι Σίμωνα ἡγούμενον, καὶ ἀρχιερέα εἰς τὸν αἰῶνα, *quod voluerint, vel inter ſe convenerint Judæi & ſacerdotes, ut Simon eſſet dux & ſummus ſacerdos in æternum.* Conf. 1 Macc. XIV, 46. Similiter Rom. XV, 26. εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα, κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. *Convenerunt inter ſe Macedonia & Achaja, de liberalitate exercenda in pauperes ſanctorum, qui erant Hieroſolymis. Heſychius:* Εὐδόκησαν, ἐβούλοντο, ἠθέλησαν, ἠγάπησαν. Εὐδοκοῦσαν, *cenſebant, volebant, diligebant. Suidas:* Εὐδοκεῖν. συγκατατίθεσθαι. Εὐδοκεῖν. *conſentiri. Phavorinus:* Εὐδόκησα καὶ τὸ ἠθέλησα. εὐδόκησα, καὶ τὸ ἀναπαύομαι, καὶ τὸ ἀρέσκομαι. Εὐδόκησα. *etiam volo, & acquieſco, & placet mihi, ſignificat.* Conf. *Suiceri* Theſ. T. I. p. 240.

Εὐδοκητὸς, placens, acceptus, gratus. תרצה Thirza, nomen urbis, *Sym.* Cant. VI, 3. εὐδοκητή.

Εὐδοκία, beneplacitum. רעה fœm. res mala, adverſitas, Pſ. CXL, 7. רצון Pſ. V, 15. XVIII, 15. LXVIII, 16. CII, 4. תרצה Thirza, nomen urbis, Cant. VI, 3. *Etymologicum* ineditum: Εὐδοκία, συνήθεια, βούλησις, ἢ βούλημα. γνώμη, προαίρεσις. ἐπιθυμία. Εὐδοκία, *conſuetudo, voluntas, ſententia. electio. deſiderium. Phavorinus:* Εὐδοκία, τὸ ἐπ' ἀγαθοποιίᾳ τοῦ Θεοῦ θέλημα, παρὰ τὸ καλῶς δεδέχθαι. Εὐδοκία, *beneplacitum Dei in bene facto, inde dictum, quod bene accipiatur.* Idem: Εὐδοκίαν, τὴν ἐπ' εὐεργεσίᾳ βούλησιν εἴθος τῇ θείᾳ γραφῇ καλεῖν. Εὐδοκίαν *divina ſcriptura ſolet appellare beneplacitum in benefacto. Suidas:* Εὐδοκία. τὸ ἀγαθὸν θέλημα τοῦ Θεοῦ. Εὐδοκία. *placitum voluntatis Dei.* Idem verba ex Pſalm. V, 15. & Epheſ. I, 5. ſubjungit.

Εὐδοκιμέω, probo, approbo. רצה beneplacitum habeo, *Aqu. Theod* Job. XXXIV, 9. εὐδοκιμῆσαι. Gen. XLIII, 23. ἀργύριον εὐδοκιμοῦν, *argentum probatum.* Hic pro εὐδοκιμοῦν nihil extat in Hebr. textu. Sir. XXXIX, 43. XL, 27. XLI, 20.

Εὐδο-

Εὐδοξία, gloria הוד *Sym.* Pſ. CIII, 2. נעים amœnus, jucundus. *Sym.* Job. XXXVI, 11.

Εὐδράνια, habilitas ad res agendas, robur. Sap. XIII, 19. τὸ ἀδρανίσατον ταῖς χερσὶν εὐδράνιαν αἰτεῖται, *ab illo, quod nihil valet manibus, robur petit.* Inde Gloſſ. MSS. τῆς Παναρίτης· Εὐδρανίαν, ἰσχύν. Εὐδρανίαν, *robur.* Et *Heſychius*: Εὐδράνια, ἰσχύς

Εὐεκτεῖν ποιεῖν, bene habere, vel valere facio. הֵיטִיב נהה bonam medicinam facio, Prov. XVII, 23. καρδία ἐυφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ, *cor, quod lætitia perfunditur, valere, facit. Heſychius*: Εὐεκτεῖ, (ſic enim legend. e Lex. *Cyrilli* MS. Brem. pro Εὐεκτεῖ) ὑγιαίνει, ὑγιαίνει. Εὐεκτεῖ, *bono robore gaudet, valet.*

Εὐελπις, qui eſt bonæ ſpei. תקוה expectatio, Prov. XIX, 18. Vid. & Sap. XII, 19.

Εὐεξία, bonus corporis habitus, robur, valetudo. Sir. XXX, 14. ὑγίεια καὶ εὐεξία βελτίων πασῶν χρυσίου, *ſanitas & bonus corporis habitus melior omni auro. Heſychius*: Εὐεξία, ὑγίεια, εὐφυΐα. Εὐεξία, *bona valetudo, bona natura. Suidas*: Εὐεξία, εὐρωστία σώματος. Εὐεξία δέ ἐστιν ἐπιτεταμένη ὑγιεία. ἀκρότης ὑγιείας εὐεξία. Εὐεξία, *firmum robur corporis. eſt autem* εὐεξία *ſanitas intenſa, vel ſummus ſanitatis vigor.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Εὐεξία, εὐρωστία, ὑγεία σώματος. Εὐεξία, *robur, bona valetudo corporis.* De robuſto athletarum habitu vocem hanc ſolemnem eſſe, oſtendit ill. *Spanhemius* Obſerv. ad *Julian.* p. 101. ſq.

Εὐεργεσία, beneficentia, beneficium. גמול *Sym.* Pſ. CII, 2. עלילה opus, Pſ. LXXVII, 14. Vid. & Sap. XVI, 11. 24. 2 Macc. VI, 13. IX, 26.

Εὐεργετέω, bene facio. גמל rependo, Pſ. XII, 6. ᾄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, *laudabo Deum, qui me affecit beneficiis.* Vid. & Pſ. CXIV, 7. גמר perficio, Pſ. LVI, 3. טוב *Sym.* Pſ. CXVIII, 65. Pſ. L, 20. εὐεργετήσας. *Sym.* 1 Reg. II, 32. εὐεργετηθήσεται. Sap. III, 5. μεγάλα εὐεργετηθήσονται, *magnis beneficiis afficientur.* Vid. & Sap. XI, 6. 14.

Εὐεργέτημα, beneficium. 2 Macc. V, 20.

Εὐεργέτης, benefactor, bene meritus. Sap. XIX, 13. 2 Macc. IV, 2. τὸν εὐεργέτην τῆς πόλεως, *illum, qui urbem beneficiis affecit*, vel *bene meritum de urbe.* Similiter Hercules *Iſocrati* Orat. ad Philipp. p. 190. dicitur ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτης, *de univerſa Græcia bene meritus*, vel *qui univerſam Græciam beneficiis affecit. Heſychius*: Εὐεργέτης, ἀγαθοποιός. Εὐεργέτης, *benefactor.*

Εὐερ-

Ἐυεργετικὸς, beneficus. Sap. VII, 22.

Ἐυζωΐα, prosperitas. גר *Aqv.* Gen. XXX, 11. *Hesych.* Ἐυζωΐα, καλὴ ζωή. Ευζωΐαι, *bona vita.*

Ἐυζωνίζω, accingo. גרד *Aqv.* Gen. XLIX, 19. ἐυζωνισῇ, & postea ἐυζωνισθήσεται.

Ἔυζωνος, accinctus, bene armatus, expeditus. חלוץ part. pah. Ios. IV, 13. ἔυζωνοι εἰς μάχην, *bene armati ad pugnam. Hesych.* Ἔυζωνοι, ἔυοπλοι, ἔυοπλοι. Ἔυζωνοι, *bene armati, qui in armis sunt. Suidas:* Ἔυζωνοι. ἔυοπλοι. ἢ οἱ μὴ ἔχοντες φορτία. Ἔυζωνοι *armati. vel nullis oneribus & sarcinis gravati.* Idem hæc verba *Appiani* subjungit: Ποιμὴν ὑπέσχετο στρατὸν ἔυζωνον ἄξειν ὁδὸν ἀτριβῆ τρισὶν ἡμέραις. *Pastor promisit se exercitum expeditum per viam non tritam intra tres dies ducturum esse.* חמשים plur. quini, quino ordine incedentes, Ios. I, 14. גרוד turma, *Al.* Gen. XLIX, 19. ἔυζωνος. Sic & *Aquila* eandem vocem Gen. XXX, 11. ἔυζωνοι reddit, quod *Hieronymus* Onom. Urb. v. *Gedud expeditum* vel *accinctum* interpretatur. Conf. *Fulleri* Misc. Sacr. Lib. V. c. 17. p. 671. Vox occurrit etiam Sir. XXXVI, 26. *Hesychius:* Ἔυζωνες, ἔυσολος, (sic enim bene *Salmasius* scribend. censet pro Ἐυζώνας, ἐυσόχους) μὴ ἔχων φορτίον. Ἔυζωνος, *accinctus, non habens onus. Phavorinus:* Ἔυζωνοὶ, ἔυοπλοι, ἢ ἔυζωνοι, καὶ μονόζωνοι, οἱ ἐυσαλεῖς καὶ κοῦφοι στρατιῶται, καὶ μὴ κατάφρακτοι, ὅτω Ξενοφών. ἢ ἐνί τινι χρώμενοι καὶ διαζωνύμενοι ὅπλῳ. Ἔυζωνοι *bene armati.* Vel ἐυζωνοι, & μονόζωνοι, *expedite & leviter armati milites, nec cataphracti. Ita Xenophon.* Apud eundem ἔυζωνος ἀνὴρ exponitur ὁ ἐλαφρὸς, καὶ μηδὲν περὶ τὴν ζώνην ἄχθος ἐπιφερόμενος, *levis, ut nullum onus circa cingulum gestans.* Conf. *Suiceri* Thes. T. I, p. 1307.

Ἐυήθης, bonis moribus præditus, simplex, it. stultus. 2 Macc. II, 33. *Hesychius:* Ἔυηθες, ἁπλοῦν, μωρὸν, ἀνόητον. ἀσύνετον. Ἔυηθες, *simplex. stultum, insipiens, imprudens.* Conf. *Barlæum* not. ad *Luciani* Tim. p. 72. & *Ælianum* Var. III, 17. XIV, 28.

Ἐυήκοος, bene audiens, obediens. שמע part. audiens, Prov. XXV, 12. Vid. & Epist. Jer. v. 51.

Ἐυημερέω, bene rem gero. 2 Macc. XIII, 16. καὶ ἐξίλυσαν ἐυημερήσαντες. *Vulgat. Et rebus prospere gestis abierunt.* Vid. & 2 Macc. XII, 11. & conf. *Ælianum* Var. XII, 38. sub fin. & quæ ex *Hyperide* affert *Suidas* in v. Ἐυημερήσαντος.

Ἐυημερία, felicitas, prosper successus. 2 Macc. V, 6. VIII, 8. X, 28. Conf. *Spanhemium* in *Callimach.* p. 743. & *Perizonium* in *Ælian.* Var. XIII, 38. sub fin.

Ἐυ-

Εὔηχος, bene ſonans, canorus. שיח frutex, it. colloquium, Job. XXX, 7. שמע auditus, Pſ. CL, 5.

Εὐθαλέω, floreo, vireſco. רענן Chald. virens, viridis, Dan. IV, 1. *Sym.* Job. XIV, 32.

Εὐθαλής, floridus, virens. שפיר Chald. pulcher, Dan. IV, 18. רענן viridis, *Sym.* Pſ. XCI, 10. *Aqu.* Cant. I, 16. Deut. XII, 2.

Εὐθαρσέω, confido. בטח *Sym.* Pſ. XC, 2. εὐθαρσήσω. *Sym.* Pſ. LVI, 5. εὐθαρσῶν.

Εὐθαρσὴς, confidens, audax. 3 Eſdr. VIII, 30. 2 Macc. VIII, 21.

Εὐθαρσῶς, confidenter, audacter. 2 Macc. VII, 10.

Εὐθετέω, appoſitus, utilis ſum. כשר rectus ſum, *Aqv.* Eccleſ. XI, 6. εὐθετήσει.

Εὔθετος, bene poſitus, aptus, idoneus, opportunus. מצא infin. invenire, Pſ. XXXI, 7. ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, *tempore opportuno.* Suſan. v. 15. παρατηρῶν ἡμέραν εὔθετον, *obſervare diem opportunum.* Ita & *Diodorus Siculus* L. IV. p. 265. καιρὸν εὐθετον appellat *tempus opportunum.*

Εὐθέως, ſtatim. פתאם Job. V, 3.

Εὐθηνέω, abundo, exubero, fertilis ſum, feliciter ago. פרה fructifico, Pſ. CXXVII, 3. ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα, *uxor tua, tanquam vitis abundans.* צאנן Tzaanan, Judæ quoddam oppidum, *Sym.* Mich. I, 11. εὐθενοῦσαν, *uberem.* Sic enim pro εὐθενοῦσαν apud *Cyrillum* legendum eſſe, bene judicat *Bochartus* Hier. P. I. L. II. c. 43. p. 432. Ejusque emendationem confirmat *Euſebius* de Loc. Hebr. v. Σεννααρ, ubi hoc *Symmachum* εὐθενοῦσαν reddidiſſe diſerte memorat. שוח pih. diſpono, Oſ. X, 1. ὁ καρπὸς εὐθηνῶν αὐτῆς, *fructus ejus abundans.* Sic *Æliano* Var. XIII, 1. ἄμπελοι πάνυ σφόδρα εὐθενούντων (hoc idem quod εὐθηνούντων. Vide notas *Perizonii* & *Gronovii*) βοτρύων ſunt *vites valde abundantibus uvis.* שלה tranquillus ſum, Thren. I, 6. שלי : שלין tranquillus, Job. XXI, 23. ὅλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθενῶν, *totus vero bene ſe habens, & feliciter agens. Heſychius*: Εὐθηνῶν, εὐδαιμονῶν, πλουτῶν. Εὐθηνῶν, *feliciter agens, abundans.* Vid. & Pſalm. LXXII, 12. *Al.* Zach. VII, 7. שלום pax, Job. XXI. 9. שענן tranquillus, Pſ. CXXII, 5. *Aqv.* Job. III, 18. εὐθήνησαν. שתל planto, Jer. XVII, 8. ἔσται ὡς ξύλον εὐθηνοῦν παρ' ὕδατα, *erit tanquam arbor exuberans ad aquas.* שנאן iteratio, *Al.* Pſ. LXVII, 18. εὐθηνούντων.

Εὐθηνῶ εἰμι, felix ſum. שלה חחה Chald. tranquillus ſum, Dan. IV, 1.

Εὐθηνία, abundantia, ubertas, copia, felicitas. רננה cantus, *Sym.* Job. XX, 5. שבע ſaturitas, Gen. XLI, 29. εὐθηνία πολλὴ, *magna ubertas.* Vid. & v. 31. 47. 53. Gloſſæ *Philoxeni:* Εὐθηνία, (ſic enim bene legit *Bockartus* Hier. P. I. L. II. c. 43. p. 432. pro Εὐθίνια) *copia, ubertas, annona, abundantia, merges.* שלה tranquillus ſum, Pſ. CXXI, 6. שלוה tranquillitas, Pſ. CXXI, 7. Dan. XI, 21. 24 *Al.* Pſ. XXIX, 7. *Aqv Sym.* Prov. I, 32. שלות השקט tranquillitas quietis, Ezech. XVI, 48.

Εὐθὴς, ὲς, placens. טוב bonus, 2 Reg. XIX, 18. ישר Jud. XVII, 6. 2 Reg. XIX, 6. Pſ. XXXII, 4. XCI, 15.

Εὐτίκτως, convenienter, congrue. 2 Macc. XV, 38. *Heſychius:* Εὐτίκτως, ἐυψηλαφήτως. Εὐτίκτως, *rem quaſi acu tangendo.*

Εὔθρευστος, fractu facilis, fragilis. Sap. XV, 13. ὕλης γεώδης εὔθρευστα σκεύη, *materiæ fictilis fragilia vaſa. Heſychius:* Εὐθρεύστατα, ἀσθενέστερα. Εὐθρεύστατα, *infirmiora.*

Εὐθυμέω, ſum bono ac hilari animo. שנאן iteratio, Pſ. LXVII, 18. טוב־לב *Sym.* Prov. XV, 15. εὐθυμῶν.

Εὐθυμία, animi tranquillitas, gaudium. שלוה tranquillitas, Pſ. XXIX, 7. ἐν τῇ ἐκθυμίᾳ μου, *in animi mei tranquillitate.* גיל exultatio, *Sym.* Pſalm. XLII, 4. εὐθυμίας Conf. *Ælianum* Var. L. XIII. c. 26. & Lib. XIV. c. 6. & ad h. l. *Kuhnium.* ששון *Sym.* Pſalm. L, 10. *Heſychius:* Εὐθυμία, εὐθυμοσύνη, ἀμεριμνία, χαρά. Εὐθυμία, *tranquillitas animi, animus curis vacuus, gaudium. Seneca* de An. Tranquil. c. 2. *Quod deſideras autem, magnum & ſummum eſt. Deoque vicinum, non concuti. Hanc ſtabilem animi ſedem Græci* εὐθυμίαν *vocant, de qua Democriti volumen egregium eſt, ego* tranquillitatem *voco. Nec enim imitari & transferre verba ad illorum formam neceſſe eſt: res ipſa de quâ agitur, aliquo ſignanda nomine eſt, quod appellationis Græcæ vim debet habere, non faciem. Ergo quærimus, quomodo animus ſemper æqualis, ſecundoque curſu eat, propitiusque ſibi ſit, & ſua lætus aſpiciat, & hoc* gaudium *non interrumpat, ſed placido ſtatu maneat, nec attollens ſe unquam, nec deprimens. Id* tranquillitas *erit.*

Εὔθυμος, qui bono animo eſt, tranquillus. 2 Macc. XI, 26. *Heſychius:* Εὔθυμος, καλόψυχος, ἔνψυχος. Εὔθυμος, *qui bono animo eſt, tranquillus.*

Εὐ-

Ἐυθύνη, pœna. 3 Macc. III, 28. *Suidas*: Ἐυθύνας. δίκας, τιμωρίας. Ἐυθύνας. *judicia. pœnas.*

Ἐυθύνω, rectus ſum, it. dirigo, corrigo, rectum facio, punio, & Ἐυθύνομαι, rectus, bonus, pulcher videor. הֵיטִיב hiph. a נבט reſpicio, *Aqv. Theod.* Prov. IV, 25. ἰυθυνίτω σαι הִטָּה hiph. a נטה inclino, Num. XXII, 23. ἔτυπτε τὴν ὄνον, τοῦ ἰυθῦναι αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ, *verberabat aſinam, ut corrigeret illam in via* h. e. ut in rectam viam reduceret. Joſ. XXIV, 23. ἰυθύνατε τὴν καρδίαν ὑμῶν πρὸς Κύριον, *dirigite cor veſtrum ad Dominum.* Conf. Sir. II, 2. יָשַׁר 1 Reg XVIII, 20. ἠυθύνθη τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, *recta videbatur res in oculis ejus.* Vid. & v. 26. *Al.* Jud. XIV, 7. ἠυθύνθη ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμψών, *bona vel pulchra videbatur in oculis Samſonis*, vel *placebat oculis Samſonis.* שָׁעַן pih. tranquille ago, *Aqv.* Job. III, 18. ἰυθύνησαν, pro quo forte legend. ἰυθύνησαν, שָׁלָה tranquillus ſum, Jer. XII, 1. ἰυθύνησαν πάντες. Hic alii, & quidem rectius, uti videtur, habent ἰυθύνησαν. Sir. II, 6. ἴυθυνον τὰς ὁδούς σου *rectas fac vias tuas.* Vid. & Sir. XXXVII, 19. XLIX, 10. & conf. Joh. I, 23. & *Lampium* ad h. l. p. 418. 3 Macc. II, 17. μηδὲ ἰυθύνῃς ἡμᾶς ἐν βιβηλώσει (τούτων) *neque punias nos pollutione horum. Heſychius*: Ἐυθῦναι, ἐξιτάσαι, διορθῶσαι. Ἐυθῦναι, *inquirere, corrigere.* Idem: Ἐυθύνει, διοικεῖ, ἐλέγχει, ζημιοῖ, κυβερνᾷ. Ἐυθύνει, *dirigit, arguit, damnum affert, gubernat.* Idem: Ἐυθύνονται, κρίνονται, ἐρωτῶνται, δίκας ἐισπράττονται, ἢ ἀπαιτοῦνται, ἢ ἠνιοχοῦνται. Ἐυθύνονται, *judicantur, examinantur, pœnæ ab illis exiguntur, vel repetuntur, vel reguntur.*

Ἐυθὺς, rectus, planus, juſtus. בַּר purus, Pſ. LXXII, 1. יָשָׁר Joſ. X, 13. ἐπὶ βιβλίῳ τοῦ ἰυθοῦς, *in libro juſti.* Vid. & Pſalm. CVI, 42. CX, 1. Prov. II, 21. & conf. *Druſium* Obſerv. L. VIII. c. 4. Prov. XX, 14. ἰυθεῖα ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, *recta via ejus.* Vid. & Oſ. XIV, 10. יָשָׁר : יָשָׁר Kal & pih. 2 Reg. XVII, 4. 1 Par. XIII, 4. Eſ. XLV, 13. *Al.* αὕτη ἰυθεῖα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, *hæc recta in oculis meis*, vel *placet oculis meis.* יֹשֶׁר rectitudo, Pſ. XXIV, 22. Prov. II, 13. מֵישׁוֹר idem, Pſ. XXVI, 17. ἐν τρίβῳ ἰυθείᾳ, *in via recta.* Eſ. XL, 4. ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς ἰυθεῖαν ſc. ὁδὸν, *erunt curva converſa in viam rectam.* Vid. & Eſ. XLII, 16. מֵישָׁרִים plur. idem, Pſalm. LVII, 1. Eſ. XXVI, 7. XXXIII, 15. נֹכַח coram, Gen. XXXIII, 12. πορευσώμεθα ἐπ' ἰυθείαν ſc. ὁδὸν, *proficiſcamur via recta.* נֹכַח idem, Ezech. XLVI, 10. κατ' ἰυθὺ αὐτῆς ἐξελεύσονται, *via ejus recta egredientur. Heſychius* & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κατ' ἰυθὺ, κατ' ἰυθεῖαν. Κατ' ἰυθὺ, *via recta. Symmach.* Prov. IV, 25. εἰς τὸ ἰυθύ. *Suidas*: Ἐυθύ. κατιυθὺ, καὶ κατ' ἐναντίον. ἐπ' ἰυθείας. Ἐυθύ. *recta, & in adverſum. via recta.* נְכֹחָה fœm. ex נֹכַח rectum, æquitas,

Eſ. LIX, 15. נכון part. niph. a כון firmus, Pſ. LXXVII, 41; נתכן niph. rectus ſum, Ezech. XXXIII, 17. 20. שפי clivus, Num. XXIII, 3. Jer. III, 2. תמים integer, perfectus, *Aqu.* Prov. XXVIII, 10. *ἐυθεῖς.*

Οὐκ ἐυθὺς, non rectus. ירט declino, diverto, *Al.* Num. XXII, 32. *οὐκ ἐυθεῖα ἡ ὁδός σε, non recta via tua.*

Ἐυθὺ ποιέω, rectum facio. ישר pih. Eſ. XL, 3. *ἐυθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τῷ Θεῷ ἡμῶν, rectas facite ſemitas Dei noſtri.*

Ἐυθύτης, rectitudo, vitæ integritas. אמת veritas, Joſ. XXIV, 14. זכו Chald. puritas, Dan. VI, 22. ישר rectus, Pſ. X, 8. CX, 7. 3 Reg. IX, 4. Eccleſ. XII, 10. ישרה fœm. ex ישר 3 Reg. III, 6. כישור Pſ. XXV, 12. XLIV, 8. מישרים plur. Pſ. IX, 8. *κρινεῖ λαοὺς ἐν ἐυθύτητι, judicabit populos in rectitudine*, h. e. *recte & juſte.* Vid. & Pſ. XCV, 10. XCVII, 10. Pſ. LXXIV, 2. *ἐγὼ ἐυθύτητα κρινῶ* pro *κατ' ἐυθύτητα κρινῶ, ego recte, juſte judico.* Pſ. XCVIII, 4. בישר in rectitudine, *Aqu. Sym. Theod. ἐν ἐυθύτητι.* מוסר eruditio, *Reliqu.* Prov. I, 3. נכון part. a כון firmus, *Theod.* Job. XLII, 7.

Ἐυϊλατεύω, propitius ſum, condono, ignoſco. סלח Deut. XXIX, 20. *οὐ μὴ θελήσει ὁ Θεὸς ἐυϊλατεῦσαι αὐτῷ, neutiquam vult Deus illi propitius eſſe. Heſychius: Ἐυϊλατεύειν, ἐυμενῆ ἐυΐαι. Ἐυϊλατεύειν, propitium eſſe.* Conf. Judith. XVI, 13. Pſ. CII, 3. *τὸν ἐυϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, condonantem omnia peccata tua.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. *Ἐυϊλατεῦσαι, συγχωρεῖν, ἀφιέναι. Ἐυϊλατεύειν, condonare, remittere. Phavorinus: Ἐυϊλατεύοντα, ἐυμενῆ ὄντα, ἐυσυμπάθητον, ἐλεῆσαι. Ἐυϊλατεύοντα, propitium ſe exhibentem, illum qui facile miſeratione alicujus tangitur, miſerentem.*

Ἐυΐλατος, condonans, propitius. נשא part. Pſ. XCVIII, 9. *σὺ ἐυΐλατος ἐγένου αὐτοῖς, tu propitius factus es illis.* 3 Eſd. VIII, 55. *καὶ εὐίλατα ἐτύχομεν, & nacti ſumus propitium* (Dominum.)

Ἐυκαιρία, opportunitas temporis. עת tempus, Pſ. IX, 9. 22. CXLIV, 16. *Sym.* Eccleſ. IX, 12. Vid. & Sir. XXXVIII, 26. 1 Macc. XI, 42.

Ἔυκαιρος. opportunus, tempeſtivus. עת tempus, Pſalm. CIII, 28. Vid. & 2 Macc. XIV, 29. XV, 20.

Ἐυκάιρως, tempeſtive, opportune. Sir. XVIII, 22.

Ἐυκαταφρόητος, contemtus, qui facile contemnitur. בזה part. pah. Jer. XLIX, 14.

Ἐυκέραιος, ſimplex, Eſth. XVI, 6. *ἐυκέραιον τὴν τῶν ἐπι-*

κρα-

χρατούντων ἐυγνωμοσύνη, *ſimplicem benevolentiam illorum, quī dominantur.*

Εὐκίνητος, mobilis, agilis, qui facile movetur. Sap. VII, 22. Gloſſ. in Sap. Sal. Εὐκίνητον, ὅπου θέλει γινόμενον. Εὐκίνητον, *quod eſt, ubi vult.*

Εὐκλὴς, glorioſus, celebris. יַע robur, Jer. XLVIII, 17. Vid. & Sap. III, 15. Gloſſ. Brem. Εὐκλεης, ἔνδοξος. Εὐκλεὴς, *glorioſus.*

Εὐκλεια, gloria, celelebritas. Sap. VIII, 18. 2 Macc. VI, 19. *Heſychius*; Εὐκλεια, ἐυδοξία, ἐνδοξότης. Εὐκλεια, *celebritas, gloria. Suidas*: Εὐκλεια, δόξα. Εὐκλεια, *gloria.* Idem ibi fragmenta quædam ſubjungit, quibus vox eo ſenſu legitur.

Εὐκληματέω, palmitibus luxurio, frondeo. בקק evacuo, Oſ. X, 1.

Εὔκολος, facilis, expeditus, promtus. נכוח rectum, 2 Reg. XV, 3. *Heſychius*: Εὔκολος, ἐυχερὴς, καὶ ὁ ἐναντίος τῷ δυσκόλῳ. Εὔκολος, *facilis, & difficili contrarius.*

Εὐκολία, facilitas, 2 Macc. II, 26.

Εὔκοπος, facilis. Sir. XXII, 16. 1 Macc. III, 18.

Εὐκοσμέω, exorno. 1 Macc. VIII, 15.

Εὐκοσμία, ornatus. Sir. XXXII, 3. XLV, 9.

Εὔκυκλος, pulchre orbiculatus, in orbem bene intenſus. Sap V, 21. πορεύσονται ἔυσοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ ἐυκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, *ibunt directæ ſagittæ fulgurum, & tanquam a bene in orbem intenſo arcu nubium ad ſcopum ſalient.* Ad hæc verba illuſtranda faciunt illa *Homer.* Il. δ'. verſ. 124. ſq.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
Λίγξε βιὸς, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ὦλτο δ' ὀϊστός.

Sed poſtquam in orbem curvatum magnum arcum tetendit,
Stridit, arcus, nervus autem valde ſonuit, ſaliitque ſagitta.

Ubi *Scholiaſtes* vocem κυκλοτερὲς, interpretatur ἔυκυκλον, addens: Ἐπὶ τοσοῦτόν, φησιν, ἔτεινε τὸ τόξον, ὡς κυκλοτερὲς γενέσθαι. *Ita, dicere vult, intendit arcum, ut orbiculatus factus ſit. Ælianus* Var. XIII, 1. ſub fin. hoc dicit τὸ τόξον ἐκύκλωσεν.

Εὐλαβέομαι, vereor, revereor, caveo mihi, timeo. גור metuo, 1 Reg. XVIII, 15. ἐυλαβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, *ti-*

mebat ipſum. *Heſychius*: Ἐυλαβεῖτο, ἐφοβεῖτο, ἐφυλάσσετο. Ἐυλαβεῖτο, *timebat, cavebat ſibi.* Sym. Job. XIX, 29. ἐυλαβεῖσθε ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν μάχαιραν, *metuite vobis gladium*, vel *cavete vobis a gladio.* Ita *Druſius* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 812. *Sym.* Job. XLI, 16. ἐυλαβηθήσονται. *Idem* Pſalm. XXXI, 8. *Aqu.* Pſ. CXVIII, 39. דאג ſollicitus ſum ex metu, Eſ. LVII, 11. החיל hiph. a חול contremiſco, Jer. V, 22. הסה pih. ſileo præ metu aut horrore, Hab. II, 20. Soph. I, 7. Zach II, 13. חסה confugio, confido, Prov. XXX, 5 ὑπερασπίζει δὲ αὐτὸς τοὺς ἐυλαβημένους αὐτὸν, *propugnat autem ille eos, qui timent illum.* Vid. & Nah. I, 7. Soph. III, 13 חסיד pius, ſanctus, Prov. II, 8. חשב cogito, Mal. III, 16. ירא verbal. timens, Jer. XXII, 25. *Sym. Theod.* Pſalm. CXVIII, 39. ἐυλαβοῦμαι. ירא timeo, Exod III, 6. 1 Reg. XVIII, 29. περισσότερον ἐυλαβεῖσθαι ἀπὸ Δαβὶδ ἔτι, *magis adhuc timebat Davidem. Heſychius*: Ἐυλαβεῖσθαι, φυλάττεσθαι, φοβεῖσθαι. Ἐυλαβεῖσθαι, *cavere ſibi*, ab aliquo, *timere.* ילע exulto, Jer. XV, 17 ערץ contremiſco, Job XIII, 25. ὡς φύλλον κινούμενον ὑπὸ ἀνέμου ἐυλαβηθήσῃ, *tanquam folium, quod vento agitatur, contremiſces.* שמר cuſtodio, diligenter mihi caveo, Deut. II, 5. ἐυλαβηθήσονται ὑμῶν σφόδρα, *valde ſibi cavebunt a vobis.* Conf. *Clotzium* de Cruciat. An. J. C. L. II. Conſid. 3. §. 18. p. 53. Lex. vet. Ἐυλαβοῦμαι, *revereor, vereor, formido.*

Ἐυλάβεια, reverentia, metus, timor. דאגה timor anxius, Joſ. XXII, 24 Vox occurrit etiam apud LXX. Prov. XXVIII, 14 ubi pro ea nihil eſt in Hebr. textu. ירא timeo, *qu.* Eſ. LVII, 11. διεμεινας δὲ ἐξ αἰῶνος ἄφοβος καὶ ἄνευ ἐυλαβείας, *permanſiſti autem a ſeculo ſine metu & timore.* Apud *Procopium* legitur ἄνευ λάβης, pro quo Cel *Montfauconus* Lex. in Hexapl. Orig. legendum ſuſpicatur ἄνευ βλάβης, *ſine noxa.* Sed vix dubito, quin ἄνευ ἐυλαβείας ſcripſerit *Aquila.* Certe hoc Hebræo magis convenit, quam ἄνευ βλάβης. Et LXX. etiam alias Hebr. ירא per ἐυλαβεῖσθαι interpretantur. Vide in Ἐυλαβέομαι. Sap. XVII, 8. Plura de hac voce vide apud *Clotzium* de Cruciat. An. J. C. L. II. Conſid. 3. §. 18. *Steph. le Moyne* Obſ. ad V. S. p. 391. 399. & *Wolfium* ad Hebr. V, 7. p. 652.

Ἐυλαβὴς, reverens, pius, religioſus. חסיד pius, ſanctus, Mich. VII, 2. ἀπόλωλεν ἐυλαβὴς ἀπὸ τῆς γῆς, *periit ſanctus de terra.* Conf. Luc II, 25. Act. II, 5. & quæ ad h. l. notavi in Bibl. Brem. Claſſ. 3. p. 662. ſeq.

Ἐυλαβῆ ποιέω, ſanctum facio, ſanctifico. הזיר hiph. a נזר ſeparo, Lev. XV, 30. Conf. Bibl. Brem. l. c.

Ἐυλα-

Ἐυλαβῶς, timide, caute, religiose. 2 Macc. VI, 11. διὰ τὸ ἐυλαβῶς ἔχειν, *propterea quod vererentur, sive religioni ducerent.*

Ἔυλαλος, bene loquens, facundus, disertus. איש שפתים vir labiorum, i. e. loquax, Job. XI, 2. איש דברים vir verborum, i. e. eloquens, facundus, *Sym.* Exod. IV, 10. Vid. & Sir. VI, 6. Lex vet. Ἔυλαλος, *effabilis, eloquens, loquax, loculentus. Drusius* ad Job. l. c. mavult legere *locutulesus.*

Ἐυλογέω, benedico, laudo, it. κατ' ἀντίφρασιν maledico, blasphemo. ברך Gen. I, 22. ἠυλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεὸς, *benedicebat illis Deus.* Jud. V, 2. 9. ἐυλογεῖτε Κύριον, *laudate Dominum.* Ruth. III, 10. ἐυλογημένη συ (sc. ἔστω) τῷ Κυρίῳ Θεῷ, *benedicta sis Domino Deo.* Vid. & 1 Reg. XXV, 33. XXVI, 25. 2 Reg. II, 5. & conf. Luc. I, 28. 42. ubi in verbis: ἐυλογημένη συ ἐν γυναιξὶ, pariter subaudiendum ἔστω. Et proinde reddenda illa sunt: *Benedicta tu sis inter mulieres.* Conf & *Lamb. Bos* Ellips. Græc. p. 267. Ps. XLIV, 22. ἐυλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον, *laudet omnis caro nomen sanctum. Hesychius*: Ἐυλογείτω, ἐπαινείτω. Ἐυλογείτω, *laudet.* Conf. *Cl. Alberti* not. ad Glossar. Græc. in N. F. p. 121. Vid. & Sir. XXXII, 14. XXXIX, 18. XLIII, 13. 2 Macc. III, 30. X, 38. XV, 29. Eadem notione verbum & profani Auctores adhibent. Vid. *Lamb. Bos* & *Elsuerum* ad Luc. I, 64. 3 Reg. XXI, 13. ἐυλόγησε Θεὸν καὶ βασιλέα, *Deum & regem blasphemavit. Hesychius*: Ἐυλόγησεν, ὕμνησεν. Εἴρηται δὲ παρὰ τῇ γραφῇ καὶ κατὰ ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ ἐβλασφήμησεν. Ἐυλόγησεν, *laudavit. Dicitur vero in Scriptura & per antiphrasin pro blasphemavit.* Job. II, 5. εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Εἰς πρόσωπόν σε ἐυλογήσει, ἀντὶ τοῦ καταράσεται. Εἰς πρόσωπον σε ἐυλογήσει, *pro maledicet tibi.* Conf. *Suiceri* Thes. T. I. p. 1246. Similiter Ἐυφημεῖν quod alias *fausta acclamare*, vel *laudare* significat, per antiphrasin etiam notat *maledicere, gemere*, & ἐυφημοι sc. λόγοι per eandem figuram *lamenta, probra. Hesychius*: Ἐυφημοῦσι, στένουσι, κολύουσι κατὰ ἀντίφρασιν. (legend. videtur καταλαλοῦσι κατ' ἀντίφρασιν.) Ἐυφημοῦσι, *gemunt, maledicunt per antiphrasin.* Idem: Ἐυφήμοις. γόοις. δυσφήμοις κατὰ ἀντίφρασιν. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ. Ἐυφήμοις, *lamentis, probris per antiphrasin. Æschylus Glauco Potniensi.* Et ὑμνεῖν, quod communiter *carmine celebrare, canere*, notat, interdum *lugere, incusare, convitiis insectari* significat. Vide *Suidam* in v. Ὑμνεῖν, & quæ notavi infra in v. Ὑμνέω. Plures voces, quæ per antiphrasin explicandæ sunt, magno numero collegit *Pocockius* ad Port. Mos. p. 19. *Sym.* Ps. XXXVI, 23. οἱ ἐυλογημένοι ὑπ' αὐτοῦ, *benedicti ab eo.* Conf.

Matth.

Matth. XXV, 34. ubi & *ἐυλογημένοι τῦ Πατρὸς* dicuntur pro *ἐυλογημένοι ὑπὸ τῦ Πατρός*. ברך Chald. pah. Dan. II, 19. 20. IV, 31. *τῷ ὑψίστῳ ἠυλόγησα*, *laudabam altissimum*. Eadem constructio occurrit Sir. L, 24. LI, 17. 1 Macc. X, 38. ברכה benedictio, Gen. XII, 2. Prov. XXVIII, 20. Es. XIX, 24. הבריא hiph. sagino, 1 Reg. II, 31. הורה hiph. a ידה celebro, Es. XII, 1. XXXVIII, 19. הוסיר hiph. a יתר abundare facio, *Al.* Deut. XXX, 9. *ἐυλογήσει*. הלל pih. laudo, Es. LXIV, 11. הרנין hiph. cantare facio, Job XXIX. 13. ירא timeo, Es. XXV, 3. כבד pih. honoro, Es. XXV, 3. נגן pih. pulso, Es. XXXVIII, 20. רצה beneplacitum habeo, 2 Reg. XXIV, 23. *Theod.* Job. XXXIII, 26. *Al.* Ps. XLVIII, 13.

Ἐυλογητὸς, benedictus. ברוך part. pah. Gen. IX, 26. XXVI, 29.

Ἐυλογία, benedictio, it. munus, fructus, pax. בכרה primogenitura, 2 Par. V, 1. 2. ברך infin. Kal & pih. benedicendo, Num. XXIII, 11. Jos. XXIV, 10 ברכה Gen. XXXIII, 11. *λάβε τὰς ἐυλογίας μου, ἃς ἤνεγκά σοι*, *accipe munera mea, quæ attuli tibi*. 1 Reg. XXX, 26. *ἰδὲ ἐυλογία ὑμῖν ἀπὸ τῶν σκύλων*, *ecce munus vobis a spoliis*. Vide & Jud. I, 15. 1 Reg. XXV, 27. 4 Reg V, 15. & *Vorstii* Philol. Sacr. Part. I. c. 6. p 204. seq. *Phavorinus*: Ἐυλογία, *πληθυσμὸς ἀγαθῶν, ἐξ ἐκουσιότητος δεδομένος*. Ἐυλογία, *multiplicatio bonorum sponte facta*. 4 Reg. XVIII, 31. *ποιήσατε μετ' ἐμοῦ ἐυλογίαν, facite mecum pacem*. Lex. *Cyrilli* MS. Ἐυλογία, *εἰρήνη*. Ἐυλογία, *pax*. Ita locutione metonymica, sed facilis interpretationis. Cum enim benedictiones vulgo hac conciperentur formula: *Pax tibi, vobis*, ipsa *pax* dicta est *benedictio* Vid. *Vitringa* ad Es. XXXVI, 16. p. 314. b. Psalm. XX, 3. *προέφθασας αὐτὸν ἐν ἐυλογίαις χρηστότητος*, *prævenisti illi benedictionibus benignitatis*, h. e. largissima benignitate. Conf. 2 Cor. IX, 6. מברכת part. pyh. fœm. benedicta, (forte legerunt מברכה a benedictione.) Deut. XXXIII, 13. *ἀπ' ἐυλογίας Κυρίου*. פרי fructus, Es. XXVII, 9. *τοῦτό ἐστιν ἡ ἐυλογία αὐτοῦ*, *hoc est fructus ejus*. תאוה finis, terminus, Gen. XLIX, 26.

Ἐυλογίζω, benedico. התברך hithp. *Aqu. Sym.* Es. LXV, 16. *ἐυλογισθήσεται*.

Ἔυλογος, bene loquens, eloquens. איש דברים vir verborum, i. e. eloquens, facundus, *Al.* Exod. IV, 10.

Ἐυμεγέθης, permagnus, procerus. בחור electus, juvenis, 1 Reg. IX, 2. Vid. & Baruch. III, 6.

Ἐυμιλὴς, suaviter modulans. Sap. XVII, 19.

Ἐυμ.

Εὐμένεια, benevolentia, amicitia. רצון beneplacitum, *Sym.* Prov. XVI, 16. εὐμένεια. 2 Macc. VI, 29. εὐμένειαν εἰς δυσμένειαν μεταβαλόντων, *amicitiam in inimicitiam mutantium.* *Heſychius*: Εὐμένεια, φιλία, διαλλαγὴ, συγχώρησις. Εὐμένεια, *amicitia, conciliatio, venia.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Εὐμένεια, ἐπίνευσις ἀγαθή. Εὐμένεια, *bona animi propenſio.*

Εὐμενὴς, benevolus, benignus. 2 Macc. XII, 31. XIII, 26. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Εὐμενῆ, ἐπιεικῆ, πρᾶον, ἥμερον, συγχωρητήν. Εὐμενῆ, *indulgentem, manſuetum, placidum, condonantem.*

Εὐμενῶς, benigne, benevole, amice. Sap. VI, 16. ἐν τοῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς, *in ſemitis apparet illis amice.* Inde in Gloſſ. τῆς Παιχρίτυ MSS. Εὐμενῶς, φιλικῶς. Εὐμενῶς, *amice.* Apud *Heſychium* autem Εὐμενῶς exponitur πρᾴως, ἱλαρῶς, *manſuete, hilariter.*

Εὐμεταβόλως, facile mutabilis. נהפך part. niph. mutatus? Prov. XXII, 21. *Heſychius*: Εὐμεταβόλου, ἀλλοτρόπου. Εὐμεταβόλου, *mutabile.*

Εὐμήκης, prælongus, procerus. מרה menſura, *Al.* 1 Par. II, 23. εὐμήκη. רם altus, Deut. IX, 2.

Εὐμορφία, formoſitas. Sap. VII, 11.

Εὔμορφος, formoſus. Sir. IX, 8.

Εὐνοέω, amice conſentio. יאת conſentio, *Quint. Ed.* Gen. XXXIV, 15. εὐνοήσομεν, *amice conſentiemus.* Sic & verba Matth. V, 24. ἴσθι εὐνοῶν, *Vulgatus* reddit: *eſto conſentiens.* Et *Diodoro Siculo* L. I. p. 59. iidem, qui memorati ipſi fuerant τὴν πρὸς ἀλλήλους, *concordiam inter ſemet invicem ſervantes*, paulo poſt dicuntur εὐνοοῦντες ἀλλήλοις, *amice inter ſe conſentientes.*

Εὔνοια, benevolentia, amicitia. 1 Macc. XI, 33. 53. 2 Macc. IX, 21. 26. XI, 19. XII, 30. XIV, 26. *Heſychius*: Εὔνοια, φιλία. Εὔνοια, *amicitia.* Lex *Cyrilli* MS. Brem. Εὐνοίας, φιλίας.

Εὐνομία, bona legum conſtitutio, vel bonarum legum conſtitutio, bonæ leges, ſtatus rerum ſub bonis legibus. תושיה lex, virtus, *Aqu.* Prov. VIII, 14. *Suidas*: Εὐνομία. εἰρήνη. Εὔνομία. pax.

Εὐνοῦχος, eunuchus, caſtratus, præfectus, nobilis aulicus. סריס Gen. XXXIX, 1. Πετεφρὴς ὁ εὐνοῦχος Φαραὼ, *Pentephres aulicus Pharaonis.* Vid. & Gen. XL, 2. 7. 1 Reg. VIII, 15. 4 Reg. XX, 18. XXIII, 11. & conf. Act. VIII,

27. & ad h. l. Auctores citatos B. *Wolfio* p. 1131. Es. LVI, 3. μὴ λεγέτω ὁ εὐνοῦχος, ὅτι ξύλον ἐγώ εἰμι ξηρὸν, *ne dicat castratus, ego lignum aridum sum.* Vid. & Sir. XX, 3. XXX, 19. *Hesychius:* Εὐνοῦχος, σπάδων, τομίας, κάλαβος. (Sic enim legend. pro κάλαμος.) Εὐνοῦχος, *spado, castratus, cui penis exsectus est.* Vid. & Sap. III, 14. Unde Gloss. in Sap. Εὐνοῦχος, ἐντεῦθα ὁ ἄγαμος. Εὐνοῦχος, *ibi cœlebs.*

Εὐοδία, prosper successus, prosperitas, felicitas. פתה pyh. persuadeor, Prov. XXV, 15. Vid. & Tob. IV, 6. 3 Esd. VIII, 7. 52. Sir. X, 5. *Hesychius:* Εὐοδία, εὐπραξία. Εὐοδία, *felicitas.* Conf. *Heinsii* Exerc. S. p. 416.

Εὐοδιάζω, boni odoris sum, bene oleo. נוב pih. a נוב facundum facio, Zach. IX, 17. οἶνος εὐοδιάζων. Ita juxta ed. *Francofurt.* Rectius alii εὐωδιάζων. Vid. infra h. v.

Εὔοδος, pervius, it. iter expeditum habens, prosper. נחלין niph. liberor, Prov. XI, 9. Vid. & 3 Esd. VII, 3. *Hesychius:* Εὔοδοι, ἀγαθή. Εὔοδος, *bona.*

Εὐοδός εἰμι, prosper sum. צלח Num. XIV, 41.

Εὐοδόω, bene duco, dirigo, facio ut res prospere cedant, felicem successum do, & Εὐοδοῦμαι, prosperor, prospere ago. היטיב hiph. a יטב *Incert.* Jud. XIX, 22. εὐοδούμενον. הנחה hiph. duco, Gen. XXIV, 48. ὃς εὐώδωσέ με ἐν ὁδῷ ἀληθείας, *qui bene duxit me in via recta.* הקרית hiph. occurrere facio, Gen. XXIV, 12. εὐόδωσον ἐναντίον ἐμοῦ σήμερον, *fac res prospere mihi hodie cedant.* השכיל hiph. Prov. XVII, 8. ὃ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ, εὐοδωθήσεται, *quocunque autem se converterit, res prospere aget.* מצליח part. hiph. prospere agens, *Sym.* Gen. XXXIX, 2. εὐοδούμενος. נהג בדרך duco in via, Gen. XXIV, 27. ἐμὲ εὐώδωκε Κύριος εἰς οἶκον, *bene duxit me Dominus in domum.* נתן do, Jud. XV, 18. σὺ εὐώδωσας ἐν χειρὶ τοῦ δούλου σου τὴν σωτηρίαν, *tu manu servi tui salutem feliciter dedisti.* Conf. Sir. XXXVIII, 14. 1 Macc. III, 6. פרץ erumpo, 1 Par. XIII, 2. εἰ παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν εὐοδωθῇ, *si a Domino Deo vestro prosper successus detur.* צלח : הצליח Kal & hiph. Gen. XXIV, 40. εὐοδώσει τὴν ὁδόν σου, *prosperam faciet viam tuam.* *Hesych.* Εὐοδώσει, κατευθύνει. (l. κατευθυνεῖ.) Εὐοδώσει, *diriget.* Vid. & Gen. XXIV, 42. 56. Deut. XXVIII, 29. Jos. I, 8. Es. XLVIII, 15. Gen. XXXIX, 23. ὅσα αὐτὸς ἐποίει, Κύριος εὐώδου ἐν χερσὶν αὐτοῦ, *quæcunque ille faciebat, Dominus prospera faciebat in manibus ejus.* Conf. 3 Esd. VI, 10. Sap. XI, 1. 2 Par. XIII, 12. οὐκ εὐοδωθήσεσθε, *rem non prospere agetis.* Vid. & 2 Par. XVIII, 11. 14. XX, 21. XXIV, 20. 2 Par. XXVI, 5. ἐποίησεν αὐτῷ Κύριος, *fecit, ut res prospere ipsi cederent, Dominus*

minus. Neh. I, 11. *εὐόδωσον δὴ τῷ παιδί σου σήμερον*, *fac, quæso, prospere hodie res cedant servo tuo.* Vid. & Neh. II, 20. צלחות plur. grabatæ, 2 Par. XXXV, 13. רחם intime diligo, misereor, *Sym.* Prov. XXVIII, 13. *εὐοδωθήσεται.*

Εὐόδως πορεύομαι, prospere proficiscor. היטיב צער bene facio gressum, Prov. XXX, 29.

Εὐοπτος, conspicuus, perspicuus. Ep. Jer. V, 51.

Εὐπάθεια, bona constitutio, felicitas, fiducia. שלוה tranquillitas, *Al.* Psalm. CXXI, 7. *Hesychius:* Εὐπαθείας, εὐθαρσίας. Εὐπαθείας, fiduciæ.

Εὐπαθέω, bene mihi est, bono robore gaudeo, felicitate fruor. רענן virens, viridis, Psalm. XCI, 14. *εὐπαθοῦντες ἔσονται, bono robore gaudebunt. Hesychius:* Εὐπαθοῦντες, εὐρῶσοι. Εὐπαθοῦντες, *bono robore gaudentes. Suidas:* Εὐπαθοῦντες. ὑγιάινοντες, τρυφῶντες. Εὐπαθοῦντες, *bene valentes, deliciis indulgentes.* שאנן tranquillus, *Theod.* Jer. XXX, 10. *εὐπαθήσει.* שלה tranquillus sum, *Al.* Psalm. CXXI, 6. *εὐπαθήσαισαν. Aqu.* Job. III, 26. *εὐπάθησα.* שלאנן summe tranquillus, Job. XXI, 23. ὅλος δὲ εὐπαθῶν (In *Francof.* ed. male legitur *εὐπαθών.*) καὶ εὐθηνῶν, *totus autem feliciter agens, & abundans.*

Εὐπάρυφος, eleganter textus. מכלול perfectio, Ezech. XXIII, 12. *ἐνδεδυκότας εὐπάρυφα* sc. *ἐνδύματα*, vel *ἱμάτια*, *induentes vestimenta eleganter texta. Schol.* ibi *εὐπάρυφα* interpretatur *κεκοσμημένα, ornata. Hesychius:* Εὐπάρυφα. καλῶς ὑφασμένα. Εὐπάρυφα, *bene texta. Suidas:* Εὐπάρυφα, *εὐκατέργαστα ἢ πλούσια.* Εὐπάρυφα, *eleganter composita, vel splendida.* Plura de hac voce vid. apud Viros Doctos in Not. ad *Polluc.* p. 718.

Εὐποιέω & εὖ ποιέω, bene facio. הוליד hiph. a ילד parere facio, Job. XXIV, 21. *στεῖραν δὲ οὐκ εὐ ἐποίησε, sterili autem non bene fecit.* היטיב hiph. a יטב Gen. XXXII, 9. *εὖ σε ποιήσω, bene tibi faciam.* Exod. I, 20. *εὖ δὲ ἐποίει ὁ Θεὸς ταῖς μαίαις, bene autem faciebat Deus obstetricibus.* Vid. & Jos. XXIV, 20. Es. XLI, 23. *εὐποιήσατε.*

Εὐπορέω, ὁμαι, abunde habeo, opulentus sum, suppetit mihi, it. opulentum facio. השיג hiph. a נשג consequor, Lev. XXV, 26. 49. מצא invenio, Lev. XXV, 28. Sap. X, 10. *εὐπόρησεν αὐτὸν ἐν μόχθοις, opulentum fecit illum laboribus. Cl. Grabius* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 5. pro *εὐπόρησεν* ibi legendum censet *ἠπόρησεν*, putans, quod *εὐπορεῖν* significet quidem *ditescere*, sed non *ditare.* At mirum est, Virum Eruditissimum non cogitasse, quod tam apud Hellenistas, quam alios Scriptores Græcos verba activa tran-

tranſitiva ſæpius ſignificatione occurrant. Vid. Doctiſſ. *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. c. 3. ad Gen. I, 20. נוח quietus reſideo, *Sym.* Hab. II, 5. *ἐυπορήσει.*

Ἐυπορία, abundantia, opulentia. חיל *Aqu.* Jud. VI, 12. 1 Reg. XX, 26. Job. V, 5.

Ἔυποροι, abundans, dives. איש חיל vir opulentiæ, *Incert.* 1 Reg. XXXI, 12. Conf. *Ælianum* Var. XII, 43. in fin. *Phavorinus*: Ἔυποροι, πλούσιοι, ἐυχρήματοι, πολυχρήματοι, εὖ πράττων εἰς χρημάτων λόγον. Ἔυποροι, *dives, opulentus, multas facultates habens, proſpere rem agens ad facultates acquirendas.*

Ἐυπραγία, felicitas in rebus gerendis, proſperitas. נעים amœnus, amœnitas, Job. XXXVI, 11.

Ἐυπρέπεια, decor. נאות excellentia, Pſalm. XCII, 1. הדר honor, gloria, Prov. XXXI, 25. Thren. I, 7. הוד *Theod.* Job. XL, 5. כבוד gloria, *Al.* Pſ. XXVIII, 2. מכלל perfectio, Pſ. XLIX, 2. מעון habitaculum, Pſ. XXV, 8. נוה idem, 2 Reg. XV, 25. נעם amœnitas, *Aqu. Sym.* Zach. XI, 7. תפארת *Sym.* Pſ. LXX, 8. *Heſychius*: Ἐυπρέπεια, ἐυμορφία. Ἐυπρέπεια, decor.

Ἐυπρέπεια δόξης, decor gloriæ. דברי קדש verba ſanctitatis, Jer. XXIII, 9.

Ἐυπρεπὴς, decorus. הוד decor, Zach. X, 3. נוה habitaculum, Job. XVIII, 16. נעים amœnus, 2 Reg. II, 23. XXIII, 1. נאוה part. fœm. a נאה Cant. I, 4. נאה pulcher ſum, *Sym.* Eſ. LII, 7. τί ἐυπρεπεῖς ἐπὶ τῶν ὀρέων πόδες ἐυαγγελιζομένου, *quam decori ſuper montes pedes ejus, qui bonum nuntium affert.* שחר niger, *Al.* Cant. I, 4. *ἐὐπρεπής.*

Ἐυπρεπίζω, decorus ſum. נעם *Aqu.* Pſ. CXL, 6. *ἐυπρεπίσθησαν.*

Ἐυπρεπόω, decorum facio. נעם amœnus ſum, *Aqu.* Prov. II, 10. *ἐυπρεπώσει.*

Ἐυπρεπῶς, decore, decenter. נעמת 2 perſ. præt. Kal. amœna es, Ezech. XXXII, 19. Vid. & 3 Eſd. I, 10. Sap. XIII, 11. *Heſychius*: Ἐυπρεπῶς, ἐυκόσμως. Ἐυπρεπῶς, *decenter. Suidas*: Ἐυπρεπῶς. κοσμίως. ὡραίως. Ἐυπρεπῶς. *decenter. venuſte.*

Ἐυπροσήγορος, affabilis. Sir. VI, 6. γλῶσσα ἐυλαλὸς πληθύνει ἐυπροσήγορα ſc. ῥήματα, *lingua bene loquens multiplicat ſermones affabiles.* Conf. quæ ad h. l. ex *Iſocrate* ad Demonicum obſervat *Badvellus.* *Pollux* Lib. I. c. 2. ſegm. 40.

inter

inter nomina quæ in laudem regis dici poſſunt, refert εὐπροσήγορος, & Lib. II. c. 4. ſegm. 127. voces εὐπροσήγορος & δυσπροσήγορος ſibimet invicem opponit. Idem Lib. V. c 31. ſegm. 137. ὁ δὲ δεξιὸς ἐν τούτοις εὐπροσήγορος, φιλοπροσήγορος, *qui vero in his*, (allocutionibus) *dexteritate quadam pollet*, εὐπροσήγορος, φιλοπροσήγορος *dicitur.*

Εὐπροσαπίζομαι, ſpecioſus, acceptabilis ſum. נעם *Sym.* Pſ. CXL, 6 εὐπροσαπίσθησαν.

Εὐπρόσωπος, pulcher facie, formoſus. יפה מראה pulcher aſpectu, Gen. XII, 11.

Εὕρεμα, inventum. Sir. XX, 8. XXIX, 4. 7.

Εὕρεσις, inventio. Sir. XIII, 30.

Εὑρετής, inventor. ימצא 3 perſ. fut. Kal. inveniet, Prov. XVI, 20. Vid. & 2 Macc. VII, 31.

Εὕρημα, res inventa. שלל præda, ſpolium, Jer. XXXVIII, 2. XLV, 5. Conf. *Keuchenium* ad Matth. X, 39. p. 57. *Suidas*: Εὕρημα. ἐπίτευγμα. Εὕρημα, *lucrum, quod alicui caſu obtigit.*

Εὔριζος, bene radicatus. יפה נוף pulcher tractu, Pſalm. XLVII, 2. ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς, *in monte ſuo ſancto, bene radicato, exultatione totius terræ.* Sic enim bene diſtinguere mihi verba videtur *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int cap. 3. Vulgo diſtinguuntur ita: ἐν ὄ. τ. α. αὐτοῦ. Εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι κ. τ. λ. In Cod. *Alex.* pro εὐρίζῳ corrupte legitur εὐρίζων. Sic & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Εὐριζων, ἀγαλλιάματι καλὰς ῥίζας ἔχοντι χωροποιούς. (l. χαροποιούς.) Et *Heſychius*: Εὐριζων ἀγαλλιάματι, (pro Εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι,) καλὰς ῥίζας ἔχοντι, καὶ χαροποιούς. Εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι, *exultatione bonas radices, & lætitiam excitantes, habente. Rectius Suidas*: Εὔριζος. Δαβὶδ· Εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς. ἀντὶ τοῦ ἐπιμόνῳ. καλῶς ἐῤῥιζωμένῳ. Εὐρίζῳ. *ſtabili. bene radicato. David*: „ *Stabili exultatione totius terræ.*" *Phavorinus*: Εὐρίζῳ. ἐπιμόνῳ, καλῶς ἐῤῥιζωμένῳ, καὶ βεβαίως πεπηγμένῳ. Εὐρίζῳ, *ſtabili, bene radicato, & firmiter compacto* Theodoretus Pſalm. l. c. legit εὐριζῶν. Unde & apud *Suidam*: Εὐριζῶν· πλατύνων. καὶ καλὰς ῥίζας χαροποιὰς ἔχων. καλῶς θεμελιῶν καὶ πήγνυς, ὥστε ἀσάλευτον αὐτὴν καὶ ἀτρεμῆ διαμένειν. Εὐριζῶν. *radices dilatans vel bonas radices & lætitiam excitantes habens. Bene firmiterque* (terram) *fundans, ita ut inconcuſſa & immota permaneat.*

Εὑρίσκω, invenio, aſſequor, deprehendo, incido in aliquem,

quem, obvenio, conſequor, adipiſcor, quæro, & Εὑρίσκομαι, ſum, exiſto. אמץ fortis (hic indubie legerunt מצא) Amos. II, 16. אמצא fortitudo (& hic legerunt procul dubio מצא) Zach. XII, 5. בוא venio, 4 Reg. XII, 10 Job. XXVIII, 20. בקע perrumpo, Eſ. LIX, 5. בקש pih. quæro, Eccleſ. VIII, 17. דרש quæro, *Al.* Prov. XXXI, 13. εὑρεμένη. הרין hiph. incedere facio, Eſ. XLVIII, 17. הפיק hiph. a מוך educo, Prov. XII, 2. ותשג hiph. a נשג aſſequor, conſequor, Gen. XLIV, 6. εὑρὼν δὲ αὐτὰς ὁ ἄνθρωπος εἶπεν αὐτοῖς, *aſſecutus autem illos homo ille, dixit illis.* Vid. & Exod. XIV, 9. Lev. V, 11. ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ζεῦγος τρυγόνων, *ſi autem non inveniat manus ejus* (h. e. ſi non habeat) *par turturum.* Vid. & Lev. XIV, 21. 22. 30. 32. Deut. XXVIII, 2. ἥξουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι αὗται, καὶ εὑρήσουσί σε, *venient ſuper te omnes hæ benedictiones, & deprehendent te.* כרת exſcindo, 1 Reg. XX, 15. כשר rectus ſum, *Sym.* Eccleſ. XI, 6. εὑρήσει, pro quo *Trommius* legendum ſuſpicatur ἐν ῥᾳστ. Malim cum *Salmaſio* de Mod. Uſur. p. 519. εὐροήσει, *proſpere, feliciter ſuccedet.* מלט pih. eripio, 4 Reg. XXIII, 18. מצא Gen. IV, 13 πᾶς ὁ εὑρίσκων με, *omnis inciden in me.* Vid. & 3 Reg. XX, 36. Gen. VI, 8. εὗρε χάριν ἐναντίον Κυρίου, *inveniebat* h. e. nanciſcebatur *gratiam coram Domino.* Vid. & Gen. XVIII, 3. XXX, 27. XXXIII, 15. & conf. *Cl. Georgii* Vindic. ab Ebraïſm. L. II. c. 2. §. 19. p. 116. Gen. XXXII, 19. ἐν τῷ εὑρεῖν ὑμᾶς αὐτὸν, *ſi vos occurratis illi.* Gen. XLIV, 16. ὁ Θεὸς εὗρεν ἀδικίαν τῶν παίδων σου, *Deus invenit* h. e. ad punitionem deduxit, *injuſtitiam ſervorum tuorum.* Gen. XLIV, 34. ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακὰ, ἃ εὑρήσει τὸν πατέρα μου, *ne videam mala, quæ obvenient patri meo.* Vid. & Num. XX, 14. Deut. IV, 30. XXXI, 21. Neh. IX, 32. Pſ. XLV, 1. Exod. XXII, 2. ἐὰν δὲ ἐν τῷ διορύγματι εὑρεθῇ ὁ κλέπτης, *ſi autem in perfoſſione deprehendatur fur.* Vid. & v. 7. 8. Exod. XXXV, 23. πᾶς ᾧ εὑρέθη βύσσος παρ' αὐτῷ, *omnis, qui habebat byſſum.* Vid. & v. 23. Deut. XVIII, 10. οὐχ εὑρεθήσεται ἐν σοὶ περικαθάρων, *non reperiatur*, vel *non ſit in populo tuo, qui expurget.* Conf. Luc. I, 18. & XVII, 18. & ad h. l. *Keuchenium* p. 3. Conf. & Eſ. XXXIX, 2. ubi נמצא redditur ἦν, *erat.* Sic & profanos Scriptores verbum εὑρίσκεσθαι uſurpaſſe, docet *Cl. Schwartzius* in Not. ad *Olear.* de Stil. N. T. p. 84. ſq. Ruth. I, 9. καὶ εὕρητε ἀνάπαυσιν, & *requiem conſequamini.* Vid. & Jer. XLV, 3. Thren. I, 4. & conf. Sir. VI, 30. XI, 17. XXII, 14. & Matth. V, 29. 1 Reg. XIII, 15. τὸν λαὸν τὸν εὑρεθέντα μετ' αὐτοῦ, *populum, qui erat cum illo.* Vid. & v. 16. 2 Par. XXIX, 29. XXX, 21. 25. Eſth. I, 5. Eſdr. VIII, 25. πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὑρισκόμενοι, *omnis Iſraël, qui aderant.* 1 Reg. XX, 35. εὕρε μοι τὰς σχίζας, *quære mihi ſagittas.*

1 Sam.

1 Sam. XXV, 28. κακία οὐχ ἰυρισθήσεται ἐν σοὶ πώποτε, *malitia nunquam deprehendatur in te.* 1 Reg. XXIX, 6. οὐχ ἕυρηκα κατὰ σε κακίαν, *non deprehendi in te malitiam.* Vid. & 3 Reg. I, 52. XIV, 13. Job. XXXIII, 10. & conf. Joh. XVIII, 38. Pſalm. XX, 8. ἰυρισθείη ἡ χείρ σε πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σε, ἡ δεξιά σε ἕυροι πάντας τὺς μισοῦντας σε, *manum tuam ſentiant omnes inimici tui, dextera tua incidat in omnes, qui te odio proſequuntur.* Prov. III, 13. μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐυρε σοφίαν, *beatus vir, qui adeptus eſt ſapientiam.* Vid. & Prov. VIII, 9. XVIII, 22. XXI, 21. Oſ. XIV, 9. ἐξ ἐμοῦ ὁ καρπός σε ἐυρηται, *ex me fructus tuus præſto eſt.* נוחר niph. a יתר relinquor, 3 Reg. XV, 18. נשא fero, Eſth. II, 9. ἐυρε χάριν ἐνώπιον αὐτῦ, *invenit* vel *nacta eſt gratiam coram illo.* Vid. & v. 16. 17. שכח Chald. Eſdr. IV, 19. V, 12. 15. שמר cuſtodio, Prov. II, 20.

Ἐυροέω, bene procedo, proſpere, feliciter ſuccedo. Vide in Ἐυρίσκω poſt Hebr. כשר.

Ἔυρος, latitudo. ארך longitudo, Ezech. XL, 12. פתא Chald. Dan. III, 1. רחב latus, Job. XI, 9. רחב latitudo, Exod. XXV, 23. & alibi ſæpius. Gloſſ. in Octat. Ἔυρος, πλάτος. Ἔυρος, *latitudo.*

Ἔυρος, Eurus. קרים *Sym.* Pſ. LXXVII, 26.

Ἐυρυχωρέω, dilato. הרחב hiph. a רחב dilato, *Sym.* Pſalm. XVII, 37. ἐυρυχώρησας.

Ἐυρυχωρία, latitudo. מרחב *Sym.* Pſ. XVII, 20. CXVII, 5. רויה exuberans, *Sym.* Pſ. LXV, 12. *Suidas:* Ἐυρυχωρία, πλάτος. Ἐυρυχωρία, *latitudo.*

Ἐυρύχωρος, ſpatioſus, amplus. נרן arca, 2 Par. XVIII, 9. מרחב latitudo, Pſ. XXX, 10. Oſ. IV, 17. נרחב part. niph. latus, Eſ. XXX, 23. רחב ידים latus manibus, Jud. XVIII, 10. Pſ. CIII, 26. מרוח part. pyh. a רוח perflatilis, ventis pervius, Jer. XXII, 14.

Πλατὺς καὶ ἐυρύχωρος, latus & ſpatioſus. רחב ידים Eſ. XXXIII, 21.

Ἐυρὼς, ſitus, caries, vermis, tinea. עש *Sym.* Pſalm. XXXVIII, 12. Eſ. L, 9. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἔυρωτα, σκώληκα. Ἔυρωτα, *vermem.* Sic & *Scholiaſtes Ariſtophanis* in Nub. v. 44. Ἐυρὼς, ὁ σκώληξ. Conf. v. Ἐυρωτιάω.

Ἔυρωστος, robuſtus, validus. Sir. XXX, 14.

Ἐυρώστως, fortiter, valide. Sap. VIII, 1. 2 Macc. X, 17. XII, 27. 35. *Heſychius:* Ἐυρώστως, ὑγιῶς, ἰσχυρῶς. Ἐυρώστως, *valide, robuſte.*

Ἐυ-

Ἐυρωτιάω, situ oblitus sum, mucidus sum, cariem patior, קְרִים plur. micæ, Jos. IX, 5. juxta *Rom.* ed. ὁ ἄρτος αὐτῶν τῦ ἐπισιτισμῦ ξηρὸς καὶ ἐυρωτιῶν καὶ βεβρωμένος, *panis eorum, quem ad iter sumebant, aridus, & mucidus, & consumtus.* Gloss. in Octat. Ἐυρωτιῶν (sic enim scrib. pro Ἐβρωτίων) σκωληκόβρετος σεσηπῶς. Ἐυρωτίων, *vermibus exesus, putrefactus.* Suidas: Ἐυρωτιῶν, σαπίις. ἠφανισμένος, ἢ σκωληκοβρώτων. Ἐυρωτιῶν, *putrefactus, corruptus, vel a vermibus exesus.* Hesychius: Ἐυρωτιῶν, ἠφανισμένος, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἄρτων, ὅταν ἄζυμοι ὦσι καὶ χρονίσωσιν, ἢ ὑγροὶ τῷ ἡλίῳ καὶ μὴ ξηρανθέντες. Ἐυρωτιῶν, *corruptus, metaphora desumta a panibus azymis, quum inveterascunt, vel cum humidi soli exponuntur, nec arefacti sunt.* עפן contabesco, Sym. Ps. XXX, 13. τὰ ὀστᾶ μου ἐυρωτίασαν, *ossa mea cariem patiuntur.*

Ἐυσέβεια, pietas. זמה scelus, Ezech. XVI, 42. ubi tamen *al.* rectius ἀσέβειαν pro ἐυσέβειαν. Sic apud *Lysiam* Orat. Funeb. in Corinth. Soc. pro ἐυσεβείας legend. esse ἀσεβείας censet *Cl. Taylorus.* Vid. Act. Er. 1741. p. 486. יד manus, Prov. XIII, 11. יראת יהוה timor Domini, Prov. I, 7. Es. XI, 2. XXXIII, 6. Vid. & 3 Esdr. I, 21. Sap. X, 12. 2 Macc. XII, 45. *Augustinus* in Enchirid. c. 2. *Dicitur etiam Græce pietas, & aliter idem* ἐυσέβεια: *quo nomine significatur bonus cultus.*

Ἐυσεβὴς, pius. נדיב ingenuus, Es. XXXII, 8. צדיק justus, Es. XXIV, 16. XXVI, 7. Vid. & Judith. VIII, 27. Sir. XLIII, 39.

Ἔυσημος, insignis. כסה feria stativa, Ps. LXXX, 3. ἐν ἐυσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν, *in die insigni festi vestri.* כסא tempus statum, *Al.* Prov. VII, 20. ἐυσήμως.

Ἐυσθενής εἰμι, validus sum. גאה extollo me, *Al.* Job. X, 16. ἐυσθενὴς ὦ.

Ἔυσκιος, umbrosus. רענן viridis, Jer. XI, 16.

Ἐυστάθεια, stabilitas, stabilimentum, firmitas. Sap. VI, 26. 2 Macc. XIV, 6. *Hesychius*: Ἐυστάθεια, παγιότης, καὶ ἐυστάθεις, ἐμπεπισμένον. (sic enim legend. procul dubio pro ἐμπεπισμένον.) Ἐυστάθεια, *firmitas.* & ἐυστάθεις, *impactum.* Suidas: Ἐυστάθεια. καρτερία. Ἐυστάθεια. *firmitas.*

Ἐυσταθέω, stabilis sum, firmiter consisto, tranquillus sum שרה tranquillus, Jer. XLIX, 30. ἀνάβηθι ἐπ' ἔθνος ἐυσταθῶν, *ascende ad gentem tranquillam.* Hesychius: Ἐυσταθήσουσιν, ἡσυχάσουσιν. Ἐυσταθήσουσιν, *tranquilli erunt.* 2 Macc. XII, 2 οὐκ ἦων αὐτὰς ἐυσταθῆν, *non sinebant illos tranquillos esse.* Vid. 2 Macc. XIV, 25.

Ἐυ-

Εὐσταθὴς, ſtabilis, firmus. Sir. XXVI, 20. *Heſychius*: Εὐσταθὴς, βέβαιος. Εὐσταθὴς, *firmus*.

Εὔστοχος, recta ad ſcopum collimans, directus. Sap. V, 21.

Εὐστόχως, apte ad ſcopum, dextre. לתמו in ſimplicitate ſua, 3 Reg. XXII, 34. ἐνέτεινεν εἰς τὸ τόξον εὐστόχως, *intendebat quidam arcum dextre*. Vid. & 2 Par. XVIII, 33.

Εὐστροφία, agilitas, verſatilitas. עברה excandeſcentia, Prov. XIV, 37.

Εὐσυναλλάκτως, reconciliabiliter. Prov. XXV, 10. φύλαξον τὰς ὁδὸς σου εὐσυναλλάκτως, *cuſtodi vias tuas ita, ut facile alteri reconcilieris*. In textu Hebr. longe aliter. Ap. *Heſychium* Εὐσυναλλάκτως exponitur εὐμεταδότως, *cum quis facilis eſt ad concedendum*.

Εὐσχήμων, pulchre compoſitus, ſpecioſus, formoſus, decorus. יורא quod eſt partic. niph. a ירא reverendus, Prov. XI, 25. ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων, *vir autem iracundus non decorus*.

Εὐσχολία, otii abundantia. לפני ante faciem, *Aqu. Theod.* 3 Reg. VI, 17.

Εὐτακτέω, ordinem ſervo, ordinate me gero. 2 Macc. IV, 27.

Εὐτάκτως, ordinate. כלו omnis ille, i. e. univerſim, turmatim, Prov. XXX, 27.

Εὐταξία, bonus ordo, moderatio, modeſtia. 2 Macc. IV, 37. *Heſychius*: Εὐταξία, εὐκοσμία. Εὐταξία, *modeſtia*.

Εὐτελὴς, vilis, tenuis. כמיעט *Sym.* Prov. X, 20. זלה vilitas, res vilis, *Sym.* Pſ. XI, 9. εὐτελεῖς. נמבזה contemptibilis, *Sym.* 1 Reg. XV, 9. εὐτελὴς. נקלה part. niph. res levicula, *Aqu* 1 Reg XVIII, 23. εὐτελὴς. Sap. X, 4. XI, 16. XIII, 14. *Heſychius*: Εὐτελὴς, ὀλίγης δαπάνης καὶ σύντομον. Εὐτελὴς, *quod exiguæ impenſæ eſt, & conciſum*.

Εὐτελέστερος, vilior. Sap. XV, 10.

Εὐτελῶς, tenuiter, exiliter. 2 Macc. XV, 39.

Εὔτηκτος, liquabilis, facile liqueſcens. Sap. XIX, 20. εὔτηκτον γένος ἀμβροσίας τροφῆς, *facile liqueſcens genus cibi cœleſtis*. Gloſſ. MS. in Sap. Sal. Εὔτικτος, ἀχειρῶς τικτόμενος. Lege: Εὔτηκτος, εὐχειρῶς τηκόμενος. Εὔτηκτος, *facile liqueſcens*.

Εὐτολμία, audacia. 2 Macc. XIII, 18.

Εὐτονία, valida intenſio, tolerantia, patientia, benevo-

lentia; animus in aliquem bene affectus. מתנה donum, *Al.* Eccles. VII, 8. εὐτονίας. *Hesychius*: Εὐτονία, ἀνεξικακία. καρτερία. ὑπομονή. Εὐτονία, *tolerantia malorum. tolerantia. patientia.* Idem: Ἔυτονος, εὐμενὴ, γενναῖος. Ἔυτονος, *propitius, generosus.*

Ἔυτονος in comp. εὐτονώτερος, valde intensus, intensior, vehementior. 2 Macc. XII, 23.

Εὐτόνως, intense, vehementer. בשופרות in buccinis, Jos. VI, 8. *Hesychius*: Εὐτόνως, ἰσχυρῶς, ἐλαφρῶς. Εὐτόνως, *vehementer, celeriter.*

Εὐτρεπίζω, exorno, bene præparo. הקדיש hiph. a קדש sanctifico, *Syrus* Jer. XII, 3. εὐτρέπισον. Vertunt, *bene præpara.* Lex. vet. Εὐτρεπὴς, *paratus, præparatus.* Εὐτρεπίζω, *apparo. paro, comparo. Phavorinus*: Εὐτρεπίζω, ἑτοιμάζω, παρασκευάζω, εὐκοσμῶ, εὖ τίθημι. Εὐτρεπίζω, *paro, præparo, exorno, bene præparo.* נעם jucundum est, *Aqu.* Ps. CXL, 8. εὐτρεπίσθησαν.

Εὐτροφία, bonum alimentum. בשן nom. propr. regionis, *Sym.* Ps. LXVII, 16.

Εὐτροφός, pinguis. בשן Amos. IV, 1. εὔτροφοι.

Εὐτυχέω, fortunatus sum, prospera fortuna utor. גד turma, *Al.* Gen. XXX, 10. εὐτύχηκα.

Εὐφημέω, fausta acclamo, hymnis celebro. הריע hiph. clango, *Incert.* Ps. XLVI, 2. εὐφημήσατε. רנן canto, *Sym.* Ps. XXXII, 1. εὐφημεῖτε. הרנין hiph. lætus canto, *Sym.* Ps. XXXI, 14. εὐφημεῖτε. Vid. & 1 Macc. V, 64. *Hesychius*: Εὐφημεῖ, καλὰ λαλεῖ, ἢ ἐπαινεῖ. Εὐφημεῖ, *bona verba dicit, vel laudat.* Idem: Εὐφημῆσαι, βοῆσαι μετ' εὐφημίας. Εὐφημῆσαι, *faustis acclamationibus prosequi.*

Εὐφημία, laus, hymnus. רנה cantus, *Sym* Ps. CXXV, 2. εὐφημιάς. רננה idem, *Sym.* Ps. XCIX, 2. μετ' εὐφημιάς, *cum laude*, vel *hymno.* Sic *Ælianus* Var. XII, 1. ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν θυσίαις τε ἱλεοῦτο, καὶ εὐφημιάις, *singulis diebus sacrificiis* (Venerem,) & *hymnis propitiabat.*

Ἔυφημος, benedicens. רנן canto, *Sym.* Ps. LXII, 6.

Ἔυφορος γίνομαι, bene me habeo. טוב לו bonum illi, *Sym.* 1 Reg. XVI, 23. ἔυφορος ἐγένετο, *bene se habebat.*

Εὐφράινω, ομαι, exhilaro, lætor. אגר colligo, Deut. XXVIII, 39. בוא venio, 1 Reg. XVI, 5. גיל exsultatio, Os. IX, 1. הגיל hiph. a גול Es. XLI, 16. Soph. III, 18. הורה

הורה hiph. a ירה doceo, Eſ. XXVIII, 26. המה ſtrepo, Pſ. LXXVI, 3. הרעיף hiph. deſtillo, Eſ. XLV, 8. התלצן hithp. a לוץ derideo, Eſ. XXVIII, 22. חרה pih. Pſ. XX. 6. חלל Kal & p h. tripudio, Deut. XX, 6. καὶ ἄνθρωπος ἕτερος ἐυφρανθήσεται ἐξ αὐτῆς, & *vir alius gaudeat illa.* Pſ. LXXXVI, 7. טוב לב bonus corde, Eſth. V, 9. כשל impingo, labor. *Incert.* Lev. XXVI, 37. ἐυφρανθήσεται. נהר confluo, Eſ. LX, 5. יחד pih. aduno, Pſ. LXXXV, 10. משאבים plur. loca ubi hauritur aqua, Jud. V, 11. משוש lætitia, Eſ. LXII, 5. נכון hiph. a כון aptor. Prov. XXII, 18. נשא attollo, Eſ. XLII, 11. רנן canto, Deut. XXXII, 44. 1 Par. XVI, 33. שבע ſatior, *Al.* Deut. XIV, 29. ἐυφρανθήσεται. שגב pyh. in edito collocor, Prov. XXIX, 23. שום pono, Ezech. XXIII, 41. שוש : השיש Kal & hiph. Deut. XXVIII, 63. Eſ. XXXV, 1. LXII, 5. שחק rideo, ludo, Prov. VIII, 30. XXXI, 25. שיר canticum, Eſ. XXX, 29. שלו tranquillus, Zach. VII, 7. שמח Pſ. CIII, 16. οἶνος ἐυφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, *vinum exhilarat cor hominis.* Conf. Eccleſ. X, 19. & quæ notavi ad Ἐυφροσύνη, nec non Auctores citatos *Cel. Wolfio* ad Act. XIV, 17. p 1211. שמחה lætitia, Jud. XVI, 24. Pſ. XLII, 4. שעשע pih. a שעה oblecto, Pſ. XCIII, 19. ששון lætitia, Jer. VII, 32.

Ἐυφραινόμενον ποιέω, lætum facio. שמח מיגון exhilaro a mœrore, Jer. XXXI, 13.

Ἐυφράτης, nomen fluvii celebris in Chaldæa. פרת Gen. II, 14. XV, 8. Deut. I, 7. XI, 24. De nomine hujus fluvii vid. *Relandi* Diſſ. Miſc. P. I. p. 45. 94.

Ἐυφροσύνη, lætitia, it. convivium. גדולה magnitudo, Eſth. I, 4. גיל exultatio, Jer. XLVIII, 33. תחנשע infin. hithp. efferendo ſe, Prov. XXX, 32. חדוה Eſd. VI, 16. יום טב dies bonus, i. e. lætus, Eſth. VIII, 17. טוב לב bonitas cordis, Eſ. LXV, 14. משוש Eſ. XXXII, 13. Oſ. II, 11. משתה convivium, Eſth. IX, 10. μετ' ἐυφροσύνης, *convivio.* Ita Sir. XLII, 11. καὶ μὴ ταπεινωθῇς ἐν ἐυφροσύνῃ σου, & *ne ad inopiam redigaris convivio tuo.* נבל nablium, Eſ. XIV, 11. נוה habitatio, Eſ. XXXV, 7. ככלות ſtultitia, Eccleſ. II, 3. ubi tamen pro ἐυφροσύνη legend. ἀφροσύνη. צדקה juſtitia, Eſ. LXI, 10. רנה cantus, Pſ. CIV, 42. Eſ. XIV, 7. רנן pih. cano, Eſ. LII, 9. רננה cantus, Job. III, 7. שוש : השיש Kal & hiph. Eſ. LXI, 10. LXV, 18. שחק riſus, Prov. XIV, 13. שמח infin. lætando, Eſ. XXXV, 14. שמח pih. lætor, Jud. IX, 13. שמחה Gen. XXXI, 27. Neh. VIII, 14. ששון Eſth. VIII, 17. Eſ. XII, 3. Judith. XII, 12. πιεῖν μεθ' ἡμῶν εἰς ἐυφροσύνην οἶνον, *bibere nobiſcum vinum ad lætitiam.* Sir. XXXI, 33. ἀγαλλίαμα καρδίας καὶ ἐυφροσύνη ψυχῆς οἶνος πινόμενος ἐν καιρῷ αὐτάρκης,

exultatio cordis, & lætitia animæ vinum, quod bibitur, in tempore ſufficiens. Heſychius: Εὐφροσύνη, εὐθυμία. Εὐφροσύνη, *animi hilaritas.*

Ἐμπλήθω εὐφροσύνης, impleo lætitia. הגיל hiph. a גול exulto, Eſ. XXIX, 19. Conf. Sir. IV, 13.

Εὐφρόσυνος, lætus, hilaris. Judith. IV, 9.

Εὐφυὴς, bona indole præditus, it. commodus, tempeſtivus, opportunus. 3 Eſdr. VIII, 3. ὡς γραμματεὺς εὐφυὴς, *tanquam ſcriba diligens.* Sap. VIII, 20. παὶς δὲ ἤμην εὐφυης, *puer autem eram bona indole præditus.* 2 Macc. IV, 30. εὐληφέναι καιρὸν εὐφυῆ, *nactum eſſe opportunam occaſionem. Heſychius:* Εὐφυὴς, ὁ ἐξ ἑτοίμου λέγων, καὶ σκάπτων, μέτριος, σπουδαῖος, ὡραῖος, ἐπιτηδὲς. Εὐφυὴς, *expedite loquens, & ſubſannans, mediocris, diligens, tempeſtivus, æquus.*

Εὔχαρις, gratioſus. Sap. XIV, 20. διὰ τὸ εὔχαρι τῆς ἐργασίας, *propter elegantiam operis.* Gloſſ. MS. in Sap. Εὔχαρει, (ſcr. Εὔχαρι,) ὡραῖον. Εὔχαρι, *pulchrum.* Χάρις alias eodem ſenſu occurrit. Vide infra in h. v.

Εὐχαριστέω, gratias ago. Judith. VIII, 22. 2 Macc. I, 11. Verbum hoc Græcis præſtantiſſimum eſſe, contra *Fo. Olearium* oſtendit *Cl. Schwartzius* not. ad eund. de Styl. N. T. p. 287.

Εὐχαριστία, gratiarum actio. תודה *Aqu.* Amos. IV, 5. Vid. & Sap. XVI, 28. Sir. XXXVII, 13. 2 Macc. II, 28.

Εὐχάριτος, gratioſus, comis, liberalis, beneficus. חן gratia, *Al.* Prov. XI, 16. γυνὴ εὐχάριτος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν, *mulier comis, benefica excitat viro gloriam.* Eodem ſenſu vox legitur apud *Joſephum*, & *Diodorum Siculum.* Vide *Cel. Schwartzii* Comm. de Solœciſm. diſcipulor. Chriſti antiquatis p. 67. & *B. Wolfium* ad Col. III, 15. p. 340.

Εὐχερὴς, facilis, expeditus. נקל niph. a קלל levis, Prov. XIV, 6. Vid. & Judith. VII, 8. 2 Macc. II, 28. *Heſychius:* Εὐχερὲς, εὔκολος, εὔτομος. Εὐχερὴς, *facilis, ſectu facilis.*

Εὐχερῶς, facile, expedite. Judith. IV, 5.

Εὐχὴ, votum, it. oratio, precatio. דלף ſtilla, Prov. XIX, 13. נדר voveo, Num. XXX, 11. נדר votum, Gen. XXVIII, 20. Lev. VII, 6. 22. Pſalm. CXI, 5. 8. *Suidas:* Εὐχαί. αἱ ὑπαρχήσεις. Εὐχαί. *vota.* Idem, verbis Pſalm. l. c. ſubjunctis, hæc addit: Εὐχὴ γὰρ, ἐπαγγελία Θεῷ τῶν κατ' εὐσέβειαν ἀφιερωμένων. Εὐχὴ *enim* ſive *votum eſt promiſſio rerum, quæ Deo pie conſecrantur.* נזר Nazireatus, Num. VI, 3. 7. 9. תדר fut. Kal ab עוף evolabis, Job. XI, 17. *Lamb. Bos*

Pro-

Proleg. in LXX. Int. cap. 3. pro εὐχὴ hic legendum putat ψυχὴ, ſed, cum Græci pro תפלה legiſſe videantur תענה, quod alias ſæpe per vocem εὐχὴ interpretatur, nolim Viro Doctiſſimo aſſentiri. תפלה precatio, Job. XVI, 17. Prov. XV, 9. 32. תרומת agitatio manus, Deut. XII, 6. *Philo* de Som. p. 469. Εὐχὴ ἐστι, κυρίως εἰπεῖν, ἀνάθεσις, ὁτότε μὴ μόνον τὰ αὐτοῦ τις κτήματα, ἀλλα καὶ ἑαυτὸν ἀποδιδοὺς, δίδοσθαι λέγεται δῶρον Θεοῦ. Εὐχὴ, *proprie loquendo eſt conſecratio, cum aliquis non ſolum facultates ſuas, ſed etiam ſemet ipſum tradens, dare dicitur donum Dei.*

Ἐυχὴ αὐτοῦ ἐπ αὐτῷ, votum ipſius ſuper illo. נדר vovens, Mal. I, 14. Conf. *Keuchenium* in Luc. XXI, 23. p. 200.

Εὐχὴ χαρμοσύνης, votum lætitiæ. הודה laudatio, celebratio, Lev. XXII, 29.

Εὔχομαι, voveo, vota facio, opto, it. oro, precor, ſupplico. אסר ligo, Num. XXX, 10. הזיר hiph. a נזר ſeparo, Num. VI, 5. הפליא hiph. ſegrego, Lev. XXVII, 2. השיג hiph. a נשג conſequor, Num. VI, 21. התפלל hithp. ſupplico, Num. XXI, 8. ἤυξατο Μώυσης πρὸς Κύριον περὶ τοῦ λαοῦ, *ſupplicabat Moſes ad Dominum pro populo.* Vid. & Deut. IX, 20. 4 Reg. XX, 2. Job. XLII, 8. חפץ deſidero, Jer. XLII, 22. ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ὑμεῖς ἠυχεσθε εἰσελθεῖν, *in loco, in quem vos ingredi optaſtis.* נדר Gen. XXXI, 13. ἤυξω μοι ἐκεῖ ἐυχην, *nuncupaſti mihi ibi votum.* Vid. & Jud. XI, 30. 1 Reg. I, 11. Jon. II, 10. ὅσα ἠυξάμην, h. e. juxta Gloſſ. MSS. in Cantica Script. ὅσα ἐταξάμην, *quæ conſtitui.* נדר votum, Prov. XX, 25. נזיר naziræus, ſeparatus, Num. VI, 13. 18. 19. נשא pih. effero me, Jer. XXII, 27. εἰς τὴν γῆν, ἣν αὐτοὶ ἐυχονται ταῖς ψυχαῖς, *in terram quam illi animis deſiderant.* עתר ſupplex oro, Exod. VIII, 8. 9. 28. Job. XXII, 27. XXXIII, 26. תפלה precatio, Jer. VII, 15. Sir. XXXVIII, 9. ἔυξαι Κυρίῳ, *ora Dominum.* 2 Macc. IX, 20. ἔυχομαι μὲν τῷ Θεῷ τὴν μεγίστην χάριν, *voveo quidem Deo maximas gratias.* *Heſychius*: Εὔχεσθαι, ἱκετεύειν. καυχᾶσθαι. ἄυχειν. λέγειν. Εὔχεσθαι, *ſupplicare. gloriari. jactare ſe. dicere.*

Ἐυχρηστέω, utilis ſum. ענה reſpondeo, *Sym.* Eccleſ. X, 19. ἐυχρηστήσει.

Ἐυχρηστία, utendi facilitas, uſus commodus. 3 Macc. II, 33. τῆς κοινῆς συναναστροφῆς καὶ ἐυχρηστίας ἐστέρει, *communi (illos) converſatione & bono uſu privabant.* *Suidas*: Ἐυχρηστία. ἡ καλὴ χρῆσις. Ἐυχρηστία. bonus uſus.

Εὔχρηστος, utilis. חן gratia, Prov. XI, 16. ubi tamen

pro ἔυχρηστος *Al.* rectius ἐυχάριστος. חפץ desiderium, Prov. XXXI, 3. Vid. & Sap. XIII, 13.

Ἐυψυχία, animositas, fortitudo. 2 Macc. XIV, 18. Conf. *Suidam* in v. Ἐυψυχία.

Ἔυψυχος, lætus, alacris, animosus, magnanimus. Prov. XXX, 31. ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλάιαις ἔυψυχος. (in ed. Francof. legitur ἐυψύχως.) *gallus incedens inter gallinas alacris.* Aliter in textu Hebr. Conf. ad h. l. *Fullori* Misc. Sacr. Lib. V. c. 12. p. 649. *Hesych.* Ἔυψυχος, ἱλαρός. Ἔυψυχος, *hilaris.* 1 Macc. IX, 14. οἱ ἔυψυχοι τῇ καρδίᾳ, *animosi corde.*

Ἐυψύχως, animose, magno animo. 2 Macc. VII, 20.

Ἐυώδης, bene olens, fragrans. בשם aroma, Exod. XXX, 23. טוב bonus, Sym. Eccles. VII, 2. ἐυῶδες. Vid. & Bar. V, 7.

Ἐυωδία, bonus odor, fragrantia. ניחוחין Chald. plur. res grati odoris, Esd. VI, 10. Dan. II, 46.

Ὀσμὴ ἐυωδίας, odor fragrantiæ. לחם cibus, Lev. III, 11. ריח ניחוח odor quietis, i. e. pergratus, Gen. VIII, 21. Lev. I, 9. II, 2. Num. XXVIII, 13. XXIX, 6. Ezech. XX, 41. Conf. Eph. V, 2.

Ἐυωδιάζω, odoratum reddo, bonum odorem edo. ניבב pih. a נבב facundum facio, Zach. IX, 17. juxta edit. *Rom.* οἶνος εὐωδιάζων, *bene fragrans.* Græcis alias tale vinum ἀνθοσμίας οἶνος dicebatur. *Hesychius*: Ἀνθοσμίας οἶνος. ἔυπνους, (Ill. *Spanhemius* not. ad *Aristoph.* Plut. v. 809. ex *Moiride*, vel, ut ipsi appellatur, *Eumoiride*, legit ἔμπνους, observans præterea, vinum ejuscemodi veteribus præstantissimum fuisse habitum. Sed Cl. *Hudsonus* in editione *Moiridis* pro ἔμπνουν, quod in MS. posuit ἔυπνουν, procul dubio ex *Hesychio*; quæ lectio & probabilior videtur.) ἢ ἄνθος ἔχων. Ἀνθοσμίας οἶνος. *Suavem odorem spirans vinum, vel florem habens. Suidas*: Ἀνθοσμίας, ἐυώδης οἶνος. ἔυοσμος. ἀπὸ τόπου ἀνθοσμίου. ἢ ὡς ἀπὸ εἴδους ἀμπέλου. ἢ ὁ ἡδὺς, καὶ περίοσμος, καὶ ἀνθηρός. Ἀνθοσμίας, *suavem odorem habens vinum. Bene fragrans. Ab Anthosmio loco sic dictum. Vel tanquam a vitis genere appellatum. Vel suave & odoratum & generosum.* Hæc desumta esse ex *Schol. Aristophanis* ad Plut. p. 82. observat Cl. *Kusterus*, qui etiam de vino illo videri vult *Athenæum* Lib. I. p. 32. & *Galenum* in exegesi Glossar. Hippocratis v. Ἀνθίνην οἶνον. Mentio quoque ejus apud *Pollucem* L. II. c. 4. segm. 77. Conf. & de vino quodam odorato, quod σαπρίας dicebatur, *Hermippi* locum apud *Athenæum* Deipnos.

L.

L. I. c. 23. Sir. XXXIX, 17. ὡς Λίβανος εὐωδιάσατε ὀσμὴν, *tanquam Libanus ſuavem odorem ſpirate.* Conf. ad h. l. Of. XIV, 7 Cant. IV, 11. Sic & Libani odoriferi mentio fit in illo *Muſæi* de Her. & Leand. v. 48.

Οὐ Λιβάνῳ θυόεντος ἐπὶ πτιρύγεσσι χορεύων.
Non Libani odoriferi in cacuminibus ſaltans.

Εὐανίζω, vilipendo. זלה vilitas, res vilis, *Aqu.* Pſalm. XI, 9. εὐανισμένοι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, *qui in vili pretio ſunt apud filios hominum. Sicidas:* Εὔανον. εὐτελές. Εὔανον. *quod vilis pretii eſt.*

Εὐώνυμος, ſiniſter. השמיל hiph. ſiniſtram peto, Ezech. XXI, 16. ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων, ſc. μερῶν, *a dextris & ſiniſtris* (partibus.) שמאל Num. XX, 17. οὐκ ἐκκλινοῦμεν (εἰς) δεξιὰ ἢ εἰς εὐώνυμα ſc. μέρη, *non declinamus ad dextras vel ſiniſtras* (partes.) Vid. & 2 Reg. XVI, 6. 3 Reg. XXII, 19. Zach. IV, 3. XII, 6. שמאלי 4 Reg. XI, 12.

Εὐωχίω, convivio excipio, epulum præbeo. Judith. I, 16.

Εὐωχία, lætitia. 3 Eſd. III, 20. πᾶσαν διάνοιαν μετασχέφη εἰς εὐωχίαν, *omnem mentem convertit in lætitiam. Heſych.* Εὐωχία, εὐφροσύνη. Εὐωχία, *lætitia.*

Ἐφαδιῶ. Vid. ſupra Ἀφαδιῶ.

Ἐφάλλομαι, inſilio. צלח invado, 1 Reg. X, 6. ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ πνεῦμα Κυρίου, *inſiliet in te ſpiritus Domini.* Vid. & 1 Reg. XI, 6. XVI, 13.

Ἐφαμαρτάω, ad peccandum allicio. החטיא hiph. peccare facio, Jer. XXXII, 35.

Ἐφάπτω, annecto, ἐφάπτομαι, attingo, tango, edo. הגיש hiph. a נגש facio appropinquare, Amos. VI, 3. נגע tango, Amos. IX, 5. ὁ παντοκράτωρ ὁ ἐφαπτόμενος τῆς γῆς, *omnipotens qui tangit terram.* קשר ligo, Deut. VI, 8. ἐφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, *annectes illa in ſignum ad manum tuam.* Vid. & Deut. XI, 18. 2 Macc. VII, 1. ἀπὸ τῶν ἀθεμίτων ὑείων κρεῶν ἐφάπτεσθαι, *edere contra legem carnes porcinas.* Sic *Incert.* Lev. XXII, 6. Hebr. אכל per ἅπτεσθαι interpretatur. Vide ſupra in h. v. Sic & *attingere* ſignificat *comedere* apud *Plinium* L. XII. c. 6. ubi ita: *Ediderat* Alexander, *ne quis agminis ſui id pomum attingeret.* Conf. *Theophraſtum* L. IV. c. 3. ubi, quod *Plinio* eſt *ne attingeret*, per μὴ ἐσθίειν exprimit.

Ἐφίδρυσις, ſeſſio. ישר dirigo, *Aqu.* Job. XXXVII, 3. ἐφεδρεύσεις αὐτοῦ, *ſeſſiones ejus.*

Ἐφελ-

Ἐφιλκύω, attraho, protraho. משך traho, Eſ. XIV, 1. *Theod.* Eſ. XIII, 22. ἡμέραι αὐτῆς οὐ μὴ ἐφιλκυσθῶσι, *dies ejus neutiquam protrahentur.* Ep. Jer. v. 37. ὅταν δέ τις αὐτῶν ἐφιλκυσθείσα ὑπό τινος τῶν παραπορευομένων κοιμηθῇ, *quando vero aliqua illarum attracta a quopiam prætereuntium compreſſa fuerit.*

Ἐφίλκω, idem. האריך hiph. prolongo, Num. IX, 19. Vid. & Sap. XIV, 20.

Ἔφιστος, qui apud focum vel larem eſt, incola, inquilinus, qui in aliena domo habitat, peregrinus. *Al.* Sir. XXXVII, 14. *Heſych.* Ἔφίστιοι, ἔνοικοι, ὅσοι ἑστίαν καὶ οἶκον ἔχουσι. ξένοι, ἐπήλυδες, οἰκέται, Σκυθῶν βασιλέως ἀποστάται. Ἔφεστιοι *inquilini, quotquot focum vel domum habent. peregrini, advenæ, ſervi, qui a Scytharum Rege defecerunt.*

Ἐφιστρὶς, veſtis, quæ aliis ſuperinduitur, amiculum, pallium, læna, ſagum, palludamentum. מעיל *Sym.* 1 Reg. II, 19. XXIV, 12. Iob. I, 20. *Heſychius*: Ἐφιστρὶς, χλανὶς. Ἐφιστρὶς *læna. Pollux* L. VII ſegm. 61. Αἱ δὲ ἐφιστρίδες καὶ ἀμφιστρίδες, *ſunt veſtimenta, quæ aliis ſuperinduerentur. Moeris*: Ἐφιστρὶς, τὸ ἐπὶ τοῖς ἱματίοις ἐπίβλημα, ὃν καὶ μανδύαν, καὶ χλαμύδα, καὶ πυρρὸν καλοῦσι, καὶ στολὴν, καὶ ἀστράβην, καὶ κολόβιον. Ἐφιστρὶς, *quod aliis veſtimentis ſuperinjicitur; quam etiam* μανδύαν & χλαμύδα, & πυρρὸν, & στολὴν, & ἀστράβην & κολόβιον *vocant.* Conf. *Artemidorum* Oneir. L. II. c. 3. & *Suidam.*

Ἐφηβία, pubertas, adoleſcentia. 2 Macc. IV, 9. *Heſych.* Ἐφηβίαν, νεωτέραν. Ἐφηβίαν, *juniorem.* נעורים *Aqu.* Pſalm. CXXVI, 4. ἐφηβίων.

Ἔφηβος, puber, adoleſcens. 2 Macc. IV, 12. *Heſychius*: Ἐφήβων, νεωτέρων. Ἐφήβων, *juniorum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἔφηβος, ὁ ἀπὸ ιδ ἐτῶν ἕως κα ἔτει. Ἔφηβος, *juvenis a decimo quarto usque ad vigeſimum primum annum.*

Ἔφηλος, qui maculas tanquam clavos in facie habet, vel qui ſanguineos habet oculos. דק gracilis, Lev. XXI, 19. ἢ κυρτὸς, ἢ ἔφηλος, ἢ πτίλλος τοὺς ὀφθαλμούς, *ſive curvus, ſive maculas in fronte habens, ſive cui ex ciliis pili periere. Heſychius*: Ἔφηλος, ἴφυλος, (hæc vox ἴφυλος litura videtur ſananda. Vid quæ notavi ad *Heſych.* in Ἔφηλος.) ὑψηλοφόρος, ἢ ἐφηλίδας ὡς ἥλους ἔχων εἰς τὴν ὄψιν. Ἔφηλος. *gibboſus, vel qui maculas tanquam clavos in facie habet. Cyrillus Alexandrinus* Lib. XII. de Ador. ἴφηλον appellari docet τὸν τὴν ἐφηλίδα τὴν καλουμένην ἐπ' αὐτοῖς ἔχοντα μετώποις, *illum qui ἐφηλίδα habet in ipſa fronte.* De hac autem ita *Suidas*: Ἐφηλὶς, ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου παρὰ

παρὰ τὸ πρόσωπον γινομένη ἔκκαυσις, καὶ μελανία, καὶ πάθος παρὰ τὸ πρόσωπον γινόμενον. εἴρηται ἀπὸ τῦ ἡλίυ. γράφεται καὶ ἔφηλις. Ἔφηλις. *quæ ex ſole in facie fit aduſtio, & nigredo, & vitium in facie. Dicitur* ἀπὸ τῦ ἡλίυ, a ſole. *Scribitur etiam* Ἔφηλις. In Gloſſ. Brem. Ἔφηλος exponitur αἱματώδεις ἔχων ὀφθαλμούς, *qui ſanguineos habet oculos.* Conf. *Bonfrerium* ad Lev. l. c. p. 684. & *Suicerum* Theſ. T. I. p. 1289.

Ἐφημερία, miniſterium diurnum, functio hebdomadis circulo definita, & ipſa familia ſeu claſſis ſacerdotum. מחלקת diviſio, 1 Par. XXIII, 6. 2 Par. V, 10. XXXI, 2. מלאכה opus, functio, 2 Par. XIII, 11. *Incert.* 1 Par. IX. 32. משמר cuſtodia, Neh. XII, 24. משמרת idem, 1 Par. XXV, 8. 2 Par. XXXI, 16. 17 Neh. XII, 9. *Heſych.* Ἐφημερία, ἡ τῆς ἡμέρας λειτυργία. Ἐφημερία, *diurnum miniſterium.* Ita etiam *Suidas*. Lexicon *Cyrilli* MS. & *Etymologicum Magnum*, in quo etiam ratio redditur, cur ita dicatur; nimirum διὰ τὸ εὐμετάβλητον πρὸς τὴν τῆς ἑκάστης ἡμέρας κατάςασιν, *quod facile mutetur ad uniuscujusque diei ordinationem.* Iisdem etiam πατριὰ, *familia*, exponitur, & in Lexico præterea *Cyrilli* ἡ λειτυργία τῆς ἑβδομάδος, *miniſterium hebdomadis.* Idem: Ἐξ ἐφημερίας, ἐκ συνεχῦς λειτυργίας. Ἐφημερία δὲ κυρίως τὸ παρεκδομαρίυειν. (leg. παρεβδομαρίυειν.) Ἐξ ἐφημερίας, *ex cohærenti miniſterio.* Ἐφημερία vero *proprie hebdomatim ſuccedere.* Ita & *Phavorinus*, niſi quod & apud illum vitioſe legatur παριυδομαρεύειν. Plura de hac voce vid. apud Auctores, quos citat B. *Wolfius* ad Luc. I, 5. p. 552.

Ἐφθὸς, coctus. בשל Num. VI, 19. מבשל part. pyh. 1 Reg. II, 17. *Heſychius*: Ἐφθὸν, τὸ ἀπτημένον. Ἐφθὸν, aſſatum. Lex *Cyrilli* MS. Brem. Ἐφθὸν, σὺν ὕδατι ἑψητόν. Ἐφθὸν, *aqua coctum.*

Ἐφικνέομαι, aſſequor, pervenio. Sir. XLIII, 32. 36.

Ἐφικτὸς, quem aſſequi poſſumus, poſſibilis. 2 Macc. XV, 39. τῦτο ἐφικτὸν ἦν μοι, *hoc poſſibile mihi erat. Heſychius*: Ἐφικτὸν, δυνατὸν, καταληπτόν. Ἐφικτὸν, *poſſibile, quod quis aſſequi poteſt.* Pro δυνατὸν vocem ſæpe etiam adhibet *Plutarchus*, ut ab initio Theſei in Æmilio p. 268. & in Pyrrho p. 391. Vid. ill. *Spanhemium* Obſ. ad *Julian.* p. 22.

Ἔφιππος, qui equo inſidet, eques. 2 Macc. XI, 8, XII, 35.

Ἐφίπταμαι, advolo, involo. Epiſt. Jer. v. 19.

Ἐφίσημι, inſto, adſto, ſupervenio, inſiſto, conſtituo, firmo, inhibeo, præfectus ſum, inſurgo, ingruo, invado, adorior, præficio, colloco, pono, appono. חזיק hiph. corroboro, Jer. LI, 12. ἐπισήσατε φαρίτρας, *ſtatuite phare-*

tras. העיף hiph. ab עוף volare facio. Prov. XXIII, 5. ἐὰν ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα τρὸς αὐτὸν, *si infigas oculum tuum in illum.* הצטיר hithp. a ציר legatum me fingo, Jos. IX, 4. הקים hiph. a קום erigo. Jos. VII, 26. Jer. XXIX, 10. ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς, *firmabo verba mea super vos.* השיב hiph, a שוב reduco, 2 Reg. VIII, 3. Es. I, 26. השכיל hiph. intelligentiam consequor, Neh. VIII, 15. מנע inhibeo, Ezech. XXXI, 15. ἐπέστησα τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς, *inhibui fluvios ejus.* נלחם niph. pugno, Jer. XXI, 2 βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐφέστηκεν ἐφ' ἡμᾶς, *rex Babylonis adortus est nos.* Conf. Act. XVII, 5. נצב : הציב : התיצב niph. hiph. & hithp. a יצב Gen. XXIV, 43. ἐφέστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, *adsto ad fontem aquæ.* Vid. & Num. XXIII, 6. Amos. IX, 1. Jos. VI, 27. ἐπέστησε τὰς πύλας αὐτῆς, *stare fecit portas ejus.* Conf. 3 Reg. XVI, 34 Ruth. II, 5. εἶπε Βοὸς τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ ἐφεστῶτι ἐπὶ τοὺς θεριζοντας, *dicebat Boas puero suo, qui præfectus erat messoribus.* Vid & 3 Reg. IX, 23. 1 Reg. XXII, 17. εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐφεστηκόσιν ἐπ' αὐτὸν, *dicebat rex illis, qui adstabant illi.* Jer. XLVI, 14. ἐπίστηθι, καὶ ἑτοίμασον, *surge, & præpara te.* נתן do, Lev. XVII, 10. ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἔσθουσαν τὸ αἷμα, *ponam faciem meam contra animam, quæ sanguinem comedit.* Vid. & Lev. XX, 3. 6. XXVI, 17. Es. III, 3. ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν, *constituam juvenes in duces illorum.* סכך fulcio, Es. LXIII, 5. ὁ θυμός μου ἐπέστη, *ira mea supervenit.* Conf. Sap. XIX, 1. עמד sto, maneo, Exod. VIII, 22. ἐφ' ἧς ὁ λαός μου ἐπιστῇ ἐπ' αὐτῆς, *in qua populus meus commoratur.* Lev. XIX, 16. οὐκ ἐπιστήσῃ ἐφ' αἷμα τοῦ πλησίον σου, *non insurges adversus sanguinem proximi tui.* 1 Reg. XVII, 51. ἐπέστη ἐπ' αὐτὸν, *adoriebatur illum.* 2 Reg. I, 9. ἐπίστηθι δὲ ἐπάνω μου, καὶ θανάτωσόν με, *invade quæso me, & occide me.* *Suidas:* Ἐπίσσηθι. ἐπενέχθητι. ἐπιτίθητι. Ἐπίστηθι. *irrue. invade.* 2 Reg. I, 10. καὶ ἐπέστην ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐθανάτωσα αὐτὸν, *& invasi illum, & occidi illum.* Ezech. X, 18. ἐπέστη ἐπὶ τὰ Χερουβὶμ, *stabat supra Cherubim.* Ezech. XLIV, 24. περὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπιστήσονται, *judicio sanguinis hi præfecti erunt.* *Aqu. Sym. Theod.* Prov. XXV, 6. ἐπιστῇς. פקד visito, Lev. XVI, 16. ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, *inducam in vos animum perplexum.* Num. I, 50. ἐπίστησον τοὺς Λευΐτας ἐπὶ τὴν σκηνὴν, *præfice Levitas tabernaculo* Vid. & Jer. XLIX, 18. L, 44. Jer. LI, 27. ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοστάσεις, *statuite super illam machinas.* שום : השים Kal & hiph. pono, Exod. I, 11. ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, *præfecit illis præfectos operum.* *Suidas:* Ἐφίστη. ἔταττεν. ὥριζεν. Ἐφίστη. *constituebat. statuebat.* Idem verba hæc ex incerto Auctore subjungit: Ἄρχοντάς τη ἐφίστη τούτοις ἅπασι τοὺς ἀδωροτάτους. *Et magistratus his*

his omnibus præficiebat interrimos, & muneribus corrumpi neſcios. Eſ. XXI, 4. ἡ ψυχή μου ἐφίστηκεν εἰς φόβον, *anima mea infixa eſt in timorem*, h. e. timore penitus perculſa eſt. Eſ. XLI, 22. ἐπιστήσομεν τὸν νοῦν, *advertemus mentem.* שום השית Kal & hiph. pono, Exod. VII, 23. οὐκ ἐπέστησε τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ, *neque huic etiam mentem advertebat.* Conf. Prov. XXII, 17. XXVII, 23. שנה pih. muto, Job. XIV, 20. ἐπίστησας αὐτῷ τὸ πρόσωπον, *ponis contra illius faciem.* שפת diſpono, 4 Reg. IV, 38. ἐπίθησον τὸν λέβητα τὸν μέγαν, *appone lebeta magnum.* Vid. & Ezech. XXIV, 4. Sap. VI, 5. φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν, *terribiliter & celeriter vobis ſuperveniet.* Sir. XL, 27. χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐπιστήσουσι πόδα, *aurum & argentum firmabunt pedem.*

Ἐφοδευτὴς, qui obeundo luſtrat, explorator. מרגל part. pih. *Aqu.* Gen. XLII, 9. ἐφοδευταί.

Ἐφοδεύω, obeo, luſtro, exploro, inſidior. חפר perveſtigo, Deut. I, 22. ἐφοδεύσατωσαν ἡμῖν τὴν γῆν, *explorent nobis terram. Heſychius & Suidas:* Ἐφοδεύσατωσαν, κατασκοπήσατωσαν. Ἐφοδευσάτωσαν, *explorent.* Conf. Judith. VII, 6. 1 Macc. XVI, 14. 2 Macc. III, 8. שרר obſervator, *Aqu.* Pſ. V, 9. ἐφοδεύοντάς μοι, *inſidiantes mihi.*

Ἐφοδιάζω, ad iter ſumo. הצטיד hithp. a צוד in viaticum ſumo, Jol. IX, 12. θερμοὺς ἐφοδιάσθημεν αὐτούς, *calidos illos* (ſc. panes) *ad iter ſumſimus. Heſychius:* Ἐφοδιάσθημεν, τὰς χρείας τῆς ὁδοῦ ἐλάβομεν. Ἐφοδιάσθημεν, *quæ ad iter neceſſaria ſunt, ſumſimus.*

Ἐφόδιον ἐφοδιάζω, viaticum ſuppedito הענק הענק hiph. munerando munero, Deut. XV, 13. ἐφόδιον ἐφοδιάσεις αὐτὸν, *viaticum illi dabis. Suidas:* Ἐφόδια. τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτήδεια ἀναλώματα. Ἐφόδια, *qui ad iter requiruntur ſumtus.*

Ἔφοδος, aditus, adventus, impetus, invaſio. 1 Macc. IX, 68. ἡ ἔφοδος αὐτοῦ κενὴ, *invaſio ipſius fruſtranea.* Vid. & 2 Macc. XV, 8. 1 Macc. XI, 44. ἐφράνθη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ ἐφόδῳ αὐτῶν, *lætabatur rex de adventu illorum.* Vid. & 2 Macc. XIV, 21. 2 Macc. V, 1. διατίραν ἔφοδον Ἀντίοχος εἰς Αἴγυπτον ἐστέλλατο, *ſecundam expeditionem Antiochus in Ægyptum ſuſcipiebat. Heſychius:* Ἔφοδος, ὁρμὴ, ἄφιξις, ἐπιδημία, παρουσία, βλάβη. Ἔφοδος, *impetus, adventus, invaſio, præſentia, noxa.*

Ἐφοράω, inſpicio, aſpicio. הביט hiph. a נבט Job. XXVIII, 24. עין oculos, Zach. IX, 1. ראה video, Job. XXII, 12. Pſ. CXII, 5. Ezech. IX, 9.

Οὐκ ἐφοράω, non inſpicio. רחק מן longe abſum ab aliquo, Job. XXI, 16.

Ἐφορμάω, irruo. צלח *Sym.* Jud. XIV, 6. ἐφώρμησεν.

Ἔφορος, inſpector. אלה Deus, *Incert.* Pſ. LVII, 10.

Ἐφὼδ βαρ, Hebr. אפור בד amiculum linteum, 1 Reg. II, 20. Inde apud *Heſychium*: Ἐφὼδ βαρ, ἱρατικὸν ἔνδυμα, τὸ δὲ βὰρ, μικρὸν λέγεται. Ἔφωδ βάρ, *ſacerdotale veſtimentum*, βὰρ *autem dicitur parvum.* Conf. *Heinſii* Arift. S. p. 184. *Humphr. Hodium* de Text. Bibl. Orig. p. 215. & quæ notavi in v. Βάρ. Lex *Cyrilli* MS. Ἐφὼδ, τὸ ἐφὼδ ἑλληνικὴ διπλοΐδι ἔοικεν. Τὸ μῆκος πήχεων (legend. videtur μῆκος πηχυαῖον.) ἔχ τι τρωμάτων (l. χρωμάτων παντοίων, καὶ χρυσῷ συμπεποικιλμένον. Τοῦτο δὲ ἐφόρει ἐπάνω τῆς ποδήρη, l. ποδήρους. Ποδήρης δὲ ἐστι λινοῦν ἔνδυμα βύσσινον χιτὼν περιρραμένον (l. περιῤῥαμμένος) τῷ σώματι, καὶ τὰς χεῖρας (l. τὰς χειρίδας, τοῖς βραχίοσι κατισφιγμένον. (l. κατισφιγμένος.) Κέχυται δὲ ἕως τῶν σφυρῶν. Ὃν ἐπιζώννυται κατὰ τὸ στῆθος ὁ ἱερεύς. Ἐφὼδ *Græcanicæ* διπλοΐδι *tunicæ duplicatæ ſimilis eſt. Longitudo cubitalis. Ex variis coloribus & auro variegata. Hanc autem ferebat ſupra veſtem, quæ* ποδήρης *dicitur. Eſt autem* ποδήρης *linteum veſtimentum byſſinum, tunica circa corpus aſſuta, & quoad manicas brachiis adſtricta. Effuſa autem eſt usque ad talos. Quæ cingulo ſibi adſtringebat circa pectus ſacerdos.* Gloſſ. in Lib. 4 Reg. Ἐφὼδ, ἑλληνικὴν διπλοΐδα. Ἐφὼδ, *Græcanicam* διπλοΐδα, *tunicam duplicatam.* Conf. *Joſephum* Antiqu. Jud. L. III. c. 7. & quæ inde repetuntur apud *Heſychium* in Ἐφὼδ, & quæ e Lex. MS. in Bibl. Coiſlin. affert. Cl. *Montfauconus* p. 609. nec non *Braunium* de Veſt. Sacerd. Hebr. L. II. c. 6. §. 435.

Ἐφύβριστος, contumelioſus, probroſus. Sap. XVII, 7.

Ἐχίτλη, ſtiva, ea pars aratri, quam arator ſiniſtra tenet. מלמד ſtimulus, *Sym.* Jud. III, 31. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐχίτλη, τὸ μικρὸν ξύλον τῆς ἀρότρου, ὃ κρατεῖ ὁ ἀροτής. Ἐχίτλη, *parvum lignum aratri, quod tenet arator.* *Heſychius*: Ἐχίτλη, ὃ κατέχει ὁ ἀροτὴρ τῆς ἀρότρου, καὶ ἡ ἄυλαξ καὶ ἡ σπάθη τῆς ἀρότρου. Ἐχίτλη, *lignum aratri quod tenet arator, & ſulcus, & enſis aratri. Fungerus* ad h. l. notat, quod Ἐχίτλη aliis dicatur ἰσοβοεὺς & ἰσοβόη. *Suidas*: Ἐχίτλη. τῆς ἀρότρου τὸ κράτημα. Ἐχίτλη. *ſtiva.*

Ἐχθὲς, hæri. אמש heri veſperi, 4 Reg. IX, 26. Job. XXX. 3. אתמל 1 Reg. IV, 7. ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν, *heri & nudius tertius.* Pſ. LXXXIX, 4. ἡμέρα ἡ ἐχθὲς, *heſterna dies.* תמול Gen. XXXI, 5. Joſ. III, 4.

Ἔχτι-

Ἔχθιστος, inimiciſſimus. Cant. 3 puer. v. 6. εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, *in manus inimicorum iniquorum, apoſtatarum inimiciſſimorum.* Inde in Gloſſ. MSS. in Cantica Script. Ἐχθίστων ἐχθροτάτων. Ἐχθίστων, *inimiciſſimorum.* Et apud *Heſychium*: Ἐχθίστων. μιαμοσημμένων, μυσαρῶν, ἐχθροτάτων. Sic enim ex Gloſſ. citat. legend. pro ἐχθροτήτων) Ἐχθίστων, *odio habitorum, pollutorum, inimiciſſimorum.* Vid. & Sap. XII, 4. XV, 18.

Ἔχθρα, inimicitia. איב inimicus, Eſ. LXIII, 10. Mich. II, 8. איבה Gen. III, 15. Num. XXXV, 22. Ezech. XXXV, 5. אף ira, Ezech. XXXV, 11. ארב inſidiæ, Jer. IX, 8. שנאה odium, Num. XXXV, 20. Prov. X, 19. 3 Eſd. V, 74. ἐν ἔχθρᾳ ἦσαν αὐτοῖς, *inimici erant illis.*

Ἐχθρὰ, inimica. איבת Mich. VII, 8. 10.

Ἐχθραίνω, pro inimico habeo, odio proſequor. איב 1 Reg. XVIII, 29. ἐγένετο Σαοὺλ ἐχθραίνων τὸν Δαβίδ, *Saul odio proſequebatur Davidem.* צור Num. XXV, 17. ἐχθραίνετε τοῖς Μαδιηναίοις, *pro inimicis habete Madienæos* צרר Deut. II, 9. 19. שנא *Aqu.* Pſalm. XXXIV, 19. ἐχθραίνοντές με. Sir. XXVIII, 6. παῦσαι ἐχθραίνων, *deſine inimicitias exercere.* 1 Macc. IX, 29. ἐν τοῖς ἐχθραίνουσιν τὸ ἔθνος ἡμῶν, *in illis, qui inimicitias exercent in gentem noſtram. Heſychius*: Ἐχθραίνων, μισῶν. Ἐχθραίνειν, *odio proſequi.*

Ἐχθρεύω, inimicus ſum. איב Exod. XXIII, 22. ἐχθρεύσω τοῖς ἐχθροῖς σου, *inimicus ero inimicis tuis.* צרר Num. XXXIII, 55. Vid. & 2 Macc. X, 26.

Ἐχθρὸς, inimicus. איב Gen. XLIX, 8. & alibi paſſim. ארב part. inſidiator, 1 Reg. XXII, 8. בצר aurum lectiſſimum, Job. XXII, 25. גוי gens, Pſalm. CV, 39. ubi tamen pro ἐχθρῶν legend. videtur ἐθνῶν. Conf. *Colomeſii* Obſerv. Sacr. p. 589. זר alienus, Prov. VI, 1. מצמית part. hiph. exſcindens, Pſalm. LXVIII, 6. מתים plur. homines, Pſ. XVI, 14. סבל bajulus, Neh. IV, 10. עד Chald. adverſarius, Dan. IV, 17. צר hoſtis, Gen. XIV, 20. צר ואיב junctim, Eſth. VII, 6. צרר part. oppugnans, Eſth. IX, 10. רע malus, Prov. XX, 12. שור obſervator, Pſalm. XCI, 11. שנא: משנא part. Kal & pih. odio habens, Exod. XXIII, 5. Prov. XXV, 22. שרר obſervator, Pſalm. V, 9. LIII, 5. תקומם pro מתקוממים part. hithp. a קום inſurgens, Pſalm. CXXXVIII, 20.

Ἔχιδνα, vipera. אפעה *Aqu.* Eſ. LIX, 5.

Ἐχῖνος, erinaceus, hericius. קפר Eſ. XIV, 23. XXXIV, 11. Soph. II, 14. קפוז lacontia, (vide *Bocharti* Hier. P. II.

L. III. c. 11.) Eſ. XXXIV, 15. תנין draco, Eſ. XIII, 22. *Heſychius*: Ἐχῖνος, μικρὸν τῆς θαλάσσης ζῶον, ἢ τὸ πετεινόν. Ἰχῖνες, *parvum maris animal, volucre.* Apud eundem Ἐχῖνοι inter alia exponuntur ζῶον θαλάσσιον ἐδώδιμον, καὶ μῦες, καὶ οἱ ἀκανθόχοιροι, *animal marinum edule, & mures, & porci ſpinis horrentes.*

Ἔχω, habeo, teneo, accipio, poteſtatem habeo, poſſum. אחז prehendo, Job. XVII, 9. χόιη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν, *teneat autem fidelis viam ſuam*, vel *ambulet in via ſua. Phavorinus*: Σχοίην, Ἀττικῶς ὁμοίως τῷ περιπάτοιμι, περιπατοίμην. Σχοίην, *Attice idem quod ambulem.* Job. XVIII, 21. πρώτους δὲ ἴσχε θαῦμα, *primos autem tenebat ſtupor.* Conf. Marc. XVI, 8. & *Keuchenium* ad h. l. Job. XXI, 6. ἴσχει δέ μου τὰς σάρκας ὀδύναι, *tenent autem carnes meas dolores.* Vid. & Job. XXX, 16. Eſ. XIII, 8. אל facultas, Prov. III, 27. ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου βοηθεῖν, *cum poſſit manus tua ſuccurrere.* Conf. Matth. XVIII, 25. Act. XXV, 26. Sic paſſim exteri ἔχω pro *poſſum* adhibent. *Herodotus* L. VIII. c. 128. ὀντινα μὲν τρόπον, ἀρχὴν ἔγωγε οὐκ ἔχω εἰπεῖν, *quonam modo, prorſus ego dicere nequeo.* Vide & quæ ex *Herodoto* ad Matth. l. c. notat *Raphelius* p. 171. *Iſocrates* Nicocl. p. 60. ἔχοι δ' ἄν τις ἐπιδεῖξαι, *poſſit vero quis monſtrare. Ælianus* Var. I, 25. ἵνα ἔχῃ χαρτῶσθαι τὰς ἐκεῖθεν προσόδους, *ut reditus inde poſſet percipere.* Vide & *Ælianum* XII, 64. XIII, 2. & aliorum loca apud *Eckhardum* Obſ. Philol. ex *Ariſtophanis* Pluto, ad N. T. p. 44. ſeq. & Auctores ibi laudatos. בוא venio, Lev. XIV, 35. בלס perquiro, *Sym.* Amos. VII, 14. ἔχων. בעל dominus, Eccleſ. X, 20. Dan. VIII, 6. 20. *Aqu.* Oſ. II, 16. ὁ ἔχων. *Hieronymus* ad h. l. *Lingua Hebræa & Syra* בעל *interpretatur* ὁ ἔχων, *id eſt, habens. Si voluerimus dicere*, Habens me, *dicimus* בעלי, *& apud utramque gentem uxores viros ſuos vocant* Baali, *id eſt, vir meus: quod intelligitur* habens me, *& eſt ſenſus, qui habet me in conjugio.* Conf. quæ ex profanis obſervant Auctores laudati *Wolfio* ad Matth. XII, 4. p. 238. & ad Joh. III, 29. p. 281. *Suidas*: Ἔχει ὁ ἀνὴρ γυναῖκα, ἔχεται δὲ ἡ γυνὴ ὑπὸ τοῦ ἀνδρός. *Vir habet uxorem, at uxor habetur a viro.* בעולה part. fœm. niph. maritata, *Aqu.* Eſ. LXII, 4. ἐχομένη. הואיל hiph. a יאל volo, Gen. XVIII, 31. ἐπειδὴ ἔχω (ſc. ἐξουσίαν) λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριον, *poſtquam* (poteſtatem) *habeo loquendi ad Dominum.* החזיק hiph. apprehendo, Jer. L, 42. היה ſum, Exod. XXVIII, 28. Joſ. VIII, 20. השים hiph. a שום pono, Jer. IX, 8. חלק pih. diſtribuo, Job. XXI, 17. ידע ſcio, Eccleſ. VI, 5. ubi tamen *Al.* pro ἔχω rectius, ἔγνω. שׁ ſum, Gen. XXIII, 8. εἰ ἔχετε (ſubaudiendum videtur θέλημα) τῇ ψυχῇ ὑμῶν, *ſi placet vobis.*

bis. לון diſpono, Neh. VIII, 12. ἀποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ ἔχουσι ſc. χρήματα, *mittite portiones illis, qui non habent opes, pecuniam*, h. e. pauperibus. Sic τοὺς μὴ ἔχοντας *Apoſtolus* 1 Cor. XI, 22. vocat *pauperes*. Et Sir. XIII, 7. ἐὰν ἔχῃς ſignificat *ſi dives ſis*. Exteris etiam ἔχοντες per ellipſin pro ἔχοντες τὰ χρήματα dicuntur *divites*. Vide *Eckhardi* lib. cit. p. 55. & Auctores citatos *Wolfio* ad Luc. XVIII, 24. p. 730. כתב ſcribo, Job. XXXI, 36. לבוש veſtimentum, Eſth. IV, 2. לקח accipio, Gen. XXXVIII, 23. Amos. VI, 13. מצא invenio, Gen. XIX, 15. Exod. XXXIII, 12. Prov. XXVIII, 23. Conf. ad h. l. quæ notavi ex *Thoma Magiſtro* in v. Χάρις. נשא fero, ſumo, Joſ. VI, 8. 2 Par. XI, 20. נתן do, Eſth III, 11. τὸ μὲν ἀργύριον ἔχε, *argentum quidem habeas, retineas*. עצר contineo, Dan. X, 16. צפן abſcondo, Job. X, 13. רב multum, Num. XVI, 3. ἐχέτω ἐν ὑμῖν, *ſufficiat vobis*. רבץ cubo, Gen. XLIX, 25. שגל vitio, violo, Deut. XXVIII, 30. γυναῖκα λήψῃ, καὶ ἀνὴρ ἕτερος ἕξει αὐτὴν, *uxorem duces, & vir alius rem habebit cum illa*. Vid. & Eſ. XIII, 16. & conf. *Raphelii* Annot. ex *Xenophonte* ad Matth. XIV, 4. p. 36. & *Feſſelii* Adverſ. Sacr. L. II. c. 20. §. 7. p. 153. שלום pax, Gen. XLIII, 27. ἠρώτησε δὲ αὐτοὺς, πῶς ἔχετε ſc. ἑαυτοὺς, *interrogabat autem illos, quomodo vos habetis*. Sic *Ælianus* Var. II, 37. ἐπεί τις αὐτὸν ἠρώτησε, πῶς ἔχει, *quum quidam eum interrogaret, quomodo ſe haberet*. Tob. VII, 12. τὸ νῦν (in Ed. *Francof.* male τὸν νῦν) ἔχον ἰδίως γίνε, *quod nunc attinet, bono animo ſis*. Sic Act. XXIV, 25. τὸ νῦν ἔχον, πορεύε, *quod nunc attinet, abi*. *Heſychius*: Ἔχει, κατέχει, νέμεται διαίρεσι, τηρεῖ, ἀξιοῖ, βαστάζει, φέρει, ὑπομένει. Ἔχει, *continet, tenet, poſſidet, dirimit, curam habet, ſenſet, tolerat, fert, ſuſtinet*.

Vid. alibi Ἀγιὸν ἔχω. Ἀνάγκην ἔχει. Ἄνθρα ἔχω. Βέλομαι ἔχειν. ἐν Γαστρὶ ἔχω. ἔχω τὴν Ἐλπίδα. Ἑτοίμως ἔχω. Ἡσυχίαν ἔχω. Θαῦμα ἔχει. Θαῦμα ἔχω. Κακῶς ἔχω. Λόγον ἔχω. Παῤῥησίαν ἔχω. οὐκ ἔχω Παῤῥησίαν. Πίστιν ἔχω. ἔχων τὰς Πτέρυγας. ἔχων τὴν Σοφίαν. Φρόνησιν ἔχω. Χριῖαν ἔχω. Ὠδῖνας ἔχω.

Ἔχόμαι, adadhæreo, conjungor. רבק Deut. XXX, 20. החזיק apprehendo, Job. II, 3. התמלט hithp. proripio me, Job. XIX, 20. ברב in multitudine, Ezech. XIV, 4.

Ἐχόμενος, contiguus, conjunctus, cohærens, propinquus, proximus, vicinus. אחר poſt, Pſ. LXVII, 27. אחרי idem, Gen. XLI, 23. ἐφύοντο ἐχόμενοι αὐτῶν, *naſcebantur proxime poſt illos*. 2 Reg. XXI, 1. τρία ἔτη, διαυτὲς ὁ ἐχόμενος διαυτῦ, *tres annos jugiter*. 1 Par. XXVII, 34. μετὰ τὸν Ἀχιτόφιλ ἐχόμενος Ἰωδαὲ ὁ τῦ Βαναίε, *poſt Achitophel proximus*

ximus in dignitate Jojada, filius Banæi. אצל apud, juxta, Lev. VI, 11. ἐχόμενα τῦ θυσιαστηρίυ, *juxta altare.* Vid. & 3 Reg. XIII, 25. Neh. II, 6. IV, 3. 18. Hic ἐχόμενα poſitum videtur pro κατὰ τὰ ἐχόμενα μέρη. 3 Reg. I, 9. ὃς ἦν ἐχόμενος τῆς πηγῆς Ῥογήλ, *qui erat juxta fontem Rogel.* Vid. & Ezech. I, 15. 19. X. 9. *Heſychius:* Ἐχόμενος, ἀντεχόμενος πλησίον. Ἐχόμενος, *adhærens proxime. Suidas:* Ἐχόμενος, ἐγγὺς, ἢ κατέχων. Ἐχόμενος, *vicinus,* vel *retinens.* Ezech. XLIII, 8. τὰς φλιάς μυ ἐχομένας τῶν φλιῶν αὐτῶν, *limina mea juxta limina ipſorum.* Amos. II, 8. παραπετάσματα ἐπόιυν ἐχόμενα τῦ θυσιαστηρίυ, *vela faciebant juxta altare.* Gloſſ. MS. in Proph. Ἐχόμενα, ἐγγύθεν. Ἐχόμενα, *prope.* חבל part. ſociatus, Exod. XXVI, 3. πέντε δὲ αὐλαῖαι ἔσονται ἐξ ἀλλήλων ἐχόμεναι, *quinque autem cortinæ ſibimet invicem conjungentur.* Vid. & Ezech. I, 9. אל יד ad manum, 2 Reg. XIV, 30. בידי in manibus, Pſ. CXL, 7. בער יד circa manum, 1 Reg. IV, 19. ליד ad manum, Pſalm. CXXXIX, 6. ἐχόμενα τρίβυ σκάνδελα ἔθεντο μοι, *prope ſemitam offendicula mihi poſuerunt. Heſychius:* Ἐχόμενα τρίβυ, πλησίον, ἐγγυτάτω. Ἐχόμενα τρίβυ, *prope ſemitam, proxime.* ליד ad manum, 1 Reg. XIX, 3. στήσομαι ἐχόμενος (in *Francof.* ed. male legitur ἐυχόμενος) τῦ πατρός μυ *ſtabo prope patrem meum.* על יד: על ידי ad manum, ad manus, Num. II, 17. ἕκαστος ἐχόμενος κατὰ τάγμα αὐτῶν, *unusquisque proxime ſequens in ordine ſuo.* Conf. *Cl. Elsnerum* ad Marc. I, 38. & *Raphelii* Annot. ex *Polyb.* p. 118. 1 Par. XXV, 2. υἱοὶ Ἀσὰφ ἐχόμενοι Ἀσὰφ τῦ βασιλέως, *filii Aſaphi, proximi Aſaphi Prophetæ, juxta regem.* Job. I, 14. αἱ θήλειαι ὄναι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν, *aſinæ paſcebantur juxta illos.* מול e regione, Deut. XI, 30. ממול idem, Num. XXII, 5. ὅτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μυ, *hic tentoria fixit prope me,* vel *juxta regionem meam.* כמער ſecundum nuditatem, 3 Reg. VII, 35. לעמת Ezech. III, 13. φωνὴ τῶν τροχῶν ἐχομένη αὐτῶν, *vox rotarum conjuncta cum illis.* Conf. Hebr. VI, 9. & ad h. l. *Raphelii* Annot. ex *Xenoph.* p. 310. & *Elsnerum* p. 346. Adde *Suidam* in v. Ἐχόμενα.

Ἡ ἐχομένη ſc. ἡμέρα, ſequens dies. מחרת poſtridie, 1 Par. X, 8. Vid. & 2 Macc. XII, 39. & conf. Luc. XIII, 33. & loca, quæ ex *Polybio* ad h. l. notavit *B. Wolfius* p. 679.

Ἐχομένως, conſequenter. 2 Macc. VII, 15.

Ἔψημα. coctile, eſculentum. נזיד decoctum, juſculum, Gen. XXV, 29. 4 Reg. IV, 38. Agg. II, 13. Vid. & Drac. v. 40. *Suidas:* Ἔψημα. ὁ ἀπό τινος ἐψηθεὶς ζωμός. Ἔψημα. *jus ex aliquo cibo excoctum.*

Ἕψω, coquo. בשל Kal & pih. Exod. XII, 9. Lev. VI,

28. 1 Reg. II, 15. הויר hiph. a נור Gen. XXV, 29. אפה *Al.* 1 Reg. XXVIII, 4. Ezech. XLVI, 21.

Ἑωθινὸς, matutinus. בקר mane, Exod. XIV, 24. לקש fœnum cordum, Amos. VII, 1. שחר aurora, Pſ. XXI, 1. Jon. IV, 8. Vid. & Sir. L, 6.

Ἕως, usque. אצל apud, juxta, Dan. VIII, 7. בואך venire te, 1 Reg. XV, 7. ל præfix. Eſ. XXXVIII, 1. ἠμαλάκισεν Ἐζεκίας ἕως θανάτου, *ægrotabat Ezekias usque ad mortem.* עד 2 Reg. VI, 23. τῇ Μίχολ θυγατρὶ Σαὺλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτήν. *Melchol filia Saul, non pariebat infantem usque ad diem mortis ipſius*, h. e. nunquam peperit. Vide & Gen. VIII, 7. & conf. Matth. I, 25. & ad h. l. Auctores citatos *Wolfio* p. 24. ſq. Jon. IV, 9. σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου, *angor vehementiſſime usque ad mortem.* Conf. Matth. XXVI, 38. & *Cl. Georgii* Vindic. L. III. c. 4. p. 322. עד אשר אם Gen. XXVIII, 15. ὃ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι, *neutiquam te derelinquam, donec faciam omnia quæcunque locutus ſum tibi*, h. e. nunquam derelinquam te. עד בואך usque venire te, 3 Reg. XVIII, 46. עד לב usque ad cor, Deut. IV, 11.

Ἕως ἄν, usque dum, donec. עד Eſ. XXII, 14. οὐκ ἀφεθήσεται ὑμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία, ἕως ἂν ἀποθάνητε, *non remittetur vobis hoc peccatum, donec moriamini*, h. e. nunquam remittetur. Vide & Eſ. XLVI, 4. Pſ. CIX, 2. & ad h. l. *Suidam* in v. Ἕως, & conf. Matth. V, 26. עד כי Gen. XLIX, 10.

Ἕως εἰς, usque ad. עד Lev. XXIII, 14.

Vid. alibi ἕως εἰς τὸν Αἰθιοπα. ἕως εἰς τοὺς Αἰθίοπες. ἕως εἰς τὸ Περσῶν. ἕως εἰς Τέλος.

Ἕως ὅτου, usque dum. עד אשר 1 Reg. XXX, 4. Vid. & 1 Macc. XIV, 10.

Ἕως οὗ, usque dum, donec. עד Pſ. LXXI, 7. ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη, *donec ſublata fuerit luna*, h. e. ut apud *Suidam* exponitur ex *Theodoreto* ad h. l. (quod annotavit *Kuſterus*) πάντα τὸν παρόντος βίου τὸν χρόνον, *omni præſentis vitæ tempore.* עד כי Gen. XXVI, 13.

Ἕως πότε, quousque, quam diu. עד אנה Pſalm. XII, 1. LXI, 3.

Ἕως πρὸς, usque ad. עד Gen. XXXVIII, 1. ἀφίκετο ἕως πρὸς ἀνθρωπόν Ὀδολλαμίτην, *perveniebat usque ad hominem Odolamitam.* Sic Græci alias pro ἕως πρὸς dicunt ἐπὶ, ἄχρι & μέχρι πρὸς. Vid. *Lamb. Bos* ad Act. XVII, 14. p. 83.

Ἕως τίνος, usque quo. עד אנה Exod. XVI, 28. Num. XIV, 11.

Ἕως τότε, usque tunc. עד כן Neh. I, 16.

Ἕως τούτων, usque ad hæc. עד הלם eousque, 2 Reg. VII, 18.

Vid. alibi ἕως τοῦ Αἰῶνος. εἰς τὸ Αἰῶνος ἔτι. ἀπὸ τοῦ Αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ἕως Αἰῶνος τῶν αἰώνων. ἕως Ἀμά. ἕως Θιμειλίᾳ. ἀπὸ μικρῆ ἕως Μιγάλε. ἕως τοῦ Νῦν. ἕως Πρωΐ. ἕως Σφόδρα. ἕως Ὧδε.

Ἑωσφόρος, lucifer, ſtella matutina. בקר mane, Job. XI, 17. הילל Eſ. XIV, 12. משחר aurora, Pſ. CIX, 4. נשף crepuſculum, 1 Reg. XXX, 17. שחר aurora, Job. III, 9. XXXVIII, 12. *Heſychius*: Ἑωσφόρος, ἀνατολικὸς ἀστὴρ, ὁ τὸν ὄρθρον φέρων. λέγει δὲ τὸν Φωσφόρον. *Ἑωσφόρος, orientalis ſtella, diluculum ferens. Innuit vero Phoſporum.*

FINIS PARTIS PRIMÆ.

HAGÆ COMITUM

TYPIS JACOBI VAN KARNEBEEK,

MDCCLXXIX.

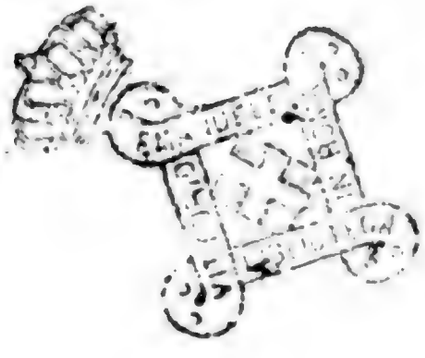

Mus 201-93

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google